

**Theophanis Nonni Epitome de curatione morborvm Graece ac Latine. Ope
codicvm manvscriptorvm recensvit notasqve adiecit I. O. Steph. Bernard /
[Theophanēs Nonnos].**

Contributors

Nonnos, Theophanēs, active 10th century.
Bernard, Johann Stephen, 1718-1793.

Publication/Creation

Gothae : Apvd C.W. Ettinger [etc.], 1794-1795.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/tw779d2d>

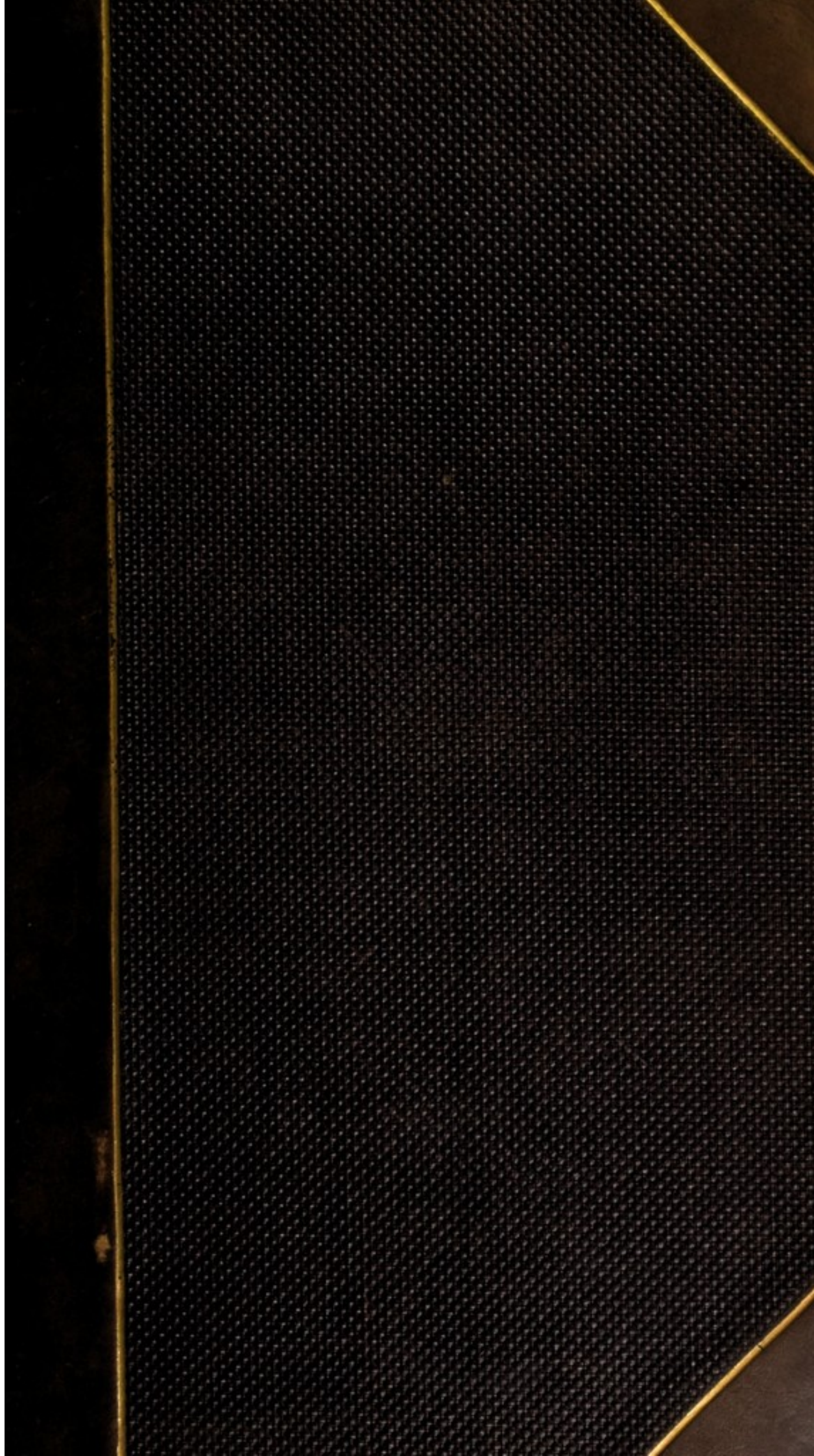
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

38839/Q

38839/B

From the library of the late
Dr. W. A. Greenhill

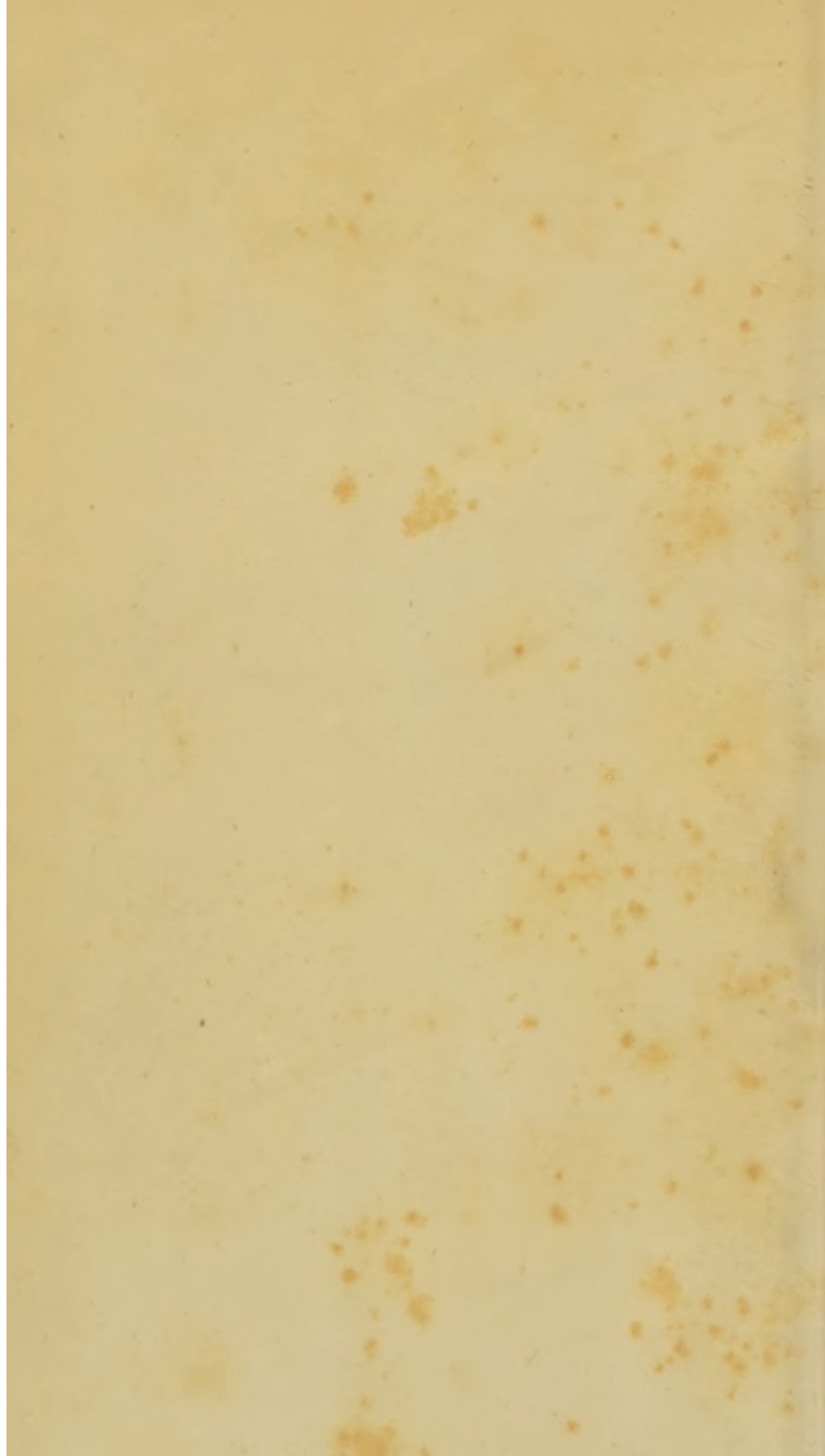
A. xxiv. Non

Medical

2 Vols in 1

W. D. Gentry

Cove

THEOPHANIS NONNI
E P I T O M E
D E
CVRATIONE MORBORVM
GRAECE AC LATINE.

OPE CODICVM MANVSCRIPTORVM
RECENSUIT NOTASQVE ADIECIT
I O. S T E P H. B E R N A R D.

G O T H A E
A P V D C. W E T T I N G E R.
A M S T E L O D A M I
A P V D J. S T. V O N E S V E L D T H O L T R O P E T S O C.

MEDICIS NOBILIBVS

D. CHRIST. GOTHFR. GRVNER

SERENISSIMO DVCI SAXO - COBVRGENSI ET SAL-
FELDENSEI A CONSILIIS AVLAE SECRETIORIBVS ET
ARCHIATRO. SERENISSIMO DVCI SAXO - VINARIENSI
ET ISENACENSEI A CONSILIIS AVLAE PROFESS. BO-
TANIC. ET THEORET. PVBL. ORDINAR. FACVLT.
MEDIC. ASSESS. ACADEMIAE IMPERIAL. NAT. CV-
RIOS. REGIAE FLORENTINAE ET ELECTORAL. MO-
GVNT. SCIENT. VTIL. SOCIETATIS REGIAE LONDI-
NENS. ET PARIS. MEDICAE. DVCAL. LATINAE ET
PHYSICAE IENENS. ACADEMIAE PRINCIPAL. HASSIA-
CAE ET OECONOM. BAVARIC. BVRGHVS. HARLE-
MENS. VLISSINGENS. PHYS. EXPERIMENT. ROTERO-
DAMENS. ART. ET SCIENT. RHENO - TRAIECT. ET
MOSQVENS. EXCOLEND. LITER. ROSSIC. NEC NON
COLLEG. MED. NANCEIANI SODALI.

NEC NON

D. IO. MICHAELI BERNHOLD

COMITI PALATINO CAESAREO PHIL. ET MED.
DOCT. SERENISSIMO MARCHIONI BRANDENBURGI-
CO-ONOLDINO CULMBACENSI A CONSILIIS AV-
LAE PHYSICO SUPREMARVM PRAEFFECTVRARVM
VFFENHEMENSIS ET CREGLINGENSIS ACADEMIAE
IMPERIALI NATVRAE CVRIOSORVM
ADSCRIPTO,

D. D.

IO. STEPH. BERNARD.

DEDICATIO.

*Circumspicienti Almeloveenio, cuinam novam
CELSI editionem nuncuparet, in mentem ei in-
ciderunt nomina duorum ab arte medendi insig-
nium virorum PETRI PETITI et MATTHAEI SLADI,
quorum hic Amstelodami, ille vero Lutetiae Pa-
risicrum medicinam profitebantur. Neque poterat
vir egregius iudices eligere aut peritiores, aut ae-
quiores, quorum eruditio ac candor singularis or-
bi erudito dudum notus atque perspectus erat.
Nolite igitur mirari VIRI alti nominis, si Alme-
loveenium imitari satagam, ac VOBIS inscribo
NONNI editionem a me adornatam. Flagitat
hoc VESTRA eruditio ac nominis celebritas; fla-
gitat animus VESTER erga me prolixus, cujus
monumentum publice exstare aequum duxi. Li-
ceret hic mihi in laudes VESTRAS ubertim ex*

spatiari ac referre, quot quantisque nominibus
Vobis obstrictus sim, sed animadverto, fo-
re, ut verbis Valerii Maximi utar, ut ponde-
re laudis, quam meremini, obrutus,
magis imbecillitatem ingenii mei de-
tegam, quam VESTRAM virtutem, sicut
par est, repraesentem. Enixe vero Vos
oro atque obtestor, ut mihi, VESTRARVM dotium
cultori eximio, favorem VESTRVM, quem sane
maximi facio, perennare jubeatis:

perpetuusque animi debitor hujus ero

Dabam Arenaci postridie calend. Octobr.
cIoIocCLXXXI.

PRAEFATIO.

BENEVOLO LECTORI

s.

Nonni nomine insignitam hanc epitomen vulgavit **HIEREMIAS MARTIVS**, medicus Augustanus, ex codice Ms. bibliothecae illius urbis, ex qua multi scriptores praeclari prodierunt, tanquam ex equo Trojano heroës. Nonni nomen haud dubie prae se fert codex ille, sed solus. Nam in tribus codicibus Vindobonenfibus Oribasii nomen comparet, et praecipue prooemium ex hujus scriptis petitum est, ut ibi notavi. Codex Coislinianus anonymo tribuit hoc opusculum, quod perspicacissimus *Montfaucon* Nonni esse recte subolfecit, Biblioth. Coislinianae p. 448. Vnus vero e codicibus Vindobonenfibus diserte **THEOPHANIS** nomen auctori nostro vindicavit. Floruit utique Constantinopoli medi-

cus quidam *Theophanes* dictus, cujus nomen ex codice Regio 3502 notum fecit *Du Cange* prae-
fat. ad appendicem Glossarii p. 1. cum in cod.
3496. anonymi dicuntur libri hi de *Diaeta* in-
editi, quorum praefationes, quod ad sensum ad-
tinet, satis conspirant cum prooemio hujus epi-
tomes, et jussu Imperatoris Constantini Por-
phyrogeniti pariter conscripti fuerunt. Quae
cum ita sint, suspicatus sum verum nomen auc-
toris esse vel THEOPHANES NONNVS, vel NON-
NVS THEOPHANES, quorum alterum dignitatis
est, ut *Actuarius* Ioannis Zachariae, de quo scri-
bit *Falckenburgius* epistola ad *Sambucum* praefi-
xa *Nonni* Dionysiacis. „Neque praetereundum
„existimavi, quod olim Aegyptii viros et vir-
„gines pietate ac vitae sanctimonia insignes,
„Nonnos et Nonnas appellaverint. Non enim
„obscure quis inde divinaverit, nostro poëtae
„propter sanctissimos et innocentissimos mores
„illud nomen a suis popularibus fuisse indi-
„tum.“ Hujus viri docti sententiam si seque-
mur, nec medico nostro hunc titulum preca-
rio datum esse fatebimur. Conf. *Du Cange* Glos-
sar. med. et infim. Latinitatis T. II. p. 715.
Elucet enim pietas ejus in cap. 259, ubi de ful-
mine arcendo agit, ac lauri ac ficus virtutem
praedicat, addit: ἐν μὲν τοῖς φυτοῖς δαφνὴ καὶ συ-
κὴ. καὶ γὰρ ἡλίου ταῦτα φασὶν εἶναι, non vero Apol-
lini aut Phoebō sacratas, ut *Phaedrus* lib. III.
fab. 17. add. Jo. *Chrysostomus* in Psalm. IV. p.
535. qua in re Christianorum pietatem sequi-
tur. Nam ut scribit *Origenes* contra *Celsum*
lib. IV. p. 196. καὶ διὰ ταῦτα δὴ ἡμεῖς, καὶ διὰ
τοὺς τοιούτους μύθους καὶ ἄλλους μυθίους, οὐδὲ μέχ-
ρις ὀνόματός θέλομεν Δία καλεῖν τὸν ἐπὶ πᾶσι Θεόν,
οὐδ'

οὐδ' Ἀπόλλωνα τὸν ἥλιον, οὐδ' Ἀρτεμιν τὴν σελήνην, ἀλλὰ καθαράν εὐσέβειαν εἰς τὸν δημιουργὸν ἀσχοῦντες, καὶ τὰ κατὰ αὐτοῦ δημιουργήματα εὐφημοῦντες, οὐδέ μέχρι ὀνόματος χραίνομεν τὰ θεῖα. *Origenis sententiam* suo exemplo confirmat *Theodorus* apud *Photium* *Biblioth.* p. 692. *Noster* c. 185. γυμνάσια commendat, ubi *Paulus Aeg.* κοτταβισμὸν laudat. Similiter circumlocutione uti maluit beatus *Chrysostomus* *T. I.* p. 108. quam rhetorem dicere cum *Achille Tat.* lib. III. p. 427. et *Theophylacto* *Simoc.* ep. XI. et κοινὴν εὐρεσιν, quam κοινὸς ἐρμῆς in *A. A.* *Serm.* XXXVIII. p. 825. Cautius igitur egit *noster*, quam theologus ille, qui *Scaligerum* eruditorum deum vocavit, quem eapropter reprehendit *Dominic. Baudius* *Epist.* Cent. II. ep. 27. p. 300. Poterit igitur in posterum nomen ejus inferi catalogo medicorum pietate insignium, quem concinnavit *J. Bernier* *Essais de Medecine* P. I. c. 4. Sequitur vero ex his nostrum non *Nonum* vocandum esse, ut fecit *Martius*, praeunte codice *Ms.* sed *Nonnum*, quod tanto magis mirum, quod literam N, in vocis medio geminari frequenter scribat *Strabo* lib. XIII. p. 919, et doceat *Th. Reinesius* *syntagm. Inscript.* CC. XX. n. 54. p. 910. *Nunus*, *Nunnus*, et *Nonnus* scribi promiscue. Sic recentioribus *Nonae* dicuntur *Νόνα* et *Νόννα* auctore *Du Cange* *Glossar.* p. 1003. *Νόννας* dixit *Xiphilinus* *Domitian.* p. 220. Sancti *Nonni* episcopi meminit *Salmasius* ad *Tertullianum* de pallio p. 85. Sancti *Marcelli* uxorem *Nonnam* vocatam esse, jam non recordor, ubi legerim. *Scaliger* *Scaligeran.* Secund. p. 224. „*Begui-*„*nes.* In Gallis vocantur des filles devotes ou „bigottes, a *Beguin* quem gestabant.“ (*Aliam*

originationem adfert illustris Jo. in de Betouw
 Annal. Noviomag. p. 171.) „Nonnae vocan-
 „tur generali nomine; est vox Aegyptia, quae
 „virginem significat. Legi ante 40 annos apud
 „Hieronymum.“ Nonni cujusdam meminit
Synesius ep. XLIII. p. 19. Aliquando tamen
 librarii literas geminare negligunt in vocis me-
 dio. Glossae Jatricae Mss. v. ἀμυλος habent
 ἀλασσόμενος εἰ σακίζόμενος. Auctor de ponder. et
 mensur. Mss. ἡ δὲ διπλὴ ἀπερίσικτος σύννευσις. No-
 ster c. 70. κορίανον pro κορίαννον. Sic νάνος et
 νάννος reperies exaratum. Mitto alia. Aut si
Nonnus significat dominus, ut docet *Du Cange*
 Glossar. med. et infim. Latinit. l. c. neque no-
 ster hoc titulo defraudandus, cum *Theophylac-*
tus Bulg. ep. LV. p. 38. τῷ ἱατρῷ τοῦ Βασιλέως,
 κυρίῳ Νικήτᾳ epistolam inscripserit, et in cod.
 Mss. Leidens. *Actuarii* de dignot. morb. legas
 τοῦ σοφότατου Ἀκτουαρίου. κυρίου Ἰωάννου περὶ δια-
 γνώσεως πάθων λόγος πρῶτος. *Nonium* nostrum
 vocant praeter *Martium*, G. H. *Welschius* de
 Vena Medinensi et Dan. *Clericus* Hist. Medicin.
 p. 768. *Nonnum* alii, ut Th. *Reinesius* in Var.
 Lect. Petr. *Petitus* ad *Arctaeum* p. 252. et
 249. Jo. Georg. *Schenckius* in praef. ad observ.
 et experiment. exotic. Cent. VII. *Montfaucon*
 Biblioth. Coislin. p. 448. *Sallier* ad *Thomam*
 Mag. p. 500. et *Eloy* Dictionaire de Médecine
 T. II. p. 214. *Nonius* cluit *Barchusenio* de ori-
 gin. et progress. medicinae dissert. XVII. c. 9.
 p. 288. et Jo. *Jonstono* Hist. Natur. de Quadru-
 ped. lib. IV. c. 10. p. 229. ac sic etiam vocatur
 in Opere Veneto de febribus p. 15. b. *Pfello*
 tribui hunc librum in nonnullis codicibus, no-
 tavit Leo *Allatius* diatribe de *Pfellis*, recusa in
 Bi-

Biblioth. Gr. *Fabricii* T. V. p. 50. sed vidit probe Pselli foetum non esse, licet eum auctori suo vindicare nequiverit. Dubius haeret *Martius* in praefat. an noster *Romanus natione fuerit, an latino nomine praeditus*. Latino nomine insignitum quoque credidit *Fabricius* Biblioth. Gr. T. XII. p. 685. ut patet ex illis, quae ibi loci de hoc nomine commentatus est.

Iussu Constantini Porphyrogeniti hanc epitomen a se concinnatam esse, testatur auctor in prooemio. Quem vero innuat, cum plures ejus nominis exstiterint Imperatores, adhuc sub judice lis est. Constantinum, Leonis filium, statuit indicari *Lambecius* apud Jo. *Freind* Hist. Medic. Part. I. p. 135. ac sic etiam censet *Renat. Moreau* apud *Merklinum* Linden. Renovat. p. 846. *Fabricius* Biblioth. Gr. T. XII. et cel. Christoph. *Saxius* Onomast. Literar. P. II. p. 150. Constantini Ducae filium fuisse arbitratur *Martius* in praef. de qua opinione vid. cl. *Freind* l. c. Arridet mihi sententia *Lambecii* cum Constantini Ducae medicus fuerit *Nicetas*, ut testatur *Theophylactus* Bulg. ep. LV. p. 88. cujus etiam, ni fallor, meminit *Amnianus* Anthol. lib. II. c. 23. epigr. 3. nisi statuamus plures eum aluisse medicos. Plures enim habebant medicos Imperatores, qui in aula versabantur, vid. epist. 47. quorum unus tantum archiatri titulo superbiebat, ut docet Aegid. *Menagius* Amoenit. Juris Civil. p. 222. et patet abunde ex epistolis Archiepiscopi Bulgariae. Accedit, quod noster pauca admodum in hoc opusculo tradat, quae ad chirurgiam spectant, licet illa aetate medici nondum diversi erant a chirurgis, qui

qui mos demum invaluit tempore *Avicennae*, testis *Guidone Cauliacensi* in praef. qui anno 1050 vita functus est, vid. *Eloy* Dictionaire T. I. p. 120. Sed nostri tempestate ars chirurgica negligebatur, ut patet ex jambis n. II. quos ante chirurgos veteres edidit doct. *Cocchius* p. 39. vs. 20. ac sub Constantino Duca denuo vires sumsit, quod probat carmen III. vs. 19. p. 40.

Insuper habuit *Martius* nos docere elenchum graecum, ut illum exhibet codex Ms. quem etiam addere supersedit *Montfaucon* in biblioth. Coislin. In codice *Pfelli* hunc invenit *Allatius*: ἱατρικὸν πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον βασιλέα. σύνοψις ἐν ἐπιτομῇ τῆς ἱατρικῆς ἀπάσης τέχνης, ac ita quoque inscribitur liber *Pfelli* ineditus, quo usus est Jac. *Goupylus*. Quae vero ex eo adfert ad *Alexandrum* Trall. p. 16. in Nonno non habentur. Veteres medici epitomas conficere operae pretium esse iudicarunt, quod medicorum πολλὰ δόγματα esse viderent, ut testatur Jo. *Chrysostomus* in A. A. Serm. XXXIII. p. 799. unde adparet, quot scriptis medicis caremus, quae interciderunt. Epitomas praeterea concinnarunt, ut lectorum ingenia exercerent, quo supplerent sedulitate sua ac cogitatione, quae omissa crederent: Quem morem tangit quoque *Chrysostomus* l. c. Serm. LV. p. 917. De titulis, βασιλεὺς et δεσπότης, Imperatoribus Constantinopolitanis tributis consul. *Du Cange* Glossar. p. 180. et 283. Additur praeterea in margine cod. A. Ὁριβασίου, quod librarius cum hu us epitomes auctorem esse crederet, nisi voluerit innuere prooemium ab *Oribasio*.

basio mutuatum esse Nonnum, licet non ignorem librariorum frequenter nomina permutasse. Vid. quae de carmine *Horatii* ad *Pilones* narrat *Scaliger* *Scaligeran. Secund. p. 454. v. Lucanus.* Antiquiores ipsi nomen suum adponebant, ut *Nicander Ther. v. 957.* de quo more vid. *Dio Chryso. Or. LIII. p. 555. D.* quem posteriores neglexerunt. Ex cod. C. exulat titulus. Codex D. autem Θεοφάνης πρὸς Κωνσταντῖνον δεσπότην τὸν Πορφυρογέννητον βασιλέα, qui mihi placet in primis. Nam veteres in indicandis lemmatibus argumentisque brevitati studebant, ut observat *Koehlerus* ad *Galenii Protrept. p. 17.* Addit praeterea codex ille ὁ χρυσοβαλάντης De qua voce rogatus a me erud. *Bolla*, sententiam suam schedula addita sic exposuit. „Non immerito „haeres in ὁ χρυσοβαλάντης, quod, quidnam sit, „haud facile quis divinet. Suspicio tamen viri „nomen esse, et si opinionem meam dicere liceret, „librarium designari crederem. Saepius „enim horum hominum nomina, ita nude posita, in Mss. occurrere, me observasse memini. Est quidem apud *Georg. Lodium* locus „Constantinopoli ob inventum ibi βαλάντιον, „χρυσόβαλανδον dictus: (vid. *Du Cange Gloss. m. et inf. Gr.*) sed id huc nihil pertinere vix est, „quod dubitem. Verisimilius mihi videtur „illud a voce χρυσόβαλα vel χρυσοβάλανος derivandum esse, et sic fortasse medici alicujus nomen, ex re inditum esse possit. At superior „ratio magis placet. Aliud adhuc in mentem „mihi venit: Quid si hoc *Theophanis* nostri „cognomen fuisset, et postea ab alio adjectum „esse? Admonuit me praecedens comma. „Ingeniose quidem haec prolata a viro doct. ego vero

vero nihil definitio, licet clam me non sit hominem quendam fraudulentum βάλλαντα dictum fuisse, de quo vid. *Synesius* ep. 128. p. 77. cujusmodi fraudem ex *Augustino* protulit *Menagius* amoenit. juris civil. c. X. p. 55.

Licet *Martius* editionem suam non κατὰ τὸν νῦν κεκρατηκότα τύπον τῶν ἐκδοσέων adornaverit; tamen ἀνὴρ ἀξιόλογος habendus, et

Laus illi debetur, et a me gratia major,

quod eum a situ et oblivione vindicaverit. Nam, ut scribit *Seneca* Natur. Quaest. lib. VI. c. 5. de veterum opinionibus: *Nova omnia erant primo tentantibus, post eadem illa limata sunt: et si quid inventum est, illis nihilominus referri debet acceptum. Nulla res consummata est, dum incipit.* Editionem *Nonni* moliebatur medicus itidem *Augustianus* doctissimus *G. H. Welschius*, ut testatur in opere erudito de *Vena Medinenfi* c. X. p. 264. quam si absolvere potuisset, cultior omnino proditurus fuisset *Nonnus*. Auctorem hujus operis ex prooemio colligit *Leo Allatus* l. c. *aetate propectum, experimentis celebrem artisque exercitio eruditum fuisse.* Quod ejus judicium parum firmo nititur tibi-cine, cum cuncta illa, quae in eo admiratur, non nostrum agnoscunt auctorem, sed *Alexandro, Paulo* aliisque debentur, ut hoc jam observavit *cel. Freind*, ac post eum *doct. Ed. Milward* a letter to *Sir Hans Sloane* p. 9. Monuit me per literas vir admodum reverendus atque celeberrimus *C. C. Langhans*, de *Nonno Hambergerum* in notitia auctorum statuere, breviam
rium

rium ejus ex alio auctore, cujus nomen non constat excerptum esse, sed in aliena civitate peregrinatur vir doctus.

Caco nostrum nobis furaciorem depingit erud. *Freind*, cum sibi tribuat, quae aliis sublegit, nulla facta mentione eorum, per quos profecerit, nec faventius de eo judicant doct. *Cochius* praefat. ad chirurgos veteres p. X. et Ed. *Milward* l. c. Vellem omnino nobis indicasset, unde cuncta hauserit. Magno id mihi fuisset adjumento, quo lectiones a librariis depravatas detegere ac in integrum restituere licuisset, quod nunc non, nisi gravate ac multo cum taedio praestare quodammodo potui. Vere namque scribit *Theophylactus Simoc.* Quaest. Phys. XIX. οὐδὲν γὰρ ἔσθ' ὃ μὴ τοῖς πάλαι κατώρθωται, τὸ δὲ περιτυγχάνειν προχειρότατα, οὐ πάνυ τι ῥᾴδιον, vel ut *Pindarus Olymp. Od. XIII.* p. 42.

— ἅπαν δ' εὐρόντος ἔργον.

conf. Jo. *Langius* Epist. medicin. lib. II. ep. 57. p. 758. Obtinuit mos apud recentiores, ut celatis antiquorum nominibus, eorum verbis, tanquam suis, uterentur. Qua de re jam questus est *Plinius* praef. ad H. N. p. 4. *Virgilium* versus integros ex *Lucretio* summissee observavit A. *Gellius* N. A. lib. I. c. 21. Taceo *Simeonem Sethi* et *Marcellum Empir.* quem *Scribonium Larg.* operi suo integrum inferuisse testatur, praeter viros doctos apud *Almeloveenium* syllabo plagiariorum p. 26. novissimus *Scribonii* editor. in praef. p. VIII. cl. Jo. Mich. *Bernhold.* Sic viri docti suspicantur *Gariopontum* methodicorum castra secutum esse, vid. *Kestneri Hist. Medic.*

Medic. p. 175. sed adfirmare ausim *Garioponto* methodicos ne quidem notos fuisse, ac ubi cum horum placitis congruit, id Theod. *Prisciano* sublegit omne. Neque obstat, quod noster ex *Alexandri* et *Pauli* hortulis plurima sumserit, licet ab eius aevo non longe remoti sint, cum *Cyprianus* quaedam iisdem verbis ex *Minutio* Fel. desumptis, tanquam sua, dederit, cum parum admodum temporis inter utrumque effluerit. Alia exempla adfert *Clemens* Alex. *Stromat.* lib. VI. p. 628. A. De Jo. *Salisberienſi* vid. *Pithoeus* *Pithoean.* p. 506. Alia exhibent *Chevraeana* T. I. p. 501. Potuisset nostri nomen inferere syllabo plagiariorum p. 50. *Alme-loveenius*, sed videtur ei *Nonnus* ignotus fuisse, saltem non lectus. Fortunam scaevam expertus est epitomator noster, adeo, ut medici, qui *Alexandri*, *Aëtii*, *Pauli*, aliorumque medicorum nostra tempeſtate meminerunt, ejus nomen praeterierint, ut Jo. *Langius*, qui tamen veteres Graeciae medicos bene triverat, et ejus exempla se oculis eruditorum subduxerint, ita, ut nob. de *Villoison* mihi significaverit Parisiis nullum praeter unum reperiri. Quod mihi non mirum accidit, cum *Winckelmannus* epistola ad Jo. Jac. *Reiske*, hujus commentario de rebus ad eum pertinentibus subjuncta p. 815. scribat Florentiae exemplar nullum typis descriptum exſtare *Apollonii* Rhod. Sic dolet H. *Valesius* in epistola Mſ. ad H. *Vossium*, quae inter alias bene multas adſervatur in bibliotheca Remonstrantium Amſtelodami, se *Photii* bibliothecam, excuſſis in hac civitate (Parisiis) bibliopolarum omnium officinis, reperire non potuiſſe. Conf. cel. *Sallier*, vel cel. *Sevin*, ut perhibet nob. de

de *Villoison* ad *Longum* p. 237. ad *Thomam*
Mag. p. 100.

Insectantur nostrum potissimum viri docti, ob ea, quae cap. XXXIII. et XXXVI. totidem verbis ex *Alexandro* Trall. translata sunt, sed ut verum fatear, suspecta dudum haec capita mihi fuerunt, quod prolixiora et verbosiora videbantur, quam epitomen decebat; unde in eam deveni opinionem illas lacinias ab alio nostri panno adsutas fuisse, quam suspicionem confirmarunt codices Vindobonenses, a quibus absunt ea, quae e Tralliano apud nostrum leguntur. Neque hic tantum hoc obtinet, verum et capita LXXIV. et LXXVIII. cum ex eodem scriptore petita sunt, omittuntur in codd. Mss. Capite LXXXII. in fine quaedam ex *Alexandro* derivata sunt, quae pariter e codicibus exulant. Caput LXXXIII. cum tribus sequentibus, cum *Alex.* auctorem habeant, codices non agnoscunt: conf. c. LXXXIX. Plura lectori inter legendum occurrent. Non igitur culpandus noster, quam is, qui illa inscio ac invito Theophani obstruxit. Duo capita habentur de sputo sanguinis, nempe 128. et 132. quorum alterum ab aliena manu intrusum arbitror, nisi quis velit statuere nostrum duas libri hujus *ἐκδοσεις* edidisse, unde duo capita ejusdem argumenti nata sunt.

Cum aliter non constent haec sacra, ut Nonnum emacularem, Galeni ac reliquorum medicorum monumenta evolvi ac cum nostro contuli. Praevide quoque multum lucis me foeneraturum, si codices Mss. in auxilium vocare liceret. Laudandi hic mihi sunt viri doctissimi et

humanissimi, quorum benevolentia adjutus collationes codicum Vindobonensium nactus sum. Celeb. GRVNERI commendatione aditus mihi patefactus est ad amicitiam doct. ac experientissimi medici, P. Josephi FERRO, cujus hortatu codices bibliothecae Caesareae cum editione Martii contulit ac ad me transmisit vir eruditissimus Jo. Bapt. BOLLA, cujus etiam indicio didici non duos tantum nunc codices adservari, ut, *Lambecio* duce, scripsit cl. *Freind* l. c. sed quatuor, quorum codicem XXVI. designo in notis per literam B. codicem vero XXVII. per A. cod. XXXII. per C. et cod. L. per D. *Hos codices aetatis non multum diversae esse*, adjecta schedula, me monuit vir praestantissimus. In codicibus B. et D. epitome haec in libros divisa est, quod pariter ex *Lambecio* jam notaverat *Freindius*: at distinctio haec in codice Augustano observata non est, licet ejus vestigium supersit cap. 205. καὶ ὅσα — εἰρητοῖ ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλῶ, intelligit autem caput praecedens 204. nisi quis πρώτῳ dictum velit pro προτέρῳ, vid. Jo. Henr. *Maji* observ. sacr. lib. III. p. 129. Noster prooemio: πρότερον ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχάμενοι, ubi cod. B. πρώτον exhibet. *Nonnus* Ev. *Joannis* c. XV. v. 74. πρώτον ἐμὲ συγέεσκε, ubi πρώτον per πρότερον exposuit *Sopringius* in ora sui exemplaris. Neque praetereundus venit vir nobilissimus ac celeberrimus d'ANSSE DE VILLOISON, cujus humanitati ac amorì erga literas elegantiores debemus codicis Sangermanensis collationem, notatam litera E. quam eo impulfore adornavit medicus nobilis Parisinus, DIAMANTES CORES, natione Graecus, natus Smyrnae, quo labore inglorio ac taedioso ita functus est,

est, ut peritiae ejus in literis graecis ac sagacitatis insignis vestigia ubique eluceant. Nam non variantes lectiones modo sedulo excerpfit, sed locis corruptis talem adtulit medicinam, ut eruditionem non proletariam prodant ejus conjecturae, quibus lectorem nolui defraudare easque inferui suis locis. Occupatur vir ille doctissimus in emaculando Hippocrate ac emendationes prelo subjiciendas premit, quas praeclaras fore ex hoc specimine colligere est facile. Codex Sangermanensis orbi erudito innotuit opera et studio B. *Montfaucon* in biblioth. Coisliniana p. 448. illum minutissimo caractere exaratum esse significavit mihi per literas erud. de *Villoison*.

In notis praecipue operam dedi, ut loca depravata in integrum restituerem, in quem finem recentiores quoque in consilium adhibui. Omnia tamen ad graecae linguae genium normamve refingere, foret oleum et operam perdere. Vnde se mihi non probat diligentia nimia viri doctissimi, Th. *Guidotii*, qui *Theophilum* de urinis vel invitis codd. Mss. bene graece loqui docuit. Verum ut apes in omnibus quaerunt, non ex omnibus carpunt; ita ego pauca decerpfi, multa praetermisi. Aliorum scriptorum loca minus sana tetigi quoque, ut hac ratione philologos ad Nonni lectionem adlicerem aut invitarem, sed aliorum opiniones refellere supersedi. Non enim mihi convenit cum *Seneca* Natur. Quaest. lib. VI. c. 16. qui *quae improbanus, damnare potius, quam praeterire* voluit. Placet magis sententia *Eveni* *Parii*. σοὶ μὲν ταῦτα δοκῶντ' εἶναι, ἐμοὶ δὲ τὰδε. Possum quoque me tueri

b 2

exem-

exemplo N. *Heinsii*, cujus verba vide ad A. *Sabini* epist. III. p. 863. Quodsi vero evenerit, ut inscius emendatiunculas protulerim ab aliis occupatas, eodem viro summo defensore iterum utar, quem vide ad *Ovidii* Art. Amator. lib. II. vs. 660. Pauperis est, τὸ λεγόμενον, numerare pecus, neque mihi unquam mens fuit

— raptoque excellere cultu.

Auscultavi semper priscae legi, NE QUID ALIENVM TOLLAS IN ARMVM. Antiquorum loca sedulo adnotavi, quo constaret, unde singula hauserit noster. Hippocratis loca, quibus ei lux quaedam adfunditur, satis habui indicare, verbis ipsis omissis. Vix enim reperi arbitror medicum, ne inter ἀγελαίους quidem, in cujus supellectile libraria Coi lenis opera non exstant; aut si talis inveniat, ita de eo statuo, ut *Alcibiades* de ludimagistro, apud quem frustra quaerebat *Iliadem* Homeri, quam historiam refert *Aelianus* V. H. lib. XIII. c. 38. aut illum ἰατρὸν γεγενημένον reputabo, qualem describit *Aristoteles* de P. A. lib. I. c. 1. p. 1103. et Jo. *Chrysostomus* in Psalm. XI. p. 605.

Non latuit interpretem, Nonnum ex *Alexandro*, *Aëtio* et *Paulo* Aegin. sapere; Nam frequenter *Guinterii* Andern. versionem pro sua nobis obtrudit, neque tamen ausus est graeca, etiam ubi erant inquinata, ex *Paulo* aliisve emendare, unde suspicarer eum anxie codicis sui lectionem secutum esse, nisi adfirmaret *Welschius* l. c. se Nonnum ad fidem ejusdem codicis emendatiorem daturum. Vnde vereor, ne idem acciderit *Martio*, quod exscriptori non satis attento

tento *Malelae*, qui vitia quaedam nova creavit, ut observat *Hodius* in prolegomenis. Memorat *Mercklinus* l. c. nostri librum *de febribus* exstare in opere Veneto de febribus p. 14. sed liber ille nihilo plus continet, quam capita, quae in hoc epitome de febribus leguntur ex versione *Martii* intemerata, nisi ubi excusoris oculus aberravit, ut hoc clare mihi constitit, postquam doct. *Bolla*, pro ea, qua me prosequitur, benevolentia apographum ad me transmisit, quod, ut Lectori pateat, ac ne quis me temere aliquid omisisse suspicetur, huic editioni subjunxi.

Compositionum farrago plurima apud nostrum, quod merito damnat Jo. *Langius* Epist. Medic. lib. I. ep. LIV. p. 254. sed non nimia, si *Scribonium* Larg. audias, et *Asclepiadem* apud eum et apud *Celsum* epist. ad *Callistum* p. 749. Hinc *Isocrates* or. de pace p. 396. ὅτι τῶν περὶ τὸ σῶμα νοσημάτων πολλὰ θεραπεῖαι καὶ παντοδαπαὶ τοῖς ἰατροῖς εὐρίητοι. Ac *Isidorus* Pelus. ep. 251. οὐ γὰρ πάντες τοῖς αὐτοῖς χαίρουσιν, οὐδὲ πάντες τοῖς αὐτοῖς θεραπεύονται βοηθήμασιν· ἀλλ' ὅσος τῶν παθῶν ὁ ἔσμος, τοσούτος καὶ ὁ τῶν θεραπειῶν. Rectius *Primerosius* de vulgi error. lib. I. c. 15. p. 45. *Non remedium copia, sed utendi ratio medicum facit*, quae totidem fere verbis tradit Jo. *Chrysostomus* T. VII. p. 711. ed. Eton. et p. 902. quibus parum morigerum se gessit inter recentiores *Lazarus Riverius*, cujus praxin medicam, cum formularum copia redundaret, praxin empiricam vocitabant Parisienses, teste Th. *Bartholino* Epist. Medicin. Cent. I. ep. 9. p. 29. ut *Guidoni Patino* gratificarentur, qui eum oderat, ut colligo, ex illustr. *Halleri* commentario ad *Boerhaavii* method. p. 886. Laudandus noster, quod

membris orationis brevibus ac concisis cuncta expresserit. Nam recte *Theophilus Corydaleus* Exposit. Rhetor. apud *Fabricium* Biblioth. Gr. T. XIII. p. 696. κώλων δὲ τὰ μικρὰ καὶ κομματικὰ, μάλιστα συμβάλλεται πρὸς ἐναργεῖαν. Neque, quod de Augusto narrat *Suetonius* lib. II. p. 295. *praepositiones verbis addere, neque conjunctiones saepius iterare* dubitavit. TV vero, Lector benevole, vale ac hisce fruiere. Ἡμῶν δὲ τὰ μὲν γραφέντα καλῶς, μὴ μετεχέτω Φθόρου· τὰ δὲ ἀγνοηθέντα τύγχανέτω διορθώσεως ὑπὸ τῶν δυνατοτέρων, ut ait *Diodorus Sicul.* lib. I. p. 9. *)

*) Noni medici clarissimi de omnium particularium morborum curatione, sic ut febres quoque et tumores praeter naturam complectatur, *Liber*, nunc primum in lucem editus, et summa diligentia conversus per *Hieremiam Martium*, Medicum physicum Augustanum. Argentorati. Excudebat *Josias Rihelius*. M. D. LXVIII.

T A B V L A
ORDINEM LIBRORVM IN CODICE VIN-
DOB. D. SISTENS.

Πίναξ *) ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου.

Πίναξ τοῦ α'. βιβλίου.

Περὶ τριχῶν ῥεουσῶν Α'.

Διαφυλακτικὰ τριχῶν Β'.

Αὔξητικὰ τριχῶν Γ'.

Μελάσματα τριχῶν Δ'.

Περὶ τοῦ ποιῆσαι ξανθὰς τριχὰς Ε'.

Περὶ πιτυριάσεως ς'.

Περὶ φθειριάσεως ἐν τῇ κεφαλῇ Ζ'.

Περὶ ἀχώρων καὶ κηρίων, ὃ λέγεται γλυκὺ Η'.

Περὶ ἀλωπεκίας καὶ ὀφιάσεως Θ'.

Περὶ κεφαλαλγίας Ι'.

Περὶ τῶν ἐξ ἐγκαύσεως κεφαλαλγούντων ἡγουν ἐξ ἡλίου
καὶ οἴνου ἢ πυρετοῦ ΙΑ'.

b 4

Περὶ

*) Πίναξ. De hac voce consul. *Berkelius* ad *Stephanum Byz.*
de Urb. p. 66.

- Περὶ τῶν ἐπὶ ψυχρᾷ δυσκρασίᾳ κεφαλαλγούντων ΙΒ΄.
 Περὶ τῶν ἐξ ἀναθυμιάσεως τοῦ σωμαίου κεφαλαλγούντων ΙΓ΄.
 Περὶ τῆς ἐξ οἴνου κεφαλαλγίας ΙΔ΄.
 Περὶ κεφαλαίας καὶ ἡμικρανίας ΙΕ΄.
 Περὶ ἀποφλεγματισμῶν καθαιρόντων τὴν κεφαλὴν Ις΄.
 Εἰρῆνα καθαρτικὰ κεφαλὴν Ιζ΄.
 Πταρμινὰ διὰ τῶν μυκτῆρων ΙΗ΄.
 Πρὸς τὸ παῦσαι πταρμούς ΙΘ΄.
 Ποτικὰ πρὸς ἡμικρανίαν διὰ ψυχρὰν δυσκρασίαν Κ΄.
 Πρὸς τοὺς διὰ θερμὴν δυσκρασίαν ὀδυνομένους ΚΑ΄.
 Περὶ κατάρρευς καὶ κορύζης ΚΒ΄.
 Καταπότια πρὸς βῆχα καὶ πταρμούς ΚΓ.
 Πάσματα κεφαλῆς ἀναξηραντικὰ ΚΔ΄.
 Περὶ Φρενίτιδος ΚΕ΄.
 Περὶ Φλεγμονῆς ἐγκεφάλου Κς΄.
 Περὶ ληθαργίου ΚΖ΄.
 Περὶ κάρου ΚΗ΄.
 Περὶ κώματος ΚΘ΄.
 Περὶ κατόχου καὶ καταλήψεως Λ΄.
 Περὶ ἀγρύπνου κώματος ΛΑ΄.
 Περὶ ἀμαυρώσεως καὶ ἀμβλυωπίας ΛΒ΄.
 Περὶ γλαυκώματος καὶ ὑποχύματος ΛΓ΄.
 Περὶ ὑπωπίων ΛΔ΄.
 Περὶ τῆς διὰ πλῆθος τῶν ὠτῶν ὀδύνης ΛΕ΄.
 Περὶ τῶν ἐν τοῖς ὠσὶ παθῶν καὶ περὶ ὀδύνης ὠτων διαψίξιν Λς΄.
 Περὶ τῶν διὰ θερμὴν δυσκρασίαν ὀδυνομένων τὸ οὖς Λζ΄.
 Περὶ Φλεγμονῆς ὠτων. ΛΗ΄.
 Πρὸς ὦτα πυοροοῦντα ΛΘ΄.
 Περὶ ὠτων ῥύπον ἐχόντων Μ΄.
 Πρὸς αἰμορρῆς ἀγοῦντα ὦτα ΜΑ΄.

Πρὸς σκώληκας ἐν ὧσιν MB'.
 Περὶ τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὸ οὖς MG'.
 Πρὸς ἤχους ἐν ὧσιν MD'.
 Πρὸς δυσηκοίας καὶ κωφώσεις ME'.
 Περὶ παρωτίδων MZ'.
 Περὶ τῶν ἐν τῇ ῥινὶ παθῶν MZ'.
 Περὶ ὀζάννης MH'.
 Περὶ πολύποδος ἐν τῇ ῥινὶ MΘ'.
 Πρὸς τὰ τῆς ῥινὸς ἔλκη N'.
 Πρὸς τὰς ἐκ ῥινῶν αἰμορροαγίας NA'.
 Πρὸς ἐφελὴν καὶ φακούς ἐν προσώπῳ NB'.

Πίναξ τοῦ βου βιβλίου.

Περὶ ὀδόντων ὀδυνομένων διὰ φλεγμονῆς A'.
 Πρὸς σειομένους ὀδόντας καὶ ῥευματιζομένους B'.
 Προφυλακτικὰ ὀδονταλγίας Γ'.
 Περὶ ὀδοντοφυούντων βρεφῶν Δ'.
 Ὀδοντοτρίμματα λευκαντικὰ Ε'.
 Πρὸς αἵμασσομένα οὖλα ς'.
 Πρὸς οὖλα βιβρωστικομένα καὶ σηπώμενα Ζ'.
 Πρὸς χεῖλη ἐρῥωγότα Η'.
 Πρὸς γλῶσσαν φλεγμαίνουσαν Θ'.
 Περὶ τῶν ἐν τῇ γλώσσῃ βατράχων Ι'.
 Πρὸς αὐθας ΙΑ'.
 Περὶ τῶν ἐν παρισθμίσις φλεγμόνων ΙΒ'.
 Περὶ μανίας ΙΓ'.
 Περὶ μελαγχολίας ΙΔ'.
 Περὶ μνήμης ἀπωλείας ΙΕ'.
 Περὶ σκοτωματικῶν Ις'.
 Περὶ ἐπιληψίας ΙΖ'.
 Περὶ ἀποπληξίας ΙΗ'.

Ἀλήμματα παρέτοις ΙΘ'.
 Πόματα παρέτοις Κ'.
 Περί σπασμοῦ ΚΑ'.
 Περί ἐμπροσθοτόνου καὶ ὀπισθοτόνου καὶ τετάνου ΚΒ'.
 Περί τρέμου ΚΓ'.

Πίναξ τοῦ γου βιβλίου.

Περί διακοσμήσεως ὀφρύων καὶ αὐξητικὰ ὀφρύων Α'.
 Ὀφρύων μελαντικὰ Β'.
 Πρὸς τὰς ἐν βλεφάροις διπλᾶς τρίχας Γ'.
 Πρὸς τὰς ἐν βλεφάροις κριθὰς καὶ χαλάζιν Δ'.
 Περί τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς παθῶν ἥτοι περὶ ἐκταράξεως
 ὀφθαλμῶν Ε'.
 Περί Φλεγμονῆς ὀφθαλμῶν ς'.
 Διὰ τῶν καταπλασμάτων τοῦ μετώπου Ζ'.
 Κροταφικὰ πρὸς ρεύματα ὀφθαλμῶν Η',
 Περί χειμώσεως Θ'.
 Περί ὑποσφειγμάτων Ι'.
 Περί ἐμφυσήματος καὶ κνησμονῆς καὶ ψωροφθαλμίας
 ΙΑ'.
 Περί ἐκτροπίων ΙΒ'.
 Περί ξηροφθαλμίας καὶ σκληροφθαλμίας ΙΓ'.
 Περί αἰγύλωπος καὶ ἀγχίλωπος ΙΔ'.
 Περί μιλφώσεως ἥτοι μαδαρώσεως ΙΕ'.
 Περί ῥυάδων Ις'.
 Περί ἐλκῶν τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ΙΖ'.
 Περί οὐλῶν καὶ λευκωμάτων ΙΗ'.
 Πρὸς τὸ βάψαι λευκώματα ΙΘ'.
 Περί πτερυγίων Κ'.
 Περί ἀνθρακώσεως καὶ καρκινωμάτων ΚΑ'.
 Περί λοιμωδῶν ἐλκῶν ΚΒ'.

Πρὸς δυσωδίαν σώματος ΚΓ'.
 Περὶ τῶν τοῦ γαργαρεῶνος παθῶν ΚΔ'.
 Περὶ συνάγχης καὶ κυνάγχης καὶ παρακυνάγχης ΚΕ.
 Πρὸς χοιράδας Κς'.
 Περὶ βηχὸς. ΚΖ'.
 Ἄλλο πρὸς χρονίαν βῆχα ΚΗ'.
 Περὶ ἀρτηριακῶν ΚΘ'.
 Περὶ ὀρθοπνοίας καὶ δυσπνοίας καὶ ἄσθματος Λ'.
 Περὶ αἵματος πτύσεως ΛΑ'.
 Περὶ πλευρίτιδος ΛΒ'.
 Περὶ πνευμονίας ΛΓ'.
 Περὶ ἐμπυήματος ΛΔ'.
 Περὶ φθίσεως ΛΕ'.
 Περὶ τῆς τοῦ Φωνητικοῦ ὀργάνου παρέσεως Λς'.
 Πόμα πρὸς ὀξοχρώτους καὶ ὀξοσώμους ΛΖ'.

Πίναξ τοῦ δ βιβλίου.

Περὶ τῶν τῆς καρδίας παθῶν Α'.
 Περὶ διαφορᾶς πυρετῶν Β'.
 Περὶ ἐφ' ἡμέρων πυρετῶν καὶ πολυημέρων Γ'.
 Περὶ συνεχοῦς πυρετοῦ καὶ συνόχου Δ'.
 Περὶ τριταίου Ε'.
 Περὶ νόθου τριταίου ς'.
 περὶ τεταρταίου Ζ'.
 περὶ ἀφημερινοῦ Η'.
 περὶ ἡμιτριταίου Θ'.
 περὶ λυμοῦ ἢ λυμώδους πυρετοῦ Ι'.
 περὶ ἐκτικῶν πυρετῶν ΙΑ'.
 περὶ τῶν ἐν πυρετοῖς ἀγρυπνιῶν ΙΒ'.
 περὶ καταφορᾶς ΙΓ'.
 περὶ τῆς ἐν τοῖς πυρετοῖς κεφαλαλγίας ΙΔ'.

- Περὶ τιθεμένων τοῖς σπλάγχνοις ἐν πυρετοῖς ΙΕ'.
- Περὶ ὑδρώτων Ις'.
- Περὶ τῶν κατὰ τὸν σόμαχον καὶ γαστέρα καὶ ὑποχονδρίων παθῶν.
- Περὶ ἀνορεξίας ΙΖ'.
- Περὶ βουλήμου ΙΗ'.
- Περὶ κυνώδους ὀρέξεως ΙΘ'.
- Πρὸς τοὺς ἐκλύτους σομάχους καὶ ἐμοῦντας τροφὰς Κ'.
- Περὶ ἄσης καὶ σιλέρου ΚΑ'.
- Περὶ λυγμοῦ ΚΒ'.
- Περὶ ἀπεψίας ἐν γαστρὶ ΚΓ'.
- Περὶ ἐμπνευματώσεως γαστρὸς ΚΔ'.
- Περὶ χολέρας ΚΕ'.
- Περὶ διαρροίας Κς'.
- Περὶ λειεντερίας ΚΖ'.
- Περὶ δυσεντερίας ΚΗ'.
- Περὶ αἱματηρᾶς δυσεντερίας ΚΘ'.
- Περὶ τενισμοῦ ἤγουν βιασμοῦ Λ'.
- Περὶ κωλικῆς διαθέσεως ΛΑ'.
- Περὶ ἱλεοῦ ΛΒ'.
- Περὶ ἐλμίνθων ΛΓ'.
- Περὶ τῶν κατὰ τοὺς νεφροὺς παθῶν.
- Περὶ λιθιάσεως νεφρῶν ΛΔ'.
- Περὶ τῶν ἐν τῇ κύσῃ λίθων ΛΕ'.
- Περὶ φλεγμονῆς νεφρῶν Λς'.
- Περὶ ἐλκώσεως οὐρητικῶν ΛΖ'.
- Περὶ τῶν αἵμα οὐρούντων ΛΗ'.
- Περὶ διαβήτου ΛΘ'.
- Περὶ σφαγγουρίας καὶ δυσουρίας Μ'.
- Περὶ τῶν ἐνουρούντων ΜΑ'.
- Περὶ τῶν τοῦ ἥπατος παθῶν ΜΒ'.
- Περὶ φλεγμονῆς.

- Περὶ ἀποσάσεως ἥπατος ΜΓ'.
 Περὶ σικηρωθέντος ἥπατος ΜΔ'.
 Περὶ ἐμφράξεως ἥπατος ΜΕ'.
 Περὶ καχεξίας Μς'.
 Περὶ ὕδερων ΜΖ'.
 Περὶ σικηρωθέντος σπληνός ΜΗ'.
 Περὶ ἰκτέρου ΜΘ'.
 Περὶ ἐξομφάλου Ν'.
 Περὶ βουβονοκλήλης καὶ ἐντεροκλήλης καὶ ὕδροκλήλης ΝΑ'.
 Περὶ διδύμου καὶ ἰσχειος φλεγμονῆς ΝΒ'.
 Περὶ γονορροίας καὶ ὀνιχογμοῦ ΝΓ'.
 Περὶ πριαπισμοῦ ΝΔ'.
 Πρὸς τὰ ἐν αἰδοίοις ἔλκη ΝΕ'.
 Πρὸς ῥαγάδα Νς'.
 Πρὸς θυμούς ἐν αἰδοίοις ΝΖ'.
 Πρὸς φλεγμονὴν δακτυλίου ΝΗ'.
 Πρὸς ῥαγάδας ΝΘ'.
 Πρὸς ἐξοχάδας Ε'.
 Πρὸς αἰμορροαγίας ἐν ἔδρᾳ ΕΑ'.
 Πρὸς ἔδρας προπιπτουσας ΕΒ'.

Πίναξ τοῦ ε βιβλίου.

- *) περὶ ἰσχιάδος Ε'.
 περὶ ποδάγρας καὶ καθαρδίδος ς'.
 περὶ τῶν ἐπὶ χολώδῃ χυμὸν ρευματιζομένων Ζ'.
 περὶ ἐρυσιπελατώδους φλεγμονῆς Η'.
 περὶ τῶν ἐπὶ πληθ. χυμῶν ρευματιζομένων Θ'.
 περὶ τῶν ἐπὶ φλέγματι ρευματιζομένων Ι'.
 περὶ τῶν ἐπὶ αἵματι ρευματιζομένων ΙΑ'.

περὶ

*) Evanuisse capita α, β, γ, δ, in codice antiquissimo notavit doct. Bolla,

- περὶ πόρων IB'.
 ἀντίδοτοι ποδαγρικά IG'.
 πρὸς χεῖμετλα ἐν δακτύλοις χειρῶν καὶ ποδῶν ID'.
 πρὸς τὰς τῶν δακτύλων ῥαγάδας IE'.
 πρὸς ἐκτρίματα ἐκ μακρᾶς κατακλίσεως IS'.
 πρὸς τὰ ἐξ ὑποδημάτων παρατρίματα IZ'.
 πρὸς ἥλους καὶ τήλους IH'.
 περὶ παρωνυχίας IO'.
 περὶ πτερυγίων K'.
 περὶ χαλκίτεως KA'.
 πρὸς τεθλασμένους ὄνυχας KB'.
 περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ σώματος παθῶν.
 περὶ ἐλεφαντιάσεως KG'.
 περὶ λέπρας καὶ ψώρας KD'.
 περὶ λιχίνων KE'.
 περὶ κνισμονῆς KZ'.
 περὶ λεύκης KZ'.
 περὶ ἀλφῶν λευκῶν καὶ μελανῶν KH'.
 περὶ πυρκαϊύων KO'.
 περὶ Φλεγμονῆς καὶ ὄγκου σκληροῦ Λ'.
 περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ σώματος ἀποσημάτων ΛΑ'.
 περὶ γαγγραινῆς σφακέλλου ΛΒ'.
 περὶ ἐρπητος καὶ ὀφίτου ΛΓ'.
 περὶ ἐρυσιπέλατος καὶ πυρώματος ΛΔ'.
 περὶ βουβώνων καὶ φυμάτων καὶ Φυγέτλων ΛΕ'.
 περὶ δοθηίνων Λς'.
 περὶ ἀνθράκων ΛΖ'.
 περὶ καρκίνου ΛΗ'.
 περὶ οἰδήματος ΛΘ'.
 περὶ ἐμφυσήματος Μ'.
 περὶ σαρκοθλασμάτων καὶ ἐκχυμωμάτων ΜΑ'.
 περὶ ῥήγματος καὶ σπάσματος ΜΒ'.

περὶ σιήρου ΜΓ'.

περὶ σεατωμάτων καὶ ἀθερωμάτων καὶ μελικηρίδων ΜΔ'.

περὶ σιηρίου ΜΕ'.

πρὸς οὐλὰς μέλανας Μς'.

περὶ νευροτρώτων καὶ νυγμάτων ΜΖ'.

Πίναξ τοῦ ἑκτοῦ βιβλίου.

περὶ κεραυνῶν Α'.

προφυλακτικὰ τῶν ἰοβόλων Β'.

προφυλακτικὰ ὑποσερωμάτων Γ'.

περὶ θυμιαμάτων προφυλακτικῶν Δ'.

συγχερίσματα προφυλακτικὰ Ε'.

πρὸς δῆγματα ἐρπετῶν ς'.

περὶ κατὰπλασμάτων Ζ'.

περὶ σφηκῶν καὶ μελισσῶν Η'.

περὶ κηρυμύκων Θ'.

περὶ κωνώπων Ι'.

πρὸς τὸ ἀπελάσαι μυίας ΙΑ'.

πρὸς τὸ διῶξαι ψύλλους ΙΒ'.

πρὸς τὸ ἀφανίσαι κόρυδας ΙΓ'.

πρὸς σκορπιοπλήκτους ΙΔ'.

περὶ φαλαγκίων καὶ ἀραχνίων ΙΕ'.

περὶ δαμέντων θηρίων καὶ περὶ λυσσοδηκτῶν καὶ ὕδρε-
φόβων Ις'.

περὶ σκολοπένδρας χερσαίας καὶ θαλαττίας ΙΖ'.

περὶ ἔχεων καὶ ἐχιδνῶν ΙΗ'.

περὶ ἀσπίδων ΙΘ'.

περὶ θαλασσίου τρυγόνος καὶ μυραίνης Κ'.

περὶ δρακόντων θαλασσίων ΚΒ'.

περὶ χαλκῆς σαύρας καὶ σαλαμάνδρας ΚΓ'.

περὶ λαγῶου θαλασσίου ΚΔ'.

περὶ

περί βδελλῶν ΚΕ'.
 περί μυκίτων καὶ ἀμανίτων ΚΖ'.
 περί γάλακτος τυρωθέντος ἐν γαστρί ΚΖ'.
 περί τοῦ ποντίου μέλιτος ΚΗ'.
 πρὸς ἀνθρωποδήκτους καὶ κυνοδήκτους ΚΘ'.
 πρὸς δῆγμα μυογάλης Λ'.
 πρὸς πληγὴν κεράσου ΛΑ'.

Πίναξ τοῦ ἐβδόμου βιβλίου.

περί γυναικείων παθῶν Α'.
 πρὸς ἀνάβρωσιν μασθῶν Β'.
 πρὸς τοὺς ἐν μασθοῖς κερκινώδους ὄγκους Γ'.
 διαφυλακτικὰ μασθῶν Δ'.
 πρὸς τὰς τῶν μασχάλων δυσωδίας καὶ συνιδρώσεις Ε'.
 περί τῶν κατὰ τὴν μήτραν παθῶν καὶ πρῶτον περί ἐπο-
 χῆς ἐμμήνων Σ'.
 περί ὑπερκαθάρσεως καὶ αἰμορροαγίας Ζ'.
 περί γυναικείου ῥοῦ Η'.
 περί φλεγμονῆς ὑσέρας καὶ παρεγκλήσεως Θ'.
 περί ἐλκώσεως ὑσέρας Ι'.
 περί καρκίνου ἐν μήτρᾳ ΙΑ'.
 περί σιήρῃου μήτρας καὶ σκιρώματος ΙΒ'.
 περί ἐμπνευματώσεως μήτρας ΙΓ'.
 περί ὑστερικῆς πνιγός ΙΔ'.
 περί προπτώσεως ὑσέρας ΙΕ'.
 περί μύλης Ις'.
 περί κίττης ΙΖ'.
 περί ῥαγάδων καὶ κονδυλωμάτων ἐν μήτρᾳ ΙΗ'.

LECTVRIS

s.

BIBLIOPOLA.

Dum operae ad finem properant, tristissimus mihi venit nuncius, BERNARDVM, editorem THEOPHANIS NONI clarissimum, mense Augusto anni praeteriti diem suum obiisse, senem annis bene maturum et venerabilem, meritis gravem, studio medicinae veteris praeclarum. Id quod et medicorum graecorum editione, et amore graecarum latinarumque litterarum satis superque probavit, eumque amorem non, nisi cum morte posuit. Sit ei terra lenis! Biennio ante mihi tradidit THEOPHANEM NONVM, medicum graecum adhucdum incultum temereque neglectum, sed eius opera ita laeuigatum et perpolitum, vt nouo cultu veluti iuuenescere videatur. Amabat hunc, vt filium, eumque ante obitum operis emissum iterum iterumque optabat exosculandum. Non licuit mihi per negotia fauere bono seni, non ei fatum fuit editioni superuiuere, sed hicce liber, cui tantam diligentiam impenderat, non permittet, vt gloriae suae superuixisse perhibeatur. Magni viri est intra magna facinora consistere, post labores bene ex-

c

antlatos

antlatos cedere fatis, et ad deum propitium bonorum largitorem redire. Suaue ac iucundum est suo demum die mori. Molliter ossa cubent!

Superaddenda editioni nouae cumuli loco existimarat ea, quae post frontem editionis Martianae leguntur, GASSERI versus, epistola nuncupatoria, in qua parum est, quod ad NONI aetatem pertineat, ZELII versiculi, notitia, quam Io. ALB. FABRICIVS Bibl. Graec. T. XII. p. 685. et Io. CONRAD. BARCHVSEN De Orig. et Progress. Medicinae Dissert. XVII. c. 9. p. 288. scripserant, sed haec partim non pertinent ad rem, partim copiosius et concinnius ab b. auctore disquisita videntur. Hinc istas reliquias, vt superfluas et alieno loco positas, exulare ab noua BERNARDI editione volui, quam iuuenes praeclare docti CHRIST. GOTTL. GVMPERT, M. D. et Io. GODOFR. AVG. SPARR omni, qua fieri potuit, accuratione ac diligentia ab operarum vitiis expurgarunt. Indicem rerum memorabilium, quem ipse BERNARDVS, consignarat, alteri volumini subiiciam. Valete ac fauete Nono. Scripsi Gothae III Calendar. April. c1010cclxxxiii.

INDEX

CAPITVM.

	Pag.
Prooemium.	4
Cap. I. De capillis fluentibus.	8
— II. Quae capillos nigros reddant.	22
— III. Vt flauī fiant capilli.	27
— IIII. De porrigine.	28
— V. Ad scabiem, quae in capite oritur.	34
— VI. De morbo pediculari.	—
— VII. De manantibus capitis vlceribus, quae achores graece dicuntur, et fauis.	38
— VIII. De alopecia et ophiafi.	44
— IX. Ad pilos generandos.	48
— X. De dolore capitis.	52
— XI. De capitis dolore contracto ex ardore vel vini, vel folis, vel febris.	56
— XII. De dolore capitis ex frigida intemperie orto.	58
— XIII. De dolore capitis, qui fit ab eleuatis a ventri- culo vaporibus.	62
— XIV. De capitis dolore ex vino.	66
— XV. De remediis, quae aduersus ebrietatem adhi- bentur.	70

	Pag
Cap. XVI. De cephalaea seu vetusto capitis dolore et hemicrania.	72
— XVII. De medicamentis, quae salinam mouendo caput purgant.	78
— XVIII. Sternutatoria, quae naribus induntur ad purgandam caluariam.	80
— XVIII. Sternutatoria naribus excipienda.	82
— XX. De remediis, quae sternutamenta inhibent.	84
— XXI. Ad dolores capitis vetustos ex calida intemperie ortos.	86
— XXII. De destillatione et grauedine.	88
— XXIII. Catapotia ad tusses et destillationes.	92
— XXIV. Remedia, quae capiti insperguntur, quae caluariam exiccant.	95
— XXV. De phrenitide.	98
— XXVI. De inflammatione cerebri.	104
— XXVII. De lethargo.	107
— XXVIII. De caro.	112
— XXVIII. De comate.	114
— XXX. De catotocho, id est, vigilantia sopore et catalepsi.	116
— XXXI. De vigili comate.	118
— XXXII. De insania.	120
— XXXIII. De melancholia.	128
— XXXIV. De memoriae iactura.	140
— XXXV. De vertiginosis.	142
— XXXVI. De morbo comitiali.	145
— XXXVII. De apoplexia.	164
— XXXVIII. De conuulsione.	174
— XXXVIII. De emprosthotono et opisthotono, et tetano.	176
— XL. De tremore.	182
— XLI. Quae pilos superciliarum nasci faciant eosdemque augeant.	186
— XLII. Quae supercilia denigrant.	188
— XLIII. Ad duplicatos pilos palpebrarum.	190
— XLIV. Ad pilos palpebrarum et chalazia, id est, humoris otiosi in palpebra colluuiem.	192
Cap.	

	Pag.
Cap. XLV. De oculorum morbis, perturbatione nimis rum et lippitudine.	195
— XLVI. De inflammatione.	196
— XLVII. De chemosi, hoc est, utriusque palpebrae distortione ex inflammatione oborta.	205
— XLVIII. De hypophagmatis.	206
— XLVIII. De tumore oculi oedematoso seu inflatio- ne et pruritu et scabiosa lippitudine.	208
— L. De sclerophthalmia et xerophthalmia seu de pru- riginosa et arida lippitudine.	212
— LI. De ectropiis.	214
— LII. De aegilope, fistula oculorum, et anchilope.	216
— LIII. De milphosi et madrosi.	218
— LIV. Ad rhyadas.	220
— LV. De oculorum vlcerebus.	224
— LVI. De trichiasi seu pilis palpebrarum oculum irritantibus.	226
— LVII. De staphylomate oculi et albuginibus.	—
— LVIII. De obscuritate et suffusione.	228
— LVIII. De glaucedine siue crystallini in oculo hu- moris in album aquosumque colorem mutatione.	230
— LX. Ad dolores et defluxionis impetum, qui Grae- cis ἐπιφθορὰ dicitur.	232
— LXI. De collyriis.	234
— LXII. De cicatricibus et albuginibus.	236
— LXIII. De vngue oculorum, quod πτερόγιον vocatur Graecis.	240
— LXIV. Quae ex smegmatis cicatrices exterunt.	242
— LXV. Pulvis, cui nomen est a lumine, phos, ad oculorum hebetudinem et dolores dentium fluxio- nesque efficax.	—
— LXVI. Ad hebetudinem et incipientes oculorum suffusiones.	244
— LXVII. De nyctalope.	246
— LXVIII. Ad tingendas albugines.	—
— LXVIII. Ad staphylomata.	248
— LXX. De carbunculo et carcinomate.	250

	Pag.
Cap. LXXI. De obscuritate et hebetudine seu offuscatione oculorum.	254
— LXXII. De glaucomate et suffusione.	258
— LXXIII. De sugillatione.	262
— LXXIV. De aurium morbis.	264
— LXXV. De dolore auris ex frigide.	268
— LXXVI. De dolore auris ex calida intemperie.	270
— LXXVII. De dolore ex repletionem contracto.	272
— LXXVIII. Ad obstructions sine dolore.	274
— LXXIX. De dolore ex inflammatione oborto.	—
— LXXX. Ad aures purulentas.	278
— LXXXI. De auribus sordibus repletis.	280
— LXXXII. Ad aures cruorem fundentes.	282
— LXXXIII. Ad grauem auditum et dolores remedium compositum.	—
— LXXXIV. Ad aurium vlcera.	286
— LXXXV. Ad diuturna aurium vlcera.	—
— LXXXVI. Ad vlcera valde sordida et depascentia.	288
— LXXXVII. Ad aurium vermes.	290
— LXXXVIII. Ad ea, quae in aures inciderunt.	292
— LXXXIX. Ad aurium sonitus.	294
— XC. Ad grauem auditum et surditatem.	296
— XCI. De parotidibus.	298
— XCII. De narium morbis.	302
— XCIII. De ozaena.	—
— XCIV. De polypo.	306
— XCV. Ad narium vlcera.	308
— XCVI. Ad sanguinis profusionem a naribus.	310
— XCVII. Ad ephelidem seu maculas ex mora in sole contractas et lenticulas.	314
— XCVIII. De varis.	316
— XCIX. De siccis tumoribus.	318
— C. De lichenosis in mento tumoribus.	320
— CI. De menti pustulis.	—
— CII. De furunculo.	322
— CIII. Quae sternutamenta citent.	324
— CIV. Circumlitiones praeseruantes faciem, ne a sole vel vento exuratur.	326
	Cap.

	Pag.
Cap. CV. Smegma faciei.	328
— CVI. Smegma faciei, quod et rubicundam ipsam reddit.	330
— CVII. De oris affectibus et dolore dentium ex inflammatione.	332
— CVIII. Ad dentes nigros et exesos.	334
— CIX. Ad dentes mobiles et fluxione tentatos.	336
— CX. Quae praeservant a dolore dentium.	338
— CXI. De dentium ortu in pueris.	340
— CXII. Dentifricia, quae dealbant dentes.	342
— CXIII. Ad dentes mobiles seu vacillantes et cruore suffusas gingivas.	344
— CXIV. Ad cruentas gingivas.	346
— CXV. Ad exesas et putrescentes gingivas.	350
— CXVI. Ad labra disrupta.	352
— CXVII. De linguae morbo, qui batrachus sine ranunculus appellatur.	354
— CXVIII. Ad linguam inflammata.	356
— CXIX. Ad oris vlcera serpentia, quae ἀφιδας graece nominant,	—
— CXX. De tonsillarum inflammatione.	360
— CXXI. Ad tetrum oris odorem.	364
— CXXII. De columella.	366
— CXXIII. De angina et eius speciebus.	370
— CXXIV. Aduersus strumas.	378
— CXXV. De tussi.	380
— CXXVI. De arteriacis.	390
— CXXVII. De orthopnoea, suspirio et spirandi difficultate.	394
— CXXVIII. De sanguinis expuitione.	398
— CXXIX. De lateris dolore, quae pleuritis dicitur.	404
— CXXX. De peripneumonia.	410
— CXXXI. De puris illuue, quam Graeci ἐμπύημα vocant.	412
— CXXXII. De sanguinis sputo.	414
— CXXXIII. De tabe, quam Graeci φθισιν nominant.	419
— CXXXIV. De cordis affectibus.	422
Cap.	

	Pag.
Cap. CXXXV. De febrium differentia.	426
— CXXXVI. De febribus diariis et multorum dierum.	—
— CXXXVII. De febre continente et continua.	430
— CXXXVIII. De febre tertiana.	432
— CXXXIX. De tertiana spuria.	436
— CXL. De quartana.	438
— CXLI. De febre quotidiana.	442
— CXLII. De semitertiana.	444
— CXLIII. De peste seu pestilente febre.	446
— CXLIV. De febribus hecticis.	450
— CXLV. De vigiliis in febribus.	452
— CXLVI. De graui sopore, qui <i>καταφορά</i> Graecis dicitur.	454
— CXLVII. Curatio doloris capitis in febribus.	456
— CXLVIII. De his, quae visceribus in febribus imponi solent.	458
— CXLIX. Quae sudorem mouent.	460
— CL. Ad intempestiuos sudores coercendos.	462

THEOPHANIS NONNI
E P I T O M E.

PARS PRIMA.

Thomas Bartholinus Epist. Medic. Cent. III. ep. LXII.
p. 248. Pessime studiis suis consulunt, qui ita recentiorum scri-
ptis se immergunt, ut veteres vel negligent, vel contemnant,
quum plerarumque rerum lux ex illis pendeat. Pleraque cer-
te recentiorum inventa apud veteres per nebulam adum-
brantur.

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ NONNOT

ΠΡΟΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΤΟΝ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗ.
ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΣΥΝΟΥΣ ΕΝ ΕΠΙΤΟΜΗ, ΤΗΣ
ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΠΑΣΗΣ ΤΕΧΝΗΣ.

A D

CONSTANTINVM PORPHYRO-
GENITVM.

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ NONNOY

ΠΡΟΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΤΟΝ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕ-
ΝΗΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΣΥΝΟΨΙΣ ΕΝ ΕΠΙΤΟΜΗ
ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΠΑΣΗΣ ΤΕΧΝΗΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Τὰς προस्ताχθείσας ἐπιτομὰς παρὰ τῆς σῆς θειότη-
τος, ἐν Θεοῦ αὐτοκράτῳ, περὶ τῆς τῶν ἱατρικῶν θεωρη-
μάτων

τὰς προस्ताχθείσας] Initium prooemii mutuatus est Nonnus ab
Oribasio: ita enim ille Collect. Medicinalium lib. I. p. 5. apud
Photium Biblioth. p. 557. et apud nobilem medicum Christ.
Godofredum Grunerm ex codice Bibliothecae Mosquensis.
Τὰς προस्ताχθείσας ἐπιτομὰς παρὰ τῆς σῆς θειότητος, αὐτο-
κράτῳ Ἰουλιανῇ. Pari modo Dieuchidas Megaricus orationis
initium ex Hellenico traduxit, ut refert Clemens Alexandr.
Stromat. lib. VI. p. 629. A. Laudatur vero Oribasius a Cri-
nagora propter illa collectanea, Antholog. lib. IV. c. 13. epigr. 8.
Εἶχε γὰρ οἷα μέλισσα σοφὸν ῥόν, ἀλλοθεν ἄλλα
Ἰντρῶν προτέρων ἀνθεα δρεψάμενος.
quod, an nostro quoque conveniat, indicet lector. Sed codex
A Bibliothecae Vindobonensis ignorat vocem προοίμιον, ejus
loco habet ΒΙΒΛΙΟΝ Α'. et προσταγείσας.

ἐπιτομὰς] Compendia requisivisse videntur veteres, ut illa in iti-
nere secum haberentur. Habebant enim in vehiculis locum
destinatum libris, cuius rei auctor mihi est ac testis locuples
Libanius Ep. 938. p. 433. conf. Plinius Epist. lib. III. ep. 5.
Nam volumina colligata ac recondita in capsis, quales exhibuit
Jac. Sponius Miscell. Erudit. Antiquit. p. 216. facile erat secum
vehere. Plures olim epitomas concinnarunt: Metrodori ἐπιτο-
μὴν τῶν ἐξοτομουμένων laudat Plinius H. N. lib. XX. c. 20.
Similem nostri concinnasse videtur Aetius Promotus, ut colligo
ex relatione Jo. Jac. Reiskii, commentario de rebus ad eum
pertinentibus germanico idiomate conscripto p. 113. diversa
tamen esse declarat locus ab Hieron. Mercuriali Var. Lect. lib.
III. c. 4. prolatus, ubi praeterea patet Reiskium non satis excus-
sisse codicem, dum adfirmat nullum antiquum scriptorem de-
perditum

A D
CONSTANTINVM PORPHYRO-
GENITVM.

P R O O E M I V M.

Quod tuo iussu, Imperator Dive, compendium de præ-
ceptionibus medicis collegi, maturavi, quantum in me
A 3 fuit,

perditum laudari, cum ex *Theopompo* et *Euphrocione* quaedam
proferat. Epitomas conficere operum sparsiorum antiquissimum
institutum est, tam Graecis, quam et Latinis celebratum, scri-
bit Th. Reinesius epist. 46. ad *Rupertum* p. 410.

Θεόφιλος] *Theophilus* ad Institut. p. 3. ὁ Θεότατος βασιλεὺς. conf.
lib. I. tit. 5. p. 39. et alibi. *Simeon Sethi* prooem. p. 1. προσ-
αγαγεῖν τῷ ἐνθάδε κράτει τῆς βασιλείας σου. *Eusebius* H. E.
lib. IX. c. 1. ἡ Θεότης τῶν δεσποτῶν ἡμῶν, Θεοτάτων αὐτοκρα-
τόρων. *Heliodorus* lib. V. p. 218. *Manetho* Apotelesm. lib.
I. v. 280.

Γενῶσιν βασιλῆα θεὸν βροτὸν ἀνθρώποισιν.
conf. *Du Cange* Glossar. p. 48. De Caro illustr. *Cuverus* de
Elephant. Exercit. II. c. 8. p. 197. quibus junge Jo. *Rhodium*
ad *Scribonium* Larg. p. 12. et p. 27. Solent autem recentiores
gloriarī se iussos ab imperatoribus vel ab aliis viris honoratio-
ribus, libros conscripsisse, ita, ut noster, *Simeon Sethi* l. c. *De-*
metrius Pepagom. p. 2. *Actharius* de affect. spir. animal. lib.
I. p. 1. *Scribonius* Larg. ep. p. 6. et Cael. *Sedulius* carm.
dedicat. ad *Theodosium*. In *Photii* Bibliotheca quamplurima
exstant exempla. Erant autem imperatores Romani artis me-
dicæ studiosi, vide, quae de *Mannele Comnen.* memorat *Cin-*
namus Hist. lib. IV. p. 206. et de *Gratiano* *Ansonius* Gratiar.
action. p. 203. Neque id displicebat medicis, nam ut ait *Plu-*
tarchus T. III p. 1390. καὶ γὰρ ἐν ἰατροῖς ἡ φιλόκαλος, ἡδίων
ἐφ' ὁφθαλμὸν ἰώσεται τὸν ὑπὲρ πολλῶν βλέποντα καὶ πολλοὺς φυ-
λάσσοντα, quam sententiam etiam urget *Isocrates* ad *Nicocl.*
p. 34. conf. *Synesius* de Regno. p. 2. et Regis *Antigoni* epist.
ad *Zenonem* apud *Diogenem* Laërt. lib. VII. p. 439. et *Ori-*
genes contra *Celsum* lib. VII. p. 372. *Adrianum* medicinae
peritum fuisse tradit *Caryophilus* de usu thermar. p. 35.

ἰατρικῶν] Cod. E. ἰατρῶν.

μαίων συναγωγῆς, ἔσπευσα κατὰ τὸ δυνατόν διὰ συντομίας ὁμοῦ καὶ σαφηνείας πάσης τὴν ἱατρικὴν ἐπελθεῖν· μηδὲν κατὰ δύναμιν τῶν ἀναγκαίων ὑπερορῶν, ἔκαστον ἐκθέμενος τῶν παθημάτων, πρῶτον μὲν τὰς αἰτίας τούτων ὑπαγορεύων σαφῶς· δεύτερον δὲ τὰς σημειώσεις, δι' ὧν ῥαδίως γνωσθήσονται, εἰδ' ἐξῆς τὴν θεραπείαν, δι' ἣν πάντα κατὰ τέχνην θεραπεύσωμεν, πρότερον ἀπὸ κεφαλῆς

θεωρημάτων] Plutarchus T. III. p. 1746. ἐκείνοις (ἰατροῖς) μὲν γὰρ ἐξαρκεῖ τὰ ἐσχάτα τῶν αἰτίων θεωρῆσαι. κ. τ. λ.

συναγωγῆς] addit Cod. E. γράψαι βουλόμενος.

κατὰ τὸ δυνατόν] De hac locutione Graecis familiari vid. Schol. Theocriti ad Idyll. I. v. 42. noster mox κατὰ δύναμιν et c. 7· εἰ δύνατον. εἰς τὸ δυνατόν Epist. Socrat. XIV. p. 37. πρὸς ὅσον δυνατόν Heliodorus lib. III. p. 157. Oribasius loc. cit. ὡς οἷός τε εἶμι. Eodem fere modo librum VI. contra Celsum iuchoravit Origenes p. 332. Pari modestia Gregorius de Dialect. p. 297. κατὰ τὸ δυνατόν dixit. Chariton Aphrod. lib. IV. c. 6. p. 74. κατὰ τὸν δυνατόν τρόπον. ubi vid. Dorville p. 414. Medici Graeci antiquiores ab omni jactantia alieni fuerant, minus Romani, ut evincit locus Aviani in Epistulum lib. III. c. 23 p. 326. verito autem quam potui, vid. N. Heinsius ad Ovidii Rem. Amor. v. 325.

συντομίαις] Brevitatem laudabant Stoici, vid. Diogenes Laert. lib. VII. p. 472. et Rhetores, ut refert Jo. Tzetz. Chil. XI. v. 255. Synesius de Febr. c. 1. p. 16. Quam difficile sit perspicuitatem conjungere cum brevitate declarat Isidorus Pelus. epist. 95. p. 505. Cod. M. A. διὰ σαφηνείας ὁμοῦ καὶ συντομίας. conf. cel. Grunerus ad Hebenstreitii Palaeol. Therap. p. 4. Seneca Epist. 75. p. 221. Non quaerit aeger medicum eloquentem, sed sanantem. De voce συντομία vide viros doctos ad Petronii Satyr. p. 13.

σαφηνείας] Theophilus Corydaleus Exposit. Rhetor. apud Fabricium Biblioth. Gr. T. XIII. p. 695. ἀπλοῦς μὲν οὖν εἶπεν ἐπὶ παντὸς λόγου σαφηνείας ἐστὶ πορμύτατον ὑπὲρ τι ἄλλο, ἀκριβολογία, καὶ τὸ μηδὲν παρεκλιπῆν τῇ τοῖς πράγμασι παρεπομένῳ. pro ὑπὲρ τι leg. ἥπερ τι. Similiter Isidorus Pelusiot. ep. 145. λόγου ἀρετὰ μὲν ἀλήθεια, συντομία, σαφήνεια, εὐκαιρία. Nemesius de N. H. c. 34. p. 254. Dum vero Nonnus perspicuitatem adfectat, recentiorum stribiliginem sequi maluit, quam antiquorum loquendi rationem imitari, quod in eo laudaret forte Cerealius quidam, cujus vide epigramma Antholog. lib. II. c. 46. epigr. 3. et Synesius de Regno p. 18.

ἱατρικῇ] Sextus Empir. adv. Mathemat. c. 2. καὶ ὁ τὸν τρόπον ἱατρικῇ εἰρηται μὲν τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἰῶν ἐξαρκέσεως, ἐπὶ κατηγορεῖται δὲ νῦν καὶ τῆς τῶν ἄλλων παθῶν ἀνασκευῆς, πολλὰ τεχνι-

fuit, et artem medicam omni, qua potui, et brevitate, et perspicuitate sum perfecutus, neque quicquam, quod necesse esset, praetermisi, sed singulos affectus exposui, causas primum illorum dilucide enumerando, deinde signa, per quae facile cognosci poterunt, postremo curandi modum, quo singulis ex arte mederi poterimus, a capite

A 4

primum

τεχνικατέρας ούσης. et lib. X. p. 469. ἰατρικὴ λέγεται ἐπιστήμη ὑγιαίνων, καὶ νοσερῶν, καὶ οὐδετέρων. unde Ausonius Idyll. XI. vs. 69. Et medicina triplex, servare, cavere, mederi.

πάσης] Allatius πᾶσαν, ac sic cod. E. quod praefero. ita enim loqui amant recentiores. Photius Biblioth. p. 5. ἐν ταύταις, φησὶ, ταῖς παινηγύρεσιν, πᾶσαν ἀγούσιν εἰρήνην. Πᾶσαν quoque apud nostrum agnoscit cod. A. Propertius vero lib. II. eleg. I. vs. 57. Omnes humanos sanat medicina dolores.

κατὰ δύναμιν] Heliodorus lib. III. p. 143. εἰς δύναμιν βοηθήσαι. Julianus Or. II. p. 89. B. τοὺς μοχθηροὺς δὲ ἐς δύναμιν ἰᾶσθαι, κατὰπερ ἰατροὺς ἀγαθούς. Hinc pater aegroti apud Ev. Marcum c. 9. 22. ἀλλ' εἴ τι δύνασαι. Cod. Ms. B. μηδὲν τῶν ἀναγκαίων κατὰ δύναμιν. Cod. A. μηδὲ. plenius Athenagoras Legat. pro Christian. p. 35. κατὰ δύναμιν τὴν ἐμήν.

ὑπερορῶν] Allatius ὑπερορῶν.

ἐκαστον] Paraphr. Nicomacheorum c. 9. p. 20. ὥσπερ ὁ ἰατρός. οὐ γὰρ τὴν καθόλου ὑγίαιαν σκοπεῖ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου. μᾶλλον δὲ, οὐδὲ τοῦ καθόλου ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὴν τοῦ αὐτοῦ μου· κατ' ἐκαστον γὰρ ἰατρεύει. conf. Heliodorus lib. IV. p. 171.

τούτων] aberat ab exemplari Allatii.

καθημάτων] Schol. Euripidis ad Orest. vs. 1. καὶ πάθη μὲν ἐστὶ, τὰ συμπίπτοντα τοῖς σώμασι νοσήματα.

δὲ] abest a cod. A.

δι' ἃν ῥαδίως γνωσθήσονται] Desunt in Cod. E.

κατὰ] Delet Cod. A. Cod. B. κατὰ τέχνην πάντα.

κατὰ τέχνην] conf. c. 74. Julianus Or. VII. p. 228. A. ὥσπερ οἱ φαῦλοι τῶν ἰατρῶν ἐκ τῆς ἐμπειρίας μόνον ἰώμενοι τοὺς ἀνθρώπους, ὅθεν καὶ διαφεύγει τὰ πολλὰ, τῶν νοσημάτων αὐτοῦς. Isidorus Pelusiot. ep. 251. οὐδὲ πάντες τοῖς κύτοις θεραπεύονται βοηθήμασιν, ἀλλ' ὅσος τῶν παθῶν ὁ ἰσμός, τοσούτος καὶ ὁ τῶν θεραπειῶν. De Aureliano plebs Romana apud Vopiscum p. 467. alii bonum quidem medicum, sed mala ratione curantem.

Θεραπεύσωμεν] Democritus apud Clementem Alex. Paedagog. lib. I. c. 2. ἰατρικὴ σώματος νούσους ἀπέτετα. Eo usque medicinam progredi notat Aristoteles Problem. Sect. XXX. 8. De medici officio Schol. Homeri ad Iliad. N. vs. 43. καὶ γὰρ περὶ ἰατρῶν

κεφαλῆς ἀρξάμενοι, διὰ τὸ ἐκεῖσε ἰδρυσθὲν τὸ ἱερόν τῆς
λογικῆς ψυχῆς.

ΠΕΡΙ ΡΕΥΣΩΝ ΤΡΙΧΩΝ

Κ Ε Φ. Α'.

Ἀπορρέουσιν αἱ τρίχες ἀραιότητι μὲν τοῦ δέρμα-
τος, ἐνδεία δὲ τῆς γεννώσης οὐσίας αὐτάς. ἀλόη σὺν οἴ-

νω

ἱατρὸν, δύο ἐστὶν ὧν χρεὶ προΐσασθαι, καὶ τὰ νοσερὰ διορθοῦσθαι,
καὶ τὰ ὑγιανὰ προφυλάσσειν. Aesculapius apud Maximum Tyr.
Dissert. X, p. 103. ἱατρικῇ δ' ἂν ἀρκεῖ ἐπομένη τῇ κράσει τῶν
σωμάτων κ. τ. λ. ita enim hunc locum leviter depravatam
refingo.

πρότερον] Cod. B. τὸ πρῶτον.

κεφαλῆς] Cod. E. τῆς κεφαλῆς. Scribonius Larg. Epist. ad Calli-
sum p. 7. Theodor. Priscianus lib. I. p. 8. Pythagoras apud
Porphyrium V. P. p. 43. Auctor Vitae Homeri p. 345. Cin-
namus Hist. lib. IV. p. 222. Eustathius Erot. lib. III. p. 86.
Palladius in Hippocr. de fractur. p. 199. conf. Rob. Kenche-
nius ad Q. Ser. Samonicum p. 82. Caeterum videtur noster
aeque ac alii recentiores Dioclem Caryst. secutus esse, cujus episto-
lam recudi fecit Fabricius Biblioth. Gr. T. XII. p. 586.

ἰδρυσθὲν] Leo Allatius ἰδρύεσθαι, quod magis placet: Cod. A.
tamen ut editum. Cod. E. ἰδρύσθαι. Jamblichus V. P. c. 9.
p. 34. συνεβούλευσεν ἰδρύεσθαι Μουσῶν ἱερόν. Adde Antonin.
Liberalis c. 26. et 32. Herodianus lib. V. c. 13. Clemens
Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 181. B. οὐκ ἐπικαταδεῖν δο-
κοῦσιν τὸν λόγον, ἐν ἐγκεφάλῳ τοῦτον ἰδρύμενον. Musonius apud
Stobaeum Serm. LXXVII. p. 458. ταύτην γε μὴν (τὴν διάνοιαν)
ἐν ὀχυρετῇ τῷ ἰδρυσεν ὁ θεός. Schol. Homeri ad Iliad. A. vf.
195. De anima quoque Aeschines Axiocho p. 122. Verbum
hoc de rebus sacris usurpari observat Hezelinus ad Apolloniū
Rhod. lib. IV. vf. 1549.

ἱερόν] Cod. E. τὸ νοσερόν. Caelius Aurelianus, morb. chron. lib. I.
c. 4. sive quod in capite fiat, quod multorum philosophorum judi-
cio sacrum templum est partis animae in corpore natae, conf.
Aristoteles Problem. Sect. XXXII. 7. Epist. Socrat. XXXI. p.
71. Plinius H. N. lib. XI. c. 37. Meletius de natur. homin.
p. 48. quibus omnibus praeivit Plato, ut patet ex Plutarchi T.
III. p. 1620. Bald. Rouffens carmine Aper inscripto p. 43.

Quod veteres cerebrum sacrum, templumque putarunt

Esse animae, qua omnes regimur moderamine certo.
conf. Carol. Paschalius de Coronis lib. V. c. 4. p. 293. An-
tholog. lib. II. c. 47. epigr. 41. Lactantius ad Statii Thebaid.
lib.

primum exorſi, quod in eo ſedes animae rationalis ſacra collocetur.

DE CAPILLIS FLVENTIBVS

CAPVT I.

Capilli defluunt, vel ex cutis raritate, vel ex materiae ipſos procreantis inopia. Aloen ex vino auſtero
A 5 nigro,

lib. III. vſ. 715. naturae ratione prudentia omnis in capite eſt. Iſidornus Peluſ. ep. 249. Jo. Langius Epiſt. Medic. ep. 25. p. 105.

ψυχῆς] addunt codd. A. D. et E. ὃ λέγεται καὶ ἐν τοῦς. Schol. Homeri ad Iliad. Γ. vſ. 63. Νόος, τοῦς, ψυχῆ. conf. Iliad. Π. vſ. 35.

C a p. I.

κεφ.] Cod. E. ἀρχή. et in margine A.

ἀπορρέουσιν] ita Cod. B. ἀπὸ ῥέουσιν cod. A. In codice B. caput hoc notatur ſecundum, in cod. C. vero primum dicitur ut in edit. Paulus Aegineta lib. III. c. 2. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 2. Remedia ſubjuncta Moſchioni de morb. mulier c. 2. p. 47. Aelianus V. H. lib. XI. c. 4. ὑπορρέουσιν αὐτῶ τῶν τριχῶν. Sic fluere apud Latinos. vid. Rob. Keuchenius ad Q. Ser. Samonicum p. 117. Cod. D. περὶ τριχῶν ῥέουσιν. Perperam legitur hoc verbum apud Aetnarium lib. I. de affect. ſpir. animal. c. 6. p. 23. ἀποτροφεῖ δὲ αὐτὸ καὶ ἀπορρέει τὸ σῶμα, ubi cod. L. H. ἀτροφεῖ habet, mall. leg. ἀπορρέοφι δὲ αὐτὸ καὶ ἀπαρτύνει τὸ σῶμα.

ἐνδεία] Cod. A. ἐνδεία. Subſtantivum non inuſitatum medicis, ut teſtatur effacum eorum, quod adfert Jo. Chryſoſtomus in A. A. Serm. XVI. p. 705. ἢ οὐκ ἀκούετε καὶ ἰατρῶν λεγόντων, ὅτι ἐνδεία μὲν τῆς υγιείας.

γεννώσης] Ariſtoteles Problem. Sect. IV. 19. οὐ λαμβάνουσαι δὲ τροφήν, ἐκρέουσιν αἱ τρίχες. Galenus ſec. loc. lib. I. p. 160. Cod. B. γενώσεως.

ἀλόη] Codd. Miſſ. Vind. ἀλώη. Cod. E. ἀλόη. Frequenter in codicibus noſtri α et o permutantur, quod etiam in nummis aliquando obtinere obſervat Jo. Dan. Major Episto[la] de nummis graece inſcriptis p. 13.

αλόη] Oportebat ἀλόην ſcribi, ut habet Cod. E. propter ſequens verbum ἐπίχρει. Schol. Ariſtophanis ad Nub. vſ. 295. ἐπιδὴ τὴν τρυγὰ χρίόμενοι. Sic codd. Miſſ. ἀλώη, vel quod λάβε vel λαβὼν inintelligatur, vid. c. 57. noſter c. 267. χολὴν βοείαν, μετ' ἐλαίου χρίει τὴν κλίην. vid. remedia ſubjuncta c. 168. ex cod. A. Similis negligentia in inſcriptione Smyrnaea, συνέγραψε

νῶ μέλανι αὐσηρῶ ἐπίχρει, ἢ σμύρνῃ καὶ λαδάνῳ σὺν
οἶνῳ καὶ μυρσίνῳ ἐλαίῳ· ἢ σεύτλου χυλὸν μετὰ μυρσί-
νου ἐλαίου ἀλειφε τὴν κεφαλὴν ἢ περισσευῶνος χυλῶ
μετὰ μυρσίνου ἐλαίου· ἢ λάδανον σὺν οἶνῳ αὐσηρῶ καὶ
σχινίνῳ ἐλαίῳ λειώσας κατὰχρει. Ἀρχιγένουσ, Λαδά-
νου

συνέγραψε -- πίναξ, pro πίνακ, ut observat L. Kusterus
Memoires des inscriptions etc. T. VI. p. 462. Cassius Quaeft.
LVII. ῥάνις τοῦ αἵματος θλίβει, ubi Andr. Rivinus ῥανίδας
vult legi, quod in literis ad me datis probabat, dum viveret mi-
hi amicissimus D. W. Trillerus, fretus auctoritate Pauli Aegi-
net. lib. VI. c. 110. p. 101. cui adde Caelium Aurel. morb.
chron. lib. II. c. 10. p. 390. Justinus Mart. cohortat. ad Grae-
cos p. 52. μηδ' ἐν αὐτοῖς τῆς ἀλλήλων φαίνεσθαι δόξης. ubi
Sylburgius: Notetur nominativus cum verbo infinitivi, ἐναντίος
nempe pro ἐναντίους. Aristoteles Probl. Sect. v. 39. οἱ θύοντες
pro τοὺς θύοντας. conf. doct. Cores ad c. 224. Didymus Geo-
pon. lib. VII. c. 19. χρὴ ἐπιτιθέναι τὰ πώματα τίφρας ὕδατι
δεδευμένης ἐπιχρισθέντα, et lib. X. c. 84. τῆς πολυπρέμενου κα-
λουμένης βοτάνης τοῦ ὁποῦ τὰ πρέμνα χρίσαντες. conf. doct.
Koen ad Gregorium de Dialect. p. 290. Theophrastus Charact.
c. I. p. 11. ἀλλ' ὅρα μὴ σὺ θάττον πισεύης τοιαύτας φωνάς,
καὶ πλοκάς καὶ παλιλλογίας. Apud poetas Latinos casuum
permutationem obtinere docuit Scaliger ad Priapeum, carm. 83.
p. 159. Sic absens pro absentis apud Statium Thebaid. lib. XI.
v. 64. ARA pro ARAM in inscriptione apud Seldenum de Diis
Syr. Syntagm. II. c. I. p. 217. conf. Bynkershoek Obs. Jur.
Rom. lib. IV. c. 25. p. 445. Schol. Apollonii Rhod. lib. I.
v. 441. et ad lib. II. v. 107. Orpheus Argonaut. v. 1097.
καὶ ἀρχαῖς δῶκαν ἐλίσθαι

Ἡρώων.

quod cum Gesnero, mutari nolim in Ἡρώων, cum et subaudiri
possit χερσὶν, aut simile. Posset quoque apud nostrum legi
ἀλόη, nam et librarii et grammatici nonnulli jota subscribere
negligunt, ut observavit jam Strabo lib. XIV. p. 959.

μέλανι] Agnoscit hanc vocem cod. B. quae omissa in cod. A. vino
hoc potissimum utebantur veteres pro medicamento, ut testatur
Diogenes Laërt lib. VII. p. 508. adde auctorem vitae Homerī
p. 394. Antiquissimis temporibus vinum album rarum admo-
dum fuisse scribit Moschopolus ad Iliad. A. v. 350.

ἐπίχρει] conf. c. 2. et 7. de fuso dicitur Maximus Tyr. Diss. XX.
p. 233. ἢ δὲ δευτέρῃ θρυπτική, ἐπίχριστος. Tryphiodorus v. 3.
III. Inscriptio apud Gruterum p. LXXI. 1.

ἢ σμύρνῃ] ἢ hic est vel, ejus particulae usum apud Latinos expo-
suit Jan. Broekhusius ad Tibulli lib. I. eleg. IX. v. 53.

σμύρνῃ] Cod. A. σμύρνη καὶ λαδάνῳ. Cod. B. et E. σμύρνῃν καὶ
λαδάνον, σὺν οἶνελαίῳ. Ita solent recentiores casus variare,
quod

nigro, aut myrrham cum ladano ex vino et oleo myrtheo inungito, vel betae succo ex oleo myrtheo caput illinito, aut verbenacae succo ex oleo myrtheo, aut ladano ex vino austero et oleo lentiscino trito. Aliud ex

Archi-

quod pluribus exemplis e nostro petitis confirmare licet; sic c. 229. ἡ φοίνικας μετ' οἶνον, ἡ ῥόδοις χλωρᾶς, ἡ θέρμινον ἀλευρον. Moschorulus ad Homeri Iliad. vi. 3. κατὰ παραγωγὴν καὶ πλεονασμῷ τῶν θ. Theophrastus Char. c. 16. οὔτε ἐπὶ νεκρὸν ἐλθεῖν, οὔτε ἐπὶ λέχῃ. Arrianus de Exp. Alex. M. lib. VII. c. 6. 5. κατ' ἀξίωσιν καὶ κάλλει. ubi vid. Gronovius. Procopius Hist. Arcan. p. 37. τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ Σαλομῶντα καὶ πηγασίας τῆδε ἐχώρησεν. Noster c. 128. εἰ δὲ κατὰ ἀνασώμασιν ἐκ λουτρῶν ἀμετρῶν, καὶ θερμοῖς χωρίοις. Aristoteles H. A. lib. V. c. 20. φέρουσι πρὸς τῇ κίονι, ἡ τι τοιοῦτον τρώγλην ἔχον. conf. Commenianus ad Heliodori lib. V. p. 23.

μυρσίω] conf. Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 183. C. sed Cod. B. σχινίω. Plinius lib. XV. c. 7. et c. 29. Athenaeus lib. XV. c. II. p. 688. Derivata haec videntur ex Citionis cosmeticis vid. Fabricii Biblioth. Gr. T. XIII. p. 690.

χυλὸν] mox χυλῶ. Heliodorus lib. II. p. 100. ἐπερρώφον ὁ μὲν τοῦ ὕδατος, ὁ δὲ καὶ οἶνον. Permutatio haec casuum librariis debetur, indice doct. Fischero ad Theophrasti Char. c. 23. p. 151. Nam librarii (inquit) Accusativos pro Dativis locis innumeris inculcarunt. De voce χυλὸς vid. Rob. Constantinus /et Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. I. c. 19. p. 60.

μυρσίω] Cod. A. μυρσινελαίου. Cod. E. μυρσινωελαίου.

ἀλειφε] Veteres omni mane caput ungebant. Colloquia quotidiana I. p. 3. ἡλειψα τὴν κεφαλὴν μου καὶ ἐκτίναξα, quod etiam observavit cl. Ed. Milward a letter to Sir Hans Sloane p. 53. Meretricula apud Alciphronem lib. I. ep. 36. καὶ αὐχμηρὰν μὲν ἔχω τὴν κεφαλὴν, μηδὲ ἰδοῦσα τὸν χρόνον τοῦτο μύρον. Qui caput ungebant dicebantur aliptae, de quibus vid. duumviri magni Casaubonus atque Salmasius ad Vespiscum p. 720. et Gorius antiq. inscript. T. III. p. 240. ex quo ectypum hic addidi; quod etiam lucem accendit Aretaeo cur. morb. chron. lib. I. c. 3. p. 120. A.

περιτερεῶν] Cod. A. περιτερεῶν.

χυλῶ] Codd. A. et E. χυλὸν.

οἶνα] De vini hujus virtutibus eximiiis vid. Oribasius de fractur. I. p. 78.

σχινίω] Cod. A. ἡ σχινέλαμον. Cod. E. σχινωελαίου. Editio Martii operarum incuria σχινίω.

λυώσας] Cod. A. λυώσας.

Ἀρχιγέους] Exulant haec usque ad πολυτρίχου in codd. A. et E. Galenus sec. loc. lib. I. p. 161. De eo vid. doct. Jo. Henr. Fugleri Bibliotheca Ophthalmica p. 94.

νου καὶ ἀψινθίου ἴσα, ἀρκευθίδας δέκα λείας, ὀθονίω ἐν-
 δήσας, καὶ βρέξας ἐλαίῳ ἐφ' ἡμέρας πέντε, ἐκ τούτου
 ἀλειφε τὴν κεφαλὴν, καὶ οὔτε ῥέουσιν αἱ τρίχες, οὔτε
 πίτυρα ἔξει. Αἰνόσπερμα ξηρὸν κατὰ καυσον σὺν τῇ λινο-
 καλάρμῃ

λαδάνου] Dioscorides lib. I. c. 129. Celsus lib. VI. c. 1. Plin-
 ius lib. XII. c. 17. et lib. et lib. XXVI. c. 8. Simeon Sethi
 p. 64. Salmasius ad Solinum p. 361. Tournefort itiner. T. I.
 p. 29. C. H. Erndt itiner. p. 131. Praestantissimus medicus
 Schulze Toxicol. c. 25. p. 77. Ante has formulas subaudiend-
 um λάβε, ut monet Schol. Nicandri ad Ther. vs. 370. quod
 noster addidit c. 174. vel ἔσω quod idem, ut docuit Petr. Pe-
 titus ad Aretaeum cur. morb. acut. lib. I. c. 6. p. 238.

ἴσα] nempe μέρη. c. 6. ἴσα ἐλαίῳ λαύσας. Jo. Malalas Chrono-
 graph. lib. IV. p. 143. ἐτυπώσαμεν δεθῆναι ὑμῖν χρυσίου τά-
 λαντα β'. καὶ πρὸς τούτοις ἴσα ἀργύρου. Xiphilinus Augusto
 p. 69. ὅτι στρατηγῶν ἀρκτοὺς τε τριακοσίους, καὶ Λιβυκὰ ἑτέρα
 θηρία ἴσα ἐν πανηγύρεϊ τινὶ ἀπέκτεινε.

ὀθονίω] Pollux lib. IV. c. 25. segm. 180. Daemogero Geopon. lib.
 VII. c. 13. Epiphanius de XII gemmis p. 229. Schol. Ari-
 stophanis ad Acharn. vs. 1176. ὀθόνια τὰ λεγόμενα παρὰ ἰα-
 τροῖς λυχνώματα. Glossae Mss. μωτώσι, ἰάσθαι ὀθονίοις,
 ἦτοι μύτοις.

ἐλαίῳ] Subintelligendum ἐν. Statius Thebaid. lib. IV. vs. 677.
 illum, illum tendite campum.

ubi Lactantius deest in. Platonis est observatio Protagor. p.
 396. ed. Ald. ἐπεὶ καὶ τὸ ἐλαϊον τοῖς μὲν φυτοῖς ἀπασιν ἐστὶ
 πάγκακον, καὶ ταῖς θηρίῃς πολεμιώτατον ταῖς τῶν ἄλλων ζώων,
 πλὴν ταῖς τοῦ ἀνθρώπου, ταῖς δὲ τοῦ ἀνθρώπου ἀργαίαι, καὶ
 τῷ ἄλλῳ σώματι. conf. Casaubonus ad Persii Sat. II. p. 217.

βρέξας] inde oleo ita ut sub eo occultetur, quo sensu hoc verbo
 usus est Pindarus Olymp. Od. X. vs. 62. ubi vid. Schol. et
 Isthm. Od. V. vs. 65.

ἐφ' ἡμέρας] Noster mox omissa praepositione εἰς ἄγγελος ὕλινον
 ἡμέρας κ'. et c. 2. ἡμέρας δέκα. Amant recentiores praepo-
 sitionem addere. Glossae Jatr. Mss. ἀμυλος. ἀμυλλία ἐστὶν αἰλευ-
 ρος καθερὸς, λεπτὸς ζυμαθὲς ὕδατι, καὶ καταπρωὶ καὶ ἐσπέ-
 ραις ἀλασσόμενος ὅπερ ἔχει ὕδωρ καὶ ἄλλο τιθέμενον ἐπὶ ἡμέρας
 β'. καὶ ἐπὶ λίνον ψιλοῦ σακίζόμενος. Caeterum medici ubi
 dies nominant comprehendunt simul noctes ut docet Galenus
 Method. Therap. lib. X. p. 139.

ῥέουσιν] Praesens pro futuro. Noster c. LVI. τρίχας τίλλων αἰ-
 ματι κρέως κατὰ χριε καὶ οὐ φύονται. ubi Galenus φνύσσονται.
 conf. c. 36. 57. et 113. Anonymus de V. S. p. 9. καὶ ἰατὰς ὁ
 πάσχων, id est sanabitur. Hesiodus Scut. Herc. vs. 101. ubi
 vid. Guicetus. Coluthus vs. 85. Sophocles Trach. vs. 365. ἦκα
 dixit

Archigene. Ladani et absinthii par modus, grana iuni-
peri decem trita in linteolum involvuntur, et per dies
quinque macerantur, hisque tandem caput illinitur, et
neque capilli defluent, neque furfures aderunt. Lini se-
men

dixit pro ἐλεύσεται, ut observat Scholiasta. conf. quae de verbo
σημαίνει apud Hippocratem tradit Theophilus de Urinis c. 5. p.
80. Maximus Tyr. Diss. XXXIV. p. 407. ἡ σοι δοκεῖ ἀνδρω-
πος ὑγιαίνειν τῇ ψυχῇ λόγον τινα ποιεῖσθαι προσπεσούσης οὐδύ-
νης, ubi tamen summus Marklandius ποιεῖσθαι futuri secundi
esse statuit. Théophrastus Char. c. I. p. 11. ἀλλὰ φῆσαι βου-
λεύσεσθαι, ubi plurimi codices habent βουλευέσθαι. Sic ἰέναι
pro futuro apud Platonem accipiendum docet Thomas Mag. p.
478. v. τὸ ἰών. Theophilus ad Iustit. lib. II. Tit. 7. §. 1.
ἀλλὰ νῦν τέλει περὶ αὐτῆς ποιούμεθα διδασκαλίαν. Aelianus
H. A. lib. XVI. c. 11. βάλλει γὰρ τις αὐτὸ βέλει πεφαιρμαγ-
μένῳ, καὶ ἀποκτείνας ἀποκόψει τὴν οὐράν. ubi ἀποκόπτει re-
scribi vult Gesnerus, ut apud Apostolium legitur. Jo. Malalas
Chronogr. lib. XVIII. p. 164. ὅτι ἐὰν νικήσω Δίμνον τὸν βασι-
λέα τῶν Ἀμεριτῶν, χριστιανὸς γίνομαι. Africanus Geopon. lib.
IX. c. 8. καὶ γενήσεται ἡ ἐλαία πολυχύρος καὶ καλλιέλαιος,
ubi codices Mss. γίνεται teste Needhamo quae lectio proba et
vera. conf. Marklandus ad Euripid. Suppl. vs. 154. et Georg.
Raphelius ad Matth. c. XVII. 11. p. 299. Berglerus ad Alci-
phronis lib. I. ep. 39. p. 194. Hermias Irrision. Gentil. Philo-
soph. ἐστὶ δὲ ὁ Ἐμπεδοκλῆς καὶ θάμνον με ποιεῖ. ubi ποιεῖ est
futurum secundum, sed leg. ἐστὶ δὲ ὁ Ἐμπεδοκλῆς. Justi-
num Mart. aoristum pro futuro usurpare notat ad ejus Apolog.
II. p. 3. Sylburgius. adde Schol. Homeri ad Iliad. Δ. vs. 161.
et ad Odyss. I. vs. 379. ἔεουσιν. conf. tamen Sylburgius ad
Justinum cohort. ad Graecos p. 62. ubi περιῶμαι per crasin di-
ctum vult pro περιάσομαι. et doct. Edm. Chishull ad Inscriptio-
nem sig. p. 39. Petr. Moll ad Longi Pastoral. p. 97. H.
Stephanus ad Homeri Iliad. II. vs. 240.

Ξε] Charito lib. VII. c. 1. p. 114. βραδύνα καὶ οὐκ ἀποσφάζω.
Heliodorus lib. X. p. 482. οὐδὲ ὀκλάζω, οὐδὲ εἰς ἱκεσίαν τρέ-
ψομαι. ubi cod. Vatic. τρέπομαι exhibet, ut docet Dorville
ad Charit. p. 178. Maximus Tyr. Diss. VIII. p. 81. ἐν οἷς
ἀναμάττεται — ἀποθήσεται. ubi doct. Marklandus ἀναμάττεται
reponit, conf. idem ad Diss. XXIX. p. 707. et p. 713. Petro-
nus c. 98. parem non habet aegro habebit.

Ξε] Malim legere ἔξως. Transiit σίγμα in σίγμα finale, vid.
not. ad c. 17.

Λινοκαλάμη] Hippocrates de morb. mulier. lib. II. p. 241. λίγον
τὸ σχιστὸν αὐτῇ τῇ καλάμῃ. Schol. Theocriti ad Idyll. V. vs. 6.
Lex Oflateuchi apud Fabricium Biblioth. Gr. T. X. p. 65.
λινοκαλάμη, ξυλοκαλάμη. Schol. Aristophanis Lysistr. vs. 736.
τῆς ἀμύργιδος, τῆς λινοκαλάμης. De voce καλάμη vid. Salmas-
sius ad Solinum p. 585. De Cange Glossar. p. 815.

καλάμη καὶ τρίψας μετ' ἐλαίου σησαμίνου, καταχρίε.
 Πολυτρίχου μέρος ἓν, λαδάνου μέρος δύο οἴνω καὶ μυρσίῳ
 ἐλαίῳ ἀναλαβὼν χρῶ. ἄλλο. ἀνεμώνης τὸ ἄνθος, ὃ ἐστὶ
 ποτηροκλάσρα μετ' ἐλαίου· κατάχριε μυρσίῳ· τοῦτο δὲ
 καὶ μελαίνει· ἄλλο. περισερεῶνος βοτάνης ὀρθῆς λειώσας
 φύλλα σὺν ἐλαίῳ μυρσίῳ ἀπόθου, καὶ χρίε τὴν κεφα-
 λήν· ἄλλο. μύρτων μελάνων οὐγγ. γ'. λαδάνου τὸ ἴσον
 τρίβε διαλύων ἀκανθίας καρποῦ τῷ ἀφεψήματι· τοῦτ' ἐστὶ
 τῶν λεγομένων ἀκάνθων κεραιῶν, ὅταν δὲ σχῇ γλοιού-
 τόν

μετ' ἐλαίου] Galenus σὺν ἐλαίῳ.

πολυτρίχου] Hic in codd. A. C. et E. novum caput numero III.
 cum hoc lemmate: Διαφυλακτικά τριχῶν. at in margine Cod.
 E. adscriptum β'. Plinius lib. XXII. c. 21. et lib. XXV. c. 11.

λαδάνου] Priscianus lib. I. c. 3.

ἄλλο] ignorant codd. Mss. Sic grammatici Latini aliter, ut La-
 tantius Placidus ad Statii Thebaid. lib. VI. vs. 364. aut alias
 ut idem l. c. vs. 391.

ἀνεμώνης] Cod. A. νεμώνης. in cod. C. haec desiderantur usque ad
 μελαίνε. conf. quae ad. c. 124. notavi. Glossae Jatricae Mss.
 ἀνεμόνη, παπαρίνα, ἢ τις αἰδή ῥωδὰ λευκά. Dioscorides lib.
 II. c. 187. Plinius lib. XXI. c. 24. Horapollo Hierogl. lib. II.
 c. 8. et ibi Metecrus. Salmastius ad Spartianum p. 171. Bo-
 daeus ad Theophrasti H. Pl. lib. VI. c. 8. p. 502. Matthiolus
 ad Dioscoridem p. 565. Patet ex nostro cur anemones memi-
 nerit Theocritus Idyll. V. vs. 95.

ποτηροκλάσρα] Cod. A. ποτηροκλάσρας. Du Cange Glossar. p.
 1210. Excidit apud nostrum τρίψας quod ex Galeno revo-
 candum.

μετ'] Cod. A. μετὰ.

μυρσίῳ] Cod. E. μυρσίῃ.

τοῦτο δὲ] Cod. A. δὴ. Galenus l. c. τὸ δ' αὐτὸ καί.

περισερεῶνος] Dioscorides lib. IV. c. 63. et lib. IX. c. 19. Plinius
 lib. XXV. c. 9. Theod. Priscianus lib. I. c. 3. Poeta de virib.
 herb. apud Fabricium Biblioth. Gr. T. II. p. 640.

βοτάνης] ita cod. B. codd. A. et E. βοτάνη.

ὀρθῆς] Cod. A. ὀρεθῆς.

λειώσας] Cod. A. λυώσας, quod verbum cum praecedenti ὀρεθῆς
 exulat ex cod. B.

φύλλα] Codd. A. et E. τὰ φύλλα.

ἐλαίῳ] Cod. A. σὺν μυρσίῳ ἐλαίῳ. cod. B. ut editum. Cod. E.
 σμυρσινολαίῳ.

men una cum cortice suo exurito, et ficcum tritum cum oleo sesamino inungito. Ladani partes duae, polytrichi pars una, vino et oleo myrtheo excipiuntur, et in usum adhibentur. Aliud. Anemonae florem, qui poteroclastra dicitur, ex oleo myrtheo inungito. Hoc autem nigros quoque capillos producit. Aliud. Folia verbenacae herbae rectae appellatae ex oleo myrtheo in laevorem detrita, reponito, eoque caput inungito. Aliud. Baccarum myrthi nigrarum quadrantem, ladani par pondus trita in acaciae

ἀπόθου] ita cod. A. cod. B. ἀπόθου καὶ χερῶ χερῶν. Cod. E. ἀπόθετε.

ἄλλο] Omissa in codd. Mss. Vind. omnia usque ad sequens ἄλλο. in Cod. E. legitur post sequens θμήχον.

μύρεται] Plinius lib. XXIII. c. 9.

μελαίνων] A nominativo singulari μέλανον. Du Cange Glossar. p. 898. Noster c. 258. οὐλὰς μέλανας αἶραι. Moschopolus ad Iliad. A. vi. 349. ὁρῶν ἐπὶ τὸν μέλανον πόντον, ita cod. Ms. quod perperam mutavit Scherpezeelius. Theophrastus H. Pl. lib. II. c. 3. ἀλλ' ἐξ ἐρυθροῦ καρποῦ γίνεσθαι μέλανον. Xiphilinus Domitiano p. 225. καὶ ἐπὶ ἄρματος ἵππων μελαίνων.

ὄνγ γ'] Solebant veteres ponderum numeros non literis, sed literarum notis exprimere, inquit Colerus ad Valerii Maxim. lib. II. c. 9. 4.

ἀκακίας] Dioscorides lib. I. c. 134. Plinius lib. XXIV. c. 12. Isidorus Origin. lib. XVI. c. 23. Neophytus apud Salmasium ad Solinum p. 923. τὸ τῆς ἀκακίας καρπὸς, ἀκάκης κεράτιος λέγεται conf. Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. IV. c. 3. p. 305. Petr. Petitus ad Aretaeum p. 249. Salmasius ad Solinum p. 172. Adfundit hic locus lucem Petronii verbis Satyric. c. 23. p. 79. persuabant per frontem sudantis acaciae rivi.

τοῦτ' ἐστὶ] Forte glossema.

ἀκάνθων] Galenus l. c. ἀκάνθης.

περοτίων] Strabo lib. XVII. p. 1177. Du Cange Gloss. p. 637. Laur. Valla Elegant. lib. I. c. 5. Casaubonus ad Persii Sat. III. p. 264. Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 191. Gargraeus ad Juvenalis Sat. XI. vi. 58.

γλοιού] Γλοιὸς dicuntur fordes olei crassae, quae in balneis colliguntur. Glossae jatricae Mss. γλοιὸς τοῦ βαλανίου, κάπνος τοῦ λούτρου. conf. Phavorinus h. v. Foefius Oeconom. Hippocr. p. 85. Valerius Maxim. lib. IX. c. 6. 2. Teles apud Stobaeum Serim. 95. p. 522. εἰ ἀλείψασθαι χεῖρας ἔχεις, εἰσελθὼν εἰς τὸ βαλανίον, τῇ γλοιῇ ἡλείψατο, καὶ βαδίσας ἐνίστε πρὸς τῇ

τὸ πάχος ἀναλαβὼν ναρδίνῳ ἐλαίῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν
 ἡδυσμάτων· ἄλλο. σμήγμα κεφαλῆς πυκνοτικόν Βα-
 λαυσίου L. ζ'. σανδαράχης L. β'. σιδίων Γο. γ'. μυρσίνης
 φύλλων Γο. γ'. σαρκοκόλλης Γο. γ'. κηκίδος Γο. γ'. σά-
 πωνος

τὴν κάμινον, οὗ τὰ χαλκῆα, τῶν μὲν εἰδῶν ἀποπυρὴν ποιήσας,
 περιχέας αὖ ἐλαδίων, καθίσας ἡρίστησεν. Locum obscurum pro-
 nuntiat in margine Gesnerus, ac idem magni Casauboni iudi-
 cium, qui haec verba laudat ad Theophrasti Char. c. 9. p. 120.
 corrigo τῶν μαινιδῶν ἀποπείραν ποιήσας. Ad balnea qui ten-
 debant ante pisciculos emisse patet ex Apuleji Metamorph. lib.
 I. p. 21. unde non audiendus M. Raderus ad Martialis lib.
 XII. epigr. 18. in balneis, inquit, sumere aliquid cibi non usi-
 tatum priscis, nisi hoc de Romanis sit accipiendum. Simonides
 apud Athenaeum lib. VII. c. 13. p. 299. et Archestratus apud
 eundem lib. IX. c. 14. p. 399. Ausonius Idyll. XII. vs. 95.

Tergora dic clypeis accommoda quae faciat? glus.

Apud medicos aliquando mucilaginem denotat. Synesius de febr.
 c. II. p. 88.

ἀναλαβὼν] Galenus ἀναλαμβάνει. Sed apud nostrum post ἡδυσ-
 μάτων addendum, aut subaudiendum χεῶ, quo verbo saepe
 utitur.

εκεδίνῳ] Plinius lib. XII. c. 12. lib. XIII. c. 1. lib. XXI. c. 20.
 Pollux lib. VI. c. 19. inscriptio apud Sponium miscell. erud.
 antiquit. p. 237. conf. noster c. 46. Chevreana T. I. p. 15.
 Georg. Wolfg. Wedelius Exercit. Dec. IV. 1.

ἡδυσμάτων] Erotianus Lex. p. 27. Plinius lib. XIII. c. 1. ubi
 vid. Harduinus.

ἄλλο] Cod. A. omissa haec voce, novum caput inchoat, quartum
 nempe, cum hoc lemmate περὶ σμήματος κεφαλῆς, supra scri-
 bitur καθάρματος. Haud raro glossmata in textum intru-
 runt, ut accedit apud Aretaeum de caus. acut. lib. I. c. 6. p.
 4. C. ῥάχις ἔλκει ἐς εὐθύ· κορυφῇ, κεφαλῇ πρηνῆς, leg. ῥάχις
 ὅλη ἐς εὐθύ· κορυφῇ πρηνῆς. Τὸ κεφαλῇ glossatori reddendum.
 Hesychius κορυφῇ, κεφαλῇ. Eustathius Erot. p. 21. ἐπὶ τὴν κο-
 ρυφῇ. Maximus Tyr. Dissert. VIII. p. 3. Μόνον τοῦτο τῶν
 ἐν γῇ σμμάτων ἀνατάνον τὴν κορυφὴν ὑψοῦ. ubi vid. Davisius
 et Marklandus. Vocis καθάρμα significaciones persecutus est L.
 Bos Exercit. Philolog. in ep. I. ad Corinth. c. IV. 13. p. 86.

σμήγμα] Cod. E. σμίγμα. Hadr. Junius de Coma c. IX. p. 398.
 Harduinus ad Plinii H. N. lib. XX. c. 2. Athenaeus lib. IX.
 c. 18. p. 409. Graece dicitur σμήγμα, quicquid purgat inquit
 Polyd. Vergilius de Rer. inventor. lib. III. c. 6. Mocris Atti-
 cist. p. 101. Thomas Mag. p. 802. Schol. Aristophanis ad
 Lysistr. vs. 377. et Theocriti, ad Idyll. III. vs. 17. adde Pary-
 richum

acaciae fructus, hoc est, filiquarum ipsius spinæ appella-
tarum decocto dissolve, atque ubi limi crassitudinem ha-
buerit, nardino aut aliquo alio condimento excipe. Aliud
smegma densans caput Balauftiorum drachmae 7, san-
daracae drachm. 2. malicorii quadrans, myrthi foliorum
par pondus, sarcocollae tantundem, gallarum unc. 3.
saponis

richum p. 108. Apud Galenum est σμῆμα, de qua voce vid.
Hemsterhuys ad Pollucis lib. X. c. 29. segm. 128.

πυκνωτικόν] Recte Cod. E. πυκνωτικόν.

βαλαυσίου] Cod. E. βαλαυσίου. 5. Plinius H. N. lib. XIII. c.

19. Scaligerana prima p. 27. Codex A. βαλαυσίου τὸ ζ.

Cod. B. vero βαλαυσίων οὐ γ. Glossæ jatricæ Mss. βαλαύσια

τὰ μικρὰ ῥωῖδια ὅτε ἀνθοῦσι. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 2.

L. ζ.] Morem hunc doses designandi per characteres improbabat
jam olim Menecrates, de quo vid. Dan. Clericus Hist. Medic.
p. 578. et Ammian ad Caelii Aurel. morb. chron. lib. I. c. 4.
p. 321. et Pichlerus method. conscrib. form. p. 19. cel. Gau-
bius de eodem argumento p. 15. Jo. Rhodius ad Scribonium
Larg. p. 30. ne in errorem ridiculum incidamus cum medico
illo, cujus meminit Guido Patinus in Patinianis p. 58. De pon-
deribus et mensuris conf. Plinius H. N. lib. XXI. c. 34. Cel-
sus epist. ad Pullium Natalem p. 752. pro nota Graecæ drach-
mae quæ est figura talis Z. Excerpta Mss. e codice bibliothecæ
D. Marci Venetiis scripto jussu Cardinalis Bessarionis, quæ
mecum olim communicavit vir celeberrimus ac humanissimus
Jac. Phil. Dorville. Ἡ δὲ διπλὴ ἀπερίσικτος σύννευσις οὕσα
δυοῖν λόγων κατὰ τὸ πέρασ πρὸς ἀλλήλους ≅ ὅλην τὴν δυναύ-
μως δραχμὴν προσωορευσμένην.

σανδαρέχης] Cod. B. σανδαρέχης οὐ γ. β. Cod. A. σάν. Γο. γ.
Non est major varietas in Mss. quam in numeris, inquit Casp.
Hoffmannus ad Galeni de Ossib. c. II. p. 20. adde Phil. Rube-
nium Elect. lib. I. c. 26. De Sandaraca vid. Jo. Rhodius ad
Scribonium Larg. p. 120. Dioscorides lib. V. c. 113. Strabo
lib. XII. p. 841. Plinius lib. XXXIV. c. 13.

σιδίων γο. γ.] Ita solent aliquando singulis speciebus dosin addere:
ita Damogeron Geopon. lib. VII. c. 13. Haec verba usque ad
σάπωνος desiderantur in cod. A. Placeret noster fortasse Tri-
malchioni apud Petronium c. 56. p. 275. qui medicos oderat
eisque exprobrabat, quod saepe τῶ ἀνὰ uterentur in formulis,
id est saepe anaticam juberent parari, ita enim legendum puto
pro anatinam. Ridet eos etiam c. 42. Medicus enim, inquit,
nihil aliud est quam animi consolatio, lego graeca voce anemina,
hoc est vana et frivola.

μυρσίνης] Cod. B. μυρσύνης φύλλον.

κηκίδος] Cod. A. κικίδος. Dioscorides lib. I. c. 149. Plinius
lib. XXIV. c. 4.

πῶνος γαλλικοῦ λιτρ. α'. λουπίνων ἀπόζεμα σμήξας
 σμήχου. Λάδανον λειώσας μετὰ γλεύκους, ἢ γλυκέος
 οἴνου ὡς μέλιτος ἔχειν πάχος, χρεῖε προλουσαμένου.
 ἄλλο. ὕδωρ αὐξητικόν. ὕδατος ὀμβρίμου ξ σ'. ῥοῦ ἀλε-
 ξανδρίνου γό. γ'. πολυτρίχου γό. δ'. βραθύος γό. δ'. λα-
 δάνου οὐγΓ. δ'. μυρσίνης οὐγΓ. α'. κολοκύνθης ξηρᾶς γό. α'.
 ἔα

γαλλικοῦ] Plinius H. N. lib. XXVIII. c. 12. Cod. A. γαλλικοῦ,
 cum simplici λ. Aretaens cur. morb. chron. lib. II. c. 13. p.
 135. B.

λιτρ.] cod. A. ἀνὰ. deest in Cod. E. et qui pro α' habet κα' id
 est XXI.

λουπίνων] Noster c. 215. Du Cange Gloss. p. 828. Glossae Jatri-
 cae Mss. θέρμινας, τὸ λουπιναέριον.

ἀπόζεμα] Cod. A. ἀπόζεσμα. Cod. B. ἅμα λουπιναρίων ἀπο-
 βρέγματι Cod. E. ἀποζέματα. quid differat ἀπόζεμα et
 ἀπόβρεγμα docuit Sebast. Aulivius ad Paulum Aeginet. p. 303.
 et ἀπόζεμα et ἀπόρξεμα Jo. Langins Epist. Medic. lib. II. ep.
 38. p. 667.

σμήξας] Leg. σμίξας. Nam σμίγειν miscere dicunt recentiores.
 vid. Du Cange Glossar. p. 1404. Oribasius Collect. lib. I. p.
 12. πρὸς δὲ τοὺς δάκνοντας χυμοὺς, καὶ τὰ ἐκχυμώματα πίνειν,
 μέλιτος σμίγοντα. Cod. E. σμίξας σμήχου. Ubi doct. Cores
 haec observat: harnuice vocum alteram mendosam esse pro σμή-
 χου nullum est dubium; primam vero in sensu τοῦ μίξας miscens
 acceptam esse ab auctore verisimillimum mihi videtur; hodierni
 Graeci σμίγω misceo dicunt antiquorum μίσγω.

σμήχου] Potissimum hoc verbum video usurpari ubi de mundan-
 do capite ejusque partibus sermo est, ut hic. De oculo c. 54.
 et c. 64. De facie proverbium σμήχων τὸν αἰθίοπα quod ha-
 bet Nicetas Chron. Annual. p. 24.

μέλιτος] Tarentinus Geopon. lib. IV. c. 5. καὶ ποιήσας πάχος
 μέλιτος.

Λάδανον] Codex A. et E. novum iterum hic inchoat caput, nem-
 pe V. Cod. E. Γ'. cum hac inscriptione αὐξητικὰ τριχῶν.

λειώσας] Codex A. λυάσας.

γλεύκους] Cod. B. γλεύκουσ ἥτοι μούσου ἢ ἐψήματος. Cod. A.
 γλεύκης. Glossae Jatricae Mss. γλεύκος, τὸ ἀπόσκαγμα τῆς τα-
 φυλῆς. Martialis lib. XIII. epigr. 8.

γλυκέος] Recentiores γλυκὺ dicunt vinum dulce, ut docet Du
 Cange Glossar. p. 254. unde quis suspicetur τὸ οἴνου delendum,
 sed noster c. 125. οἶνον γλυκὺν, etiam maluit; γλυκὺν omisso
 οἶνον

saponis gallici libra. Lupinorum decocto in pastillos rediguntur et sublinuntur. Ladanum ex passo, aut vino dulci laevigatum donec mellis crassitudinem habeat ante balneum illinito. Aliud. Aqua pilos augens. Aquae pluvialis sextarii sex. Rhu Alexandrini sextarii tres, polytrichi unciae quatuor, herbae sabinae tantundem, ladanum, myrthi, cucurbitae aridae singulae unc. Quae

B 2

mace-

οἶνον Alexis apud Athenaeum lib. III. c. 37. Cod. E. γλυκύν, mendose.

ἔχειν] ita recte cod. B. Cod. A. ἔχει παύχει.

προλουσαμένου] Forte προλουσάμενος, subaud. τὴν κεφαλὴν. Cod. A. προλουσαμένα. Cod. E. προλουσαμένη χεῖρ. sic, ad foeminam referens. Cores.

ἄλλο] Omissum in cod. A. sed in cod. B. margo habet.

ὑδωρ αὐξητικόν.] Verba haec cod. A. ante βράδυος collocat, hic vero omittuntur. Vocem ὑδωρ delet cod. E.

ὀμβρίμου] Codd. A. et E. ὀμβρίου.

ξς.] hoc est sextarius unus cum semissae, vid. Casaubonus ad Theophrasti char. c. 6. de nota ξ' vid. Hemsterhuys ad Pollucis lib. IX. c. 6. segm. 61. adde Du Cange p. 8 sed codex B. ξξ agnoscit. ad Cod. E. scripturam haec notat erud. Cores. Prima harum notarum scribitur ξύς, mendose pro ξς, altera ita obscure est exarata, ut quid sit definire non auserim.

ῥοῦ] Cod. E. ῥοῦ. Ροῦς Ἀλεξανδρινός idem qui Syriacus, qui per Alexandriam deportabatur in Graeciam, vid. Salmasius ad Solinum p. 747. et de Homonym. Hyles Jatr. c. 58. rhus vulgo sumach inquit Levin. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. I. c. 9. p. 43. conf. Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. III. c. 18. p. 272. Needham ad Geopon. lib. XVI. c. 9. Jac. Nicol. Lodovis Epiphyll. Miscell. lib. IX. c. 15. Ammon ad Caelii Aureliani. morb. acut. lib. III. c. 4. p. 196. Matthiolus ad Dioscoridis lib. I. c. 124. p. 194.

πολυτρίχου] Apulejus de virib. herb. c. 52.

βράδυος] ita cod. B. βράδυος cod. A. Martinius Etymolog. p. 141. βράδυ sive βράδυσ, herba, quae Latine dicitur sabina sive favina, a Sabinis. Dioscorides lib. I. c. 102. Plinius lib. XXIV. c. 11. Carol. Neapolis ad Ovidii lib. I. Fastor. v. 343. Glossae Jatr. Mss. βράδυος, ἡ φεύγουσα αἵμας τὸ ἄφθασον. inepte.

μυρίνης] Cod. A. μυρίνου. vid. Mocris Atticista p. 77.

μυρίνης οὐγ' α'] ignorat Cod. E.

ἔα ταῦτα βρέχεσθαι εἰς ἄγγος ὑέλινον ἡμέρας κ'. κινῶν
καθ' ἐκάστην αὐτὸ δις τῆς ἡμέρας· καὶ καταβάπτων ἐν
αὐτῷ τὸ κτένιον, καθ' ἐκάστην κτένιζε.

ἔα] male cod. A. εὐν. cod. B. εἰ. *Homerus Iliad. A. vf. 276.*

Ἄλλ' ἔα ὡς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἱες Ἀχαιῶν.

ταῦτα] Delet Cod. E. Librarios pronos fuisse in subtrahendis vo-
cibus monet Jac. *Gronovius ad Arrianum de Exped. Alex. M.*
lib. IV. c. 25. p. 188. apud nostrum omissionum acervum ha-
bes sat magnum.

κολοκύνθης] ita noster iterum c. 79. ac huic lectioni patrocinan-
tur viri docti ad *Thomam Mag.* p. 541. Cod. A. κολοκύνθης.

γό] in cod. E. ubique eadem figla quae in codd. Vindobon.

ἄγγος] Cod. A. ἄγκος.

εἰς ἄγγος] conf. c. 2. et 3. *Anonymus de V. S. p. 9. γίνεται*
εἰς τὸ αἶμα, ὥσπερ σκώληκες. Inscriptio in marimor. *Helsineis*
p. 550.

L. VIBIVS. FORTVNA
TVS. V. A. LX. IN HANC OLLA
M. CONDITVS.

et in Legati Papenbrockiani n. XIX.

IN DACIAM

ubi vid. *Oudendorpius* et *Scaliger Scaligeran.* prim. p. 104.
conf. *Cratinus* apud *Pallucem* lib. VI. c. 10. segm. 69. *Geo-*
ponic. lib. VII. c. 13. *Pfellus* de *Lapid.* p. 36. *Cassius* *Probl.*
40. μένει εἰς αὐτοὺς, ubi *Sylburgius*, pro ἐν αὐτοῖς, adde sum-
mum *Hemsterhusium* ad *Aristophanis* *Plutum* p. 456. et cl. *Ba-*
chium ad *Xenophontis* *Agésil.* c. VI. p. 242. *Adr. Turnebus*
Advers. lib. IX. c. 23. *Dorville* ad *Chariton.* p. 390. et *Ernesti*
ad *Xenophont.* *Memorab.* lib. III. c. 2. p. 113. Noster c. 3.
Θέρμους ὤμους ἐν ὕδατι ἀποβεῖξας pro quo *Zeno* apud *Sto-*
baeum *Serim.* 36. p. 216. τὴν γλῶσσαν εἰς τοῦν ἀποβεῖξας.

macerari finito in vase vitreo ad dies 20 bis quotidie movens, et pectinem intingens, caput pectito quotidie.

ἑλινον] conf. c. 105. Succos et liquores in vasis vitreis servabant veteres. vid. *Hippocrates* epist. ad Cratenam p. 11. *Plinius* H. N. lib. XIII. c. 2. Epigramma apud *Salmasium* ad *Solinum* p. 753.

Νάρκδον ὑπὸ γλαυκῆς κλειομένης ὑέλου.

Suetonius lib. VI. p. 607. Rationem dat *Apulejus* *Geoponic.* lib. IX. c. 19. de veterum vitro vid. *Thom. Gatackerus* ad *Antonin.* lib. IV. p. 133. et *Palmerius* et *Wesselingius* ad *Diodori Sicul.* lib. II. p. 128. *Jo. Chrysostomus* de virginitate p. 112.

ἡμέρας κ'] *Paulus* ἡμέρας 9'.

καθ' ἑκάστην] nempe ἡμέραν, ut c. 3. et *Xenophon* *Memorab.* lib. IV. c. 2. p. 176. *Plato* *Politic.* p. 128.

αὐτὸ] Cod. A. αὐτῶ, sed supra scriptum τὸ.

δὲ] Ita semper noster: solent autem Graeci particulam καὶ praefigere; exempla ex *Herodoto* collegit *Raphelius* ad epist. ad *Philemon.* c. IV. 16. p. 522. *Arctaeus* *morb. chron.* lib. II. c. II. p. 63. δὲ καὶ τρεῖς. conf. c. 38.

καταβάπτων] βάπτειν est immergere, de qua significatione vid. *Casaubonus* ad *Theophrasti Charact.* c. 9. p. 122.

κτένιον] *Pollux* lib. V. c. 16. segm. 96. ἔνιαι δὲ καὶ αὐτὸ κτένιον εἶναι νομίζουσιν. Cod. A. κτήνιον κτένιζε, omittis καθ' ἑκάστην. Cod. B. καὶ τὸ κτένιν βάπτων.

κτένιζε] *Simonides* apud *Stobaeum* *Serm.* LXXI. p. 433. *Antiphanes* apud *Clementem Alex.* *Paedag.* lib. III. c. 2. p. 216. et apud *Aelianum* H. A. lib. XVI. c. 24. *Strabo* lib. X. p. 716. *Pollux* lib. II. c. 3. segm. 34.

ΜΕΛΑΣΜΑΤΑ ΤΡΙΧΩΝ.

ΚΕΦ. Β'.

Κηκίδων γό. α. ἰοῦ σιδηροῦ γό. α. συπτηρίας L. β'.
 χαλκάνθου γό. α. λείου σὺν οἶνῳ αὐσηρῶ ἢ οὔρον παλαιὸν ὡς
 μελιτος ἔχειν πάχος καὶ προσμίξας νίτρον, τὰς τρίχας
 ἀλειφε. καὶ ἕα δι' ὅλης τῆς νυκτός ἄλλο. σιδηροῦ ῥινίσμα-
 τα ἐμβαλε ὅξει, καὶ συπτηρίαν, καὶ ἕασον βρέχεσθαι ἡμέρας
 δέκα καὶ εἰς τοῦτο ἀποβάπτων τὴν κτέναν κτένιζε. ἄλλο.
 κάππά-

C a p. II.

ΜΕΛΑΣΜΑΤΑ] Pollux lib. II. c. 3. segm. 35. μέλασμα τὸ τῆς
 κόμης βράμα. Codd. B. et C. ignorant hanc epigraphen.
 Cod. D. inter caput I. et II. duo alia lemmata inserit, vid. ta-
 bula caput. Cod. E. addit δ. in margine. Medeam inve-
 nisse artem tingendi capillos affirmat Palaephatus c. 44.
 conf. Ovidius Metamorph. lib. VII. vs. 227 Sed recte Petro-
 nius c. 102 Color arte compositus inquinat corpus, non mutat.
 Martialis lib. III. epigr. 32.

κηκίδων] Cod. E. κικιδία. Paulus lib. III. c. 2. Tibullus Eleg.
 VIII. vs. 44.

ut annos

Disimulet viridi cortice tincta nucis.
 nam junioribus id aliquando eveniebat ut capilli cani reliquis
 interspariti essent, ut de se annum agente decimum sextum te-
 statur Euphrosinus Proaeresio p. 102.

σιδηροῦ γό. α.] addit Cod. A. ἦτοι ἔκου ρέ. Cod. B. ἦτοις κουρέ.
 Legend praecipit doctissimus Bolla ἦτοι σκουρίας.

συπτηρίας] Remedia Moschioni de morb. mulier. addita c. 4. p.
 49. τὸ ἀφειψήμα τῆς βεβεγγμένης κηκίδος καὶ τοῦ χαλκάν-
 θου, καὶ τῆς σηπίας. Ex nostro leg. συπτηρίας. Migrant e
 cod. E. verba συπτηρίας δεαχμ. β' χαλκάνθου γό. α'.

χαλκάνθου] Schol. Nicandri ad Ther. vs. 257. Marfilus Cagna-
 tus Var. Obs. lib. III. c. 14 Salmasius ad Solinum p. 814.
 Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. IV. c. 4.

λείου σὺν] Cod. A. λειάσας, omissa praepositione, quae subau-
 dienda. Apud Latinos idem obtinere notat Munckerus ad
 Ovidii Metam. lib. XIV. p. 999

οὔρον] De casuum enallage vide quae notavi ad c. VI. sed cod. A.
 οἶνῳ αὐσηρῶ παλαιῶ ἢ οὔρῳ. Aretaeus morb. chron. lib. I. c.
 15. p. 45. Α. ἡνπερ ἐς πέψιν ἢ γαστῆρ καὶ τῶ κώλῳ κακῶθῃ.
 ubi Petrus rescribit καὶ τὸ κώλον. in alium σὺν τῇ κώλῳ. nam
 copula cum hac praepositione aliquando permutata fuit. noster
 c. 46. ἐγγχεῖν δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ λευκὸν τοῦ αἵου καὶ τῶν
 γυναικείων

QVAE CAPILLOS NIGROS

reddant.

C A P. II.

Gallarum, aeruginis ferri singulae unc. aluminis drachmae duae. atramenti futorii unc. cum vino austero tritis, aut urina antiqua, et nitro admixto, ita ut mellis crassitudinem habeant, pilos illine, et tota nocte relinquito. Aliud. Ferri rasuram, et alumen in acetum conjicito et per dies decem macerari finito, et in id pecti-

B 4

nem

γυναικείῳ γάλακτι, pro συν τῷ. nisi praepositionem quis velit subaudire.

ἐνίσματα] Schol. Aristophanis ad Ran. vs. 931. εἶνῃ γὰρ ἐργαλῆιον τεκτονικόν, ὃ εἰνοῦσιν. vid. Casaubonus ad Jul. Capitolinum p. 436. Cod. E. εἰσμα.

ἐμβαλε] Leg. ἐμβαλλε. Cod. A. βάλε εἰς ὄζος. Cod. E. ἐν ὄξει. Verbum nostro familiare in compositionibus. Achilles Tat. lib. IV. p. 263. τὰ δὲ ἐμβαλλόμενα κοινὰ καὶ πάντα ἐδώδιμα. Frequenter in codd. Mss. hoc in verbo alterum λ a librariis omititur: exempla noster suppeditat plurima. Polyaeus lib. I. p. 113. ἐμβαλλόντων αὐτοῖς, ubi cod. Cantabr. ἐμβαλόντων.

δέκα] Cod. A. β'. Cod. E. δέκα ἡμέρας. Lectio vulgata patrocinatur sententiae cl. L. Bos. Observ. ad Marci c. II. 1. Cod. E. favet opinioni Jac. Elsneri ad eundem locum p. 133.

εἰς τοῦτο] Ἐν pro εἰς poni observat Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 1246. sed εἰς pro ἐν Berglerus ad Alciphronis lib. I. ep. 24. quod tamen displicet Gisb. Cuperi Observ. lib. II. c. 8. at vid. cl. de Villosion ad Longi lib. III. p. 173. Antitodus apud Athenaeum lib. III. c. 26. p. 109. Heliodorus lib. I. p. 55. Plutarchus T. III. p. 1823. Eustathius Erot. lib. II. p. 50. Malalas lib. II. p. 46. Dodex A. καὶ βάπτων ἐκάσε τὸ κτένιον.

εἰς τοῦτο ἀποβάπτων] ita solent auctores hoc verbum construere. Herodotus lib. IV. p. 313. καὶ ἐπειτα ἀποβάψαντες εἰς τὴν κύλικα ἀκινάκας. Diodorus Sicul. lib. IV. p. 257. εἰς τὴν χολὴν ἀπέβαπτε τὰς ἀκίδας. noster c. 73. Aristoteles tamen H. A. lib. VIII. c. 29. ἐν οἶνῳ ἀποβάψαντες.

κτέναν] Recentiores pro κτένιον apud Du Cange Gloss. p. 760. E buxo fiebant pectines, Juvenalis Sat. XIV. vs. 194. et ex alia materia ut docuit Hadr. Junius de Coma L. VII. p. 391. et N. Heinsius ad Ovidii Fast. lib. VI. vs. 229. Cod. A. κτένιον, et post κτένιζε addit τὴν κεφαλὴν. Cod. E. κτένα.

καππάρεως ῥίζα σὺν γάλακτι γυναικείῳ, ἐνίοι ὄνειῳ, μέ-
χρι τὸ τρίτον λειφθῇ ἐψήσας κατὰπλασσε εἰς νύκτα.
ἄλλο. ἰτέας φύλλων χυλὸν μετ' ἐλαίου τρίβε ἀκρως
γὰρ μελαίνει. ἄλλο. μελαίνει πώγωνα φελλὸς ἄβροχος,
καὶ μόλυβδος κεκαυμένος· σεύτλου ὠμοῦ χυλοῦ μέλιτος
πάχος χρίσας ἕασον ἕως ἀρίσου, εἴτα κλύζου. ἄλλο. ἢ
σιορίαν σιδήρου, καὶ μόλυβδον ἐν ὀξει ἐψήσας μέχρι τὸ
τρίτον λειφθῇ ἐπίχρει ἐλαίου ἀπεχόμενος.

ΠΡΟΣ

καππάρεως] ex Archigene Galenus sec. loc. lib. I. p. 162. Exu-
lant ex codd. Mss. quae hic porro in edito leguntur.

ῥίζα] Addunt Galeni exemplaria λειῶ.

γυναικείῳ] Dioscorides lib. II. c. 78. Plinius lib. XXVIII. c. 7.
Valesiana p. 204. Quodnam potissimum eligendum docet
Aretaeus cur. morb. acut. lib. II. c. 3. p. 103. D.

ὄνειῳ] Theod. Priscianus lib. I. c. 2. Plinius lib. XI. c. 41. Sy-
nesius ad Dioscorum apud Fabricium Biblioth. Gr. T. VIII. p.
246. τὸ γὰρ ὄνειον γάλα εἶναι ἀποδείχθης ἐν τόπῳ ἱκανῶς ἡμέρας,
ἀφανιοῦται, quod confirmat Plinius lib. XXVIII. c. 10. conf.
Vigneuil-Marville Melanges etc. T. II. p. 129. et T. III. p.
238. et pondus addit emendationi doct. Petiti ad Aretaei cur.
morb. acut. lib. II. c. 3. p. 103. D. Juvenalis Sat. VI.
vf. 468.

atque illo lacte fovetur

Propter quod sectum comites educit asellas.

ubi vetus Scholiasta: Asinino lacte faciem linit, ut cutem ten-
dat, et candorem eliciat.

κατὰπλασσε] Galenus κατὰπλασσει.

εἰς νύκτα] conf. c. 23. in noctem vertit Theod. Priscianus lib. I.
c. 12. p. 24. aliquando maluit εἰς κοίτην, ut c. 23. 50. et 125.
unde Marcellus Empir. c. V. p. 44. cum dormitum ibit. Simi-
liter Graeci εἰς ἑνὴν, εἰς τρίτην dicunt, de qua locutione vid.
Dorville ad Charitonem p. 146. Synesius Dion. p. 38. οὐ μὴν
δὲ καὶ εἰς νύκτα γε ἄσομαι. minus eleganter Arrianus Peripl.
Ponti Euxin. p. 116. εἰς δὲ τὴν νύκτα βρονταί τε σκληραὶ καὶ
ἀσραπαὶ καταχρον. et Jamblichus V. P. c. 35. p. 206. Hippo-
crates de prisca medicin. p. 12. ἐς τὴν νύκτα. Aeschines Axio-
cho p. 141. ἐκ νυκτὸς εἰς νύκτα. Eis pro ad usurpari observat
Marcklandus ad Euripidis Suppl. vf. 62. Spreverunt recentio-
res praeceptum Antylli quod ex eo nobis servavit Stobaeus
Serin. XCIX. p. 544. τῆς δὲ νυκτὸς τὰ μὲν πρῶτα, καὶ τὰ περὶ
τὴν ἑσπέραν ὁμοία τῇ δειλῇ· ἐντεῦθεν οὔτε ὑπνοῦν ἐπιτρέπομεν
τοῖς κάμινουσιν περὶ τὴνδε τὴν ὥραν, οὔτε ποτὸν προσφέρομεν,
οὔτε ἄλλο προσάγομεν βοήθημα, εἰ μὴ τι ἕτερον προκαλοῖτο
ὑφορῶμενοι τὸν καιρὸν τοῦτον, ὥσπερ καὶ τὸν δειλιόν. Aretaeus
Cappad. morb. chron. lib. I. c. 2. C. ἢ ἀπὸ μεσημβρίας ἐς
ἑσπέραν, ἢ ἐπὶ προσθεν ἐς νύκτα. Longus lib. II. p. 52. ἐς νύκτα
ληγούσης.

nem intingito. Aliud. Radicem capparidis cum muliebri lacte, aut, ut alii legunt, asinino, donec tertia pars supersit, decoquito, et ad noctem pro cataplasmate imposito. Aliud. Salicis foliorum succum cum oleo affricato; summe enim denigrat. Aliud. Denigrant barbam, suber aridum, et plumbum ustum cum betae crudae succo mellis spissitudine illita, finito usque ad prandium, deinde abluito. Aut ferri recrementum ac plumbum in aceto cocta ad tertias illine citra oleum.

B 5

VT

ἰτέας φύλλων] Galenus l. c. p. 163. ἰτέας φλοιού. De salico vid. Salmasius de Homon. Hyl. Jatr. c. 75.

ἐλαίου] ad vim succi augendam oleum jubet addere, vid. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 115.

ἄκρας] Noster iterum cap. 109. et 113. Julianus ep. ad Themistium p. 261. D. Musonius epist. p. 458. Eusebius H. E. lib. VII. c. 26. p. 213. B.

πάχυντα] Galenus l. c. p. 163. Medicamenta quibus Graeci ac Turcae supercilia ac barbam tingunt recenset Petr. Bellonius Observ. lib. III. c. 35. p. 441. Veteres in primis capillos ac barbam tingebant, ut senium celarent, vid. Aelianus V. H. lib. VII. c. 20. et ad eum Kühnius. De Myrone cano Ausonius epigr. XVI. conf. Horatius carm. lib. I. od. 32. Martialis lib. III. epigr. 43. Clemens Alex. Paedag. lib. III. c. 3. p. 223. Casaubonus ad Theophr. char. c. 2. p. 30.

φάλλος] noster c. 41. vid. Harduinus ad Plinii lib. XVI. c. 8. et Salmasius ad Spartianum p. 27.

ἄβροχος] Utitur hac voce Nicander Ther. vs. 339. Aelianus H. A. lib. XII. c. 43. et Musaeus vs. 214. pro qua ἀβρόπτιος Pindarus Pyth. Od. II. p. 58. dixit ut traditur in Perronianis p. 449. quod se mihi non probat. Bene Martius venit aridum. Glossae Jatricae Mss. τιταβήν (l. τίταρον) ἀβρόπτιον, ἀβροχόν.

μόλυβδος] Dioscorides lib. V. c. 87.

τεύτλου] Galenus l. c. p. 163. σὺν τεύτλου ὀμοῦ χυλῶ. Plinius lib. XX. c. 9. Trillerus Observ. Crit. lib. IV. c. 13. p. 381.

μέλιτος] Leg. ὡς ἔχειν μέλιτος πάχος, ut c. A. vel μέλιτος πάχος ποιοῦ, ut saepius apud Galenum.

ὡς αἰετοῦ] ita recentiores pro εἰς αἰετον, vid. Schol. Euripidis ad Hecub. vs. 559. Longus Pastor. lib. II. p. 64. ὡς ἐνέπλησαν ὡς νυκτὸς ἀλλήλους.

σκορίαν] Rectius σκαρίαν ut apud Pollucem lib. VII. c. 23. segm. 99. Dioscorides lib. V. c. 85. Theod. Priscianus lib. I. c. 2. Isidorus origin. lib. XVI. c. 20.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΞΑΝΘΑΣ

ποιῆσαι τρίχας.

ΚΕΦ. Γ'.

Θέρμους ὠμούς ἐν ὕδατι ἀποβρέξας, καταχρίε, καὶ
κτένιζε· ἢ αἰγυπτίου ῥόδου ἀπόξεμα, οἴνου ἐρυθροῦ ξε. σ'.
κηκιδῶν ξε. σ'. χελιδωναίας γό. β'. πολυτριχου δεσμίδιον,
αἰψινθίου δεσμίδιον, λουπίνων γό. β'. ὕδατος ξε. σ', καὶ
βαλῶν εἰς ἀγγεῖον ὑέλινον ἕα βρέχεσθαι ἡμέρας ἐννέα,
κινῶν

C a p. III.

Πρὸς τὸ] Cod. A. πρὸς τὸ ποιῆσαι ξάνθους, praetermissa voce τρί-
χας. De locutione hac vid. doct. Chishull de numo σκαπι p.
130. Codd. D. et E. περὶ τοῦ ποιῆσαι ξανθὰς τριχάς.

Θέρμους] *Paulus Aegin.* lib. III. c. 2. *Theod. Priscianus* lib. I. c. 2. *Moschus* de morb. mulier. c. 3. p. 48. Mulieres capillos tinxisse patet vel ex *Achillis Tat.* lib. II. p. 149. quod Medae inventum perhibet *Clemens Alex. Stromat.* lib. I. p. 307. colorem flavum in primis probabant. *Manetho* lib. V. v. 287. De *Demetrio Phalereo* vid. *Athenaeus* lib. XII. c. 8. p. 542. De *Lucretia* *Ovidius Fast.* lib. II. v. 763. conf. *Adamantius physiogn.* lib. II. p. 102. *Juvenalis Sat.* VI. v. 354. *Casaubonus* ad *Jul. Capitolinum* p. 436. et *Hadr. Junius* de *Coma* c. VIII. p. 414. *Rob. Kenchenius* ad *Q. Ser. Samonicum* p. 103. *Petr. Burmannus* ad *Ovidii Art. Amator.* lib. III. v. 163. Ipse *Ovidius* *Medicam.* *Faciei* v. 19. Vultis odoratos positu variare capillos. conf. *Petronius* c. 110. et ad eum viri docti p. 506. et *Salmasius* ad *Tertullianum* de pallio p. 351. *Th. Reinesius* *Epist.* 35. ad *Rupertum* p. 260. Hinc ξανθίζεσθαι exponitur κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας apud *Suidam*, *Phavorinum* et in *Lexico Biblioth. Coislin.* p. 474. et 504. Cod. A. addit ἢ λουπίνους.

ἀποβρέξας] *Suidas* v. Ἀριστοτέλης. Ἀριστοτέλης τῆς φύσεως γραμματεὺς ἦν, τὸν κάλαμον ἀποβρέχων εἰς νοῦν. *Zeno* apud *Stobaeum* *Serm.* XXXVI. p. 216. τὴν γλῶσσαν εἰς νοῦν ἀποβρέξας.

καταχρίε] Cod. A. καταχρίων κτένιζε. Codd. D. et E. κατὰ χρίε κτενίζαν. conf. c. 33. Frequens hujus verbi usus apud nostrum, sed addito semper sive oleo, sive unguento, quod inungi oportet, quod recentiores negligunt et solo verbo καταχρίειν hoc sensu utuntur, ut *Theodoritus H. E.* lib. V. c. 38. p. 176. C.

ἢ] Cod. A. ἄλλο.

αἰγυπτίου] Rosas has coronis quoque innectebant, vid. *Casaubonus* ad *Suetonii* lib. VI. p. 561. Cod. A. αἰγυπτίων ῥόδων.

VT FLAVI FIAN'T

capilli.

C A P. III.

Lupinos crudos in aqua maceratos inungito, et caput pectito; aut rosae Aegyptiae decocto, vini rubri sextarii sex, gallarum tantundem, hirundinariae unciae duae, polytrichi absinthii singulorum fasciculus, lupinorum unciae duae, aquae sextarii sex; conjicito in vas vitreum,

οἶνον] Codd. A. et E. ἄλλο ῥοῦ. Cod. D. ἄλλο οἶνον.

ζε. ς'.] Cod. E. ζεαΓ. α'ς". sic; quod mihi videtur esse compendium pro ἐξάγια ἐν καὶ ἡμῖν. *Cores.*

ζε. ς'.] Matth. Hostus de numismat. T. II. p. 65. ζέσσυ nota fuit olim ζε et ξ cum cauda intercisā. Excerpta Mss. de mensuris et ponderibus. ξ δὲ, εἰ μὲν ἔχει προσκείμενον ἐ ζέ, ζέσσην. εἰ δὲ ὁ ξό, ὁξόβαθρον. ἢ ὁξύβαθρον. Cod. A. ζΓ. α'ς". Recentiores pelvim ita quoque vocabant, vid. Schol. Homeri ad Iliad. Ω. v. 304. et ad Odyss. A. v. 136.

κηκίδων] Cod. A. κικίδων ζΓ. α'ς". Cod. E. ζαΓ. α'ς". et praeterea κικιδίου exhibet. Diminutiva non semper significationem minuere, praeter alios observavit quoque Th. Remesius apud Th. Bartholinum Epist. Med. Cent. II. ep. 89. p. 696.

χελιδωνίας] Theocritus Idyll. XIII. v. 41. ubi vid. Schol. Plinius lib. XXV. c. 12. Pisides de mundi opificio v. 1291. Apulejus de virib. Herb. c. 75. Antholog. lib. II. c. 40. epigr. 3. Pro γο. β'. cod. A. et E. χελιδονίας γο. α'.

δεσμίδιον] Idem quod δέσμη, δράγμα, manipulus. vid. Salmosius ad Solinum p. 183. Scita est observatio Schol. Homeri ad Iliad. Δ. v. 33. quem vide. Maluit interpres fasciculum vertere cum Scribonio, quam cum Celso et Plinio manipulum. vid. Hostus de numismat. T. II. p. 201. Cod. A. δεσμῆδιον.

ἠψινθίου δεσμίδιον] Desiderantur in Codd. Mss.

ζε. ς'.] Cod. E. ζαΓ. ς'. Forte pro ζεσία, qua voce usus est Synesius Ep. 135. p. 84.

καὶ βάλων] absque copula codd. Mss. Vindob. et redundat, ut apud Homerum Odyss. A. v. 33. unde apud nostrum librarii videntur omisisse. conf. L. Bos Obs. Crit. c. 17. p. 80. Isidorus Pelus. ep. 457. τοῖς κηρύγμασιν ἑαυτὸν ὑποθήσων τοῖς ὀλυμπικοῖς, καὶ τὰ περὶ ψυχῆς ὀλύμπια ἀγωνισόμενος, ubi καὶ commode abesse possit.

ἀγγεῖον] Cod. Mss. ἄγγος.

βάλων] leg. βάλλον.

κινῶν αὐτὸ καθ' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ εἰς τοῦτο βρέχων
σπόγγον, ἀνάτριβε τὰς τρίχας.

ΠΕΡΙ ΠΙΤΤΡΙΑΣΕΩΣ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἡ πιτυρίασις λεπτῶν καὶ πιτυροειδῶν σωμάτων ἐκ
τῆς ἐπιφανείας τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ ἄλλου σώματος
ἐστὶν ἀπότηξις χωρὶς ἐλκώσεως. Γίνεται δὲ καὶ κακοχυ-
μίας ἀνεχθείσης παρὰ τὴν κεφαλὴν, ἢ φλέγματος ἀλ-
μυροῦ, ἢ χολώδους, καὶ μελαγχολικοῦ αἵματος. καὶ δεῖ
κενοῦν

καὶ εἰς τοῦτο] Cod. A. καὶ βρέχων εἰς τοῦτο. Cod. E. ἐν αὐτῷ.

σπόγγον] *Aristoteles* H. A. lib. V. c. 16. *Plinius* lib. IX. c. 45.
Spongia potissimum veteres utebantur ad caput et faciem lavan-
dam, vid. *Joan. Gebhardus* ad *Propertii* lib. III. eleg. 9. v. 13.
et *M. Raderus* ad *Martialis* lib. VI. epigr. 38.

τρίχας] Sequitur in Codd. Mss. caput integrum in editione priore
omissum.

Πρὸς τὸ ποιῆσαι λευκὰς.

Φλόμου λευκῆς τὸ ἀνθος καῦσεν, καὶ ὅξυ δεύσας κατάχρει.
ἄλλο· Φλόμου καρποῦ α'. συπτηρίας α'. Φλοῖου ῥαφάνων α'.
ταῦτα κόψον καὶ μίξας ταυροκόλλῃ, κατάχρει.

Cap. IV. Cod. E. ε.

σώματα] Apud medicos aliosque scriptores Graecos σώματα corpo-
ra morbosa denotant, quemadmodum corpora apud Latinos.
Plinius Secund. Epist. lib. IV. ep. 22. Utque in corporibus suo
in imperio gravissimus est morbus, quia capite diffunditur.

πιτυρίασεως] πυτηριάσεως cod. A.

πιτυρίασις] *Galenus* sec. loc. lib. I. p. 165. *Celsus* lib. VI. c. 2.
Aetianus de dignot. morb. lib. II. c. 5. Caput hoc maxi-
mam partem sumit noster ex *Alexandri* lib. I. c. 3. et *Pauli*
lib. III. c. 3. Duo capita περὶ πιτυριάσεως habentur in codice
A. quae nil tamen plus continent, quam quae hoc capite in
edito leguntur, unum c. 5. alterum vero c. 6. est.

πιτυροειδῶν] Cod. A. πυτηροειδῶν.

κεφαλῆς καὶ] *Paulus* κεφαλῆς ἢ καὶ. ac ita quoque *Alexander*.
Sed noster cum sit epitomator, quae ei non necessaria visa sunt,
ea omisit more aliorum. *Oribasius* Anatom. p. 2. τῶν κατὰ
τὸν ἐγκέφαλον μορίων, ubi cl. *Dundas* ex *Galeno* ἐστὶ addendum
arbitratur,

treum, a dies novem finito commadescere, quotidie illud movens, et spongiam madefaciens, pilos confricato.

DE PORRIGINE.

CAP. IV.

Porrigo est ubi tenuia et furfuracea corpuscula, ex capitis summa parte, aut etiam ex reliquo corpore, citra exulcerationem resolvuntur. Fit etiam cum viiiatus humor sursum ad caput fertur, vel pituita falsa, vel biliosus, vel atrabilarius sanguis. Itaque primum universum

arbitratur, frustra, cum sit subaudiendum, conf. *van Bergen* Critic. Observ. cap. 29. p. 61.

ἄλλου] hoc est λοιποῦ. *Erotianus* Lex. Hippocr. p. 11. *Foësius* Oecon. Hippocr. p. 20. Schol. *Homeri* ad *Iliad.* A. vs. 17. Cod. E. ὅλου, ac ita noster non semel, ut c. 10. et 94.

ἀπότῃς] Cod. E. ἀπόταξις.

ἐλκώσεως] Saepius apud nostrum invenies hanc vocem, cujus exempla in vulgaribus lexicis non haberi observat cl. *Sallier* ad *Thomam* Mag. p. 297. Exemplis ab eo allatis addo *Jamblichum* V. P. c. 29. p. 139. αὐτῶν δὲ τούτων τοῖς πρὸς τοῖς ἐλκώσεως μάλιστα χρῆσθαι. *Aelianus* H. A. lib. X. c. 4. ὥς ἀποστέγειν τὴν ἐλκωσιν αὐταῖς. *Cassius* Quaest. Medic. 9.

ἀνεχθείσης] Leg. ἀνενεχθείσης. ac ita Mss. omnes. *Diodorus* Sicul. lib. XI. p. 423. πλείων δὲ εἰς τὸ δημόσιον ἀνενεχθέντων.

παρὰ τὴν] Cod. A. ἐπὶ τὴν. Codd. D. et E. περὶ τὴν. Noster c. 135. πυρετός ἐστι παρὰ φύσιν -- *θερμασία*. ubi apud *Aëtium* male editum περί, παρὰ tuetur *Palladius*. Cur praepositiones frequenter permutant librarii indicat *Berglerus* ad *Alciphronis* lib. III. ep. 24. p. 330. conf. *Valesiana* p. 80.

ἐλμυροῦ] ita cod. D. ἀλυκοῦ cod. A.

πρῶτον] Cod. A. μὲν.

κενοῦ] Cod. E. κενεῖν. perperam. Purgantibus frequenter uti jubet noster, qua in re medicorum Constantinopolitanorum methodum curandi sequi videtur, quam reprehendit *Jacobus* referente *Isidoro* apud *Photium* Biblioth. p. 1052. ὅτι ἐχρῶντο κατὰ τῶν νόσων οὗτοι καθαρσίοις πύλλοις καὶ βαλανείοις. χειρουργεῖν δὲ σιδήρῳ καὶ πυρὶ, οὐ λίαν ἦσαν ἐτοιμοί, ἀλλὰ καὶ τὰ μοχθηρότερα τῶν ἐλκῶν διαίτη κατηγωνίζοντο. φλεβοτομίαν δ' οὐ προσέειτο.

κενοῦν πρῶτον τὸ ὅλον σῶμα διὰ Φλεβοτόμου καὶ κα-
θάρσεως τοῦ πλεονεκτοῦντος χυμοῦ. ἔπειτα κιμωλίαν
προβρέξας ὕδατι, μίξον σεύτλου χυλὸν καὶ κατὰ χριε.
ἄλλο. λίβανον σὺν οἶνῳ καὶ ελαίῳ διὰ χριε. ἢ θερμούς σὺν
θαλάσση ἐψήσας, κτένιζε. ἄλλο. λιθαργύρου ΙΒ'.
θείου

λετο. Imperator Alexius Comnenus exprobrabat medicis eos
nihil scire nisi purgationes praescribere teste Niceta Choniata.
Annal. p. 541. Noster saepissime utitur hoc verbo de evacua-
tione per venae sectionem et activa forma quemadmodum *Ast. rhus*
apud Photium Biblioth. p. 1508. καὶ πᾶσαν τὴν ζωτικὴν ὑλὴν
κενωσάσας. antiquiores mediam formam videntur praetulisse, ut
conjectio ex verbis *Antylli* apud *Stobaeum* Serm. XCIX. p. 548.
τὰ δὲ κενούμενα, ὅσα (οἷα) ἐξάγοντά τι τοῦ σώματος βεηθῶ *
ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν κενουμένων τοῖς εὐσχυλοῦσι, πολλὴ τις ἀκρι-
βολογία, τί δὴ ποτε δὲ οὐχὶ κενοῦνται, ἀλλὰ κενούμενα ἀνέμα-
σαι. Plura sunt apud Graecos verba, quae antiquiores media
forma adhibent, recentiores vero activa: v. c. ἐκμάσσεσθαι, ut
Lycophron *Cassandr.* v. 138. *Nicander* *Ther.* v. 740. pr. quo
ἐκμάσσω *Arrianus* in *Epictetum* lib. I. c. 19. p. 134. et *Pisides*
de mundi opificio v. 1749. De venae sectione frequenti vid.
Celsus lib. II. c. 10. pro καθάρσεως Cod. A. καθάρσας τὸν πλεο-
νεκτοῦντα χυμὸν.

Φλεβοτόμον] nempe ἐργαλείον. * Codd. A. et E. Φλεβοτομίας.
Εργαλείον instrumentum chirurgicum, vel ferramentum ut *Pe-
troni* c. 94. ut c. 18. *Tipho.* *Herodotus* lib. III. p. 264. de
Democede: καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶ ἐργα-
λῆια. *Glossae* *Jatr.* Mss. Διακλυσήρ, τὸ ἐργαλεῖον. *Hippocrates*
Hippiatric. p. 876. μὴ μὲντοι καθίεναι τὸ Φλεβοτόμον κατὰ βά-
θος. Vel apud nostrum vertendum per phlebotomatores,
quam vocem hoc sensu saepius adhibuit auctor *anonymus* de V.
S. p. 5. Erant autem phlebotomatores nec medici, nec chi-
rurgi, sed e plebe homines viles, qualis fuit Constantinopoli
Thomas de quo *Cinnamus* *Hist.* lib. IV. p. 323. qui erat eunu-
chus. Discipulis suis usos esse chirurgos, ubi vena tundenda
erat, colligo ex *Juvenalis* *Sat.* XIII. v. 124. Crapulae erant
dediti, uti quoque obstetrix *Lesbia* apud *Terentium* *Andr.* *Aët.*
I. Sc. IV. v. 2 unde *Anonymus* monet loc. cit. eligendum
esse μὴ οἶνω πολλῷ δεδολωμένον. In Scotia faber liguarius
phlebotomator erat, teste *Scaligero* *Scaligeran.* *Secund.* p. 566.
unde adparet, cur medici adeo solliciti erant de V. S. ne nimia
copia aut intempestive instruitur. Phlebotomatoris, hominis
scelesti, cui pariter nomen fuit *Thomas*, facinus narrat *Nicetas*
Choniata. *Annal.* lib. IV. p. 141. Quale autem fuerit instru-
mentum illud Φλεβοτόμον non satis conitat. Κεανόλυτον in
hanc rem commendat *Anonymus* de V. S. p. 9. ac laudibus ce-
lebrat, unde cl. *Grunerus* indicari suspicatur illud quod vocant
chirurgi *ein Sneyper*, nisi intelligendum sit illud quod commemo-
rat

versum corpus per venae incisionem evacuandum erit, et purgandus humor qui abundat. Deinde cretae cimoliae aqua prius maceratae succum betae misceto et illinito. Aliud. Thus ex vino et oleo illinito, aut lupinos ex aqua marina cretos, et caput pectito. Aliud. Argenti

morat de litque iconem ejus Jac. Spon Itinerar. T. II. p. 259. quod Graeci vocant *Balestra*. Aliorum instrumentorum mentio fit apud *Aretaeum* cur. morb. chron. lib. I. c. 2. p. 116. B.

καὶ καθάρσεως] Exulat copula e cod. E.

χιμωλίαν] Cod. E. χιμώλαιαν. de terra hac cretacea *Plinius* XXXV. 17. *Paulus* l. c. Hier. *Mercurialis* Var. Lect. lib. III. c. 21. S. *Bochartus* Phaleg. lib. I. c. 14. p. 454. *Needham* ad Geopon. lib. VII. c. 6. *Tournefort* Itinerar. T. I. p. 56.

προβρέξας] Idem quod βρέξας. Cod. A. ita. nam πρὸ in compositis saepe amittit vim suam, inquit doct. *Fischerus* ad *Theophrasti* Char. p. 92. Atticos compositis uti pro simplicibus docet Schol. *Aristophanis* ad Equit. vs. 37. et ad Vesp. vs. 1115. *Casanbovus* ad *Theophr.* c. 7. p. 100. *Aphthonius* fab. 14. p. 138. γεωργὸν ἡδίκουσι αἱ γέραι, τὰ καταβαλλόμενα τῇ γῇ προαεργάζοντες σπέρματα. *Apollonius* Rhod. lib. I. vs. 786. ανεσαν δὲ πύλας προφάνεντι θεράπναι

Δικλίδας

ubi Schol. περιττὴ ἡ πρὸ πρόθεσις. et Schol. *Homeri* ad *Iliad*. B. vs. 493. et ad *Iliad*. Π. vs. 188. Th. *Reinesius* ep. 69. ad *Rupertum* p. 605.

προβρέξας] Cod. A. βρέξας. conf. *Adr. Heringa* Observ. c. I. p. 9. *Glossae Chemicæ* p. 137. προξίσας ἐστὶν ἐν ὧς βρέξας. leg. προοξίσας.

μίξον] Cod. A. σμήζον. unde malim apud nostrum σμίζον.

σεύτλου] *Sotio* Geopon. lib. XII. c. 15.

ἄλλο] omissum in Cod. E. in textu, sed margini adscriptum atque ita in seqq.

λίβανον — ἡ] ignorat haec Cod. D.

ἐλαίᾳ] Cod. A. ἐλαίου.

θέρμους] Cod. E. θέρμη, male.

θαλάσση] Cod. A. θέρμους συνθλάσας καὶ ἐψήσας. Cod. D. θέρμους θαλασσίᾳ ὕδατι ἐψήσας. Vulgatam si velis servare leg. ἐν θαλάσση. Praepositioni ἐν adhaesit σ praecedentis vocis, unde natum τὸ σὺν.

λιθαργύρου] Cod. E. λιθαργυρον. *Isidorus* Origin. lib. XVI. c. 18. Argenti purgamenta λιθαργυρος, quam nos ipsumam argenti appellamus. Fit autem ex argento et plumbo.

Λβ'] Cod. A. κρεάτια δύο. Codd. D. et E. οὐγγ. β.

Θείου Λα'. λιβάνου Λαγ'. ἐλαίῳ λειώσας, ὡς ἔχειν πάχος
μέλιτος, διάχρει. ἄλλο. ἀφρονίτρου χαλκάνθου ἀνὰ
Ι.γ'. μετ' οἴνου λειώσας ἀλειψε. ἄλλο. μαλάχην ἀγρίαν
ἐν θαλάσῃ ἐψήσας μέχρι τὸ δέκατον λειφθῇ λένε
καὶ σμῶ.

ΠΙΡΟΣ

Θείου] Cod. A. Θαῦ ε' ἐν. Cod. D. λιθ. οὐγΓ. β'.

ἐλαίῳ] conf. c. 6. capite vero 8. σὺν ἐλαίῳ λειώσας. de qua locu-
tione Latinis quoque usitata vid. *Salmasius* ad *Lampridium* p.
954. σὺν non raro omitti monuit *Fischerus* ad *Theophrast.*
Char. p. 93. conf. Schol. *Apollonii Rhod.* ad lib. I. vf. 425.
L. *Bos Ellips.* p. 316. Multus usus olei externus apud nostrum
caeterosque medicos Graecos, cum parcius eo utantur interne,
nec is invaluerit, nisi post aetatem Hippocratis, quod clare pa-
tet ex *Platonis* *Protagora* p. 396. ed. Aldi, licet in cibis illud
admitterent. Unguenta parare gloriatur quidem *Prometheus*
apud *Aeschylum* fabula cognomine p. 38. se mortales docuisse:
sed *Medeam* primam ea confecisse colligo ex *Pindari* *Pyth. Od.*
IV. p. 77. quamquam *Aesculapio* eam adorem tribuit *Dio-*
dorus Sicul. lib. V. p. 390.

λιβάνου] interpretes legit λιβάνου Ly. vertit enim *drachmae tres*. Cod.
D. λιβάνου οὐγΓ. α'. Cod. A. λιβάνου καὶ ἐλαίου λειώσας.
omissa dosi post λιβάνου, ut etiam Cod. E.

ἔχειν] Cod. D. πάχος ἔχειν. Cod. E. ignorat μέλιτος.

ἀφρονίτρου] Cod. A. νίτρου. in Cod. E. marginis adscriptum ε'.

ἀνὰ] Cod. A. ἀνὰ τρίτ'. λυώσας. Cod. D. ἀνὰ οὐγΓ. γ'. μετὰ οἴ-
νω λειώσας. Cod. E. ζαΓ. γ'. Similiter ut hic cod. A. c. 49.
ἀνὰ τρίτ'. h. e. τρίτον pro δραχμ. γ'. ut est in edito. Lexicon
quo

genti spumae drachmae duae, sulphuris drachma, thuris drachmae tres, ex oleo laevigantur, dum mellis crassitudinem habeant, et illinuntur. Aliud. Spumae nistri, atramenti sutorii singulorum drachmae tres, ex vino tritae, inunguntur. Aliud. Malva agresti in aqua marina decocta, ut decima pars remaneat, detergito.

quo utor ex ponit τρίτον ἡμίδραχμον duae drachmae et semi.
Jo. Chrysostomus in Psalm. CXXI. p. 789. ἔδει τὰς φυλαὰς ἐκ
συλλέγεσθαι τρίτον τοῦ ἐνιαυτοῦ. id est ter.

μαλίσχην] Q. Ser. Samonicus de porriginē p. 2. vs. 4.

Hanc poterit malvae radix decocta levare.

Marcellus Empir. c. VI. p. 47. adde Jo. Bapt. Pii annotat. poster. c. 168. Ignorant hanc formulam Mss.

λέγει] vertere neglexit interpres: leg. λέγειν, ut apud Galenum l. c. De permutatione literarum ε et αι, vid. Salmasius ad Vopiscum p. 752. et Bentlejus epist. ad Millium p. 75. Ab animalibus ruminantibus ad alia translatum vult hoc verbum cel. Wesselingius ad Herodoti lib. VII. p. 512. Quid si a dentibus traductum statuamus? Xenophon Memor. lib. I. c. 4. p. 36. τοὺς δὲ γομφίους οἷους παρὰ τούτων δέξαμένους λεαίνειν. vel ab illa arte qua lapides rudes poliunt, ut apud Diodorum Sicul. lib. III. p. 266. et Homerum Iliad. Δ. vs. 111. cui sententiae adhaeret Casaubonus ad Persii Satyr. I. p. 108. unde et ardua loca adaequare λεῖαναι dixit Nicetas Chon. Annal. lib. VI. p. 196. pro quo ἐξομαλίζειν dixit p. 200. conf. Homerus Iliad. O. vs. 261. et Odyss. Θ. vs. 260. Ev. Lucae III. 4.

εμῶν] Diodorus Sicul. lib. V. p. 351. τιτάνιον γὰρ ἀποπλύματι
εμῶντες τὰς τείχας συνεχῶς, ubi vid. Wesselingius et quos ibi
laudas viros doctos.

AD SCABIEM

QVAE IN CAPITE ORITVR

C A P V T V.

Argenti spumae, cerussae singulorum drachmae duodecim, sulphuris ignem non experti drachmae octo, cerato myrtheo excipe, et utere.

DE MORBO PEDICVLARI

C A P. VI.

Pediculorum generatio in quibusdam solet evenire ex humoribus callidis, qui in profundo capitis putres-

C 2

cunt:

τισιν] Legerem πασις, si codices addicerent, quod confirmat *Aristoteles* Problem. Sect. I. 16. et in primis H. A. I. V. c. 31. licet non ignorem quae de molitoribus scribit *Ramazzinus* de morb. artific. c. 22. p. 139. conf. Remedia subjuncta *Moschioni* de morb. mulier. c. 5. p. 49. Apud *Galenum* I. c. τισιν quoque legitur. Non insolens medicis locutio συμβαίνει τισιν. *Oribasius* de fractur. I. p. 73. δ' αὖ μὴ μόνον ἀσώδως κινᾶσθαι συμβαίνει τισιν. et *Theophrastus* H. Plant. lib. IX. c. 1. συμβαίνει δὲ τισι τῶν φντῶν. sed redundat fortasse τισιν apud *Galenum* et nostrum, ut apud *Atticos*, vid. *Berglerus* ad *Alciphronem* lib. I. ep. 22. p. 89. quod in alio *Galen*i loco notavit *Th. Reinesius* ep. 42. ad *Casp. Hoffmannum* p. 391. *Euripides* Suppl. vs. 916.

A δ' αὖ μάτοι τις
ubi πας pro tis emendavit cel. *Valckenaerius* ad *Phoeniss.* vs. 1553. probante summo *Marcklando*. Simile mendum occupat *Photium* Biblioth. p. 786. οὐκοῦν οὐ χεῖν λέγει μίαν φύσιν καὶ νοεῖν, τισιν ἐπῆλθε τοῦτο. corrig. πασις ἐπῆλθε τοῦτο, pueris hoc in mentem venit, pro quibus *Syrabo* dixit lib. II. p. 137. ταῦτα μὲν οὖν δεῖ εἶναι ὡς παιδικὰ. et distinctio majuscula post νοεῖν ponenda. De verbo ἐπῆλθε consul. doct. *Koen* ad *Gregorium* de Dialect. p. 87.

ὕγρων] *Aristippus* apud *Diogenem* Laërt. lib. II. p. 142. καὶ τοὺς φθίσρας ἐξ ἡμῶν ἴσμεν γενωμένους. Cod. E. ὕγρων δηλοῦσι.

θερμῶν] Cod. D. καὶ θερμῶν ἀναθυμιάσεων δηλοῦσι.

θερμῶν — σηπομένων] Exulant haec e cod. E.

βάθρα] Malim vertere, qui alte sub cute putrescunt. *Seneca* Epist. 72. p. 127. haec nisi alte descendit.

θέρμων ἀποβρέγματι καθηψημένων λουέσθω· ἢ σαφίδα
 ἀγρίαν, καὶ σανδαράχην λειώσας μετ' ἐλαίου παλαιοῦ
 ἐπίχρει· ἢ κισσοῦ χυλὸν σὺν μέλιτι, ἢ ἐλαίῳ ῥαφανίνῳ·
 ἄλλο. συπτηρίαν γό. γ'. σαφίδος ἀγρίας γό. δ'. λειώσας
 μετ' ἐλαίου ἀλειφε. ἄλλο. σανδαράχης, σαφίδος ἀγρίας
 L ζ'. ἴσα ἐλαίῳ λειώσας χρίε· ἢ σανδαράχης L γ'. σαφί-
 δος ἀγρίας L ζ'. ἴσα ἐλαίῳ λειώσας χρίε· ἢ σανδαράχης
 L δ'.

σηπομένων] *Onibafius* l. c. συσάντων. *Aristoteles* Problem. Sect.
 XX. 12. Cod. D. σηπομένων.

ἀποβρέγματι] Cod. E. ἀποβρέγματα.

θέρμων] *Ramazzinus* l. c. p. 192. *Paulus* lib. III. c. 3. Q. Ser.
Samonicus c. VII. v. 12. Cod. A. θέρμων οὖν ἦτοι λουπινά-
 ρίων.

σαφίδα] Codd. A. σαφίδας ἀγρίας. *Librarios* millies in termina-
 tionibus vocum errasse queritur Jo. Corn. de Pauw ad *Philen*.
 de animal. c. 66. p. 234. et Jo. *Meursius* ad *Constantini* Ma-
 nast. Annal. p. 79. *Dorville* ad *Chariton* 9. 65. sed litteram σ
 in fine vocis omiserunt, conf. not. ad c. 153.

σανδαράχην] *Glossae* Iatric. Mss. σανδαράχην, ἀρσένικον. Cod. E.
 σανδαράχης.

λειώσας] Cod. E. ἐλαίῳ λειώσας.

παλαιοῦ] *Oleum* vetustum recenti magis albidum esse testatur
Aristoteles Probl. Sect. XX. 4. Conditum vocari, quod Graecis
 nonnunquam *μυρὸν* dicitur, docet Jo. Bapt. Pius Annotat.
 posterior. c. 133. *Suetonius* lib. I. p. 30. condit. n. oleum pro
 viridi appositum, ubi vid. tamen *Casaubonus*. Veterum olea
 diu conservabantur, quod patet ex illis quae refert *Amatus* Lu-
 sitan. Curat. Medicinal. Cent. VII. Curat. XI. p. 25. Tunc
 veteri oleo adfricari leniter persuadebam: adservabatur autem
 oleum vetus hoc, hydria quadam a tempore Antonini Imperatoris,
 ut ex Graecula inscriptione affixa lapidi hydriam contegenti per-
 cipiebatur, quae fundamentis Christianorum sacelli cujusdam
 reposita, (vid. *Caelius* Rhodig. Lect. Antiq. lib. XXVIII. c.
 16.) superioribus diebus per Turcas vastati inventa fuit: an-
 tiquissimum igitur oleum hoc, satius dixerimus unguentum et
 figura et forma etc. Inscriptionem nobis invidit Judaeus, qui
 seculo decimo sexto floruit, unde olei hujus haud dubie pre-
 tiosi vetustas adparet. Quale autem fuerit oleum illud ex oper-
 culo rescire poterat, vid. *Sponii* Miscellan. eruditae antiquae p.
 237. et dissertatio Viri inclyti Jo. in de Betouw anno 1787 vulga-
 ta de operculis pyxidum Marci Ulpii Heracletis myropolae pro-
 pe Neomagum inventes. Caeterum ex relatione *Amati* Lusit.
 non adparet vetustum hoc oleum aegro levamen adtulisse. Non
 adeo mirum quod de vetustate olei tradit *Amatus* cum scribat
Franciscus Martinus Epistolar. p. 553. de lagenis lachrymarum:

cunt: lupinorum in aqua coctorum diluto, abluatur, vel herba pedicularia, vel sandaracha, contrita ex oleo veteri, illinatur, vel haderae succo ex melle, vel oleo raphanino. Aliud. Aluminis drachmae tres, herbae pediculariae drachmae quinque ex oleo tritae inunguntur. Aliud. Sandarachae, herbae pediculariae drachmae septem, ex oleo pari pondere ad laevorem detritae illinuntur, vel sandarachae drachmae tres, herbae pediculariae drachmae septem, ex oleo pari portione laevigatae obli-

C 3

nun-

se anno 1649. Neomagi vidisse apud Smetium in illis lachrymas et claras et salsas, quae ante mille et ducentos annos fusae sunt, puto a praeficis. Rem uberius narrat Smetius apud ampl. Jo. in de Betouw Annal. Noviomagi p. 208. Sed τὸ παλαιὸν abest a cod. A. quod abesse nolin, cum jam Achilles annulo oleo usus sit apud Homerum Iliad. Σ. vi. 351. ita enim accipio τὸ ἐννεώροιο non pro novenniali cum interprete et Scholiasta, cum Graeci ut monet bene Jac. Grevinus de Venen. lib. I. c. 24. p. 107. numero novenario saepe numero pro pluribus utantur. Frequens olei vetusti mentio apud nostrum.

κίσσου] Moschio de morb. mulier. c. 5. p. 49. καὶ τοῦ κίσσου τὸ δακρυον, οὐ καὶ χυλὸς ὁμοίως ποιεῖ. conf. Bodaens a Stapeln ad Theophrasti H. Pl. lib. III. c. 18. p. 276. Q. Serenus Samonic. c. II. vi. 10.

aut hedera ex oleo de costa vetusto.
codex D. ἄλλο ἢ κίσσου.

χῆλόν] Paulus χυλῶ.

ἐσφαλίνῃ] addit cod. A. ἄλκιφε.

ἐλαίῳ λειώσας] Subintelligendum σὺν, quae praepositio frequenter apud nostrum omittitur. Similiter quoque apud alios, Atticorum more ut scribit Schol. Homeri ad Iliad. Ψ. vi. 8. Hierocles apud Stobaeum Serm. LXXXIII. p. 488. καὶ ἀνδρὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν ἐπιστροφὴν ποιήσασθαι. Ubi interpretes non animadvertit σὺν ante ἀνδρὶ omissum esse, Cumanius Hist. lib. IV. p. 160. ἐκῆθεν ἐπὶ πόλιν Μαλφίτον ἐσφαλείας ἱκανῶς ἔχουσαν παντὶ τῷ στρατῷ ἦλθε. Exempla ex Xenophonte collegit Raphaelius ad Apocal. c. VIII. 4. p. 797. conf. Schol. Aristophanis ad Equit. vi. 3. et Homeri ad Iliad. B. vi. 149.

ἐλαίῳ] Exulat. e cod. A.

ἴσα] Secundo loco redundat et delendum, nam librarii oculos aberravit ac a praecedenti hic repetiit. et ignorant quoque Mss.

χεῖρε] Cod. A. καταχεῖρε, ac hic desinit hoc caput.

σανδαρίχης] Galenus l. c.

Λ δ'. σαφίδος ἀγρίας Λ η'. νίτρου Λ β'. ὄξει καὶ ἐλαίῳ
λειώσας χρίε. ἢ ὀξυλαπάθου εἴξης μετ' ἐλαίου ὁμοίως.

ΠΕΡΙ ΑΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΚΗΡΙΩΝ,

ὃ λέγεται Γλύεν.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Ὁ καλούμενος ἀχὼρ ἐν τῷ δέρματι τῆς κεφαλῆς
γίνεται, λεπτοῖς πάνυ τρήμασιν τῷ δέρματι κατατι-
τρῶν δι' ὧν ἰχὼρ ἀποδίδεται γλίσχρος· ὁμοιον δὲ τὸ
πάθος κατὰ τὴν ἰδεαν εἶναι, καὶ ὃ καλοῦσι κηρίον, διὰ
τὸ

δραχμ. δ'.] Cod. E. β.

σαφίδος — ὁμοίως] Desiderantur in Cod. E.

ὄξει] Galenus σὺν ὄξει.

εἴξης] Galenus εἴξαν. Innumeris in locis, tam apud nostrum
quam apud alios scriptores, librarii in vocum terminatione er-
rarunt. Aretaeus de caus. auctor. lib. II. c. 4. p. 17. B. τάχα
δ' αὐτοῦ τῆς ψυχῆς προγινωσκούσης. Petitus emendat αὐτῶν,
sed leg. αὐτοὺς, nempe τοὺς κατοικομένους.

C a p. VII.

Περὶ] Cod. A. περὶ ἀχωρῶν simpliciter.

Γλύεν] Du Cange Gl. fl. p. 253. Γλυκέα et in appendice p. 49.
Noster c. 95. γλυκέα, unde hic quoque legend. γλυκέα, et ὃ
λέγεται. Cod. A. γλυκὺ Cod. D. γλυκὴ. et in tabula γλυκὺ,
ac sic quoque Cod. E. Κατ' εὐφημισμὸν haec ita vocari docuit
me per literas. erud. Villosion.

ἀχὼρ] Galenus sec. loc. lib. I. p. 166. Erotianus Lex. p. 20.
Aetnarius lib. II. c. 5. Minus bene Arcadius Grammaticus
apud Salmasium ad Tertullianum de pallio p. 432. ἀχὼρ τὸ
τῆς κεφαλῆς πιτύρισμα. conf. Remedia subjuncta Moschioni de
morb. mulier. c. VI. p. 49. Paulus lib. III. c. 3. Cod. A.
ἰχὼρ. Rectius Cod. D. ἀχὼρ. Cod. E. αἰχὼρ.

κατατιτρῶν] ita quoque Cod. D. Cod. A. διατρυπῶν.

τῷ δέρματι κ.] Leg. τὸ δέσμα τε κ. Τὸ δέσμα quoque est apud
Paulum ac ita quoque Cod. A. Literae ο et ω frequenter per-
mutatae fuerunt a librariis. Theophrastus Char. c. X. καὶ ἐκ
ληκυθίων

nuntur. Aut. Sandarachae drachmae tres, herbae pediculariae drachmae octo; nitri drachmae duae, ex oleo et auto tritae, vel oxylapathi radix ex oleo, eodem modo illinitur.

DE MANANTIBVS CAPITIS VLCERIBVS,

quae achores graece dicuntur,
et favis.]

C A P. VII.

Vitium quod a Graecis achor dicitur, in capitis cute oritur, eamque tenuissimis foraminibus perforat, per quae glutinosa sanies redditur; simile ipse malum specie est, quod a favi similitudine κηρίον Graecis vocatur, et

C 4

fora-

ληκωθίων μικρῶν πᾶν ἀλειφομένους. leg. μικρὸν πᾶν. vel μικρῶν μικρὸν πᾶν. Oribasius Collect. Medicinal. c. 11. p. 7. καὶ παρὰ τῶν χρόνων. corr. τὸν χρόνον, ut p. 10. Procopius Hist. Arcan. p. 89. οἷς ἂν αὐτὸν προτερήσας τοὺς ἄλλους. leg. αὐτῶν.

ἰχῶρ] Cod. A. ἰχεῶν. Schol. Homeri ad Iliad. E. vs. 340. ἰχῶρ, ὑγρασία τις διεσφαρμένης σαρκὸς ὑφαίματος. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. IV. c. 12. Th. Guidotius ad Theophilum de Urinis p. 156.

ιδέα] Aretaeus Cappad. morb. chron. lib. II. c. 13. p. 69. E. ὁμοίη ἀπεψίν καὶ πέψιος ἦδε. emendo: καὶ πέψιος ιδέα. quam vocem ei quoque reddo de caus. diuturn. lib. II. c. 9. p. 59. E. ἄλλη δὲ εἶ, leg. ἄλλη ιδέα εἶ. Cod. A. ἐστὶ δὲ τὸ πάθος κατὰ τὴν ιδέα ὁμοίον κηρῶ, διὰ τοῦτο καὶ κηρίον καλοῦνται. Unde apud nostrum addendum post ἐστὶ, κηρία, quod in versione agnoscit interpretes, et καὶ αὐτὸ καλοῦσι κ. vel καὶ τὸ κ. x. vid. c. 33.

ἐστὶν, καὶ] Pro ἐστὶ. sed vid. Dorville Vann. Critic. p. 70. et ad Chariton p. 139. 205. et 502. Munckerus ad Ovidii Metamorph. lib. XI. p. 743. Noster c. 127. καλοῦσιν, γίνεται et c. 141. ἐστὶν διαλείπων. Alciphron. lib. III. ep. 58. p. 420. ἔλεγει γὰρ, ubi Berglerus, ita scriptum cum x. conf. Gesnerus ad Orphei Hym. L. vi. 11. Plutarchus T. I. p. 54. ἐπὶ τοῖς ἀγῶνας ἀγούσιν. Δεῖ δὲ. Sed librariis hoc acceptum referri vult. doct. Fischerus ad Aeschini dial. I. p. 27. not. 2. et nob. de Villosion ad Longum p. 16. adde tamen Verheykium de dialectis Antonini Liberal.

τὸ τὰς κατατρήσεις ἔχειν μείζονας, ὑγρότητος μελιτώ-
δους περιεκτικὰς. ἡ δὲ γένεσις τούτων ἐκ νιτρώδους
καὶ ἀλμυροῦ φλέγματός ἐστίν. οὗτοι πάσης τροφῆς
δριμέας καὶ ἀλμυρᾶς ἀπεχέσθωσαν. καὶ τὴν πλεονάζου-
σαν (εἰ δυνατόν) κακοχυμίαν ἐκκενοῦντες τοῦ σώματος
διὰ φλεβοτομίας, ἢ καθάρσεως, ξυρήσας τὰς τρίχας
πυρία θέρμων καὶ μυρσίνης ἀφέψημα, ἢ βάτου, ἢ φα-
κοῦ. διάχρειε δὲ κιμωλίαν γῆν, ἢ λιθάργυρον, ἢ καδμίαν,
ἢ

Liberal. p. 296. Contrario modo apud nostrum c. 189. ἐστὶ
ἀψίνθιον. c. 246. βοηθήμασι οἶον. et c. 248. ἐστὶ ὄγκος. Ne-
mesius de Nat. Nomin. c. 18. p. 185. ἐστὶ ἡ ἡδονή. In fine
periodi fere omitti observat Dorville ad Chariton. p. 243. Sic
apud nostrum c. 25. τοῖς ψυχούσι ἐπιθήμασι. et c. 252. ἐστὶ.
Ἐπὶ. Aliquando additum ut c. 18. εἰσὶν. Imperativo non
solet subjungi, ut monet Berglerus ad Alciphronis lib. III. ep.
5. p. 286. Codex D. ἐστὶ habet.

κῆριον] conf. c. 256.

διὰ] Paulus ἐπεὶ δὲ.

τὰς] omittit articulum cod. A.

ὑγρότητος] Cod. E. ὑγρότητας, prave.

μελιτώδους] unde γλυκέα a mulieribus dicuntur. vid. Du Cange
I. c.

τούτων] Paulus αὐτοῖς.

οὗτοι] Codex A. delet, et transfert huc ἀπεχέσθωσαν. Cod. D.
vero, οἱ δὲ τῷ πάθει περιπίπτοντες.

καὶ] delent copulam Mss.

πλεονάζουσιν] Praeceptum apud Plutarchum T. I. p. 225. μηδὲν
ὑπολιπῆν περιττώματος πλήθος ἐν τῷ σώματι. Nicetas Annal.
p. 382. de Andronico: ἀπεκένωσε τι τοῦ ἐν φλεψὶ περιττώμα-
τος. conf. antiquissimorum medicorum praeceptum apud Por-
phyrium de Abstinens. lib. IV. 2. p. 296.

εἰ] Cod. A. τὴν πλεονάζουσιν κακοχυμίαν ὅσον δυνατόν. For-
mula non infrequens apud veteres. Porphyrius de Abstinens.
lib. I. 31. καθ' ὅσον δύναμις.

καθάρσεως] Distinctio major post hanc vocem ponenda est.

ξυρήσας] conf. c. 46. Eulogius apud Photium Biblioth. p. 772.
Recte vero ubique apud nostrum vaso capite vertit Martinus,
vid. Hadr. Junius de Coma c. I. p. 312. Cod. A. ξηρήσας
δὲ. malim legere ξυρήσας, ut c. 46. Cod. E. ξυρίζεσθωσαν τὰς
τρίχας καὶ περιρίζεσθωσαν διὰ θέρμον καὶ μυρσίνης ἀφέψημα.
Forcē πυρίαζέσθωσαν. De tonsura confer quae notavit Theo-
logus literatissimus Franc. Martinus Epistol. p. 470.

foramina ampliora habet, in quibus humor crassitudine mel repraesentans continetur, origo autem ipsi est, ex nitrosa salsaque pituita. Abstineant itaque ab omni cibo et acri et falso. Evacuetur deinde e toto corpore, si quis adest humor vitiosus, qui abundat, idque per venae sectionem, si nihil prohibeat, vel purgatione, dera-
sis postremo capillis, caput foveatur aqua, in qua lupini et myrtus sit decocta vel rubus, vel lenticula, vel terra cimolia, vel argenti spuma, vel cadmia, vel charta com-

C 5

busta,

Θερμῶν] Ms. A. Θερμῶν μυρσίνης ἀποβρέγματι ἀφεψημένῳ.

ἀφεψημα] ἀφεψημάτι. Recentiores frequenter casus mutant, quod centies observare licet apud nostrum. *Demetrius* Pepag. c. 19. εἰ δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ λεκύθους ὧν ἡ χύλα πτισά-
νης θρέψῃς αὐτόν. sed apud *Alex.* λεκύθοις legitur. Sic iterum c. 45. ἀνθος et σπαντάλη dixit. *Nicetas Choniatus*. Annal. p. 484. τοῦτο δὲ καὶ ἄλλος, τίς ἂν ὑπέλαβεν, εἰς ἄνθρωπον τὴν τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐκλεζόμενον καὶ ἀγαπήσαντα, καὶ μὴ μόνον τὰ τοῦ παρόντος κόσμου φροντίζων, ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ μέλλον-
τος αἰῶνος καὶ ἐκάστην ἡμέραν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντος. *Simeon Sethi*. p. 22. καὶ τοῖς ἄλλοις ἐψυγμένοις μορίοις ὠφελεῖ. *mox* vero p. 23. ὠφελεῖ δὲ τοὺς θερμὴν ἔχοντας καὶ ξηρὰν τὴν κοι-
λίαν. conf. *Petr. Moll ad Longi Pastor*. lib. II. p. 40. sed hoc semel monuisse sufficiat.

ἦ] Cod. E. καί.

βάτου] Eadem commendat *Moschios* de morb. mulier. c. 6. p. 50. *Georg. Pisides* de opific. mundi vs. 1509.

Καὶ τῶν βάτων δὲ τῶν ἀκάρπων οἱ κλάδοι
Ἀποικίλους φύουσι τοὺς Ἱπποκράτους.

φακοῦ] Cod. A. φακῶν.

διάχρειε] Cod. E. διάχρειε. Διάχρειε, ita ut primum ad praecedentia pertinere videatur; alterum ad sequentia. *Cores*.

δε] Δὲ apud nostrum caeterosque medicos saepe significat porro. *Aponymus* de hydrophobia c. 3. p. 4. καταπλασέον δὲ αὐτοῖς τὸν σῶμαχον καὶ θάρακκα. *Evangelista Lucas XV. 11.* εἶπε δὲ, et alibi.

γῆν] Cod. A. κιμωλίας γῆς ἢ καδμίας ἢ λιθαργύρου ἢ χάρτου κεκαυμένου.

φακοῦ] Si grammaticos audis, scribendum φακῆς. vid. *Herodianus* p. 200. conf. tamen *Schol. Aristophanis ad Plut.* vs. 192.

καδμίαν] *Plinius* lib. XXXIV. c. 10. *Isidorus* orig. lib. XVI. c. 19.

ἡ χάρτιον κεκαυμένον σὺν οἴνῳ αὐσηρῶ. ἄλλο. λιθαργύρου L ις'. πηγάνου φύλλων L η'. σαφίδος ἀγρίας L δ'. χαλκάνθου L β'. ὅξει καὶ μυρσίνη λειώσας ἐπίχρει. ἄλλο. σήρικον L δ'. σμύρνης L δ'. θείου ἀπύρου L δ'. σὺν ἐλαίῳ παλαιῷ καὶ ὅξει διέχρει. ἄλλο. λιθαργύρου οὐγΓ. δ'. ἀλῶν κοινῶν γό. β'. συπτηρίας γό. β'. χαλκίτεως κεκαυμένης γό. α'. οἴνου, ἐλαίου τὸ ἀρκοῦν, σμύρνης καὶ μυρσίνης λευκῆς χλωρὰ φύλλα λεῖα ἐν οἴνῳ λειώσας κατὰχρει. ἄλλο. ποιοῦν καὶ πρὸς πίτυρα. νίτρου, χαλκάνθου ἀνὰ L. λειώσας κατὰχρει ἐλαιον, καὶ ἐπίχρει.

χάρτιον] Cod. E. χάρτιν κεκαυμένην. Q. Ser. Samonicus p. 5.

— et chartam quam gens Aegyptia mittit.

Scaligerana Secund. p. 452. Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 185.

ἄλλο] Delet. A.

λιθαργύρου] Cod. E. λιθάργυρον.

πηγάνου] Cod. A. πύγανου.

ις'.] Cod. A. ι'.

φύλλων] abest a cod. A. Cod. E. φύλλα.

σαφίδος] Cod. E. σαφίδα.

χαλκάνθου] Cod. E. καλακάνθου.

μυρσίνη] Cod. A. ὅξει μυρσινῶ. ἐλαίῳ καταχρεί. λειώσας κατὰχρει.

σήρικόν] Cod. E. ηρικον. Paulus l. c. σάνδικος. unde apud nostrum leg. σερικόν. σερικόν enim Cod. A. Salmasius ad Solin. p. 810. Graeci recentiores syricum et sandycem eundem colorem statuant. Neophytus: Σάρι καὶ τὸ σερικόν, ὃ καὶ σάνδυξ λέγεται. conf. Du Cange Glossar. p. 1374. v. Σερικόν et p. 1491. v. Σηρικόν. Needham ad Geopon. lib. VI. c. 19. Σηρικόν pro σερικόν agnoscere videtur Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. IV. c. 7. conf. noster c. 234. et Jo. Brodaeus Miscell. lib. V. c. r. conf. Melchior Goldastus in S. Valerianum de bona discipl. p. 103. Sam. Dale Pharmacol. p. 40. Sericum in medicorum formulis adhibitum fuisse docet Marsil. Cagnatus Var. Obs. lib. IV. c. 11. et chemici tincturam serici laudant ad oculorum vitia ut scribit Petr. Borellus Hist. et Observ. Cent. III. obs. 91.

busta, ex vino austero caput illinito. Aliud. Argenti spumae drachmae sedecim, rutae foliorum drachmae octo, herbae pediculariae drachmae quatuor, atramenti futorii drachmae duae, ex aceto myrtheoque oleo tritae, illinuntur. Aliud. Serici, myrrhae, singulorum drachmae quatuor, sulphuris ignem non experti par pondus, ex oleo veteri et aceto inungitur. Aliud. Argenti spumae unciae quatuor, salis communis, aluminis, singulorum unciae duae, chalcitidis combustae uncia, vini et olei quantum satis est. Myrrhae et myrthi albae folia viridia, ex vino in pulverem redacta, inungito. Aliud. Quod et ad porriginem accommodatum est. Nitri, atramenti futorii, singulorum drachma, contrita, et oleo affuso, capiti applicatur.

σμήνης] In ulceribus et vulneribus quibuscunque myrrha utebantur veteres, cuius rei exemplum habes apud *Herodotum* lib. VII. p. 590. conf. Jo. Bapt. *Pius* Annotat. poster. c. 165.

παλαιῶ] Non agnoscit Cod. E.

διάχρειε] Cod. A. λιάσας ἄλκιφε. Cod. E. κατάχρειε.

οὐγΓ. δ.] Cod. E. Lδ.

ἄλλο] caret hac voce cod. A.

εὐπτηρίας] Cod. A. omittit doses et subjungit post hanc vocem σὺν οἶνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλκιφε. Reliqua hujus capitis desiderantur, et in Cod. E.

οἶνου] Deest dosis vini, an leg. οἶνον παλαιῶν, pro ἐλαίου? et distinctio ponenda post ἀρχοῦν?

χλωρὰ] hoc est recentia vel nuper abscissa, vid. Schol. *Homeri* ad *Iliad.* Δ. vf. 630. et Th. *Reinesius* Append. ad epistolas ejus et Chr. *Daumii* p. 335. et epist. 67. ad *Rupertum* p. 595.

ποιοῦν] Noster c. 252. πρὸς τοῦτο ποιεῖν ῥέφαινος. conf. de hac locutione doct. *Chishull* de numo σκῶπι p. 130.

ΠΕΡΙ ΑΛΩΠΕΚΙΑΣ

καὶ Ὀφιάσεως.

ΚΕΦ. Η'.

Ἀλωπεκία ἐστὶν ὅταν αἱ τρίχες ἀποπέσωσι τῆς κεφαλῆς διὰ χυμὸν θερμὸν καὶ διαβρωτικὸν κόπτοντα τὰς ρίζας αὐτῶν. διαφέρει δὲ ἡ Ὀφίασις τῷ σχήματι. ἡ γὰρ Ὀφίασις λειοτέρα ἐστὶν, ὥσπερ οἱ ὄφεις, ἡ δὲ ἀλωπεκία τραχύτερα πολλῶν. σοχάζου δὲ ἀπὸ τῆς χροιάς τοῦ δέρματος τὸν πλεονάζοντα χυμὸν, καὶ τούτου τὴν κάθαρσιν πρῶτον ποιοῦ· εἰ μὲν ἐπὶ τὸ μελάντερον, ἢ λευκότερόν ἐστιν ἡ χροιά, διὰ τῆς ἱερᾶς ἀντιδότου καθαίρομεν· εἰ δὲ ἐπὶ τὸ ὠχρώτερον τὰ διὰ τῆς ἀλόης καὶ τῆς πικρᾶς, καὶ

C a p. VIII.

Ἀλωπεκία] Galenus sec. loc. lib. I. p. 153. Aristoteles Problem. Sect. X. 20. Celsus lib. VI. c. 4. Paulus lib. III. c. 1. Aetnarius de dignot. morb. II. c. 5. Priscianus lib. I. c. 7. Heliodorus inter chirurgos a praestantissimo Cocchio editos p. 125. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 192. Isidorus Origin. IV. 7. Remedia subjuncta Moschioni de morb. mulier. c. I. p. 46. cur ita dicatur praeter Galenum docuerunt Schol. Callimachi ad Hymn. in Dian. v. 79. et Schol. ad Heliodori I. c. cel. Grænerus morb. antiquit. p. 176.

διὰ χυμὸν] διὰ cum quarto casu causam indicare, cum secundo, ut mox διὰ ἀλόης, instrumentum, monuit Devarius de particul. p. 110. et Dorville ad Chariton. p. 22. Codex A. χυμῶν θερμῶν καὶ διαβρωτικῶν. Cod. E. διὰ γένεσιν χυμῶν θερμῶν καὶ διαβρωτικῶν κοπτόντων.

διαβρωτικὸν] I. διαβρωτικόν. quod firmat Cod. A.

δὲ ἡ Ὀφίασις] Sexies particula δὲ utitur, ubi periodum inchoat; pluries adhuc Lucas Evang. c. XXIII. 2—13. conf. Raphaelis ad ep. ad Roman. c. VIII. 8. p. 268.

Ὀφίασις] Theod. Priscianus lib. I. c. 7.

λειοτέρα] hoc est lubrica magis. vid. Scaliger ad Priapeior. carm. 83. p. 161. Cod. A. λυωτέρα, et transponit particulam γὰρ, ἡ Ὀφίασις λυωτέρα γὰρ ἐστὶν.

πολλῶν] vid. L. Bos Ellips. p. 94. Heliodorus lib. VII. p. 305. πρὸς πολλὰ γενναϊότερον διαγωνιζόμενος. Aelianus H. A. lib. IX. c. 3. καὶ πλείων τῆς συνηθείας πολλῶν. conf. Markland. ad Maximii Tyr. Diss. IV. p. 658. 30. Chrysostomus ad Psalm. CXLII. p. 873. ἀλλ' οὗτοι ἐκείνων πολλῶν ταπεινότεροι πάλιν.

DE ALOPECIA ET OPHIASI.

C A P. VIII.

Alopecia est cum pili capitis decidunt, ob humores calidos, qui exedant radices capillorum et extenuant. Differt ab ophiasi figura tantum. Nam quae a serpentis similitudine ὀφίασις appellatur, levior, sed ea quae ἀλωπεκία nominatur magis aspera apparet. Conjecturam autem de humore, qui abundat, ex cutis colore facies, eumque primum expurgabis: si igitur color ad nigrius albidiusve mutatus fuerit, hiera purgabimus, sin ad pallidius, pilulas ex aloë, seu hiera exhibemus, utimur praeterea medicamentis, quae pituitam per os educunt et salivam movent, quae constant ex aceto, sinapi et melle,

ποιοῦ] Cod. E. ποίει.

εἰ μὲν] Codex A. ἡ μὲν. Cod. E. εἰ μὲν γὰρ. Quam facile η et ε in codd. Mss. permutantur, abunde declarat nomen proprium Μελανίαν, de quo vid. N. Heinsius ad Ovidii Art. Amator. lib. II. v. 188.

καθαίρομεν] Codex A. καθαίρεται. Cod. D. καθαίρωμεν.

ἀντιτόδον] Nimis arcte hujus vocis significationem circumscribit Schefferus ad Phaedri lib. I. fab. 14. nam medici non solum ita vocant compositiones, quae contra venena valent, sed alios quamplures, ut patet vel ex indice apud nostrum. Subauditur autem δύναμις nempe ἀντίδοτος ut plene dixit Strabo lib. XIII. p. 934. de qua voce ex medicorum sententia agit Isidorus Pels. ep. 191. p. 105.

ἡχεώτερον] ὡχεώτερον cod. A. conf. noster c. 204. et 274. et in primis Blatius Caryophilus in eleganti opere de antiquis moribus p. 33. et Foësius Oecon. Hipp. p. 418.

τὰ] ignorat articulum Cod. E. Linguae genius requirit ut legamus τοῖς, sed frequenter noster quarto casui jungit verbum χεῖσθαι, sic c. 115. ξηρὸν χεῖν, et alibi non semel. Sic Latini opus est, vid. Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 368.

διὰ τῆς ἀλώης] Galenus de Comp. medic. sec. loc. lib. II. p. 177. Codex A. ἀλώης.

καὶ τῆς] leg. ἢ τῆς, vid. Galenus l. c. frequenter apud nostrum καὶ et ἢ permutantur, vid. quae notavi ad c. 125. cap. 7. ἢ βέλτον ἢ φαίον, ubi Cod. E. καὶ βέλτον. ac sic quoque c. X.

καὶ ἀποφλεγματοῖς δὲ χρῆσθον δι' ὄξους, καὶ νάπυος,
καὶ μέλιτος, ἢ δι' ὀρυγάνεως καὶ γλήχωνος, καὶ θύμου,
καὶ ὑσσώπου, σὺν ὀξυμέλιτι ἀφεψῶν, καὶ ἀποφλεγμα-
τίζων, ἐκνιτρώσας δὲ τὸν τόπον, τοῦτ' ἐστὶ διὰ νίτρου καὶ
ὀλίγου ὄξους, ῥάκη ἐμβάπτων καὶ τρίβων, ἕως ἐρυθρὸς
γένηται. ἀλκυώνιον, ὃ ἐστὶ Φώκιον, πεκαυμένον, σὺν ἐλαίῳ
ἀπὸ λύχνου λειώσας, χρίε. ἢ καλάρου ῥίζαν πεκαυμένην
σὺν ἐφαλβίῳ καὶ σέατος ἀρκείου λειώσας χρίε. ἄλλο.
Θεῖον

ἀποφλεγματοῖς] Cod. A. φλεγματοῖς δὲ. Cod. D. ἀπο-
φλεγματοῖς χρῆσθον. Cod. E. ἀποφλεγματοῖς. De his
medicamentis vid. Hebenstreit Palaeol. Therap. p. 630.

καὶ νάπυος] Cod. D. καὶ ἀνάπυος.

ὀρυγάνεως] Cod. D. ὀρυγάνεος. Codd. A. et E. ὀρυγάνου.

γλήχωνος] Cod. A. γλήχωνος.

καὶ — δὲ] Cel. Raphaelias ad Act. Apost. c. 3. 24. Cum id quod
plus est et majus, superioribus addere volunt Graeci, his fere
duabus particulis καὶ δὲ utuntur.

ἀφεψῶν] Codex D. et E. ἀφεψῶν ἐν ὅτῳ καὶ μέλιτι. Cod. A. σὺν,
ὀξυμέλιτος ἀφ' ὑψῶν.

τοῦτ' ἐστὶ] ignorant Mss. ac videtur ab aliena manu additum.

ἐκνιτρώσας] Noster προεκνιτρώσας et προεκνιτρώσας c. 233. et 237.
de fullonibus. Synesius ep. 44. p. 20. τί αἱ οἱ πάσχειν αὐτὰ
λακτιζόμενα, καὶ νιτρούμενα, καὶ πάντα τρόπον κνιπτόμενα.
Alexis apud Athenaeum lib. VI. c. 3.

Τὰ κπώματα εἰς τὸ φανερόν ἐκνιτρώμενα
Θεῖα.

et lib. XI. c. 15. p. 502. Linum quoque nitro mundabant,
Alexander Aphrod. lib. I. probl. 89. Salmasius ad Tertullia-
num de pallio p. 432.

ῥάκη] I. ῥάκη vel ῥάκη. conf. c. 73. et 175. et Priscianus lib. I.
c. 7. p. 15. ita autem dicuntur panni aut lintheamina, quibus
ulcera mundantur vel obligantur. Sophocles Philoct. v. 38.

ἐμβάπτων] Verbum aptum ubi de aceto sermo, ut cap. 96. et
hinc ἐμβάπτω de qua voce vid. Scaliger Scaliger. secund. p.
540. et Petr. Petrus ad Aretaeum cur. morb. chron. lib. I. c.
3. p. 120.

γένηται] Male in editione Martii distinctio major hic ponitur,
quae tollenda: nam participia illa pendent a verba χρίε, quod
sequitur.

ἀλκυώνιον] Plinius lib. XXXII. c. 8. Theod. Priscianus lib. I. c.
7. p. 14. Jul. Caes. Scaliger de Subtilit. exercitat. 133. Doct.

Ammon

melle, vel decocto origani, vel portulacae, vel thymi, vel hyssopi admixto oxymelite, pituitam extrahemus, vel locum ex nitro, adjecta parva aceti portione, confricabimus, et panno detrito intincto in eo, et defricato, donec ruborem contraxerit. Aut alcyonio, quod phocium appellatur) combusto, et cum oleo lucernarum in pulverem redacto, inungemus. Aut arundinis radicem combustam cum euphorbio, aut adipe ursino detritam inducemus.

Ammon ad Caelii Aureliani morb. chron. lib. IV. c. 1. „Vesterum, inquit, Alcyonium quid sit non certo constat. Recentiores pro Alcyonii speciebus habent corpora quaedam fungiformia, in mari nascentia.“ Adde Sam. Dalei Pharmacolog. p. 62. Du Cange Glossar. p. 51.

φάκιον] Omisit hanc vocem *Paulus*. Pro instrumento prunis ferendis idoneo, notavit *Du Cange* in Glossar. p. 1713. conf. tamen appendix p. 194.

κεκαυμένον] Cod. C. κεκαμμένον.

ἀπὸ] Pro ἐξ, ut c. 9. ἐξ ἀκόνις, ita de pro ex *Petronius Satyr.* c. 72. quia non sum de gloriolis, ubi vid. *Reinesius*.

λύχρον] Cod. A. λύχρον. Cur hoc oleum elegerint veteres medici docet *Galenus* sec. loc. lib. I. p. 155. quod a superstitione non immune fuisse suspicor, vid. *Scaligerana* prima p. 77. v. De crepitus, ponderosissimum probabant, *Synesius* ep. 149. quo homines sordidi se ungebant, *Horatius* Serm. lib. I. Satyr. 6. vs. 124. *Petronius* Satyr. c. 75. p. 377. et ut celerius vestrum barbaram habere, labra de lucerna ungebam, ubi vid. *Reinesius*.

λαϊώσας] Cod. A. λαϊώσας.

χεῖτε] Cod. E. χεῖτε.

ἢ καλάμου — χεῖτε] Caret his cod. E.

καλάμου] De virtute medica arundinis vid. *Marcelli Donati* dilucidar. in *Suetonium* c. 80.

κεκαυμένη] rejiciunt hanc vocem Mss. Vind.

ἐφαλθία] Leg. ἐφολθία ac sic Mss. Vindobonus. pro εὐφελθία, e in λ mutato, more Graecis recentioribus sat frequenti, ut observat *Du Cange* p. 453. et *Andr. Schottius* ad Vatic. append. Cent. II. 8. non librarii solum voces corrumpebant, verum etiam mercatores et seplarii, ut observat *Stephanus Byz.* de Urb. v. Μέγαρε p. 543. quod etiam aliquando apud antiquiores obtinuit, vid. Schol. *Apollonii Rhod.* ad lib. I. vs. 303. Corripit haec pronuntiatio *Galenum* Protrept. c. XII. p. 60. τότε καὶ μάλιστα τὸ τῆς ἐπιτηδεύσεως αὐτῶν ἀποτελούμενον καλλός,

Θείον ἄπυρον λαβὼν πίσση ὑγρᾷ κατὰ χριε. ἄλλο. εὐζώ-
μου σπέρμα γό. α'. νίτρου γό. α'. λεάνας σὺν ὑγρᾷ πίσση
διάχριε.

ΤΡΙΧΟΦΤΕΣ.

ΚΕΦ. Θ.

Ἀλκυωνίου κενκαυμένου οὐγΓ. α'. ξέατος ἀρκείου
οὐγΓ. β'. πεπέρεως L α'. μυοχόδων L γ'. μελανθίου L δ'.
ἐλαίου ἐξ ἀκόνου τὸ ἀρκοῦν, καὶ ὀποβαλσάμου. ἄλλο.
σχῖνον

κάλλος, leg. ἀποσερνούμενον, quem errorem supra p. 59. anno-
tavit cl. Koehlerius. In codice Traguriensi apud Petronium c.
38. p. 162. Culavit legi pro curavit testatur Petr. Burmannus,
et in Glossis Mss. bacerus pro bacelus Heinsius ad Petro-
nium p. 181. Hinc emandandus Aelianus H. A. lib. VI. c. 13.
καὶ τῶν τοίχων ἀνατέλλοιτες τὰς χῆρας. leg. τὰς χηλὰς, quam
lectionem confirmant ea quae sequuntur. Th. Reinesius Epist.
36. ad Rupertum p. 301. Salmasius Epistol. lib. I. ep. 87. p.
195. De euphorbio Theod. Priscianus lib. I. c. 7. p. 14. Se-
linus Polyh. c. 27. p. 216. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib.
I. p. 19. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 9. Salmasius ad Soli-
num p. 212. et ad Lampridium p. 986.

ξέατος] Mss. ξέατι ἀρκείω.

ἀρκείου] Solemne medicis ut secundum casum usurpent, cum
syntaxis quartum requirit, ut de Aretaeo notavit Petr. Petitus
p. 237. Subintelligitur vero τι, μέγος, vel βραχύ τι, vel τὸ
ἀρκοῦν, ut noster c. 7. De axungia ursina vid. Dioscorides lib.
II. c. 88. Plinius lib. VIII. c. 36. lib. XXXVIII. c. 9. et 11.
Sextus Placit. x. 6. Marcellus Empir. c. 6. p. 45. Kironides
p. 101. conf. Scaligerana Secund. p. 481. et 587.

ἄλλο] Carent Mss.

ἄπυρον] Cod. A. ἀπαρεν ἀναλαβὰν συμπίσση ὑγρᾷ.

λαβὰν] Cod. E. ἀναλαβὰν.

εὐζώμου] Galenus l. c. p. 156. Plinius lib. XX. c. 13. Cael.
Apicius lib. I. c. 27. et alibi. At noster cardami semen
omisit.

γό. α'.] Cod. E. Lα'.

πίσση] Subaud. σὺν, ut mox. Praepositionem hanc omitti saepius,
praeter alios quoque monuit Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I.
v. 823. conf. notata ad c. 6.

cemus. Aliud. Sulphur ignem non expertum pice liquida excipito, et inungito. Aliud. Erucae seminis nistri singulorum uncia, pice liquida laevigata, inungitur.

AD PILOS GENERANDOS.

C A P. IX.

Alcyonii combusti uncia, adipis urfini unciae duae, piperis drachma, stercoris murium drachmae tres, nigellae drachmae quatuor, olei et opobalsami in cote tritorum, quantum satis est. Aliud. Erinaceum terrestrem combu-

C a p. IX.

τριχοφύες] Veteres calvitium praeverttere conabantur sedulo, vide quae in hanc rem observat *Casaubonus* ad *Suetonii* lib. VII. p. 621. et *Domitianus* libellum ediderat de cura capillorum, ut testatur *Suetonius* lib. VIII. p. 691. Cod. A. περί τριχοφύειαις. Cod. D. ἄλλως. τριχοφύες. Cod. E. περί τοῦ φύνειν τρίχας πολλάς· τριχοφύες. adde *Burmannelm* ad *Petronii* c. 109. p. 502.

ἀλκυωνίου] Cod. A. ἀλκυώνιον κεκαυμένον.

οὐγγ. α'.] Cod. A. οὐγγ. γ'. Cod. D. οὐγγ. ας'.

Ια'] Cod. A. τὸ α'. ac sic in sequentibus dosibus.

μελανθίου] *Plinius* lib. XX. c. 17. *Ausonius* Idyll. XII. vs. 49.

Est inter fruges mortu piper equiparans git, conf. cl. *Schulze* qui omnis avo suo similis, *Toxicolog. Veter.* c. 10. p. 39.

ἀκόνιου] Leg. ἀκόνις ut cod. E. nempe ἰατρικῆς quod saepe addidit *Galenus* sec. loc. lib. IV. p. 206. et alibi. *Salmasius* ad *Solinum* p. 740. ἀκόνι lapis est planus sive mortarium non cavatum, terendis collyriis. ἀκόνις etiam *Mss.* *Marinor* *Naxium* adhibebatur ad mortaria talia, vid. *Stephanus Byz.* de Urb. v. Νάξος, p. 580. ubi vid. *Holstenius*.

σχίνον] leg. ἔχινον. ac sic codd. D. et E. Caeterum haec in Cod. E. capiti praecedenti adhaerent ejusque partem constituunt.

ὀποβαλσάμου] Cod. A. ὀπηβαλσάμου. Cod. B. τινὲς δὲ ὀποβαλσάμου λειώσας κατάχρει.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως, Codd. B. et E. delet.

σχῖνον χερσαῖον καύσας σὺν κεδρίῳ καὶ ζῆατι ἀρκεῖα κα-
τάχρει. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ πρὸς ὀφίασιν ποιοῦ. ἄλλο-
κόπρον αἰλούρου μετὰ ὄξους κατάχρει, καλὸν ἐστὶ, καὶ
πάνυ Φυσικὴν ἀντιπάθειαν ἔχει πρὸς τὸ πάθος. κάρυα
Βασιλικὰ καύσας ὁλόκληρον λείου μετ' ἐλαίου, κατὰ-
χρει προξυρήσας τὸν τόπον. ποιεῖ δὲ ὡσαύτως καὶ ἡ
τῶν Βατράχων τέφρα μετὰ ὑγρᾶς πίστεως ἅμα ἀνάλη-
φθεῖσα καὶ περιχρισμένη.

ΠΕΡΙ

σχῖνον] Leg. ἐχῖνον. De tergore ejus Aelianus H. A. lib. IV. c.
17. δοκῇ δὲ εἰς πολλὰ ἐπιτηδεῖον. idem lib. XIV. c. 4. Dici-
tur quoque χαιρεγεύλλος. Glossae Mss. in proverb. Salomon.
Χαιρεγεύλλον, ἐχῖνον, θῆριον. De eo conf. Brydone itiner. Si-
cil. T. I. p. 16.

ποιοῦ] Leg. π.μ., sic niox recte in fine capitis, nisi mavis cum
codd. A. et E. legere ποιοῦσαι. Cod. D. ἡ αὐτὴ μέθοδος ἐπ'
ἀμφότεραι ἀλωπεκίας καὶ ὀφιάσεως.

κόπρον] Petrus Borellus Hist. et Observ. Cent. II. obs. 90. „Nihil
„est, inquit, in rerum natura proprietatibus destitutum, nam
„excrementa etiam animalium omnium nobis prodesse possunt,
„ex iis enim remedia ad omnes morbos olim desumebat Xeno-
„crates medicus.“ Quae hic traduntur absunt a codd. Mss.
omnibus.

αἰλούρου] Callimachus Hym. in Cerer. vs. 111.

Καὶ τὰν αἰλούρον τὰν ἐστρεμε θηρία μικρά.

ubi Schol. τὸν ἰδιωτικῶς λεγόμενον καίττον. Callimachi hym-
num ob hanc vocem proscripsit R. Dawes observ. p. 262. cui
se opposuit cel. Dorrville ad Chariton. p. 275. et p. 339. No-
tum proverbium Ἀθηναίων τὸν αἰλούρον, de quo consul. Dioge-
nianus Cent. II. 37. Usus autem hac voce videtur noster, ut
pateret clarius quodnam animal indicaret, nam γαλῆ quod fe-
lem significat, mustelam quoque denotat, ut docet Casaubonus
ad Theophrasti Char. c. 16. p. 176. Hinc utrumque distinxit
Schol. Ἀἰθναρίῳ de affect. spir. animal. c. 10 ἐν ταῖς γαλαῖς
καὶ αἰλούροις καὶ ἐν ταῖς γλαυγαῖς, ἴδοις ἂν τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα
πυρροειδέστερον καὶ φωτεινότερον. conf. Martinus Etymolog. p.
153. et Schol. Homeri ad Iliad. K. vs. 335. Moeris Attic. p.
6. αἰλούρος, αἰττικῶς καὶ ἐλληνικῶς. Tzetzes Chil. V. vs. 420.

Ἰκτίς δὲ ζῶον καὶ αὐτὸ τελεῖ ὀρενδοφάγον,

Χερσαὶ καὶ τετράποδι μὲν, ὃ αἰλούρον καλεῖμεν.

conf. Agathias Anthol. lib. III. c. 24. epigr. 2. et 3. Magi
illo utebantur vid. Plinius H. N. lib. XXVIII. c. 16. Kivami-
des p. 76. Stercus ejus (aeluri) — cum sinapi et aceto arido
tritum alopeciam inspissat. conf. Sextus Placit. c. 18. de ster-
core quovis Pisidas de Mundi opificio vs. 1591. Sam. Daleus
Pharmacol. p. 447.

comburito et cedria et adipe ursino exceptum, illinito. Eadem autem haec accommodata sunt etiam ophiafi. Aliud. Stercus felinum ex aceto, oblinito, praestans est remedium et naturae quadam proprietate huic vitio valde adversatur. Nuces regias integras in cinerem redigito, et ex oleo laevigatas inungito, derafo tamen prius loco, idem praestat et ranarum cinis, pice liquida exceptus, et unguenti loco adhibitus.

D 2

DE

καλόν] Recte interpres, praestans est, quo sensu hoc adjectivo recentiores uti amant. Theophilus ad Institut. lib. III. Tit. I. §. 14. ἀποποιεῖν γὰρ τοὺς ἐκ πλαγίου παραγινόμενους καλλίστας εἶναι τῶν κατιόντων, et alibi. Confer quae ad cap. 271. notavi. Saepius noster animalium excrementis suadet uri, quae recentiores haud pauci cen εὐπόριστα commendant, ut Christophorus Landrinus, medicus Gallus, cujus libellum germanice vertit Hieremias Martius, idem qui nostrum fecit latine loqui, ut refert Petr. Monavius epist. medicinal. ep. 245. p. 433.

Φυσικὴν] Noster c. 14. Φυσικῶς γὰρ ἀφελεῖ. hoc est propria ac naturali quadam facultate, aliquando et magica, ut docet Th. Reinesius Var. Lect. lib. III. c. 4. Geoponic. lib. IX. c. 1. ὥστε δὲ ποτε καὶ ἀπὸ ἀλλὰ κεφαλῆς ἀλγῆμα φυσικῶς. et lib. X. c. 7. ἔχουσι γὰρ τινὰ φυσικὴν ἀντιπαύσασθαι πρὸς τὸ κ. τ. λ. Simeon Sethi p. 76. φησὶ δὲ Δημόκριτος, ὡς τινὰ φυσικὴν συμπαύσασθαι ἔχει ἢ μυρσίνην πρὸς τὴν ροιάν. Schol. Homeri ad Odyss. N. vi. 31. Synesius Ep. 67. p. 42. ὥσπερ ἐλακὶς τισὶν φυσικαῖς ἀκολουθεῖ τὸ θῆλον. conf. Scaligerana prima p. 11. v. Annuletum.

κάρνα] Dioscorides lib. I. c. 181. Plinius H. N. lib. XV. c. 22. Athenaeus lib. II. c. 13. p. 54. Salmasius ad Solinum p. 424. Democritus Geopon. lib. X. c. 73. Pollux lib. VI. c. 11. segm. 80. κάρνα Περσικά, ἃ νῦν βασιλικά. Sebast. Astrucius ad Paulum p. 276.

ὁλόκληρον] leg. ὁλόκληρα.

βατράχαν] Dioscorides lib. II. c. 27.

ἄμα] Vel haec particula declarat hoc caput e recentioris medici scriptis in hunc libellum derivasse nostrum, cum antiquiores ὅμου dicant, vid. c. 99. 261. et 297. non ἄμα. Anonymus de V. S. p. 8. ἄμα μίξας.

περιχειομένη] conf. c. 83. 109. et 123. Clemens Alexandr. Paedag. lib. II. p. 252. Α. εὐλόγησι περιχεύσας κοσμοῦμεναι. Salmasius apud Photium Biblioth. p. 245. ἀφελομένη τὸ αἷμα, ὃ φιλήσας αὐτὴν περιεκέχριστο.

ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΑΛΓΙΑΣ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Τῆς κεφαλαλγίας διαφοραὶ πολλαί· ἢ γὰρ βάρους αἰσθάνονται οἱ κἀμνοντες περὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐστὶ σημεῖον πλήθους, καὶ δεῖ κενῶσαι τὸ ὅλον σῶμα διὰ φλεβοτόμου, καὶ καθάρσεως, καὶ ἀποφλεγματοῦ, καὶ τὴν ἱερὰν δίδοναι τοῦ λογαδίου. εἰ δὲ διατάσεως αἰσθάνονται, ἀπὸ πνευμάτων ἐστὶν ἡ κεφαλαλγία, καὶ δεῖ τὴν γαστέρα κενῶσαι, διδόντες πίνειν τὴν δι' ἀλόης πικρὰν, καὶ πταρμικοῖς χρῆσθαι τοῖς διὰ ζρουθίου, καὶ πεπέρεως, καὶ

Cap. X. Cod. E. 9'.

κεφαλαλγίας] *Galenus* sec. loc. lib. II. p. 171. *Arætaeus* morbi diuturn. lib. I. c. 2. *Celsus* lib. IV. c. 2. *Caelius Aurelianus* morbi chron. lib. I. c. 1. Indos capitis dolore non vexari, nec aliis morbis ut Graeci refert *Ctesias* apud *Photium* Biblioth. p. 148. Cod. A. Διαφορὰ τῆς κεφαλαλγίας πολλὰ.

ἢ γὰρ] Cod. A. εἰ γὰρ. Quam frequenter ἡ et & in libris manu exaratis, permutantur, ignorat nemo. Lubet hac occasione levī menda purgare *Arætaei* caus. morbi acut. lib. II. c. 6. p. 106. D. νῆσι γὰρ ἡ τοῦ αἵματος ἐπιέρῃ. leg. νῆ γὰρ. conf. c. 8.

βάρους] *Diotogenes* apud *Stobaeum* Serm. XLVI. p. 330. οὗτοι γὰρ ὥσπερ εἰ νοσέοντες τοῖς σώμασιν, οὐδὲν υπομένειν δύνανται τῶν βαρέων. Signum diagnosticum apud veteres. *Heliodorus* lib. IV. p. 171. οὐ κεφαλῆς ἀλγῆμα βαρύνει.

καὶ ἐστὶ] Frequens repetitio particulae copulativae in hoc capite, de qua vide notata *Raphelio* ad *Marci* c. I. 5. p. 362. Codd. A. et E. tamen hic eam omisunt.

κενῶσαι] Auctior hic cod. B. addit enim διὰ κλυστήρων ἰσχυρῶν, καὶ εἴπερ οὐχ ὁρμήσει χολᾶδες ἡ γαστὴρ αὐτίκα φλεβοτομεῖν.

φλεβοτόμου] Codd. A. et E. φλεβοτομίας.

καὶ καθάρσεως καὶ ἀποφλεγματοῦ] Exulant haec verba ex cod. A.

ἀποφλεγματοῦ] Cod. C. πταρμικῇ.

τὴν ἱερὰν] Cod. C. τῆς ἱερᾶς. Quotuplex sit ἱερὰ vid. apud *Galenum* sec. loc. lib. VIII. p. 275. *Apulejus* *Metamorph.* lib. X. p. 281. praenobilis potio, quam sacra doctiores nominant.

DE DOLORE CAPITIS.

CAP. X.

Doloris capitis multae sunt differentiae, qui enim ex eo laborant aliquando gravitatis sensum percipiunt, quod signum est multitudinis humorum, in quibus totum corpus per venae sectionem evacuandum, et medicamento expurgandum, et quae salivam movent exhibenda, et hiera logadii in usum adhibenda erit; cum autem distentionem sentiunt, origo doloribus ex flatibus erit, itaque alvus ducenda, et in potu danda hiera amara, et medicamentis utendum, quae sternutamenta excitant, quae fiunt ex struthio, et pipere, cymino et cyclamine,

D 3

ad

διατάσεως] de venarum distensione Clemens Alex. Paedag. lib. I. c. 6. p. 106. D. Cod. B. τάσεως. Jo. Chrysostomus Homil. XLIV. in Matth. p. 291. ὅταν γὰρ ἀγρυπνίαι καὶ κρατάφων διατάσεις, καὶ καρηβαρίαι.

πνευμάτων] Cod. A. ἀποπνῆν.

ἡ κεφαλαλγία] deest in cod. B.

γαστέρα] cod. A. γαστέραν. Observat Du Cange Glossar. p. 238. apud recentiores γαστέρα dici ampullam, phialam, sed pro alvo vel ventre adhibuit librarius noster. conf. quae ad Synesium de febr. p. 162. notavi.

κειῶσαι] Codd. C. et D. τονῶσαι. quae lectio non contemnenda, ubi de aloë sermo, quae ventrem solvit ac ventriculum corroborat, ut docet Galenus de medicam. simplicib. lib. VI. p. 71. conf. noster c. 156. Actuarius de affect. spir. animal. lib. I. c. 4. p. 16. de aloë: αὐτῆς δὲ ἐκλελυμένον σόμα γαστρός τονώσας ἀντὶ τῆς συμφότητι, ἐξωθεῖν ἐπιτεῖς. conf. c. 148.

διδόντες] Cod. E. διδόντα.

τὴν] delet cod. A.

ἀλόης] idem ἀλώης.

πταρμικοῖς] vid. c. 19. Cod. A. πταρμικῇ. Cod. E. πταρμικῶν χρεῖσθαι τῇ διὰ τοῦ. conf. Hebenstreit Palaeol. Therap. p. 631.

χρεῖσθαι] Cod. D. χρεῖσθαι. ita solent recentiores, vid. Conr. Gesnerus ad Moschionem de morb. mulier. p. 57. Noster c. 36. καὶ τοῖς τοιοῦσι τὸν σόμαχον χρεῖσθαι. adde c. 46.

τοῖς] Cod. A. ἡ τ. Cod. D. τῷ.

καὶ κυμίνου, καὶ κυκλαμίνου πρὸς τὸ ἀπώσασθαι τὰ πνεύματα. εἰ δὲ δήξεως αἰσθάνονται οἱ κάρνοντες, καὶ οἶον θερμότητος, δεῖ καθαίρειν τὴν χολήν, καὶ λούειν συνεχῶς καὶ αἰλείφειν ῥοδίνῳ καὶ ὀμφακίνῳ ἐλαίῳ θερμῷ, ἢ πηγχνίνῳ, ἢ ναρδίνῳ, συμπλέκειν δὲ καστορίου, ἢ εὐφορβίου βραχύ.

καὶ κυμίνου] Exulant e cod. E.

σρουθίου] Cod. A. σρουθίων.

κυκλαμίνου] Nicander apud Athenaeum lib. XV. c. 9. p. 684.

Καὶ κεραιοῦ πώγωνα καὶ εὐτραπέας κυκλαμίνους.

ita legendus hic locus Cod. A. κυκλαμίνων.

πρὸς] Cod. B. εἰς.

εἰ δὲ] Cod. A. ὁ δὲ δείξεως.

καὶ οἶον] delet copulam cod. A.

θερμότητος] Cod. E. θερμότητα ἔχουσι.

δήξεως] De hac voce vid. doct. Sallier ad Thomam Mag. p. 202.

ῥοδίνῳ] Cur veteres caput ungerent rationem aperire satagit Myronides apud Athenaeum lib. XV. c. 13. p. 692. Oleum rosaceum magni faciebant veteres quod ceteris odorem servaret diutius ut tradet Aristoteles Probl. Sect. XIII. 11. Hujus olei praeparationem tradit Schol. Nicandri ad Ther. vs. 103. quam a nostra praeparandi ratione multum differre, observat doct. Amman ad Caelii Aureliani acut. morb. lib. I. c. 16. p. 61. Plutarchus T. I. p. 220. ὥσπερ αἱ τῶν ἀνδρῶν ὀσμαι κατ' ἐαυτὰς αἰσθενῆς, εἰσμιχθεῖσαι δὲ τῷ ἐλαίῳ ῥώμην ἰσχοῦσι καὶ τόνον. junge Alexandrum Aphrod. lib. I. probl. 115. et nostri c. 2. Theophylactus Bulgar. ep. 14. p. 22. τὸ μὲν γὰρ ἐκ τῶν τῷ ῥόδου σαρόων μύρον ἐν δυσὶν ἀγγείοις βελίνοις, ἀπεσταλμενον. Ex his autem suspicor oleum illud et per expressionem et per infusionem aut macerationem paratum fuisse.

ὀμφακίνῳ] quod fit ἐξ ὀμῆς ἐλαίας, ut scribit Schol. Nicandri ad Ther. vs. 105. Dioscorides lib. I. c. 29. Plinius lib. XII. c. 27. et lib. XV. c. 4. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 7. Geoponici lib. III. c. 13. p. 256. Revocanda autem sunt quae librarii inadvertentia in codice Martii praetermiserat: ita autem pergit cod. A. ὀμφακίνῳ ἐλαίῳ σὺν ὀξὺ (ὀξυ). εἰ δὲ ψύξεως καὶ ναρδίνῳ αἰσθάνονται ἀνηθελαίῳ θ. ac ita quoque Cod. E. sed pro καὶ ναρδίνῳ dat ἢ ναρδίνῳ.

ad dissipandos flatus; qui vero morsum et calorem veluti sentiunt, in his purganda est bilis, eosque frequenter lavari oportet, et caput humectari oleo rosaceo et aceto calido, vel rutaceo, vel nardino, adjecta parva portione castorii vel euphorbii.

Περμῶ] Uncturi ignem coram se habebant: de Porcia Catonis filia Polyaeus lib. VIII. c. 32. p. 769. ἐσχάραν ἐκέλευσε κομισθῆναι πυρὸς, ὡς ἀλειψομένη.

πηγανίω] Rutae vires hoc in casu celebrat Florentinus Geopon. lib. XII. c. 25. et Nicarchus Anthol. lib. II. c. 9. epigr. 6.

ναρδίω] Inter plurimum expetita, aequae ac rosaceum oleum, refert Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 177. B. conf. noster c. 209. G. W. Wedelius Exercit. Med. Decad. IV. exercit. I.

συμπλέκειν] Cod. B. προσπλέκοντας καὶ κασόριον. Cod. E. συμπλέκει δὲ καὶ κασόριον ἢ ἐφόλβιον βραχὺ. Plato Sophist. p. 53. ζυνερόησαν ὅτι συμπλέκειν ἀσφαλέςατον ἀμφοτέρω. Procopius epitt. 29. p. 438. Cassius Quaest. Medic. 25. διὰ τὸ συμπεπλέχθαι βαρύντη. Potest repeti ex superioribus δῆ, sed non est opus, cum praesens συμπλέκειν significat συμπλέκειν δῆ, ut praesentia accipi docuit Graevius Lect. Hesiod. c. I. p. 7. Strabo lib. XV. p. 1023. ὥς καὶ ἀπιστοῦντα μὴ παρελθεῖν αὐτῶ. Potest etiam apud nostrum subaudiri κελεύομεν, quod etiam apud alios omittitur ut observat L. Bos Ellips. p. 239. et Koppiers Observ. Philol. c. VII. p. 82.

κασόριον] Strabo lib. III. p. 248. Constantinus Manass. Annal. p. 179. Dioscorides lib. II. c. 25. Plinius lib. XXX. c. 3. Cod. A. κασόριον. Juvenalis Satyr. XI. Casp. Barthius Advers. lib. XXXIII. c. 2.

βραχὺ] Non addito τι ut c. 81. καὶ νίτρου βραχὺ μετὰ ἰσχάδων. Diodorus Sicul. lib. I. p. 26. βραχὺ λείποντα. conf. quae ad c. 8. notavi. Plena locutio βραχὺ τι μέρος est apud Diodorum Sicul. lib. II. p. 123. Homerus Odys. N. vi. 15.

— ἀργαλέον γὰρ εἶναι προικὸς χαρίσασθαι.

ubi Schol. vult genitivum poni pro accusativo προικῆ, sed subaudiendum δωρεάν.

εὐφόρβιον] Cod. D. εὐφόρβιον. Cod. A. εὐφόλβιον.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΞ ΕΓΚΑΤΣΕΩΣ

κεφαλαλγίας, ἢ ἀπὸ οἴνου ἢ ἐξ
ἡλίου, ἢ πυρετοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Τούτοις παρακολουθεῖ ἄλγημα σφυγματῶδες μετα' πυρώδους αἰσθήσεως, καὶ ὀφθαλμῶν ἔρευθος, καὶ ἀγρυπνία. τούτοις συμφέρει ἐμβροχὴ δι' ὀμφακίνου ἐλαίου ψυχροῦ, ἢ ὀξύρροδίνου προσμιγνύοντες χυλὸν πολυγόνου, ἢ ἀνδράχνης, ἢ θριδακίνης, ἢ αἰειζώου. διδόναι δὲ τὴν διὰ κωδίων ψυχρὰν· τοὺς δὲ αὐτοὺς χυλοὺς, καὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου σὺν κροκῶ ὡοῦ καὶ ψυλλίῳ ἐπιτίθει.

ΠΕΡΙ

Cap. XI. Cod. E. i'.

ἐγκαύσεως] conf. cap. 15. Cod. D. περὶ τῶν ἐξ ἐγκαύσεως κεφαλαλγούντων ἡγούν ἐξ ἡλίου καὶ οἴνου ἢ πυρετοῦ. Cod. E. ἐξεκαύσεως. Oribasius de fractur. p. 118. ἐκκλητίον οἶνον, γάλα, ὄζος, ἐγκαύσεις. Athenagoras de resurrect. mortuor. p. 46. Vocabulum dogmaticis et empiricis maxime usitatum, vid. Galenus de Sectis p. 13.

οἴνου] Codex A. et C. οἴνου ἐξ ἡλίου καὶ πυρετοῦ· πρὸς τὰς ἐξεκαύσεως κεφαλαλγίας. Cod. B. περὶ τῶν ἐξ ἐγκαύσεως κεφαλαλγούντων ἡγούν ἐξ οἴνου ἢ ἡλίου ἢ πυρετοῦ. Cod. E. ἐξ οἴνου, omisso ἢ.

ἡλίου] Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 9. p. 90. Cod. E. perperam καὶ ἐλαίου.

ἄλγημα] Heliodorus lib. III. p. 140. κεφαλῆς ἄλγημα dixit. De quovis dolore Menander apud Stobaeum Floril. tit. 98.

ἐξ] Homerus Iliad. E. vñ. 865.

Καίματος ἐξ ἀνέμοιο δασάεος ὀρνυμένιοι.

ἢ] Cod. D. ἡγούν.

αἰσθήσεως] Cod. B. συναίσθήσεως. Cod. E. pro πυρώδους αἰσθήσεως, habet πυρώσεως.

σφυγματῶδες] Codex A. αἵματῶδες. Cod. B. σφυγματῶδες. Cod. D. σφυγματῶδες.

ἔρευθος] addit Cod. B. ἦτοι κοκκίνισμα, qua voce caret Glossar. Du Cange.

ἀγρυπνία] Cod. A. ἀγρυπνίας. Ἀγρυπνία est, quando quis somno privatur invitus. Ἀυπνία vero, quando quis se privat sponte somno, ut observat Scaliger Scaligeran. prim. p. 26.

τούτοις] Cod. A. τοῦτε.

DE CAPITIS DOLORE

contracto ex ardore vel vini,
vel solis, vel febris.

CAP. XI.

Ad hunc affectum capitis sequitur dolor pulsans, eum sensus caloris febrilis, oculorum praeterea rubor et vigiliae. His caput utiliter perfunditur oleo acerbo frigido vel aceto rosaceo, admixto prius succo polygoni vel portulacae, vel lactucae sylvestris, vel sempervivi, vel medicamentum quod ex papaveris capitibus paratur, frigidum propinatur. Eosdem vero succos fronti quoque ex ovi luteo et mucilagine psyllii imponere licet.

D 5

DE

ἐμβροχή] *Plutarchus* T. I. p. 73. οὐδὲ ζητῆν μιν εἰσεσθαι δεόμενον ἐμβροχῆς καὶ καταπλάσματος.

ὀμφακίον] *Schol. Theocriti* ad *Idyll.* XI. vs. 21.

ψυχροῦ] *Paraphrastes Nicomacheor.* lib. II. c. 3. p. 52. καὶ ἐὰν ἴδωμεν ἰατρὸν ψυχρὸν προσάγοντα θεραπείαν, γινώσκουμεν εὐθὺς τὴν νόσον ἀπὸ θερμῆς συστάσεως.

ὄξυρροδίου] *Cod. A.* ὄξυ ροδίου. *Cod. E.* ἐκ ροδίου.

ἀνδράχνης] *Schol. Mss. Actuarii* ἀνδράχνη, ἡ γλιστρίς λεγομένη.

προσμιγνύοντες] *Cod. E.* προσμιγνύμενου χυλοῦ.

θριδακίης] *Athenaeus* lib. II. c. 27. p. 69. *Simeon Sethi* p. 39. *Florentinus Geopon.* lib. XII. c. 13. ea plurimum utebatur, ut somnum sibi conciliaret, imperator *Tacitus* apud *Vopiscum* p. 613. *Schulze Toxicol. Veter.* c. 25. p. 76. conf. *Helladius* apud *Photium* p. 1585. et *Thomas Mag.* p. 454. et ad eum *Tulleus* et *Stoeberus*.

διδόνα δὲ] conf. c. 13. c. 12. ἐπαλείφειν δὲ, ubi subaudiendum δᾶ, vel huc refer quae c. 10. ad συμπλέκειν notavi. *Cod. C.* διδάναι.

κωδίων] *Q. Seren. Samonicus* c. I. vs. 14. *Cod. A.* τὴν διακωδίαν, *Cod. B.* τὸ διακωδίων ψυχρὸν, subintellig. φάρμακον. conf. not. ad c. 20.

αὐτοὺς] *Cod. B.* τοῖς δὲ χυλοῖς τῶν εἰρημένων.

μετάπου] *Apulejus* de virib. herb. c. 54.

ψυλλία] *Plinius* lib. XXV. c. 11. *Dioscorides* lib. IV. c. 70. conf. is, qui aequis passibus avum suum sequitur, doct. *Schulze Toxicol. Veter.* c. 23. p. 69.

ἐπιτίθει] *Codd. B. et D.* ἐπιτίθειαι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΨΥΧΡΑ

δυσκρασία κεφαλαλούντων.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Τούτοις ἐπετα νερκῶδες βάρος, καὶ ψύξις, καὶ
 πύλησις τῆς κεφαλῆς, καὶ ἄχρουν αὐτῶν τὸ πρόσωπον
 καὶ ὑπνῶδες. τούτοις ἀρμόζει ἐμβροχή τῆς κεφαλῆς διὰ
 τοῦ ἀνιδίνου καὶ πηγανίνου ἐλαίου. ἢ νερδίνω, ἢ ἀμαραν-
 δίνω ἐλαίῳ σὺν εὐφορβίῳ, ἐπαλείφειν δὲ τὰς ῥίνας
 καὶ

Cap. XII. Cod. E. ια'.

Περὶ] Cod. A. περὶ κεφαλαλούντας ἐπὶ ψυχρᾷ. Cod. B. ad-
 dit δυσκρασία.

Τούτοις] Galenus sec. loc. lib. II. p. 171. Cod. A. τούτους.
 quod librarium arguit Latini sermonis peritum. Vulgatam
 lectionem probo. Avetaeus cur. morib. chron. lib. I. c. 9. p. 132.
 καὶ τοῖσι ἐπιθυμίῃσι ἐπεσθαι τὸν ἰητρὸν. Noster c. 28. ἐπε-
 σθαι δὲ τῷ ληθάργῳ. Maximus Tyr. Dissert. X. p. 103. ἐπο-
 μένην τῇ κράσει. Heliodorus lib. X. p. 438. καὶ ἐπον τῷ γεν-
 νήσαντι. Arrianus de Exped. Alex. M. lib. VI. c. 8. p. 244.
 καὶ Ἀλέξανδρος ἐπόμενος τε αὐτοῖς. unde male apud nostrum
 legitur c. 156. τὴν δὲ ψυχρᾷ.

κεφαλαλούντων] Non agnoscit Cod. E.

πύλησις] Nemefius de H. N. c. V. p. 118. ἵδωρ πυκνωθὲν καὶ
 πύληθὲν γίνεται γῆ. Eusebius or. de laud. Constantini p. 452.
 C. Proverbium apud Zenobium Cent. III. 24. Salmosius ad
 Lamprium p. 973. Cod. A. πύλησις. Reddenda haec vox
 Origeni Philosophumēn. p. 62. νέφες ἀποτελεσθῆ κατὰ τὴν πό-
 λησιν leg. πύλησιν. Cornutus de nat. Deor. c. 28. p. 208. καὶ
 οὕτως ἰδρῦσθαι συμπεπιλημένην.

αὐτῶν] Cod. A. αὐτοῖς.

πρόσωπον] addit Cod. E. γίνεται καὶ νερκῶδες.

ὑπνῶδες] De hac voce, quam proscribit Thomas Mag. p. 871. con-
 sul. cel. Sallier.

ἀρμόζει] in codicibus Mss. non comparet hoc verbum.

ἐμβροχή] Cod. A. ἐμβροχαι. Cod. E. ἐμβρίχειν.

ἀνιδίνου] Leg. ἀνιδίνου cum Cod. E. vid. Galenus Lexic. p. 84. v.
 Δίριον. et Foësius Oecon. Hippocr. voce Λεύριον. Isidorus
 Orig. lib. IV. c. 12. Ex his quaedam simplicia unguenta sunt,
 quae una tantum specie existunt: unde et sui nominis referunt
 odera-

DE DOLORE CAPITIS,

ex frigida intemperie orto.

C A P. XII.

Hi stuporis sensum percipiunt, et refrigerationem veluti et compressionem capitis, facieque sunt decolori seu pallida, et somnolenta. His convenit irrigari caput, oleo anethino et rutaceo, seu nardino, vel eo quod ex amarantho paratur adjecto euphorbio, aures vero et nares

odoratum, ut *anetinum*: est enim sincerum ex oleo et aneto tantum. Emplastrum ἀνιθίνον laudat noster c. 125. et c. 192. τὴν ἀνέτην pro quo leg. ἀνετίνην ut apud *Isidorum* vel ἀνηθίνην. Ἀνηθίνου agnoscit cod. A.

καὶ πηγαίνου] ignorat Cod. E.

ἐλαίου] Codex A. ἡ ἐλαίου ναρδίνου. Frequenter particulam ἡ in his scriptoribus medicis additum reperies, licet sit otiosa. Noster c. 202. ὅσον κυάμου μέγεθος σὺν οἴνῳ, ubi *Pauli* exemplaria lib. III. c. 61. habent ὅσον ἡ κυάμου. Iterum noster c. 18. σεύτλου ῥίζης χυλὸν ἐγχεε, ubi cod. A. ἡ χυλόν.

ἡ ναρδίῳ ἡ ἀμαραντίνῳ ἐλαίῳ] Desunt haec verba in Cod. E.

ἀμαραντίνῳ] *Galenus* ἀμαρακίνῳ, quod etiam inter praestantissima unguenta numeratur apud *Athenaeum* lib. V. c. 5. p. 195. adde *Marsil. Cagnati* Var. Observ. lib. II. c. 9. alibi noster amaranthinum, nec amaracinum, memorat sed pluries σαμψοίχινον, quae alii distinguunt, vid. *Salmasius* de Homon. Hyl. jatr. c. 13. p. 10. Proverbium apud *A. Gellium* N. A. lib. XX. c. 10. Nihil cum fidibus graculo, nihil cum amaracino sui. Sed noster sorte religioni sibi duxit amaranthinum nominare propter fabulas, quas narrat *Isidorus* Orig. lib. IV. c. 12. et lib. XVII. c. 9. vide quae de Apolline notavi in praefat. Cod. A. ἀμαραντίνου. Codd. B. et D. ἀμαρακίνου. De Amaraco vid. *Rob. Constantinus* ad *Dioscorides* lib. III. p. 472. et *Andr. Chioccius* Musaei Caluolar. Sect. V. p. 525. conf. *Carol. Paschalius* de Coron. lib. III. c. II. p. 178.

εὐφορβίῳ] Cod. A. εὐφολβίῳ. Cod. E. ἐφολβίῳ. Cod. B. μετὰ καὶ εὐφολβίου, quod glossema esse suspicor, nam tertio casu ita noster saepe utitur ac sic quoque *Homerus* Iliad. Δ. vs. 162.

γυναικὶ τε καὶ τέκνῳ
ubi Schol. ἐντὶ τοῦ, μετὰ γυναικῶν καὶ τέκνων.

ἐπαλείφειν] Cod. E. ἐπάλειφε δὲ καὶ τὰς.

τὰς ῥίνας] Desunt in Cod. B. et D.

καὶ τὰ ὠτα τῷ νάρδῳ καὶ τῷ ὀποβαλσάμῳ. ἄλλο.
 συκαμίνων χυλῷ δι' ὀθνίου ἐκτεθλισμένῳ καὶ ῥοδίνῳ
 ἴσα χρεῶ σφύχρον καὶ κατ' ἑαυτό. ἄλλο καὶ μετὰ παι-
 πάλης ἀλφίτου κατὰπλασσε. ἄλλο. ἀμπελόφυλλα λεία
 ἐψήσας ἐν μελιγρᾶτῳ λεάνας ἐπιτίθει· τούτοις δὲ προς-
 χῶ

νάρδῳ] Pro ναρδίνῳ. ut clare exhibent codd. B. et D. Cod. A. τὸ
 νάρδη. Cod. C. τῷ δὲ ναρδίνῳ μύρῳ. Recentiores et librarii
 frequenter e medio vocis syllabam extruserunt. vid. doct. Fi-
 scherius ad Aeschini Axioch. p. 118. in vocibus longioribus ut
 vult Koehlerius ad Galeni Protrept. c. IX. p. 43. Simeon Sethi
 p. 129. ὑδροσάτῳ pro ὑδροροσάτῳ ubi vid. Mart. Bogdanus p.
 169. noster ῥέφος pro ῥέφανος c. 43. Rosa pro Rosaceo Mar-
 cellus Empir. c. I. et Celsus lib. II. c. 33. ut observat Bald.
 Roussens p. 302. Graecorum more vid. Aegid. Menagius
 Ainoenit. Juris civil. c. 39. p. 281. Νάρδον quoque legitur
 apud Pollucem lib. VI. c. 19. segm. 104. Plinius lib. XVI. c.
 40. conf. Salmastius ad Solinum p. 753. et ad Lampridium p.
 922. Scaliger Scaligeran. prim. p. 145. Jo. Rhodius ad Scri-
 bonium Larg. p. 35. Dorville ad Charitou. p. 505. et 693.
 Plura exempla occurrunt in Glossis Nomic. apud cl. Alberti p.
 249. In inscriptione Viromarus legi pro Viridomarus suspica-
 tur doct. de Mantour Memoires de l'Acad. etc. T. V. p. 268.
 Samblichus de V. P. c. 17. p. 60. συντυγχάνοντες δὲ αὐτοῖς,
 οὕτω συνετύγγανον ὡς ἄλλοις τισίν. leg. ὡς ἄλλοφύλοις τισίν.
 Sic enim c. 20. p. 80. εἰ δὲ ἀνάρμοστον κατίδοι τινὰ, ὥσπερ
 ἄλλοφύλον τινὰ καὶ ὀθνήϊον ἀπήλαυνε. Aretaeus morb. chron. lib.
 II. c. I. p. 48. C. οὐ γὰρ τὸ ἐν τῇ κοιλίῃ τῇ κατὰ ἄλλόμενον
 ὑγρὸν ὑδρωπὰ καλέομεν, ubi Scaliger ἄλλομενον emendat, forte
 leg. ἀλιζόμενον. Polyaeus lib. II. p. 129. τὸ ἵππικόν ἐτάττε
 leg. ἐτάραττε, hoc est equitatu Agésilai metum incussit, quo
 verbo de perturbatione ex metu, usus est p. 148. et alibi. Sed
 in lectione vel recitatione in templis Graeci hodierni syllabas
 non contrahunt aut reticent, ut testatur doct. Guys voyage
 T. II. p. 240.

ὀποβαλσάμῳ] Plinius lib. XII. c. 25. Isidorus Origin. lib. XVII.
 c. 8. Cod. A. καὶ τὸ ὀπῶ βαλσάμου. Codd. B. et D. καὶ
 τῷ ὀποβαλσάμῳ. Raderus ad Martialis lib. XIV. epigr. 54.
 Rhodius ad Scribonium Larg. p. 72. Glossae secnd. Mss. ad Ju-
 venalis Sat. II. vs. 41. Est liquor balsami, opus graece vocatur
 caverna, hinc opobalsamum dicitur, quia cortex cujusdam ar-
 boris inciditur et de cavernis incisae corticis liquor balsami stil-
 lat guttatim. Est enim quoddam genus virgulli, cui cortex
 inciditur et per cavernam humor defluit, quod in vitreis sole-
 bat recipi vasis.

συκαμίνων] Galenus συκαμίνου. Sed omnia quae in hoc capite
 sequuntur a codicibus Mss. absunt.

nares nardino et opobalsamo perungere. Aliud. Mororum succi per linteolum percolati, et rosacei, par mensura, et solanum quoque per se adhibetur. Aliud. Vel cum farinae polline inducitur, vel, vitis folia in pulverem redacta, et laevigata, et ex melicrato decocta, imposito,

ἐκτεθλισμένῳ] conf. Casaubonus ad Strabonis lib. V. p. 367. Antipater Anthol. lib. IV. c. 12. epigr. 26. 27. et 30.

ἴσα] Galenus ἴσῳ.

χεῖρ] Distinctio majuscula post hanc vocem requiritur. Distinctio perperam posita est apud Aelianum H. A. lib. XVI. c. 13. αἱ μὲν οὖν ἐκ τῆς θαλάττης ἀναδέουσαι διὰ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γάγγου, χηλὰς μεγίστας ἔχουσι καὶ τραχείας θέγειν. αὐτῶν τὰς γε μὴν. Eandem constructionem habes lib. XVII. c. 26. τῶν ζώων τῶν ἐτέρων κ. τ. λ. Ita hunc locum interpungo.

ἄλλο] Hic delendum ac ante σέρχον ponendum.

σέρχον] Isidorus orig. lib. XVII. c. 9. Plinius lib. XXI. c. 31. De strychnis eleganter egit Schulze Toxicol. Veter. c. 18. p. 58.

παιπάλης] Suidas: πέλανοι· πέμματα ἐκ παιπάλης, τουτέστιν ἀλεύρου λεπτοτέρου. Schol. Aristophanis ad Aves vs. 430. παιπάληνα, κυρίως τὸ λεπτὸν ἀλευρον. conf. Foësius Oecon. Hippocr. p. 286. Aethnarius de affect. spir. animal. lib. II. c. 5. p. 97.

καθ' ἑαυτὸ] verto solum. Sic cap. 14. ῥόδιον καθ' ἑαυτό τε καὶ σὺν ὄξει. Xenophon Memorab. lib. III. c. 5. p. 125. νῦν ἀπειλοῦσιν καθ' αὐτοὺς ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ἀττικὴν. Locutionem hanc exposuerunt Jac. Gronovius ad Arriani de exped. Alex. lib. III. p. 135. et Jo. Alberti ad Aët. Apost. c. 28. 16. et Raphelius p. 208.

μελικράτω] Pollux lib. VI. c. 2. segm. 17. καὶ μελικράτον δέ, τὸ νῦν οἶνόμελι.

λεάντας] Leg. χλιάντας, nam praecessit jam λῆα. conf. c. 82. et 83.

ἀμπελόφυλλα] Galenus ἀμπέλου φύλλα. Plinius lib. XXIII. 1.

προσχῶ] Leg. προσχεῶ, quo verbo usus est Plato Sophist. p. 56. ἐπὶ τῷ αὐτῷ προσχεῶμενοι δυοῖν ὀνόμασιν. conf. idem Politic. p. 108. Hippodamus apud Stobaeum Serm. XLI. p. 247. καὶ τὸ τελευταῖον ἐπαφᾶς τινος καὶ προσχεῶσιος μωσικᾶς. Aeschines Dialog. II. p. 64. Προσχῶ dedit librarius quod animo ejus observabantur verba Diaconi, qui in ecclesia clamabat, προσχωμεν, referente Jo. Chrysostomo in A. A. Serm. XIX. p. 723. et p. 724.

χω καὶ ἐπ' αἰδίοις φλεγμαίνουσι, καὶ ῥευματιζομένοις σφοδρῶς, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὀξυφακίνῳ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞ ΑΝΑΘΤΜΙΑΣΕΩΣ

τοῦ σομάχου κεφαλαλούντων.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Τούτοις ἄλγημα ἔπεται νυγματῶδες, καὶ σφυγμὸς μετώπου, καὶ ἱλιγγοὶ καὶ ὠτων ἦχοι· τούτων κένωσον τὴν γαστέρα, ἔμβρεχε δὲ τὴν κεφαλὴν ἐλαίῳ ἀνηθίνῳ, σὺν ὅξει ὀλίγῳ· διδόναι δὲ καὶ τὴν πικρὰν πίνειν, δηλονότι προεμέσαντι, καὶ τὸ διοσπολιτικόν· ἐμπλαστρον δὲ τὸ

αἰδίοις] I. αἰδοίοις.

ὀξυφακίνῳ] An ὀμφακίνῳ, nempe ἐλαίῳ?

Cap. XIII. Cod. E. ιβ'.

ἀναθυμιάσεως] Videtur hoc vocabulum ex Heracliti scriptis in medicorum scholam transiisse, vid. *Aristoteles* Problem. Sect. XIII. 6. et XXIII. 30. *Diogenes* Laërt. lib. IX. p. 632. *Wilh. Worth* ad *Hermiae* Iuris Gentil. Philosophor. p. 214. nam Heraclitum et medicae arti operam navasse, testatur *Tatianus* Or. ad Gr. p. 11. illud illustrarunt *Th. Reinesius* ad *Petronium* c. 47. et *Trillerus* Obs. Crit. lib. III. c. 25. et lib. IV. c. 13. An vero apud Heraclitum idem illud significet, quod apud chemicos dicitur volatile, ut opinatur vir doctus not. ad *Nemesium* de Nat. Homin. p. 11. aliis me perspicacioribus dijudicandum relinquo. Vocem hanc quoque usurpasse videtur *Democritus* apud *Diodorum* Sicul. lib. 1. p. 47.

ἐξ ἀναθυμιάσεως] ita c. 14. ἐξ οἴνου. *Alciphron* lib. I. ep. 13. τοὺς ἐκ τρυφῆς πάθει δουλευόντας. Codex A. hoc lemma habet. Ἐπὶ ψυχρῇ δυσχερασίᾳ κεφαλαλούντας. Cod. E. ἀναθυμιάσεων.

σφυγμὸς] pulsatio. *Hippocrates* Coac. Praenot. 368. *Aeschines* Axioch. p. 144. τὴν μὲν χαρὰν ἔχουσα φλεγμονῆς δίκην παλλομένην καὶ σφυγματῶδη. Verba καὶ σφυγμὸς exulant e cod. A.

ἱλιγγοὶ] Cod. E. ἱλιγγοί. *Arrianus* Peripl. Mar. Erythr. p. 165. ἡ θάλασσα ταραχάδης καὶ θολερὰ καὶ δίνας ἔχουσα καὶ ῥοαῖς εἰλίγγοις. ac ita quoque *Achilles* Tat. lib. II. p. 119. *Theophrastus*

ponito, potes iisdem etiam uti in partium obſcoenarum inflammatione, et cum valida fluxione tentantur admixta
ὄξυφανίνη.

DE DOLORE CAPITIS,

qui fit ab elevatis a ventriculo
vaporibus.

C A P. XIII.

Ad hunc affectum etiam ſequitur dolor feriens et
pulfans frontem, et vertigo, et aurium tinnitus. His al-
vus ducenda, caput autem oleo anethino, exigua aceti
porzione adiecta, humectandum erit, et in potu exhi-
benda aloë, prius tamen vomitu praevocato, et medi-
camentum, quod Diospoliticum appellatur, emplastrum
porro

Theophrastus apud *Photium* Biblioth. p. 1568. *Anonymus* de
V. S. p. 7. Διὰ τοῦ ἰωῦτα ἱλιγγος ſcribere praecipit *Schol. Ari-*
ſtophanis ad *Acharn.* vi. 581. ut recte editum apud *Strabonem*
lib. IV. p. 313. In margine Codicis A. habetur hoc ſcholion:
ἱλιγγία, ὅταν περὶ τὴν καρδίαν εὐρέφως γένηται, ἐπακολουθῇ σκό-
τος, καὶ τοῦτο καλοῦσι τὸ πάθος, ἱλιγγος. *Heliodorus* lib. VI.
p. 280. ἀχλὺς τε καὶ ἱλιγγος ὑποδράμων.

ἦχοι] *Cassius* Quaest. Med. Q. 76. Vocem hanc eſſe Atticam ne-
gant *Moeris* Atticist. p. 51. et *Thomas* Mag. p. 428. Cod.
A. ἦχος.

γαστέρα] Cod. A. γαστέρα.

ἐμβρεχε] Codd. B. et D. τὴν κεφαλὴν ἐμβρέχων. Cod. E. καὶ
ἐμβρεχε δέ.

ὄξυ] Cod. A. ὄξυ.

διδόνα δὲ καὶ] Cod. E. δίδου καὶ.

προεμέσαντι] Cod. A. προεμέσαντα. Cod. E. προεμέσαι. Codd.
B. et D. προεμέσαντας. Utrumque probum. Tertius casus
pendet a verbo δίδονα, quartus vero referendus ad πίνειν.

διοσπολιτικόν] *Paulus* lib. VII. c. 16. p. 270. *Synesius* de febr.
c. VIII. p. 268. καὶ ἡ ἀντίδοτος διοσπολίτου. Noſter c. 922.
Cod. A. τὸν διοσπολιτικόν. Cod. B. διοσπολητικός. Cod. E.
διοσπλητικόν ἐμπλαστρον.

τὸ διὰ σπερμάτων ἐπιτίθει τῷ σωμαχῷ, καὶ ὅσα τονοῦ-
σιν αὐτόν. ὥσπερ δὲ τὸ πηγανινον ἔλαιον ἀρμόττειν
ἔφην, οὕτω καὶ τὸ σαμψύχινον καὶ τὸ δάφνινον, καὶ τὸ
ἐρπύλλινον.

διὰ σπερμάτων] Codex A. τὸ διασπέρμον. Cod. E. τὴν διὰ σπερ-
μάτου. Solent librarii antiquiorum verba accommodare ad lo-
quendi usum sua aetate solemnem: cujus moris exemplum
praeter nostrum suppeditat *Arctaeus* curat. morb. acut. lib. I.
c. 2. p. 80. B. ζυνεχέως ἐπαίρειν τὸ ἐπίπλωσμά, pro ἀπαιρέειν,
ut emendat *Petitus*. Sed ἐπαίρειν recentioribus est *demere*, *tol-
lere*, *auferre*. Jo. *Malalas* lib. VII. p. 252. παρθενον, ἥτινα
ἐπῆρεν ἀνελών τὸν πατέρα αὐτῆς. conf. p. 252. et alibi saepius.
Anonymus de V. S. p. 5. ἐπαρον ἐξ αὐτοῦ δύο ἡμισυ λίτρας.
quod verbum etiam reddendum suspicor *Moschioni* de morb.
mulierum c. 54. εἰ μέντοι ζέσας αὐταῖς τοῖς μέρεσι ποιῶν δύ-
νανται, καὶ παρόντα ἀνευ υπερθέσεως τοῦ αἵματος εἶναι. Pro
παρόντα emendat *Congr. Gesnerus* παροῦσαν, malum legere καὶ
ἐπαρόντα. *Glossae* Mss. περίελε, ἀφελοῖν ἐπαρον. et *Glossae*
in proverb. Salomon. περίελε, ἀφαίρειν, ἐπαρον. *Cynosphium*
p. 190. μετὰ δὲ τὸ ἐπαρθεῖν αὐτὸν ἐκ τοῦ γάλακτος. Caete-
rum emplastrum hoc plurimum laudat *Arctaeus* cur. morb.
acut. lib. II. c. 6. p. 107. C. ubi vid. *Petitus*.

porro et quod ex seminibus conficitur, et Diaspermaton Graecis dicitur, ventriculi regioni imponendum, et quaecunque eum roborant, applicanda erunt. Quemadmodum autem oleum rutaceum convenire dixi, ita et majoranae oleum, et laurinum, et quod e serpyllo paratur, ex usu erunt,

πηγαίνιον] Atqui huius olei nulla praecessit mentio, unde suspicari licet supra pro ἀνηθίνω leg. πηγαίνω. Rutae laudes persequitur *Plinius* lib. XX. c. 13.

τονοῦσιν] conf. c. 36. et 148. *Aethnarius* de affect. spir. animal. lib. I. c. 4. p. 16. αὔθις δὲ ἐκλελυμένον σῶμα γὰρ τὸς τωναίσις ἀντὶ τῆς συφύτητι ἐξωθεῖν ἐπιθεῖς. Cod. A. τὸν οὔσιν. Pro ὅσῃ Cod. E. ὅσοι, inficete.

αὐτὸν] Quae sequuntur in Mss. non leguntur.

σαμψύχινον] *Dioscorides* lib. III. c. 47. *Plinius* lib. XIII. c. 1. et lib. XXI. c. 11. *Caelius* Aurel. acut. morb. lib. II. c. 29. *Salmasius* de Homon. Hyles Jatr. c. 13.

ἐρπύλλινον] *Apulejus* de vir. herb. c. 101.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΞ ΟΙΝΟΥ

κεφαλαλγίας.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Εἰ μὲν ἄπεπτος ὁ οἶνος ἔτι μένει, κελεύειν ἐμῶν,
 ὕδωρ πiónτας χλιαρὸν· εἰ δὲ μετὰ πέψιν κεφαλαλγῆεν,
 ῥόδινον καθ' ἑαυτὸ τε, καὶ σὺν ὄξει, ἢ χυλῶ κισσοῦ, ἢ
 κράμ-

C a p. XIV.

Περὶ] Cod. B. περὶ τῶν. Cod. E. ιγ'.

εἰ μὲν] Integrum hoc caput hausit noster ex Galeni sec. loc. lib.
 II. p. 174. vel ex Pauli lib. III. c. 4.

ἄπεπτος] Cod. A. ἄμεμπτος.

ὁ οἶνος] articulum delet Cod. E.

ἔτι] Cod. A. ἐπιμείνη.

μένει] mox κεφαλαλγῆεν, Paulus μένει. Non opus est ut modi
 convenient, noster c. 210. προκύψῃ ἢ μήτρα καὶ μένει οὕτω.
 Plato Criton, p. 118. Aretaeus morb. chron. lib. I c. 9. p. 36.
 B. μέσφι ἂν ἢ φλεγμασίν, ἢ πιέζει. ubi Petitus mavult πιέζει.
 sed vid. Dorville ad Chariton. p. 132. et 475. quamvis illa mo-
 dorum permutatio non se probet doct. Fischero ad Aeschin.
 dialog. II. p. 59. fatetur tamen ad Theophrasti charact. c. I. p.
 16. exempla permutationis modorum ut alibi ita maxime hoc
 in libello non rara esse. conf. Scaliger ad Theocritum p. 230.
 Statius Thebaid. lib. II. vs. 719. impulerit, ubi Lactantius, im-
 pulerit, pro impellit, mutavit modum.

κελεύειν] ignorat hoc verbum Cod. A. et post ἐμῶν addit δέ. for-
 tasse voluit librarius δέ, quod post κελεύειν subaudiendum, ut
 monuit L. Bos animadv. ad scriptores Gr. c. 27. p. 114.
 Cod. E. pessime κελεύει νέμειν. Ἀπλῶς λέγειν exposuit Thomas
 Mag. p. 523. Schol. Thucydidis ad lib. I. c. 42 τὸ κελεύω
 οὐκ ἐπὶ μισθόνων μόνον λέγεται, ubi vid. doct. Wasse. Schol.
 Homeri ad Iliad. Γ. vs. 434. Κέλομαι, κελεύω, παρακαλῶ,
 προτρέπομαι. Frequenter hoc verbum usurpant medici, quo-
 rum scripta supersunt, qui, cum liberi homines fuerint, pro
 auctoritate sua aegris, quae facienda sunt, praecipiunt: quod
 servis non licebat, ut patet exemplo Democedis apud Herodo-
 tium lib. III. p. 263. Docet hoc praeterea Schol. Aristophanis
 ad Vespr. vs. 125. ὥσπερ καὶ τῶν ἰατρῶν οἱ μὲν ἐλευθεροὶ τὸ
 δέον ἐπιτάττουσιν· εἰ δὲ τις οἰκέτης γένηται τὴν τύχην καὶ
 τέχνην ἰατρὸς, πράγματα ἔχει, κολακεύειν αὐμοὺς καὶ θεραπεύειν
 τὸν δεσπότην ἀναγκασόμενος. Unde suspicor in medicorum
 scriptis

DE CAPITIS DOLORE

EX VINO.

C A P. XIV.

Si inconcoctum vinum adhuc maneat, vomitum ex aqua tepida imperabimus. Quod si a concoctione dolor perseveret, rosaceo et per se et cum aceto utemur, caputque aut hederæ succo, aut brassicae inungemus, aut

E 2

hujus

scriptis toties τὸ κελεύειν inveniri. conf. *Theodoretus* Therap. I. p. 4. et Serm. VI. p. 100. Auctoritatem quandam iis tribuo, cum J. H. *Meibomio* ad *Cassiodori* formulam comitis archiatrorum p. 70. quod videatur medicis medicinam facere licitum non fuisse in urbibus Graeciae, saltem Athenis, nisi impetrata prius venia, ut adparet ex *Xenophontis* Memorab. lib. IV. c. 2. p. 172. Conducebantur quoque medici publice vid. *Strabo* lib. IV. p. 273. ubi vid. *Casaubonus*. adde *Diodori* Sicul. lib. XII. p. 487. et in exercitiis alebant medicum. *Achilles* Tat. lib. IV. p. 243. ubi vid. *Salmasius* p. 617. et *Aegid. Menagius* amoenit. juris civil. c. 35. p. 215. *Κελεύειν* etiam cum auctoritate quadam aliquid rogare positum videtur apud *Herodotum* lib. IV. p. 355. conf. doct. Edm. *Chishull* ad inscript. Sigean. p. 92. sic imperare Latini. *Celsus* lib. III. c. 6. imperasse famem, sitim, vigiliam prodest. vel etiam praecipere, ut idem lib. II. c. 15. et lib. III. c. 7. et jubere, de quo verbo vid. *Lactantius* ad *Statii* Thebaid. lib. II. vs. 608. quas locutiones Celsum a Graecis non mutuatum esse tueretur cl. *Mahudel* Histoire de l'Acad. des inscript. Tom. IV. p. 156. conf. *Burmamnus* ad *Petronii* c. 56.

πιόντας] *Galenus* πεποκότας.

μετὰ πέψιν] Cod. B. μετὰ τὴν πέψιν. Ridicule Cod. E. μετὰ πέμψιν κεφαλαλγίαν.

κεφαλαλγῆεν] *Galenus* κεφαλαλγοῖεν. ac ita quoque Cod. A. et D. Cod. B. ἡ κεφαλαλγία παραμένει. Veteres potui dediti, saepenumero ex ebrietate maximis capitis doloribus sollicitabantur, ut scribit Hier. *Mercurialis* Var. Lect. lib. III. c. 9. Colligit vero doct. *Guys* Itinerar. T. I. p. 233. ex *Pindori* Olymp. Od. VII. stroph. 1. vina Graeca olim fortiora et spirituosiora fuisse, quam nostra sunt aetate. quod de Surrentino etiam adfirmat Th. *Bartholinus* Epist. Medic. Cent. I. ep. 49. p. 207.

ἐαυτὸ] Codex A. ἐαυτὸν.

χυλῶ] Cod. E. χυλὸν.

κίσσον] *Dioscorides* lib. II. c. 191. *Horatius* Carm. lib. IV. Od. 11.

est

κράμβης διαχρίσωμεν, ἢ αὐτὰ τὰ Φύλλα τῆς κράμβης
 συνεπιθήσωμεν τῷ μετώπῳ, καὶ ταύτην ἐσθίειν ἐψη-
 θῆσαν· Φυσικῶς γὰρ ὠφελῆ, καὶ ῥοιὰς, καὶ μῆλα, καὶ
 ἄπια ἐσθιέτωσαν, καὶ ὑδροποτήτωσαν· ἀμέθυσα δὲ εἰσι
 κράμβης καυλὸς ὠμὸς νῆσις προεσθιόμενος, ἢ ἀμύγδαλα
 πιικρὰ πέντε ἢ τὰ ἀηραίπαλα· ἀπέχεσθαι δὲ τῶν Φοι-
 νίκων·

est hederæ vis

multa

Contrarium adserit *Caelius* Aurel. acut. morb. lib. II. c. 16. p. 61. ubi vid. *Ammanus*. Nostro favet ad ductum *Dioscoridis* et *Plinii* experientissimus medicus *Schulze* Toxicol. Veter. c. 25. p. 76.

διαχρίσωμεν] Cod. B. διαχρίσομεν. Cod. A. διαχρήσωμεν.
 Cod. E. διαχρίζομεν.

τὰ] exulat articulus e cod. A.

συνεπιθήσωμεν] Cod. A. συνωτῶ ἐπιθήσωμεν. Rectius Codd. B. et D. σὺν ὧν ἐπιθήσομεν.

ἐσθίειν] vid. quæ ad c. 10. notavi, vel pendet hic infinitivus a præcedenti κελεύομεν. Sic *Plato* *Euthyphr.* p. 11. ubi vid. *Fischerus*. Sed codex B. addit δώσομεν.

φυσικῶς] *Cato* de R. R. c. 157. *Galenus* l. c. *Paxamus* *Geopon.* lib. XII. p. 339. *Hieron.* *Mercurialis* Var. Lect. lib. I. c. 3.

ἄπια] ita recentiores. Schol. *Theocriti* ad *Idyll.* I. vs. 134. et ad *Idyll.* VII. vs. 144. *Sotio* *Geopon.* lib. VI. c. 17. *Du Cange* *Glossar.* p. 76. v. ἀπίδια. Videntur veteres statuisse aquam cum pyris conducere, unde ea convivis in aqua adponebant, vid. *Dan.* *Heinsius* Lect. *Theocr.* c. XIV. p. 345.

ὑδροποτήτωσαν] *Plutarchus* T. I. p. 26. ἀφαιρῆ γὰρ ἡ κραιῖς τοῦ οἴνου τὸ βλάπτον, οὐ συναινεροῦσα τὸ χρήσιμον. *Moeris* *Atticist.* p. 112. ὑδρωποτῆν, διὰ τοῦ ὦ μεγάλου, Ἀττικῶς, διὰ τοῦ ὀ μικροῦ ἐλληνικῶς. Cod. A. ὑδροποτήτωσι.

ἀμέθυσα] Codex A. ἀμέθυσος. *Plutarchus* T. I. p. 25. καὶ δοκιμοὶ μηδὲν εἶναι φαυλότερα τῶν ἀμεθύσαν καλουμένων, ἃ τινες ἐν τοῖς πόνοις (l. πότοις) περιάπτονται, καὶ προλαμβάνουσι. cont. *Levin.* *Lemnius* de occult. natur. miracul. lib. II. c. 17. p. 179.

εἰς] Codex A. ἐς.

κίσσου] *Schulze* Toxicol. c. 25. p. 76.

κράμβης] *Dioscorides* lib. II. c. 191. *Athenæus* lib. IX. c. 2. *Plinius* lib. XVII. 24, lib. XX. 9. *Diocles* *Caryst.* apud *Fabricium*

hujus folia fronti simul inducemus, et pro cibo decocta offeremus, naturae enim quadam vi profunt, mala punica praeterea poma et pyra comedant, et aqua pro potu utantur. Ebrietatem porro arcent brassicae caulis jejuno ventriculo commanducatus, vel amygdalae amarae quinque et si quae sunt, quae crapulam arcent, absti-

E 5

neant

cium Biblioth. Gr. T. XII. p. 539. *Constantinus* Manass. *Anal.* p. 244. *Levin. Lemnius* l. c. lib. IV. c. 29. p. 395. *Lud. Nonnius* de re cibarij lib. I. c. 14. *Aristoteles* *Problem.* Sect. III. 18. et H. A. lib. V. c. 19. nec omittendus *Theophrastus* H. Pl. lib. IV. c. 20.

αχυλὸς] Scaligerana prima p. 47.

νήσις] Leg. νήσισι. vel cum Cod. B. νήσι. Cod. A. ⁵⁹ν. Cod. E. νήσις σοι, ubi doct. *Cores* addidit: mendose, sed quod viam patefacit ad veram lectionem, quae, ni fallor, est νήσι σοι, a te jejuno comesus, *Plinius* lib. XXIV. c. 9. drachma et dimidia pota in aquae multae cyathis quatuor jejunis. *Diocles* tamen *Caryst.* epistola ad regem *Antigonem* recusa apud *Fabrium* Biblioth. Gr. T. XII. p. 588. χρήσιμοι δὲ καὶ οἱ νήσις ἐμετοι. ut *Hippocrates* de morb. mulier. lib. II. p. 537. ἢν δὲ τιν νεανὶς ἢ ἐμέτους νηείας. de hac voce consul. *Athenaeus* lib. II. c. 7. p. 47. *Phrynios* p. 142. *Moeris* p. 78. Frequenter medici jejunis medicamenti exhiberi volunt, quod facile poterat fieri cum veteres haud raro jejunarent, quod peculiari dissertatione exposuit cl. *Morin* *Memoires des inscript.* T. V. p. 38. *Ovidius* *Art. Amator.* lib. I. vs. 357. medici quoque tempora servant.

προεσιώμενος] Cod. B. προεσιώμενος. *Athenaeus* lib. I. c. 25. p. 34. *Schol. Aristophanis* ad *Equit.* vs. 536. *Berytus* *Geopon.* lib. V. c. 11. *Paxantius* lib. XII. c. 17. *Ramazzinus* de morb. artif. c. 21. p. 182.

ἀμύγδαλα] *Dioscorides* lib. I. c. 176. *Plinius* lib. XXIII. c. 8. *Athenaeus* lib. II. c. 12. p. 52. *Coelius Rhodig.* *Lect. Antiq.* lib. XI. c. 13. *Schulze* *Toxicol. Veter.* c. 24. p. 71.

ἀκραιπάλα] Cod. E. ἀκρέπαλα. Cod. D. τὰ κραίπαλα. Omis-
sa litera propter terminationem vocis praecedentis, conf. *Wesselingius* ad *Herodoti* lib. III. p. 247. adde c. 28.

ἀπὶ χεσθας] Quae sequuntur dactylorum vituperium ignorant Mss. Eorum loco habentur haec in Cod. E. εἰάν γοῦν ἐψηθῃς, μετὰ ὕδατος, ἐπὶ χεσθας πρὸς τὰς ἐξηκαύσεις (pro ἐξ ἐγκαύσεως) κεφαλῆς, οἶνου (pro ἐξ οἶνου) ἢ ἐξ ἡλίου πυρετοῦ (pro ἢ ἐκ πυρετοῦ) ἢ παρὰ χολούτῃ ἀλγυματώδεις (forte ἀλγυμα σφυγματώδεις). Reliqua pars paginae vacua est. *Cores*.

νίκων· αὐτὰ γὰρ ιδιότητα τινὰ ἔχουσι κεφαλαλγίαν ἐμποιεῖν.

ΠΕΡΙ ΑΜΕΘΥΣΤΩΝ.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Ἀμεθυστα δὲ ἂν εἴη ταῦτα· ἀψίνθιον πρῶτ' νῆσιν πό-
τιζε, ἢ μυρσίνης ἄνθος, καὶ ζζ. καὶ πήγανον λεῖον μεθ'
ὕδατος· τὸ πολύγονον ἀρμόττει ταῖς θερμαῖς καὶ πνευ-
ματώδεσι κεφαλαλγίαις συνεχῶς πινόμενον δι' ἐγκαυσιν,
ἢ μέ-

Φοινίκῳ.] Qui dactylis hanc labem adfricuit, primus extitit Xeno-
phon, cujus locum excitavit doct. Kuhnus ad Pollucis lib. II.
c. 14. legim. 41. quem secuti sunt Strabo lib. XVI. p. 1078.
Plutarchus T. I. p. 231. Galenus l. c. Plinius H. N. lib.
XXII. c. 4. Athenaeus lib. XIV. c. 17. p. 651. Psellus de
victus ratione lib. II. p. 23. Criminationem hanc diluerunt
inter antiquos Aretaeus cur. morb. chron. lib. I. c. 2. et 3. p.
120. D. et inter recentiores Kaempferus Amoenitat. Exotic.
fascicul. IV. p. 750. et seqq. Sebast. Astrucius ad Paulum p.
275. palmulas capiti infestas esse, liberior videlicet ingestas.
conf. Hadr. Junius animadv. lib. V. c. 2. et Ez. Spanhemius
de usu et praestant. numism. Dissert. VI. p. 332. Hieron.
Mercurialis Var. Lect. lib. I. c. 3. Jo. Langius Epist. Medic.
lib. I. ep. 66. p. 335.

Cap. XV.

ἀμεθυστα.] Ex Galeni lib. II. sec. loc. p. 183. Caput hoc migrat
e codd. Mss.

ἀψίνθιον.] Ramazzinus de morb. artif. c. 21. p. 182.

πρῶτ'.] ἐτι κνέφους ὄντος exposuit Schol. Aristophanis ad Ecclesiaz.
vf. 290. conf. c. 97. πρῶτ' altero die mane, sic Strabo lib. XIII.
p. 91 c. Solebant medici bis de die ad aegros invilere. Xeno-
phon Oeconom. c. 13. p. 69. ἢ ἰατροῦ, ὅς ἐπιμελοῖτο μὲν κάμ-
νοντός τινος πρῶτ' τε ἰὼν καὶ ὑψέ, ὃ, τι δὲ συμφέρον τῷ κάμνοντι
ποιεῖν εἴη τοῦτο μὴ εἰδεῖν. Hinc formulae in libris medico-
rum, eorum, quae mane adhibenda sunt, et quae sub noctem.

μυρσίνης.] Horatius Carm. lib. I. Od. 38.

ζζ.] Galenus habet σμύρναν, recte Jac. Gonpylus ad Alex. Trall.
p. 2. Cum rei medicae scriptores verbo ζμύρνης frequentissime
uterentur, librarii hujus notam compendiariam ζζ excogitarunt,
cujus vim ignorantes hi, qui nostros codices descripserunt,
ζιζιβερί

neant autem a dactylis, naturae enim quadam vi capitis dolorem inducere consueverunt.

DE REMEDIIS,

QVAE ADVERSUS EBRIETATEM ADHIBENTUR.

C A P. XV.

Haec igitur ebrietati adversantur, absynthium jejunus prius in potu assumito, aut myrthi florem, vel zinziber, vel rutam in pulverem tritam cum aqua; polygonum vero crebro in potu adhibitum, iis doloribus capitis convenit, qui vel a caliditate, vel flatibus, vel ex

E 4

ardore,

ζιζίβερι pro ζιζύρα scripterunt, qui error etiam invasit in codices Aëtii etc. conf. nostri c. 17. Priscianus lib. I. p. 14. et Salmasius ad Solinum p. 898. Literae Σ et Ζ frequenter permutatae fuerunt, vid. Spanhemius de Pr. et cl. Numismatum dissert. II. p. 74. et dissert. IX. p. 907. Ζιζύρας et Ζιζυράσιον in inscriptione apud cel. R. Mead, de numis Smyrnaeorum etc. p. 72. Noster c. 125. λαζέρον, laseris. Ζμάραγδος semper scribendum observat Burmannus ad Petronii c. 55. Sic LEZBIA in inscriptione apud Ferretium Mus. Lapidar. lib. I. p. 38. et lib. II. p. 158. ZOZIMA. Gemma apud Gorium inscript. antiq. append. T. III. p. 142. APHRODIZIVS et p. 366. n. 12. ZOPHRONE. ζείγιος et σείγιος apud Schol. Apollonii Rhod. ad lib. II. v. 519. conf. Hadr. Junius Animadv. lib. I. c. 5. Th. Reinesius ep. 46. ad Rupertum p. 403. conf. Scaligerana Secund. p. 379. et L. Kusterus Memoir. des inscript. T. VI. p. 489. Ita Σήνων ὁ Ἐλεάτης excusum apud Clementem Alex. Strom. lib. IV. p. 496. C. et Papinianus juris azylum dicitur Spartiano Sever. p. 635. Didymus Geopon. lib. X. c. 6. καὶ τοῖς ἡλίοις ἀναινεσθαι, ubi cod. Guelpherbyt. ἀσαινέσθαι pro ἀζαινέσθαι. Apud nostrum c. 48. ἐπισάσαι pro ἐπισάζειν. Nummus Messeniorum apud Hemsterhusium ad Pollucis lib. IX. c. 6. segm. 6. p. 1026. MEZZENION. conf. tamen numus apud cel. Eckhel Tab. II. n. 10. Siculos ζ pro σσ adhibere docuit Graevius Lect. Hesiod. c. 14, p. 73. Coza pro Cosa in nummo apud cel. Jos. Eckhel Sylloge I. numm. thesaur. Caesar. p. 81. If. Casaubonum cur Scioyppius vocarit Casaubonum docuit Menagius Menagian. T. IV. p. 199.

λαῖον] Galenus l. c. λαῖα.

αἰμόττει] Noster c. 12. τοῦτοις αἰμόζει ἐμβροχή. Jo. Chrysostomus T. I. p. 224. ἐξέσι τῶ βυλομένῳ τὸ αἰμόδιον τῶ ἐνοχ-
λοῦντι πάθει φάρμακον ἐπιτίθειαι.

ἢ μέθην. χρὴ δὲ ἐξ αὐτοῦ σέφανον ἐπιτιθέναι τῇ κεφαλῇ. Χρήσιμοι αὐτοῖς καὶ οἱ ῥόδινοι σέφανοι.

ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΑΙΑΣ ΚΑΙ

ἡμικρανίας.

ΚΕΦ. Ις.

Ἡ κεφαλαῖα ὁδύνη ἐστὶ τῆς ὅλης κεφαλῆς, κατὰ περιόδους γινόμενη. ἡ δὲ ἡμικρανία τοῦ ἡμίσεως μέρους τῆς κεφαλῆς ἄλγημα, παροξυνόμενα ἀμφότερα ἐπὶ τοῖς

αὐτοῦ] *Polygoni mentionem non facit Pollux lib. VI. c. 19. segm. 106. ubi recenset flores herbasve coronis aptos, tales nempe qui se colore aut odore commendant, non vero virtute medica. Plinius lib. XXIV. c. 19. lib. XXVII. c. 13. Q. Ser. Samonicus c. 2. v. 3. Athenaeus lib. XV. c. 4. p. 674. Apulejus de virib. herb. p. 21. Galenus Euporist. lib. III. p. 450. Πολυγόνου κλόνας β'. πλέξας σέφάνωσεν.*

σέφανον] *Galenus l. c. Marcellus Empir. c. I. p. 35. Plinio auctore lib. XXI. c. 3. apud Graecos de coronis privatim scripsere Mnestheus atque Callinachus medici, quae nocerent capiti.*

τῇ κεφαλῇ] *Veteres coronas capiti, fronti, et collo imponebant ut docet Schol. Apollonii Rhod. ad lib. II. v. 159. Nostrium ab ethnicorum moribus alienum fuisse ac eos curiose vitasse monui in praefatione, unde quispiam mirari posset cur hic coronas commender, cum Christiani coronas e floribus imponere recusabant ut testatur Minutius Felix c. 38. p. 381. sed mirari desinet ubi cognoverit postea morem illum rediisse ut docet Jac. Sirmundus ad Sidonium Apollinar. ep. V. p. 23. Coronis e rosis tumulos praematura morte extinctorum coronabant ut docet Alciphron lib. I. ep. 36.*

ἐπιτιθέναι] *Verbum aptum de coronae impositione v. Eratosthenes apud Schol. Euripidis ad Hecub. v. 574. οἱ μὲν ἐγγὺς καθεύμενοι σέφανους ἐπιτίθουσιν. Propertius lib. IV. eleg. 2. v. 29.*

est cum est imposita corona

Clamabis capiti vina subisse meo.

conf. Schol. Aristophanis ad Av. v. 463. *Ennopius Chrysanthio p. 157.*

ῥόδινοι] *Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 179. Athenaeus l. c. Erytius Geopon. lib. VII. c. 33. Guys itinerar. T. I. p. 372. Carol. Paschalius de Coronis lib. I. c. 15. p. 44. et lib. II. c. 7. p. 89. Raderus ad Martialis lib. V. epigr. 61.*

ardore, aut vini larga potione seu ebrietate ortum habent, idem quoque et capiti instar coronae imponi potest, quemadmodum et quae ex rosis conficiuntur.

DE CEPHALAEA,

SEV VETVSTO CAPITIS DOLORE ET
HEMICRANIA.

C A P V T XVI.

Cephalaea dolor est totius capitis, qui fit per circuitus seu intervalla; hemicrania autem alteram tantum capitis partem occupat, utraque tamen exacerbatur stre-

E 5

pitu,

C a p. XVI.

ἡμικρανίας] Cod. A. ἡμικρανίου. Caput hoc desideratur in Cod. E.
κεφαλαία] Galenus sec. loc. lib. II. p. 181. Arëtaeus morb.
chron. lib. I. c. 2. Paulus lib. III. c. 4. Nic. Tulpinus Obs.
medic. lib. I. c. 13.

ὀδύνη] Cod. A. ὠδύνη.

ὅλης] Cod. A. τῆς κεφαλῆς ὅλης.

ἡμικρανία] Galenus l. c. p. 186.

ἡμίσεως] Cod. A. ἡμίσεος.

ἄλγῆμα] Caret hoc voce Cod. A. et praecedente κεφαλῆς. Cod.
B. post hanc vocum distinctionem majusculam habet.

παροξυνόμενα] Refer ad ἄλγῆμα et ad ὀδύνη, ac si praecesserit
ἄλγῆματᾶ; aut παθήματα vel simile quid adsumendum. Grae-
cos pluralem numerum ponere pro singulari notat *Salmasius* ad
Tertullianum de pallio p. 73. Solemne autem nostrum ab uno
numero ad alium desilire quod et apud *Horatium* Carmin. lib.
V. vs. 18. observat *Porphyrus*: ita cap. 36. ποιεῖ πρὸς ταῦτα,
cum praecedat πτερύγιον, sed numerus pluralis est in lemmate.
c. 88. βάψον αὐτό, quod respicit antecedens ἔρια. c. 173.
φαρμάκους — οἶον. c. 279. ΟΥΡΟΥ ἐποχή. εἴποτε δὲ ἐκκρίθῃ.
ΠΟΡΦΥΡΙΖΟΝΤΑ ὀρεῖται. conf. c. 36. et c. 88. Similis
sive incuriae sive oblivionis exempla subministrant et alii scri-
ptores. *Hesiodus* Scut. Herc. vs. 254.

πάσαι

βάλλ' ὀνύχας μεγάλους

ubi *Guictus* in not. p. 168. an βάλλε pro ἐβάλλον? singulare
pro plurali. conf. *Theog.* vs. 321. et 825. *Plato* *Protagor.*

p. 396.

τοῖς ψόφοις, καὶ κραύγαις, καὶ λαμβρῶν φωτὶ, καὶ οἰνοποσίᾳ, καὶ ἀπεψίᾳ· καὶ εἰ μὲν ἡ διάθεσις ἐνδον ὑπάρχει τοῦ κρανίου, ὁ πόνος εἰς τὰς τῶν ὀφθαλμῶν εἴζας διήκει· οἷς δὲ ἐξωθεν περὶ αὐτὸ τὸ κρανίον, ὀδυνῶνται· τὰ μὲν οὖν μετὰ βάρους ἀλγήματα, πλῆθος δηλοῖ· τὰ δὲ μετὰ δόξης, ἢ χυμῶν, ἢ αἱμῶν δριμύτητα, καὶ τὰ λοιπὰ σημείωσιν, ὡς ἐπὶ τῆς κεφαλαλγίας προεῖρηται. καὶ εἰ μὲν πληθωρικόν ἐστὶ τὸ σῶμα, Φλεβοτομητέον, ἢ διὰ εἰνῶν κενωτέον, κλυστέον, κενωτέον δὲ καὶ τὴν γαστήρ

p. 396. οἷς μέλλει ἐδεσθαι, cum praecefferit ἀσθενούσι, ac si ἀσθενούντι dixisset. conf. Xenophon Memorab. lib. III. c. 4. p. 120. et ibi Ernesti. Diodorus Sicul. lib. I. p. 90. καὶ τὴν φράσιν καθ' ἣν ἀπέβαλε, ubi Henr. Stephanus: Legendum videtur ἀπέβαλον, nisi forte more suo a numero uno ad alterum transire voluit. Anonymus Excerpt. Chronol. lib. III. p. 73. καὶ ἐγένετο πλῆθος ἀπαρὸν ἐξ αὐτῶν τῶν Ἑβραίων οἰκοῦντα ἐν Αἰγύπτῳ, ubi tamen leg. divisim οἰκοῦν τὰ ἐν Α. conf. Wesselingius ad Diodori Sicul. lib. V. p. 337. Diodorus Sicul. lib. XI. p. 423. Κύκλων τε πλῆθος εἰς αὐτὴν καταπταμένους. Homerus Iliad. O. v. 305. et Iliad. Π. v. 368. Schol. ejus ad Iliad. Γ. v. 224. Maximus Tyr. Dissert. XXXI. p. 369. εἰ δὲ κατὰ τοὺς γεωργούς τάττεται, ubi praecedentia in singulari numero recensentur, quod ita displicuit Marklando p. 708. ut κατὰ τὸν γεωργὸν reponi voluerit. conf. Elsnerus in epist. ad Galatas VI. 1. et van Bergen Critic. Observ. cap. 36. p. 79.

ἐπὶ τοῖς] Paulus ἐπὶ τε. unde fortasse apud utrumque leg. ἐπὶ τε τοῖς. Cod. A. ἐπὶ τὰς ψήφους.

κραύγαις] Vocem hanc contra Thomam Mag. tuentur Trillerus et Oudendorpius p. 522. conf. Schol. Homeri ad Iliad. Γ. v. 2. Anonymus de hydrophobia p. 3. ὥς καὶ μνησθέντες ἐξίστανται μετὰ κραυγῆς.

λαμπρῶν] Laetantius ad Statii Thebaid. lib. IV. v. 290. λαμπρὸν Graece splendidum dicitur. Uberrimum hanc vocem exposuit Casaubonus contra Baronium Exercit. XVI. p. 533.

οἰνοποσίᾳ] Cod. D. αἰνοφλυγίαις.

ἀπεψία] Recentiores hac voce uti, auctor est Pollux lib. VI. c. 8. segm. 44. quibus idcirco accensendus erit Aretaeus Cappad. qui ea utitur morb. chron. lib. II. c. 13. p. 69. E.

καὶ εἰ μὲν] Paulus καὶ οἷς μὲν. Cod. A. καὶ ἡ μὲν ἡ.

διάθεσις] Cod. B. τὸ ποιοῦν. Bene de hac voce egit cl. Christoph. Saxe epist. ad van Wyn p. 50. Foësius Oecon. Hippocr. p. 92. et Gorraeus Deñ. Medic. p. 103. adfectus complicatos ita dici Graecis autumat Jo. Langius Epist. Medicin. lib. I. p. 22.

pitu, clamore, luminis splendore, vinique meracioris
 potione et cruditate. Quod si affectus intra cranium
 consistit, dolor ad radices oculorum usque porrigitur,
 quibus vero extra, hi citra calvariam dolent. Dolores
 autem conjuncti cum gravitate multitudinem, qui vero
 cum rosione laborantem exercent, humorum vel vapo-
 rum acrimoniam significant, reliquos suis notis discernes
 ut superius, de capitis doloribus sunt compræhensæ.
 Pleno itaque corpore, incisa cute sanguis mittendus,
 et evacuatio per nares tentanda, clysteribus quoque uten-
 dum,

πότος] *Homerus* *Odyss.* N. vs. 423.

ὁφθαλμῶν] Exemplum est apud *Photium* *Biblioth.* p. 253.

οἷς δὲ] Cod. A. εἰς δὲ. Cod. B. εἰ δὲ.

ἐξωθεν] Post hanc vocem ponenda distinctio, quæ male post κρά-
 νιον collocata est.

κράνιον] conf. c. 24. Observat *Thomas* *Mag.* p. 527. κράνιον dici
 καὶ ἐπὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων, ubi vid. *Trille-*
rius.

ὀδυνῶνται] Cod. A. αἰ ὀδύναι.

πλήθος] Cod. A. πλήθους.

δήξεως] Cod. A. δείξεως.

ἢ χυμῶν] Cod. A. ἢ χυμῶν ἀτμίδων θριμύτητα. Omne liqui-
 dum corporis humani χυμὸν vocarunt medici *Praxagoram* se-
 cuti, vid. *Rufus* *Ephes.* lib. I. p. 44.

κεφαλαλγίας] cap. 10.

πληθαικὸν] a πληθαίη, voce ab *Hippocrate* prima usurpata, ut
 auctor est *Scaliger* *Scaligeran.* prim. p. 138. nam, ut inquit
Jo. Chrysostomus in A. A. *Serm.* XLII. p. 848. αἷμα καὶ ὑγιὲς
 ἢ ἐν ἡμῖν, τῷ πλήθει πολλάκις ἰόσον ἔτεκεν.

κλυτέον] *Caelii* *Aurel.* judicium de clysteribus veterum lege apud
 enim acut. morb. lib. II. c. 8. p. 86. Verbo hoc carent Mss.

ἢ διὰ] Cod. A. ἢ διὰ ξινὸς αἷμα κενωτέον. Cod. D. εἰ δὲ ἀξινὸς
 αἷμα κενωτέον.

κενωτέον δὲ] an κενωτέον τε? Codex D. ὡσαύτως δὲ. *Xiphilinus*
Hadr. p. 254. Ἀδριανὸς δὲ μαγγανείαις μὲν τισι καὶ γοητείαις
 ἐκενοῦτό ποτε τοῦ υἱοῦ. Hic innui puto evacuationem san-
 guinis, quæ e naribus elicitur. *Aretoeus* de caus. morb.
 acut. lib. II. c. 2. p. 12. B. ἰσχυεταί ποτε διὰ ξινῶν αἱμορ-
 ραγίῃ ξυνήθης, ubi ad duetum cod. Mf. *Petiti*, emendo ἰσέεταί.
 Conf. c. 253.

γαστέρα, χρῆσθαι καὶ ταῖς ἐμβροχαῖς ταῖς προειρημέναις
ἐν ταῖς κεφαλαλγίαις· εἰ μὲν αἰσθάνοντα ζέσεως, τῆς
ἐπὶ τῆς θερμῆς δυσιρασίας κεφαλαλγούντων· εἰ δὲ
ψυχρᾶς, καὶ ναρνώδους αἰσθάνοντα δυσιρασίας, ταῖς
ἐπὶ τῆς ψυχρᾶς. χρῆσθον δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ ἀποφλεγ-
ματισμοῖς, καὶ ἐρῶνις.

γαστέρα] Cod. A. γαστέραν.

χρῆσθαι] Cod. A. addit δὲ.

ἐμβροχαῖς] Cod. A. βροχαῖς. Frequenter librariorum vocum initia
omississe notavi jam alibi. *Actuarium* de affect. spir. animal.
lib. I. c. 10. p. 39. τὰς ἰδέας τούτων τῇ φαντασίᾳ παρακα-
τατίθῃσιν, ubi unus e codd. Leidens. κατατίθῃσιν tantum ha-
bet. Noster c. 12. λεάνας pro χλιάνας. Male hic βρο-
χαῖς legeretur nam recentioribus βροχή, est imber. Schol.
Homeri ad *Iliad.* E. vf. 91. ὄμβρος, μέγας ὑετός, βροχή.
Glossarium Philoxeni p. 140. Pluvia, ὑετός ὄμβρος,
βροχή. conf. *Dorville* ad *Chariton.* p. 502. *Theophylactus*
Bulgar. ep. 2. p. 6. καὶ οἱ ποταμοὶ ἐπιρρέουσιν ἐν τῇ
ἀνωθεν βροχῇ et alibi.

ταῖς] Cod. A. τῆς. Pronuntiatio lectionem hanc peperit, vid.
Guys Itiner. T. I. p. 156.

προειρημέναις] vere *Plutarchus* T. I. p. 59. ὥς γὰρ φαρμάκου πρὸς
ἐν ἀρμόσαντος νόσημα, τὴν δύναμιν καταμάδοντες οἱ ἰατροὶ με-
ταγούσι καὶ χρῶνται πρὸς πᾶν τὸ παραπλήσιον.

ζέσεως] Cod. A. ζήσεως.

τῆς] Cod. A. τὰς.

αἰσθάνονται] Cod. A. αἰσθάνοντες.

dum, et alvus solvenda, seu venter exinanendus erit. Irrigationes quoque supra in dolore capitis positaе, repetendae erunt, veluti cum acrimoniam sentiunt, eae quae in dolore capitis ex intemperie calida orto, cum vero frigus et stuporem veluti percipiunt, eae quae in dolore capitis ex frigida intemperie orto, in usum transferendae sunt, quamvis in his etiam, medicamenta quae salivam movent, et ea quae naribus induntur (Errhina appellantur) adhiberi debeant.

τῆς ἐπὶ τῆς] Leg. τοῖς ἐπὶ τῆς Sequitur noster hic et alibi praeceptum Hippocratis lib. de flatibus p. 296. ἐν δὲ συντόμῳ λόγῳ, τὰ ἐναντία τῶν ἐναντίων ἐστὶν ἰήματα, quod frequenter laudant medici, ut Alexander Trall. lib. XII. p. 696. Demetrius Pepag. de podagra c. 10. et 36. Aëtius de affect. spir. animal. lib. I. c. 13. p. 51. et alii scriptores, ut Palladius Hist. Laus. p. 81. Theophylactus Bulg. in Ev. Joannis c. 1. p. 575. Iobius apud Photium p. 660. Isidorus Orig. lib. IV. c. 9. Eros de passion. mulier. c. 21. p. 264. Quoniam contraria contrariis curantur. Conf. noster c. 156.

τοῖς ἐπὶ] Cod. A. τὰς ἐπὶ.

χρησέον] Cod. B. ὡσαύτως δὲ. Adparet exinde verbum χρησέον ad antecedentia esse referendum, et verba ὡσαύτως δὲ in textum esse recipienda: vel legendum χρησέον * χρησέον δὲ.

δὲ ἐπὶ] Cod. A. δ' ἐπὶ τούτῳ, voluit ἐπὶ τούτων, ut noster c. 32. et c. 151.

ἀποφλεγματισμοῖς] Galenus l. c. lib. II. p. 182.

ἐρρίνοις] Cod. A. καὶ ἐν ῥίσιν. De errhinis vid. Th. Bartholinus Epist. Medic. Cent. IV. ep. 2. p. 11.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΦΛΕΓΜΑΤΙΣΜΩΝ

καθαίρόντων κεφαλὴν.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Ὅριγάνου, ὑσώπου, σαμψύχου, γλήχωνος, ταῦτα
ἔψησον σὺν ἐψήματι καὶ ὄξους, καὶ δίδου ἀναγαγεγαρίζειν.
ἄλλο. σαφίδα ἀγρίαν, καὶ πέπερι, καὶ μασίχην δίδου μά-
σασθαι· διαμάσιμα. μασίχην, ἀγριοσαφίδα, ζιγγίβερ
οἶδου

Cap. XVII. et hoc caput migrat e Cod. E.

καθαίρόντων κεφαλὴν] *Gregorius Naz. Or. de baptism. p. 198.*
καλὸν τὴν κεφαλὴν καθαίρομένους ὡς καθαίρεται κεφαλὴ. Ob-
serva Graecos ubi verbum praecedit substantivum, omittere
articulum. conf. quae ad c. 26. notavi. Cod. A. περὶ ἀπο-
φλεγματισμοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς. Cod. D. tamen ante κεφα-
λὴν articulum τὴν addidit.

Ὅριγάνου] *Plinius lib. XX. c. 17.* Cod. A. ὀρίγανον.

σαμψύχου] Omisit cod. A.

γλήχωνος] addunt codd. B. et D. καλαμίνθης. Cod. D. καλα-
μίνθης, ὃ ἐστὶ ποταμογείτων. *Schol. Homeri ad Iliad. B. vf.*
88. γλήχαν ἀγριος, ἥτις καλαμίνθη κ. τ. λ.

ἔψησον] Cod. A. ἔψα.

ὄξους] Cod. A. ὄξυ.

ἀναγαγεγαρίζειν] Cod. A. addit καὶ ἐν ῥίσιν.

ἄλλο] Quae sequuntur hic in cod. A. non habentur.

σαφίδα] Cod. B. σαφίδας ἀγρίας. Diversa ab editis hic habet
cod. D. ἄλλως· πύρεθρον ἔξαγ. α'. καὶ χρυσεβάλανον ὁμοίως.
καππαρορίζου φλοιὴν ὁμοίως· ἐλαιοφύλλου ὁμοίως· κοπανίσας
καὶ ἐψήσας σὺν ὕδατι κλύζει.

μάσασθαι] Cod. B. διαμασᾶσθαι. *Vir cel. Car. Andr. Dukerus*
ad *Oribasii Anatom. p. 54.* μάσασθαι. Forte ita scribunt me-
dici. Sed alii μασᾶσθαι et μασσᾶσθαι. μάσασθαι et μάσσα-
σθαι est prehendere, capere, non manducare. *Galenus Lex.*
Hippocr. p. 74. v. Ἐσαφάσας· ὥςτε μασᾶσθαι, ὃ ἐστὶ ζητᾶ-
σθαι. conf. Athenaeus lib. VII. c. 5. p. 279. sed utroque mo-
do scribi hoc verbum observat *Hemsterhusius ad Aristophanis*
Plut. vf. 321. adde *Graevii Lect. Hesiod. c. 21. et Schol.*
Aristophanis ad Equit. vf. 714. Cynosphium p. 194. λαβὼν
κύμινον εἰς τὸ σῶμα σου καὶ μασσησάμενος.

DE MEDICAMENTIS,

QVAE SOLIVAM MOVENDO,

CAPVT PURGANT.

C A P. XVII.

Origanum, hyssopum, majoranam, portulacam, cum sapa et aceto decoquito et gargarizandum praebeo. Aliud. Herbam pediculariam, piper et mastichem commanducandam dato. vel mastichem, herbam pediculariam et zinziber. Aliud. Quod pituitam educit, vel herbam

μασίχην] ad sputa provocanda, ut scribit *Aretaeus* cur. morb. acut. lib. 1. c. 2. p. 80. C.

διὰ μάσιμα] Leg. junctim διαμάσιμα. Sed caret hac voce cod. B. quam ex margine ortam, puto, vel a manu correctoris. Cum quae jungenda essent, separarent librarii depravarunt *Antoninum Liberal.* c. VI. δεηθέντες, δ' Ἀπόλλωνος μὴ αὐτὸν ἀπολεσθαι, ἐπεὶ περ ἴσος αὐτὸν ἐτίμα. corrig. ἐπεὶ περισσῶς αὐτὸν ἐτίμα. Sic quoque c. XXXVIII. τοῦτον ἐφίλησε περισσῶς Αἰάκος. *Homerus Hymn.* in Apollini. vs. 48.

οὐδέ τις ἐτλη

Φοίβοι δέξασθαι καὶ πιότερον περ ἐοῦσα.

Emendo

καὶ ἡπιότερον περ ἐοῦσα

Temperare mihi nequeo quin subjungam adhuc locum *Tryphiodori* misere corruptum de excid. Illi vs. 149.

Μὴτέ τις αἰσχύνηται εὖν κλέος, ὃ κεν ἕκαστος.

leg. αὐτὸς κεν ἕκαστος. Juvabit quoque opem ferre *Theophylactus Bulg.* epist. LXI. p. 94. εἴτε τέως χεῖρας γνωρίζω. leg. εἴτε ἐτέως, quo vitio etiam laborat *Jo. Chrysostomus* de virginitate p. 85. βουλόμενος οὖν διασῶσαι τῆς μνησικαχίας τὴν εἰς αὐτὸν καὶ τέως κενῶσαι τὴν ὀργήν. leg. iterum καὶ ἐτέων. Addam adhuc locum *Polyaeni* lib. III. c. 10. p. 281. qui summi *Casauboni* sagacitatem delulit: ἐπεὶ πολλοὶ ξένοι εἰσπλέοντες συχνὰ τῶν πολιῶν κίων ἀνήλυσον leg. συχνὰ τῶν πόλει ἀρχίων.

ἄγριοςαφίδα] Cod. B. ἀγριοςαπίδας, supra scripto φ.

ἰγγίβε] *Galenus* Leg. Hippocr. p. 76. v. Ἰδιόα. *Plinius* lib. XII. c. 7. De modo quo agit consul, *Th. Bartholinus* Epist. Medic. Cent. IV. ep. 1. p. 5.

δίδου διαμάσασθαι. ἄλλο. ἀποφλεγματισμὸς σαφίδος ἀγρίας, γλήχωνος, ὑσσώπου, θύμου, ὀριγάνεως, σὺν ὅξει καὶ ἐψήματι ἐψήσας, δίδου ἀναγαργαρίζειν.

ΕΡΡΙΝΑ ΚΡΑΝΙΟΤ

καθαρτικά.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Σεύτλου ῥίζης χυλὸν ἔγχεε ταῖς ῥισίν. ἄλλο. μελάνθιον σὺν γάλακτι γυναικείῳ λειώσας, ἔγχεε ταῖς ῥισίν, ἢ χυλὸν κυκλαμένου ἔγχεε ταῖς ῥισίν ἄλλο ἑρῥίνον καθαίρον, ἰσχυρὸν ἐλατήριον Λα' μελάνθιον Λβ'. λειώσας σὺν κύπρινῳ ἐλαίῳ, ἔγχεε ταῖς ῥισίν.

Π Γ Α Ρ.

δίδου] Codex B. δίδου ὁμοίως.

διαμάσασθαι] Cod. B. διαμασᾶσθαι. *Aristoteles* H. A. lib. IX. c. 6. καὶ τὰ ξύλα διαμασσῶνται. *Hippocrates* Coac. Praenot. p. 187. *Antiphanes* apud *Athenaeum* lib. III. c. 3. p. 75. *Longus* Past. lib. I. p. 16. *Antigonus* Caryst. c. 44. *Alciphron* lib. III. ep. 57. *Eusebius* H. E. lib. IX. c. 7. p. 263. *Nicetas* Choniast. p. 542. pro ruminari adhibuit *Isidorus* Pelus. ep. 119. p. 241. Jo. *Chrysostomus* in A. A. Serm. XVII. p. 710.

ἄλλο] Leg. ἄλλος ἀποφλεγματισμὸς, quam meam suspicionem egregie confirmat cod. D. ubi legitur ἕτερος. Nihil proclivius quam ut σῖγμα finale transeat in σῖγμα, ut monet Alex. *Morus* ad *Lucas* c. XI. 14. p. 81. et R. *Bentley* epist. ad *Millium* p. 55.

γλήχωνος] Cod. B. γλίχωνος.

δίδου] Cod. B. δὲς πίνειν. Dosis non definitur: deest forte ἴσα vel simile quid.

ἀναγαργαρίζειν] Verbum veteribus Graecis ignoratum, ut testatur *Pollux* lib. VI. c. 3. segm. 25.

Cap. XVIII.

Ἑρῥίνα] Cod. A. ἐν ῥισί. Cod. B. ἑρῥίνα καθαρτικά κεφαλγίας. Cod. D. ἑρῥίνα καθαρτικά κεφαλῆν.

Σεύτλου] *Archigenes* apud *Galenum* sec. loc. lib. II. p. 124. *Scribonius* Larg. c. I. 7. *Plinius* lib. XX. c. 8.

herbam pediculariam, portulacam, hyssopum, thymum et origanum in aceto et sapa decoctas, pro gargarismate adhibeto.

STERNVTATORIA

QVAE NARIBVS INDVNTVR, AD FVR-
GANDAM CALVARIAM.

CAP. XVIII.

Radiciſ betae ſuccum naribus infundito. Aliud, Nigellam ex lacte muliebri laevigatam, vel cyclaminis ſuccum eadem ratione naribus indito. Aliud ſternutatorium quod valide purgat, Elaterii drachma, nigellae drachmae duae ex oleo cyprino trita naribus inſtillatur.

STERNV-

χυλόν] Cod. A. ἡ χυλόν.

ῥίσι] Cod. B. ἡ κίσσου χυλόν, addit, ἡ κυκλαμίνου. Cod. D. ἄλλως· μελάνθιον λειώσας ὁμοίως ἐγχεε, ἡ κίσσου χυλόν ἡ κυκλαμίνου. Cod. A. μελάνθιον σὺν γάλακτι γυναικείῳ λυώσας ἐγχεε ταῖς ῥίσι, ἡ χυλόν κυκλαμίνου.

κυκλαμίνου] conf. Aretaeus cur. morb. chron. lib. I. c. 3. p. 118. E.

ἄλλο] Distinctionem quae post hanc vocem in ed. Martii compareret, sustuli, ac post ἰσχυρόν rejeci. Ἄλλο ignorat codd. A. et Cod. E.

ῥῆξιον] Hic incipit caput hoc in Cod. E. ac legit ῥῆνα καθαίρων.

L β'] Cod. E. L α'.

ἐλατήριον] Alexander Trall. lib. IV. p. 226. καλοῦσι δὲ οὕτω τὸν χυλόν τοῦ ἀγρίου σικύου. Celsae Jatr. Mil. ἐλατήριος ὁ ἐντὸς τοῦ ἀγγουρίου χυλός. et quodvis medicamentum purgans ut testatur Galenus in Lex. Hippocr. p. 72. Pollux lib. IV. c. 25. legim. 179. ἐλατήρια τὰ κενοῦντα. Aristoteles Probl. Sect. I. 41. conf. doct. Schulze Toxicolog. Veter. c. 3. p. 23.

ἐγχεε] Cod. E. ἐκχεε.

ῥίσι] vid. observata ad c. 7.

ΠΤΑΡΜΙΚΑ ΔΙΑ ΤΩΝ

μυκτῆρων.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Στρούθιου, ἑλλεβόρου λευκοῦ, ἀνὰ L α'. καζορίου
L α'. πεπέρεως L γ'. λειώσας δίδου ἀνασπᾶν διὰ τῶν ῥι-
νῶν. ἄλλο. μελάνθιον καὶ ξρούθιον καὶ πεπέρεως δίδου
λεία διὰ τῶν ῥινῶν ἀνασύρειν. ἄλλο. κυκλαμίνου L γ'.
κηκίδος L α'. ξρούθιου L β'. λειώσας.

Cap. XIX. Cod. E. ιδ'.

Πταρμικὰ] Cod. A. πταρμικῶ διὰ τῶν μυκτῆρων.

Στρούθιου] Cod. E. ξρούθιου. Pars hujus capituli desumpta est ex
Pauli lib. III. c. 24. conf. Scribonius Larg. I. 10. et Caelius
Aurel. morb. acut. lib. I. c. XV. p. 53. morb. chron. lib. I.
c. IV. p. 306. et 357. Hippocrates de natura muliebri p. 135.
Aretaeus cur. morb. acutor. lib. I. c. 2. p. 79. E. Celsus lib.
V. c. 22. Plinius lib. XIX. c. 3.

ἑλλεβόρου] Cod. A. ἐλεβόρου. Aretaeus l. c. addit his, euphor-
bium, Carneadem aliosque philosophos caput helleboro albo
purgasse, notum est, vid. Valerius Maxim. lib. VIII. c. 7.
p. 688.

L α] Cod. A. Ιη α.

λειώσας] Cod. A. λνώσας. Similem permutationem τοῦ α et λ
videor mihi animadvertisse apud Theophylactum Bulg. ep. 9. p.
15. σὺ μὲν οὖν, οὕτως ἐνταυτε καὶ κατευοδοῦ, καὶ διάφερε τῶν
κακῶν. leg. ἐνταυτε.

ἄλλο] Cod. A. ἄλλον.

μελάνθιον] Cod. A. μελάνθην. Cod. E. μελάνθη.

STERNVTATORIA

NARIBVS EXCIPIENDA.

CAP. XIX.

Struthii, veratri albi, castorii, singulorum drachma, piperis drachma quatuor, in pulverem redactae, naribus attrahuntur. Aliud. Nigella, struthium et piper contrita eodem modo applicantur. Aliud. Cyclaminis drachmae quatuor, gallarum drachma, struthii drachmae duae tritae exhibentur.

καὶ στρούθιον] Delet copulam Cod. A.

πεπέρεως] Cod. A. B. et E. πέπερι.

δίδου] ignorat Cod. A. Cod. B. λειώσας ὁμοίως δίδου ἀνασπᾶν. De vi praepositionis ἀνὰ in huiusmodi verbis, vid. doct. Lennep Analog. Ling. Gr. p. 247. Achilles Tat. lib. II. p. 133. τὰς ἀγκυρας ἀνέσπων, et Longus Pastor. lib. II. p. 56.

ἄλλο] Cod. A. ἄλλον. Cod. E. delet.

κηκίδος] Cod. A. et B. κικίδος.

στρούθιου] Cod. A. στρούθιου. Hinc etiam emendo Serapionem Anthol. lib. III. c. 6. epigr. 15.

Ἐμπορος, ἢ τυφλοῦ κύματος ἰχθυόλος.

leg. συφλοῦ. et Getulici lib. cit. c. 22. epigr. 13.

Καὶ Μαλίου τυφλὰ καμπτομένου σπίλαδες.

leg. iterum συφλαί, quod adiectivo usus est Lynophron Cassandr. vi. 737. Glossae Jatric. Mil. γλεῦκος, τὸ ἀποσάγμα τῆς ταφυλῆς. De Struthio consulendus Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 40.

λειώσας] Repetendum ex superioribus δίδου aut addendum χρᾶ. Codex B. addit δίδον. Cod. A. vero ποίσι. Cod. D. δίδον ἀνασπᾶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΤΣΑΙ

πταρμούς.

Κ Ε Φ. Κ.

Ὠκίμου σπέρμα, καὶ ἐκείνο αὐτὸ ὁσφραίνόμενον.
 ἄλλο. φύλλιον συνεχῶς ὁσφραίνου, ἢ ὅπιον συνεχῶς
 ὁσφραίνου. Τοπικὰ πρὸς ἡμικρανίας διὰ ψυχρὰν δυσπρα-
 σίαν, δαφνίδας, πήγανον, πευκεδάγου ρίζας ὅξω λείου,
 καὶ ἀναλαβὼν ιηροτὴν ἐπιτίθει. ἄλλο. ὁσέων περσιῶν
 τὸ

C a p. XX.

Περὶ] Cod. A. περὶ πταρμούτα παῦσαι. Voluit forte πταρμούς
 καταπαῦσαι Cod. B. πρὸς τὸ παῦσαι. ac sic quoque Cod. D.
 Cod. E. πταρμούς παῦσον.

Ὠκίμου] Paulus lib. III. c. 34. conf. noster c. 103. Dioscorides
 lib. II. c. 171. Plinius lib. XX. c. 12. et 13. Simeon Sethi
 p. 16. Apulejus c. 118. Sotio Geop. lib. XI. c. 28. Cod.
 A. βασιλικῶ καὶ τὸ σπέρματι αὐτοῦ ὁσφραίνόμενος. Cod. B.
 ὠκίμου ὃ ἐστὶ βασιλικὸν τὸ σπέρμα. Cod. D. βασιλικόσπερμα.
 Cod. E. ὠκίμου, ὃ ἐστὶ βασιλικόν, τὸ σπέρμα. Casaubonus ad
 Persii Sat. IV. p. 336. Ocimum autem per i non per y hanc
 plantam nominant Graecorum et Latinorum codices: ut est a
 nobis studiose observatum.

ἐκείνο αὐτὸ] αὐτὸ quandoque significare ὅλον, integrum docuit ὁ
 πᾶν ad Strabonis lib. XI. p. 767. quo sensu hic accipi posset
 et c. 103.: verum cum αὐτὸ apud nostrum solum saepe denc-
 tet, malim et hic illud sic interpretari. Ita cap. 59. et c. 123.
 τῶν δὲ ἐξω μυνῶν φλεγμαινόντων αὐτῶν et c. 166. καὶ τῶ νάπυ
 αὐτῶ, pro quo κατ' ἰδίαν dixit c. 83. et c. 90. et 152. κατὰ
 μέγας, vel μέγας, ut c. 215. Ac sic quoque alii scriptores.
 Herodotu lib. IV. p. 284. χάρις γὰρ τῆς δε ἐχῶ τὸ κράτος
 αὐτῇ. Porphyrius de Abstin. lib. II. p. 235. οὐδὲν ἰδὼν αὐ-
 τόν. Homerus Iliad. B. vi. 233. et Iliad Θ. vi. 98. atque
 sic etiam accipio apud Aretaeum de caus. morb. acut. lib. II.
 c. 10. B. ἐπὶ γυναικῶν μὲν γὰρ αἰτέων. conf. Hemsterhuys ad
 Lucianum T. I. p. 230. Noster c. 122. ex additione Cod. B.
 et D. καὶ αὐτὸ τὸ ἐσθόμεν. Jamblichus V. P. p. 73. λέγει-
 φθαι δὲ αὐτὰ τὰ προβλήματα, ubi Obrechtus αὐτὰ vertit sola,
 sed jam olim Jo. Jac. Reiskio indicaveram per literas me sus-
 picari legendam esse αὐτοῦ, quas literas una cum aliis meis
 me infcio ac invito publici juris factas esse doleo. Apud
 Matthaeum Ev. c. IV. 16. αὐτοῖς viris doctis redundare vide-
 tur, sed viderint me peritiores, anne ut apud nostrum solis ex-
 poni queat. Explicationi a Casauboni pondus addant Mss.
 B. et

DE REMEDIIS

QUAE STERNUTAMENTA INHIBENT.

CAP. XX,

Ocimi semen naribus ad odorandum admotum.
 Aliud. Psilium aut opium frequenter odorare. Medi-
 camenta exterius applicata, quae faciunt, ad hemicra-
 niam ex frigida intemperie ortam, lauri baccas, rutam,
 peucedani radices, cum aceto terito, eoque excipito, et
 instar cerati imposito. Aliud. Ex nucleis persicis me-
 F 3 dium

B. et D. quorum ille καὶ αὐτὸ ὅλον, hic vero καὶ αὐτὸ τὸ ὅλον, eiecit voce ἐκείνο. Noster c. 273. ἀγχουσα ἢ λεπτο-
 φύλλος ὅλη.

ἄλλο] Cod. B. ἢ ψύλλαιον.

ὀπιον] Verba, quae hic repetuntur, συνεχῶς ὁσφραίνου exulant
 ex Mss.

Τοπικά] Ignorant hanc vocem Mss. qui novum hic faciunt caput,
 cum hac epigraphē Cod. B. πρὸς ἡμικρανίας διὰ ψυχρὰν δυσ-
 κρασίαν. Cod. A. vero περὶ κατάρου καὶ κορίζης addito hoc
 Scholio: κατάρρους ἀρχή, ἡ πλεονασμὸς μυξῶν. leg. κατάρ-
 ρου ἀρχή, εἰ πλεονασμὸς μ. in Cod. E. est caput ιε. Verba
 haec in codice Augustano lemma constituunt et sunt simul
 initium novi capituli, quod frequens apud Palaephatum de in-
 credib. ut c. 42. 44. et alibi.

ἡμικρανίας] Cod. E. ἡμικρανίαν.

διὰ ψυχρὰν δ.] Cod. E. διὰ ψυχρᾶς δυσκρασίας.

εἰζας] Cod. A. εἰζαν. Cod. E. πενκεδάτης, omisso εἰζας.

ὄξω] Sexies ita exaratum apud nostrum hoc et sequenti capite et
 c. 153. ὄξοι pro ὄξος. Ita ter quoque συνήθους pro συνήθεις le-
 gitur apud Charitonem, ut ad eum observavit Dorville p. 334.
 Sed codices ὄξω dant. Quale acetum inunat, non addidit,
 cum tamen ejus noverit plures: album laudat c. 258. scilliti-
 cum c. 107. vetustum c. 292. De aceto conf. Gangraeus ad
 Juvenalis Sat. XIII. vs. 85.

λείου] ita quoque Cod. B. Cod. A. λυώσας.

κηρώτην] leg. κηρώτη. ac ita Cod. B. Alex. Morus not. ad N. T.
 p. 164. Observavimus non raro in veteribus libris ex inter-
 punctione natam esse litteram v calami lascivia. Κηρώτη agnos-
 cit Pollux lib. IV. c. 25. segm. 183. κηρωτὸν maluit auctor Cy-
 nosophii p. 192. Ita Θηριακὴ etiam Θηριακὸν dicitur, nempe
 Φάρμακον apud Xiphilinum Hadr. p. 250.

ἄλλο — ἐπιτίθει] Non agnoscit Cod. E.

τὸ ἐντὸς λειώσας, σὺν ὄξω καὶ λιβάνῳ ἐπιτίθει, ἢ κηρ-
δάμου σπέρματος, καὶ περιστρεῖς κόπρον σὺν ὄξω λειῶν
ἐπιτίθει.

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΣ ΔΙΑ ΘΕΡΜΗΝ

δυσσινεασίαν ὀδυνωμένους.

ΚΕΦ. ΚΑ'.

Κοχλίας γυμνοὺς σὺν λιβάνῳ καὶ ὄξω λειώσας ἐπι-
τίθει. ἄλλο. ἔντερα γῆς σὺν λιβάνῳ καὶ καστορέῳ λειώσας
σὺν ὄξω ἐπιτίθει. ἄλλο. εὐφρόβιον καὶ χάλκανθον ἀνὰ
L α'. λιβάνου L β'. σὺν ὄξω λειώσας ἐπιτίθει.

ΠΕΡΙ

ἐπιτίθει] ed. Martii ἐπιτήθει. ac sic quoque in codice B. exara-
tum. De permutatione harum literarum ex prava pronuntia-
tione vid. *Valesiana* p. 205. et *Chevreaeana* T. I. p. 202.

ὀστέων] vid. *Bodaeus* ad *Theophrasti* H. Pl. lib. III. c. 5. p. 125.
Cod. A. ῥοδακινὸκόκαλον τὸ (l. τὰ) μίσα λυώσας σὺν ὄξω,
ἐπάνω ἐπιτίθει. Compolitani vocem ῥοδακινὸκόκαλον ignorat
Glossarium Du Cange. De simplici κόκαλον consul. *Martinius*
Etymolog. p. 780.

σπέρματος] Suband. βραχύ τι ut c. 10. vel μέρος τι. Sed cod.
A. σπέρμα. ac in cod. E. σπέρματα exaratum esse sibi videri,
adscripsit erud. *Cores*.

περιστρεῖς] *Sextus Placit.* c. 33.

κόπρον] Cod. A. κόπρους, σὺν ὄξω λυώσας. Cod. E. κόπρου σὺν
ὄξω λεία. Sequuntur in Cod. A. εὐζώμου σπέρμα σὺν λι-
βάνῳ καὶ ὄξω ἐπιτίθει· ἔντερα γῆς σὺν λιβάνῳ καὶ καστορέῳ καὶ
ὄξω λυώσας ἐπιτήθει. Cod. B. ἄλλο· εὐζώμου σπέρμα σὺν
λιβάνῳ λυώσας μετ' ὄξους ἐπιτήθει. Cod. E. εὐζώμου σὺν
λιβάνῳ λυώσας ἐπιτίθει. Cod. D. ἄλλως εὐζώμου σπέρμα ὃ
ἐστὶ σπανάκι σὺν λιβάνῳ. ὃ ἐστὶ σπανάκι legendum monuit me
erud. *Bolla*. Conf. *Du Cange Gloss.* p. 1417. quae prae-
terea hic in cod. A. adferuntur ignorant Mss. B. et D.

Cap. XXI.

Περὶ] Cod. D. πρὸς τοὺς et ὀδυνωμένους. Cod. E. 15'.

Κοχλίας] Cod. E. κοχλίους. ac sic etiam scriptum apud *Stepha-*
num Byz. de Urb. v. Κοχλίονσα. p. 475.

dium laevigato, et cum aceto et thure inducito, aut cardami semen, vel columbae sterminus ex aceto tritum imposito.

AD DOLORES CAPITIS

VETUSTOS EX CALIDA INTEMPERIE
ORTOS.

C A P. XXI.

Cochleas exenteratas, ex thure et aceto tritas imposito. Aliud vermes terrestres ex thure et castorio tritas cum aceto admoveo. Aliud. Euphorbii, atramenti futorii, singulorum drachma, thuris drachmae duae ex aceto tritae applicantur.

F 4

DE

ὄζω] Cod. A. ὄζει. Cod. E. λεώσας ὄζει.

γυμνοῦς] nempe ὀσρέων. M. Antoninus lib. XII. c. 2. p. 346. ὁ Θεὸς πάντα τὰ ἡγεμονικὰ γυμνά τῶν ὑλικῶν ἀγγείων καὶ φλοιῶν καὶ καθαρμάτων ὀρεῶν. ubi vid. Gatakerus. Noster c. 192. κοχλίων σὺν τοῖς ὀσρέοις. conf. c. 46. et 52. Aelianus H. A. lib. II. c. 45. κατὰ τὸν κοχλίαν τὸν γυμνὸν τὸ εἶδος. conf. lib. VII. c. 31. Γυμνοκρίδον hordeum decorticatum dicitur, in capite, quod ex cod. Ms. post nostri c. 168. vulgari.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. delet Cod. E.

ἐντερεῶν] Dioscorides lib. II. c. 64. Aratus vs. 959. Omittuntur hic in Cod. A.

σὺν ὄζω] Cod. D. μετ' ὄζους. omissa in Cod. E.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. delet Cod. E.

εὐφώρβιον] Cod. A. εὐφολβιον. Cod. E. ἐφολβιον.

καὶ] Omittit Cod. A.

χάλκαθον] Cod. A. χάλκαθον. Cod. E. χαλκάνθου.

ἀνὰ L α'.] non agnoscit cod. A. sed pro illis habet καὶ λίβανον τοῦ α'. et sic quoque cod. D. Cod. E. δραχμὰς totidem literis.

σὺν ὄζω] nec haec agnoscit cod. A. sed eorum loco legitur ταῖτα. Cod. E. ὄζει. Totum autem hoc caput in codd. B. et E. non habetur. Verba σὺν ὄζω delet cod. D.

λεώσας] Cod. D. λεώσας.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΡΡΟΥ ΚΑΙ

κορύζης.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

"Όταν πληρωθῇ ἡ κεφαλὴ ὑγροῦ, καὶ πέμψῃ εἰς τὸ ὑπερῶν λέγεται κατάρρους, ὅταν δὲ εἰς τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν, λέγεται βράγχος· ὅταν δὲ εἰς τὰς ῥίνας φέρεται τὸ ὑγρὸν, λέγεται κόρυζα. καὶ εἰ ἔστι θερμὴ ἡ αἰτία, οἷον ἐξ ἡλιοκαΐας, λεπτόν ἐστι καὶ θερμὸν καὶ δάκνον· καὶ δεῖ ἀλείφειν ῥόδινον τὴν κεφαλὴν, ἢ ὀμφάκινον ἔλαιον καὶ λούειν αὐτοὺς. εἰ δὲ ψυχρὰ ἡ αἰτία, ὅταν παχύ ἐστι καὶ ψυχρὸν τὸ καταφερόμενον, δεῖ τούτους ὀλιγοσιτεῖν, καὶ ἀλείφειν ἀνιδελαίω, καὶ πηγανελαίω.

C a p. XXII.

Περὶ] Codd. A. et C. περὶ ἡμικρανίου δυσκρασίας. Cod. E. ις.

κορύζης] Cod. B. κορίζης.

"Όταν] Celsus lib. IV. c. 8. Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 7. Paulus lib. III. c. 28.

ὅταν — βράγχος] exulant haec ex codd. A. et C.

πληρωθῇ] Theophylactus Bulgar. epist. LV. p. 88. ἀνακόπτει δὲ μοι τὴν διάβασιν δύο ῥευματα· ἐν μὲν, τὸ κοινὸν τε καὶ ἐπιδήμιον, ὃ τοῦ ἐγκεφάλου πληρωθέντος κατάρρους δημιουργήσαν καὶ βήχας, καὶ τὸν περὶ τοῖς θωρακικοῖς νοσήμασι φόβον οὐκ ἀλόγως ἐφίστησι.

πέμψῃ] Codd. A. et C. πέμψει. Cod. B. πέμψῃ τούτο.

τὸ ὑπερῶν] Aristoteles H. A. lib. I. c. 11. Rufus Ephes. lib. I. p. 17. Hyppatus p. 148. ὁ οὐρανισκός, ὑπερῶα. Nemeseus de nat. homin. c. 9. p. 161. τὰ ὑπερῶα dixit, τὴν ὑπερῶα autem c. 14. p. 173. ac ita Codd. A. C. et E. hic quoque. conf. L. Bos Exercit. Philol. c. 9. p. 44.

λέγεται] Codd. A. et C. λογίζεται.

βράγχος] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 125. Priscianus lib. II. c. 20. Isidorus Origin. lib. IV. c. 7. Supra morbus. Porphyrius de Abstin. lib. III. 7. p. 232. Unde nomen Branchus fluxerit docet Varro apud Lactantium ad Statii Thebaid. lib. VIII. vs. 198.

φέρεται] Cod. E. φέρεται.

κόρυζα] Codd. A. et C. κορίζα. Rufus Ephes. lib. I. p. 25. Hippocrates de prisca medicin. p. 16. Actuarius de affect. spir.

DE DESTILLATIONE

ET GRAVEDINE.

CAP. XXII.

Cum caput humore fuerit plenum, eumque ad extimam cutem propulerit, catharrus graecis, latinis destillatio dicitur; cum vero in asperam arteriam, branchus graecis, nostris raucitas appellatur. Quod si humor a nares decumbat, κόρυζα graecis, a nobis autem gravedo vocatur, si praeterea causa fuerit calida, quem admodum quae ortum habet ex ardore solis, tenue est et calidum et acre quod profluit, caput itaque rosaceo et oleo acerbo inungere et lavare eos oportet: si vero frigida fuerit causa et id quod destillat crassum est et frigidum paucis cibo eos uti, et caput oleo anethino

F 5

vel

spir. animal. lib. I. p. 52. Tzetzes Chil. VI. vs. 331. Pollux lib. II. c. 4. segm. 78. Timaeus Lex. Plat. p. 120. Nemesius de nat. homin. c. 6. p. 137. Schola Salernitana c. 82.

Si fluat ad pectus, dicatur rheuma catarrhus,

Ad fauces branchusque, ad nares esto coryza.

αἶον] Delet Codd. A. C. et E.

ἡλιοκαίως] Ex insolatione, qua gymnastae utebantur. videatur praeter mercurialem, Casaubonus ad Persii Sat. IV. p. 346.

δάκρυον] Cod. B. δακνῶδες.

δὲ ἀλείφειν] Codd. A. et C. διαλείφειν.

ῥόδιον] Cod. B. τὴν κεφαλὴν ῥόδιον.

ὀμφάκιον] Cod. E. ὀμφάκιον et in margine adscriptum ἡ.

αὐτοὺς] Cod. D. αὐτὴν. nempe κεφαλὴν.

εἰ δέ] Codd. A. et C. ἡ δέ.

αἰτία] addit Cod. D. εἴη, quod probo.

παχὺ] iidem codices παχύν.

ψυχρὸν] delent codd. A. et C.

καταφερόμενον] Addit Cod. B. φαίνεται. Hoc est ἔστι. Sic c. 148. εἰ δέ φλεγμονῶδες τὸ περὶ τὰ σπλάγχνα φαίνοιτο.

ἀλείφειν] Cod. B. καὶ τὴν κεφαλὴν ἀλείφειν.

ἀνηθέλαιον] Codd. E. ἀνηθέλαιον. et B. vid. Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 93.

λαίω τὴν κεφαλὴν, καὶ πῶ ναρδίω καὶ ἱρίω· ταῖς δὲ
 ῥίσιν διαχρίσεις ἐνδοθεν λιβάνω καὶ σμύρνη σὺν ἐλαίω.
 ὅσφραντὰ δὲ μελάνθιον, ἢ κύμινον, πεφρυγμένα, ἐν
 ὀθονίῳ δεθέντα, καὶ ὀσφρανόμενα· κατὰ δὲ τοῦ μετώ-
 που ἐπιτιθέσθω τὴν ὀξηράν, ἢ τὴν ἰκέσιον ἔμπλαστρον·
 κατὰ δὲ τοῦ θώρακος τὸ ὀποβάλσαμον, ἐπαλειφέτω
 καὶ τοῖς θερμοῖς ἐλαίοις, οἷον τὸ πηγάνινον, τὸ ἀνήθινον,
 τὸ νάρδιον, καὶ τὸ σαμψύχινον.

ΚΑΤΑ-

ἱρίω] *Plinius* lib. XXI. c. 7. *Neophytus* apud *Salmasium* ad *Solinum* p. 861. Σουσίνη ἢ ἱρίς· Σούσινον μύρον, τὸ ἱρίον ἐλαίον·
 Ἐλαίον σουσίνον, ὃ ἐνοὶ κρίνινον καλοῦσι, ita *Crito Cosmet.*
 apud *Fabricium* Bibl. Gr. T. XIII. p. 690. conf. *Clemens Alex.*
Paedagog. lib. II. p. 183. C. *Strabo* lib. XII. p. 856. ἐποι-
 νείται καὶ ἡ Σελγικὴ ἱρίς καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς ἄλειμμα. *Athe-
 naeus* lib. XV. c. 12. *Schol. Homeri* ad *Odyss.* B. v. 339.
 ἐλαίον — οἷον τὸ ἱρίον σαμψύχινον. leg. καὶ σαμψύχινον.

ταῖς δὲ] deest δὲ in Cod. E.

ῥίσιν] Codd. A. et C. ῥισί. Cod. B. τὰς δὲ ῥίνας.

διαχρίσεις] Cod. A. χρηστέον. Cod. B. διαχρίειν.

λιβάνω] Cod. B. λίβανον καὶ σμύρναν.

ὀσφραντὰ] Codd. A. et C. ὀσφραίνεσθαι. Cod. B. ὀσφραντικὰ
 ἦτοι μυριστικά. Cod. E. ὀσφραντικά.

μελάνθιον] *Plinius* lib. XX. c. 17. *Priscianus* l. c. Codd. A. et
 C. μελάνθην. Cod. B. μελάνθιον, quod post κύμινον collocat.

κύμινον] Codd. A. et C. κήμινον.

πεφρυγμένα] iidem codices πεφρηγμένα. Cod. D. πεφραγμένα.

δεθέντα] Codd. A. et C. δοθέντα.

ὀσφρανόμενα] Codd. A. et C. ὀσφρανόμενος.

ὀξηράν] Compositionem dat *Paulus* lib. VII. c. 17. p. 287. acetum
 autem recipiebat, unde ita dictum emplastrum. ὀξηρὴν κεραμὸν
 dixit *Aristophanes* apud *Pollucem* lib. VII. c. 32. segm. 161.
 Cod. B. ὀξηρὰν ἔμπλαστρον, ἥτις σκευάζεται οὕτως· Λιθα-
 γύρου οὐγΓ. β'. σαμψύχου οὐγΓ. ζ'. ὀξους τὸ ἀρκοῦν. Quae
 compositio haud parum differt ab illa, quam tradit *Paulus* l. c.

ἰκέσιον] *Paulus* l. c. *Icesius* medicus fuit sectae Erasistrateorum,
 ut auctor est *Strabo* lib. XII. p. 869. ejus iconem exhibet mu-
 nus Smyrnaeorum apud R. *Mead* Tab. I. n. 11. Ἰκέσιον ita
 noster c. 182. et 186. unde interpretes *Icesium* vertit, alii Hice-
 sium

vel rutaceo vel nardino vel irino inungere oportet, na-
res autem intrinsecus illinere thure et myrrha ex oleo,
odorari autem nigellam aut cuminum frixa et in linteolo
ligata. Fronti vero inducere oportet oxeram et icesium
emplastra, thoraci vero opobalsamum seu balsami liquo-
rem, vel circum inungere eundem oleis calidis, qua-
le est rutaceum, anethinum, nardinum et majoranae
oleum.

CATA-

siu, plurima vocabula contra etymologiam Latini aspirarunt,
inquit Aegid. Menagius Amoenit. Juris Civil. c. 31. p. 181.
Diogenis Cynici pater vocabatur Icesius in gemma apud Spo-
nium Miscell. Erud. Antiquit. Sect. IV. p. 125.

τὴν ἐμπλάστρον] Anonymus de V. S. p. 8. καὶ ὕστερον ἐπίθες ἐμ-
πλάστρον τὴν διὰ χυλῶν. ita recte Ms. cod. quod uollem mu-
tatum in τὸ διὰ. conf. noster c. 91. 175. et alibi. Isidorus
Pelusiot. ep. 191. τότε ἡ ἐμπλάστρος καὶται ἀχρηστοτάτη. Cod.
E. ἐμπλάστον.

τὸ ὀποβάλαμον] Cod. B. delet articulum, et ὀποβαλσάμω legit.

ἐπαλειφίτω] Recte addit Cod. B. ὁ κόμινον.

ἐλαίοις] Rarus hujus vocis usus in numero plurali; Callimachus
tamen Hymn. in Apollinem vs. 38.

Αἱ δὲ κόμαι θυόεντα πίδα λείβουσιν ἐλαία.
ubi Scholiastes, qui propter hanc observationem vapulat Κο-
πιερσίῳ Observ. Philol. c. 2. p. 16.: σημειῶσαι ὅτι τὸ ἐλαία
πληθυντικῶς παρ' οὐδένι ἄλλω εὐρηταί. Scholiasta Apollonii
Rhod. ad lib. I. vs. 1075. χύτλα, κυρίως τὰ μετ' ὕδατος ἐλαία.
Caeterum hanc vocem de suo addidit noster, quae apud Pau-
lum non habetur. Aretaeus Cappad. cur. morb. acut. lib. I.
c. I. p. 74. D. ἐρτύλου κόμης ἐνεψητέον ἐν τοῖσι ἐλαίοις, et
alibi. Synesius de febr. c. VI. p. 194. μετὰ τούτων τῶν γλοίων
καὶ ὀλίγου ἱελαίων. conf. p. 198. et Cod. B. ad c. 171.

πηγάινον] Codd. D. et E. πήγανον. Cod. B. τῷ πηγαίνῳ et igno-
rat praeterea οἶον.

ἀνήθινον] Codd. A. et C. ἀνήθιος. Cod. D. ἀνήθον. Cod. B.
τῷ ἀνήθινῳ.

τὸ νάρδιον] Cod. B. τῷ ναρδίῳ.

καὶ τὸ] Delent copulam Codd. A. et C. Cod. B. ἢ τῷ σαμψυχίῳ.

σαμψύχινον] Cod. E. σάμψυχον.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΠΡΟΣ ΒΗΧΑΣ

καὶ κατάρξεως.

Κ Ε Φ. ΚΓ.

Στύρακος, σμύρνης, ὀπίου, χαλβάνης, ἴσα γλυκεῖ
ἀναλαβὼν, δίδου εἰς κοίτην γ'. ἢ πέντε κόκκια, καὶ γλυ-
κέος ἐπιρροφείτω, πρὸς δριμύ ρεῦμα. ὑοσκυάμου σπέρ-
μα Ιδ'. κουκουναρίων Λε'. κρόκου Ιδ'. ἐψήματι ἀναλα-
βὼν δίδου ἐκλείχεν. ἄλλο. μέλιτος, βουτύρου, κυμίνου
συνεψήσας δίδου ἐκλείχεν. δίδου δὲ ῥοφήματά τε δι'
ὑσώπου καὶ σύκων, καὶ σροβύλου, καὶ ἰρεως ἀφέψημα.
ἄλλο. σύρακος οὐγγ. ζ'. σμύρνης οὐγγ. β'. 5". τερεβιν-
θίνης,

Cap. XXIII. Cod. E. 19.

καὶ κατάρξεως] Cod. E. καὶ παρμούς. Codd. A. et C. πρὸς βή-
χους καταπότια. Cod. D. πρὸς βήχα καὶ παρμούς. Cod. E.
καταπότιον.

Στύρακος] Paulus lib. III. c. 28. Plinius lib. XXIV. c. 6.
Needham ad Geopon. lib. XIII. c. 8. Sam. Daleus Pharma-
col. p. 325.

γλυκεῖ] Codd. A. C. et E. γλυκὺ. Cod. B. γλυκεῖ.

γ'. ἢ ε'.] Ex superstitione medicina veterum de qua consul. Rob.
Kenchenius ad Q. Ser. Samonicum p. 93. conf. c. 125. et cel.
H. D. Gaubius method. concinnandi form. medic. p. 91. nam
omnis impar numerus prospera significat et vivis adscribitur, ut
docet Lactantius ad Statii Thebaid. lib. V. v. 76. conf. Jo.
Rhodius ad Scribonium Larg. p. 132. Codd. A. et C. γ' ἢ καὶ
ε. Cod. E. οὐγγ. ε'. εἰς κοίτην.

γλυκέος] Codd. A. et C. γλυκαίως. Codd. B. et D. ἐκ τοῦ γλυ-
κίως. Rectius.

ἐπιρροφείτω] Heliodorus lib. VII. p. 357. Aristoteles Sect. XXVI.
probl. 3. δι' ὃ καὶ διακλύζονται καὶ ἐπιρροφούσι, καθάπερ
Παρεμίων ὁ υποχειρής. Codd. A. et C. ἐπιπίετω.

πρὸς δριμύ] Codd. A. et C. πρὸς δριμύ, et sunt lemma capitis
XXIII. Cod. E. margini adscriptum κ.

ρεῦμα] De humore ex naribus effluente Paulus Diacon. lib. XVIII.
p. 167. quoties defluentem guttam rheumatis, manu deterfit.

ὑοσκυάμου] Codd. A. et C. οσκιάμου.

CATAPOTIA

AD TYSSES ET DESTILLATIONES.

C A P. XXIII.

Styracis, myrrhae, opii, galbani, singulorum par pondus cum vino passo excipe et cubitum ituris quatuor aut quinque pilulas exhibe, iidem quoque passum superbibant. Ad fluxiones acres. Seminis hyoscyami drachmae 4 nucleorum pineorum drachmae 5, croci drachmae quatuor passo excipiuntur et lambendo assumuntur. Aliud. Mel etiam butyrum et cuminum usurpantur simul cocta, sorbitiones praeterea ex ficibus et decoctum nucleorum pineorum et iridis. Aliud. Styracis drachmae sex, myrrhae drachmae duae et semis, terebinthinae,

Lδ] Lβ'. Codd. A. et C. Cod. B. σΓ β'. Cod. E. ἐξ. ια' 5".

Le] 5 iidem. Cod. E. οὐγΓ. 5.

Lδ] uterque codex β'. Cod. E. ἐξά. β'.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἄλλον. Cod. E. ἄλλο — ἐκλείχων ignorat.

χυμῖνον] Dofin excidisse non puto, sed auctorem liberum fecisse lectori, eam pro scientia sua defini e, ut Oribasius Collect. lib. I. p. 12. σμῖγν δὲ σιραίου καὶ οἶνου γλύκεος, leg. σμίγν δὲ; si quis tamen velit subaudire βραχύ τι, aut simile, per me licebit. Codd. A. et C. μέλι, βούτυρον χυμῖνα. Cod. B. μέλιτι κύμινον καὶ βούτυρον ἀμφοτέρω εἰρησας.

ῥοφήματα] Codd. A. et C. καὶ ῥοφήματα. Cod. B. δίδου καὶ ῥ. Cod. E. ῥοφήματα, τὰ τε.

τε] ignorant Codd. A. et C. Codd. B. et E. τὰ τε.

κουκουναρίων] Paulus στροβιλίων.

στροβύλου] Paulus στροβίλου. Codd. A. et C. στροβήλου. Cod. E. σρεβήλων.

ἀφέψημα] Codd. A. et C. ἀφεψήματα. et sic quoque Cod. B. delet hanc vocem Cod. E.

ἄλλο] iterum ἄλλον Codd. A. et C. Cod. E. addit καταπότια et in margine κα. nempe c. XXI.

β' 5'] Codd. A. et C. δ' 5".

τερεβινθίνης] Plinius lib. XXIV. c. 6. Cod. E. τερεβίνθινον.

θίνης, χαλβάνης, ὀποπάνακος, ἱρεως ἀνὰ Ιβ'. ὀπίου Λκ'.
δίδου εἰς κοίτην νύκτα.

ΠΑΣΜΑΤΑ ΚΡΑΝΙΟΥ

ξηραντικά.

Κ Ε Φ. ΚΔ'.

Ερίκης κάρπου ούγΓ. α'. σχοίνου ἄνθος ούγΓ. α'. καὶ
κηκίδων ούγΓ. α'. σαμψύχου ούγΓ. ζ'. ἱρεως ούγΓ. ζ'. ξυλο-
βαλ-

χαλβάνης] Cod. E. χαλβάνιν.

ὀποπάνακος] Plinius loc. cit. Omittunt hanc vocem Codd. A. et C. quam tamen agnoscunt B. D. et E.

Ιβ'] Codd. B. et D. ούγΓ. β'. Cod. E. ξαΓ. β'.

Λκ'] Cod. E. ἑξα. α'.

εἰς κοίτην νύκτα] Delendum τὸ νύκτα, quod ex limagine in textum irrepsit. Recte supra εἰς κοίτην quemadmodum c. 50. et 125. ἐπὶ κοίτην Pollux lib. VI. c. 20. segm. 112. Hippocrates de prisca medicina p. 16. ἐς τὴν νύκτα, quae locutio vel sola arguit librum illum Coo sene juniorem auctorem habere, vel saltem interpolatum esse, nam Hippocrates saepe ἐς κοίτην dixit, et articulam praeterea omisisset, ut solent in ejusmodi locutionibus graeci, et noster c. 2. Jamblichus V. P. c. 21. p. 84. ἀπέναντι ἑκάστων εἰς οἶκον. Noster c. 25. εἰς ἐσπέραν, et hoc c. εἰς λουτρόν. Codd. A. et C. εἰς νύκτα nubem pro junone amplexi sunt, nempe glossema, quemadmodum et Cod. E. Possset tamen quis suspicari ab auctore proficisci hanc διτογραφήαν, cum prius dedisset εἰς νύκτα quod deinde emendavit εἰς κοίτην.

Cap. XXIV. Cod. E. κβ'.

πάσματα] Codd. A. et C. πάθματα κεφαλῆς ἀναξηραντικά. Margo Cod. A. τὰ ἐπιβαλόμενα καὶ ἐπιπαττόμενα. Cod. D. πάσματα κεφαλῆς ἀναξηραντικά. Cod. E. quoque ἀναξηραντικά, Eustathius Erot. lib. III. p. 77. ζητήσω τὰ πρόσφορα πάσματα. Caecilius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 38. sympasmatibus utentes, quae nos aspergines dixerimus. ubi vid. Almelovenius p. 619. Th. Reinesius Var. Lect. lib. III. c. 17. p. 651. diaspasnia Martialis lib. I. epigr. 88. ubi vid. Raderus: cui junge Scalige-

nae, galbani, opopanacis, iridis, singulorum drachmae duae, lachrymae papaveris drachma dormituri dantur.

REMEDIA

QVAE CAPITI INSPERGUNTUR, QVAE

CALVARIAM EXICCANT.

C A P. XXIV.

Ericae fructus, flores junci odorati, gallarum, singulorum uncia, majoranae, iridis, xylobalsami, costi, singulorum

Scaligerana prima p. 80. Habebant autem medici vascula, quorum ope πάσματα inspergebant, quae πυξίδια vocat Schol. Aristophanis ad Equit. vf. 902. quod e buxo antiquitus fierent. Th. Reinesius ep. 35. ad Rupertum p. 257. Hinc emendo Theophrastum Bulgar. epist. 42. p. 74. μὴ γὰρ μοι τὰ παρ' ἐμοὶ λέγε φάρμακα, μηδ' ὅτι παρ' ἐμοῦ τὰς πυξίδας τούτων ἔχων ἀταλαιπύρως τὸ προσφορὸν ἀναλέξομαι· καὶ ἡ ἐγκεράσας, ἡ ἐπιχρίσας, ἡ ἐπιπλάσας τῷ νοσήματι ἀντιπαλαμῆσομαι. leg. ἐπιπλάσας. Πάσματα habet noster c. 200. et 215.

Ἐρίκης] Plinius lib. XX. c. 13.

σχοίνου] Schol. Aristophanis ad Acharn. vf. 228. Aelianus [H. A. lib. VI. c. 42. Salmasius ad Solinum p. 185. et Hyl. Jatr. c. 86. Codd. A. et C. σχίου. Cod. E. σχινάνθου οὐγΓ. 5'. αἰθος] αἰθοῦς.

καὶ] delet Cod. E.

σαμψύχου] Cod. A. σαψύχου. omittit Cod. E.

οὐγΓ 5'.] Codd. A. et C. γο. β5'.

ἱρεως] Codd. A. et C. ἱρεος γο. α'. βαλανσίου Γο. α'. σίδιον γο. α'. intermedia ignorant. in Cod. E. ponitur post dosin corti, sed ita ἱρεως οὐγΓ τὸ 5". ire. iridis nuciae semis. Haec cl. Cores.]

ζυλοβαλσάμου] Strabo lib. XVI. p. 1107. Plinius lib. XII. c. 25. Rob. Kenchenius ad Q. Ser. Samonicum p. 87. Cod. E. ζυλοβαλσάμου οὐγΓ. τὸ 5". κόσου οὐγΓ. τὸ 5".

βαλσάμου ούγΓ. ζ'. κόσου ούγΓ. ζ'. κόψας, σείσας, επί-
 πασαι εἰς λουτρὸν τὴν κεφαλὴν. ἄλλο. κηκιδων ούγΓ.
 β'. ἱρεως ούγΓ. β'. σιδίων ούγΓ. β'.

κόσου] *Martinius Etymolog. p. 875. Matthiolus ad Dioscorides*
lib. I. p. 49. Auctiores hic codd. B. et D. quorum hic: ζυ-
*λαλοῖν ὑγρῶν, κηκιδ. — *) ἄλλως γάγγρινον, σκ — σίνην, ροῦ-*
διν, δαδδίου, σύψιν σαρκινίην. κυππερισσακόκκια, βαλαυσία,
ἐρύκης καρπὸν, σιδίων ἀνὰ Γο β'. ποίου ὁμοίως. ille vero: αλ-
λο. πάσμα ἀναξηραντικὸν κεφαλῆς. κηκιδίων ἱρεωχίου ἀν-
θρος βαλαυσίων, ἐρύκης καρπὸν, σιδίων ἀνὰ ούγΓ. β'. ποίη
ὁμοίως.

σεισας] *Leg. σήσας, quo verbo noster saepe usus est, vid. index.*
Interpres ἀπὸ τοῦ σείω deduxit, cum sit formatum ἀπὸ τοῦ
σήθαν vid. Bentley Epist. ad Millium p. 56. Emendamus lo-
cum Antylli apud Stobaeum Serm. XCIX. p. 545. οἱ ὑψηλοὶ
τῶν τόπων, υγιεινότεροι, τοῦ ἀέρος ἐν αὐτοῖς οὐ μένοντος, ἀλλὰ
περιχεομένου, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνέμων συνεχῆς ἀπαιτουμένου,
corrig. καὶ ὑπὸ τῶν ἀνέμων συνεχῆς ἀπαιτουμένου. Amant
Graeci hac metaphora uti, ubi de vento sermo est. Xenophon
Memorab. lib. I. c. 4. 6. ὥς δ' ἂν μηδὲ ἀνέμοι βλάπτωσιν,
ἡθρὸν βλεφαρίδας ἐμφύσας, quam lectionem merito tuetur Er-
neshti. Cod. E. σίσας, ubi doct. Cotes bene vidit leg. σήσας;
qui addidit praeterea: „derivatur hoc verbum aequae ac σείω
„quatio a σείω, secundum Eustathium in Odyss. II. p. 1792.
„Gravins peccatum apud Hippocratem de morb. mulier. p. 651.
„ed. Foëlii: Κύπερον κόψαιτες κατασῆσαι ὅσον σκαφίδα.
„vertit Foësius: cyperum tusum, quantum conchae testa capit,
„omittens κατασῆσαι, quod non intellexit: Cornarius vero ver-
„tit? praeparatio; sed legend. κατασῆσαι, cribrare, ut p. 655.
„καὶ κηκίδα κατακόψαι, καὶ κατασῆσαι, καὶ ὑεχνύμου τρίτον
„χοίνικος. Similiter etiam erratum fuit in Herodoti lib. I. c.
„20. de Babylonis: τοὺς (μυθῶς) ἐπεὶ τε ἂν θηρεύσαντες αὐή-
„γασι πρὸς ἡλίον . . . ἐσβάλλουσιν ἐς ὕλμον, καὶ λεγόντες
„ὑπέροισι, σῶσι διὰ σινδύας, καὶ ὅς μὲν ἂν βούληται αὐτέων.
„αὐτε μάζαν μαζάμενος ἔχει, ὁ δὲ αἵρου τρόπον ὀπτήσας,
„Portus deduxit a σάζουσι per syncopen, sed est a σάω, quod
„idem ac σείω. Doct. Larcher recte vertit percolant, monitus
„aeque ac Wesselingius ab Etymologici auctore.“

*) ἄλλως] *Leg. ἄλλας γάγγρινον, Du Cange Gloss. p. 233.*

guorum unciae sex, incidantur, agitentur et inspergantur ad capitis lotionem. Aliud. Gallarum, iridis, singulorum drachmae duae, malicorii tantundem.

ἐπιπάσαι] Leg. ἐπίπασσε, sic c. 215. ἐπίπασσε ἐκ τοῦ λουτροῦ.

εἰς λουτρον] *Martius* legisse videtur εἰς λουτρον τῆς κεφαλῆς, quod vertit ad capitis lotionem. Subaudiendum vero ἀπὸντος, quod verbum epitomator noster fere ubique reticet. de qua locutione vid. *Hemsterhuys* ad *Aristophan.* *Plut.* p. 454. et *Dorville* ad *Chariton.* p. 706. *L. Bos* *Ellips.* p. 216. *Ev. Lucas* I. 13. ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Est autem λουτρον frigida lavatio, ut docuerunt praeter *Casaubonum* ad *Gallicanum* p. 454. *Hemsterhuys* ad *Aristophanis* *Plut.* v. 952. et cl. *Burette* *Histoire de l'Academ.* T. I. p. 120. Sub vesperam balnea frequentabant veteres, quod patet ex *Herodiani* lib. IV. c. 8. et *Jamblichio* V. P. c. 21. p. 82. adde *Hier. Mercurialis* de arte gymnast. lib. I. p. 38. *Ramazzinus* de morb. artif. c. 43. p. 335. ire in balneum dixit *Celsus* lib. II. c. 17. ad balneum vadere *Marcellus Empir.* c. 4. p. 41. ut *Sophocles* *Ajae.* v. 227.

Ἄλλ' εἰμι πρὸς τε λουτρα

ἄλλο] Pro eo habet Cod. E. πάσματα ἀναζηραντικά κεφαλῆς et in margine κγ.

κηκίδων] Cod. E. κικίδος.

ἕως] Cod. E. βαλαυσίου οὐγΓ. β'. ἐρίκης καρπὸν οὐγΓ. β'. σιδίων οὐγΓ. β'.

τὴν κεφαλὴν] Pro τῆς κεφαλῆς. *Diodorus Sicul.* lib. I. p. 83. καταπεπασμένοι δὲ τὰς κεφαλὰς, ubi vid. *Wesselingius.* *Aristophanes* *Av.* v. 419.

κρατῆν ἢ τὸν ἐχθρὸν

pro τοῦ ἐχθροῦ, ubi vid. *Schol. Polyaeus* lib. V. c. 2. p. 440. καὶ τὴν κόμην κόμην καταχεόμενος, ubi nolim legere τῆς κόμης cum τῷ πᾶν *Casaubono.*

ΠΕΡΙ ΦΡΕΝΙΤΙΔΟΣ.

Κ Ε Φ. ΚΕ΄.

Ἡ Φρενίτις φλεγμονή ἐστὶ τῶν μηνίγγων, ποτὲ μὲν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐγκεφάλου συμφλεγμαίνοντος. ἔστι δὲ ὅτε παρὰ φύσιν θερμασίας συστάσης ἐν αὐτῷ, ἢ τοι αἵματος πλεονάσαντος, ἢ ξανθῆς χολῆς, ἢ μελαίνης, παρέρπεται δὲ αὐτοῖς πυρετος ὀξύς, καὶ παραφροσύνη, καὶ κροκιδισμὸς τῶν χειρῶν. καὶ οἱ μὲν δι' αἱματικῶν χυμῶν, μετὰ γέλωτος εἰσὶν, οἱ δὲ διὰ ξανθὴν χολὴν, μετὰ θράσους· οἱ δὲ διὰ μέλαιναν, μανιώδεις, καὶ ἀνατάσχει-
τοί.

Cap. XXV. Cod. E. κδ΄.

Φρενίτιδος] Codd. A. et C. φρενήτιδος et mox φρενήτης.

Φρενίτις] *Arætaeus* *cur. morb. acut. lib. I. c. I.* *Celsus* *lib. III. c. 13.* *Caelius Aurel. acut. morb. lib. I. c. 1.* *Paulus* *lib. III. c. 6.* *Priscianus* *lib. II. c. 2. conf. Dionysius Aegæus apud Photium Biblioth. p. 421.* *Theophilus de Urinis c. 5. p. 82.* Vere observat il. *Tully* *Essai sur les maladies de Dunkerque p. 63.* *Hippocrate, Aræteus, Galien et plusieurs autres medecins de l'antiquité traitoient les maladies inflammatoires à-peu près comme on les traite de nos jours, quoiqu'ils ignorassent la circulation du sang, etc.*

μηνίγγων] Codd. A. et C. μηνήγων.

ποτὲ μὲν] Exulat μὲν e Cod. E.

ἔστι δὲ ὅτε] Cod. E. ὅτι, male. *Paulus* ὅτε δὲ. De hac locutione consul. *Devarius* de particul. c. 40. p. 383. L. *Bos Ellips. p. 192.* et summus *Marklandus* ad *Euripidis* *Suppl. v. 1145.*

Θερμασίας] *Thomas Mag. p. 441.*

συστάσις] Cod. D. συσησάσης. male.

ἐν αὐτῷ] Cod. E. ἐν ταυτῷ.

ἢ τοι] Cod. E. ἢ τοῦ. Voluit puto ἦγουν.

ἢ μελαίνης] Desiderantur in Cod. E.

αὐτοῖς] nempe τοῖς κέμεντοις, quod adsumendum.

παραφροσύνη] Codd. A. et C. παρὰ φύσιν.

κροκιδισμὸς] Codd. A. et C. κροκοδισμὸς. Cod. B. κροκιδισμὸς. *Caelius Aurel. acut. morb. lib. I. c. 5. p. 19.* et ad eum *Alne-
Iovaninus.*

DE PHRENITIDE.

C A P. XXV.

Phrenitis inflammatio est membranarum cerebri, quae μήνιγγες graeco sermone appellantur, nunc quidem cerebro ipso ea laborante, nunc vero caliditate praeter naturam in eo existente, vel sanguine abundante, vel flava bile vel atra. Comitatur porro hos febris acuta, delirium et manibus floccos evellere videntur, qui igitur hoc affectu ob sanguineos humores laborent, ii rident: qui vero ob flavam bilem, feroces sunt: qui ob atram

G 2

infa-

Iouanius. Hippocrates Praenot. p. 5. καὶ ἀποκαρφολογούσας καὶ κροκίδας ἀπὸ τῶν ἱματίων ἀποτιλλούσας, ac ita uxor Dealcis apud eundem morb. vulgar. lib. III. aegrot. XV. p. 202. ubi vid. demonstratio praestantissimi medici Henr. Cope p. 314. Κροκὺς quod est apud Pollucem lib. VII. c. 14. segm. 64. idem ac κρόκη, Casaubonus ad Theophrasti Char. p. 28. et ad Persii Sat. VI. p. 509. Veram scripturam huic voci adseruit cl. Wesseling ad Herodoti lib. III. p. 196. conf. Foesius Oecon. Hippocr. p. 218. Scaliger ad Albinovani Eleg. II. vs. 74. et Scaligeran. prim. p. 125.

εἰ μὲν] Cod. A. et C. ἡ μὲν. Cod. E. εἰ μὲν.

αἱματικῶν] iidem codices αἱματικὸν χυμὸν, recte.

μετὰ γέλωτος] vid. doct. Keypke ad Matthaei c. XXVII. 66. Codd. A. et C. διὰ γέλωτος. Cod. B. μετὰ γέλωτος ἐστίν.

οἱ δὲ] Codd. A. et C. εἰ δὲ διὰ μελαιναν, μακράδας. εἰ δὲ διὰ ξανθὴν χολήν, θρασείς. Codd. B. et E. εἰ δὲ.

διὰ ξανθὴν] Cod. B. ἀπὸ ξανθῆς χολῆς.

οἱ δὲ] Cod. E. εἰ δὲ.

διὰ μελαιναν] Cod. B. ἀπὸ μελαίνης.

μελαιναν] Scilicet χολήν, quam plerumque post μελαιναν reticent medici recentiores. Anonymus de V. S. p. 9. ὁ ξανθήχολος ἢ ὁ ἔχων μελαιναν ἢ φλέγμα. Caeterum primus Anaxagoras bilem morborum acutorum causam statuiffe videtur, quem ea propter reprehendit Aristoteles de P. A. lib. IV. c. 2.

ἀκατάσχετοι] Historiam ludicram vid. Antholog. lib. I. c. 45. Cod. B. ἀκατάστατοι, καὶ ἀκατάσχετοι εἰσίν.

τοὶ. τοὺτους Φλεβοτομεῖν ἀπ' ἀγκῶνος αὐτίνα, καὶ
κλύειν δὲ ἔδρας τοῖς ἀποκρυστικοῖς δὲ ἐψήματος, καὶ χυ-
λοῦ πτισσάνης καὶ ῥοδίνου, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐμβρέχειν
ἐκ ῥοδίνου, χυλῶ δὲ σὺν χαμαιμέλῳ, καὶ τριβεῖν εἰς
ἐσπέραν τὰς τε χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐπιδέσμους
ποιεῖν, διδόναι δὲ καὶ τὴν διὰ κωδίων πιεῖν· καὶ τὴν κε-
φαλὴν

αὐτίνα] *Priscianus* lib. II. c. 2. p. 68. *licet ad detractiōnem san-
guinis cunctatio raro peccaverit.* *Rectius noster cum Paulo.*
Caelius Aurel. l. c. c. 10.

κλύειν] *Leg.* κλύζειν. ac sic *Cod. B.* cap. 30. 31. et 32. recurrit
idem viciū.

ἀποκρυστικοῖς] *Cod. E.* delet hanc vocem. *Cod. B.* τοῖς δριμυ-
τάτοις κλύσμασιν, οἷον διὰ τε ἐντερύου, ἀσπρικῶ καὶ τῶν
τοιούτων. sed ἀσπρικῶ legendum esse monuit me *praefatus*
finis Bolla.

δὲ ἐψήματος] *Cod. E.* διεψήματα καὶ χυλόν. vid. *Casaubonus* de
hac voce ad *Athenaei* lib. IV. c. 6.

χυλοῦ] *Hippocrates* de ratione vict. in morb. acut. p. 56. *Pli-
nius* lib. XVIII. c. 7. *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. II. c. 8.
et c. 19. *Didymus* Geopon. lib. II. c. 34. *Cael. Apicius* lib.
IV. c. 4. p. 32. *Hier. Mercurialis* Var. Lect. lib. IV. c. 18.
Martil. Cagnatus Var. Obi. lib. I. c. 30. *Petr. Petitus* ad *Are-
taeum* p. 237. Publice vendebatur apud veteres, vid. *Martialis*
lib. XII. epigr. 59. *Jo. Langius* Epist. medic. lib. I. ep. 57.
p. 273. *Salmasius* Epistol. lib. I. ep. 80. p. 173. *Jo. Bruyri-
nus* de re cib. lib. V. c. 10. p. 340.

πτισσάνης] Male *Cod. A.* πτισάνη, neque melius *Cod. D.* πτύ-
σανης.

ἐμβρέχειν] *Priscianus* l. c.

ἐκ ῥοδίνου] *Codd. A.* et *C.* ἐξ ῥοδίνῳ. *Cod. B.* ἐξυρῥοδύνῳ.
Cod. D. ἐξυρῥοδίνῳ. *Cod. E.* τῷ ἐξυρῥοδίνου.

ἐκ] De hac locutione consul. *Petr. Victorinus* Var. Lect. lib. XXXII.
c. 4. et *Casaubonus* ad *Celsum* p. 12. quibus adde *Rob. Ken-
chenium* ad *Q. Ser. Samonicum* p. 102.

χυλῶ σὺν] *Noster* c. 27. ἐλαίῳ σὺν παλαιῳ. c. 233. καθάρειν
διὰ τὴν τῶν ἐκκενούτων μελαίναν χολήν. *Achilles Tat.* lib. V.
p. 289. ὡς εἶδέν μου φερομένην τὴν φιλαέτην, ac p. 331. et
lib. VII. p. 417. ubi transpositiones displicent *Salmasio*, cum
tamen ad *Capitolium* talem transpositionem tuetur contra
Casaubonum, quem vid. ad *Suetonii* lib. I. p. 70. Exemplorū
struem praegrandem adferrem, nisi arbitrarem id abunde
fecisse *Dorville* ad *Chariton.* p. 138. et imprimis p. 319. Ἀνα-
ερεφῶν vocant hoc schema grammatici, vid. *Schol. Homeri* ad
Iliad.

infanientes et contineri non possunt. His igitur statim vena in cubito secanda, et alvus eluenda reprimentibus, decocto et cremore ptisanæ et rosaceo, caput vero perfundendum rosaceo et succo chamaemeli, et vesperi perfricandæ et manus et pedes, et vincula paranda et potui dandum medicamentum e papaveris capitibus, ca-

G 3

put

Iliad. Γ. vs. 12. *Areteus* morb. chron. lib. I. c. 5. p. 30. C. ουπω οἱ κακοῦ τόδε ἐνύπνιον ὀρέουσι ὥρμησε, ubi transpositio fraudi fuit doct. *Petito* ut locum corruptum crederet. Articulum h transposueris apud *Areteum* morb. chron. lib. I. c. 7. p. 35. E. cum cl. *Wyga* locum sanum corrumpes.

χαμαιμέλι] pro χαμαιμηλίνα. conf. quæ ad c. 12. notavi. c. 170. τὸ διὰ δάφνης pro δαφνίδαν. Exulant hæc verba e codd. A. C. et E.

εἰς ἑσπέρα] Cod. B. εἰς ἑσπέραις.

ταῖς τε] Caret particula τε Cod. E.

ἐπιδέσµους] Parum Attice nostrum locutum esse adfirmat cl. *Sallier* ad *Thomam* Mag. p. 502. qui cum *Phrynicho* masculino genere adhiberi negat hanc vocem, cui patrocinari admissus est *Trillerus* l. c. sed frustra, nam a recentioribus ita usurpari evincunt Schol. *Euripidis* ad *Phoeniss.* vl. 1663. τελαµῶνας δὲ τὰ ῥάκη, οὓς φαµέν ἐπιδέσµους. Clarius adhuc *Strabo* lib. 11. p. 656. nam quas *Philippus* πέδας nominaverat, ἐπιδέσµους οἱ ὕστερον προσηγόρευον ταῦτα τε καὶ τὴν *Δημητριάδα*. *Plutarchus* Γ l. p. 80. ὁ μετὰ τὴν τομὴν φεύγων τὸν ἰατρὸν, καὶ τὸν ἐπιδέσμον μὴ προσιέμενος. Elegantius τὰ ἐπιδέσµα. *Aelianus* H. A. lib. VIII. c. 9. *Paulus* l. c. δέσμοις περισφιγγόμενοι. *Theoporetus* Therap. I p. 4. οἱ ἰατροὶ καὶ δεσµὰ προσφέρουσι. Ἐπιδέσµατα dixit *Oribasius* de fractur. I. p. 61. ut *Hippocratis* de Medico p. 46. frequentius tamen ἐπιδέσµους. *Xiphilinus* Trajano p. 231. οἱ καὶ ἐπιλιπόντων τῶν ἐπιδέσµων — ἄλλους ἐς τὰ λαμπάδια ταύτην καταδεσµῶν. *Jo. Chrysostomus* in A. A. Sermon. XI. p. 834. ἐπιδέσµων χρεῖα καὶ ἐλάχιον. Ἐπιδεσµιδῶς dixit *Cassius* Quaest. LVII. De fasciis medicorum egit *Philostatus* V. A. lib. VIII. c. 25. p. 366.

ποιῶν] Mos ille ligandi membra, ubi dolent, etiam notus incolis Africae de quibus *Le Vaillant* voyage en Afrique T. I. p. 288. hæc observat. „Le plaissant moyen des ligatures est encore „chez eux un remède général qu'ils appliquent à tous les „maux. Ils bandent avec force leur tête, ou toute autre partie „souffrante, et pensent qu'en gênant le mal, ils l'obligent à „fuir.“

καδίων] *Seberus* ad *Pollucis* lib. II. c. 4. segm. 38. Schol. *Homeri* ad Iliad. Ε. vs. 499. Κῶδρια δὲ εἰν ἡ τῆς μήκανος κεφαλῇ, ὃ εἰν εἶδος βοτάνης. Quæ post hanc vocem leguntur usque ad ψύχουσιν ignorant Codd. A. et C.

Φαλὴν κατεωνῶν ἐλαίῳ, ἐν ᾧ ἐνυπεζέσθησαν αἰ κωδίαί,
καὶ τὴν ψύχουσιν καὶ ὑγραίνουσιν τροφὴν παρέχεν, δι-
δόναι δὲ καὶ τὸ ὑδροροσάτον καὶ τὸ ὑδρόμιλον. ἐπίχρει
τῷ μετώπῳ, πρὸς τὸ ὑπνῶσαι ὅπιον, ἢ μανδραγόρου
χιλὸν, ἢ τὸν διὰ σπερμάτων τροχίσκον, ἢ τὸν πάγχρη-
σον. καὶ τὸ σπλάγχχνον ἐπιμελητέον τοῖς ψύχουσιν
ἐπιθέμασι.

ΠΕΡΙ

κατεωνῶν] Leg. καταιονῶν. vid. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 180.
et ad eum Seberus. Schol. Nicandri ad Alexiph. vf. 463.
Aelianus H. A. lib. XI. c. 31. μὴ καταιονῶν μὲν τὸν ὀφθαλ-
μόν. conf. lib. XIII. c. 7. M. Antoninus lib. V. c. 7. ὡς
ἄλλος πρὸς κατάπλασμα, ὡς πρὸς καταιόνησιν. Plutarchus T.
I. p. 129. οἱ ἰατροὶ ἐμβρεῖαν προσηύω καὶ κατηόνησαν. Moeris
Atticist. p. 6. αἰονῶν Ἀττικῶς καταντλῆν. ἐλληνικῶς. Theo-
doretus Therap. I. p. 4. καὶ καταιονῶσι (οἱ ἰατροὶ) βίαι τὰς κε-
φαλὰς. ad quod spongia utebantur. Idem Serm. VI. p. 101.
καὶ καταιονῶσι τῇ σπογγίᾳ. conf. Th. Gatackerus ad M. An-
tonin. p. 151. Archigenes apud Oribasium de Luxat. p. 157.
ψυχρῷ τε προσαιονητέον. Lexic. de Spiritibus a cl. Valckena-
rio editum p. 224. ἥτοι, ἀπὸ τοῦ ἐβραχεν. Ab αἰεὶ et νῶα
deducit Martinius Etymolog. p. 29. quam recte, viderit ipse.

καὶ τὴν κ — κωδίαί] Absunt haec a Cod. E.

ὑγραίνουσιν] Cod. E. ὑγραίνουσιν.

ὑδροροσάτον] Cod. B. ὑδροσάτον. τε. Cod. D. ὑδρορουσάτον.
conf. c. 118. et 122. Martius non male vertit julep, vid.
Jo. Henr. Hottingeri Analecta Historico-Theologica Dissert. VI.
p. 303. Quibusdam medicis julep dicitur syrupus longus, ut
Nicol. Fontano Observ. Rar. analectis p. 37.

ὑδρόμιλον] Leg. ex Paulo ὑδρῶμιλον. ac sic Cod. B. Codd. A.
C. et E. ὑδρῶμελι habent. quomodo conficiebatur docuit Am-
man ad Caesii Aurel. morb. chron. lib. III. c. 2. p. 442.
Hippocrates de rat. victus in acut. p. 405. Dioscorides lib. V.
c. 30. Paulus lib. VII. c. 15. Plinius lib. XXII. c. 24.
Geopon. lib. VIII. c. 27.

ἐπίχρει] Codd. A. C. et E. ἐπίχρει δὲ.

μετώπα] Simeon Sethi de Aliment. p. 72. ubi pro τῇ ἐπεργείᾳ leg.
τῇ ἐπαργείᾳ. Cod. B. τὸ μέτωπον. Temporibus potius illini
quam fronti inavult Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. X.
p. 42.

πρὸς τὸ ὑπνῶσαι] Non agnoscit haec verba Cod. B. Cod. E. τὸ
ὑπνῶς, omissa ultima syllaba.

ὅπιον] De opio veterum vid. Primerosius de vulg. error. lib. IV.
c. 44. et egregius Schuaz Toxicol. Veter. c. 12. p. 43.

put vero fovendum seu perfundendum oleo, in quo ebullierint capita papaveris, cibosque refrigerantes et humectantes offerre, et potui dare hydrorofatum, id est, julep ex infusione rosarum et aquam mulsam. Ad somnum vero inducendum fronti illinito papaveris lachrymam aut mandragorae succum, aut pastillum qui e feminibus et conficitur, et a graecis diaspermation dicitur, vel qui ob multiplicem usum quem habet πάγχρηστος vocatur, visceris porro quoque ratio habenda est, et ea quae refrigerant, imponenda erunt.

G 4

DE

μανδραγόρου] Codd. A. et C. μανδραγόρας. Xenophon Sympol. p. 170. τὰς μὲν λύπας ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους κοιμίζει. Athenaeus lib. XI. p. 504. Eustathius Hexaem. p. 9. διὰ δὲ τοῦ μανδραγόρου ὕπνον ἰατροὶ κατεπάγουσι, καὶ τῷ ἐπὶ τὰς σφοδρὰς ὀδύνας κατακοιμίζουσι. vid. Celsus lib. V. c. 25. et ad eum Rousseus. Apulejus c. 131. Clemens Alex. admonit. ad Gent. p. 84. Apulejus Metamorph. lib. X. p. 267. Lucianus Timon. T. I. p. 100. ὅπου γε καθάπερ ὑπὸ μανδραγόρα καθεύδεις. ubi vid. Hemsterhuys ib. p. 103. et Scaligerana secunda p. 439. junge doct. Schulze Toxicol. Veter. p. 9. p. 37. Polyaeus lib. V. c. 10. p. 480. Isidorus lib. XVII. c. 9. Needham ad Geopon. lib. XVIII. c. 16. et quos laudat Seberus ad Pollucis lib. V. c. 27. segm. 132.

χυλὸν] vid. Salmasius ad Solinum p. 906.

ἢ τὸν] Codd. A. et C. ἢ τῶν.

τροχίσκον] Cod. B. τροχόν.

τὸν] Malim τὴν cum Cod. B.

πάγχρηστον] Erasistratum habet auctorem, vid. Jugleri Biblioth. Ophthalm. p. 37. Cod. B. addit εἰς τὸ ὑπνωσάτω.

τὸ σπλάγχχον] τοῦ σπλάγχχου, Hippocrates tamen de fract. p. 22. ἃ οὐ κάρτα ἐπιμελεῖνται οἱ ἰητροί. Xenophon memorab. lib. II. c. 9. p. 104. καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ἐπεμελεῖτο. ubi cl. Ernesti cum Porto κατὰ subaudiendum censet. Theophrastus Char. c. 12. πρόθυμος δὲ ἐπιμελητὴν αἰ μὴ βούλεται τις γίνεσθαι. Schol. Homeri ad Odyss. Γ. vs. 332. καὶ καίαν τοῖς θεοῖς. τοὺς λόγους ἐπιμελομένοις. Xiphilinus Augusto p. 68. τοὺς δὲ καὶ ἐπὶ τῷ δήμῳ τῷ τε ὁμίλῳ κατὰ τὸ ἀρχαῖον, ποιούμενος ἐπεμελεῖτο.

ἐπιθέμασι] ἐπίθημα non ἐπίδεμα dici vult Thomas Mag. p. 344. sed parum sibi inorigerum nostrum caeterosque medicos experitur, Atticismi non adeo studiosos. Codd. A. et C. ἐπιθέμασιν exhibent.

ἐπιμελητέον] Verbi hujus significationes persequitur L. Bos animadv. ad script. Gr. p. 66. de medico etiam Theophylactus Bulgar. ep. 47. in qua plura vocabula congeffit ex officina medicorum derivata.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ

ἐγκεφάλου.

ΚΕΦ. Κς'.

Φλεγμαίνων ὁ ἐγκεφάλος εἰς τοσοῦτον ὄγκου αἵρεται
 πολλάκις, ὥς καὶ τὰς τῆς κεφαλῆς ῥαφὰς διίσασθαι,
 καὶ ὀδύνη μεγίστη παρέπεται, καὶ ἔρευθος τοῦ προσώπου,
 καὶ τὰ ὄμματα προπετῇ γίνεται. Φλεβοτομεῖν οὖν τού-
 τος χρὴ, δεῖ δὲ καὶ ἀπὸ ρινὸς, καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν
 γλῶσσαν φλεβῶν αἷμα ἀφαιρεῖν. Χρῶ δὲ ταῖς πρὸς
 φλεγμοναῖς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐμβροχῶν, ἢ κατὰ συμπά-
 ρειαν

Cap. XXVI. Cod. E. κς'.

Φλεγμαίνων] *Paulus lib. III. c. 7.*ὁ ἐγκεφάλος] *Codd. A. et C. φλεγμαίνων ἐγκεφάλον. Cod. D.*Φλεγμαίνων μὲν ὁ ἐγκεφάλος. *Cod. E. ὁ φλεγμαίνων.*εἰς τοσοῦτον] *Noni verba sunt, Paulus enim οἶδ'ε πολλάκις οὕτως,*
sed apud nostrum ὄγκον legendum, non ὄγκου. quam lectio-
nem agnoscunt codd. A. C. et E. Xiphilius Commod. p.
*274. οὗτος οὖν ὁ Κλέωνδρος εἰς τοσοῦτον ὄγκον ἀρθεῖς ἔπεσε.*ὄγκον] *Galenus de tumorib. praeternatur. T. III. p. 353.]*ῥαφὰς] *Pollux lib. II. c. 3. segin. 36.*διίσασθαι] *Exempla dehiscendae futurarum capitis colligit Stol-*
partius van der Wiel observ. rarior. cent. I. obser. 1. A
*fluxionibus id fieri docet Orbasius de fractur. p. 101.*καὶ ὀδύνη] *Paulus καὶ ἡ ὀδύνη δὲ. Hier. Wolfius not. in Axio-*
chum p. 223. in addendis et omittendis articulis tanta est grae-
corum codicum varietas; si plures inter se, etiam vetusti et accu-
rate scripti, id quod a me saepe factum est, conferantur; ut ni-
hil fere certi statui possit. adde Salmasium ep. ad Puteanum Epi-
stol. lib. I. ep. 3. p. 5. Grammaticos ubi vocem exponunt,
articulum addere, secus auctores, observat Valckenaerius ad He-
rodoti lib. V. p. 375. conf. quae notavi c. 24. Articulum
frequenter per pleonasmum additum fuisse statuit van Bergen
*Crit. Observ. cap. 72. p. 191.*παρέπεται] *Codd. A. et C. παρεύθεται.*ἔρευθος] *Codd. A. et C. ἔρεθος. Cod. E. ἐρεύθοι.*γίνεται] *Cod. D γίνονται. Heliodorus lib. II. p. 73. τότε ἴμμε*
σιμπράμενον, καὶ τῆς οἰκείας ἔδρας ἐξωθούμενον. Achilles Tat.
lib.

DE INFLAMMATIONE

CEREBRI.

C A P. XXVI.

Cerebrum inflammatione laborans, saepenumero ad tantam molem attollitur, ut capitis futuras dividat ab invicem, dolor comitatur maximus, rubor faciei, et oculi prominere quasi videntur. His igitur statim venae sectione succurendum et sanguis ex naribus, et venis sub lingua detrahendus, et perfusionibus iisdem, quibus in inflammatione capitis utimur, procedendum erit, sive

G 5

affectus

lib. VI. p. 373. δάκρυον γὰρ ὀφθαλμὸν ἀνίστησι καὶ ποιεῖ προπετέστερον. Sed quae sequuntur, κασιομένης δὲ τῆς τῶν δακρύων ἀλμυρῆς περὶ τὸν κύκλον, vitio non carere videntur: corrigo χρομένης — περὶ τὸν ὀφθαλμὸν, pro qua voce ultima, quam in codice Ms. sigla, hoc est circulo, exaraverat, librarius illam in textum receperunt. Προπετέτης esse a προπέτεσθαι, vult *Becmannus* ad *Valerii Maximi* lib. I. c. 6. 5. p. 62.

φλεβοτομῆν] Codd. A. et C. φλεβοτομή.

οὖν] Deest in Cod. E.

φλεβῶν] *Paulus* ἀγγείων. *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. III. c. 4. p. 190.

γλῶσσαν] Codd. B. et D. γλῶτταν.

αἷμα] Exulat a Cod. E.

ἀφαιρῆν] *Paulus* κενῶν. Non semper epitomatores ipsis auctorum verbis utuntur, sed ipsi pro lubitu variant ac permutant illa. *Oribasius* Anatom. p. 44. καὶ δὲ καὶ τὸ τῆς κόρης εἶδωλον, οἷον ἐν κατόπτρῳ, τόπῳ τινὶ συνίσταται. quae verba aliter legi apud *Galenum* et *Theophilum* observat cl. *Dundas*, sed levi mutatione lego τρέπῳ τινὶ, nec ulteriore emendatione locus eget. *Aeschinem* quoque non semper *Platonis* verbis uti observat doct. *Fischerus* ad Dialog. I.

φλεγμοναῖς] Leg. φλεγμοναῖς. ac sic Codd. A. C. et E. Noster c. 37. πρὸς πάρεσιν, vid. doct. *Chishull* de nummo σκαπι p. 130. et cl. *Saxe* epist. ad *van Wyn.* p. 26. *Aeschines* Dialog. II. p. 39. εἶπερ ἦσαν φύσεις ἀγαθὰς πρὸς ἀρετὴν ἀνδρώπων. locutio integra.

ἐμβροχῶν] Leg. ἐμβροχαῖς ac ita quoque Codd. B. et E. Codd. A. et C. male ἐμβροχαῖς.

θειαν γίνεται, πασχόντων τῶν φρενῶν καὶ τῶν σπλάγγνων, ἢ κατὰ πρωτοπάθειαν τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ οἷς μὲν εὐθέως ἐξ ἀρχῆς, οἷς δὲ ἐκ μεταπτώσεως τινὸς τῶν ὀξέων νοσημάτων.

ΠΕΡΙ ΛΗΘΑΡΓΟΥ.

Κ Ε Φ. Κ Ζ'.

Ὁ δὲ λήθαργος ἐπὶ φλέγματι γίνεται ὑγροτέρῳ, διαβρέχοντι τὸν ἐγκέφαλον. Παρέπεται δὲ τοῖς ληθαργικοῖς πυρετὸς βληχρὸς μετὰ καταφορᾶς, καὶ ἐρωτώμενοι ἐπιλήσμονες εἰσὶ. τούτους εἰ μὲν ἡ δύναμις ἐπιτρέπει φλεβοτομητέον* εἰ δὲ μὴ, κλύσμασι χρῆσώμεθα δρίμε-

σπλάγγνων] Huc usque codices Mss. namque sequuntur in illis deliderantur.

ἢ κατὰ] Leg. εἰ κατὰ. σ. Haec permutatio τοῦ η et α turbat locum Aretaei Cappad. Morb. Diuturn. lib. I. c. 15. p. 45. D. εἶδη δὲ καὶ χολῶν ἐστὶ αἰτία, quae verba varie tendarunt. V. D. leg. η δὴ δὲ καὶ. Turbat quoque locum Anonymi de hydrophobia c. 3. p. 5. ἐσω δὲ χρόνος, ἢ μὲν αὐτάρκης, ἢ τοῦ νοσοῦντος ευφορίαν, quae verba ita refingo: εἰ μὲν αὐτάρκης ἢ, ἢ τοῦ νοσοῦντος ευφορία.

ἢ κατὰ — νοσημάτων] Exulant e cod. E.

εὐθέως ἐξ ἀρχῆς] Xenophon Memorab. lib. I. c. 2. p. 19. ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὠρμηκότε προσεῖναι τῆς πόλεως.

Cap. XXVII. Cod. E. κς'.

Περὶ ληθαργου] Codd. A. et C. περὶ λιθαργίας.

ὁ δὲ λήθαργος] uterque codex A. et C. ἡ λιθαργος. Cod. B. ὁ δὲ ληθ.

φλέγματι] Cod. B. φλέγματος ὑγρότητι.

διαβρέχοντι] Cod. B. διαβρέχοντος.

ὁ δὲ] Cod. E. ὁ λήθαργος, omisso δὲ.

Λήθαργος] Hippocrates de Morb. lib. III. p. 47. Celsus lib. IV. c. 20. Aretaeus Cur. morb. acut. lib. I. c. 2. Caelius Aurel. acut.

affectus per consensum praecordiorum vel fiscerum fiat, siue primo et per se affecto cerebro statim a principio, vel transmutatione morbi alicujus acuti.

DE LETHARGO,

C A P. XXII.

Lethargus fit ex pituita humidior madefaciente, comitatur hoc effectus correptos febris lenta, cum alto sopore conjuncta, et interrogati obliviscuntur. His igitur si vires patiantur, sanguis mittendus est, sin minus clysteres adhibendi erunt acres, ut qui ex centaurei decocto,

acent. morb. lib. II. c. 1. Priscianus lib. II. c. 2. Paulus lib. III. c. 9. Jac. Primerosius de vulgi error. lib. II. c. 36. de voce ipsa vid. Schol. Euripidis ad Med. vi. 1. conf. vir multae eruditionis Grunerus morb. antiquit. p. 260.

ταῖς ληθαργικοῖς] Codd. A. et C. τῆς ληθαργικῆς.

πυρετός] Zenobius Cent. IV. 90. καὶ ληθαργος πάθος τι σὺν πυρετῷ.

βληχερός] Codd. A. et C. βλυχερός. Cod. B. βλιχερός. Cod. E. γλίσχερος.

καταφορᾶς] Plutarchus T. I. p. 27. ὥσπερ γὰρ ὁ μανδραγόρας τοῖς ἀμπέλοις παραφυόμενος καὶ διαδίδους τὴν δύναμιν εἰς τὸν οἶνον, μαλακωτέραν ποιεῖ τὴν καταφορὰν τοῖς πίνουσιν.

ἐπιλήσμονες] Procopius Hist. Arcan. p. 72. ἀλλὰ σιωπῇ ὥσπερ ληθαργῶν ἀλοὺς καθῆσο. conf. Thomas Mag. p. 575. v. Ληθαργος.

τούτους] Codd. A. et C. τούτων.

εἰ μὲν] iidem duo codices ἢ μὲν.

φλεβοτομητέον] Anonymus de V. S. p. 11. καθαρίζοντα φρένας, ληθαργία παύει.

εἰ δὲ μὴ] conf. c. 36.

κλύσμασι] Codd. A. et C. χερσάμεθα κλύσμασι δρύμεσι. Minus bene, soleimne enim graecis inter substantivum et praedicatum verbum ponere. Heliodorus lib. II. p. 62. διὰ νεκροῦ χοῦν ὑπολελίσθηται τοῦ σώματος, ubi rectius leg. δίχα νεκροῦ.

δρίμεσιν, οἷον κενταυρίου ἀφελήματι σὺν μέλιτι, καὶ νί-
τρω καὶ χαμαιμηλίνῳ ἐλαίῳ. Ἐμβρέξωμεν δὲ καὶ τὴν
κεφαλὴν ὀξύροδίνῳ σὺν καστορέῳ. τὰς δὲ χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας ἐπαλείφωμεν ἐλαίῳ σὺν παλαιῷ νίτρω ὀπτῷ, ἢ
πυρέθρῳ, ἢ κόκκῳ κνηδίνῳ. Ὅσφραντὰ δὲ τῇ ῥινὶ προ-
σοίσωμεν, σὺν ὀξω λειώσαντες, θύμον, ἢ ὀρίγανον ἢ γλή-
χωνα, χρίεν δὲ τὸ σῶμα, καὶ τὸν ουρανίσκον σινηπι λείων
σὺν

δρίμεσιν] Persuadere mihi nequeo clyisma hoc inter acria esse refe-
rentum. C. 87. iterum centaurii decoctum pro clysmate
commendat: at c. 32. iterum centaurio pro acri clystere nititur
et c. 37. Plinius tamen lib. XXVI. c. 5. E diverso purgat
alvum succus centaurii minoris drachma in hemina aquae cum
exiguo sapis et aceti, bilemque detrahit. Marcellus Empir. c. 30.
p. 212. conf. Dioscorides lib. III. c. 9. Sam. Daleus Phar-
macolog. p. 207. biliosos et pituitosos humores quam lenissi-
me per alvum educit. Sed aliter judicabant veteres, nam cen-
taurium etiam inter acria retulit Avetaeus cur. morb. acut. lib.
I. c. 4. p. 82. A. quibus fulcitur sententia Salmasii, quam
classe exposuit M. Z. Boxhornius epist. ad J. Pontanum p. 26.
ut ostendat non easdem illas plantas esse, cum illis veterum, qui-
bus tamen eadem nomina botanici nostri indidere. Nullus recen-
tiorum, qui materiam medicam exposuerunt, saltem quos mihi
consulere licuit, Helleboro vim narcoticam vel palliativam ad-
scribunt, quam ei tribuit a medicis haud dubie id edoctus Eu-
flathius Hexaem. p. 9. unde aliam plantam at illo innui puto,
et locus forte in vitio cubat. Nec vim hanc ei tribuit eximius
Schulze Toxicol. Veter. c. 4. p. 24. nec c. 25. p. 74. Ad-
Ripulor Adolpha Korfio apud Th. Bartholinum Epist. Medic.
Cent. I. ep. 96. p. 407. docenti hyssopum nostram differre ab
illa Dioscoridis.

χαμαιμηλίνῳ] Codd. A. et C. χαμαιμήλα τῷ.

καὶ τὴν] Abest copula a Codd. A. C. et E.

ὀξύροδινῳ] Cod. D. ὀξόροδον.

τοὺς πόδας] Codd. A. et C. καὶ πόδας, omisso articulo.

ἐπαλείφωμεν] Cod. B. ἐπαλείφομεν. ac sic quoque Cod. D.
Cod. E. αλείφομεν.

ἐλαίῳ σὺν] conf. c. 25. Simili rationi praepositio haec postponi-
tur apud Homerum Iliad. K. vi. 19.

εἰ τιναὶ οἱ σὺν

ubi Schol. σὺν αὐτῷ. Codd. A. et C. ἐλαίῳ παλαιῷ σὺν νί-
τρω ὀπτῷ. Cod. B. ἐλαίῳ σὺν νίτρω. Cod. D. ἐλαίῳ παλαιῷ
σὺν

cocto, melle et nitro et oleo chamaemelino sunt compo-
siti, caput etiam oxýrrhodino castorio adjecto perfun-
dendum manusque et pedes ex oleo veteri, nitro affo,
seu pyrethro aut cocco gnidio illinendae erunt, naribus
denique admovenda quae odorem movent, ut thymum
ex aceto contritum, aut origanum aut pulegium, os in-
ungendum etiam ei palati cavitas detrito sinapi cum mel-
le,

οὐν νίτρω ὀπτῶ. ac sic quoque Cod. E. Venantur Graeci nescio
quam desperantiam ex ejusmodi transpositionibus, ut Casaubonus
alicubi scribit. Haec Casp. Hoffmannus ad Galeni de offib. c.
3. p. 12. conf. de hac ἀνάστροφῇ Salmastius Epist. 12. lib. I.
p. 280. Theophrastus hist. ep. 13. p. 21. εἰ μὲν οὖν τῶν τινῶν
δαίμόνων ἐλπίζεις μεταβαλεῖν τὴν προκαίρεσιν.

νίτρω] Priscianus l. c.

κόκκω] Codd. A. et C. κόκω. vid. de hac voce Reinesius ad Petro-
ni c. 76. p. 381.

κνιδίω] Theophrastus H. Pl. lib. IX. c. 22. Plutarchus T. I. p.
233. Exprobrant veteribus recentiores, quod purgantibus dra-
sticis usi sunt, inter quos Stolpart van der Wiel Obs. Rarior.
Cent. I. obs. 65. quod de medicis Cnidiis praecipue intelli-
gendum esse observat cel. Grunerus censura libr. Hippocr. p.
161. Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 24. medicamenta
valida priscis temporibus frequentiora quam nostris, quibus mitiora
magno bono innotuere.

τῇ ἐνὶ] Migrant haec verba ex Paulo. Codd. A. et C. τῇ ἐνὶ
προσώσωμεν.

προσώσωμεν] Cod. E. προσοίσωμεν.

ὄζω] ὄζει ac sic Cod. E. vid. c. 21. Codex A. ὄζω λνώ-
σαντες.

θύμον] Schol. Aristophanis ad Plut. vf. 283. Codd. A. et C.
θύμβον.

ὀρίγανον] Schol. Aristophanis ad Ran. vf. 616.

γλήχωνα] Alexander Aphrod. lib. II. probl. 65. ὄζος μέντοι καὶ
γλήχων ἀνακτᾶται λαποθυμίαν ὀσφραίνεμεν. conf. Anonymus
de V. S. p. 7. Codd. A. et C. γλήχωνα.

τὸν οὐρανίσκον] Paulus τὰ περὶ τὸν οὐρανίσκον. Codd. A. et C.
τὸν οὐνίσκον.

σίγηπι] Celsus l. c. Codd. A. et C. συνεπιλείωσον. μέλιτι. Codd.
D. et E. σιγηπελαίω.

σὺν μέλιτι πρὸς τὸ κομίσασθαι φλέγμα, καὶ ἀποφλεγ-
ματισμοῖς χρᾶσθαι τοῖς προειρημένοις. μινύειν δὲ χρῆς,
καὶ συνεψῆν τῷ ὀξύρροδίνῳ, καὶ τῶν λεπτύνειν ἅμα δυ-
ναμένων, οἷον πευκεδάνου, ἢ κασόριου, ἢ γλήχωνος, ἢ
καλαμίνθης, ἢ ἐπιθύμου, καὶ ἐπιχρίειν τὸ μέτωπον, ἢ
θριξὶ κεκαυμέναις ἀνθρωπειαῖς, λειώσας μετὰ ὄξους.
πάνυ γὰρ ὠφελεῖ, καὶ διεγείρει τὰ τοιαῦτα, ἴσως δὲ
καὶ ἀντιπαθεῖα τινί. εἰ δὲ ἐπιμένοι τό πάθος, καὶ δυσέ-
γεργοι τυγχάνουσι, κεχεῖσθαι δεῖ πταρμικῷ τῷ σρου-
θίῳ καλουμένῳ, ἢ κασόριῳ, ἢ πέπερι, ἢ εὐφορβίῳ, ἢ
ἐπιθύμῳ, ποτὲ μὲν ἐμφυσῶντας, ἄλλοτε δὲ πτερῶν
διαχρίοντας· οὐ δεῖ δὲ συνεχῶς τοῦτο ποιεῖν. δίδοναι δὲ
πιεῖν καὶ τὸν ὑγροδιοσπόλιτον. ἐπὶ δὲ τῶν χρονισάντων,
καὶ τρομωδῶν, καὶ κασόριον δοτέον πιεῖν ὅσον Lζ'. χρονί-
ζοντος δὲ, ξηρήσαντες τὴν κεφαλὴν, ξηραῖς πυρίαις χρῆ-
σθαι δι' ἁλῶν καὶ κέγχρων, καὶ τοῖς πταρμικοῖς χρῆσθαι.

ΠΕΡΙ

κομίσασθαι] Cod. E. κινῆσαι το. Forte voluit κενῶσαι. Avhtho-
pinus fabul. XVIII. p. 142. ἐλαφὸν τὸ θῆρος ἐπὶ γαμάτων ἐχό-
μιζε χρεῖα. Galenus Protrept. c. XIII. p. 62. οὐκ ἐφθασκε
κομίσασθαι τὰς χεῖρας. Aelianus H. A. lib. III. c. 46. ἀμοι-
βὴν κομιζόμενος ἐκείνος. Jo. Chrysostomus T. I. p. 297. ἡ πί-
σις ἢ περὶ αὐτὸν τὴν δικαιοσύνην αὐτῷ ἐκόμισεν. conf. Reitzius
ad Luciani T. II. p. 600. Suspectum fuit hoc verbum cl.
Gesnero apud Orpheum de Lapid. in prooem. v. 23. sed non
est sollicitandum et construendum: οὐδ' εἰ ἀνὴρ κομίσας χάλκ-
ον καὶ γυνὴ καὶ ἀγναμπτον σθένος ἀντικρυς ἐριδαῖνοι σέφανισιο πόδα.

ἀποφλεγματισμοῖς] Codd. A. et C. ἀποφλεγματισμῷ χρῆσθαι.

μινύειν] Alex. lib. I. c. 14. p. 58. In Codd. A. C. et E. hic
lacuna usque ad δίδοναι.

πευκεδάνου] Plinius lib. XXVI. c. II.

θριξί] Celsus l. c. Plinius lib. XXVI. c. II. Pisides Hexaëmer
v. 1513.

Καὶ τέφρα καὶ χοῦς ὠφελοῦσι καὶ τρίχες.

Historiam, qua pili barbae quartanam abigere dicuntur memo-
rat Freytagius Noct. Medic. c. 39. p. 194. De vi quae in ca-
pillis latet vid. Almeloveenius Amoenit. Theol. Philolog. p. 150.

πτερῶν] conf. c. 36. et 37. Plato festucam adhibuit vid. Athe-
naeus lib. V. c. 2. p. 187.

le, et ad pituitam extrahendam medicamentis salivam moventibus, et jam supra positis utendum cum oxyrrhodio, praeterea simul miscere et incoquere oportet ea, quae vim extenuandi quoque habent, ut pencedanum, castorium, vel pulegium vel calamintham, vel epithymum et ita frontem inungere, vel capillis humanis combustis, ex aceto contritis, valde enim proficit eosque insita quadam vi fortasse, a somno excitare solet: quod si affectus adhuc perseveret, et difficulter expergiscantur, sternutamenta movere struthio, hoc est, radice lanariae, vel castorio vel pipere vel euphorbio vel epithymo, eaque nunc quidem naribus insufflare, nunc vero calamo eas perungere, sed nequaquam continuo id faciendum est, potui vero dare, hygrodiaspolitem. Quod si vitium inveteratum fuerit et tremor etiam supervenerit, castorii drachmae dimidium potui dato, et derafo capite, siccis fomentis, ex sale et milio, utere et sternutamenta move.

DE

υγροδιοσπόλιτον] Codd. A. C. et E. υγρον διασπολίτην. leg. διοσπολίτην et probo codicum lectionem. conf. cap. 293.

τρομαδῶν] Codd. A. et C. τρομαδῶν.

δοτέον] Cod. B. δάσσομεν. κόκκια ε. Cod. D. δάσσομεν, qui praeterea copulam καὶ expunxit.

Ις.] Codd. A. et C. ε. Cod. D. ὅσον οὐγΓ. ι. ποιῶν. Cod. E. ἐξαΓ ε.

χρονίζοντας] Cod. B. χρονίζοντας δὲ ἔτι (ἔτι) τὸ (τοῦ) πάθος, quae verba in textum recepissem, nisi illum intactum relinquere apud me constituissem. Cod. D. δὲ ἔτι τοῦ πάθους.

ξηρήσαντες] Tonsurae multum tribuit Hadr. Junius de Coma c. IV. p. 369. Codd. A. et C. ξηρήσαντες. Cod. E. ξηρίσαντες. Forte non mendosum, nam hodierni Graeci, quorum idioma aetate Nonni corrumpi jam incoeperat, ξηρίζω, non ξηράω, ὡς dicunt. Cores.

ξηραῖς] Codd. A. et C. ξηρὰς πυρίαις. Cod. B. ξηρὰς πυρίαις, ac sic quoque Cod. D. qui praeterea addit, ποιήσωμεν, omisso verbo χηρτέον. De voce πυρία consul. Reinesius ad Petronii c. 73. p. 361.

χηρτέον] Cod. E. χηρτέον. Codd. A. et C. χηρτέον δι' αἰλῶν καὶ κίχρου. δι' αἰλῶν] Cod. B. διὰ τε αἰλάτος. καὶ κίχρων.

χηρῶσθαι] Cod. B. χηρσόμεθα. Cod. D. χηρσώμεθα.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΟΥ.

Κ Ε Φ. ΚΗ'.

Ὁ δὲ κάρως ἔοικεν ἀποπληξία, διαφέρει δὲ, ὅτι μὲν ἡ ἀποπληξία, ἡ ὀπισθία κοιλία τοῦ ἐγκεφάλου μᾶλλον πάσχει, ἔχει τὸ φλέγμα· ὁ δὲ κάρως ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν. τοῦ ληθάργου διαφέρει τῷ τὸν πυρετὸν προηγῆσθαι μὲν τοῦ κάρου, καὶ σφοδρότερον εἶναι, ἔπεσθαι δὲ τῷ ληθάργῳ. Γίνεται δὲ κάρως διὰ πληγὴν, ἡ ὀδύνην τῆς κεφαλῆς, καὶ κάταγμα τοῦ ὀστέου, θλίβοντος τὸν ἐγκεφαλον· ἡ δὲ θεραπεία αὕτη ἐστίν, ὅποια καὶ τοῦ ληθάργου.

Cap. XXVIII. Cod. E. κζ'.

Ὁ δὲ] *Paulus lib. III. c. 10. Hebenstreit Palaeolog. Therap. p. 776. Jo Langius Epist. Medic. lib. I. ep. XXV. p. 107.*

κάρως] *Apollonius Rhod. lib. II. vl. 203.*

κάρως δὲ μιν ἀμφεκάλυψεν

Πορφύρεος, γαῖαν δὲ περίεξ ἐδόκησε φέρεσθαι

Νειόθεν, ἀβληχεῶ δ' ἐπὶ κόματι κέκλιτ' ἀναυδος.

Cod. E. κάρως, atque ita in seqq.

ὅτι μὲν ἡ] *Leg. ὅτε μὲν ἡ. Anonymus de V. S. p. 12. καὶ ὅτι αλυκὸν ἐστὶ τὸ αὐτοῦ σῶμα. leg. καὶ ὅτε. conf. L. Bos Exercit. Philol. c. 17. p. 85. Codd. A. C. et E. ὅτι ἡ μὲν. quorum auctoritate nixus, malim locum sic constituere, ὅτι εἰ μὲν ἡ.*

ὀπισθία] *Codd. A. et C. τῇ ὀπισθίᾳ. Cod. E. ἐν τῇ ὀπισθίᾳ.*

μᾶλλον] *Codd. A. et C. μᾶλλον ἔχει τὸ φλέγμα.*

πάσχει] *ignorat Cod. E.*

ἔχει] *Leg. ἡ ἔχει. Excidit articulus propter adfinitatem terminationis vocis praecedentis, quod saepius in libris manu exaratis accidisse, jam observarunt Jo. Andr. Bosius epist. ad Reinesium LXXVIII. p. 296. Alex. Mornus Not. ad N. T. p. 229. et L. Bos Obs. Crit. c. 48. p. 191.*

ἐπὶ τὰ] *Codd. A. et C. ἐπὶ τὴν ἔμπροσθεν. Cod. B. ἰὸ δὲ κάρως ἐν τῇ ἔμπροσθίᾳ κοιλίᾳ συνίσταται. Cod. D. ὁ δὲ κάρως τῇ ἔμπροσθίᾳ συνίστηκε.*

ἔμπροσθεν] *Cod. E. ἐμπρόσθια.*

DE CARO.

CAP. XXVIII.

Carus apoplexiae similis est, ab ea tamen differt, quod in hac posteriores cerebri ventriculi, in illo vero anteriores magis afficiuntur, et pituita sunt oppleti. A lethargo quoque differt, nam hunc sequitur, illum vero praecedit febris, et quidem validior. Fit autem ex ictu, aut dolore capitis, aut ossis fractura, cerebrum concutiente; curatio eadem fere quae lethargi.

τοῦ ληθάργου] Codd. A. et C. τοῦ δε. ληθάργου.

τῶ τὸν] Codd. A. et C. τὸ τῶν πυρετῶν. Cod. D. ὅτε τὸν πυρετὸν. Cod. E. τὸ δε τὸν.

προηγῆσθαι] Synefius de febrib. c. III. p. 128. προηγῆται φρικτὴ δυσαχθῆς. Theophilus de Urinis c. 14. p. 118. εἰ μὲν προηγῆσάτο τὸ πελιδνόν.

ληθάργῳ] Codd. A. et C. ληθάργῳ.

διὰ πληγὴν] Cod. B. διὰ τε πλ. Cod. E. καὶ διὰ πληγὴν.

ἢ ὀδύνην] absunt a Codd. A. B. C. et E.

κἀταγμα] Ammonius p. 78. Soranus inter chirurgos veteres doct. Cocchii p. 44. conf. Foësius Oecon. Hippocr. p. 190. Codd. A. et C. κατὰ αἷμα. Lacuna ingens in Cod. E., usque ad c. 31. verba κλύζαν τὴν γαστέρα inclusive: in margine scriptum λείπει.

τοῦ] Leg. κἀταγμα τοῦ, nam est pro τινός. conf. c. 88.

ὅσέου] Codd. A. et C. ὅσέου.

Θεραπεία] Sequitur auctor hic et alibi veterum medicorum methodum, quam declarat Jo. Chrysostom. Homil. XXVI. in Matth. p. 186. καθ' ἅπερ καὶ οἱ ἰατροὶ τῶν νοσημάτων τὰ χαλεπώτατα ἐκλεγόμενοι, ταῖς βίβλοις ἐγγράφουσι, καὶ τῆς τοιαύτης διορθώσεως τὴν μέθοδον διδάσκουσιν, ἵνα ἐν τοῖς μείζουσι γυμνασάμενοι, ῥαδίως τῶν ἐλαττόνων περιγένηται.

αὕτη] Codd. A. et C. ἡ αὕτη ἐστὶ τοῦ ληθάργου. Cod. B. ἡ αὕτη τῆ τοῦ ληθάργου. Cod. D. ἡ αὕτη ἐστὶν ἡ τοῦ ληθ.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΑΤΟΣ.

Κ Ε Φ. ΚΘ'.

Κῶμα λέγεται ὁ βαρὺς, καὶ παρὰ φύσιν δυσέγε-
τος ὕπνος· καὶ γὰρ αἰεὶ κοιμῶνται οἱ κάρνοντες, καὶ νυτ-
τώμενοι οὐκ ἐγείρονται· γίνεται δὲ ἐπὶ φλέγματι ψυ-
χεῶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, καὶ δεῖ ἀλείφειν τὴν κεφαλὴν
πηγανελαίῳ, σὺν κασόρίῳ καὶ ὄξει, καὶ εἰς τὰς ῥίνας σί-
νηπι χρίειν, ἢ πέπερι μετ' ὄξους· χρᾶσθαι δὲ καὶ τῇ
λοιπῇ θεραπείᾳ, τῇ προειρημένῃ ἐπὶ τοῦ ληθάργου.

C a p. XXIX.

κῶμα] conf. Schol. *Apollonii Rhod.* ad lib. II. vs. 205. *Aretaeus*
morb. chron. lib. II. c. 6. *Erotianus Lex.* p. 29. *Paulus* lib.
III. c. 10. Plura dat *Foësius Oecon.* Hippocr. p. 223.

ὁ βαρὺς] Leg. ὁ βαθύς, ut codices Mss. omnes. *Act. Apost.* XX.
9. *Plutarchus* de flumin. p. 12. εἰς βαθὺν ὕπνον καταφθιόνται.
Achilles Tat. lib. II. p. 117. φάρμακον πριάμενος ὕπνου βάθος.
Longus Pastor. lib. I. p. 17. *Heliodorus* lib. II. p. 121. καὶ
διαδόχων ἔρημον ἐν γῆρα βαρεῖ, leg. βαθεῖ διάγειν. *Helianus*
H. A. lib. VII. c. 13. καὶ τῶν καθευδόντων τὸν βαθύτατον
ὕπνον ἐπιτηγῆσας, ita enim leg. non βαρύτατον. quo vitio etiam
laborat *Polyaenus* lib. V. c. 10. p. 480. *Aretaeus* de caus.
chronic. lib. I. c. 17. p. 47. D. ὕγρου τε ἢ ψυχροῦ ἐς τὸ βά-
ρος περίοδος. leg. βάθος.

δυσέγετος] ignorant codd. A. et C.

DE COMATE.

CAP. XXIX.

Coma appellatur somnus praeter naturam gravis, et cum non facile excitantur. Nam qui hoc affectu laborant, semper dormiunt, nec puncti expergiscuntur. Oritur a pituita frigida in cerebro contenta, itaque capiti oleum rutaceum cum castorio et aceto inducendum, naresque sinapi inungendae, vel pipere cum aceto, et reliquis, quae supra de curatione lethargi posita sunt, utendum.

κοιμῶνται] Cod. A. κοιμῶνται. Cod. C. κοιμῶνται.

νυττώμενοι] Cod. A. νυττόμενοι. literae ω et ο etiam permutatae apud Polyaeonium lib. VII. c. 28. p. 661. καὶ παρέθηκεν ἄγο-
ραν πᾶσι Βαρκαίοις ἐπιτηδεύων ἀφθόνων. leg. ἀφθόνων.

οὐκ ἐγείρονται] Cod. A. οὐκαὶ γίνονται. Voluit forte οὐκ αἰσθάν-
ονται· γίνονται.

πηγανελαιία] Cod. D. πηγάνιον ἔλαιον.

ὄξυ] Cod. A. ὄξυ.

εἰς τὰς] Praepositionem caret cod. D.

σίνηπι] Cod. C. συνηποχρέην. Cod. A. συνηποχρέην.

ληθάργου] Cod. A. λιθάργου.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΟΧΟΥ ΚΑΙ

καταλήψεως.

Κ Ε Φ. Δ'.

Κάτοχός ἐστιν, ὅταν ἀγρυπνῶσιν οἱ κάμνοντες, καὶ ἔχουσιν αἰεὶ ἀνεωγότας τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ μὴ κινουμένους· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο νόσημα εἶδος παρανοίας, ἢ παρακοπῆς. Γίνεται δὲ χυμῶ μᾶλλον μελαγχολικῶ, μετὰ πυρετοῦ δὲ συνίσταται παρομοίως ληθάργω. Τούτους δεῖ κενοῦν διὰ φλεβοτομίας, τῆς δυνάμεως ἀντεχούσης, κλύειν δὲ καὶ τὴν γαστέρα διὰ κυμίνου, καὶ πηγάνου ἀφ' ἐψήματος, σὺν μέλιτι καὶ νίτρῳ· ἐπιλουμένους δηλονότι καὶ

C a p. XXX.

κατόχου] Codd. A. et C. κατώχου.

Κάτοχος] *Paulus* lib. III. c. 10. *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. II. c. 10. et morb. chron. lib. II. c. 5. *Ant. Benivenius* de abdit. morb. caus. c. 46. *Nic. Tulpius* Obs. Medic. lib. I. c. 22. De catalepsi vid. *Bern. Connor* Dissert. Medicophyl. dissert. I. p. 19. et *Anecdotes de medecine* T. I. c. 40. p. 95. Definitionem noster omisit. „Cataleptici eundem corporis, quo „corrupti sunt, situm tenent, manus, pedes in eodem statu, „oculos in idem objectum defixos, inscia penitus mente.“ inquit *Keres-eer* de scorbuto mediterraneo p. 5. *Corn. Trioen* Observ. Medico-Chirurg. p. 1. Jo. *Langius* Epist. Med. lib. I. ep. XXV. p. 109.

ἔστιν] Codd. A. et C. ὅτῃν.

κάμνοντες] Addunt Codd. A. et C. ἡγουν οἱ πάσχοντες.

ἔχουσιν] Cod. A. ἔχασιν. et Cod. B.

ἀνεωγότας] Codd. A. et C. ἀνεγώτας. Codd. B. et D. ἀνεωγμένους.

κινουμένους] Cod. B. κοιμωμένους.

ἔστι δὲ] In principio orationis penacuitur, ut ex *Herodiano* docet *Devanius* de particul. c. 40. p. 385.

τοῦτο] Leg. τοῦτο τὸ. vid. *Berglerus* ad *Alciphronis* lib. I. ep. 25. p. 101. ac sic Codd. A. et G.

παρακοπῆς] *Cornutus* de nat. deor. c. 30. p. 217. εἰς ὕβρεις ἐνίων καὶ παρακοπὰς ἐμπίπτόντων.

χυμῶ] Leg. ἐπὶ χυμῶ, ut c. 29. γίνεται δὲ ἐπὶ φλέγματι. Notiter χυμὸν usurpat de humoribus corporis humani, χυλὸν vero ubi de

DE CATOCHO

ID EST VIGILANTI SOPORE ET
CATALEPSI.

C A P. X X X.

Catochus dicitur cum aegri apertis oculis et qui minime moventur, dormiunt. Est autem hic morbus etiam species desipientiae seu delirii, sit ab atra bile potius et febrem quemadmodum et lethargus comitem habet. Hos itaque per venae sectionem vacuare, si vires patiantur, et in alvum ex parte inferiore dare oportet, decoctum cymini et rutae, admixtis melle et nitro, et vis-

H 3

cera

de herbarum succo ei sermo est, quod tam anxie alii non observant. Aetnarius de affect. spir. animal. lib. I. p. 12. ἀλλάγε καὶ διαφορᾶν χυμῶν τε καὶ χυλῶν, καὶ ὁπᾶν. Ἐπὶ χυμῶν dant Codd. A. et C.

παρομοίως] Pollux lib. IX. c. 8. segm. 130. ὁ γὰρ παρόμοιος παρ' ὀλίγον ὁμοίος ἐστίν. sed adverbium hoc εὐτελὲς pronuntiat segm. sequenti. Codd. A. et C. παρόμοιος. conf. c. 27. et 28.

ληθάργῳ] Codd. A. et C. λιθάργῳ.

διὰ φλεβοτομίας] Codd. A. et C. πη διὰ. Codd. B. et D. διὰ φλεβοτομιῶν.

κλύειν] Leg. κλίσζειν. conf. c. 25. Schol. Theocriti ad Idyll. I. v. 27. λέγεται δὲ τὸ κλύζειν ἐπὶ δύο. ἐπὶ τε τοῦ διὰ κλυσῆρος ἱατρεῦειν κ. τ. λ. Isidorus Orig. lib. XI. c. I. p. 1100. Et vocatur alvus quod abluatur, id est purgetur. Cod. B. κλύζοντες. Cod. D. κλύειν τε τὴν γ.

γαστέρα] Codd. A. et C. γαστέραν.

κυμίνου] Codd. A. et C. κημίνου.

ἐπιλουμένους] Leg. ἐπιμελουμένους. Noster c. 25. καὶ τὸ σπλάγχιον ἐπιμελητέον. conf. c. 143. Recte hoc verbum inter ἱατρικὰ retulit Pollux lib. IV. c. 25. segm. 177. Ctesias apud Photium p. 120. καὶ μάλις πολλῇ ἐπιμελείᾳ περισώζεται Ἀπολλωνίου ἱατροῦ τοῦ Κώου. conf. Ev. Lucæ c. X. 34. Emendationem meam confirmant codices B. et D. Codd. A. et C. ἐπιμελούμενος. Cod. B. ἐπιμελλοῦμενος.

καὶ τῶν σπλάγχχνων τοῖς ἐπιθέμασι, καὶ ὑδρέλαιον ἐμβρέχειν τὴν κεφαλὴν.

ΠΕΡΙ ΑΓΡΥΠΝΟΥ

κώματος.

Κ Ε Φ.] ΔΑ.

Αγρυπνον κῶμα ἐστίν, ὅταν ἀγρυπνοῦσι, καὶ καθεύδουσι· γίνεται δὲ ἐξ ἐναντίων χυμῶν, ἀπὸ τε χολῆς καὶ φλέγματος, καὶ τὸ μὲν φλέγμα τὸν ὕπνον, ἡ δὲ χολὴ τὴν ἀγρυπνίαν ἐργάζεται· παρέπεται δὲ τούτοις καὶ πυρετός καὶ παραφορά· καὶ δὲ τούτοις κλύειν τὴν γαστέρα διὰ χυλῶν πιτύρων, καὶ ἀφρονίτρου καὶ μέλιτος, καὶ ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν ἐμβρέχειν. Ὅτε μὲν ἐπικρατεῖ ἡ ἀγρυπνία, κωδύας ἐναφεψεῖν τῷ ἐλαίῳ· ὅτε δὲ ἡ καταφορά,

τῶν σπλάγχχνων] Codd. B. et D. σπλάγχχνου.

ὑδρέλαιον] ὑδρελαίῳ. Sed recentiores haud raro accusativum casum adhibent, ubi caeteri dativo utuntur. Demetrius Perag. c. 19. εἰ δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ λεκίστους ὥων, ἢ χυλῶν πιτύων θρέψῃς αὐτόν. Noster c. VII. πυρὶ θέρμων καὶ μυρσίνης ἀφέψῃμα. Theod. Priscianus lib. I. c. 11. p. 20. utamur etiam caprificus in aqua decoctas et contritas: quod κατ' ἀρχαῖσμον dictum vult Jac. Nic. Loënsis Miscell. Epiphyl. lib. IX. c. 15. Grammatici κατ' ἀντίπτωσιν, ut Schol. Nicandri ad Theriac. vi. 85. Solaeicisum talem admittit Homerus Iliad. I. vi. 605. et Iliad. K. vi. 43. ubi vid. Schol. Codd. A. et C. ὑδρελαίον τι. Codd. B. et D. ὑδρελαίον τε.

ἐμβρέχειν] codices omnes ἐπιβρέχειν.

C a p. XXXI.

ἀγρυπνον] Codd. A. et C. ἀγρυπνία ἐστὶ κῶμα.

ἀγρυπνοῦσι] Codd. A. et C. ἀγρυπνοῦσι καὶ καθεύδουσι.

καὶ φλέγματα] Codd. A. et C. omittunt verba haec.

καὶ τὸ] exulat articulus ex Codd. A. et C.

ἐργάζεται] Noster c. 99. τῷ μὴ μόνον παχὺν εἶναι τὸν ἐργαζόμενον αὐτὰ χυμόν. cap. 125. καὶ ἐργάζεται βῆχα. conf. c. 152. Xenophon Memorab. lib. II. c. 1. p. 60. αἱ ἡδοναὶ οὕτε σώματι εὐεξίαν ἱκαναί τίσιν ἐργάζεσθαι.

καὶ πυρετός] delet copulam Cod. B.

cera eodem modo foveri debent, et caput hydrelaeo irrigari.

D E V I G I L I

COMATE.

C A P. XXXI.

Vigilans sopor est cum simul et vigilant et dormiunt aegri. Fit autem ex oppositis humoribus, a bile scilicet et pituita, quorum ille vigilias, hic vero somnum inducit. Hunc affectum comitatur febris et delirium. His itaque ex inferiore parte infundere oportet liquores vel nistri spumam vel mel, et oleo caput irrigare. Quod si vigiliae magis urgent, oleo papaveris calices incoquendi sunt,

H 4

quem-

παρεφορὰ] Subaudiendum τῆς διανοίας. Plutarchus T. I. p. 443. τροπήν αὐτοῖς καὶ παρεφορὰν τῆς διανοίας. conf. Foessius Oe. c. m. Hippocr. p. 293. Cod. B. παρεφορὰ καὶ καταφορὰ. Cod. D. καὶ ἡ παρεφορὰ.

καὶ δὲ] Codd. A. et C. δὲ τούτων, omissa copula. τούτων quoque cod. B.

κλύει] Leg. κλύζειν. ut recte cod. B. Quam frequenter haec verba permutata fuerint docuerunt viri praestantissimi Marcklandus ad Maxim. Tyr. p. 711. et Dorville ad Chariton. p. 704. Eundem errorem habes apud nostrum supra c. 25.

γαστέρα] Codd. A. et C. γαστέρα.

πιτύρων] Codd. A. et C. πιτήρων. Cod. E. διὰ χυλοῦ πυτήρου. Utraque lectio mendosa; malim διὰ χυλοῦ πιτύρων. Cores.

ἀφονίτρου] Codd. A. et C. ἀφονίτρου σὺν μέλιτι. ἀφονίτρου quoque Codd. B. et D. Cod. E. σὺν ἀφονιτέροι καὶ μέλιτι, καὶ ελαιῶν. τὴν δὲ κεφαλὴν.

τὴν κεφαλὴν] Codd. A. et C. καὶ τὴν κ. βρέχω est illino, inquit Sponius Miscell. Erud. Antq. Sect. VI. p. 225.

ἐπικρατῶ] Sequitur in Cod. D. πλάττειν ἀλεύρω ῥοβίῳ ἐν μελικράτῳ. ἢ κρένου ῥίζαν λείαν σὺν μέλιτι. καὶ γάλα ἐκσάζειν τῷ σφθαλμῷ, quae verba male hic intrusa, quippe quae pertinent ad c. 70. ut hoc bene animadvertit doct. Boetia. Lacuna hic insignis in cod. D.

κωδύας] Codd. A. et C. κωδίας et cod. B.

ἐναφειψαῖν] Codd. A. et C. ἐναψαῖν.

ὅτε δὲ ἡ] Codd. A. et C. ὅτε καὶ ἡ. Cod. D. ὅτε δὲ ἡ.

Φορὰ, ἔρπυλον ἐναφεψεῖν πόμα δὲ αὐτοῖς τὸ ἀπόμελι,
καὶ τὸ ὑδρόμελι, καὶ τὰ παραπλήσια.

ΠΕΡΙ ΜΑΝΙΑΣ.

Κ Ε Φ. Α Β'.

Γίνεται ἡ μανία χωρὶς πυρετοῦ, αἵματος ἀσάποῦς
ἐπιρεύσαντος τῷ ἐγκεφάλῳ, ποτὲ μὲν εὐκράτου τόνου
ὄντος, καὶ παρέπεται αὐτοῖς γέλως ἀσχετος, καὶ ἄδουσι
καθάπερ

καταφορὰ] Interpres legit παραφορὰ, *delirium*, ut supra: nam κα-
ταφορὰ est propensio in somnium, ut c. 21. *Plutarchus* de
flumin. c. III. p. 12. εἰς βαθὺν ὕπνον καταφέροντα. Κατα-
φορὰ αἵματος est sanguinis profluvium e naribus apud Jo.
Malalam Chronogr. lib. XIV. p. 59. *Praepositiones abbrevia-
tim scribi solitae*, saepe inter se permutantur ab imperitis,
ut scribit *Berglerus* ad *Alciphronis* lib. III. ep. 24. p. 330.

ἔρπυλον] cum duplici λ. c. 147. sed c. 13. oleum ἐρπύλλον dicitur
cum simplici λ. Cod. D. ἔπυλον.

ἐναφεψεῖν] Cod. E. ἀφέψοντας. Ita loqui amant in primis re-
centiores, pro ἀφέψαν ἐν τῷ ἐλαίῳ. *Theophylactus* Bulgar. ep.
50. p. 84. καὶ τοῖς κάτω ὕδασι ἐντρέφόμενον. Eodem modo
hoc verbum construit auctor anonymus de hydrophobia c. I. p.
3. χυμῶν τοιούτων ἐντρέφειν τῷ σώματι.

ἐναφεψεῖν] Cod. E. ἐναφέψοντας.

πόμα] *Eustathius* Erot. lib. IV. p. 114. ἀνερέξθη τοῦ πόματος.

ἀπόμελι] Cod. E. τὸ ἀπὸ μέλιτος. Est decoctum mellis cum ace-
to, vid. *Foessus* Oecon. Hippocr. p. 290. v. Ὄζυγλυκὺ. et *Se-
bast. Ausrinus* ad *Paulum* Aegin. p. 83. Jo. *Langius* Epist.
Medic. lib. I. ep. 46. p. 318.

ὑδρόμελι] *Dioscorides* lib. V. c. 17. *Plinius* lib. XIV. c. 17.
XXII. c. 24. et XXXI. c. 6. *Geoponic.* lib. VIII. c. 28. *Sex-
tus* Empir. adv. *Mathemat.* lib. VII. p. 134. ὥς μονοθεῶς καὶ
λείως κινεῖν τὴν ἀίσθησιν, ὁποῖον τὸ οἶνόμελι καὶ ὑδρόμελι· τὰ
δὲ οὐχ ὡτάτως, οὐδὲ ὁμοίως, καθάπερ τὸ ὀξύμελι.

Cap. XXXII. Cod. E. λα'.

Γίνεται] *Aetius* lib. VI. c. 8. *Celsus* lib. III. c. 18. *Arctaeus*
morb. chron. lib. II. c. 6. *Caelius* Aurel. morb. chron. lib. I.
c. 5. *Astuarus* de dignos. morb. lib. II. c. 34. *Cassius*
Quaest. Med. 79. et 80.

quemadmodum si delirium serpyllum, in potu utantur apomelite et aqua mulsa et similibus.

DE INSANIA.

CAP. XXXII.

Insania fit absque febre, cum sanguis crudus in cerebrum influit, et qui omnino temperatus existit. Hi subinde rident et contineri non possunt, et more ebriorum

H 5

rum

ἡ μανία] Carent articulo codd. A. C. et E. qui legit γίνεται δὲ. Nos melius maniam distinguere a melancholia quam Graecos affirmat G. Budaens in ff. p. 254. Sic maniacis tribuit Jo. Chrysostomus in Psalm. IX. p. 586. οἱ μανόμενοι φοβοῦνται τὰ οὐ φοβερά, καὶ τὰ οὐχ ὑφεστώτα πολλαῖς δεδοίκασι, καὶ τὰς σκιάς φεύγουσι, quae de melancholicis notantur c. 33. apud nostrum.

ἐπιρέυσαντος] I. ἐπιρρέυσαντος. Cod. E. ἐπινεύσαντος. Literas ρ et λ geminare frequenter neglexerunt librarii. conf. c. 196. Est autem ἐπιρρέυσαντος τῷ ε. pro ρεύσαντος ἐπὶ τῷ ἐγκεφάλῳ, noster c. 163. ἐναφεισημένῳ τῷ ἐλαίῳ. conf. c. 31. ita Latini incubare templo pro cubare in templo, vid. Salmasius ad Solinum p. 312. et ad Tertullianum de pallio p. 404. Sic mox γίνεται ἐπὶ τούτοις pro ἐπιγίνεται τούτοις. conf. Salmasius ad Dedic. Stat. Reg. Her. p. 101. et Markland ad Maximum Tyr. p. 694.

τῷ ἐγκεφάλῳ] Cod. B. εἰς τὸν ἐγκεφάλον. ac sic Cod. D.

τόνου] Codd. A. et C. τούτου ὄντας. Cod. B. τοῦ ὄντος. Cod. E. τούτου.

τόνον] Leg. τοῦ νοῦ ὄντος, mox enim subjungit βέλαια δὲ ἐπὶ τούτων καὶ τὸ φανταστικὸν καὶ τὸ λογιστικόν. Quid sit εὐκρατον docet Alexander Aphrod. lib. I. probl. 115. M. Antoninus lib. I. c. 12. καὶ τὸ εὐκρατον τοῦ ἡθους. Vox τόνου omissa apud Aetium et τὸ εὐκρότον refertur ad praecedens αἵματος: meliore codice usus esse videtur noster. Perperam junxit librarius, ea quae separanda erant. Procopius Hist. Arcan. p. 14. ἀλλὰ τις προτερήσασα δίκη νόσω αλόντα δυσεντερίας ἐξ αἰθρῶπων αὐτὸν ἀφανίζει. Emenda ἀλλ' αὐτῆς, Theodorae. Conf. Adr. Heringa Obs. Crit. c. 2.

καὶ παρέπεται] Vertit interpres hi subinde vident, malim hi autem vident, de qua significatione hujus voculae vid. Elsnerus ad Lucae c. XXIV. 52.

ψέλλως] Hippocrates Aphor. VI. 53. et epist. ad Damagetum p. 9. de Democrito. Plinius lib. VII. c. 51. Aetianus de affect. spir.

καθάπερ οἱ μεθύοντες· ποτὲ δὲ ξανθολικοῦ καὶ δριμέος
τοῦ αἵματος, καὶ γίνονται οὗτοι θρασεῖς καὶ ὀργίλοι, καὶ
τῶν ἰδίων σαρκῶν ἐμφορούμενοι. Βέβλαπται δὲ ἐπὶ τού-
των καὶ τὸ Φανταστικόν, καὶ τὸ λογιστικόν· γίνεται δὲ
ἐπὶ τούτοις τὸ πάθος καὶ κατὰ περιόδους τισί. Τούτων
ἡ δίαιτα ἔσω εὐνοίλοιος, καὶ οἴνου ἀπεχέσθωσαν, τέμνειν
δὲ τὴν ἐν ἀγκῶνι φλεβὰ τὴν ἄνω, ἢ τὰς ἐπὶ τῶν σφυρῶν,
μάλιστα

spir. animal. lib. II. c. 2. p. 87. Proverbium *μανία* οὐ πᾶσιν
ὁμοιοι exponit *Diogenianus* Cent. VI. 47. Codd. B. et E.
ἀσχετος γέλος. Cod. D. ἀσχετος γέλος. Creduntur sanos ir-
ridere. *Isidorus Pelusiot.* ep. 409. ἐπεὶ καὶ οἱ μανία λυττῶν-
τες, δρῶντες ἃ δρῶσιν, ἐαυτοὺς μὲν μακαρίζουσι, τῶν δὲ οὕτως
ὕγιαίνοντων καταγελάσιν.

μεθύοντες] *Noni* sunt verba, nam apud *Aetium* I. c. est καὶ ἄδου-
σι συνεχῶς. *Athenaeus* lib. I. c. 25. p. 34. καὶ οὕτως ἠδεσθαι
τοὺς τούτου προσφερομένους, ὥς καὶ ἄδων καὶ ὀρχεσθαι καὶ παί-
τα ποιεῖν ὅσα τοὺς ἐξοίους γινόμενους. *Viderint* me oculatio-
res, anne ex his locis suppleri debeat *Theophrastus* Char. c. 4.
p. 34. ed. doct. *Fischeri*. καὶ ἐν βαλαινείῳ δὲ ἔσαι. *Ebrios* ac
insanientes etiam junxit *Jo. Chrysostomus* in A. A. Serm.
XXXIV. p. 806. et Serm. XXXIX p. 828.

ξανθολικοῦ] Leg. ἐκ ξανθοχολικοῦ. et sic codd. A. B. C. et E.
conf. c. 245. *Rhazes* de Variol. p. 248. ἀπάντων τῶν ξανθο-
χολικῶν καὶ αἱματωδῶν νοσημάτων.

δριμέος] Codd. A. et C. δρυμαίων.

καὶ γίνονται] caret copula cod. B.

θρασεῖς] *Jo. Chrysostom.* Homil. XVIII. in Matth. p. 130. ἐπεὶ
καὶ οἱ ἱατροὶ, ὅταν λακτίζονται καὶ ὑβρίζονται παρὰ τῶν μοι-
νομένων, τότε μάλιστα αὐτοὺς ἐλεοῦσι, καὶ παρασκευάζονται
πρὸς τὴν ἐκείνων διάρθασιν, εἰδότες, ὅτι τῆς ὑπερβολῆς τοῦ νο-
σηματος ἡ ὑβρις ἐστὶ.

ὀργίλοι] De *Leucippe* hoc notat *Achilles Tat.* lib. IV. p. 239. adde
Jo. Chrysostomum Opp. T. I. p. 35. καθάπερ οἱ μαινόμενοι καὶ
τὸν ἱατρὸν συγκόψαι ἐπιχεροῦσιν.

καὶ τῶν] Deest καὶ in Cod. D.

ἰδίων] *Porphyrus* de Abstinencia lib. II. p. 154. ὥς οὐδὲ τῶν ἰδίων
σαρμάτων. et mox οὔτε εἰς τὴν ἰδίαν τροφὴν καταχρωμένων.

σσερκῶν] Exemplum habes apud *Agathiam* Hist. lib. II. p. 34.
conf. *Tzetzes* Chil. VIII. vf. 883. et Schol. *Euripidis* ad Phoe-
niss. vf. 798. De *Anastasio Constantinus Mannaff.* Annal. p.
119. adde p. 196. De *Echeto maniaco* Schol. *Homeri* ad
Odyss. Σ. vf. 84. Confer. *Athenagoras* de resurrex. mortuor.
p. 44.

rum canunt: vel biliosus et acris, et hi fiunt audaces, furibundi et qui a propriis carnibus non abstinent. Laesa est praeterea in his imaginatio et ratio et quibusdam malum per intervalla redit, utantur cibo boni succi et a vino abstineant, secetur vena superna cubiti, vel in talo, praecipue in mulieribus, quibus menses retinentur.

Vesperi

ἄμφορούμενοι] Cod. B. καθαρπτόμενοι. Vercor ne haec lectio vera sit ac τὸ ἄμφορούμενοι ex glossemate sit ortum. Porphyrius de Abſtinentia lib. II. p. 154. οὐτε ἀπτεόν τοῖς ἀνδράποῖς τῆς τοικύτης τροφῆς. conf. p. 164.

δὲ ἐπὶ] Cod. B. γὰρ ἐπὶ.

ἐπὶ τούτων] Codd. A. et C. ἐπὶ τούτων κατὰ περιόδους τὸ πάθος τισίν. intermediis omissis.

καὶ τὸ] Cod. B. τό τε φ. Aelianus H. A. lib. XI. c. 32.

λογισικόν] Schol. Sophoclis ad Ajac. Flagellif. vs. 92. ἀλλ' ἡ μανία γέγονε περὶ τὸ λογισικόν. conf. Plutarchus T. III. p. 1600.

ἐπὶ τούτοις] absunt a cod. B. Xenophon Memorab. lib. I. c. 3. p. 29. καὶ ἐπὶ τούτῳ οὕτως παρεσκευασμένος ἦν Plato Sophist. p. 68. cont. Sylburgius ind. in Justinum Mart. v. ἐπ' ὀνόματος. et L. Bos animadv. ad Icript. Gr. c. 14. p. 63.

περίόδους] Accidit hoc cauponi, de quo Aristoteles mirab. auscult. p. 1087. Talem finxit Phaedram Euripides Hippolyt. vs. 240. Subaudiendum χρόνων. Plutarchus de oracul. defect. p. 738. ὁ δὲ Ἡσίοδος οἰεται καὶ περίοδους τιτὶ χρόνων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευταῖς. Aristoteli hoc tribuit Lactantius ad Statii Thebaid. lib. IX. vs. 376. dicit Aristoteles post annorum millia et nymphas et Faunos perire. Tempus addere negligunt auctores. Noster c. 16. ἡ κεφαλαία ὀδύνη ἐστὶ τῆς ὅλης κεφαλῆς, κατὰ περιόδους γινόμενη. Sic κατὰ περίοδον Porphyrius de Abſtinentia lib. II. p. 150. Καὶ γὰρ ὁ μαινόμενος, πρὸς καιρὸν κατέχεται, inquit Jo. Chrysostomus in A. A. Sermon. XVII. p. 709.

τισί] Rectius cod. B. τινὰς. Cod. E. τινός, unde etiam τινὰς legendum conjecit praestantissimus Cores. conf. c. 177.

εὐκοίλιος] I. εὐκοίλιος. ac sic Cod. D. Codd. A. et C. εὐκοιλία. Longe aliter haec leguntur in Cod. B. τούτους χρόνους διαιτῶν προσυλαβουμένους τὴν εὐκοίλιον διαγωγὴν.

οἶνου] Ne cum Cleomene rege Spartano in maniam incidant, ut testatur Herodotus lib. VI. p. 476.

ἀπεχέσθωσαν] Cod. B. ἀπέχων.

δὲ] Cod. D. τὲ.

τὴν ἐν] Codd. A. et C. ἡ ἐν αἰγῶνι φλέβῳ Cephalicam puto innui, vel hepaticam.

σφύρων] Schol. Homeri ad Iliad. Δ. vs. 147. Cod. B. ἐπὶ τὰ σφύρα. Cod. D. τὰ σφύρα.

μάλισα ταῖς γυναῖξι, καὶ αἷς τὰ ἐπιμήνια ἐπεχέται,
καὶ πρὸς ἐσπέραν ὕπνον μηχανητέον, προσενεγκάμενοι
τὸ διὰ τῶν κωδύων φάρμακον, σὺν χυλῷ πτισσά-
νης ἢ ὕδατι, καὶ ἐμβρέχειν τὴν κεφαλὴν, διὰ ῥοδίου
καὶ κωδύων ἀφεψήματος. Ἐγχρονίζοντος δὲ τοῦ πά-
θους, ἀφαιρεῖν δεῖ καὶ ἐκ τῆς τοῦ μετώπου φλεβὸς
αἷμα εἴτα καθαίρειν διὰ τῆς πικρᾶς σὺν μελικράτῳ·
καθαίρειν δὲ καὶ διὰ ῥινῶν τὴν κεφαλὴν, σεύτλου ῥίξης
χυλὸν

μάλισα] Codd. A. et C. μάλλισα, Cod. B. καὶ μάλισα.

γυναῖξι] Cod. D. γυναιξίν.

καὶ αἷς] Copula hic accipienda, ἐξηγητικῶς pro τούτέστιν, vid.
Dan. Heinsius Lect. Theocrit. c. VIII. p. 320. et Devarius p.
177. Cod. E. delet αἷς.

ἐπιμήνια] Cod. E. τὸ ἐπιμήνιον. conf. c. 202. vocabulum usurpa-
tum Herodoto lib. VIII. p. 638. de sacrificiis ita dictis egit
Edm. Chishull ad inscript. Sigeam p. 104. Codd. A. et C.
καὶ αἷς τὸ σπερμόνιον, qua voce caret Glossar. du Cange.
Cod. D. τὸ ἐπιτόμιον. quam vocem pariter ignorat Glossa-
rium illud.

ἐπέχεται] Codd. A. et C. ἐπέχεσθαι.

ὕπνον] Achilles Tat. lib. IV. p. 243.

προσενεγκάμενοι] Cod. D. προσενεγκάμενους. Cod. E. προσένεγ-
κομένης.

κωδύων] Codd. A. et C. κωδίαν. Cod. B. προσενεγκάμενους τὸ
διὰ κωδίαν.

πτισσάνης] Codd. A. et C. πτυσάνης.

ῥοδίου] Aristophanes Lysistr. vf. 943.

Τάλαιν' ἐγὼ τὸ ῥόδιον ἠνεγκον μόρον.

ubi Schol. ῥόδιον δὲ μόρον, τὸ ἀπὸ τῆς Ῥόδου, ὃ καλοῦμεν
ἡμεῖς ῥόδιον. Adjectivum ῥόδιον saepe usurpavit Diodorus
Sicul. lib. V. p. 377. Codd. A. et C. ῥοδίου. Cod. E.
ῥοδιαν.

κωδίαν] Codd. A. et C. κωδίαν ἀφεψήματι. Cod. D. κωδίαν
ἀφεψήμα.

Vesperī somnus provocetur oblato medicamento, quod e papaveris capitibus paratur, cum ptisanæ liquore vel aqua, et caput irrigetur rosaceo et papaveris decocto. Quod si affectus adhuc perseveret, etiam ex vena frontis sanguinem auferre oportet et alvum purgare hiera picra cum aqua mulsa, et caput per nares

ἐν χρονίζοντος] Cod. D. χρονίζοντος. nam μὴ ἐμμονα εἶναι τὰ τοιαῦτα ἰοσήματα adfirmat *Achilles Tat.* lib. IV. p. 243.

δα] Codd. A. et C. δὲ. et D.

ἐκ τῆς] Brevius Codd. A. C. D. et E. ἐκ τοῦ μετώπου αἷμα.

μετώπου] *Hippocrates Aphor.* V. 68. ἡ ἐν μετώπῳ ὁρῶν φλέψ-
τμηθῆσα ὠφελεία. conf. *Arnoldus Villanov.* ad *Scholae Sa-*
lernit. c. 105. *Jac. Nic. Loensis Epiphyllid.* lib. III. c. 23.
quam venae sectionem quomodo instituebant veteres prae-
ter *Paulum* docet *Anonymus de V. S.* p. 25. *Petronius* c.
90. quotiescunque coeperis a te exire sanguinem tibi a capite
mittam. ubi vid. *Cuperus*.

καθαίρειν] Quae inter hoc verbum et sequens καθαίρειν, leguntur,
omiserunt librarii in Codd. A. et C.

μελικράτω] *Pollux* lib. VI. c. 2. μελικράτον τὸ νῦν οἰνόμελι,
ac sic quoque *Moeris* p. 75. Quid sit οἰνόμελι docet *Theo-*
philus ad *Institut.* lib. II. Tit. I. p. 161. conf. *Gregor.*
Pisides de mundi opific. v. 1341. et *Eustathius* apud *Ges-*
nerum ad *Orphei Argon.* v. 572. Apud *Homerum* μελί-
κράτον est μέλι μετὰ γάλακτος ut docet *Schol.* ad *Odyss.*
K. v. 519. Liber qui archana medicinae inscribitur p. 3.
Expertum est melicratum conceptum propalare, id autem ita
conficitur. coclear mellis flexibilis, et tria aquae tepidae si-
mul mixta. Leg. fluxibilis, id est liquidi, quale perhibet
mel atticum *Lactantius* ad *Statii Thebaid.* IV. v. 354.
Unguentum fluxibile memorat *Petrus Pinctor* inter scriptores
de morbo Gallico Part. II. iterum editus a medico διασημο-
τάτῳ Chr. Gottfr. Grunero c. XVII. p. 108.

καθαίρειν δὲ] ignorat Codd. B. et D.

διὰ ῥινῶν] Codd. B. et D. τὴν κεφαλὴν διὰ ῥινῶν.

σεύτλου] Cod. E. ἡ σεύτλου.

ῥίξης] Cod. D. τῆς ῥίξης.

χυλὸν ἐκχέοντα, ἢ ἐλατήριον σὺν γαλαντί, καὶ πταρμι-
κὸν προσφέρειν δι' ἐλλεβόρου, καὶ σρουθίου, καὶ ἀπο-
φλεγματίζειν δι' ὀξύμέλιτος, σὺν τῷ ὑσσώπου καὶ γλή-
χωνος ἀφεψήματι. Κλυέσθω δὲ καὶ ἡ κοιλία δρίμεσι,
τοῦτ' ἐστὶ, διὰ κενταυρίου, καὶ γεντιανῆς ἀφεψήματος·
δίδου δὲ καὶ τὴν συχάδα πίνειν, καὶ τὴν γεντιανὴν, καὶ
τὴν ἱερὰν τοῦ Γαληνοῦ.

ἐκχέοντα] Leg. ἐγχέοντα. vel ἐγχέοντας. Cod. B. ἐγχέαντας.
sed supra scriptum ov. Cod. D. ἐγχέοντας. Cod. E. ἐκχέαν-
τος. Eundem errorem ex *Aeliani* H. A. lib. III. c. 17. fuit alit
Conr. *Gesnerus*.

ἐλατήριον] Codd. A. et C. λεατήριον.

ἐλλεβόρου] Codd. A. et C. ἐλεβέρου.

ἀποφλεγματίζειν] Lacuna hic in edit. *Martii*, quam ex codd. A.
C. et E. ita licet supplere: διὰ τε μαρίχης καὶ σαφίδος ἀγρίας
καὶ ἀνισαργαρίζαν. Cod. D. σαφύδος.

σὺν τῷ] Codd. A. C. et E. καὶ ὑσσώπου.

γλήχωνος] Codd. A. et C. γλίχωνος et omissa voce ἀφεψήματι,
quam pariter omittit Cod. E.

κλυέσθω] I. κλυζέσθω. ac sic recte hic codd. A. et C. qui mox
copulam καὶ ejiciunt; Cod. E. vero δὲ.

res purgare, betae radice succo infuso vel cucumeris asinini succo instillato et sterntamenta movere, veratro, et struthio seu herba lanaria et oxymelite, in quo hyssopum vel pulegium sit incoctum, pituitam evocare. Denique alvus eluenda acribus, centaurii et gentianae decocto, potui offerenda staechas, gentiana et hiera Galeni.

τεῦτ' ἐστὶ] Non agnoscunt codd. A. C. et E.

κενταυρίου] Cod. E. διὰ τὴν κενταυρίου. cap. 27. κλήσασιν ἕρη. σῶμεθα δριμέσιν, οἷον κενταυρίου ἀφεψήματι. conf. c. 129.

ἀφεψήματος] Cod. E. ἀφεψήματα.

συχάδα] Pro σοιχάδα. Cod. B. συχάδα. Cod. D. σοιχάδα. Cod. E. μασιχάδα. Nam indifferenter in scribendo has literas et diphthongos Graecobarbari usurpant: η, ι, υ, ε et οι, ut docet Salmasius ad Solinum p. 723. conf. Scaliger Scaligeran. Secund. p. 336. et Rich. Bentleyus epist. ad Millium p. 75. Guys Itiner. T. II. p. 242. Adr. Heringa Observ. c. 31. p. 273.

γεντιάνην] Cod. B. ὀριγάνην. Cod. D. τὴν ὀρίγανον.

καὶ τὴν ἱερᾶν] καὶ τὴν omittunt Codd. A. et C.

Γαληνοῦ] Compositionem dat noster c. 289. Articulum ignorat Cod. E.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ.

ΚΕΦ. ΛΓ'.

Ἡ μελαγχολία παραφροσύνη ἐστὶν ἄνευ πυρετοῦ, ἐπὶ διαφόροις αἰτίαις συνισαμένη· ὅθεν οὐδὲ τὰ αὐτὰ πάντες ὑπομένουσι συμπτώματα, οὐδὲ ὡσαύτως ἔχουσι τὰ κινήματα τῆς Φαντασίας, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν γελῶσιν αἰεὶ, καὶ μετὰ ἰλαρότητος ἢ Φαντασία αὐτοῖς γίνεται· οἱ δὲ μετὰ ὀργῆς καὶ συντονίας, εἰκότες ὅσον ἐπὶ τούτῳ τοῖς φρενητικοῖς ὀνομαζομένοις· τινὲς δὲ μετὰ νωθρότητος πολλῆς, ὡς μὴδὲ φθέγγεσθαι θέλουν αὐτοὺς. παραπλησίως τοῖς καλουμένοις μωροῖς· ἄλλοι δὲ δόξας ἔχουσι, καὶ

C a p. XXXIII. Cod. E. λβ'.

Ἡ μελαγχολία] *Paulus* lib. III. c. 14. *Hippocrates* de rat. vict. in morb. acut. p. 69. *Celsus* lib. III. c. 18. *Arætaeus* morb. chron. lib. I. c. 5. *Caelius* Aurel. morb. chron. lib. I. c. 6. *Aëtianus* de dignot. morb. lib. II. c. 35. et de affect. spir. animal. lib. II. c. 3. p. 86.

παραφροσύνη] *Paulus* παραφροσύνη τις. Codd. A. et C. παρὰ φύσιν.

πυρετοῦ] Quae sequuntur usque ad ληροῦσι, ea e codd. A. C. et E. exulant, nec illa novit cod. B.

ὅθεν] *Alexander* lib. I. c. 16. p. 99.

ἔχουσι] *Alex.* ἴσχουσι.

κινήματα] *Plutarchus* T. III. p. 1735. *Gregorius* Naz. Or. de Theol. p. 1a. *Cinnamus* Hist. lib. IV. p. 252. *Athanasius* vita Antonii p. 76. καὶ τὰ κινήματα τῆς ψυχῆς.

μετὰ] *Alex.* μετ'.

Φαντασία] conf. *Paraphr.* *Nicomacheor.* lib. VIII. c. 13. p. 269. *Sextus* Empir. Pyrrh. Hypot. lib. II. c. 6. *Epidetus* apud A. *Gellium* N. A. lib. XIX. c. 1. *Scaligeranae* Secund. p. 383.

ὀργῆς καὶ συντονίας] Ἐν διὰ δύειν pro ὀργῆς συντόνου. *Cassius* Quaest. Medic. 80. *Alexander* Aphrod. lib. I. probl. 40. πνευμὸς ἐπιταί καὶ βῆξ σύντονος. conf. probl. 125. *Heliodorus* lib. VII. p. 298. ἐκ συντόνου τῆς ὀδοπορίας. quod adjectivum exposuit Schol. *Euripidis* ad *Hippolyt.* v. 1361. Jo. *Hartungus* Locor. Memorab. Decuria III. c. 6. „Graeci, inquit, solent interdum duo substantiva conjungere, quorum alterum „eorum pro adjectivo accipiendum.“ *Aristophanes* Nub. v. 92. *Virgilius* Eclog. V. v. 90. *Horatius* Serm. lib. I. Satyr. 7. v. 1.

DE MELANCHOLIA.

C A P. XXXIII.

Melancholia est mentis alienatio sine febre et ex diversis causis originem ducit. Unde neque omnes eadem symptomata patiuntur, neque similiter easdem imaginationes habent, sed alii ipsorum rident semper et cum hilaritate imaginantur: alii cum ira et contentione, iis qui phrenetici appellantur, ea in re consimiles: quidam ipsorum cum torpore multo et segnitie, ut ipsi loqui nolint stultorum modo, quos Graeci vocant μώρους: nonnulli opinio-

δργῆς] Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. VI. p. 645. οἶδα πολλοὺς ἀπὸ δργῆς νόσους τεκόντας καὶ οἱ χαλεποὶ τῶν πυρετῶν μάλιστα οὗτοι εἰσιν.

μηδὲ] Cum apud Alex. μὴ legatur, vereor ne apud nostrum μηδὲν scribendum sit, nam οὐδὲν et μηδὲν pro οὐ et μὴ haud raro occurrunt, quod praeter alios etiam notavit Henr. Stephanus ad Orphei hymn. LXXXV. v. 13. Aristoteles Problem. Sect. XXIX. p. 1012. D. οὐδὲν τὸ ἥθος ποιεῖ διαφέρειν. conf. Schol. Homeri ad Odyss. Δ v. 248. Schol. Aristophanis ad Vesp. v. 1469. sic nihil Latini pro non. Terentius Andr. Act. I Sc. I. v. 133.

cum nihil obfint doli.

φθέγγεσθαι] Idem observat Aristoteles Problem. Sect. XXIX. p. 1012. A. ita Phaedra apud Euripidem Hippolyt. v. 271.

παραπλησίως] Alex. ὡς παραπλησίως.

καλουμένοις] Hoc est τοῖς οὖσι, nam καλεῖσθαι pro εἶναι dici, notat Casaubonus Lect. Theocrit. c. III. p. 248. ut Ev. Lucae I 32. κληθήσεται pro εἶναι.

μαρῆς] Lucem huic loco adfundit Etymol. M. v. ἐνεός. Ἐνεός ὁ αἰφώνιος ἀπὸ τοῦ τὴν ἰωὴν παρ' ἐαυτῷ ἔχειν· ἢ ὁ διὰ μαρῆας λήθαργος καὶ αἰνῆμων. conf. Pollux lib. V. segm. 120. Glossae Mss. ἐνεός; μαρῶν; κωφὸν ἢ αἰφώνιον. Contrarium traditur in Menagianis T. III. p. 182. quod ex Plutarcho desumptum T. I. p. 390. Ἐν δὲ τινι συνεδρίῳ ἐρωτώμενος πότερον διὰ μαρῆαν ἢ δι' ἀπορίαν λόγων σιωπᾶν, Ἄλλ' ὅγε μαρῆς οὐκ ἂν δύνατο σιωπᾶν, εἶπεν. De melancholicis Aristoteles Problem. Sect. XXIX. p. 1011. E. de vino: ἐτι δὲ μᾶλλον πινόμενος, ἔβρισις ἐπιταῖ μαρῆους· λίαν δὲ πολὺς, ἐκλύει καὶ ποιεῖ μαρῆους, ὥσπερ τοὺς ἐκ παιδῶν ἐπιλήπτους, ἢ καὶ ἐχομένους τοῖς μελαγχολικοῖς

καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα οἶονταί· ἕτεροι δὲ φιλοῦσι
τὸν θάνατον, ἄλλοι δὲ φοβοῦνται· καὶ οἱ μὲν αὐτῶν
διαλείμματα κατὰ τινὰς καιροὺς ἔχουσιν, ὥς τε καὶ τῶν
συνήθων ἀπτεσθαι· οἱ δὲ συνέχουσιν φυλάττουσι, καὶ
ληροῦσι γὰρ καὶ φοβοῦνται, καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἀποθανεῖν.
Γίνεται δὲ ἐπὶ μελαγχολικῷ χυμῷ ἐν τῇ κεφαλῇ ὄντι,
ἔστιν δὲ ὅτε ἐκ τῆς γαστρὸς ἀναθυμίων οὗτος ὁ χυμὸς ἐν
τῇ κεφαλῇ, καὶ λέγεται ὑποχονδριανὸν πάθος, καὶ φυ-
σῶδες. Καθαίρειν οὖν αὐτοὺς χρὴ διὰ ἐπιθήμου καὶ
ἀλόης·

χολικοῖς ἀγαν. Φρονίμοις μωροῖς opponit Alexander Aphrod.
lib. I. probl. 28. ut sapientes et stultos Ovidius Art. Amator.
lib. III. vs. 655. Apes et vespae per hyemem segniores factae
μωροὶ dicuntur Aristoteli H. A. lib. IX. c. 40 et 41. conf.
Jouffroy ad Hippocratis Conc. Praenot. 198. p. 154.

φιλοῦσι] Lucilius apud Nonnium c. 4. §. 470. Polemon amavit
mortem. Addit Alexander: ἄλλοι δὲ φιλοῦσι τὴν σφαγὴν quae
verba noster tanquam superflua omisit, cum tamen mox dixerit
καὶ φοβοῦνται καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἀποθανεῖν, de qua veterum re-
petitione quaedam notavi ad c. 108. Xenophon apud Cyrillum
adv. Julianum lib. V. p. 180. E. τῶν γὰρ μακρομένων τοὺς μὲν
οὐδὲ τὰ δεινὰ δεδιέναι, τοὺς δὲ τὰ μὴ φοβερά φοβέσθαι. No-
stri locus confirmat observationem Thomae Mag. p. 898. v.
φοβοῦμαι.

οἱ μὲν] quidam, vid. Raphaelius ad Matth. c. 28. 17. p. 359.

διαλείμματα] Theophilus ad Instit. lib. II. Tit. 12. §. 1.

καιροῦς] Recordor hic fragmenti Menandri, a viris doctis prae-
teriti, qui comici hujus fragmenta curiose collegerunt. Serva-
vit illud Palladas Anthol. lib. I. c. 80. epigr. 12.

Εὐγε λέγων, τὸν καιρὸν ἔφης θεὸν εὐγε Μένανδρε.

Similiter et χρόνον θεὸν dixit Sophocles Electr. vs. 179. et incer-
tus Antholog. lib. I. c. 90. epigr. 5.

συνήθων] Aretaeus Morb. chron. lib. II. c. 7. οὐδὲν τι πρῆξαι
τῶν συνήθων εὐτοίος. Plutarchus T. I. p. 401. ἐπὶ τὰ συνήθη
δ' ἐκατέρου ὁρμήσαντος plenius noster c. 136. καὶ ἐπὶ τὰ συν-
ήθη ἔργα ἀπολύει. Jo. Chrysostomus T. I. p. 65. καὶ τῶν συν-
ήθων ἔργων ἀπτεσθαι νεαρὰ καὶ ζεούση τῇ προθυμίᾳ. Episte-
tus Euchirid. c. 9. ἴταν ἀψασθαι τινος ἔργου μίλλης, adde c.
35. Phalaris epist. 136. τὸ πεισθέντας ἀψασθαι τῶν ἔργων.
Eunapius Chrysanthio p. 158. ὁ χερσαίνδιος ἦν ἐν τοῖς συνήθεσι.
Posset etiam subandiri χαρίων. Longus Past. lib. II. p. 31. καὶ
λάβεσθαι

opinionibus addicti sunt, et futura praedicere arbitrantur. Hi vero mortem expetunt, alii eandem expavescent. Atque ex his quidam ipsorum intervalla morbi temporibus quibusdam habent, ut etiam consueta administrent, alii in continua dementia sunt, delirant enim et metuunt et mori cupiunt. Fit porro ex humore melancholico, cerebrum occupante. Aliquando etiam ex humore qui sursum a ventriculo ad caput effumat et dicitur affectio hypochondriaca, seu flatulenta. Hos itaque purgare
I 2 opor-

λάβεσθαι τῶν συνήθων χαρίων. *Jo. Chrysostom. Statuar. Or. XIII. p. 552. ἐγὼ δὲ τῶν συνήθων ἀψομαί πάλιν.*

φυλάττευσιν] *Hactenus Alexander.*

καὶ ἐπιθυμοῦσιν] ἐπιθυμοῦσιν τὲ Codd. B. et D.

ἀποθανεῖν] addit Cod. B. καὶ πάλιν φοβεῦνται. Cod. E. καὶ φοβούνται. *Maximus Tyr. Diss. XXXVI. p. 425. φοβούμενοι δὲ ἀποθανεῖν ut noster, ubi tamen Marklandus mavult τὸ ἀποθανεῖν. Noster supra θάνατοι φοβεῦνται, ac ita quoque Maximus I. c. p. 423. φοβούμενοι μὲν θάνατον Conf. Seneca Natural. Quaest. lib. VI. c. 49. Hippocrates de Diaeta lib. I. p. 206. Verbum φοβεῦνται exposuit Dan. Heinsius Lect. Theocr. c. VI. p. 314.*

μελαγχολικά] *Aëtiorius de affect. spir. animal. lib. II. c. 3. p. 86.*

χυμῶ] addit cod. B. σπριχθέντι et delet τὸ ὅτι.

ἐστὶ] Codd. A. et C. ἐστὶ et mox ὅταν pro ὅτε.

δὲ ὅτε] Cod. B. δὲ καί.

ἀναθυμιά] Codd. A. et C. ἀναθυμιάται.

οὗτος ὁ] Codd. A. et C. ὁ τοιοῦτος. Cod. E. χυμὸς οὗτος.

κεφαλῇ] Cod. B. τὸ πάθος συνίστησι.

λέγεται] Quae sequuntur iterum desiderantur in Codd. A. et C. usque ad ὑποχονδρίων. Cod. B. deler tantum verba: καὶ λέγεται ὑποχονδριακὸν πάθος, καὶ φυσῶδες.

ὑποχονδριακὸν] *Aristoteles Problem. Sect. XXIX. p. 1012. C. διὸ καὶ τὰ πνευματώδη πάθη, καὶ τὰ ὑποχόνδρια, μελαγχολικά οἱ ἰατροὶ φασὶν εἶναι. conf. cel. Grunerus Morb. Antiquit. libro multa eruditione referto p. 124.*

φυσῶδες] Cod. D. φυσῶδες. *Paulus lib. III. c. 14. Aretaeus de caus. morb. chron. lib. I. c. 5. Rufus Ephes. de medic. urg. p. 17. συμφέρει δὲ ἐπιθυμον τοῖς φυσῶδεσι καὶ ὑποχονδριακοῖς. Aëtiorius de affect. spir. animal. lib. II. c. 2. p. 84. Frankmann Satyr. Medic. XIX. p. 411.*

διὰ] Cod. B. διὰ τε; et cod. D.

ἀλόης· δίαίτα δὲ εὐχυμος. δοτέον δὲ καὶ τὴν μέλαινα
ἐλλέβορον, καὶ τὴν ἱερὰν Γαληνοῦ. Εἰ δὲ διὰ τὴν ὑπο-
χονδρίων κήκωσιν τὸ πάθος ἐστίν, ἐμβρεχέσθω δι' ἐλαίου,
ἐν ᾧ ἔφηται πήγανον, ἄνηθον, ἀψίνθιον, γλήχων, ἄγνου
σπέρμα, δάφνης καρπὸς, κύμινον· ταῦτα γὰρ τοὺς τό-
νους παρηγορεῖ καὶ τὰς φύσας μειοῖ· καὶ καταπλάσσειν
διὰ τε κριθίνου καὶ τηλίνου ἀλεύρου, καὶ κυμίνου καὶ σε-
λίνου σπέρματος, καὶ ἀνίθου· καὶ συνίας κολλητέον τοῖς
σπλάγχνοις, καὶ ἔμπλασρα τὸ τε διὰ σπερμάτων, καὶ
τὸ πολυάρχιον, διδόναι δὲ καὶ τὴν δι' ἀλόης ἱερὰν, καὶ
τὸ

ἀλόης] Cod. B. ἀλῶης.

εὐχυμος] Subaud. ἔσω, quod additum in cod. F. et c. 32. et 35.
Cod. B. καὶ διαίταν τοῖς εὐχύμοις ἐδίεσμασι. conf. Cod. B.
ad c. 141. et 146.

τὴν μέλαινα] leg. τὸν μέλαινα. Articulum omisit Cod. B. et μέ-
λαινα habet. Cod. E. τὸν μέλαινα.

ἐλλέβορον] Cod. B. ἐλέβορον.

ὑποχονδρίων] Cod. D. τὴν τῶν ὑποχονδρίων.

κήκωσιν] De vitio vel morbo *Heliodorus* lib. VII. p. 328. οἶσθα
γὰρ ὅς φέρει τι μικρὸν ἐτι κακώσεως. *Hippocrates* de intern.
affection. p. 539. ed. Foëlli. *Porphyrus* de Abstin. lib. III.
24. p. 277. Frequens formula apud *Theophylactum* Bulg. ut
ep. I. πάσης κακύνσεως ἀνιάτερον καὶ κακώσεως. et alibi. Sub-
stantivum hoc redderem *Proclo* hymno inedito in *Minervam*

Δὸς γυίοις μελέων δ' ἀπέλαυνε

corrig. Δὸς γυίοις ῥάμην, μελέων δ' ἀπέλαυνε κήκωσιν.

ἐμβρεχέσθω] Cod. B. ἐκβρεχέσθω. ταῦτα. Cod. E. βρεχέσθω.

ἔφηται] Cod. D. ἐψᾶται.

πήγανον] Codd. A. et C. πήγανος.

ἄνηθον] Cod. B. ἀψίνθιον, ἄνηθον.

γλήχων] γλίχων Codd. A. et B.

ἄγνου] Cod. B. καὶ ἄγνου.

καρπὸς] Caret hac voce Cod. E.

κύμινον] Cod. A. κημίνον. Cod. E. κυμίνου.

γὰρ] omittit cod. A.

τόνους] leg. πόνους, ut prae se ferunt codices Mss.

φύσας] Codd. A. et C. φύσεις, ignorat Cod. B.

μειοῖ] De detumescencia quoque *Aelianus* H. A. lib. IV. c. 15.
μειοῦται δὲ ἡσυχῇ καὶ κατ' ὀλίγον ἢ γλῶττα αὐτῇ.

oportet epithymo aut aloë et cibo uti boni succi, vel nigrum veratrum, seu Galeni hieram exhibere. Quod si ob hypochondria male affecta, malum evenerit, irrigare ipsa oportet oleo in quo incocta sit ruta, anethum, absynthium, pulegium, viticis semen, lauri baccae et cuminum. Haec enim dolores leniunt et flatus minuunt: cataplasmata autem conficiantur ex farina hordei et foenu graeco, cymiao et petroselini semine et anetho: cucurbitulae praeterea visceribus admovendae, et emplastra, quale est, quod ex feminibus conficitur et polyarchium: postremo assumere hieram ex aloë et epithy-

I 3

[mum

καταπλάσσειν] Codd. A. et C. καταπλάσθην. Cod. B. καταπλάττειν, τὸ διὰ κριθίνου ἀλεύρου καὶ τηλίνου. Cod. D. τυλίνου.

κυμίνου] Codd. A. et C. καμίνου.

σελίνου] Codd. A. et D. σελήνου. Cod. B. σεληνοσπέρματος. Cod. E. σελινοσπέρματος.

ἀνίθου] Codd. A. et C. ἀνίσου.

συκίας] σικύας, ac sic Cod. B. formam cucurbitae dedit ad Celsi lib. I. c. 11. p. 8. et ad Caelium Aurel. p. 640. Almelovenius, unde eam hic curavi adjici. Codd. A. et C. addunt κούφας, et B. quoque. Cod. E. καὶ κ' κουφοῖς, quod forte (inquit cl. Cores) mutandum in σικύας κούφας.

ταῖς σπλάγχχνις] Codd. A. et C. εἰς τὸ σπλάγχχον. Cod. E. τῷ σπλάγχχνι.

τότε διὰ] τότε καὶ διὰ Codd. A. et C.

διὰ σπερμάτων] Paulus lib. VII. c. 18. p. 293.

τὸ πολυάρχιον] Celsus lib. V. c. 18. Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 24. Marcellus Empir. c. 20. p. 154. Paulus lib. VII. c. 18. p. 291. addunt Codd. A. et C. καὶ τὸ διάδημα. Cod. B. καὶ τὸ διάδημα ἐπιτιθέναι. Ad hanc significationem vocis διάδημα respexit Favonius apud Valerium Maxim. lib. VI. c. 2. 7. p. 527. Cui candida fascia crus alligatum habenti Favonius, Non refert, inquit: qua in parte corporis sit diadema: exiguus panni cavillatione regias ejus vires exprobrans τὰ μὲν γὰρ διάδημα καλλωπίζου τὴν κεφαλὴν inquit Io. Chrysostomus in Psalm. 109. p. 729. conf. Colerus ad lib. VII. c. 1. 5. De diademate regum Macedoniae vid. Aelianus H. A. lib. XV. c. 2. Πολυάρχιον ita dictum fuisse innuit Cod. E. τὸ καὶ διάδημα, nempe λέγεται vel καλεῖται. Hic finem faciunt capitis hujus codices Mss. reliqua non agnoscentes.

τὸ ἐπίθυμον, καὶ τὸν ὀρεῖον τοῦ γάλακτος· χρενίσαντος
 δὲ τοῦ τοιούτου πάθους, ἐπὶ τὴν διὰ τοῦ ἀρμενικοῦ λί-
 θου δόσιν ελθε. οἶδα γὰρ ὅτι τῶν ἀρχαίων οἱ παλαιό-
 τεροι ἐπὶ τὸν λευκὸν ἐλλέβορον ἔτρεχον, ἥνίκα μηδὲν
 ἀξίον.

τὸν ὀρεῖον] Quae sequuntur ad finem capitis, iterum ex *Alex.* in-
 trusa sunt. Schol. *Homero* ad *Odyss.* J. v. 222. ὀρεὸς λέγεται
 ἡ τοῦ γάλακτος ὑδατώδης ὑπέρσασις. idem ad *Odyss.* P. v. 225. Th. *Guidotius* ad *Theophilum* de *Urinis* p. 156.

ἐπὶ τὴν] vid. *Raphelius* ad *Matth.* c. III. 7. p. 181.

ἀρμενικοῦ] leg. ἀρμενικοῦ. De hoc purgante vid. doct. *Milward*
 a letter to Sir H. *Sloane* p. 50. Sam. *Dale* *Pharmacol.* p.
 45. Jo. *Langius* *Epist. Medicinal.* lib. I. ep. XVIII. p. 78.
 Bolus ex Armenia quam sit nobis ignotus, ei, quo utimur,
 notho nihil confido. conf. p. 80.

ἀρχαίων] Veteres neque minus medici laudem inde captant, ut
 auctiores vix tantum laudent, neglectis eorum nominibus.
Cassius Quaest. *Medic.* XXII. νοῦς δὲ οὐκ ὡς φησὶ τις τῶν ἀρ-
 χαίων. quem *Empedoclem* esse constat. Ita orditur tractatio-
 nem suam de hydrophobia auctor anonymus a cel. Jac. *Sims*
 editus in *Memoirs of the medical society of London* Vol. II.
 p. 3 οἱ μὲν ἀρχαῖοι τοῦ πάθους οὐκ ἐμνήσθησαν. Quosnam
 vero ita vocent, definire nequeo; an Hippocrate antiquiores,
 vel alio. Plures tales sunt voces apud Graecos, ut ζῆνος, vid.
Dan. Heinsius *Lect. Theocrit.* c. XIV. p. 344. et σοφός, de
 qua idem vir summus egit c. XX. p. 364. Sic etiam ὁ τεχνι-
 κός apud nostrum c. 36. Differentiam facit auctor inter πα-
 λαιοτέρους et ἀρχαίους, quam alii non adeo observant. Sic
Hippocrates a *Tolluce* inter ἀρχαίους refertur lib. IX. c. 6.
 segm. 69. et *Theophilo* de *Urinis* p. 64. quem παλαιὸν vocat
Galenus *Protreptic.* p. 4. Socratem ἀρχαίους accenset *Isidorus*
Pelusi. ep. 202. quem constat Hippocrate juniorem esse. Schol.
Aristophanis ad *Acharn.* v. 414. δηλοῖ γὰρ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ
 πρὸ πολλοῦ χρόνου παρ' Ὀμήρῳ. Omnium optime intelligitur
 differentia ex verbis *Platonis*, quae laudat *Clemens* *Alex.* *Strom.*
 lib. I. p. 355 D. ubi Aegyptius de Graecis, vos οὐδ'
 ἥντινα οὖν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἔχετε δ' ἀρχαίαν ἀκοὴν παλαιὰν
 δόξαν.

ἐπὶ τὸν] *Raphelius* ad *Matth.* c. III. 7. p. 181.

ἐλλέβορον] *Dioscorides* lib. IV. c. 151. *Theophrastus* H. Pl. lib.
 IX. c. 11. *Plinius* lib. XXV. c. 5. *Strabo* lib. IX. p. 640.
Sextus Empir. *Pyrrh. Hypot.* lib. I. p. 26. *Pausanias* lib. X.
 c. 36. p. 891. *Cyrillus* adv. *Julianum* lib. VII. p. 232. E. *Eu-*
statius in *hexaem.* p. 9. *Horatius* *Serm.* lib. II. *Satyr.* 3.
 v. 6.

num cum fero lactis. Quod si affectus inveteraverit ad Armeniaci lapidis exhibitionem te accingito, novi enim ex veteribus antiquiores ad veratrum album properasse, ubi affectum ab aliis purgationibus nihil pene

I 4

immi-

vs. 82. A. Gellius N. A. lib. XVII. c. 15. *Palladius in Hippocratem de fract* p. 107. Ἰπποκράτης ἀπροσδιορίσως ἐλλέβορον τὸν λευκὸν λέγει. Eadem autem fata expertus est helleborus, quae antimonium borax venetus saccharum Saturni aliaque medicamenta experta sunt, ut nempe laudatur ab his, culperetur vero ab illis. *Paraphrastes Nicomacheor.* lib. VIII. c. 7. πᾶσιν ἀνθρώποις βλαβερὸν ὁ ἐλλέβορος. vid. *Apulejus Apolog.* p. 271. *Ant. Benivenius* de abdit. morb. caus. c. 50. et 51. *Wedelius Exercit.* Dec. IV. Exercit. 5. Contra favent ei *Aretaeus* cur. morb. chron. lib. II. c. 13 p. 136. B. *Matthiolus* apud *Rolfincium* de purgant. p. 204. et *Freind Hist. Medic.* P. II. p. 56. Ejus usum aliquam diu a medicis intermissum fuisse testatur *Isidorus* apud *Photium* Biblioth. p. 1054. Nobis vero veterum elleboros ignorari, recte judicat cl. *Schulze Toxicol. Veter.* c. 4. p. 25. conf. *Jo. Langius Epist. Medic.* lib. I. ep. 74. p. 407.

ἐτρέχον] Eleganter hoc verbo utitur auctor. *Heliodorus* lib. I. p. 17. καὶ οἷς τισι μᾶλλον προστρέχω περισκοποῦσα. et lib. VII. p. 318. *Jo. Chrysostomus* T. I. p. 103. καὶ τῶν μὲν ἀπέχεσθαι μετὰ πολλῆς τῆς σπουδῆς, ταῖς δὲ ἐπιτρέχειν. et p. 147 τὸν φιλόανθρωπον ἡμῶν δεσπότην, τὸν εὐσπλαγχνον, καὶ ἐπιτρέχοντα ἡμῶν τῇ σωτηρίᾳ.

ἐτρέχον] vid. *Aretaeus* cur. morb. chron. lib. I. c. 2. p. 118. B. Dolin noster indicare neglexit quam tradit *Aretaeus* p. 119 A. ἐλλεβόρου δὲ δόσεις πλεῦνες, τοῖσι μὲν ἰσχυροτέροις ἀρῆξαι ἐς μέγεθος αἵνης, ἢ ὀλίγα ἀδρότερον τετυγμέναι, qui locus plurimum exercuit viros praeclare de Aretaeo meritos *Petitum* atque *Wigganum*: corrigo αἰεῖσαι ἐς μέγεθος αἵνης. *Sextus Empiric.* lib. I. *Pyrh. Hypot.* p. 27 καὶ ὁ ἐλλεβορος λεπτὸς μὲν καὶ χιμῶδης προσφερόμενος πικρὸν ἐπιφέρει, κριμῶδης δὲ ὢν κύκτι. quae verba *Sexti* sua fecit cardinal. *Perronius* in *Perronian.* p. 383. v. *Philosophe*: il est de la philosophie, comme de l'ellegebre, si vous le prenez en masse, il purge: si en poudre, il tue; *Nicander Ther* vs. 941.

Κάρεφά τ' ἐλλεβόρου μελανόχροος

Est autem ἄχνη vox *Homeric* *Iliad.* E. vs. 499. ubi Schol. ἄχνας τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων, ἢ τὰ ἀχυρα, conf. *Geopon.* lib. II. c. 26. quam pro pulvere grosso etiam adhibuit *Orpheus* de *Lapid.* p. 330. c. 11. vs. 111. Hellebori radicibus crassioribus utendum non esse praecipit *Constantius de Rebeque Obs. Medic.* p. 75.

ἀξιόλογον ὑπὸ τῶν ἄλλων καθάρσεων ἐθεώρουν τὸ πά-
θος μειούμενον· ἀλλ' ἔγωγε τοῦ ἐλλεβόρου τοῦ λευκοῦ
προτιμῶ τοῦ ἀρμενικοῦ λίθου τὴν δόσιν, καὶ πάρεσι τῇ
πεύρᾳ τὸ γνῶναι τὸν χρώμενον αὐτῷ ποτὲ ἅμα τοῦ δρα-
σικοῦ καὶ τὸ ἄλυπον καὶ ἀκίνδυνον ἔχειν. Εἰ μὲν οὖν
ἔστι χρεία μὴ μόνον διὰ τῆς κάτω γαστρὸς, ἀλλὰ καὶ δι'
ἐμέτων

[ἐθεώρουν] Tangit hunc medicorum morem beatus Chrysostomus in
Psalm. XI. X. p. 683. ὅπερ ἐστὶν ἰατρείας ἀρίστης εἶδος, τῶν οὐ-
δὲν ὠφελοῦντων ἀπάγοντα, τὰ δυνάμενα δεορθεῖν ἐπιτιθεῖναι
τοῖς τραύμασι.

[ἀλλ' ἔγωγε] Mirari licet stuporem hominis, qui haec nostro ad-
fixit; nam dum Alexandri verba adferre voluerit, debuisset
saltem ea ita mutare, ut a Theophane lector suspicaretur pro-
fecta esse. Sed talis est horum hominum negligentia, ut pa-
rum solliciti sint, quid scripserint. Sic epitomator Stephani
Byz. de Urb. v. χαλὸν pag. 761. περὶ ὧν πολλάκις εἰρήκαμεν
negatur, cum in ejus epitome nequaquam πολλάκις mentio fit
χωλοτηχίτων, Solent autem medici graeci sic de se ipsis loqui,
Nicander Ther. vf. 829.

Τρυγὸν μὴν ὀλοεργὸν, ἀλιγῆαίτην τε δρᾶκοντα
Οἶδ' ἀπαλέξασθαι.

non prae jactantia, aut ut aegros ad se adlicerent, nam ab
aegyptiarum moribus alieni erant Graeci, nevisquam vero Ro-
mani. Arrianus in Epictet. lib. III. c. 23. p. 326. ποῖος ἰα-
τρὸς παρακαλεῖ ἵνα τις ὑπ' αὐτοῦ θεραπευθῇ; καὶ τοὶ νῦν
ἀκούω ὅτι καὶ οἱ ἰατροὶ παρακαλοῦσιν ἐν Ρώμῃ.

[ἀρμενικοῦ] 1. ἀρμενικοῦ.

[δόσιν] Recte interpres vertit assumptionem, nam δόσις quandoque
sumptionem significat, ut docet Scaliger Scaligeran. prim. p.
82. Anonymus de hydrophobia p. 5. καὶ οὐκ ἂν παρεχνοῖτο
πρὸς τὴν τοῦ υγροῦ δόσιν.

[πάρεσι] Recordor hic loci Aetacii morb. chron. lib. II. c. 1. p.
51. B. quem sic forte emaculare licebit. οὐδὲ γὰρ περὶ αὐτέω
ὅ, τι λέξω 1. οὐδὲ πάρεσι. De hac locutione πάρεσι. vid. N.
Heinsius ad Ovidii Art. Amator. lib. II. vf. 24. Aelianus [H.
A. lib. IV. c. 5. ἀκούειν πάρεσι.

[πεύρα γνῶναι] Nicetas Choniata. Annal. lib. III. p. 121. ὡς πεύρα
γνῶναι τὸ τότε πολλοῦς. Procopius ep. 47. conf. Ammonius p.
49. Alciphron. lib. I. ep. 3. πεύρα μάθων. Mardonius apud
Herodo-

imminui conspicerent. Et omnino Armeniaci lapidis assumptionem potiore, quam veratri albi existimo, cui experientia quoque suffragatur, cum cognoverim eum (si aliquando quis eo usus esset) debitum et efficaciter, et absque molestia et periculo praestitisse novimus. Si igitur necessitas postulat, non modo infra per alvum,

15

sed

Herodotum lib. VII. p. 512. ἀπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποισι φιλέει γίνεσθαι. *Aretaeus* Cur. morb. acut. lib. c. 3. p. 80. D.

τὸ] pro τοῦτο vel αὐτό. Sic frequenter recentiores. Noster c. 207. τοῦτο μὲν οὖν πάθος. ubi apud *Paulum* legitur τὸ pro τοῦτο quod noster mutavit. *Nicetas* Chon. lib. VI. p. 200. et p. 609. *Anonymus* de V. S. p. 13. μὴ τὸν φλεβοτομήσεις. vid. *Guicetus* ad *Hesiodi* Theogon. vs. 46. p. 173. Jo. *Meursius* ad *Constantini* Manass. Annal. p. 227. *Graevius* Lect. *Hesiod.* c. 12. p. 64. *Hombert* et *Raphelius* ad *Marci* c. 9. 23. *Hemsterhuys* ad *Aristophanis* Plut. vs. 41. *Dorville* ad *Chariton.* p. 729. *Antigonus* Caryst. c. 181. ὥς τὸν ἀπογενεσάμενον τελευτᾶν. ubi leg. τῶν id est τούτων. Fere oblitus eram monere τὸ apud *Alex.* omissum esse.

γινῶναι] Schol. *Aristophanis* ad Equit. vs. 46. Γινῶναι — τὸ μαθεῖν. *Euryphon* medicus apud *Stobaeum* Eclog. Phys. lib. I. c. 11. p. 19. ἐρωτηθεὶς τὸν διδάσκαλον παρ' ᾧ ἐπαιδεύθη, παρὰ τῷ χρόνῳ ἐφη.

ποτὲ ἅμα] *Alex.* πῶς μετὰ.

δραστικοῦ] *Tatianus* Or. ad Graecos p. 65. καὶ τῶν ῥιζῶν αἱ ποικιλίαι, νευρῶν τε καὶ ὀστέων παραλήψεις, οὐκ αὐταὶ κατ' ἐαυταῖς δραστικαὶ τινες εἰσὶ. leg. δραστικαὶ τινος. In malam partem *Euripides* Ion. vs. 1185.

Ὁ φασιν δοῦναι φάρμακον, δραστήριον
Δέσποινα, ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος

προσηνῇ καὶ δραστήρια junxit *Isidorus* Pelus. ep. 20.

ἀκίνδυνον] Cum veteres acriora purgantia aegris propinarent, commendabant illa, quae sine periculo adsumi poterant, ut loquitur *Cato* de R. R. c. 115. conf. *Freind* Hist. Medic. P. I. p. 144. qui mos apud recentiores necdum obselevit, vid. quae de usu jaceae tricoloris scribit cl. *Strack* de crusta lactea p. 61.

ἔχειν] ἔχει, apud *Alex.* excusum.

ἐμέτων γίνεσθαι κάθαρσιν, ἄπλυτον δίδοναι χρεὶ τὸν λίθον· εἰ δὲ μὴ πάνυ χερίζων ὁ κάρμινων φαίνοιτο τῆς διὰ τῶν ἐμέτων καθάρσεως, ἀλλὰ διὰ τῆς κάτω γαστρὸς, τηνικαῦτα τὸν λίθον ἀποπλύνειν χρεὶ, καὶ ἄχρι δύο καθόδων· οὕτως γὰρ ἡμῶν περαξάντων, οὐδὲ ταρεχὴν ἢ θλίψιν ἐμποιεῖν ὁ λίθος δύναται, καὶ μᾶλλον ἀλύπως τὸν μέλανα καὶ γεώδη χυμὸν κενώσει, ὥς περ παρελθουσῶν ὀλίγων ἡμερῶν αἰσθητὴν ἡμῖν γένεσθαι τὴν ἐξ αὐτοῦ ὠφέλειαν.

ἄπλυτον] Respicit hanc veterum praeparandi rationem *Julianus* Or. VIII. p. 243. D. ὥς περ οἱ τῶν φαρμάκων ἀφαιρούντες μὲν τὸ λίαν δυσχερὲς, ἀπολείποντες δὲ αὐτὸ (I. αὐτῶν vel αὐτὸ) τὸ χερίσιμον.

χερίζων φαίνοιτο] Exposuit hanc locutionem *Graevius* Lect. *Hesiod.* c. 1. p. 1. edde *Elsnerum* in epist. ad Rom. VIII. 13.

κάτω] Naturam ducem sequi oportet medicos. *Franciscus Martinus* Epistol. p. 334. τὸ μελαγχολικὸν πάθος exsudasse credo. *Ingenti enim profluvio ventris laboravi ab illo tempore, quo vos reliqui.*

ἀποπλύνειν] Multus usus apud Alexandrum et nostrum verbi ἔψειν, sed ne se hic deridendos propinarent, verbo ἀποπλύνειν uti maluerunt. Quid sit λίθον ἔψειν notum ex paroemiographis, quo proverbio usi sunt *Aeschines* Dialog. II. 38. et *Julianus* Or. VIII. p. 249. A.

καθόδων] Dubitavi aliquamdiu de bonitate hujus vocis, quam non memineram me alibi hoc numero et sensu legisse, neque a vulgaribus lexicis aliquid auxilii peti poterat: sed dubitationem ademit omnem *Phavorinus* et *Lexicon* Biblioth. Coisl. p. 472. καθόδοις, ἀγωγαῖς, περίοδοις. unde recte vertit *Martius* duabus vicibus: *Guintervius* vero usque ad duodenas vices: maluit *Torinus* vertere saepenumero, vel quinquagesies usque.

sed etiam per vomitus purgationem fieri, lapidem illotum exhibere convenit, at si aeger purgatione per vomitum non admodum indigere videatur, sed per anum ventrem totum viciosum humorem exire conducat, tunc lapidem eluere oportet duabus vicibus. Ubi enim sic fecerimus, neque turbationem stomachi aut compressionem lapidis excitare potest, sed etiam minori cum molestia nigrum terrestremque humorem vacuabit, ut intra paucorum dierum spacium notabile ex illo emolumentum percepturi simus.

οὕτως] Leg. οὕτω. Librarii est peccatum teste Th. Magistro p. 664. ari adde Reitzium ad Luciani T. II. p. 894. et Fischertum ad Aeschinis Dialog. II. p. 56.

καμίνων] Differentiam indicat inter νοσοῦντας et καμνόντας Jo. Chrysostomus in Psalm. VIII. p. 581. καθάπερ τις ἀριστος, ἰατρὸς, τοὺς νοσοῦντας ἀφείς, ἦλθε πρὸς ἡμᾶς τοὺς καμνόντας, αὐδὲν ὄντας.

γεῶδες] conf. c. 260. Aeschines Axioch. p. 122. τὸ ὑπολείφθαι σῶμα γεῶδες ὃν καὶ ἄλογον. conf. c. 260. et not. ad c. 173.

ἡμῖν] male apud Alex. editum ἡμῶν.

τὴν αὖ αὐτοῦ] Hujus constructionis exempla ex Arriano produxit Raphaelius ad Matth. c. XV. 5. p. 288.

ᾧφέλειαν] ita de auxilio a medicamentis Memmo apud Photium p. 720.

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΗΣ

ἀπώλειας.

Κ Ε Φ. Λ Δ'.

Γίνεται ἡ ἀπώλεια τῆς μνήμης ἐπὶ ψυχρότητι καὶ ὑγρότητι ἀμέτρῳ τῆς ὀπισθίας κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ οὐδένης μέμνηται, καὶ δεῖ ξηρᾶν τὴν κεφαλὴν πρό-
τερον καὶ καθαίρειν διὰ τῆς ἱερᾶς, καὶ ἀποφλεγματο-
μοῖς χρῆσθαι, καὶ ἐρρῖνῳ, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀνατριβέ-
σθωσαν δι' ἐλαίου καὶ σιγήπεως καὶ πυρέθρου· ἀγαθὴ
δὲ καὶ ἡ τοῦ μεμφίτου ἀντίδοτος διδομένη.

C a p. XXXIV. Cod. E. λγ'.

ἀπώλειας] Cod. B. ἀπόλειας.

Γίνεται] *Paulus* lib. III. c. 11. *Pythagoraeos* multam curam ad-
hibuisse ut memoriam conservarent auctor est *Jamblichus* V.
P. c. 29. p. 140. quam arte juvari posse adfirmat etiam *So-
linus* Polyh. c. 6. conf. *Aelianus* H. A. lib. VI. c. 10. qui
tamen medicamentis parum tribuere videtur lib. VII. c. 48.
Anecdotes de Medecine T. I. c. V. p. 8. Qui memoriam lae-
sam refareire adlaborarunt, eos recenset *Petr. Burmannus* ad
Henr. Valerii Emendat. lib. IV. c. 5.

ἡ ἀπώλεια] Merito exulat articulus ε Codd. A. et C. quo tamen
non caret Cod. B.

ψυχρότητι] Cod. E. ψυχρότητος καὶ ὑγρότητος ἀμέτρου.

ὑγρότητι] Codd. A. et C. ξηρότητι et Cod. B.

ἀμέτρῳ] Codd. A. et C. ἀμετρήῳ.

ὀπισθίας] conf. *Theophilus Protospr.* lib. IV. p. 70. *Nemesius* de
natur. hom. c. 13. p. 169. *Ant. Benivenius* de abdit. morb.
caus. c. 89. et 102. *Nic. Tulpius* Obs. Medic. lib. IV. c. 15.
modeste Georg. Pisides de Mundi opificio vi. 665.

Ἡ πηλίκον δοχεῖον ἡ μνήμη φέρει.

καὶ οὐδένης μ.] non agnoscit haec Cod. B.

μέμνηται] Codd. A. et C. μέμνηται. Quam plurimis in locis
nostri in codd. Mss. numeros permutatos reperies. Sic c. 92.
προειρηται Codd. A. C. et E. habent προειρηται. *Aetharius*
de affect. Spic. animal. lib. II. c. 2. p. 81. τὰ συνεδρεύοντα
συμπτώματα φαίνονται. ubi duo codices habent φαίνεται.

DE MEMORIAE

IACTURA.

CAP. XXXIV.

Memoriae iactura causam habet, immoderatam posterioris ventriculi cerebri frigiditatem et humiditatem, itaque nullius rei meminerunt. In his itaque caput exsiccare oportet prius, deinde alvum purgare hiera, et medicamentis salivam et sternutamenta moventibus, uti et caput ipsum perfricare oleo et sinapi, seu pyrethro. Ad idem quoque facit, quae Memphitis dicitur antidotus, per os assumpta.

ξηραν] *Paulus ξηραίναν*, quo verbo usus est *Ctesias* apud *Photium* p. 152. et *Aretaeus* *Cur. morb. acut. lib. I. c. 10. p. 90*. E. Verbi ξηραν ex *Theophrasto* exemplum adferunt *Lexica vulgaria*, sed apud nostrum leg. ξυραν, ut c. 7. et 46. *Diogenianus* *Cent. VI. 25. λέοντα ξυραν* et *Vat. Append. Cent. II. 65.* Simile mendum ex *Eustathio* sustulit *Hadr. Junius* de *Coma* c. XI. p. 431. Codd. A. et C. ξηραν. Vocem hanc non agnoscit Cod. B.

ἀποφλεγματισμοῖς] Codd. A. et C. ἀποφλεγματισμῶ.

χεῖσθαι] Cod. D. χερᾶσθαι.

ἐρξίνοις] Codd. A. et C. ἐν ῥισί.

ἀνατριβέσθωσαν] Codd. A. et C. ἀνατριβεσθαι. Cod. B. ἀνατριβαν. De frictionibus veterum consul. *Hieron. Mercurialis* de arte gymnast. lib. I. c. 8. p. 32.

σινήπεος] Codd. B. E. σινάπεως.

δὲ καὶ ἡ] Codd. A. et C. δὲ ἡ.

μεμφίτου] Compositio quae *Apollonium Memphiten* auctorem habet, *Erasistrati* discipulum, de eo *Dan. Clericus* *Hist. Medicin. P. II. lib. I. c. 5. p. 313.* Aliam ejus compositionem laudat *Aëtius* lib. VII. c. 20. adde *Juglerum* *Biblioth. Ophthalm. p. 40.* Ridicule Cod. E. ἐμφύτου, ac sic mox iterum.

διδομένη] Codd. A. et C. γενομένη. An voluit γενομένη? de hoc verbo consul. *Gatackerus* de stylo N. T. c. 40. p. 148. et *Horat. Vitranga* animadv. ad *Vorstium* c. 8. p. 249. J. *Alberti* ad *epist. ad Hebr.* p. 423.

ΠΕΡΙ ΣΚΟΤΩΜΑΤΙΚΩΝ.

ΚΕΦ. ΛΕ΄.

Τὸ σκοτωματικὸν πάθος συνίσταται ἀπὸ ψυχροῦ καὶ γλίσχρου χυμοῦ, καταλαβόντος τὸν ἐγκέφαλον, ἢ ἀτμιῶν θερμῶν καὶ δριμέων ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναφερομένων, καὶ τρεπόντων τὸ ψυχικὸν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ πνεῦμα, σρεφόμενον κυκλικῶς ἐν τῇ κεφαλῇ. Τούτους φλεβοτομητέον πρῶτον, εἴτα καθαρτέον τῇ ἱερᾷ, εἴτα σικύας κατὰ τοῦ ἰνίου κολλητέον μετ' ἐγχαράξεως, ἔπειτα ἀποφλεγματισμοῖς καὶ πταρμοῖς χρῆσθαι. ΕΦ' ὧν δὲ ἐξ ἀτμιῶν θερμῶν διὰ τῶν ἀρτηρίων ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναφερομένων γίνεται, τὴν ἀρτηριοτομίαν ποιοῦ ὀπισθεν τῶν ὠτων. δοτέον δὲ καὶ τὴν συχάδα σὺν ὑσσώπῳ καὶ ἀνίθου σπέρματι πίνειν, καὶ τὴν δι' ἀνακέρδου Θεοδώρη·

Cap. XXXV. Cod. E. λδ΄.

Τὸ σκοτωματικὸν] Cod. A. σκοτοματικὸν, Galenus de loc. affect. lib. III. c. 8. Aretaeus morb. chron. lib. I. c. 3. apud quem p. 28. A. κὴν σύμπτωμα κεφαλῆς leg. κεφαλαίης. Caelius Aurel. morb. chron. lib. I. c. 2. Car. Piso Obs. et Consil. Sect. II. Part. II. c. 2. p. 77.

ἀπὸ] Delet Codd. A. et C. Codd. B. et E. ἐκ.

ἢ] Delet Cod. A.

δριμέων] Cod. A. δρυμέων.

ἐπὶ τὴν] Cod. E. περὶ τὴν.

ἀναφερομένων] Verbum aptum vid. Ammonius p. 22.

τρεπόντων] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 131. et lib. II. 71. Cassius Quaest. Medic. 27. Anonymus de V. S. p. 7.

σρεφόμενον] Cod. B. σρεφομένον. ac ita legendum. Jo. Chrysostomus Serm. III. in epist. Pauli ad Titum p. 393. καὶ γὰρ οἱ μαινόμενοι οὐδὲν νομίζουσιν ἐσθιέναι· ἀλλ' οὐ παρὰ τὰ ὀρώμενα τοῦτο γίνεται, ἀλλὰ παρὰ τοῖς ὀρώμεναις ὀφθαλμοῖς· ἐπειδὴ αἰσάτοί εἰσι καὶ ἰλιγγιῶντες, νομίζουσι περισρεφεσθαι αὐτοῖς τὴν γῆν, ἀλλ' οὐ περισρεφεσθαι, ἀλλ' ἐσθιέναι παγία.

ἐν τῇ] Codd. A. et C. ἐν τῇ κεφαλῇ κυκλικῶς.

φλεβοτομητέον] Ex qua parte sanguis mittendus sit non desinit nosse. Anonymus de V. S. p. 14. ἐπιλήπτους δὲ καὶ σκοτωματικούς, ἀπὸ τῶν σκελῶν μόνον.

DE VERTIGINOSIS.

CAP. XXXV.

Vertigo nascitur ex frigido et glutinoso humore, qui cerebrum occupat, aut vaporibus calidis et acribus ad caput delatis, et spiritum animale in cerebro vertentibus, et ceu in gyrum agentibus. His primum sanguis mittendus et hiera purgandi sunt, cucurbitulae etiam occipiti admovendae cum scarificatu, et medicamenta, quae salivam per os eliciunt, et sternutamenta movent. Quibus vero accidit ob vapores calidos sursum per arterias ad caput elatos, arteriae sectio retro aures iis adhibenda est, stoechas quoque potui offerenda cum hyssopo et anethi semine, et antidotus Theodoreti ex

Ana-

πρῶτον] Codd. A. et C. πρότερον.

ἰνίου] Cod. D. ἡνίου.

μετ'] Codd. A. et C. μεταγχαράξεως.

ἀποφλεγματισμοῖς] Codd. A. et C. ἀποφλεγματισμῶ.

πταρμοῖς] Codd. A. et C. πταρμικοῖς. et Cod. B.

ἀρτηρίων] Codd. A. et C. συτηρίων. Cod. B. ἀτηρίων.

γίνεται] Codd. A. et C. ἐστὶ. Cod. E. ἐστίν.

ἀρτηριοτομίαν] ἀρτυροτομίαν Cod. E.

ποιού] Codd. B. et E. ποιῶν.

ἐπισθεν] De veris Anonymus de V. S. p. 26. καὶ τοῖς ὀπισθεν τῶν ὠτῶν, διὰ τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν πάθη διαιροῦσι.

ὠτῶν] Codd. A. et C. τῶν ὠτῶν.

συχαῖδα] Codd. A. et C. σιχαῖδα. Cod. D. σοιχίδα. Cod. E. σοιχαῖδα.

ύσσώπα] Codd. A. et C. ύσσώπου.

ἀνίθου σπέρματι] Codd. A. et C. ἀνίθα. Cod. D. ἀνίσω. Cod. E. καὶ ἀνίθα.

ἀνακαρδου] Paulus lib. VII. c. 16. p. 270. Codd. A. et C. καὶ τὴν διὰν εὐκαρδίαν Θεοδώρητον. Cod. B. καὶ τὴν ἀνακαρδίαν, Θεοδώρητον. Cod. D. ἀνακαρδίαν. Cod. E. διὰνακαρδίον Θεοδώρητον.

Θεοδώρητον] Varias habet antidotos, hoc nomine insignitas, nosse, vid. index. Suspicio medicos suis compositionibus nomen hoc

δώρητον, καὶ τοῦ μεμφίτου. ἡ δὲ διάκτα ἔσω λεπτύνου-
σα καὶ ἄφυσος.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΛΗΨΙΑΣ

Κ Ε Φ. Λε'.

Ἡ ἐπιληψία σπασμός ἐστιν ὅλου τοῦ σώματος μετὰ
βλάβης τῶν ἡγεμονικῶν ἐνεργειῶν, ποτὲ μὲν ἐν αὐτῷ
τῷ ἐγκεφάλῳ συνισαμένην ἔχων τὴν αἰτίαν, ποτὲ δὲ ἐν
ταῖς τούτου κοιλίαις ἀπάσαις, ἐμφράττων τὰς διεξόδους
τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος, ὥς πῖπτειν καὶ ἀφρίζειν, ὅπερ
οἱ ἰδιώται δαίμονα καλοῦσιν. Ἐμφράττονται δὲ ἀπὸ
φλέγ-

hoc imposuisse, quod conjicio ex loco theologi doctissimi,
Theophylacti Bulgar. epist. LVI. p. 89. ἀλλὰ σύ μοι δρακτικάς
τὰς ἀντιδότους — ἔχῃν ταῖς κύλιξι τὴν θεοδώρητόν σου καὶ
τὴν πανάκειαν. Displicet proinde lectio cod. E. nam non est
nomen proprium medici cujusdam. Conf. de hac voce Scali-
gerana Secund. p. 592.

καὶ τοῦ] Leg. καὶ τὴν τοῦ.

ἔσω] in Cod. E. ponitur post ἄφυσος.

λεπτύνουσα] Codd. A. et C. λεπταίνουσα.

ἄφυσος] Codd. A. et C. ἄφσος. Cod. B. ἄφυσσος.

Cap. XXXVI. Cod. E. λε'.

ΠΕΡΙ] Codd. A. et C. πάθος ἐπιληψίας.

Ἡ ἐπιληψία] Alexander Trall. lib. I. c. 15. Aëtius lib. VI. c.
13. Paulus lib. III. c. 13. Aretaeus acut. morb. lib. I. c. 5.
chron. morb. lib. I. c. 4. Cur. acut. morb. lib. I. c. 5. Cur.
chron. lib. I. c. 4. Celsus lib. II. c. 8. et lib. III. c. 23. Cae-
lius Aurel. morb. chron. lib. I. c. 4. Q. Ser. Samonicus c.
58. Galenus de symptom. differ. c. 3. Apulejus Apolog.
p. 279.

σπασμός] Definitionem sumit ex Paulo. Codd. A. et C. πάθος.

συνισαμένην] Codd. A. et C. συνισαμένην. Cod. D. συνισάμενον.

ἔχων] Codd. A. et C. ἔχων.

τούτου] Cod. E. τούτων.

ἀπάσαις] Delent Codd. A. et C.

Anacardo, et quae Memphitis dicitur. victus ratio sit extenuans, et quae minime flatus generet.

DE MORBO COMITIALI.

C A P. XXXVI.

Morbus comitialis convulsio est totius corporis, cum offensa functionum principum et causam habet quandoque in ipso cerebro, quandoque vero in omnibus ipsis ventriculis, prohibentem transitum spiritui animali, ita ut concidant, et spumam ex ore moveant, id quod idiotae daemonem appellant. Fit autem obstructio ab humore

ἐμφράττων] Cod. B. ἐμφραχθείσας. ἀπάσας τὰς διεξόδους.

ἀφρίζειν] De daemoniacis Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. XLI. p. 841. ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀφρίζομεν, οὐδὲ διαστέφομεν τὰς κόρας, οὐδὲ τὰς χεῖρας.

ιδιώται] Xenophon memorab. lib. III. c. 7. p. 138. Schol. Aristophanis ad Ran. vs. 462. Exposuit hanc vocem Camerarius apud Raphaelium ep. II. ad Corinth. c. XI. 6. p. 405. Est autem ιδιώτης in mentione magistratuum, privatus: in mentione artificiorum studiorumque imperitus: in mentione dignitatis et praestantiae, humilis et inhonoratus. adde Melch. Goldastum ad Dosithei lib. III. p. 53.

δαίμονα] Male Cod. E. δαίμονας. Schol. Aristophanis ad Plut. vs. 884. Φιλόσοφος δὲ ἦν οὗτος ὁ Εὐδαμος, φυσικοὺς δακτυλίου ποιῶν πρὸς δαίμονα, καὶ ὄψις καὶ τὰ τοιαῦτα. Nonni locus si Scaligero cognitus fuisset, non ad Manilium p. 397. emendasset δαίμόνας vel δαίμόνια, ut ad Aristophanem observavit ὁ πᾶν Hemsterhusius. Scholiasta quoque usus est Salmasius ad Vopiscum p. 457. sed illum intactum reliquit. Scholiastae locum non intellexit Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. 34. p. 148. Coelius Rhodig. Lect. Antiq. lib. V. c. 7. Neque enim obturbat sacer morbus aut daemon, ubi affuerit laurus. Du Cange Gloss. p. 272. δαιμονιζόμενος, qui morbo comitiali vexatur. Esse inter Christianos qui morbum hunc S. Joanni. Cornelio Hubertoque adsignant, testatur Lev. Lemnius de occult. naturae miracul. lib. II. c. 3. p. 143. conf. Bald. Rousseus Epist. medicinal. XXIII. p. 86. Avicennam multos morbos, praecipue maniam, daemonia vocare scribit Petr. Bontekius Hist. et Observ. Cent. I. obs. 51.

Φλέγματος, ἢ μελαγχολικοῦ χυμοῦ· ἔσι δὲ ὅτε καὶ διὰ
τὸ τῆς γαστρὸς σόμα κατὰ συμπάθειαν γινόμενον· ποτὲ
δὲ καὶ ἐξ ἑτέρου μορίου, οἷον χεῖρος ἢ ποδὸς αὔρας τινὰς
ἀνερχομένας κατὰ τὸν ἐγκέφαλον, καὶ καταπίπτειν αὐ-
τούς. Ὠνόμασαι δὲ τὸ πάθος ἐπιληψία διὰ τὸ ἐπιλαμ-
βάνεσθαι, καὶ κρατεῖσθαι αὐτῶν τὰς αἰσθήσεις· ἐκάλε-
σαν δὲ αὐτὸ τοῦτο ἱερὰν νόσον, διὰ τὸ ἱερὸν καὶ τίμιον
εἶναι τὸν ἐγκέφαλον· ἄλλοι δὲ ἡρακλείαν νόσον, διὰ τὸ
ἰσχυρὸν καὶ δυσμετάθετον τῆς νόσου, καὶ ἄλλοι ἄλλως.
Γίνεται τοίνυν κατὰ τρεῖς τρόπους ἡ ἐπιληψία· ἡ γὰρ
τῆς

μελαγχολικοῦ] conf. Jo. Phil. *Buyeggravius* de aëre, loc. et aq.
Francofurt. p. 116.

ὅτε] Codd. A. et C. ὅτ'. Cod. B. ἔσι δ' ὅτε.

διὰ τὸ τῆς] Codd. A. et C. διὰ τῆς.

γινόμενον] Codd. A. et C. γινόμενα. Cod. B. γενόμενον.

αὔρας] Cod. E. αἴβρας τινὰς.

ἀνερχομένας] Codd. B. et E. ἀνερχομένης.

κατὰ τὸν] Codd. A. et C. κατ' αὐτὸν.

αὐτούς] addit Cod. B. ἀναγκαζούσης.

ὠνόμασαι] Quae hic habentur usque ad τούτους δα, in codd. A. et
C. non comparent. nec in Codd. B. et E.

ἐπιληψία] *Heliodorus* lib. VI. p. 304. ἐπίληψιν vocat, ac ita quo-
que *Epiphanius* de XII geminis p. 234. *Aelianus* H. A. lib.
III. c. 17. sic ἀπόπληξις pro ἀποπληξία apud *Eutropium* lib.
VIII. p. 63. et *Paulum* Diacon. lib. XI. p. 88.

ἐπιλαμβάνεσθαι] Male apud *Alex.* excusum ἐπιλαμβάνεσθαι. Si-
milem horum verborum permutationem apud *Theophrastum*
Char. c. 8. detexit *Casaubonus*. *Isidorus* Origin. lib. IV. c. 7.
Epilepsia vocabulum sumsit, quod mentem apprehendens, pari-
ter etiam corpus possideat. Graeci enim apprehensionem ἐπι-
ληψίαν vocant. Conf. *Hemsterhuys* ad *Luciani* Dial. p. 83.
Hadr. Turnebus ad *Ciceronis* Or. pro Rabirio p. 33. Apud
Graecos mente capti φρενόληπτοι dicantur, cujus autem captum
aliquid membrum tenetur, is eo uti non potest libere, inde trans-
latum. *Aelianus* H. A. lib. V. c. 18. ἀλλ' ἐπιλαμβάνει τῆς
κινήσεως οὐκ ἐπ' ὀλίγον.

ἱερὰν νόσον] Νόσον simpliciter dixit Jo. *Chrysostomus* de Virginitate
p. 114. nam ἱερὰν νόσον dicere, videtur sibi religioni duxisse,
ne homo christianus, gentilium more loqui, videntur. vid.
Origenes contra *Celsum* lib. IV. p. 190.

more pituitoso et atrabilario nonnunquam etiam per consensum oris ventriculi, aut alterius partis ut manus, vel pedis, cum aura quaedam elevatur ad cerebrum, et concidunt. Dicitur porro hic affectus Epilepsia, a graeco verbo ἐπιλαμβάνεσθαι, quod significat comprehendi, nam sensus in his intercipiuntur, et veluti retinentur. Vocatur et sacer morbus, quod cerebrum sacrum sit et honoratum, alii appellant morbum Herculeum, ob morbi vehementiam et pertinaciam, et alii alio modo. Triplici igitur ratione excitatur morbus comitialis, aut

K 2

enim

ἱερὸν] Rufus Ephes. lib. III. p. 69. Athenaeus lib. II. c. 25. Plutarchus T. III. p. 1806. Apollonius Sophist. in biblioth. Coisl. p. 460. Meletius de Nat. homin. p. 108. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 1019. Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 30. et chron. lib. I. c. 4. Zenobius Cent. IV. 26. Diogenianus Cent. V. 8. Lamb. Bos Obs. Crit. c. 22. p. 99. Jac. Primerosius de vulgi error. lib. II. c. 37. Stalpart van der Wiel Observ. Rarior. Cent. II. obs. 6. Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. c. XXV. p. 104.

τίμιον] Theophilus ad Instit. lib. II. Tit. I. p. 152. ἐπειδὴ οὖν sancton ἐστὶ τὸ τίμιον. Theodorus apud Photium p. 664. ὥσπερ ὀφθαλμὸς ἢ κεφαλὴ τοῦ λοιποῦ σώματος — τὸ τιμιώτατον. Paulus ff. lib. 44. §. 1. ubi quod est principale conditum est, id est caput.

τὸν ἐγκέφαλον] Cur non τὴν κεφαλὴν?

ἡρακλείαν] Hippocrates de morb. mulier. lib. I. p. 157. Erotianus p. 27. Angelus Politianus miscell. c. 90.

ἰσχυρὸν] Aretaeus morb. chron. lib. I. c. 12. καὶ γὰρ αἰσχυρὸν ἐν τῷ κακῷ ἀποτείνεται. leg. ἰσχυρὸν ἐν τῷ κακῷ. Contraria ratione peccatur, apud Aelianum H. A. lib. XVII. c. 31. τοὺς δὲ ἀσπαίροντας καὶ μάλα γε ἰσχυρῶς ἀποδνήσκαι. I. αἰσχυρῶς.

δυσμετάθετον] Democritus apud Clementem Alex. Paedag. lib. II. c. 10. p. 193. νόσον ἀλάστον dixit.

ἄλλως] Νόσον μεγάλην eam vocat Herodotus lib. III. p. 211. morbum maiorem Apuleius Apolog. p. 285. τὴν ἐκ τῆς σελήνης νόσον Aelianus H. A. lib. XIV. c. 27. unde Aelianus V. H. lib. XIV. c. 11. ἀλλὰ μὴ ἐσο λοιμὸς καὶ μὴ μεγάλη νόσος. Eriphanius adv. Haeres. T. I. p. 132. ὑπέπεσε νόσῳ μεγάλῃ, καὶ ἀπηγορεύθη. conf. Casaubonus ad Athenaei lib. VII. c. 10. p. 515. Sed et alios morbos fonticos ita dictos fuisse arguit Julianus Or. V. p. 178. C. αἱ δὲ (ἰατροὶ) τὰς πλείους (νόσους)

τῆς κεφαλῆς πρωτοπαθούσης, ἢ τοῦ σομάχου, ἢ ἄλλου
 τινὸς μορίου πάσχοντος, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναπέμ-
 ποντος αὔρας τινάς. Τούτους δεῖ ἐρεθίζειν ἐμὲν διὰ πτε-
 ροῦ κεχρισμένου ἐλαίῳ ἱρίνῳ, ἢ κυπρίνῳ καὶ ὀσφραντοῖς
 εἰσφέρειν, τῷ τε πευκεδάνῳ καὶ τῷ κυρηναϊκῷ ὁπῷ, ἀσ-
 φάλτῳ δὲ καὶ κεδρίῳ, εἶτα φλεβοτομίᾳ χρῆσθον, καὶ
 ἄκρα τρίβειν καὶ σιναπίζειν, καὶ σικύας κούφας τοῖς ὑπο-
 χονδρίοις κολλᾶν, καὶ κασόριον δι' ὀξύκράτου ἐγχεῖν τῷ
 σόματι, ἢ ὁπὸν κυρηναϊκὸν σὺν ὀξυμέλιτι, εἶτα καθαίρειν
 διὰ τῆς ἱερᾶς, ἢ τοῦ ἐλλεβόρου. εἶτα κολοκυνθίδος τὴν
 ἐντεριώνην, ἐν γλυκεῖ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἀποβρέχων, ἕω-
 θεν ἐκθλίψας δίδου πιεῖν· εἶτα σικυασθὼν τὸ ἴνιον, καὶ
 ξυρήσας

σους) καὶ μεγίσας καὶ ἰαθῆναι χαλεπωτάτας. Anonymus de
 V. S. p. 10. καὶ τῶν μεγάλων μία. Graecis hodiernis σκαρ-
 δαλισμός dicitur. Saepenumero mater puerorum dicitur, inquit
 Bald. Rousseus de morb. mulier. c. XLIV. p. 200.

κεφαλῆς πρωτοπαθούσης] Ex medicorum penu Plinius Epist. lib.
 IV. ep. 22. utque in corporibus, sic in imperio gravissimus est
 morbus, qui a capite diffunditur.

αὔρας τινάς] Alex. τὴν οὖσαν ἐν αὐτῷ κακίαν.

ἐμὲν διὰ] Cod. B. ἐμὲν πτέρου καταθέσει.

πτεροῦ] Aristophanes Acharn. vs. 584. ubi Schol. πτερόν αἰτᾷ,
 ἵνα ἐξεμέσῃ· εἰδῶσι γὰρ οἱ δυσεμεῖς πτερῶν χρῆσθαι. conf.
 nostri c. 37. Hippocrates morb. vulgar. lib. V. p. 244. Pla-
 tarchus T. III. p. 1673. Suetonius lib. V. p. 520. Demetrius
 Pepag. de podagr. c. 17.

ἐλαίῳ] Codd. A. C. et E. ἐλαίου ἱρίνου ἢ κυπρίνου.

ὀσφραντοῖς] Codd. A. et C. ὀσφραντῆς. Cod. B. ὀσφραντῶ.
 Cod. E. ὀσφραντικοῖς.

εἰσφέρειν] Verbum mihi suspectum.

πευκεδάνῳ] Cod. B. τό τε πευκεδανὸν καὶ τὸν κυρηναϊκόν. Hunc
 codicem si sequaris, noster εἰσφέρειν dixit pro addere, miscere,
 jungere.

ὁπῷ] Codd. A. et C. ὕπῳ. Cod. B. ὁπῶν.

ἀσφάλτῳ δὲ] Leg. ἀσφάλτῳ τε. ac sic Codd. A. C. et E. Cod.
 B. ἀσφαλτόν τε καὶ κεδρίῳ. Cod. D. κεδρίῳ.

enim caput primario afficitur, aut per consensum patitur, vel stomachi vel alterius partis auram quandam ad caput mandantis. Hos ad vomitum irritare oportet, intincto calamo in oleo Irino aut Cyprino, et medicamenta quae odorem movent, exhibere, ex peucedano et cyrenaico liquore, bitumine etiam et cedria. Venae sectione deinde utendum et extremae partes perfricandae, et sinapismo delinendae sunt, et cucurbitulae sine ferro hypochondriis affigendae, et castorium ex posca ori infundendum, aut liquor cyrenaicus ex oxymelite. Purgandum postremo corpus hiera aut veratro, aut cucurbitae silvestris medulla, tota nocte in passo immergenda, mane exprimenda, et potui offerenda. occipitio demum cucurbitulae admovendae et abrafo

K 3

capiti

φλεβοτομία] Codd. A. et C. φλεβοτομία. Cod. B. φλεβοτομῖαν. Cod. E. φλεβοτομίαν.

ἄκρα] Codd. A. C. et E. καὶ τὰ ἄκρα.

σικύας] Codd. A. et C. σικύαις κούφαις. Cod. E. σικύας κούφοις.

ὑποχονδρίαις] Cod. B. κατὰ τῶν ὑποχονδρίων.

κολλᾶν] Leg. κολλᾶν. Verba κολλᾶν καὶ κασόριον. Codd. A. C. et E. non agnoscunt. Cod. B. τιθέναι.

δι' ὀξυκράτου] Cod. B. σὺν ὀξυκράτῳ, sed margo ut editus. De oxycrato vid. Cassius Quaest. Medic. 62.

ἐγχᾶν] Codd. A. et C. ἐκχᾶν. Cod. E. ἔχαι.

τῷ] Codd. A. et C. τὸ.

ἐλεβοόρου] Codd. A. et C. ἐλεβόρου.

κολοκυνθίδος] Hadr. Junius Animadv. lib. I. 17. Stalpart van der Wiel obs. rarior. Cent. I. obs. 41. Sam. Dale Pharmacolog. p. 181. Martinus Etymolog. p. 803. Codd. A. et C. ἢ ταῖς ἐντερίοις. Cod. B. ἐντερύνης. Cod. D. τῆς ἐντεριάνης. Cod. E. ἢ τῆς ἐντεριόνης. ἢ hic ἡγουν ut saepe.

δι' ὅλης] Codd. A. et C. διόλης.

ἐάθει] Codd. B. et E. addunt δὲ. Porphyrius Homeric. Quaest. XII.

εἶτα] Cod. E. ἦ.

ἴσιον] Cod. D. ἥσιον.

ξυρήσας τὴν κεφαλὴν κατὰ χεῖρε πευκεδάνου ὅπῳ σὺν
 ὄξει. καὶ ἀποφλεγματίζειν, καὶ ἔρρινα καὶ μασήματα
 προσάγειν· εἴτα τὴν ἱερὰν αὐτοῖς δίδοναι τοῦ Λογαδίου,
 ἢ τοῦ Γαλήνου. εἴτα σιναπίζειν τὴν κεφαλὴν καὶ δριμι-
 φαγίαις χρᾶσθαι, καὶ τὸ σκυλλητικὸν ὀξύμελι δίδοναι.
 τοὺς δὲ ἀπὸ σομάχου ἐπιληπτικῶς σπωμένους τοῦ εὐ-
 πέπτοις, καὶ τοῖς τονοῦσι τὸν σόμαχον χρᾶσθαι, καὶ
 ὅσα περὶ τῶν σομαχικῶν ῥηθήσονται, καὶ τὴν πιερὰν
 δὶς πον καὶ τρεῖς δοτέον. περιάπτει δὲ καὶ τῆς παιωνίας
 τὴν ῥίζαν τῷ τραχήλῳ καὶ τὴν χλωρὰν ἰάσπην· τοὺς
 δὲ

ξυρήσας] Codd. A. et C. ξηρήσας. Cod. D. ξηρίσας. leg. ξυρίσας.
 κεφαλὴν] Quae sequuntur usque ad κεφαλὴν exciderunt e Codd.
 A. et C.

ἔρρινα] Cod. B. ἐρρίνοις καὶ μασήμασιν. Cod. E. δὲ ἐν ῥίνοις καὶ
 διαμασήμασι.

αὐτοῖς] Codd. B. et E. αὐθις.

λογαδίου] Compositionem tradit Aëtius lib. III. c. 112. conf. Jo.
 Freind Hist. Med. P. III. p. 29.

Γαλήνου] Landat hanc compositionem Nic. Tulpius Obs. Me-
 dic. lib. I. c. 11. p. 27. Verba ἢ τοῦ Γαλήνου migrant ex
 Cod. B.

δριμιφαγίαις] δριμηφαγίας Codd. A. et C.

χρᾶσθαι] Codd. A. et C. χρῆσθαι.

σκυλλητικόν] Codd. A. et C. σκυλητικόν, ac sic quoque cod. B.

τοὺς δὲ] Codd. A. et C. τοὺς διὰ σομάχου χρῆσθαι.

τοῦ εὐπέπτοις] I. τοῖς, vel τούτοις. Cod. B. pro his dat ἐπὶ ἀπε-
 ψίας. Cod. C. εὐπεψίας. Cod. E. ἀπεψίας. Ubi nobilif-
 simus Cores adscripsit: an ἀπεψίας, ut referatur ad praecedens
 σομάχου? fortassis vera lectio est τοῖς εὐπέπτοις.

τοῖς] Delet Cod. E.

τονοῦσι] conf. c. XIII. Cod. C. νοσοῦσι.

χρᾶσθαι] conf. quae ad c. X. notavi Cod. B. προσφέρειν.

ὅσα] Cod. B. ὅσα τοῖς σομαχικοῖς ῥηθήσεται. Cod. D. ῥηθή-
 σεταί.

δὶς πον] Codd. A. et C. δέ πον. Cod. B. πον δὶς πον καὶ τρεῖς.
 Cod. D. δὶς πον καὶ τρεῖς. conf. c. I.

περιάπτει] leg. περιάπτει. et sic Codd. A. C. D. et E. Cod. B.
 περιάπτου δὲ τῷ τραχήλῳ τῆς παιωνίας. Cod. D. παχήλῳ
 τῆς παιωνίας τὴν ῥίζαν. Ethnicos sapientiores amuleta et pe-
 riapta

capiti peticedani liquor ex aceto inducendus et medicamenta quae salivam et odorem movent et ore sumuntur, exhibenda; hieram denique Lodii vel Galeni dare, et capiti sinapismum inducere, acrioribus cibis uti, et acetum ex scilla offerre. Qui vero ob stomachum morbo comitiali corripiuntur, hos cibis uti oportet, qui facile concoquuntur, et ventriculum roborant, et quaecunque de ventriculi affectibus dicentur, et picram antidotum bis aut ter offerre, et e collo paeoniae radicem suspendere oportet, et jaspidem colore viridi.

K 4

Qui

riapta, sprevisse docet Petr. Petitus Obs. Miscell. lib. II. c. 15. p. 124. Wesselingius ad Diodori Sicul. lib. V. p. 382. Adde Casaubonum ad Spartianum p. 716. qui ad Theophrasti Char. c. 16. p. 183. observat τὸ περὶ addi verbis ad lustrationes et amuleta pertinentibus. Hemsterhusius ad Aristophanis Plut. p. 189. Recte judicat Ramazzinus de morb. artif. c. 42. p. 303. Multa de amuletis et periaptis apud varios scriptores extant, qui tamen ut plurimum nullam physicam virtutem iisdem imperiunt, nisi eam quam credulae mentis passiva deceptio illis indulserit. conf. Jo. Langius Epist. Med. lib. I. ep. 34. p. 147. Adhuc hodie tamen multum illis tribuunt Graeci, ut testatur doct. Guys voyage literaire etc. T. I. p. 151.

παιωνίας] Paulus lib. III. c. 13. ubi post πρόσφατον addendum μέρος ex Galeni lib. VI. Simplic. vel εἶζαν ut praecipit Cod. D. Poëta vetus de virib. herbar. c. II. vs. 139. apud Fabricium Biblioth. Gr. T. II. p. 652. Lev. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. II. c. 3. p. 147. Codd. A. C. et D. παιωνίας. Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. 74. p. 405.

καὶ τὴν] Cod. B. τὸν.

χλωρὸν] Naumachius apud Stobaenum Serm. LXXI. p. 437.

μητ' ἐπὶ δειρῆς

Πορφυρέην ὑάκινθον ἔχουσιν ἢ χλωρὸν ἱάσπιν.

Dionysius Perieg. vs. 723. et 1118.

ἢ χλωρὸν διαυγάζουσιν ἱάσπιν.

ἱάσπιν] l. ἱάσπιν. ac ita Codd. A. C. et E. Dioscorides lib. V. c. 160. Psellus de Lapid. p. 18. Ejus species facit XVII. Isidorus Origin. lib. XVI. c. 7. Epiphanius de XII gemmis p. 234. ἱάσπιν — χρησιμεύει δὲ εἰς τὰς ἐπιλήψεις. Atque hanc puto gemmam innuere G. Pisidem de mundi opif. vs. 1492. conf. Salmasius ad Solinum p. 92. Jo. Manardus Epist. Medicinal. lib. XIII. ep. 6. p. 302. Schenkius Obs. et Experim. Cent. V. 43. p. 260. Jo. Kirchmannus de Anulis c. 21. p. 212.

δὲ ἀπὸ μορίου σπωμένους δὲ βρόχῳ δεσμεῖν, καὶ σινά-
 πίζειν τὸ μόριον, καὶ τὰ ἄλλα δριμέα ἐπιτιθέναι· ἀρμό-
 ζει δὲ αὐτοῖς καὶ ἡ τὸ λεπίδεον ὀνομαζομένη βοτάνη, ἐ-
 λέγχει δὲ τοὺς ἐπιληπτικούς ὑποθυμιωμένη, καὶ κατα-
 πίπτειν αὐτοὺς παρασκευάζει, ἄσφαλτον, γαγάτης λί-
 θος, καὶ κέρας ἐλάφου, ἢ αἰγείου, καὶ ἡ ὁσμὴ τοῦ αἰγείου
 ἥπατος ὀττωμένου, καὶ αὐτὸ τὸ ἥπαρ ἐσθιόμενον. Διε-
 γείρει δὲ αὐτοὺς, ἐὰν διέλῃ τὸν μέγαν δάκτυλον τοῦ πο-
 δὸς ἐξ οἰουδήποτε μέρους καὶ τῷ ἀπορρέοντι αἵματι δια-
 χρίσας

τοὺς δὲ] Codd. A. et C. τοῖς δὲ.

μορίου] Codd. A. et C. λωρίου. Leg. ἀπὸ μορίου του. pro τινός.
 conf. c. 88.

σπωμένους] Codd. A. et C. σπωμένοις.

δεσμεῖν] Exemplum subministrat Nicetas Choniata Annal. p. 475.
 Codd. A. et C. βροχοδεσμεῖν.

καὶ τὰ ἄλλα] Cod. B. καὶ τοῖς δριμέσιν ἐπιτιθέναι. Codd. A. et
 C. καὶ τοῖς ἄλλοις δρόμεσι ἐπιτιθέναι. ἄλλα deest in Cod. E.
 Hic finis capituli in Codd. A. B. C. et E. reliqua desiderantur.

λεπίδιον] Scaligerana prima p. 108. Salmasius de Homon. Hyl.
 Jatr. c. 17. Plinius lib. XX. c. 17.

ὑποθυμιωμένη] leg. ὑποθυμιωμένα. Distinctio minor hic ponen-
 da, nam quae sequuntur, pertinent ad ἄσφαλτον x. z. λ.

γαγάτης] Dioscorides lib. V. c. 146. Nicander Ther. vs. 37.
 Aretaeus caus. morb. acut. lib. I c. 4. Alexander Aphrod.
 lib. II. probl. 64. Orphens de Lapid. p. 220. Macer lib. V.
 c. 18. Alexander Trall. lib. I. c. 15. p. 80. Plinius lib.
 XXXVI. c. 19. Salmasius ad Solinum p. 178. Apulejus Apo-
 log. p. 281. cum incensus Gagates lapis, ut apud physicos lego,
 pulchre et facile hunc morbum exploret: cujus odore etiam in
 venalitiis vulgo sanitatem aut morbum venalium, experiantur.
 Qui locus praeteriit viros doctos ad Petronii c. 29. Heinsii
 vero sententiam fulcit. at non praeteriit Jo. Langium Epist.
 Medic. lib. I ep. 75. p. 41. In hystericiis praestantissimum re-
 medium esse docuit Car. Piso Observ. et Consilior. p. 177.

κέρας] Plinius lib. VIII. c. 32. Solinus Polyh. c. 22. p. 187.
 Bald. Roussens carmin. de Cervo p. 16.

ἐσθιόμενον] Clemens Alex. Strom. lib. VII. p. 728. C. αὐτίκα καὶ
 συμβάλλεσθαι τὴν τῶν τραγείων κρεῶν βρώσιν πρὸς ἐπιληψίαν
 λέγουσι. Ex Aëtio Schenkii Observ. et Experim. Cent. V.
 17. p. 185.

διεγείρει] Praefens pro futuro. conf. Jo. Langius Epist. Medic.
 lib. II. ep. 31. p. 629.

Qui vero ob particulam aliquam corripuntur, hos fune vincire oportet, et particulae ipsi sinapisinum inducere et id genus acria imponere. convenit etiam ipsis herba, quae lepidium appellatur, nam suffitu comitiali morbo oppressos arguit, eosque collabi facit, bitumen item, lapis gagates, cornu cervinum aut caprinum, odor hepatis caprini assi, et ipsum jecur comestum. Excitat autem ipsos, si quis magnum digitum pedis ejus qui concidit, dividat ex quacunque parte, et labia

K 5

aegri

διέλη] leg. διέλη. Noster c. 242. εἰ δὲ μὴ, ὅλον τὸ δέρμα διαρροῦντες πολλὰς καὶ βαθεῖαις ἀμυχαῖς. Eupharis Chrysanthio p. 157. Anonymus de V. S. p. 20. τὴν φλέβα διελῶν et p. 26. De hoc verbo quaedam Casaubonus ad Theophr. Char. c. 3. p. 46. Notat L. Bos Obs. Crit. c. VI. p. 24. διαρροῦν vel διελῶν Graecis non esse usitatum, ubi de victimarum sectione loquuntur: medici vero eo de corporis humani sectione utuntur. Rufus Ephes. lib. I. p. 23. ζῶν τι ὃ μάλιστα ἀνθρώπων εἶχε διελόντες. Anonymus de V. S. p. 11. ὅσαι οὖν κατὰ τὴν πύχυν εἰσι, διαρροῦν οὐδὲν καλύει. Hierocles apud Stobaeum Sermon. LXXVII. p. 460. ὅθεν καὶ διελόντες τῆς ἐπιμελείας. Leg. τὰς ἐπιμελείας. De hoc usu sanguinis humani vid. Minutius Felix c. 30. et ad eum Elmenhorstius p. 317. Th. Bartholinus de sanguine vetito p. 13. Caeterum apud Alexandrum pro διέλη legitur καταλύσας. conf. Schenckius Observ. et Experim. Cent. II. 27. p. 71.

μέγαν] Verba τὸν μέγαν δάκτυλον τοῦ ποδὸς exulant ex Alexandro ei ex nostro redonanda. Superstitioni veterum hoc debetur. Seneca Natural. Quaest. lib. IV. c. 6. Si quis nec agnam nec pullum habebat, quod sine damno fieri poterat, manus sibi afferebat. Et ne tu avidas aut crudeles existimes nubes digitum suum bene acute graphio pungebat, et hoc sanguine litabat. Aliam superstitionem tetigit cel. Valckenaerius Observ. ad origines graecas p. 67.

τοῦ ποδὸς] Cur pedis pollicem, non vero manus, jubeat incidere, rationem pete ex Aegid. Menagii amoenit. juris civil. c. 3. p. 15. scilicet ne medici incusarentur homines militiae inidoneos reddere, si manus pollices incidere suaderent: quorsum etiam respicere videtur Theophylactus Bulgar. ep. 26. p. 45. πρὸς δὲ τοὺς συσάδην πολέμους ξηρόχαρα διαγνοὺς ἑαυτὸν ἢ ἀχαρα. conf. Salmasii epistol. ad Puteanum lib. I. ep. 8. p. 24. aut ne stigmatibus notati reputarentur ut servi, juxta opinionem Jo. Argoli apud Jo. Rhodium ad Scribonium Larg. p. 312. vel etiam ne aegros, cum essent christiani, ethnici suspicarentur nubibus sacrificasse, de quo ritu Seneca l. c.

χρίσας τὰ χεῖλη αὐτοῦ τοῦ καταπέσοντος καὶ τὸ μέτωπον, εὐθέως διεγερθήσονται· ἄλλο ἐλέγχον. ζζ βραχὺ ἔνθες εἰς τοὺς μυκτῆρας, καὶ παραυτίκα πεσεῖται. σημεῖον εἰ ἰάσιμός ἐστιν ὁ ἐπιληπτικός· ἐπειδὴν καταπέση· πρόσθες αὐτῷ θυμόν, καὶ εἰ μὲν ἀντιλήψεται, ἰάσιμός ἐστιν, εἰ δὲ μὴ, οὐ. Σημεῖον ἐπὶ σομάχου γινομένης ἐπιληψίας. Σημεῖον δὲ τοῦ ἀπὸ σομάχου γίνεσθαι τὴν ἐπιληψίαν, τὸ συνεχῇ πολλάκις ἐν αὐτῷ γίνεσθαι κλόνον τινὰ καὶ δῆξιν, καὶ παροξύνεσθαι μᾶλλον αὐτοὺς καὶ ὑπομένειν τὸ τῆς ἐπιληψίας πάθος· ἥνίκα συμβῇ βραδυσιτεῖν, ἢ ὀλιγοσιτεῖν. Σημεῖον τῆς ἐπὶ ἐτέρῳ μορίῳ ἐπιληψίας.

αὐτοῦ] Forte αὐτῷ, nempe αἵματι. Nic. Tulpius obs. medic. lib. II. obs. 4.

διεγερθήσονται] Numerum variavit exemplo optimorum scriptorum vide quae ad c. 16. notavi et Dorville ad Chariton. p. 340. Schol. Nicandri ad Alexiph. vs. 503. et 507. Auctor vitae Homeri p. 309. Achilles Tat. lib. VI. p. 383. ταῦτά με τὰ δύο πολεμεῖ, ταῦτά σου τὴν ψυχὴν κατέλαβον, καὶ ἀπέκλεισέ μου τοῖς λόγοις τῶν ὥτων σου τὰς θύρας.

ἐλέγχον] Alexander Trall. l. c. p. 78. ἐξ ἄλλου ἀντιγράφου, quae verba noster mutavit, et mox παραυτίκα pro quo apud Alex. παρ' αὐτὰ, quod vertit Guinterius inde non recte. Singulare autem mihi videtur, quod cum alibi simpliciter ἄλλο dixerit aut c. 125. ἄλλο ἐκλεκτὸν, hic ἐλέγχον maluerit, quod hic posuisse videtur pro praestans, praecipiumve, quo me ducit observatio Glossatoris Leid. Ms. ad Juvenalis Satyr. VI. vs. 459. „Elenchus proprie vocatur titulus ab eo quod est Helios, id est Sol, unde in Evangelio secundum Lucam habetur „praenotatum ELENCHVS LVCAE, id est titulus. Et quia „pretiosi lapides et magni in loco notabili et nobili solent poni, ideo eos elenchos vocamus.“ Noster omnino non frustra aut vana hanc vocem hic adhibuit. Sollicite admodum medicis veteres formulas indicarunt, quibus epilepticos detegerent, tum ut mancipia venalitia hoc morbo laborantes redarguerent, tum etiam quod Christiani olim, ne idolis cogerentur sacrificare, epilepsiam maniamque mentiebantur, vid. Jos. Binghami Origin. Ecclesiast. vol. VII. p. 205. cf. Salmasius de modo usur. p. 670. et Casp. Bartholin. de inauribus veterum c. II. p. 30.

πρόσθες] Non satis declaravit interpres, verito: naribus ejus admoveo cepe agreste (hoc enim est θυμός, ut praeter alios docuit Steph. Morinus Dissert. I. p. 32.) quod si odore percepit etc.

aegri sanguine qui profluit, illinat et faciem. Aliud quod eundem usum praestat. zinziberis pauxillum in nares indito, et statim concidet. signum utrum sanationem recipiat epilepticus, cum quis concidit, thymum obijcito, quod si retinuerit, sanari potest; sin minus, curationem non recipit. Signa morbi comitialis ex stomacho oriuntis. Morbum comitiale a stomacho proficisci testatur, quod continuo plerumque in eo giguatur, et turbatio quaedam et rosio, item quod morbi accessio- nem, tum potius aegri sentiunt, irritanturque, cum tar- de ipsos cibum sumere, aut paucum contingit. Qui vero ob particulam quandam concidunt, distributionem mali ad

ἀντιλήψεται] Ita editio Goupyli, Guinterii male ἀναλήψεται.

ἰάσιμος] Lexic. Biblioth. Coisl. p. 515. ἰάσιμος, ὁ δυνάμενος θε-
ραπευθῆναι. Phavorinus ἰάσιμος, ὁ δύναμιν ἔχων ἰαθῆναι.

εἰ δὲ μὴ, οὐ] Alciphron lib. I. ep. 35. p. 164. εἰ δὲ μὴ, σεαυτὸν,
οὐχ ἡμᾶς ἀνιάσεις. Plato Phaedon. p. 301. εἰ δὲ μὴ, τρίψατο
ὁ ἄνθρωπος. Aretaeus de caus. morb. acut. lib. II. c. 8. p.
22. A. Suidas ἐγγχεῖν, τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέως καθεύ-
δοντες, οἱ δὲ μὴ, (nempe τοῦτο ποιοῦσιν) χρονίζοντες κοι-
μῶνται. ita legenda haec verba, quae viri docti frustra de men-
do postularunt. Etymolog. M. p. m. 27. Ἀκούω — οἱ γὰρ
ἀκούοντες οὐ κοιμῶνται. Theophylactus Bulgar. epist. 64. p.
96. εἰ δ' οὐ maluit, nam male excusum εἰ δ' αὖ. conf. noster
c. 27. Synesius Epist. 110. p. 71. ac Gronovius ad Arriani de
Exped. Alex. M. lib. IV. c. 4. p. 155. Koen ad Gregor. de
Dialect. p. 19.

κλόρον] Aristophanes Nub. vs. 386. ubi vid. Schol. Aelianus H.
A. lib. II. c. 44. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vl. 783.
Synesius de febr. c. 6. p. 106.

δῆξιν] Ponenda distinctio post hanc vocem, nam quae sequuntur,
jungenda cum ἡνίκα et tollenda distinctio post πάθος.

μᾶλλον] id est facilius. conf. c. 206.

ὑπομένειν] Leg. ἐπιμένειν.

συμβῆ] hoc est βραδυσιτέουσι, de quo pleonasmo vid. Raphaelius
ad Act. Apost. c. XXI. 30.

βραδυσιτέων] adde ex Alex. αὐτοὺς.

ἐτέρω] Alex. l. c. p. 63.

ληψίας· οἱ δὲ ἐπὶ τινὶ μορίῳ καταπίπτοντες, αἰσθάνονται σαφῶς τὴν ἀνάδοσιν γινομένην ἐπὶ τὰ ἄνω, καὶ προλέγουσι τὸ μέλλον αὐτοῖς ἔσεσθαι, τῆς ἀναδόσεως ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον ἀρχομένης γίνεσθαι συμβαίνει δὲ τὸ πάθος καὶ παιδίοις, καὶ μάλιστα τοῖς ὑγροτέροις, διὸ καὶ παιδικὸν αὐτὸ τινὲς ὠνόμασαν. Σημεῖον τῆς ἐπὶ τῇ πρωτοπαθείᾳ τῆς κεφαλῆς ἐπιληψίας. Πρωτοπαθοῦσης τῆς κεφαλῆς βαρύνονται τὰ κατ' αὐτὴν καὶ σκοτοῦνται, καὶ ἀμβλυώττουσι, καὶ βραδέως αἰσθάνονται· παιδίοις δὲ μάλιστα συμβαίνει τοῦτο τὸ πάθος. Προγνωστικόν, εἰ ἔστι τις ἐπιληπτικὸς· χλωραὶ αἱ ὑπὸ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ εὐρίσκονται φλεβές. Θεραπευτικόν. Ἐν τοῖς νεοσσοῖς τῶν χελιδόνων ἀνασχισθεῖσιν εὐρίσκονται λιθάρια δύο, ὧν τὸ μὲν κίρρον ἐστὶ, τὸ δὲ λευκόν· τὸ μὲν οὖν λευκὸν καταπέσοντι τῷ ἐπιληπτικῷ ἐπιτίθει, καὶ ἐγείρει αὐτόν· τὸ κίρρον δὲ λαβὼν περίαπτε δέρματι.

Τὰ

συμβαίνει] Post δὲ subaudiendum γένεσθαι. Est locutio vulgaris, quam indicat Schol. Aristophanis ad Nub. vs. 241. εἰώθαμεν γὰρ ἐν τῇ συνηθείᾳ πυθανόμενοι τῶν καμνόντων λέγειν, πόθεν δὲ συνέβη γένεσθαι τὴν νόσον; conf. c. VI. Perperam autem legitur apud Originem Philosoph. p. 58. ed. Wolfii: συμβαίνει γίνεσθαι, cum legendum sit συμβαίνει διγέσθαι..

παιδίοις] Senex hoc morbo interemtus fuit *Himerius* sophista teste *Eunapio* p. 129.

τινὲς] Hippocratis locum libr. de aëre, aquis et loc. p. 281. innuunt *Alexander* et *noster* et favent illis qui apud Hippocratem παιδικὸν reponunt, vid. *Foësius* *Oecon. Hipp.* p. 288. *Lev. Lemnius* de occult. naturae miracul. lib. II. c. 3. p. 143.

βαρύνονται] verbum a medicis non neglectum. Auctor Anonymus cl. Jac. *Sims* de hydrophobia c. 2. p. 4. βαρύνονται διὰ κραυγὰς αἰφνιδίους. *Antoninus Liberal.* c. XI. p. 70. μηδέποτε βαρυνθῆναι τὴν γαστέρα ὑπὸ σιτίων. *Cassius* Quaest. Medic. 25. βαρύνονται τὰς κεφαλὰς. *Ev. Lucae* c. 21. 34.

παιδίοις δὲ] δὲ hic tamen significat, quemadmodum apud *Homerum*, ut hoc jam observavit *Casaubonus* ad *Strabonis* lib. XIII. p. 873.

εὐρίσκονται] *Raphelius* ad *Ep. ad Rom.* c. IV. 1. *N. Heinsius* ad *Ovidii Fast.* lib. III. vs. 846. *Achilles* *Tat.* lib. VI. p. 377. τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ εἶχεν εὐρεῖν. Sic invenire apud *Petronium* c. 38.

ad superiora fieri manifesto percipiunt, et id quod futurum ipsis est praedicunt, cum distributio vitii ad cerebrium vergere incipit. Accidit autem hic affectus etiam pueris praesertim humidioribus, qua de causa nonnulli puerilem ipsum nominarunt. Signa morbi comitialis, ex primario capitis affluxu excitati. Qui primario capitis affluxu laborant, gravantur capite, obscurantur, caligant, tardeque sentiunt. At hic affluxus pueris potissimum accidit. Ad praenoscendum, si quis morbo comitiali laborat, venae sub lingua virides reperiuntur. Curatio. Duo lapilli in hirundinum pullis dissectis inveniuntur, quorum unus quidem niger, alter vero albus existit, comitiali collapso eas imposito, ac ipsum excitabis, nigrum vero

νεοσσοῖς] *Dioscorides* lib. II. c. 60. *Q. Ser. Samonicus* c. LVIII. v. 16. *Plinius* lib. XI. c. 37. *Macer* lib. V. c. 17. *Marcellus Empir.* c. I. p. 36. et c. 9. p. 57. *Anatolius* apud *Fabricium Biblioth. Gr.* T. III. p. 300. ubi vid. *Rendtorffius*. *Kirani* p. 153. *Ant. Mizaldus* apud *Schenkium* *Observ. et Experiment.* Cent. III. obs. II. et alii apud eundem Cent. IV. 61. p. 206. *Lev. Lemnius* de occult. natur. mirac. lib. II. c. 3. p. 150. et in primis c. 30. p. 212. *Bald. Rousseus* de morb. mulier. c. XVIII. p. 105. et carm. de Cervo p. 19. *Janus Cornarius* ad *Macri* lib. V. c. 17.

ἀνασχισθῆσιν] conf. c. 277. *Paraphrastes Nicomacheor.* lib. VIII. p. 259. οἷον τῇ ἀνθρώπων ἐκείνῃ, λέγουσι ποιεῖν, τὰς κυύσας ἀνασχίζουσιν, τὰ παῖδια κατεσθίειν.

λίθια] *Petr. Borellus Hist. et Observ.* Cent. I. obs. V. p. 10. „Sciendum est, lapides, ut vermes, in omnibus animalibus, inque eorum omnibus partibus generari.“ adde *Th. Bartholinum* *Epist. Med.* Cent. III. ep. 8. p. 41. et *Albert. Magnum* de virtutibus lapidum p. 139. Laudat hos lapillos *Eros* sive *Trotula* de passion. mulier. c. 16. p. 248. De iis conf. *Fontanus H. N.* de avibus cap. 7. p. 116.

κίρρον] *Alexander Trall.* l. c. p. 79. μέλαν vocat, quocum faciunt *Macer* et *Marcellus Empir.* l. c. κίρρον exponit κίρριον *Etymologus* apud *Valckenaerium* animadv. ad *Ammonium* lib. II. c. 5. p. 103.

δέρματι] *Interpres Guinterium* secutus, pro cute accepit, sed leg. ἐν δέρματι, in sacculo scorteo. vel in cingulo scorteo. *Io. Chrysostomus* in epist. I. Pauli ad Thessalonicenses. Sermon. VI. p. 194. οὗ ζώην δερματίνην περὶ τὴν σφῆν ἔχουσι. *Aeschines*

Τὰ δὲ λιθάρια ταῦτα λέγεται διδόναι τὰς χελιδόνας
τῷ πρώτῳ νεοττῷ, ὅπερ οὐκ ἄλλως εὐρίσκεται, εἰ μὴ
διὰ τῆς ἀνατομῆς τῶν νεοττῶν ἀπάντων. ἄλλο πάνυ
θαυμαστὸν. πῆγανον ἄγριον ὁσμώμενον εὐθέως διεγείρει
τὸν ἐπιληπτικὸν ἕτερον, ὃ λαβὼν παρὰ κερκυραίου ἀγ-
ροίκου· οὐρανὸν συάγρου ἐν καπνῷ ξηράνας, καὶ λειώσας,
δίδου ἐξ αὐτοῦ καρύου τὸ μέγεθος ἐπὶ ἡμέρας τριάκοντα
μετ' ὀξύμελιτος. ἕτερον. ἦλον ἐκ πλοίου ναυαγῆσαντος
ἐλά-

schines dialog. II. p. 78. ἐν δερματίῳ σμικρῷ ἀποδέδεται. et p. 80. Tatianus Or. ad Graecos p. 65. οὐδὲ ὁ μεινῶς σκυτίδων ἐξαετῆμασι θεραπεύεται, ubi Conr. Gesnerus: Σκυτίδας interpretor pelliculas, his enim aut linteis amuleta quaedam illigata stulti homines appendunt. Pelle cervina ad id utebantur. Moschio de morb. mulier. c. 161. ἔμβαλε εἰς δέρμα ἐλάφου, καὶ ἐπίδησον τὸν βραχίονα αὐτῆς. Pellem anserinam laudat Eros sive Trotula de passion. mulier. c. II. p. 244. Oribasius de fractur. I. p. 78. προὔπεβαλλον τῷ τετραμένῳ κῶλῳ δέρμα κ. τ. λ. ubi recte doct. Cocchinius vertit corium. Theophrastus H. Pl. lib. III. c. 10. p. 158. de pinu: καὶ λειότερον τὸν φλοιὸν καὶ εἰς τὰ δέρματα χρήσιμον. Plura vide apud Th. Reinsium ep. 45. ad Casp. Hoffmannum p. 381. De echino terrestri Aelianus H. A. lib. IV. c. 17.

διδόναι] *Causam operit Iustus Bertramus apud Th. Bartholinum Epist. Medic. Cent. II. ep. II. p. 438.*

ὅπερ] *leg. ἄπερ.*

θαυμαστὸν] *Moeris Attic. p. 52. — θαυμαστὸν, ἐλληνικῶς.*

πῆγανον] *Alex. I. c. p. 80.*

ἢ λαβὼν] *Alex. ἔλαβον, sed leg. apud nostrum ὁ λάβον, abjecto augmento pro ἔλαβον, ut facere solent recentiores. Io. Malalas Chronogr. p. 210. ὅσον χρόνον φυλάττετο τὸ φύλλον τῆς ἐλαίας, ubi Chilmead scribendum autumat ἐφυλάττετο, frustra. Nonnus Evang. Joannis c. VII. vs. 52.*

*Ῥαγαλὲς συάγειρε πολίφλανα λείψανα φορβῆς,
Ὅσσα περισσεύοντο.*

ubi Soringius exemplari suo adlevit, pro ἐπερισσεύετο. conf. Hemsterhusius Obs. Miscell. Vol. IV. Tom. II. p. 289. Augmenta apud Comicos raro negligi observat Dorville Vann. Critic. p. 63.

ἀγροίκου] *Non pudebat veteres a rusticis discere, quae e re sua fore credebant. Sic historiam quam refert Socrates H. E. lib. II. c. 38. p. 597. ab rustico Paphlagonie eam se accepisse testatur. Exemplum medici, qui a rustico remedium didicit contra*

vero cuti alligato. At hirundines dicuntur primo pullos eos lapillos dare, qui non inveniuntur alibi, nisi universis pullis dissectis. Aliud valde admirabile. ruta silvestris odorata statim excitat, comitiali morbo laborantem. Aliud, quod accepi a rustico Corcyrensi. caudam porci silvestris fumo exsiccatam, et tritam, cum aceto mulso ad dies triginta exhibeto. Aliud. Clavum ex navigio con-

tra morsum viperarum adfert Spon observations sur les fievres p. 14. Cela m'a fait prendre garde à une remarque que j'ai trouvée parmi les papiers de feu Mr. Gras le medecin. C'est qu'un paysan, chasseur de viperes lui avoit dit, qu'il ne craignoit point la morsure de la vipere, quand il avoit pris un bouillon de Prassium. Theod. Zwingerus epist. Medicinal. ep. 253. et cum Falliano, si res ita ferat, vel a vetulis nos dicere non pudeat. Norunt pastores et rustici medicinam parare, in primis in plagis ac vulneribus sanandis. De pastore exemplum habes apud Longum lib. I. p. 17. ed. cl. Villoison et apud Nicandrum Ther. vs. 898. de rusticis exempla collegit G. C. Rothius de nominibus medicorum apud veteres Germanos c. I. p. 76. Neque frustra monet Io. Chrysostomus opp. T. IV. p. 353. καὶ ἰατρῶν δὲ πολλοὶς πολλὰ προσεγκαινῶν φάρμακα, οὐδεμία γέγονεν ὠφέλεια, ὕστερον δὲ τις προσέλθων, τὸ πᾶν κατάρθεισεν. Sic Aquae Rabelii compositionem, qua medici cum aegrorum levamine utuntur didicerunt ab empirico cui nomen erat Rabel, ut testatur cel. Astruc de Morb. Venereis lib. IV. c. 12. p. 533. Medicamentum quod vetulae quaedam parabant commendat Bern. Gordonius apud cl. Grunerum in collectione fragment. medicor. Arabist. de variolis et morb. p. 7.

οὐράν] Galenus Euporist. p. 438. οὐρον habet. Marcellus Empir. c. 9. p. 79. Apri lotium in fumo ficcatum et melle liquefactum, auri infunditur: ac sic quoque Bald. Roussens carmin. de apro p. 44.

συάγρου] Athenaeus lib. IX. c. 14. p. 401. Schol. Homeri ad Iliad. Θ. vs. 334. et ad Iliad. Δ. vs. 293. Excerpta Mss. ex grammatico quodam: Σοφώκλης τὸ σύαγρος ἐπὶ κυνὸς τάσσει, ἀπὸ τοῦ σὺς ἀγρεύειν· παρ' Ἡροδότῳ δὲ ὄνομα κύριον τὸ σύαγρος· ἕτεροι δὲ ἐπὶ σὺς ἀγρίου τάττουσι αὐτό. Rustici et pastores apros venabantur, exemplum habes apud Valerium Maxim. lib. VI. c. 3. 5.

καρύου] vid. Geoponicus lib. X. c. 73.

ἕλαν] Magicum hoc, vid. Apulejus Metamorph. lib. III. p. 66. Io. Chrysostomus in Psalm. IX. p. 593. τοῦτο δὲ λέγω, διὰ τοὺς ἐπακιδᾶς χρωμένους ἐν ταῖς ἰατρῇς, καὶ ἐτέρας μαγικαίας ἐπισητούσας

ἐλάσας, ποιήσον βραχιόνος πλατὺν, ὥς ἐνθῆναι ὅσους
ἀπὸ καρδίας ἐλάφου, καὶ περίθες ἐν τῷ εὐωνύμῳ βρα-
χίονι. ἐκκαρδιώσας δὲ τὴν ἐλάφον ζῶσαν, καὶ ἀναπτύξας
τὴν καρδίαν ἀνυπερθέτως παραχρῆμα καλὰ μὲν εὐρίσκει
ὡς σάρκιον πεπηγὸς ὀσάκιον. εἴτα ξήρανον καὶ βαλὼν, ποι-
εῖ

ζητοῦντας εἰς παραμυθίαν τῆς ἀρρώστιας. τοῦτο γὰρ οὐχὶ σω-
θῆναι ἐστίν. ἀλλ' ἀπόλεσθαι· ἡ γὰρ μεγίστη σωτηρία, τὸ διὰ τοῦ
Θεοῦ σωθῆναι. conf. idem in epist. I. Pauli ad Thessalonicens.
Serm. III. p. 177. Aerei plerumque erant clavi illi et artibus
magicis inserviebant, quorum formam dedit Io. Rhodius ad
Scribon. Larg. p. 52.

βραχιόνος] Leg. βραχιόνιον. Du Cange Gloss. p. 225. περιβε-
χίονον Charito lib. V. c. 3. p. 83. ubi vid. Dorville p. 447.
conf. Goupylus ad Alex. Trall. Tzetzes Chil. X. vs. 221. et
231. Brachiale dicitur Treb. Pollioni Claud. p. 386. ubi vid.
Casanbonus. Vereor tamen ne apud nostrum legendum sit βρα-
χίονα πλατὺν, quod suadere videtur auctor orationis graecae
Mf. τούτων τοίνυν οἱ μὲν ταῖς ἐρωμέναις περιδεραῖα καὶ βρα-
χίονας δαρουῖνται· οἱ δ' ἕτεροι καλλαπισμοὺς ἀλλοὺς κ. τ. λ.
Glossae Mf. ἐρμίσκω, περιδεραῖα, βραχιολία, μανιακία.

βραχίονι] conf. Th. Bertholin. de armill. veter. c. VII. p. 105.

καρδίας] Cordi hominis accommodum vult Levin. Lemnius de oc-
cult. natur. miracul. lib. IV. c. 9. p. 390. quomodo generetur
docet Petr. Borellus Hist. et Observ. Cent. I. obs. IV. p. 9.
Ad conceptum a vertendum Moschio de morb. mulier. c.
161. τὸ ὅσον τοῦ ἐλάφου ὅπερ ἔχει εἰς τὴν καρδίαν. κ.
τ. λ.

περίθες] Io. Chrysostomus in Psalm. I. p. 694. καὶ ὁ δῶνα
ἢ ἡ δῶνα περιέθηκάς μοι φάρμακον, καὶ ἀπήλλαξάν με τῆς
ὀδύνης.

ζῶσαν] Solent veteres suadere, ut animalibus vivis detrahantur il-
lae res, quibus indigerent. Sic Solinus Polyh. c. 30. de lapi-
de in capite draconis reperiundo: sed lapis non est, nisi detra-
hitur viventibus. conf. Aelianus H. A. lib. XIV. c. 15.

ἀναπτύξας] De avibus quoque Aelianus H. A. lib. XIII. c. 25.
Xenophon Hier. c. 2. p. 183.

ἀνυπερθέτως] Schol. Aristophanis ad Nub. vs. 266. Casanbonus
ad Suetonium p. 8. Henr. Stephanus Schediasm. lib. II.
Sched. 25. Adverbio hoc usus est Phalaris ep. 39. Euse-
bius de vita Constantini M. lib. II. c. 3. Socrates H. E. lib.
I. c. 22. p. 543. Philo Iudaeus de vita Moysis lib. I. p. 619.
Antipho Or. I. p. 23. ὁ μὲν οὖν — εὐθὺς παραχρῆμα ἀπο-
θήσκει

confracto exemptum, ad brachii latitudinem concinnato, ut imponatur os ex corde cervi, et sinistro brachio circumdetur. Postquam autem cervo vivo cor exemeris, ossiculum, quod in eo explicato, ceu carunculam concretam arundini statim sine mora invenies, siccato, ac
ubi

καλέμα] Specillo. Est instrumentum chirurgicum ex aere vel argento, ut scribit Schol. *Aristophanis* ad *Acharn.* vs. 1033. conf. c. 88. et 94. De instrumentorum medicorum vegrandi adparatu queritur *Maximus Tyr.* Dissert. XXXIX. p. 461. Seculo quarto vulnera ac ulcera non specillis explorabant, sed digitis. *Jo. Chrysostomus* in epist. I. Pauli ad Thessalonicenses Serin. V. p. 188. καὶ γὰρ ἰατρὸς βουλόμενος σηπεδίνα ἐκβάλλειν, πρότερον τοὺς δακτύλους εἰς τὸ τραῦμα καθίησι. Idem observavi in lampade sepulchrali, lateritia, in cujus fundo interno elegans cernitur ἀνάγλυφον. Haruspex vituli extra manu fissiculat, nam nullam tenet vel cultrum vel aliud ferramentum, nisi rerum edax tempus illud obliteraverit. neque adparet eos cultro usos esse, ex illis quae hac de re narrant *Nicander Ther.* 560. et ad eum Scholiasta. *Rufus Ephes.* lib. I. p. 39. et *Polyaenus* lib. IV. c. 19. p. 409. Unde pondus accedit observationi *L. Bos Obsery.* Critic. c. VI. p. 24. quam supra adtuli. Licuit mihi anaglyplum hoc contemplari apud nobilissimum possessorem Ger. *vān Hasselt*, consulem Arenacensem, qui illud inter alia antiquitatis monumenta eximia servat.

σάρκιον] Jambus apud *Dorville* ad *Chariton.* p. 332.

Θεὸς θελήσας προσλάβεσθαι σάρκιον.

Poëta recens Mf. ad *Michaëlem Palaeologum*:

Θάλψον τὸ γυμνὸν καὶ ἔργοῦν μοι σάρκιον,

idem mox:

Ποιῶ δὲ νεκρὸν ὁ κρυμὸς τὸ σάρκιον.

sed apud nostrum est caruncula, ut apud *Hippocratem* de medico p. 46. *Epid.* lib. IV. p. 754. *Coac.* Praenot. 511. *Aphor.* IV. 76. *Aelianus H. A.* lib. III. c. 17. *Rufus Ephes.* de renum adfect. c. 8. p. 7.

ὄσάκιον] Leg. ὄσάριον, ut apud *Rufum Ephes.* lib. I. p. 29. *M. Antoninus* lib. I. c. 16. Apud *Rufum* lib. III. p. 71. ὄσρακίδια mutandum in ὄσάριδια, ut legitur apud *Palladium* in *Hippocratem* de fract. p. 204. *Oribasius* de fract. p. 97. *Aelianus H. A.* lib. XIII. c. 15. *Diogenes Laërt.* lib. VI. p. 394. *Tzetzes Chil.* X. vs. 232. *Schroderus* apud *S. Dale Pharmacol.* p. 439. Os de corde (cervi) est arteriarum in basi cordis concursus, qui cum aetate, et imprimis turgescientiae tempore, durior fit et in Os degenerat. conf. *Fonstomus Hist. Natur.* de Quadruped. p. 88. *Aelianus H. A.* lib. XIII. c. 15. *Galenus* de Ossib. c. 25. p. 31.

βαλάν] I. βάλλον, idem quod ἰθύναι, paulo ante dixerat, ab interprete non animadversum. Quod vero tot medicamenta ad-

εἰ ὡς προείρηται. Σκευασία ἀντίδοτος διὰ πείρας γενο-
μένη πρὸς ἐπιληπτικούς. σέσελι, πύρεθρου, σοιχάδα
ἀνὰ 5γ β'. ἀγαρικὸν 5γ. ε'. πλατυκύμινον, χαλθιδι καὶ
ἀριστολοχίαν 5ρογγύλα ἀνὰ 5γ. β5'. ὀξύμελι σκυλλιτικὸν
Ηο. α'. εἰ μὲν οὖν ἐνεργήσῃ οὕτως ἰδοὺ καλὸν, εἰ δὲ μὴ,
εἰσβάλλοντα σὺν αὐτοῖς καὶ τὰ δύο ταῦτα, ἤγουν ἀπὸς
σκαμμωνίας 5γ. β'. καὶ ἐπιθύμου 5γ. β'. λέγει δὲ ὁ τεχ-
νικὸς ὡς ἂν οὐχ εὔρηται ἀριστολοχία 5ρογγύλη, εἰσάγε-
ται.

ferat, culpam partim conferendam arbitror in aegros, qui ita
medicos hortabantur, ut scribit Jo. Chrysostomus opp. T. IV.
p. 353. εἰ γὰρ τοὺς τὰ σώματα ἀπαγορεύσαντας ἰατροὺς παρα-
καλοῦμεν, λεγοντες, μὴ ἀμελήσῃς, ἀλλ' ὁλως μέχρις ἐσχάτης
ἀναπνοῆς τὰ παρὰ σεαυτοῦ προσφέρειν μὴ ἀνήσῃς.

Σκευασία] Pone post hanc vocem distinctionem majorem. Signi-
ficat autem medicamenti praeparationem. Diodorus Sicul. lib.
V. p. 390. de Aesculapio: προσεξευρεῖν τὴν τε χειρουργίαν καὶ
τοὺς τῶν φαρμάκων σκευασίας. Theodoretus Therap. I. p. 4.
τὴν τῶν φαρμάκων οὐ περιεργάζονται σκευασίαν. Aelianus H.
A. lib. XV. c. 11. De esculentorum praeparatione etiam dici-
tur, vid. Petizonius ad Aeliani V. H. lib. III. c. 20.

σέσελι] Plinius lib. XX. c. 5. et ad eum Harduinus. Salmasius
ad Solinum p. 158.

ἀγαρικὸν] Dioscorides lib. III. c. 1. Rufus Ephes. de purgant. p.
19. Scaligerana prima p. 5. Lev. Lemnius de occult. natur.
miracul. lib. II. c. 12. p. 172.

χαλθιδι] leg. χαλκιδίδα.

ὀξύμελι] Lev. Lemnius I. c. lib. II. c. 3. p. 147.

5γ] Martinius Etymolog. p. 387. Hexagii pondus et formam
dedit vir doctissimus ac mihi dum viveret amicissimus A. S. G.
Guse, in dissertatione de pondere normali germanico idiomate
conscripita p. 13. ex qua eam hic curavi adjici. Hexagii figlam
e codicibus dedit Angelus Politianus Epist. lib. X. ep. 13. p.
395. Meniuram habes apud Sponium Miscell. Erud. Antiquit.
p. 304.

5γ. β5'.] Illud 5" notat ἥμισυ, semis, pro quo apud Aetium lib.
VI. c. 13. Sexculum, ut saepe alibi. vid. Salmasius ad Ter-
tullianum de pallio p. 454. aliam figlam dedit Angel. Politianus
I. c. Noster c. 174. ὅσον Λα5" et alibi frequenter. Verto
apud nostrum hexagia duo semis, ita loquuntur graeci ac la-
tini, in primis recentiores. Epiphanius de mensur. p. 178.
Πάφιοι δὲ καὶ Σικελοὶ τεσσαράων ἥμισυ μοδιῶν αὐτὸν μετροῦσιν
et p. 183. γιγνομένη λίτρα δύο ἥμισυ. Constantinus Manass.
Annual. p. 234.

ubi reliquum projeceris, facito ut praedictum est. prae-
paratio antidoti, experientia comprobata ad comitiales,
feselis, pyrethri, stoechadis, singulorum exagia duo,
agarici exagia quinque, cumini lati aristolochiae rotun-
dae singulorum exagia. aceti mulsi scillitici. quod si hoc
modo operetur, bene est, sin minus, cum ipsis haec duo
quoque conjunguntur, succi scammoniae nimirum et epi-
thymi singulorum exagia duo. Technicus tamen negat,

L 2

aristo-

Ἔτη δὲ πέντε ἡμῖσι κρατήσαντα Ῥωμαίων.

Ausonius Eclogar. vi. 96. Semidiemque, duosque dies, decies.
que novenos. Inscriptio apud Ferretium Mus. Lapidar. lib. IV.
p. 293.

PER. LATITV

DINES. PEDES DVO SEMIS

et alia Legati Papenbr. n. 20.

EX ARG. P. V. S.

quod bene explicat Oudendorpius ex argento pondo quinque
semis. Adde inscriptiones apud Leichnum Nov. Emend. ad
Muratorii inscript. p. 77. n. 1. 4. et 8. et in primis eam quam
vulgavit Gorius inscript. Antiq. P. III. p. 314. n. 4. Hinc
patet quomodo exponi debeat Anonymus de V. S. p. 5. ἀπαγον
ἐξ αὐτοῦ δύο ἡμῖσι λίτρας, quod vertit interpretes adime illi
anam libram, sed perit sic differentia, quam adhiberi voluit
auctor, inter virum robustum et puerum, de quo mox praeci-
pit detrahendum esse sanguinem μέχρι μίας λίτρας: sed ver-
tendum priori loco libras duas cum dimidia. Clare hoc adparet
ex illis quae refert Schol. Homeri ad Odyss. Δ. vi. 576. quem
videlis.

H^o] Sigla H ignota fuit interpreti, ac a nil nullibi adhuc depre-
hensa altera O reperitur apud Scribonium Larg. c. XVII. LXXI.
p. 47. ubi Jo. Rhodius p. 133. O aversum Sicilici nota est.
Sicilicus autem singulariter est unciae quarta pars, in qua sunt
scrupula sex.

τεχνικός] Galenum indicari suspicatur Jo. Alb. Fabricius Biblioth.
Gr. T. XII. p. 687. Noster nomen indicare noluit, ut Ae-
lianus H. A. lib. IV. c. 7. aut ejus non recordabatur cum haec
scriberet ita quoque graeci dicunt λέγει ὁ σοφός, ut Anonymus
de V. S. p. 20. οὗτω δὲ ἐδόξεν — τοῖς σοφοῖς. Aelianus H.
A. lib. X. c. 36. et Sapientes pro Jurisconsultis posuit Nonnius
Marcellus iudice Aegid. Menagio amoenit. juris civil. c. 39.
p. 320. de qua locutione praeclare egit magnus Dan. Heinsius
Lect. Theocrit. c. XX. p. 364. Recte usurpatur de medico pe-
rito hoc adjectivum. Eunnapius Jonico p. 142. et Theophylactus
Bulg. ep. 26. p. 45. Demetrius Pepag. de podagr. c. 11.
Cui-

ται ἀντ' αὐτῆς εἰς τὴν σκευασίαν ἐπὶ τὸ διπλοῦν ἐτέρως
ἀριστολογία.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΠΛΗΞΙΑΣ.

Κ Ε Φ. Λ Ζ'.

Αποπληξία ἐστίν, ὅταν ἐξαίφνης τις πεσὼν, ἀναίσθη-
τος καὶ ἀκίνητος γένηται νεκρῷ παραπλησίως. συνίσταται
δὲ τὸ πάθος ἀθρόως, ψυχροῦ πληροῦντος φλέγματος
τὰς κυριωτέρας τοῦ ἐγκεφάλου κοιλίας. Εἰ δὲ κατὰ τοῦ
ἡμίσεως μέρους τοῦ σώματος γένηται, παραπληγίαν
τοῦτο λεγομεν· ἐστὶ δὲ τῶν ἀνιάτων· θάνατον γὰρ ἀπει-
λεῖ

Cuinauius Hist. lib. IV. p. 206. *Medicos artifices* vocat Jul.
Firmicus Matern. de error. profan. religion. p. 438. et *Apule-
jus* Metamorph. lib. X. p. 259. *Celsus* lib. III. c. 4. Potissi-
mum tamen grammaticis tribuitur, vid. ut alios taceam, *Berke-
lius* ad *Stephanum* de Urb. p. 12.

ἀριστολογία] *Plinius* lib. XXV. c. 8. *Apulejus* de virib. herbar.
p. 21. Medici quoque sine ea (aristolochia) nihil curare pos-
sunt. *Salmasius* ad *Solinum* p. 504. *Dioscorides* lib. III. c. 4.
Andr. Chioccius Musaei Calceolar. Sect. V. p. 512. *Casp.
Hoffmannus* de medic. officinal. lib. II. c. 21. p. 121. *S. Bo-
chartus* Hieroz. P. I. lib. III. c. 30. p. 990. *Hasselquist* voyages
dans le Levant P. I. p. 100.

C a p. XXXVII. Cod. E. λς'.

Περὶ] Cod. E. Ἐτι περὶ α'.

Ἀποπληξία] *Paulus* lib. III. c. 18. *Avetaeus* cur. morb. acut.
lib. I. c. 4. *Celsus* lib. III. c. 26. *Caelius* Aurel. acut. morb.
lib. III. c. 5. *Priscianus* lib. II. c. 7.

ἐξαίφνης] additur in Cod. A. Glossema: φόβος ἐξ αἰσινήθους
φαντασίας.

παραπλησίως] Malim παραπλήσιος, ac sic Cod. E.

ψυχροῦ] Cod. D. φλέγματος ψυχροῦ πληροῦντος.

κυριωτέρας] *Paulus* κυριωτάτας. Non erat quod noster hanc le-
ctionem mutaret, cum superlativo haud raro scriptores utantur
pro comparativo. Ita *Justinus* Mart. cohortat. ad Graec. p.
118. ubi vid. *Sylburgius* et *Eschenbachius* ad *Orphei* Argon. vs.
289.

aristolochiam rotundam reperiri, sed pro ea, duplo pondere alia aristolochia assumi debet.

DE APOPLEXIA.

C A P. XXXVII.

Apoplexia est, cum quis subito concidit, et sensu et motu privatur, mortuo similis, oritur hic affectus subito, pituita frigida principes cerebri ventriculos op-
plente. Quod si secundum alteram tantum corporis par-
tem fieri contingat, paraplegiam vitium appellabimus.
Est autem ex morbis, qui curationem non recipiunt, mor-
tem enim praecipitem minatur, quod si aliquando solvi-

L 3

tur,

289. quibus adde *Casaubonium* ad *Theophr.* Charact. c. XI. p. 141. Comparativum pro positivo adhiberi docet Schol. *Homeri* ad *Iliad.* Δ. vs. 277. Praeterea cum hic de pluribus cavitatibus sermo sit, non de duabus, Pauli lectionem praeferendam arbitror. Scita in hanc rem observatio est *Isidori Pelusiot.* ep. 245. p. 134. ὁ γὰρ πρεσβύτατος καὶ ὁ νεώτατος, οὐκ ἐπὶ δυσὶν ἀδελφεῖν, ὡς φησ, ἀλλ' ἐπὶ πολλῶν λέγεται· ἐπὶ δυσὶν γὰρ, ὁ πρεσβύτερος καὶ ὁ νεώτερος, ὡς ἄλλων οὐκ ὄντων μέσων.

κατὰ τοῦ] Codd. A. et C. κατὰ τὸ.

παραπλησίαν] *Foësius* *Oecon.* Hippocr. p. 292. Codd. A. et C. παραπλησίαν. Cod. E. παραπλησίαν, forte pro παραπληξίαν inquit cl. *Cores.* παραπληξίαν etiam maluit *Theophilus* de *Urinis* c. 17. et *Theodorus* H. E. lib. I. c. 8. p. 22. B.

λέγομεν] Cod. B. καλοῦμεν.

ἀνιάτων] *Hippocrates* Aphor. II. 42. *Caelius* Aurel. l. c. p. 202. Cod. B. εἰσὶ δὲ ταῦτα καὶ ἄμφω τῶν ἀνιάτων. Cod. D. εἰσὶ δὲ ἄμφω τῶν ἀνιάτων. Solebant veteres consulere medicos an morbi essent insuperabiles: exemplum habes apud *Plinium* lib. I. ep. 22. *Jo. Chrysostomus* in epist. I. Pauli ad Thessalonicens. Serm. III. p. 175. ὥσπερ γὰρ ὁ κάμνων παρὰ τοῦ ἱατροῦ εἰὼν ἀκούσῃ ὅτι τόδε γίνεται καὶ τόδε, οὐ σφόδρα θορυβᾷται· εἰὼν δὲ ἀπροσδοκῆτως ἐκβῆ, ὡς κακείνου ἀπερηθνυτός, καὶ τοῦ νοσήματος μείζονος τῆς τέχνης γενομένου, ἀλύει καὶ θορυβᾷται. *Juvenalis* Sat. XVI. vs. 12.

Atque oculum medico nil promittente relictum.

ἐπαλεῖ] Cod. B. ἀπαλοῦσι.

λαῖ σύντομον· εἰ δὲ πού καὶ λυθεῖν, ὡς τὰ πολλὰ μετὰ
 παραλύσεως μέρους τινὸς ἀπολαύσεται. Τούτους εἰάντ-
 ἔχη ἡ δύναμις, φλεβοτομεῖν δεῖ, ἐπάγειν δὲ καὶ τὴν
 γαστέρα δριμύτι κλησῆρι, διὰ κενταυρίου ἀφεψήματος, ἢ ἐν-
 τριῶνος, σὺν ἄλμῃ ἐψῶντες. ἀλειφείτω δὲ ἡ κεφα-
 λὴ ἐλαίῳ, ἐν ᾧ ἐψηται πήγανον ἢ σπονδύλιον, ἢ καλα-
 μίνθη. καὶ ὁσφραντὰ προσάγειν ὀποπάνανα, ἢ κασό-
 ριον,

σύντομον] quod Lucio Vitellio evenit teste Suetonio lib. VII. p.
 624. conf. Jul. Capitolinus Vero p. 433. Eutropius lib. VIII.
 p. 63. et de Valentiniano Paulus Diaconus lib. XI. p. 83.
 Codd. A. et C. ἀπειλὰ γὰρ θάνατον συντόμη δέ πού.

καὶ λυθεῖν] Codd. A. et C. λυθῆναι τὰ πολλὰ, omisso ὡς. Cod.
 E. κολληθεῖν. Erat fortassis κωλυθεῖν. Cores. Opponitur
 praecedenti ἀνιάτων, unde hic verto curatur. Demophilus Simi-
 lit. p. 120. τὸ μὲν εὐκράτον ὕδωρ τὰς φλεγμονὰς ἐπιλύει. quod
 tamen verbum suspectum fuit cel. Dorville, qui ad Charitonem
 p. 704. illud mutat in ἐπικλύζει. Poëta recentior anonymus
 Mf.

Τοῦ φλέγματος δὲ τὴν ἀγωγὴν ἐκλύων.

Κορυζοποιεῖ τῆς ῥινὸς τὰς ἰκμάδας.

Theodorus Priscian. lib. II. c. 29. sicut in epaticorum ordinavi-
 mus solutione. i. e. curatione. Cassius Quaest. XXX. ὡς ἐπὶ λύ-
 σιν γίνεσθαι τῶν κακῶν, ita editiones Vulcanii et Sylburgii, quod
 in ἐπίλυσιν mutavit Gesnerus. Anonymus de hydrophobia c. 3.
 p. 7. τὴν τοῦ ποτοῦ λύσιν αὐτοῖς ἐκ παντὸς ἐπιμηχανήζον.
 ubi vid. quae doctissimi D. Cores notavit sagacitas. Jo. Chry-
 sostomus in Psalm. 130. p. 815. τοῦ Θεοῦ τῇ λύσει τῶν δεινῶν
 ἀμειβομένου σε τῆς καλῆς ταύτης ἐλπίδος. Nicander Ther. vi.
 2. — λύσιν θ' ἑτεράκλεα. —

πολλὰ] Heliodorus lib. VIII. p. 362. καὶ αὐτοσχέδιον τὰ πολλὰ.
 Rufus Ephes. de renum adfect. c. 8. p. 8. τὰ γὰρ πολλὰ ἐπὶ
 κύσει τρέπεται. vid. Devarius de particul. p. 367. noster c.
 130.

παραλύσεως] Caelius Aurel. l. c. et morb. chron. lib. II. c. 1.
 quod accidit Trajano ut refert Xiphilinus in vita ejus p. 241.
 Aeschines Axiocho p. 132. In causam paralyseos post apople-
 xiam inquiri Car. Piso Observ. et Consil. Sect. II. c. 2. p. 102.
 eam crebrius oriri in latere dextro quam in sinistro observat
 Treublerus apud Th. Bartholinum Epist. Med. Cent. II. ep. 91.
 p. 703.

τινὸς] Codd. A. et C. τινὸς τοῦ σώματος.

ἀπολαύσεται] Leg. ἀπελεύσεται. Elegantius Paulus ἀπαλλάτ-
 τεται, nam ἀπαλλάσσεσθαι dicitur is, qui abiens locum pri-
 stinum

tur, ut plurimum in resolutionem alterius partis degenerat. His si vires patiuntur vena secanda, et alvus acriclystere ex centaurii decocto, vel interaneorum ex muria, subducenda erit. caput etiam oleo in quo ruta ebullierit, vel spondylium, vel calamintha perfundendum, odorata denique naribus, ut opopanax, castorium

L 4

seu

stinum mutat. Charito lib. III. c. 2. p. 44. μέλλουσα τοίνυν ἀπαλλάσσεσθαι τῶν ἀγρῶν ἢ Καλιγρόν. et de morbis usurpatur Aeschini dialog. II. p. 84. et Sexto Empir. adv. Mathemat. lib. IX. p. 461. Act. Apost. c. XIX. 12. Moeris Atticist. p. 16. ἀπῆσιν, Ἀττικῶς ἀπέλεισεται, ἑλληνικῶς. Herodotus lib. VI. p. 491. μετὰ δὲ αἰνέσαντες Ἀθηναίους καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν, ἀπαλλάσσοντο ὀπίσω, ubi suspicor leg. μέγα δέ. Codd. A. et C. ἀπαλλάσσεται. Cod. E. τινὸς τοῦ σώματος ἀπαλλάσσεται. Frequenter permutantur verba similia sic apud Achillem Tat. lib. III. p. 177. ἀπηλαύνοντο editum, ubi codex Anglicanus ἀπηλλάττοντο, quod probat Salmasius p. 595.

εἰ] Codd. A. et C. εἰς τήν. Cod. D. ἀντέχῃ.

ἐπάγειν] Leg. ὑπάγειν, ut apud Paulum. ac ita quoque Codd. A. C. et E. Cod. D. γαστέρα κενεῶν δριμύ.

κλυσήρι] Codd. A. et C. κλυσήριον. Cod. D. κλυσήρι.

κενταυρίου] conf. c. 27.

ἐντεριῶνος] Leg. ἡ ἐντεριώνη ac sic Codd. D. et E. ut c. 36. Schol. Nicandri ad Ther. vs. 595. ἡτρὸν τὴν ἐντεριώνην Φησί. Plinius lib. XX. c. 3. Codd. A. et C. ἐντεριώνης. Recentiores ἐντεριώνην frequenter simpliciter dicunt pro medulla cucumeris agrestis. conf. Du Cange Gloss. p. 389.

ἐψῆντες] Codd. A. et C. ἐψοντες. Cod. D. ἐψῶν τον. Cod. E. ἐψονται.

ἀλειφῆσθαι] Cod. E. ἀλείφεισθαι.

ἡ κεφαλή] Cod. D. καὶ ἡ κ. Cod. E. τὴν κεφαλὴν, quod non rejecerim.

ἐψηται] Cod. D. ἐψῆται.

σπονδύλιον] Codd. A. et C. σπονδήλιον.

προσάγειν] Verbo hoc medicis familiari, saepe usus est noster, ut indicat index. Jo. Chrysostomus de virginitate p. 79. καθάπερ γὰρ οἱ τῶν ἰατρῶν ἀριστοὶ καὶ προσηνῆς, φάρμακον πικρὸν, ἢ τομὴν, ἢ καυσίον, ἢ τι τῶν τοιούτων προσάγειν μέλλοντες. adde Dorville ad Charitonem p. 537. Codd. A. et C. ἐπάγειν. Cod. E. ἐσφραγιστὸν ἐπάγειν.

ριον, ἢ χαλβάνην, καὶ ἐμῆν τούτους ἐρέθιζε διὰ πτεροῦ.
 χρησώμεθα δὲ καὶ πταρμικοῖς καὶ ἀποφλεγματισμοῖς.
 περιγινόμενων δὲ καὶ εἰς τὴν λοιπὴν θεραπείαν χωρήσω-
 μεν, τὴν ἐπὶ τῆς ἐπιληψίας γινομένην. ποτίζειν δὲ τού-
 τους καὶ τὸ κασόριον ὅσον Λά'. μετὰ πεπέρεως Λς'. σὺν
 ὀξύμέλιτι. ἄλλο. κασόριον, πέπερι, πύρεθρον ἀνὰ Λγ'.
 καύχρυς, εὐφορβίου ἀνὰ Λκ'. κυπρίνου ἐλαίου, ναρδίνου,
 γλευκίνου ἀνὰ L οὐγΓ. γ'. ἄλειφε θερμόν. ἄλλο. κηροῦ
 οὐγΓ.

καὶ ἐμῆν] Codd. A. et C. ἢ ἐμῆν.

ἐρέθιζε] Cod. D. ἐρεθίζειν.

πταρμικοῖς] Codd. A. et C. πταρμικοῦ καὶ ἀποφλεγματισμοῦ.

περιγινόμενων] Cod. E. περιγεγόμενον.

λοιπὴν] non agnoscunt Codd. A. et C. nec Paulus. Galenus Pro-
 trept. c. XI. p. 55. λοιπὴν ἔχει τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ὁδὸν, sed
 apud eum et apud nostrum legend. λοιπὸν, et apud nostrum
 est ex more ejus transpositum.

χωρήσωμεν] Codd. A. et C. χρησώμεθα.

γινομένην] forte λεγομένην. Cod. D. εἰρημένην. Cod. E. ἐπιγε-
 νομένης.

τούτους καὶ] Abest καὶ a cod. D.

ὅσον] Locutio frequens apud nostram vid. index. pro quo etiam
 dixit c. 232. ἕως δραχμ. α'. Hippocrates de morb. mulier. lib.
 III. p. 54. ἀνδρὸς χαλκου ὅσον κύαμον. conf. Devarius de par-
 ticul. c. 18. p. 257. Codd. A. et C. ἕξαγιν ἐν. Cod. E.
 ἕξαΓ. α'. Ὅσον saepius παρέλκεν notat Jereim. Hoelzelinus ad
 Apollonium Rhod. lib. I. vs. 183. conf. c. 163. et 189. Latini,
 in primis medici, modo plus modo minus reddiderunt, ut
 Celsus lib. 6. c. 12. quam locutionem aliter tamen exposuit Jac.
 Holstius ep. ad Marq. Gudium XXI. p. 58.

Λς'.] Codd. A. et C. τὸς. forte voluit Γος. Cod. E. δραχ-
 μὰς.

ἄλλο] Codd. A. et C. ignorant hanc vocem: quam agnoscit cod.
 B. inchoant vero caput novum XXXVIII. nempe cum hoc lem-
 mate,

seu galbanum naribus admovenda, et vomitus penna provocandus. Medicamentis item quae sternutamenta movent, et pituitam per os educunt, utemur. Quod si adhuc duret affectus, curationem, qua in morbo comitiali usi sumus, instituemus, et castorii drachmam, adjunctis drachmis sex piperis ex aceto mulso pro puto offeremus. Aliud. Castorii, piperis, pyrethri singulorum drachmae tres, canchryos seu fructus rorismarini, euphorbii singulorum drachmae undecim, oleorum cyprini, nardini, gleucini singulorum unciae tres, calide inungito.

L 5

Aliud.

mate, αλείματα παρετοῖς. Cod. E. delet ἄλλο et habet ἀλλείματα, et in marg. λζ. Cod. B. caput novum hic non oritur.

πέπερι] Cod. E. πεπέρεως.

Ly'] Codd. A. et C. Γο γ'.

κένχερος] Cod. D. κένχερος. qui novum caput hic facit. Cod. E. ponit haec ante κασόριον etc. pro Lx'. habet LΓ'. Noster iterum κένχερον cap. 108. Promiscue dici κένχερον et κένχερον autumat D'arnaud Lect. Gr. lib. I. c. 18. p. 125. quam opinionem etiam fovet Martinius Etymolog. p. 668. Sed κένχερον unice probat Dorville Miscell. Observ. Vol. II. p. 437. conf. Pierson ad Moeridem p. 213. Cratinus comicus apud Schol. Aristophanis ad Nub. vs. 447.

Οἷσι νῦν φεύγουσιν ἤδη τὰς κένχερος τοῖς κύρβειν.

Quid sit docuit Scaliger in Scaligeran. primis p. 46. Plinius lib. XXIV. c. 11. Apulejus de virib. herb. c. 81. Caelius Rhodig. Lect. Antiq. lib. XII. c. 1. Salmasius in Solinum p. 423. Petr. Petrus in Aretaei cur. morb. acut. lib. II. p. 244.

ἐφορβίον] Codd. A. et C. ἐφορβίον. Cod. D. ἐφορβίον.

Lx'] Codd. A. et C. Γο γ'.

κυπρίνον] Horum oleorum nulla mentio in codd. A. C. et E. sed agnoscit illa Cod. B.

θερμόν] Frequenter noster huic verbo casum tertium jungit, sed recentiores etiam quartum adhibent. Nicetas apud Salmasium ad Lamprium p. 859. καὶ ἡλείφετο μυρίσματα ἑοδόσκιμα των παντοῖα, μόσχους, ζαπέτια, ἄμπαρ. Cod. E. θερμόκύνον.

ἄλλο] Deest in Codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλως.

οὐγΓ- α'. χαλβάνου οὐγΓ. ς'. κασορίου, εὐφορβίου, ἀν-
δράχνης, νίτρου, κἀγχρεος ἀνὰ Λδ'. πόματα ἀπαρέτοις.
κασόριον Λγ'. σὺν εὐκρατόμελι πινόμενα. σφόδρα δὲ
βοηθεῖ τοῖς παρειμένοις σώμασι τὸ ἀφύψημα τῶν χλω-
ρῶν κληματίδων συνεχῶς πινόμενον νῆσις· ἄλλο δεδο-
νισμασμένον πρὸς τὰς τοιαύτας διαθέσεις· κασορίου, πη-
γάνου

χαλβάνου] Leg. χαλβάνης, ut supra, ac sic ubique apud nostrum.
Codd. D. et E. γαλβάνην. Anonymus tamen de V. S. p. 8.
εἶτα χάλβανον μαλάσας, quod per metaplasmum quis dictum
inspicietur. Noster c. 20. κηρώτην ut omnes medici; κηρωτὸν
maluit auctor Cynosphii p. 92. Sic Θηριακὴ quae dicitur,
Θηριακὸν vocatur aliis, sed in his adjectivis subaudiendum φάρ-
μακον, aut simile. χαλβάνης legendum esse, recte docuit
Cassaubonus ad Suetonii lib. VII. p. 592. ac sic quoque Codd.
A. B. et C. Latini galbanum maluerunt mutato χ in γ ut
laganum, λάχανον. Horatius Serm. I. Satyr. 6. vi. 115. adde
Salmasium ad Pollionem p. 234. sic lapis pretiosus χαλαζίας di-
ctus Psello de lapid. p. 36. Galatias vocatur ab Isidoro Orig.
lib. XVI. c. 13. λάγανον pro λάχανον est apud Oribasium ex
Athenaeo Collect. Medic. lib. I. c. IX. p. 8. et in epigramma-
te Jensonio 139. ubi λαχάων rescribit doct. Adr. Heringa Ob-
serv. c. 30. p. 271.

οὐγΓ. ς'.] Codd. A. et C. ς'.

εὐφορβίου] Codd. A. et C. εὐφολβίου. Cod. D. ἐφολβίου.

ἀδράχνης] Codd. A. et C. ἀδάρχης, ac ita quoque Codd. B. et E.

Λδ'.] Codd. A. et C. οὐγΓ. δ'. Addit Cod. D. σὺν κερδίῳ
μύῳ (μύρῳ) καὶ κυπρίῳ, ὁμοίως ἀλεφε θερμόν.

πόματα ἀπαρέτοις] De voce πόματα vid. Salmasius ad Solinum p.
334. παρέτοις non ἀπαρέτοις legendum, litera α a vocis prae-
cedentis terminatione huic voci adhaesit de qua librariorum
inadvertentia questi sunt Cassaubonus ad Suetonium p. 15. et
Marklandus ad Euripid. Suppl. vf. 1070. de Latinis Ciofannus
ad Ovidii Metamorph. lib. XIV. vf. 484. vel quod litera illa
a neotericis aliquando vocibus praefixa sit, ut ἀσκαμμεωνία
apud Pisidam de mundi opif. vf. 929. ita Cod. D. c. 8. ἀνιά-
πυος exhibet pro edito νάπυος et ἀcactus pro castus in veteri
glossario apud Salmasium ad Tertullianum de pallio p. 172.
Arctaeus lib. I. de cur. acut. c. I. p. 75. παχὺ γὰρ καὶ γλί-
σχεον καὶ ἀλεαῖνον. I. καὶ λεαῖνον. conf. cel. Alberti Miscell.
Crit. p. 232. quin et alias literas pari modo adjunxerunt, ut
noster c. 55. λεχαρῶδες pro ἐσχαρῶδες, et in cod. Barocc.
Geoponicorum VI. 14. ἐπιμελῶ pro πιμελῶ scriptum testatur
Needham. ἐπιμελῶδες pluries apud Aristotelem H. A. lib. III.
c.

Aliud. Caerae uncia, galbani unciae sex, castorii, euphorbii, portulacae, nitri, canchryos, singulorum drachmae quatuor. Potio ad resolutos. Castorii drachmae tres cum melle tepido epotae. Resolutis etiam valde prodest continuo jejuno ventriculo sumptum decoctum sarmentorum viridium. Aliud. Experientia ad similes affectiones comprobatum, castorii, rutae silvestris feminis,

c. 17. sic apud Theophrastum Char. c. 19. pro θηριωθῆναι, in quibusdam editionibus legi ἐθηριωθῆναι testatur Fischerus, noster c. 1. περιτρεῖντος βοτάνης ὀρθῆς, ubi cod. A. ἐὸρθῆς dat. Verum ne quid dissimulem, aliud hic latere suspicor, et vocem ἀπαρέτοις sanam esse et explicandam πρώτοπαρέτοις, qui prima vice paralyti tentantur, quemadmodum ἀτοκον apud Heliodorum, quod scite exposuit Dorville ad Charitonem p. 250. Composita talia plura dedit Salmasius ad Achillem Tat. p. 553. conf. eximiae eruditionis vir Blasius Caryophilus de therm. Herculan. p. 41. Vocalem i frequenter praefigi nominibus ab σ incipientibus docent Salmasius ad Capitolinum p. 288. in primis ante duos consonantes ut evicit abunde Phil. Buonarruoti Antiq. Vitr. p. 112. Sed addit Cod. D. ὀποπᾶνακος κυ. μαγ. καταπινόμενον ἢ σαγαπήνου ἢ ὀποῦ κυρηναϊκοῦ σὺν εὐκρατομέλιτι ὀρόβου μέγεθος πινόμενος. ex reliquis codd. haec emendanda. Caeterum verba haec a Pauli exemplaribus absunt, qui tamen lib. III. 20. ὀπισθοτονικοῖς πότιμα dixit. Cod. A. C. et D. iterum caput novum, XXXIX nempe inchoant, cujus lemma est πόμαπα παρετοῖς.

κατόριον Ly] Cod. A. κατόριον &, quod non infrequens οὐγκίας lignum esse me docuit cl. Bolla.

εὐκρατομέλιτι] Sequitur in Cod. A. et C. σὺν εὐκράτῳ μέλιτι, ὀποπᾶναξ, κυάμου μέγεθος καταπινόμενος, ἢ σαγαπήνου, ὀρόβου μέγεθος ἢ ὀπὸς κυρηναϊκὸς σὺν εὐκράτῳ μέλιτι πινόμενος. Cod. B. ὁμοίως πόμα παρετοῖς· ὀποπᾶνακος κυάμου τὸ μέγεθος καταπινόμενον, ἢ σαγαπήνου ἢ ὑποῦ κυρηναϊκοῦ σὺν ἀκρατομέλιτι ὀρόβου μέγεθος πινόμενον. Cod. E. εὐκρατομέλιτι· ὀποπᾶναξ κυάμου μέγεθος καταπινόμενος, ἢ σαγαπήνον θρόμβου μέγεθος, ἢ ὀποῦ κυρηναϊκοῦ ὀρόβου μέγεθος σὺν εὐκρατομέλιτι πινόμενος. Aberravit oculus librarii, cui codicem Augustanum debemus, ita, ut propter ultimum verbum, integram paragraphum praetermiserit. Reliqua hujus capituli a codicibus absunt.

ῆσις] Leg. ῆσιςιν. Hippocrates de salubri victus ratione p. 4. τοὺς στυφνοὺς — τὰς ταλαιπωρίας ἀπάσας ῆσιςιν ποιέεσθαι, et de natura muliebri p. 146. de foemina: διδόναι ῆσιδι.

γάνου ἀργίου σπέρματος, ὁποπάναικος ἀνὰ ὀβολοὺς δύο,
 πυρέθρου ὀβολοὺς δύο, ἀκόρου τὸ ἴσον, πέπερι κο. ἰ.
 μεθ' ὑδρομέλιτος κυάθοις δύο. δίδου τὸ ἥμισυ τοῦ παν-
 τὸς τὴν πρώτην, εὐτονήσαντος δὲ τὸ ὅλον. Πρὸς δὲ πά-
 ρεσιν αἰδοίου σὺν τοῖς ἄλλοις, δίδου πιεῖν καὶ τὸ αἰδοῖον
 τοῦ ἐλαφίου προσεσμούμενον ὥσπερ ζώνη, καὶ τὰ κρέα
 αὐτοῦ

κο. ἰ.] id est κόκκους, conf. c. 71. et 125. κόκκοι ῥοῶς memo-
 rantur ex Archilocho Polluci lib. VI. c. 11. segm. 80.

κυάθοις] *Gorreaus* ad *Nicandri Ther.* p. 93. „Est autem κύαθος
 „mensura fescunciam capiens, sive drachmas duodecim.“ conf.
Sponii Miscell. Erudit. Antiquit. p. 304. Aegris mensuram
 hanc propinabant. *Juvenalis Satyr.* V. vs. 32.

Cardiaco nunquam cyathum miscevis amico.

ubi vetus Scholiasta exponit *mensuram modicam*. Cyathum
 esse suspicor vasculum, quod inter alia antiquitatis monumenta
 possidet vir amplissimus et rei antiquariae peritissimus *Ger. van*
Hasselt, consul *Arenacensis*, cujus benevolentia ejus delinea-
 tionem hic addo. Est ex terra lateritia cum nigra incrustatura
 literisque et ornamentis albis notatum. De forma litterae
 in inscriptione conf. *Dorville Sicul.* c. V. p. 13. tab. B. unde
 puto evenisse, ut litterae I et Y frequenter in marmoribus per-
 mutarentur a descriptoribus incautis. Sic *δυμήνα* pro *διμήνα* in
 marmore *Cretensi*, ut notat idem vir eruditissimus ad *Syllogem*
Inscript. veter. p. 514. et *Burmann.* p. 548. Servos apud Ro-
 manos medicamenta miscuisse docet *Jo. Rhodius* ad *Scribon.*
Larg. p. 189.

ἥμισυ] Simili prudentia utitur *Arætaeus* cur. morb. acut. lib. I. c.
 4. p. 82. B.

παντὸς — τὸ ὅλον] Recentiores his adjectivis uti promiscue ob-
 servat *Salmasius* ad *Solinum* p. 711. conf. *Scaligerana* prima
 p. 131. *Dorville* ad *Chariton.* p. 369. *Petr. Horreus* Obs.
Critic. c. 6. p. 45. *Jo. Schraderus* ad *Musaeum* p. 336. sum-
 mus de *Villoison* ad *Longum* p. 55. De Latinis idem observat
Casaubonus ad *Spartianum* p. 638. *Leontius* apud *Photium* p.
 1512. τοιούτου γὰρ δικαστοῦ, ὅλα φωνὴν ἔχει τὰ μέλη, pro quo
 rectius *Theophylactus Simoc.* ep. 43. ἀπαντα γὰρ τὰ τοῦ σώ-
 ματος μέλη γλώττης ἔχειν, aliter tamen ep. 10. conf. c. 105.
 127. Noster c. 129. πάντας φλεβοτομοῦσι, ubi cod. D. ὅλους
 habet et c. 150. ἀλεφείσθω ὅλον τὸ σῶμα ubi cod. B. πᾶν
 τὸ σῶμα.

τὴν πρώτην] *Xenophon Memorab.* lib. III. c. 6. p. 133. οὐκοῦν
 καὶ περὶ πολέμου συμβουλευεῖν τὴν γε πρώτην ἐπισχίσομεν. ubi
 sub-

nis, opopanax, pyrethri, singulorum oboli duo, acori tantundem, piperis grana decem cum aquae mulsae cyathis duobus; dimidium hujus totius primum dato, robusto vero totum. Ad colicis vero resolutionem una cum reliquis potui exhibeto pudendum cervi, alligatum velut zona,

subintelligendum ἀρχήν, ab initio, vid. L. Bos Ellips. Gr. p. 18. et cl. Ernesti ad Xenophontis locum cit. Isidorus Pelus. ep. 480. ὅτι τοῖς τῆς ἀρετῆς πόνοισι ἐκ πρώτης μέχρι τελευτῆς ἐγκατεργῆσαι οὐχ οἷόν τε. Aelianus H. A. lib. II. c. 11. προσῆγε δὲ αὐτοὺς ἀρετῇ ἢ συχῇ τὴν γε πρώτην. Forte tamen apud nostrum subintelligendum ἡμέραν, sic c. 136. μετὰ δὲ τὴν πρώτην ἡμέραν. Ev. Lucas Act. Apost. c. XX. 18. ἀπὸ πρώτης ἡμέρας.

εὐτονήσαντος] Forte addendum τοῦ σομάχου. aut subaudiendum τοῦ κάμνοντος.

τὸ ὅλον] Subaudiendum πόμα, vel simile quid. Frequenter apud Graecos post ὅλον reticetur substantivum. Aretaeus de cur. morb. acut. lib. I. c. 6. p. 4. B. ἡ ἀπότασις ὅλου ἀσραβῆς, παντὴ καὶ ἀκλινῆς. ὅλον nempe σώματος. Heliodorus lib. IV. p. 172. οὐκ ἄλλο τι τοῦ σώματος, οὐ μέρος, οὐχ ὅλον νοσῆσαι πον. Sine articulo, quem noster iterum addidit c. 10. et 94. Loca ubi neglectus articulus μακροτέρως ἀριθμῆσαι ἐχολᾶς. Apud Lucianum frequenter admodum additur, vid. index Lucianus p. 311. Sed noster sermonis elegantiae non litat, aut articulus debetur librario; neque aliter statuo de praecedente τὸ ἡμῖν. Cum quantitas haec indicatur per characterem, omittitur frequentissime apud nostrum, bis tamen invenitur additus capite nempe 106. et 285. omissus apud Pindarum Nem. Od. X. p. 149. et Lucianum T. I. p. 801. et 861.

πῖον] Post hoc verbum distinctio majuscula ponenda, pertinent enim haec verba ad antecedentia et καὶ periodum novam inchoat.

ἐλαφίον] Diminutivo hoc saepius usus est noster. vid. index. Xenophon Geopon. lib. XIX. p. 467. et Africanus lib. II. c. 18. Medicamentum hoc explodit Wallerus apud Tully Essai sur les maladies de Dunkerque p. 132. cui virtutem non abrogat Th. Bartholinus Epist. Medic. Cent. I. ep. 66. p. 273.

προσδεσμούμενον] προσδεσμούμενον. Videtur quid excidisse. Forte leg. προσδεσμούμενον ὡς περ ζώνη ὠφελῆ. Verbo hoc usus est Heliodorus lib. X. p. 503.

ζώνη] Moeris p. 74. conf. Carol. Neapolis ad Ovidii Fast. lib. V. vs. 675.

πρέα] Hippocrates de vit. ration. lib. II. p. 24.

αὐτοῦ ἐσθιόμενα, καὶ πολύποδες θαλάττιοι, καὶ ἔχῖνοι
καὶ τῶν πτηνῶν οἱ ψάροι.

ΠΕΡΙ ΣΠΑΣΜΟΥ.

Κ Ε Φ. ΛΗ'.

Ὁ σπασμὸς ἦτοι ὑπὸ πληρώσεως γίνεται, ἢ ὑπὸ
κενώσεως· ἔστι δὲ κίνησις ἀπροαίρετος, ἐν προαιρετικοῖς
μορίοις, ἃ εἰσι νεῦρα καὶ μῦες· ταῦτα δὲ ἢ πληρούμενα
ὕγρότητος σπώνται, ἢ ξηραίνόμενα διὰ κένωσιν, ἢ πυρε-
τόν. καὶ ὁ μὲν διὰ ξηρότητα γινόμενος σπασμὸς, ἀνία-
τός ἐστι. Τὸν δὲ δι' ὕγρότητα, δεῖ πηγανίνῳ ἐλαίῳ δια-
τρίβειν

πολύποδες] *Hippocrates* de vict. rat. lib. II. p. 14. *Aelianus* H.
A. lib. XIV. c. 4. *Plutarchus* T. I. p. 25.

ἔχῖνοι] Eleganter eos describit *Empedocles* apud *Plutarchum* T. I.
p. 170. *Aristoteles* H. A. lib. IV. c. 5. *Dioscorides* lib. II.
c. 1. *Athenaeus* lib. III. c. 12. p. 91. *Philes* c. 61. ubi vñ.
2. leg. ὃν οἶδεν. conf. *Petronius* Satyr. c. 130. *Aelianus* H. A.
lib. XIV. c. 4. *Martialis* lib. XIII. epigr. 81. *Echinos* adpe-
tebant ditiores, vid. *Juvenalis* Sat. IV. vñ. 143. in portu *Miseno*
erant optimi. *Horatius* Serin. lib. II. Sat. IV. vñ. 41. mensas
frigidas ornabant. *Salmasius* ad *Capitolinum* p. 107. θαλάτ-
τιον ὄσρεον exponit *Schol. Aristophanis* ad *Vesp.* vñ. 1427. adde
Oppianum et *Eustathium* in *Hexaem.* p. 20. *Lud. Nonius* de
re cibaria lib. III. c. 33. *Glossae* Leid. Mss. ad *Juvenalis* Sat.
IV. vñ. 143. *Echinus* genus est piscis semipedalis et scabrosi,
qui si navi haeserit, fertur eam tenere quasi anchora; est autem
suavissimi saporis.

Ψάροι] Commendat sturnos *Schola Salernitana* c. 29. ubi vid.
enarratores, raro mensis inlatos fuisse ex *Antiphanis* loco con-
jicit *Lud. Nonius* de re cibaria lib. II. c. 32. Depingit eos
Constantinus Manass. *Annual.* p. 12. sed noster non temere ad-
didisse videtur τῶν πτηνῶν, nam recentiores *psari* vocant pis-
cem teste *Sponio* petit dictionaire p. 399. *Sinus Crissaens*
hodie ψαρουμάτια, id est oculus piscis dicitur, ut refert *Whele-
rus* *Itinerar.* T. II. p. 35. Sturni carnem omnibus avium car-
nibus anteponit *Philippus* de *Lignamine* in libro *archana medi-
cinae* inscripto p. 22.

Cap. XXXVIII. Cod. E. λθ'.

ὁ σπασμὸς] *Paulus* lib. III. c. 19. *Celsus* lib. III. c. 27. *Caelius*
Aurel. acut. morb. lib. III. c. 6. *Aretaeus* de caus. morb.
acut.

zona, et carnes ipsius comestae, et polypi marini et serinacei, et ex volucribus sturni huc faciunt.

DE CONVULSIONE.

C A P. XXXVIII.

Convulsio fit aut ex repletione aut inanitione, et est motio involuntaria partium servientium motui voluntario, quae sunt nervi et musculi; quae cum humore implentur, convelluntur, quemadmodum etiam cum vel exinaniantur, vel ob febrem exsiccantur, itaque quae a siccitate fit convulsio, sanationem non recipit: quae

acut. lib. I. c. VI. p. 3. qui addit p. 4. B. τάδε μὲν οὖν ζῶν πάσῃ ἰδίῃ σπασμῶν. Leg. ζυνῶ, sequitur enim ἰδίῃ δὲ ἑκάστης.

ἡτοι] Codices A. B. C. et E. ἡ.

πληρώσεως] Cod. B. ἡ ἀποκενώσεως γίνεται ἡ πληρώσεως.

προαιρετικοῖς] Cod. E. ἐν τοῖς προαιρετικοῖς. Galenus de Offib. p. 4. καλοῦσι δὲ τὰ μὲν τινὰ προαιρετικά (νεύρων γένη), τὰ ἐξ ἐγκεφάλου καὶ νωτιαίου πεφυκότα.

μορίοις] addit Cod. B. γινόμενος.

πληρούμενα] Codd. A. et C. πεπληρωμένα.

σπῶνται] Omittunt Codd. A. et C.

διὰ] exulant e Cod. B. verba διὰ κένωσιν ἢ πυρετὸν.

ξηρότητα] Codd. A. et C. ξηρότητας. Auctor anonymus cel. Sim de Hydrophobia Vol. II. Memoirs of the Medical Society of London c. I. p. 3. ὑπὸ τούτων δὲ (τῶν χυμῶν) ἀναξηραίνον μένου τοῦ τε ὅλου σώματος σὺν τῷ πνεύματι, καὶ τοῦ σωμαίου, εἰκὸς ἐστὶ καὶ τῶν σπασμῶν ἐσσεῖσθαι.

ἀνίατος] Paulus σχεδὸν ἀνίατος, ut noster c. 233. Celsus I. c. febre insanabilis morbus est. cui adstipulatur Amatus Lusit. Cur. Medicin. Cent. VII. Cur. II. Addit Cod. B. ὁ δὲ δι' ὑγρότητα οὐκ ἀνίατος μὲν, δυσίατος δὲ.

ὑγρότητα] Codd. A. et C. ὑγρότητας.

πηγανία] Cod. E. πηγάνια.

δα] Cod. B. δαί τοίνυν.

διατρίβειν] Cod. D. ἀνατρίβειν τὰ σμώματα.

τρίβειν τὰ σπώμενα μόρια, ἢ συκιονίῳ, ἢ παλαιῷ προσ-
πλέκων τούτοις κασόριον, Βοηθεῖ δὲ τούτοις πινόμενα,
ἀκάνθης λευκῆς τὸ σπέρμα πινόμενον, ὁμοίως δὲ
τῆς αἰγυπτίας ἀκάνθης, καὶ τὸ κασόριον. Τοὺς
δὲ διὰ ξηρότητα σπωμένους λούειν, καὶ εἰς ὑδρέλαιον
ἐμβιβάζειν.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΡΟΣΘΟΤΟΝΟΥ,

καὶ ὀπισθοτόνου, καὶ τετάνου.

Κ Ε Φ. ΛΘ'.

Ἐμπροσθότονος ἐστὶν σπασμὸς τῶν ἐμπροσθίων ῥα-
χιτῶν μυῶν, ὅταν κεκαυμένοι εἰσὶ, καὶ οἷον κεκυρτω-
μένοι,

συκιονίῳ] leg. σικυονίῳ. Statius Thebaid. lib. IV. vf. 50.

*Qui Drepani scopulos et oliviferae ficyonis
Culta serunt.*

ubi Laetantius Corinthi municipium olivis fertile.

ἢ σικυονίῳ ἢ παλαιῷ] Codd. A. et C. σικυωνίῳ ἢ παλαιῷ. Eo-
dem modo noster c. 39. συκιονίῳ ἢ παλαιῷ, vid. ad c. 123. Hip-
pocrates Aphor. IV. 76. Ὁκόσοισιν ἐν τῷ οὗρῳ παχὺ ἔστι
σάρκινά μικρά, ἢ ὥσπερ τρίχες ζυνεζέχοντα. ubi particulam
ἢ debebant nonnulli inter antiquos, quibus contradicit Galenus,
ast Galenum reprehendit Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. IV.
ep. 87. p. 445. ac ἢ tolli vult, malim itidem per ἡγουν ex-
ponere.

προσπλέκων] Leg. προσπλέκοντα vel προσπλέκοντας, comproban-
tibus codd. B. et E. Simeon Sethi de Aliment. p. 55. προσ-
πλέκων τοῦτο ταῖς οἰκείαις τροφαῖς. M. Antoninus lib. X. c.
7. ὅτι ἐκείνῳ σε λίαν προσπλέκει τῷ ἰδίῳ ποιῶ. Theodoritus
H. E. lib. IV. c. 20. p. 1336. καὶ θρήνοι προσπεπλεγμένοι
δάκρυσιν ὀξέσιν. Eriphanus adv. haeres. lib. I. p. 56. ὡς ἐλ-
λέβορον μέλιτι παραπλέκων. Noster c. 10. συμπλέκων ubi cod.
B. προσπλέκοντας habet. Cod. B. τούτοις προσπλέκειν, Cod.
E. προσπλέκοντα.

πινόμενα] Verbum hoc non agnoscunt Pauli exemplaria, nec Cod.
E. et est superfluum ac ex margine forte in textum migravit.
Cod. B. πινόμενον.

τούτοις] Codd. A. et C. τούτῳ. Cod. B. αὐτοῖς.

quae vero ab humiditate, in hac oleo rutaceo partes convulsos perfricare, vel lycionio, vel veteri castorio admixto oportet. Hos praeterea juvat spinæ albae semen et Aegyptiae quoque et castorium in potu assumptum. Qui vero ex siccitate convelluntur, hos lavare, et in oleum aqua mixtum immergere oportet.

DE EMPROSTHOTONO

ET OPISTHOTONO ET TETANO.

CAP. XXXIX.

Emprosthotonus convulsio est anteriorum spinæ musculorum, cum veluti combusti et decurtati sunt, et sese

λευκῆς] abest a cod. B.

ἀκανθῆς] Glossæ Jatricæ Mss. Ἀκάθρα αἰγύπτια, ἀγριόκαρδος. Ἀκάνθα λευκὴ ὁ λεγόμενος πορδακάν. Dioscorides lib. III. c. 21. Herodotus lib. II. p. 146. Theophrastus H. Pl. lib. IV. c. 3. et ad eum Bodæus p. 305. Aratus vs. 921. Plinius H. N. lib. XII. c. 16. et lib. XXIV. c. 11. et 12. Pisides vs. 1511. Glossæ Jatricæ apud Gaulminum ad Eustath. Erot. p. 17. ἀκανθὸς αἰγυπνιαὶ παρέχεται. De utraque acantha Salmasius ad Solin. p. 369. adde Ciofanum ad Ovidii Metamorph. lib. XIII. vs. 701.

αἰγυπτίας] Codd. A. et C. αἰγυπτιακῆς.

καὶ τὸ κασόριον] Paulus κεταυρίον.

δε] Omissum in Codd. A. et C.

Cap. XXXIX. Cod. E. μ.

καὶ ἐπισθότονου] καὶ delent Codd. A. et C.

καὶ τετάνου] desiderantur in Cod. E.

Εμπροσθότονος] Hippocrates de rat. vict. in morb. acut. p. 73. Aretæus acut. morb. lib. I. c. 6. et de cur. acut. lib. I. c. 6. Celsus lib. IV. c. 3. Caelius Aëtius acut. morb. lib. III. c. 16. Paulus lib. III. c. 20. Priscianus lib. II. c. 10.

ἐμπροσθίων] deest in Codd. A. C. et E. Cod. B. τῶι τῆς ἐλάχ. μυῶν.

μένοι, καὶ οὐ δύνανται ἀνατείνειν ἑαυτοὺς· ἐπισθότονος
δὲ τούναντίον, ὅταν τεταμένοι εἰσὶν εἰς τὰ ὀπίσω. Τέ-
τανος δὲ σύνθετόν ἐστι πάθος ἐκ τε. ἐμπροσθοτόνου, καὶ
ἐπισθότόνου ὅταν ὀρθοὶ ἴσανται, καὶ οὔτε ἀνατείνειν ἑαυ-
τοὺς, οὔτε κάμψαι δύνανται. Τὸ δὲ αἷτιον πλήρωσις
ἐστὶ τῶν μυῶν πνεύματός τε παχέος, καὶ ψυχροῦ χυμοῦ.
κράτιστον δὲ αὐτοῖς ἐστὶ βοήθημα. πυρετός ἐπιγινόμενος
οὐκοῦν ἐξ ἀρχῆς τούτους φλεβοτομήτεον, καὶ ἐρίοις
σκεπασέον ἐλαίῳ βραχὲ σικκινίῳ, ἢ παλαιῷ σὺν καστο-
ρίῳ,

ῥαχιτῶν] Quinam musculi hi?

μυῶν] Codd. A. et C. μελῶν.

κεκαυμένοι] Leg. κεκαμμένοι. Paulus ἐπικάμψαι. Codd. A. et C
κεκαμένοι.

εἰσὶ] Codd. A. et C. εἰσίν. Cod. D. ὄσι. Cod. E. ὄσιν.

κεκνυτωμένοι] Xenophon memorab. lib. III. c. 10. p. 152. ἀτὰρ
τοῦ σώματος μὴ μένοντος, ἀλλὰ τότε μὲν κνυτουμένου. ac si
homo gibbosus fieret nimium se incurvando, quod accidisse
fērent 16. Casaubono et Lipsio, Scallgerana secunda p. 258.
cui etiam fuit duplex vesica, ut scribit Th. Bartholinus Epist.
Med. Cent. III. ep. 2. p. 10. Heliodorus lib. II. p. 12. de
bucca inflata: ἐπειδὴ κνυτουμένην αὐτῇ τὴν παρεὰν ἐν τοῖς αὐ-
λήμασιν εἶδε. Notum quoque Platonis τὸ ἐπικνυτον ex Plu-
tarcho T. I. p. 92. Utuntur etiam Graeci verbo συγκύψαι et
ἀνακύψαι ut Lucas Ev. c. XIII. 11. ubi consul. Kypke T. I.
p. 278. et ἐγκύψαι. Ammonius in Porphyrii Isagog. p. 3.
Κλεόμβροτος τις ἐνόματι ἐγκύψας τῷ τοῦ πλάτωνος Φαίδανι,
quae verba laudat Bentley ad Callimachi epigr. XXIV. p. 200.
ubi corrigit ἐγκύρσας, quam emendationem infringit Aetnarius
de spir. animal. lib. I. p. 7. de apibus: τοῖς αὐτοῖς δ' αἰεὶ καὶ
σφίσιν οἰκείοις ἐγκεκύψασιν ἐργοῖς. quo verbo etiam usi sunt
Origenes Philosophum p. 170. et Palladius Hist. Lausiac. p.
158. Achilles Tat. lib. I. p. 21. καὶ ἐγκεκυφὼς ἀνεγίνωσκον.
Jo. Chrysostomus in Psalm. V. p. 538. ἐγκύπτωμεν τοῖς ἐγγε-
γραμμένοις.

οὐ δύνανται] Codd. A. et C. ὀδύνανται. ὁ pro οὐ. vid. not. ad
c. 166.

ἀνατείνειν] Cod. D. ἀνατείναι.

ἐπισθότονος] Hippocrates de dieb. judic. p. 26. Amatus Lusitan.
Cur. Medic. Cent. VII. cur. 10. Glossae Mss. ἐπισθότονος
εἶδος νόσου ἀδεράπευτος.

ὅταν] Codd. A. et C. ὅτε τεταγμένοι.

εἰσίν] Cod. B. ὄσιν.

sefle flectere nequeunt. Opisthotonus contra cum in posteriora tendunt. Tetanus porro compositus ex utroque affectus est, cum et recti stant, et sese extendere vel flectere nequeunt. Causam habet repletionem a spiritu crasso, ut humore frigido, optimum vero ipsis praesidium est, febris, quae non per initia fuerit, superveniens. His itaque venam incidere, et lanis in oleo lycionio desideratur in graeco, sed subintelligendum ta-

M 2

men

τέτανος] Oribasius Anatom. p. 212. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 53. Isidorus Origin. lib. IV. c. 6. Tetanus, major est contractio nervorum a cervice ad dorsum.

σύνθετον ἐστὶ] Cod. E. ἐστὶ σύνθετον.

ἴσαντας] Cod. E. ἰσῶντας.

ἐαυτοὺς] Codd. A. et C. αὐτοὺς.

δύναντας] Codd. B. et E. δύναντας.

πληρώσεις] Codd. A. B. et C. πληρώσεις.

τε παχέος] Abest τε a cod. B.

χυμοῦ] Deest in codd. A. C. et E.

κράτισον] Priscianus l. c. secundum essatum Hippocratis Aphor. IV. 57. et de judication. p. 23. Cod. B. κράτισα βοηθήματα.

βοήθημα] Synesius de febr. cap. VIII. p. 268. μετὰ τῶν βοηθημάτων τῶν κεκρούτων τὸν χυμὸν τοῦτον, ubi vid. not. sed post ἐπιγινώμενος distinctio major ponenda, quod non animadvertum ab interprete, eum in errorem induxit. Quomodo febris hos juret, exposuit Tully Essai sur les maladies de Dunkerque p. 113.

ἐνκοῦν] Cod. B. ἐνκ ὦν. ac sic quoque Cod. E. qui favent interpreti.

ἐρίοις] Frequens apud veteres usus lanae pro fotu. Aristoteles H. A. lib. VII. c. 4. p. 1001. A. τὰ δὲ ἐντάμνια, γόνυα βίνεται πρῶτον, ἀσθενὴ δὲ τὰ πολλὰ διὸ καὶ σπαργανῶσαι ἐρίοις αὐτά. Demosthenis exemplum apud A. Gellium N. A. lib. XI. c. 9.

βραχῆν] Leg. βραχῆσι. Excidit syllaba propter sequentis vocis initium, συκιονία: quod saepius evenisse in codd. Mss. ignorat nemo. Hinc emendandum suspicor locum Theophrasti Char. c. 2. ἀπ' αὐτοῦ ἀρχαίμενος πάντας, ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατερχόμενος. leg. ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐ αὐτοῦ κ. Tali honore Agamemnonem inactat Nestor apud Homerum Iliad. I. vs. 97.

Er

ρίω, καὶ κισύας κολλητέον τῷ τε αὐχένι καὶ τῇ ῥάχῃ.
καὶ εἰς ἔλαιον ἐμβιβάζειν δις τῆς ἡμέρας· ποτίσειν δὲ πά-
νακος ὀπὸν, ἢ ἀμμωνιακόν, ἢ ὀπὸν κυρηναϊκόν ὀρόβου μέ-
γεθος σὺν μέλιτι, σιλφίου τε ῥίζης κοχλιάρια δύο. σὺν
εὐκρατομέλιτι καὶ ὑσσώπου ἀφεψήματι, ἢ κασορίου
ὅσον Ια'. Σύγχρισμα δὲ νάρδου ξ. α'. κηροῦ οὐγΓ. β.
Φύλλου, μώμου, σύρακος, μασίχης ἀνὰ οὐγΓ. α'. κασο-
ρίου,

Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
Λαῶν ἐσσι ὀνάξ.

Ad quem locum quoque respexisse videtur auctor epigr. *Anthol.* lib. V. epigr. 113. et 118. *Heliodorus* lib. VI. p. 282. εἰπέρ τι χερὶ τοῖς προθεσπισθῆσι περὶ ὑμῶν. leg. τοῖς προθεσπισθῆσι πισεύσαι. *Isidorus Pelus.* ep. 446. p. 229. καὶ τί γὰρ οὐ τῶν κισυῶν καλέσας ἐν τοῖς αὐτοῦ γραμμασι Ζώσιμον. leg. ἐν τοῖς σκευτοῦ. Codd. A. et C. βράχεσι ἀκνωγία. Cod. B. ἔλαιο βράχεσιν ἀπὸ σικυονίου ἢ παλαιού. Cod. E. βράχεσι σικυονίου, ἢ πάλιν. *Fraudi fuit interpreti omisso syllabae σ post, βραχῆ, ut addiderit, desideratur in graeco, sed subintelligendum tamen imbutis, et τὸ βραχῆ vertere neglexerit.*

κισύας] Cod. E. σικυῶν.

κολλητέον] Codd. A. et C. κολλησέον. Voluit forte librarius κολλυσέον. Compositum προσκόλλειζε adhibuit noster c. 116. sed lexicis vulgaria ignorant utrumque tum simplex, tum compositum.

αὐχένι] *Galenus de Ossib.* c. 7. p. 16. διαφέρει γὰρ οὐδὲν, ἢ τράχηλον, ἢ αὐχένα προσαγορεύειν αὐτόν.

ῥάχῃ] Ita recentiores pro ῥάχῃ. *Melampus de palpitat.* p. 109. *Synesius de febr.* c. V. p. 182. *Moschios de morb. mulier.* c. 90. *Schol. Nicandri ad Ther.* vi. 316. *Du Cange Gloss.* p. 1286. noster iterum c. 172. Ῥάχῃς est dorsum apud nostrum c. 146. et quas c. 116. ubi fissuram vertit *Martius*, male; nam nostro fissura est ῥήξῃς c. 118. Cod. B. tamen ῥάχῃς hic habet.

ὀπὸν] Codd. A. et C. ὀπτοῦ. Cod. B. ὀποῦ, ἢ κυρηναϊκοῦ.

ἀμμωνιακόν] Codd. A. B. C. ἀμμωνιακοῦ.

ὀπὸν] Codd. A. et C. ὀποῦ κυρηναϊκού.

μέλιτι] Graeci cum sacchari usum ignorarent; ejus loco melle medicamenta gratiora reddebant, ut quoque observavit *Caryophilus de usu et praestantia thermar.* p. 4. Codd. A. et C. μέλιτος.

σιλφίου — εὐκρατομέλιτι] Caret his cod. E. De silphio vid. *Arrianus de Exped. Alex. M.* lib. III. c. 28. p. 145.

men imbuistis, vel veteri cum castorio contegere oportet cucurbitulas denique et collo et spinæ admove, et bis in die in oleo immergere, pro potu utantur liquore panacis, vel ammoniaco, vel liquore cyrenaico, ervi magnitudine cum melle, vel laserpitii radices cochleariis duobus cum mulla, et hyssopi decocto, vel castorii drachma. Unguentum vero hoc. Nardi sextarius unus, ceræ unciae duae, folii, amomi, styracis, mastycis singulae

M 3

unciae,

τε ἔλξης] Codd. A. et C. τὸ ἔ. Cod. B. τῆς.

κοχλιάριον δύο] non agnoscit Cod. B. Cod. D. δ.

εὐκρατομέλιτι] Codd. A. et C. εὐκράτω μέλιτι. Cod. D. ἀκροτομέλιτι.

καὶ ὑσσώπου] Cod. E. ἡ ὑσσώπου ἀφέψημα.

ὅσον Lα.] Cod. B. Γο. α'.

Σύγχευμα] Paulus lib. III. c. 18. Marcellus Empir. c. I. p. 33. Perunções autem, quos Graeci συγχεύματα vocant. Poëta de virib. herb. apud Eabritium Biblioth. Gr. T. II. p. 636.

Σύγχει τὸν κάμνοντα ὅλον

Noster c. 265. Anonymus de Hydrophobia cl. Sims p. 5. καὶ συγχεύματα τὸ δάφνον, ἢ ἱριον.

ζ] Codd. A. et C. ζι. Cod. B. στ. Cod. D. ὅσον ἑξαΓ α'.

φύλλον] Isidorus Origin. lib. XVII. c. 9. Heliodorus lib. X. p. 494. Poltraenus lib. IV. p. 356. Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. XXXIII. p. 799. τὰ μύρα τὰ εὐώδη, ταῦτα ἔχει τοὺς νοθεύοντας αὐτὰ, οἷον, φύλλον, ἀμάμον. Juvenalis Sat. VI. v. 465.

moechis foliata parantur.

ubi vetus Scholiasta: Unguenta foliis plena vel aliis aromatis. Hadr Junius de Coma c. VII. p. 402. Jul. Caes. Scaliger de Subtil. Exercitat. 146. 2. Salmasius ad Achillem Tat. p. 610. Petitus ad Aretæum p. 265. Needham ad Geopon. lib. VI. c. 6. Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. IX. c. 7. p. 1032.

μάμον] Leg. ut apud Paulum et in cod. C. ἀμάμου, de quo vid. Dioscorides lib. I. c. 140. Plinius H. N. lib. XII. c. 13. Strabo lib. XVI. p. 1083. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 8. Scaliger Scaligeran. prim. 10. Salmasius ad Solinum p. 285. et de Homon. Hyles Jatr. c. 91. Bodaeus ad Theophrast. lib. IX. c. 7. p. 1014. Needham ad Geopon. lib. VII. c. 13. M. Martinius Etymolog. p. 59. Matthiolus ad Dioscoridem p. 47. Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 130. Sam. Dale Pharmacol.

ρίου, αδάρκης, εὐφορβίου, πεπέρεως ἀνὰ οὐγΓ. β'. ὁπε-
βαλσάμου οὐγΓ. α'.

ΠΕΡΙ ΤΡΟΜΟΥ.

ΚΕΦ. Μ'.

Ὁ τρόμος γίνεται ἐπὶ ψύξιν νευρωδῶν μορίων. ψύ-
χονται δὲ διὰ ψυχροποσίαν, ἢ δίαιταν ψυχρὰν, ἢ διὰ
ψυχρῶν καὶ γλίσχρων χυμῶν περιουσίαν· γίνεται δὲ καὶ
ἐπὶ πυρετοῖς κακοήθεσι. Τούτοις ἐπιβρεχέσθω τὸ σῶ-
μα ἐλαίῳ βαβίνῳ, ἢ παλαιῷ, ἢ συκιονίῳ, καὶ τὰ ἄκρα
σιεπέσθω ἐρίοις. Εἰ δὲ χρονίζουσιν οἱ πυρετοὶ, καὶ εἰς
ὕδρελαιον ἐμβιβασέον. Ψύξεος δὲ ὑπονοουμένης, καὶ κα-
σορίου

macol. Sect. IX. c. 26. p. 136. Amomum veterum, vexatissi-
mum, apud Botánicos scriptores, vegetabile est, aliis aliud quid
esse contendentibus: quodnam sit in capite de Cardamomo osten-
demus. Sect. XIV. c. 12. p. 276. Codd. A. et C. ἀμόμου.
Eadem obscuritas observabatur in arboribus, quas nominat
Eupolis, de quibus hoc notat Eupapius Libanio p. 134. τὰ
γούν Εὐτόλιδος δένδρα Δεσποσίαν καὶ Δαμασίαν οὐκ ἂν παρ-
ῆκεν, εἰ τὰ ὀνόματα ἔγωγ τῶν δένδρων, οἷς νῦν αὐτὰ καλοῦσιν
οἱ ἄνθρωποι.

αδάρκης] Cod. E. ἀρδάκης.

εὐφορβίου] Codd. A. et C. εὐφορβίου.

ἀνὰ οὐγΓ. β'.] Codd. A. C. et E. Γο. 5". Cod. B. εΓ. γ'.

Cap. XL. Cod. E. μα'.

ὁ τρόμος] Paulus lib. III. c. 21. Alexander Aphrod. lib. I. probl.
18. Caelius Aurel. acut. mora. lib. III. c. 6. Auctor vitae
Homeri p. 348. Delet articulum Cod. B.

ψύξιν] Aristoteles Problem. Sect. III. 5. ὁ δὲ τρόμος, γίνεται μάλ-
ιστα ἀπὸ ψυχροῦ. Seneca Natural. Quaest. lib. VI. c. 18.
Codd. A. B. C. et E. ἐπὶ ψύξει τῶν μορίων τῶν νευρωδῶν. Jo.
Chrysostom. Statuar. Or. X. p. 527. τοῦ ψυχροῦ πλεονάζοντος,
παρέσεις, καὶ τρόμοι, καὶ ἀποπληξίαι, καὶ μυρία ἕτερα νυγή-
ματα τίκτεται.

δίαιταν] Cod. E. καὶ δίαιταν.

unciae, castorii, adarcae, euphorbii, piperis singulorum
unciae duae, opobalsami uncia.

DE TREMORE.

CAP. XL.

Tremor fit ex refrigeratione partium nervosarum,
refrigerantur autem vel ob frigidum potum, vel victum
frigidum, vel ob succorum frigidorum et glutinosorum
praesentiam, oritur etiam in febribus mali moris. His
corpus oleo sabino aut veteri vel sycionio perfundatur,
et summa corporis seu extremae partes lanis integantur.
At si inveteraverint febres, in oleum quoque descendant.
Quod si adsit frigoris suspicio, castorium quoque potui

M 4

dabi-

Ψυχροποσίαν] Veteres graeci aqua frigida delectabantur, vid. *Casaubonus* ad *Theophr.* Char. c. 20. p. 207. sed Noni temporibus calida plurimum utebantur, unde medici frigidam aliquando aegrotis commendabant, ut noster c. 137. Quae sequuntur usque ad γίνεσθαι ignorat Cod. B.

περιουσίαν] abundantiam, male interpretes praesentiam, ac si legisset παρρουσίαν.

κακοήθει] Paulus ἐν πυρετοῖς ἀκαίρως παραλειφθέντος, sed locus non videtur esse sanus. Codd. A. et C. κακοήθεισι. Angel. *Politianus* Epist. lib. VI. ep. 5. p. 220. et lib. XI. ep. 10. p. 426.

τούτοις] Pro τούτων. *Synesius* epist. 79. p. 52. ἐν τούτοις τῇ πατρίδι τῶν πραγμάτων ὄντων, pro τῆς πατρίδος.

σαβίω] *Plinius* lib. XXIV. c. 11. Codd. A. et C. σαμίνω. Cod. E. σισαμίνω. Literas μ et β eodem fere modo pingi in Codd. Mss. ac inde frequenter permutari notum est. Nostri codices exempla satis subministrant, ut hic c. 145. Codex B. et C. βένεψι habent pro μενεψι et c. 127. Codd. A. et C. ἰξίνω βρω pro ἰξίνω μύρω.

εἰ δὲ] Codd. A. et C. οἱ δὲ.

κασσίον] Codd. A. et C. κασόριον. et sic quoque Codd. B. et E.

ἐρίοις] Lanae usus frequens apud veteres ad fovendas partes. conf. c. 39. 86. et 123.

σορίου ποτισέον, ἢ σπονδύλιον σὺν ὀξύμέλιτι ἢ πάνακος
καὶ πεπέρεως, κόσου ε'. πότιζε σὺν μελικράτῳ. Ἀπλᾶ
δὲ τρεμόντας ποτιζόμενα ὠφελεῖ λαγωῦ ἐγκέφαλος,
καὶ ὁ λαγῶς ἐσθιόμενος· ἀλθαίας εἴξης ἀφέψημα, δα-
μασπονίου φύλλων Lγ'. σὺν μελικράτῳ. "Αλειμμα. Εὐ-
φορβίου οὐγΓ. α'. μασίχι οὐγΓ. α'. σύρακος οὐγΓ. α'. κη-
ροῦ οὐγΓ. α'. νάρδου οὐγΓ. η'. βαλσάμου οὐγΓ. α'. "Αλλο
μυράκοπον. σύρακος οὐγΓ. β'. μασίχι οὐγΓ. α'. δαφνίνου
ἐλαίου οὐγΓ. α'. χηνίου σέατος οὐγΓ. β'. κηροῦ οὐγΓ. γ'.
ναρδίνου ἐλαίου οὐγΓ. ιβ'. βαλσάμου οὐγΓ. α'. τοῦτο καὶ
παρεθέντας ποιῇ.

σπονδύλιον] Codd. A. et C. σπονδήλιον.

κόσου ε'.] Lego divisim κο. ζ' οὐ ε'. grana sex, non quinque.
Apud Paulum est κόκκους ε'. De ejusmodi compendiis scribendi
vid. Jac. Goupylus ad Alexandrum Trall. p. 17. et 38. conf.
noster c. 71. οὐ vero legendum puto non οὐκ, quod e pro-
nuntietur πέντε. Pari ratione emendandum censeo Manetho-
nem lib. III. v. 142.

Πενθαλέοισι νέην ἄλοχον τύμβοισι καλυψάς.
neque tunc opus est ut, βαίων versu sequenti cum Dorville ad
Chariton. p. 222. mutemus. Codd. A. et C. κόκκους ε'. Cod.

xx.

B. κοκκ. πέντε. Cod. E. κο. Numerum nonnunquam voci-
bus adhaesisse ac cum iis confusum esse declarant insignes emen-
dationes Emerici Bigotii apud Aegid. Menagium Amoenit. ju-
ris civil. c. 4. p. 28.

τρεμόντας] Cod. B. τοὺς τρεμόντας.

ποτιζόμενα] abest a cod. B.

ἐγκέφαλος] Simeon Sethi de aliment. p. 63. λέγεται δὲ ὡς ὁ ἐγκέ-
φαλος αὐτοῦ (leporis) ὠπτημένος, τὰς τρομαίσις ὀνίησι. Jo.
Jonskonus Hist. Nat. de Quadruped. p. 159. de lepore: In me-
dicina nulla fere pars est, quae usum non praebeat. Bald. Rous-
seus carm. de Lepore, p. 10.

καὶ ὁ λαγῶς] Cod. E. καὶ λαγῶς.

ἀλθαίας] Codd. A. B. C. αἰθέας. Cod. D. ἀλθαίας τε.

δαμασπονίου] Plinius lib. XXV. c. 10. ubi vid. Harduinus, et lib.
XXVI. c. 5. 9. et 14. Martinius Etymolog. p. 43

dabitur, vel spondylium cum oxymelite, vel panacis vel piperis grana quinque ex mulsa. Simplicia qua in potu sumta tremore laborantes juvant. Leporis cerebrum et lepus ipse comestus. Althaeae radicis decoctum, damasonii foliorum drachmae tres ex mulsa. Unguentum. Euphorbii uncia, mastiches, styracis, cerae, singulorum tantundem, nardi unciae octo, balsami uncia. Aliud myracopon. Styracis unciae duae, mastiches uncia, olei laurini tantundem, adipis anserini unciae duae, cerae unciae tres, olei nardini unciae duodecim, balsami uncia. idem et ad resolutos facit.

φύλλον] Codd. A. et C. φύλλον. Cod. D. φύλλα. In terminatione vocis centies erratum a librariis. Polyaeus lib. III. c. 10. p. 278. Τιμόθεος δὲ ἀκμαῖος πληρώματι ἐπαναχθῆς, leg. ἀκμαῖος, pro quo ἀκμήτες dixit p. 287.

ἄλαιμμα] Exulat e Codd. A. et C. Cod. B. ἄλαιμμα δὲ δι. Cod. E. ἐλειμματα.

εὐφορβίου] Codd. A. et C. εὐφορβίου.

μασίχι] Codd. A. et C. μασίχης. optime.

κηροῦ — μασίχι οὐγΓ. α'.] Desunt in Cod. E.

ἄλλο] Codd. A. et C. non habent.

δαφνίου] Codd. A. et C. δεδίνου. An voluit δαδίνου? qua voce carent Lexica.

χηνίου] Codd. A. et C. χηνείου. Quam frequenter κ et ι inter se permutentur abunde docuit cl. Adr. Heringa Observ. c. 31. p. 273. et seqq. Sic veteres Christiani χριστός scribebant, ut monet Valesius ad Sibyll. Orac. lib. VIII. p. 727.

παρεθέντας] Leg. τοῦτο καὶ πρὸς παρεθέντας ποιᾷ. conf. notat. ad c. 220. Exempla hujus verbi adtulit Dorville ad Chariton. p. 653. adde Foëssii Oeconom. Hippocr. p. 249. Eupapius Proaereho p. 115. οἱ δὲ ἀντίτεχνοι διὰ φθόγον παρεθέντες ἔκιντο. Codd. A. et C. τοῦτο παρεθέντας ἰᾷται. Cod. B. τοῦτο καὶ εἰς παρεθέντας ποιᾷ. Cod. D. βοηθᾷ. forte pro ποιᾷ leg. παύει. vid. not. ad c. 161. Sequitur in Cod. B. πίνει σὺν θῷ τοῦ βῆ λόγου. Cod. D. βιβλίον τρίτον. Codd. A. et C. partitio nulla.

τοῦτο καὶ] Cod. E. οὕτως εἰς.

ΟΦΡΥΩΝ ΤΡΙΧΟΦΥΛΑ

καὶ αὐξητικά.

ΚΕΦ. ΜΑ'.

Φοινικόσσεα καύσας, καὶ λειώσας, σὺν ῥοδίνῳ ἐλαίῳ
 χρίε. ἄλλο. Φέλλον ἐκπατήδων καύσας, λειώσας σὺν
 δαφνίνῳ ἐλαίῳ ἐπίχρει· ἄλλο. ὅσέα Φοινίκων βρέξας εἰς
 μεθρέαν ἡμέρας δεκαπέντε, λειώσας σὺν ναρδίνῳ ἐλαίῳ
 ἐπίχρει,

ΟΦΡΥΩΝ

Cap. XLI. Cod. E. μβ'.

Ὁφρύων] Cod. B. τριχοφυῇ καὶ αὐξητικὰ ὀφρύων, α'. Codd. A.
 et C. περὶ ὀφρύων τριχοφυεῖν καὶ αὐξητικά. μγ'. Cod. D.
 περὶ διανοσμήσεως ὀφρύων, καὶ αὐξητικὰ ὀφρύων. Hieron.
Mercurialis Var. Lect. lib. V. c. 9. Ovidius *Art. Amator.*
 lib. III. vs. 201.

Φοινικόσσεα] μοχ ὅσέα φοινίκων ut Suetonius lib. V. p. 492. Et
 quoties post cibum addormisceret, quod ei fere accidebat, olearum
 ac palinularum oslibus incessabatur. noster c. 20. ὅσέων περσι-
 κῶν τὸ ἐντὸς λειώσας. Codd. A. et C. φοινίκων ὅσα.

καὶ λειώσας] Codd. A. et C. omissa copula λείου. Cod. D. λούει.
 Cod. E. λείου σὺν ῥοδίνῳ, καὶ χρίε.

ἐλαίῳ] Expungunt Codd. A. et C. et copulam locat ante χρίε.
 Cod. D. ῥοδελαίῳ.

ἄλλο] delet Cod. E.

φέλλον] Codd. A. et C. φελόν. Cod. P. φελλὸς ὁμοίως, unde
 noster supplendus. Cod. D. φελόν. Cod. E. φελλόν. Bene
 autem interpretes vertit *corticem*, vid. Casaubonus ad *Persii Sa-*
tyr. I. p. 139.

ἐπίχρει] Codd. A. et C. ἐπιτίθες.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἕτερον. Cod. D. ἄλλως.

ἐκπατήδων] Codd. B. et P. ἐκ πατητίου. Leg. ἐκ πατητῶν.
 Quae nam palmulae ita dicantur docent *Plinius* lib. XIII. c. 4.
 ubi vid. *Harduinus*. *Caelius* Aurel. acut. morb. lib. II. c. 18.
Tarentinus Geopon. lib. XX. c. 9. *Foësius* Oecon. Hippocr.
 p. 399.

QVAE PILOS SUPERCILIORVM

NASCI FACIANT, EOSDEMQUE
AUGEANT.

C A P. XLI.

Palmarum ossa comburito, et ex oleo rosaceo trita illinito. Aliud. Corticem palmae comburito, et cum oleo laurino laevigata inungito. Aliud. Ossa palmarum per quindecim dies cum cedria macerato, et cum oleo nardino trita illinito.

QVAE

p. 399. *Bod. a Stapeln ad Theophrasti H. Pl. lib. II. c. 8.*
p. 105. *Salmasius in Solinum p. 932. Trillerus de pleuritide*
p. 188. *Liberandus glossa locus Theophrasti Charact. c. X.*
οὐτε ἐλαίαν ἢ φοίνικα τῶν χαμαὶ πεπρωκότων ἀνέλυσθαι. Leg.
φοίνισα τῶν πατητῶν ἀνέλυσθαι, cujus glossema est, τῶν χαμαὶ
πεπρωκότων, vel ut exhibet cod. Gal. I. κειμένων. vid. Plinius
lib. XIII. c. 4. et Bodaenus a Stapeln ad Theophrasti H. P. II.
c. 8. p. 106.

καύσας] *Leg. καύσας καὶ λειώσας. Copula intercidit propter*
praecedens σ. Sic paulo ante καύσας καὶ λειώσας et c. 42.
Sigma et copula καὶ simili fere modo in codd. pinguntur vid.
Abbreviationes Jo. Alberti ad Gloss. Nomic. p. 1. Quam sus-
picionem meam firmat cod. B. ubi copula addita est.

ὄστρα] *Codd. A. et C. ὄστρα.*

σύν] *Cod. B. σύν ἐλαίῳ δαφνίῳ.*

βρέζας] *Cod. B. ἀποβρέζας.*

κεδρέαν] *Codd. A. et C. κεδρέας. Cod. E. κεδρίαν. Leg. εἰς*
χύτραν. Sic noster c. 1. ἐκ ταῦτα βρέχεσθαι εἰς ἄγγος ὑέλι-
νον. vel leg. χυτρίδεαν, quod χύτραν exponit Galenus Lex.
Hippocr. p. 103. vel quod malim εἰς χύτραν νέαν, nam sae-
pius a medicis novae ollae commendantur, ut ab Aëtio lib.
VIII. c. 30. et Hippocrate de morb. lib. II. p. 39. de intern.
affection. p. 109. et in epistola ad Cratenam p. 11. folia, flores
et radices in novis vasis fictilibus sibi videri jubet. Plinius lib.
XVIII. c. 29. si fictili novo obruatur rubeta rana. Demetrius
Pepag. c. 41. p. 86. Democritus Geopon. lib. VII. c. 8.

λειώσας] *Codd. A. et C. λυώσας.*

ΟΦΡΥΩΝ ΜΕΛΑΝΤΙΚΑ.

Κ Ε Φ. ΜΒ'.

Κέρας τράγου καύσας καὶ μετ' ἐλαίου νάρδου λειώ-
σας, χρίε. ἄλλο, λάδανον λειώσας σὺν οἴνῳ, καὶ ἐλαίῳ
ῥαφανίνῳ, ἐπίχριε. ἄλλο, καρύων ποντικῶν τὸ ἔντος
κά. οπτὰ ἐν ἀγγεῖῳ, λειώσας σὺν ζέᾳτι αἰγείῳ ἀγρίῳ,
ἐπίχριε.

Cap. XLI. Caput hoc in cod. E. ponitur post caput 43.
cujus pars est.

ὄφρυον] Mulieres ejusmodi compositiones venabantur. *Naumachius* apud *Stobaeum* Serm. LXXI. p. 437. et *Periclyone* Serm. LXXXIII. p. 486. *Strabo* lib. VIII. p. 543. *Plinius* lib. XI. c. 37. *Juvenalis* Satyr. II. vs. 95. *Eustathius* Erot. lib. III. p. 82. et ad eum *Gaulminus* p. 18. *Achilles* Tat. lib. I. p. 17. *Constantinus* Manass. Annal. p. 25. de Sardanapalo:

ἐβαπτε τὰς ὄφρυας.

conf. *Trillerus* Obs. Crit. lib. IV. c. 15. *Guy*s itiner. T. I. p. 111. et *Milady Craven* Itiner. p. 195. Codd. A. et C. περὶ ὄφρυων μελαντικά. Cod. B. πρὸς τὰς ἐν βλεφάροις διπλὰς τρίχας, sed πίναξ· μελαντικά ὄφρυων. Cod. E. μελαντικόν.

Κέρας] Codd. A. et C. κέρατα.

νάρδου] Codd. A. C. et E. καρδίνου.

λειώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

χρίε] Cod. B. διαχρίε.

ἄλλο] ignorat Codd. A. C. et E. ut et mox.

λειώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

σὺν οἴνῳ] Praepositionem ignorat Cod. E.

ῥαφανίνῳ] Codd. A. et C. ῥεφανίνῳ.

QVAE SVPERCILIA

DENIGRENT.

C A P. XLII.

Cornu hirci comburito, et cum oleo nardino laevigato, et inungito. Aliud. Ladanum ex vino tritum, et oleo raphani illinito. Aliud. Nucum ponticarum quod intus est capito et in vase aliquo assum, et cum adipe caprino tritum, inungito.

ἄλλο] Quae sequuntur omnia exulant e Cod. E.

καρύων] Ex Aetii lib VIII. c. I. Dioscorides lib. I. c. 182. Plinius lib. XV. c. 22. Athenaeus lib. II. c. 13. p. 54. Simeon Sethi p. 68. Glossae Jatricae Mss. κάρυα πορτικὰ, λεπτοκάρυα. Πορτικὰ, omissa voce κάρυα, Nicetas Chon. Annal. p. 542. Glossae Labaei: πορτικὸν, nux avellana. Salmasius in Solinum p. 224. Codd. A. et C. καρύου πορτικοῦ. conf. Geoponicus lib. X. c. 73.

κα'] Pro copula καὶ habuit interpres, sed est dosis denotans XXI. sumendas esse, quae dosis exulat in Aetii exemplaribus. Recte autem vertit Martius c. 105. ubi eadem dosis indicatur. Codd. A. et C. καύσας. Cod. B. ὅπτα ἐν ἀγγελίᾳ, omisso τῷ καί. Codd. A. et C. addunt. βαλὼν ἐν ἀγγελίᾳ. Cod. D. καί. hinc forte apud nostrum leg. καίε, quod confirmant Codd. A. et C.

ἀγγελίᾳ] Cod. D. ἀγκείᾳ.

λειώσας] Cod. B. καὶ λειώσας. Codd. A. et C. καὶ λυώσας.

ἀγγείᾳ] Aetius I. c. στάσι αἰγὸς ἀγγείας, omissa praepositione σὺν. vid. Schol. Homeri ad Iliad. Θ. v. 338. Cod. B. αἰγὸς ἀγγείου.

ἐπιχειε] Cod. D. χείε.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΝ ΒΛΕΦΑΡΟΙΣ

διπλὰς τρίχας.

Κ Ε Φ. ΜΓ.

Ἀνασπάσας ταύτας, πρῶτον τζιμουρίου αἷμα ἐπί-
 χριε. νυκτερίδα σφάξας τὸ αἷμα ἐπίχριε. ἄλλο. προενα-
 τίνας τὰς τρίχας, βατράχου αἷμα, ἢ κορέων ἐπίχριε.
 ἄλλο. λιθάνου, χαλκιάνθος ἀνὰ Ικ'. σκολοπένδρων θα-
 λασσίων

πρὸς] Codd. A. et C. περὶ βλεφάρων διπλὰς τρίχας ἐχούσης.

ταύτας] Distinctio post πρῶτον ponenda, ut in codd. A. et C.

πρῶτον] Cod. D. τὸ πρῶτον.

τζιμουρίου] Codd. A. et C. τημουρίου. Cod. E. τζιμουρίου.
 Omiserat Martius in versione: sic autem recentioribus dicitur
 ricinus vid. Du Cange Glossar. p. 157c. de quo consul. Plinius
 H. N. lib. XI. c. 34. Reinesius ad Petronii c. 57. et Th.
 Johnson ad Numesiani Cyneg. v. 209. Vulpibus infastum ani-
 mal, ut docet fabula Aesopi apud Plutarchum T. III. p. 414.
 conf. Zenobius Cent. VI. 27. Jul. Caes. Scaliger de Subtilit.
 exercitat. 194. Th. Reinesius Var. Lect. lib. I. c. 16. et Sea-
 ligerana Secund. p. 413. Rob. Keuchenius ad Q. Ser. Samoni-
 cum p. 238. et Berkelius ad Stephanum Byz. de Urb. v. Κρό-
 των, p. 482. Contra impestigines laudat Amatus Lusit. Curat.
 Medicinal. Cent. VII. cur. 20. Recentiores literam τ ante ζ
 solere ponere, exemplis comprobavit Chilmead ad Malalae Chro-
 nogr. lib. XVII. p. 135. cui iunge Salmasium ad Treb. Pollio-
 nem p. 408. et Th. Reinesium de Deo Endovellico (H).

αἷμα] Sanguini diversorum animalium virtutes quoque diversas
 adscribebant veteres. Theophrastus Simoc. Quaest. Phyl. Q.
 X. Πολυκε. ἐνέσι γοῦν τις διαφορὰ καὶ τοῖς αἷματι: Ἀντισθ.
 πάντων μὲν οὖν· ἔχει γάρ τινα αἷμα ἐλαφίον ἰδιότητα, ἔχει δὲ
 καὶ τράγιον ἐνέργειαν ἰδιάζουσαν. ubi semper sanguis cen medi-
 camentum in usum vocatur, nam in cibo λέγουσι τινες βερὺ
 καὶ γεῶδες καὶ νοσοποιὸν εἶναι τὸ τῶν ἀλόγων αἷμα, ut affirmat
 Jo. Chrysostomus Opp. T. I. p. 210.

ἐπίχριε] Cod. E. ἐπίχρισον.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

νυκτερίδα] [Q. Ser. Samonicus c. XXXVI. v. 9. Kirānus p. 53.
 et 88. Porphyrius de Abstinēt. lib. III. 20. p. 261. Addunt
 codices

AD DVPLICATOS PILOS

PALPEBRARVM.

C A P. XLIII.

Evulsis pilis, primum sanguine (ricini) inungito, vespertilionem occidito, et sanguine inungito. Aliud. Evellito pilos primum, et cruore ranarum vel cimicum illinito. Aliud. Thuris, atramenti futorii, singulorum unciae duae, scolopendrorum marinorum tantundem, omnia

codices Mss. χρυσῶ σφάξας, quod supplementum in textum recipiendum. nam auro tribuebant vim oculorum morbis sanandis idoneam. Stephannus Byz. de Urb. v. Δημόσης. p. 298. Ante νυκτερίδα Cod. B. habet ἄλλο.

προυκτίλλας] l. προεκτίλλας. Cod. D. ἐκτίλλας. Volsetta quam τριχηλάβον vocat Marcellus Sidel. de medicina e piscibus vs. 72. conf. Du Cange p. 1614. Verbum de pilis evellendis adhibetur. Xiphilinus Vitell. p. 202. οἱ δὲ τοῦ γενείου ἐτίλλον, et p. 316. καὶ αὐτὸν τὶς τῶν τριχῶν τοῦ γενείου ἐκτίλλας. Heliodorus lib. II. p. 62. καὶ τίλλων τὰς τρίχας. Theodoritus H. G. lib. III. c. 16. p. 101. καὶ πολλὰς τῶν κεφαλῶν ἀποτίλλαντες τρίχας. De arboribus Jo. Chrysostomus in Psalm. 129. p. 810. καὶ προέριζον ἐκτιλὲν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὰς.

βατράχου] Ranas virides eligunt in hanc rem Theod. Priscianus lib. I. c. 12. et Marcellus Empir. p. 70. conf. Q. Ser. Samonicus c. XXXV. vs. 11.

κορέων] conf. noster c. 56. Glossae Jatr. Mss. αἷμα κήρεως, τῆς κόριδος. Cod. D. κόρεον.

χαλκάνθος] l. χαλκάνθου vel χαλκάνθης. χαλκάνθου Codd. A. et C.

Ι.β'] Codd. A. et C. οὐγΓ. β.

σκολοπένδραν] Dioscorides lib. II. c. 15. Aelianus H. A. lib. IV. c. 22. lib. XIII. c. 23. Aristoteles H. A. lib. II. c. 14. Codd. A. et C. σκολοπένδραν θαλασσίαν. Γο. β'. Cod. B. σκολοπένδρα θαλασσίαν. Idem de salamandra perhibent auctores, quorum loca indicarunt viri docti ad Petronii c. 107. p. 494.

λασσίων ΙΒ'. λειώσας πάντα, σὺν χυλῷ κονίου προεκ-
τίλλας, ἐπίχρει.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΝ ΒΛΕΦΑΡΟΙΣ

τρίχας, καὶ χαλάζια.

Κ Ε Φ. ΜΔ'.

Θεῖον ἄπυρον σὺν ὄξει λειώσας ἐπίχρει. ἄλλο μυῖας,
ἢ μυρμηκος μεγάλου τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν, τὸ λοιπὸν
σῶμα συνθλάσας διὰ τῶν δακτύλων, ἐπίχρει τὴν κρίθην.
ἄλλοι σαγάπηνον μετ' ὄξους λειώσας, ἐπίχρει.

ΠΕΡΙ

λειώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

χυλῷ] Codd. A. et C. χαλκῷ.

χυλῷ κονίου] Cod. D. κωνίου. Cod. E. σὺν χυλοῦ καὶ νίτρου
Pessime interpretes calcis pulverem vertit, legebat nempe κονίας :
sed χυλός est succus vel decoctum, sic noster c. 76. ἢ μανδρα-
γόρου χυλὸν ἤγουν ἐψημα. Κονίον vero in vetustis exemplari-
bus legi pro κωνίον observat cl. *Salmasius* ad inscript. Herod.
p. 65. *Geoponici* lib. III. c. 10. καὶ θέρμους ἀνθούοντας κονίω
τρίψας, quam lectionem codicum non sollicitaverim, nec lib.
XIII. c. 5. cum *Needhamo* mutaverim. Glossae Jatricae Mss.
κόνιον, κηκοῦται. In Ms. κόνιον reperit *Jungermannus* apud
Pollucem lib. V. c. 27. segm. 132. Apud nostrum Mss. Vind.
omnes κωνίου. *Plinius* H. N. lib. XXV. c. 13. *Cicuta* quoque
venenum est, publica Atheniensium poena invisa: ad multa tamen
usus non omittendi. conf. *Sextus Empir.* Pyrrh. Hypot. lib. III.
c. 6. *Apulejus* Metamorph. lib. X. p. 289. *Angelus Politia-*
nus Miscell. c. 62. Hier. *Mercurialis* Var. Lect. lib. III. c. 4.
et Petr. *Petrus* Miscell. Observ. lib. I. c. 17. in primis prae-
stantissimus *Schulze* Toxicol. Veter. c. 8. p. 33. Locus autem
nostri ita interpungendus λειώσας πάντα σὺν χυλῷ κονίου, προ-
εκτίλλας ἐ.

προεκτίλλας] Cod. B. ἐκτείλλας. Cod. D. τίλλας. conf. c. 56.

Cap. XLIV.

τρίχας] Leg. κρίθας. *Paulus* lib. III. c. 22. ac ita Codd. B. et E.
Codd. A. et C. περὶ βλεφάρων τρίχας καὶ χαλάζια παθῶν καὶ
τάξεως ὀφθαλμῶν. Cod. D. κριθὰς καὶ χαλάζιν: rectius in ta-
bula capitum κριθὰς.

χαλάζια] *Celsus* lib. VII. c. 7. *Isidorus* Orig. lib. IV. c. 8.
Aristoteles Problem. Sect. XXXIV. 4. Cod. B. χαλάζιν.

omnia ad laevorem detrita, ex calcis pulvere pilos evel-
lens, inungito.

AD PILOS PALBEBRARVM

ET CHALAZIA, ID EST, HUMORIS OCIOSI
IN PALBEBRA COLLUVIEM.

CAP. XLIV.

Sulphur vivum ex aceto laevigatum illinito. Aliud.
Muscarum aut formicae magnae capite ablato, et reliquo
corpore digitis contrito, parvulum abscessus tuberculum
inungito. Aliud, Sagapenum ex aceto ad laevorem
detritum illinito.

DE

ἄπυρον] Codd. A. et C. ἄπυρον.

ὄξυ] Codd. A. et C. ὄξυ λυάσας.

ἄλλο] deest in Codd. A. et C. Cod. D. ἄλλως.

μυιάς] Theod. Priscianus lib. I. c. 12. Ad alopecias laudat Plin-
nius lib. XX. c. 18. Codd. A. et C. μυιών. Cod. E. σύας.
conf. Reinesius ad Petronii c. 42. Porphyrius de Abstinens. lib.
III. 20. p. 261.

μεγάλου] exulat e codd. A. et C.

μύρμηκος] Ktiranides p. 87.

ὠφελών] Omittit Cod. E.

συνθλάσας] Codd. A. C. et E. θλάσας. Cod. B. λυάσας ἐπίχρει.
Verèor, ne verbum θλάσας debeatur lectori, cui displicebat
toties repeti verbum λυάσας, cujusmodi repetitiones non infre-
quentes apud nostrum. Si vero toties medica manus esset adhi-
benda, quoties eadem vox parvo intervallo recurrat apud auctores,
excederet, credo, medicina modum, inquit Petr. Burmannus ad
Petronium p. 21. Favet tamen vulgatae Aelianus H. A. lib.
XV. c. 12. καὶ τὰς μὲν τοῖς δακτύλοις πίεσας συνθλάσας, Ev.
Lucæ XX. 18.

τῶν] τῆς Cod. A. et C.

κρίθην] Hordeolus dicitur Prisciano l. c. Variolus Marcello Empir.
c. 8. Codd. A. et C. κρίθειον.

ἄλλο] abest a Codd. A. et C. Cod. E. ἡ.

σαγάπητον] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 210. Plinius lib. XX.
c. 18.

λυάσας] Codd. A. et C. λυάσας.

ἐπίχρει] delet Cod. E.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΟΦΘΑΛΜΟΙΣ

παθῶν, καὶ περὶ ταραξέως,
καὶ ὀφθαλμίας.

Κ Ε Φ. Μ Ε'.

Ἡ μὲν τάραξις ὑγρότης ἐστὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ θερμότης σὺν ἐρεῦθῳ, ἐκ τῶν ἔξωθεν γινόμενα, οἷον ἡλίου, κονιόρου καὶ τῶν τοιούτων. Ἡ δὲ ὀφθαλμία τάραξις ἐστὶν οὐ μόνον ἔξωθεν, ἀλλὰ καὶ χωρὶς φανερᾶς αἰτίας, ἐρυθρὸν τὸ λευκὸν γινόμενον, καὶ ἀλγοῦσι τὰ βλέφαρα ἐν τῷ μύειν. Κιθίσαται δὲ ῥάξαι ὀλιγοσιπίχ καὶ ὑδροποσία,

Cap. XLV. Cod. E. μδ'.

Περὶ] Cod. B. περὶ ἐκταραξέως ὀφθαλμῶν. Codd. A. et C. περὶ ὀφθαλμοῖς παθῶν καὶ παρτέξεως ὀφθαλμῶν. Cod. D. ἦτοι περὶ ἐκταραξέως.

Ἡ μὲν] Paulus lib. III. c. 22. Oculorum morbos enumerant Pollux lib. II. c. 4. segm. 65. et Kiranides p. 51. Sed elegantius, Aëtio praeunte cel. Grunerus morb. antiquit. p. 269.

γινόμενα] leg. γινομένη. nisi dictum velis, ac si praecessisset παθήματα vel simile quid. Cod. E. γινομένων.

τάραξις] Pollux l. c. ἐπιτάραξις. Cod. B. ἐκτάραξις τῶν ὀφθαλμῶν ὑγρότης ἐστὶ, De oculorum affectu usurpatur frequenter haec vox. Porphyrius de Abstin. lib. III. 23. p. 276. ὡς περ ὀφθαλμὸν ἀμβλυνώττονται καὶ τεταραγμένον. Adr. Turnebus apud Jo. Rhodium ad Scribonium Larg. p. 58. Conturbatio proprie, minor ophthalmia, Gruece τάραξις.

Θερμότης] Codd. A. et C. Θερμότης σὺν.

ἐρεῦθῳ] Paulus ἐρεῦθε recte. Codd. A. et C. ἐρεῦθη, Cod. B. ἐρεῦθῳ. Cod. D. συνερεῦθης.

κονιόρου] Cod. D. ἢ κονιόρου. quod in certaminibus eveniebat. Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. L. p. 188. οὐκ εἰς ἀγῶνα καταχθεῖς, οὐδὲ ἡλιον, καὶ ἀκτῖνος, καὶ κόνεως ἐπάχθειν ἐνεγκών.

τοιούτων] Evenit hoc Dionysio Siciliae tyranno, quod vino nimis indulgeret, ut refert Aelianus V. H. lib. VI. c. 12.

ἔξωθεν] leg. ἐκ τῶν ἔξωθεν.

χωρὶς] Migrat e codd. A. et C.

DE OCVLORVM MORBIS,

PERTVRBATIONE NIMIRVM ET LIPPI-
TVDINE.

C A P. XLV.

Perturbatio humiditas oculi est, et calor cum rubore, et fit a causa externa, ut a sole, pulvere et similibus. Lippitudo vero perturbatio est, quae non tantum ab externa, sed etiam ab occulta causa originem ducit, cum id quod in oculo album est rubrum fit, et palpebrae dolorem in motu percipiunt. Cohibetur autem facillime abstinentia, seu parciore cibo et aquae potu et collyrio,

N 2

rio,

γινόμενον] Cod. B. ἀποτελούμενον. Cod. D. ἀποτελουμένη. Cod. E. ἐρυθροῦ τοῦ λευκοῦ γινόμενον. Subaudiendum verbum substantivum ἔστι, pro γίνεταί. De quo schemate vid. *Lesbonax* p. 179. et quae ibi ex *Salmasio* adtulit cel. editor. quem loquendi modum a Latinis ad Graecos manasse arbitratur *Conr. Gesnerus* ad *Moschionem* de morb. mulier. p. 57. Haec si cui displiceant, posset etiam nominativi illi accipi pro genitivis absolutis, quod apud nostrum non infrequens.

καὶ ἀλγοῦσι] Codd. B. et D. ἀλγοῦσι τε.

τὰ βλέφαρα] Cod. E. τὴν κεφαλὴν.

μύειν] *Plato* *Sophist.* p. 47. δόξα σοι μύειν, ἢ παντάπασιν οὐκ ἔχειν ὄμματα. *Aristophanes* *Vesp.* vs. 981. *Pollux* lib. II. c. 4. legm. 67. *Theophylactus* *Simoc.* Quaes. *Phys.* XV. *Theodorus* *Prodr.* *Erot.* lib. IV. p. 153. *Nicetas* *Chon.* *Annal.* p. 420.

καθίσταται] Codd. A. et C. καθίστα. conf. c. 104. ubi interpret vertit *stillare* vertendum *desidere* ut *Cato* de R. R. c. 112. aut *fidere* cum *Plinio* H. N. lib. XII. c. 26. καθίστασθαι dici quod in statu est tranquillo notat doct. *Kypke* ad *Lucae* c. 21. 9. *Aristophanes* *Equit.* vs. 861.

Ὅταν ἡ λίμνη καταστῇ —

ubi vid. *Schol.* *Herodotus* lib. III. p. 237. *Arrianus* *Peripl.* *Pontū Euxin.* p. 120. *Diodorus* *Sicul.* lib. I. p. 10. *Rufus* *Ephes.* de renum affect. c. 10. p. 9. *Plutarchus* T. I. p. 226. conf. *Irenaeus* apud *Socratem* H. E. lib. III. c. 7. p. 619. E. *Diophanes* *Geopon.* lib. II. c. 7. et lib. V. c. 7. *Rhazes* de *Variol.* c. 7. p. 252. Th. *Guidotius* ad *Theophilum* de *Urinis* p. 200.

ῥάστα] Cod. B. ῥάστα τῇ τε.

σία, καὶ τῷ διαρόδῳ κολλουρίῳ ἐγχεομένῳ, καὶ τῷ λευ-
κῷ τοῦ ὤου, καὶ γάλακτι γυναικείῳ.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ.

Κ Ε Φ. Μς.

Ἡ δὲ φλεγμονὴ γίνεται ἐπὶ αἵματι ρεύσαντι εἰς
τὸν ἐπιπεφυκότα· καὶ δεῖ τούτους φλεβοτομεῖν, καὶ
σικυᾶν· ἐγχεῖν δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ λευκὸν τοῦ ὤου
καὶ τῷ γυναικείῳ γάλακτι· ἐγχυματίζειν δὲ κολλουρίοις
τῷ τε νεύλου, διαρόδῳ, καὶ τῷ ναρδίνῳ· πυριᾶν δὲ δι'
ἀφε-

διαρόδῳ] *Paulus lib. VII. c. 16. Marcellus Empir. c. 8. p. 74.*
noſter c. 69. Collyrii hujus mentio fit in inscriptione apud
Sponium Miscell. Erud. Antiquit. p. 237. de ſcriptione διαρόδῳ
vid. cl. Chr. Saxe epistola ad van Wyk p. 28. Codd. A. et
C. τῷ διαρῳᾶν. Codd. B. et D. τὸ διὰ τῶν ῥόδων. Cod. E.
καὶ τῶν διαρῳάων.

κολλουρίῳ] *Glossae κολλύριον ἱατροῦ, colluvium. Salmaſius ad Soli-*
num p. 649. et p. 937. Scaliger Scaligeran. prim. p. 58. Foſ-
ſius Oecon. Hippocr. p. 211. Martinius Etymol. p. 799.
Codd. A. et C. ἀκολύριον ἐγχεομένον. Cod. E. καὶ κολληρίων
ἐκχεομένων.

ἐκχεομένῳ] *An ἐγχεομένῳ? Noſter tamen c. 46. ἐγχεῖν δὲ τοῖς*
ὀφθαλμοῖς. et refragantur codices Mſſ. Cod. B. ἐγχεομένου.
Cod. D. ἐκχεομένου.

τῷ λευκῷ] *Cod. B. τοῦ λευκοῦ. Cod. E. τοῦ λευκοῦ τοῦ ὤου, ἢ*
γάλακτος γυναικείου.

ὤου] *addit Cod. B. ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ γυναικείου γά-*
λακτος.

καὶ γάλακτι] *Codd. A. et C. ἢ γάλα γυναικίον.*

C a p. XLVI.

Περὶ] *περὶ φλεγμονῆς ὀφθαλμῶν γ'. Codd. B. et D.*

φλεγμονῇ] *Galenus ſec. loc. lib. IV. p. 205. Celfus lib. VI. c.*
6. Cod. D. εἰ δὲ φλ.

καὶ δεῖ] *Cod. B. δεῖ οὖν. Cod. D. omittit καὶ.*

φλεβοτομεῖν] *Quantum venae ſectio proſit in oculi inflammatione*
docet Anonymus de V. S. p. 9. πολλάκις ἰσχυροτάτας κατέ-
παυσε

rio, quod Diarhodon dicitur, instillato, seu ovi albo, vel muliebri lacte.

DE INFLAMMATIONE.

C A P. XLVI.

Inflammatiō fit fluente sanguine ad membranā adnatam. His itaque venam secare et cucurbitulas admo- vere, oculisque ovi candidum et muliebre lac, collyriis, nili, Diarhodone et Nardino, simul permixtis, instillare

N 3

opor-

παυσε ὀφθαλμίας ἐντος μίας ὥρας ἢ κατ' εὐθὺ τῆς φλεβὸς το- μῇ. ita hunc locum resingo.

ἐγχεῖν] Codd. A. et G. ἐκχέειν τε τοὺς ὀφθαλμοὺς τό τε λ. Cod. B. quoque ἐγχεῖν τε.

σικυῶν] Leg. σικυῶν, omisso jota subscripto, ac ita mox πυριῶν pro πυριῶν. vid. Reitzius ad *Luciani* T. I. p. 778. et erud. de *Villoi- son* ad *Longum* p. 12. In editionibus *Rufi* Ephes. Adr. *Tur- nebi* et *G. Clinch* ita recte excusum.

τὸ λευκὸν] Cod. E. τό τε λευκόν.

τῷ] Subaud. σὺν. Indos vaccino lacte uti scribit *Aelianus* H. A. lib. XIII. c. 7. vid. *Ramazzinus* de morb. artif. c. II. p. 62. conf. quae ad c. 2. notavi. Codd. A. et B. τῆς γυναικείῃ γά- λα. Cod. D. etiam γάλα habet. Cod. E. τὸ γυναικεῖον γάλα.

ἐγχυματίζειν] De hoc verbo, quo noster non semel usus est, vid. *Hemsterhuys* ad *Aristophanis* *Plut.* p. 245. Codd. A. et B. ἐκχυματίζει,

δὲ] Cod. D. τε.

κολλουρίοις] Codd. A. et B. κολερίοις. Cod. E. κολληρίοις.

τῷ τε] Codd. A. B. et E. τότε.

Νεῖλον] Distinctio tollenda post hoc nomen chirurgi, dicitur enim Νεῖλον διάρροον. vid. *Celsus* lib. VI. c. 6. De Nilo eleganter egit Jo. Henr. *Fuglerus* Bibliothecae Ophthalmicae specim. prim. p. 40. Ejus meminit quoque *Caelius* *Aurel.* morb. acut. lib. II. c. 29. Codd. A. et C. νίλου. Codd. B. D. et E. νεῖλον.

διαρρόω] Codd. A. et C. διὰ ῥόδον. Codd. D. et E. διὰ ῥόδων.

νάρδιον] *Aetius* lib. VII. c. 118. *Paulus* lib. VII. c. 16. p. 281. adde cl. Chr. *Saxe* epistola ad van *Wyn* p. 33. Codd. A. et B. νάρδιον. Codd. D. et E. τὸ νάρδιον.

ἀφεψήματος μελιώτου, καὶ κωδύων, ἢ τήλεως, καὶ
 χαμαιμήλων ἢ ῥόδων. Καταπλάσματα δὲ ὄπιον, κρό-
 κον, ὑοσκυάμου σπέρμα, ὠοῦ ὀπτοῦ κροκὸν· αἰζώου
 χυλοῦ τὸ ἀρκοῦν, ψυλλίου, ἐπίου, κροκοῦ ὠοῦ ὀπτοῦ,
 λειώσας σὺν σάγματι ῥόδου, ἐπίτιθε. ἄλλο. ὀπίου
 Lβ'. κρέκου Lβ'. λώ Lβ'. ὠῶν τριῶν λεκίθους, ἰεψέ-
 ματος

πυριᾶν] Codd. A. et B. πυρίαν. Legend. πυριᾶν. Cod. D. πυ-
 ρία.

κωδύων] Codd. A. et B. κωδίαν. Cod. E. κωδῶν.

μελιώτου] Cod. D. μελιώτων.

τήλεως] Cod. D. τίλλεως.

χαμαιμήλων] Codd. A. et B. χαμαιμήλου.

ἢ ῥόδων] Cod. E. καὶ ῥόδων.

καταπλάσματα] Codd. A. B. et E. κατάπλασμα.

ὠοῦ] *Dioscorides* lib. II. c. 50. *Plinius* lib. XIX. c. 3. ova ob-
 longa credebantur optima. *Horatius* *Serm.* lib. II. *Satyr.* IV.
 vs. 12. de ovo afflato vid. *Alexander* *Aphrod.* lib. I. 104. car-
 bonibus afflari docet *Caelius* *Aurel.* *morb. chron.* lib. IV. c. 3.
 p. 517t conf. *Franckenau* *Satyr. Medic.* XIX. p. 407.

ὑοσκύμου] Cod. E. καὶ ὑοσκυάμου et delet σπέρμα.

κροκὸν] ita ovi luteum dicitur recentioribus. vid. *Glossae Chemic.*
 p. 121. et p. 148. Neutro genere, τὸ κροκᾶ arguunt c. 198.
 et 218. nostrum usum esse; ita apud graecos κύκλα, λύχια,
 et similia habentur. vid. *Schol. Nicandri* ad *Ther.* vs.
 591. Jones ex masculinis neutra facere docet *Munckerus* ad
Ovidii *Metamorph.* lib. VII. p. 494. Codd. A. et E. κρόκου.
 Cod. E. delet vocem.

χυλοῦ] Codd. A. et B. χυλόν.

ψυλλίου] Codd. A. et B. ψηλλίου. Cod. D. ἄλλως. ψύλλιον.
 ὠοῦ ὀπτοῦ, ἐπίου. Cod. E. φύλλα ἐπίου, κρόκου, ὠοῦ. in
 margine adscriptum ἄλλο.

λειώσας] Codd. A. et B. λυώσας.

σάγματι] conf. c. 49. Adfirmat Jo. *Langius* *Epist. Medic.* lib.
 I. cp. 53. p. 245 et cel. *Freind* *Hist. Medicin.* Part. I. p. 146.
Aethurium primum inter veteres medicos rhodostagmatis memi-
 nisse, sed, ut patet, noster ante eum hujus liquoris mentionem
 fecit, quem dubitant viri docti, an de aqua stillatitia sit intel-
 ligendus, nec ne. Mihi videtur indicari decoctum rosarum
 expressum et colatum per qualum, vel per linteum, ut habet
 nosse c. 12. Nam χυλός succus post decoctionem exprimeba-
 tur, unde χυλός et ἐψήμα synonyma sunt apud nostrum c. 76.
 μανδρα-

oportet. Fovere deinde oculum decocto Meliloti, vel papaveris capitum, vel faenugraeci aut Chamemeli, vel rosarum. cataplasmata vero ex opio, croco, alterci semine, et ovi assi luteo, vel sempervivi succi, psyllii, opii, lutei ovi assi quod satis est, ex stillamento rosarum trita imposito. Aliud. Opii drachinae duae, croci tantundem,

N 4

tundem,

μαλδραγύρου χυλὸν ἤγουν ἔψημα; postquam τῶν χειρόνων χωρισμός factus est, ut loquitur Clemens Alex. Paedag. lib. I. c. 6. p. 96. D. conf. Schol. Nicandri ad Ther. vs. 103. et Caryophilus de usu et praestantia thermar. p. 5. Sententiae meae favere videtur, si mentem ejus satis capio, Bald. Rousseus Epist. Medicinal. XXVI. p. 93. „Et quoniam huc jam devenit „oratio, dicendum etiam est, de veteribus consuetudo distillandi „modo, quem *ecchyloma* vocarunt. hic enim talis est, ut citra „adustionis alicujus suspicionem, aut simplicis ipsius, ut sic dicam, sophisticationem obeatur etc., Matthiolus de ratione distillandi aquas p. 1. Priscorum medicorum nemo fuit, qui quicquam ad posteritatem transmisisset de arte eliciendi aquas stillatitias ex plantis, vel aliis vegetabilibus. Parabant illi potiones suas ex dilutis, vel decoctis, aquarum stillatitiarum nulla habita notitia.

ῥόδου] Plinius lib. XIII. c. 1.

ἐπιτίθει] Cod. E. ἐπιτίθει.

ἄλλο] Deficit in Codd. A. B. et E. Cod. D. ἄλλως.

λῶ Lβ'.] Vicio non vacat hic locus, leg. ἐν ἄλλῳ. Dosis quomodo sit definienda a codice Mf. docendi sumus, conf. noster c. 49. et 61. Varia enim scriptores exemplaria amabant consulere. Photius Biblioth. p. 208. ἐν ἄλλῳ μέντοι, ἔχοντι τὰ αὐτὰ — εὖρον τὸ βιβλίον ἐπιγραφόμενον et p. 210. ἐν ἄλλοις. conf. Gellius N. A. lib. XIII. c. 19. Alia dat doct. Fischerus ad Aeschinis Dial. II. p. 70. Apud Scholiastas saepius invenies ἄλλοις, ut apud Schol. Homeri Iliad. Γ. vs. 11. et vs. 411. plenius Galeus sec. loc. lib. VIII. p. 271. ὡς ἐν ἐτέρῳ ἀντιγράφῳ ἠγεγραπτο. in Codd. A. et C. omissa mentio croci, in cuius locum legitur μελιλότου οὐγγ. β'. Cod. E. μελιλώτου οὐγγ. β'. in quo acquiesco sed male apud eum ἀπίου pro ὀπίου exaratum.

ῶν] addunt Codd. A. et B. ὠπτῶν λεκίθης. Cod. D. λεκίθους. Cod. E. ὠν ὀπτῶν τρεῖς.

ἐψήματος] I. ἐψήματος. ac ita Codd. A. B. D. et E. sic quoque frequenter εὐρεμα invenitur pro εὐρημα, vid. nob. de Villosion ad Longum p. 20. Hippocrates lib. II. de victus rat. p. 26. Plinius

ματος τὸ ἀρκοῦν. Ἄλλα πρὸς Φλεγμονὰς· ὕσινυάμου
χυλὸς κρόκος, ὅπιον, ὠῶν λεκίθοι ὀπτῶν, ψύλλιον, ῥο-
δίνου ἐλαίου σάγμα. Καταπλάσματα τοῦ μετώπου
πρὸς τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ὀδύνας. Πρὸς μὲν τὰς πυρεκ-
τώσεις τοῦ μετώπου ἀνδράχνην λειώσας, μετὰ κριθίνου
καὶ μέλιτος κατάπλασσε· ἢ βάττου φύλλα, ἢ αἰσιζών, ἐκα-
σον σὺν κριθίνῳ ἀλεύρῳ καὶ προπὸν ὠῶν κατάπλασσε, ἢ σεύ-
τλου φύλλα ὁμοίως κατάπλασσε. Πρὸς ῥεύματα ὀφθαλ-
μῶν. Ἐπὶ τοῦ μετώπου τιθέμενα σέλλουσι τὸ ῥεῦμα· κόμβους,
λιβάνου, σιτίου ἀλεύρου σὺν ὠοῦ λευκοῦ τῷ λειώσας, εἰς
ὀθόνιον

Plinius lib. XIV. c. 9. et lib. XXIII. c. 2. Paulus lib. VII.
p. 237. Geopon. lib. VIII. c. 32. Foefius Oecon. Hippocr.
p. 157.

κρόκον] vid. doct. Schulzii Toxicol. Veter. c. 24. p. 78.

ἄλλα] Leg. ἄλλο. Ignorant hanc vocem codices Mss. in cujus lo-
cum Codd. A. et C. περὶ φλεγμονῶν ὀφθαλμῶν ὀδύνας, et ca-
put novum inchoat. Cod. E. in margine μς'.

λεκίθοι] Cod. D. κελίνθων.

χυλὸς] Codd. A. et C. λεπτόν. Cod. D. χυλόν. Cod. E. χυ-
λόν, κρόκον. Quae sequuntur cuncta casu secundo effert usque
ad σάγμα pro quo habet σάγματι.

ἔπιον] Cod. E. ὀπίου, ὠῶν λεκίθων.

ψύλλιον] Cod. B. ψυλλίου. Cod. E. ψιλίου.

ροδίνου] Cod. E. ῥοδίου.

σάγμα] Cod. B. καὶ ῥοδοσάγματος τὸ ἀρκοῦν. Cod. D. ῥοδοσάγ-
ματος. Cod. E. καὶ σάγματος.

καταπλάσματα] in Codd. A. et C. lemma constitunt capitis L.
in Cod. E. μς'. at cod. B. περὶ καταπλασμάτων τοῦ μετώπου.
Cod. D. διὰ τῶν καταπλασμάτων τοῦ μετώπου.

πυρεκτώσεις] conf. c. 192. Moschorinus περὶ σχεδ. Κλίβατος —
πῦρ υποκαύσαντες καὶ πυρεκτώσαντες αὐτόν. Heliodorus lib.
II. p. 73.

ἀνδράχνην] Cod. D. ἀράχνην. Cod. E. ἀτράχνην.

λειώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

βάττου] Leg. βάτου. ac sic codd. Mss. Nam aliud βάτος, aliud
βάττος, de qua voce consul. Casaubonus ad Suetonii lib. II. p.
299 Glossae Jatricae Mss. θάμνος, ξύλον ἀκανθῶδες, ὃ λέγεται
βάτος. Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 215. τὸ μὲν
ἀκανθῶδες φυτὸν ἐστίν, ὃ βάτος.

ἢ αἰσιζών] Codd. A. C. et D. ἢ ῥέμου φύλλα ἢ αἰσιζών. Cod.
D. αἰσιζών.

tundem, vitelli trium ovorum, sapae quantum satis est. Alia ad inflammationes. Liquori hyoscyami, crocus, opium, vitelli ovorum assatorum, psyllium, olei rosacei stillamentum. Cataplasmata in doloribus oculorum fronti applicanda. Ad incendia igitur frontis, portulacam ex farina hordei et melle tritam inducito, aut rubi folia, vel sempervivi, cum farina hordeacea subacta, vel ovi luteum, seu salicis folia, eodem modo in cataplasmati formam redigito. Ad fluxiones oculorum. Haec quae sequuntur fronti applicata fluxum reprimunt. Gummi thuris, vel farina frumentacea cum ovi candido laevigata, et linteolo inducta, et fronti applicata,

N 5

vel,

ἐκάστον] Codd. A. et C. ἐκάστιον. Interpres omisit in versione, verto unum quodque, vid. N. Heinsius ad Ovidii Metamorph. lib. I. vs. 59.

κροκόν] Codd. A. C. et E. κρέκων. Cod. D. κροκὰ.

κατάπλασσε] Cod. E. κατὰπλαττε.

σεύτλου] Interpres salicis, aliam lectionem secutus. Cod. E. delet usque ad κατάπλασσε; in eorum loco habet κροταφικά, quod pertinet ad c. seq.

πρὸς ῥεύματα] Capitis LI. lemma in codd. A. et C. κροταφικά πρὸς ῥεύμα ὀφθαλμῶν ἐπὶ μετώπῳ ἐπιτιθένας. Cod. B. κροταφικά πρὸς ῥεύμα ὀφθαλμῶν Z. Cod. D. ταῦτα καὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου θέμενα. sed idem in tabula capitum κροταφικά πρὸς ῥεύματα ὀφθαλμῶν H.

τιθέμενα] Cod. B. ἐπιθέμενα. I. ἐπιτιθέμενα.

σέλλουσι] Noster c. 203. τὰ γυναικῆα σέλλει. Strabo lib. V. p. 363. ἡ δὲ τὸν σαλτικώτατον Κοιλίας, τὸν Σίγγιον λεγόμενον. Ignorant hoc verbum Codd. A. et C. Cod. B. ἀνασέλλουσι. Cod. E. κατασέλλουσι.

κόμεις] gummi non addunt Codd. A. et C.

σιτίου] Leg. σιτίου. ac sic codd. A. C. et E. Geopon. lib. XIV. c. 7. σίτιον ἄρτον. conf. noster c. 219. vel σιτικόν, ut Porphyrius de Abstin. lib. III. 18. p. 254. οἰνάνθη ἀμπελικήν Codd. A. et C. capite post cap. 167. addito.

λευκῷ τῷ] Transpositus articulus pro τῷ λευκῷ: aliter transpositus est c. 49. τῷ ἐν οἴνῳ pro ἐν τῷ οἴνῳ. Codd. A. et C. λευκόν. Cod. D. σὺν ὡϋ τῷ λευκῷ. Cod. E. σὺν ὡϋ τὸ λευκόν.

λειώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

ὀθόνιον ἔμπλασσον, καὶ ἐπιτίθει τῷ μετώπῳ. ἄλλο.
 κοχλίαν σὺν λιβάνῳ λειώσας, ἐπιτίθεσο. ἄλλο. σεμίδα-
 λεως, σμύρνης, λιβάνου, λειώσας σὺν ὠοῦ τῷ λευκῷ,
 ἐπιτίθεσο. ἄλλο κροταφικόν· ἀλόης, σαρκοκόλλης, λί-
 βανον, κόμειως σὺν ὄξει λειώσας, χρίε. Χρίσματα πρὸς
 ὀδύνας ὀφθαλμῶν. ψύλλιον ἀποξέσας, εἰς τὸν χυλὸν
 μίξας ἄμυλον, καὶ ὄπιον, χρίε. ἄλλο. σρύχνον σὺν ἀλόῃ
 ἐπίχρισον. ἄλλο. πολυγόνου χυλὸν σὺν μηλοκυδωνίοις
 λειώσας, ἐπίχρισον· ἐπὶ δὲ τῶν ψυχροτέρων ῥευμάτων
 τοῦ Μουσᾶ τὸν τροχίσκον, ἢ τὸν ἀστέρα, ἢ τὴν θηριακὴν,
 λειούμενα

μετώπῳ] Codd. A. et C. μετώπου, εἰς ὀθόνιον ἔμπλάσσω. Cod.
 E. ἐπιτίθει τῷ μετώπῳ εἰς ὀθόνιον ἔμπλάσας.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως et mox ubique. Cod. E. ἀλόην. In mar-
 gine ἄλλο, sed lemmatis loco.

ὀθόνιον] Hippocrates de medico p. 21.

ἄλλο] delet Codd. A. et C.

ἐπιτίθει] leg. ἐπιτίθει. Alexander Aphrod. Probl. lib. II. 65. ἐπι-
 τίθει τούτο ἐπὶ λεπτήν ἀνθηράκιαν. nostri c. 70. et 73.

κοχλίαν] Cod. D. κοχλίας.

σεμίδαλεως] Cod. D. σεμίδαλιν, σμύρνην, λίβανον.

ἐπιτίθεσο] Ita mox iterum, sed leg. ἐπιτίθει ὀφθαλμῷ. vel ἐπι-
 θες ὀφθαλμῷ ut c. 52. et 73. ο notat ὀφθαλμὸν, unde is, qui
 codicem descripsit, so praecedenti verbo jungendum credidit.
 vid. Du Cange Charact. p. 7. et 8. Codd. A. C. D. et E. ἐπι-
 τίθει, so vero omittunt, quod non adsequeretur librarius, quid
 significaret. Lucianus Dial. Fabul. V. p. 70. νοσοῦσι μὲν ἴσως
 ἀνθρώποις χρήσιμος ἐπιθήσειν τῶν φαρμάκων. Nostri lectionem
 vulgatam tuetur in literis ad me vir οὗ κλέος ἀνθεῖ eruditionis.
 Cores.

ἄλλο] Hic et mox addere neglexit librarius codd. A. et C.

τῷ λευκῷ] Codd. A. et C. τὸ λευκόν. Cod. E. τὸ λευκόν, ἐπι-
 τίθει.

κροταφικόν] abest a codd. A. et C. et a Cod. D. Cod. E. κρο-
 ταφικόν.

ἀλόης] Codd. A. et C. ἀλάης.

σαρκοκόλλης] Codd. A. et C. σαρκοβόλης.

λίβανον] Cod. E. λιβάνου.

vel. Cochleam cum thure laevigatam, imposito. Aliud. Similaginem, myrrham, thus, ovi candido excipito, et apponito. Aliud. Quod temporibus applicari debet, aloen sarcocollam, thus, gummi ex aceto subacta, illinito. Inunctiones ad dolores oculorum, psylum decoquito, et succo permisceto, amyllum et opium et ita inungito. Aliud. Solanum cum melle illinito. Aliud. Polygoni succum cum malis cotoneis subactum fronti inducito: in frigidioribus vero fluxionibus, Musae pastillus et Aster, vel Theriaca, dissoluta et illita profunt, uti quoque

ὄζει] Codd. A. et C. ὄζυ λυώσας.

χρίσματα — ἄλλο] Deficiunt in Cod. E. Xenophon Sympos. c. 2. p. 123. καὶ πόθεν ἂν τις τοῦτο τὸ χρίσμα λάβοι.

σὺν ἄλῳ] Interpres σὺν μέλειτι legit: vulgatam lectionem stabiliunt codices Mff.

χρίε] Definit hic caput, et incipit c. LI. in codd. A. et C. cum hoc lemmate περὶ χρίσματα πρὸς οδ. ο. junctum leg. περι-χρίσματα.

ψύλλιον] Cod. D. ψύλλαιον.

μίζας] Cod. A. μήζας. ἄμειλον.

χρίε] Cod. A. ἐπιχρίε. Addunt Cod. A. ψύλλιον καὶ τετραγώναιον καὶ ὅπιν σὺν σάγματι ῥοδίῳ ἐπιχρίσον. Cod. B. ἄλλο. ψύλλιον τετραγώναιον, ὅπιν, σ. σ. ρ. ε. Cod. D. ψύλλαιον et σάγματι.

ἄλλο] Delent hic codices Mff.

μηλοκυδωνίαις] Codd. B. et D. μηλοκυδωνίῳ.

λειώσας] Cod. A. λυώσας.

ψυχροτέρων] Martii editio operarum incuria ψυχροτέρῳ. Cod. E. ψυχροτάτων.

Μουσᾶ] Celebris Antonius Musa: ejus medicamentum refert Scribonius Larg. c. 25. 110. Priscianus lib. I. c. 17. p. 33. Marcellus Empir. c. 8. Paulus lib. VII. c. 12. p. 274. conf. Aegid. Menagius amoenit. jur. civil. c. 35. p. 229. et doct. Jugleri Biblioth. ophthalm. p. 58. Qua ratione Augustum sanaverit refert Xiphilinus August. p. 71.

ἀστέρη] Samium puta, nisi illam compositionem intelligit quæ ἀνικητος ἀστὴρ dicitur Galeno sec. loc. lib. IV. p. 214. conf. Paulus lib. VII. c. 12. p. 273.

λειούμενα καὶ ἐπιχρίόμενα ὠφελοῦσι. χρεᾶσθε δὲ καὶ εἰρίοις, καὶ ἀποφλεγματισμοῖς, καὶ ξυρίσας τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐν τοῖς σπάσμασι προγεγραμμένοις.

Π Ε Ρ Ι Χ Η Μ Ω Σ Ε Ω Σ.

Κ Ε Φ. ΜΖ'.

Χήμωσιν λέγουσιν, ὅταν ἀπὸ φλεγμονῆς ἰσχυρᾶς τὸ λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ ὑψηλότερον τοῦ μέλανος γένηται, καὶ ἐρυθρόν. Τούτους φλεβοτομεῖν δεῖ, καὶ σινυᾶν, ἐκχέειν δὲ τῷ διαρόδῳ κολλυρίῳ, καὶ τῷ σπωδιακῷ μετὰ γάλακτος· ἢ ὡς τὸ λευκὸν, καὶ περιχρίειν τὰ βλέφαρα, καὶ τοὺς κροτάφους, καὶ τὸ μέτωπον καὶ πυριᾶν,

λειούμενα] Cod. A. λυάσαντες καὶ ἐπιχρήσαντες ὠφελεία εὕρηται. Cod. B. λυάσας ἐτίχρυσον καὶ ὠφελήσεις. Cod. D. ἐπίχρισον. Cod. E. λυάμενα καὶ ἐπιφριώμενα ποιῶν ὠφελήσεις.

χρεᾶσθε] Leg. χρεᾶσθαι. ut habet Codd. D. et E. Cod. A. χρεῖσθαι. Cod. B. χρεῶ.

εἰρίοις] Leg. ἐρρίοις. ac sic Codd. B. et D. Cod. A. ἐνρισινοῖς ἀποφλεγματισμοῖς, absque καὶ. Cod. E. ἐν ῥίνας, δὲ δὲ ἀποφλεγματισμοῖς.

ξυρίσας] Verbum recentioribus usitatum. Constantinus Manass. Annal. p. 195. Spon Petit Dictionaire p. 411. Je rase, xyri-zo. Confer historiam Histiei apud A. Gellium N. A. lib. XVII. c. 9. Cod. A. ξυρίσι. Cod. D. ξυρίσεις.

τὴν κεφαλὴν] Codd. A. et C. τῆς κεφαλῆς. Quam lectionem spernendam non esse judico.

σπάσμασι] Aristoteles Problem. Sect. V. 39. Διὰ τι οἱ θέοντες εὐτόνως, μάλιστα λαμβάνουσι σπάσματα, ὅταν τις θέουσι αὐτοῖς ὑποσῇ. aliquoties usurpavit H. A. lib. X. c. 4. Sed apud nostrum legendum ut exhibent codices Mss. Vind. τοῖς πάσμασι, qui praepositionem ἐν abjiciunt. sed Cod. E. agnoscit ἐν. sed leg. καὶ τοῖς ἐν τοῖς πάσμασι. c. 24.

C ap. XLVII. Cod. E. μῆ'.

χημώσεως] Codd. A. C. et D. χειμώσεως.

χήμωσιν] Galenus Isagog. p. 386. Paulus lib. III. c. 22. Priscianus lib. I. c. 12. χείμωσιν Cod. A. χύχωσιν Cod. B. Rufus Ephes. lib. I. p. 25.

quoque oportet, prius tamen abraſo capite, lanis molli-
bus, et medicamentis, quae per os pituitam eliciunt, et
quae antea in convulſione fuerunt praefcripta,

DE CHEMOSI,

HOC EST VTRIVSQUE PALPEBRAE
DISTORTIONE EX INFLAMMATIONE
OBORTA.

CAPVT XLVII.

Chemofin appellant, cum ex vehementi inflamma-
tione, id quod in oculo album eſt, ſublimius nigro, et
rubrum apparet. His itaque vena ſecanda et cucurbitu-
lae affigendae erunt, et oculo collyrium, quod ex roſis
conficitur infundendum, et quod a cinereo colore ſpodia-
cum dicitur, cum lacte vel ovi candido. Eodem etiam
et palpebras, tempora et frontem illinire oportet, et fo-
mentis

ὅταν] Cod. A. ὅτι ὑπὸ. Cod. B. et E. ὅταν ὑπὸ.

ἰσχυρῶς] Cod. A. ἰσχυρῶς. Cod. B. πολλῆς,

ὑψηλότερον] *Paulus* μετεωρότερον.

γίνεται] Cod. E. γίνεται.

τούτους] Codd. A. et B. τούτοις. prave.

καὶ σικυῶν] Cod. E. ἡ σικυῶν. Leg. σικυῶν.

ἐκχέειν] leg. ἐγγέειν. ac ita Mff.

δὲ] Cod. D. τε.

τῶ] Codd. A. B. et E. τὸ διὰ ῥόδων.

κολλουρίω] Cod. A. κολλυρίω. Cod. B. κολλύριον. Cod. E. κολε-
λήριον.

σποδιακῶ] σποδιακῶ. *Scribonius Larg.* c. III. 23. *Aetius* lib.
VII. c. 107. p. 145. *Paulus* lib. VII. c. 16. p. 280. Cod. A.
σποδιαβον. Cod. B. σποδιακὸν. Cod. E. σποινδιακόν.

τὸ λευκὸν] *Paulus* τοῦ λευκοῦ, ac ita Cod. B. recte.

καὶ τοὺς] Abest copula a cod. A.

ριᾶν, καὶ καταπλάττειν τοῖς προγεγραμμένοις ἅπασιν ἐπὶ τῇ φλεγμονῇ, κεκαυμένου δ' ἐπιπλεῖσον τοῦ σώματος, εἰν ἀνέχοντα, πυριᾶν διὰ σπόγγου.

ΠΕΡΙ ΤΠΟΣΦΑΓΜΑΤΟΣ.

Κ Ε Φ. ΜΗ'.

Ἵπόσφαγμα ἐστὶ ῥῆξις τῶν φλεβῶν τοῦ ἐπιπεφυκότος, ἐκ πληγῆς γινόμενον. Ἐπισάσειν δὲ τὸν οφθαλμὸν αἵματι φάσσης, ἢ περισσεῶς, ἢ θερμῷ γάλακτι γυναικείῳ, ἢ ἄλμην καππαδοκίας ἁλὸς, καὶ πυριᾶν ἀφέψημα ὑσσώπου. Πρὸς δὲ τὰ γενόμενα ἐν οφθαλμοῖς οἰδήματα διὰ πληγὰς, ποιεῖ πυρία δι' ὀξυκράτου καὶ σπόγγου.

φλεγμονῇ] Cod. A. ἐπὶ τῇ φλεγμονῇ ἅπασιν. Cod. B. ἅπασιν. Cod. E. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀπάσης. Quae sequuntur, in codicibus non comparent.

τοῦ σώματος] imo τοῦ ὀμματος. Similem mendam apud Maximum Tyr. Dissert. XXXV. sustulit summus Marklandus p. 714. conf. tamen cl. de Villosion ad Longum p. 33.

πυριᾶν] leg. πυριᾶν. Fomentationes commendat Serapis apud Aelianum H. A. lib. XI. c. 31.

διὰ σπόγγου] M. Antonius lib. V. c. 7. ἀλλ' ὡς οἱ ὀφθαλμιῶντες πρὸς τὸ σπογγᾶριον καὶ τὸ ὄν. Hippocrates de Medico p. 21. Nicetas Chon. Annal. p. 462. Spongiarum speciem aptam ad oculos extergendos describit Isidorus Orig. lib. XII. c. 6. et ante eum Plinius lib. XXXI. c. 11.

Cap. XLVIII. Cod. E. μθ'.

ὑποσφάγματος] Cod. A. ὑποσφαγμάτων. Cod. D. ὑποσφίγματα. male Cod. E. ὑπὸ σφάγματος.

Ἵπόσφαγμα] Paulus lib. III. c. 22. Aetnarius de dignot. morb. lib. II. c. 7. Cassius Quaelst. Medic. 27. Cod. D. ὑποσφιγμα. Cod. E. ἀπόσφαγμα.

γινόμενον] Cod. B. γινομένη. μὲν. Cod. E. ἐπὶ πληγῇ γενομένου.

ἐπισάσειν] leg. ἐπισάξεν. conf. quae ad c. 15. notavi. Cod. A. ἐπίσασιν. Cod. B. ἐπιπάσσαν οὖν. Cod. D. ἐπιπάσσειν. omisso δὲ. Cod. E. ἀπισάξεν οὖν.

mentis et cataplasmatibus omnibus, supra in inflammatione comprehensis, uti. Corpore autem maxime inflammato, si ferre possunt, spongia etiam fovere.

DE HYPOSPHAGMATIS.

C A P. XLVIII.

Hyposphagma, ruptura est venarum membranae adnatae, ex plaga oborta. Oculo itaque instillari debet sanguis palumbi vel columbae, vel lac muliebri calidum vel muria ex sale cappadocio, potu denique utendum ex hyssopi decocto. Ad tumores vero melles, oedemata vocant, ex ictu obortos, fomenta ex posca et spongia faciunt,

ὀφθαλμὸν] Cod. A. τῷ ὀφθαλμῷ. An voluit τῷ ὀφθαλμῷ?

φάσης] Dioscorides lib. II. c. 91. Celsus lib. VI. c. 6. Plinius lib. XXIX. c. 6. Cod. B. φάσης.

περιεργῶς] Sextus Placit. c. 33. Priscianus lib. I. c. 12.

ἄλμην] Cod. B. δι' ἄλμης ἢ. Cod. E. ἄλμη.

καὶ πυριᾶν ἀφέψημα] Exulant haec e Cod. B. qui pergit ἢ δι' ὅ. pro πυριᾶν leg. πυριᾶν.

καππαδοκίας] noster c. 62. fossile erat, vid. Strabo lib. XII. p. 840. Codd. A. et E. καππαδοκικοῦ. Cod. B. δι' ἁλῶν καππαδοκικῶν.

καὶ πυριᾶν] Cod. A. καὶ πυριᾶν ἀφεψήματος. Cod. D. καὶ πυριᾶν δι' ὀξυκράτου. leg. πυριᾶν.

ἀφέψημα] Cod. E. ἀφεψήματι ἀλεύρου καὶ.

γενόμενα] Cod. E. γινόμενα.

οἰδήματα] sunt hypopia. Glossae Jatr. Mss. οἰδημα, φύσημα. λέγονται δὲ καὶ ὑπώπια. Lexic. Proverb. Salom. Ms. ὑπώπια, τὰ ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ οἰδήματα, πλησμοναί.

πυρίαν] πυριᾶν, Codd. A. et E. πυριᾶν Cod. B.

ὀξυκράτου] Cod. A. ὀξυκράτω.

κατάπλασσε] Cod. B. καταπλάσσειν.

γου· κατὰπλασσε δὲ τὸν τηρὸν νεαρὸν, ἢ ῥαφαίου φλοι-
ὸν, ἢ σαφίδος γίγαρτον ἐν ὀξύκρατῳ.

ΠΕΡΙ ΕΜΦΥΣΗΜΑΤΩΝ,

καὶ κνισμοῦ, καὶ ψωροφθαλμίας.

Κ Ε Φ. ΜΘ.

Τὸ μὲν ἐμφύσημα ὄγκος ἐστὶν οἰδηματώδης τοῦ βλε-
φάρου· ἡ δὲ ψωρίασις δι' ἀλμυρὸν καὶ νιτρῶδες ὑγρὸν γί-
νεται· ἀρμόζει οὖν αὐτοῖς τὸ τε ὀξύκρατον καὶ φακίων
αφέψημα, καὶ ῥόδων πυρίαν, διαχρίειν δὲ τοῦ λυκίου τὸν
χυλὸν

τηρὸν] leg. τυρὸν. conf. c. 73. *Plinius* lib. XXVIII. c. 9. *Marcellus* Empir. p. 57. *Priscianus* lib. I. c. 12. τυρὸν Codd. A. et E. omisso articulo.

ῥαφαίου] *Plinius* lib. XX. c. 4. *Athenaeus* lib. I. c. 25. p. 34. *Marcellus* Empir. c. 19. p. 132. Schol. *Aristophanis* ad *Plut.* vñ. 544. *Salmasius* de *Homom.* *Hyles Jatr.* c. 31. Cod. A. ῥεφαίου. Cod. E. ῥαφαίου.

φλοιὸν] Schol. *Homeri* ad *Iliad.* A. vñ. 237. φλοιὸς δὲ ἐστὶ τὸ κα-
λουμένον λέπος. Cod. B. χυλὸν, margo φλοιὸν.

σαφίδος] Leg. σαφίδας χωρὶς γιγάρτων ut *Paulus* et *noster* c. 73. *Sextus* Empir. adv. *Mathemat.* lib. VIII. p. 327. οὐχ ὡς αὖ
εἵπομεν τὴν ἀμπελον γιγάρτων εἶναι περιεκτικὴν. Schol. *Aristo-*
phanis ad *Acharn.* vñ. 274. γιγάρτα δὲ τὰ ἐντὸς τῆς σαφυλῆς
ὀσπριάδη. Codd. A. et E. σαφίδας. *Procopius* epist. 39. ἀσα-
φὶς γὰρ μακρὰ καὶ συμμέτρῳ σύψει τὴν ἐμφυτεν παραμυθου-
μένη γλυκύτητα.

γίγαρτον] Codd. A. et E. ἑκάστον.

Cap. XLIX. Cod. E. ν'.

κνισμοῦ] Leg. κνησμοῦ. ac ita c. 236. perperam ut hic c. 172.
Cod. D. κνησμονῆς. *Sophocles* *Oedip.* *Tyr.* vñ. 798.

ὁμῶς
δ' ἐκνιζέ μ' ἀεὶ τοῦθ'

ubi Schol. ἐκνιζε, ἐλύπει· κυρίως δὲ ἑρατικῶς λυπεῖν. Quid
differunt κνισμός et κνησμός exponit *Berglerus* ad *Alciphronis*
lib. I. ep. 29. p. 122. quam differentiam non agnoscere videtur
Jo. Corn. de *Pauw* ad *Philen* de *Animal.* p. 234. Cod. A.
κνισμῶν

faciunt, caseus praeterea recens, cataplasmatibus more impositus, vel raphani cortex vel uva passa cum posca.

DE TVMORE OCVLÌ

OEDEMATOSO, SEV INFLATIONE ET PRVRITV,
ET SCABIOSA LIPPITVDINE.

C A P. XLIX.

Emphysema palpebrae tumor est, oedemati similis. Scabies autem fit ex humore salso et nitroso, convenit ipsos fovere posca, lenticulae decocto et rosarum, et illinare lycium ex rosarum liquore. Huc etiam facit, quod ad

κνησμών καὶ ψεροφθαλμών. Notandum hoc in capite ubi drachma praescribitur, codices fere unciam volunt. Cod. E. εὐφυσήματος καὶ κνησμών.

τὸ μὲν] Paulus lib. III. c. 22. Aëtius de dignot. morb. lib. II. c. 49.

τοῦ βλεφάρου] Cod. B. τῶν βλεφάρων.

ψωρίασις] Nigidius Frigulus apud Jan. Rutgersium Var. Lect. lib. III. c. 16. p. 257.

Αὐχμὸν, λεψυδρίαν, ψωρίασιν τοῖς σώμασι.
f. leg. τοῖς οὐμασιν. Sed verba haec longe aliter exarantur apud Paulum l. c. p. 73. ex quo ita refingendus noster: ἡ δὲ ψεροφθαλμία, κνησμάδης τοῦ βλεφάρου ψωρίασις — γινόμενη. Male autem Martius vertit scabies, debuisset potius scabrities dicere, ut docet cl. Saxe epistola ad van Wyk p. 53.

ἀλμυρὸν] Cod. B. ἀλμυρῶν. Cod. A. δι' ἀλμυρῶν καὶ νιτρωδῶν ὑγρῶν.

ἀρμόζει] Verbum apud medicos usu tritum. Oribasius Collect. lib. I. p. 3. καὶ πρὸς ὑγείαν μᾶλλον ἢ ἑώμην ἀρμόζουσιν τραφὴν. Anonymus de V. S. p. 22. ἡ τις ἀρμόττειν φαίνεται, ubi ex codicis scriptura depravata restituendum ἡ τις γ' ἀρμόττειν φ. Exemplum ex grammaticis produxit Gisb. Cuperus Observ. lib. I. c. 1.

ἀφὲψημα] Cod. B. ἐψημα.

πυρία] Paulus πυριᾶν, hinc leg. apud nostrum πυριᾶν. Codd. A, et C. ῥοδοπυρία. Cod. B. καὶ τὸ διὰ τῶν ῥόδων πυριᾶν. Cod. E. πυρία.

λυκίου] Plinius lib. XII. c. 7. lib. XXIV. c. 14. Scribonius Larg. c. 3. 19. et ex eo Marcellus Empir. c. 8. p. 51. adde Amman ad

χυλὸν μετὰ σάγματος ῥόδου. Ποιεῖ δὲ καὶ ἡ Ἐρασιστράτου ὑγραὶ· ἔχει δὲ οὕτως. Χαλκοῦ κεκαυμένου Lγ'. μίσυος ὀπτοῦ σμύρνης, ἀνὰ Lγ'. κρόκου Laγ' πεπéρεως La'. οἴνου γλυκέως, κοτύλη ας". ἔψηε, ὡς μέλιτος πάχος ἔχειν, καὶ ἐπίχρει. ἐν ἄλλῃ ἡ Ἐρασιστράτου ὑγραὶ ἔχει οὕτω. Χαλκοῦ κεκαυμένου La'. μίσυος ὀπτοῦ La'. σμύρνης La'. κρόκου Lγ'. πεπéρεως λευκοῦ κο. ιβ'. οἴνου χίου κοτυλ. α' λέανον πάντα τῷ ἐν οἴνῳ ἕως ἀναξησανθῇ· εἶτα ἐπίχρει τὸν γλυκύν, καὶ ἔψε ἐν χαλκῷ ἀγγεῖῳ, ἕως μέλιτος σχῇ πάχος. Ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς συνάγχην, καὶ τὰ ἐν τῷ σώματι ἔλκη, καὶ πρὸς ὠταλγίαν, καὶ τὰ ἐν αἰδαίοις ἔλκη, καὶ πρὸς ψωροφθαλμίαν, ἄλλο πρὸς ψω-

ad *Caelii Aurel. morb. chron. lib. II. c. 13. p. 407. Cod. D.*
τῷ χυλῷ τοῦ γλυκείου.

σάγματος] *Cod. E. σαλάγματος.*

ῥόδου] *Cod. B. ῥόδων.*

καὶ ἡ] *Compositionem ex Paulo hausit. καὶ vero hic etiam significat, ut c. 50. et in Ev. Lucae VI. 18. conf. L. Bos Obs. Crit. c. 17. p. 81. sic et apud Latinos. vid. Burmannus ad Petronii c. 68. Conf. doct. Jugleri Biblioth. Ophthalm. p. 37. Cod. A. ignorat καὶ.*

Ἐρασιστράτου] *Cod. A. ἡ ἱερὰ συστράτου. Cod. D. τὴν ὑγραὶ. Cod. E. ἱερασιστου. De Erasistrato conf. Stephanus Byz. de Urb. v. Kōs, p. 500.*

κεκαυμένου] *abest a Cod. A.*

μίσυος] *Cod. A. μίσυος. Cod. E. μίσσεως.*

σμύρνης] *Cod. A. καὶ σμύρνης.*

ἀνὰ Lγ'.] *Cod. A. ἀνὰ τρίτ'. conf. c. 4.*

οἴνου] *Paulus οἴνου χίου καὶ κρητικοῦ ἀνὰ Kω α'.*

γλυκέως] *Cod. A. γλακίως.*

ἔψηε] *Turbarunt haec typothetae, leg. ex Paulo ἔψε ἕως. Cod. A. ἔψε ὡς. Cod. D. ἔψαγ. Cod. E. ἔψε ἕως πάχος ἔχειν.*

μέλιτος] *deficit in codd. A. et D. Cod. B. γλύου.*

ἔχειν] *Paulus σχῇ,*

ἐν ἄλλῃ] *Cod. D. ἄλλως. inargo πρὸς ψωροφθαλμίαν. Galenus sec. loc. lib. IV. p. 209. Scribonius Larg. c. 4. 37. et 38. Defunt quae hic leguntur usque ad Kαδμίαις in cod. A. B. C. et D.*

ad Erasistratum autorem refertur, liquidum collyrium.
sic autem habet. Aeris combusti drachmae sex, misyos
tosti, myrrhae, singulorum drachmae tres. croci drachma
una semis, piperis drachma, vini passi, seu dulcis cya-
thus unus et dimidius, decoque ad mellis spissitudinem
et inunge. Alibi ita legitur haec Erasistrati compositio.
Aeris usti drachmā, misyos tosti par pondus, myrrhae
tantundem, croci drachmae tres piperis albi grana duo-
decim, vini Chii dimidia pars sextarii, haec omnia ex
vino teruntur, dum ficescant, et deinde vinum passum
super affunditur, et tam diu in vase aeneo decoquitur,
dum mellis spissitudinem habet. Facit etiam ad angina-
m, ulcera oris, et aurium dolores, pudendorumque,

O 2

et

ἄλλα — ἄλλο] Exulant omnia ex Cod. E.

χαλκοῦ] De aeris praestantia in sanandis oculorum morbis vid.
Macrobius Saturn. lib. VII. c. 16. *Coelius Rhodig.* Lect. An-
tiq. lib. XXIX. c. 6. et N. *Heinsius* ad *Ovidii* *Metamorph.*
lib. VII. v. 247.

χίου] *Plinius* lib. XIV. c. 7. et 14. *Athenaeus* lib. I. c. 20. p.
26. et c. 25. p. 32. *Maximus Tyr.* Dissert. XXXVI. p. 429.
Aelianus V. H. lib. XII. c. 31. *Tournefort* Itiner. T. I. p.
142. Tenue hoc vinum, quod propterea commendavit *Are-*
taeus cur. morb. acut. lib. II. c. 3. p. 104. E.

τῷ ἐν οἴνῳ] Pro ἐν τῷ οἴνῳ. conf. quae ad c. 25. notavi. Contra-
rium obtinet c. 46. καὶ ἐν τοῖς πάσμασι, pro τοῖς ἐν τοῖς πάσ-
μασι.

γλυκὺν] nempe οἶνον. vid. L. *Bos* Ellips. p. 116. De vinis dulci-
bus fusc *Plinius* lib. XIV. c. 9. *Aelianus* V. H. lib. XII. c.
31. καὶ ἐπὶ τούτοις γλυκὺς τις ἐκαλεῖτο. Vina Italiae recepit
Ferretius ad *Mulas* *Lapidar.* lib. II. p. 141.

χαλκῶ] Noster c. 93. εἴψῃ ἐν χαλκῶ ἀγγείῳ. *Plinius* lib. XX.
c. 13. in pyxide Cypria asservari jubet succum rutae. *Cassius*
apud *Galenum* sec. loc. lib. IV. p. 210. *Martellus* *Empir.* c.
XIX. p. 131. in pyxide aerea condes. conf. cel. *Christoph.* *Saxe*
epistola ad *van Wyn* p. 60.

αἰδαίοις] αἰδαίοις.

καρδωσάχυνος] Cod. D. σάχυνος ἀνὰ.

ἐλκεν] vid. *Trillerus* ad *Thomam* Mag. p. 295.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἕτερον delectis verbis πρὸς ψωροφθαλμιάτι,
quae agnoscit Cod. B. Cod. E. in margine ὅς.

ψωροφθαλμίαν. καδμίας Λά. χαλκοῦ κεκαυμένου Λά.
ναρδοσάχυος Λά. πεπέρεως ὀβολοὶ β'. τρίβε μετ' ὄξους
ἐν ἡλίῳ, καὶ χρῶ.

ΠΕΡΙ ΞΗΡΟΦΘΑΛΜΙΑΣ

καὶ σκληροφθαλμίας.

Κ Ε Φ. Ν'.

Ἡ μὲν σκληροφθαλμία ξηρότης καὶ δυσκίνησις ἐστὶ
τοῦ ὀφθαλμοῦ, μετὰ πόνου καὶ ἐρεύθους, χωρὶς ὑγρα-
σίας. χρὴ οὖν πυρεῖαν αὐτοὺς σπόγγους ἐξ ὕδατος θερ-
μοῦ, καὶ ἐπιτιθέναι τοῖς βλεφάροις εἰς κοίτην, ὡδὴν μετὰ
ρόδινου, ἢ ξέαρ χηνός, λιπανέσθω δὲ ἐλαίῳ ἢ κεφαλῇ.
ἡ δὲ ξηροφθαλμία κνισμῶα ἐστὶ χωρὶς ῥεύματος. Θερα-
πεύει

ναρδοσάχυος] Cod. A. ναρδοσάχους. Cod. B. νάρδου σάχυος

ὀβολοὶ] Cod. E. ὀβολοὺς.

ἡλίῳ] Noster c. 115. λαῳσας σὺν ὄξει καὶ ἡλιώσας. Cod. B. λείου.
Veteres Glossae ad *Perfii* Satyr. IV. p. 36. Antiqui enim un-
gebant se et in sole erant, ut oleum corpus imbiberet.

Cap. L. Cod. E. νβ'.

Περὶ] Cod. A. περὶ ξηροφθαλμίας καὶ ξηροφθαλμίας. Cod. B.
περὶ ξηροφθαλμίας.

Ἡ μὲν] *Paulus* lib. III. c. 22. *Celsus* lib. VI. c. 6. *Aetnarius* de
dignot. morb. lib. II. c. 7.

σκληροφθαλμία] Codd. A. C. et E. ξηροφθαλμία. *Divisim Aetia-*
nus H. A. lib. XIV. c. 15. ἀπαλλάττει ξηρὰς ἀνθρώπων ὀφ-
θαλμίας.

ξηρότης] leg. ut apud *Paulum* σκληρότης.

δυσκίνησις] Cod. A. δυσκίνησις.

πόνου] interpretes cum labore, malim dolore, hoc enim sensu hanc
vocem adhibuit noster c. 16. et alibi. *Hesiodus* op. et D.
v. 470.

ὁ δὲ τὸν τοῦ ὀπίσθεν

Δμῶδες, ἔχων μακέλην, πόνον ὀρεῖται τιθεῖν.
ubi vertitur negotium. Fr. ver. *Gruetius* in not. p. 152. dolo-
rem verti vult. Cod. E. μετὰ πόνον. conf. *Casp. Barthius* Ad-
vers. lib. XXXIII. c. 1.

et ad pruriginosam oculorum scabiem. Aliud ad idem, cadmiae aeris combusti, spicae nardi singulorum drachma, piperis oboli duo, in sole ex aceto terito et utitor.

DE SCLEROPHTHALMIA

ET XEROPHTHALMIA, SEV DE PRVRIGINOSA
ET ARIDA LIPPITVDINE.

C A P. L.

Sclerophthalmia siccitas est, et difficilis motus oculi, cum labore et rubore citra humiditatem. Aqua calida itaque ipsos fovere, adhibita sponsia, et cubitum iturris ovi album cum rosaceo, vel adipem anserinum palpebris imponere oportet, et caput oleo humectare. Xerophthalmia vero seu arida lippitudo, prurigo est citra

O 3

humo-

ὕγρασις] Codd. A. et C. ἔργασιας.

πυριᾶν] Cod. A. πυρίαν. Leg. πυριᾶν.

σπόγγους] σπόγγους. et sic recte Codd. D. et E. Contrario modo peccatum apud Alciphronem lib. I. ep. 34. p. 152. οὐ πρέπει σκυθρωποῖς εἶναι τοιοῦτοις ὄμμασι. leg. τοιοῦτους. Codd. A. et C. σπύγγον. Apollodorus lib. III. c. 8. p. 189. §. 2. ad. 1h. Gale. αὕτη σύνθηρος Ἀρτέμιδος οὖσα, τὴν αὐτὴν ἐκείνην σολὴν φοροῦσα κ. τ. λ. leg. ἐκείνη.

ἐξ] Codd. A. et C. ἐν ὕδατι θερμῷ βάπτοντας.

ἐπιτηθέναι] Codd. A. et C. καὶ τοῖς βλεφάροις ἐπιτηθένταις.

ὠδόν] Codd. A. et C. ὠδῶ.

λιπαίνεσθαι] Codd. A. et C. λιπενέσθαι. δὲ ἡ κεφαλὴ ἐλαίῳ. Codd. B. et D. καὶ λιπαίνειν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν.

ξηροφθαλμία] Codd. A. et C. σκληροφθαλμία.

κνησμῶα] Cum siglas non adsequeretur Martius hanc vocem pro-cudit. Leg. κνησμός ὀφθαλμοῦ α'. hoc est ἐνός, unus. vid. Schol. Homer. ad Iliad. M. v. 25. Sic noster c. 155. συπτη-
ρίας ὑγρᾶς με. β'. σμύρνης με. α'. et c. I. πολυτείχου μέρος ἐν. unde quoque emendandus Anonymus de V. S. p. 27. Τες τὰ τέσσαρά σου δάκτυλα ὑπεράνω τοῦ ἐντός. Series orationis fla-
gitat, ut legamus ὑπεράνω τοῦ ἐνός ὠτός. Paulus hic habet κνησμῶδης ἐς διάσεις, conf. Scribonius Larg. c. IV. 32.
Codd.

πύει δὲ καὶ αὐτοὺς λουτρὰ, καὶ ἀποδακρυτὰ, καὶ ἡ Ἐρα-
σιστράτου ἡ προγεγραμμένη καὶ διὰ τὰ ὑγρά.

ΠΕΡΙ ΕΚΤΡΟΠΙΩΝ.

Κ Ε Φ. ΝΑ΄.

Τὸ ἐκτρόπιον ἐκτροφή ἐστὶ τοῦ βλεφάρου, ἡ διὰ
ὕλην ρεύσασαν, ἡ διὰ χειρουργίαν γινόμενον. Μόλυβδον
κεκαυμένον μετὰ θείου ἀπύρου ἀναμίξας, παράπτου, ἡ
ἰὸν ξυσὸν φρύξας, παράπτου.

ΠΕΡΙ

Codd. A. et C. κνησμώδης ἐστὶ. Codd. B. et D. κνησμός ἐστὶ.
Cod. E. notat doct. *Cores. Obscure exaratum κνησμός ἢ. Ἀν*
κνηστικὴν vel κνησμώδης? vel potius leg. ἡ δὲ ξηροφθαλμία, ὁφ
θαλμία κνησμώδης ἐστὶ.

δὲ καὶ] Particulam καὶ in versione omisit Martius, quae hic etiam
significat. vid. *Devarius* p. 173. conf. c. 49.

ἀποδακρυτὰ] Pro ἀποδακρυτικά ut apud Galenum sec. loc. p. 209.
et Cassium Quaest. Medic. 18. Paulus l. c. ἐφαρμόσει δὲ κοι-
νῶς ἐπ' αὐτοῖν καὶ φάρμακα τῶν δριμύτων, ὥστε καὶ δάκρυον προ-
καλέσθαι. conf. Aëtius lib. III. c. 138. et Lucianus T. III.
p. 364. cl. Saxe epist. ad van Wyn p. 52. Codd. A. et C.
ἀποδακρυτικά et Cod. B.

ἡ ἐρασιστράτου] Cod. A. καὶ ἱερὰ συστράτου.

προγεγραμμένη] c. 49.

διὰ τὰ ὑγρά] Leg. δίαιτα ὑγρά. ac sic Codices Mss. omnes. conf.
c. 32. et 33. apud medicos pro certa lege ac ratione victus po-
nitur: apud Graecos pro diurno victu, ut scribit Raderus ad
Martialis lib. II. epigr. 43.

καὶ διὰ] Cod. B. δίαιτα δὲ, forte τὲ voluit.

Cap. LI. in Cod. E. jungitur hoc caput cum prae-
cedente.

ἐκτροπίων] Codd. B. et E. ἐκτροπίου.

Τὸ ἐκτρόπιον] Paulus lib. III. c. 22. Celsus lib. VI. c. 7. Aëtia-
nus lib. II. c. 7.

ἐκτροφή] Paulus ἐκτροπή. Arridet magis nostri lectio: quam
firmat Cod. B. Cod. A. ἐκτροφή. Cod. E. ἐκτροφῆς ἐπὶ τοῦ.
unde

humoris fluxum. Curatur autem balneis et medicamentis, quae ἀποδακρυτὰ, hoc est, lachrymas reprimentia appellantur, et Erasistrati compositione supra posita, et collyriis liquidis.

DE ECTROPIIS.

C A P. LI.

Ectropium palpebrae averfio est, et fit interdum ob materiam defluentem, interdum etiam vitio curationis. plumbum itaque ustum cum sulphure vivo pernixtum, vel aeruginem torrefactam applicato.

O 4

DE

unde in metaphora desumpta sit, declarat Schol. *Aristophanis* ad Nub. Act. I. Sc. I. vs. 89. adde *Casanbonum* ad *Theophrasti* Char. c. 22. p. 219. De Cotta Messalino veteres Glossae in *Persii* Satyr. II. p. 34. Cottam Messalinum dicit, qui tam vitiatos oculos in senectute habuit, ut palpebrae ejus in exteriorem partem verterentur.

ἢ διὰ] καὶ διὰ Codd. A. et C.

χειρουργίαν] Codd. A. et C. χειρουργίας. Cod. D. χειρουργίαν γινόμενῃ. *Paulus* ὑπερσώζουσιν. Chirurgiam non magni fecisse videtur noster cum perpauca in hoc opere occurrunt, chirurgiam spectantia, ut hoc jam observavit doct. Anton. *Cochius* praefat. ad chirurgos veteres p. X. cum nostri aetate chirurgia sejuncta nondum esset a reliquis artis salutaris partibus, quod dissidium quando factum, dixerit alius non ego, inquit *Aegid. Menagius* amoenit. jur. civil. c. 35. p. 227. quod *Avicennae* demum aetate ortum creditur, ut notat *Guido Cauliacensis* de Chirurgia in praefatione. Chirurgorum errores facile poterant detegi, cum operationes peragerent coram adstantium magnam catervam, ut testatur *Jo. Chrysostomus* in Psalm. L. p. 697. καὶ γὰρ ἰατρὸς χειρουργῶν ἔχει τοὺς περιεσῶτας πάντας, ἵνα βλέπωσι πῶς τῇ τέχνῃ νικᾷ τὴν νόσον.

ἰόν] typhothetarum incuria in ed. Martii excusum τὸν ζυγόν. Aeruginis vires notas habuit *Melampus*, testis *Apollodorus* lib. I. p. 39. εἰ ζύσων τὸν ἰόν, ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίμελα δῶ πίνειν, adde Schol. *Theocriti* ad Idyll. III. vs. 43. Achillem in emplastris primum usum esse tradit *Plinius* lib. XXV. 5. ἰὸς ζυγός quid sit Chemicis docent glossae p. 130. et quae itidem exponunt p. 143. verbum φεύζον. ἰόν argento tribui et auro exemplis probavit

ΠΕΡΙ ΑΙΓΙΛΩΠΟΣ, ΚΑΙ

ἀγχίλωπος.

Κ Ε Φ. Ν Β'.

Ὁ μὲν αἰγίλωψ ἀπόστημα ἐστὶ μεταξὺ μεγάλου καν-
θοῦ, καὶ τῆς ἐνὸς ἐηγνύμενον, καὶ συριγγούμενον· πρὶν
δὲ εἰς ἑλκος τραπῇ, ἀγχίλωψ λέγεται. Κρίνου ῥίζαν
λειώσας, σὺν μέλιτι κατὰπλασσε, ἄλλο. αἰγίλωπα βο-
τάνην κατὰπλασσε, ἄλλο. Θέρμους λείους, πηγάνου φύλ-
λα, χολὴν ταυρίαν συνλειώσας, κατὰπλασσε, ἄλλο. πη-
γάνου

havit doct. Kypke ad Jacobi epist. c. V. 3. Observat Jac.
Primerosius de errorib. vulgi lib. IV. c. 2. Veteres graecos uti
solitos chalybe, aere usq., aeris squamma, aliisque modis, aut
nullo modo, aut leviter saltim praeparatis, nec aliis praeparatis
chemicis. conf. Ceryophilus de usu thermarum p. 3. Codd.
A. et C. ὧν ἐκζέσῳν φρύζας. Cod. D. ὧν ὄξυς ὄν. Φρίζας.
In Cod. E. omisum cum sequentibus, usque ad finem capitis.

γινόμενον] Cod. B. γινομένη.

ἀπύρου] Cod. A. ἀπείρου. Cod. B. ποσαναμίζας. Cod. A. ἀνα-
μήζας.

παράπτου] An legendum hic et mox περιάπτου? ac ita quoque
Mss. A. et C.

φρύζας] Cod. B. λείου καὶ παράπτου. Fateor me ancipitem esse
utrum lectionem recipiam.

C a p. LII. Cod. E. ν γ'.

αἰγίλωπος] Codd. A. et C. αἰγύλωπος καὶ ἀγχύλωπος. Cod. B.
αἰγύλωπος solum. Cod. αἰγύλωπος.

αἰγίλωψ] Galenus sec. loc. lib. V. p. 224. Paulus lib. III. c. 22.
Celsus lib. VII. c. 7. Cassius Quaest. Med. 38. Actuarius de
dignot. morb. lib. II. c. 7. Capris familiare vitium esse ad-
firmat Martinus Etymolog. p. 24. Codd. A. et C. αἰγύλωψ.

μεταξὺ] Paulus μεταξὺ τοῦ μ. ac sic Codd. A. C. et E. ejecto
μεταξὺ.

μεγάλου] Rufus Eph. lib. I. p. 24. Hyratus p. 146.

ἐνὸς] post hanc vocem distinctio locanda non post verbum sequens
ἐηγνύμενον.

DE AEGILOPE, FISTVLA

OCVLORVM ET ANCHILOPE.

C A P. LII.

Aegilops est abscessus quidam, qui inter maiorem oculi angulum, vel eum qui naribus propior est et nasum, rumpitur, et in fistulam dehiscit. Priusquam vero in ulcus erumpat, anchilops vocatur; radicem itaque lilii terito et cum melle ad formam cataplasmatismis excipipito. Aliud. Herbam Aegilopem instar cataplasmatismis inducito. Aliud. Lupinos, rutae folia et taurinum fel,

O 5

simul

ἐγγνύμενον] Subjungit Paulus δὲ. Cod. B. τε.

συριγγούμενον] Codd. A. et C. συρῆγγνύμενον. Cod. B. σιρίγγου-
μούμενον.

πρὶν δὲ] Paulus πρὶν ἢ δὲ. Rectius πρὶν δὲ ἢ. Cod. E. πλὴν —
τραπὲν. conf. c. 131. c. aut πρὶν est πρότερον. Cassius Quaest.
73. ὡς ὑπὸ τοῦ ὕδατος πρὶν ἐκινῆτο. Devarius de particul. c.
23. p. 322.

ἀγχίλων] Cod. A. αἰγύλων.

λειώσας] Cod. A. λινώσας.

κρίνου] Cod. B. κριου. οὖν.

εἰζαν] Cod. E. εἰζης.

ἄλλο] Desunt haec in Mss. A. et C. usque ad πηγάνου, secundo
loco.

αἰγίλων] Cod. E. αἰγίλωνος.

ἄλλο] Exulat e Cod. E. et mox quoque.

βοτάνην] Plinius lib. XXV. c. 13. Bodaeus ad Theophrasti H. Pl.
lib. VIII. c. 9. p. 952. Matthiolus ad Dioscoridis lib. IV. c.
134. p. 545.

θήρμους] Cod. B. οὐπηνάρια, et formulam post sequentem col-
locat, quod itidem obtinet in Cod. D. Cod. E. λουπινάρια
λεία.

ταυρίαν] Dioscorides lib. II. c. 90. Sextus Placit. c. 9.

πηγάνου] Florentinus Geopon. lib. XII. c. 25.

γάνου φύλλα 5β'. ἀλόης Ιγ'. ταυρίας χολῆς, τὸ ἀρκοῦν.
ἄλλο. κοχλίας σὺν ἀλόῃ λειώσας ἐπίθες.

ΠΕΡΙ ΜΙΛΦΩΣΕΩΣ

ἥτοι

μαδαρώσεως.

Κ Ε Φ. Ν Γ'.

Ὑπόπτωσίς ἐστι τῶν τοῦ βλεφάρου τριχῶν· τοῦτο
τὸ πάθος ἀπὸ δριμέων χυμῶν γίνεται· καὶ δεῖ πρῶτον
Φλεβοτομεῖν καὶ καθαίρειν καὶ τοῖς καλλιβλεφάροις λε-
γομέ-

φύλλα 5β'.] Ita hunc numerum expressit Martius, cum caractere
quo in codice Ms. exstabat, careret, atque sic quoque caput
nonagesimum 5. Caput autem 190. et 290. ρη et ση notavit,
unde patet verum characterem ei defuisse. Potuisset majori
cum jure uti litera G Latinorum, uti ex grammaticis docuit
Salmasius ad inscript. Herodis p. 51. et ad Solinum p. 627.
Sed Codd. A, C. et E. φύλλων δε. β'.

ταυρίας] Codd. A. et C. ταυρίαν χολήν. Cod. B. χολή 5 ταρί-
σίας. id est χολῆς ταυρέας. ταύριον ἄσθμα. Heliodorus lib. X.
p. 499. at p. 501. ταυρείου exaratum.

κοχλίας] Codd. A. C. et D. κοχλίους.

λειώσας] Codd. A. ubique λυώσας, unde illud in posterum non in-
dicabo.

ἐπίθες] Codd. A. et C. ἐπίχρεις. Cod. E. ἐπιτίθαι.

Cap. LIII. Cod. E. νδ'.

μιλφώσεως] Cod. A. μολφώσεως.

Ὑπόπτωσις] Paulus lib. III. c. 22. ἀπόπτωσις. Actius lib. II.
c. 7, et 80. Ἀἰνιουτius de dignot. morb. lib. II. c. 7. In Cod.
A. ἡ μολφωσις ἀπόπτωσις. Cod. B. ἡ μέλφωσις. Codd. D.
et E. ἀπόπτωσις.

τριχῶν] Cod. D. παθῶν.

μαδαρώσεως] Cod. E. χαλαρώσεως. De verbo μαδαῶν vid. Hoelz-
linus ad Apollonii Rhod. lib. IV. vs. 1531. cel. Ruhnkenius ad
Timaeum p. 132. Koen ad Gregorium de Dialect. p. 264.
et

simul contrita illinito. Aliud. Rutae folia nonaginta duo, aloës drachmae tres, fellis taurini quantum satis est. Aliud. Cochleas cum aloë tritas imposito.

DE MILPHOSI

ET

MADAROSI.

CAP. LIII.

Milphosis, seu glabrities defluvium est pilorum palpebrarum. Hic affectus ex acribus humoribus originem sumit. In hoc igitur primum vena secanda, et corpus expurgandum erit, et sinegmatitis, quae ab honestandis palpebris καλλιβλέφαρα dicuntur, utendum. Stimmeos tosti

et doct. de Villoison ad Longum p. 227. Aristoteles mirab. auscult. p. 1091. καὶ τὰς τρίχας τὰς ἐν τῷ σώματι ἀπομαδᾶν. Schol. Homeri ad Odys. B. vi. 300. εὖεν ἐκρονit μαδᾶν ὕδατι ζέοντι, ὅθεν εὖτρα ἐργαστήριον, ἐν ᾧ χοῖροι εὖονται. Verbum μαδίζειν habes in Legib. Longobard. quos ex cod. Ms. laudat Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 338.

δριμύτων] Cod. A. δρυμνίου. Codd. B. et E. δριμέος χυμοῦ.

γίνεται] Codd. A. C. et E. γινόμενον.

καὶ] omittit Cod. A.

πρῶτον] Cod. E. πρότερον.

λεγομένοις] addunt Codd. A. et C. τὰ τρίμα. Cod. B. συμμίσις. Cod. E. σιμίσις.

χεῖσθαι] Cod. A. χεῖσθαι. Cod. E. χεῖσθαι.

καλλιβλεφάροις] Veteres palpebras pulchras laudabant plurimum. Columus vs. 72.

διακρίνειν δὲ θεάων

Κέκλεο, καὶ βλεφάρων συνοχὴν, καὶ κύματα προσώπων. καλλιβλέφαρον ὄμμα Constantinus Manass. p. 150. Varro apud Nonium p. 607. §. 164. Quos calliblepharo naturali palpebrae tinctae. Neaera χαριτοβλέφαρος laudatur in inscriptione apud Rupertum ep. 28. ad Th. Reinesius p. 138. Glossae ad Petronii c. 110. calliblephara, quibus supercilium ad ornatum denigrans mulieres, ubi vide notas.

γομένοις χρῆσθαι. Στίμμεως ὀπτῆς Ιά. μολύβδου κε.
 Λδ'. κρόνου Λδ'. νάρδου ἰνδικῆς Λδ'. λειώσας χρῶ. ἄλ-
 λο. σίμμεως, καδμίας, χαλκίτεως, μίσυος ἴσα, κόπτε,
 καὶ μέλιτι Φυράσας ὀπτα, καὶ λειώσας χρῶ. ὅσα Φοι-
 νίκων κεκαυμένα λειώσας Λά. καστορίου Λά. σμύρ-
 νης Λά. σέατος ἀρκείου τὸ ἀρκεῖον λειώσας ἐπί-
 χριε.

ΠΕΡΙ ΡΤΑΔΩΝ.

Κ Ε Φ. ΝΔ.

Ῥυῆς ἐστὶ παράλυσις τοῦ μεγάλου κανθοῦ, μηκέτι
 κατέχειν τὸ δάκρυον δυναμένου, ἀλλὰ φέρεσθαι ἀκου-
 σίως.

λεγομένοις] Corrupte, legendum σμῆγμασι. *Martius*.

λεγομένοις] Subaudiendum σμῆγμασι, quod apud Paulum addi-
 tum. Cod. D. γινόμενοις. σῆμι χρῆσθαι.

σίμμεως] De sibi usu cosmetico, vide quae collegit cel. *Trille-
 rus* *Observ. Crit. lib. IV. c. 15. p. 400.* Codd. A. et C.
 σόμεος. Jo. *Rhodius* ad *Scribonium Larg.* p. 63.

ὀπτῆς] *Paulus* ὀπτοῦ.

ἰνδικῆς] *Strabo* lib. XV. p. 1018. Cod. A. ἰνδικοῦ.

κε] Recte *Martius* vertit *ustis*, licet inter characteres chemicos
 apud *Du Cange* *Gloss.* p. 16. κᾱ excusum pro κεκαυμένου,
 et sic apud nostrum c. 172. *Paulus* tamen lib. IV. c. 62.
 ἱιοι δὲ καὶ σφέκλησε, hoc est σφέκλης κεκαυμένης, nam
Glossae *Medicae* apud *Rob. Keucheniū* ad *Q. Ser. Samo-
 nicum* p. 103. σφέκλη, faecula. Codd. A. et C. κε. Cod. B.
 κεκαυμένου.

Ιδ'] Cod. E. οὐγΓ. δ'.

λειώσας] addit Cod. B. καὶ ἐνώσας.

ἄλλο] *Galenus* sec. loc. lib. IV. p. 209. Cod. A. ἕτερον. Cod.
 D. ἄλλως. ejicit Cod. E.

σίμμεως] Codd. A. et C. κίμμεως. Cod. D. σήμμεως. Cod. E. τι-
 μεως.

καδμίας] *Salmasius* de *Homon. Hyl. Jatr.* c. 122.

χαλκίτεως] Cod. B. χαλκίτου.

toſſi drachma, plumbi uſti drachmae quatuor, croci, nardi Indicae, ſingulorum par pondus in pulverem redactis utitor. Aliud, Stimmeos, cadmiae, calcitidis, myſeos, ſingulorum pares portiones contundito, et melle reſperſa torreto, et tritis in pulverem utitor, palmarum oſſium combuſtorum, et in pollinem tenuiſſimum redactorum, drachma, caſtorii, myrrhae ſingulorum par pondus ſeu drachma, adipis urſini quantum ſatis eſt, laevigatis utitor.

A D R H Y A D A S.

C A P. LIV.

Rhyas reſolutio eſt magni anguli, cum lachrymas amplius continere nequit, ſed involuntarie ferri et foras
exire

μίστος] Cod. A. μίσιος. Cod. B. μίσεος.

ὄπτα] deſt in Cod. A. Cod. E. ὄπτει. Leg. ὄπτᾱ.

ἀμύρνης] Trillerus Obſ. Crit. lib. II. c. 25. p. 145.

ἀρκείον] Sextus Placit. c. 6. noſter c. 208. σέλιος ἀρκτείου, veteres urſos non ἀρκτους tantum appellaffe, ſed et ἀρκους obſervat Jf. Voſſius ad Catullum p. 160.

ἀπίχρε] Paulus χρεῶ. Codd. A. et C. χρεῖ.

Cap. LIV. Cod. E. νγ.

ἐνιάδων] Codd. B. et E. ἐνιάδων. Codd. A. et C. ἐνιάδος.

Ψυῆς] Aetius lib. VII. c. 90. Paulus lib. III. c. 22. Celfus lib. VII. c. 7. Caſarius ad Celfum p. 36. Poesius Oecon. Hippocr. p. 334. cui ἐνᾶς placet. ut recte legitur apud Alex. lib. II. c. 8. et in Codd. A. et C. Codd. B. et E. ἐνιάς. Aelianus H. A. lib. VII. c. 37. διὰ τὴν ἐνᾶν τοῦ αἵματος τὴν πολλήν.

δυναμένον] Cod. E. δυνάμενον.

φέρεσθαι] fluere. Pollux lib. VIII. c. 9. ſegm. 113. δι' ἧς τὸ ὕδωρ ἐφέρετο ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δικοῖς. Cod. E. ἀλλ' ἐόντος
(1.

σίως. χρῶ δὲ ξηρίοις πυκνωτέροις, οἷον σπόγγον βρέξας
 κεδρία καύσον καὶ λειώσας, ξηρὸν χρῶ. ἄλλο σπόγγον
 σὺν κεδρία καύσας, λειώσας Lβ. αἵματος δρακοντίου Lα
 σμίξας χρῶ.

ΠΕΡΙ

(I. ἐώντος) ῥέειν. *Longus lib. I. p. 23. ed. Moll.* ὁ δὲ ἐκείτο
 πληγαῖς νεανικαῖς — καὶ ὀλίγον ἐμπνέων, αἵματος πολλοῦ
 φερόμενον. *idem lib. II. p. 30.* ὡς ἂν ἐπὶ φωτὶ νυκτὶ τὸ γλεῦ-
 κος φέροιτο.

χρῶ] *Cod. D.* χρᾶσθαι δὲ ἐπὶ τούτων ξ.

πυκνωτέροις] *Pro πυκνοτικωτέροις. Alex. I. c.* προσφέρειν τὰ με-
 τρίως εὐφοντά. *Paulus I. c.* τοῖς μετρίως εὐφουσι. *Codd. A.*
et C. πυκνωτικοῖς. *Cod. D.* υπνωτικοῖς. *Cod. E.* πικνωτι-
 κοῖς.

σπόγγον] *conf. cl. Saxe epist. ad van Wyn p. 57.* *Cod. B.* addit
 οὖν. *an οὐγΓ. γ.* quaerit *cl. Bolla.*

ξηρὸν] *ξηρῶ cod. B.* neque tamen vulgatam lectionem mutaverim.
Aeschines Dialog. II. p. 13. ὅσα γε — χρᾶμεθα. *Achilles Tat.*
lib. I. p. 49. ἔχρητό μου τὸ δῶρον τρυφῶν. *ubi Salmasius re-*
scribit τῶ δώρῳ.

ἄλλο] *ignorant Codd. A. et C.* *Cod. D.* ἄλλως.

καύσον] *Hippocrates Epidem. lib. II. sect. 6. p. 710.*

κεδρία — κεδρία] *Exulant e cod. E.*

κεδρία] *Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 13. p. 409.* Omis-
 sa est praepositio ἐν. *vid. c. 1.* quam addiderunt *Codd. B. et D.*
sed eam tunc redundare monuit Hemsterhuys ad Luciani Dial.
Morib. p. 21. conf. c. 62. Alciphron lib. I. ep. 35. p. 154.
 ὁ μοι

exire finit. Utere autem pulveribus densioribus, ut spongia immersa in cedria, quam combures et sicca et laevigata uteris. Aliud Spongiam cum cedria comburito et terito, pondere drachmarum duarum, sanguinis draconis drachmam pro sinegmate adhibeto in usum.

DE

ὁ μοι ὑπὸ τὴν λυπερὰν τῶ συμποσίου μέμψιν. ubi praepositio nem forte revocandam putat *Berglerus*. *Aelianus* epist. VII. καὶ ταῦτα ἀνδρὶ γεωργίᾳ ζῶντι.

αἵματος] Codd. A. et C. αἵματι. Cod. E. μεθ' αἵματος.

δρακοντίου] *Erotianus* δρακόντιον, βοτάνης εἶδος. vid. *Welschius* de Vena Medin. c. I. p. 24. sed hic intelligitur gummi quod draco arbor fundit, vid. *S. Dale* Pharmacol. p. 297. Cod. D. δρακοντίου αἵματος.

σμίξας] Interpres videtur legisse σμῆξας, sed probe se habet lectio codicis, est autem a σμίγαν miscere, vid. *Du Cange* Gloss. p. 1404. Cod. A. μῆξας. Codd. D. et E. μίξας. Antiquitus medici non operationes chirurgicas tantum ipsi faciebant, ut notant *Theodoretus* Therap. VI. p. 100. et *Jo. Chrysostomus* in Ps. lxx. CXLIII. p. 903. sed medicamenta ipsi praeparabant et aegris obferebant, quod patet exemplo Philippi medici Alexandri M. apud *Justinum* lib. XI. c. 8. quemadmodum etiam apud Romanos, cum servi essent. *Plinius* Secund. lib. I. ep. 12. Dixerat sane medico admoventi cibum χέχειξας. Hinc invaluit mos, cum ad pharmacopoeos pertineret cura praeparandi medicamenta, ut formalis suis subscriberent medici M. D. hoc est misce, defer. *Juvenalis* Sat. V. vs. 61.

nescit tot millibus emptus

Pauperibus miscere puer

ubi Glossae Leidens. Mss. miscere, pocula deferre exponunt.

ΠΕΡΙ ΕΛΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ

ὀφθαλμοῖς.

Κ Ε Φ. ΝΕ.

Τὸ μὲν ἐν τῷ κερατοειδῇ χιτῶνι συνιστάμενον ἔλκος, κοίλόν τε καὶ καθαρὸν, ὀιομάζεται βοθρίον· τὸ δὲ πλατύτερον μὲν τοῦ βοθρίου, ἴσον δὲ βαθύ, κοίλωμα καλεῖται· ἄργεμον δὲ τὸ ἐπὶ τῆς ἱρεως κύκλου γινόμενον· τὸ δὲ ἐπίκλυμα ἔλκος ἐστὶ ρυπαρὸν, καὶ ἀνάθαρτον καὶ λεχαρῶδες· τούτου καθαιρουμένου πολλάκις ἐκρεῖ τὰ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ὑγρά. Ρυπαρῶν μὲν ὄντων τῶν ἐλκῶν, τό,

Cap. LV. Cod. E. ν5.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἐλκῶν.

Τὸ μὲν] Paulus lib. III. c. 22.

τε] Cod. A. δέ.

καθαρὸν] id est nullo vitæ seu macula notatum conf. c. 70. Lucianus Dial. Fabul. p. 8. ἀλλὰ καθαρὸς ἐστὶ καὶ ἀπαθὴς τὸ πρόσωπον.

βοθρίον] Erotianus Lex. p. 20. Forſius Oecon. Hippocr. p. 77. exulat haec vox ex codd. A. C. et E.

μὲν] deest in codd. A. et C.

ἴσον] Repone ex Paulo ἡσσον δέ. ac ita quoque Codd. B. et E. Majis erratum apud Aetacium morb. chron. lib. I. c. 7. p. 33. E. ἀλλὰ καὶ τὰ συμφύεα, εἰς, ἔσε ἴσον. Crassus legisse videtur μέσον vertit enim usque ad medium. Forte leg. ἐς τε γῆσον, usque ad supercilia. Reddam quoque ἡσσον. Achilli Tat. lib. VIII. p. 475. οὕτως ὁ λοιπὸς τῶν καλαμῶν χορὸς ἕκαστον τοῦ πρόσθεν ἴσον ἔχων. corrigo ἡσσόν, nempe μῆκος.

κοίλωμα] Salmasius ad Solinum p. 290. Pro cavitate in terra Origenes Philosophum. p. 71. εἶναι γὰρ αὐτὴν (γῆν) κοίλην, καὶ ἔχειν ὕδωρ ἐν τοῖς κοιλώμασιν. Aelianus H. A. lib. XIV. c. 3. et lib. XVI. c. 39.

ἄργεμον] Erotianus Lex. p. 15. Pollux lib. II. c. 4. segm. 65. Codd. A. et C. ἀρτέμων. Aeschylus Prometh. vincto p. 39.

καὶ φλογωπὰ σήματα
Ἐξομμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπ' ἄργεμον

DE OCVLORVM

VLCERIBVS.

C A P. LV.

Ulcus quod in cornea membrana est cavum et purum, bothrion graecis dicitur. Quod autem latinis est bothrio, sed aequè profundum, κοίλωμα seu cavitas appellatur. ἄργεμον autem vocamus, quod in iridis circulo nascitur. ἐπίκαυμα vero seu inustio, ulcus est sordidum, impurum et crustosum, quo expurgato, saepenumero oculi humores effluunt. Quodsi ulcera sordida fuerint, mulsam

ἐπὶ τῆς] Paulus ἐπὶ τοῦ τῆς, recte. Cod. E. τοῦ ἐπὶ τοῦ. An apud nostram legend. ἐπὶ τῆς ἱρεως κύκλῳ γινόμενον Sic cap. 132. καταπλάττειν ὅλον τὸν θώρακα κύκλῳ μετὰ συπτηρίας. conf. c. 278. Arrianus de exped. Alex. M. lib. I. p. 13. κατὰ λαμβάνει τὰ κύκλῳ ὄρη.

ἐπίκαυμα] Schol. Aristophanis ad Plut. vf. 535. καὶ τὰ ἐπικαύματα, τὰ ἐκ τοῦ πυρός. ubi vid. Hemsterhuys. et Foësius Oecon. Hippocr. p. 139.

λαχαρῶδες] leg. ἐσχαρῶδες. ac sic Cod. D. Cod. E. λαχαρῶδες. Scribonius Larg. c. 3. 25. Librarios aliquando vocis initio litteram syllabamve addidisse statuit Hadr. Jun. n. animadv. lib. III. c. 15. Nonnus Ev. Joannis c. VII. vf. 180.

Ἰησοῦν ἀδίκῃ ὑπὸ πνεύματι δημογερόντων. ubi Nanzius probante Sopingio legit νεύματι. Codd. A. et C. λαχαρῶδες. Georg. Pisides de Mundi opificio vf. 1101.

Αἴθρια κολπῶσασα τὸ πτηνὸν νέφος. leg. ὄφος. πτηνὸν autem verto plumale cum Sentio Augurin. in Vet. Poët. Catalectis p. 189.

plumalem de Jove fecit autem cap. 46. Codd. A. et C. ἀκολύριον pro κολλύριον,

καθαιρομένου] Cod. E. καθαιρομένου. recte: id est quo rupto.

ἐκρεῖ] Cod. E. ἐκρεῖν. Adscriptit cl. Cores, quod sensum omnino diversum exhibet, subaud. scilicet ποιῶν.

τὰ ἐν] articulum delent codd. A. et C.

ἐυπαρεῶν] Codd. A. et C. ἐυπαρόν. Cod. D. ἐυπαρεῶν μὲν οὖν.

τό, τε μελίκρατον καὶ τὸ τῆς τήλεως ἀφέψημα ἐπί-
 σαζε, καὶ κολλούρια, τό, τε σεβηριανόν καὶ τὸ διὰ
 τῆς σμύρνης.

ΠΡΟΣ ΤΡΙΧΙΑΣΙΝ.

Κ Ε Φ. Νς'.

Τὰς ἐπιφυομένας ἐπὶ τῶν βλεφάρων τρίχας τίλ-
 λων, αἵματι κόρεως κατὰχρηε, καὶ οὐ φύοντα.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΦΥΛΩΜΑΤΩΝ.

Κ Ε Φ. ΝΖ'.

Σταφυλώματα αἶρει κανθαρίδων χυλὸς ἐναλειφό-
 μενος. περὶ λευκωμάτων· λευκώματα ταχέως ἰάται,
 νίτρον

μελίκρατον] conf. c. 32. μελικράτου Cod. A.

τήλεως] Cod. D. τίλεως.

ἐπίσαζε] Codd. A. et C. ἐπίσασε.

κολλούρια] Codd. A. et C. κολλυρίου. Cod. D. κολλύρια. Cod.
 E. κολλήρια.

σεβηριανόν] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 209. Paulus lib. VII.
 c. 16. p. 280. adde doct. Jugleri Biblioth. Ophthalm. p. 82.
 Codd. A. et C. σενηριανόν. Cod. B. τῷ σεβηριανῶ καὶ τῷ δ.
 τ. σ. χεῶ.

σμύρνης] vide quae de hoc collyrio, collegit cl. Christoph. Saxe
 epistol. ad van Wyn p. 37. Codd. A. et C. μυρσίν. Cod.
 D. addit χεῶ. Quae sequuntur capita sex in codd. Mss. deli-
 derantur.

Cap. LVI.

τριχίαισι] Hippocrates de rat. viſt. in morb. acut. p. 77. Gale-
 nus sec. loc. lib. IV. p. 221. Celsus lib. VII. c. 7. Paulus
 lib. III. c. 22. Aetnarius de dignot. morb. lib. II. c. 7. For-
 sius Oecon. Hippocr. p. 375.

τίλλων] Apollonius Rhod. lib. I. vs. 1057.

mulfam et foenugraeci decoctum instillato, et collyriis Seberiano et Diasmyrne utitor.

DE TRICHIASI

SEV PILIS PALPEBRARVM, OCVL-
LVM IRRITANTIBVS.

C A P V T LVI.

Pilis, qui in palpebris creverunt evulsis, locum sanguine cimum inungito, et ita non renascentur,

DE STAPHYLOMATE

OCVLI, ET ALBVGINIBVS.

C A P. LVII.

Staphylomata, seu ea oculi vitia, quae uvae acimum referunt, tollit cantharidum succus illitus. Albugines

κόρεως] Theod. Priscianus lib. I. c. 12. Th. Reinesius Var. Lect. lib. I. c. 16. conf. c. 43. Ranae viridis commendat Jo. Jac. Woyt Gazophylac. p. 959.

φύονται] Galenus l. c. φύσσονται. conf. quae ad c. 1. notavi.

C a p. LVII.

σταφυλάματα] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 221. Celsus lib. VII. c. 7. Nic. Tulpius Obs. Med. lib. I. c. 28.

αἶρες] mox ἔγχετε καὶ αἶρες. c. 257. οὐλαὶς μελοίναις αἶρες. Strabo lib. XVI. p. 1124. αἶρουσι τὸν κόρον ἀσφάλτου θυμιάματι. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. I. c. 28. Sophocles Trach. vs. 492. Euripides Hippol. vs. 18. Calliceri jocus Anthol. lib. II. c. 22. epigr. 18.

Φαρμακίῳσι ῥέδων λέπραν καὶ χοιράδας αἶρες,
Τ' ἀλλὰ δὲ πάντ' αἶρες καὶ διχα Φαρμακίων.

Red-

νίτρον μετ' ἐλαίου παλαίου λειανθέν ἐπιμελῶς, καὶ χρίσ-
μενον. Σαύρας ἀφόδευμα ἔγχριε, καὶ αἶρεις.

ΠΡΟΣ ΑΜΑΤΡΩΣΙΝ

καὶ ὑπόχυσιν.

Κ Ε Φ. ΝΗ.

Ἀμαύρωσιν πᾶσαν, ἣ ἀρχομένην ὑπόχυσιν θεραπεύ-
ει χορὴ γηπὸς μετὰ πρᾶσου χυλοῦ, καὶ μέλιτος ἀτ-
τικού.

ΠΡΟΣ

Reddendum hoc verbum Nicandro Ther. vs. 945.

καὶ ἐν κυκλάμινον αἰείρας

leg. αἰείρας, sic vs. 650. et similem mendam ex Homeri exem-
plaribus sustulit Porphyrius Quaest. Homeric. Q. VIII. p. 92.
nam αἰεῖρειν est λαβεῖν. Nonnus Evang. Joannis c. XIV.
vs. 68.

ὅπερ πολύμορφος αἰείρειν

Οὐ δύναται ποτὲ κόσμος.

ubi Ev. Joannis commate 17. λαβεῖν, ut in margine sui exem-
plaris adnotavit Soringius.

ἐναλειψόμενος] Aptum verbum, Lucilius Anthol. lib. II. c. 22.
epigr. 1. et 15.

Πρὶν σ' ἐναλείψασθαι

Heliodorus lib. VII. p. 328. ἐναλειψόμενος τῷ ὀφθαλμῷ. Xi-
philinus Heliogab. p. 850. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνηλείφετο.

περὶ λευκωμάτων] videtur lemma esse capitis novi, ita plura capita
in unum contracta apud Theophrastum H. Pl. lib. III. c. 15.
fuspiscatur Jul. Caes. Scaliger p. 224.

λευκώματα] Paulus lib. III. c. 22. Alexander Aphrod. lib. I.
probl. 114.

σαύρας] Plura habet de lacerta Marcellus Empir. c. 7. p. 57. No-
stra aetate perutiliter lacerta agilis Linnaei adhibetur in lue ve-
nerea, ut patet ex experimentis cl. Florez et Tondi.

ἰάται] conf. c. 75. Sanationem perfectam denotat hoc verbum
quod non latuit Evangelistam Lucam c. XVII. 15. et iterum
c. XXII. 51. θεραπεύειν vero curam mitigatoriam indicat, ut
apud nostrum c. 250. ἐστὶ δὲ τῶν ἀνιάτων· τοὺς θεραπεύ-
εον, capite vero 207. παρηγορεῖν dixit. Sophocles Electr.
vs. 876.

Πῶς

gines autem citissime curat, nitrum ex oleo veteri diligenter tritum et illitum. Lacertae stercus illine, et tollis,

DE OBSCURITATE

ET SUFFUSIONE.

CAP. LVIII.

Omnem obscuritatem, (quam ἀμαύρωσιν graeci appellant) seu suffusionem incipientem, curat fel vulturis, cum succo marrhubii et melle Attico.

P 3

DE

Πόθεν δ' ἂν εὖροις τῶν ἀμῶν σὺ πημάτων
Ἀρηζίν, οἷς ἰασιν οὐκ ἔνεστιν ἰδεῖν.

ubi Schol. τῶν νοσημάτων τὰ μὲν θεραπεύεται προσκρίσις θεραπεύσις, ὅπερ ἐστὶν ἀρηζίν. τὰ δὲ θεραπεύεται παντελῶς, ὅπερ ἐστὶν ἰασιν. Hanc differentiam tamen non anxie observant auctores: nec illa auctori nostro videtur nota fuisse, vel saltem observata: nam c. 237. οὐκ ἂν ἰάσοιτό τις τελείως, ubi illud τελείως commode poterat abesse.

ἐν χειρὶ] Grammaticis hic se non probat noster. vid. *Ammonius* p. 46. Uti hoc verbo sunt praeter *Joannem* Apocal. c. III. 18. *Strabo* lib. XV. p. 1023. *Strato* Anthol. lib. II. c. 14. epigr. 6. et 11. *Athenaeus* lib. XII. c. II. p. 542.

Cap. LVIII.

ἀμαύρωσιν] *Galenus* sec. loc. lib. IV. p. 221. *Aëtius* lib. II. c. 7. *Constantinus* M. Or. ad sanct. coetum c. XI. p. 429. ἀντὶ μὲν τῆς ἀμαυρώσεως, ὁρασίς. ita enim legendum.

ὑπόχυσιν] *Foësius* Oecon. Hippocr. p. 388. *Maximus* Tyr. differt. XVI. p. 177. *Socrates* Hist. Eccles. lib. III. c. 12. p. 265. ὑπόχυσιν ὁφθαλμῶν ὑπομείνας. dicitur quoque ὑπόχυμα. *Aelianus* H. A. lib. VII. c. 14. noster c. 72. *Cassius* Quaest. Medic. 19.

γηπός] leg. γυπός, ut probe vidit interpres. *Galenus* exemplaria male γέπας. Fel vulturis contra epilepsiam commendat *Q. Serenus*. *Samonicus* c. LVIII. vs. 7. sed et contra amaurosin c. XIV. vs. 17. *Marcellus* Empir. c. VIII. p. 62. *Kyranides* p. 42. et p. 115. consentit cum nostro: Fel autem vulturis cum melle

ΠΡΟΣ ΓΛΑΥΚΩΣΙΝ.

Κ Ε Φ. ΝΘ.

Στρώχνου χυλὸς ἐγχυματιζόμενος μέλανας ὀφθαλμοὺς ποιεῖ, καὶ ἀνάπαλιν ἐπὶ τῶν νυκταλωπιόντων ἥπαρ τράγειον ὀπτήσας, αὐτὸν τὸν ἐν τῇ ὀπτήσει ἀπορρέοντα ἰχῶρα ἐγχειε. αὐτὸ δὲ τὸ ἥπαρ ἐσθιειν δίδου. ὠφελᾷ καὶ αἷμα περιτεράς ἐγχειόμενον, ἢ χολὴ αἰγεία, ἢ ἥπαρ αἰγείον ἔψων, κέλευε αἰτούς περικαλυψαμένους ἀτενίζειν εἰς τὴν κύθραν, καὶ δέχεσθαι τὴν ἀτμίδα τοῖς ὀφθαλμοῖς.

melle et succo prassii suffusionem oculorum sanat. conf. p. 119. et quae ibi notat Rhyakinus. Totidem verbis ut noster Sextus Placit. c. XXIV. Vulturis fel mixtum cum succo marrubii omnem caliginem discutit, et incipientem suffusionem pariter sistit. ubi ex nostro et Kyranide ei reddendum cum melle et succo marrubii. Sed rejicit hoc medicamentum, utpote nimis acre, Lev. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. IV. c. 6. p. 377.

περάσου] Emenda ex Galeno περσίου, ac sic etiam legit Martius.

ἀττικοῦ] conf. c. 102. Glossae Jatric. μέλι ἀττικόν, τὸ ἀπηφρισμένον. Strabo lib. IX. p. 613. Theophylactus Simoc. Quaest. Physic. 19. Oribasius Collectan. lib. II. p. 13. Plinius lib. XXI. c. 10. lib. XXII. c. 24. Alciphron lib. III. ep. 23. Tzetzes Chiliad. VI. vf. 954. Trillerus de pleuritide p. 199. mel hoc liquidum esse et nimis dulce, adfirmat Lactantius ad Statii Thebaid. lib. IV. vf. 453. et bene olens idem ad lib. XII. vf. 622. (quod adversatur sententiae Theophylacti l. c.) cui debet Casaubonus quae ad Polyaei lib. IV. p. 357. notavit.

C a p. LIX.

Στρώχνου] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 221.

Γλαύκωσιν] Videtur hoc lemma mutilum ac excidisse καὶ νυκταλωπίαν, ut suadere videntur formulae sequentes.

ἀνάπαλιν] Videtur et hic aliquid desiderari, nam haec non satis cohaerent.

αὐτὸν] hoc est ichorem solum ac simplicem, cum veteres affaturis jus superfundebant variis condimentis temperatum, ut docet Salmasius ad Vopiscum p. 589.

DE GLAVCEDINE,

SIVE CRYSTALLINI IN OCULO HUMORIS, IN

ALBUM AQVOSVMQVE COLOREM

MVTATIONE,

C A P. LIX.

Solani succus infusus oculos nigros reddit, quem-
admodum et jecur hircinum, eos qui nocturna caecitu-
dine laborant, juvat, cum aquosa sanie, quae inter assan-
dum emanat collecta inunguntur, vel cum ipsum jecur
comedendum exhibetur. Prodest et sanguis columbae
illitus, vel fel, vel epar caprium elixum. Jubeto autem
ipso bene coopertos, faciem recta ad ollam dirigere, et

P 4

vapo-

ἐγχεῖν] Galenus l. c. ἰχθῦρα διακρίνει, καὶ οὕτω μὲν ἐγχεῖν αὐτούς,
sed pertinent Galeni verba ad nostri c. 67.

ἡπαρ] conf. c. 67. Dioscorides lib. II. c. 43. Paulus lib. III. c.
22. Sextus Placit. c. 4. Plinius lib. XXVIII. c. 11. Priscia-
nus lib. I. c. 19. Jonsstonus Hist. Natur. de Quadruped. lib.
II. c. 4. p. 74.

περίσπασιν] Sanguinem galli gallinacei albi jussit Aesculapius Va-
lerium Aprum oculos inungere, in inscriptione apud Gruterum
p. LXXI. 1.

χολή] Plutarchus T. I. p. 149. καὶ ὠφελοῦνται σαρξὶ (θηρίων)
τρεφόμενοι καὶ θρῖξιν ἀμφιενύμενοι, καὶ χολαῖς καὶ πι-
τύσιν ἰατρεύμενοι. adde Porphyrium de Abstinencia, lib. I.
p. 29.

ἀτμίδα] Aristoteles H. A. lib. VIII. c. 5. καὶ γὰρ ἀνοιχθέντος
αὐτοῦ, τὰ ἐσω ἀτμίδα ἀφίησι βαρεῖαν.

εἰς τὴν] ita Aristaenetus lib. II. ep. 5. p. 210. M. Antoninus
lib. VIII. c. 4. Heliodorus lib. VII. p. 357. conf. Keyrke ad
Act. Apost. c. III. 4. Paulus l. c. τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀνεαγόντι
δέχεσθαι.

ἀτενίσθαι] Simonides Anthol. lib. IV. c. 12. epigr. 53. Evangeli-
stae Lucae hoc verbum in primis familiare esse observat Jac.
Elsnerus ad Act. Apost. III. 4. p. 377.

κῦθραν] Literae κ et χ frequenter permutatae fuerunt. Galenus
de Sectis p. 12. παρὰ μόνων τῶν πάθων τὴν ἐνδείξιν τοῦ συμ-
φέροντος

μοῖς, ἐξ αὐτοῦ δὲ ἥπατος ἐσθίειν δίδου συνεχῶς· τοῦτο ποίει, καὶ ὀφελήσονται ταχέως.

ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΟΔΤΝΙΑΝ,

καὶ μεγίσας ἐπιφοράς.

ΚΕΦ. Ε΄.

Ῥόδων ξηρῶν Λδ'. κρόκου Ια'. ἀναλάμβανε μελιλῶ-
των ἀφεψήματι, ἐν γλυκεῖ ἀφεψηθέντων.

Φέροντος ἀρχαῖν αὐτοῖς φάσκοντες, I. ἀρχαῖν, *Marklandus* ad *Euripidis* Suppl. vi. 1181. ἀμφικυθεῖσα apud *Sponium* *Miscell. Erud. Antiq.* p. 320, sed recentiores κύθραν dicere ex *Du Can- gio* observat *Needham* ad *Geopon.* lib. II. c. 3. vid. tamen *Jungermannus* ad *Pollucis* lib. IX. c. 123. et *Fischerus* ad *Palaephati* c. 46. Siculos κύθραν dixisse auctor est *Gregorius* de *Dial.* p. 158. ubi consul. doct. *Koen.* Cibi prandentibus olim in olla adponebantur, vide quae de *Carino* memorat *Syne- sius* de *Regno.* p. 13. aliquando in canistris ut perhibet *Di- dymus* apud *Zenobium* *Proverb.* Cent. II. 31. et *Homerus* *Iliad.* I. vi. 217. conf. *L. Bos* *Antiquit. Gr.* P. III. c. 11. *Achilles* *Tat.* lib. V. p. 287.

ἥπατος] Leg. τοῦ ἥπατος.

ἐσθίειν] *Hepar* variorum animalium in deliciis habebant veteres. *Alciphron* lib. I. ep. 20. *Athenaeus* lib. III. c. 25. p. 107. *Marsilius Cagnatus* *Var. Observ.* lib. II. c. 14. *Lud. Nonnius* de re cibar. lib. II. c. 13. p. 200.

vaporem oculis excipire. Frequenter autem jecur caprinum pro cibo exhibeto, quo facto statim juvantur.

AD DOLORES

ET DEFLUXIONIS IMPETUM,

QUI GRAECIS ἐπιφορὰ

DICITUR.

CAP. LX.

Rosarum siccarum drachmae quatuor, croci drachma. Excipe decocto meliloti, fiat autem decocto ex vino passo.

συνεχῶς] Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. XXXII. p. 793. καὶ γὰρ φάρμακον τὸ δύναμιν ἔχον ἀφανίσαι τραῦμα, ἂν μὴ συνεχῶς ἐπιτεθῇ, τὸ πᾶν ἀπώλεσε.

C a p. LX.

Ρόδων] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 210. addit opium. Alex. lib. II. c. 1. p. 125.

περιοδυνίαν] περιωδυνίαν.

ἐπιφορὰς] Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 430. Janus Cornarius ad Macri lib. II. c. 8.

ξηρῶν] Alex. νεαρῶν. Galenus χλωρῶν ἢ ξηρῶν.

ἀφεψηθέντων] omissum apud Galenum.

ΠΕΡΙ ΚΟΛΛΟΥΤΡΙΩΝ.

Κ Ε Φ. ΕΑ'.

Κολλούριον παρηγορικὸν τρυφερὸν πρὸς τοὺς μὴ δυναμένους Φέρειν τὴν δῆξιν τῶν κολλουρίων, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς προσφάτους διαθέσεις. ἄλλο. Καδμίας κεκαυμένης, καὶ ἐσβεσμένης γάλακτι γυναικός. (ἐμοὶ δὲ κάλλιον ἐφάνη προπεπλυμένην καῦσαι, καὶ οὕτω κατασβέσαι τῷ γάλακτι.) ψυμμιθίου πεπληγμένου ἀνὰ Λις'. κρόκου Λδ'. ἐν ἄλλῳ Λά. ὀπίου Λδ'. τραγανάνθης Λβ'. ὕδατι ὀμβρίμῳ λείου. ἢ χρεῖσις ὠοῦ λευκοῦ, ποιῇ καὶ πρὸς Φλυκταίνας. ἄλλο συντόμως σκευαζόμενον. ἀμύλου ουγΓ. ζ'. κόμμεως ουγΓ. δ'. ὀμβριμον ὕδωρ. Κολλούριον τὸ διὰ λιβάνου ποιοῦν πρὸς χημώσεις. καδμίας, λιβάνου ἀνὰ Λή. ψυμμιθίου Λκ'. ὀπίου Λς'. ὕδατι ὀμβρίμῳ

C a p. LXI.

Κολλούριον] Scaligerana prima p. 58. Unico l scribi vult *Grangaeus* ad *Juvenalis Satyr. VI. vl. 579.*

τρυφερὸν] Vocabulum adhibitum recentioribus. *Anonymus de V. S. p. 32.* ἐὰν ἐστὶ δυνατὸς, ἤτοι πολύαιμος, ἢ τρυφερὸς καὶ πολυφαγός. *Georg. Hieron. Velschius de vena Medinens. c. X. p. 266.* „Medicamenta τρυφερά, i. e. delicata, ab antiquis „varia quidem dicebantur: pleraque tamen, tam externa, quam „interna, aut dolorem vehementiorem sopientia, aut sine molestia purgantia, aut denique externam quandam corporis deformitatem corrigentia: nam isthaec quidem omnia delicatuli „impatientius ferunt.,,

ἄλλο] *Galenus sec. loc. lib. IV. p. 213.* Videtur excidisse formula quae haec praecessit.

καδμίας] *Galenus sec. loc. lib. IV. p. 216. Aëtius lib. VII. c. 107. p. 145. Alex. lib. II. p. 126.*

ἐσβεσμένης] *Cassius Probl. XII. σβεπνύειν ἐν οἴνῳ ὀλίγω.* ubi ἐν abundare statuit *Conr. Gesnerus.*

οὕτω] Apud recentiores *ocius*, *mox* significat ut hic et c. 67. et apud *Moschionem* de morb. mulier. c. 53. *Xiphilinus Commod. p. 280.* οὕτω δὲ Νάρχισσόν τινα γυμνασὴν ἐπεμψαν αὐτῷ. *Galenus sec. loc. lib. III. p. 187. εἰδ' οὕτως ἐγχεόντας.*

Rufus

DE COLLYRIIS.

CAP. LXI.

Collvrium quod dolorem mitigat delicatum iis qui nullum possunt collyriorum morsum perferre, sed praecipue ad recentes adfectiones. Cadmiae combustae et lacte muliebri extinctae (quamvis ut mihi videtur satius esset et melius, eam prius ablutam in cinerem redigere, et deinde lacte extinguere) cerusae elotae singulorum drachmae sedecim, croci drachmae quatuor (alius codex habet drachmam) opii tantundem, tragacanthae drachmae duae. Teruntur et laevigantur aqua pluviali, usus est cum ovi albo, facit idem et ad pustulas. Aliud quod cito parari potest. Ainyli unciae septem, gummi unciae quatuor, aquae pluvialis quod satis est, collyrium δίσταλιβάνου ad chemosin efficax, cadmiae thuris, singulorum drachmae octo, cerusae drachmae viginti, opii drachmae

Rufus Ephes. de renum adfect, c. 8. p. 7. καὶ ἔστιν τινα οὗτα μηχανᾶσθαι.

πεπληγμένου] 1, πεπλυμένου, ut apud Aetium et Alex, κρόκου Lδ.] Alex, Lγ.

ἐν ἄλλα] De suo hoc addidit noster, postquam aliud exemplar consulerat. conf. c. 36.

λείου] Alex. ἀγαλάμβανε, omissum apud Galenum.

χεῖσσι] Aetius l. c. χείσσι. Errore solemnī.

ῥοῦ] Aetius et Alex. δι' ῥοῦ. Galenus δι' ῥοῦ λευκοῦ. Apud nostrum subintelligendum σὺν vel ἐν, ut saepe.

φλυκταίνας] Celsus lib. VI. c. 6. Schol. Aristophanis ad Ran. vs. 233.

ὄμβριμον] Lennep analog. ling. Gr. p. 291.

λιβάνου] Galenus l. c. p. 213. Alex. l. c. p. 140. Paulus lib. VII. c. 16. p. 281. Marcellus Empir. c. VIII. p. 72.

Ln] Alex. κ'.

ψυμμιθίου] Rectius c. 85. et 95. ψιμμιθίου, vid. Hemsterhuys ad Aristophanis Plut. vs. 1065.

κ'.] Alex. μ'.

βρίμῳ ἀναλαμβάνων· ποιῇ δὲ καὶ τὸ γλαυκίον, μετὰ
 ὕδατος ἔξωθεν τῶν ὀφθαλμῶν ἐπιχρίόμενον, ἀλλ' οὐ
 κατ' ἀρχὰς εὐθὺς τῆς χημώσεως, ἀλλὰ μετὰ τὰς πέν-
 τε, ἢ ἔξ ἡμέρας, ὅτε καὶ σύμπεψις γένηται. ταῦτα καὶ
 τοῦτο πῆρα δέδωκε.

ΠΕΡΙ ΟΥΛΩΝ ΚΑΙ

ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ.

Κ Ε Φ. ΕΒ'.

Τὰ ἐπιπολέως γινόμενα νεφέλια ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
 οὐλὰς προσαγορεύουσιν, οἱ δὲ νεφέλια καλοῦσι, τὰ δὲ
 διὰ βάθους, λευκώματα. Τούτοις ἐπίσας ἀνεμόνης
 χυλόν,

γλαύκιον] *Scribonius Larg.* c. III. 23.

εὐθὺς] *vid. cel. Valerianaer ad Ammonium lib. II. c. 2. p. 90. et*
inelytus de Villoison ad Longi lib. II. p. 119.

ὅτε] *Alex. ὅταν.*

ταῦτα] *Leg. ut apud Alex. ταύτης. καὶ τοῦτο.*

πῆρα] *Olympiodorus apud Photium Biblioth. p. 193. εἶτα πῆραν*
δοὺς οὗτος τῆς ὑποσχέσεως. Gregorius Naz. Stelit. II. p. 139.
τοῖς μὲν ἄλλοις ἢ πῆρα παρέστησε. conf. Casanbonus ad Sueton-
ium lib. VIII. p. 641. Sed non nimium tribuendum testi-
monio veterum ubi experientiam suam jactant. Ita de virtute
fraxini ad fugandos serpentes Plinius lib. XVI. c. 13. experti
prodimus, quod falsum ex Charasio affirmat Jo. Harduinus.
Quae Nicander commendat Ther. vi. 35. et seqq. ad abigen-
dos serpentes, ceu inepta damnat Franc. Redi Osservazioni in-
torno alle vipere p. 85.

Cap. LXII. Cod. E. νς'.

Περὶ] *Codd. A. et C. περὶ οὐλῶν, solummodo.*

ἐπιπολέως] *Leg. ἐπιπολαίως. Paulus lib. III. c. 22. ἐπιπολῆς.*
Celsus lib. VI. c. 6. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 32. διὰ
τί τοῖς λυπουμένοις ὥχρὸν γίνεται τὸ ἐπιπολῆς. Male legitur
in fragmento Enbuli apud Clementem Alex. Strom. lib. VII. p.
716. B. ὅταν ἐμοί τι θύωσι τινες, αἷμα, νύσιν, μὴ καρδίαν,
μηδ' ἐπιπόλαιον. leg. μηδ' ἐπίπλοον. Codd. A. et C. ἐπὶ πολ-
λῆς, ἐπιπολῆς ut apud Paulum Cod. B. Codd. D. et E. ἐπὶ
πολλοῖς. conf. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 37.

mae sex, aqua pluviali excipiuntur, idem praestat et glaucium ex aqua, si extrinsecus eo oculi illinantur, sed non statim per initia chemosis, verum a quinque aut sex diebus, ubi hujus concoctio facta fuerit. Haec et similia experientia nobis communicavit.

DE CICATRICIBVS

ET ALBUGINIBVS.

CAP. LXII.

Quae per summa oculorum nubeculae fiunt, aliqui cicatrices tantum appellant, alii nubeculas, si altius descenderint λευκώματα, id est, albugines crassas nuncupant.

νεφέλια] Codd. A. et C. νεφέλεια, sed Jo. Chrysostom. Homil. XX. in Matth. p. 148. maluit νεφέλην.

ἐν τοῖς] Praepositio frequenter omittitur, ut apud Charitonem lib. III. c. 1. p. 41. ubi vid. Dorville p. 234. et 343.

οὐλὰς] Strabo lib. XIV. p. 942. τὸ γὰρ οὐλᾶν, ὑγιαίνειν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ οὐλή. Gregorius de Dialect. p. 233. λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς (ἰωσι) τὸ μὲν ὑγιαίνειν, οὐλᾶν. ὅθεν καὶ τὰ ὑγιῆ τῶν τραυματίων οὐλὰς λέγομεν. conf. Schol. Homeri ad Iliad. B. vs. 6. et Iliad Δ. vs. 140. Valckenarius ad Ammonium p. 107. et Gesnerus ad Orphei Argon. vs. 955. Sed apud nostrum leg. ut apud Paulum οἱ μὲν οὐλὰς, quanquam non desint exempla apud optimos scriptores ubi μὲν non praecedit δὲ, ut apud Hesiodum Theog. vs. 179. et moneat Demetrius Phaler. de elocutione c. 53. χρὴ δὲ καὶ τοὺς συνδεσμοὺς μὴ μάλα ἀνταποδίδουσαι, οἷον τῷ μὲν συνδεσμῷ, τὸν δὲ μικροπρεπὲς ἢ ἀκρίβεια.

βάθους] addunt Codd. A. et C. γινόμενα. vid. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 37.

λευκώματα] Aristoteles Problem. Sect. IX. 7. Rufus Ephes. lib. II. p. 54. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 114. Schol. Aristophanis ad Plut. vs. 635. et Aeschylis ad Prometh. vs. 436. Codd. A. et C. λευκόματα, ac sic quoque mox.

ἐπίσχε] l. ἐπίσχε. ut bene Cod. E. Operarum ἀβλεψία permutationem harum literarum adscriberem, nisi et apud alios scripto-

χυλόν, ἢ κενταυρίου χυλόν μετά μέλιτος. Τὰ δὲ λευ-
κώματα, νίτρον μετ' ἐλαίου παλαιοῦ λειώσας, ἐπίχρει.
καὶ σηπίας ὄσρακον καμφθέν, καὶ σὺν μέλιτι λειωθέν.
ἄλλο. αἰλούρου χολήν μετά μέλιτος χρίε. ἄλλο. αἰλὸς
καππαδοκικοῦ σὺν ὕδατι λειώσας ἐπίσασσε.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ

βίψαμ.

Κηκίδος, ἀκανθίας ἀνὰ Λδ'. χαλκάνθου Ιβ'. λειώ-
σας κατὰ χρίε. κηκίδος Ια'. μελαντορίας Ια' κόμμεως
Ια'. ὕδατος ὀμβρίου λειώσας, κατὰ χρίε. ἄλλο. χυλόν
ῥοιδίων

scriptores pari modo erratum viderem. *Aristoteles* H. A. lib.
IX. c. 32. νηράσκουσι δὲ τοῖς αἰτοῖς τὸ εὐγχος αὐξάνεται τὸ
άνω. leg. αἰζάνεται. conf. *Berkelius* ad *Stephanum* Byz. de
Urb. p. 41. *Dorville* ad *Chariton*. p. 57. Cod. B. ἐνσασσε.
Codd. A. et C. ἐπίσασσον.

ἀνεμόνης] ἀνεμώνης. ἀνεμόνης Codd. A. et C.

μέλιτος] Codd. A. et C. μέλιτι.

σηπίας] *Dioscorides* lib. II. c. 23. *Abfurtus* *Geopon*. lib. XVI. c.
6. Codd. A. et C. τῆς σηπείας τὸ. Cod. D. τῆς σηπίας.
Cod. E. τῆς σηπίας τὸ.

καμφθέν] Leg. κανθέν. ac ita codices Mss. *Pisides* de *Mundi*
opificio vi. 1556.

καὶ σὺν] Exulat καὶ e cod. E.

λειωθέν] Definit hic caput hoc in codd. A. et C. Cod. B. addit
ὠφέλησε πολλούς. ἄλλο. Cod. D. ὠφέλησε πολλὰ. ἄλλως.

χρίε] διαχρίε codices Mss. omnes.

ἄλλο] deficit in codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλως.

αἰλούρου] In codd. A. et C. initium sunt capitis sequentis.

ἐπίσασσε] Cod. E. ἐπίχρει.

πρὸς τὸ] Codd. B. et D. πρὸς τὸ βίψαμ λευκώματα. Codd. A.
et C. περὶ λευκωμάτων.

πρὸς τὸ] Omittit Cod. E.

βίψαμ] Verbum usitatum de arte cosmetica. *Menander* apud
Athenaenm lib. IV. p. 166. *Eusebius* H. E. lib. V. c. 18. p.

pant. In illis igitur anemonae succum, vel centaurii cum melle instillato. Has vero nitro cum oleo veteri detricto inungito, item sapiæ testam combustam et cum melle laevigatam, vel cati fel cum melle. Aliud. Sal Cappadocum aqua tritum et instillatum.

QVOMODO CICA'TRICES

TINGANTVR.

Gallae, acaciae singulorum drachmae quatuor, atramenti sutorii drachmae duae tritae illinentur. Gallae, atramenti sutorii, gummi singulorum drachma, aqua pluuiali excipitur, et illinitur. Aliud. Succum feminis rosarum, quae decidunt, drachmae 2, litimneos drachmae

337. E. προφήτης, εἶπέ μοι, βάπτεται; προφήτης σιβίζεται; Novum caput hic faciunt codices: eod. B. c. XVIII. libri secundi. Codd. A. et C. LXIII.

κηκίδος] Codd. Mff. κικίδος.

ἀνά] Codd. B. D. et E. οὐγΓ. δ'. et mox οὐγΓ. β'.

Λά] Cod. E. Λδ'.

μελαντορίας] l. μελαντηρίας. Cod. E. μελαντηρίας δραχμὴν α'. ita c. 200. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 4. p. 197. aliqui etiam melanteriam admiscunt.

κατάχειε] Post hoc verbum omissum ἄλλο, quod agnoscit Cod. B. reliqui eo carent. sed Codd. A. et C. ἐπιχειε. Cod. D. ἄλλως. Cod. E. χεῖε.

κόμεως] Cod. B. ἀνά οὐγΓ. α'.

ὑδατος] Leg. μεθ' ὑδατος. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. I. p. 19. τό τε ὀμβριον ὕδωρ, ὀφθαλμοῖς μὲν ἐστὶ ὠφέλιμον· ἀρτηρίαν δὲ καὶ πνεύμονα τραχύνει. Medici addunt οὐβριον, Attici vero ὕδωρ aquam pluuiam vocabant observante Casaubono ad Theophrasti Char. c. 3. p. 43. et sic mox noster. Codd. A. et C. ὑδατι ὀμβρίῳ.

καταχειε] Codd. A. et C. χεῖε.

ῥοιδίων] Lepidus error Martii, qui rosas dedit pro malo punico. Simeon Sethi de Aliment. p. 100. τῆς ὀξείας ὁ χυλὸς, σὺν μέλιτι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐντιθέμενος, ὀξυδερκίαν ποιεῖ, καὶ μάλιστα
ὅτι

ροϊδίῳ τῶν πιπτόντων Lβ'. σίμμι Lαζ'. κηκίδος Lα'.
σὺν ὕδατι λειώσας, διάχρει.

ΠΕΡΙ ΠΤΕΡΥΓΙΩΝ.

Κ Ε Φ. ΕΓ'.

Τὸ πτερύγιον ὑπερσάρκωμά ἐστι τοῦ ἐπιτεφυκότος
ὑμένος, ἀρχόμενον ἐκ τοῦ μεγάλου καινοῦ, καὶ ἐφα-
πλούμενον μέχρι τῆς κόρης, ποιεῖ πρὸς αὐτὰ χαλκοῦ
πενχυμένου Lα'. χαλκάνθου ὀπτῆς Lα'. χρῶ ξηρόν. ἄλ-
λο. μίσυος ὀπτοῦ Lδ'. θερμίνου ἀλεύρου Lβ' σρύχνου
χυλοῦ Lζ'. λειώσας ἐπίχρει.

ὅτε παλαιωθῇ. quomodo succus ille fiat dulcis, docet *Ensta-*
thius in *Hexaem.* p. 10. *Athenaens* lib. XIV. c. 7. p. 690. E.
ροϊδίον μὲν τοι ὡς βοϊδίον, τὸ ὑποκοριστικόν. sed si *Thomae Mag.*
v. 786. morem gerere volumus scribendum ροϊδίον. ac ita ha-
bet Cod. E.

Lβ'] ε β'.

σίμμι] Codd. A. et C. σίμη ε. α'. ε'. Cod. E. σύμμεως Lα'.

κηκίδος Lα'.] Cod. E. κικίδος οὐγΓ. α'.

διάχρει] Codices Mss. Vind. καταχρει. Cod. E. ἐπίχρει.

Cap. LXIII. Cod. E. νη'.

Τὸ πτερύγιον] *Celsus* lib. VII. c. 7. *Cassius Quaest. Medic.* 12.
Paulus lib. III. c. 22. *Aethnarius* de affect. spir. animal. lib. I.
c. 11. p. 42. et dignot. morb. lib. II. c. 7.

ὑπερσάρκωμα] *Paulus* l. c. νευρώδης ὑπερχή. Cod. B. ὑποσάρ-
κωμα. Codd. A. et C. ὑπερηρχομένα.

τοῦ ἐ.] Codd. A. et C. ὑμνωδες. Codd. D. et E. ὑμενωδες.

ἀρχόμενον] Codd. A. et C. ἀρχομένου.

ἐφαπλούμενον] Codd. A. et C. ἐφαπλουμένου. conf. c. 124.
Longus lib. I. p. 15. ὡς τοῖς τ' ἐμπροσθίους πόδας ἐφηπλώ-
σθαι ταῖς χερσὶ, ubi vide, quae docte, ut solet, adnotavit
cel. de *Villoison*.

mae una et semissis, gallae drachma, aqua tritae il-
linuntur.

DE VNGVE OCVLORVM,

QVOD ΠΤΕΡΥΓΙΟΝ, (QVASI ALVLAM DIXERIS)

VOCATVR GRAECIS.

C A P. LXIII.

Unguis vero quod ΠΤΕΡΥΓΙΟΝ graeci vocant, est ex-
crescentia adnatae tunicae, quae ab angulo magno orta,
ad pupillam quoque pervenit. Huc igitur faciunt. Ae-
ris combusti, atramenti futorii torrefacti, singulorum
drachma, sicca in usum adhibita. Aliud. Misyos tor-
refacti drachmae quatuor, farinae lupinorum drachmae
duae in pulverem redactae ad usum.

κόρης] Rufus Eph. lib. I. p. 25. Pollux lib. II. c. 4. segm. 70.
Asterius apud Photium Biblioth. p. 1504 καὶ τὸ μέσον τοῦ
κύκλου διὰ τοῦτο προσηγόρευται κόρη, ὥς αἰεὶ τὴν μορφὴν ταύ-
κατ' ἀντικεῖ βλέποντι παραδακνύον ἀνθρώπινην.

αὐτὰ] vid. ad. c. 16.

χαλκοῦ] Ignorat Cod. E.

χαλκῆίδος] Codd. A. et C. χαλκῆίδης.

ξηρὸν] Codd. A. C. et D. ξηρῶ. Cod. B. et E. ξηρῶ. Auctiores
hic sunt codices Mss. Cod. B. λίθου μαγνίτου ουγι. δ'.
(Codd. A. et C. ε' δ') μίλτου σινωπίδος (Codd. A. et C. συν-
οπίδος ε' β.) κρόκου (omittunt A. et C.) ἀνὰ εὐγΓ. β'. μέλι-
τος ἁττικοῦ τὸ ἀρκοῦν. Pergit addere Cod B. quae in edito
leguntur, codices A. C. et E. addunt ἐπιχρίε et capiti finem
imponunt, rescillis reliquis. Cod. E. λίθον μαγνίτην Lδ'. μίλο-
του σινωπίδιου Lβ'.

ποιῶ] Cod. D. ἐφ' ᾧ ποιήσεις οὕτως.

σινωπίδος] Cod. D. σινάπιδος.

σεύχινου] Cod. E. σερχίνου.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. et mox iterum, delet Cod. E.

ἐπίχρίε] Cod. E. χρίε.

Σ Μ Ι Κ Τ Α Ο Τ Λ Ω Ν.

Κ Ε Φ. ΕΔ.

Ἀνεμόνης ἀπάσης ὁ χυλὸς τὰς οὐλὰς ἀποσμήχει
τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς· ὁμοίως καὶ τοῦ κενταυρίου τοῦ μι-
κροῦ ὁ χυλός. ἐπὶ δὲ τῶν χρονιωτέρων καὶ σιγῆρῶδων
νίτρον μετ' ἐλαίου παλαιοῦ λειωθέν ἐπιμελῶς, καὶ ἐγ-
χρίόμενον, καλῶς ποιεῖ καὶ σηπίας τὸ ὄσρακον καυθέν,
καὶ μετὰ μέλιτος λειωθέν. ἄλλο. ξηρίον τὸ σεβήριον κα-
λύμενον πρὸς ὀξυδορκίαν. καδμίας οὐγΓ. γ'. αἰλὸς ἀμ-
μωνιακοῦ οὐγΓ. ας'. Φύλλου οὐγΓ. γ'. πεπέρεως Lς'.
ποιήσας ξηρίον, ὑπάλειφε· τοῦτο ποιεῖ καὶ πρὸς ξη-
ροφθαλμίαν.

ΞΗΡΙΟΝ ΤΟ ΦΩΣ ΛΕΓΟΜΕΝΟΝ

πρὸς ἀμβλυωπίαν καὶ πρὸς ὀδόντων
πόνους καὶ ῥεύματα.

Κ Ε Φ. ΕΕ'.

Καδμίας Lη'. αἰλὸς ἀμμωνιακοῦ Lδ'. κρόκου Lβ'. πε-
πέρεως Lβ'. Φύλλου, ἀρσενικοῦ ἀνὰ Lα'.

ΠΡΟΣ

C a p. LXIV.

Σμικτὰ] 1. Σμηκτικά ut apud Alex. lib. II. c. 5. p. 141. La-
cuna hic iterum in codicibus Mss. nam sex capita sequentia
migrant.

Ἀνεμόνης] ἀνεμώνης. Paulus lib. III. c. 22. Marcellus Empir. c.
VIII. p. 68. ἀπάσης addit noster, quod ejus species sint plures,
vid. Matthiolus ad Dioscoridis lib. II. c. 172.

ἀποσμήχει] Jo. Chrysostomus de Virginitate p. 47. νηξείας καὶ
εὐχαῖς συνεχῶς προσκρετεῶν ἀποσμήξαι τὸν ῥυπον τῆς ψυχῆς.
conf. idem ad Pauli epist. II. ad Timoth. Sermon. VI. p. 357.
Euphorius Aedesio p. 42. τὴν ὄψιν καὶ τὸ πρόσωπον ἀποσμήσαι
τῷ ὕδατι βουλόμενος.

ἐπὶ τῶν] Noster c. 113. ἐπὶ τῶν μεγίστων ὀδονταλγιῶν ἀκρῶς
ποιεῖ.

μέλιτος λειωθέν] μετὰ μέλιτος καὶ λειωθέν Alex. I. c.

QVAE EX SMEGMATIS

CICATRICES EXTERVNT.

C A P. LXIV.

Anemonae omnis succus cicatrices oculorum exterit, similiter etiam centaurii minoris succus, in magis autem vetustis et scirrhis nitrum cum oleo veteri diligenter tritum et illitum belle facit, item sepiae testa combusta, et ex melle contrita. Pulvis severius cognomento, ad acuendum visum, cadmiae unciae tres, salis ammoniaci uncia una semis, folii unciae tres, piperis drachmae semissis, in pulverem redacta sublinito. Facit etiam ad aridam lippitudinem, quam Graeci xerophthalmiam appellant.

PVLVIS, CVI NOMEN EST

A LUMINE, PHOS, AD OCVLORVM HEBETVDINEM, ET DOLORES DENTIVM FLUXIONESQVE EFFICAX.

C A P. LXV.

Cadmiae drachmae octo, salis ammoniaci drachmae quatuor, croci drachmae duae, piperis par pondus, folii, auripigmenti, singulorum drachma.

Q 2

AD

ξηρίον] *Alex.* l. c. p. 146. *Galenus* sec. loc. lib. IV. p. 209.

Plura dat *Juglerus* Biblioth. Ophthalm. p. 83.

ὀξυδορκίαν] *Plutarchus* T. I. p. 119. ὥσπερ ὀξυδορκικὸν ἔρμματα ταρασσομένα καὶ φλεγμοῖσιντι.

οὐγΓ.] *Alex.* δραχμ.

ὑπάλοιφε] c. 71. *Aristophanes* Acharn. vs. 1028.

τοῦτο] ignorant *Alex.* exemplaria, unde mox καὶ ποιῶ.

C a p. LXV.

φῶς] *Alex.* lib. II. c. 5. p. 146. Id est sanitas, salus. — *Homerus* Iliad, Z. vs. 6.

φῶς δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν.

abi

ΠΡΟΣ ΑΜΒΛΩΠΙΑΝ,

καὶ ἀρχομένας ὑποχύσεις.

Κ Ε Φ. Ες.

Χολὴν πέρδικος, καὶ χυλὸν μαράθρου ἐγχρίε. πάνυ καλὸν καὶ πρὸς τὰς ἀρχομένας ὑποχύσεις, καὶ ὁ πρωτεύς τὸ κολλούριον. ἄλλο. χολὴ αἵτου καλῶς ποιεῖ, καὶ μετὰ μέλιτος ἐγχριομένη. Γραφῆναι δὲ χρὴ καὶ τὸ τοῦ προφήτου ὑγροκολλούριον.

ΠΡΟΣ

ubi Schol. φῶς, φῶς, χαρὰν, σωτηρίαν. Horatius Carmin. lib. IV. od. 5. vs. 5.

Lucem redde tuae dux bone patriae.

ubi vid. Acron p. 222. Sic αἰς salus vel medela est observante Pighio ad Valerii Max. lib. I. c. 5. p. 55.

ἀμβλωπία] hac laboravit Tiberius, quam ita describit Xiphilinus Tiberio p. 99. πλεῖστον γὰρ τοῦ θύκτους βλέπων, ἐλάχιστα τῆς ἡμέρας ἑώρα. conf. Suetonius lib. III. p. 415. et ad eum Casaubonus.

C a p. LXVI.

ὑποχύσεις] Celsus lib. VI. c. 6. lib. VII. c. 7.

πέρδικο] Alex. l. c. p. 147. μετὰ μέλιτος καὶ χυλοῦ. Marcellus Empir. c. VIII. p. 60. Perdici fel mixtum inelli attico caliginem tollit. conf. Dioscorides lib. II. c. 72. Simeon Sethi p. 94. Q. Ser. Samonicus c. XIV. vs. 23. Sextus Placit. c. 27. Kiranides p. 148. Bald. Rouffens Epist. Medicin. LIX. p. 220.

μαράθρου] Plinius H. N. lib. VIII. c. 27. Origenes contra Celsum lib. IV. p. 220. Aelianus H. A. lib. IX. c. 16.

πρωτεύς] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 219. Paulus lib. VII. c. 16. p. 282. Marcellus Empir. c. VIII. p. 74. Protea medicae operam navasse licet cum inter medicos non retulerint historiae medicae conditores Bomier ex Clericus patet ex Apuleji Apolog. p. 270. Cum tamen nunquam apud eum (Odyss. Δ.) marino aliquo ac pisculento medicavit nec Proteus faciem etc. Videtur autem illis adnumerandus medicis, qui partibus faciei medebantur, juxta morem Aegyptiorum, de quo Herodotus lib. II. p. 120. Fertur modo aqua factus esse, modo ignis, quod allegorice interpretantur Heraclitus de incredib. c. 29. Heraclides Allegor. p. 489. Caelius Rhodig. Lect. Antiq. lib. XX. c.

AD HEBETVDINEM

ET INCIPIENTES OCULORVM

SUFFUSIONES.

CAP. LXVI.

Fel perdicis cum melle et succo foeniculi, illinito. Admodum efficax etiam ad incipientes suffusiones, collyrium protheus existit. Fel aquilae bene facit cum melle illitum. Scribendum etiam est prophetae Hygrocollyrium.

Q 5

DE

31. et *Harduinus* ad *Pjini* lib. XXX. c. 1. Seientiam ejus aliter interpretatur *Synefius* Epist. 138. p. 86. Sunt qui eum crebro vestimenta mutasse perhibent. An medicus hos quidam morbos curabat aqua marina, illos vero igne? Creditus fuit post mortem oracula fundere et statua ejus aegrotantibus opitulari, ut perhibet *Athenagoras* Legat. pro Christian. p. 30. unde forte hujus formulae origo arcellenda.

Χολή αἰτοῦ] *Aelianus* H. A. lib. I. c. 43. *Sextus* Placit. c. 23. *Marcellus* Empir. c. VIII. p. 60. *Kiranides* p. 114.

αἰτοῦ] ita poster iterum c. 260. *Maeris* p. 5. αἰτὸς, Ἀττικῶς. αἰετὸς, Ἑλληνες. *Aelianus* H. A. lib. I. c. 42. *Stephanus* Byz. de Urb. v. Ἀλαί p. 88.

καλῶς ποιεῖ] *Aeschines* dialog. II. p. 63. καλῶς δὲ καὶ σὺ ποιεῖς παρρησίων. *Aphthonius* Progymn. p. 42. ἡμῖν ὥσπερ καλῶς ποιοῦντες οἱ πρόγονοι. *Aeneas* Sophist. ep. 10. *Plinius* lib. XXIX. c. 6.

γραφῆναι] praescribendum est. *Plato* Politic. p. 175. μήτε τὸν κάμνοντα ἕτερα τολμῶντα παρὰ τὰ γραφέντα δοῶν. *Aretaeus* cur. morb. acut. lib. I c. 2. p. 79. E. pro quibus dixit *Cebes* tabula p. 202. εἰ δὲ μὴ ἐπείδετο οἷς ἐπέταττει ὁ ἰατρός.

προφήτου] Procul dubio ex Aegypto in Graeciam migravit haec compositio: nam sacerdotes apud Aegyptios prophetae dicebantur, vid. *Apulejus* Metamorph. lib. II. p. 47. et medicinae periti erant. *Heliiodorus* lib. III. p. 156. in primis Antinoi, ut docuit *Casaubonus* ad *Spartianum* p. 137. unde collyrii hujus usum invaluisse suspicor tempore Hadriani, quem medicinae studiosum fuisse, testatur *Caryophylus* de usu et praestantia thermar. p. 35. Parabatur autem ut hariolor, in fano Isidis, unde aegri illud petebant, ac in quo habitabant prophetae et aliquando etiam peregrinantes. Colligo hoc ex historia quam de

ΠΡΟΣ ΝΥΚΤΑΛΩΠΑΣ.

Κ Ε Φ. ΕΖ'.

Νίτρον τρίψας μεθ' ὕδατος ποταμίου, χρῶ. ἄλλο.
 χολὴν τραγείαν μετὰ μέλιτος ἐγχριε. ἄλλο πρὸς τὸ
 αὐτό· ἦπαρ τραγείον ὀπτήσας, τὸν ἐκ τῆς ὀπτήσεως
 ἰχῶρα συνάγαγε καὶ οὕτως ἐγχριε αὐτούς. αὐτὸ δὲ τὸ
 ἦπαρ ἐσθιειν δίδου, καὶ τὸν αἷμὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὀπ-
 τουμένου κέλευε ἀνεωγόσι δέχεσθαι.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΒΑΨΑΙ

ΛΕΥΚΙΩΜΑΤΑ.

Κ Ε Φ. ΕΗ'.

Χαλκάνθου δραχμ. δ'. ἰκύνθης αἰγυπτίας, κηκίδος
 ἀνὰ δραχμ. δ'. ὕδατι ἀναλαβὼν χρῶ.

de Achaemene refert *Heliodorus* lib. VII. p. 328. qui *Isidis*
 templum introibat ἐναλαψόμενος τὸ ὀφθαλμῶν, addit scriptor
 eroticus οἶσθα γὰρ ὡς φέρεται μικρὸν εἶναι κακώσεως. et p. 333.
Achaemenes de sc. ἀλλὰ ῥᾶν ἔχω μὲν καὶ διαβλέπω σχεδὸν
 τοὶ λοιπὸν συνήθως. conf. *Jo. Langius* *Epist. Medic.* lib. I.
 ep. 33. p. 135.

C a p. LXVII.

[*Νυκτάλωπας*] *Galenus* *Lex. Hippocr.* p. 27. νυκτάλωπες, οἱ τῆς
 νυκτὸς ἄλαιοι. *Glossae Jatrlicae* Mss. νυκτάλωπας, τοὺς τῇ
 νυκτὶ μὴ βλέποντας. ita *Hippocrates* *Praedict.* lib. II. p. 98.
 et *Aëtius* lib. VII c. 48. aliter *Paulus* lib. III. c. 22. et *Aëtia-
 rius* de dignot. morb. lib. II. c. 7. cuinam sententiae adstipu-
 latur noster, non exposuit. Conf. *Marsilius Cognatus* *Var. ob-
 serv.* lib. II. c. 3. *Casaubonus* ad *Suetonium* lib. III. p. 415.
Menagius *Menagian.* T. III. p. 220. *G. Budaeus* ad ff. p. 257.
 Convenit hic observatio *Sexti Empir.* adv. *Mathemat.* lib. I. p.
 17. Φιλομετάβολόν τι ἐστὶν ὁ αἰὼν, οὐκ εἰς φυτὰ μόνον καὶ ζῶα,
 ἀλλὰ καὶ εἰς ῥήματα.

DE NYCTALOPE.

CAP. LXVII.

Nitro ex aqua fluviali trito utitor. Aliud. Fel hirci ex melle illinito. Aliud ad idem. Jecoris hircini faniem, quae dum affatur, effluit, colligito, atque hac eos oblinito. Idem autem jecur comedendum dato et vaporem ejus, dum affatur, oculis apertis excipere jubeto.

AD TINGENDAS

ALBVGINES.

CAP. LXVIII.

Atramenti futorii drachmae quatuor, spinae Aegyptiae, gallae, singulorum drachmae quatuor, aqua exceptis utitor.

Νίτρον] *Alex.* l. c. p. 148.

ποταμίου] aqua fluviali jam ab antiquissimis temporibus lubenter utebantur veteres, vid. *Statius* Thebaid. lib. I. vs. 575. et ad eum *Lactantius*.

ἡπαρ] conf. noster c. 59. *Paulus* lib. III. c. 22. *Sextus* Placit. c. 4. *Plinius* H. N. lib. VIII. c. 50. *Priscianus* lib. I. c. 19.

οὕτως] Est mox, ocus, vid. *Devarius* p. 299. et cap. 61. vel nude, sine additamento, conf. *Marklandus* ad *Maximi* Tyr. Dissert. XVI. p. 680. vel etiam καλῶς, ut *Dores*, notante *Eusebio* apud *Casaubonum* Lect. Theocr. c. II. p. 264.

ἀνεωγόσι] *Anonymus* de V. S. p. 14. κατὰ δὲ τὴν ἐξῆς ἡμέραν εἶδον αὐτὸν ἀνεωγότας τοὺς ὀφθαλμοὺς — ἔχοντα. ita enim leg. non ἀνεωγότα.

Cap. LXVIII.

χαλκάνθη] *Alex.* lib. II. c. 5. p. 149. conf. c. 62.

ΠΡΟΣ ΣΤΑΦΥΛΩΜΑΤΑ.

ΚΕΦ. ΝΘ'.

Χαλκίτεως, κρόκου ἀνά δραχμ. α'. μέλιτος δραχμ.
ε'. ὕδατος τὸ ἀρκοῦν.

ΚΟΛΛΟΥΤΡΙΟΝ ΤΟ ΔΙΑΠΡΟΔΟΝ

ποιοῦν πρὸς ὑποπύους, ὀφθαλμούς, καὶ
σαφυλώματα, καὶ σφακελιζούσας
ὀφθαλμίας.

Ἐπὶ μὲν τῶν σαφυλωμάτων μετὰ γάλακτος, ἐπὶ
δὲ τῶν ἄλλων μετὰ ὠῶν. καθμίας κεκαυμένης, καὶ πεπλυ-
μένης δραχμ. η'. χαλκοῦ κεκαυμένου δραχμ. δ'. ῥόδων ξηρῶν
δραχμ. δ'. ὀπίου θηβαίου δραχμ. β'. κρόκου σικιλικος δραχμ.
δ'. ἐν ἄλλῳ δραχμ. α'. λίθου σχιστοῦ δραχμ. β'. κόμμεως
δραχμ. β'. οἴνω ἀθαλάσσω, ἢ σπαθιτῇ ἀναλάμβανε. Πρὸς
πτερύγια

C a p. LXIX.

διάρρεδον] Alex. l. c. p. 159. Galenus fac. loc. lib. IV. p. 215.
apud quem recte articulus τὸ exulat.

ὑποπύους] Samblichus apud Stobaeum Serm. 44. p. 313. Καθά-
περ τὰ ὑποπύα βέλτιον τὸ κκίεσθαι τοῦ διαμύειν.

γάλακτος] Caprillum puto iunui. vid. historia Democriti apud
Dioscorum Laert. lib. IX. p. 656. de cuius praestantia agit Cae-
lius Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 3. p. 513. vel muliebre.

μετὰ ὠῶν] Favent haec verba conjecturae cel. Trilleri apud cl.
Saxe epist. ad van Wyn p. 59.

θηβαίου] Quod ex Aegypto adferebatur. vid. Strabo lib. XVI.
p. 1128. nec prae iactantia hoc aliaque medicamenta a solo na-
tali vel loco unde adferuntur ita iudicantur ut vane scribit Schol.
Aristophanis ad Ecclesiaz. vi. 404. εἰώθασι δὲ οἱ ἰατροὶ καὶ ἐκ
πατρίδος ὑπ' ἀλαζονείας τὰς βοτάνιας ὀνομάζειν· οἷον Κηρυ-
ναϊκὸν ὅπον καὶ Σμυρναϊκόν. Nam olitori et cauponi merito
est concessum, olus et vinum ex nobilitate soli commendare: vi-
num Thasium, olus Phliasium, ut inquit Apulejus Apologia p.
262. quidni et medicis?

σικίλικος] Alex. κίλικος. ubi Guinterius vertit Sicilicis. conf. no-
tam ejus p. 792. Laudabatur crocus Cilicius, laudabatur quo-
que

AD STAPHYLOMATA.

C A P. LXIX.

Chalcitidis, croci, singulorum drachma, mellis drachmae quinque, aquae quantum satis est.

COLLYRIUM DIARRHODON,

OCULIS PURULENTIS, STAPHYLOMATIS, LIPPITVDI-
NIBVS, IN SPHACELVM DEGENERANTI-
BVS, VTILE.

In staphylomatis quidem ex lacte, in aliis autem ex ovo, cadmiae combustae et elotae drachmae octo, aeris usti drachmae quatuor, rosarum siccarum par pondus, opii Thebani drachmae duae, croci Siculi drachmae quatuor, (alibi legitur drachma tantum) lapidis scissilis drachmae duae, gummi totidem, vino marinae exper-

Q 5

tae

que is quem ferebat Sicilia. De hoc consul. *Dioscorides* lib. I. c. 29. *Scribonius Larg.* c. 4. 29. *Glossae Chemicæ* p. 146. Ejus tamen non meminit *Brydone Itiner.* Sicil. T. II. p. 306. ubi recenset bona, quibus abundat insula illa. De priore vid. *Solinus* c. 41. p. 310. *Strabo* lib. XIV. p. 987. *Plinius* H. N. lib. XXI. c. 6. *Athenæus* lib. XV. c. 11. p. 688. Schol. *Aristophanis* ad Av. vs. 302. *Isidorus* Orig. lib. XVII. c. 9. *Synesius* ad *Dioscor.* apud *Fabricium* Biblioth. Gr. Tom. VIII. p. 236. *Salvagnius* ad *Ovidii* Ibin vs. 202. De utroque *Salmasius* ad *Solinum* p. 75. et p. 545. et Jo. *Rhodius* ad *Scribonium* *Larg.* p. 68. et p. 253. *Σικελικός* autem addiderunt *Alexander* et *noſter*, quod sincerum vellent, nam adulterabatur crocus, ut multa alia aromata et colores, ut queritur Jo. *Chrysostomus* in *Pſalm.* XI. p. 604.

λίθου] Apud *Alex.* p. 159. ante hanc vocem praecedit *σμέγμης δραχμ. α'.* de lapide hoc *Dioscorides* lib. V. c. 145. conf. doct. *Blasius Cariophilus* de antiq. marmorib. p. 57.

ἀλάσσω] Vino aquam marinam admiscebant veteres vel salem, ut testatur *Cato* de R. R. c. 24. et *Caelius* *Aurel.* acut. morb. lib. II. c. 39. rationem exposuit *Plutarchus* T. III. p. 1686. et Schol. *Aristophanis* ad *Nub.* vs. 1239. *Cornutus* de nat. deor. c. 30. p. 226. Jo. *Langius* *Epist. Medic.* lib. I. ep. 27. p. 112.

πτερύγια καὶ συνώσεις. Χαλκάνθου, ἀλὸς ἀρμυωνια-
κοῦ, κόμμεως ἴσα, ὅξει λειώσας, ποίει κολλούριον
καὶ χρῶ.

ΠΕΡΙ ΑΝΘΡΑΚΩΣΕΩΣ

καὶ Καρκινωμάτων.

Κ Ε Φ. Ο'.

Τὸ καρκίνωμα πάθος ἐστὶ τοῦ κερατοειδοῦς, ἔχων
θδύναν σφοδράς. Τοῦτο δὲ τῶν ἀνιάτων ἐστὶ τὸ πάθος.
Τούτους δεῖ πυριῶν, καὶ καταπλάσσειν ἀλεύρω ὀροβίνῳ
ἐν

p. 112. et lib. II. ep. 32. p. 635. conf. Dalechampius ad Plin-
nii H. N. lib. XIV. c. 8. Scaligerana prima p. 166. Vina
graeca a Romanis in libationibus adhiberi negat Plinius l. c.
c. 19. quoniam aquam habeant. idem lib. XXIII. c. 1. Vi-
num marina aqua factum, inutile est stomacho, nervis, vesicae.
adde Athenaeum lib. I. c. 20. p. 26. et Hier. Mercurialem Var.
Lea. lib. II. c. 13. Caupones vinum aqua adulterasse, quam-
vis legibus coërcerentur praeter Asterium apud Photium p.
1501. docuit Casaubonus ad Strabonis lib. XVII. p. 1150.

συχώσις] Celsus lib. VI. c. 3. Galenus Lex. Hippocr. p. 96.
Schol. Aristophanis ad Ran. vs. 1278. Martialis lib. VII.
epigr. 59. Rhazes de Variol. c. 4. p. 248. τὰ σῦνα ἀπογενῶσι
φλυκτινᾶς. quae fuit Arabum forte etiam antiquiorum sen-
tentia, nam ut scribit Jo. de Gadesden apud cel. Grunerum
fragment. medicor. Arabist. de variolis p. 12. cum homo come-
dit ficus frequenter, quae ipsae expellunt materiam ad exteriora.
unde frequenter Arabes et qui eos sequuntur ficus in potu pro-
pinant, ad variolarum eruptionem promovendam. Plura dat
Foësius Oecon. Hippocr. p. 357. M. Raderus ad Martialis lib.
I. epigr. 56. vs. 1. et Harduinus ad Plinii H. N. lib. XX. c.
6. Marcellus Empir. c. VIII. p. 64. ex Scribonio Larg. ad
quem vid. Jo. Rhodius p. 75. Ad palpebrarum veterrimam as-
persionem et excrescentem carnem, quam sycosim Graeci vocant,
in qua est callum durissimum. Oritur etiam si quis nudo insideat
equo. Martialis lib. XIV. epigr. 76.

C a p. LXX. Cod. E. vθ'.

καρκινωμάτων] Cod. E. καρκινώματος.

tae aut palmulato excipiuntur. Ad pterygia et lycoses. Atramenti sutorii, salis Ammoniaci gummi paria pondera aceto laevigata, in collyrium redigito, et utitur.

DE CARBUNCULO

E T

CARCINOMATE.

CAPUT LXX.

Carcinoma tunicae ceratoidis affectus est, quem vehementes dolores comitantur, et omnino est ex vitiis, quae sanationem non recipiunt. His itaque fomenta adhibere, et farinam ex mulla decoctam obducere instar cataplas-

καρκίνωμα] Celsus lib. VI. c. 6. Paulus lib. III. c. 22. Aetnarius de dignot. morb. lib. II. c. 7. Memno apud Photium Biblioth. p. 705.

ἔχων] leg. ἔχον. ac ita cod. B. Potest tamen ἔχων servari, ac si praecesserit καρκίνος, ita Glossae Petronii c. 1. 9. p. 562. de Phaside: Colchidis flumen iugens et omnium Ponti amnium clarissimus. Placet observatio cl. De Rhoer ad Porphyrii lib. III. de Abstinencia p. 241. „Saepe fit apud veteres, ut substantivo adponant adjectivum vel pronomen alterius generis: hoc inde ortum videtur, quod animo scribentis obversaretur alia vox, quae idem exprimeret.“ conf. ipse Porphyrius l. c. p. 266. in primis Scaliger ad Manilium p. 419. et Melchior Goldastus in Valerianum de bona discipl. p. 95. Polyaeus lib. VIII. c. 23. p. 745. Καίσαρ — αὐτὸς μὲν ὀλίγους εἶχεν ἱππέας, τοῖς δὲ ἦν πολὺ πλῆθος ἱππέων, ac si praecesserit πολεμίοις. Theophylactus Simoc. ep. 54. παρώσω τὰς μυρίας πρεσβείας, τὰς σπονδαῖς, τοὺς ὄρκους, ὥς διὰ τῶν προαγωγῶν γυναῖων ἀσπείσω μοι. ubi ed. Kimedoncii habet οὐς διὰ male.

τοῦτο] Codices A. et C. καὶ σημῖον (leg. σχεδόν, ac sic Cod. E. vel potius σχεδόν τι, ut Aeschines Dialog. II. p. 83. ubi vid. Fischerus et cl. Bachius ad Xenophontis Oeconom. c. 3. p. 15. Paulus Aeg. tamen lib. III. c. 19. τι omisit.) εἶναι τῶν ἀνιάτων. Cod. D. ὡς εἶναι τῶν ἀνιάτων.

πυριᾶν] Leg. πυριᾶν. vid. quae notavi ad c. 46.

ἀλεύρω] Codd. A. et C. ἀλευρον ὀρεβίου. conf. c. XXXI.

καταπλάσσειν] Cod. D. κατὰ πλάσσειν.

ἐν μελιρράτῳ, ἢ κρήνου εἴζαν λείαν σὺν μέλιτι, καὶ γάλα
ἐντάζειν τὸν ὀφθαλμὸν. Ἐὰν δὲ νέμῃται τὰ ἔλη, Φα-
κῶ κατὰπλασσε μετὰ μέλιτος. ἢ ἐλαίας φύλλα ἐφθαῖ,
ἢ ἡδυόσμους ἐν οἴνῳ ἐψημένους σὺν μέλιτι κατὰπλασ-
σε. καθαρῶ δὲ γινομένου τοῦ ἔλκους, κατὰπλασσε κρο-
κοῖς ὠπῶν ὀπτῶν μετὰ κρόκου καὶ μέλιτος· πρὸς δὲ τοὺς
ἐν τῷ βλεφάρῳ ἀνθρακας, ἐστὶ δὲ ἔλκος ἐπόδυνον ἐσχάραν
ἔχων μέλαιναν, σαφίδα λειώσας, καὶ κοριανὸν χλωρὸν τὸ
ἴσον

λείαν] Codd. A. et C. λύαν. Cod. E. λιαῦν.

ἐντάζειν] Noster quidem, c. 90. ἐντάζειν δὲ τὸ εὖς αἶνός οὗρον.
malim tamen legere εἰς τὸ εὖς et hic εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, ita
enim recte c. 75. et 82. et eleganter c. 189. ἐντάζει τῇ εἰνὶ
pro τάζει ἐν τῇ εἰνὶ. conf. *Salmasius ad Tertullianum de pallio*
p. 401. aut apud nostrum legend. τῷ ὀφθαλμῷ. Codd. A. et
C. τάζειν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Cod. B. ἐντάζειν τῷ ὀφθαλμῷ.
Cod. E. εἰς τὸν ὀφθαλμὸν.

νέμῃται] Codd. A. et C. νέμειται.

φύλλα] Codd. A. et C. φύλων omisso ἐφθαῖ. Codd. B. et E.
φύλλα ὀπτά.

ἡδυόσμους] Glossar. *Philoxeni* p. 113. Menta, ἡδυόσμον, ἡδυόσ-
μον. leg. ἡδυόσμον, ἡδυόσμος. Restituit ἡδυόσμος Doct. *Nicla-*
sus *Geopon.* lib. XII. c. I. p. 844. *Panlus* I. c. σιδίσις quem
secutus est interpres, sed noster hic, ut alibi, ducem suum de-
reliquit. Codd. A. et C. ὀδυόσμον. Cod. B. ἡδυόσμον. Cod.
E. ἡδιόσμου.

ἐψημένους] Codd. A. et C. ἐψημένους. Cod. B. ἐψημένον. Cod.
E. ἐψημένα λειῶν.

σὺν] Codd. A. et C. λυάσας σὺν. Cod. B. λείου σὺν.

κροκοῖς] Codd. A. C. et E. κρόκους.

ὀπτῶν] Cod. E. ἐφθῶν.

κρόκου] omissum in Codd. A. et C.

πρὸς δὲ τοὺς] Leg. πρὸς δὲ τὸν nempe ἀνθρακα, aut hoc vocabu-
lum plurali numero poni oportebat: vel more suo de uno nu-
mero ad alium defilit. *Ensebius* H. E. lib. IX. c. 7. p. 262.
οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν διαφερόντως ἐπιπλήσων
γινόμενον (ὁ ἀνθραξ) μυρίους ὅσους ἀνδρας ἀμα γυναῖξί καὶ
παισὶ, πηροὺς ἀπειργάζετο. τοὺς agnoscunt codices Mss.

ἀνθρακας] Codd. A. et C. ἀνθρακας. Cod. D. ὀνθρακας ὁ εἷν
ἔλκος. δὲ omittunt Codd. A. et C. Cod. B. ἕτερον εἷν ἔλκος
κατὰ

cataplasmatibus oportet, vel lilii radicem cum melle tritam, et lac instillare oculo. Si vero ulcera serpunt, lentacula cum melle, vel foliis oleae decoctis, vel malicorio in vino cocto cum melle ad cataplasmatibus modum utitor, repurgato vero ulcere, ovorum assatorum lutea cum croco et melle ad cataplasmatibus formam applicato. Ad palpebrarum vero carbunculos, (ulcus autem est dolorosum, et crustam habens nigram) uvam tritam et coriandri semen viride pari pondere imposito, vel lenticulam

κατώδυνον. Anthracis miram etymologiam dat Guido Cauliacensis Tract. II. Doct. I. c. I. p. 63.

ἐπόδυνον] ἐπώδυνεν. Codd. A. et C. ἐπόδυνες. Frequentissime in terminatione vocum peccatum est a librariis, exemplo sic locus Longi Pastor. lib. I. p. 13. ἀρα φαρμάκων ἐγεύσατο χλόνι μέλλουσα με φιλεῖν; πῶς οὖν οὐκ ἀπέθανεν; leg. ἀπέθανον. Galienus Protrept. (si modo G. leni libellus, qua de re dubitat Casp. Hoffmannus ep. ad Th. Reinesium ep. 24. p. 90.) c. 7. p. 29. ἀξιῶν, ὅλον σχεδὸν ἔθνος τὸν ἐπ' ἀμαθίᾳ ψόγον ἀπολύεσθαι leg. ἔθνος τοῦ ἐπ' ἀμαθίᾳ ψόγου.

ἐσχάραν] Codd. A. et C. χρεῖαν ἔχομεν μέλαιναν. Emenda χρεῖαν ἔχον μὲν μ. Sapiunt haec verba glossema.

ἔχων] Suspiciari licet et hic ἔχον legendum, ut supra et referendum ad modo praecedens ἔλκος: verum cum norim auctores aliquando adiectivum ad remotius vocabulum referre, vid. Dornville Vann. Critic. c. 7. p. 193. et Marcklandus ad Maximum Tyr. Diff. X. p. 670. possumus ἔχων servare et cum ἀνδραζ conjungere. Orpheus de Lapid. p. 304. vs. 42.

Τὴν ἐγὼ ἀρπάξας ὀλέου κατέπαυα δράκοντος
Ἐσπεφθην.

corrigo τὴν et ad remotius τρίψος, non vero ad proxima praecedens σχιζης refero, quod cum non animadverterent librarii proclive erat τὴν scribere. Codd. B. et E. ἔχον. conf. locum Theophrasti supra notatum.

σαφίδα] Codd. A. et C. ἀμφίδα Cod. E. σαφίδας.

τὸ ἴσον] Cod. B. ἐξίσου.

φακὼν] φακόν. Plurimum sollicitos habuit hoc vocabulum grammaticos. vid. Thomas Mag. p. 882. et ad eum Oudendorpius. Ammonius p. 41. et ad eum Valckenaerius et Fischerus ad Moeridem p. 115. Lexic. Biblioth. Coislin. p. 476. Codices Mss. φακόν.

ἴσον ἐπιτίθει, ἢ Φαιῶ σὺν μέλιτι. ἢ ἀρνογλώσσου χυλόν, ἢ τὰ φύλλα σὺν μέλιτι, ἢ χυλόν πολυγόνου, ἢ ἀνδράχην.

ΠΕΡΙ ΑΜΑΤΡΩΣΕΩΣ

καὶ

ἀμβλυωπίας.

Κ Ε Φ. Ο Α'.

Ἡ μὲν ἀμαύρωσις παντελής ἐστὶ τοῦ ὁρᾶν παρεμποδισμός, χωρὶς τινὸς φανεροῦ πάθους· ἡ δὲ ἀμβλυωπία ἀμυδρέτης τοῦ ὁρᾶν. καὶ δεῖ τούτους ἐκ τῶν κανθῶν κενώσασθαι

κορίανδρον] Cod. E. ῥίγανον. forte leg. ὀρίγανον. Glossae Jatr. Mss. κολύανδρος, κορίανδρος. Schol. Aristophanis ad Equit. vi. 673. κορίαννον εἶδος βοτάνης, τὸ νῦν κολίανδρον. conf. quae de literis ρ et λ notavi ad. c. VIII. et ad c. 73. et 83.

χλωρόν] Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. II. c. 8. p. 101. conf. Schulze Toxicol. c. VII. p. 31.

ἀρνογλώσσου] Codd. A. et C. ἀρνογλώσσοι χυλόν. Codd. B. et E. omittunt haec usque ad ἢ χυλόν π.

ἀνδράχην] Cod. B. ἀνδράχης. Sequitur in tabula Cod. D. lemma sequens περὶ λοιμῶδων ἐλκῶν, caput ipsum desideratur. Quantivis vero pretii mihi hoc lemma, nam Theophanem nostrum vel auctorem hujus capituli, quisquis demum is fuerit, indicare arbitror *pustulas variolosas*, quas in palpebris et adnata omni non semel vidi ac norunt medici omnes: unde adparet eum cum Arabibus consuevisse ac variolas sibi notas habuisse, quas distinguit ab aliis ulceribus, de quibus egit cap. 55. et de anthracibus de quibus cap. praecedens consulendum, quod infringit sententiam vitorum doctorum, qui per anthraces variolas intelligendas nobis persuasum iverunt, vid. cel. Grunerii Antiquit. variolar. p. 4. et Morb. Antiquit. p. 16. et seqq. Neque arbitror hoc caput ab alio Theophani obtrusum esse cum laciniae ejus panno adsutae ex scriptoribus eo antiquioribus depromptae sint. Adparet quoque nomine aetate auctoris apud Graecos recentiores, variolae indigitabantur, nam eas λοιμικὴν vocarunt interpretes graecus Rhazis et Synesius de febr. c. 9. p. 288. Neque amplius solus Synesius dicendus est inter Graecos variolarum meminisse, cum jam ei comitem adjungere liceat nostrum. Conjecturis si ulterius indulgere luberet, plura inde excul-

culam cum melle, vel plantaginis succum, vel folia cum melle, vel polygoni succum, vel portulacam.

DE OBSCVRITATE ET HEBETV-

DINE SEV OFFVSCATIONE

OCVLORVM.

C A P. LXXI.

Obscuritas (quam ἀμαύρωσις Graeci vocant) perfectum est videndi impedimentum, absque manifesto affectu, quemadmodum ἀμβλυωπία visus quaedam obscuritas est. In hoc casu sanguis ab angulis auferendus, et hiru-

exsculperem. Sic cur λοιμικὴς vocabulo variolas denotauerint Arabes, haec forsitan est ratio, quod illae pestilentiam aut praecurrerent, vel eam comitarentur, nam hoc observavit Theologus literatissimus *Franciscus Martinius*, Epistolar. p. 343. *Commo-ueor etiam, quod D. Valenzyn Elburgi decumbat ex variolis, pestilentiae vel prodromis, vel afflechs.* Hoc enim scripsit anno 1642. qua tempestate pestilentia Belgium foederatum depopulabatur. Quae opinio tunc temporis incolarum mentem pervaserat, nam ita scribit *Salmasius* ad *Ruteanum* anno 1633. lib. I. ep. 43. p. 93. *Ils tiennent ici par tradition, que ce mal (variolae) est un tres-certain avantcoureur de Peste.* quae opinio jam ex nostratium mente deleta est. Huc etiam refero quae scribit *Martin. Langius* ad fratrem suum Joannem Epist. Medic. lib. II. ep. 23. p. 591. *parva puerorum exanthemata, quae vobiscum increbrescunt, magnorum pestis apostematum fore indicia.* Caput ipsum intercidit forte, quod librarii non caperent, quam adfectionem indigitaret auctor.

C a p. LXXI. Cod. E. ξ'.

Περὶ] Codd. A. et B. περὶ ἀμαυρώσεως ἀμβλυώπων.

Ἡ μὲν] *Paulus* lib. III. c. 22. Caeterum multa mutavit noster, quantum ad dictionem.

ἀμαύρωσις] *Nic. Tulpius* Observ. medic. lib. I. c. 10. et 31.

τιὸς] Ejiciunt codd. A. B. C. et E.

ἀμυδρότης] *Paulus* ἀμαυρότης. Codd. A. et C. ἀμυδρότη

καὶ δὲ] παροδοὶ Codd. A. et C.

καὶ θῶν] quomodo in majoribus angulis instituenda sit venae sectio, docuit *Anonymus* de V. S. p. 25. de voce καὶ θῶς consul. *Casaubonus* ad *Persium* Sat. V. p. 402.

νῶσσι αἵματος, καὶ βδέλλας ἐμβαλεῖν κατὰ τοὺς κροτά-
 Φους, καὶ τὴν γαστέρα κενῶσαι διὰ τῆς ἱερᾶς Ρούφου,
 καὶ πταρμοῖς χρησέον, καὶ ἐμέτοις, καὶ ὑπαλείφειν τοῖς
 ὀφθαλμοῖς, πρῶτον μέλιτι καὶ ἐλαίῳ παλαιῷ, ἴσον. ἄλ-
 λο. ἔπειτα τῷ συνθέτῳ τούτῳ. κρόκου δραχμ. β'. χο-
 λῆς υαίνης δραχμ. β'. πεπέρεως κθ. πέ. μαράθρου χυ-
 λοῦ, ἄλως ἀμμωνιακοῦ δραχμ. α'. μέλιτος δραχμ. β'.
 λειώσας ἀπόθου, καὶ ἐγχεῖε ἀποσπογγίζων θάλασσαν
 θερμήν.

ΠΕΡΙ

αἵματος] Subaud. βραχύ τι. vid. ad c. 10. Codd. A. C. et E.
 αἷμα.

βδέλλας] Kivanides p. 142. Julianus apud Cyrillum lib. VI. p.
 202. A. νῦν δὲ ἡμῖν συμβέβηκεν ὥστερ ταῖς βδέλλαις, τὸ χεί-
 ρισον ἔλκεν αἷμα ἐκᾶθεν, ἀφ᾽ οὗαι δὲ τὸ καθαρώτερον; quae
 veterum quorundam fuit opinio: sed vid. Hebenstreit Palaeol.
 Therap. p. 608.

ἐμβαλεῖν] Cod. D. προβαλεῖν. Cod. E. προσβαλεῖν. Verbi ἐμ-
 βάλλειν usus plurimus apud medicos et nostrum. Codd. A. et
 C. προσβάλλειν. Leg. apud nostrum ἐμβάλλειν.

τοὺς] Cod. D. τῶν κροτάφων.

γαστέρα] Codd. A. et C. γαστέραν.

κενῶσαι] Aelianus H. A. lib. V. c. 39.

Ρούφου] Compositionem tradit Paulus lib. VII. c. 8. Codd. A.
 et C. ρουφίω. Cod. B. ρουφίου.

πταρμοῖς] Pro πταρμικοῖς, ut habet codd. B. et E. πταρμῶν Codd.
 A. et C.

τοῖς ὀφθαλμοῖς] τοῖς ὀφθαλμοῖς. ac ita recte Cod. E. *Aristo-*
phanes Acharn. vs. 1028.

Ἰπάλειψον εἰρήνη μετὰ τῷ ὀφθαλμῷ ταχύ.
 Cod. B. ἐπαλείφειν τοὺς ὀφθαλμούς.

πρῶτον] Cod. B. πρῶτον μὲν.

μέλιτι] Codd. A. et C. μέλι καὶ ἐλαίον.

ἴσον] Cod. E. κατ' ἴσον.

ἄλλο] Leg. ἢ ἄλλῳ. Oleo vetusto vel alio. ἄλλο ignorant codi-
 ces Mss.

ἔπειτα] Cod. B. εἶτα.

συνθέτῳ] Cod. B. συνθέτων.

τούτῳ] Codd. A. et C. τοῦ.

δραχμ.] Codd. A. et C. ς'. Cod. E. Lβ'.

hirudines temporibus admovendae, et alvus Hiera Ruffi ducenda, et medicamentis quae sternutamenta movent utendum, et vomitus eliciendus, et oculi primum melle et oleo veteri pari pondere sublinendi. Aliud compositum, quod deinde applicandum, croci, fellis hyaenae singulorum drachmae duae, piperis grana octoginta unum, succi foeniculi, salis ammoniaci singulorum drachma, mellis drachmae duae. haec trita reponito, et illinito, prius tamen spongiam in marinam calidam demergens.

DE

ζαίνης] Marcellus Empir. c. VIII. p. 57. et p. 62. Priscianus lib. I. c. 19. Kiranides p. 96. Scribonius Larg. c. 4. 38. Plinius H. N. lib. XXVII. c. 8. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 16. Salmasius ad Solinum p. 237. Apollonius canino felle uti malebat teste Plinio lib. XXIX. c. 6. Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 79. Philoponus vel ut alii Michael Ephes. ad Aristotelem de G. A. lib. III. p. 72. ἐστὶ δὲ ἡ ζαίνα ζῶον ὁμοίον λύκῳ, ὅπερ ἐν Ἐφέσῳ νῦν ὁ πολὺς ἀνθρώπος Γαίονον ὀνομάζει.

δραχμ.] Cod. B. ἀνὰ οὐγγ. β'.

κῶ] Ex Paulo patet κόκκους hic intelligi; de qua voce vid. Martinus Etymolog. p. 780. et Reinesius ad Petronii c. 76 p. 381. Codd. A et C. κόκκους. Cod. E. κοκκ. σπε.

χυλοῦ] χυλόν, codices Mss. et dosin addit Cod. B. οὐγγ. ις. Codd. A. et C. 5 ις.

αἰλός] Migrat e Cod. E.

ἀποσπογγίζων] Male vertit interpres, est enim sponsia detergere aqua marina madefacta. Schol. Aristophanis ad Equit. vs. 905. περιψῆν, ἀντὶ τοῦ καταμάσσειν, ἀποσπογγίζειν. Codd. A. et C. ἀπὸ σπογγίζαν.

ἀπόθου] Cod. E. ἀπόθετ.

θάλασσαι] θαλάσσα. θερμῇ. Codd. A. et C. θαλάσσης θερμῆς ὕδατι. Cod. B. θαλασσίᾳ ὕδατι θερμῇ. Cod. E. θαλάσση θερμῇ.

ΠΕΡΙ ΓΛΑΥΚΩΜΑΤΟΣ

καὶ αἱ

ὑποχύματα.

Κ Ε Φ. Ο Β'.

Τὸ γλαύκωμα τοῦ κρυσταλλοειδοῦς ὑγροῦ πάθος ἐστίν, ὑπὸ ψυχρότητος μεταβαλομένου ἐπὶ τὸ γλαυκόν. τὰ δὲ ὑποχύματα, ὑγροῦ παρέγχυσις, πηγνυμένου μεταξὺ τοῦ ραγοειδοῦς, καὶ κρυσταλλοειδοῦς. Τούτους δεῖ Φλεβοτομεῖν, καὶ καθαίρειν, καὶ σικυᾶν. καὶ ὑδροποτεῖν, καὶ ἀποφλεγματοῖν. ὅσοι δὲ ἀπὸ ζομάχου ἐκ τινος κακοχυμίας, ἢ χολοδεσέρων ἀτμῶν ἀναδιδομένων βλέπωσιν, οἷον κωνώπια, καὶ ὅσα ὑποχέομενοι ὀρῶσι, τὴν πιπρὰν δώσωμεν,

Cap. LXXII. Cod. E. ξα'.

Περὶ] Codd. A. et C. περὶ γλαυκώματα καὶ ὑποχύματος. Cod. E. ἀποχύματος.

Τὸ γλαύκωμα] Paulus lib. III. c. 22. Oribasius Anatom. p. 42. Foësius Oecon. Hippocr. p. 84. Hadr. Alemannus in Hippocratem de aëre etc. p. 176. Glaucoma est crystalloidis aut vitrei humoris in glaucum aut fuscum colorem mutatio. Codd. A. C. et E. Τὸ μὲν γλ.

πάθος] Codd. A. et C. πάθους.

Ψυχρότητος] Cod. E. υγρότητος.

μεταβαλομένου] Recte codd. A. et C. μεταβαλλομένου. Cod. D. μεταβαλλόμενον.

ὑποχύματα] Aëtius de affect. spir. animal. lib. I. c. II. p. 42. Suffusione laboravit Carneades teste Diogene Laërt. lib. IV. p. 297. Operationis chirurgicae non meminit noster, quam non ignoravit Clemens Alex. Paedagog. lib. I. c. 6. p. 93. Codd. A. et C. ὑποχύματα. Cod. B. τὸ δὲ ὑπόχυμα. Cod. E. ὑποσχήματα.

παρέγχυσις] Cod. D. παρέγχυσιν. Codd. A. et C. παρέγχησις.

πηγνυμένου] Interpres videtur legisse πηγνυμένου.

δα] abest a Codd. A. et C.

ὑδροποτεῖν] Cod. B. ὕδωρ ποτίζειν.

DE GLAUCOMATE

E 2

SUFFUSIONE.

CAP. LXXII.

Glaucoma seu glaucedo vitium est humoris, qui a similitudine crystalli κρυσταλλοειδής dicitur, cum ob frigidatem in glaucum colorem transit. Hypochymata vero humoris affusio, qui inter tunicas rhagoidem et crystalloidem suffocatur. His itaque sanguis mittendus, cucurbitulae sine ferro admovendae, et aqua potui danda, et medicamenta quae pituitam per os eliciunt, exhibenda erunt. Quibus vero cœu culices oculis obversari videntur ex quadam humorum pravitate, vel biliosioribus vaporibus sursum a ventriculo elatis, his picram

R 2

exhi-

όσοι] Bene interpretes quibus. Emenda Oribasium Collect. lib. II. p. 13. καὶ ὅσαι συντήξεις ἐπὶ γαστέρα συννεύουσιν. leg. καὶ ὅσοις. Codd. A. et C. ὅσοις. Cod. E. ὅσοι.

σομάχου] Cod. E. σόμαχον.

κακοχυμίας] κακοχυμίας Codd. A. et C.

χυλοδεσέρων] Codd. A. et C. χυλοδεσέρων.

βλέπουσιν] Codd. A. C. et E. βλέπουσιν.

ἐν δὲ] Non agnoscit δὲ cod. E.

μέλιτι] Cod. D. μέλι καὶ ἔλαιον.

κωνώπια] Scita est Rhazis observatio lib. IX. ad Almanforem c. XXVII. p. 63. modo Rhazis sit hic foetus, qua de re dubitat H. Conringius in introduct. c. III. p. 98. Cum igitur utrique oculo muscae aut culices, aut quid simile occurrere videatur, pro certo habendum ex affectu ventriculi malum pendere. Si autem altero tantum oculo hujusmodi apparitiones conspiciantur, vitium oculo proprium esse judicatur.

κωνώπια] Codd. A. et C. κνώπια. Actuarius de affect. spir. animal. lib. I. c. 11. p. 42. Cassius Quaest. Medic. Q. 19. Caesilius Aurel. in orb. chron. lib. I. c. 4. Aetianus H. A. lib. XVII. c. 40. κατὰ τὴν τοῦ Σαρίου τοίην ἐπιτολὴν κωνώπια τινὰ ἐκπληκτικὰ, ubi cel. Abr. Gronovius ex auctoritate codicis Medicei edidit κωνώπων νεφὴ τινὰ addens in notis. „Prior vox „probi commatis non est, neque ab ullo scriptorum Graecorum „quod

δώσωμεν, καὶ διὰ ταύτης καθαίρωμεν. Ἐν δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς χρησέον τὸ μὲν πρῶτον μέλιτι καὶ ἐλαίῳ σὺν μαράθρου χυλῷ· ὕσερον δὲ τούτοις. Σαγαπήνου δραχμ. β'. ὁποῦ κυρηναϊκοῦ, ἐλλεβόρου λευκοῦ ἀνὰ δραχμ. ε'. μέλιτος λειώσας ἐπίχρει. ἄλλο. καυκαλίδων χυλὸν, χαμαιδρίου, κορωνοποδίου, ἐλάσου ἴσον. τοὺς χυλοὺς ξηράνας, ποιοῦ κολλούρια καὶ χρῶ.

“quod sciam usurpata.” Geoponica lib. II. c. 5. συντήρει δὲ ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ ἡλίου λάμπει κωνώπια. Glossa. Herodoti ψῆνες κωνώπια (leg. κωνάπια) τὰ ἐν τοῖς ὀλύθαις γινόμενα. Noster c. 264. κωνάπια ἀποθνήσκουσι. emenda κωνάτια, ultima litora excidit, quod ab eadem verbum sequens inciperet. Glossae Jatr. Mff. ἐρίοις εἰς ὑπῆροις, (αἰσυνήροις) μάλλι ἀπλυτα, pro μάλλα.

ὑποχέόμενοι] Codd. A. et C. ὑποσχυόμενοι.

ταύτης] Codd. A. et C. τούτου.

καθαίρωμεν] Codd. A. et C. καθέρομεν. Cod. B. καθάρομεν.

χρησέον] Leg. χρυσέον. ac ita Cod. E. Cod. B. χρησώμεθα.

μαράθρου] Scribonius Larg. c. IV. 38. Cod. D. μαράθρω.

ὕσερον] Noster c. 250. ὕσερον δὲ διὰ τῆς ἱερᾶς. Oribasius de fracturis I. p. 57. φλεγμονᾶς δὲ ἐξ ὕσερον καὶ πυρετοῦς — ἐπιφέρει.

τούτοις] Cod. B. τῷ σαγαπήνῳ, margo διασαπήνου. Cod. D. τοῖςδε. Cod. E. τούτου.

ἐλλεβόρου] Codd. A. et C. ἐλεβόρου.

exhibebimus, et cum illa purgabimus. In oculis autem primum melle et oleo, cum foeniculi succo utendum, tandem vero his quae sequuntur. Sagapeni drachmae duae, liquoris cyrenaici, veratri albi singulorum drachmae sex, ex melle tritae illinuntur Aliud. Succu caucalidis, trislaginis, coronopi singulorum aequas portiones, exiccatis in collyria redigito et utitor.

δραχμ' ε'.] Semissem puto hic innui, quod firmant Codd. A. et C. Cod. D. οὐ γΓ. ε'.

μέλιτος] leg. μετὰ μέλιτος. Codd. A. C. et E. σὺν μέλιτι. Cod. B. μέλιτι.

ἐπίχρε] Codd. A. et C. χρίε.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἕτερον. delet Cod. B. Cod. D. ἄλλως.
 "Ετερον etiam ferri posset, ut in inscriptione LXXII. apud Sprengium Miscellan. Erud. Antiquit. p. 346.

καυκαλίδων] Cod. D. θαικαλίδων.

χυλόν] Codd. A. et C. χυλοῦ.

χαμαιδρίου] Cod. B. χαμαιδρίου.

κορωνοποδίου] Codd. A. et C. κορωνοπόδου. Cod. B. κορωνοποδίου.

ποιῶ] Cod. B. ποιῷ.

κολλούρια] Codd. A. et C. κολλέρια. Cod. B. κολλύρια. Cod. E. κολλήρια.

ΠΕΡΙ ΤΠΩΠΙΩΝ.

Κ Ε Φ. ΟΓ'.

Ὑπώπιά ἐσι τὰ πελιδνώματα ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ,
 ὅταν μελαίνεται τὸ κάτω βλέφαρον· συμβαίνει δὲ τοῦ-
 το μᾶλλον γυναιξίν. ῥάφανον λειώσας, κατάπλασσε,
 ἀφαιρεῖς δ' αὐτὸν ὅταν ἄρξηται δάκνεν· ἢ τηρὸς νεαλὸς
 καταπλασσόμενος· ἢ ὑσσώπον κόμη λεῖα, ἢ κηρωτὴ με-
 τὰ ἀψίνθιου λείου ἐπίθεε. ἄλλο. ἀψίνθιον, καὶ λιθάργυ-
 ρον ἴσα μετὰ μέλιτος λεάνας χρίε. ἢ σίνηπι μετὰ κηρω-
 τῆς

Cap. LXXIII. Cod. E. ξβ'.

ὑπώπια] Codd. A. et C. υποπίων.

Ἑπώπια] Galenus sec. loc. lib. V. p. 222. Paulus lib. III. c. 25.
 Pollux lib. II. c. 4. segm. 53. L. Bos Exercitat. Philol. c. 18.
 p. 96. Notum ὑπώπια apud Homerum Iliad. M. vs. 463.
 τὴν πρόσωπον significare. Glossae Mss. in proverb. Salomon.
 ὑπόπια (ὑπώπια) τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἰδήματα, πλησ-
 μοναί.

ἐσι] Codd. A. et C. εἰσι.

τοῦ ὀφθαλμοῦ] Leg. τοὺς ὀφθαλμοὺς vel τὰ ὀφθαλμῶ, quod fir-
 mat Galenus apud quem legitur τοὺς ὀπας. Codd. A. et C.
 ὑποκάτω. Cod. B. υποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν. Cod. E. τὰ ὑπο-
 κάτω τοῦ.

μελαίνεται] Cod. E. μελαίνηται.

κάτω] Codd. A. et C. κατον. Cod. B. κατὰ.

τοῦτο] Codd. A. et C. τοῦτω.

ῥάφανον] Ex Archigene Galenus l. c. Aristoteles Probl. Sect. IX.
 6. addit Cod. B. οὖν.

γυναιξίν] Hinc Heliogabalus, ut foeminam mentiretur teste Xiphri-
 lino p. 351. ὥστε καὶ ὑπώπια σχεῖν πληγὰς ἐλάμβανε. Codd.
 A. et C. γυναιξί.

κατάπλασσε] Cod. B. κατάπλαττε.

δ' αὐτὸν] Codd. A. et C. δὲ αὐτῷ. Cod. B. αὐτὴν.

ἀφαιρεῖς] Cod. B. αἶρε.

ἢ] Cod. B. ὠφελῆ δὲ εἰς ταῦτα.

νεαλὸς] νεαλὸς graecum non est, sed νεαλὴς, ut recte legitur apud
 Galenum l. c. ac ita Longus lib. 3. p. 86. conf. Ammonius
 p. 97.

DE SVGGILLATIONE.

CAP. LXXIII.

Suggillatio est. cum livor sub oculo apparet, et inferior palpebra denigratur, mulieribus autem magis solet accidere. Raphanus tritus impositus, auferes autem ipsum cum mordere inceperit, caseus autem recens eodem modo adhibitus, vel hyssopi coma trita utere, vel ceratum cum absynthio in pulverem redacto, imposito. Aliud. Absynthii, lithargyri pares portiones ex melle

R 4

tritas

p. 97. *Phrynichus* Arab. Biblioth. Coisl. p. 467. Librarius grammatices parum peritus fuisse videtur, non debuerat enim nescire τὸ εἶ φιληδοῦν τῇ συντάξει τοῦ αἵ. ut docet *Stephanus* Byz. de Urb. v. ἀναγυροῦς p. 126. sed de librariis adfirmare licet, quod idem observat v. Κόσπιος p. 457. de barbaris: τὴν ἐλληνικὴν ἀναλογίαν οὐ φυλάττουσι. Jo. Fr. *Fischerus* vir doct. ad *Platonis* Politic. p. 116. *Nicander* Alex. vf. 358. Legendum apud nostrum νεαρὸς, ut recte Cod. E. recentiores enim ρ et λ permutare observavit *Du Cange* Glossar. p. 453. et *Kuhnus* ad *Pollucis* lib. IV. c. 7. p. 375. Noster c. 48. τυρὸν νεαρὸν et c. 125. βουτύρου νεαροῦ habet, ita enim licuit per librarium. M. *Antoninus* lib. I. c. 13. νεαρὸν εὐθὺς καὶ ἀκριβοῦς πρὸς τὰ συνήθη ἔργα. νεαρὸν αἶμα *Pollux* lib. II. c. 4. segm. 213. *Actuarius* adposite de affect. spir. animal. lib. II. p. 119. τῶν τυρῶν δὲ τοὺς νεαροὺς καὶ ὀλίγον αλὸς ἔχοντας. Ceterum cataplasma spissum ad iugillationes laudabant veteres, unde jocus apud *Athenaeum* lib. III. c. 18. p. 97. Codd. A. et C. νεαλῆς. Cod. B. νεαλῆς.

ύσσώπον] leg. ύσσώπον, ut recte Cod. E. quod et accentus suadet et *Galenus* exemplaria, ac ita Codd. A. et C. Cod. B. ἡ ύσσωπον λείον.

ἀψίνθιον] *Galenus* l. c. ψιμμύθιον, recte. Codd. A. et C. ἀψίνθιον. ac ita quoque Cod. E. qui addit χυλοῦ ἢ ἱαφαίου λειώθῃσα.

λείον] Codd. A. et C. χυλὸν et pergunt: ἡ ἱεφάνου κόμης λυωθῇσα ἐπιτίθεσθαι. leg. κόμη. Cod. B. χυλοῦ.

ἐπίδες] Cod. E. ἐπιτίθεσθαι.

μέλιτος] Cod. B. ἴσα μελιτι.

λεάνας] Cod. E. λειάνας.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἕτερον. Cod. D. ἄλλως.

σίγηπι] Codd. A. et C. σήγεπι. ita et *Senape* apud *Petronium* c. 66. ubi vid. *Heinsius*.

τῆς ἐπιτίθει, ἢ κύμινον ῥάνει ἐνδύσας εἰς ὄξος ζεσὸν
ἀποβάπτων πυρί, ἢ ἀψίνθιον, καὶ λίβανον. ἴσα μετὰ
ῥοδίνης κηρωτῆς ἢ ἡδύσμον καὶ λιθάργυρον ἴσα ἐπιτίθει·
ἐφ' ὧν δὲ αἵματῶδες ἐστίν, ἢ ὑπόξανθος ἢ χροιά, κατὰ-
πλασσε σαφίδας χωρὶς τῶν γιγάρτων, σὺν ἀψινθίῳ, ὑσ-
σώπῳ· ἢ ὀριγάνῳ, ἢ βόλβον μετὰ μέλιτος, ἢ κυκλάμι-
νον λεῖον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ

ὡσὶ πύθων.

Κ Ε Φ. Ο Δ'.

Ἡ ἀκοὴ πολλοῖς καὶ ποικίλοις ὑπὸκειται νοσήμασι·
καὶ γὰρ διὰ ψυχρὰν πολλάνικς καὶ θερμὴν δυσκρασίαν,
ἐστ'

κύμινον] Codd. A. et C. κήμινον.

εἰς ὄξος] Reddenda haec verba Galeno, apud quem omissa sunt.
Cod. B. καὶ εἰς ὄξος

ζεσόν] Cod. B. θερμόν.

ἀποβάπτων] Cod. B. βάψας vulgatam lectionem praefero, conf.
c. 2

πυρί] Cod. E. πυρί.

λίβανον] Galenus λίβανον καὶ θαψίαν.

ῥοδίνης] Quomodo recte conficitur docet Alexander Trall. epist.
de lumbricis apud Fabricium Biblioth. Gr. T. XII. p. 606.

ἡδύσμον] —Cod. E. ἡδυόσμου καὶ λιθάργυρου.

αἵματῶδες] αἵματώδης. ut Codd. A. C. et E.

ἢ ὑπόξανθος] ἢ delet Cod. E. Theophrastus de Urinis c. 6. τὸ
ὑπόξανθον εἰκὸς κνίκου.

ἢ χροιά] Codd. A. et C. χροά. Cod. E. τῇ χροιά.

σύν] Codd. A. et C. σὺν ὑσσώπῳ ἢ ἀψίνθιῳ. Cod. E. ὑσσώπῳ ἢ
ἀψινθίῳ.

βόλβον] Erotianus Lex. p. 20. βολβόν, βοτάνης ὄνομα. Schol.
Aristophanis ad Plut. vf. 283. Plinius H. N. lib. XX. c. 9.
Schol. Theocriti ad Idyll. XIV. vf. 17. Est allium agrelle.
Du Cange Glossar. p. 1193. v. Πόλβος. conf. Hieron. Mercuriali

tritas illinito, aut sinapi cum cerato applicato, aut cuminum linteo alligatum in ferventi aceto tinctum pro fomento adhibeto. Aut absynthii et thuris par pondus, cum cerato rosaceo, aut mentae et argenti spumae pares portiones imponito, in quibus vero sanguinolentus vel sublavus color apparet, uvas passas inducito, absque acinis, cum absynthio, hyssopo, origano, vel bulbum cum melle, vel cyclamen tritum.

DE AVRIVM MORBIS.

CAP. LXXIV.

Auditus sensus et multis et variis morbis obnoxius est. Saepe enim ex frigida et calida intemperie, interdum

riasis Var. Lect. lib. I. c. 5. et G. W. Wedelius Exercit. Dec. X. exercit. 6.

λαῖον] Codd. A. et C. λύων.

C a p. LXXIV.

[H ἀκοή] Petitum hoc caput ex *Alexandri Trall.* lib. III. c. I. unde omittitur in codd. Mss. Lemma agnoscit Cod. D. Quod in Celso miratur eruditissimus *Morkland* ad *Maximum Tyr.* p. 713. idem licet adseverare de nostro. Ideo naturae ordinem secutus idem scriptor suavissimus, primum oculorum morbos et remedia, deinde aurium prosequitur. Verum quaero an naturae ordo minus consentaneus foret, si narium morbos subjunxisset ut *Priscianus* lib. I. c. 13.? Videtur potius ordo ille ortum suum debere communi ac vulgari modo loquendi, quo graeci oculos coniungunt auribus, ut *Synesius* Epist. 133. p. 82. *Achilles Tat.* lib. I. p. 23. ἐν ἡμέρᾳ γὰρ ὀφθαλμοὶ καὶ ὠταί. hinc *Langus Pastor.* lib. I. p. 8. οἱ παλαιοὶ καὶ νέοι, μιμηταὶ τῶν ἀκουομένων ἐγένοντο καὶ βλέπομένων, quem locum recte sanavit erud. de *Villoison.* *Xenophon* Hier. p. 174. διὰ μὲν τῶν ὀφθαλμῶν ὀράμασιν ἠδόμενους τὲ καὶ ἀχθομένους· διὰ δὲ τῶν ὠτῶν, ἀκούσμασι· διὰ δὲ τῶν ῥινῶν, ὀσμῆς. *Terentius* Hecyr. Act III. Sc. III. v. 3. *Plinius* sec. lib. I. epist. 21. quem primus invenit *Herodotus* lib. I. p. 4. ὠτα γὰρ τυγχάνει ἀνθρώποισιν ἔοιτα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν: de Atheniensibus tamen aliter *Thucydides* lib. III. p. 195. οὐ τὸ θεαδέν πισότε.

ἐσθ' ὅτε καὶ δι' ἔμφραξιν γλίσχρων χυμῶν, καὶ διὰ πνεῦμα Φυσῶδες, Φλεγμονὴν ἐξώθεν, ἢ ἐνδοθεν συζάσαν τοῦ πόρου, καὶ δι' ἐπιρροὴν θερμοῦ αἵματος χολώδους, καὶ δι' ἄλλας αἰτίας πάνυ πολλὰς, περὶ ὧν ἀπάντων λεχθῆσεται μετὰ τῶν προσηκόντων διορισμῶν, ἀρξώμεθα τοίνυν ἀπὸ τῆς ὁδύνης πρότερον ἐπειδὴ καὶ μάλιστα τὸ σύμπτωμα τοῦτο πρὸς Θεραπείαν ἐπείγει τὴν τέχνην.

ΠΕΡΙ

ρον ὄψιν λάβοντες ἢ τὸ ἀκουσθέν, ac in hanc sententiam Jo. Chrysostomus in Psalm. XLIII. v. 620. ἢν ἡ ἀκοή τῆς ὄψεως ὁμοίως πρὸς πῖσιν ἴση. Tanta hujus effati Herodotei celebritas, ut tam veteres quam recentiores certatim eo usi sint vel adluserint ad illud. Isocrates Panath. p. 628. Hippocrates de arte p. 8. Philo Jud. lib. I. de vita Mosis p. 644. et de judice p. 719. Euripides Med. vs. 654. Aretaeus Capp. morb. chron. lib. I. c. 8. p. 36. C. Strabo lib. II. p. 178. ubi vid. Casanbonus. Lucianus et Julianus non semel. Theophylactus Simoc. ep. 36. Theophilus ad Institut. lib. III. tit. VI. §. 9. Eustathius de Engastrim. p. 357. Theodoretus Therap. X. p. 151. Jo. Gazaenus apud Jan. Rutgersium Var. Lect. lib. II. c. 7. vs. 510. Inter Latinos Horatius de arte poet. vs. 182. Plinius Panegy. p. 38. Seneca epist. VI. p. 13. et Symmachus lib. VII. ep. 41. Exemplorum struem uberiores praetermitto. conf. Casp. Barthius Advers. lib. XXV. c. 12. Atque hoc puto ansam praeuisse Celso ac aliis medicis ut recensitis oculorum aegritudinibus ad aurium inorbos enumerandos dilaberentur. Conf. Jo. Chrysostom. Homil. XXXII. in Matth. p. 216.

Φλεγμονήν] Alex. καὶ φλεγμονήν.

διορισμῶν] Aristoteles de P. A. lib. III. c. 10. Oribasius Collect. lib. I. p. 6. Theon medicus Alexandrinus apud Photium p. 564. Anonymus de V. S. p. 16. Eunapius Chrysanthio p. 150. Porphyrius de Abstin. lib. III. 20. p. 262.

ἐπείγει] Alex. I. c. ἐγείρει. Si constaret nostrum cum Homero consuevisse, suspicarer eum ἐπείγειν maluisse, ut poetarum principis verbo uteretur Odyss. T. vs. 23.

ἀναγ-

dum obstructione, a viscidis humoribus et spiritu flatuoso, vel inflammatione externa vel interna meatus auditorii, vel affluxu sanguinis calidi et biliosi, et ex aliis multis causis, de quibus omnibus, adhibitis debitis distinctionibus, dicetur, laborat. Itaque a doloribus primum auspicabimur, cum hoc symptoma praeceps artis auxilium desideret.

DE

ἀναγκασίη γὰρ ἐπείγει.

ad quae verba scriptores facile adludabant, ut *Apollonius Rhod.* lib. III. v. 1338. ubi vid. Schol. Verbum frequenter de morbis adhibent auctores. *Aristaenetus* lib. II. ep. 5. ὅτε καὶ τὸ πάθος ἐπείγει. *Plutarchus* T. I. p. 75. ἐὰν μὴ τι τῶν ἰδίων ἐνοχλῇ, καὶ κατεπείγῃ τὸ πάθος. *Synesius* de febr. c. 11. p. 80. ἐὰν χρεια κατεπείγει. *Anonymus* de V. S. p. 22. καὶ τῶν οὕτως ὁξέως κατεπειγόντων. Verbum festinationem indicat, ut *Iliad.* E. v. 902. conf. *Martinius Etymolog.* p. 391. Fortasse vero apud utrumque legendum ἐπευγείει, nam librarii solent in medio vocis literas omittere. *Oribasius* apud *Photium* p. 557. πάντων τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν ἀναζητήσαντά με τὰ κκιρώτατα συναγειν, ubi ex cod. Mosquensi rectius edidit cl. *Grunerus* συναγάγειν. Adde *Celsum* lib. VI. c. 7. *Hippocrates* Epid. lib. IV. p. 746. *Seneca* Natural. Quaest. lib. IV. c. 32. et Epist. 78. p. 238. Medicinam vel ea propter laudat *Aeschines* Dialog. II. p. 97. *Jo. Chrysostom.* ad Judaizant. p. 367. οὕτω καὶ ἰατροὶ ποιοῦσι· πρὸς τὰ κατεπειγόντα καὶ ὁξύτατα τῶν νοσημάτων ἴσονται πρότερον.

τέχνη] Notus *Hippocratis* aphorismus primus, quem paroemiam esse notat *Clemens Alex.* Strom. lib. V. p. 556. G. sed artem medicam ita vocari aegre fert *Alexander Aphrod.* lib. II. probl. I. cujus sententiam redarguit *Jac. Primerosius* de Vulgi error. c. 18. τέχνην artem medicam quoque dixit simpliciter *Heliodorus* lib. IV. p. 171. et *Antiphilus Anthol.* lib. I. c. 29. epigr. 2. conf. c. 39. epigr. 3. *Theophylactus Bulg.* ep. 57. p. 91.

ΠΕΡΙ ΟΔΥΝΗΣ ΩΤΟΣ

διὰ ψύξιν.

Κ Ε Φ. Ο Ε'.

Διὰ ψύξιν γίνεται ὠταλγία ἔκ τε ψύξεως τοῦ αἵ-
ρος, ἢ διαίτης ψυχρᾶς. οὗτοι διὰ βάθους αἰσθάνονται
τῆς ὀδύνης χωρὶς βάρους ἢ τάσεως, ἢ πυρώσεως· καὶ δεῖ
τοῖς θερμαίνουσιν ἰᾶσθαι, ἐλαίῳ πηγαίνῳ θερμῷ, ἢ ναρ-
δίνῳ ἢ θαφνίνῳ, ἢ πεπέρεως, ἢ καστορίου ἢ ὀποβαλσά-
μου, εἰς τὸν αἰουσιμὸν ἐνσάζεσθαι πόρον· καὶ τὸ ἔλαιον
δὲ ἐν ᾧ ἔφηται σιόροδον, ἢ κρόμμυον ἐνσαζόμενον
ὠφέλει.

Cap. LXXV. Cod. E. ξγ'.

Περὶ] Codd. A. et C. περὶ ὀδύνης ὧτων διὰ ψύξιν, ὠτικά. Cod.
D. caput habet 77. deinde sequitur lemma hoc: περὶ τῶν ἐν
τοῖς ὠσὶ πᾶθων καὶ περὶ ὀδύνης ὧτων διὰ ψύξιν.

Διὰ] Rufus lib. III. c. 23. Priscianus lib. I. c. 8. Verba διὰ
ψύξιν ignorant codd. Mss. et recte.

αἶρος] Schol. Homeri ad Odyss. Σ. vi. 135. οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐκ-
δέχονται, ὅτι οἶον ἂν ἢ τὸ κατὰστημα τοῦ αἵρος, τοιαύτην καὶ
τὴν ἡμέραν διατελοῦσιν οἱ ἄνθρωποι. quod de mente non solum
verum, sed et de morbis: non abfimili modo ratiocinatur Li-
vius apud Xiphilinum Augusto p. 84.

ὀδύνης] Verba haec transponunt codd. A. C. et E. post πυρώσεως.
et Cod. B.

ἢ τάσεως] Ρουλι διατάσεως. Noster c. 77. et 184. εἰς βάρος με-
τὰ διατάσεως.

πυρώσεως] τὴν ἐπίτασιν τῆς ὀδύνης denotat haec vox, vid. Jo.
Chrysostomus T. I. p. 71. Idem in Act. Apost. T. IV. Sermon.
XXV. p. 758. ψυχὴν — ὑπὸ πυρώσεως συνεχομένην δυνηθῆναι
ἀπαλλάττει τῆς νόσου.

DE DOLORE AVRIS

EX FRIGIDITATE.

CAP. LXXV.

Dolor aurium ex frigiditate, fit, vel ob aërem frigidum, vel victus rationem frigidam. Dolorem vero sentiunt alte, citra gravitatem tamen, vel tensionem aut ardoris sensum. Curare itaque oportet tales medicamentis quae calefaciunt, nempe oleo rutaceo calido, vel nardino, vel laurino, aut piper vel castorum, aut balsami liquorem in meatum auditorium instillare, oleum etiam in quo allium vel cepa bullierit, instillatum proficit.

πηγανίω] Codd. A. et C. πηγανίω.

δαφνίω] addunt Codd. A. et C. ἡ ἀμαραντίνω, ἡ φιλιάτῳ, ἡ κοινῷ σὺν εὐφολβίᾳ. Cod. B. ἡ ἀμαρακίνα ἡ φονλιάτῳ ἡ κοινὸν ἔλαιον σ. ο. φονλιάτον Cod. D. Cod. E. concinit cum Cod. B. sed pro κοινὸν habet κοινῷ, omisso ἔλαιω.

κασορίου] Codd. A. et C. κασορίω.

ὀποβαλσάμου] Codd. A. et C. ὀποβαλσάμω.

ἐνσάζεσθαι] Codd. A. C. et E. ἐνσάζονται. Cod. B. ἐνσάζονται

δὲ] deest in codd. A. et C.

ἐψεται] Galenus fec. loc. lib. III. p. 187. τινὰς δὲ ἐν ἔλαιῳ ζέοντας οὐ κρέμνουν μόνον, ἀλλὰ σκόροdon, εἰδ' οὕτως ἐγχεοίτας. Ex nostro patet restituendum ζέοντας. Cod. B. ἐψάται. Cod. E. ἐψεται.

σκόροdon] Theod. Priscianus lib. I. c. 8. p. 15. Plinius H. N. lib. XX. c. 6. Sotio Geopon. lib. XII. c. 30.

ἐνσάζόμενον] addit Cod. B. μετὰ ἔλαιου ἢ κρινέλαιον μεγάλως ὀνίγησι.

ΠΕΡΙ ΤΟΤΣ ΔΙΑ ΘΕΡΜΗΝ

δυσκρασίαν ὀδυνομένους.

Κ Ε Φ. Ος'.

Πρὸς τὴν διὰ θερμὴν δυσκρασίαν γινομένην ὀδύνην, ἐφ' ἧς ζέσεως τινὸς, ἢ βάρους χωρὶς, ἢ τάσεως αἰσθάνονται, τό, τε λευκὸν ἐνσάζων τοῦ ὠοῦ ἢ γάλα γυναικῆσιν σὺν ὀπίῳ, ἢ χυλὸς σιδηρίτιδος σὺν ῥοδίῳ, ἢ ὀξύροδιον, ἢ χυλὸν σρέχνου ἢ κορικανοῦ, ἢ ἀσφοδέλου σὺν ὀλίγῳ ῥοδίῳ, καὶ ἀμυγδάλινον ἔλαιον, ἢ μανδραγόρου χυλὸν, ἤγουν ἔψημα σὺν ὀπίῳ ὀλίγῳ.

Cap. LXXVI. Cod. E. ξδ'.

Περὶ] Codd. A. et C. πρὸς τοὺς διὰ θερμᾶς δυσκρασίας ὀδυνομένους τὸ οὗς. ac sic etiam codd. B. et D. Cod. E. περὶ τῶν et ὀδυνομένων.

Πρὸς τὴν] Paulus lib. III. c. 23. Praepositionem ignorant Codd. A. C. et E. et post θερμὴν addunt δέ.

γινομένην] delent Codd. A. et C.

χωρὶς] Codd. A. C. et E. χωρὶς βάρους.

λευκὸν] Laudat Priscianus lib. I. c. 8. p. 15. Sic et ovi albore cum lacte muliebri frequentius utitur.

ἐνσάζων] Leg. ἐνσαζον, vel ἐνσαζε, ut apud Paulum. Codd. A. et C. ἐνσάζον.

χυλὸς] Leg. χυλόν. ac sic Codd. A. C. et E.

σιδηρίτιδος] Apulejus de virib. herb. p. 17. Codd. A. et C. σιδερίτηδος.

DE DOLORE AVRIS EX

CALIDA INTEMPERIE.

C A P. LXXVI.

Ad dolorem vero qui ex calida intemperie oritur, in quo fervorem quendam sine gravitate et tensione sentiunt, ovi album instillare oportet, aut muliebre lac cum opio, vel succo sideritidis, cum rosaceo, aut oxyrhodinum vel solani succum vel coriandri, vel hastulae regiae cum rosacei momento, vel oleum amygdalarum, vel mandragorae succum, vel decoctum cum modico opio.

ῥοδίνῳ] Quae post hoc adjectivum usque ad alterum ῥοδίνῳ leguntur omissa in codd. A. et C.

ὄξυρρόδιον] Galenus de Sect. p. 14. ὅξος μὲν γὰρ μετὰ ῥοδίνου, φλεγμονῆς ὧτων ἀγαθὸν φάρμακον. Ὄξυρρόδιον frequenter quoque editum apud Galenum, ubi viri docti corrigunt ὄξυρρόδιον, ut recte legitur apud nostrum c. II. et alibi. Saepe autem (in Mss.) literae caninae duplicatio negligitur, ut inquit cel. Alberti Miscell. Critic. p. 256.

καὶ ἀμυγδάλινον] Cod. E. ἢ ἀμυγδάλινον.

μανδραγόρου] De medicis Macrobius Saturn. lib. VII. c. 5. p. 685. Succo papaveris admiscetis euphorbium, mandragoram: idque etiam observatum a nostro c. 145. et 246. Codd. A. et C. μανδραγόρας.

ἦγον] Codd. A. C. et E. ἦ.

ὀλίγον] Codd. A. et C. ὀλίγον. Ex veterum vulgari opinione, qui opio vim refrigerantem tribuebant, ut observavit quoque doct. Schulze Toxicol. Veter. c. XII, p. 46. et vim pallativam, vid. quae ad c. 25. notavi.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΠΛΗΘΟΣ

όδουνης.

ΚΕΦ. ΟΖ'.

Τὴν δὲ διὰ παχῆς καὶ γλίσχρους χυμούς, ὁδύνην γνωσώμεθα, ἐκ τε τοῦ τῆς κεφαλῆς, καὶ τῆς ἀκοῆς βάρους· εἰ δὲ χωρὶς βάρους ἢ διατάσεις μόνη τῆς ἀκοῆς ἐστὶ, πνεῦμα φυσῶδες, οὐκ ἔχον διεξοδὸν δηλοῖ. Χρησέον οὖν ἐπ' ἀμφοτέρω τούτοις ἐκφράττουσιν, οἷον ἐστὶ τὸ ἀφρόνιτρον σὺν ὀξύμελιτι, καὶ ἡ προβατεία χολὴ σὺν ἐλαίῳ ἀμυγδαλίνῳ, καὶ ὁ τοῦ πράσου καὶ ὁ τοῦ κρουμίου χυλὸς χλιαρὸς μετὰ μέλιτος· ἰσχυρότερα δὲ τούτων ἐστὶν, ὁ, τε τοῦ δρακοντίου χυλὸς, καὶ ἄρου, καὶ βρυωνίας, ἄλλο, ὀρίγανον τρίψας μετὰ μέλιτος, καὶ γάλακτος γυναικείου, ἐγχυμάτιζε. ἄλλο, χολὴν αἰγείαν μετὰ πράσου χυλοῦ πρὸς τὰς σφοδρότερας ἐμφράξεις πρόσφερε.

C a p. LXXVII. Cod. E. ξε'.

πλήθος] addit Cod. D. τῶν ὠτων.

Τὴν δὲ] *Alexander lib. III. c. 1. Paulus lib. III. c. 23.*

καὶ γλίσχρους] Codd. A. et C. ἐγλίσχρους.

τοῦ] delet Codd. A. C. et E.

καὶ τῆς] Cod. E. καὶ τοῦ τῆς.

ἀκοῆς] *auris. Act. Apost. cap. XVII. 20. Olympiodorus apud Photium Biblioth. p. 180. τὰς ἀκοὰς πρότερον ἐκκοπεῖς. postea c. 81. Orpheus Argon. v. 1267. Heliodorus lib. II. p. 67. Nicetas Choniata, Annal. p. 477. et 533. Codd. A. et C. ἐκ τε τῆς ἀκοῆς καὶ τῆς κεφαλῆς. At auris pro audita Statius Thebaid. lib. VII. v. 123*

διάτασις] Codd. A. et C. διατάσεις τῆς ἀκοῆς μόνον ἐστὶ.

φυσῶδες] addunt Codd. A. et C. ἐστὶ, καὶ.

δηλοῖ] Cod. E. δηλοῦν.

χρησέον] Cod. D. χρὴ οὖν.

ἀμφοτέρω] Codd. A. et C. ἀμφοτέροις.

DE DOLORE EX

RÉPLETIONE CONTRACTO.

CAP. LXXVII.

Dolorem igitur qui ex crassis et glutinosis succis ortus est, deprehendemus e capitis et auris gravitate. Quod si citra gravitatem distentio sola aurem divexet, spiritum flatuosum, qui non habet exitum, indicat. In ambobus itaque utendum est medicamentis de obstruentibus, quale est nitri spuma, cum aceto mulso, vel ovillum fel cum oleo amygdalarum porrique et cepae succus tepidus cum melle, validior porro his est dracunculi succus, ari item et bryoniae. Aliud. Origanum cum melle et lacte tritum muliebri, infundito. Aliud. Fel caprillum cum porri succo, ad vehementiores obstructions admovetur.

ἐκφρεάττουσιν] Codd. A. C. et E. τοῖς ἐκφρεάττουσι καὶ τέμνουσιν.
ἀφρόνιτρον] Priscianus lib. I. c. 8. p. 16. Codd. A. et C. ἀφός
ντρον.

καὶ ἡ] Codd. A. et C. ἡ προβατία.

πράσου] Sotio Geopon. lib. XII. c. 29.

καὶ ὁ] delet hic articulum Codd. A. et C.

χλιαρὸς] Codd. A. et C. χλιαρῶ.

ἰσχυρότερα] Cod. E. ἰσχυρότερος δὲ omisso τούτων.

ὁ, τε] abest a Codd. A. et C. Cod. E. ὁ τοῦ.

δρακοντίου] Noster c. 91. Commendat quoque Priscianus lib. I. c. 8. p. 16. Erotianus Lex. p. 23. Idem esse arum innuere videtur Salmasius ad Solinum p. 684. adde Sam. Dale Pharmacol. p. 280. Noster tamen distinguere videtur utramque plantam. conf. Theophrastus H. Pl. lib. VIII. c. 11.

ἄρου] Codd. A. et C. εὐρου καὶ βρυονίας. Cod. D. καὶ τοῦ ἄρου καὶ τῆς βρυονίας. Cod. B. καὶ ὁ τοῦ ἄρου καὶ τῆς βρυονίας.
Quae sequuntur exulant e codd. Mss.

χολὴν] Priscianus I. c.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΝΕΥ ΟΔΥΝΗΣ

ἐμφράξεις.

ΚΕΦ. ΟΗ'.

Ἐλλεβόρου λευκοῦ δραχμ. β'. νίτρου δραχμ. σ'. κρόκου δραχμ. γ'. ποίει τροχίσκους, ἐν ὧξει λειώσας, χρῶ πρὸς τὰς ἀνευ οδύνης ἐμφράξεις, καὶ περὶ βαρυηκοϊῶν. ἄλλο. ἐλλεβόρου μέλανος ῥίζαν μετ' ὄξους καὶ μέλιτος λειώσας, ἐνσαζε χλιαρόν. ἄλλο. εἰς χολὴν βοῦς κρόκον βρέξας, καὶ λειώσας, ἐντίθει εἰς τὸ οὖς. ἄλλο. χολὴν βοΐαν, ἢ προβάτου, ἐνσαζε αἰγὸς οὖρον ἐγχυμάτιζε.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΦΛΕΓΜΟΝΗΝ

οδύνης ὠτός.

Κ Ε Φ. ΟΘ.

Ἐπὴν δὲ βάρους καὶ διατάσεως μετὰ θερμότητος καὶ οδύνης σφυγματώδους αἰσθάνονται καὶ πυρεττούσιν,
Φλε-

C a p. LXXVIII.

ἐλλεβόρου] *Alexander* lib. III. c. 1. Caput hoc cum sequenti non habetur in codd. A. C. et E. Hinc prius *Eustathius* in *Hexaëmer.* p. 9. medici τῶ ἐλλεβόρῳ τὰ χρέονα πάντα καταπραΰνουσι. Conf. c. 27.

βαρυηκοϊῶν] Leg. βαρυηκοϊῶν. conf. c. 83. *Metopius* Pythagoreus apud *Stobaeum* *Serm.* I. p. 7. οὐκ ἔστιν ἀρετὰ, ὅξυακοῖα· αὐτὰ δ' ἀκρότας ἐντὶ τῆς οὐκ ἄτων φύσεως.

χλιαρόν] Non de omnino fluidis solum dicitur, verum etiam de aliis rebus: sic ceram mollem χλιαρόν vocat *Theophrastus* *Bulg.* ep. 26. p. 44.

χολὴν] Rectius mox χολὴν βοείαν judico *Ammonio* p. 31.

κρόκον] *Alex.* l. c. κροκίδα, quae vera est lectio.

βοΐαν] βοείαν.

ἐνσαζε] Leg. ut apud *Alex.* ἐνσαζε, ἢ αἰγὸς. Additur apud *Alex.* συνεχῶς, quod nostro superfluum visum. conf. c. 90. Q. Ser. *Samonicus* c. XIII. vñ. 14.

AD OBSTRUCTIONES

SINE DOLORE.

C A P. LXXVIII.

Veratri albi drachmae duae, nitri drachmae sex, croci drachmae tres, laevigata in pastillos ex aceto redigito ac utitor ad obstructions, quae sunt sine dolore, item in his qui graviter audiunt. Aliud. Veratri nigri radicem ex aceto et melle laevigatam instillato tepidam. Aliud. Crocum felle taurino imbutum, laevigatumque auri imposito. Aliud. Fel bubulum aut ovillum instillato, aut caprae urinam infundito.

DE DOLORE EX INFLAMMA-

TIONE OBORTO.

C A P. LXXIX,

At si gravitatem, distentionem, cum calore et dolore pulsatili sentiunt, aut etiam febre corripiuntur, in-

S 2

flamma-

Felque bovis surdis etiam prodesse loquuntur,
Si jungas olidae grave quod minxere capillae.
Marcellus Empir. c. IX. p. 81. Afros hirci urina spasmis m-
deri auctor est Herodotus lib. IV. p. 363.

C a p. LXXIX. Cod. E. ξς'.

ὥτως] Cod. D. περὶ φλεγμονῆς ὧτων. Lemma simplex περὶ φλεγμονῆς in Cod. E.

Ἐπὴν] *Paulus lib. III. c. 23. Cod. B. πᾶν pro ἐπὶ πᾶν. Cod. εἰς πᾶν μέρος βάρους καὶ διατάξεως μετὰ θερμότητος.*

βάρους] Cod. B. hic collocat αἰσθάνονται pro αἰσθάνονται.

καὶ ὀδύνης] ignorat Codd. B. et E.

σφυγματώδους] Cod. E. φλεγματώδους.

αἰσθάνονται] Exulat e Cod. E. sed locus vacuus relictus, defectum indicat.

Φλεγμονὴν ὑπονοητέον· καὶ δεῖ τούτους Φλεβοτομεῖν,
καὶ σικυᾶν καὶ πυριᾶν συχνῶς ἐλαίῳ γλυκεῖ θερμῷ διὰ
μυλοτρίδος, καὶ μαλλίου ἐσωθεν· ἐνσαζε δὲ ἐσωθεν τοῦ
ὠτὸς χηνὸς σέας ἢ τὸ τῆς ἀλώπεκος, ἢ ὄπιον, καὶ κασό-
ριον, μετὰ γυναικείου γάλακτος, ἢ ἔψμα μετὰ ὀπίου,
ἢ λύνιον καὶ ὄπιον ἴσα μετὰ ἐψήματος ἐνσαζε. ἄλλο
γάλα γυναικῆιον, κολοκύνθης ξυσμάτων χυλόν.

ΠΡΟΣ

καὶ σικυᾶν] Codd. B. et E. ἢ σικυᾶν. Leg. σικυᾶν et mox πυ-
ριᾶν.

μυλοτρίδος] Leg. μηλωτρίδος, ut cod. B. ac sic quoque c. 89.
vid. Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 3. p. 369. et Pollux
lib. X. c. 31. segm. 149. junde Foësi Oecon. Hippocr. p.
250.

μαλλίου] c. 128. ἢ ἀπλύτοις μαλίοις. Heliodorus lib. V. p. 224.
καὶ χρυσοῖς βεβριθῆναι τοῖς μαλοῖς. Schol. Aristophanis ad
Vesp. v. 699. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ὠτα ἀλγούντων καὶ δι'
ἐρίου ἐπισαζόμενων ἐλαίον κατὰ βραχύ. Diminutivum hoc
Stoicis familiare fuisse adfirmat Hadr. Junius de coma p. 305.
De lanae usu vid. Martialis lib. XII. epigr. 71. Casaubonus
ad Suetonii lib. VII. p. 592. Cod. B. interpungit μαλλίου·
ἐσωθεν et alterum ἐσωθεν delet. An pro primo leg. εἰσωθέντος?
vel εἰσωθέντι?

τοῦ ὠτὸς] deficit in cod. B.

χηνὸς] Simeon Sethi de Aliment. p. 145. τὸ δὲ τούτων σέας, τοῖς
ἀλγοῦσιν ὠσιν ἐπισαζόμενον, παραμυθῆται τὰς ὀδύνας. Cum
Alexandro extrinsecus adhiberi voluit interpres, vid. Alex.
lib.

flammationem suspicari et sanguinem mittere et cucurbitulas admove-
re et aurem adhibito specillo oleo dulci
ca ido fovere oportet. Extra vero aurem anserinus
adeps vulpinusve, aut opium seu castorium cum lacte
muliebri, vel sapa, seu vinum dulce cum opio, vel ly-
cii et opii par pondus cum sapa instillatur. Aliud. Lac
muliebre, colocinthidis ramentorum succus.

S 5

AD

lib. III. c. 3. p. 175. cum nostro facit Sextus Placit.
c. 32.

ἀλώπεκος] Sextus Placit. c. 3.

καὶ κασόριον] Cod. B. ἡ κασόριον.

ἔψημα] ἔψημα, ita Codd. B, et E.

λύκιον] Cod. B. λύκισον.

γσα] delet Cod. B, ejus loco habet μετὰ ἐψήματος ὁμοίου.

ἐψήματος] Pollux lib. VI. c. 2. segm. 17. exponit, ἐστὶν οἶνος ἐψη-
μένος εἰς γλυκύτητα.

ἄλλο] in Cod. B, omissum. Cod. D. ἄλλως.

κολοκύνθης] Leg. καὶ κολοκύνθης. Martius male vertit colocyn-
thidis. Scribonius Larg. c. V. 39. prodest — cucurbitae ra-
mentorum succus tepens. Quintilii Geopon. lib. XII. c. 19. ad-
dit Cod. B. ὀπίου, ὑοσκιάμον χυλὸν μετὰ ῥοδίνου ἐνσαζε. Cod.
D. ἄλλως ὑοσκυάμου.

ζυσμάτων] Caret hac voce Cod. E.

χυλὸν] Pergit Cod. E. ὀπίου ἐνσαζε, ὑοσκυάμου χυλὸν μετὰ ῥοδί-
νου ἐνσαζε.

ΠΡΟΣ ΩΤΑ ΠΥΩΡΡΟΥΝΤΑ.

Κ Ε Φ. Π.

Οινόμελι δι' ἐργαλείου ἐγκλυζε, σκορίαν σιδήρου σὺν
 ὄξει λειώσας, εἰς χρόνον ἔνσαζε, ἢ συπτηρίαν μετ' οἴνου
 αὐσηροῦ, ἢ μίσυ καύσας ἐν χύτρᾳ, καὶ λειάνας ἐμφύσα,
 ἢ κεδρίαν σὺν μέλιτι ἐγχρειε, ἢ σμύρναν τρογλωδίτην σὺν
 οἴνῳ λειώσας ἐγχρεε, ἢ ἐλαίας φύλλων τὸν χυλὸν σὺν
 μέλιτι ἐγχυμάτιζε, ἢ αἰλόην σὺν οἴνῳ λειώσας ἔνσαζε,
 κλύζε

Cap. LXXX. Caput hoc in Cod. E. omisso lemmate
 adhaeret capiti praecedenti.

Οινόμελι] *Theophilus* ad *Instit.* lib. II. tit. i. p. 161. ἢ ἐξ ἄλλο-
 τρέτου οἴνου καὶ μέλιτος ἐποίησεν οἰνόμελι. *Diodorus Sicul.* lib.
 V. p. 357. *Dioscorides* lib. V. c. 9. Cod. B. ἰνόμελι, μετ'
 ἐλαίου κλύζε. *Martialis* lib. IV. epigr. X. vs. 4.

Massica Theseis tam bene vina favis.

ubi vid. *Raderus*.

πυωρροῦντα] πυωρροῦντα. Codd. A. et C. πρὸς ὦτα ῥυπαροῦντα.
 Cod. D. πρὸς ὦτα πυωρροῦντα.

ἐργαλείου] Vox apta de instrumento medicorum vel [chirurgico.
Pollux lib. IV. c. 25. segm. 181. *Aeschines* *Dialog.* II. p. 84.
 οὐδὲ τῶν ταύτης (ιατρικῆς) ἐργαλείων. Confer quae ad c. 4.
 notavi. De instrumentis medicorum vid. *Jo. Chrysostom.* *Sta-*
tuar. Or. XI. p. 535.

ἐγκλυζε] Codd. A. et C. ἐκκλοιζε. Cod. E. ἐγκλυε.

σκορίαν] deest in Cod. E. Codd. A. et C. σκορία. Cod. B. κο-
 ρίαν. Cod. D. ἄλλως σκορίαν.

εἰς χρόνον] Cod. E. εἰς ὦτα. An εἰς πόρον? *Alexander Aphrod.*
 lib. I. probl. 70. ἐπὶ χρόνον πολὺν maluit dicere, et probl. 72.
 τῷ χρόνῳ. *Alciphron* lib. I. ep. 39. κληθεῖσα ὑπὸ Γλυκέρους
 εἰς τοσοῦτον χρόνον, melius εἰς abesset inquit *Berglerus*, amant
 tamen praepositionem addere auctores. *Hippocrates* *Lege* p.
 226. ἐτι δὲ φιλοπονήην προσενέγκασθαι εἰς χρόνον πολὺν. *Dioge-*
nianus *Prov. Cent.* I. 57. ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον ἀναβαλλομένων
 πρᾶξά τι. *Menander* apud *Stobaeum* *Serm.* 122. Οὐκ εὐθαρ-
 νάτως ἀπῆλθεν ἐλθὼν εἰς χρόνον. Omissa praepositione *Rufus*
Ephes. de renum adfect. c. 8. p. 7.

AD AVRES PURVLENTAS.

C A P. LXXX.

Mullum per auricularium clysterem injicito, recre-
mentum ferri ex aceto laevigatum, per aliquot dierum
spacium instillato, aut alumen cum vino austero, vel
myli crematum in olla, trituinque insufflato, vel cedriam
cum melle inungito, aut myrrham troglodyticam, cum
vino in pulverem redactam infundito, vel deae foliorum
succum cum melle instillato, vel aloën ex vino tritam,

S 4

prius

μετ'] Codd. A. et C. μετὰ.

αὐσηροῦ] Cod. B. παλαιοῦ αὐσηροῦ.

ἡμίσυ] Codd. A. et C. ἡμισυ. Cod. E. ἡμικαύσας. *Salmasius*
epist. ad Jo. Crojum, inter epistolas miscellaneas a J. G. Meelio
vulgatas p. 478.

λαίνας] Codd. A. et C. λυάσας. Cod. B. et E. λεάνας.

ἡ κεδρίαν] Codd. A. C. et E. καὶ κεδρίαν.

ἐν χύτρῃ] Non habet Codd. A. et C.

σμύρναν] *Diodorus Sicul.* lib. V. p. 364. Laudatur maxime odo-
rata. *Achilles Tat.* lib. III. p. 215. *Theophylactus Bulg.* in
Ev. *Matthaei* c. II. p. 14. μετὰ τῆς σμύρνης ἐνταφιάζουσιν
οἱ Ἰουδαῖοι διὰ τὸ μένειν τὸ σῶμα ἀσηπτον· ἡ γὰρ σμύρνα,
ξηρὰ οὖσα, ξηραίνει τὴν ὑγρότητα, καὶ οὐκ εἰς σκώληκας γεν-
νάσθαι. *Sextus Empir.* adv. *Mathemat.* c. 9. πορότητι δὲ
ὅταν σκεπτώμεθα πότερον διὰ τοῦ ζ' γραπτέον ἐς τὸ σμίλιον,
καὶ τὴν σμύρναν, ἢ διὰ τοῦ σ. *Salmasius* in *Solinum* p. 898.
et *Verheyk* de dialectis *Antonini Liberal.* p. 299.

τρωγλῶδίτην] Leg. τρωγλίτην. *Salmasius* in *Solinum* p. 895.
Needham ad *Geopon.* lib. VII. c. 36. Codd. A. et C. τρωγ-

χίτην. Cod. E. τρωγλί.

λαίνας] Codd. A. et C. λυάσας. Cod. B. λεάνας.

φύλλων] Codd. A. et C. φύλλον. Cod. E. φύλλα.

ἐγχυμάτιζε] Codd. A. et C. ἐγχεε.

κλύζε δὲ πρότερον δι' ἐργαλείου τὸ οὖς, ἀφέψημα φα-
κῆς, ἢ ῥόδων, ἢ οἰνόμελι.

ΠΡΟΣ ΩΤΑ ΡΥΠΟΝ

ἔχοντα.

Κ Ε Φ. ΠΑ'.

Νίτρον σὺν ὅξει καὶ ῥοδίνῳ ἐπίσασε. κάρδαμον καὶ
νίτρον βραχὺ μετὰ ἰσχάδων, χωρὶς τῶν κεγχραμίδων
συνλειώσας, ἐντίθει τῇ ἀκοῇ, καὶ κόμιζε διὰ τριῶν ἡμε-
ρῶν· ἄγει γὰρ ῥύπον πολύν.

κλύζε] Codd. A, et C. κλύε δὴ πρῶτον, Cod. B. κλείε, πρῶ-
τον.

δι' ἐργαλείου] Cod. B. μετ' ἐ.

ἀφέψημα] Codd. B. et E. ἐν ἀφεψήματι.

Φακῆς — οἰνόμελι] Exulant e cod. E.

οἰνόμελι] Codd. A, et C. οἰνομέλιτι.

Cap. LXXXI. Cod. E. ξξ'.

Πρὸς] Cod. D. περὶ ὧτων ῥύπον ἔχόντων.

Νίτρον] *Alexander lib. III. c. I. p. 184, Paulus lib. III. c. 23.*
Cod. B. ἵτρον.

ὅξει] Codd. A, et C. ὅξυ.

κάρδαμον] *Paulus καρδάμωνον.* Cod. B. ἢ κάρδαμον.

ἰσχάδων] *Exposuit hanc vocem Paxamus Geopon. lib. X. c. 54.*
ὡς τὸν ξηρὸν καρπὸν συκῶν, τὰς καλουμένας ἰσχάδας ἀσῆπτους
διαμένειν. Rufus apud Oribasium Collect. lib. I. p. 9. αἱ δὲ
ἰσχάδες ἱκανῶς τρέφειν σῶμα δύνανται· οἱ γοῦν παλαιοὶ τοῖς
ἀλλήτοις ἰσχάδας ἐσθίειν παρείχον. Bodaeus ad Theophrasti
H. Pl, lib. IV. c. 6. p. 382, Reinesius ad Petronii c. 64.

prius tamen per clysterem auricularium aures decocto lenticulae, rosarum vel mulsi eluito.

DE AVRIBVS SORDIBVS

REPLETIS.

CAP. LXXXI.

Nitrum cum aceto et rosaceo instillato, cardamum et nitri paulum cum aridis ficubus, granis exemptis, quae Graeci *κεγχραμίδας* appellant, excepta, auri immittito et tribus diebus ferto, multas enim sordes educit.

κεγχραμίδων] De ficuum granis *Aristoteles* Probl. Sect. XXII. 14. *Bodaens* l. c. p. 383. Codd. A. et C. *κεγχραμίδων*. Cod. E. ignorat verba *χωρίς τῶν κεγχραμίδων*.

τριῶν] Medici cum de morbis aut medicamentis agunt, quo temporis durationem arctam indicent, ne eam nimis vage designarent, numero hoc plerumque utuntur: conf. c. 154, et 180. Sic cap. 40. pro *δι' ἡμέρων τριῶν*. Codex Vindob. B. *δι' ἡμέρων τινῶν* exhibet, et c. 140. iterum, haud dubie ex glossmate. Hinc Ev. *Lucas* Act. Apost. c. IX. 9. *ἡμέρας τρεῖς* dixit. Noter c. 274. de aspidibus: *Θάνατος ἐν ὥραις δύοσι ἢ τρισί*, pro quo *Philo* Jud. de morte Moysis lib. I. p. 1619. *ἀνυπερθέτως* maluit, *Aelianus* vero H. A. lib. VI. c. 38. *τετάρτου ὥρας*.

ξύπον] *Clemens* Alex. Paedagog. lib. II. c. 10, p. 190. B. *ξύπος εἰς ὧτα· μύζας, ἐπὶ τὰς ῥίνας καταφέροντας*. conf. Schol. *Aristophanis* ad *Acharn.* vs. 17. Cod. E. *τὸν ξύπον*. Jo. *Chrysostom.* Homil. in Matth. XXXVII. p. 255. *καθάπερ γὰρ ξύπος καὶ πηλὸς — ἐμφράττει τὴν ἀκοήν*,

ΠΡΟΣ ΑΙΜΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ

ὦ τ α.

Κ Ε Φ. ΠΒ'.

Ἐγκλυζε μὲν σχίνου ἀφέψημα, ἢ ῥόδων, ἢ μυρσί-
νης, ἐνσταζε δὲ εἰς τὸ οὖς πολυγόνου χυλὸν σὺν ὀλίγῳ ὄξει,
ἢ λύκιον ἢ ἀνακίαν, ἢ ἀμόργην, ἢ πρέσσου χυλὸν. ἄλλο.
βάτου, κηκίδων ὄξει ἐψηθέντων τὸν χυλὸν ἐγχυμάτιζε
ἢ χυλὸν περδικιάδος χλιάνας, ἐγχει.

ΠΡΟΣ ΒΑΡΗΚΟΙΑΝ ΚΑΙ ΠΟΝΟΝ,

σύνθετον βοήθημα.

Κ Ε Φ. ΠΓ'.

Σμύρνης δραχμ. α' λιβάνου δραχμ. γ'. ἀμυγδάλων
πιττῶν κευκαθαυμένων κ'. ἀφρονίτρου δραχμ. α'. κρόκου
δραχμ. δ'. ὀπίου δραχμ. γ'. χαλκίτεως δραχμ. β'. ἢ χαλ-
βάνης

C a p. LXXXII. Cod. E. ξη'.

Ἐγκλυζε] *Alexander* lib. III. c. 1. p. 188. *Paulus* lib. III. c. 23.
Codd. A. et C. ἐκλυζε. Cod. B. λύζε. Cod. D. κλύζε. An-
cillam habui, quae cum catarrho laboraret, quoties nares emun-
geret, toties ex aure dextra sanguinis guttae aliquot fluebant.
Menstrua rite prodibant, verum cum esset plethorica, venae
sectione sanata est.

μὲν] omittunt Codd. B. et D.

σχίνου] *Paulus* σχοίνου. De lentisco vid. *Bodaeus* ad *Theophrasti*
H. Pl. lib. III. c. 15. p. 230. σχοίνου codd. Mss. *Dioscori-*
des lib. I. c. 75. et ad eum *Matthiolus* p. 98. *Raderus* ad
Martialis lib. VI. epigr. 50.

πολυγόνου] *Marcellus* Empir. c. IX. p. 80. *Matthiolus* ad *Dios-*
coridis lib. IV. c. 4. p. 300. Jo. *Rhodius* ad *Scribonium* Larg.
p. 35.

ἀνακίαν] Cod. E. ἀκάκιον.

ἀμόργην] *Plinius* H. N. lib. XV. c. 8. Cod. D. ἀμόργην.

πρέσσου] *Sotio* *Geopon.* lib. XII. c. 29.

AD AVRES CRVOREM

FVNDENTES.

C A P. LXXXII.

Aurem lentisci, vel rosarum, vel myrthi decocto eluito, et herbae sanguinalis (quam πολύγονον Graeci vocant) succum cum paucis aceto instillato, vel lycium, vel acaciam, vel amurcam, vel porri succum. Aliud. Rubi, gallarum in aceto decoctarum succum infundito, vel succum herbae perdicii tepidum.

AD GRAVEM AVDITVM

ET DOLORES REMEDIVM COM-
POSITVM.

C A P. LXXXIII.

Myrrhae drachma, thuris drachmae tres, amygdalae amarae detracto cortice, viginti, spumae nitri drachma, croci drachmae quatuor, opii drachmae tres, chalcitidis

χυλόν] Haftenus codices Mss.

κηκίδων] *Apulejus* de virib. Herb. c. 89. sed leg. ut apud *Alex.* βάρτον καὶ κηκίδων, copulam absorbit vocis sequentis prima syllaba. conf. c. 125. et viri docti ad *Petronii* c. 77. p. 386.

περδικιάδος] *Plinius* H. N. lib. XXI. c. 17. *Perdicia* dicitur *Caelio* Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 1. et mox *perdicium*. *Parthenium* vel *perdicium* *Celsus* lib. II. c. 33.

Cap. LXXXIII. Desideratur hoc caput in codd. Mss. cum tribus sequentibus.

Σμύρνης] *Galenus* fec. loc. lib. III. p. 189. *Alexander* lib. III. c. 1. p. 170. *Paulus* lib. III. c. 23.

κεκαθαυμένων] addit *Alex.* κόκκιον, quam vocem noster neglexisse videtur ceu superfluum.

χαλκίτεως] *Alex.* l. c. p. 170. *Aristoteles* H. A. lib. V. c. 19. *Antigonus* Caryst. Hist. Mirab. c. 90.

βάνης μετὰ ἀμυγδάλων λειώσας κατ' ἰδίαν, ἀναλαμβάνει ὅξει σὺν τοῖς λοιποῖς, χρῶν ἐπὶ μὲν περιοδυνίας σὺν ῥοδίνῳ, ἐπὶ δὲ δυσηκοίας σὺν ὀξει. Ὠτικὸν ἀνώδυνον συνεχῶς ἐγχυματιζόμενον, ἐφ' ᾧ ἂν καὶ Φλεγμονὴ καὶ διατάσις παρῇ, καὶ σφοδραὶ ὥσιν αἱ ὀδύναι. Στέατος χηνείου ἢ ὀρνιθίου δραχμ. ε'. ὀπίου, σμύρνης, κρόκου ἀνὰ δραχμ. β'. θαρρέων χρῶν. πάνυ ἐς καλόν· ἄλλο. πρὸς τὰς μὴ πάνυ ζεύσας Φλεγμονάς. Βούτυρον, μέλι, ὕσσωπον, ἴσα ἐξ ἀπάντων χλιάνας, ἐνσαζε· ποιεῖ καὶ πρὸς τὰ ῥυπαρὰ ἔλκη καὶ Φλεγμαίνοντα. πρὸς δὲ τὰς ὑπὸ πληγῆς καὶ ῥεύματος Φλεγμονάς, βούτυρον πρόσφατον διεῖς, ἐνσαζε. ἄλλο. ψίλλιον τρίψας, μεθ' ὕδατος κατὰπλασσε. ἄλλο. ψιμμίθιον, κορίου χυλὸν ἢ σρύχνον μίξας περίχρει. ἄλλο. Φακὴν ἐψήσας, μετὰ ψιχῶν κατὰπλασσε, ἐφ' ᾧ καὶ ἔλκος ἐς μετὰ Φλεγμονῆς.

κατ' ἰδίαν] cap. 90, κατὰ μόνας.

περιοδυνίας] 1. περιωδυνίας. Pollux lib. III. c. 17. segm. 98. ἢ γὰρ περιωδυνία ὑπερβολὴν ὀδύνης ἀμέτρου ἐμφανίζει. adde Th. Guidotium ad Theophilum de Urinis p. 202.

ὠτικὸν] Alex. l. c. p. 178.

ὕσσωπον] Leg. οἶσωπον, de qua voce vid. Micyllus et N. Heinsius ad Ovidii Art. Amator lib. III. vs. 213. Salmasius lib. I. epistol. 72. p. 152. Foesius Oecon. Hippocr. p. 272. Pro οἶσωπος, ὕσωπος et ὕσσωπος saepe vitiose scribitur, tum apud Latinos, tum apud Graecos. et Lexicon Caelianum p. 688. conf. c. 208.

ἐξ] Alex. ἐκ πάντων.

atidis vel galbani drachmae duae singula per se aceto excepta, et cum reliquis deinde, in doloribus quidem rosaceo, in difficultate vero auditus, cum aceto utitor. Auriculare anodynum, si frequenter infundatur, ubi et inflammatio et distentio urget, et vehementes admodum dolores infestant. Adipis anserini aut gallinacei drachmae sex, opii, myrrhae, croci, singulorum drachmae duae, cum fiducia utitor, valde bonum est. Aliud ad inflammationes non admodum ferventes. Butyrum, mel, hyssopum pari portione, omnia tepida instillato, valet etiam ad sordida ulcera et inflammatione obfessa. Ad inflammationes vero ex ictu et fluxione ortas, butyrum recens liquatum instillato, vel anserinum adipem et lac muliebre soluta. Aliud. Psillium tritum ex aqua inducito. Aliud. Cerusam, coriandri succum, aut solanum mixta inungito. Aliud. Lenticulam coctam cum mica panis obducito, in quibus etiam ulcus est cum inflammatione.

βούτυρον] *Marcellus Empir.* c. IX. p. 81.

διεῖς] *Phrynichus* p. 10. *Thomas Mag.* p. 229. *Aristophanes* Plut. vi. 720.

εἴτ' ὅζα διέμενος σφηττίω.

Nec apud *Alex.* nec apud nostrum additum quonam liquore butyrium dilui ac instillari debeat, forte addendum ὅζα: sed vehicula ut plurimum reticere jam notavi.

ψίλλιον] ψύλλιον.

κορίου] *Galenus* de medicam. simpl. lib. VII. p. 92. *Dioscorides* lib. III. c. 71. noster c. 266. et 267. adde doct. *Schulze Toxicol. Veter.* c. 7. p. 31.

ΠΡΟΣ ΩΤΩΝ ΕΛΚΩΣΕΙΣ.

Κ Ε Φ. ΠΔ'.

Γλαύκιον, λύκιον καὶ μηκώνιον τρίψας μετὰ μέλιτος ἐπίβαλλε. τοῦτο καὶ τὰς μετὰ φλεγμονῆς ἐλκώσεις παρηγορεῖ.

ΠΡΟΣ ΩΤΩΝ ΧΡΟΝΙΑ

ἐλκη.

Κ Ε Φ. ΠΕ'.

Κεδρεία σὺν μέλιτι μιγεῖσα καὶ ἐγχρισμένη, καλῶς ποιεῖ. ἄλλο. ψιμμύθιον μετὰ μέλιτος καθαίρει πάντα τὰ ῥυπαρά. ἄλλο. λιβανωτὸν διεῖς οἶνω, χρῶ, τοῦτο καὶ σαρκοῖ.

ΠΡΟΣ

C a p. LXXXIV.

Γλαύκιον] Caput hoc et sequentia duo ex *Alexandro* petita sunt
l. c.

μηκώνιον] *Dioscorides* lib. IV. c. 65. *Schulze Toxicol. Veter.* c.
12. p. 43.

ἐπίβαλλε] *nofter* c. 186. ὅλα τῆς γαστρὸς ἐπίβαλλε κύττα.

C a p. LXXXV.

ψιμμύθιον] *Paulo aliter Alexander* lib. III. p. 178.

καθαίρει] *Mundat*, sic quoque c. 36. *Sophocles* apud *Pollucem*
lib. X. c. 13. segm. 56.

Διὰ

AD AVRIVM VLCERA.

CAP. LXXXIV.

Glaucium, lycium et meconium, quod est papaveris lachryma, trita ex melle imposito. Idem et ulcera cum inflammatione mitigat.

AD DIVTVRNA AVRIVM

VLCERA.

CAP. LXXXV.

Cedria melli mixta inunctaque bene proficit. Aliud. Cerussa cum melle purgat valde sordida. Aliud. Thuris lachryma vino soluta utitor, hoc etiam carnem generat.

AD

Διὰ ψήκτρας σ' ὀρεῶ

Ξανθὴν καθαίροντ' ἵππον αὐχμηρεῶς τριχός.

adde doct. Kypke ad Matthaei c. VIII. 3. Bene interpres purgat, Petronius Satyr. c. 28. atque in lance argentea pisum purgabat. Aelianus H. A. lib. IV. c. 27.

τὰ ῥύπαρα] Leg. ὅτα ῥύπαρα. Voces capite truncatas in veterum scriptis reperiri, monui ad c. 124. et Dorville ad Chariton. p. 502. Solent Graeci ubi adjectivum substantivo postponitur, articulum omittere, sic c. 80. πρὸς ὅτα πυρρὸς οὖντα et c. 81. πρὸς ὅτα ῥύπον ἔχοντα: addunt vero illum ubi adjectivum praecedat, ut c. 83. ποιῶ καὶ πρὸς τὰ ῥύπαρὰ ἔλκη. conf. quae de verbis notavi ad c. XVII.

λιβανωτὸν] Theophrastus H. Pl. lib. VIII. c. 4. Dioscorides lib. I. c. 77. Plinius H. N. lib. XII. c. 14. Diodorus Sicul. lib. V. p. 364.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΝΤ ΡΤΠΑΡΑ

καὶ νεμόμενα.

Κ Ε Φ. Πς.

Οἶνον καὶ οὔρον ἀφθόρου παιδὸς μίξας μέλιτι, ἔν-
 ζαζε. ἄλλο. σανδαράχην λειώσας, καὶ μέλιτι μίξας ἔν-
 ζαζε. ἢ ἐλλίχνιον ποιήσας, καὶ χρίσας πάνυ καλῶς, ἔμ-
 βαλε εἰς τὸν πόρον, ποιεῖ πάνυ καλῶς, καὶ καθαίρει, καὶ
 ξηραίνει, ἀπουλεῖ τε καὶ ἀνωδυνίας ποιεῖ. Φαρῖων χρεῶ.
 ἄλλο. Σκορίαν λειοτριβήσας μετὰ ὄξους καὶ ἐψήσας,
 ἡρέμα ἐνζαζε εἰς τὸ οὔς. ἄλλο. Στυπτηρίαν σχισὴν σὺν
 ὄξει λειοτριβήσας ἕως ἂν σχῇ πάχος μέλιτος, ἀναλάμ-
 βανε μετὰ ἐρίου τρυφεροῦ, καὶ ὅταν ψυχθῇ, ἐντίθει
 ἔνδον

C a p. LXXXVI.

ἀφθόρου] *Urinam pueri virginis dixit Eros de passion. mulier. c.*
62. p. 308. Eusebius H. E. lib. III. c. 29. et c. 227. ἀφθόρον
δὲ διαμύσσει τὸν υἱόν. conf. Clemens Alex. Stromat. lib. III. p.
436. Phintys apud Stobaeum Serm. 72. p. 442. Phalaris ep.
70. Chrysippus apud A. Gellium N. A. lib. XIV. c. 4. Da-
mogero Geopon. lib. X. c. 64. Schol. Euripidis ad Phoeniss.
vf. 951. Hippocrates Hippiatr. p. 879. Porphyrius de Ab-
stinent. lib. IV. 20. p. 369. et ad eum cl. De Rhoer. et Ruh-
kenius ad Timaei Lex. Plat. p. 96. inter medicos vid. Marcellus
Empir. c. 9. p. 75. Priscianus lib. I. c. 12. ad quem locum
vid. Jo. Nic. Loënsis Miscell. Epiphyll. lib. IX. c. 15. p. 666.
De urina puerorum pro potu adhibita vid. Ramazeus de
morb. artif. c. 15. p. 98. Nota historia de urina mulieris
quam refert Herodotus lib. II. p. 154. et Diodorus Sicul. lib.
I. p. 69.

μίξας] Forte *σμίξας*, ut c. 54. et 113. et excidit σ propter vocis
 praecedentis terminationem.

μέλιτι] Leg. *σὺν μέλιτι*, ut cap. praeced. potest tamen abesse prae-
 positio

ἐλλίχνιον] Leg. *ἐλλύχνιον*. vid. *Phrynichus* p. 64. et ad eum viros
 doctos. *Moeris Atticista. p. 54.*

ἐμβαλε] *ἐμβαλλε*.

πόρον] *Meatum auditorium*, ut c. 74. *Aristoteles H. A. lib. IV.*
c. 8. εἷνα μὲν γὰρ ὅτα ἔχει, εἷνα δὲ τοὺς πόρους φανερούς.
Anticlidus apud Schol. Homerī ad Iliad. H. vf. 44. τοὺς παῖδας
ταῖς

AD VULCERA VALDE

SORDIDA ET DEPASCENTIA.

C A P. LXXXVI.

Vinum urinamque pueri impuberis melli mixta instillato. Aliud. Sandaracham in pulverem redactam et cum melle permixtam instillato, vel ellychnium (appellant autem ita funiculum, qui in lucernis continetur) conficito, et probe inunctum, in meatum auditorium immittito, optime facit, purgat, siccatur, ad cicatricem ducit, et dolorem aufert, cum fiducia utitor. Aliud. Scoriam laevigatam ex aceto coctamque sensim auri instillato. Aliud. Alumen scissile ex aceto tritum, dum mellis crassitudinem habet, molli lana excipito et cum refrixe-

ταῖς τῶν ὀφθαλμῶν γλαύταις τοὺς πόρους τῶν αἰσθητηρίων καθαί-
ρομένους. Aeschines Axioch. p. 125.

ἐψήσας, ἡρέμα] Distingue ἐψήσας ἡρέμα.

ἀναλάμβανε] Alex. ἀνάλαβε.

ψυχθῆ] Alex. ψυγῆ. apud quem Gunterus vertit, ubi refrixerit, ac sic quoque Martius, sed nulla coctionis aut caloris, mentio praecessit, unde vertere malim, ubi siccatum fuerit. Ψύχεσθαι siccari denotare docuit Petr. Petitus Miscell. Observ. lib. III. c. 12. p. 176. Non recordabatur autem hujus significationis vir doctissimus cum notas ad Aretaeum Cappad. scriberet: is enim morbi diuturni lib. II. c. 13. p. 135. τὰς δὲ σάρκας ἀρ-
τίσκειν διαπλάσκειν, ψυχθῆν ἐν σκίῃ. Phalaris epist. 62 ἵνα
τῆς πλημμυρίδας διαψυγείσῃς, ἐνεργον ἀντὶ ἀργοῦ γένηται τὸ
πέδιον. conf. Aristoteles Problem. Sect. XXII. 10. et H. A. lib. IV. c. 7. ubi itidem erravit Theod. Gaza. Eleganter hanc significationem exposuit Schol. Homeri ad Iliad. Δ. v. 620. Kühnius ad Polluc. lib. VII. c. 32. segm. 144. et Dorville ad Chariton. p. 732. Ipse hujus significationis parum memor fui, (nam non pudet me fateri errorem) cum verterem Synesium de febr. qui cap. VII. p. 240. καὶ ψύξον ἐν σκίᾳ, quod reddendum erat, sicca in umbra, neutiquam vero refrigera in umbra, ac sic quoque c. VIII. p. 258. τὸ κατεψυγμένον jam verto siccum. Minus feliciter adhuc res mihi cessit cap. X. p. 306. ὅταν δὲ ἀρῶνται αἱ φλυκταῖαι διαρρέαγῃαι, καὶ ἀνεωχθῇαι μετὰ τὸ πέπαισθαι, καὶ ῥέπουσιν ψυγῆαι. vertend. ubi ad maturitatem perductae fuerint pustulae et occipiant siccari.

T

Oribasius

ἐνδον τοῦ ἀκουσικοῦ πόρου. πρὸς τὰ καταγνύμενα τῶν
ὠτῶν, καὶ θλώμενα ἐκ πληγῶν. ἄρτου θερμοῦ τὸ ἐντὸς
μετὰ ὀλίγου μέλιτος τρίψας ἐπιτίθει. ἄλλο. σμύρναν
τρίψας μετὰ οἴνου λεπτομεροῦς, ἐπίχρει.

ΠΡΟΣ ΤΟΤΣ ΕΝ ΤΟΙΣ

ὡς ἰ σκώληκας.

Κ Ε Φ. ΠΖ.

Ὅξέλαιον ἐγχυμάτιζε διὰ κλησῆρος, ἢ ἀψινθίου
ἀφέψημα, ἢ κενταυρίου, ἐνσαζε δὲ καὶ καππάρεως φύλ-
λων χυλόν, ἢ οὔρον ἀνθρώπειον παλαιόν, ἢ ἐλλέβορον
λευκόν σὺν οἴνῳ, ἢ καλαμίνθης χυλὸς, ἢ ῥοδακινέας φύλ-
λων χυλόν.

Oribasius in collectione *Nicetae* apud *cel. Cocchium* p. 78. de vi-
no nigro: σύφων τε καὶ συνάγων, ita e codice edidit vir egre-
gius, cum antea legeretur ψύχων τε καὶ σ. quam lectionem
sensu siccandi non rejecerim, cujus glossema esse videtur τὸ
σύφων: solent enim haec duo verba aliquando jungi. *Plutar-
chus* T. III. p. 1758. ὡς πᾶσα γῆ τῶ γένει σύφειν καὶ ψύχει
πέφυκε. *Emperius Maxim.* p. 90. τάτε δάκρυα ἀπέψυχεν
ἐκάστος.

θλώμενα] *Aptum verbum. Theocritus Idyll. XXII. vs. 45.*

σκληραῖσι τεθλασμένος οὐατα πνυμαῖς.

vid. *Casaubonus* ad *Suetonium* de grammat. p. 736. et ad
Trebellium p. 204. quod eveniebat in palaestra praecipue, vid.
Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 6. p. 168. D.

ἄρτου] Panem frequenter pro cataplasmate adhibuerunt quoque
veteres. De *Othone* *Suetonius* lib. VII. p. 621. *Quin et fa-
ciem quotidie rasitare ac pane madida linere consuetum: idque
instituisse a prima lanugine, ne barbatus unquam esset. Juvena-
lis Sat. II. vs. 109.*

Et pressum in faciem digitis extendere panem.

refruxerit, in meatum auditorium imposito. Ad aures diruptas et contusas ex ictu, panis calidi id quod intus est, cum paucis melle tritum imposito. Aliud. Myrrham cum vino tenuium partium tritam illinito.

A D A V R I V M

VERMES.

CAP. LXXXVII.

Oxelaenum per clysterem infundito, aut absinthii decoctum vel centaurii vel capparis foliorum succum instillato, vel urinam humanam veterem, vel album veratrum cum vino, vel calaminthae succum vel pernici foliorum succum,

Cap. LXXXVII. Cod. E. ξθ'.

Πρὸς] πρὸς σκώληκας ἐν ὣσιν. Cod. D. ac ita quoque Codd. A. et C. nisi quod ibi σκώληκας scriptum sit. Cod. E. πρὸς κώληκας.

διὰ κλυσηρος] Siphonem intelligit. Glossae Jatric. Mss. διὰ κλύσης (l. διὰ κλυσηρος), τὸ ἐργαλίον l. ἐργαλῖον. qui ἀτερχύτης dicitur Alexandro lib. III. c. 2. p. 175. clysterem oticum vocat Caelius Aurel. morb. chronic. lib. II. c. 3.

ἀψινθίου] Paulus lib. III. c. 23.

δὲ καὶ] deest καὶ in Cod. E.

καππαρίας] Codd. A. et C. καπάρεις φύλλον.

οὔρον] De virtute urinae humanae consul. Bald. Ronfseus epist. medicinal. XVII. p. 62.

ἀνθρώπινον] Codd. A. C. et E. ἀνθρώπινον.

καλαμίνθης] Codd. A. et C. καλαμίνθιον.

ξοδακινέας] Jac. Dalechampius ad Plinii H. N. lib. XV. c. 12. Salmasius ad Solinum p. 427. Bodaeus ad Theophrasti Hist. Pl. lib. III. c. 5. 125. Matthiolus ad Dioscoridem p. 224. Noster c. 20. ὁσέων περσικῶν τὸ ἐντος, ubi Cod. A. ξοδακινικόκαλον. Delent haec Codd. A. et C. quae agnoscunt Codd. B. et D. Cod. E. ξοδακινέας.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΜΠΙΠΤΟΝΤΩΝ

ἐν τοῖς ὤσι.

Κ. Ε. Φ. ΠΗ.

Ψύλλης μὲν ἐμπεσούσης ἔλαιον ἔγχεε. ἄλλα δε
τινα ἐμπέσοντα, ἐρία εἰλήσας εἰς μηλωτίδα, βάψον αὐ-
τὸ τερεβινθίνη, ἢ κόμμι, καὶ βαλὼν ἐνδοθεν ἀνάσπας,
δεῖ οὖν καὶ ἔλαιον πολλάκις ἐγχεῖν χλιαρόν· οὕτω γὰρ
τόπων ἀφλεγμάντων γενομένων, τὸ ἐγκείμενον ῥαδίως
ἐξελεύσεται· εἰ δὲ συμβῇ τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν εἰς τὴν
ἀκρόην,

Cap. LXXXVIII. Cod. E. σ.

ἐν] delet Codd. A. C. et E. Cod. D. εἰς τὸ οὖν.

Ψύλλης] Caput hoc paucis demptis mutatisve petitum ex *Alexandri*
lib. III. c. 3. p. 185. *Paulus* lib. III. c. 23. *Celsus* lib. VI.
c. 7. *Pomponatius* Tract. de Reactione sect. II. c. 8. apud P.
Petitum Miscell. Observ. lib. IV. c. 15. Immo audiui a me-
dico fide digno, habuisse in cura quendam, qui quasi mortuus est
ex ingressu pulicis in aurem. conf. *Stalpart van der Wiel* Ob-
serv. Rarior. Cent. II. obs. 11. Vidi nuper militem grega-
rium, de doloribus atrocibus querentem, cui dormienti cimex
in aurem intraverat. Si elephanti in aurem intraverit culex,
lethale id ei esse adfirmat *Achilles Tat.* lib. II. p. 111. Codd.
A. C. et E. ψύλλα μὲν ἐμπέσουσα. Cod. B. ὕλλης. Cod.
D. ψύλλαν. quam lectionem veram puto propter ea quae
sequuntur.

ἔλαιον] Cod. E. δι' ἐλαίου ἐξωθεῖται.

ἄλλα δέ τινα] *Alex.* l. c. ἄλλων δέ τινος ἐμπέσοντες, sed noster
accusativum absolutum maluit, de qua locutione vid. *Raphe-
lius* ad Aët. Apost. c. XXVI. 3. *Hemsterhuys* ad *Luciani* Dial.
Mort. p. 44. *Dorville* ad *Chariton.* p. 464. *Ernesti* ad *Xeno-
phontis* memorab. lib. I. c. 3. p. 28. *Fischerus* ad *Theophrasti*
Char. c. V. p. 46. conf. *Homerus* *Iliad.* K. vs. 416. Codd.
B. et E. ἄλλων δέ τινῶν ἐμπέσόντων. *Heliodorus* lib. VI. p.
294. τὴν θείαν, οὐκ εὐαγὴ μὲν — γενομένην ἀνέχεσθαι, pro τῆς
θείας — γενομένης, ut noster c. 192. οὐδὲ τῆς ψεύσεως ἀνέ-
χοντα.

ἐρία] Cod. E. ἔριον.

εἰλήσας] Codd. A. et C. εἰλίσας.

μηλωτίδα] Aerea olim fuisse specilla docuit *Foësius* ad *Hippocra-
tis* Coac. Praenot. p. 172. Codd. A. et C. μηλοτίδα. conf.
Heben-

AD EA QVAE IN AVRES

INCIDERUNT.

CAP. LXXXVIII.

Si pulex in aurem inciderit, oleum infundito; sin aliquid aliud, specillum lana involutum in resina terebinthina vel gummi intingito, et in aurem injicito et eximito. Quare oleum quoque tepidum frequenter infundere oportet. Nam hoc modo locis inflammatione liberatis, id quod insidet, facile eximetur. Quodsi aquam

T 3

auri

Hebenstreitius Palaeol. Therap. p. 683. adde Jo. *Jonstonum* ad Coac. Praenot. 410.

αὐτὸ] vid. ad c. 16. Codd. A. et C. αὐτὸν.

τερεβινθίνη] Codd. A. et C. τερεβινθίνην ἢ κόμην. Cod. E. αὐτῶν τερεβινθίνων. *Aelianus* H. A. lib. V. c. 16. ἐκείνος ἔβαψε τῇ τῆς ὕδρας ἰῶ τοὺς οἰσούς.

κόμμι] *Alex.* l. c. ἢ τινι τῶν ἐχεκόλλων. Cod. D. κομίδ ἢ κόμη. Cod. E. delet ἢ κόμμι.

βαλῶν] leg. βάλλων.

ἀνάσπα] l. ἀνασπᾶ. Haecenus codices Mss. reliqua frustra in illis quaeras.

ἐγκείμενον] *Antyllus* apud *Stobaeum* Serm. XCIX. p. 548. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι μικρότεραι διαφοραί, δυνάμεναι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ ταῖς ἐγκείμεναις λαμβάνειν. nempe ἀναδυμιάσεις. neque hanc lectionem mutari velim cum magno *Gesnero*. *Musonius* epist. p. 456. ταῖς μὲν μοχθηραῖς τῶν κρίσεων καὶ ἐκ τῆς διαστροφῆς ἐγκείμεναις.

συμβῇ τὸ] ita quoque legitur apud *Alexandrum* l. c. legend. εἰ δὲ συμβῇ τῷ, hoc est τινί. apud *Galenum* sec. loc. lib. III. p. 196. omissum τὸ. Noster c. 36. *Sophocles* Ajac. vs. 829. καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του. *Isocrates* adv. Callimach. p. 906. εἰ καὶ τῷ δούῳ δις περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν. conf. Schol. *Homeri* ad *Iliad.* A. vs. 299. *Aelianus* H. A. lib. II. c. 11. *Petr. Petrus* Miscell. Obs. lib. III. c. 5. *Th. Munkerns* ad *Antonin. Liberalis* c. 11. p. 93. *Dorville* ad *Chariton.* p. 35. sed integra locutio est εἰ δὲ τῷ vel τινὶ ἀνδράπῳ vel ἀνδρὶ, vid. *Dan. Heinsius* Lect. Theocrit. c. X. p. 330. Inprimis vero τῷ cum verbo συμβαίνειν ita adhibent Graeci. *Isocrates* ad *Nicochl.* p. 46. εἰάν ἐπὶ τῷ σοι συμβῇ τῶν φανύλων χαίρειν. *Figulus* apud *Jan. Rutgersium* Var. Lect. lib. III. c. 11. p. 257. πρᾶγμα παράδοξον τῷ συμβήσεταί, qui locus asterico notatur, unde quid deesse

ἀκοήν, ποίει τῷ ἐνὶ ποδὶ τῷ κατὰ τὸ πάσχον οὓς ἄλλε-
σθαι παρεγκλίνοντα πρὸς αὐτὸ, ἐκκρίνεται γὰρ οὕτως
εὐχερῶς. ἐπισπᾶται δὲ καὶ ὁ ἐκ τοῦ σώματος ἐκμύζηθ-
μὸς πάνυ τὸ ἐγκείμενον, καὶ διὰ καλάμου δὲ τὸ αὐτὸ
γίνεται· μετὰ δὲ τὴν ἐκμύζησιν, καὶ ἔλαιον ἱρίνον ἢ ἀμυγ-
δάλινον ἐνσταζε.

ΠΡΩΣ ΗΧΟΥΣ ΤΟΥΣ

ἐν τοῖς ὠσί.

ΚΕΦ. ΠΘ'.

Οἱ ἤχοι φυσσωδῶν πνευμάτων εἰσὶν ἔργοι, ἢ ἐν τῇ
κεφαλῇ γενομένων. ἢ ἐκ τοῦ σομάχου ἀναφερομένων.
ἀψινθίου ἀφέψημα πυριάσας, ὄξος καὶ ῥόδινον ἔγχεε·
τοὺς δὲ χρονίους ἤχους τοὺς διὰ παχύτητα καὶ γλισχρο-
τητα χυμῶν γινομένους ὄξος σὺν μέλιτι, καὶ νίτρον ἐν-
σταζε.

deesse suspicatur *Rutgersius*, sed leg. παρὰδοξόν τῷ. conf. c. VI.
Junge Elsnerum in *Apocalypf.* I. 4.

ἴδωρ] vid. *Aristoteles* *Problem.* Sect. XXXII. 10. *Marcellus Em-*
pir c. 9. p. 82.

καλάμου] *Instrumentum chirurgicum* puto innui hic et c. 92. cu-
jus mentio facta c. 36.

ἐκμύζησιν] *Utitur* hac voce *Alexander Aphrod.* lib. II. probl. 59.
Cornutus de nat. Deor. c. 17. p. 174.

Cap. LXXXIX. Cod. E. οα'.

ἐν τοῖς ὠσί] Codd. A. et C. τοὺς ἐν ὠσίν. Cod. D. πρὸς ἤχους
ἐν ὠσί. Cod. E. πρὸς ἰχθῆρας omisso τοὺς.

Οἱ ἤχοι] *Galenus* fec. loc. lib. III. p. 194.

πνευμάτων] *Aetnarius* de affection. spiritus animal. lib. I. c. 11.
p. 44. et 51.

γενομένων] Cod. E. γινομένων.

σομάχου] Cod. A. σόμαχος. σόματος. credo, voluit.

auri incidere contigerit, fac ut aeger uno pede, quae auris affecta est, subsiliat, ad eam inclinando, sic enim facile excernitur. Caeterum extrahit etiam id, quod valde infixum est, si quis ore aurem exugat, id quod per arundinem quoque fieri potest. Ubi vero exuxeris, etiam oleum irinum aut amygdalarum instillato.

AD AVRIVM SONITVS.

C A P. LXXXIX.

Aurium sonitus soboles est flatuosorum spirituum, qui vel in ipso cerebro generantur, vel a ventriculo sursum efferuntur. Ubi igitur illas absynthii decocto foveris, acetum cum rosaceo infundito. Ad diuturnos vero sonitus ex humorum crassicie et visciditate ortos, ace-

T 4

tum

ἀψινθίου] *Alex. lib. III. c. 3. p. 184. Paulus lib. III. c. 23.*
Cod. E. ἀψίνθιον.

ἀφρόψημα] *Alex. ἀφροψήματι.*

τοὺς δὲ] *Leg. ut apud Alex. πρὸς δὲ.*

γλισχρότητα] *deest in Codd. A. et C.*

χυμῶν] *Codd. A. et C. χυμῶν.*

γινόμενους] *Codd. A. et C. γενομένους.*

ὄζος] *Codd. A. et C. ὄζει. et Cod. E. qui addit καὶ ῥοδίῳ.*

σύν] *Codd. A. et C. καὶ. Cod. E. ἐν ὄζει καὶ μέλιτι καὶ ἰνίτρῳ ἐνσάξεν δὲ ἄλλὰ καὶ.*

ἄλλο] *exulat e Codd. A. et C.*

εὐφόρβιον] *Codd. A. et C. εὐφόλβιον.*

λαιάσας] *Codd. A. et C. pro illis καὶ θερμάνσας χρῶ. Simpliciter ἐλαίου ἐνσάξει. ignorant quoque reliqua usque ad κύμεινον. In Cod. E.*

θερμάνσας] *Cod. B. θερμὸν ἐνσάξει. Cod. E. θερμὸν ἐπίσάξει.*

συρισμοὺς] *Leg. συριγμοὺς ut apud Alex. l. c. συρισμοὺς tamen servari potest, vid. Petr. Moll ad Longum p. 59. Schol. Ho-*
711 2

σαζε ἄλλο. εὐφόρβιον μετὰ κυπρίνου ἐλαίου λειώσας,
καὶ θερμάνας, χρῶ. ποιεῖ καὶ μάλισα τοῦτο πρὸς τοὺς
χρονίους ἤχους καὶ συρισμοὺς. ἄλλο. κύμινον καὶ πήγα-
νον καὶ νίτρον σὺν ῥοδίῳ ἐλαίῳ καὶ ὄξει ἐψήσας, ἔγχρε.

Π Ρ Ο Σ Δ Τ Σ Η Κ Ο Ι Α Σ

καὶ κωφώσεις.]

Κ Ε Φ. Γ'.

Τὰς μὲν διὰ χολώδη χυμὸν ἀνὰ ῥέοπον γενόμενον
συνισαμένας καθαίρειν δεῖ διὰ τῆς ἱερᾶς, καὶ ἀποφλεγ-
ματίζειν, καὶ ἐρίοις χρώμενον καὶ πταρμικοῖς. ἐνσάζειν
δὲ τὸ οὖς αἰγὸς οὖρον ἢ χολὴν αἰγὸς, κατὰ μόνας ἐνσάζει,
ἢ πηγάνου χυλὸν σὺν μέλιτι, ἢ κασόριον σὺν ἐλαίῳ ἀνη-
θνήῳ ἢ ῥαφάνου χυλὸν μετὰ ῥοδίνου. ἄλλο. κασόριον
δραχμ. β'. νίτρον, ἐλλεβόρου λευκοῦ ἀνὰ δραχμ. β'. σὺν
ὄξυρο-

*meri ad Iliad. K. vs. 502. ἐρίζησεν, αἰσάρεως ἐφώνησεν, ὃ ἡ-
μεῖς συρίζειν λέγομεν.*

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

κύμινον] Codd. A. et C. ἢ κύμινον.

πήγανον] Cod. B. ἡγανον.

νίτρον] Cod. E. νίτρα.

ῥοδίῳ] Codd. A. et C. ῥοδελαίῳ.

Cap. XC. Cod. E. οβ'.

δυσηχοίας] Codd. A. et C. δυσχοίας.

κωφώσεις] Cod. E. male κωεύσεως.

Τὰς μὲν] *Paulus lib. III. c. 23. subaud. κωφώσεις ex lemmate.*

ἀνὰ ῥέοπον] *Alexander Aphrod. lib. I. probl. 140. Cod. B. αἰσάρε-
ῖον.*

γενόμενον] Cod. E. γενόμενα.

καὶ ἀποφλεγματίζειν] Cod. E. ἀποφλεγματίζειν τὸ οὖς, omisso
καί.

tum cum melle et nitro instillabis. Aliud. Euphorbium oleo cyprino laevigatum et calefactum in usum adhibeto. Idem valde etiam prodest, ad inveteratos sonitus seu sibilos. Aliud. Cuminum et rutam et nitrum cum oleo rosaceo et aceto decocta infundito.

AD GRAVEM AUDITVM

ET SVRDITATEM.

C A P. XC.

Cum ex bilioso humore impetum ad superiora capiente, accidit surditas, Hiera inum ventrem purgare oportet, et medicamentis quae salivam per os educunt, uti, et lanis mollibus et iis quae sternutamenta movent. In aurem vero urinam vel fel caprinum, seorsim et per se quodlibet instillare, vel rutae succum cum melle vel castorium cum oleo anethino, vel raphani succum cum rosaceo. Aliud. Castorii drachmae duae, nitri, veratri

T 5

albi

ἐρίοις] Leg. ἐρρίοις ut apud Paulum. Codd. A. et C. ἐν ἐρίοις.

ἐρίοις — τὸ οὖς] Exulant e Cod. E.

χρώμενον] Codd. A. et C. χρώμενος.

τὸ οὖς] Leg. εἰς τὸ οὖς, ut c. 86. et sic Codd. A. et C.

αἶγος] Q. Ser. Samonicus c. XIII. vñ. 15. Cod. E. ἢ αἶγος χο-
λὴν.

κατὰ μόνας] caret his Cod. B.

σὺν μέλιτι] Codd. A. et C. μετὰ ῥοδίον. Quae inter κασόριον
et alterum κασύριον leguntur, migrant e Codd. A. et C.

ἢ] delet Codd. A. et C.

ἐκφάνου] Plinius H. N. lib. XX. c. 4. At aurium gravitati] suc-
cum raphani instillant.

ἄλλο] Delet Cod. E.

λευκοῦ] Codd. A. et C. λευκῶν.

ἀνά δραχμ. β'.] Cod. E. οὐ γ. κ.

ὄξυροδίνῳ ἔνσαζε. ἀποφλεγματισμοὶ δὲ τούτοις εἰσὶν ἄρι-
στοι, οἳ τε διὰ τῆς ἀγριοσαφίδος συγκείμενοι, καὶ σιγήπεος
ἀναγαγαραιζόμενοι.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΩΤΙΔΩΝ.

Κ Ε Φ. Γ Α'.

Αἱ παρωτίδες πάθος εἰσὶ τῶν παρὰ τοῖς ὡσὶν ἀδέ-
νων, τὴν ὕλην ἔχουσαι ποτὲ μὲν, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σφι-
νωθέντων ἐν αὐτῇ χυμῶν * ποτὲ δὲ ἀπὸ τοῦ ὅλου σώ-
ματος, ὡς ἐν ταῖς κρίσεσι τῶν νοσημάτων. ταύτας δὲ
καταπλάττειν τὸ διὰ κριθίνου ἀλεύρου καὶ λινოსπέρμου,
καὶ τηλίου, καὶ ἀλθαίας ῥίζης σὺν μελιμράτῳ ἐψόμενα,
καὶ

ὄξυροδίνῳ] ὄξυρρόδίνῳ. Codd. A. et C. ὄξυρώδο. Cod. E. ὄξι-
ροδίνῳ.

ἔνσαζε] Quae sequuntur migrant e Codd. A. C. et E.

ἄριστοι] Aptum epitheton de medicamentis praestantibus. *Aristote-
les mirab. auscult. p. 1049.* Φασὶ δὲ καὶ στραγγουρίας αὐτὸ
Φάρμακον εἶναι ἐν τοῖς ἀρίστοις. Hinc ἀρισεύειν κατὰ τῶν νοση-
μάτων dixit *Theodoretus Therap. I. p. 4.* ac nihil frequentius
de medicis nobilibus, dicitur quam quod sint ἄριστοι. *Anony-
mus de hydrophobia p. 5.* εἴη δ' ἂν πᾶσα ἡ ὑδραντική δίαίτις
αὐτοῖς ἀρίστη.

ἀποφλεγματισμοὶ] Ex *Alex. lib. III. c. 6. p. 190.*

ταύτοις] *Alex. οὗτοις*

Cap. XCF. Cod. E. σγ'.

παρωτίδες] *Galenus sec. loc. lib. III. p. 197. Cassius Quaest. Me-
dic. 31. Celsus lib. IV. c. 1. et lib. VI. c. 16. Alex. lib.
III. c. 7. p. 194. Paulus lib. III. c. 23. Priscianus lib. I. c.
9. Codd. A. et C. παρωτίδες.*

παρὰ] Cod. E. περὶ.

ἀδένων] Male codd. A. et C. οἰδοῦνον.

εἰσὶ] Codd. Mff. Vind. ἐστὶ.

ἔχουσαι] Codd. A. et C. ἔχουσα.

albi singulorum totidem cum oxyrrhodinō instillantur. Ex salivam porro ducentibus medicamentis, optima sunt, quae ex herba pediculari et sinapi sunt composita, si ex eis fiat gargarisatio.

DE PAROTIDIBVS.

CAP. XCI.

Parotis vitium est glandularum, quae sunt juxta aures, materiam habens alias a capite, humoribus nimirum in ipso impactis, alias vero a toto corpore, quemadmodum in morborum judicationibus. His cataplasmata adhibenda sunt, quale est ex farina hordeacea et lini semine et foenu graeci, et althaeae radice, ex aqua mulsa decoctis et impositis. Vel folia lapathi seu ramin-

cis,

σφινωθέντων] σφηνωθέντων. ac ita codd. Mss.

ἐν αὐτῇ] Cod. E. ἐν αὐτῷ. male.

όλου] vid. Hippocrates Epidem. lib. III. aegr. X. et elegans medici nobilis Henr. Cope expositio p. 111.

ροσημάτων] Codd. A. et C. σαμάτων.

τὸ διὰ] Leg. τὰ διὰ. Cod. B. τῷ κριθίνῳ ἀλεύρῳ καὶ λινოსπέρμῳ καὶ λίνῳ.

κριθίνου] Platonem non sequitur noster, qui Polit. lib. II. p. 23. δρέφονταί δὲ (inquit), ἐκ μὲν τῶν κριθῶν ἄλφιτα σκευαζόμενοι, ἐκ δὲ τῶν πυρῶν ἀλευρα. Priscianus l. c. Codd. A. et C. κριθίνου.

λινοςπέρμου] Cod. E. λινοςπέρματος.

τηλίου] Leg. τηλίνου. Cod. E. τηλίνης. Antiquus usus foenu graeci. Tertullianus de pallio c. 4. p. 20. quod apud omphalem balsamo aut telino spero factum, ubi vid. Salmasius p. 295. qui oleum indicari putat.

ἀλθαίας] Glossae Jatricae Mss. ἄλθεα, δένδροβολοχ, l. ἄλθαία, δένδρομολοχῆ, id est malva arborea.

ῥίζης] Codd. A. et C. ῥίζα. Cod. B. ῥίζη.

ἐψόμενα] Cod. B. ἐψόμενοις.

καὶ ἐπιτιθέμενα, ἢ λαπάθου φύλλα σὺν σέατι ἀνάλω,
 ἢ πράσιον μετὰ ἁλῶν. πυριᾶν δὲ θάλασσαν θερμὴν διὰ
 σπόγγου, ἢ ὀξάλμης. ἄλλο. Φολβὸν ἐφθὸν σὺν θερ-
 μίνῳ ἀλεύρῳ καὶ ἐφέματι κατὰπλασσε. ἔμπλαστος δὲ
 ἢ τε μνασαίου, καὶ ἢ διὰ χυλῶν, καὶ ἢ διόνυσία. ἄριστα
 δὲ ποιεῖ καὶ ἢ διὰ μέλιτος κατ' ἐαυτὴν, καὶ μετὰ ψιττα-
 κίου. ὡσαύτως δὲ καὶ ἢ παιωνικὴ ἐπὶ τῶν ἐπιπολαίων
 καὶ ἐξ αἵματος ἐχουσῶν τὴν γένεσιν παρωτίδων. ἐπὶ δὲ
 τῶν ἐν βάθει, καὶ ἐφ' ὧν ἐστὶ τὸ δέρμα πυκνὸν, καὶ ὕλη
 παχυτέρα καὶ νίτρου βραχὺ, καὶ δρακοντίου ρίζης, τῷ
 εἶρη-

καὶ] Delet Codd. A. et C.

ἢ — ἢ] Desunt in Codd. A. et C.

ἁλῶν] Codd. A. et C. ἀλώης.

σέατι:] Interpres ex *Alex.* addidit porcino, cui favet *Priscianus* l. c. superadditis porcorum adipibus. Cod. B. ἄζουγγία ἀνάλω. Cod. E. ἄζούγγι.

ἀνάλω] *Evang. Marci* c. IX. 50. *Aristoteles* Probl. Sect. XX. 5. *Geoponicus* lib. V. c. 21. et lib. IX. c. 10. Solebant veteres carnes et pinguedines multo sale condire, ut patet ex *Synesio* de Regno p. 2. et ex epigrammate *Antholog.* lib. II. c. 147. epigr. 32.

πυριᾶν] Leg. πυριᾶν.

θάλασσαν] Cod. B. θαλασσίῳ ὕδατι θερμῷ. *Diogenes Laert.* lib. III. p. 190. καὶ αὐτόθι ἰοσήσαντα πρὸς τῶν ἱερῶν ἀπολυθῆναι τῇ διὰ θαλάττης θεραπείᾳ. *Minutius Felix* Octav. p. 13. quod esset corpori meo siccandis humoribus de marinis lavacris blanda et apposita curatio. ubi vid. *Gronovius*.

διὰ σπόγγου] Codd. A. et C. διάσπογγον. Cod. B. διὰ σπέγγων.

ὀξάλμης] Cod. B. ἐξ ἁλμης. Cod. E. ὀξάλμη. Proba Cod. B. lectio aut leg. ὀξάλμην. nisi velis ὀξάλμη dictum pro ὀξάλμην ut ἀλόη c. I. pro ἀλόην.

Φολβὸν] βολβόν. Literae β et φ. permutantur κατὰ συγγένειαν ut ait *Pollux* lib. IX. c. 6. segm. 78. βολβόν Codd. A. C. et E. Cod. B. ολβόν. Vereor tamen ne litera φ ex margine in textum inrepserit, quam aliquis addiderat, ut denotaret deesse literam: vid. *Salmasius* ad *Tertullianum* de pallio p. 453. vel παραγραμματούζοντες ita pronuntiabant, vid. *Stephanus Byz.* de Urb. p. 234.

cis, cum adipe porcino sine sale, vel marrhubium cum sale. Fovere etiam oportet spongia, aqua marina calida imbuta, vel muria. Aliud. Bulbum coctum cum lupinorum farina et sapa ad cataplasmatism modum inducito. Emplastra vero conveniunt, quod ad Mnasaëum auctorem refertur, et quod ex succis constat, Diachylon dictum, et quod Dionysia appellatur, optime facit etiam emplastrum Diamelitos per se et cum psyttacio. Pari modo etiam paeonia in superficiariis parotidibus et quae ex sanguine originem trahunt. Verum in iis quae altius delitescunt et in quibus cutis est densa, crassiorque materia, si nitri paulum et Dracunculi radicem cataplasmati
 jam

ἐψήματι.] Cod. E. ἐψήματι.

κατάπλασσε.] Cod. B. κατάπλαττε.

ἐμπλαστος.] Hippocrates de Humorib. p. 16. ἐν χρείσμασιν ἐπιπλάσσοιεν, ἐμπλάσσοιεν. Codd. A. et C. ἐμπλάσσεα. Cod. B. ἐμπλάσσεοις δὲ χρῶν τῇ τε μν. καὶ τῇ διὰ χυλῶν καὶ τῇ δ. Cod. E. ἐμπλάσσεον junctum cum praecedentibus.

ἤ τε.] Cod. E. ἢ τι.

μνασαίου.] Mnaseas, Mnasaëus, et Mnaseus et integre Mnaseus Philumenus dicitur: patria ejus ignoratur ut fatetur Oth. Brunnsfeldius Catalog. Medicor. p. 6. D. Vixit A. C. circiter 352. Mercklinus Linden. Renovat. p. 923. fragmenta quae supersunt indicavit. vel 332. ut editum apud J. Bernier Histoire Chronolog. de la Medecine p. 114. De alvi profluvio ex ejus scriptis attulit aliqua Alexander Trall. lib. VIII. c. 7. p. 423. quae minime mala pronuntiat Hallerus in Boerhaavii method. T. II. p. 577. De eo conf. Juglerus Biblioth. Ophthalm. p. 96. Emplastri, cujus meminit noster, compositionem dedit Alex. lib. III. c. 7. p. 194.

διὰ χυλῶν.] Alex. l. c. p. 201. Codd. A. et C. διὰ χυλῶν. Cum sequentia ex Alexandro hausta sint, ea omiserunt codices Mff.

ἡ διονυσία.] Codd. A. et C. καὶ διονυσία. Cod. D. διονυσίαν. Cod. E. διονύσιος.

ψιττακίου.] Collyrium Psittacinum a colore ita dictum laudat Scribonius Larg. c. III. 27.

παιωνική.] Alex. l. c. ἡ παιωνία.

εἰρημένῳ καταπλάσματι συμμίζας ἔτι κάλλιον καὶ δια-
φορητικώτερον ἐργάσῃ τὸ βοήθημα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΡΙΝΙ

παθῶν.

Κ Ε Φ. G B'.

Τῆς ὀσφραντικῆς βεβλαμμένης δυνάμεως ἀπὸ χυ-
μῶν τινῶν, πρότερον δεῖ καθαίρειν ὅλον τὸ σῶμα διὰ
τῆς ἱερᾶς τοῦ Γαληνοῦ· ἔπειτα τοὺς χυμοὺς ἐκκενοῦν διὰ
τῶν ἀποφλεγματισμῶν, καὶ ἐρῥίνων καὶ πταρμικῶν.
ὀσφραντὰ δὲ προσφέρειν τὰ λεπτομερῆ, ὅσα ἐπὶ τοῦ
ληθάργου προεΐρηνται, καὶ καταντλεῖν τὴν κεφαλὴν θερ-
μὴν θάλασσαν.

ΠΕΡΙ ΟΖΑΙΝΗΣ.

Κ Ε Φ. GΓ.

Ἡ ὀζαίνα ἑλκος ἐςὶ σηπεδονῶδες ἐν τῇ ῥινί, ἐξ ἐπιρ-
ροῆς ὑγρῶν δριμέων γινόμενον. ἰὸν καὶ λεπίδα ἴσα, ξηρὸν
ἐμβα-

Cap. XCI. Cod. E. οδ'.

ἐν ῥινί] Codd. A. C. D. et E. ἐν τῇ ῥ.

τῆς ὀσφραντικῆς] *Paulus lib. III. c. 24. apud quem τῆς ὀσφρητι-
κῆς editum.*

βεβλαμμένης] Codd. A. et C. βεβλαμμένης.

χυμῶν τινῶν] *Ex Paulo μοχθηρῶν addendum judicavit interpres.
nam vertit ob humores acres.*

καθαίρειν] Codd. A. et C. καθαίρειν δεῖ.

τοῦ Γαληνοῦ] *Compositionem addidit noster c. 289. Articulum
delet Codd. A. C. et E.*

διὰ τῶν] Codd. B. et D. διὰ τε.

ληθάργου] Codd. A. et C. λιθάργον.

jam dicto admiscueris, praestantius adhuc magisque discutians medicamentum efficies.

DE NARIUM

MORBIS.

CAP. XCII.

Olfaciendi facultate laesa ob humores acres, primum totum corpus ex Hiera Galeni purgare oportet, et humores deinde evacuare, medicamentis quae pituitam per os et nares educunt, et quae sternutamenta movent, et quae odorem feriunt et tenuium sunt partium, et superius sunt in lethargo comprehensa, et caput marina calida perfundere.

DE OZAENA.

CAP. XCIII.

Ozaena ulcus est putredinosum, quod in nare ex illuvie humorum acrium nascitur. Rubiginis et squamae

προείρηται] Codd. A. C. et E. προείρηται.

καταπλάττειν] Cod. E. καταπλάττειν.

θερμὴν] Codd. B. D. et E. θερμὴ θαλάσση.

Cap. XCII. Cod. E. os.

ὀζαίνα] Galenus sec. loc. lib. III. p. 199. Paulus lib. III. c. 24. Celsus lib. VI. c. 8. et lib. VII. c. 11. Scribonius Larg. c. IX. 50. Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 1. p. 344. Aetius de dignot. morb. lib. II. c. 10. Cod. B. ὀζαίνα omisso articulo. Cod. E. ὀζαίνα. mendose.

σηπεδοῖνες] Codd. A. et C. πεδοῖνες.

ἐπιρροή] Codd. A. et C. ἐξ ἐπιρροῆς. Cod. E. ὑπορροή.

ἐμβαλε τῇ ῥινί. ἄλλο. μίσυος, χαλκίτεως, σμύρνης ἀνὰ
 δραχμ. ζ'. χαλκινάνθης δραχμ. ε'. συπτηρίας, κηκίδος, λι-
 βάνου, συπτηρίας σρογγύλης ἀνὰ δραχμ. γ'. ὄξος ξ. α'.
 λειώσας, ἔψει ἐν χαλκῷ ἀγγεῖῳ, καὶ χρῶ διὰ μωτοῦ.
 σμύρνης. ἀνικίας. μέλιτος τὸ ἀρνοῦν, χρῶ διὰ μωτοῦ.
 ἄλλο. καλαμίνθης χυλὸν ἐγχυμάτιζε. ἢ αὐτὴν ξηρὰν τὴν
 καλαμίνθην ἐμφύσα διὰ σύφωτος. ἄλλο. σμύρναν, καὶ
 καρδάμωμον μετὰ μέλιτος πρόσβαλε τῇ ῥινί.

δριμέων] Codd. A. et C. δρυμείων.

γινόμενον] male Cod. E. γινομένων.

ἰόν] Codd. A. et C. κισσόν. Cod. E. αἱ.

λεπίδα] Suband. χαλκοῦ, plenius noster c. 236. λεπιδος χαλκοῦ:
 multae ejusmodi omissiones apud Homerum ut observat Mo-
 schopolus ad Iliad. B. v. 302. Cod. B. addit τρεῖψας. Cod.
 E. λεπιδας.

ξηρὸν] Codd. A. et C. ξηράνας. Cod. E. ξηρά.

ἐμβαλε] ἐμβαλλε.

ῥινί] Codd. A. et C. ῥινή.

μίσυος] Codd. A. et C. ἴσιος.

συπτηρίας — ὄξος] defunt in Codd. A. et C. sed ponuntur post
 formulam sequentem, συπτηρίας secundo loco omisso. Ala-
 men rotundum quomodo in Codd. designatur, notavit J. Cor-
 narius ad Macri lib. II. c. 12.

δραχμ.] Cod. E. ἐξαΓ.

ξ] Codd. A. et C. ξί. Cod. E. Ια'.

ἔψει] Cod. E. ἔψε. recte.

mae ferri pares portiones siccatas nari injicito. Aliud. Misyos, chalcithidis, myrrhae singulorum drachmae septem, atramenti sutorii drachmae sex, aluminis, gallarum, thuris, aluminis rotundi, singulorum drachmae tres, aceti sextarius, trita et in vase aeneo cocta, per linamentum in usum adhibentur, myrrhae, acaciae, mellis, quantum satis est, utere per linamentum. Aliud. Calamintham infundito, vel herbam ipsam in pulverem redactam naribus ipsis per fistulam insufflato. Aliud. Myrrham et cardamomum cum melle naribus indito.

μωτοῦ] Noster iterum per ω c. 96. ac sic quoque semel apud *Pasium* et in Ms. apud *Pollucem* lib. IV. c. 25. segm. 182. rectius tamen per ο scribitur. vid. *Jungermannus* et *Kuhnus* ad *Pollucis* l. c. in primis *Voësius* *Oecon.* Hippocr. p. 252. ubi egregia habes, nec requires plura. adde quoque *Hebenstreitium* *Palaeol. Therap.* p. 677.

χεῶ] Codd. A. et C. διὰ μωτοῦ χεῶ. Rectius cod. B. διὰ μοτοῦ.
καλαμίνθης] *Galenus* sec. loc. lib. III. p. 200. *Priscianus* lib. I. c. 13.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

ἐγχυματίζει] Codd. A. et C. ἐγχηματίζει.

ἢ — ἄλλο] Carent his codd. Mss.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

σιφῶνος] *Rhinenchytes* dicitur hic siphon. *Caelius* *Aurel. morb. chron.* lib. II. c. 4. p. 375. et lib. III. c. 2. p. 445. *Salmasius* ad *Solinum* p. 274.

πρόσβαλε] Cod. E. ἐμβαλε. l. ἐμβαλλε et πρόσβαλλε: vel προσ-ἐμβαλλε.

Ὁ δὲ πολύπους ὄγιος ἐστὶ παρὰ φύσιν ἐν ταῖς ῥίσι
 γινόμενος, ὅμοιος ταῖς τοῦ πολύποδος πλεκτάναις· τῆς
 αὐτῆς δὲ οὐσίας ἐστὶ καὶ τὸ σάρκωμα. δεῖ καὶ ἐπὶ τούτων
 τῶν νοσημάτων πρῶτον μὲν καθαίρειν τὴν τοῦ ὅλου σώ-
 ματος κακοχυρίαν διὰ τῆς ἱεραῆς, ἔπειτα καὶ τοῖς ἀπο-
 φλεγματισμοῖς χρῆσασθαι, καὶ τοῖς ἐρρίνοις· εἴθ' οὖ-
 τω τοῖς τοπικοῖς βοηθήμασι. Πρὸς πολύποδας καὶ σαρ-
 κώματα· χαλκάνθου πεκαυμένου δραχμ. δ'. μίλτου
 δραχμ. α'. λῆαν ἐμφύσα διὰ καλάμου. ἄλλο. χαλκάν-
 θης καὶ σανδαράχης ἴσα λειώσας, ἐμφυσᾷ. ἄλλο. σαν-
 δαρά-

C a p. XCIV. Cod. E. 65'.

περὶ πολύποδος] addit Cod. D. ἐν τῇ ῥίσι.

πολύπους] Galenus sec. loc. lib. III. p. 200. Hippocrates de
 morb. lib. II. p. 29. Celsus lib. VI. c. 8. et lib. VII. c. 10.
 Scribonius Larg. c. IX. 51. Paulus lib. III. c. 24. Aetnarius
 lib. II. c. 8. Pollux lib. II. c. 4. segm. 78. Nic. Tulpus Ob-
 serv. Medic. lib. I. c. 26.

ἐστὶ] Codd. A. et C. ἐστίν.

γινόμενος] Paulus γεννώμενος. Codd. A. et C. γενόμενος.

ὅμοιος] Cod. B. ὁμοίως. Unde Θήριον vocat beatus Chrysostomus
 in A. A. Sermon. XXXVIII. p. 825.

πλεκτάναις] Paulus σαρκεῖ. Sic flagella polypi quoque vocat
 Theophrastus Simoc. ep. LXXIII. καὶ δαιτυμόνες τῶν ἰδίων
 σαρκεῶν ἀναδείκνυνται. conf. N. Heinsius ad Ovidii Metamorph.
 lib. IV. vl. 267.

σάρκωμα] Galenus Defin. Med. T. IV. p. 400. Σάρκωμα ἐστὶ
 σαρκεὺς ἐν ταῖς μυκτῆσι παρὰ φύσιν αὐξήσις· ἐστὶ δὲ σάρκωμα
 τι καὶ ὁ πολύπους.

ἐπὶ τούτων] c. 151. ἐπὶ τούτων χρῆσέον.

ὅλου] Exulat ex Codd. A. et C. Cod. B. οὐλου.

κακοχυρίαν] Codd. A. et C. κακοχυρίαν.

τοῖς ἀποφλεγματισμοῖς] Cod. E. τὰς ἀποφλεγματικὰς.

χρῆσασθαι] Codd. A. et C. χρῆμασι.

DE POLYPO.

CAP. XCIV.

Polypus tumor est praeter naturam, qui in naribus nascitur, similis polypi piscis carunculis. Ejusdem vero naturae est, et quod sarcoma dicitur. Oportet itaque in his quoque morbis totius corporis vitiosos succos per Hieram purgare prius, deinde vero medicamentis, quae pituitam per os eliciunt, uti, et quae sternutamenta movent, et tandem loco affecto mederi. Ad polypos et sarcomata. Atramenti sutorii in cinerem redacti drachmae quatuor, minii seu rubricae synopicae drachma, trita per calammum insufflantur. Aliud. Atramenti sutorii et sandaracae pares portionēs tritae insufflantur. Aliud.

U 2

San-

ἐρεῖναι] Codd. A. et C. ἐρεῖναι. Cod. E. ἐν εἶναι.

βοηθήμασι] Codd. A. et C. βοηθήμασιν.

πολύποδας] Codd. A. et C. πάλωπας καὶ ἀρκώματα. Cod. B. πρὸς ἀμφοτέρω δὲ ὠφελῆ. Haec lemma constitunt peculiare capitis οζ. in Cod. I.

χαλκάνθη] Galenus sec. loc. lib. III. p. 201. ex Cypro adlatum testatur Strabo lib. XIV. p. 1003.

κεκαυμένου] Codd. A. et C. xV

μίλτου] Plinius H. N. lib. XXXIII. c. 7. Hiberum minium laudat Propertius lib. II. eleg. III. vs. 11. Sinopicum praefert Strabo lib. XII. p. 814. Salmasius in Solinum p. 813. addunt Codd. A. et C. συνάπιδος ε' α'. Codd. B. et E. συνάπιδος οὐγ. α'.

λεῖαν] Galenus λεῖοις, leg. λεῖα. vel λεῖνας ut c. 102. Codd. A. et C. λυώσας. Cod. B. λεῖα ποιήσας. Cod. E. λεῖον.

ἐμφυσᾷ] leg. ἐμφύσα. Codd. A. et C. ἐμφήσας. Cod. E. ἐμφύσα διὰ καλᾶμου. conf. c. 36.

ἄλλο] Abest a Codd. A. B. C. ut et mox, Cod. D. ter ἄλλως.

χαλκάνθης] Cod. B. αλαμίνθην.

σανδαράχης] Cod. B. σανδαρόχην.

λυώσας] Emendanda Galeni exemplaria ubi iterum λεῖοις legitur.

δαράχης, λεπίδος ἐρυθρᾶς ἀνὰ δραχμ. δ'. συπτηρίας
δραχμ. β'. λειώσας ἐμφύσα. ἄλλο. βρυωνίας εἰζης ξη-
ρᾶς, χαλκάνθης, ἀφρονίτρου, ἐλατηρίου λειώσας, ξη-
ρὸν χρεῶ.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΗΣ ΡΙΝΟΣ

ἐλκη.

Κ Ε Φ. ΓΕ'.

Ψιμμουθίου οὐγΓ. γ'. λιθαργύρου οὐγΓ. α'. μολίβδου
κεκαυμένου οὐγΓ. κ'. οἶνω καὶ μυρσίνῳ ἐλαίῳ ἀναλαβὼν
χρεῶ. ἄλλο. λιθαργύρου δραχμ. δ'. συπτηρίας δραχμ.
β'. πηγάνου φύλλων δραχμ. δ'. σὺν μυρσίνῳ ἐλαίῳ καὶ
ὅξει λειώσας, χρεῶ, καὶ πρὸς γλυκεῖα λεγόμενα. ἄλλο.
ψιμμου-

δραχμ. δ'.] Codd. A. et C. ἐξγ'. δ'. 3

σανδαράχης] Cod. B. ἀδαράχης.

βρυωνίας] Priscianus lib. I. c. 13. Codd. A. et C. βριονίας. Cod.
E. βρυονίας.

ξηρᾶς] Galenus κεκαυμένης.

ἀφρονίτρου] Codd. A. et C. ἀφονίτρου.

ἐλατηρίου] Erotianus Lex. p. 14. Galenus Lex. p. 72. Gregorius
de Dialect. p. 265. ubi vid. Koen. Videtur autem apud no-
strum excidisse ἴσα vel simile quid, licet in codicibus hujus
omissionis nullum adsit vestigium. Cod. E. ignorat vocem
ἐλατηρίου.

λειώσας] Iterum apud Galenum λείους, ex nostro reficiendum.

ξηρὸν] Codd. A. C. et E. ξηρεῶ.

C a p. XCV. Cod. E. οή'.

οὐγΓ. γ'] Cod. E. οὐγΓ. α'.

ἐλκη] Galenus sec. loc. lib. III. p. 201. Paulus lib. III. c. 24.
Scribonius Larg. c. VIII. 48.

μολίβδου] Corrig. μελύβδου. vid. Miscell. Observ. Vol. IV. T. II.
p. 208. Sallierius et Pierfonius ad Moeridem p. 257. ac ita
apud nostrum c. 2.

Sandaracae, squammae rubiginis singulorum drachmae quatuor, aluminis drachmae duae, trita naribus inspirantur. Aliud. Radicem bryoniae siccam, atramentum futorium, nitri spumam, elaterium, vel succum cucumeris asinini in pulverem redacta in usum adhibeto.

AD NARIVM VLCERA.

CAP. XCV.

Cerussae unciae tres, argenti spumae uncia, plumbi combusti tantundem, vino et oleo myrtheo excepta in usum adhibentur. Aliud. Argenti spumae drachmae quatuor, aluminis drachmae duae, rutae foliorum drachmae quatuor, oleo myrtheo et aceto tritis utitor, facit idem et ad ulcera quae glycea vocantur. Aliud. Ce-

U 3

russae

κεκαυμένου] Carent Codd. A. et C. Cod. E. delet μόλιβδον κεκαυμένου οὐ γΓ. α'.

ἄλλο] non est in Codd. A. et C.

δραχμ.] Cod. E. οὐ γΓ.

φύλλων] Codd. A. et C. φύλλον.

σύν] omittunt Codd. A. et C.

καὶ πρὸς γλυκέα] Codd. A. et C. καὶ πρὸς τὰ γλυκαῖα. Cod. E. omittit καὶ et titulum facit capitis novi. Paulus πρὸς τὰ γλυκέα λεγόμενα ἔλκει. Du Cange Glossar. p. 253. et in appendice p. 94. ubi discēs cur ulcera illa γλυκέα dicantur. A mulieribus ita dici testatur Joannes Jatrofophista apud Du Cange l. c. Sic verbum γλυκαίνειν pro παρηγορεῖν adhibet Jo. Chrysostomus T. I. p. 128. Est autem ὀνομάτων ἀπάτη, a qua non adhorrebant Graeci recentiores, in primis vulgus, quos caecos πολυβλέποντας vocasse idem auctor gravis refert ad Psalm. XLIII. p. 621. conf. quos μεγαλοψύχους ait vocari ad Psalm. CXLII. p. 873. Sic virgines graciles junceasque, τὰς μὴ πολλοὺς περυσισμένους ἔχοντας χυμοὺς ut loquitur Aëtuarinus de affect. spir. animal. lib. II. c. XI. p. 127. vocabant ἐγχύλους teste Alciphrone epist. inedita: ἐνδεδυμένη γὰρ εὐπροσωποτάτη ἐστίν, ἐκδύσα δὲ ὅλη πρόσωπον φαίνεται· οὔτε κατὰ ξηρὸς, οὔτε κατὰ τερνός, ἀλλ' οἷας λέγομεν ἡμῖς τὰς ἰσχιάς, ἐγχύλους. Ubi prae-

ψιμμουθίου δραχμ. δ'. λιθαργύρου δραχμ. β'. μολύβδου
σκορίας δραχμ. β'. συπτηρίας δραχμ. β'. κηροῦ δραχμ.
δ' τερεβινθίνης δραχμ. β'. ζέατος χηνείου δραχμ. γ'.
λαδάνου δραχμ. β'. ῥοδίνου τὸ ἀρκοῦν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚ ΡΙΝΩΝ

αίμορραγίας.

Κ Ε Φ. Γς.

Χαλκίτης λεάνης, λῖνον μωτὸν ποιήσας, ἔμβαψον
εἰς ὄξος, καὶ ἐν αὐτῷ κυλίσας, ἔμβαλε τῇ ῥινί. ἄλλο.
ὠοῦ ὄστρακον καύσας, μίσγε αὐτῷ υἑρος ἐν κηκίδος, καὶ
ὥσαύτως χρῶ. ἢ μυλῖτου λίθου καέντος καὶ σβεσθέντος
ὄξει, τὴν ἀτμίδα ἀσφραγίσθω. ἄλλο. μάννης λιβάνου,
καὶ

praepositio ἐν significationem minuit, ut in voce ἐπερευθῆς cap.
272. Ulcera vinosa memorantur apud Aetacum de caus. diu-
turn. lib. II. c. 9. p. 60. C. sed pro αἰμάδεα legendum ἰνώδεα.
Placet magis nostri lectio πρὸς γλυκέα, quam quae apud Pau-
lum habetur πρὸς τὰ γλυκέα et librarium auctorem agnoscit.
Solent enim librarii neque ac grammatici articulos addere, ubi
auctores fere eos omittunt, ut post H. Stephanum haec obser-
vavit cel. Valckenaer ad Herodoti lib. V p. 397. Sic articulus
etiam additur apud Paulum lib. V. c. 22. ἢ ἐγκεφάλω τοῦ ἰχ-
θύος, qui apud nostrum c. 272. rectius omissus est. Clare hoc
patet apud nostrum c. 98. ὁ ὄγκος μικρὸς καὶ σκληρὸς ἐν τῷ
κατὰ τὸ πρῶτον δέρματι γίνεται, καλούμενος ἰόνθος. ubi
delendus articulus ὁ, qui ex Galeni et Pauli exemplaribus
exulat.

ἄλλο] abest a Codd. A, C. et E. Cod. D. ἄλλως.

δραχμ. δ'.] Cod. E. Lγ'.

σκορίας] Codd. A. et C. σκούρου. Cod. E. μολιβοσκορεν.

συπτηρίας δραχμ. β'.] omittit Cod. E.

κήρου] Codd. A. et C. καὶ α' κήρου.

λαδάνου] Codd. A. et C. λαδάνου καὶ ῥοδίνου τ. α.

C a p. XCVI.

ἐκ ῥινῶν] Codd. A. et C. ἐκ ῥινός.

ruffae drachmae quatuor, spumae argenti drachmae duae, recrementi plumbi par pondus, aluminis tantundem, cerae drachmae quinque, terebinthinae drachmae duae, adipis anserini drachmae tres, ladani drachmae duae, rosacei quantum satis est.

AD SANGVINIS

PROFUSIONEM A NARIBVS.

C A P. XCVI.

Chalcitidem tritam, in aceto intinctam, et obvolutam per linamentum nari injicito. Aliud. Putamen ovi comburito, et gallarum partem unam admisceto et eodem modo utitor, vel molaris lapidis combusti et aceto extincti vaporem naribus attrahat. Aliud. Manna

U 4

thu-

χαλκίτην] χαλκίτιν. Paulus lib. III. c. 24. Narium haemorrhagia laboravit Hadrianus, vid. Xiphilinus Hadr. p. 252.

λεάντας] Cod. E. λεάντας. Codd. A. et C. λίαν καὶ πᾶν μωτὸν. Codd. E. et E. καὶ ποιήσας πάντιον μωτον. Cod. D. πάντιον μωτὸν.

μωτὸν] μωτον.

ἐμβαψον] Cod. B. ἐμβαψας δέ.

ἐμβαλε] ἐμβαλλε.

καὶ ἐν αὐτῷ] Cod. E. καὶ αὐτὸ.

τῇ ῥίνι] Codd. A. et C. ταῖς ῥίσι.

ἄλλο] non habetur in Codd. A. C. et E.

ὄσρακον] Aelianus H. A. lib. IV. c. 12. καταληγμένοι τοῖς περιπεφυκόσι σφισὶ ὄσράκοις.

μίσγε] Codd. A. et C. σμήγε. καὶ νικίδι, rescissis intermediis. Cod. E. σμίγε.

αὐτῷ] Cod. E. αὐτὸ μετὰ κηκίδος, καὶ ἑμοίως.

ὡσαύτως χεῖρ] delet Codd. A. et C.

μυλίτου] Codd. A. et C. μωλίτου. Jo. Malalas Chronogr. p. 367. πάσης δὲ τῆς πόλεως σείσας τὴν διὰ μυλίτου λίθον. Veti-
tu ferreum inavult Marcellus Empir. c. X. p. 85. de qua voce pra-

καὶ ἀλόης, μετὰ τοῦ λευκοῦ τοῦ ὡοῦ μωτὸν ἀλείφας,
ἐμβαλε τῇ ῥινί. ἄλλο. ἀκακίαν καὶ συπτηρίαν σὺν ὄξει
λειώσας ἐμβαλε. ἄλλο. χακίτην καὶ πράσου χυλὸν συν-
λειώσας, ἐμβαλε. Βοχίζειν δὲ καὶ τὰς χεῖρας καὶ σικυᾶν
κατὰ τοῦ σπλάγχνου, κατὰ τὸν αἰμορῥαγοῦντα μυκτῆ-
ρα ἐμβαλε, ἢ σπόγγω ἐξ ὄξυκράτου ψυχροῦ ἐπιτίθει τῷ
μετώπῳ, καὶ ψυχρὸν ὕδωρ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπίχρεε.
ἄλλο.

praeclare egit Lucas Holsteinius Exercitatione, quam notis
suis ad *Minutium Felic.* p. 209. inseruit Jac. Gronovius.

καίντος] Cod. E. καυθέντος.

ὄξα] Codd. A. et C. ὄζν.

ἐσφραίνεσθω] Emenda Orpheum de Lapid. c. XVIII. vs. 66.
ὁράωνται ἐφερέζοντες αὐτμήν.
leg. ἀρύνονται.

ἄλλο] Exulat e Codd. A. C. et E.

μάνης λιβαίου] *Plinius* H. N. lib. XII. c. 14. *Arrianus* *Periplus*
Mar. Eryt. c. p. 158. *Glossae Jatricae* Mff. λιβαίου μάννα, λι-
βαίου χοῦς, et mox μάννα μάνης, λιός (λαῖος) χοῦς, κοινότος
χοῦν, enim τὸ λεπτότατον τῆς γῆς exprobat beatus *Chrysostomus*
T. I. p. 79. Aliam significationem habes apud *Clementem*
Alex. Paedag. lib. I. c. 6. p. 102. ἀμύλα καὶ νῦν αἰ τιτθαῖ,
τὸ πρωτόχυτον τοῦ γάλακτος πόμα — μάννα καὶ ληκασί. Jo.
Nic. *Loensis* *Miscell. Epiphyl.* lib. IX. c. 15. „thus masculinum
„est id quod recentiores thus mannam vocant: majores sci-
„licet et subraffae thuris lacrymae, reliquum thus pollen voca-
„tur“ conf. *Salmasius* ad *Solinum* p. 360. et *Epistol.* lib. I.
ep. 76. p. 162. *Lemery* *Dictionnaire des drogues* p. 546. v.
thus. Sam. *Dale* *Pharmacol.* p. 381. „Manna thuris, offic.
„sunt mīcae, fragmenta, pollen ac farina Thuris, quae ex col-
„lisione, dum in saccis vehitur, colliguntur. Alii autem
„per mannam thuris grana ejusdem intelligunt.„ conf. doct.
Cocchi ad *Oribasium* de fracturis p. 82. *Matthiolus* ad *Dies-*
coridem p. 84.

λευκοῦ] Codd. A. et C. μετὰ ὡοῦ τοῦ λευκοῦ. Cod. E. τὸ λευ-
κόν.

μωτὸν] μωτὸν. Omiserunt Codd. A. et C. et tamen addunt ποι-
ήσας καὶ ἄ.

ἐμβαλε] ἐμβαλλε.

ῥινί] Codd. A. et C. ῥινί. et addunt ἄλλο.

κακίαν] Codd. A. et C. συπτηρίαν καὶ ἀκακίαν.

thuris et aloë ad formam linamenti inunctae vel in nares demissae. Aliud. Acaciam et alumen ex aceto trita naribus indito. Aliud. Chalcitidem et porri succum contrita eodem modo in usum adhibe. Manus praeter ea vinculis excipere et praecordiis cucurbitulas admove-
re e directo naris, qua sanguis profluit, vel spongiam in poscam frigidam demersam fronti imponere, vel frigida

U 5

faciem

ἄλλο — ἐμβαλε] Desiderantur in cod. E. Pro ἐμβαλε leg. ἐμ-
βαλλε.

χαλιίτην] χαλιῖτιν.

πράσου] Schola Salernitana c. 74.

Mananteinque potest naris retinere cruorem.

βροχίζαν] I. βροχίζαν. ac ita Codd. A. C. et E. Cod. D. βρο-
χίζε. Cod. B. ρόχίζε. Glossar. Philoxeni p. 38. βροχίζα,
laqueo, pedico. ἀποβροχίζαν est in Antholog. lib. I. c. 22.
epigr. 10. et apud Polyaeum lib. VIII. c. 62. p. 819. et p.
820.

σικυῶν] leg. σικυῶν.

κατὰ τὸν] Codd. A. et C. καὶ κατὰ τὸν.

μυκτῆρα] Priscianus lib. I. c. 14. Anonymus de V. S. p. 7.
δεξιῶ μὲν οὖν αἰμορραγοῦντος μυκτῆρος, αἱ κατ' ὑποχόνδριον
τὸ δεξιὸν ἐρειδόμεναι σικυῶς σαφῶς ἴσασιν ἐν τάχει τὴν αἰμορ-
ραγίαν, ὥσπερ καὶ αἱ κατὰ τὸ ἀριστερὸν εἰ αἰμορραγῶ.

ἐμβαλε] Leg. ἐμβαλλε. Codd. A. et C. ἐμβάλλειν. Quod pro-
barem, si, nostrum sermonis elegantias captare, constaret.

σπόγγα] σπόγγον, ita Codd. A. C. et E.

ἔξ] Codd. A. et C. ἐν ὀξυκράτῃ ψυχροῦ.

ψυχροῦ] Hippocrates de morb. lib. II. p. 77.

ἐπιτίθει] Codd. A. et C. ἐπιτίθητε.

ἐπιχεε] Codd. A. et C. ἐπιχρίε.

γύψον] Scribonius Larg. c. VII. 46. Plinius H. N. lib. XXXVI.
c. 20. Priscianus l. c. Marcellus Empir. c. X. p. 83. Bald.
Rouffeus ad Celsum p. 335.

βῶλον] Terrae Lemniae virtutes recenset Philostratus Heroic. c. V.
p. 703. conf. Andr. Chiocens Musaei Calceolar. Sect. II. p. 133.
et Amatus Lusit. in Dioscoridem p. 775. Codd. A. et C.
βόλον.

ἄλλο. γύψον κειχυμένον, ἢ βῶλον μετὰ τοῦ λευκοῦ τοῦ
 ὡοῦ κατὰ τοῦ μετώπου ἐπιτίθει· φράττειν δὲ καὶ τὰ
 ὦτα κηρῶ.

ΠΡΟΣ ΕΦΗΛΙΝ ΚΑΙ ΦΑΚΟΥΣ

ἐν προσώπῳ.

Κ Ε Φ. GZ.

Κιμωλίας πεφρυγμένης δραχμ. ἡ. ἀφρονίτρου ὀπ-
 τοῦ δραχμ. δ'. ὀροβίνου ἀλεύρου δραχμ. δ'. ὠῶν λευκῶν
 δ'. ταυροκόλλης ῥινίσματα δραχμ. δ'. λειώσας ἀλειφε.
 ἄλλο. ὀροβίνου δραχμ. ι'. φαβατίνου ἀλεύρου δραχμ. ι'.
 ἐλλαβόρου λευκοῦ δραχμ. ε'. ἀφρονίτρου δραχμ. ι'. ἀλ-
 κυονίου δραχμ. ι'. λειώσας σὺν ὡῷ, προαλειψαμένη με-
 τὰ

κατὰ] Cod. E. ἐν τῷ μετώπῳ.

μετὰ] Codd. A. et C. μετὰ ὡοῦ λευκοῦ. Cod. E. μετὰ ὡοῦ
 τοῦ λευκοῦ.

φράττειν] conf. quae ad c. 10. observavi; vel infinitivum pro im-
 perativo adhibuit. Codd. A. et C. φράττων. Codd. B. et D.
 φράττε. Ultimam hanc paragraphum ignorat Cod. E.

κηρῶ] Delent codices Mss. Tabula capitum Cod. D. sequens lem-
 ma addit πρὸς τὰς ἐν ῥινῶν αἰμορραγίας.

Cap. XCVII. Cod. E. οθ'.

πρὸς ἐφήλιν] ignorant has voces Codd. A. B. et C. Cod. E.
 ἐφήλης.

ἐν προσώπῳ] Cod. E. ἐν τῷ προσώπῳ.

Φακοὺς] Plutarchus T. III. p. 1433. ὥς γὰρ ἐν τῷ προσώπῳ φα-
 κὸς καὶ ἀνδροχορδῶν δυσχεραίνεται μᾶλλον ἢ κ. τ. λ.

Ἐφήλιν] Cod. E. ἐφήλης. Hippocrates Praedict. lib. II. p. 85.
 Aetharius lib. II. c. 12. Foësius Oecon. Hippocr. p. 155.

Κιμωλίας] Dioscorides lib. V. c. 167. Celsus lib. VI. c. 5. Pau-
 lus lib. III. c. 24.

πεφρυγμένης] Codd. A. et C. πεφρηγμένης. Cod. E. πεφυγμένης.

ἀφρονίτρου] Codd. A. et C. ἀφονίτρου. ὀπτοῦ.

δραχμ. ι'.] Cod. E. κο. ι'.

faciem perfundere. Aliud. Gypsum combustum, vel bolum cum ovi candido fronti admoveo, vel aures cera obturato.

AD EPHELIDEM

SEV MACVLAS EX MORA IN
SOLE CONTRACTAS ET
LENTICVLAS.

C A P. XCVII.

Cimoliae torrefactae drachmae septem, spumae, nitri tostii drachmae quatuor, farinae orobi totidem, albuminis ovorum quatuor, fellis taurini, eburnei scobis drachmae quatuor, trita illinuntur. Aliud. Farinae ervi drachmae decem, farinae fabarum tantundem, veratri albi drachmae quinque, spumae nitri, alcyonii singulorum drachmae decem, trita cum ovo, et inuncta prius

ταυροκόλλης] De glutine taurino Plinius H. N. lib. XI. c. 39. Aristoteles H. A. lib. III. c. 11. Dioscorides lib. III. c. 95. doct. Amman ad Caelii Aurel. chronic. morb. lib. II. c. 13. Gluten omnium praestantissimum fit ex auribus taurorum et genitalibus, quae sunt verba Plinii H. N. lib. XXVIII. c. 17. Interpres legit ταύρου χολλῆς, ut etiam est apud Paulum l. c. ubi Guinterius ita locum interpunxisse videtur ταύρου χολλῆς, εἰσισμάτων, vertit enim fellis taurini, eburnei scobis. Observat Caelius l. c. p. 419. taurinum gluten tensionem atque duritiam facere, quod cum hic non conveniat, Pauli lectionem amplectendam judico. Editam lectionem tuentur codices Mff.

ἄλλο] abest a Codd. A. B. et C. Cod. D. ἄλλως.

ὄρεβίνου] Codices Vind. ὄρεβίου. Ovidius Medicam. Faciei vs. 55.

φαβατίνου] Anecdotes de Medecine T. II. c. 208. p. 167. Delet hanc vocem Cod. B. Cod. D. eam agnoscit et addit ὁμοίως. vid. Hieron. Mercurialis Var. Lect. lib. II. c. 6. Martialis lib. VI. epigr. 93.

λευκοῦ] Cod. E. λευκῶ.

ἀφρονίτρου] Codd. A. et C. ἀφονίτρου.

δραχμ. ι'.] Cod. E. κόκκια ι'.

ἀλκυονίου] migrat e codd. A. et C. Cod. E. ἀλκυονίου.

τὰ ῥοδοσάγματος τῷ πρώτῳ ἀπονιπτέσθω. ἄλλο. πικρα-
μύγδαλα καὶ θαρὰ, σεμιδάλεως, ἀφρονίτρου, βρυωνίας,
λειώσας σὺν ὠοῖς, ποίει τροχίσκους· ἐπὶ δὲ τῆς χρείας
λειῶν σὺν σάγματι ἄλειφε, καὶ ἔωθεν ἀπονίπτου.

Π Ε Ρ Ι Ι Ο Ν Θ Ω Ν.

Κ Ε Φ. Γ Η'.

Ὁ ὄγχιος μικρὸς καὶ σκληρὸς ἐν τῷ κατὰ τὸ πρόσω-
πον δέρματι γίνεται, καλούμενος ἰόνθος· ὑπὸ παχέος
δηλον-

αὐ] addit Cod. B. καὶ ῥοδοσάγματι.

προαλειψαμένη] Codices Mss. προαλειψάμενος. Potest tamen ser-
vari vulgata lectio, nam cum haec e Critone vel Cleopatrae
scriptis desumpta sunt, ac ad foeminas potissimum pertineant,
lectionem illam mutare non ausim. Sic cap. I. pro προλουσα-
μένου Codex Sangermanensis προλουσαμένη habet. Mox tamen
noster λειώσας, sed ex variis auctoribus opus suum conflavit, ut
in praefatione fatetur.

ῥοδοσάγματος] *Aqua rosacea.* Du Cange Glossar. p. 1304. Jo.
Langius Epist. Medic. lib. I. ep. 53. p. 245. Niceta verba
quae adduxit, jam dederat *Salmasius* ad *Lampridium* p. 859.
conf. *Coryophilus* de usu et praestantia therm. p. 5. Codd. A.
et C. σὺν ῥοδοσάγματι. Cod. E. σὺν ῥοδοσάματι.

τῷ] Codd. A. et C. τὸ. Cod. B. εἶτα πάλιν τὸ.

πρῶτῳ] Hoc est altera die summo mane, sic etiam c. 15. et c. 121.
De voce πρῶτῳ vid. cl. *Ruhnkenius* ad *Timaei* Lex. Plat. p. 160.
Gregorius Naz. Or. in Paschat. p. 214. οὐκ ἐξοίσομεν δὲ οὐ-
δὲν· οὐδὲ εἰς τὸ πρῶτῳ καταλείβομεν. Noster mox καὶ ἔωθεν
ἀπονίπτου, videtur has voces pro synonymis habuisse: quomodo
vero differant patet ex *Aristotele* Probl. Sect. XXV. 5. Διὰ
τί ὑποφωσκούσης ἔω, καὶ ἤδη πρῶτῳ. μᾶλλον ἐστὶ ψύχος. Ut
tempus matutinum medici eligerent, tanquam commodissimum
ex veterum superstitione fluxisse suspicor, qua dies certos et
horas aliquando prae ceteris auspiciores reputarent, ut pluri-
bus adseruit *Graevius* Lect. Hesiod. c. 17. p. 86.

ἀπονιπτέσθω] Cod. B. ἀπονιψάμενος μετὰ ῥοδοσάγματος.

ἄλλο] deest in Codd. A. C. et E.

πικραμύγδαλα] Cod. E. πικρὰ ἀμύγδαλα.

prius, et deinde in liquore rosarum deterfa. Amygdalas amaras, fimiliginem, spumam nitri, bryoniam, cum ovo trita, in pastillos efformato. Quorumfi ufus neceffitas incidit, tritas cum liquore inungito, et mane alitergito,

[D E V A R I S.

C A P. XCVIII.

Tumor exiguus et durus in faciei cute nascitur, Graecis ἰόνθος, latine varus appellatus, a crasso videlicet humore

καθαρά] Omisit hanc vocem in versione interpretes, supra c. 93. κεκαθαυμένα dixit, id est mundata, decorticata. Cod. B. καθαράς. μετα. Polyaenus lib. IV. p. 358. σισάμων καθαυῶν δέκα κα ἀρτάβαλ.

σεμιδάλεως] Cod. E. σεμιδάλης. vid. Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. 56. p. 267.

ἀφρονίτρου] Codd. A. et C. ἀφονίτρου. Cod. B. pariter.

βρυωνίας] additum in Codd. A. C. et E. ῥίζης, λιβάριου.

σὺν ὀοῖς] in Codd. A. et C. non est. Cod. B. σὺν οἴνω.

τροχισκούς] Codd. A. C. et E. τροχισκόν.

ἐπὶ] Codd. A. et C. ἐπεὶ. Cod. E. ἐπὶ δὲ τὰς χεῖρας.

λειών] Cod. E. λείων.

λειώσας] Codd. A. et C. λύων. delent Codd. B. et D.

στάγματι] Cod. B. ῥοδοςάγματι.

ἀπονίπτου] Explicit hic liber II. in cod. B.

C a p. XCVIII.

πρόσωπον] Cur plurimum in facie oriantur, disquisit Aristoteles Problem. Sect. XXXVI. 3.

ὁ ὄγκος] Delendus articulus, vid. quae ad c. 95. notavi. Integrum hoc caput cum sequenti Galeno debetur sec. loc. lib. V. p. 225. Paulus lib. III. c. 25. Celsus lib. VI. c. 5. Desideratur hoc caput in codicibus Vindobonenfibus in Cod. E. praeter hoc caput octo fequentia desiderantur,

δηλονότι χυμοῦ συνιζάμενος, ἐνδεικνύμενός τε τὴν ἐαυ-
τοῦ θεραπείαν εὐλόγως ἐσομένην διὰ Φαρμάκων μαλατ-
τόντων τὲ καὶ δὲ ἀφορούντων· ἡ μὲν γὰρ σιληρότης
αὐτοῦ τῶν μαλαπτόντων, ὁ δὲ παρὰ Φύσιν ὄγκος τῶν
διαφορούντων δεῖται.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΚΩΔΩΝ

ὄγκων.

Κ Ε Φ. ΓΘ.

Ἐντι τοιοῦτον πάθημα τῶν ἐπὶ τοῦ γενεῖου γενο-
μένων ἐστὶ διαφέρειν τοῦ κατὰ τοὺς ἰόνθους τῷ μὴ μόνον
παχὺν εἶναι τὸν ἐργαζόμενον αὐτὰ χυμὸν, ἀλλὰ καὶ λεπ-
τότητος ἰχωροειδοῦς μετέχειν, δι' ἣν καὶ ταχέως ἐλ-
κοῦνται, μὴ θεραπευομένων ὡς προσήκει, καὶ διὰ τοῦτο
ξηραντικωτέρων ἢ κατὰ τοὺς ἰόνθους δεῖται Φαρμάκων.

ΠΕΡΙ

ἰόνθος] *Arctaeus* morb. chron. lib. II. c. 12. *Cassius* Quaest. Me-
dic. 33. *Priscianus* lib. I. c. 18. Schol. *Theocriti* ad Id. XII.
vs. 24. *Aetius* lib. VIII. c. 13. περὶ ἰόνθων ἐν προσώπῳ, τινὲς
δὲ ἀκνὴς καλοῦσιν. leg. ἀκνῆς. Schol. *Homeri* ad *Odys.* N.
vs. 50. et *Andr. Rivinus* in *Cassii* probl. p. 74.

Cap. XCIX. Caput hoc cum septem sequentibus in
codd. Mss. desideratur.

Ἐντι] Leg. ut apud *Aëtium* lib. VIII. c. 14. ἐν τι καὶ τοῦτο.
Arctaeus morb. chron. lib. I. c. 9. p. 37. E. ἐς ἐν τι τούτων.
Synesius Epist. X. p. 11. καὶ δὲ ἐν τι καὶ τοῦτο τῶν χαλεπῶν.
conf. *Petr. Moll* ad *Longi* Pañ. p. 51. et cl. *de Villosion* ad
eundem p. 112. Nec insolens periodum sic inchoare. *Theo-
phrastus* H. Pl. lib. VIII. c. 2. ἐν δὲ τι καὶ συνεχὲς γίνεται.
Atcentus omisso, inquit doct. *Paul. Leopardus* Emendat. lib. X.
c. 20. aut depravatio saepe sententiam corrumpit, idque probat
adducto

more originem trahens, indicansque sui curationem optima ratione perfici per emollientia et discutientia medicamenta. Duricies etenim emollientibus, tumor vero praeter naturam discutientibus opus habet.

DE FICOSIS TVMORIBVS.

CAP. XCIX.

Unum quoddam vitii genus est, ex his quae in mento oriri consueverunt, quod a varis differt, in eo quod non solum crassus est, qui hos tumores efficit humor, sed et serosa tenuitate participat, quo fit, ut cito etiam exulcerentur, cum non ut debent curantur, itaque siccioribus medicamentis quam vari opus habent.

DE

adducto loco *Athenaei*, quem restituit: quod confirmat locus *Procopii Hist. Arcan.* p. 121. ἀπερ ἐπεὶ ἐς βασ * * ἐγκειμένης ἰσχυρότατα τῆς βασιλίδος ἅπαντα ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Παύλῳ τε καὶ Ρωδῶνι καὶ Ἀρσενίῳ εὐθὺς ἐκίνει. leg. ἀπερ ἐπεὶ εἰς βασιλέα — ἅπαντα, — εὐθὺς ἐκινῆτο. *Aretaeus acut. morb. lib.* 2. p. 3. Α. καὶ εἰ ἔλκοις αὐτὸ, ἐπὶ μᾶλλον ἂν πλήθος αὐτίου μηρύσκειο, *brassus vertit in longum*, leg. ἔλκοις αὐτὸ, ἐπὶ μαλὸν ἂν πλήθος κ. τ. λ. μᾶλλον est radius textorius, vid. *Hesychius*. Talis librarii inadvertentia fraudi fuit doct. *Lenner* ad *Coluthi* vs. 121. ut verum non perspexerit, leg. pro θεῶν, mutato accentu θεῶν id est *currens*, et omnes tenebrae erunt discussae. *Distinctio* prave posita est apud *Orpheum* de *Lapid.* c. XV. vs. 89. p. 340.

Ἀργῶ τραῦμα φέρουσαν ἀμήχανον, ἐξακέσασθαι.
distingue — φέρουσαν, ἀμήχανον ἐξακέσασθαι.

γενείου] Quid recentioribus γενείου sic docet Schol. *Homeri* ad *Iliad.* Ω. vs. 348.

αὐτὰ] Numerum mutat, ut saepe.

ἐλκοῦνται] *Galenus* l. c. ἐλκοῦται.

θεραπευόμενοι] *Galenus* l. c. θεραπευόμενοι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΓΕΝΕΙΩ

λειχηνωδῶν ὄγκων.

Κ Ε Φ. Ρ'.

Καὶ τοῦτο τὸ πάθος ἐν μικτοῦ τινὸς γίνεται χυμοῦ, μεμιγμένων τῶν ἰχωροειδῶν τε καὶ λεπτῶν καὶ δριμύτων τοῖς πάχεσι καὶ διὰ τοῦτο ῥαδίως εἰς ψῶραν τὴν καὶ λέπραν μεταπίπτει, δεόμενον καὶ αὐτὸ τῶν ἰσχυρῶς ξηραίνοντων Φαρμάκων· ὅταν δὲ εἰς ψῶραν ἢ λέπραν μεταπέσῃ, πρὸς τῷ ξηραίνοντων δεῖσθαι Φαρμάκων, ἐτι καὶ ῥυπτόντων χρῆζει.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ

γενείοις ἐξανθημάτων.

Κ Ε Φ. ΡΑ'.

Κοινόν τι τοῦτο τοῦνομα κατὰ τῶν αὐτομάτως γινομένων ἐλκωδῶν τε καὶ τραχέων ἐν τοῖς γενείοις παθημάτων

C a p. C.

γενείω] Glossar. Philoxeni p. 114. Mentigo, λειχήν. Et hoc caput cum sequenti desumptum ex Galeni sec. loc. lib. V. p. 225. Plinius lib. XXVI. c. I. et 4. consul. cel. Grunerus morb. Antiquit. p. 167.

λέπραν] Jungers haec solent medici, et noster c. 233. περὶ λέπρας καὶ ψώρας. Alii scriptores aliter, ut Theophrastus char. c. 19. οἷος λέπραν ἔχων καὶ ἀλφόν.

πρὸς τῷ] Nemefius de N. H. p. 86. πρὸς τῷ καὶ τὸν λόγον αὐτοῦς κατασκευάζειν. Idem c. 28. p. 225. πρὸς τούτοις δὲ καὶ et sic Aelianus V. H. lib. X. c. 13. Idem lib. VI. c. 6. πρὸς ταύτῃ γε μὴν. Devarius c. 23. p. 325. cum dativo junctum additionem notat. conf. L. Kusterus ad Jamblichum V. P. c. I. p. 2. cui contradicit Ger. Horrens animadv. sacr. et profan. lib. I. c. 10. p. 40. Simeon Sethi p. 37. πρὸς δὲ καὶ τὸ τὴν γεῦσιν ἔχειν ἡδεῖαν. sed leg. τῷ et construe πρὸς τῷ δὲ καὶ. Transpositionis

DE LICHENOSIS IN MENTO

TV MORIBVS.

C A P. C.

Et haec affectio ex mixto quopiam generatur humore, serosis nimirum ac tenuibus et acris succis cum crassis permixtis, quapropter facile etiam in pforam ac lepram transit, indigetque etiam ipsa fortiter resiccantibus medicamentis. Postquam vero in pforam aut lepram transierit, ultra hoc, quod resiccantibus indigat, repurgantia etiam et deterforia expostulat.

DE MENTI PVSTVLIS.

C A P. CI.

Hoc nomen quidam in communi usurpant, de affectionibus videlicet ulcerosis et asperis in mento sua sponte

positionis huiusmodi exempla noster sat multa subministrat. conf. c. 221.

Φαρμάκων] Addit editio Martii ἐν τοῖς γενεῖς ἐξαιρημάτων, quae verba expunxi, quippe perperam ex lemmate sequentis capituli huc intrusa.

ἐτι] Bene interpretes etiam vertit, sic noster c. 254. Lucas Evang. c. I. 15. καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἐτι ἐκ κοιλίας, μητρὸς αὐτοῦ. Aretaens morb. chron. lib. I. c. 9. p. 38. C. ἐτι δὲ διαίμων καὶ παχέων. De significatione particulae ἐτι conf. iatur Jo. Chrysostomus Opp. T. I. p. 465.

C a p. CI.

Κοινόν τι] Integrum caput surripuit Galeno sec. loc. lib. V. p. 225.

κοινόν τι] Galenus κοινόν γε, unde apud nostrum inajim τε.

γενόμενων] Galenus γιγνομένων.

μάτων ἐπιφέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ ὁ Ἀρχιγένης, ξηραντικῶν τε καὶ αὐτὸ δεόμενον Φαρμάκων.

ΠΕΡΙ ΔΟΘΙΗΝΩΝ.

Κ Ε Φ. Ρ Β'.

Ἐκ παραπλησίων τοῖς ἰόνθαις χυμῶν οἱ δοθιῆνες γίνονται καθ' ὅλον τὸ σῶμα, διττοίπερ ὄντες. ἔνιοι μὲν, ὡς ἂν εἴποι τις, ἰονθώδεις, σκληροὶ καὶ δύσπεπτοι· τινὲς δὲ φλεγμονώδεις, ἐφ' ὧν καὶ πυρετοὶ συνίστανται· ἐνίοτε καὶ μέγεθος ὁ ὄγκος ἴσχει, καὶ μεταβολὴν εἰς πῦον· ὅθεν καὶ ἡ θεραπεία τὸ πλεῖστον ἔχει ταῦτόν ταῖς φλεγμοναῖς. Τοῦ Κρίτωνος πρὸς ἰόνθους, μέλιτος ἀττικοῦ κύαθος εἰς, ὅξους δριμυτάτου τὸ ἴσον μίξας ἐπιμελῶς, ἐπίχρησε.

καθάπερ] Galenus καθάπερ γέ.

τε καὶ] τε ignorant Galeni exemplaria. τε hic significat etiam, vid. doct. W. Worth ad Tatiani Orat. ad Graec. p. 9.

Ἀρχιγένης] De hoc consul. Brunfelsius Catal. Medic. p. 24. Bernier Hist. Chronol. de la Medecine p. 100. Mercklinus Linden. Renov. p. 86. Dan. Leclerc Hist. de la Medecine p. 502. Eloy Diction. Histor. T. I. p. 84. Juglerus Biblioth. Ophthalm. p. 94.

αὐτὸ] ac si praecessisset ἰόσημά. Conf. c. 16. 88. et 99. et Doryville ad Chariton. p. 340. Contrario modo Aelianus H. A. lib. XVI. c. 10. προκομῖα τε αὐτῶν ὁρᾶται συμφορῆς, εἴποι δ' ἂν ὁ μὴ τὸ ἀληθὲς εἰδὼς, ἀσκητὰς εἶναι αὐτάς. Apud quem mox lego: καὶ σιταῦνται τῶν ἀρσένων τὰ ἀγρία.

C a p. CII.

Ἐκ παραπλησίων] Totum hoc caput debetur iterum Galeno l. c. p. 225. Paulus lib. IV. c. 23. Celsus lib. V. c. 28. conf. nostri c. 247. Aetnarius lib. II. c. 32. Schol. Aristophanis ad Vesp. vi. 1167. δοθιῆν δὲ φῦμα, φλυκταίνη εἰσέες.

διττοίπερ] Galenus διττοὶ πως.

φλεγμονώδεις] Galenus φλεγμοναίους.

sponte provenientes, quemadmodum etiam Archigenes, opus autem et haec ipsa resiccantibus medicamentis habet.

DE FURUNCULO.

CAP. CII.

Furunculi ex iisdem fere humoribus, quibus vari nascuntur et circa totum corpus duorum generum sunt, duri, et qui aegre discutiuntur, aliqui vero inflammati apparent, et febrem comitem habent. Quandoque vero tumor magnus etiam fit, et in pus vertitur. Quo fit, ut eodem fere modo quo inflammatio curetur. Crito ad varos. Mellis Attici cyathum, aceti acerrimi tantundem,

X 2

accu-

συνισκοντας] Galeni exemplaria sic interponunt, συνισκοντας
ἐνίοτε.

ἰσχα] Galenus ἔχα.

πύον] Schol. Apollonii Rhod. ad lib. IV. vl. 1405. Foësius Oecon. Hippocr. p. 328.

ταύτων] Galenus αὐτῶν τῆς φλεγμονῆς.

Τοῦ Κρίταρος] Leg. τὸ τοῦ Κρ. Otto Brunfelsius Catalogo Medicor. p. 19. Scripsit ille (Crito) libros Cosmeticonum, quos contraxit ex Cleopatra et Heraclide, qui et ipsi reliquerunt κοσμητικά, adde Merklini Linden. Renovat. p. 228. J. Bernier Essais de Medecine P. I. c. 4. p. 101. Dan. Clericus Hist. Medicin. P. III. lib. II. c. 2. p. 653.

ἀπιτρίβαν] Galenus ἐπιχρίαν καὶ παρὰτρίβαν, quam lectionem amplector. conf. c. 118. solent scriptores voces permutare. Longus lib. I. p. 1. ed. Moll. ἀλλ' ἡ γραφὴ τερπνότερα καὶ τύχην ἔχουσα περιττὴν καὶ τέχνην ἐρωτικὴν, ubi legendum esse τέχνην ἔχουσα περιττὴν καὶ τύχην ἐρωτικὴν, jam olim indicavi in editione, quam Amstelodami, non vero Parisiis adornavit bibliopola Neaulme, quam lectionem posteriores editores probaverunt ac sequuti sunt, quod nollem factum. Cornutus de natura deor. c. 28. p. 209. τὸν μεταχειρισμὸν τῆς κριθῆς, ὃν τρόπον κρινομένη καὶ διατριβομένη διὰ τοῦ εἰς τὸν αἶρα ἀναεῖ-
ἐπιτρίβαν ἀπὸ τῶν ἀχέρων. ubi sensui convenientius legeretur:

ἐπίχρειε τοὺς ἰόνθους, τῷ δακτύλῳ ἐπιτρίβων καὶ παρὰ-
 χρίων. ἄλλο. ἀμύγδαλα πικρὰ ὅξει διαλύσας καὶ τρί-
 ψας ἐπιμελῶς, καταχρίε τὸ πρόσωπον. ἄλλο. σχιστὴν
 λεάνας ἐπιμελῶς, ἀναλαμβάνε τερεβινθίνῃ, καὶ μα-
 λάξας, ἐπιτίθει.

Π Τ Α Ρ Μ Ι Κ Ο Ν.

Κ Ε Φ. Ρ Γ.

Πταρμούς κινεῖ, σρουθίου, ἑλληβόρου λευκοῦ ἀνὰ
 οὐγ. α'. κασορίου δραχμ. α'. πεπέρεως δραχμ. γ'. λειώ-
 σας, δίδου διὰ τῶν ῥινῶν ἀνασύρειν. πταρμούς δὲ
 παύει, ὠκίμου τὸ σπέρμα, καὶ αὐτὸ τὸ ὠκίμον ὅσ-
 Φρανόμενον. ἄλλο. ψύλλιον, ἢ ὅπιον συνεχῶς ὅσ-
 Φρανόμενον.

ὁν τρόπον διατρυβομένη καὶ κρινομένη — ἀπὸ τῶν ἀχύρων; nisi
 constructionem turbatam velis, quod in veterum scriptis neu-
 tiquam insolens, Gallus hoc non animadvertens aliquid de-
 esse suspicatur post ἀχύρων. Ita quoque refingeret quis locum
Minutii Felicis c. 18. p. 170. ed. Gronov. quem si patrem di-
 xero, terrenum opineris; si regem, carnalem suspiceris. leg.
 quem si patrem dixerō, carnalem opineris: si regem terrenum
 suspiceris. Sed nihil mutandum, nam per decussationem haec
 dicuntur, de quo schemate Scaliger egit primis Scaligeran. p.
 79. cujus cum non recordaretur Ruvertus epist. ad Th. Reine-
 sium 21. p. 66. Justinī verba de Hierone lib. XXIII. c. 4.
Adolescenti prima bella ineunti aquila in clypeo, noctua in ha-
lla confedit; trajicienda credidit, quod etiam improbavit Rei-
nesius ep. 23. p. 75.

ἄλλο] ignorant Galeni exemplaria.

accurate misceto, et digitum perfricando varos illinito, Aliud. Amygdalis amaris aceto dissolutis et accurate tritis, faciem inungito. Aliud. Alumen scissum diligenter tritum et emollitum terebinthina excipito, et inducito.

QVAE STERNVTAMENTA.

CITENT.

CAP. CIII.

Sternútamenta movent, struthii seu herbae lanariae, veratri albi singulorum uncia, castorii drachma, piperis drachmae tres, trita naribus attrahuntur. Haec vero sistunt, ocymi seu basiliconis semen et herba ipsa olfactu. Aliud. Herba pulicaris, vel opium frequenti olfactu.

ἄλλο] exulat e Galeni exemplaribus.

σχισήν] Glossae Chemicæ p. 138. καὶ σχισή ἐστὶ συπτηρία.

τερεβινθίνη] Galenus τερμινθίνη. Noster vulgi more. Geoponicus lib. X. c. 65. ἐγὼ γὰρ εἰς τέρμινθον, ἣν οἱ ἐπιχώριοι τερέβινθον καλοῦσι. conf. c. 73. ubi vid. doct. Niclasius. Stephanus Byz. de Urb. v. Τερμιθοῦς, p. 715. ἀπὸ τῶν περὶ τὸν τόπον πεφυκυῖαν τερμίνθον, ubi aliud agens Salmasius rescripsit Τερεβινθον.

C a p. CIII.

Παρμοῦς] Paulus lib. III. c. 24. Aëtius lib. VI. c. 97. Noster c. 19.

ΕΠΙΧΡΙΣΤΑ ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ

προσώπων, ὥς ἐ μὴ ὑπὸ ἡλίου, ἢ ἀνέμου
ἐκκαίεσθαι.

Κ Ε Φ. Ρ Δ'.

Σεμίδαλι πλύνας, καὶ διηθήσας διὰ ῥάκους καὶ ἐά-
σας κατὰ τῆς ἡμέρας, ἀπόχες τὸ ὕδωρ, καὶ τῇ ὑποσάθρῃ
προσμίξας ὡς τὸ λευκόν, καὶ ποιῶν μέλιτος πάχος.
τούτῳ ἐπίχρεις τὸ πρόσωπον, ἐν ἡλίῳ μέλλων διατρέ-
βειν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἡλίου γεγόμενος πρόσκλυζε ψυχρῷ πολ-
λῷ. ἄλλο. μασίχην λεάνας μετ' ἐλαίου ὀμφακίνου, ἐπί-
χρεις. ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐλαίου μυελὸν ἐλάφου, ἢ μό-
σχιον ἐμβάλλομεν. ἄλλο. ξύσματα κυπαρίσσου, καὶ πρί-
νου ἐν ἐλαίῳ ἐψήσας, ἀλειφε τὸ σῶμα, καὶ εὐχρῶν
ποιήσεις.

NIMA

C a p. CIV.

Ἐπίχρεις] *Integrum caput ex Aëtii lib. VIII. c. 3. Strabo lib. XII. p. 781. τὴν δ' ἐσθῆτα ποικίλλουσιν ἐπιχρίσιν Φαρμακείας et lib. XVII. p. 1145. conf. Salmasius ad Spartianum p. 42. Porphyrius de Abstin. lib. I. p. 43.*

προφυλακτικά] *Nam ut scribit Hippocrates de Articulis p. 73. οἱ ἀνθρώποι αἰσχροὶ μὲν εἶναι πολλοῦ ἀποτιμῶσι. unde cosinetica quoque ad medicum pertinere scribunt Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. XVI. p. 72. et Mizaldus apud Schenkium Obi. et Experim. Cent. II. 28. p. 72.*

προσώπων] *Aëtius προσώπου.*

ὥς] *Aëtius ὥς ἐ μὴ ὑπὸ ἡλίου, ἢ ὑπὸ ἀνέμου μὴ ἐκκαίεσθαι.*

ἐκκαίεσθαι] *In primis ad solem pertinet, sed scriptores optimi duobus substantivis unum verbum subjungunt, quod uni praecipue convenit, ut hoc ubertim et docte exposuit Dorville ad Coluthi vs. 91. et in primis ad Chariton. p. 395. cl. de Rhoer ad Porphyrii de Abstin. lib. I. p. 30. adde Casaubonum ad Persii Sat. III. p. 256. conf. Raphaelius ad Lucae c. I. 64. p. 452. et cl. Fischerus ad Theophrasti char. p. 86. et 94. Urere de vento Borea Virgilius Georg. I. 83. Longus Pastor. lib. III. p. 76. ubi vid. Petr. Moll. Lennep ad Coluthum p. 57. Gracvius Lect. Hesiod. c. 10. p. 50. Pollux lib. I. c. 6. p. 35. Aristo*

CIRCVMLITIONES

PRAESERVANTES FACIEM, NE A SOLE
VEL VENTO EXURATUR.

CAP. CIV.

Similaginem abluito, et per pannum percolato, et stillare finito, aquam vero abjicito et ovi album faeci quae subfidet admisceto, ad mellis usque crassitudinem, eoque cum in sole versaturus es faciem perungito; cum vero a sole abfueris, multa aqua frigida abluito. Aliud. Mastichem tritam cum oleo acerbo seu omphacino, illinito, potest etiam pro oleo medulla cervi vel vituli induci. Aliud. Cupressi ramenta et ilicis cum oleo decocta, pulchrum colorem conciliant.

X 4

SMEGMA

Aristoteles apud Schol. *Aristophanis* ad *Lyssim.* vs. 665. ὥς μὴ καίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος. De rubigine *Orpheus* de *Lapid.* c. XV. vs. 93.

Ἀμφὶ περὶ σαχύνεσαι περισυνέχουσα κάθηται.

leg. περισμύχουσα: quod vidi etiam in mentem venisse Jo. *Schrader* praefat. ad librum emendat. p. IX.

Σεμιδάλι] Leg. ex *Aëtio* σεμιδάλην.

ὑποσάθμη] *Thomas Mag.* p. 472. v. Ἰλὺς et ibi *Witterus*.

Ψυχρῶ] nempe ὕδατι vid. *Bor Ellips.* p. 175.

ἐλάφου] *Aëtius* ἐλάφαιον ἢ μόσχον ἐμβαλε. *Ovidius* *Art. Amator.* lib. III. vs. 215.

ξύσμακτα] *Aëtius* πελεκύμακτα.

πρίνου] *Bodaeus a Stapeln* ad *Theophrasti* H. Pl. lib. III. c. 16. p. 237. *Theocritus* *Idyll.* V. vs. 95.

Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀριμαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι
Λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον.

qui locus a nostro lucem accipit, nam fluctuat hic Scholiasta, neque tam acutum hic cernere valuit magnus *Dan. Heinsius* *Lect. Theocrit.* c. X. p. 328. ut in aliis locis bene multis. *Εὐμορφίαν* indicat poeta, quod noster dixit καὶ εὐχρῶν ποιήσας τὰ σῶμα. Norat enim artis cosmeticae mysteria, unde quoque *anemones* meminit vs. 93. conf. *Seneca* ep. 123. p. 495.

ΝΙΜΑ ΠΡΟΣΩΠΙΟΥ ΕΥΔΟΚΙΜΟΝ

καὶ θαυμάσιον, ποιεῖ τὸ πρόσωπον
 ὠραῖον, καὶ τετανέν, ἐκλεαίνει τὰς
 παχύτητας πάσας· ὠφέλησε δὲ καὶ
 ἐρχὴν ἔχοντας ἐλεφαντιάσεως σὺν
 τοῖς ἄλλοις δηλονότι βοηθήμασι. χρῶ
 αὐτῷ καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ
 σώματι.

Κ Ε Φ. Ρ Ε'.

Μαζίχης, λιβάνου ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, ἴσως
 ἀνὰ οὐγγ. α'. τραγανάνθης οὐγγ. α'. ὀμφακος χυλοῦ
 οὐγγ. θ'. πεπονίου σπέρματος σὺν τῷ ἑαυτοῦ ὑγρῷ οὐγγ.
 ι'. ὠῶν τὰ λευκὰ κα'. σεμιδάλειος ξ. ε'. κόψας πάντα,
 καὶ φυράσας τῷ λευκῷ τῶν ὠῶν καὶ τῷ ὑγρῷ τοῦ πέ-
 πονος καὶ τῷ χυλῷ τῆς ὀμφακος, ἀνέπλαττε ἀρτίσικους
 πλατεῖς.

C a p. CV.

Νίμα] Leg. νίμα ut recte apud Aëtium lib. VIII. c. 6. conf. cl.
 Sallier ad Thomam Mag. p. 100. Veteres omni mane faciem
 lavabant, ut docet beatus Chrysostomus Opp. T. I. p. 152. et
 p. 542.

καὶ θαυμάσιον] Aëtius θαυμάσιον καὶ ποιεῖ.

ὠραῖον] Pulchritudinem hanc veram esse negat Meletius de natur.
 homin. p. 43. Pro ὠραῖον Aëtius habet λαμπρὸν, ac sic Hip-
 procrates de morb. mulier. lib. II. p. 234. ἀλλὰ καὶ ὁ χυλὸς
 πτισάνης ὁμοίως λαμπρύνει. De arte cosmetica vid. Jo. Bernier
 Essais de Medecine P. III. c. 9. p. 121.

ἐκλεαίνει] Diodorus Sicul. lib. III. p. 206. de topazio rudi: καὶ
 παραδιδόσκει τοῖς διὰ τῆς τέχνης δυναμένοις ἐκλεαίνειν τὸ παρα-
 δοθὲν εἰκείως. Psellus de Lapid. p. 36. lapidem hunc ex Dio-
 doro describens simplici uti λεαίνεται satis habuit, conf. c. IV.

παχύτητας] Leg. τραχύτητας, ut recte excusum apud Aëtium,
 confer cum hac compositione eam, quam habet Eros de morb.
 mulier. c. 61. p. 289. tubera dixit Ovidius Medicam, faciei
 vs. 85.

δὲ] omissum apud Aëtium, apud quem pro ἔχοντας legitur
 ἔχοντα.

SMEGMA FACIEI

CELEBRE ET ADMIRATIONE DIGNUM,
 QVOD FACIEM REDDIT VENUSTAM ET
 EXPORRECTAM, ET OMNES ASPERITATES
 ABOLET: PROFICIT ETIAM ALIQVANDO,
 CVM ALIIS MEDICAMENTIS IN VSV
 ADHIBITVM, HIS QVI PRINCIPIO ELE-
 PHANTIASIS LABORAVNT, VSV
 EST IN OMNI CORPORE.

C A P. C V.

Mastiches, thuris, sillae Ammoniacae, iridis singu-
 lorum uncia, tragacanthi par pondus, succi uvae acer-
 bae unciae novem, peponis seminis recentis, hoc est,
 cum humore in eo contento unciae decem, ovorum al-
 bumina unius et viginti, similaginis choenices quinque,
 singula contundito, et ovi albo et humore peponis et
 succo uvae acerbae subigito, et in pastillos latos redi-
 gito,

X 5

σώματι.] Cosmetics periti singulis corporis partibus peculiares
 compositiones habebant, quod cum non observaret Cyathus,
 ac, Herculis manibus lotiones superfunderet, quae pedibus erant
 destinatae, ab Heroë interfectus est, quam historiam refert
 Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 1212. Παντι est ὅλα, vid,
 cap. 37.

ὀμφακος] Aëtius ὀμφακίου.

πεπονίου] Aëtius πέποιος. Plinius lib. XX. c. 2.

ἐκντοῦ] Aëtius ἐν αὐτῷ.

οὐγγ. εἰ.] Aëtius οὐγγ. εἰ.

σεμιδάλεως] Juvenalis Satyr, VI. vs. 482.

ξ] conf. notata ad c. 3.

τῆς ὀμφακος] Aëtius τοῦ ὀμφακος. Librarios genus mutare, no-
 vum non est. Justinus Mart. Or. ad Graecos p. 142. ὁ δὲ
 τὸ ζῆλος Ἡφαιστος καὶ μὴ φθονεῖται. ubi Sylburgius: nota τὸ
 ζῆλος pro τὸν ζῆλον, ut suspecta hic sit librariorum fides. Pa-
 rem negligentiam deprehendere licet apud nostrum, nam c.
 IX. ἐξ ἀκόνου dedit pro ἀκόνις, ut, recte exhibent codd. Mss.
 et Galenus. et c. XXXVII. χαλβάιον pro χαλβάις. Voces
 quae utroque genere, masculino nempe et neutro offeruntur,
 adnotavit

πλατεῖς, καὶ ξήραινε ἔπειτα κόψας, σείσας, φύλαττε
ἐν ὑελίνῳ σιεύει καὶ χρῶ.

ΣΤΙΛΒΩΜΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὑπερυθραίνει.

Κ Ε Φ. Ρ 5'.

Ὀροβίνου, κυαμίνου, θερμίνου, κριθίνου, ἐρεβινθίνου ἀλεύρου, καὶ νερκίσσου βομβοῦ ἀνὰ ξε. ἰταλικοῦ τὸ 5'. σερμδύλεως ξε. α'. κόψας, σείσας, λεπτοτάτῳ κοσκύνῳ, καὶ Φυράσας ὡοῦ τῷ λευκῷ, ἀνάπλαττε τροχίσκους, καὶ ξήραινε ἐν σικιᾷ· ἐπὶ δὲ τῆς χρήσεως αἵρων ὅσον ἐξαρκεῖ, διάλυε ὕδατι, καὶ χρῶ μετὰ βαλανείου.

adnotavit Andr. Schottus ad Isidori Pelus. epistolas p. 306. „Caeterum τὸν καὶ τὸ ὑπερον masc. et neutro genere dici observatum e Luciano, Suida, Polluce et Varino, Clemente „item Alexandrino, ac Theodoreto Cyri Episcopo, lib. VI. et „VII. Therapeuticae. Sic et ὁ καὶ τὸ δαῖπνος, et ζύσος, utroque genere elata reperias.“

πλατεῖς] ignorat Aëtius.

σεισας] Aëtius σήσας, recte, ac sic quoque leg. cap. seq. conf. notata ad c. 24.

υελίνα] conf. c. 1. Suetonius lib. VI. p. 607. atratumque juxta senem in catino vitreo thus tenentem.

Cap. CVI.

Στιλβώματα] Ex Aëtii lib. VIII. c. 6.

δὲ καὶ] καὶ ignorant Aëtii exemplaria.

ὀροβίνου] Hippocrates de morb. mulier. lib. II. p. 234. Ovidius Medicamin. Faciei vs. 53. commendat compositionem, quam commentario illustravit Georg. Wolfg. Wedelius Exercitat. Dec. VIII. exercit. 9. p. 64.

gito, et exiccato. Novissime vero contusos, et contritos in vase vitreo reponito, et utitor.

SMEGMA FACIEI,

QVOD ET RVBICVNDAM IPSAM
REDDIT.]

CAP. CVI.

Farinae ervi, fabarum, lupinorum, hordei, ciceris et bulborum narcissi singulorum sextarii Italici dimidium, similaginis choenix unus, contunde et cribro tenuissimo excute et ovi albo subige, et pastillos efforma, et in umbra exicca, et cum usus necessitas incidit, accipe quantum satis est, et vino solutis a balneo utere.

κυαμίνου] *Aëtius καὶ κυαμίου καὶ. Pherecrates apud Pollucem lib. II. c. 4. legim. 48. οὐ δὲ ἀποπροσωπίζεσθαι κυάμους.*

κριθίνου] *Aëtius καὶ πτισσάνης.*

ἐρεβινθίνου] *Aëtius καὶ ἐρεβινθῶν.*

βολβοῦ] *Aëtius βολβῶν. Quomodo parentur docet Ovidius l. c. vi. 64.*

ἰταλικοῦ] *Mf. de ponderibus ac mensur. ὁ δὲ ἕλξης λίτρας β'. ὁ δὲ ἰταλικὸς λίτραν μίαν ε'. apud Galenum T. IV. p. 467. editum ὁ δὲ ἰταλικὸς λι. α'. Γο. De mensura Italica diversa ab illa medicorum vid. Casanbonus ad Capitolinum p. 15. conf. quae de drachma Italica et Attica notat Salmasius Epist. lib. I. 67. p. 146.*

σείσας] *σήσας.*

κοσκύνῃ] *λεπτοτάτῃ l. κοσκίνῃ. Ovidius l. c. vi. 89. — per densa foramina cerne.*

ὕδατι] *Ita quoque Aëtius, interpres tamen legisse videtur οἶνω, cui favet Macedonius Anthol. lib. II. c. 13. epigr. 16.*

βαλανείου] *Aëtius βαλανῆον.*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΤΟΜΑ

παθῶν καὶ περὶ ὀδόντων διὰ

Φλεγμονὴν ὀδυνωμένων.

Κ Ε Φ. ΡΖ.

Διακλυζέσθωσαν ὄξος ἐν ᾧ ἀφέψηται κηκίς, ἢ
 εἰς ῥύχνου ῥίζα, ἢ πενταφύλλου, ἢ καππάρεως ῥίζα, ἢ
 μυρσίνης φύλλα, ἢ πόλιον, ἢ βάτου ῥίζα, ἢ σκυλλητι-
 κὸν ὄξος. Δεῖ δὲ φλεβοτομεῖν τούτους καὶ σικυᾶν. ὀδύ-
 νης δὲ πολλῆς οὔσης, πρόσβαλλε τοῖς κλύσμασι καὶ
 ὄπιον. διάχρειε δὲ καὶ τοῦ Φίλωνος, ἢ τὸν πάγχρησον.
 τοὺς δὲ διὰ ψυχρὰν δυσκρασίαν ὀδυνωμένους, γλήχιονα
 σὺν ὄξει, ἢ οἶνω ἐψήσας, διάκλυζε, ἢ πήγανον σὺν ὀξυ-
 μέλιτι, ἢ πύρεθρον δίδου διακραιτεῖν εἰς τὸν ὀδυνόμενον
 ὀδόντα, ἢ σαφίδα ἀγρίαν, ἢ κιννάμωμον, ἢ τιθυμάλου
 ῥίζαν

Cap. CVII. Cod. E. π'. Incipit liber III. in cod. B.
 in cod. D. βιβλίον δεύτερον.

Φλεγμονήν] Cod. D. φλεγμονῆς. ac ita quoque Cod. E.

Διακλυζέσθωσαν] Quae hoc capite et sex sequentibus traduntur,
 excerpta sunt ex Aëtii lib. VIII. c. 25. Aptum autem verbum
 hoc sensu, quo illud adhibuit quoque Aristoteles Probl. Sect.
 XXVI. 3. δι' ὃ καὶ διακλύζονται καὶ ἐπιρροφῶσιν, καθ' ἅπερ
 Παρμενίων ὁ ὑποκρίτης. In Codd. A. et C. lemma capitis hu-
 jus tale est περὶ τῶν κατὰ στόμα παθῶν καὶ διὰ φλεγμονῆς
 ὀδυνωμένων ὀδόντων. Cod. D. περὶ ὀδόντων ὀδυνωμένων διὰ
 φλεγμονῆς. pro διακλυζέσθωσαν Cod. D. habet ἀνακλυζέ-
 σθωσαν.

ὄξος] ὄξει.

κηκίς] Codd. A. et C. κικίς. Cod. B. κικιδίου, Cod. D. κικι-
 δός.

εἰς ῥύχνου] Apulejus de virib. herb. c. 76. Codd. A. et C. addunt
 ἢ ὑοσκυάμου ῥίζα. Cod. D. ἢ ὑοσκυάμον ἢ μυρσίνης.

καππάρεως] Codd. A. et C. καπάρεος.

ῥίζα — σκυλλητικόν] ignorat Codd. A. C. et E.

πενταφύλλου] Scribonius Larg. c. X. 53.

βέτρου] Q. Ser. Samonicus c. XV. vf. 10. Apulejus de virib.
 herb. c. 89. J. J. Weyt Gazophylac. p. 812.

DE ORIS AFFECTIBVS

ET DOLORE DENTIVM EX
INFLAMMATIONE.

CAP. CVII.

Dentium dolore affecti aceto os colluant, in quo galla cocta sit, vel solani radix vel quínquefolii, vel capparis, vel myrthi folia, vel polium, vel rubi radix vel acetum scillites. Venam praeterea secare et cucurbitulas admoveere in hoc casu oportet. Quod si dolor gravior est, collutionibus opium adjici potest, vel illini dens Philonis antidoto, vel ea quae ob multiplicem usum panchrestus dicitur. Quibus vero dentis ex frigida intemperie dolent, pulegio in aceto vel vino cocto, os colluant, vel ruta cum aceto mulso vel pyrethrum in ore seu dolente dente contineant, vel herbam pediculari

σκαλλητικόν] σκιλλητικόν. Codd. A. et C. σκυλλητικόν. Cod. E. σκυλητικόν.

δᾶ δὲ] Codd. A. C. et E. δᾶ δὲ καὶ.

σικυῶν] Leg. σικυᾶν.

πρόσβαλλε] adde, ita c. 217. et 236. *Arrianus* Peripl. Ponti Euxini. p. 134. προσβάλλειν τῇ τιμῇ· εἰ δὲ ἐστὶ ἀπαγορεύσει, ἐστὶ προσβάλλειν. Codd. A. et C. πρόσβαλε. Recte interpres adjici vertit, ita *Valerius Maximus*. lib. IV. c. 3. 1.

κλύσμασι] Codd. A. et C. κλήσμασιν.

καὶ] omissa copula in Codd. A. et C.

Φίλωνος] Leg. τὴν Φίλωνος, vel τὴν τοῦ Φίλωνος, et sic quoque leg. c. 168, 170 et 173. *Philo* medicus fuit Tarsensis, ut testatur carmen ejus apud *Galenum* sec. loc. T. II. lib. IX. p. 293.

Τάρεως ἡγετοῦ μέγα θνητοῖσι Φίλωνος
Ευρεμα πρὸς πολλὰς εἰμὶ πάθων ὁδύνας.

ita leg. nam male apud *Galenum* editum εἰ μὴ. De eo consul. *Bernier* Essai Chronol. de Medecine p. 90. *Mercklinus* Linden. Renov. p. 1922. ubi dicitur vixisse ante N. C. Sub Augusto natum suspicatur *Dan. Clericus* Hist. Medicin. p. 567. adde *Eloy* Dictionnaire T. II. p. 278. Dicebatur *Herennius Philo* et ἱατρικᾶ scripsit, vid. *Stephanus Byz.* de Urb. v. Δυρῆξιον. p. 318.

πάγχρηστον] addit Cod. D. τερχόν.

ρίζαν ἐν οἴνῳ ἐψήσας, ἢ δάδα, καὶ κηκίδα σὺν οἴνῳ. ἢ τὴν
 θηριακὴν ἔμπλασαι, ἢ σκρόροδον κατεχέτω, ἢ ὀρίγανον,
 ἢ θύμον, ἢ ὑσσωπον σὺν ὀξύμέλιτι ἐψήσας, δίδου δια-
 κλύζειν.

ΠΕΡΙ ΠΕΛΙΔΝΟΥΤΜΕΝΩΝ

καὶ βεβρωμένων ὀδόντων.

Κ Ε Φ. Ρ Η'.

Καὶ τοὺς πελιδνουμένους δὲ καὶ διαβεβρωμένους
 ὀδόντας, ὡς ἂν ἐξ ἐπιρροῆς ὑγρῶν μοχθηρῶν πάσχον-
 τας,

τοὺς δὲ] Codd. A. et C. τοῖς δὲ.

γλήχωνα] Codd. A. et C. γλίχωνα.

ἢ οἶνα] Cod. E. ἐψήσας διάκλυζε, ἢ μετὰ οἶνον.

ἢ πήγανον] Cod. E. καὶ πήγανον.

δίδου] delet Cod. E.

σαφίδα] Cod. E. σαφίδα.

τιθυμάλλου] Proscribit Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 4.
 conf. Celsus lib. V. c. 7. Dioscorides lib. IV. c. 165. Plinius
 lib. XXVI. c. 8. Schol. Aristophanis ad Ecclesiāz. vs. 404.
 Codd. A. et C. τιθυμάλλου. Cod. E. τιθομάλης, barbare ad-
 scripsit doct. Cores.

ρίζαν] Codd. A. et C. ρίζα.

εἰς τὸν] Cod. D. εἰς τὸν ποιοῦντα οὐδ. Cod. E. ἀλγοῦντα.

δάδα] Codd. A. et C. δάδαν. Cod. E. δάδδαν. Aëtius lib. VIII.
 c. 30. Alexander Trall. lib. III. c. 10. p. 212. Hippocrates
 de superfoet. p. 46. et de natur. muliebr. p. 134. Plinius lib.
 XVI. c. 10. et lib. XXIII. c. 7. Salmasius ad Solinum p. 356.
 Flos resinae crudus, cum astula excisus δας est. vel lignum pi-
 ceae, ut explicat Palmerius ad Lucianum de morte Peregr.
 p. 356. Foësius Oecon. Hippocr. p. 90. Conf. Scribonius
 comp. 58.

κηκίδα] Codd. A. et C. κικίδας.

σὺν οἴνῳ] Codd. B. et D. ἐν. Cod. E. ἐν οἴνῳ, καὶ pro ἢ.

θηριακὴν] De veterum theriaca vid. Hieron. Mercurialis Var. Lect.
 lib. II. c. 16. et Jac. Primmerosius de vulgi error. lib. IV. c. 7.

larem vel cinnamomum, vel titymali radicem in vino decoctam, vel taedam et gallam eodem modo paratam, vel theriacam seu allium ad emplastri modum adhibeant, vel origano vel thymo, vel hyssopo, in aceto mulso cocto os colluant.

AD DENTES NIGROS

ET EXESOS.

CAP. CVIII.

Ad nigros vero dentes et exesos, idque ob affluentem humorum vitiosorum, nigellam cum oleo denti circum-

p. 359. Recentem theriacam commendat noster c. 132. unde firmatur sententia *Primerosii*, nam ubi simpliciter exhiberi iubent theriacam, veterem designant. Compositionem praeter alios tradunt *Alexander Aphrod.* lib. I. probl. 152. et *Tzetzes Chiliad.* VIII. vs. 922. quomodo agat theriaca in corpus humanum exponit *Alexander Aphrod.* lib. I. probl. 130.

ἐμπλασαι] Leg. ἐμπλασσε. Codd. A. C. et E. ἐμπλασε.

ἢ σκόροdon — διακλύζειν] Migrant e cod. E.

θύμον] Codd. A. et C. θρίμβην. Cod. B. θύμβρον.

Cap. CVIII. Cod. E. πβ. non praegresso πα.

πελιδνωμένων] Cod. D. πελιδνωμένων.

βεβρωμένων] Cod. E. διαβεβρωμένων.

Καὶ τοὺς] Leg. καὶ πρὸς π. Eundem errorem sustuli ex c. 89. ubi pro τοὺς δὲ χρονίους ἤχους, veram lectionem πρὸς δὲ χρονίους ex *Alex.* revocavi.

πελιδνουμένους] *Theophrastus Char.* c. 19. τοὺς ὀδόντας μέλαινας καὶ ἐσθιομένους. ubi vid. *Casaubonus* p. 200.

δὲ] Exulat e Cod. E.

διαβεβρωμένους] Cod. B. διαβιβρωσκομένους. recte.

πύσχοντας] Post hoc verbum distinctio maior ponenda.

τας, μελάνθιον μετ' ἐλαίου περίπλασσε τὸν ὀδόντα, ἢ
πέπερι, ἢ κἀγχρεῦ καὶ ὄπιον ἐπιτίθει, ἢ πέπερι, καὶ νί-
τρου ἀφρόν ἢ πύρεθρον μετὰ σμύρνης, ἢ ὄπὸν κυρηναϊ-
κόν, καὶ πέπερι μετὰ χαλβάνης, ἢ μελάνθιον, καὶ σκό-
ροdon περίπλασσε, ἢ κηκίδα λείαν μετὰ κεδρίας.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΣ ΣΕΙΟΜΕΝΟΥΣ

ὀδόντας καὶ ῥευματιζομένους.

Κ Ε Φ. Ρ Θ'.

Μυρσίνης καὶ σχίνου καὶ κηκίδων ἀποζέματι κλυζέ-
σθωσαν, ἢ ῥοὸς συριακοῦ, ἢ βαλαυσίου, ἢ σιδίων. ἄλλο.
χαλκίτην ὀπτὴν δραχμ. ιβ'. καδμίαν δραχμ. η'. χρῶ
ξηρῶ

μελάνθιον] Codd. A. et C. μελάθη. Mox iterum μελάθιον. sic
etiam bis πέπερι. Non insolens apud auctores ut idem bis re-
peratur, vid. Dorville ad Chariton. p. 404. Aretaeus de Caus.
morb. chron. lib. II. c. 12. p. 67. B. Petronius Satyr. c. 33.
p. 131. ubi vid. not. frequens hoc apud medicos reperitur in
formulis, ut ad Celsi lib. V. c. 6. et 7. observavit Bald. Rous-
seus p. 440. Alexander Trall. lib. II. c. 3. in collyrii nardini
compositione bis praescripsit myrrham, unde alterum deleri
vult Jo. Molinaeus in annotat. p. 177.

ὀδόντα] Codd. A. et C. addunt ἢ καταχρίε σὺν ὀπίῳ ἐπιτήθαι.

νίτρου ἀφρόν] Dioscorides lib. V. c. 131. Casaubonus ad Treb.
Pollionem p. 200. Salmasius de Homon. Hyl. Jatr. c. 121.
Needham ad Geopon. lib. XVI. c. 18.

μελάθιον] Codd. A. et C. μελάθη.

περίπλασσε] Codd. A. et C. πρέσπλασσε. Cod. B. ἐπίπλασσε.
Cod. E. περιπλασέον. τοὺς ὀδόντας.

πέπερι — πέπερι] Absunt a cod. E.

κηκίδα] Codd. A. et C. κηκίδια. Cod. B. κηκίδιον λείον.

λείαν] Codd. A. et C. διαλύαν. Cod. D. λείαν. Forte λεάν-
γας.

κεδρίας] Codd. A. et C. κεδρέας.

circumline, vel piper vel canchry, hoc est rorismarini semen, et opium impone, vel piper et nitri spumam, vel pyrethrum cum myrrha, vel liquorem cyrenaicum, vel piper cum galbano, vel nigellam, vel allium, vel gallam tritam cum cedria circumline.

AD DENTES MOBILES

ET FLUXIONE TENTATOS.

CAP. CIX.

Myrthi, lentisci, vel rhois Syriaci, balauftiorum vel malicorii decocto os colluant. Aliud. Chalcitidis rostiae drachmae duodecim, cadmiae drachinae octo, sic-
CO

Cap. CIX. Cod. E. πγ.

πρὸς τοὺς] Delet articulum cod. D. Cod. A. et C. πρὸς ῥευματι-
ζε, ἐνοὺς ἐδόντας. Cod. E. ῥεύματα.

Μυρσίνης] Ita copulam quoque postposuit in periodi initio, Dio-
dorus Sicul. lib. IH. p. 329. Κρόιον καὶ μυθολογοῦσι. Noster
c. 112. ταῦτα καί.

σχίνου] Dioscorides lib. I. c. 89. Aratus vs. 1052. Plinius lib.
XXIV. c. 7. Q. Ser. Samonicus c. XV. vs. 11. Eustathius in
Hexaem. p. 11. et ad eum Leo Allatius. Σχινοτροκτὴς Lu-
cianus Lexiph. p. 963. Apostolius Proverb. Cent. XVII. 85.
L. Kusterus praefat. ad Jamnitschi V. P. Tournesfort Itinerar.
T. I. p. 144.

κηκίδων] Codd. A. et C. κικίδας.

ἀποζέματι] Codd. A. et C. ἀποζέματα. Cod. D. ἀπόζεμα.

κλυζέσθω] Cod. E. κλυζέσθω.

ῥοῖς] Codd. A. C. et E. ῥοῦ.

σιδίων] Codd. A. et C. σιδίου. Cod. E. βαλαύσιον ἢ σύδιον.

χαλκίτη] χαλκίτιν. Paulus lib. III. c. 26.

ἄλλο — ἄλλο] Exulant e codd. A. et C. Cod. D. ἄλλως.

λιβάνου] Codd. A. et C. λίβανον, συπτηρίαν. Ante λιβάνου ha-
bentur ea quae infra leguntur: ἐλαίων κολυμβάδων ἀλμην, σὺν
πηγαίᾳ διάκλυζε. et mox καὶ συπτηρίας.

ξηρῶ σὺν ὄξει. ἄλλο. λιβάνου, συπτηρίας ἀνὰ δραχμ.
δ'. ἄλος ὀπτοῦ δραχμ. ἡ. λειώσας χρῶ. ἄλλο. ἐλαίων
κολυμβάδων ἄλμην σὺν πηγάνῳ διάκλυζε. ἄλλο. συπτη-
ρίαν καὶ μίσυ ἴσα μετὰ κεδρίας περὶ χριε τοὺς ὀδόντας.
κενοὶ γὰρ φλέγμα. ἄκρως δὲ ποιεῖ καὶ ἡ χία μασίχην
μασσωμένην.

ΠΡΟΦΤΛΑΚΤΙΚΑ

ὀδονταλγίας.

Κ Ε Φ. ΡΙ'.

Τιθυμάλλου ῥίζαν ἐψήσας σὺν οἴνῳ διάκλυζε, ἡ συπ-
τηρίαν μετ' ὀλίγης σμύρνης παρὰ τριβε, ἡ ἱρεως ἰλνυρι-
κῆς διαμασσωμένης, ἡ ἀρκευθίδας, καὶ κύπαρισσου Φύλ-
λα,

ξηρῶ σὺν ὄ.] abfunt a Codd. A. et C. Cod. E. ἡ σὺν ὄξει.

ἄλλο] Delet Cod. A. et mox

συπτηρίαν] Cod. E. συπτηρίας καὶ μίσυος.

κολυμβάδων] Displicet haec vox Phrynicho p. 46. sed vid. Hardui-
nus ad Plinii lib. XV. c. 3. Moeris p. 8. Thomas Mag. p.
35. et ad eum V. D. Athenaeus lib. IV. c. 4. p. 133. Theo-
philus Corydal. apud Fabricium Biblioth. Gr. T. XIII. p. 717.
Hieron. Mercurialis Var. Lect. lib. I. c. 3. Needham ad
Geopon. lib. IX. c. 33. Guys Itinerar. T. I. p. 125.

καὶ ἡ] Codd. A. et C. καὶ ἡ σινχία. μασίχην μασσωμένην, χαλκίτην
ὀπτην 5' ιβ'. καδμίας 5' η. χρῶ ξηρῶ σὺν ὄξει. Hic nempe col-
locavit quae supra omisit.

χία] Mart. a Baumgarten Peregrinat. lib. III. c. 15. p. 135.
Chius, quae sola ex omnibus mundi insulis, masticem gignit.
sed falso solam ferre perhibet, vid. Lemery Diction. p. 304.
Plinius lib. XII. c. 17. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 106.
Isidorus origin. lib. XVII. c. 7. Tournesfort Itinerar. T. I.
p. 145. Academ. Inscript. T. IV. p. 541. Clemens Alex.
Paedagog. lib. III. c. 3. p. 222. D. de viris: καὶ μασίχην τρώ-
γοντες, ὄζοντες μύρον, et de mulieribus p. 251. D.

φλέγμα] Cod. E. φλεγμονάς.

ἄκρως] Galeni sunt verba sec. loc. lib. V. p. 233.

μασσωμένη] Theophrastus Char. c. 20. καὶ τὸ παιδίον τῆς τίτθης
ἀφελόμενος μασσάμειοι σιτίζειν αὐτὸς. quam lectionem contra
Casau-

co utitor aut cum aceto. Aliud. Thuris, aluminis, singulorum drachmae quatuor, salis torridi drachmae octo, tritis utere. Aliud. Muria ex olivis colymbadibus cum ruta os colluant. Aliud. Aluminis et myrsos pares portiones cum cedria denti illinuntur, pituitam enim evacuat, summe etiam facit chia mastix dentibus attrita.

QVAE PRAESERVANT

A DOLORE DENTIVM.

C A P. CX.

Tithymali radice in vino cocta os colluant, vel alumen cum myrrhae momento affricent, vel iridem illyricam dentibus conficiant, vel juniperi baccas, aut cupressi
Y 2 folia,

Casaubonum tuetur Fischerus. Cod. D. μασσώμενη μετὰ κοκκῶν τριῶν ἀγριοσαφίδας. forte ἀγριοσαφίδος legendum monuit vir eximius J. B. Bolla.

C a p. CX.

ὀδονταλγίας] Codd. A. et C. ὀδοντάλγων. et προσφυλακτικά.

Τιθυμάλλου] Quibusdam mutatis sumsit ex Galeni sec. loc. lib. V. p. 233.

σμίρνης] Nullo addito epitheto, quae σμίρνα ἱατρῶν vocatur ab Aristotele Probl. Sect. XII. 1.

παράτριβε] Codd. A. et C. περίτριβε. περί et παρά saepius a librariis permutari, notavit L. Bos animadv. ad scriptor. Gr. p. 198.

ἱρεως] Glossae Jatric. Mff. Ἡρεος ἡλίερκας leg. ἱρεως ἡλνυρικῆς, κάλαμος κρίνον. Cod. D. ἱρεν ἡλνυρικῆν. et sic quoque Cod. B. Cod. E. male ἡλνυρικῶν.

διαμασσώμενης] Codd. A. et C. διὰ μασσώμενης. Cod. D. δίδου μασσώσθαι. Cod. B. μασσάσθαι.

ἀρχευθίδας] Cod. D. ἀρχευθον. Cod. E. ἀρχεύθου. Cum hic medicamenta potissimum adstringentia praescribantur, suspicor baccas hic intelligi juniperi, quae latifolia arborea audit Tournefortio, quae vi gaudent styptica: sed ἀρχευθίδας quoque di
ci

λα, καὶ κηκίδας σὺν μέλιτι διάχρειε τετράκις τοῦ μηνός,
ἢ πτελέας φλοιὸν ἐν οἴνῳ ἐψήσας διάκλυζε.

ΠΕΡΙ ΟΔΟΝΤΟΦΥΤΩΝΤΩΝ

βρεφῶν.

ΚΕΦ. ΡΙΑ'.

Ἐὰν ὥσιν ἐπαλγῆς, κυνείῳ γάλακτι τὰ οὖλα ἐπί-
χρειε, ἢ λαγωῦ ἐγκεφάλῳ ἐπίχρειε τὰ οὖλα, καὶ
ταχέως ὀδοντοφυεῖ ἢ λύκιον ἰνδικὸν σὺν οὔρῳ παιδίου
διάχρειε.

ΟΔΟΝ-

ci cedri sphaerulas apud Nicandrum notat Just. Joseph. Scaliger
Epist. lib. I. ep. 22. p. 127. propter miram similitudinem,
quam habet cum junipero, quibus hic locus non est.

κυπαρίσσου] Codd. A. et C. κυπαρίσου.

κηκίδας] Codd. A. et C. κικηδᾶς.

πτελέας φλοιὸν] Longus Pastoral. lib. I. p. 16. καὶ διαμαύσησά-
μενοι φλοιὸν χλωρὸν πτελέας, ἐπέπλασαν, ita enim legendum.
Codd. A. et C. πτελαίας.

Cap. CXI. Cod. E. πδ'.

Περὶ] Codd. A. et C. ὀδόντων φυόντων βρεφῶν. Cod. E. περὶ
τῶν.

Ἐών] Galenus de comp. pharm. fec. loc. lib. V. p. 233. Cod.
E. ἡν.

κυνείῳ] Codd. A. et C. γυναικείῳ. De populo Indiae, qui lac
caninum bibebant quotidie, vid. Aelianus H. A. lib. XVI. c.
31. sed reddamus hoc adjectivum, quod adhibere non recusavit
Hesiodus Op. et D. vs. 67. nec Homerus Iliad. I. vs. 373.
Tryphiodoro de Excid. Ilii vs. 488.

Ὡς φαμένη κενεὴν ἀπάτην ἐκέδασσε γυναικός.
leg. κυνέην. Nicetas Choniata. Annal. p. 326. καὶ ὀφθαλμοῖς
κυνέοις ἤπτοτο τῶν ἀψαύσαν. An reddi debeat Pindaro Nem.
Od.

folia, vel gallas cum melle quater in mense illinito, vel ulmi cortice in vino decocto os colluant.

DE DENTIVM ORTV

IN PVERIS.

C A P. CXI.

Cum dolent dentes pueris, canino lacte gingivas illinito, vel leporis cerebello, et confestim prodibunt dentes, vel lycium indicum cum urina pueri.

Y 3

DENTI-

Od. IV. p. 120. pro κερσέν, haereo anceps. De lacte canino vid. *Aristoteles* H. A. lib. VI. c. 20.

οὐλα] *Aeschylus* Choëph. vs. 882. *Pollux* lib. II. c. 4. segm. 94. conf. cel. *Gesnerus* ad *Orphei* Argonaut. vs. 955. *Aristoteles* H. A. lib. I. c. 11.

λαγωῦ] *Dioscorides* lib. II. c. 20. Q. *Seren.* *Samonicus* c. LX. vs. 6. *Sextus* *Placitus* c. 2. *Kiranides* p. 86. *Moschus* de morb. mulier. c. 119. *Bald.* *Rousseus* carm. de lepore p. 8. Jo. *Jonstonus* H. N. de Quadrup. p. 157. In Cod. B. η λαγωῦ — τὰ οὐλα defunt.

ἐγκεφάλω] Codd. A. B. C. et E. ἐγκεφάλων.

ἐπιχρίε τὰ οὐλα] Omittit Cod. A. Cod. E. τὰ οὐλα ἐπίχριε.

λύκειον] Codd. A. et C. λύκειον.

οὐρα] Cod. E. οἶον.

παιδίου] nempe ἀφθόρου, vid. c. 86. De usu hoc urinae *Strabo* lib. III. p. 249. et ad eum *Casaubonus.* *Diodorus* Sicul. lib. V. p. 357. *Catullus* carm. XI. vs. 22. *Apulejus* Apolog. p. 246. *Hier.* *Mercurialis* Var. Lect. lib. III. c. 19. Codd. A. et C. παιδικῶ.

διάχριε] in codice B. post παιδίου additum α'. αὐτὰ κα' προφυλάττουσιν ἀναδύους τοὺς ὀδόντας, διάχριε. Illud α'. ipso significare ἀφθόρου.

ΟΔΟΝΤΟΤΡΙΜΜΑΤΑ

ΛΕΥΚΑΝΤΙΚΑ.

Κ Ε Φ. ΡΙΒ'.

Ταῦτα καὶ προφυλάττουσιν ἀνωδύνους τοὺς ὀδόν-
 τας. κέρατος ἐλαφείου κεκαυμένου, ἕως οὗ λευκανθῇ
 οὐγΓ. α'. μασίχης οὐγΓ. β'. σχοίνου ἄνθους οὐγΓ. β'.
 πεπέρεως λευκοῦ οὐγΓ. α'. κόσου οὐγΓ. α'. Φύλλου οὐγΓ.
 α'. λειώσας τρίβε τοὺς ὀδόντας. ἄλλο. μαράθρου σπέρ-
 μα δραχμ. μ'. κισσήρεως οὐγΓ. α'. ἄλως ἀμμωνιακοῦ
 δραχμ. β'. ἱρεως δραχμ. β'. ῥόδων ἄνθους δραχμ. α'.
 ναρδοσάχυος δραχμ. α'. λειώσας χρῶ. ἄλλο. κισσήρεως
 δραχμ. δ'. ἄλων ἀμμωνιακῶν δραχμ. β' κυπέρου δραχμ.
 δ'. πέπερι δραχμ. β'. κόψας, σείσας χρῶ. ἄλλο. μαρ-
 μάρου ῥινίσματα οὐγΓ. α'. ἄλως ὀπτοῦ οὐγΓ. γ'. κασσίας
 οὐγΓ.

Cap. CXII. Cod. E. πέ'.

Λευκαντικά] Codd. A. et C. λευκαντικῶ.

προφυλάττουσιν] Codd. A. et C. προσφυλάττουσιν. Cod. E. πα-
 ραφυλάττουσιν.

πεπέρεως] Eandem fere formulam habet Eros de passion. mulier.
 c. 58. p. 285.

κέρατος] Q. Ser. Samonicus c. XV. vs. 13. Scribonius Larg. c.
 XI. 60.

κεκαυμένου] Codd. A. et C. καῦτον. Cod. E. καύσας.

οὐγΓ. α'.] Addunt Codd. A. C. ἄλως ἀμμωνιακοῦ. Codd. B. et
 D. λίτραν α'. Cod. E. ἕξαΓ. α'.

μασίχης — οὐγΓ. α'.] delet Cod. E.

σχοίνου] Codd. A. et C. σχίνου.

Φύλλου] Codd. A. et C. Φύλου. Plutarchus T. III. p. 1822. κα-
 θάπερ ὑμῖν τὰ θυμιάματα καὶ κιννάμωμον καὶ νάρδους καὶ Φύλ-
 λα καὶ καλάμους ἀραβικοὺς. conf. Achilles Tat. lib. IV. p. 231.
 et ad eum Salmastius et ad Solinum p. 753. Heliodorus lib. X.
 p. 494. Arrianus Peripl. maris Erythr. p. 178. conf. quae ad
 c. 39. notavi.

ἄλλο] Delent Codd. A. et C. ἄλλως. Codd. B. et D.

μαράθρου] Plinius lib. XX. c. 23. Aelianus H. A. lib. IX. c. 16.

DENTIFRICIA

QVAE DEALBANT DENTES.

C A P. CXII.

Haec dentes a dolore quoque praeservant, cornu cervi usti, dum albescat uncia, mastiches unciae duae, floris junci odorati par pondus, piperis albi uncia, costi tantundem, folii par portio, tritis dentes fricantur. Aliud. Seminis foeniculi drachmae tredecim, pumicis uncia, salis Ammoniaci drachmae duae, iridis totidem, florum rosarum, spicae nardi singulae drachmae, tritis utitor.

Aliud. Ramentorum marmoris uncia, salis costi unciae tres,

Y 4

σπέρμα] σπέρματος.

δραχμ. μ'.] Cod. E. δραχμ. η'.

κισσήρεως] Paulus lib. III. c. 26.

ένθους] Codd. A et C. ένθος.

άλλο] deest in Cod. A. Cod. D. άλλας.

άλλο κισσήρεως] Formulam hanc praetervidit interpretes. De pumicis usu vid. Raderus ad Martialis lib. V. epigr. 42.

άμμωνιακῶν] Synesius ep. 149. p. 94. Strabo lib. I. p. 84. et ad eum Casaubonus, Codd. A. et C. άλλος άμμωνιακός.

χρῶ] Huc usque Codd. A. C. et E. caetera ignorant.

μαρμαίρου] Codd. B. et D. praefigunt άλλας. Glossar. Philoxeni p. 112. marinos, μάριμαρον, μάριμαρον. leg. μάριμαρον, μάριμαρος. Phavorinus μάριμαρος, λευκή λίθος. ita ήδύοσμον et ήδύοσμος c. 73. Synesius epist. 127. ή πίθον εκ μαρμαίρου ζητῶ. Sic quoque άμυλον c. 124. άμυλος vero Glossae Jatricae habent. Quodnam vero marmor sit intelligendum, indicare cum neglexerit noster, anxie non adlaborandum ut inquiramus, multas enim marmoris species eleganter recensuit doct. Blasius Cariophilus de antiquis marmoribus.

ένίσματα] Codd. B. et D. ένίσματος λίτραν α'.

κασιίας] Codd. B. et D. κασιίας. Est cassia lignea glutinosa, nam cassia, quae fistulosa vocatur, ac merito inter purgantia lenissima numeratur, ignorabant medici veteres, Actuarius antiquiores

οὐγΓ. γ'. ἰρεως οὐγΓ. γ'. ῥόδων ξηρῶν οὐγΓ. γ'. κέρατος
 ἐλαφείου κεκαυμένου οὐγΓ. γ'. ναρδοσάχυος οὐγΓ. β'.
 Φύλλου δραχμ. β'. κισσῆρεως δραχμ. γ'.

ΠΡΟΣ ΣΕΙΟΜΕΝΟΥΣ

ὀδόντας, καὶ αἵμασσομένα
 οὖλα.

Κ Ε Φ. ΡΙΓ'.

Σειομένους ὀδόντας καὶ τὰ αἵμασσομένα οὖλα ἰᾶται,
 ἴσησι δὲ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ῥεῦμα, καὶ λευκαίνει τοὺς
 ὀδόντας. σχιστῆς οὐγΓ. δ'. μασίχης οὐγΓ. α'. λιβάνου
 οὐγΓ. δ'. Φύλλου δραχμ. δ'. ἄλλο. ἐπὶ τῶν μεγίστων
 ὀδονταλγιῶν ἁπλῶς ποιεῖ ὀφθαλμοῦ γῆρας, καύσας καὶ λεά-
 νας μετ' ἐλαίου, πάχος ποιῶν μέλιτος, χρῶ. ἢ προσπίε-
 ζε τῷ γῆρα μὴ κεκαυμένῳ, καὶ ἐκπίπτουσιν. ἄλλο. ἢ με-
 λάνθιον

quiores, ut docent Bald. *Roussens* Epist. Medicinal. XLVII. p.
 174. Jo. *Fremd* Hist. Medic. P. I. p. 144. et *Coryophilus* de
 usu et praestantia thymar. p. 4. Cassiam veterum nostrum
 esse Cinnamomum adfirmat *Scaliger* Scaligeran. prim. p. 53.
 conf. *Guern. Ralsfincius* de purgant. Sect. III. Art. II. c. 1. p.
 118. et Jo. *Rhodius* ad *Scribonium Larg.* p. 75. et p. 131.

ξηρῶν] Codd. B. et D. ξερῶν.

κέρατος] Codd. B. et D. κέρως.

ἐλαφείου] Codd. B. et D. ἐλάφου.

Φύλλου] Omittunt Codd. B. et D.

δραχμ. γ'.] Codd. B. et D. οὐγΓ. γ'. et addunt: λεῖψας μετὰ
 μέλιτος ἀκάπνου, ἀπαξ τοῦ μηνὸς περιχρεῖ τοὺς ὀδόντας.

Cap. CXIII. Carent hoc capite Codices MII.

Σειομένους] *Aëtius* lib. VIII. c. 35.

ἴσησι δὲ] leg. ἴσησί τε.

ῥεῦμα] Ἐπιφορεῖν dicunt una voce. *Marcellus* Empir. c. XII.
 p. 94. Ad epiphoras dentium et pituitam, si in dentes incide-
 rint, quam epiphoram Graeci appellant.

res, cassiae tantundem, iridis et cornu cervini usti par pondus, spicae nardi unciae duae, folii totidem, pumicis unciae tres.

AD DENTES MOBILES

SEV VACILLANTES ET CRUORE

SUFFUSAS GINGIVAS.

CAP. CXIII.

Dentes mobiles et cruentas gingivas sanant, et fluxionem quae ad ipsos fertur sistunt et dealbant. Aluminis scissilis unciae quatuor, mastichis uncia, thuris unciae quatuor, folii drachmae quatuor. Aliud. Quod in vehementissimis dentium doloribus summe facit. Anguium senectam comburito et ex oleo terito, dum mellis crassitudinem habeat, et utitor. Aut eam quae non cremata est applicato et excident. Aliud. Nigellam fri-

Y 5

xam

λεβάνου] *Apulejus Apolog.* p. 270.

ἐπὶ τῶν] *Alex.* lib. III. c. 10. p. 213.

ποιῶ] *Galenus* sec. loc. lib. V. p. 231. et *Alex.* l. c. addunt τοῦτο, quod nostro reddendum, et distinctio ponenda major.

λεάνας] Emendandi hinc *Galenus* et *Alex.*

γῆρας] *Nicander Ther.* vs. 31. *Dioscorides* lib. II. c. 18. *Horapollon Hierogl.* lib. I. c. 2. apud quem leg. τὸ γῆρας ὅφρις ἀποδύεται. *Xiphilinus Neron.* p. 148. *Lactantius* ad *Statii Thebaid.* lib. IV. vs. 97. *Janus Gebhardus* ad *Tibulli* lib. I. eleg. 4. vs. 35. *Aelianus H. A.* lib. IX. c. 16. *Aëtius* l. c. ex quo haec hausit *Nonnus.* *Salmasius* ad *Solinum* p. 241. *Jo. Gorraeus* ad *Nicandri Ther.* p. 77. Quid sit γῆρας exposuit *Aristoteles H. A.* lib. VIII. c. 17. *Spolium serpentis* dixit *Eros* de passion. mulier. c. 17. p. 250. Non de serpentibus solum dicitur, verum etiam de cancris similibusve apud *Aelianum H. A.* lib. XI. c. 37. conf. *Apulejus Apolog.* p. 286.

πεκαυμένῳ] addit *Galenus* l. c. τοὺς ὑδόντας, quod nostro restituendum, nisi id consulto omiserit.

ἐμπύπτουσι] Praesens pro futuro, vid. quae ad c. I. attuli,

λάνθιον Φρύξας, καὶ μετ' ὄξους λεάνας, δριμέος, ἐντί-
θει τῷ βρώματι, καὶ περίπλασσε, καὶ οὐκέτι βρωθήσε-
ται, ἀλλὰ μενεῖ οἶον ἦν, ἡ μελάνθην Φρύξας, λεάνας
μετ' ἐλαίου, χρῶ ὁμοίως. Σμήγμα ὀδόντων. Γλήχω-
νος καὶ ἄλός ἴσον ἐνάτερα ὕδατι Φυράσας, καὶ Φρύξας,
ὁμοίως χρῶ. ἐν ἄλλῳ. καὶ ἄλός ἀμμωνιακοῦ, καὶ ἱρεως
ἀνὰ δραχμ. β'. ἄλλο. κέρας ἐλάφου, καύσας καὶ μασί-
χην ολίγην σμίξας, χρῶ. ἄλλο. κισσήρεως δραχμ. δ'.
σηπίας ὄσρακοῦ δραχμ. γ'. μασίχης χίας, Φύλλου ἀνὰ
δραχμ. α'. ἄλλο. κισσήρεως κεκαυμένης οὐγΓ. γ'. ση-
πίας ὄσρακοῦ δραχμ. δ'. κέρατος ἐλαφείου κεκαυμένου
οὐγΓ. β'. ἁλῶν ὀπτῶν οὐγΓ. β'. ναρδοσάχυος δραχμ. δ'.
κυπείρου δραχμ. δ'. κόσου δραχμ. δ'.

ΠΡΟΣ ΑΙΜΛΣΣΟΜΕΝΑ

οὔλα.

Κ Ε Φ. ΡΙΔ'.

Αἰμάσσονται οὔλα διὰ δριμύτητα ρεύματος. ποιεῖ
δὲ ὑοσκιάμου χυλός, ἡ τὸ ἀφέψημα αὐτοῦ, σὺν ἐψέμα-
τι,

βρώματι] hoc est, dentis cavitati erosae. Ita Aëtius l. c. et Alex.
p. 213. et ante eos Hippocrates morb. vulgar. lib. IV. p. 221.
Sophocles Trachin. vs. 703.

ἔκβερώματ' ἂν ^{ὡσεὶ πρίονος} βλέψῃας ἐν τομῇ ξύλου.

οἶον] nempe τὸ βρῶμα.

μελάνθην] Aëtius recte μελάνθιον.

Σμήγμα] Nicetas Choniata. Annual. p. 268. τοίνυν καὶ σμήχων τοὺς
σαπριῶντας τῶν ὀδόντων.

Φυράσας καὶ Φρύξας] ita quoque Aëtius.

σμίξας] ita quoque editum apud Aëtium. conf. not. ad c. 'I.
Schol. Euripidis ad Hecub. vs. 219. λέγεται δὲ κράσις ἐπὶ τῶν
ύγρῳν, οἶον οἶνου καὶ ὕδατος, καὶ τῶν τοιούτων· μίξις δὲ ἐπὶ
τῶν ξηρῶν, σίτου, κριθῆς καὶ τῶν ὁμοίων.

κισσήρεως] Aëtius lib. VIII. c. 37. apud quem et sequens formula
habetur.

xam et cum aceto acri tritam cavitati erofae imposito seu circumlinito, et ita non ulterius serpet, sed qualis primo fuit, manebit. Vel nigella in oleo frixa eodem modo utitor. Smegma dentium. Pulegii et salis pares portiones aqua subigito, et frixis eodem modo utitor. Alii legunt, salis Ammoniacy et Iridis singulorum drachmae duae. Aliud, Cornu cervi ustum et mastice paulum pro smegmate adhibe. Aliud. Pumicis drachmae quatuor, testae sepiae drachmae tres, mastiches chia, folii, singulorum drachma. Aliud. Pumicis combusti unciae tres, testae sepiae drachmae quatuor, cornu cervi usti unciae duae, salis tosti totidem, spicae nardi, cyperi, costi, singulorum drachmae quatuor.

AD CRVENTAS

GINGIVAS.

CAP. CXIV.

Cruorem fundunt gingivae ob fluxionis acrimoniam. Huc itaque facit hyosciami succus, aut ipsius decoctum

αυπεύρου] Schol. Aristophanis ad Ran. vs. 245. conf. c. 115.

C a p. CXIV.

αίμασσομένα] Codd. A. et C. αίμασσουμένα ούλη.

Αίμασσουνται] Derivatum hoc caput ex Aëtii lib. VIII. c. 23. Codd. A. et C. αίμάσσουντα ούλη.

ούλα] Cod. D, τὰ ούλα.

ποιᾷ] Leg. ποιᾷ δὲ πρὸς ταῦτα. sic c. 48. et c. 61. ποιᾷ καὶ πρὸς φλυκταίνας. et mox ποιοῦν πρὸς χημώσεις. vel leg. ἐπὶ τούτοις ut c. 117. vel ἐπὶ τούτων ut c. 64. Cod. D. ἐπ' αὐτοῖς. Cod. E. ποιᾷ δὲ καί.

ύοσκιᾶμου] ύοσκυάμου. De hyosciamo praeclare egit doct. Schulze Toxicol. Veter. c. 20. p. 63.

τι, ἢ σάγματι διακρατούμενα θερμά· ἢ ἐλαίας Φύλλων
ἀφέψημα. ἄλλο, βαλαυσίου, ῥόδων ἄνθους, μυρσίνης
ἀκρεμώνης, ἴσα ἔπει μετὰ ὀξύκράτου, καὶ διακράτει. ἄλ-
λο, σχίνου ἀκρεμόνων, βαλαυσίων, κυδωνέας ῥίζαν σὺν
ὀξύκράτῳ ἔπει καὶ διάκλυζε.

ΠΡΟΣ

χυλός] Cod. E. χρεῖσοῦ.

ἀφέψημα] Cod. A. delet articulum. Cod. D. τὰ ἀφεψήματα.

ἐψέματι] Deg. ἐψήματι, ac ita Codd. A. C. et E.

διακρατούμενα] Subaud. ἐν τῷ σώματι. c. 121. κατέχων ἐν τῷ
σώματι dixit, et addit hic Cod. D. ἐν τῷ σώματι. Codd. A.
et C. κρατούμενα.

Φύλλων] Cod. E. φύλλα.

σάγματι] Videtur addendum Φοινίκων. *Martius.*

σάγματι] ita quoque apud Aëtium. σάγμα autem est aqua
apud recentiores. Du Cange Glossar. p. 1425. addit Cod.
A. αὐτοῦ. Apud nostrum est ῥοδόσαγμα, sic c. 46 ῥοδίου
ἐλαίου σάγμα, ubi codd. B. et D. ῥοδοσάματος, ex glossema-
te, et mox cod. D. σάγματι, Cod. A. vero σάγματι ῥοδίῳ,
noster c. 118. σὺν σάγματι, ubi Cod. B. ῥοδοσάματος
legit.

ἄλλο] ignorant Codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλες.

ἄνθους] Cod. E. ἄνθος.

βαλαυσίου] Cod. E. βαλαύσιον.

ἀκρεμώνης] recte Aëtius ἀκρεμόνων. Bene interpretes *summitates*
vertit, nam apud recentiores omne quod summum aut emi-
nens est designat hoc vocabulum. quod apud antiquiores ra-
mum

coctum cum sapa, vel palmarum stillamentum calidum ore contentum, vel oleae foliorum decoctum. Aliud. Balauftiorum, florum rosarum, myrthi summitatum, singulorum pares portiones, cum posca decoquito, et ore continere iubeto. Aliud. Ramorum lentisci, balauftiorum, radicis mali cetonei decocto os colluant.

AD

unum praegrandem significare auctor est G. Budaeus ad ff. p. 155. Nicetas Choniata. Annai. lib. VI. p. 228. καὶ ὁ τῶν τότε μοναστῶν ἡθροικῶς τοὺς ὀνομαστοτάτους καὶ ἀκρέμονας. Nolter c. 238. συκῆς μελαίνης τὰ ἀκρέμωνα, leg. ut apud Paulum τοὺς ἀκρέμοντας, ubi interpret minus bene *furculos* dedit in versione. Isidorus Pelusiot. ep. V. ἀκρέμοσι δὲ βοτανῶν καὶ φύλλων πρὸς ὀλίγην τροφήν καὶ δύναμιν. conf. ep. CXXXII. Codd. A. et C. ἀκρέμοινας. Codd. D. et E. ἀκράίμονας. Seneca ep. 110. p. 437. arborum cacumina dixit.

ἐψαι] l. ἐψε. Cod. D. ἐψαι. Cod. E. ἐψησας.

ὀξύκράτου] Cod. A. ὀξυκράτω.

διακράται] Codd. A. et C. διὰ κράτη. Codd. D. et E. διακράτον.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἄλλον. Codex D. ἄλλως. delet Cod. E.

ἀκρεμόνων] Cod. E. ἀκραιμόνου.

βαλαυσίων] Cod. E. βαλαύσιον, κιδωνίας.

ἐψαι] l. ἐψε, ac ita Cod. E.

ΠΡΟΣ ΔΙΑΒΕΒΡΩΣΚΟΜΕΝΑ

οὔλα καὶ σηπόμενα.

Κ Ε Φ. ΡΙΕ.

Σικυὶς μετὰ σμύρνης ξηρᾶς ἐπίπασσε. χαλκίτεως ὤμης οὐγΓ. α'. καδμίας οὐγΓ. ζ'. λειώσας σὺν ὄξει, καὶ ἡλιώσας, ξηρὸν χρῶ. ἄλλο. συπτηρίας, ῥόδων ἀνθους ἀνὰ δραχμ. β'. ἁλῶν ὀρυκτῶν δραχμ. δ'. κρόκου δραχμ. α'. χρῶ ξηρὸν. ἄλλο. ὀμφανίου δραχμ. β'. συπτηρίας σμύρνης, νίτρου ἀνὰ δραχμ. α'. κρόκου δραχμ. ζ'. χρῶ ξηρὸν, καὶ μετὰ μέλιτος. ἄλλο. τὸ ἀνθηρὸν· συπτη-
ρίας

Cap. CXV. Cod. E. πς'.

σηπόμενα] Accidit hoc Cleanthi. vid. *Diogenes Laërt.* lib. VII. p. 547. Delent hoc verbum Codd. A. et C. Cod. D. πρὸς οὔλα βιβρωσκομένα καὶ σηπόμενα. Cod. E. διαβιβρωσόμενα καὶ σεσηπομένα.

Σικυὶς] *Aëtius* lib. VIII. c. 25. Κικίς, unde apud nostrum leg. κηκὶν vel κηκίδα, de qua voce consul. *Schol. Sophoclis ad Antig.* v. 1006. Codd. A. et C. κικίδια. Cod. D. κικίδας. Cod. E. κικίδιον μετὰ μυρσίνης.

σμύρνης] Codd. A. et C. μυρσίνης. Cod. D. σμύρναν ξηρὰν ἐπίπασα. Cod. B. ξηρᾶ.

ὤμης] Quicquid praeparationem nondum expertum est, ὤμὸν vocant Graeci: ita de lateribus nondum coctis sed recentibus et mollibus. *Diodorus Sicul.* lib. II. p. 121. καθ' ὃν ἐν ὤμαῖς ἐτι ταῖς πλίνθοις διετετύπωτο θηρία παιτοδαπά. vel ardore solis. *Xenophon Oeconom.* c. 16. p. 79. τὴν δὲ γῆν σφύσας, ὥς ἡ ὤμῃ αὐτῆς ὀπτᾶτο. Sic crudus apud Latinos. vid. *Raderus ad Martialis* lib. VI. epigr. 28. et *Casaubonus ad Persii Sat.* II. p. 219. *Jo. Rhodius ad Scribonium Larg.* p. 103. *Jo. Langius Epist. Medicin.* lib. II. ep. 41. p. 681.

οὐγΓ. ζ'.] Cod. E. οὐγΓ. ζ'.

σὺν ὄξει] Cod. ἐν.

ἡλιώσας] *Xiphilinus Caligul.* p. 124. ἵνα μὴ τῇ ἡλιάσει τελευ-
πῶνται. Codd. A. C. et E. ἡλιάσας ac sic Cod. B. qui ad-
dit διακλυζε. *Glossae Chemicæ* p. 120. Ἀσβεστος ἐρμού τῶν
ὡῶν ἐστὶν ἡ αἰθάλουμένη δι' ὄξους καὶ ἡλιαζομένη. *Interpres*
graecus Rhazis de Variolis c. 5. p. 249. ὅτα, καλῶς ἡλιασθῇ.
Helio-

AD EXESAS ET PVTRESCENTES

QINGIVAS.

C A P. CXV.

Cucumerem asininum cum myrrha arida inspergito, chalcitidis crudae uncia, cadmia unciae sex, trita ex aceto, in sole exiccari finito et utitor. Aliud. Aluminis, florum rosarum singulorum drachmae duae, salis fossilis drachmae quatuor, croci drachma, siccis utitor. Aliud. Succu uvae acerbae drachmae duae, aluminis, myrrhae, nitri, singulorum drachma, croci drachmae semissis, siccis utere et cum melle. Aliud Antheron. Alumi-

Heliodorus lib. II. p. 134. τὴν δὲ — ῥόδοσιδῃ τε καὶ ἡλιῶσιν διαδέοντες.

οὐγγ. α'.] Cod. D. ἀνὰ οὐγγ. α'.

ξηρόν] Codd. A. C. et E. ξηρῶ.

ἄλλο] carent codd. A. C. et E.

συπτηρίας] Cod. E. συμπτηρίας.

ἀνθους] Codd. A. C. et E. ἀνθος.

ἀλῶν] Codd. A. et C. ἀλὸς ὀρεκτοῦ. pro ὀρεκτοῦ.

δραχμ. α'.] Cod. E. κόκκιον ἓν, χρῶ ξηρῶ.

ξηρόν] Codd. A. D. et E. ξηρῶ. ut et mox.

ἄλλο] deest in Codd. A. et E. Cod. D. ἄλλως.

δραχμ. ε'.] Cod. E. Λας'.

μέλιτος] Codd. A. et C. μέλιτι τῷ τοῦ ἀνθηροῦ. Cod. D. μετὰ μέλιτος ἀκάπνου. ἄλλως. Cod. B. ita quoque, sed omissa voce ἀκάπνου.

ἀνθηρόν] addit Cod. D. ξήριον. *Plutarchus* T. I. p. 94. ἔστι δὲ καὶ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων ἓνα τὴν ὄψιν ἀνθηρὰ, καὶ τὴν χροῖαν οὐκ ἀπαίδρωπον ἔχοντα. conf. p. 137. *Scribonius Larg.* c. XII. 61. *Celsus* lib. VI. c. 11. *Plinius* lib. XXIV. c. 9. *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. III. c. 3. *Priscianus* lib. I. c. 17. *Salmasius* ad *Vopiscum* p. 560. Compositionem hanc hausit noster ex *Aëtii* lib. VIII. c. 24. adde R. *Keuchenium* ad Q. Ser. *Samonicum* p. 126.

κυπέρον] l. κυπεύρον. ut c. 113. *Dioscorides* lib. I. c. 4. et ad eum *Matthiols.* Glossae ad *Petronii* c. 127. *Cyperon*, *Rosmarinus*.

ρίας, κυπέρου, σμύρνης, ἀνὰ δραχμ. ἡ. σανδαράχης
δραχμ. δ'. ἱρεως δραχμ. γ'. κρόκου δραχμ. α'. ἀλόης
δραχμ. β'. χρῶ ξηρὸν καὶ σὺν μέλιτι.

ΠΡΟΣ ΧΕΙΛΗ ΕΡΡΩΓΟΤΑ.

Κ Ε Φ. ΡΙϚ.

Τοῦ ὡοῦ τὸν ἐντὸς ὑμένα τοῖς ῥάχεσι τῶν χειλῶν
προσκόλλιζε· ἡ Φοινίκων τὸν περιόσιον ὑμένα. ἄλλο.
σέατι αἰγείῳ, ἡ χηνείῳ, ἡ μυελῶ βοείῳ ἡ ἐλαφείῳ μετὰ
ἀμαράντου, καὶ τερεβινθίνης ἐνώσας, ἐπιτίθει. ἄλλο.
κηκίδα λείαν μετὰ τερεβινθίνης, καὶ μασίχης ἐπιτίθει.
ἄλλο.

marinus, odorifera herba. ubi Erhardus addit: Τὸ κύπερον di-
citur Graecis, et ἡ κύπερος, herba odorifera, quae ut rosmari-
nus, in nostris hortis vulgaris, et retento Graeco nomine Cyperis
dicitur. Barbaris etiam Cypria. Balbus Cathol. A Cyprus
Cypria, genus holeris, quia ibi valde abundet. vid. Stephanus
Byz. de Urb. v. Κύπερος p. 492. Cod. E. Κύπερον. (insulae
mouit cl. Corés.)

δραχμ. γ'.] Cod. E. κόκκια γ'.

ἀλόης] Cod. E. ἄλλος.

ξηρὸν καὶ] Cod. E. ξηρῶ omisso καὶ.

Cap. CXVI. Cod. E. πζ'.

ἐρῥωγότα] Codd. A. et C. ἐρῥογύτα.

Τοῦ ὡοῦ] *Aëtius lib. VIII. c. 19. Marcellus Empir. c. XI. p.*
88, Kīranides p. 139. Pellicula ovi, quae et vemen dici-
tur, ad labia scissa facit. Pro vemen leg. ymen, vel hymen.
Verba haec ignorant codices MH. Vind. Cod. E. corrupte
τούτων ἐντὸς.

ῥάχεσι] *ῥάχis dorsum hic est, sive pars externa superior. Rufus*
Ephes. lib. I. p. 25. conf. p. 28. et 50. Theophilus Proto-
spath. lib. IV. p. 59. ῥάχιν nasi. ῥάχis ὄρων montium dorsa.
Strabo lib. III. p. 209. Cod. D. τὸν ἐντὸς ὑμένα τοῖς ῥάχεσι
πάν. Codd. A. et C. ταῖς ῥάχεσι τῶν χειλῶν πρόσπλασσε
τὸν ἡμμένα τὸν περὶ τῶν ὡοῦ τῶν φοινίκων· ἡ καλέμενη τὸν
περὶ κόμβον ἔσθαι εὐρισκόμενον ὑμένα σέατι κ. τ. λ. Cod. E.
ῥάχεσι.

Aluminis, cyperi, myrrhae, singulorum drachmae octo, sandaracae drachmae quatuor, iridis drachmae tres, croci drachma, aloës drachmae duae, siccis utitor et cum melle.

AD LABRA DISRUPTA.

CAP. CXVI.

Ovi internam pelliculam fissuris labiorum agglutina, aut quod pelliculae similitudine circa palmarum officula adhaeret. Vel ossis palmarum membranulam. Aliud. Adipem caprillum, vel anserinum, vel medullam bubulam vel cervinam cum amarantho, et resina terebinthina permisceto et imponito. Aliud. Gallam tritam cum terebinthi-

προσκόλλει] Aëtius προσκόλλει. Cod. D. προσκόμιζε. εἶτα τὸν περὶ τὸ ὄσθιν τ. φ. Cod. E. προσκόλλει.]

περιόσιον] Cod. E. τὸν περιόσιον.

ὑμένα] addit Cod. D. ἐπιτήθει.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

χηνείω] Priscianus lib. I. c. 15. Simeon Sethi de aliment. p. 154. ὡσαύτως λυσίτελεϊ ἐπαλειφόμενον τοῖς διηρημένοις χειλεσι.

ἀμαράντου] Aëtius Serm. 8. c. 18. legit ἀμαζώου. Martinus.

ἀμαράντου] Codd. A. et C. ἀμαράντων.

τερεβινθίνης] Cod. E. τερεβίνθου. Distinctio minor ponenda post τερεβινθίνης.

ἐνώσας] omissum in Codd. A. et C. Interpres retulit ad miscellam specierum. Neque diffiteor de medicamentis miscendis hoc verbum adhiberi, ut apud Aelianum H. A. lib. X. c. 32. conf. Cod. A. et C. cap. 224. quod additamentum ab aliena manu adpositum esse vel exinde patet, quod noster nullibi hoc verbo eo sensu miscendi usus sit: ac idem statuo de alio cap. 245. Codex tamen B. c. LIII. addidit καὶ ἐνώσας hoc sensu, at solus, hic quemadmodum Cod. D. c. 125. malim referre ad remotius ῥάχας, ut fissurae labia arcte committantur; ita Aelianus H. A. lib. IV. c. 32. καὶ ἐνοῦται πάλιν ἡ τομὴ. conf. lib. IX. c. 4. et c. 47. Galenus de offib. p. 1. τὸ μὲν κάτω κατὰ σύμφυτον ἦνται. idem Meth. Med. lib. III. p. 60. ἡ γὰρ τῆς συνεχείας λύσις τὴν ἐνώσει ἐπιζητεῖ. Jo. Chrysostomus in Psalm. VIII. p. 575. τὰ διεσῶτα ἠνώθη. Contra-

ἄλλο. μασίχην σὺν οἴνῳ λεάνας, ἐπίχρει. ἄλλο. ὄσρεα
κεκαυμένα αἰεὶ ἐπίπασσε.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ

γλώσση βατράχων.

Κ Ε Φ. ΡΙΖ'.

Ὁ βάτραχος ὄγκος ἐστὶν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν, καὶ μά-
λιστα τῶν φλεβῶν γινόμενος· ποιεῖ δὲ ἐπ' αὐτοῖς, ἰοῦ
ξυσοῦ, χαλκίτεως, κηκίδος, ἴσα λειώσας σὺν γλυκεῖ,
ἐπίχρει. ἄλλο. κηκίδας καὶ ὄροβον λειώσας σὺν μέλι-
τι, ἐπίχρει. ἄλλο. ῥόδων σπέρμα, καὶ ῥοῦν ἐρυ-
θρον,

rio modo peccavit Casp. Hoffmannus ad Galeni de Ossib. c. 7.
p. 16. dum ad ῥάχιν retulit verba: κατὰ δὲ τὸ πέρας αὐτοῦ
— ῥχαν, quae ad τὸν ῥῶτον pertinent, nec proinde sollicitanda.

[ἐπιτίθει] Cod. D. ἐπιτήθει.

ἄλλο — ἄλλο] Absunt a cod. E.

κηκίδα] Priscianus lib. I. c. 15.

αἰεὶ] Vertere neglexit interpres; Aëtius λειότατα, unde quis non
vane suspicaretur legendum esse λεία, ut habet Cod. E. vel
αῦα, sic cap. 115. χερῶν ζηρόν. Nihil tamen mutari velim, nam
αἰεὶ hic vertendum successive, quam significationem hujus vo-
culae exposuit Casaubonus ad Strabonis lib. I. p. 113. vel per
vices, vid. Lactantius ad Statii Thebaid. lib. XII. vs. 353. [vel
etiam subinde, ut apud Plinium Sec. lib. I. ep. 13. Oribasius
de fractur. I. p. 78. καθ' ὃν καιρὸν καὶ παρ' ἡμῶν ἐν Περγὰμῳ
τῶν ἀρχιερέων τὰς καλουμένας μονομαχίας ἐπιτελούντων κ. τ. λ.
ita haec edidit cel. Cocchius ex cod. Mf. cum ante legeretur
καθ' ὃν καιρὸν αἰεὶ. quam lectionem praefero, et verto successive
non vero semper cum Vidio. Codd. A. et C. λία. Cod. B.
καὶ. Pindarus Olymp. Od. IX. p. 33.

ἐγ —

χώριαι βασιλῆες αἰεὶ.

Porphyrus Homeric. Quaest. XXVI. αἰεὶ explicat οὐ συνεχῶς,
ἀλλ' ἐπὶ βραχύ. quo sensu voculam illam adhibuit de Absti-
nencia lib. IV. 2. p. 298. Diodorus Sicul. lib. XX. p. 439. οἱ
δὲ περὶ τῶν Δημήτριοι ἐκ διαδοχῆς κινδυνεύοντες καὶ νεκροὶ αἰεὶ,
γινόμενοι. Achilles Tat. lib. III. p. 157. ἡ δὲ νεῦς αἰεὶ πρὸς
μὲν τὸ κυρτούμενον τῆς θαλάσσης ἠγείρετο, πρὸς δὲ κ. τ. λ.
Heliodorus lib. II. p. 90. et lib. VIII. p. 363. Arrianus de Ex-
ped. Alex. M. lib. II. c. 13. p. 82.

rebinthina, et mastiche imposito. Aliud. Mastichen ex vino tritam inungito. Ostrea combusta seu in cinerem redacta inspergito.

DE LINGVAE MORBO

QVI BATRACHVS SIVE RANUNCVLVS
APPELLATVR.

C A P. CXVII.

Batrachus tumor est sub lingua, sed praecipue tamen venarum ejus. Huc itaque faciunt, aeruginis rarsae, chalcitidis, gallae pares portiones cum passo tritae insperguntur. Aliud. Gallas et ervum cum melle tritas illinito. Aliud. Rosarum semen, et rhoen rubrum

Z 2

C a p. CXVII.

ἐν τῇ γλώσσῃ] Codd. A. et C. ἐν γλώσσῃ.

ὁ βάτραχος] vid. Stalpart van der Wiel Observ. rarior. cent. I. observ. 20. Paulus lib. III. c. 26. Aëtius lib. VIII. c. 39. Actuarius lib. II. c. 16. Bald. Rousseus de morb. mulier. c. LIII. Articulum ignorat Cod. E.

φλεβῶν] ita Aëtius. Cod. E. τὰς φλεβὰς. Paulus vero παιδίων. Leg. apud Aëtium et nostrum βρεφῶν. ac ita Cod. B. et addit κατὰ τὰς φλεβὰς. Noster c. 119. ἐπὶ μὲν τῶν βρεφῶν. Martinus Etymolog. p. 122. rana tumor sub lingua maxime pueros infestans.

αὐτοῖς] Paulus ἄφθοις. Aëtius ἐπ' αὐτῶν, ac ita noster c. 64. et 113. at c. 165. iterum ἐπ' αὐτοῖς. Hippocrates Mochlic. p. 120. ποιοῦσι ταῦτα τῇ ἐμβολῇ, omissa praepositione ἐπὶ. Codd. A. et C. αὐτοῖς. αὐτοῦ Cod. D. Cod. B. ἐπ' αὐτὸν τὰδε.

κηκίδος] Cod. E. κηκιδίου.

λιώσας] Caret hoc verbo et sequenti κόψας Aëtius.

γλυκῇ] Antidotus apud Athenaeum lib. III. c. 26. p. 109. Τούτους ἀνελίττοια βάπτειν εἰς γλυκύν.

Quomodo passum paratur docet Athenaeus lib. X. c. 11. p. 440. ubi vid. Casaubonus. Cod. E. μέλιτι.

ἄλλο] delet Cod. E. et mox itidem.

καὶ ὄροβον] Cod. B. μετὰ ὄρόβον.

θρόν, κόψας σὺν μέλιτι, ἐπίχρει, καὶ ἐλαίας φύλλων
ἄφέψημα διάκλυζε.

ΠΡΟΣ ΓΛΩΣΣΑΝ

Φλεγμαίνουσιν.

Κ Ε Φ. ΡΙΗ'.

Ἀνδράχνην διαμασάσθω, ἢ φύλλα παλιούρου
διαμασάσθω, ἢ φύλλα ἀπαλὰ ἐλαίας τρίψας σὺν
ἐλαίῳ, διάχρει, ἢ ἔψημα μετὰ σάγματος διάκλυζε, ἢ
τὸ ὕδροροσάτον, ἢ ψυλλίου χυλὸν σὺν σάγματι.

ΠΡΟΣ ΑΦΘΑΣ.

Κ Ε Φ. ΡΙΘ'.

Γίνονται αἱ ἄφθαι ἐπὶ μὲν τῶν παιδίων ἐκ τοῦ γά-
λακτος τῆς τροφῆς, μοχθηροῦ ὄντος· ἐπὶ δὲ τῶν τε-
λείων,

ἐρῶν ἐρυθρόν] *Dioscorides lib. I. c. 150. Glossa in Cod. D. ἐρόδον*
ἐρυθρόν.

διάκλυζε] *Cod. E. ἐπίχρει.*

C a p. CXVIII.

Ἀνδράχνην] *Aëtius lib. VIII. c. 40.*

διαμασάσθω] *Aëtius διαμασάσθωσαν.*

παλιούρου] *Theophrastus Hist. Plant. lib. III. c. 17. καὶ ὅγε πα-
λιούρος ἐν λοβῷ τινὶ τὸν καρπὸν ἔχει, καὶ ὑπὲρ τῶν φύλλων, ἐν
αὐτῇ τρεῖς ἢ τέσσαρες γίνεται, χερῶνται δὲ αὐτοῖς πρὸς τοὺς βῆχας
οἱ ἰατροὶ κόπτοντες· ἔχει γάρ τινα γλισχρότητα καὶ λίπος κ.
τ. λ. ubi vid. Bodaeus p. 265. Ejus vires quoque recenset
Dioscorus Sicul. lib. V. p. 364. Codd. A. et C. πλεούρου.
Cod. E. παλεούρου.*

ἀπαλὰ] *Codd. A. et C. ἀπαλλα. Cod. E. ἀπὸ ἐλαίας.*

ἔψημα] *Codd. A. C. et E. ἔψημα.*

ἢ τὸ] *Cod. E. ἢ τὸν.*

ὕδροροσάτον] *Codd. A. C. et D. ὕδρροσάτον.*

ψυλλίου] *Codd. A. et C. ψηλλίου.*

rum cum melle contusa illinito, vel oleae foliorum decocto os colluito.

AD LINGVAM

INFLAMMATAM.

CAP. CXVIII.

Portulaca, vel folia paliuri commanducata, vel folia oleae tantum ex oleo trita et illita vel sapa cum stillamento ore contenta, vel hydrososatum, vel pulicariae succus cum stillamento.

AD ORIS VLCERA

SERPENTIA, QVAE ἄφθας GRAECÆ
NOMINANT.

CAP. CXIX.

Fiunt aphthae, hoc est oris ulcera in infantibus, tenerisque adhuc pueris, ex vicioso nutricis lacte, in firmiori.

γάμματι.] Cod. B. ῥόδος γάμματι

Cap. CXIX. Cod. E. πῆ

πρὸς ἄφθας.] Codd. A. et C. περὶ ἄφθας. Cod. D. πρὸς ἀφθας.

Γίνονται.] Galenus sec. loc. lib. VI. p. 252. Aëtius lib. VIII. c. 42. Celsus lib. VI. c. 11. Aretaeus morb. acut. lib. I. c. 9. Aetnarius lib. II. c. 16. Bald. Roussens de morb. mulier. c. 39. Cod. B. γίνονται.

ἄφθας.] Erotianus Lex. p. 13. Cod. D. ἀφθας.

παιδίων.] Cod. B. παίδων.

πρὸς φθῶν.] Cod. E. ῥεύσεως. Matres apud Graecos infantes suos non lactasse, sed eos nutricibus tradidisse culpat Phavorinus apud Aul. Gellium N. A. lib. XII. c. 1. conf. Pfeifferus Antiquit. Gr. lib. IV. c. 27. p. 671.

μοχθηροῦ.] Codd. A. et C. μοχθηρῶς οὖσης. Cod. D. ὄντος μοχθηροῦ. et sic Cod. B. Jo. Phil. Burgravius de aere, aq. et loc. Francofurt. p. 138.

λείων, χυμῶν μοχθηρῶν ῥευσάντων εἰς τὸ σῶμα, ἢ διὰ
 δριμύτατα τῶν ἐσθιομένων· γινώσκονται ὥψει διὰ τῶν
 χρωμάτων αἱ μὲν γὰρ ἐρυθραὶ ἐξ αἵματος εἰσὶν, αἱ δὲ
 ξανθαὶ ἀπὸ χολῆς, αἱ δὲ λευκαὶ ἀπὸ φλεγματος· αἱ
 δὲ παλαιούμεναι, ἐκ μελαγχολικοῦ χυμοῦ. ἐπὶ μὲν
 οὖν τῶν βρεφῶν ἐπιτήδεια εἰσὶν ὅσα ψωμίζουσιν αἱ γυ-
 ναῖκες· φακὴ μετὰ βραχέος ἄρτου, καὶ μυελοῦ ἐλα-
 φείου ἢ μοσχείου, ἢ μηλοκυδωνία, ἢ ἄπια, ἢ μέσπιλα,
 ἢ ἡτυβα, μίσγειν τῷ ψωμίσματι. Ἐπὶ δὲ τῶν τελείων,
 ὀμφάκιον διχλυόμενον σὺν οἴνῳ, ἢ ῥοῦς μαγειρικός ὁμοί-
 ως, ἢ μίσυ ὡμὴ μετὰ μέλιτος, ἢ ἰὸς σὺν οἰνομέλιτι δια-
 χριόμενος, ἢ κλυζόμενος, ἢ χαλκίτης ὡμὴ σὺν ἐλαίῳ
 λειω-

χυμῶν] *Aëtius* ἢ χυμῶν. Cod. A. χυμῶν.

ἐσθιομένων] Codd. A. et C. αἰσθιομένων.

γινώσκονται] Codd. A. et C. διὰ γινώσκονται.

ὥψει] ὥψει. ita Codd. A. C. et E.

χρωμάτων] Codd. A. et C. βρωμάτων.

παλαιούμεναι] Videtur legendum, ut constet ex *Aëtio* Serm. 8. c. 39. μελαινόμεναι. *Martins*.

παλαιούμεναι] Malim legere πολειούμεναι, quo verbo itidem usus est *Aëtius* l. c. et noster c. 271. conf. *Schol. Theocriti* ad Idyll. V. vl. 99. et *Gregorius* de Dialect. p. 133. et ad eum doct. *Koen* colorem hunc plurimum extimescunt medici vid. *Hippocrates* Coac. Praenoi. p. 185. Cod. D. παύμεναι. Cod. B. αἱ δὲ μέλαιναί. Cod. E. πεπελιούμεναι, addit doct. *Cores*, sic mendose pro πεπελιώμεναι vel πελιούμεναι.

ἀπὸ τοῦ] Cod. A. et C. ἐκ τοῦ.

ἐπὶ] Cod. B. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν.

ἐπιτήδεια] Codd. A. et C. ἐπιτήδεια.

ψωμίζουσιν] *Galenus* sec. loc. lib. VI. p. 254. *Plutarchus* T. III. p. 1772. ἐν μίτρει θάλλοντες τὰ ὡὰ καὶ ψωμίζουσι πρότεροι τὰ νεοττία. *Porphyrus* de Abstinēt. lib. III. 23. p. 274. conf. *Adr. Heringa* Observ. Cap. 27. p. 231.

φακὴ] ita semper exaratum apud nostrum, cum apud alios φακὴν legas, ut apud *Theophrastum* char. c. 14. ubi tamen exemplaria quaedam φακὴν habere testatur doct. *Fischerus* p. 109. Codd. A. et C. φακῆς.

βραχέος] Cod. E. βράχους.

μηλοκυδωνία] Codd. A. et C. μηλοκυδωνία. Cod. E. μηλοκυδωνίου.

miōribus vero, seu in quibus aetas paulum processit, ob vitiosos humores fluentes ad os, vel ciborum acrimoniam, visu vero cognoscuntur ob colorem, rubrae enim ex sanguine originem trahunt, quemadmodum flavae a bile, et albae e pituita et nigrae ab atra bile. In infantibus itaque conveniunt quaecunque mulieres alias offerunt, ut est lens cum modico pane, et medulla cervina, aut vitulina. Miscere item oportet cibus, aliquid ex malis cotoneis vel pyrīs, vel mēspilis vel intybo. In adultioribus porro haec profunt. Succus uvae acerbae in vino dissolutus, vel rhu coriariorum eodem modo, vel misy crudum cum melle, vel aerugo cum viuo mulso illita, vel gargarizata, vel chalcitis cruda ex oleo tri-

Z 4

ta,

μοσχίου] Cod. A. μοσχίου. Cod. B. μέσχον.

μέσπιλα] Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. III. c. 12. p. 200.
Codd. A. et C. άπίων ή μέσπιλων. Cod. E. άπιον.

ιντυβα] Codd. A. et C. ή έντίβεια. Cod. D. ίντυβας. Cod. E. έντίβια.

μίσγειν] Cod. E. μίσγε.

ψωμίσματι] Sextus Empir. adv. Mathemat. p. 72. είκότως ταίς τίτθαις, αί μικρόν του ψωμίσματος τοίς παιδίοις διδοῦσαι. adde Schol. Aristophanis ad Equit. vs. 712. et Casaubonum ad Theophrastii char. c. 20. p. 206.

όμφάκιον] Codd. A. et C. όμφάκιον. Cod. D. όμφάκια. et Cod. B. Cod. E. όφάκιον.

διαλυόμενον] Cod. D. διαλυομένους. Cod. B. διαλυόμενα. Leg. διακλυζόμενον.

μαγειρικὸς] Interpres coriariorum. Scribonius Larg. c. XXVII. 113. rhus, quo coqui utuntur. ita enim leg. non thus. Cod. E. μαγειρικὸς.

ή μίσυ] Code. A. et C. ήμισυ.

μίσυ] De eo consul. Foëssii Oecon. Hippocr. p. 252. et Sam. Dale Pharmacol. p. 37.

όμη] Codd. A. et C. όμῶ.

ίος] Codd. A. et C. πιή δε. Jo. Langius Epist. Medic. lib. II. ep. 36. p. 657.

χαλκίτης] χαλκίτις.

λειωθεῖσα καὶ διαχριομένη τὰς ἄφθας μόνον. ἄλλο. κη-
ροῦ, ῥοῦ, ῥοδων ἀνθους, κρόκου, κέσου ἴσα λεῖα σὺν μέ-
λιτι διάχρει, ἢ κέρας ἐλάφου κεκαυμένον παρὰ τριβε, ἢ
μαράθρου ῥίζαν κεκαυμένην.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΘΗΜΙΟΙΣ

Φλεγμονῶν.

Κ Ε Φ. ΡΚ.

Συνεχέστατα παρίσθμια ἐν Φλεγμονῇ γίνονται, θερ-
μοὶ γὰρ καὶ ὑγροὶ οἱ τόποι· ἀλίσκονται δὲ μᾶλλον τῷ
πάθει

λειωθεῖσα] Codd. A. et C. συνλυωθεῖσα.

διαχριομένη] Codd. A. et C. καὶ χριομένη.

ἄφθας] Cod. D. ταῖς αὐταῖς. μόνοις. Cod. B. ταῖς ἄφθαις μόν-
οις. Recte Cod. E. revocat praepositionem, εἰς τὰς ἄφθας.
Interpungendus autem hic locus sic: ἄφθας· μόνοι. Solum di-
xit ut cap. 215. καὶ τὴν καλαμίνθην μόνην κατὰ πλάσσει. pro
quo c. 83. κατ' ἰδίαν dixit, nam sequuntur composita. capite
vero 140. ἢ πέπερι μόνοι.

ἄλλο] Codd. A. C. et E. non habent. Cod. D. ἄλλως.

κηροῦ] Codd. A. C. et E. κηρὸν. ῥοῦν. Secutus ductum Mss. ha-
riolor leg. ἄλλα· κήριον. Ροῦ. κ. τ. λ. conf. c. 200. aut κη-
ρὸν ut habent codices, nam sicca sunt, quae compositionem
efficiunt ac teruntur cum oleo, quod cum cera facile fieri ne-
quit; vel potius legendum κηρὸν pro ξηρὸν. ῥοῦν, ut c. se-
quenti.

ῥοῦ] omittit Cod. D.

ἀνθους] Codd. B. et E. ἄνθος.

κρόκου] Codd. A. et C. κρόκος.

κέσου] Cod. E. κέσον.

ἴσα] Caret hac voce Cod. E.

λεῖα] Codd. A. et C. λυώσας. Cod. E. λειώσας.

διάχρει] ulterius non progreditur Cod. B.

κεκαυμένου] non agnoscunt Codd. A. et C. Cod. E. καύσας.

μαράθρου] Codd. A. et C. μαράθρον. μάραθρον et μάραθρον pro
mitte scribi observat Casaubonus ad Strabonis Lib. III. p. 242.
conf. c. 139.

ῥίζαν] Codd. A. et C. ῥίζα.

ta, et circa aphthas tantum illita. Aliud. Cerae, rhois, horum rosarum, croci, costii pares portiones, cum melle tritae oblinuntur, vel cornu cervinum crematum affricatur, vel foeniculi radix combusta.

DE TONSILLARVM

INFLAMMATIONE.

C A P. CXX.

Tonsillae etiam frequentissime inflammatione corripuntur. Calidae enim et humidae sunt partes, magis

Z 5

vero

κεκαυμένη] Codd. A. et C. κέ. Cod. E. καύσας. Hic in fine Cod. D. collocat verbum παρότρεψε.

C a p. CXX. Cod. E. πθ'.

παρίσθμιοις] Cod. E. παρίσθμοις.

φλεγμονῶν] Codd. A. et C. πυρετῶν.

συνεχέςατα] Aëtius lib. VIII. c. 48. Aretaeus acut. morb. lib. I. c. 9. Celsus lib. VI. c. 10. Codd. A. et C. Νῶν ἀσχετάα marg. ἀμετρά. Cod. D. Καὶ αὐτὰ τὰ π. Cod. E. γυν εσχάτα.

παρίσθμια] conf. jocus Antholog. lib. II. c. 40. epigr. 13. unde ita dicuntur, docet Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 938. Codd. A. et C. παρίσθμια.

ἐν φλεγμονῇ] Aeschines Axioch. p. 149. ἐν ἔργῳ γεόμενος. Musonius apud Stobaeum Segm. XIX. p. 167. οὐδὲ ἐν αἰσχυρῶ οὐδὲν γίνεται. Lexic. Biblioth. Coisl. p. 470. γίνεται ἐν καλῶ. Schol. Homeri ad Iliad. Z. vs. 241. πολλὰ αὐτῶν ἐν κακῶσι γέγοντο. Synesius de provident. p. 84. Antholog. lib. II. c. 34. epigr. 2. ἐν γούρῳ κεκλιμένη. M. Antoninus lib. X. c. 19. Gratius Cyneg. lib. I. vs. 455.

Discet, commissa quantum Deus ultor in ira

Pone sequens valeat.

ubi Th. Johnson ait nove dictum esse; sed dictum Graecorum more ἐν ὀργῇ γεόμενος hoc est iratus. Exempla ex Herodoto attulit Raphaelius ad Act. Apost. c. XXII. 17. Oribasius de fractur. p. 105. ἡ μὲν γὰρ — ἐν φλεγμονῇ γεομένη. Aretaeus morb. acut. lib. I. c. 10. p. 8. D. ὡς ἐπὶ φλεγμονῇ γένηται. corrig. ἐν φλεγμονῇ γένηται. vel ἐν subaudiendum. idem morb. chron. lib. I. c. 6. p. 32. D. ἢ δὲ τὰ τῶν σπλάγχων ἐν φλεγμονῇ

πάθει οἱ πολύαιμοι καὶ παῖδες διὰ τὴν ἀδδὴ Φαγίαν, καὶ
οἱ ἀκρατοπόται. δεῖ ἀναγαργαρίζειν τὰ σύφοντα, καὶ
ἀποκρούοντα, οἷον Φακῆς ἀφέψημα μετὰ ῥόδων καὶ μυ-
ξαρίων καὶ Φοινίκων. καὶ Φλεβοτομεῖν ἀπ' ἀγκῶνος, ἢ σι-
κυῶν· μετὰ δὲ τὴν κένωσιν ἀναγαργαρίζεσθωσαν ἀφε-
ψήματι γλυκυρέϊζης μετὰ ἐψήματος, ἢ σάγματος, ἢ
συκῶν, καὶ ὑσσώπου ἀφέψημα, ἢ ὑδροροσάτον ἢ ῥοιᾶς
τεθλασμένης χυλόν, ἢ γάλα χλιαρόν· ἔξωθεν δὲ πυρια-
σέον σπόγγοις, ἐκ θερμοῦ ὀμβρίμου ὕδατος· κατὰ πλάσ-
σε δὲ διὰ κριθίνου ἢ λινοσπέρμου ἢ τηλίνου σπέρματος,
καὶ μυξαρίων, καὶ Φοινίκων. χρῶ δὲ καὶ τοῖς σωματικοῖς
διαχρίσεις. Τὰ δὲ λοιμικὰ καὶ ἐσχαρώδη ἔλκη ἐν τοῖς
παρι-

μασίῃ ἢ γεγονός. *Philostratus* Ep. *Apoll. Tyan.* ep. 18. ἐν δόξῃ
γενόμενος. conf. *Marklandus* ad *Maximum* Tyr. p. 690.

πολύαιμοι] Codd. A. et C. πολυάματι.

καὶ παῖδες] Cod. D. καὶ οἱ παῖδες.

ἀκρατοπόται] Tales hodie adhuc Graeci, ut testatur doct. *Guyss*
itinerar. T. I. p. 121. Cod. B. ἀκρατοποσίαν. καὶ omittit
Cod. E.

δεῖ] Codd. B. et D. καὶ δεῖ.

ἀναγαργαρίζειν] addunt codd. A. C. et E. τούτους.

σύφοντα] Cod. A. σήφοντα. Medicamenta nonnulla, quae apud
veteres adstringentia censentur, recenset *Hebenstreit* *Palaeol.*
Therap. p. 642.

ἀποκρούοντα] Verbum medicis usitatum, ubi de adstringentium
viribus sermo est. *Oribasius* de fractur. I. p. 78. Vinum
nigrum ἀποκρούεται μὲν τοὺς ἤδη περιεχομένους χυμοὺς, ἀνα-
τέλλει δὲ τοὺς ἐπιρρέοντας. conf. noster c. 25.

Φακῆς] Codd. A. C. et E. φακοῦ.

μυξαρίων] *Sebesten.* *Paulus* lib. VII. p. 398. *Plinius* lib. XV. c.
13. et ad eum *Harduinus.* *Paul.* *Leopardus* *Emend.* lib. XVI.
c. 22. *Jac. Nicol.* *Loënsis* *Epiphyl.* lib. IX. c. 22. *Salmasius*
ad *Solinum* p. 931. *Ammian* ad *Caelium* *Aurel.* acut. morb.
lib. III. c. I. p. 186. et C. H. *Erudt* *Itiner.* p. 132. *Diodorus*
Sicul. lib. I. p. 40. adde *Lemery* *Dictionnaire* des drogues p.
498. et S. *Dale* *Pharmacolog.* p. 323. Codd. A. et C. μυξα-
ρίων. *Jo. Langius* *Epist. Medic.* lib. I. ep. 66. p. 340.

καὶ] deest in Codd. A. et C.

ἀπ' ἀγκῶνος] Quam solliciti fuerint veteres de eligenda vena in eu-
bito, vid. apud *Anonymum* de V. S. p. 10.

vero hoc affectu corripuntur, qui multo sanguine abundant, et pueri ob voracitatem et qui vino meraco utuntur. Gargarizandum itaque in hoc casu est, ex adstringentibus et reprimentibus, et lenticulae decocto cum rosis, et myxariis et palmulis, sanguis deinde e cubito mittendus, et cucurbitulae adinovendae, novissime etiam post evacuationem gargarizandum erit ex radicis, quam dulcem appellant, cum sapa decocto, vel stillamento, vel ficuum, vel hyssopi, vel hydrososato, id est julepo ex infusione rosarum, vel decocto granorum mali punici contusorum, vel lacte tepido, extrinsecus vero fovere oportet spongiis ex aqua pluviali calida. Cataplasmata vero sine ex farina hordeacea vel seminibus lini et foenugraeci et myxarum et palmularum, potes uti etiam inunctionibus ori accommodatis. Pestiferis vero jam et crustam habentibus, ulceribus tonsillarum succurrit, medicamen-

ἀφεψήματι] Codd. A. et C. ἀφεψήματα. Quae sequuntur usque ad ἀφεψήμα exciderunt e Codd. A. et C.

ἀφεψήμα] Cod. D. ἀφεψήματος.

ὑδροροσάτον] Cod. D. ὑδροσάτον.

χυλόν] Codd. A. et C. χυλοῦ.

σπόγγοις] Addit Cod. E. post hanc vocem: ἢ κυκλίοις ὁμοῖς. conf. c. 115. et 128.

ὀμβρίμου] Codd. A. C. et E. ὀμβρίου.

ὔδατος] Codd. A. et C. ὔδατι.

κατάπλασσε] Cod. D. καταπλαστέον.

κρηθίνου] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 53. Codd. A. et C. κρηθίνου.

τηλίνου] Cod. D. τυλίνου.

μιζαρίων] Codd. A. et C. μιζαρίων.

διαχρίσεις] Codd. A. et C. διὰ χρήσεως. Cod. D. διάχρησας.

Τὰ δὲ λ.] Novum caput in Cod. D. nempe XXII. libr. III. cum hoc lemmaτε περὶ λοιμωδῶν ἐλκῶν.

παρισθημίσις] Codd. A. et C. παροισθημίσις.

ἢ τε] Cod. E. ἢ τοῖς διὰ

μόρων] Codd. A. et C. μόρον.

παρισθμίοις βοηθεῖ, ἥτε διὰ μόρων ἢ ὑδρόμελι ἔχων ἄν-
θος ῥόδων λειῶν ἐμπεπασμένον, ἢ κόσον. ἢ ῥοοῦν ξηρὸν
λείαν, ἢ τὸν ἀνδρονίον τροχὸν, ἀναγαργαρίζειν δὲ διὰ γλυ-
κυρρίζης ἀφεψήματος, καὶ κρόκου καὶ σμύρνης, διάχρειε
δὲ καὶ τοῖς σωματικοῖς.

ΠΡΟΣ ΔΥΣΩΔΙΑΝ

σώματος.

Κ Ε Φ. ΡΚΑ.

Ἴσιν ἀποβρέξας οἶνω παλαιῷ εὐώδει δίδου διακλύ-
ζεσθαι συνεχῶς, καὶ κατέχευεν ἐν τῷ σώματι, ἢ σμύρναν
διαλύσας, δίδου διακλύζεσθαι εἰς ἑσπέραν· πρῶτ' δὲ
ἀφέψημα σάχυος δίδου διακλύζεσθαι ἢ αὐτὴν διαμασά-
πθαι, ἢ ῥόδα κεκομμένα παρὰ τριβε συνεχῶς, ἢ σχοίνου
ἄνθος

ἔχων] Locus corruptus, interpres ἐμπεπασμένον legisse videtur
ac sic Cod. D. qui etiam habet ἔχων. Cod. E. τὸ ἔχων. To-
tum igitur hunc locum manuscriptorum ope, ita constituo: τὸ
ἔχων ἄνθος ῥόδων, λειῶν ἐμπεπασμένον.

λειῶν] Cod. E. λῆον.

ἐμπεπασμένων] Codd. A. et C. ἐμπεπασμένων. Cod. E. ἐμπε-
πασμένον.

κόσον] Codd. A. et C. κόσαν.

ῥοοῦν] Codd. A. et C. ῥοῦ ξηροῦ. Cod. E. ῥοῦν.

ξηρὸν] Codd. D. et E. ξηρὸν.

λείαν] Leg. λείαν. Codd. A. et C. λύαν. Cod. D. λῆαν.

ἀνδρονίον] Synthesin dant Celsus lib. VI. c. 14. Scribonius Larg.
c. XIII. 63. Marcellus Empir. c. XI. p. 89. De Androne vid.
Almelovenius ad Caelium Aurel. p. 622. Cod. D. ἢ τὸν ἀν-
δρόνισκον τροχόν. Ita solent librarii sibi ignotis notiora substi-
tuere. Cornutus de natur. deor. c. 28. p. 211. περὶ δὲ τὸ ἔαρ
Δήμητρι χλόην θύουσι, leg. χλούην, quam emendationem con-
firmant ea, quae sequuntur.

τροχόν] Cod. E. τροχίσκον.

γλυκυρρίζης] Codd. A. et C. γλυκορίζης. Cod. D. τὰ διὰ γλυ-
κίος ρίζης. Cod. E. δὲ δὲ διὰ τῆς γλυκείας ρίζης.

ἀφεψήματος] Codd. A. et C. ἀφεψήματι.

διάχρειε] Cod. D. διαχρίειν.

dicamentum quod ex moris fit, vel aqua mulsa quae rosarum tritarum florem inspersum habeat, vel costum, vel rhu siccum, vel pastillus Andronius, et novissime dulcis radícula, decocta et gargarifata, et crocus et myrrha, vel illinenda ulcera, ori accommodatis medicamentis.

AD TETRUM ORIS

ODOREM.

C A P. CXXI.

Iride in vino veteri odorato macerata os eluatur frequenter, et ipsa etiam in ore contineatur, vel myrrha eodem modo dissoluta, vesperi os colluatur, mane vero spicae decocto, quae manducari quoque potest, vel rosas contulis affricato, vel junci odorati flore gingivas terito,

τοῖς στοματικοῖς] Codd. A. et C. τὰ στομαχικά. Cod. D. τὰ στοματικά. Cod. E. τὰς στοματικάς.

C a p. CXXI.

Πρὸς] Codd. A. et C. πρὸς δυσώδη σώματο. Codd. B. et D. πρὸς δυσώδους σώματος. In Cod. E. lemma nullum; ejus loco est ἄλλο et conjungitur hoc caput cum praecedente.

Ἰρι] Aëtius lib. VIII. c. 17. Priscianus lib. I. c. 15.

παλαιῶ] Ev. Lucae V. 39.

εὐώδη] Codd. A. et C. εὐώδη.

κατέχουσιν] Codd. A. et C. καὶ κατέχουσιν.

διαλύσας] Leg. ex Codd. A. et C. οἶνον διαλύσας.

εἰς ἐσπέραν] Cod. E. συνεχῶς.

πρῶτ' — διακλύζουσαι] Omissa in Cod. E.

στάχυος] Ex Aëtio reponere γαρδύος στάχυος. Sic noster c. 4. ἀφρονίτρον, ubi cod. A. νίτρον habet, conf. c. 168. Codd. A. et C. στάχυνος. vid. Du Cange Glossar. p. 1438.

αὐτὴν] Codd. Mss. Vind. αὐτὸ.

διαμασάσθαι] Codd. B. et D. διὰ μασσάσθαι. Codd. A. et C. διαμασάσθαι.

κεκομμένα] Cod. E. κεκαυμένα.

σχόινον] Codd. A. et C. σχίνον.

ἄνθος τρεῖβε τὰ οὖλα, ἢ κίσσηριν, σμύρναν, ναρδόσαχυν
σὺν μέλιτι λεάνας χρεῶ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΑΡΓΑΡΕΩΝΟΣ.

Κ Ε Φ. ΡΚΒ'.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι τετραχῶς λέγεται τὸ μῦριον τοῦτο·
γαργαρεῶν μὲν γὰρ ὅτε κατὰ φύσιν ἔχει. σαφυλὴ δὲ,
ὅταν φλεγμὴν αὐτοῦ τὸ ἄκρον, καὶ ὁμοιωθῇ ῥόγα σα-
φυλῆς· καὶ ὅταν νεκρωθῇ, τέμνωμεν τοῦτο ἢ καίομεν.
κιονίς δὲ ὅταν ὅλον φλεγμαίνῃ καὶ παχυνθῇ, ὥσπερ
κιὼν· ἱμάς δὲ ὅταν λεπτυνθῇ ὥσπερ λωρίον. Καὶ δεῖ-
λὸν

ναρδόσαχυν] ναρδόσαχυν, ac sic Codd. A. C. et E. vulgatam lectio-
nem tuentur Codd. B. et D.

τρεῖβε] Codd. A. et C. τρεῖβεται τὰ.

σὺν μέλιτι] Perperam hae voces in versione neglectae. Theod.
Priscianus lib. I. c. 15. sic pumicem et myrram teres et cum
melle commiscebis.

χεῶ] Cod. F. χρεῶ λεάνας. Addunt codd. A. et C. ὅπτης ῥίζαν
σεύτλου διὰ μασσοῦ καὶ παύσις τὴν ὀζωδίαν. quae verba exu-
lant e Codd. B. D. et E. conf. caput, quod ex cod. B. in fine
hujus epitomes subjunxi.

Cap. CXXII. Cod. E. G'.

Περὶ] Cod. D. περὶ τῶν τοῦ γαργαρεῶνος παθῶν. Caput hoc cum
tribus sequentibus transpositum in Codd. Mff. Vind. et post
c. CXXVII. collocatum. pars tamen capituli CXXV. in Codd.
A. et C. reperitur.

Δεῖ] Galenus sec. loc. lib. VI. p. 247. Aëtius lib. VIII. c. 43.
Paulus lib. III. c. 26. et lib. VI. c. 31. Aretaeus morb. acut.
lib. I. c. 8. et cur. morb. acut. lib. I. c. 8. Celsus lib. VII.
c. 12. Aëtuarus lib. II. c. 18.

γαργαρεῶν] Hippocrates Praenot. p. 12. Erotianus Lex. p. 21.
Rufus Ephes. lib. I. p. 28. Alexander Aphrod. lib. II. probl.
3. Meletius de natur. homin. [p. 84. Schol. Nicandri ad
Ther. vs. 246. Pollux lib. II. c. 4. segm. 99. conf. omnino
Fœsius Oecon. Hippocr. p. 33.

γὰρ] Exulat e Cod. E.

τε] Codd. A. et C. ὄγη.

teritō, vel pumice, myrrha, vel spica nardi in pulvereis redactis utitor.

DE COLUMELLA.

C A P. CXXII.

Nosse oportet quadrifariam hanc particulam dici. Etenim gurgulio vocatur, cum secundum naturam habet; uva vero, cum summa ipsius pars inflammatione corrumpitur, et uvae acinum repraesentat, quam ubi corrupta fuerit, vel ferro vel igni auferimus. Quodsi tota inflammationem experitur et aequaliter crassa est, columella dicitur. Lorum vero cum gracilescit. Gargarizandum

σαφυλῇ] *Hippocrates de morb. lib. II. p. 21. Aristoteles H. A. lib. I. c. 11. ad Foësum Oecon. Hippocr. p. 351. Schol. Homeri ad Iliad. ©. vi. 48. καὶ γὰρ ἡ σαφυλὴ ἀπὸ παχέος εἰς λεπτόν καὶ ὅζον λήγει.*

Φλεγμῆν] Cod. E. Φλεγμένη.

ῥόγα] Leg. ῥαγὶ ut apud Galenum. et Aëtium ac ita Cod. D. Aëtius l. c. ῥάγη. Alexander Aphrod. σχῆμα ῥωγὸς ἀπολάβη. Codd. A. et C. ῥογὶ σαφύλων. Cod. E. ῥαγὶ σαφυλῇ. ubi notat cl. Coreus: vera lectio videtur esse ῥαγὶ σαφυλῆς; quatenus et ῥόγα stare possit, quippe quod recentiorum Graecorum sit.

καὶ ὅταν γ.] Cod. D. τοῦτο καὶ τέμνομεν. Cod. E. [νεκρὸν τεμνόμενον τοῦτο ἢ καυόμενον μὲν τοῦτο, ἢ καυόμεν.

τέμνωμεν] τέμνομεν. ac ita Codd. A. et C. *Hippocrates de medico p. 22. Rufus Ephes. lib. II. p. 5. 6. Oribasius Anatomic. p. 66. Martialis lib. X. epigr. 50.*

ὅλον] Codd. A. et C. ὅλως. Cod. E. ὅλη.

παχυνθῇ] verito increverit, hoc enim sensu hoc verbum usurpant recentiores. *Epiphanius Physiolog. c. 22. T. II. p. 219. ἐπεὶ δὲ ἡ τοῦ ἡλίου θερμὴ παχυνθῇ. Theophrastus Bulg. ep. 28. p. 48. καὶ αἰεὶ τὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἀναφύροντες βόρβορον τὴν δυσωδίαν παχύνουσιν.* Et hoc sensu verbo, spissare usus videtur *Patronius c. 140. p. 661.*

ὥσπερ — ὥσπερ] desunt in codd. A. et C.

κίων] Cod. E. κύων. ridicule

ἱμάς] *Cassius Quaest. Medic. 31. Aëtius l. c. ἱμάτῳσι.*

ται ἀναγαργαρισμοῖς δι' ὑδροροσάτου, καὶ ἀποζέματος
 Φανῆς καὶ Φοινίκων, ἢ βάτου Φύλλων, ἢ ῥοιᾶς χυ-
 λόν, ἢ βαλαύσιον ἢ ῥοιᾶς εἴξης ἀφέψημα. ξηρὰ δὲ διὰ
 σαφυλοπάσου ποιοῦσιν, αἱματίτης λέθος λείος ἢ γῆ σα-
 μία ἢ λημνία, ἢ βῶλος, καὶ κηκίς, ἢ ὀμφάκιον, ἢ συπτη-
 ρία μετὰ ῥόδων λεία· πραοτέρη δὲ κόμμι καὶ κηκίδα,
 σαρκονόλλη, ἄμυλον. Πάχους δὲ αὐτῆς οὔσης, ἣν κίονα
 καλοῦσι,

λάριον] Fragment. de colore sanguinis p. 46. αἷμα παχὺ, μέλαν
 καὶ δυσῶδες, ἔχον λάρια. Jo. Chrysostomus apud Photium Bib-
 lioth. p. 1521. σφαιρωτῆρ φησι τὸ παρὰ τοῖς πολλοῖς λεγόμε-
 νον λάριον. Τὰς τες apud Graevium Lect. Hesiod. c. 12. p. 59.
 καὶ οἱ λῶροι τοῦ ζυγοῦ. Moeris Atticist. p. 57. v. ἱμονία.
 Lexicon de Spiritib. a Valckenaerio editum. p. 228. ἱμάς, δὲ
 λῶρος. Δέπαδια apud Aristophanem Equit. v. 765. οἱ σηδιαῖοι
 λῶροι exponuntur a Scholiaste, quam vide quoque ad Acharn.
 v. 742. Nicetas Chon. Annal. lib. IV. p. 144. Schol. Ho-
 meri ad Iliad. Γ. v. 371. Latinae originis esse docuit Salma-
 sius ad Tertullianum de pallio p. 251.

ἀναγαργαρισμοῖς] Codd. A. et C. ἀναγαργαρισμὸν δι' ὑδροροσάτου.
 ἀναγαργαρισμῶν, quod innuunt satis ea quae sequuntur, et
 Cod. D.

ὑδροροσάτου] Codd. A. et C. ὑδροροσάτον. Cod. D. ὑδροροσάτου.

ἢ βάτου] exulant e Cod. B.

καὶ Φοινίκων] Cod. E. ἢ φοινίκου.

Φύλλων] auctior Cod. D. ἢ ῥοῶν χυλόν ἢ βαλαυσίων· ῥοιᾶς εἴξης.
 Cod. B. ἢ ῥοῦ χυλοῦ. Quae lectio forte verior, nam noster
 semel adhuc mali punici meminit c. 159. ac de malo punico
 haec tradit ex opinione communi Jo. Chrysostomus in A. A.
 Serm. XX. p. 729. ἐκεῖνα γὰρ πρὸς τέρεψιν εἰσὶν, οὐ πρὸς ὠφέ-
 λειαν, καὶ ἡ ὠφέλεια δὲ αὐτῶν μικρά τις ἐστὶ. κ. τ. λ.

βαλαύσιον] Cod. E. βαλαυσίον.

ἀφέψημα] l. ἀφεψήματος, cum cod. E.

ξηρὰ] Codd. A. et C. ξηρόν. Recte. Cod. D. ξήρια.

σαφυλοπάσου] Ex Paulo repeno σαφυλοκαύσου vel σαφυλεπέρ-
 του, quorum hoc legitur lib. III. c. 26. illud lib. VI. c. 31.
 Glossae Jatr. Mss. σαφυλοκαυσῆ, σαφύλλιον καικαυμένον. σα-
 φυλοπάσου habent Codd. A. C. et D. unde forte nihil inutan-
 dum apud nostrum et emendandus Paulus. Cod. B. σαφυλο-
 πάστον. Vidī tale instrumentum adorandae robiginis, argen-
 teum hujus magnitudinis, apud virum amplissimum Ger. van
 Hasselt, quod ejus benevolentia in aere incisum hic addere
 licuit,

etum itaque est ex hydrosorato et lenticulae decocto, et palmarum, vel rubi foliorum vel mali punici succo, vel balaustiorum, vel mali punici radicis. Arida quoque idem faciunt, adhibito instrumento, quod ab attollenda uva σαφυλοπάζον dicitur, ut est lapis haematites tritus vel terra samia vel lemnia, vel bolus, vel galla vel omphacium, vel alumen cum rosis tritum. Mitiora sunt gummi, gallae, sarcocolla, amyllum. Quodsi crassa fuerit, quod vitium κίονα, hoc est columellam graeci dicunt, se-

licuit: manubrium argenteum, desineus in mucronem obtusum, quo ad alia usi videntur, vide quae noster de calamo habet c. 36. Convenit cum concha vel cochliari, quae repraesentavit Jac. Sponius Miscell. Erud. Antiq. p. 304. nam cavum quidem, sed non admodum, ita ut ad planum proxime accedat. Tale etiam illud quod ΑΙΜΟΒΟΛΙΟΝ apud eum dicitur, sed literam initialem vetustate detritam arbitror. ac leg. ΔΑΙΜΟΒΟΛΙΟΝ, cujus usus in angina; λείμος enim est guttur sive ingluviēs, ut interpretatur Porphyrio Horatii Epist. lib. I. XIII. vs. 10.

ποιούσιν] An παύουσιν? Vulgatam tuentur codd. Mss.

λημνία] Codd. A. et C. λυμνία. Cod. D. λημνία. Cod. B. λημνία σφραγίς.

βῶλος] Codd. A. et C. βόλος.

κηκίς] Cod. D. κικίς.

συπτηρία] Galenus de Sect. p. 14. γαργαρεῖνος φλεγμαίνοντος — αἰγαθόν, δὲ καὶ ἡ σχιστὴ συπτηρία. Codd. A. et C. συπτηρίαν.

λεία] Codd. A. et C. λείων.

πρῶτερα] Codd. A. et C. πρότερα.

κόμμι] Codd. A. et C. κόμη. Cod. D. κόμη. Cod. B. κομμίδιον.

κηκίδα] Leg. κηκίδια, ita enim recentiores, vid. Du Cange Glossar. p. 642. Interpres graecus Rhazis de Variolis c. VIII. p. 253. ἀνάτριψον κηκίδια σὺν ῥοδοσάγματι. Cod. E. κικίς.

σαρκοκόλλη] Codd. A. et C. σαρκοβόλα.

ἄμυλον] Quomodo paratur docent Glossae Jatr. Mss. ἄμυλος ἐστὶν ἄλευρος καθαρός, λεπτός, ζυμωθείς ὕδατι, καὶ κατὰ πρῶτον καὶ ἐσπέρως ἀλλασσόμενος, ὅπερ ἔχει ὕδωρ καὶ ἄλλω (1. ἄλλο) τιθέμενον ἐπὶ β. β. (ἡμέρας β) καὶ ἐπὶ λινοῦ ψιλοῦ σακκίζόμενος. conf. Cato de R. R. c. 86. Dioscorides lib. II. c. 133. Plinius lib. XVIII. c. 7. Schol. Theocriti ad Idyll.

καλοῦσι, χρῶ ταῦτα. ῥοός συριακοῦ δραχμ. ἡ. ῥόδιον
σπέρματος δραχμ. α'. κηκίδος δραχμ. γ'. ξηρόν χρῶ. ἄλ-
λο. μύσιος, συπτηρίως, χαλκίτεως, ἴσα λειώσας, προσ-
άπτου. ἄλλο. συπτηρίως δραχμ. γ'. ῥοῦ δραχμ. β'. κη-
κίδος δραχμ. α'. ξηρῶ χρῶ.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΓΧΗΣ ΚΑΙ

παρασυνάγχης.

Κ Ε Φ. ΡΚΓ'.

Συνάγχη ἐστὶν φλεγμονὴ τῶν ἔνδον μυῶν τοῦ Φάρ-
ρυγγος· Φάρυγξ δὲ ἐστὶν ἡ ἔσω κοιλότης τοῦ σώματος·
τῶν δὲ ἔξω μυῶν φλεγμαινόντων αὐτῶν παρασυν-
άγχη

IX. vñ. 21. apud Casaubonum Lect. Theocr. c. X. p. 263.
Perperam legitur apud Hippocratem Hippiatr. p. 884. καὶ εἰν
μὴ βούληται πιῖν, διὰ ἀμύλου δίδου. leg. διὰ αὐλου vel κα-
λάμου.

πάχους] Leg. παχείας, ac ita Codd. A. C. et E. Cod. D. πα-
χίας.

ταῦτα] Codd. A. C. et E. τούτοις. recte.

ῥοός] Codd. A. et C. ῥοῦ.

ῥόδιον] Codd. A. et C. ῥόδην.

σπέρματος] Cod. D. σπέρματα.

δραχμ. α'.] Cod. E. ἰδς'.

ξηρόν] Codd. D. et E. ξηρῶ.

ἄλλο] omissum in Codd. A. C. et E. ut et mox. Cod. D. ἄλ-
λως.

μύσιος] Codd. A. et C. ἴσως. Cod. B. ἴσους.

χαλκίτεως] Codd. A. et C. χαλκίτην. Quae sequuntur usque ad
συπτηρίως delet Cod. D. Cod. B. addit ἴσα.

προσάπτου] Codd. A. et C. προάπτου. Cod. B. παρᾶπτου. *Hip-
pocrates Hippiatr. p. 894. ἡτέμα προσάπτων.*

συπτηρίως] Codd. A. et C. συπτηρίαν, Cod. B. τυπτηρίως.

δραχμ. γ'.] Cod. E. δραχμ. α'. Turbarunt librarii doses, nam
nimiae sunt pro una vice in edito exemplari.

κηκίδος] Codd. A. et C. κηκίδας. delet Cod. E. cum dosi.

sequentibus utere, rhu quod syriacum vocant drachmae octo, seminis rosarum drachma, gallarum drachmae tres, siccis utere. Aliud. Mysos, aluminis scissi, chalcitidis pares portiones, tritas applicato. Aliud. Aluminis drachmae tres, rhu drachmae duae, gallarum drachma, siccis utere.

DE ANGINA ET EIVS

SPECIEBUS.

C A P. CXXIII.

Angina inflammatio est interiorum in faucibus musculorum. Fauces autem sunt interna oris cavitas. Cum vero externi muscoli inflammantur, parasynanche vitium

A a 2

dicitur,

χρῶ] addit Cod. D. καὶ αὐτὸ τὸ ῥοδόμελι. Cod. B. βοηθᾷ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ῥοδόμελι.

Cap. CXXIII. Cod. E Gα'.

Περὶ] addunt Codd. A. C. et E. καὶ κυνάχης. Cod. D. καὶ παρὰ κυνάχης.

Συναγχή] Galenus de locis affect. lib. IV. Alexander lib. IV. c. 1. Paulus lib. III. c. 27. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 1. Celsus lib. IV. c. 4. Aretaeus acut. morb. lib. I. c. 7. et cur. acut. morb. lib. I. c. 7. Aetnarius lib. II. c. 19. Priscianus lib. II. c. 6. et imprimis cel. Grunerus morb. antiquit. p. 245.

ἐστὶν] conf. c. 7.

Φάρυγγος] omissum in Codd. A. et C.

Φάρυγξ] Rufus Eph. lib. I. p. 28. Casp. Hoffmannus de thorace c. 7. p. 8. Th. Guidotius Prolegom. ad Theophilum de Urinis p. 12.

ἡ] l. ἡ. et sic Codd. A. et C. Cod. D. delet.

σώματος] Emendandum arbitror Aretaeum acut. morb. lib. I. c. 7. p. 5. C. ἀνευθεν τοῦ σώματος τινος φλεγμονῆς. leg. τοῦ σώματος. Codd. A. et C. σώματος.

φλεγμαινότων] Codd. D. et E. φλεγμηνάτων.

αὐτῶν] vid. not. ad c. 20. delet Codd. A. C. D. et E.

ἀγχῇ λέγεται. κυνάγχῃ δέ ἐσι Φλεγμονὴ τῶν ἔνδον
 μυῶν τοῦ λάρυγγος· λάρυγξ δέ ἐσι τὸ σῶμα τῆς βρα-
 χείας ἀρτηρίας, ὅθεν ἀναπνέομεν καὶ ἐσι θανάσιμος·
 παρέπεται δὲ τούτοις πόνος μετὰ δυσπνοίας, καὶ κατα-
 πίνειν οὐ δύνανται. Τούτους δεῖ αὐτίκα Φλεβοτομεῖν,
 καὶ κενοῦν οὐκ ἀθρόαν κένωσιν· λειποθυμήσαντες γὰρ
 αὐτοί, πνίγονται, καὶ σικυῶν, καὶ κουφίζομένην δὲ καὶ
 τὰς ὑπὸ τὴν γλῶτταν Φλέβας τμητέον, ἢ αὐτὴν ἐγχα-
 ρακτέον τὴν γλῶτταν, τὴν τε κοιλίαν κλυσεόν, καὶ τοὺς
 πόδας ἐπαντλητέον ὕωρ θερμόν, τῷ δὲ τραχήλῳ ἐρίοις
 ἀπλύτοις

λέγεται] Codd. A. et C. ἐργάζεται. Cod. D. ἐργάζονται. Hanc
 lectionem non probō, cum noster semper hoc verbum active
 adhibuerit, vide loca in indice adnotata, aut legendum παρα-
 συνάγχην, ut innox codd. Mss. Utramque lectionem agnoscit
 Cod. E. λέγεται ἢ ἐνεργάζεται.

κυνάγχῃ] Priscianus lib. II. c. 6. Porphyrius de Abstinēt. lib.
 III. 7. p. 232. Renatus Moreau apud Th. Bartholinum Epist.
 Med. Cent. I. ep. 81. p. 336. Henr. Verheyk ad Antonini Li-
 ber. c. 23. p. 152.

λάρυγξ] Oribasius Anatomic. p. 56. Rufus Ephes. lib. I. p. 28.
 Anonymi Introd. Anatomic. c. 42. Jo. Brodaeus Miscell. lib.
 V. c. 30. λάρυγξ dicitur Praxagorae, cujus verba nobis serva-
 vit Schol. Homeri ad Iliad. X. vs. 325.

βραχείας] I. τραχείας. ac ita codd. Mss. Erasistratus apud A.
 Gellium N. A. lib. XVII. c. 11. Emendandus Aelianus H.
 A. lib. IV. c. 34. de Leone: βλέπων ἀντίος καὶ ὑπόβραχυν
 forte leg. ὑποτραχύν.

θανάσιμος] Codd. A. et C. θανάσιμον. et addunt: τῶν δὲ ἐκτὸς
 φλεγμαινόντων παρακυνάγχην ἐργάζεται. Cod. B. καὶ ἐπὶ τοῦ-
 του ὡσαύτως· οἱ μὲν ἔνδον μῦες φλεγμῆντες τὴν κυνάγχην·
 οἱ δὲ ἐκτὸς τὴν παρασυνάγχην ἐργάζονται. Cod. E. τῶν δὲ ἐκ
 τῶν (I. ἐκτὸς, Cores.) φλεγμῆντων παρακυνάγχῃ λέγεται
 ἢ ἐνεργάζεται.

δυσπνοίας] addit Cod. B. τότε σῶμα διεξέρωνος ἔχουσι.]

τούτους] Codd. A. et C. τοῖς δὴ ἰατρικῶς.

δύνανται] addit Cod. B. καὶ πνιγμὶς ἐστ' ὅτε παρηκολούθησε·
 γίνεται δὲ τούτοις ὀρθόπνοια ἐρευνδός τε προσώπου καὶ τρα-
 χύλου.

λειποθυμήσαντες] Celsus lib. II. c. 10. semperque ante finis facien-
 dus est, quam anima deficiat. paria docet Anonymus de V. S.
 p. 9. Largiores venae sectiones instituebant veteres quo plus
 sanguinis depravati copiam imminuerent, vid. Plutarchus T.

dicatur. Cynanche vero inflammatio est interiorum laryngis musculorum. Larynx autem os est asperae arteriae, cuius ope respiramus, mortis porro periculum est in hoc affectu, subsequitur angina laborantes dolor cum spirandi difficultate, nec devorare cibum possunt. His itaque statim sanguis mittendus, sed non confertim evacuatio molienda erit. Cum enim animus deficit, suffocationis periculum incurrunt, cucurbitulae denique admovendae sine ferro, et venae sub lingua incidendae erunt et lingua ipsa scarificanda. Alvum quoque ducere oportet, et pedes aqua calida perfundere, collum ve-

A a 3

ro

III. p. 1464. conf. *Amatus Lusitan.* curat. medicinal. Cent. VII. c. 90. et *Stalpart van der Wiel* Observ. rar. Cent. I. obs. 65. Codd. A. et C. λυποθυμήσαντες.

γὰρ αὐτοῖ] Cod. D. γὰρ αὐτίκα. Unde locum sic constituo: λειποθυμήσαντες γὰρ, παρὰ αὐτίκα, πνίγονται.

πνίγονται] Dubito, an recte interpretes verterit, suffocationis periculum incurrunt. Nam πνίγεσθαι καὶ ἀποπνίγεσθαι apud Graecos vulgari sermone est male se habere. Luculentus in hanc rem extat locus apud Jo. Chrysostom. Homil. XXXV. in Matth. p. 242. ac subintelligitur ἐπὶ ἀθυμίας, quod addidit orator disertissimus Homil. XLII. p. 278. ut apud *Demetrium Cydon.* de contempnenda morte c. XXII. p. 129.

καὶ κουφίζομένην] leg. ex Paulo μὴ κουφίζομένους vel μὴ κουφίζομένης, nempe φλεγμονῆς. Cod. E. μὴ κουφίζομένων δέ, nempe τῶν καμνόντων. Particulas καὶ et μὴ non raro permutari a librariis, monuit *Sylburgius* ad *Justini Mart* Apolog. II. p. 10. *Cinnamus* Hist. lib. IV. p. 195. ὅτι καὶ Θωμᾶν τε καὶ Ἡρόκην, ubi *Tollius* vidit leg. ὅτι μὴ. conf. Jo. *Alberti* ad Glossar. in N. E. p. 143. Eundem errorem e *Chronico Alexandr.* sustulit *Edm. Chilmead* ad *Malelam* p. 34. Codd. A. et C. μὴ κουφίζομένων. Cod. D. κουφίζομένων. δὲ αὐτῶν.

γλῶτταν] *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. III. c. 3. *Priscianus* l. c. p. 75. *Anonymus* de V. S. p. 25. J. *Casē* [Compend. Anatomic. p. 55. c. 8.

τμητέον] Codd. A. et C. ποιητέον.

αὐτήν] Codd. A. et C. αὐτόν. Cod. D. τὴν γλῶτταν ἐγχα-
ραυτέον.

κλυτέον] Codd. A. et C. κλητέον.

ὑδαρ] Codd. A. et C. ὑδατι θερμᾷ.

τῷ δὲ τραχήλῳ] τὸν δὲ τραχήλον. ac ita Codd. D. et B. Non fugit hoc *Demosthenem*, vid. A. *Gellius* N. A. lib. XI. c. 9. conf.

ἀπλύτοις ἐν θερμῷ ἢ ἐλαίῳ ἐμβρέχειν, καὶ καταπλάσσειν, τῷ τε λινοσπέρμῳ καὶ κριθίνῳ καὶ τηλίῳ καὶ Φοινίκῳ, κρόκου καὶ ψίχας. Χρονίζουσα δὲ ἡ Φλεγμονὴ σκληρουμένη, προσπλένειν ἰσχάδας, καὶ λάπαθον, καὶ ζέατος, καὶ νίτρου ὀλίγου ἀναγαργαρίζειν δὲ ῥόδων, καὶ Φαλῆς καὶ Φοινίκων ἀπόζεμα, ἢ ῥοῦν ὑδρομέλιτι. ἀΦέψαντες, ἐπίπασσε ῥόδων ἢ μυξαρίων ἀφέψημα, εἰ δέ

τις

conf. *Martialis* lib. IV. epigr. 32. *Salmasius* *Epist.* lib. I. 64. p. 154.

τραχήλῳ] quae sequuntur frustra quaeras in *Codd.* A. et C. usque ad καταπλάσσειν.

ἀπλύτοις] *Cod.* D. ἀπλήτοις. *Cod.* E. ἐρίοις θερμοῖς χρεῖσιν. (leg. χρεῖσιν) ἀπλύτοις.

ἐν θερμῷ] nequis subintelligendum crederet ὕδατι, addidit ἢ ἐλαίῳ, nam ἢ est ἡτοι.

ἢ ἐλαίῳ] *Cod.* D. eam delet, et pergit ἐλαιοβραχίσιν ἐνθερμοῖς σκεπαστόν, καὶ κ. *Cod.* B. ἐλαιοβραχῆσι θερμοῖς σκεπαστόν. Particulam ἢ apud Atticos redundare auctor est *Gregorius de Dialect.* p. 36. sed apud recentiores, medicos potissimum, est διασαφιστικὸν pro ἡγουν vel ἡτοι aut ἡως vel τουτέστιν. ut hoc observavit jam *Th. Reinesius* *epist.* ad *Hoffmannum* ep. 42. p. 366. sic cap. 125. οἶνον ἢ γλυκύν. vinum nempe dulce, quod clare patet ex *Paulo* l. c. ubi legitur γλυκὺς οἶνος λαμβανέτωσαν. *Gregorius de Dialect.* p. 269. τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίστασθαι, ἡτοι τὸ μαίνεσθαι, ubi notante *Koenig* edd. et *Mf. Vatic.* ἢ τὸ μαίνεσθαι. *Rufus Eph.* lib. I. p. 49. οὐραῖος ἢ ὑπερῶα, τὸ ὑπεράνω τῆς γλώσσης περιφερὲς, legend. ἢ ὑπερῶα. *Thomas Magister* p. 244. Διῶκω τοὺς πολεμίους, ἢ ἀπελαύνω, ubi codices quidam ἡγουν ἀπελαύνω. *Noiler* c. II. ἢ ἀπὸ οἶνου, ubi *cod.* D. ἡγουν habet. *Artaeus morb. chron.* lib. I. c. 5. p. 30. E. κατηφία δὲ καὶ δύσθυμον (f. δύσθυμον) ἢ ὑπ' ἀτυχίης τῆς κούρης ἐμμεναί. ubi ἢ cl. *Wiggan* redundare visum; malim interpretari ἡγουν. Huc refer quod ad cap. 38. de *Hippocratis* loco perperam notavi.

ἐμβρέχειν] Obscure exaratum in *Cod.* E. ut dubium sit, an βραχίῳ vel βραχίσῳ vel βραχῆσι legi debeat. Certe praepositio abest. *Corray*.

καταπλάσσειν] *Codd.* A. et C. καταπλάττειν, omissa copula καὶ in *Cod.* E.

λινοσπέρμῳ] *Alexander Aphrod.* lib. I. probl. 67. *Codd.* A. et C. τῷ τε λινοσπέρμῳ. *Cod.* E. τὸ λινοσπέρμα.

κριθίνῳ] *Subaud.* ἀλεύρω. vid. *L. Boi* *ellips.* p. II.

ro lana succida aqua calida vel oleo potius imbuta mae-
facere, et cataplasmatibus uti, ex lini semine et hordeacea
farina, et foenugraeco et palmulis, croco, et mica panis.
Quodsi inveteraverit inflammatio et obduruerit, ficus
aridas adjicere, et rumicem et adipis et nitri paulum,
gargarizare autem rosarum vel lenticulae vel palmularum
decoctum vel rhu in aqua mulsa decoquito, vel rosas
inspergito, vel myxarum decoctum, Quodsi aliqua oris

A a 4

facta

τηλία] Leg. τηλίνα, ac ita Codd. A. C. D. et E.

κρόκου] Codd. A. et C. κρόκων.. Cod. E. καὶ κρόκου.

ψίχας] ψίχαις. Codd. A. et C. ψύχας. Cod. E. ψυχῶν.

σκληρουμένη] Leg. ἡ σκληρουμένη vel καὶ σκλ. ut videtur supple-
visse interpres: sed nominativus hic ponitur pro genitivo ab-
solutum, vid. quae notavi ad c. 126. Codd. A. et C. καὶ σκλη-
ρουμένη. Cod. D. χρονιζούσης δὲ τῆς φλεγμονῆς καὶ σκληρου-
μένων τῶν τόπων. Cod. E. χρονιζούσης δὲ τῆς φλεγμονῆς καὶ
σκληρουμένης. Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 101.

προσπλέκει] conf. c. 38.

λάπαθον] Codd. A. et C. λάπακθον. Librarii, ut e medio vocis
literas aliquando tollunt, ita nonnunquam literam γ addunt,
de Latinis vid. Heinsius ad Petronii c. 65. quod accidisse ar-
bitror apud Theophrastum Simoc. ep. 30. de Medea: παιδο-
κτόνοι ἐκείνην ἐδίδασκεν ἀγνώμων ὁμόζυγος, τὴν αἰνέτην. Legen-
dum suspicor τὴν αἰήτην. Pedo Albinovanus Eleg. II. v. 110.
Aeetis succis omni perita suis.

ubi vid. Scaliger: quod vocabulum etiam reddi velim Stra-
boni lib. I. p. 79. καὶ παρὰ τὸν Αἰήτην πλάττη. Leg. παρὰ
τὴν Αἰήτην, nempe γῆν vel χῶραν. vel βῶλον. Sed haec nihil
facere ad edictum praetoris, inquit fortasse, qua re plura
non addam.

στάτος] Cod. D. στάς.

ὀλίγον] Leg. ὀλίγον. deest in codd. A. et C. Cod. D. νίτρον
ὀλίγον.

ἀναγαργαρίζαν] Cod. E. διαναγαργαρίζαν.

ἀπόζεμα] ἀποζέματι.

ἡ] Codd. A. et C. καὶ. Cod. B. ἡ ὑδρομέλι. ἀφεψήσαντες. ἐν
αὐτῷ ῥεῶν.

ὑδρομέλιτι] Cod. E. σὺν ὑδρομέλιτι.

ἀφεψήσαντες] Cod. E. ἀφεψήσαντι. Palaephatus c. 44. de Medea:
φασίν, ὡς ἀφέψουσα τοὺς πρεσβυτέρους.

ἐπίπασσε] addit Cod. E. δέ.

τις ἀναδορὰ γένηται τοῦ σώματος, πιτύρων ἀφέψημα δια-
κλυζέσθω ἢ γάλα, ἐμοὶ δὲ ξηρὸν φάρμακον φησὶν Ἀρχιγένης.
ῥοῦ μαγειρικοῦ δραχμ. ἦ. ῥόδων ἄνθους δραχμ. δ' κόσου,
κρόκου ἀνὰ δραχμ. β'. ἐκ τούτου εἰς μελίκρατον ἐμβαλὼν,
ἀναγαργάριζε. χρῶ δὲ καὶ τὴν διὰ μόρων. ἄλλο. ῥοὰς γλυ-
κείας θαλάσας τὸν χυλὸν, μέλιτι μίξας, ἔψει μέχρι συ-
στάσεως καὶ περίχρει, ἢ τὴν διὰ καρύων. καὶ ἡ κυνεῖα δὲ
κόπρος ἢ λευκὴ ξηρὰ λεῖα σὺν ὀξυμ. ἔστιτι διαχρηιομένη διὰ
πτεροῦ. καὶ τῶν ἀγρίων χειλιδόνων καέντων ἢ τέφρα
ὁμοίως διαχρηιομένη ἔσω. χρῆσθαι δὲ καὶ τοῖς ἰσχυρο-
τέροις.

ῥόδων] Cod. D. ῥόδοις. et Cod. B.

μαζαρίων] Codd. A. et C. μηζαρίων.

σώματος] Cod. B. σώματος.

ἀφέψημα] ἀφεψήματι.

διακλυζέσθω] Cod. D. διακλυζέσθωσαν.

ἐμοὶ] Codd. A. et C. ἐμῶν. Cod. B. ἐμεῖ.

ξηρὸν] Cod. E. ἢ ξηρὸν.

φησὶν A.] exulante Codd. A. C. et E. Cod. D. φησὶ τοῦτο.
Cod. B. τοῦτο.

ἄνθους] Codd. A. et C. ἄνθος. Cod. E. ἄνθος κοκκία δ'.

κόσου] Codd. A. et C. κρόκου, κόσου.

δὲ καὶ] in Cod. E. deest καὶ.

τὴν] τῇ. sic etiam Codd. A. et C.

διὰ μόρων] Aretaeus cur. morb. acut. lib. I. c. 7. p. 87. Alex.
lib. IV. p. 223. Celsus l. c. Codd. A. et C. διὰ μορέας. Cod.
D. διὰ μῶρον. Cod. B. διὰ μαρῶν ἀντιδοτον.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἄλλον. Cod. D. ἄλλως.

ῥοὰς] Interpunge ῥοὰς γλυκείας θαλάσας, τὸν χυλὸν μέλιτι μίξας.
Cod. E. ῥοὰς recte.

γλυκείας] Codd. A. et C. γλυκαίας.

θαλάσας] Codd. A. et C. θαλάσσης.

μίξας] Codd. A. et C. μήξας. Cod. E. ἐμμίξας.

ἔψει] Leg. ἔψε. cum cod. E. Cod. D. ἔψα.

ἢ τὴν] particulam ἢ non agnoscit Cod. E.

διὰ καρύων] Alex. l. c. p. 224. Lev. Lemnius de occult. natur.
miracul. lib. II. c. 52. p. 266. Codd. A. et C. διὰ δας
καρύων.

facta fuerit excoꝛiatio, furfurum decocto vel lacte os colluant. Ego autem hoc remedio sicco utor, inquit Archigenes. Rhois culinarii drachmae octo, floꝝum rosarum drachmae quatuor, costi, croci, singulorum drachmae duae. Haec in aquam mulsam conjicito, et gargarisato, utere etiam medicamento, quod ex moris est. Aliud. Mali punici dulcis succum contusum et mellis admixtum, dum crassitudinem habent, coquito et illinito, vel medicamento quod a nucibus Diacaryon dicitur, caninum item stercus album, aridum, et tritum cum aceto mulso, penna inunctum, sylvestrium item hirundinum combustarum cinis eodem modo illitas interius,

Aa 5

uti

καρύων] addit Cod. B. ἀντίδοτον.

κυνεία] Alex. l. c. p. 226. Aretaeus cur. morb. acut. lib. I. c. 7. p. 87. Kiranides p. 82. Jo. Prevotius select. remed. p. 115. Stercoris canis (sume quod albicat). pulveriza, gulae patientis pulverem immitte, quae magis intra guttur descendet eo efficacior erit, mirabiliter anginam sanat. De humano stercore vid. Dioscorides lib. II. c. 93. et Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 4. Stercus fere semper apud nostrum cum melle teritur, nam ut observat Schol. Aristophanis ad Pac. vs. 1. κόπρον γὰρ Φυρῶν ὁ ὕνατον. Dicitur autem ὁ καὶ ἡ κόπρος observante cl. de Villoison ad Longi lib. IV. p. 233.

ἐξυμῆστι] Cod. E. μέλιτι.

δε] omittit codd. A. et C. ut et mox λαῖα.

διαχειρομένη] addit Cod. B. ἀεμόζα, quod in textum recipiendum.

χελιδόνων] Laudat Levin. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. II. c. 30. p. 212. Alexander l. c. p. 226. Scribonius Larg. c. XVI. 70. Celsus lib. IV. c. 4. Sextus Placit. c. 34. Plinius lib. X. c. 33. quibus adde Schenckii Observ. et Experim. Cent. III. 44. p. 145. Cod. B. χελιδόνων τέφρα καυθῆσα δηλονότι. Cod. E. χελιδονίων καυθῆσα, excidit τέφρα.

ἢ τέφρα] Codd. A. et C. ἢ.

ἔσω] Deest apud Paulum. Cod. B. ἔσωθεν.

χεῖσθαι] Codd. A. et C. χεῖσθαι.

ἰσχυρότεροις] De medicamentorum virtute usurpatur hoc adjectivum et in bonam partem. Phalaris ep. 70. p. 75. τὴν ἰσχυρὰν τῆς ἰατρικῆς dixit et mox: ἡ μὲν γὰρ ἰσχυρὰ τυραννοκτόνον γενέσκει πάδας. Tatianus Or. ad Graecos p. 65. οὐ πρὸς ἀπερ-
ΕΝΕΙΣΤΟΝ

τέρους ἀναγαργαρίσμασι διὰ ἱρεως, ὑσσώπου, μελανθίου
ἐψηθέντων ἐν μελικράτῳ, ἢ πηγάνου χυλὸν μετὰ γά-
λακτος.

ΠΡΟΣ ΧΟΙΡΑΔΑΣ.

Κ Ε Φ. ΡΚΔ'.

Χοιράδας ἀφανῆς ποιῆσαι. ἄξουγγίου παλαιού,
ὑοσκιάμου σπέρμα πίσεως, ἐλαίου παλαιού, ὄρνιθος κόπ-
ρου χρυσιζούσης πάντα ἴσα ἐψήσας, ἐπιτίθει, ἐφαπλώ-
σας εἰς λίνον. ἄλλο. πρόπολι, νίτρον, κόπρον περιζε-
ρᾶς μέλιτι λειώσας, κατὰπλάσσει. ἄλλο. νίτρου οὐγγ.
ή.

ἕκαστον αὐτῶν ἰσχύει, ὠρίκασιν. De vino generoso Xenophon
Oeconom. c. 17. p. 81.

ἀναγαργαρίσμασι] Codd. A. et C. ἀναγαργαρίσμασιν.

μελανθίου] Codd. A. et C. μέλανθος.

χυλὸν] χυλῶ. ut Cod. E.

C a p. CXXIV. Cod. E. Γβ'.

χοιράδας] Codd. A. et C. χοιράδος. Paulus lib. IV. c. 33. et
lib. VI. c. 35. Celsus lib. V. c. 28. Cassius Quaest. Med. Q.
40. Actuarius de dignot. morb. lib. II. c. 37. Pallux lib. II.
c. 4. segm. 225. de Alpium incolis Plinius lib. XI. c. 37. et
Juvenalis Sat. XIII. vs. 162. ubi Vet. Schol. tanquam si in
Alpibus gutturosos homines admireris, ubi tales sunt plurimi sci-
licet: nam lata et inflata colla habent. Cur vero noster post
strumas de tussi agat, rationem non aperuit: forte quod non
ignoreret tussim strumas subsequi, quod declarat casus meino-
ratus ab Alstono apud Jo. Fallon de strumis p. 20. Neque
noster magis exposuit quid essent strumae quam Scaliger in Sca-
ligeran. primis p. 95. Gibber, bosse par derriere: strumae bos-
ses par devant. Rectius Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep.
43. p. 195. et lib. III. ep. 4. p. 887. Cod. E. περὶ χοι-
ράδων.

ποιῆσαι] Codd. A. et C. ποιῆσαι. Cod. B. ποιῶσι τὰδε. Cod.
D. ποιῶσιν ἐξ αἰγίου π. forte leg. ποιήσεις. vid. not. ad
c. I.

ἄξουγγίου] Codd. A. et C. ἄξουγγείου omisso παλαιού. Cod. E.
ἄξουγγίου παλαιόν.

ὑοσκιάμου] Codd. A. et C. ὑοσκιάμου.

uti quoque oportet, validioribus gargarismatis, ut iridis, vel hyssopi, vel nigellae decocto, in mulla, vel rutae succo cum melle.

ADVERSUS STRUMAS.

CAP. CXXIV.

Ut strumae non adpareant, axungiae veteris, seminis alterci, picis olei veteris, stercoreis avis, quae colore aurum repraesentat, singulorum pares porti es coquito et in panno lineo extendito. Aliud. Propolium, nitrum, sterco columbae ex melle trita, ad modum cataplasmatitis inducito. Aliud. Nitri unciae octo, stercoreis columbini

σπέρμα] Cod. E. σπέρματα.

πίσσης] Plinius H. N. lib. XXIV. c. 8.

ὄρνιθος] avis vertit interpres, malim gallinae vid. Athaeneus lib. IX. c. 4. p. 373. If. Casaubonus ad Athenaei lib. I. c. 15. p. 45. Dorville Vann. Critic. c. 7. p. 149.

κίτρον] praeter Sextum Placit. c. 31. gallinae sterco etiam commendat Hippocrates de morb. mulier. lib. II. p. 232.

χρυσίζουσης] Cod. E. χρυσιζούσης. Utuntur hoc verbo Arrianus Periph. mar. erythr. p. 165. Athenaeus lib. I. c. 21. p. 27. Alexander Aphrod. lib. II. probl. 54. Herodianus lib. V. c. 16. Scholiastae Nicandri ad Ther. v. 444. Theocriti ad Idyll. I. v. 30. Aristophanis ad Plur. v. 427. Geopon. lib. II. c. 6. p. 103. Composito ὑποχρυσίζου Eustathius Erot. lib. II. p. 34. Gallinas hujus coloris maxime probabant veteres. vid. Florentinus Geopon. lib. XIV. c. 7.

ἐπιτίθει] Codd. A. et C. ἐπιτίθει εἰς πᾶν.

ἐφαπλώσας] Cod. D. ἐφαπλωθεὶς πᾶν. Codd. B. et E. ἐφαπλώσας εἰς πᾶν conf. c. 63.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἄλλον ac mox iterum. Cod. E. delet.

πρόπολι] Codd. A. et C. πρόπολιν. Cod. B. προπόλεως. post περισερᾶς additum in Cod. D. ψιγρᾶθ. pro ψιμμυθῖος dictam observat cl. Bolla. Cod. E. πρόπολιν sine π. sed ex more amanuensium, qui literas capitales praetermittebant, postea implendas. Coreis.

μέλιτι — νίτρου] Expungit Cod. E.

εὐγΓ. ή.] Cod. E. δρεχα. ή.

ή. κόπρου περισερῶς δραχμ. ή. ψιμμουθίου δραχμ. ή.
 αἰλὸς κοίνοῦ δραχμ. ε'. προπέλεως δραχμ. ιβ'. χαλβάνης
 δραχμ. ιβ'. ἐλαίου παλαιοῦ μυελοῦ ταυρίου λίτρ. ε'.
 ἄλλο. Φόδον χοίρου θηλείας λειώσας μετὰ μέλιτος, κα-
 τάπλασσε ἄλλο. ἄμνου φύλλα λειώσας ἐπιτίθει. καρ-
 δάμου, νίτρου ὀπτοῦ ἀνὰ οὐγγ. α', κηροῦ οὐγγ. β'. ἐλαί-
 ου παλαιοῦ τὸ ἀρκοῦν.

Π Ε Ρ Ι Β Η Χ Ο Σ.

Κ Ε Φ. ΡΚΕ'.

Βηχὸς αἰτία διάφοροι, ἡ γὰρ ὑγρὸν ἀπὸ τῆς κεφα-
 λῆς καταρρέει εἰς τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν, καὶ ἐργάζεται
 βῆχα?

κόπρου — δραχμ. ή.] Ejicit haec quoque Cod. E,

δραχμ.] Cod. D. ἀνὰ δε,

ψιμμουθίου] Codd. A. et C. ψιμμιθίου.

αἰλὸς κ.] deficit in codd. A. et C.

δραχμ. ιβ'.] Cod. E. δραμχ. ή. ac sic mox.

παλαιοῦ] Codd. B. et D. addunt λίτρ. ε'.

λίτρ.] Codd. A. et C. ἀνὰ ε'. Cod. E. Lε'.

Φόδον] Pro ἀφόδον. quod agnoscit Cod. E. *Du Cange* Gloss. p. 1686. Antiquiores ἡγάριον dixisse pro πήγαριον notat. Schol. *Aristophanis* ad *Lyfistat.* vl. 987. recentiores frequenter literas initiales per aphaeresin abjecerunt. Noster c. 125. et c. 131. τὴν διὰ ῥόβων, et c. 133. τὸν διὰ ῥόβου. c. 173. ἀπτόμενα pro βαπτόμενα. c. 261. πελασικὸν pro ἀπελασικὸν. Glossae *Jatrica* Mss. λοιὸς βαλανίου. λελίσφακον. Hinc emendo *Oribasii* Collect. lib. II. p. 15. τὰ δὲ νεώτερα τῶν ἐξαμηνίων βαρεῖαν καὶ μενώδη, καὶ δυσκατέργασον ἔχειν τὴν τροφήν. Τὸ μενώδη non suspectum fuit interpreti, qui vertit stabile, sed leg. ὑμενώδη. Quin et in numis litera initialis omissa reperitur, ut in *Smyrnaeorum*, quos vulgavit cel. R. *Mead*, in honorem medicorum culis, tabula II. Similii ratione juvandus mihi videtur locus *Geoponic.* lib. II. c. 6. p. 107. καὶ αὐχμηρὰ τῇ ῥύσει ὑπάρχοιτα. leg. τῇ χεύσει pro τῇ χεῖσει. Noster c. 19. στρουθίου Ια'. λειώσας, ubi cod. A. τρουθίου habet. et c. I. ἀνεμῶνις τὰ αἶθος. sibi codd. A. et D. νεμῶνις τὸ αἶθος. Codd. A. et C. ἐφοδον. Cod. D. φόδων.

θηλείας] Codd. A. et C. κοιλίας.

ἄλλο] ignoratur a codd. A. C. et E.

Iumbini drachmae octo, cerusae totidem, salis communis drachmae sex, propoleos drachmae duodecim, galbani totidem olei veteris, medullae taurinae selibra. Aliud. Stercus porci feminae tritum cum melle ad cataplasmatism modum inducito. Aliud. Agni casti folia in pulverem redacta imposito, cardami, nitri tosti, singulorum uncia, cerae unciae 2, olei veteris quantum satis est.

DE TVSSI.

CAP. CXXV.

Tussis multis modis contrahitur, et diversas habet causas. Aut enim humor ex capite in asperam arteriam destil-

ἀμνον] *Plinius* H. N. lib. XXIV. c. 9. sed apud nostrum iterum omissa est litera initialis et leg. ῥόμνον, qui quibusdam ἄγνος est. vid. cl. *Niclasius* ad *Geopon.* lib. II. c. 4. Schol. *Homeri* ad *Odyss.* E. vl. 533. οἱ καὶ δὲ ἀρετὴν μετὰ ἡμετέρων εἰς Κόλχους ἐπὶ τὸ ἄκος ἐπλευσαν ἐν τῇ Ἀργαῇ. leg. ἰάκος. Latinos vocum graecarum initia detruncasse, exemplis probat *Th. Reinesius* de Deo Endovellico. Codd. A. et C. κυάμον. Cod. D. ῥάμνον. Cod. E. ἀμνοῦ.

ὀπτοῦ] Cod. E. ὀποῦ.

τὸ ἀρκοῦν] omittunt codd. Mss.

Cap. CXXV. Cod. E. Gγ.

Ἐνχὼς] *Galenus* sec. loc. lib. VIII. p. 265. *Aëtius* lib. VIII. c. 58. *Paulus* lib. III. c. 28. *Celsus* lib. IV. c. 4. *Caelius Aurel.* morb. chron. lib. II. c. 8.

ἢ γὰρ] *Aëtius* καὶ γὰρ. Codd. A. et C. ἢ. Particulae hae ab auctoribus promiscue aliquando adhibentur: ita ἢ pro καὶ poni volunt grammatici apud *Sophoclem* *Oed. Tyr.* vl. 395. ac ita quoque *Constantinus Manass.* *Annal.* p. 88. τοὺς παῖδας ἢ τῆς γαμέτης ἀνόμως ἀναγεῖθαι. Schol. *Homeri* ad *Iliad.* N. vl. 117. ὁ γὰρ ἢ σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ καὶ παρεῖληπται τῷ ποιητῇ. adde cum *Iliad.* O. vl. 634. et *Nicandri* ad *Ther.* vl. 416. conf. *Gronovius* ad *Arriani* de exped. Alex. M. lib. II. p. 77. Sed permu-

βῆχα· ἢ δυσκρασία ψυχρὰ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων,
 ἀλλ' οὗτοι βήσσοντες, οὐδὲν πτύουσι, καὶ θεραπεύονται
 οὗτοι τὰ κατεψυγμένα τῶν μορίων ἐκθερμαίνοντες· αἱ
 δὲ μετὰ γαργαλισμοῦ αἱ περὶ τὸν οὐρανίσκον γινύμεναι
 βῆχες, εὖν δεικνύνται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς συνδιδόσθαι τὸ
 ῥεύμα εἰς τὴν τραχείαν ἀρτηρίαν, καὶ εἰς τὸν πνεύμονα,
 καὶ τοῖς μὲν ἐπὶ λεπτῷ ῥεύματι βήσσουσιν δίδοναι τὴν
 διὰ τῶν κωδύων ἀντίδοτον, καὶ ἀναγαργαρίζειν κωδίου
 ἀφέψημα· τοῖς δ' ἄλλοις σύραξ καταπινόμενος λεπτο-
 κάρου μέγεθος. πρὸς βῆχας καὶ κατάρξεις· σὺκα ξηρὰ
 λιπαρὰ

permutationis hujus originem potissimum sitam esse arbitror in
 pronuntiatione affini, vid. *Cuius itinerar.* T. I. p. 156.

κατάρξεις] Codd. A. et C. κατάρξοντες. Codd. D. et E. κα-
 τάρξον.

καὶ] Respuunt Codd. A. C. et E.

οὗτοι] Codd. A. B. et C. οὕτως. Cod. D. οὗτοι μὲν.

βήσσοντες] Cod. E. βήττονσι. καὶ οὐδὲν πτύοντες.

κατεψυγμένα] Codd. A. et C. κατεψισμένα.

γαργαλισμοῦ] *Moeris Attic.* p. 27. γάργαλος, Ἀττικῶς γαργα-
 λισμός, Ἑλληνικῶς. sed vid. *Hemsterhuys ad Thomam Mag.*
 p. 179. *Phrynichus Arab. biblioth. Coisl.* p. 466. γάργαλος
 ὁ ἐρεθισμός καὶ γαργαλισμός. Codd. A. C. et E. γαργαρισμοῦ,
 ex permutatione literarum ρ et λ.

αἱ περὶ] Codd. A. C. et E. τῶν περὶ οὐρανίσκον. Cod. D. igno-
 rat αἱ, male. *Aelianus V. H. lib. I. c. 6* προϊούσαι αἱ χε-
 λῶναι αἱ θαλάσσιαι. ita locum hunc legendum esse monui
 alibi. *Himerius declamat. Ms.* τὸν Νεῖλον τὸν ποταμὸν τὸν
 Αἰγύπτου.

οὐρανίσκον] *Hypatus* p. 148. ὁ οὐρανίσκος, ὑπερῶα. *Melampus*
de palpitat. p. 107. οὐρανίσκος ἀλλόμενος, εὐφρασίαν δηλοῦ.
Adr. Turnebus Advers. lib. VI. c. 20. Recentioribus magis
 frequentatum vocabulum, antiquiores ὑπερῶν malunt, ut
Hancerus Iliad. X. vs. 495. ubi Schol. τὸν λεγόμενον οὐρα-
 νίσκον.

βῆχες] Codd. A. et C. βῆχα.

εὖν δεικνύνται] Codd. A. et C. ἐνδείκνυνται. Cod. E. ἐνδείκνυ-
 ται ὡς.

συνδιδόσθαι] Cod. E. συνδίδεται. *Cassius Quaest. 82.* πλειόνων
 συνδιδόμενων ὅγκων εἰς τὰς τῶν βρόγχων κοιλότητας. ubi hoc
 verbum bene exposuit *Andr. Rivinus* p. 82. ac illud in vulga-
 ribus

destillat, et tussim efficit, aut intemperies est frigida instrumentorum quae respirationi serviunt, sed hi dum tussunt, nihil expuunt, et curantur, cum refrigeratae particulae excalescunt. Quae vero tusses cum titillatione fiunt, fluxionem a capite ad asperam arteriam et pulmones deferri indicant. Qui igitur ex tenui fluxione tussunt, his medicamentum quod ex papaveris capitibus paratur, et Graecis Diacodypn dicitur, dandum, et ipsorum capitum decoctum gargarisandum erit, alii styracem avellanae magnitudine devorare debent. Ad tusses et catarrhos. Ficus aridae pingues duae in vino meraco macera-

ribus lexicis non inveniri vere observat. συναγαδιδόσθαι maluit Alexander Aphrod. lib. I. Quaest. V.

εἰς τὸν] praepositio abest a Cod. E.

τὸν πν.] Codd. A. et C. τὴν πν.

ῥεύματι] Codd. A. et C. ῥεύμασι.

βήσουσιν] Codd. A. et C. βήσουσι.

διδόσθαι] addit cod. D. χεῖρ.

κωδύων] κωδίων. Cod. E. κωδίωνων. Alexander lib. V. p. 252. Codd. A. et C. κωδίων omisso articulo τῶν. Cod. D. τὸ διὰ κωδύων.

ἀφέψημα] ἀφεψήματι. Cod. D. καὶ αὐτὸ τὸ τῶν κωδύων, omisso verbo ἀναγαργαρίζαν. Cod. B. καὶ τὸ διὰ κωδίων ἀφέψημα.

σύραξ] Non convenit nostro cum Ammonio, qui σύραξ, inquit, θηλυκῶς μὲν θυμιάμα· ἀρσενικῶς δὲ τὸ ξύλον τοῦ αἰκοντίου. De gummi hoc Dioscorides lib. I. c. 79. Plinius lib. XII. c. 17. Strabo lib. XII. p. 855. Jo. Rhodius ad Scribonii Larg. comment. 88. Codd. A. et C. σύραξ.

λεπτοκάρου] leg. λεπτοκαρύου. consentit Cod. E. Didymus Geopon. lib. X. c. 68. περὶ πεντικῶ τοῦ καλουμένου λεπτοκαρύου. Pollux lib. I. c. 12. segm. 232. Cod. D. λεπτοκαρύων.

πρὸς βῆχας] Codd. A. et C. βῆχας καὶ κατὰ ἔξους ἰᾶται. et sic quoque Cod. E. qui post ἰᾶται, addit adhuc ἢ.

σύκα] Codd. A. et C. ἢ σύκα. Cod. D. σύκα λιπαρὰ ξηρὰ.

δύο] omissum in Codd. A. C. et E.

ἀπτόμενα] leg. βαπτόμενα, ut probe vidit interpres. conf. c. 36. et 124. et sic Codd. A. C. et E. Simile mendum occupat locum,

λιπαρὰ δύο, ἀπτόμενα εἰς οἶνον αἰκρατον καὶ λαμβανόμενα. ἄλλο. τερεβινθίνην καὶ μέλι ἐψήσας δίδου ἐκλείχειν, καὶ οἶνον γλυκὺ κεκραμένον δίδου ἐπιρρόφειν· πρὸς τὰς ἐν νυκτὶ ἐνοχλοῦντας. ἡδυόσμου κλόνια γ'. τρίψας σὺν ὄξει, δίδου ῥοφῆν εἰς κοίτην. ἄλλο. κουκουναριῶν φρυκτῶν, ἀμύλου, γλυκυρρίζης, ἀνὰ οὐγγ. β'. λινόσπερμου οὐγγ. β'. ἱρεως, πεπέρεως, ὑσσώπου, ἀμυγδάλων πικρῶν ἀνὰ οὐγγ. γ'. μέλιτος τὸ ἀρκοῦν, δίδου ἐκλείχειν. ἄλλο. ἐκλεκτόν, κουκουναριῶν δραχμ. ιβ'. λινόσπερμου

cum Theodoriti H. E. lib. V. c. 18. p. 161. A. αὐτὴ καὶ χύτρας ἀπτομένη καὶ ζωμὸν γενομένη κ. τ. λ. leg. βαπτομένη. auctor Anonymus cel. Sim de hydrophobia c. 2. p. 4. καὶ τὸ πνεῦμα κλαυθμῶδες ἔχουσιν, οὗτοι καὶ αἰσὶν ἀκλύμβοις μιλῶσιν εἰς βῦθος ἀπτεσθαι. leg. βάπτεσθαι. Duae litterae priores omissae pessime obscurant locum Polyaei lib. VII. c. 10. p. 626. τῶν δὲ Σάκκων ἰζόντων τὰς ἐσθῆτας, καὶ τὸν κόσμον, καὶ τὰ ὅπλα περιέθηκε τοῖς Πέρσαις. pro ἰζόντων, leg. βριζόντων, cum dormirent.

ἄλλο] caret Codd. A. et C. Cod. D. ἦ.

τερεβινθίνην] Cod. E. τερεβινθίνης.

οἶνον γλυκὺ] Leg. γλυκὺν, vel οἶνον delendum. γλυκὺν agnoscunt Codd. D. et E. ne quis caperet merum annosum, quod esset amarum, ut perhibet Seneca epist. 64.

κεκραμένου] Cod. E. κεκερασμένου.

ἐπιρρόφειν] Cod. B. ἐπιρρόφειν.

πρὸς τὰς] Codd. A. et C. novum caput hic inchoant, cujus lemma πρὸς τοὺς ἐν νυκτὶ ἐνοχλοῦντας. Cod. D. uno tenore pergit ac habet πρὸς δὲ τὰ ἐν νυκτὶ ἐνοχλοῦντα, ac sic quoque Codd. B. et E. cui in margine adscriptum Gd'. Achilles Tat. lib. I. p. 21. ἐσι μὲν γὰρ φύσει καὶ τὰ ἄλλα νοσήματα — νυκτὶ χαλεπώτερα.

ἐν νυκτὶ] Polyaeus lib. V. p. 497. μὴ ἐν ἑσπέρᾳ προσέβαλε τῇ πόλει. Medicos graecos mane et vespere ad aegros accessisse palam facit locus Xenophontis Oeconom. c. 13. p. 69. ed. Bach.

ἡδυόσμου] Cod. E. ὀδυόσμου.

κλόνια] Codd. A. et C. κλονίαν. Cod. D. κλονατρεῖς. Cod. B. κλώνας. Cod. E. κλονάτρια.

ῥοφῆν] Codd. A. et C. ῥοφῆν.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλας. Cod. E. καί.

maceratae et assumptae. Aliud, Resinam terebinthinam et mel cocta delingere et vinum dulce mixtum forbere iubeto. Aliud ad tusses, quae noctu molestiam exhibent. Mentae ramulos tres ex aceto tritos, sorbendos dormituris dato. Aliud. Nucleorum pineorum torrefactorum, amyli, radicularum dulcis, seminis lini singulorum unciae duae, iridis, piperis, hyssopi, amygdalarum amararum singulorum unciae tres, mellis quantum satis, pro delinctu. Aliud eclegma. Nucleorum pineorum

κουκουναρίων] conf. de hoc linctu Trillerus de pleuritide p. 194. Simeon Sethi de aliment. p. 49. οἱ κουκουναρίαι ἤτοι σπέρμιοι. conf. Martialis lib. XI. epigr. 46. Jac. Spon Itinerar. T. II. p. 255. et Du Cange Glossar. p. 728. pityidos dixit Caelius Aurel. acut. in orb. lib. II. c. 29. p. 145. Detorta haec vox ab antiquiore κάκωνα, vid. Phrynichus p. 176. Salmasius ad Solinum p. 160.

λινοςπέρμων] delet Cod. D. Cod. E. λινοςπέρματος.

ἀμύλου] Ramazzinus de morb. artific. c. 23. p. 194. Codd. A. et C. ἀμύλου. Cod. D. ἀμύλου τουτέστι κατὰσάτου. Glossae Aëtuarii Mss. ἀμύλον ἐστὶ τὸ κατὰσάτον τὸ ἐκ τοῦ σίτου γινόμενον. Reliqua vid. ad caput sequens.

ἴρεως] Codd. A. et C. εἴρεως.

ὑσσώπου] Plinius lib. XXVI. c. 6. Wedelius Exercit. Dec. VII. exercit. I. delent codd. A. et C.

ἀμυγδαλων] Codd. A. et C. ἀμυγδαλων.

ἀνὰ] abest a Codd. A. et C.

οὐγΓ. γ.] Cod. E. οὐγΓ. α.

μέλιτος] Codd. A. et C. μέλιτι. Cod. E. μέλι.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

ἐκλεκτὸν] Interpres non male legit ἐκλεκτὸν vertit enim eclegma: potest tamen vulgatum servari ac commode exponi praeferens, eximium. Ibycus apud Strabonem lib. I. p. 102. πρότερον δὲ χῶμα, ὡς φησι Ἰβυκος, λογαίου λίθου, ὃν καλεῖ ἐκλεκτὸν. conf. de hac voce Hadr. Junius animadv. lib. III. c. 10. et Scaliger Scaligeran. prim. p. 84. Ev. Lucas c. XXIII. 35. το δόκιμον γὰρ ἐκλεγόμεθα inquit Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. XX. p. 726.

ἄλλο. ἐκλεκτὸν] Procul haec a codd. A. et C. Cod. E. ἐκλεκτὸν tantum et in margine notatum Γέ.

λινοςπέρμων] Cod. E. λινόςπερμων.

σπέρμου δραχμ. ή. τραγακάνθης δραχμ. ιβ'. Φοινίκων
 λιπαρῶν τή. ἴρεως δραχμ. ιβ'. ἀρυγδάλων γλυκέων
 δραχμ. ις'. μέλιτος τὸ ἀρκοῦν. τὴν τραγακάνθην οἶνω
 βρέχε· πρὸς χρόνιον βῆχα, κυμίνου, πεπέρεως, κνίδης
 σπέρμα, ἀναὶ οὐγΓ. α'. μέλιτος τὸ ἀρκοῦν. ἄλλο. μέ-
 λιτος οὐγΓ. α'. βουτύρου νεαροῦ οὐγΓ. α'. κυμίνου
 δραχμ. α'. δίδου ἐκλείχεν. ἄλλο. γλήχωνος, ὑσσώπου,
 καλαμίνθου οὐγΓ. α'. λινοσπέρμου οὐγΓ. ας". μέλιτος
 τὸ ἀρκοῦν, δίδου δὲ καὶ τὸ ἐκλεκτὸν, καὶ τὴν διὰ πρα-
 σίου. ἄλλο. κόκκια. ὀπίου, πεπέρεως, σύρακος, χαλβά-
 νης, σμύρνης ἴσα, ποιεῖ καταπότια, καὶ δίδου ε'. ἄλλο.
 κόκκια

τραγακάνθης] Codd. A. et C. τραγακάνθου, et Cod. D.

λιπαρῶν] Codd. A. et C. λιπαρῶν.

γλυκέων] Codd. A. et C. γλυκαίων.

τραγακάνθην] Codd. A. et C. τὴν δὲ τραγακάνθην. Reliqua desunt
 in Cod. E. usque ad ἀρκοῦν.

βρέχε] Hastenus Codd. A. et C. Cod. D. προβρέχων leg. προ-
 βρέχων ut c. 1. addit Cod. D. εἶτα ἐνώσας πάντα δίδου ἐκ-
 λείχεν. Cod. B. προβρέχων.

πρὸς χρόνιον] Caput novum hic faciunt Codd. A. B. C. ac πρὸς
 χρόνιον Codd. A. et C.

πεπέρεως] omittit Cod. D. male.

κνίδης] Plinius lib. XXII. 13. Catullus carm. XLV. vs. 15.

Et me curavi ocimoque et urtica.

Schol. Aristophanis ad Equit. vs. 420. Solent veteres piper
 jungere cum semine urticae. Nicander Alexiph. vs. 201.

Ἡ πέπερι κνίδης τὴν μέγα σπερμῆα λένει.

ita enim leg. non μέγα. Ovidius Art. Amator. lib. II. vs.
 417.

Aut piper urticae mordacis semine miscent.

conf. Petronius Satyr. c. 138. Aretaeus cur. morb. acut. lib.
 II. c. 1. p. 95. C. et p. 126. C. Codd. A. et C. κνίδης.

Seminis urticae meminit Nicander Ther. vs. 879.

ἄλλοτε δ' αὐτῆς

Σπέρμ' ὁλοὸν κνίδης.

ubi leg. ἄλλοτε δ' αὐτῆς, ut Alexiph. vs. 425.

σπέρμα] σπέρματος.

ἄλλο] Cod. D. semper ἄλλως.

νεαροῦ] exulat e Cod. D. ejus loco Cod. B. ἀνα.

κυμίνου δραχμ. α'.] Cod. E. ἑξαΓ α' μέλιτος τὸ ἀρκοῦν.

γλήχωνος] Codd. A. et C. γλήχωνος.

rum drachmae duodecim, seminis lini drachmae octo, tragacanthae drachmae duodecim, palmulae pingues octodecim, iridis drachmae duodecim, amygdalarum dulcium drachmae sedecim, mellis quantum satis est, sed tragacantham tamen in vino macerato. Aliud ad tusses vetustas. cumini, piperis, urticae seminis singulae unciae, mellis quantum satis est. Aliud. Mellis uncia, butyri recentis par pondus, cumini drachma, pro linctu exhibentur. Aliud. Pulegii, hyssoi, nepetae, singulorum uncia, seminis lini uncia una semis, mellis quantum satis est, utere pro eclegmate, potes etiam offerre medicamentum quod ex porris fit. Aliud in forma pilularum, opii, piperis, styracis, galbani, myrrhae pares portiones. Finguntur catapotia et quinque exhibentur.

B b 2

Aliae,

δίδου] Cod. D. ἐψήσας δίδου.

καλαμίνθου] Codd. A. et C. καλαμίνθης. Excidit post hanc vocem ἀνά, quod in versione expressit interpres, ac addunt Codd. A. C. et E. Cod. D. ignorat hanc vocem.

λινοςπέρμου] addit Cod. D. τετρεμμέγου.

μέλιτος τὸ ἀρχ.] non agnoscit Cod. D.

ἀρκοῦν] Ejus loco cod. D. ἐψήσας δίδου ἐκλείχαι. δίδου δὲ τὸ ἐκ. Cod. B. δίδου ἐκλείχαι ἐψήσας.

δίδου — ἄλλο] horum loco cod. E. δίδου ἐκλείχαι.

πρασίου] Videtur interpres διὰ πράσου legisse, cui favet *Aristoteles Probl. Sect. XI. 39.* Compositionem pete ex *Alexandri lib. V. p. 258.* *Apulejus de virib. herb. c. 46.* *Herbam marrubium coquēs cum aqua et dabis bibere iis, qui graviter tussiunt, sanabuntur mirifice.* addit Cod. B. ἀντίδοτον.

ἄλλο] Caret Codd. A. C. et D.

κόκκια] Cod. D. κοπιζ. Cod. B. κόκκου.

σύρακος] addunt Codd. A. et C. καστορίου.

χαλβάνης] *Plinius lib. XXIV. c. 5.*

σμέρνης — ποίει] delet Codd. A. et C.

ἴσα] delet Cod. E.

δίδου εἰ] Cod. D. δίδου εἰς κοίτην πέντε ὀροβιάϊα, ποτὲ δὲ ἐννήσια. voluit forte ἔνεα γήσα.

ἄλλο] abest a Cod. E.

κόνηια τὰ πανάκια, σμύρνης, ὀπίου, πεπέρεως, ζύρα-
 κος, κασορίου, χαλβάνης ἴσα σὺν ἐφέματι, ποίει κατα-
 πότια, καὶ δίδου γ' ἢ ε' νῆσιν, καὶ εἰς κοίτην. δίδου δὲ
 καὶ τῶν ἀνωδύνων ἀντιδότων, τὴν τε ἁρμονίαν καὶ τὴν
 συμφῶνα, καὶ τὴν ἰσόθεον, καὶ τὴν παιωνίαν, καὶ τὴν
 ἀθανασίαν. Ἐμπλασα δὲ κατὰ τοῦ θώρακος ἥτε διὰ
 βουτύρου, καὶ ἡ ἀνιθίνη ἐπιτιθέμενα. ὑποκαπνίσματα
 βηχικοῖς, καὶ δυσπνοικοῖς· ὁ τροχίσκος ὑποκαπνιζόμενος
 διὰ χοάνης ἀβροτόνου σανδαράχης, σινήπεως, καρδαμώ-
 μου ἴσα κόψας, ποίει τροχίσκους, καὶ ὑποθυμία. ἄλλος
 τροχίσ-

πανάκια] Galenus sec. loc. lib. VI. p. 264. deest in Codd. A. et
 C. Cod. D. τὰ λεγόμενα πανάκια.

χαλβάνης] delet Cod. E.

καταπότια] Cod. E. καταπότιον.

γ' ἢ ε'.] Nota numerum imparē. conf. c. 23. Cod. D. καὶ δι-
 δου πέντε. pro γ'. Cod. E. τρεῖς.

νῆσιν] νήσαι. exulat e Codd. A. et C. sed νήσαι agnoscit Cod. D.

τῶν ἀν.] Leg. τὴν τῶν ἀνωδύνων ἀντίδοτον. Codd. A. et C. τὴν
 ἀνωδύνων ἀντιδότων. Cod. D. ἀντίδοτον.

τὴν τε] Cod. D. τὸν τε.

ἁρμονίαν] Galenus sec. loc. lib. VI. p. 264. Codd. A. et C.
 ἁρμονικὴν.

συμφῶνα] Leg. σύμφωνον, ut apud Galenum l. c. p. 265. ac ita
 Codd. A. et C. Aretaeus cur. morb. chron. lib. II. c. 5.
 p. 131. ubi vid. doct. Wiggan. Aptum atque excellens deno-
 tat haec vox. Heliodorus lib. VIII. p. 387. ὑπὸ ἐκπλήξεως
 μέγα τε καὶ σύμφωνον ἐκβοῶσας.

ἰσόθεον] Galenus l. c. p. 265. Istiusmodi magnifica nomina spem
 majorem lucri invexisse vult Rob. Kenchenius proleg. ad Q.
 Ser. Samonicum p. 76.

παιωνίαν] Paulus lib. VII. c. 11. p. 270. παιωνίαν Codd. A. et C.
 Cod. B. διὰ παιωνίας.

ἀθανασίαν] Ejus compositionem habent Paulus lib. VII. c. 11. p.
 268. et Marcellus Empir. c. XX. p. 152. Isis creditur eam
 invenisse. Diodorus Sicul. lib. I. p. 30. Φασὶν Αἰγύπτιοι τὴν
 Ἴσιν φαρμάκων τε πολλῶν πρὸς ὑγίαν εὐρέτην γεγενῆσθαι — εὐ-
 ρεῖν δὲ αὐτὴν καὶ τὸ τῆς ἀθανασίας φάρμακον. conf. illustr.
 Gisb. Cuperus Harpocr. p. 8. et cel. Granerus de Aegyptior.
 Anatome p. 11. Celebratur quoque unguentum Isidis, cujus
 ex Cratone meminit Schenckius Observ. et Experim. Cent.
 VII.

Aliae, quae panacia vocantur, myrrhae, opii, piperis, styracis, castorii, galbani, par singulorum pondus. Finguntur pilulae, e quibus jejunis et dormituris tres vel quinque deglutiendae dantur, vel aliquod ex lenientibus medicamentis, ut est, quod dicitur Harmonia et Symphonos, et Isotheos, et Paeonia, et Athanasia. Thoraci novissime super imponenda emplastra quae ex butyro constant, et anethinum, suffimina tussientium, et difficulter spiritum trahentium, pastillus fumo excitando per infundibulum idoneus. Abrotoni, sandaracae, sinapis, cardamomi pares portiones contusas in pastillos cogito

B b 3

et

VII. 57. p. 405. quod emplastrum dicitur apud Oribasium de fractur. p. 113. amuletum contra hydrophobiam ei tribuit auctor anonymus cel. Sims p. 5.

Θώρακος] addit Cod. D. Θετέον.

ἐμπλαστὰ] Cod. E. ἐμπλαστὰ.

ἤτε] Codd. A. et C. ἢ. Cod. D. τὴν τε. Cod. E. εἴτε διὰ τοῦ.

καὶ ἢ] Cod. D. καὶ τὴν. Cod. E. καὶ ἀνηθίνου.

ὑποκαπνίσματα] Iterum caput novum, nempe CXI. in Codd. A. et C. qui ἀποκάπνισμα legit. Cod. D. ὑποκαπνισμοῖς δὲ χρῆσθαι τοῖςδε· ἐπὶ δὲ βησσόντων καὶ δυσπνοῦντων τροχίσκος. ac sic quoque Cod. B. ἐπὶ δὲ τῶν β. in Cod. E. adscriptum GZ.

εἰ τε.] delet articulum Codd. A. et C.

Χοάνης] Alexander Aphrod. lib. II. probl. 3. χάνη et χάνειον. leg. χώνη. Pollux lib. VII. c. 24. sēgm. 106. Moeris p. 123. χοάνην Ἀττικῶς· χώνην Ἑλλήνες. Codd. A. C. et E. χώνης, χώνος Hippocrates de Corde p. 268.

ἴσα] Cod. D. ὁμοίως.

ἀβροτόνου] Glossae Jatricae Mss. ἀβρότονος, ἢ μελιτίνη. conf. Plinius lib. XX. c. 7. Schol. Nicandri ad Ther. vs. 60. ubi corrig. διὰ τὸ δυσπνοῦσιν εἶναι χρήσιμον. vid. Aelianus H. A. lib. IX. c. 33.

τροχίσκον] Codd. A. C. et E. τροχόν.

ἄλλος] Delet Codd. A. et C. et novum inchoant caput, nempe CXII. cujus lemma: τροχίσκος. Cod. D. ἄλλως omissa voce τροχίσκος. ἄλλος delet Cod. E. ante τροχίσκος legitur: περὶ ἀρτηριακῶν, (prae fixo numero Gη. in marg.) Ἀρτηρίας λέγονται αἱ (sic) νευρώδεις πόροι τοῦ σώματος. Cores.

τροχίσκος. σανδαράχης, τερεβινθίνης ἀνὰ οὐγγ. β'. κό-
σου φύλλον ἀνὰ δραχμ. δ'. λαζέρου, μασίχης ἀνὰ δραχμ.
γ' πεπέρεως κοκ. μ'. ποίει τροχίσκους, καὶ ὑποκάπνιζε
ἐπιρροφῶν οἶνον ἢ γλυκύν. ἄλλο. σύρακος, τερεβινθίνης,
σανδαράχης, μασίχης ἴσα, ὁμοίως χεῶ.

ΠΕΡΙ ΑΡΤΗΡΙΑΚΩΝ.

Κ Ε Φ. ΡΚς'.

Τὸν λάρυγγα, καὶ τὴν ὑποκειμένην αὐτῷ τραχείαν
ἀρτηρίαν ὑμὴν τις ἰσχυρῶς ἐπαλείφει. οὗτος δὲ ὁ ὑμὴν
ὕγραίνόμενος ἢ ἐλκόμενος, ἢ ἐκ κραυγῆς πολλῆς πλητ-
τόμενος.

σανδαράχης] Codd. A. et C. ἀνδράχης. Cod. E. post hanc vo-
cem addit σινήπεως.

φύλλον] φύλλον. Codd. A. C. et E. φύλλα.

λαζέρου] Alex. lib. XI. c. 1. p. 627. ubi vid. Goupylus. Solinus
c. 30. p. 244. et c. 31. p. 252. Salmasius ad eum p. 249.
Homon. Hyl. Jatr. c. 96. Du Cange Glossar. p. 1394. Pli-
nius lib. XIX. c. 3. Glossarium Philoxeni p. 104. lasar,
ὁπός. et p. 135. ὁπός σιλφίου, Lasar sive Lasar. Apulejus
Metamorph. lib. X. p. 272. Codd. A. C. D. et E. σκορδο-
λαζέρου.

δραχμ. γ'.] Cod. E. οὐγγ. γ'.

κόκκια μ'.] Codd. A. et C. κόκκια ε'. Cod. D. κόκκους.

τροχίσκους] Codd. A. et C. τροχόν.

ὑποκάπνιζε] editio Martii operarum incuria ὑποκατένιζε. Codd.
A. et C. ἐπικάπνιζε.

ἐπιρροφῶν] Cod. D. ἐπιρροφῶν. Cod. B. ἐπιρροφούντα.

ἢ γλυκύν] vid. ad c. 35. Codd. A. et C. οἶνον γλυκύν. Cod. E.
οἶνον γλυκύν. Cod. D. οἶνον γλυκύν.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

τερεβινθίνης] τερεβινθίνης Codd. A. et C.

μασίχης] ignorat Cod. D.

C a p. CXXVI.

Περὶ ἀρτηριακῶν] Cod. E. πρὸς τὰς τῆς φωνῆς ἀποκοπὰς. Γη'.

Τὸν λάρυγγα] Galenus sec. loc. lib. VII. p. 255. Aëtius lib. VIII. c.
54. Paulus lib. III. c. 38. Adr. Heringa Qbf. cap. VII. p. 61.

et suffito. Alius pastillus. Sandaracae, therebinthinae, singulorum unciae duae, costi, folii, singulorum drachmae tres, piperis grana quadraginta, pastillos fingito, et suffumigato, vinumque seu sapam sorbeto. Aliud. Sty-
racis, terebinthinae, sandaracae, massiches, singulorum pares portiones eodem modo in usum adhibentur.

DE ARTERIACIS.

CAP. CXXVI.

Laryngem et quae ei subjacet, aperam arteriam pel-
licula quaedam arcte complectitur, quae si vel humidior
reddita, vel exulcerata, vel ex magna vociferatione per-
culsa

Bb 4

τραχείαν] Caret hac voce Cod. E.

ὄμην] Codd. A. C. et E. ἡμῖν. Cod. D. ὅμην.

τις] deest apud Aëtium, et in codd. Mss.

ἰσχυρῶς] Leg. ut apud Aëtium ἰσχυρὸς ὑπαλείφει et apud Ori-
basium Anatom. p. 68. ἰσχυρὸς quodque in Codd. Mss.

ἐπαλείφει] Codd. A. et C. ὑπαλείφει. Cod. E. ὑπαλείφειν.

δε] delet Cod. B.

ὁ ὄμην] Pro τοῦ ὄμενος ὑγρανομένου ἢ ἐλκουμένου — πληττομέ-
νου. Quod ne quis solocum arbitretur, cavit diligentia doct.
Raphelii ad Marc. c. XII. 40. p. 411. Aristophanes Lysistr.
vf. 13. εἰρημένον pro εἰρημένον, ut ibi docet Schol. et Bisetus.
Nolter c. 170. κενωθὲν γὰρ ὑαλῦδες φλέγμα, παύονται τῆς ὀδύ-
νης. et c. 194. τικτόμενοι τὸ πνέυμα. In inscriptionibus Ita-
licarum hoc non infrequens aut insolitum esse docuit doct.
Edm. Chishull ad inscript. Sigeam p. 81. Moschio de morb.
mulier. c. 93. et c. 126. ubi vid. magnus Contr. Gesnerus.
conf. supra c. 123. et Lesbouay de schemat. p. 183. Schol.
Homeri ad Iliad. A. vf. 171. et ad Iliad. II. vf. 264. Casau-
bonus ad Polyeni lib. I. c. 18. p. 37. Contrarium habes apud
Diodorum Sic. lib. XII. p. 490.

ἐλκόμενος] leg. ἐλκόμενος vel quod malim ἐλκούμενος ac ita Codd.
D. et E. propter illa quae infra ad cap. 166. notavi. Similem
errorem apud Pollucem sustulerunt viri docti lib. I. c. 11. segm.
201. Vel legend. ἡλκόμενοι. Lexic. de Spirit. a cel. Val-
ckenario editum p. 223. ἡλκόμενος, ὁ τετραυματισμένος. Ev.
Lucae XVI. 20.

ὁ ὄμην] Codd. A. et C. ὅμην.

τόμενος, βραγχώδης γίνεται ἡ Φωνή, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ
 κρυγῆς βοηθεῖ λούτρον εὐκρατον, καὶ τροφαὶ ἐπιτή-
 δειοι ὄντες διὰ τοῦ ἀμύλου, καὶ ὡς ροφητὰ καὶ τὸ γάλα,
 καὶ τὰ διὰ τῆς τραχανάνθης ῥοφήματα. ἀρτηριακὴ πρὸς
 τὰς τῆς Φωνῆς ἀποκοπὰς. κόμμεως δραχμ. β'. τραχα-
 νάνθης δραχμ. α'. ἐψέματος χοίνικα α'. νόψας ταῦτα
 συνλείωσε μετὰ τοῦ ἐψέματος, καὶ ἔπει ἐπ' ἀνδράκων
 κενῶν. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐπὶ τῆς χρείας δίδου εἰς ἐσπέραν βα-
 λῆν ὑπὸ τὴν γλώσσαν καὶ κατέχειν, καὶ τὸ σίελον κα-
 ταπινέτω. ἄλλο πρὸς εὐφωνίαν. Τραχανάνθης δραχμ.
 5.

βραγχώδης] ἡ βραχάδη Codd. A. et C. Cod. E. τὴν βραχάδην
 Φωνὴν ἀποτελεῖ.

Φωνή] Cornutus de nat. deor. c. 35. p. 234. ἀὴρ γὰρ πεπληγμένος
 ἡ Φωνή. Theophrastus Bulg. in Ev. Joannis c. 1. p. 572.
 Φωνὴ μὲν ἐστὶν πνεῦμα ἀδιάρθρωτον, ὃ ἐκ τοῦ θάρακος ἐξέρχεται,
 ὅταν δὲ ὑπὸ τῆς γλώττης διαρθρωθῇ, τότε γίνεται λόγος. Artic-
 ulum delet Codd. A. et C. et legunt Φωνή.

καὶ τοὺς] Codd. A. et C. καὶ τοῖς, quam lectionem praefero, quae
 convenit verbo βοηθεῖ et sequenti ἐπιτήδαιοι, vid. Jac. Grono-
 vius ad Arriani de exped. Alex. M. lib. I. c. 10. p. 22.

ἐπιτήδαιοι ὄντες] pro hisce Codd. A. et C. οἷον τὰ Cod. B. οἷα
 διὰ τοῦ. Cod. E. αἱ λεαίνουσας, οἷον ταῖς διὰ. Cod. D. τρο-
 φαὶ ἀδνηκτοί. conf. Hebensteit Palaeol. Therap. p. 628. Jo.
 Chrysostomus T. I. p. 152. τὰ ἐπιτήδαια φάρμακα ἐπιτιθένας.

ἀμύλου] Cibum gratissimum ex amylo parare docent Glossae Mss.
 Aethiopi: Ἀμυλον ἐστὶ τὸ κατὰσαστον τὸ ἐκ τοῦ σίτου γινόμενον·
 μινύντες γὰρ τοῦτο τὸ ἀμυλον τῷ χυλῷ τῶν ἀμυγδαλῶν, ποι-
 οῦσι ἰδέσθαι συθέτον ἡδιστον τὸ καλούμενον διαγάλακτον. In
 deliciis apud veteres erat ἀμυλος, inquit Dan. Heinsius Lect.
 Theocrit. c. XXVII. p. 382. conf. c. 122.

καὶ] délent Codd. A. et C.

ῥοφητὰ] Codd. A. et C. ῥητὰ. Cod. D. ῥυτὰ. Cod. E. ῥυκτὰ.

καὶ τὰ] Codd. A. et C. καὶ τὸ — ῥοφήμα.

ἀρτηριακὴ] Scribonius Larg. c. XVIII. 74. Isidorus Origin. lib.
 IV. c. 9. Arteriaca (medicamenta) quod apta sint gutturis
 meatui, et tumores faucium et arteriarum leniant. In codd. A.
 et C. novum hic incipit caput cum duplici lemmate: πρὸς ἀρ-
 τηριακῆς et πρὸς τὰς τῆς Φωνῆς ἀποκοπὰς. Cod. E. ἀρτηρια-
 κα et jungitur praecedenti ῥοφήματα.

culsa fuerit, rauca fit vox. In hoc itaque casu succurrit balneum temperatum et cibi apti, qui constant ex amylo, et ova sorbilia et lac, et ex tragacantho sorbitiones. Arteriaca ad vocis interceptionem, gummi drachmae duae, tragacanthae drachma, sapae choenix unus, contusa haec et cum sapa contrita, coquito sub prunis sine fumo. Et cum usus postulat, vesperi sub lingua tenendam exhibeto, et salivam devorare iubeto. Aliud quod facit ad vocis bonitatem. Tragacanthae drachmae

Bb 5

sex,

ἀποκοπὰς] Codd. B. et D. διακοπὰς.

τραγακάνθης] Codd. A. et C. τραγακάνθου.

ἐψήματος] Codd. A. C. et E. ἐψήματος.

χοίνικα α'.] Exulat e Cod. E.

κόψας] Cod. E. κόψον.

συνλείωσε] Codd. omnes συνλείωσον ac ita legendum.

ἐψε] leg. ἐψε.

κενῶν] pro καινῶν, ut habent Codd. A. et C. nam recentiores ita scribebant, vid. *Salmasius* ad *Solinum* p. 481. et ad *Spartianum* p. 680. *Wesselingius* ad *Diodori* Sicul. lib. III. p. 217. *Longus* lib. III. p. 76. Δάφνης δὲ κενὴν τέρψιν ἀτέρπετο. Puto ita iunui carbones vivos ut loquitur *Eros* de pass. mulier. c. 2. p. 225. vel probe accensos, quantum opus est ad coctionem ut explicat coquus apud *Athenaeum* lib. VII. c. 11. p. 291.

τὸ πῦρ μόνον

Ποιεῖτε τοῖς ὀπτοῖς, μὴτ' ἀνιμμένον

Τὸ γὰρ τοιοῦτ' οὐκ ὀπτόν, ἀλλ' ἐφθόν' ποιεῖ,

Μήτ' ὀξύ.

Cod. D. κινῶν. Cod. E. τινῶν. quam lectionem praeferendam cenfeo. Ita quoque *Aelianus* H. A. lib. VII. c. 21. ζέον ὕδωρ, καὶ γὰρ ἦν ἐπὶ τινῶν ἀνθρώπων θερμαινόμενον.

χερεῖς] Cod. E. χερὸς.

εἰς ἐσπεράν] Cod. E. ἐσπέρας. *Achilles* Tat. lib. IV. p. 263. περὶ τὴν ἐσπεράν δοῦναι πικρῶν.

βαλεῖν] Codd. A. et C. βάλλειν. leg. βάλλειν ut habet Cod. E.

τὸ σιέλον] leg. τὸν σιέλον si *Thomam* Mag. p. 791. et *Moeridem* p. 102. audias, conf. *Pallux* lib. II. c. 4. segm. 103.

καταπινέτω] Codd. A. et C. καταπιέτω.

ἄλλο] Margo Cod. E. περὶ συμφωνίας (l. εὐφωνίας) GḐ.

τραγακάνθης] Cod. E. τραγάκανθον κόκκισ α'.

ς'. γλυκέρειζης χυλοῦ δραχμ. β'. λιβάνου δραχμ. α'. κόμ-
μεως δραχμ. ε'. κρόκου δραχμ. α'. Φοινίκων δραχμ. ε'. γλύ-
κεως οἴνου τὸ ἄρκοῦν, ἔψει ὡς προεῖρηται, καὶ χρῶ. ἄλλο.
κρόκου δραχμ. ζ'. γλυκυρέειζης, ναρδοσάχυος ἀνὰ δραχμ. δ'.
σμύρνης δραχμ. γ'. λιβάνου δραχμ. γ'. ὑοσινάμου σπέρ-
μα γο. α'. πεπέρεως κόκκια ν'. μέλιτος τὸ ἄρκοῦν δίδου
ὑπὸ τὴν γλῶσσαν κατέχειν. ἄλλο. χυλὸν κράμβης μετὰ
μέλιτος ἐψήσας ἕως πάχους δίδου ἐκλείχειν.

ΠΕΡΙ ΟΡΘΟΠΝΟΙΑΣ

καὶ δυσπνοίας, καὶ ἄσθματος.

Κ Ε Φ. PKZ.

Τοὺς ἄνευ τοῦ πυρέττειν ἀναπνέοντας πτυινὸν, ὡς
ἐπὶ δρόμου, ὀνομάζουσιν ἄσθματικούς ἐκ τοῦ συμπτώ-
ματος.

ἄλλο — λιβάνου] delent Codd. A. et C. sed novum inchoat ca-
put, cujus leimma est πρὸς εὐφάντων.

λιβάνου] addunt Codd. A. et C. χονδρῶδες ὑπὸ γλῶσσαν σάλευε.
καὶ κινεῖμενον λύεσθαι καὶ πᾶβῃ (leg. πᾶν) βῆχα· κάρδαμον,
λύαν μετ' ὕδατος δίδου πίνειν εἰς καίτην, καὶ πρῶτ' α' καὶ β'.
βληχῶνον (leg. βληχῶνον vid. Schol. Theocriti ad Id. V. v. 56.)
μετ' ὕδατος ἐψήσας πότηζε. et hic finis hujus capituli.

χυλοῦ] Codd. A. et C. χυλὸν. et Cod. D.

γλύκεως] Cod. E. μετὰ γλύκεος οἴνου ἔψε.

τὸ ἄρκοῦν] ignorant Codd. A. et C.

ἔψει] addunt Codd. A. et C. καὶ χρῶ, omittis ὡς προεῖρηται.
Cod. D. ἔψαι.

ἄλλο] in Codd. A. et C. non invenitur. Cod. D. ἄλλως.

δραχμ. γ'] Cod. E. σμύρνης κόκκια γ'.

οὐ γΓ. α'.] Cod. E. δραχμ. ε'.

κόκκια] Codd. A. et C. κόκκοι η'. Cod. E. δραχμ. ν'.

γλῶσσαν] Tale medicamentum una voce dici ὑπόγλωττον auctor
Scaliger Scaligeran. prim. p. 85. vel ὑπογλωττίδα ut habet
Paulus lib. III. c. 32. p. 91.

ἄλλο] migrat e Codd. A. et C.

fex, radiculæ dulcis succi drachmæ 2. thuris drachma,
gummi drachmæ fex, vini dulcis quod sufficit, coquito,
ut supra compræhensum est, et utitor. Aliud. Croci
drachmæ septem, radiculæ dulcis, spicæ nardi singu-
lorum drachmæ quatuor, myrrhæ drachmæ tres, thu-
ris par pondus, seminis alterci uncia, piperis grana quin-
quaginta, mellis quantum satis est, sub lingua tenendum
dato. Aliud. Brassicæ succum cum melle, dum in-
spissetur coquito, et lambendum dato.

DE ORTHOPNOEA,

SUSPIRIO, ET SPIRANDI DIFFE-

CULTATE.

C A P. CXXVII.

Qui citra febrim crebro veluti ex cursu respirant,
asthmatici (quasi anhelosos dixeris) ratione symptomatis
appellanti-

χυλὸν [κράμβης] *Aristoteles Problem. Sect. III. 18.* ὅτι τὸν με-
χυλὸν γλυκὺν καὶ ῥυπτικὸν ἔχει, adde *Paxanum Geopon. lib.*
XII. p. 338.

ἔψησας] et [hoc verbum deest in Codd. A. et C.

πάχους] *Noster c. 159.* ἕως μέλιτος πάχους et ἕως γλοιῶ πάχους
c. 1. et 232. Plena locutio ἕως, vel ὡς μέλιτος ἔχει πάχος ut
c. 1. sed brevius *Cod. D.* ἕως παχυθῇ.

C a p. CXXVII.

καὶ ἄσθματος.] Verba hæc ignorant Codd. A. et C. in *Cod. D.*
lemma est περὶ ἄσθματος neglectis reliquis.

Τοῦς ἀνεν] *Ex Galeni sec. loc. lib. VII. p. 271.* contractum hoc
caput. *Celsus lib. IV. c. 4.* *Aræteus morb. chron. lib. I. c.*
11. *Caelius Aurel. morb. chron. lib. III. c. 1.* *Paulus lib.*
III. c. 29. quem ex nostro facile est emendare.

πυκνὸν] male apud *Galenum* πυκνοῦς legitur. *Cod. B.* πυκ-
νός.

ὡς ἀπὸ] *Codd. A. et C.* ὡς καὶ ἀπὸ.

ματος, ἀπὸ δὲ τοῦ σχήματος τοῦ θώρακος διὰ τὸ ἅπαν
ὀρθιον φυλάττειν φόβῳ τοῦ πνιγῆναι, ὀρθοπνοϊκοὺς κα-
λοῦσιν· γίνεται δὲ τὸ πάθος ἀπὸ παχέων τε καὶ γλί-
σχωρων χυμῶν, ἐμπλασθέντων τοῖς βρογχίοις τοῦ πνεύ-
μονος. ἡ δὲ δύσπνοια κοινόν ἐστι σύμπτωμα καὶ τούτοις,
καὶ ἑτέροις πλείοσι. σκοπὸς δὲ τούτων τῆς θεραπείας
ἐκδαπανῆσαι τὸν γλίσχρον χυμὸν καὶ παχὺν· ὅξος τοί-
νων αὐτοῖς ἀρμόζει τὸ σκυλλητικόν, καὶ ἡ σκίλλα ὀπτῇ
λείᾳ, μετὰ μέλιτος ἐκλειχόμενη, καὶ κάθαρσις διὰ τῆς
ἱερᾶς, καὶ ἔμετοι ἀπὸ ῥαφανίδων, ἀριστολογία στρογγύλη
πινομένη, ἡ κενταυρίου τοῦ μεγάλου ἡ ῥίζα, ἡ καλαμίν-
θου ὁ καρπὸς, ἡ ὑσσώπου, ἡ ἱρίς. εἰ δὲ χρεῖα κατεπί-
γει, καὶ φλέγμα τέμνειν, ἔξωθεν τὸν θώρακα κατὰ-
πλασσε διὰ σύκων καὶ αἶρας ἄλευρον, καὶ μάννα λιβά-
νου καὶ μέλι. ἀλείμμασι δὲ χρησέον θερμοτέροις, οἷον
ἱρίνα

σχήματος] Galenus συμπτώματος.

ἅπαν] Omisit in versione interpres: ponitur apud recentiores pro
ὅλον totum, ut dixit Aretaeus l. c. Oribasius de fractur. I. p.
58. ἅπαντός τε μορίου ψαύων. conf. c. 37. Ex Galeno vero
supplendum σώμα. Florus lib. III. c. 3. p. 223. per omnem
diem conciditur barbarus.

ὀρθοπνοϊκοὺς] Hoc morbo laboravit Jo. Tzetzes ut queritur Chil.
VI. vf. 70. et Herodes Tetrarcha ut testatur idem Chil. XIII.
vf. 28.

καλοῦσιν] Codd. A. et C. καλοῦσι.

τὸ πάθος] addunt Codd. A. et C. ἀπὸ πάθος.

βρογχίοις] Oribasius Anatomia. p. 70. Sextus Empir. adv. Mathe-
mat. p. 266. εἰ βρογχῶν ἐπτυκεν, οὗτος, ἑλκος ἔχει ἐν πνεύ-
μονι οὗτος. Codd. A. et C. τοῖς βρόγχοις τοῦ πνεύματος.
Cod. E. βραχίοις.

δύσπνοια] Galenus de respirat. lib. I. c. 1. Actuarius lib. I.
c. 36.

πλείοσι] Nimium βραχυλογία hic indulgit noster, debuisset saltem
ex Galeno addere πάθεσιν, nisi maluerit subaudiri καμνοῦσι.

ἐκδαπανῆσαι] Codd. A. et C. ἐκδαπανήσας.

ὅξος] Marcellus Empir. c. XVII. p. 122. Plinius lib. XXIII.
c. 2.

σκυλλητικόν] Codd. A. et C. σκυλητικόν.

σκίλλα] Plinius lib. XX. c. 9.

appellantur, a forma vero thoracis, quem rectum servare suffocationis metu coguntur, orthopnoeici nominantur. Fit porro hic affectus, a crassis glutinosisque humoribus, fistulosis pulmonum cartilaginibus infarctis. Difficultas vero spirandi, non tantum huic morbo, sed multis etiam aliis accedit, scopus itaque curationis totus esse debet, ut glutinosus humor et crassus absumatur. Acetum igitur e scilla convenit, et scilla ipsa tosta et in pulverem redacta et cum melle pro delinctu adhibita, purgatio quoque per hieram fieri debet, et vomitus radícula eliciendus. Vel aristolochia rotunda potui danda, vel centaurii magni radix, aut nepetae semen, vel hyssopum vel iris. Quodsi necessitas urget, pituita quoque extenuanda et cataplasmata ex ficibus et lolii farina et thuris manna, vel melle exterius thoraci ex parte exteriori admovenda erunt. Uti praeterea oportet inunctionibus

λεία] Codd. A. et C. λία. conf. c. 236.

ἐφαρινίδων] Codd. A. et C. ἐφαρινίδων. Inter diuretica recenset Rufus Ephes. de renum affect. c. 7. p. 6. ubi monet praeterea, ut probe decoquatur.

καλαμίνθου] Codd. A. et C. καλαμίνθης.

ύσσώπου] ύσσωπος.

ίρις] Cod. E. ἴρις.

εἰ δὲ] Codd. A. et C. ἡ δὲ.

φλέγμα] Leg. φλεβὰ ut apud *Pantum* et in Codd. A. et C. Cod. E. φλέβαν. vel leg. φλέγαν, nam recentiores φλέγα dicere pro φλεψ̄ auctor est *Du Cange* Glossar. p. 1683.

τέμνειν] Cod. E. τέμνε,

τὸν θώρακα] Cod. E. τοῦ θώρακος.

κατάπλασσε] Cod. E. κατάπλασσε δὲ.

αἶρας] Codd. A. et C. ἔρας. *Bodaeus* ad *Theophrasti* H. Pl. lib. VIII. c. 7.

ἄλευρον] Codd. A. et C. ἀλεύρων.

καὶ μέλι] caret Codd. A. et C. Cod. E. μέλι ἐπίθετο.

δὲ] abest a codd. A. et C.

οἶον] Codd. A. et C. ἡ.

ἰρίνω μύρω, ἀνιδίνω, πηγανίνω, καὶ μαλάγμασι χρησέον
τοῖς ἔλκεν τὰς ἰχῶρας δυναμένοις· χρῶ δὲ καὶ τοῖς ὑπο-
καπνισμοῖς τοῦ προγεγραμμένοις. Πόματα ἀσθματι-
κοῖς, πολίου, ἀβροτόνου, καστορίου, ἀμμωνιακοῦ θυμιά-
ματος ἴσα μέλιτι Φυράσας, δίδου. ἄλλο. καστορίου, ἀμ-
μονιακοῦ θυμιάματος ἀνὰ δραχμ. ἢ. πεπέρεως κόκκοι
μ'. γλυκεῖ οἶνω ἀναλαβὼν, δίδου κυάμου μέγεθος σὺν
μελικράτῳ.

ΠΕΡΙ ΑΙΜΑΤΟΣ

πτύσεως.

Κ Ε Φ. ΡΚΗ.

Αναπτύσσεται αἷμα ἐκ τῶν θώρακος, ἢ τοῦ πνεύμο-
νος, ἢ τῆς τραχείας ἀρτηρίας, ἢ ἐκ τῆς κεφαλῆς κατα-
φερόμενον, καὶ ποτὲ μὲν κατὰ ῥῆξιν ἀγγείου, ὡς ἐπὶ
καταπτώσεως, καὶ γίνεται ἀθρόα καὶ πολλὴ ἢ κένωσις.
εἰ δὲ κατὰ διάβρωσιν, οὐκ ἀθρόως, ἀλλὰ κατὰ βραχύ ἢ
ἀναγωγὴ τοῦ αἵματος γίνεται, ἐκ δριμέων βρωμάτων, ἢ
ἐκ

ἰρίνω] Codd. A. et C. ἰρρίνόβρω, pro-ἰρίνω μύρω.

ἀνιδίνω] Codd. Mss. ἀνηθίνω.

τὰς ἰχῶρας] τοὺς ἰχῶρας. et sic Cod. E. Codd. A. et C. τὰς
χῶρας.

πόματα] Paulus πόμα. Dionysius Perieget. vs. 734.

— Δερκεβίων τε καὶ ἀφισίων πόμα Βάντρων.

Novum caput hic faciunt Codd. A. et C. cum hac epigraphe
πότα ἀσθματικῶς. Cod. B. vero, ut editio Martii. Cod. E.
margo addit ρα'.

ἀβροτόνου] Cod. E. ἀβροτονίου. conf. c. 125. Aelianus H. A. lib.
IX. c. 33.

ἴσα μέλιτι] Codd. A. et C. μέλιτι ἴσα. Cod. E. μετὰ μέ-
λιτος.

δραχμ. ἢ.] Codd. A. et C. κόκκια ἢ.

κόκκοι] Codd. A. et C. κόκκους. Cod. E. πεπέρεως δραχμ. κ'.

γλυκεῖ] Codd. A. et C. γλυκῦ.

σὺν μελικράτῳ] Cod. E. ἐν μελικράτῳ.

nibus calidioribus, unguento irino nimirum, anethino, rutaceo, et malagmatis, quae serofas humiditates extrahere possunt, novissime etiam suffumigationibus supra positis. Potio suspiriosis apta, polii, abrotoni, castorii, stillae Ammoniacae pares poritones melle subigito, et exhibeto. Aliud, Castorii guttae Ammoniacae, singulorum drachmae octo, piperis grana quadraginta, ex his vino dulci exceptis, quod fabae magnitudinem habet, cum aqua mulsa exhibetur.

DE SANGVINIS

EXPVITIONE.

CAP. CXXVIII.

Sanguis aut ex pectore, aut ex pulmone, aliquando ex aspera arteria expuitur, interdum etiam a capite deorsum fertur, idque vel ob vasis rupturam, ut in casu cum sanguis et subito et copiose erumpit, vel exesa parte aliqua, et tum non subito sed paulatim exit, et sit hoc vel ob cibos vel fluxiones acres, vel ore alicujus venae

Cap. CXXVIII. Cod. E. ρβ.

ἀναπτύεται] Galenus sec. loc. lib. VII. p. 267. Aretaeus acut. morb. lib. II. c. 2. Aëtius lib. VIII. c. 65. Alex. lib. VII. c. 1. Paulus lib. III. c. 31. Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 9.

ἢ τοῦ] Distingunt haec medici, noster capite 132. καὶ εἰ ἐστὶν ἀφρῶδες καὶ ξανθόν, ἐκ τοῦ πνεύματος ἐστὶν· εἰ δὲ μέλαν, ἐκ τοῦ θώρακος. Aretaeus de sign. et caus. acutor. lib. II. c. 8. p. 21. A. conf. Marcus Aurel. Severinus in Th. Bartholini Epist. Med. Cent. I. ep. 68. p. 279.

ἐξήξιν] Iterum hac voce utitur noster c. 259. saepius Alexander Aphrod. lib. I. probl. 119.

ἢ κένωσις] ἢ migrat e Cod. E.

ἀθρόως] Cod. E. ἀθρόος. conf. c. 37. et 143. Synesius Ep. 69. ἀλλ' ἐφθασαν ἐκχυθέντες ἀθρόον κατὰ τῆς χώρας.

ἀναγωγὴ] Caelius Aurel. l. c.

δριμύτων] Codd. A. et C. δρυμαίων et mox δρυμαίων.

ἐκ κατάρρεου δριμέως· εἰ δὲ κατὰ ἀνασόμωσιν, ἐκ λου-
 πρῶν ἀμέτρων, καὶ θερμοῖς χωρίοις. οἷον εἰ μὲν ἐκ τῶν
 κατὰ τὸν σόμαχον ἢ τὴν γαστέρα ἔρχεται χωρίων· εἰ δὲ
 μετὰ βηχός, ἐκ τῶν ἀναπνευστικῶν ἀνάγεται μορίων.
 τοὺς μὲν ἐπὶ κατάρρεω πτυσάντας αὐτίκα Φλεβοτομεῖν,
 δεσμεῖν δὲ καὶ τὰ ἄκρα, καὶ ἀνατριβεῖν σὺν ἐλαίῳ πα-
 λαῖν, τροφήν δὲ προσάγειν τῶν αὐξηρῶν, οἷον ῥοιᾶς, ἢ
 μήλων, ἢ ἀπίων, ἢ συνεψείσθωσαν τοῖς ῥοφήμασιν·
 εἴτα δίδου τὸν δι' ἡλέκτρου τροχίσκον, καὶ τὴν θηριακὴν
 ἀντίδοτον πίνειν, εἴτα σικύας τῷ τραχήλῳ κολλητέον.
 Τοὺς δὲ ἐκ τῶν ἀναπνευστικῶν, τοῦτ' ἐστὶ τοῦ θώρακος
 καὶ πνεύμονος αἷμα πτύσαντας, Φλεβοτομητέον καὶ
 σπόγ.

κατάρρεου] Codd. A. et C. κατάρου.

θερμοῖς] Codd. D. et E. θερμῶν χωρίων,

εἰ μὲν] Cod. A. διὰ μέτου ἀναφέροιο ἐκ τοῦ σωμαχου ἢ τῆς
 γαστρὸς ἔρχεται. Cod. D. δι' ἐμέτων. Cod. C. δι' ἀμέτου.
 Cod. B. δι' ἐμέτων. Cod. E. δι' ἐμέτων ἀναφέρεται. ἐκ τοῦ
 σωμαχου ἢ τῆς γαστρὸς ἔρχεται.

ἔρχεται] Intorpres vertit *exampit*, potuisset etiam *venit*, vel *est*.
 ἔρχεσθαι apud Graecos, ut *venire* apud Latinos, pro *esse* dici
 observat N. Heinsius ad Ovidii Heroid. Epist. IV. vl. 113. p.
 51. conf. Burmannus ad Petronii c. 42. Synesius Epist. 106.
 p. 66. ἡδισον εἰς ἀπόλαυσιν ἔρχεται. Achilles Tat. lib. I. p. 11.
 οἷον ἀπὸ χιόνος ἄρτι λυθείσης ἔρχεται. ita enim *malum legere*,
 quam *αρχεται*. Celsus lib. III. c. 12. incertum est quando
 febris *ventura* sit. Aelianus H. A. lib. VI. c. 40.

ἀναπνευστικῶν] Hippocrates Aphor. V. 13.

τοὺς μὲν] Cod. E. τοὺς μὲν οὖν.

αὐτίκα] Codd. A. et C. αὐτοὶ καταφλεβοτομεῖν.

φλεβοτομεῖν] Cod. D. Μομεῖν. Monuit egregius Bolla legendum
 αὐτίκα δεσμεῖν· δεσμεῖν δὲ τὰ ἄκρα.

δεσμεῖν] improbat Scribonius Larg. c. XXI. 84.

ῥοιᾶς] Cod. E. ῥοιῶ.

ἀπίων] Codd. A. et C. ἀππίων. Codd. D. et E. ἢ μῆλα ἢ
 ἀπία.

συνεψείσθωσαν] Cod. E. συνεκρινάσθωσαν. videtur legend. συγκρι-
 νάσθωσαν.

ῥοφήμασιν] Codd. A. et C. ῥουφήμασιν.

venae patefacto, ex usu balnei immoderato, et partium calore, veluti cum ex locis circa stomachum vel ventriculum erumpit. Quodsi tussis est, e partium respiratori servientium aliqua educitur. Qui igitur ob fluxionem sanguinem expuunt, his statim sanguis mitti debet, et extremae partes deligari et oleo veteri perfricari, cibi-que offerri austero sapore, ut mala punica, poma, pyra, vel haec ipsa cum sorbitionibus coqui, pastillum denique Diaelectru, et theriacam antidotum potui dato, et collo cucurbitulas admoveto. Qui vero sanguinem e partibus respirationi servientibus, hoc est vel pectore vel pulmo-
ne

δι' ἡλεκτρον] *Paulus* lib. VII. c. 12. p. 273. *Caelius Aurel.* l. c. c. 13. p. 408. *Petr. Petitus ad Avetacum* p. 253. *Codd. A. et C.* δι' ἡλεκτρον.

τροχίσκον] addit *Cod. D.* καὶ τὸ χοράλιον.

πίειν] *Codd. A. et C.* πίνειν. Noster πίνειν maluit c. 10. 35. et 233. capite vero 36. πίνειν, vide quae mox notat *Schol. Aristophanis. Achilles Tat.* lib. II. p. 117. καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ Φαρμακῶ. Sed hanc distinctionem non adeo observant auctores, vel librarii. *Paulus* l. c. καὶ τῆς θηριακῆς ἀντιδότου, omisso verbo πίνειν. *Varro* apud *Nonium* c. 2. §. 149. Vel maxime illic didici et sitienti videri theriacam mulsam, esurienti panem cibarium siligneum, et exercitatio somnium suavem. qui locus viros doctos exercitos habuit. *Petr. Victorius Var. Lect. lib. I.* c. 22. singulare potionis genus innui commentus est. *M. Aut. Mavretus Var. Lect. lib. IV. c. 14.* locum corruptum voluit ac legendum aquam pro theriacam, quem secutus est *Dinoyf. Gothofredus*: ast ei refragantur *Hier. Mercutialis Var. Lect. lib. II. c. 17.* et *Marfil. Cagnatus Var. Obs. lib. II. c. 25.* Procul dubio *Varro* medicos imitatus est, qui verbum πίνειν de speciebus aridis usurpant, vehiculo celato, quo commode adsumi queunt. Noster plura exempla subministrat, quorum hoc imitar omnium c. 282. διδοίαι πίνειν καλαμίνθης φύλλα ξηρά. conf. c. 10. et c. 38. βοηθεῖ δὲ τοῦτοις πινόμενα — καὶ τὸ κασέριον. *Varro* iterum *Quinquatr.* apud *Nonium* c. 3. §. 4. Quid medico mihi est opus, nempe tuo, absynthium ut bibam gravem et castoreum. Bibere pro edere posuisse *Jul. Capitolinum* p. 106. observat ibi *Salmasius. Aristophanes Vesp.* vs. 148.

πιθ' ἐλλέβορον.

ubi *Schol.* ἐπισημαίνονται τὴν λέξιν, καὶ ταῦτα τὸ χ. ὅτι τὸ μὲν πῖθι ἐπὶ Φαρμάκου λέγουσι, καὶ λαγῶν ταράξας πῖθι τὸν θάλασσαν. T' δὲ πῖς, ἐπὶ τοῦ ποτοῦ. conf. quae idem de verbo καταχῶν tradit ad *Equit.* vs. 1089. Solent medici compositio-

σπόγγοις ἐξ ὀξυκράτου χλιαροῦ πυριασέον τοὺς τόπους·
ἢ ἀπλύτοις μαλίοις μετὰ ῥοδίνου, ἢ μυρσίνου σὺν ὄξει,
ἢ σὺν οἴνῳ αὐξηρῶ. Κατὰ πλάττειν δὲ τὸν θάρακα κύκ-
λῳ, καὶ μάννῃ λιβάριου, ἢ συπτηρίᾳ καὶ ἀνακίᾳ, ἢ κη-
κίδας ἐμβαλεῖν τὸ κατὰ πλάσμα, εἴτα δι' ἰτεῶν ἐπιθε-
τέον ἐμπλαστρον. Διὰ σώματος δὲ ταῦτα δίδοναι, βα-
λαύσιον, βῶλον, λημνίαν σφραγίδα, σαμβασην λίθον,
αἶμα-

nes denominare a speciebus siccis tantum: sic nostr. c. 293. ὁ
δισπολίτης, ubi Codd. A. et C. ὁ κηρὸς δισπολίτης, nulla
habita ratione mellis, quocum pulverem miscere oportet.
Plura exempla detegit lector apud nostrum, si animum ad-
verterit.

κολλητέον] Codd. A. et C. κολλητέον.

τοὺς] Codd. A. et C. τῶν δὲ et mox πτυσάντων. Cod. D. τῶν
δὲ.

τοῦ θάρακος] Cod. E. θάρακος καὶ τοῦ.

σπόγγοις] Cod. E. σπόγγον.

τοὺς τόπους] Cod. E. εἰς τοὺς τόπους.

ἀπλύτοις] Codd. A. et C. ἀπλήτοις.

μαλίοις] Dionysius Perieg. vi. 941. et 1031. Sophocles apud Schol.
Euripidis ad Phoeniss. vi. 1262. Diminutivum hoc Stoicis fa-
miliare fuisse adfirmat Hadr. Junius de coma p. 305. Graeci
recentiores illud frequentant ut observat Spon Petit Diction.
p. 394. les cheveux, la laine, la malia. Glossae Jatricae Mss.
ἐρίοις εἰς ὑπήρεις (l. οἰσυνήρεις) μαλλί ἀπλῆτα. Cod. D.
ἐρίοις.

ῥοδίνου] Subaud. ἐλαίου. vid. Aretaeus cur. morb. acut. lib. II.
c. 2. p. 96.

ἢ μυρσίνου] Cod. E. ἢ σμύρνης καὶ σὺν.

σὺν οἴνῳ] Delent praepositionem Codd. A. et C.

κύκλῳ] interpres farinae polline: Panlum secutus, qui habet γῦριν,
ac sic Codd. A. C. et E. similiter c. 132. sed his in lucis apud
nostrum κύκλος sive κύκλον est placenta vel panis orbicularis,
eo quod Graeci κύκλον rotundum vocant, ut docet Lactantius
ad Statii Achill. lib. II. vi. 193. cocturae expers, quam signifi-
cationem hujus vocis praetereunt lexica vulgaria. Prius patet
ex loco Aeneae Sophist. ep. XIV. p. 425. τὰ λάχανα οὐ μάλ-
λον εἶδον, ἢ δέας, ἢ πάλας τὸν ἐκ μέλιτος καὶ ἀμυγδαλῶν συμ-
πλακέντα κύκλον. Alterum colligo ex varia lectione Cod. E.
ad nostri c. 120. ἐξαίθεν δὲ πυριασέον σπόγγοις, ubi codex ille
addit ἢ κυκλίοις ὤμοις. De ultima voce, vide quae notavi ad

ne expuunt, his vena incidenda, et partes ex posca tepida fovendae erunt, vel lana succida cum rosaceo, vel myrtheo, et modo cum aceto modo cum vino austero. Pectori vero cataplasmata admovenda ex farinae polline, et thuris manna, vel alumen vel acaciam, vel gallas ad-
 jicere, vel emplastrum ex salicibus superimponere. Per
 os autem dari debent, balaustrum, bolus, lemnia terra,
 quam sigillum dicunt, lapidem, sambastem, vel haema-

Cc 2

titem,

c. 115. pro κύκλοις maluit librarius κυκλίοις, quā forma deletur quoque alibi, ut c. 128. ubi pro ἀβρότονον magis ei ar-
 risit ἀβροτόνιον et c. 129. τερεβινθίου pro τερεβινθίνης. Panem
 in cataplasmate adhibitum habes. c. 86. Fuit cum apud Ae-
 neam ἡσθιον non εἶδον legendum suspicarer; sed recte se habet
 τὸ εἶδον, nam est adspicere ἐπιθυμητικῶς. vid. Palaeophatus c.
 47. De placentarum forma varia, vid. Berkelius ad Stephanum
 Byz. de Urb. p. 664.

συπτηρία] Codd. A. C. et E. συπτηρίαν, et mox ἀκουκίαν, et κη-
 κιδας.

κηκιδας] Cod. E. κικίδα.

ἐμβαλῆν] Leg. ἐμβάλλειν, ac sic codd. A. C. et E.

ἐμβαλῆν τὸ κατάπλασμα] Leg. εἰς τὸ κατάπλασμα. sic cap. 86.
 ἐμβαλε εἰς τὸν πόρον. Theophrastus Char. c. 9. εἰς τοὺς
 ζώων ἐμβάλλειν. frequentius noster hoc verbum cum casu
 tertio contraxit vid. c. 2. 71. 93. ac sic Codd. A. et C. τῷ
 καταπλάσματι. ac tunc subaudiendum ἐν. aut a verbo retrahendum
 Dicitur apud Stobaeum Serm. 159. p. 563. ἐμβαλλόμενοι ῥύπον ἐν ζῳᾷ ἀνελευθέρων παιδων. Synesius Ep. 67. p. 44.
 ὅταν εἰς ἐκκλησίαν ἐμβάλλασι. cum casu tertio idem Ep. 109.
 p. 70. Heliodorus lib. IV. p. 193. εἰς ἀφρασὸν τι δῶμα τοὺς
 ἐνοικοῦντας ἐμβαλόντες.

εἶτα] Leg. εἶτα τὴν δι', vel τὸ δι'.

ἑτέων] Codd. A. et C. ἰτέον. Cod. E. δι' ἐτέων.

ἐπιθετόν] Codd. A. et C. ἐπίθετον.

βαλαύσιον] Cod. D. βαλαύσια.

βῶλον] Codd. A. et C. βόλον.

λημνίαν] Codd. A. et C. λιμνίαν.

σαμβασήν] Ex hoc nostri loco, vocem hanc nulla addita exposi-
 tione Glossar. suo inseruit Du Cange p. 1330. Paulus I. c.
 habet ἀγήρατον λίθον, quem lapidem describit Aëtius lib.
 VIII.

αἱματίτην σὺν χυλῶ ῥοιᾶς, ἢ πολυγόνου χυλὸν σὺν κω-
ραλλίῳ. ἄλλο. γῆς ἄσπερος, λημνίας, κοραλλίου ἴσα δί-
δου λεία σὺν ὀξυκράτῳ. ἄλλο. λημνίας δραχμ. 15'. σα-
μίου ἄσπερος δραχμ. ἡ. σαρκιοκόλλης δραχμ. δ'. κόμμεως
δραχμ. β'. ξηρὸν δίδου μετὰ ἀφεψήματος Φοινίκων.

ΠΕΡΙ ΠΛΕΤΡΙΤΙΔΟΣ,

Κ Ε Φ. ΡΚΘ'.

Κυρίως πλευρίτις Φλεγμονή ἐστὶ τοῦ τὰς πλευρὰς
ὑπεζωκότος ὑμένος. συνεδρεύει δὲ δυσπνοία καὶ βῆξ, καὶ
συνεχὴς

VIII. c. 43. Vocem σαμβασήν proscribunt Codd. Mff. Codd.
A. C. et E. σάμιον ἄσπερα habent ejus loco.

αἱματίτην] Plinius lib. XXXVI. c. 20. Solinus c. 33. p. 266.
Isidorus Origin. lib. XVI. c. 8. Psellus de Lapid. p. 6.

πολυγόνου] Salmasius de Homon. Hyl. Jatr. c. 44.

ἄλλο] non habent Codd. A. et C. Cod. D. ἄλλως hic et mox
iterum.

ἄσπερος] Aëtius lib. II. c. 6. Paulus lib. III. c. 31. Schol. Ni-
candri ad Alexiph. vf. 149. Caelius Aurel. morb. chron. lib.
II. c. 7. ubi vide notas, adde Bald. Rousséum ad Celsi lib. V.
c. 14. p. 444. Salmasius ad Solinum p. 533. Tournesfort Iti-
nerar. T. I. p. 159.

λημνίας] Dioscorides lib. V. c. 73. Aëtius lib. II. c. 4. Schol.
Nicantri ad Ther. vf. 864. Eximia observatio apud Plutar-
chum T. III. p. 1758. ἐτι γε μὴν τῶν ἰατρῶν ἀκούομεν ὡς πᾶσα
γῆ τῷ γένει εὐφραίνει καὶ ψύχειν πέφυκε κ. τ. λ. conf. Matthio-
lus ad Dioscoridem p. 689. Vigneuil Marville melanges etc.
T. II. p. 308. Buonarrotti Antiquit. Vitrear. p. 19. Sed
perit sane fides sigillorum terrae Lemniæ inquit Freytagius
Noët. Medic. c. 20. p. 101. Codd. A. et C. λημνίας. Cod.
D. addit σφραγίδος. et λημνίας.

κοραλλίου] ita recentiores non [κοραλλίον observante Bodæo ad
Theophrasti H. Pl. lib. IV. c. 7. p. 419. et Rob. Keuchenio
ad Q. Ser. Samonicum p. 276. conf. N. Heinsius ad Ovidii
Metam. lib. IV. vf. 749. Codd. A. et C. κοραλλία. Cod. E.
καὶ κοραλλίου.

λεία] Omittit Cod. E.

ἄσπερος δραχμ.] Cod. E. ἄσπερος κέκ.

titem, cum succo mali punici vel herbae sanguinalis succum cum corallo. Aliud. Samiae terrae, quae aster dicitur, lemniae, coralli, pares portiones ex aceto tritas, cum posca exhibeto. Aliud. Lemniae drachmae sedecim, samiae quae Aster dicitur, drachmae octo, sarcocollae drachmae quatuor, gummi drachmae duae, siccum dato, cum palmarum decocto.

DE LATERIS DOLORE,

QVAE PLEVRITIS DICITVR.

C A P. CXXIX.

Pleuritis, qui nobis lateris dolor dicitur, proprie inflammationis est membranae, quae costas succingit. Huic

C c 3

simul

σαρκοκύλλης] *Plinius* lib. XIII. c. 11. *Glossae* Jatr. *Miss.* σαρκό-
κύλλα, τὸ δάκρυον τῆς περσικίας. Delent hanc vocem cum
sequenti *Codd.* A. et C.

ξηρόν] *Cod.* E. ξηρό.

ῥεψήματος] Decoctum hoc inter mitissima purgantia, quae per
urinas eliminant refert *Rufus* Ephes. de renum adfect. c. 10.
p. 9.

Φοινίκαν] Addunt *Codd.* B. et D. Δεῖ εἶδέναι ὅτι τὸ αἷμα ἐκ δια-
φόρων τόπων ἀνάγεται. ποτὲ μὲν γὰρ ἐκ τῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐστὶ
δ' ὅτε καὶ μετὰ βηχὸς ἀνάγεται· ἀλλ' εἰ μὲν ἐστὶν ἀφρώδες καὶ
ξανθόν, ἐκ τοῦ πνεύμονος ἐστίν. εἰ δὲ μέλαν ἐκ τοῦ θώρακος·
τούτους δὲ φλεβοτομῇ καὶ διαδεῖν τὰ ἄκρα, καὶ τῇ προσήκει-
ν θεραπείᾳ ὑποβάλλειν. Quae verba in editione *Martii* ini-
tium constituunt capitis CXXXII.

C a p. CXXIX.

Κυρίως] *Hippocrates* lib. II. de morb. p. 32. et de rat. vict. in
morb. acut. p. 72. *Celsus* lib. IV. c. 6. *Aretaeus* acut. morb.
lib. I. c. 10. et cur. morb. acut. lib. I. c. 10. *Caelius* Aurel.
morb. acut. lib. II. c. 13. *Aëtius* lib. VIII. c. 76. *Alexander*
Trall. lib. VI. c. 1. *Paulus* lib. III. c. 33. ex quo hoc caput
maximam partem desumptum est. *Priscianus* lib. II. c. 4. *Me-
letius* de natur. homin. p. 90. Lateris dolor dicitur *Floratio*
Serm. lib. I. Satyr. 9. vs. 32. *Codd.* A. et G. ὁ κύριως. *Cod.*
D. ὁ κύριως.

ὑπερ-

συνεχῆς πυρετός, καὶ πόνος ἄχρι κλειδὸς καὶ ὑποχον-
δρίου. τούτους, εἰ μὲν ἄχρι κλειδὸς ἢ ἐδύνη διαττίνει,
Φλεβοτόμητέον· εἰ δὲ εἰς ὑποχόνδριον, κάτω κατάρ-
τέον. οἱ δὲ νεώτεροι τῶν ἰατρῶν πάντες δεδιώτες τὴν
κάθαρσιν, πάντας Φλεβοτομοῦσι, κλυσηρίοις δὲ δριμυ-
τέροις χρωῶνται, οἷον ἐκ χυλοῦ πιτύρων, καὶ πενταυρίου,
καὶ νίτρου, πυρίαις δὲ ταῖς διὰ κέγχρου, ἢ κριθῆς, καὶ
αἰλῶν ἐν μαρσίπποις, ἢ ἐρίοις ἀπλύτοις σὺν ελαίῳ, καὶ
οἶνῳ. κατὰπλαστέον δὲ τὰ διὰ λινασπέρμου, καὶ κριθίνης,
καὶ

ὑπεζωκότος] *Caelius Aurel.* l. c. c. 16. *Oribasius Anatomic.* p. 70. *Theophilus Protospath.* lib. III. p. 49. *Pollux* lib. II. c. 4. segm. 219. *Codd.* A. et C. ὑποζωκότος. *Casp. Hoffmannus* de thorace c. 5. p. 6.

ὑμέρος] *vid. cel. Trillerus* de pleuritide c. I. p. 9. et *Caelius Aurel.* acut. passion. lib. II. c. 16.

συνεδρεύει] *operarum inadvertentia editio Martii συνεδρεύει.*

δυσπνοία] *Codd.* A. et C. δυσπνία.

καὶ βῆξ] *Convenit haec definitio cum illa quam ex Sorano adduxit Caelius Aurel.* acut. passion. lib. II. c. 13.

ἄχρι] *Hippocrates* de vict. ratione in morb. acut. p. 56. *Caelius Aurel.* l. c. c. 14. *Tully* *Essai sur les maladies de Dunkerque* p. 124.

ἄχρι — εἰ δὲ] *Delet Cod. E.*

εἰ δὲ εἰς] *Dod. E.* εἰ δὲ τὸ.

ὑποχόνδριον] *Hippocrates* l. c. καὶ *delent Codd.* A. et C. et ὑποχόνδριον habet.

κάτω] *Cod. E.* κατακαθάρτιον.

τούτους] *Codd.* A. et C. τούτοις.

ἢ ἐδύνη] *abest articulus a Codd.* A. et C. *Cod. D.* εἰ.

διαττίνει] *Paulus* διαττίνει.

ὑποχόνδριον] *Codd.* A. et C. εἰς τὸ ὑποχόνδριόν. *Cod. D.* εἰς τὸ.

ἰατρῶν] *Paulus* οἱ νεώτεροι δὲ πάντας Φλεβοτομοῦσι, ex nostro sup-
plendus, *conf. Caelius Aurel.* l. c. c. 19. p. 128. *Pleuriticos Athenis et Romae phlebotomatos pejus habuisse testatur Asclepiades apud Caelium* l. c. c. 22. *Codd.* A. C. et E. οἱ δὲ νεώ-
τεροι πάντες omissa voce ἰατρῶν.

δεδιώτες] *Cod. l. A.* et C. δεδιότες.

τῆς κάθαρσιν] *conful. Trillerus* de pleuritide p. 7.

simul accedit difficultas spirandi, tussis, febris continua, et dolor qui ad jugulum usque et praecordia penetrat. His, siquidem dolor ad jugulum usque processit, sanguis mittendus est, si vero ad praecordia, alvum purgare oportet. Nostri vero temporis medici omnes formidantes hanc evacuationem, omnibus venam incidunt, et clysteribus acrioribus utuntur, ex succo fursurum nimirum, centauro et nitro et ex milio fomentis, vel hordeo vel sale in facculis, vel lanis succidis cum oleo et vino. Cataplasmatibus vero uti oportet, ex semine lini et farina

C c 4. hordea-

πάντας] Cod. D. ὅλους. conf. quae notavi ad c. 37. et 127.

κλυστηρίαις δὲ] Cod. D. κλυστήριαις τε. Codd. A. C. et E. κλυστήριαι. δὲ. Latini recentiores *clustertia* dixerunt quam vocem Inter medico-barbaras retulit cel. Grunerus ad Aphrodisiacum suum.

δριμυτέροις] Codd. A. et C. δριμυτέροις. Qui clystina hoc inter acriora referatur id non exprobo. Aëtius enim lib. III. c. 159. p. 61. πιτύων δὲ χυλῶς — εὐπτε γὰρ ἀνευ δόξεως. et lib. V. c. 69. p. 84. κλυστήρι προτέρῳ, οἷον ἀφεψήματι πιτύων utendum. Conf. Trillerus de pleuritide p. 202. sed de centauro hoc intelligendum puto. vid. cap. 27. et c. 31.

ἐκ] delet Cod. E.

χυλοῦ] omissa praepositione Codd. A. et C. χυλόν.

πιτύων] Codd. A. et C. πιτυρίων. Cod. E. πιτύρου.

κενταυρίου] Codd. A. et C. κενταύριον καὶ νίτρον.

πυρίαις] Codd. A. et C. πυρίας δὲ τὰς. Cod. πυριῶν.

ταῖς διὰ] Cod. E. τὰ διὰ.

καὶ αἰλῶν] Cod. E. ἡ αἰλῶν.

μαρσίπποις] Juxta praeceptum Hippocratis de rat. viat. in morb. acut. p. 56. In facello dixit Coelius l. c. c. 19. p. 124. Moeris p. 23. βελάντιον, Ἀττικῶς, μαρσίππιον Ἑλληνικῶς. Ex Xenophonte μαρσίππους protulit cl. Stoeberus ad Thomam Mag. p. 139. Aretaeus cur. morb. acut. lib. I. c. 1. p. 76. A. Cod. B. ἐν μαρσηπείαις. Codd. A. et C. μαρσίποις. Cod. D. μαρσιπίαις.

ερίαις] Codd. A. et C. ἐρία ἄπλυτα. et Cod. D.

καταπλαστέον] Cod. D. καὶ καταπλάττεται. Cod. B. καὶ οἶνον ἐπιτηθέασι καὶ καταπλάττουσι.

δὲ] deficit in Codd. A. et C.

λυσσέμενον] ita quoque Aëtius l. c. Paulus διασπέρμενον.

καὶ ἀποζέματος χαμαιμήλου, καὶ ἀλθαίας, ἢ ἰσχαδῶν
καὶ ἀψινθίου, μέλιτος τε ὀλίγου. Ἀπὸ δὲ τὰς ἑπτὰ
ἡμέρας δευτέρον ἐλικτὸν δι' ἀμυγδάλων, καὶ κνίδης σπέρ-
ματος, καὶ ἐν μέλιτι συνλειωθέντων. Ἐπιθέματα δὲ τὸ
διὰ σαμψύχου, καὶ ἡ πηγανερὰ ἐπιθεμένη κατὰ τὸν ἀλ-
γοῦντα τόπον. εἰ δὲ ἐπιμένει ἡ ὀδύνη, καὶ σικυασέον.
ἄλλο ἐπίθεμα πλευριτικόν. πηγάνου οὐγγ. α'. θείου
ἀπύρου οὐγγ. α'. νίτρου δραχμ. δ'. σέατος χοιρείου οὐγγ.
δ'. κηραῦ οὐγγ. ζ'. κυπρίνου ἐλαίου καὶ βουτύρου τὸ ἄρ-
κοῦν, τερεβινθίνης οὐγγ. δ'. χρῶ. πινόμενα δὲ ὠφελεῖ
πλευριτικοῖς, ἐν ἀρχαῖς μὲν μελίερατον, ἐν ᾧ ἔψηται
πήγανον, ἔπειτα καὶ ὕσσωπον, ἢ καλαμίνθην, ἢ ἴριν.
ἄλλο. σοιχάδα λεῖαν δίδου μετὰ μελιγκράτου, ἢ χαμαι-
πίτυν,

κηρίνης] Codd. A. et C. κηρίνου, recte. Cod. E. κηρίνου ἀπο-
ζέματος.

ἀποζέματος] Cod. D. ἀποζέματ'.

χαμαιμήλου] Codd. A. et C. χαμαιμήλων.

καὶ ἀλθαίας] Neest in Cod. E.

ἢ ἰσχ.] Codd. A. et C. καὶ ἰσχ. et ita quoque Codd. D. et E.

καὶ ἀψινθίου] Cod. E. ἢ καὶ ἀψινθίου.

μέλιτος] Cod. D. μετὰ μέλιτος.

τε ὀλίγου] Codd. A. et C. δὲ ὀλίγου.

ἑπτὰ] cl. Trillerus l. c. c. 3. p. 45. *Beechica* — ante quartum
aut quintum diem propinari non debent. Codd. A. C. et E.
ἀπὸ δὲ τῆς ἐβδόμης.

ἐλικτὸν] Codd. A. et C. ἐκλιτὸν. Cod. D. ἐκλιτὸν. Cod. E.
ἐκλεικτὸν.

καὶ ἐν μέλιτι] καὶ abest apud Paulum. Codd. A. et C. καὶ μέλι-
τος. Cod. B. σὺν μέλιτι.

συνλειωθέντων] Codd. A. et C. συνλειαθεῖτω. Cod. B. λειαθέν-
τες.

πηγανερὰ] Codd. A. et C. πηγαίερο.

ἐπιθεμένη] delet Cod. D. Cod. E. ἐπιτιθεμένη, recte.

τόπον] addit Cod. D. ἐπιτηδεία ac hic capiti huic finem imponit.

ἐπιμένει] Codd. A. C. et E. ἐπιμεῖνη.

σικυασέον] vid. Trillerus l. c. p. 185. Hinc desinunt codd. [A.
et C.

hordeacea, et chamaemeli jure, vel Altheae vel ficuum aridarum, vel absynthii vel mellis exiguo, Post septimum denique diem eclegmate uti potest ex amygdalis et urticae semine, ex melle simul contritis confecto. Loco vero dolenti imponi debent emplastra, et quod ex samfuco sit, et peganera dictum, si dolor remanet, cucurbitulae etiam affigi. Aliud epithema dolore lateris affectis aptum. Rutae, sulphuris ignem non experti singulae unciae, nitri, axungiae suillae, singulorum drachmae quatuor, cerae unciae sex, olei cyprini, butyri, quantum satis est, terebinthinae drachmae quatuor, mtere. In potu vero assumpta juvant, inter initia quidam aqua mulsa, in qua ruta sit decocta, hyssopum postremo, nepeta, vel iris. Aliud. Stechadem tritam cum aqua mulsa exhibeto, vel chamepityn, vel

C c 5

rheum

ἄλλο] Delet Cod. E. margini adscriptum εδ.

ἐπιθεμα] Lemma novis capitis in Codd. A. et C. ἐπιτιθέμενα πλευριτικῶν.

πλευριτικὸν] Cod. E. πλευριτικοῦ.

πλευριτικοῖς] Codd. A. et C. πλευριτικῶν.

τερρεβινθίνης] Cod. E. τερεβινθίου.

οὐκ Γ. δ.] Cod. E. α.

χεῖρ] Cod. E. καὶ τοῦτοις χεῖρ.

μελικράτον] Hippocrates l. c. p. 62. Priscianus l. c. p. 73.

καλαμίνθην] Codd. A. C. et E. καλαμίνθη. Cod. B. καλαμίν.

9
μιν.

ἴρις] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 53. Cod. B. ἡ γύρις. Cod. E. ἡ ἴρις.

ἄλλο] Delet Cod. E.

τοιχάδα] Codd. A. et C. συχάδα. Cod. E. τοιχήδαν.

λίαν] Codd. A. et C. λίαν.

μελικράτου] Ad gustum fallendum ex aqua mulsa medicamenta exhiberi statuit. Julianus Caesar. p. 36. quod non usque quaque verum: neque medico vitio vertendum, cum nihil obline doli, nam verè scribit Paraphrastus Nicomacheor. lib. V. c. 8. p. 178. εἰ τις ἰατρὸς ἀπατῶν τὸν νοσοῦντα ἐφ' ᾧ σώσει, ἀπατῶν τὸν

πίτυν, ἢ ῥέον. δίδου δὲ καὶ τὰ ἐλίγματα, ὅσα ἐπὶ τῶν
βηχικῶν προείρηται.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΠΝΕΥΜΟΝΙΑΣ.

Κ Ε Φ. Ρ Δ'.

Ἡ περιπνευμονία φλεγμονή ἐστὶ τοῦ πνεύμονος μετὰ
πυρετοῦ, τὰ πολλὰ ἐπὶ κατάρρῃσις, ἢ συνάγχαις, ἢ
πλευρίτῃσι γινομένη. ἐστὶ δ' ὅτε καὶ αὐτὴ προκατέρχεται.
παρέπεται δὲ τούτοις δυσπνόια, καὶ ἔρευθος τοῦ προ-
σώπου, καὶ ῥεγμός. Φλεβοτομητέον τούτους ἄνευ λει-
ποθυ-

τῶ μὲν, ἀπατεῶν δὲ οὐκ ἐστίν. Codd. A. et C. μελίκρατον.
Cod. B. ὡσαύτως μετὰ μελικράτον.

ῥέον] Cod. E. ῥεως. *Salmasius ad Solinum p. 561. Rhabarbarum
hodiernum nihil commune habet cum vero Rhabarbaro. Et specie
et virtute plurimum differt, hoc συπτικόν, illud vero καθαρτικόν.*
inquit H. Vossius ad Pomponium Mel. lib. III. c. V. p. 541.
Favet ejus opinioni noster, qui illud tanquam adstringens, com-
mendat c. 168. 203. et 254. et *Arctaeus cur. morb. acut. lib.
I. c. 9. p. 89. C. conf. Jac. Le Brun apud Sam. Dale Pharm-
macol. p. 78. et Petr. Petitus ad Arctaeum p. 251. adde Guern.
Rolfincium de purgant. Sect. XII. Art. I. c. 2. p. 304.*

ἐλίγματα] Codd. A. et C. ὀλύγματα. Cod. E. ἐλείγματα.

βηχικῶν] Codd. A. et C. βηχῶν.

προείρηται] Cod. E. προείρηται.

Cap. CXXX. Cod. E. ρε'.

Περὶ] Codd. A. C. et D. περὶ πνευμονίας.

Ἡ περιπνευμονία] *Hippocrates de rat. vict. in morb. acut. p. 72.
et de morb. lib. II. p. 73. Celsus lib. IV. c. 7. Arctaeus
acut. morb. lib. c. I. Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 25.
Paulus lib. III. c. 30. Aëtarius lib. I. c. 36. Priscianus lib.
II. c. 5. Corn. Trioen Observ. Medico-Chirurg. p. 7. Codd.
A. et C. ἡ περὶ πνευμονία.*

πνεύμονος] Cod. E. πνεύματος, male.

τὰ πολλὰ] Codd. A. et C. τε πολλὰ.

κατάρρῃσις] Codd. A. et C. κατάρρῃσις.

rheum, vel eclegmata, seu linctus, supra de tussi comprehensos.

DE PERIPNEUMONIA.

CAP. CXXX.

Peripneumonia inflammatio est pulmonis cum febre, ut plurimum ex destillationibus, angina, vel lateris dolore orta. Fit interdum etiam ut ipsa prius incipiat. Hos subsequuntur spiritus difficultas, facie rubor et tumor. In hoc itaque casu sanguis mittendus, sed ita tamen,

πλευρίτισι] conf. *Caelius Aurel. acut. passion. lib. II. c. 15. Hippocrates de morb. lib. I. p. 4. Sextus Empir. adv. Mathematic. lib. X. p. 461. ὡς οὖν ὁ ἰατρός ἀναγρῶν μὲν πλευρίτιν, πρίων δὲ περιπνευμονίαν, ἢ ἀνασκευάζων μὲν φρενίτιν ἀντιστάγων δὲ λήθαργον, οὐκ ἀπαλλάττει τὸν κίνδυνον, ἀλλ' ἐναλλάττει.* Codd. A. et C. πλευρήτησι.

γινόμενη] Cod. E. γινομένοις.

ἔστι δ' ὅτε] ἔστιν ὅτε Codd. A. et C.

αὐτῇ] Cod. E. αὐτὸ.

προκατάρχεται] Cod. E. προκατάρχον.

τούτοις] Cod. E. ταῦτα.

δυσπνοία] Codd. A. et C. δυσπνία.

ἔρευθος] Margo Cod. A. κοκκίνο. καὶ πυροτ'. vertere licet verbis Statii

Illius e roseo flammatur purpura vultu.

quod frequens in morbis inflammatoriis, adde *Tully Essai sur les maladies de Dunkérque p. 125.*

ῥεγμός] *Paulus ῥωγμός.* Apud *Clementem Alex. Paedag. lib. II. c. 9. p. 186. C. ῥαχμοί* editum, leg. cum *Foëssio Oecon. Hippocr. p. 332. ῥογμός.* conf. *Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 10. p. 102. ubi rhogmon* reponendum ut recte legitur *lib. II. c. 27. p. 138.* Male apud nostrum *Martius* vertit tumor. *Eustathius Erot. lib. III. p. 74. — ὁ Κρατισθένης εὐθύς ὑπνῶντων ἀνέρεγγεν.* Apud *Arctaeum* de caus. morb. acut. lib. I. c. 6. p. 4. C. ῥωγμός vulgatum. Codd. A. et C. καὶ ῥεχισμός, ubi glossa interlinearis explicat σπασγμός. Cod. B. ῥογμός, τοῦ σήθους. Cod. D. ῥεγγμός, conf. *Tully l. c. p. 126.*

ποθυμίας. Ῥοφήματα δὲ λαμβανέτωσαν χυλὸν πτυ-
σάνης, καὶ σεμίδαλιν, καὶ θασόροφον, ἢ ὑδροροσάτον,
ἢ ἀπόμελι. δίδοναι δὲ καὶ τὸ ἀφέψημα τούτων πίνειν,
ἰσχάδας μετὰ ὑσσώπου, καὶ ἱρεως, ἀφεψήσας σὺν μελι-
κράτῳ, καὶ σικυῶν. ἐπιτιθέναί δὲ καθόλου τοῦ θώρακος
τὴν διὰ πηγάνου ἐλαίου ἢ κυπρίνου.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΥΗΜΑΤΟΣ.

Κ Ε Φ. ΠΛΑ΄.

Εμπύημα λέγεται, ὅταν ἡ πλευρίτις προνίσσῃ, εἰς
ἐμπυον μεταβληθῇ. οἱ δὲ τοιοῦτοι βήττουσιν ἐμπυον δυ-
σῶδες· οὗτοι πινέτωσαν ἀπόζεμα ὑσσώπου, καὶ θυμου
μετὰ

λιποθυμίας] Aëtius lib. VIII. c. 74. Jo. Huxham de morb. epi-
dem. p. 67. λιποθυμίας! Codd. A. et C. Cod. D. λιποθυ-
μίας.

ῥοφήματα] Codd. A. et C. ῥοφήματα. Cod. B. ῥομφήματα.

πτυσάνης] πτισάνης. De ptisana vid. viri docti quos excitavi ad
Synesii de febr. c. 1. p. 62. et quae ad nostrum c. 25. notavi.
πτυσάνης Codd. A. et C.

θασόροφον] Vox inexplicita. An τὴν διὰ ῥόβαν, ut c. sequenti
an vero ὁν ῥοφπὸν? sed impedit quod sequitur ἀφεψήμα;
praeestat igitur locum intactum relinquere, donec major lux
aliunde adfulgeat. Cod. E. θασόροφον. Cod. B. θασσάρου-
φον. Cod. D. θασσόροφον.

ἢ ὑδροροσάτον] Cod. D. ὑδροσάτον. Cod. E. καὶ ὑδροροσάτον καὶ

ἢ ἀπόμελι] Cod. B. καὶ ἀπόμελι.

μελικράτῳ] addunt Codd. A. et C. τὴν ἱρὴν λιάνης ὅσον εὐπασ-
σομένην τῷ μελικράτῳ. Cod. B. ἢ τὴν ἱρὴν λείον ὅσον. Agnos-
cit hoc additamentum quoque Cod. E. et habet λείαν ὅσον
δραχμ. 5'. ἐμπλασσομένων.

σικυῶν] Leg. σικυῶν. Cod. E. σικύας.

ἐπιτιθέναί] Codd. A. et C. ἐπιτηθέναί.

δὲ καθόλου] migrant ex codd. A. et C.

τοῦ θώρακος] Codd. A. et C. τῷ θώρακι. Cod. D. καὶ σικύας ἐν-
τιθέναί δὲ καθόλου τοῦ θώρακος καὶ τῶν πλευρῶν καὶ κηρωτῆν
ἐπὶ τῷ

men, ut vires rejici non permittas. Sorbitiones assu-
mant ex cremore ptisanæ, et similagine, et amygdalis
amaris, vel apomelite, vel julebo, ex infusione rosarum
quod hydrososatum Graeci appellant. Potui vero dan-
dum decoctum ficuum aridarum cum hyssopo, et iride,
ex mulsa, et cucurbitulae admovendae. Super pectus
vero imponi debet, ceratum ex oleo rutaceo vel cy-
prino.

DE PURIS ILLUVIE

QUAM GRAECI ἐμπύημα
VOCANT.

CAP. CXXXI.

Empyema vocatur, cum laterum dolor trahitur, et
materia in pus vertitur. Qui hoc affectu laborant, pus
foedo odore tussi rejiciunt. Bibant itaque decoctum hyf-
sopi

ἐπιτιθέμεν τῷ θώρακι κ. τ. λ. Cod. E. καὶ τῶν πλευρῶν· καὶ
κηρωτὴν δὲ (ἢ δέ) ἐπιτιθέμεν εἰς τὸν θώρακα.

τὴν διὰ] Leg. ex Paulo κηρωτὴν διὰ. Codd. A. et C. τὰ διὰ.

πηγῶν] id est πηγαίνου, ut legitur apud Aëtium et Paulum, et
in Cod. D.

κυπρίνου] Ceratum hoc laudat etiam Caelius Aurel. acut. morb.
lib. II. c. 18. p. 123. Addunt Codd. A. et C. ἐπιμελεστέον.
Cod. D. ἐπιμελητέον δὲ καὶ τὸ σπλάγχνον. Cod. B. τῶν
σπλάγχνων. conf. c. 25. Cod. E. ἐπιμελητέον δὲ, neglectis
reliquis.

Cap. CXXXI. Cod. E. ρς'.

Ἐμπύημα] Aretaeus morb. chron. lib. I. c. 9. et c. 12. Aëtius
lib. VIII. c. 73. Paulus lib. III. c. 32. Caelius Aurel. morb.
chron. lib. V. c. 10. Foësius Oecon. Hippocr. p. 125.

ἐμπύον] Didymus Geoponic. lib. XVII. c. 22. εἰς συνάγωγην ἔμ-
πυον τὸ ἔλκος. Codd. A. et C. εἰς πύον. Codd. D. et E. εἰς
πύον.

βήττευσιν] Codd. A. et C. βήττευσιν καὶ ἐκτρέφουσιν πύον.

πινύττωσαν] Cod. E. πινύττωσαν.

μετὰ μελικράτου, ἢ γλυκυρρίζης ἐφέψημα. ἔλιγμα δὲ εἰς ἐσπέραν, γλυκυρρίζα λεῖα μετὰ σισάμου, καὶ μέλιτος, διδόναι δὲ καὶ τὴν διὰ πρασίου, καὶ τὴν διὰ ῥόβων τὸ ἐκλεκτόν. Τοὺς δὲ εἰς Φθίσιν μεταπεσόντας, διδόναι ὅσα τοῖς Φθισικοῖς ἀναγέγραπται, καὶ τοῦ ἔσδρα. ἔξωθεν δὲ ἐπιτιθέναι κηρωτὰς διὰ βουτύρου, καὶ κυπρίνου καὶ τὴν μνασαιίου δὲ χρησέον· ῥευματιζομένου δὲ τοῦ θώρακος, καὶ τὴν δι' ἰτεῶν ἐπιτιθέναι. ἀρμόζει δ' αὐτοῖς, καὶ ἡ μιθριδάτου, καὶ ἡ θηριακὴ πινομένη.

ΠΕΡΙ ΑΙΜΑΤΟΣ ΠΤΥΣΕΩΣ.

Κ Ε Φ. ΡΑΒ'.

Τὸ αἷμα ἐκ πολλῶν τόπων ἀνάγεται· ποτὲ μὲν γὰρ ἐμῖται ἀπὸ γαστρὸς· ἔστι δ' ὅτε καὶ μετὰ βηχὸς ἀνάγεται,

ἔλιγμα] conf. c. 129. et 133. et Scaligerana prima p. 84. Cod. B. addit δὲ.

γλυκυρρίζα] Codd. A. et C. γλυκορίζα· λία.

σεσάμου] Codd. A. et C. σωσάμου. Cod. B. σησάμου. Cod. D. σισάμου.

πρασίου] Alex. lib. V. c. 4. p. 258.

ῥόβων] Alex. l. c. p. 259. ita Cod. D. Cod. B. διορρόβων. Codd. A. C. et E. δι' ῥόβων.

τὸ ἐκλ.] Codd. A. et C. καὶ τὸ ἐκλ. Cod. E. καὶ ἐκλεκτῶν.

τοὺς δὲ] Cod. B. τοῖς δὲ εἰς Φθίσιν μεταπεσοῦσι.

Φθίσιν] Cod. E. Φθόν.

διδόναι] Cod. B. διδόναι τούτοις.

Φθισικοῖς] Cod. E. Φυσικοῖς.

τοῦ ἔσδρα] leg. τὴν ἔσδρα nempe antidotum ut Paulus lib. III. c. 32. ac sic quoque leg. c. 133. mox recte τὴν Μνασαιίου. conf. c. 91. et Cod. D. καὶ τῆς ἀντιδότου ἔσδρας.

ἔσδρα] Paulus lib. VII. c. 16. p. 269. J. Bernier Essais de Medecine p. 129. „Esdras est cité par Nicolaus Myrepsus, Aécce, „Paul Eginette, et même par Avicenne comme un excellent „Medecin.“ Judaei Abu Esdra saepius meminit Scaliger ad Manilium. Magiae peritum fuisse docet Jo. Langius Epist. Medic. lib. II. ep. 46. p. 706.

sopi et thymi cum mulsa, vel dulcis radiculæ, vel linctu utantur vesperi, dulci radice cum sesamo et melle detrita vel exhibeatur medicamentum, quod fit ex marubio, et Diaprasin vocatur, et quod ex ervis constat, eclegma. Qui vero in tabem inciderunt, his dari oportet, quaecunque ad tabidos sunt scripta. Esdrae item antidotum, extrinsecus vero imponi, cerata ex butyro, cyprino, quin et emplastrum mnasæum adhibendum est. Quod si pectus adhuc fluxione infestatur, medicamentum quod a salicibus Dia iteon dicitur, induci debet, mithridatum etiam et theiaca in potu proficit.

DE SANGVINIS

SPYTO.

CAP. CXXXII.

Sanguis ex multis corporis partibus ferri consuevit. Modo enim per vomitum, e ventriculo, modo cum tussi educitur.

κηρωτὰς] Codd. A. et C. ἀρμόζει δὲ αὐτὰς κηρωτὰς τοῖς.

καὶ κυπρίνου] defunt in Cod. E.

τὴν Μνάσαιου] Paulus lib. VII. c. 17. p. 285. Cod. B. τῆς Μνάσαιου. Cod. E. τοῦ Μν.

χρηστόν] Cod. E. χρεῖστον.

ἰτεῶν] Codd. A. et C. ἰτέον.

Θηριακὴ] Xiphilinus Hadr. p. 250. οὐ γὰρ ἐστὶν ὅτε μεθ' ἡμέραν, πλὴν τοῦ Φαρμάκου τοῦ Θηριακοῦ καλοῦμένου, ἐσιτᾶτο. ἐλαμβανε δὲ τοῦ Φαρμάκου, οὐχ οὕτως ὅτι ἐδεδίει τι, ὥς ὅτι τοῦ τε Φαρμάκου καὶ τοῦ Θάρρακος φύλως εἶχε. Pro πλὴν leg. πρὶν, quæ duo etiam permutari inveniunt apud Aristotelem. Noster c. 52. πρὶν δὲ. ubi Codex Sangermanensis πλὴν δὲ. habet. Achilles Tat. lib. VIII. p. 471. ὥς πᾶσαν αἰκίαν ηγεῖται εἰς τὸ σῶμα καὶ ὑβρίν, πρὶν μίαν. leg. πλὴν μ. contratio modo peccatum p. 499. quæ vitia prava pronuntiatio peperit.

Cap. CXXXII. Cod. E. 95'.

Περὶ] Caput hoc non agnoscunt Codd. B. et D. uterque tamen partem ejus subjunxit capiti 128. Deleatur autem hoc caput maximam partem Paulo lib. III. c. 31.

γεται, καὶ ἔσιν ἀφρώδες καὶ ξανθόν, ἐκ τοῦ πνεύμονος
 ἔσιν. εἰ δὲ μέλαν, ἐκ τοῦ θώρακος ἔσι. Τούτους φλεβο-
 τομεῖν δεῖ, καὶ διαδεῖν τὰ ἄκρα καὶ ἀνατρίβειν σὺν ἐλαίῳ
 παλαιῷ θερμῷ. τροφήν δὲ προσάγειν αὐξηράν, οἶον ῥοιάς,
 μῆλα, ἄπια, διδόναί δὲ πίνειν βαλαύσιον, βάρτου καρπὸν,
 σάμιον ἀσέρα, λημνίαν σφραγίδα, βῶλον, λίθον αἱματί-
 την, ἀκακίαν, κοράλλιον, ὑποκύσιδος χυλὸν ἐνὶ ἐκάστῳ
 σὺν ὀξυκράτῳ, διδόναί δὲ καὶ τὸν διὰ ἡλέκτρου τροχόν,
 καὶ τὸν διὰ κοραλλίου, καὶ τῆς νεοσκεύαζου θηριακῆς.
 Κατὰ δὲ τοῦ θώρακος ἔξωθεν πυριᾶν σπόγγους ἐξ ὀξυ-
 κράτου, ἢ ἔρια ἀπλυτα σὺν ὄξει, καὶ ῥοδίῳ ἢ μυρσίῳ
 ἐλαίῳ.

ποτὲ μὲν] μὲν ignorant Codd. A. et C.

γὰρ] Caret hac particula Cod. E.

ἐμῆται] Hippocrates Aphor. VII. 37.

ἀφρώδες] Codd. A. et C. ἀφρόδες. cl. Reinhard carmine de sputo
 cruento §. I. p. 69.

spumeus atque
 purpureus, qualis fuit e pulmone rejectus.

πνεύμονος] Hippocrates Aphor. V. 13. ubi vid. Galenus et Petr.
 Petitus Miscell. Observ. lib. IV. c. 10.

φλεβοτομεῖν δὲ] Cod. E. φλεβοτομητέον.

διαδεῖν] Codd. A. et C. διαδῆν.

τροφήν δὲ] Abest δὲ in Cod. E.

ἀνατρίβειν] Codd. A. et C. καὶ σὺν ἀνατρίβειν ἐλαίῳ, quam lectio-
 nem probo, nam amat noster praepositionem σὺν transponere,
 vid. c. 25.

ἄπια] Codd. A. et C. ἀπρία. †

διδόναί δὲ] addit Cod. E. αὐτοῖς

καρπὸν] Codd. A. et C. καργίδα. lacuna hic in cod. A. usque ad
 βῶλον. unde patet leg. καρπὸν — σφραγίδα.

βῶλον] Codd. A. et C. ut saepe βόλον. Georg. Pisides de mundi
 opificio v. 1502.

Εἴργει δὲ βῶλος αἱματόπτυον χύσιν.

Salmasius in Solin. p. 813. Reddendam puto hanc vocem
 Geoponico lib. II. c. 2. καὶ καταφερόμεναι ἀπὸ ὕψους πληγὰς,
 μᾶλλον κατὰκτονται τῶν βόων. leg. βῶλων. Ligonibus enim
 frangebant glebas, ut docet praeter Schol. Aristophanis ad Pac.
 v. 565. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 2. Hinc γεωργούς
 βῶλε-

educitur. Quod si spumofus fuerit et flavus e pulmone est, si niger ex pectore. His sanguinem mittere oportet, et extremas partes deligare, et oleo veteri calido perfricare, cibum vero offerre austerum, ut mala punica, poma, pyra, et potui dare balaustium, rubi fructum, asterem, samium, lemniam terram, quae sigillum dicitur, bolum, lapidem haematitem, acaciam, corallum, succum hypocyludis, sed singula cum posca, pastillum item, Dia electru, et Dia coralliu, et theriacam recens paratam. Extrinsecus vero pectus foveri debet, sponsia posca imbuta, vel lana succida cum aceto, et rosaceo vel oleo myrtheo. Cataplasmata vero toti thoraci imponi, ex farinae

βαλοκόπου dixit Synesius ep. 126. p. 77. Grues vero Cratinus apud Stephanum Byz. de Urb. v. Δωδώνη p. 323. Zenobius Cent. IV. 34. λέγων ὅτι καὶ χρυσᾶ μετὰλλα ἔχει καὶ γῆν ἁφθονον, καὶ ὅλην ἀρίστην, ubi interpretes videtur legisse καὶ βῶλον ἀρίστην, dum vertit optimamque glebam habere, malum ὕλην emendare.

ἐν ἑκάστῳ] Codd. A. et C. ἑκάστον omisso ἐν. Act. Apostol. c. XXI. 19. ἐξηγῶτο καθ' ἐν ἑκάστον. et comm. 26. ὑπὲρ ἐνὸς ἑκάστου. Ev. Lucae c. XVI. 5. Philostratus Epist. Apollonii Tyan. ep. 69. p. 406. τὰς φύσεις οὖν ἐνὸς ἑκάστου σκέπτομαι. Cod. E. ἐν ἑκάστον. Synesius Ep. 62. p. 37. Rufus Ephes. de renum adfect. c. 8. p. 8.

τροχόν] Codd. A. C. et E. τροχίσκον. Horum pastillorum compositionem dant Alexander lib. VIII. c. 8. p. 445. et Paulus lib. VII. c. 12. p. 273. De electro vid. Scaliger ad Manilium p. 416. De variis ejus speciebus Raderus ad Martialis lib. VIII. epigr. 49.

κεραλλίου] Paulus lib. VII. c. 12. p. 273.

θηριακῆς] conf. not. ad c. 107.

πυριῶν] leg. πυριῶν. vel cum Codd. A. et C. πυρίαι.

ἐξυκράτου] Codd. A. et C. ὀζυκράτω. Cod. E. σπόγγω ἐν ὀζυκράτω.

ἢ ἔρια] ἢ deest in Cod. E.

ἀπλῆτα] Codd. A. et C. ἀπλητα.

ἐλαίῳ, καὶ καταπλάττειν ὅλον τὸν θώρακα κύκλῳ μετὰ
 συπτηρίας, καὶ ἀκακίας, καὶ σιδίων λείων· ἐπιτίθει δὲ
 καὶ τὴν δι' ἰτεῶν ἐμπλαστρον.

ΠΕΡΙ ΦΘΙΣΕΩΣ.

Κ Ε Φ. Ρ Α Γ'.

Ἡ φθίσις ἑλκωσίς ἐστι τοῦ πνεύμονος, μετὰ συντή-
 ξεως, καὶ λεπτύσεως ὅλου τοῦ σώματος μετὰ τοῦ γρυ-
 ποῦσθαι καὶ τοὺς ὄνυχας αὐτῶν καὶ πυρέττειν, καὶ ἀνα-
 πτύειν αἱματῶδες πτύον, καὶ ἀφρῶδες ἐξ αὐτῆς τῆς οὐ-
 σίας τοῦ πνεύμονος διαβεβρωσκόμενου. Τούτους δὲ
 ὄνειον γάλα, ἢ γυναικεῖον διατρέφειν, ἐπιτιθέναι δὲ τῷ
 θώρακι

κύκλῳ] Exulat e codd. A. C. et E. ejus loco habent γύριν, quam
 Iectiōnem agnoscit Martius.

συπτηρίας] Codd. A. et C. συπτηρίαν καὶ ἀκακίαν.

λείων] Codd. A. et C. λύους.

Cap. CXXXIII. Cod. E. ρζ'.

ἡ φθίσις] Definitio [petita est ex Galeni Definit. Celsus lib. III.
 c. 22. Aretaeus morb. chron. lib. I. c. 8. Aëtius lib. VIII.
 c. 75. Paulus lib. III. c. 32. Caelius Aurel. morb. chron.
 lib. II. c. 14.

ἑλκωσίς] vid. Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. IV. ep. 73. p.
 383.

συντήξεως] Codd. A. et C. συντάξεως. Caelius Aurel. l. c. p. 42.
 Talis fuit morbus Thrasylochi, quem describit Isocrates Aegi-
 net. p. 930.

λεπτύσεως] Codd. A. et C. λεπτύσεως. Cod. E. λεπτώσεως.

μετὰ τοῦ] Cod. D. ὥσε. in Cod. E. τοῦ deest.

γρυποῦσθαι] Hippocrates Praenot. p. 9. et Coac. Praenot. p. 170.
 Galenus Lexic. p. 71. v. ἐγκάμψαι. Celsus lib. II. c. 7. in
 manibus fiunt adunci ungues. Caelius Aurel. acut. morb. lib.
 II. c. 32. p. 149. articulorum livor, unguium uncatio, quam
 γρύπασιν vocant. conf. morb. chron. lib. II. c. 14. Aëtius
 lib. VIII. c. 74. ὄνυχες πελιδνοὶ καὶ γρυποῦνται. Alexander
 Aphrod. lib. II. probl. 18. διατί ἐπὶ τῶν φθισιῶν γρυποῦνται
 οἱ

rinae polline, cum alumine, et acacia vel malicorio trito. Emplastrum novissime quod sit ex salicibus, Diaiteon inducitur.

DE TABE

QVAM GRAECI Φθίσιν NOMINANT.

C A P. CXXXIII.

Tabes exulceratio est pulmonis, cum colliquatione, et extenuatione totius corporis, ungues praeterea sunt adunci, febricitant, et cruentum pus excreant, et spumofum ob ipsam pulmonum substantiam exesam. Hos afinino vel muliebri lacte nutrire oportet, pectori vero

D d 2

super-

οἱ ὄνυχες. *Epiphanius* Physiol. c. VI. p. 196. de Aquila: καὶ
γηράσαντος γενοῦνται ὁ προμυκτῆρ.

καὶ τοὺς] Copulam delent Codd. A. et C.

ὄνυχας] Hinc intelligitur locus *Plutarchi* T. I. p. 74. πρὸς οὓς
ἔστιν εἰπεῖν τὸ ὑπὸ Φιλοτίμου πρὸς τὸν ἔμπυον καὶ Φθισιῶντα
ῤῥῆθῃ. ἐπεὶ γὰρ ἐλάλησεν αὐτὰ φαρμάκιοι αἰτῶν πρὸς παρωνυ-
χίαν κ. τ. λ. quae aliter protulit p. 126.

αὐτῶν] Codd. A. et C. αὐτοῦ.

πτύον] Codd. A. et C. πῖον. Cod. D. πῦον. Interpres πῦον le-
git. *Orbasius* Collect. lib. II. p. 12. τοῖς δὲ πτύουσι πυωδῇ ἢ
μακρότερα προσφορὰ τοῦ γάλακτος προσφέρει. Ita refingo haec
verba.

αὐτῆς τῆς] Cod. D. αὐτῆς οὖν τῆς.

διαβεβρωσχομένου] Leg. διαβιβρωσχομένου. ut habet Cod. E.
Codd. A. et C. διαβεβρωσκαμένου. Cod. D. διαβιβρωσχομένου
αὐτοῦ.

δᾶ] Codd. A. et C. δῆ.

ὄνισον] Codd. A. et C. ὄνισον. *Sextus* Placit. c. 12. *Schola* Saler-
nitana c. 34.

Lac hecicis sanum caprinum, post camelinum,

At nutritivum plus omnibus est afininum.

conf. *Primerofius* de Vulgi error. lib. III. c. 11. et 29. et *Vi-
gneuil* - *Marville* Melanges etc. T. III. p. 227.

γυναικῆσαν] N. *Blegny* Zodiac. Medico Gall. p. 111.

διατρέφει] inepte Cod. E. διατρέβει.

θώρακι κηρωτὰς τὰς διὰ βουτύρου καὶ δαφνίνου ἐλαίου
 σκευαζομένας, καὶ τερεβινθίνης· καὶ ἀλειφὰς τὰς διὰ
 τοῦ μαρκαίου καὶ πηγανίνου, καὶ ἀνηθίνου ἐλαίου. μετὰ
 ταῦτα καὶ τοῦ μνασαίου τὴν ἔμπλαστρον χρησέον. Τῶν
 δὲ πινομένων Φαρμάκων, μελίπρατον, σισάμου ἢ γλυ-
 κυρρίζης ἀφέψημα· διδόναι δὲ καὶ τὸ βόειον γάλα, ἢ τὸ
 αἴγειον· ἀποσρεφομένης δηλονότι τῆς προσηρημένης γα-
 λακτοτροφίας. Ἐλιγμα δὲ τούτοις ἀρμόδιον τὸ δι'
 ἀμυγδάλων καὶ κουκουναρίων, καὶ πισακίων, καὶ τραγα-
 κάνθης καὶ κρόκου καὶ μέλιτος. ἄλλο. ἀμύγδαλα πικρὰ
 οὐγΓ. α'. σισάμου οὐγΓ. ας". κρόκου Ιδ'. Φοινίκων σαρ-
 κὸς οὐγΓ. α'. μέλιτος τὸ ἀρκοῦν, δίδου ἐκλείχειν· δίδου
 δὲ καὶ τὸν διὰ ῥόβου, ἀντίδοτον δὲ χρήσασθαι τὴν τε
 αἰθα-

τὰς] Codd. A. et C. ταῖς — σκευαζομέναις.

σκευαζομένας] Cod. E. κατασκευαζομένας.

τερεβινθίνης] Cod. E. τερεβίνθου.

ἀλειφὰς] Codd. A. et C. ἀλαφαῖς ταῖς. I. ἀλοιφαί.

τοῦ μαρκαίου] Alexander lib. VII. c. 2. p. 357. articulum delent
 codd. Mss. Codd. A. et C. χρῆσθαι addunt.

πηγανίνου] Codd. A. et C. πηγανίνα καὶ ἀνηθίνα ἐλαίω.

μετὰ ταῦτα] Cod. E. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τῇ ἔμπλαστρῳ τοῦ Μνα-
 σαίου χρῆσθαι.

Φαρμάκων] addit Cod. D. ἔσω. Ab alio videtur additum, nam
 verbum substantivum non raro subauditur. Galenus de Of-
 fib. c. 4. p. 13. εἰ δὲ εἰς ἐλάχιστον ἀριθμὸν συσέλλοι, μὴ πλείω
 τῶν ὀκτῶ, subaudiend. εἰσί, neque est quod cum Hoffmanno
 εὐρήσει deesse suspiceris.

σισάμου] Codd. A. et C. σισαμίω. Cod. E. σὺν ἀμύλῳ omissa
 voce σισάμου.

γλυκυρρίζης] Codd. A. et C. γλυκυρρίσης.

καὶ τὸ] Delent articulum Codd. A. et C.

βόειον] Codd. A. et C. βόειον. De lacte vaccino et caprino Avc-
 taetus cur. morb. acut. lib. II. c. 7. p. 108. E. Ramazzinus
 de morb. artif. c. 21. p. 158. Lac ergo asininum ad prae-
 humores expurgandos primo conveniet, mox vaccinum ad maciem
 reparandam; haec enim vera est methodus lac exhibendi in
 tabe. Eandem hanc methodum jam praecepit Rufus Ephes.
 de

superimponere cerata, ex butyro et oleo laurino confecta, et terebinthina, unguenta item quale est Marciaton, et rutaceum, vel anethinum oleum. Novissime autem et Mnasaëo emplastro uti. Potu vero profunt remedia, mulsa, sesami, vel dulcis radiculae decoctum, vel bovillum seu caprillum lac, cum priorem illam ex lacte nutritionem plerique averfentur. Delinctus etiam his convenit, ex amygdalis, nucleis pineis, pistaciis, tragacantho, croco et melle. Aliud. Amygdalarum amararum uncia, sesami uncia una et semissis, croci drachmae quatuor, carnis palmularum uncia, mellis quantum fatis est, delingendum exhibeto. Medicamentum item quod ex ervis constat, et quae Athanasia dicitur an-

D d 3

tido-

de renum affect. c. XII. p. 10. Conf. Schol. Salernitana c. 34.

αἴγιον] Lacte caprino potissimum utebantur veteres, vid. *Aelianus* H. A. lib. XVI. c. 31. *Synesius* ep. 149. p. 95. *Jo. Chrysostomus* T. I. p. 91. Cod. D. hic mutilus est, deficit namque finis hujus capituli, cum duobus ultimis hujus libri, item totus liber quartus ac libri quinti capita 22. priora, ut me monuit Vir graece doctissimus Jo. Bapt. Bolla.

ἀποσρεφομένης] Codd. A. et C. ἀποσρεφομένων. Cod. B. ἀποσρεφομένοις. Cod. E. εἰς τὸ ἀποσρεφείσθαι.

ἐλίγμα] Cod. E. ἐλίγματα.

ἀρμόδιον τὸ] Cod. E. ἀρμόδια omisso τὸ.

τῆς προειρημένης] Cod. E. τῇ προειρημένῃ γαλακτοτροφίᾳ.

κουκουναρίων] Cod. B. κοκκοναρίων.

τραγακάνθης] Codd. A. et C. τραγακάνθου. et E. qui addit praeterea οὐγΓ. α'.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἕτερον.

σισάμου] Cod. B. σησάμου, τραγακάνθης ἀνὰ οὐγΓ. α'.

σαρκὸς] Codd. A. et C. σάρκας.

δίδου δὲ καὶ] Exulat δὲ ex cod. E.

τὸν] Codd. A. et C. τὴν δι' ὀρόβου, ac sic quoque Codd. B. et E.

ἀντιδοτον] Cod. E. ἀντιδότοις.

χρήσασθαι] Exulat e Codd. A. et C. Cod. E. χρήσασθαι τῇ τε ἀθανασίᾳ.

ἀθανασίαν, καὶ τὴν ἰσόθεον, καὶ τὴν Θεοδώρητον, καὶ τοῦ ἑσδρα καὶ τὴν θηριακὴν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

παθῶν.

Κ Ε Φ. ΡΑΔ'.

Ἡ καρδίᾳ οὔτε Φλεγμονὴν, οὔτε ἀπόστημα, οὔτε ἔλκος, οὔτε τι τοιοῦτον πάσχει· προλαμβάνει γὰρ ὁ θάνατος, ἐπειδὴ κυριώτατον μέρος ἐστὶ. Θερμαίνεται δὲ ἐν τοῖς πυρετοῖς ἡ καρδίᾳ, διὸ καὶ τὰ ληξοπύρετα προσάγομεν αὐτῇ. συμπάσχει δὲ καὶ τὸ σῶμα τῆς γαστρὸς ἐν ταῖς συγκοπαῖς, ἀθρόαν κατὰπτωσιν τῆς δυνάμεως, καὶ λειποθυμίαν καὶ μικροσφυξίαν, καὶ τῶν ἄκρων ψύξιν καὶ ἰδρώτας ψυχροῦς ἐπιφέρουσα. καὶ δεῖ ἐπὶ τούτων τρίψεις τῶν ἄκρων, καὶ θέρμανσις· ἀλείφειν δὲ ὅλον τὸ σῶμα μυρσίνῳ ἑλαίῳ, ἢ σχινίνῳ, καὶ ἐμπλαστέον τε τοῖς

καὶ τὴν] Codd. A. et C. καὶ ἰσόθεον Θεοδώρητον. Cod. E. καὶ τῇ ἰσοθείᾳ, καὶ τῇ Θεοδωρήτῳ.

θηριακὴν] Cod. E. θηριακῇ.

τοῦ ἑσδρα] Leg. τὴν ἑσδρα. ita c. 131. ἢ μιθριδάτου.

Cap. CXXXIV. Cod. E. ρή. et περὶ τῆς καρδίας πάθος, inficete.

Περὶ] Hippocrates Aphor. VI. 18. Anonymus Introd. Anatom. c. 39. Sextus Empir. adv. Mathem. lib. VII. p. 247. Plinius lib. XI. c. 37. Ovidius Epist. ex Ponto ep. III. v. 22. Solinus Polyh. c. IV. p. 29. Contrarium testantur Bald. Ronssseus Epist. Medicinal. VIII. p. 30. Hegenitius Itiner. Frisio-Holland. p. 4. Petr. Borellus Hist. et Observ. cent. I. obs. 88. p. 94. N. Blegny Zodiac. Medico-Gall. p. 126. p. 130. et p. 156. Anecdotes de Medecine T. I. p. 283. D'Artigny Nouveau Memoires etc. T. IV. p. 41. Hieron. Bardī apud Th. Bartholinum Epist. Med. Cent. I. ep. 71. p. 294.

οὔτε τι τοιοῦτον] Codd. A. et C. οὔτε τοιοῦτον. Rectius Cod. B. οὔτε τοιοῦτόν τι.

tidotus, et Isotheon, et Theodoretum, et Esdra, et Theriaca.

DE CORDIS

AFFECTIBVS.

CAP. CXXXIV.

Cor nec inflammationem, nec abscessum, nec ulcus, nec quiquam simile patitur. Mors enim praeoccupat, cum sit pars maxime princeps. Calefit autem in febre, et tum medicamenta, quae febrii cessare faciunt offerimus. Consortii etiam lege afficitur os ventriculi in subito virium collapsu, qui syncope dicitur, et animae defectum et pulsum parvitatem, et extremarum partium frigus et sudores frigidos inducit. In his frictione extremorum et calefactione opus est, corpus vero inun-

D d 4

gi

προλαμβάνει] *Aretaeus* morb. acut. lib. II. c. I. et morb. chron. lib. I. c. II.

μέρος] Codd. A. C. et E. μέρος.

καὶ τὰ] Codd. A. et C. καὶ τὴν.

ληξοπύρετα] Codd. A. et C. λήξοπύρετα.

συμπάσχει] Quae sequuntur hausta sunt ex *Pauli* lib. III. c. 34. adde *Caelii Aurelii* acut. morb. lib. II. c. 30. *Plinius* l. c. ubi vid. *Harduinus*.

τὸ σῶμα] *Paulus* τῷ σώματι.

μικροσφυζίαν] Cod. B. μικροσφυζίαν.

ἐν ταῖς] Cod. E. καὶ ταῖς.

συγκοπᾶς] *Diodorus Siculus* lib. III. p. 226. σύγκοπον γενέσθαι, καὶ κοιτεῖν χθῆσαν εἰς ὕπνον, ἰδίῃν ὅψιν. conf. *Galenus* Method. Med. lib. XII. p. 367. et e recentioribus cel. *Grunerus* morb. antiquit. p. 258.

ἀθρόαν] Cod. E. εἰς ἀθρόαν.

ἐπιφέρουσα] Cod. E. ἐπιφέρειαν.

θερμανσις] Codd. A. et C. θερμανσία. Cod. E. θερμανσιν.

δὲ ὅλον τὸ] Cod. E. τὸ ὅλον, omisso δὲ.

ἐμπλαστὸν] Leg. ex Codd. A. et C. ἐμπλάστον, qui te delet, cum Cod. E.

τοῖς ὕδροῦσι τοῦ σώματος μέρεσι μυρσίνης λείαν, ἢ σιδιὰ μετὰ μάννης, ἢ σαμίαν γῆν μετὰ κόμμεως. τροφή δὲ ἄρτος ἐξ ὕδατος ψυχροῦ, καὶ οἴνου βραχέως· κατὰ πλάσμα εἰς τὸ σπλάγχχον διὰ φοινίκων, καὶ ῥόδων, οἰνάνθης τε καὶ ἀνακίας, καὶ ὑποκύσιδος, καὶ συπτηρίας. Τοὺς δὲ κατὰ τὴν καρδίαν παλμοὺς φλεβοτομία ἔσται.

ΠΕΡΙ

ὕδροῦσι] Leg. ὕδροῦσι ac sic Codd. A. et C. Cod. E. ἰδρῶσι σώμασι, omisso μέρεσι.

τοῦ σώματος] σώμασι Codd. A. et C.

σιδία] Codd. A. et C. σιδίαν. Reddendam opinor hanc vocem Polyaeo lib. IV. p. 357. κυκεῶνος ἐκιδαν ὀξέων. leg. ἐκ σιδίων.

μάννης] Codd. A. et C. μάνης.

κόμμεως] Cod. E. κόμμεως.

τροφή] Codd. A. et C. τροφήν. Cod. B. τροφή δὲ ἔσται.

ἄρτος] Typothetae incuria hanc vocem in versione omissam puto. Jo. Chrysostomus de Virginitate p. 27. οὐδὲ γὰρ ἰατρός πάντας ὑφ' ἐν τοῖς κάμνουσι καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν προσάττει· ἀλλ' ὅταν μὲν ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ κατέχωνται τῆς στερῆος αὐτοὺς ἀπείργει τροφῆς. Intelligit noster panem, quo quotidie utebantur, quem describit Psellus de vict. ratione lib. II. p. 24. add. Lud. Nonnius de re cibarij lib. I. c. 6. Augustus apud Suetonium lib. II. p. 274. pro potione sumebat perfusum aqua frigida panem. Pane sicco frequenter veteres utebantur, ut docent Casaubonus ad Gallicanum p. 453. et Salmasius ad Capitolinum p. 284. et ad Lampridum p. 933.

Ψυχροῦ] Frigidam adhibendam esse vult noster quod medici frequenter calidam propinarent. vid. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. I. c. 8. et noster c. 37. Raderus ad Martialis lib. XIV. epigr. 106.

οἴνου βραχὺ] Miscela maxime probabatur apud veteres, quam laudat Aristophanes Equit. vs. 1185.

Ἐχε καὶ πρὶν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
ubi Schol. ἀρίστη δὲ κράσις, οἴνου δύο μέρη, καὶ ὕδατος τρία, unde noster βραχὺ adhibendum monet. Hesiodus Op. et D. vs. 596.

Τεῖς

gi debet, oleo myrtheo, vel lentiscino. Et emplastra sudore manantibus corporis particulis, ex myrtheo trita adhiberi. Vel malicorium cum manna, vel samia terra cum gummi, cibo vero aqua frigida, et vinum pauxillum esto, praecordiis vero cataplasmata admoveri debent, ex palmulis, rosis, oenanthe, acacia, hypocisthidae et alumine, palpitationibus vero cordis, sanguinis detractio per venas medetur.

Dd 5

DE

Τρεῖς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέταρτον ἰέμεν οἶνον.
conf. Galenus Method. Therap. lib. X. p. 141. Antholog. lib. II. c. 47. epigr. 44. Car. Neapolis ad Ovidii Fast. lib. I. v. 404. Xenophontis sententia est Oeconom. c. 17. p. 81. τῶ μὲν οἶνῳ νομίζω τῷ ἰσχυροτέρῳ πλείον ἐπιχέειν ὕδαρ. quod κραμα vocabatur. Plutarchus T. I. p. 244. ὥσπερ τὸ κραμα, καὶ τοὶ ὕδατος μετέχον πλείονος, οἶνον καλούμεν. Romanos vinum aqua dilutum bibisse notat Raderus ad Martialis lib. XIV. epigr. 102.

κατάπλασμα] Cod. B. καταπλάττειν.

εἰς τὸ] Codd. A. et C. δὲ τὸ. Cod. E. ἐν τῷ σπλάγχχνῳ.

διὰ φοινίκων] Cod. B. ἐκ φ.

ῥόδων] Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 37. p. 162. Cod. E. ῥοῖδων.

οἰνάνθης] De oenanthe vid. Schol. Aristophanis ad Ran. v. 1355. et ad Av. v. 589. Stalpart van der Wiel Obs. rar. cent. I. obs. 43. Theophrastus H. P. lib. VI. c. 7. p. 681. et ad eum Bodaeus. Salmasius Homon. Hyl. Jatr. c. 29.

παλμοῦς] Glossae Jatricae Mss. παλμὸς, πῆδα. Nemeseus de nat. homin. c. 16. p. 181. ἡ μὲν κατὰ τοὺς σφυγμοὺς κίνησις, ἐνέργειά ἐστι· ἡ δὲ κατὰ τοὺς παλμοὺς πάθος, ἐξ αὐτῆς (καρδίας) μὲν γὰρ ἐστὶ καὶ ἡ κατὰ τοὺς παλμοὺς κίνησις, ἀλλ' οὐ κατὰ φύσιν. conf. Schol. Nicandri ad Ther. v. 744. et quae ex Galeno adfert Paulus l. c. et Aetius lib. VIII. c. 64. Quam fausta autem portendat cordis palpitatio, docet Melampus p. 107. conf. Freind Hist. Medic. P. I. p. 141. et Anecdotes de Medecine T. I. c. 110. p. 285. Venae sectionem non semper profuisse in palpitatione probat casus relatus a Nic. Tulpio Obs. Medic. lib. IV. c. 20. conf. Car. Piso obl. et Consul. Sect. III. c. 2. p. 194.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

πυρετῶν.

Κ Ε Φ. ΡΛΕ'.

Ὅτι μὲν τοίνυν τοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ ἐμφύτου θερ-
μοῦ τροπή ἐστὶν ὁ πυρετός, πᾶσιν ὁμολόγηται. καὶ διὰ
τοῦτο ἐν τοῖς πάθεσιν αὐτῆς ἀριθμητέον καὶ τούτους.
ἀλλὰ πρόγε τούτων εἵπομεν τί ἐστὶ πυρετός. Πυρετός
ἐστὶ παρὰ φύσιν ἐκ τῆς καρδίας ἐπὶ τὸ πᾶν σῶμα φερο-
μένη θερμασία· τούτου δὲ διαφοραὶ πολλαί.

ΠΕΡΙ ΕΦΗΜΕΡΩΝ

πυρετῶν καὶ πολυημέρων.

Κ Ε Φ. ΡΛς'.

Εφήμερος πυρετός εὐλυτός ἐστὶ· μίαν γὰρ ἡμέραν κρα-
τεῖ· γίνεται δὲ ἐπὶ θυμοῖς, ἢ λύπαις, ἢ κόποις, ἢ φροντίσιν, ἢ
ἡλιο-

C a p. CXXXV.

ἐμφύτου] Quid per hunc calorem intelligat *Conringius*, vide
apud Th. *Bartholinum* Epist. Med. Cent. III. ep. 72. p.
299.

τροπή] ἐπίτασιν mavult dicere *Cassius* Quaest. Med. 56. Sed
τροπή vocabulum medicis familiare. *Aetaeus* de caus. chro-
nic. lib. I. c. 16. p. 47. E. ζυμπάντων ὁμοῦ παθέων καχε-
ξίη τροπή, ubi cl. *Trillerus* rescribit πλοκή, male omnino.
nam subintelligitur ἐς πονηρόν, ut p. 47. B. quod etiam omisit
p. 45. E.

παῖσιν] *Aëtius* lib. V. c. 7. *Alexander* Trall. lib. XII. c. 1.
Alexander Aphrod. lib. I. probl. 88. *Palladius* de febr. c. 1.
Aëtianus de dignot. morb. lib. II. c. 1. *Theod. Priscianus*
lib. II. c. 1. De definitione hac vid. *Bald. Rousseus* Epist.
Medicinal. LXV. p. 238. *Jac. Primerosius* de Vulgi error.
lib. II. c. 32. de voce πυρετός consul. *Maximus* Tyr. Dis-
sert. XXXIV. p. 405. et *Gisb. Cuperus* Obf. lib. II. c.
15. p. 239. Cod. E. πάλιν. Fortasse erat πάλας, jam dudum.
Cores.

αὐτῆς] Cod. A. αὐτοῖς. Cod. E. ἐν πάθεσιν αὐτοῖς.

τούτους] nempe πυρετούς.

DE FEBRIVM

DIFFERENTIA.

CAP. CXXXV.

Quod igitur febris permutatio quaedam caloris nativi in corde sit, omnibus in confesso est, ob hoc itaque illius affectibus quoque annumerari debet. Sed dicamus prius, quid sit febris. Febris est calor praeter naturam, quae a corde ad singulas corporis partes fertur. Ejus autem differentiae sunt multae.

DE FEBRIBVS DIARIIS

ET MVLTORVM DIERVM.

CAP. CXXXVI.

Diaria febris facile solvitur. Diem enim tantum durat, sic ex ira, moelitia, lassitudine, curis, solis aestu,
et

ἀλλὰ] Ex *Palladio* leg. ἀλλ' ἄγε πρό γε.

τούτων] Cod. A. τούτοις.

εἴπομεν] Cod. A. εἴπωμεν. ac sic recte editum apud *Palladium* l. c.

πυρετός ἐστι] πυρετός ἦ Cod. A.

παρὰ] Cod. A. ἢ παρὰ.

πᾶν] iterum pro ὅλον. *Seneca* Natural. Quaest. lib. VI. c. 14. Neque enim in nobis febris alias partes moderatius impellit, sed per omnes pari aequalitate discurret.

Θερμότης] ita quidem medici, *Sextus Empir.* adv. Mathemat. p. 175. sed vocem hanc proscribit *Panynichus* p. 44. *Aristoteles* Problem. Sect. I. 20. ἡ γὰρ παντὸς τοῦ σώματος ὑπερβάλλουσα θερμότης, ἐστὶ πυρετός. De qua definitione consul. Th. *Bartholinus* Epist. Med. Cent. III. ep. 71. p. 293. adde verborum epistolam Jac. *Holste* Cent. IV. ep. 46. p. 208. et Th. *Bartholini* responsum.

Cap. CXXXVI. Cod. E. ρί.

Περὶ] Cod. B. ἀρχὴ συν θᾶ τοῦ τετάρτου λόγου. Cod. A. περὶ ἐφ' ἡμερινῶν. Codd. B. et C. ut editum. Cod. D. ἐφ' ἡμερῶν.

ἡλιοκαίαις, καὶ τοῖς τοιούτοις. ὅθεν καὶ οὖρα ἐπ' αὐτῶν
κατὰ φύσιν εἰσὶ. Θεραπεία δὲ τούτων μετὰ τὴν πρῶ-
την ἡμέραν ἐπὶ λουτρὸν ἄγειν, καὶ ἀλείφειν ἐλαίῳ, καὶ
λούσαντα τρέφειν, καὶ ἐπὶ τὰ συνήθη ἔργα ἀπολύειν·
ἔστιν ὅτε οὐ μίαν ἡμέραν, κρατεῖ, ἀλλὰ καὶ τρίτην ἢ τε-
τάρτην, καὶ λέγεται πολυήμερος. Ταῦτα δὲ αἷτια τὰ αὐτὰ,
καὶ ἡ θεραπεία ὁμοίως.

ΠΕΡΙ

ρων. Plurali numero usus est pro singulari more graecis solem-
ni vid. quae ad Anonymum de hydrophobia notavi p. 26. Ev.
Lucas A. A. c. XXVIII. 8.

Ἐφήμερος] Codices omnes praefigunt articulum ε. Cod. A. solus
ὁ ἐφημέριος. Alex. lib. XII. c. 1. Aëtius lib. V. c. 58. Pau-
lus lib. II. c. 15. Palladius de febr. c. XIV. Aëtianus [de
dignot. morb. lib. II. c. 1. Synesius de febr. c. I. p. 6. Va-
lerius Max. lib. I. c. 8. p. 125. Poëta Antipater Sidonius,
omnibus annis uno tantum modo die, quo genitus erat, feбри im-
plicabatur.

κόποις] Cod. A. ἡ φροντίσι ἡ κόποις.

ἡλιοκαίαις] Cod. A. ἡλιοκαία. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib.
III. c. 2. οἷον τὴν ἐπιτεταμένην ἡλίωσιν, πυρετοῦ. Cod. B. ad-
dit ποτὲ δὲ καὶ ἐπὶ βουβῶσιν.

καὶ οὖρα] Cod. A. καὶ τὰ οὖρα ac Cod. B. sed ignorat haec ver-
ba Cod. E. et ἐπ' αὐτὸν habet: prave. est autem ἐπ' αὐτῶν il-
lorum omnium vel simul sumptorum, ut apud Jo. Chrysostomum
in A. A. c. IV. Sermon. X. p. 665. διὰ τοῦτο οὐκ ἐπ'
αὐτῶν αὐτοὺς ἐξετάζουσιν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν. conf. Sermon. XXI.
p. 731. et Sermon. XLIV. p. 853.

εἰσὶ] εἰς. Codd. A. et B. Deest in Cod. E.

Θεραπεία] Cod. A. Θερμασία.

τούτων] addit Cod. B. αὐτή.

μετὰ] Cod. A. μετὰ δὲ.

πρῶτην] Cod. B. μίαν. Conjectio hinc in codice antiquiore, unde
apographa fluxerunt, exaratum fuisse α'. quod huic librario
visum fuit significare unam, illi vero primam.

τρέφειν] Cod. B. εἶτα τρέφειν εὐχόμεν τινὲ τροφῇ. Veteres post
balneum cibum capiebant ut docuit Hier. Mercurialis de
arte

et id genus aliis. Unde et urinae illorum secundum naturam habent. Curantur, cum a tertio die in balneum ducuntur, et oleo inunguntur, et a lotionibus cibum capiunt, et ad operationes consultas ablegantur. Fit interdum, ut non unum tantum diem, sed ad tertium et quartum durent, et tum dicitur multorum dierum febris. Causam vero et curandi rationem eandem habet.

DE

arte gymnast. lib. I. p. 38. et post eum doct. *Guys Itiner. T. I. p. 209.*

ἐργα] Forte noster opus rusticum innuit, quod conjicio quod solis aestus meminerit, conf. *Markland ad Maximum Tyr. p. 707.* et *N. Heinsius ad Ovidii Heroid. Ep. X. vs. 60.* conf. tamen c. 33. *Longus lib. II. II. p. 31.* λάβεσθαι τῶν συνήθων χειρῶν.

ἀπερλύν] Cod. B. τρέπαν. Similiter post peractam sanationem sed brevius *Ev. Lucas c. XIV. 4.* καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσε. Pro ἐπὶ maluit eis *Diodorus Sicul. lib. II. p. 115. et p. 135.*

ἐστὶν ὅτε] Cod. A. ἕτερος οὖν. Cod. B. ὁ αὐτὸς δὲ ποτὲ. Cod. E. ἐστὶν ὅτε δὲ.

καὶ τρίτην] Cod. A. καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας. Cod. B. καὶ δύο καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας ἡμέρας.

λέγεται] Cod. B. καλεῖται.

πολυήμερος] Cod. E. πολυήμερον.

τὰ δὲ] δὲ caret Cod. E.

τὰ αὐτὰ] τὰ exulat e Cod. E.

ὁμοίως] Leg. ὁμοίος. Eandem maculam abstergi velim apud *Pollucem lib. IV. c. 19. segm. 141.* ἡ δὲ ἑτέρα κούριμος πάρεστος, τὰ ἄλλα ὁμοίος, non ὁμοίως. quem errorem quoque in *Herodoti lib. III. p. 231.* detexisse sibi videntur viri docti. *Aretaeus morb. acut. lib. I. c. 7. p. 6. A.* ἐνίοισι δὲ ἐς πνεύμονα ἢ ζύνδοσις ἐνιδίως. I. ἐνιδίος. Τὸ ὁμοίος hic apud nostrum est aequalis, de qua significatione egit *Scaliger ad Manilium P. 47.*

ΠΕΡΙ ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΠΥΡΕΤΟΥ

καὶ συνόχου.

Κ Ε Φ. ΡΑΖ'.

Συνεχῆς πυρετός ἐστιν ὁ μὴ ἔχων διάλειμμα, ὅφρ-
 σιν δὲ μόνον καὶ μειοπυρεξίαν ἐν τῇ παρακμῇ τῶν παρο-
 ξυσμῶν. Σύνοχος δὲ ὁ μηδεμίαν μειοπυρεξίαν ἔχων.
 τούτου δὲ τρία εἶδη τὰ σύμπαντα, ἀκμασικός, ἐπακμα-
 σικός, παρακμασικός. Γίνονται δὲ οἱ σύνοχοι, καὶ οἱ
 συνεχεῖς πάντες ἔσω τῶν ἀγγείων, τῆς ὕλης σηπομένης
 τὴ καὶ ζεύσεως· καὶ δεῖ σχεδὸν ἐπὶ πάντων, καὶ μάλιστα
 τῶν συνοχῶν φλεβοτομεῖν, καὶ τρέφειν τὰς ὑγρὰς καὶ
 ψυχούσας τροφάς, οἷον θριδακίνας, ἰντιβα, καὶ τὰ τοι-
 αῦτα, καὶ ὕδωρ ψυχρὸν δοτέον, εἰ μὴ σπλάγχνον τι
 κακο-

C a p. CXXXVII. Cod. E. ριζ'.

συνόχου] Galenus de differ. febr. lib. II. c. 2. et de crisi lib. II.
 c. 1. Aëtius lib. V. c. 70. Alex. lib. XII. c. 2. Paulus lib.
 II. c. 26. Palladius c. 15. Synesius c. VII. p. 204. Cod. E.
 πυρετούς καὶ συνόχους.

μειοπυρεξίαν] Reddenda haec vox Synesio de febr. c. III. p. 114.
 μὴν ἀπυρεξία γίνεται, leg. ad doctum cod. Mf. μειοπυρεξία γί-
 νεται. Cod. A. μυοπυρεξίαν.

παρακμῇ] Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. II. c. 22. ὁ δὲ ἰατρός
 διαλύσεται τὸ σόφισμα, εἰδὼς ὅτι παρακμὴν λέγεται διχῶς, ἢ τε
 τοῦ ὅλου νοσήματος, καὶ ἢ ἐκάστης ἐπιτάσεως μερικῆς ἀπὸ τῆς
 ἀκμῆς ῥεπὴ πρὸς τὸ κρῖσσον κ. τ. λ.

παροξυσμῶν] addit Cod. B. ποιούμενος.

δὲ] omissum in Cod. A.

μηδεμίαν] Cod. A. μὴ δὲ μίαν. Cod. B. μηδὲ μίαν.

μειοπυρεξίαν] Cod. A. μυοπυρεξίαν.

τούτου] Cod. B. τούταν.

εἶδη] ἤδη Cod. A.

ἀκμασικός] Cod. A. ἐκμασικῶς, ἐπακμασικῶς et omittit παρακμα-
 σικός. Cod. B. ἀκμασικός, παρακμασικός καὶ ἐπαγμασικός.
 Cod. E. omittit ἐπακμασικός.

παρακμισινός] Excusoris culpa ita puto legi in editione Martii.

DE FEBRE CONTINENTI

ET CONTINUO.

CAP. CXXXVII.

Febris continens est, quae nullum habet caloris intervallum, sed remissionem tantum et inclinationem in vigore accessionum. Continua vero quae nullam prorsus habet quietem. Hujus tres sunt species. Alias enim calor par, sui que similis toto febris decursu manet, et σύνοχος ἀκμασινός dicitur, vel calor continuo incremento invalescit, et ἐπακμασινός, id est, increfcens vocatur, vel statim a summo vigore incipit, et sensim minuitur, dum finem integrum habet, et fit σύνοχος παρ-
ακμασινός. In universum vero et continuæ et continentes febres fiunt, cum materia intra vasa vel putrescit, vel effervescit, et in singulis fere, maxime vero continuis sanguinem mittere oportet, et cibis frigidis et humidis nutrire, ut lactuca, intybo, et similibus, et frigidam offerre, nisi præcordia male fuerint affecta. Ex-
trinse-

γίνονται] Alex. lib. XII. c. 2.

••• συνεχῆς] delet articulum Cod. A.

ὑλῆς] Cod. A. χολῆς.

τε καὶ] Cod. A. δὲ καὶ.

ζεύσεως] Cod. A. ζεύσαις. Cod. E. σηπόμενοί τε καὶ ζέον-
τες.

μάλισα] Cod. A. μάλλισα.

ἄγρως] Jo. Chrysostomus de Virginitate p. 27. οὐδὲ γὰρ ἰατρὸς πάν-
τα ὑφ' ἐν τοῖς κάμνουσι καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν προστάτ-
τει· ἀλλ' ὅταν ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ κατέχονται τῆς σφραγῆς αὐτοῦς
ἀπείργει τροφῆς κ. τ. λ.

ἰντίβια] Codd. A. et E. ἰντίβια. Salmasius ad Solinum p. 583.

Θριδάκινας] Cod. B. Θριδάκας. vid. Phrynichus p. 52. et quæ ibi
notarunt viri docti.

ὑδωρ] Anecdotes de Medecine T. I. c. III. p. 291.

σπλάγχχον] Cod. E. τὸ σπλάγχχον.

κακοπραγῇ, ἔξωθεν δὲ ἀλείφειν τοῖς ληξοπυρέτοις, οἷον
ἀμαράντου χυλῶ, σρύχνου, κολοκύνθης, καὶ τῶν τοιού-
των. Τὸ δὲ σπλάγχχνον τὸ διὰ λινοσπέρμου, καὶ ψυλ-
λίου, καὶ ἀλθαίας, καὶ χαμαιμήλων, ἰριγέροντος, ἢ ἀν-
δρόχνης, ἢ σρύχνου, ἢ τὴν ἐπὶ τῶν ὑδάτων φακὴν σὺν
ωοῖς, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΤΑΙΟΥ

πυρετοῦ.

Κ Ε Φ. ΡΑΗ'.

Τριταῖος ἐστὶ διαλείπων πυρετός, ὃ διὰ μιᾶς ἡμέρας
εἰσβαλὼν γίνεται δὲ ἐπὶ ξανθῆς χολῆς, σηπομένης ἔξω
τῶν ἀγγείων, εἰσβάλλει δὲ μετὰ ῥίγους. ἀποπαύεται
δὲ μετὰ ἰδρώτων· ἔπεται δὲ αὐτῷ καὶ χολῆς ἔμετος,
καὶ

κακοπραγῇ] Cod. A. κακοπραγῇ.

ληξοπυρέτοις] Cod. A. ληξοπυρέτοις.

χυλῶ] Codd. A. et E. χυλὸν.

κολοκύνθης] Cod. A. κολοκύνθης.

τὸ δὲ σπλάγχχνον τὸ] Cod. E. ἐπιτιθέναι δὲ τὰ σπλάγχχνα τὰ.
Deesse videtur κατάπλασσειν, aut simile verbum, ut μάλαττειν,
ut c. 140.

ἀλθαίας] Cod. A. ἀλθάας.

ἰριγέροντος] Bene Cod. A. ἡριγέροντος. Glossae Jatric. Mss. ἡρί-
γερον, βοτάνη ἐστὶ γινόμενη εἰς τὰ καταλύματα ἐπάνω τῶν κεφα-
λαίων, ὡς περ κίτριος (i. κίτριον) ἔχων τὸ ἄνθος.

φακὴν] Cod. E. φακὸν. Leg. φακῶν. Coves.

ὑδάτων] De lente palustri Lev. Lemnius de occult. natur. miracul.
lib. III. c. 9. p. 326. conf. c. 127. Matthiolus ad Dioscorid.
lib. IV. p. 459.

Cap. CXXXVIII. Cod. E. ςιβ'.

Περί] Codd. Mss. περὶ τριταίου, nec addunt πυρετοῦ.

τριταῖος] Galenus in Hippocratis Epidem. lib. I. comment. 3.
Alex. Trall. lib. XII. c. 6. Aetius lib. V. c. 79. Paulus lib.
II,

trinsecus vero inungere aliquo ex medicamentis, quae febrem cessare faciunt, ut amaranti succo, vel solani, vel cucurbitae sylvestris et similibus. Praecordiis vero cataplasmata adhibere, ex semine lini, psyllo, althea, chamaemelo, senecione, portulaca et solano, aut lenticula aquae cum ovo, et quaecunque his sunt similia.

DE FEBRE

TERTIANA.

CAP. CXXXVIII.

Tertiana febris est intermittens, quae altero die accedit. Fit ex flava bile, extra vasa putrescente, et cum rigore invadit, terminatur vero sudore. Hanc quoque subsequuntur bilis vomitio, dejectiones ventris cum impetu

II. c. 18. *Alexander* Aphrod. lib. I. probl. 83. *Palladius* c. 20. *Synesiūs* c. III. p. 110. *Meletius* de natur. homin. p. 145.

διαλείπων] Cod. E. ὁ διαλείπων, omisso πυρετός.

ἐς] Cod. A. ἐςιν.

διὰ] Cod. B. ὁ μίαν ἡμέραν διαλείπων, καὶ διὰ τῆς ἐτέρας εἰσβάλλων.

εἰσβαλὼν] Cod. E. εἰσβάλλων. recte.

ἐπὶ] Cod. B. ἐπὶ χολῇ ξανθῇ σ. Cod. E. χολῆς ξανθῆς.

χολῆς] Jo. *Chrysostom.* Statuar. Or. IX. p. 524. χολῆς αὐξανόμενης τίκεται πυρετός.

ἀγγείων] Pergit Cod. A. οὗρα πυρὰ ἢ ὑπόπυρα· εἰσβάλλει δὲ μετὰ τὰ ῥήγους, ἀποπάβεται (ἢ ἀποπαύεται) δὲ μετὰ δρότων (sic).

εἰσβάλλει δὲ] mallein τε.

ῥήγους] addit Cod. B. ὑπτοκτος καὶ κενῶντος. forte leg. καὶ κενῶντος.

ἀποπαύεται δὲ] migrat δὲ in Cod. E.

αὐτῶ] Cod. B. τοῖς νοσοῦσι. Cod. E. αὐτοῖς.

καὶ — καὶ] delet Cod. B.

χολῆς ἔμετος] Cod. E. χολῇ. et caret voce ἔμετος.

καὶ κατάρρηξις γαστρὸς χολῶδων, καὶ οὖρα δριμέα τῶν
 δὲ μέγιστον μῆκος τοῦ παροξυσμοῦ ἐστὶν ὥρων δώδεκα
 καὶ ἀποπαύεται. Τούτοις συμφέρει ὑγραίνουσα καὶ ψύ-
 χουσα δίαιτα, καὶ ὑδροποσία, καὶ τὸ μὲν εἰς γαστέρα συρ-
 ρέον χολῶδες δι' ἐμέτων, ἢ κάτω προτρέπειν διὰ μαλακ-
 κῶν κλυσμῶν· ἐν τοῖς οὔροις δὲ σελήνου καὶ ἀνήθο-
 τοῖς πόμασιν ἀποξεννυμένων διδόναι, ἔπειτα καὶ τοῦ
 ἀψινθίου διδόναι, καὶ εἰς λουτρὸν ἄγειν ποτίμων ὕδα-
 των. Τοὺς δὲ φιλολούτρους, οὐδὲ εἰ δις λούοις, ἀμαρ-
 τάνοις ἂν.

ΠΕΡ

δριμέα] Cod. A. δριμέα. Theophilus de urinis c. 7. p. 90.

μέγιστον] delet Cod. B.

ψύχουσα] Cod. A. ψύχου.

συρρέον] Cod. A. συρρόν.

κάτω] Cod. A. ἢ καὶ π. Cod. B. ἢ κατατρέπειν.

κλυσμῶν] Cod. A. κλισμῶν.

ἐν τοῖς] Cod. B. τοῖς οὔροις δὲ ποδηγῶν.

ἀποξεννυμένων] Codd. A. et E. ἀποξεννύων. Cod. B. ἀποβεβη-
 τας, quo usus est Alciphron lib. 1. ep. 23.

διδόναι — διδόναι] migrant e Codd. A. et E.

τοὺς δὲ] τοῖς δὲ φιλολούτροις Cod. A.

φιλολούτρους] Cod. B. φιλολουτρούτας.

οὐδὲ] Cod. B. καί.

δὶς] Cod. A. διελούεις et mox ἀμαρτάνεις. Cod. B. δὶς τῆς ἡμέ-
 ρας λούεις, ἀμαρτήσεις οὐδὲν· διδόναι δὲ καὶ τὴν ἀλάνην πίνων.
 Cod. E. εἰ καὶ διαλύσεις, οὐκ ἂν ἀμαρτάνεις.

δὶς] Pauli sunt verba l. c. Quae balneis cautelae adhibendae firmo
 docet Hippocrates de rat. vict. in morb. acut. p. 65. Delicio-
 tiore non tantum quotidie balneo utebantur, ut observat Do-
 wille ad Chariton. p. 207. verum etiam saepius. Plutarchus
 l. p. 119. ψέγοντι δὲ ἀργίαν καὶ γυμνασίαν καὶ λουτρὰ σύν-
 χ.

petu, biliosae et urinae acres: spacium vero maximum accessionis duodecim horarum est, et tum desinit. His victus humidus et frigidus salubris est, et aquae potio, et quod in ventriculum confluit biliosum, id vomitionibus, vel infra clysteriis mollibus evocari debet. Urina vero potionibus, in quibus apium et anethum maduerunt, exhibitis et absynthio etiam, sunt etiam in balneum aquarum potabilium ducendi. Et si qui balneis admodum gaudent, eos etiam si bis die laveris, haud peccabis.

E e 2

DE

χῆ. et Jo. Chrysostomus de Virginitate p. 87. refert inter luxurias, uti λουτροῖς διηγεῖται. Seneca Epist. 86. et Whelerus Itiner. T. I. p. 138. De Galatea Synesius ep. 122. p. 74. Menander apud Athenaeum lib. IV. p. 166. Simonides apud Stobaeum Serm. LXXI. p. 433.

Δούται δὲ πάσης ἡμέρας ἀπὸ ῥύπου
Δις, ἄλλοτε τρεῖς καὶ μύροισι ἀλείφεται.

De Gallieno Trebellio p. 239. Lavit ad diem septimo aestate vel sexto, hyeme secundo vel tertio. et Macrianus apud eundem p. 287. Lavandum est mihi frequentius. De Commodio Lampyridius p. 504. Lavabat per diem septies, atque octies. De Tito Plutarchus T. I. p. 214. de sacerdotibus Aegyptiorum Porphyrius de Abstin. lib. IV. p. 317. Mundicie et continentiae gratia hoc faciebant veteres, ut auctor est Photius Biblioth. p. 168. De Persis vid. Dorville ad Chariton. p. 538. De Isaacio Angel. Nicetas Choniata. Annal. p. 478. Jo. Chrysostomus in Pauli epist. II. ad Timoth. Serm. VI. p. 358. μεγάλη γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐν τοῖς κακοῖς τῆς συνήθειας ἡ τυραννίς.

ἐμαρταίαις] Placet lectio Codd. A. et E. ἐμαρταίαις, pro ἐμαρτή-
σις ut exhibet Cod. B. quod interpolatori debetur, ut prae-
fens pro futuro adhiberi indicaret, vid. notata ad c. I. Lectio-
ni vulgatae favet Rufus Ephes. de renum affect. c. XII. p. 11.
et p. 43. Subaudiendum vero τῇ γιάμῃ, quod addidit Arria-
nus lib. I. c. 19. p. 39.

ΠΕΡΙ ΝΟΘΟΥ ΤΡΙΤΑΙΟΥ.

Κ Ε Φ. ΡΛΘ'.

Ἐπὶ δὲ τῶν νόθων τριταίων οὐ δεῖ λούειν κατ' ἀρχάς, ἀλλ' ὅταν φανῶσι σημεῖα πέψεως· καὶ εἰ αἵματος ἀφαιρέσεως χρεῖα, μηδὲ τοῦτο παραλιπεῖν· δίκαιταν δὲ μὴ τὴν ψύχουσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦς τριταίου εἴρηται, ἀλλὰ τμητικωτέροις, οἷον πτυσσάνης χυλοῦ ἐμβαλομένου πεπέργεως, ἢ ὑσώπου, ἢ ὀριγάνου, καὶ ναρδοσάχου· διδόναι καὶ τῶν διουρητικῶν, οἷον σελήνου ἀφέψημα, ἢ μαράθρου, ἢ ἀδιάντου· διδόναι δὲ καὶ τὸ ὀξύμελι, μετὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, καὶ τὸ ἀψίνθιον. Τοῖς δὲ χρονίζουσι συμφέρει καὶ ὁ ἀπὸ τροφῆς ἔμετος, καὶ ἡ διαγαστρὸς κένωσις.

Cap. CXXXIX. Cod. E. ριγ'.

Περὶ] Cod. A. περὶ τριταίου νόθου.

ἀπὶ] Cod. B. ὁθός τριταῖος καλεῖται, ὃ τὰ ἴδια τοῦ τριταίου τοῦ ἀκριβοῦς ὑπονοθεύων καὶ ἐλλιμπάνων· ἐφ' ᾧ οὐ δηλοῦσιν. Aetius lib. V. c. 81. Paulus lib. II. c. 20.

οὐ δεῖ] Cod. A. οὐ δηλοῦσιν.

πέψεως] Codd. A. et E. γαστρὸς. Cod. B. πέψεως κατὰ γαστέρα.

καὶ εἰ] Cod. A. καὶ ἢ.

χρεῖα] Cod. B. δέονται.

παραλιπεῖν] Cod. A. bene παραλείπειν.

δίκαιταν] Cod. A. δι' αἰτίαν.

ψύχουσιν] Cod. A. ψύχαιναν. Leg. ψυχραίνουσιν, quam formam amant recentiores, ut Moschio de morb. mulier. c. 136. et alibi, ad analogiam verbi θερμαίνων, ut observat Congr. Geopnerus p. 56.

ἀλλὰ τμ.] ἀλλὰ τὸ εἰς ἑτέραν Cod. A. sed] videtur deesse χρεῖας vel simile.

τμητικωτέροις] Cod. E. τμητικοτέραν.

πτυσσάνης] πτισσάνης. Cod. A. πτυσσάνης. Cod. B. πτισσάνης.

DE TERTIANA SPURIA.

CAP. CXXXIX.

In febre porro tertiana spuria non inter initia, sed cum signa coctionis apparuerint, lavari debent, et si sanguinis mittendi necessitas inciderit, neque illud praetermitti. Victu vero uti oportet non refrigerante, tantum, ut in tertiana exquisita dictum fuit, sed qui magis incidat, quemadmodum cremore ptisanæ pipere injecto, vel hyssopo vel origano, vel spica nardi. Dare item quæ urinas movent, ut decoctum apii vel foeniculi, vel capilli veneris, et post septimum, acetum mulsum etiam et absynthium. Moram vero trahentibus conducit a cibo vomitus et per alvum purgatio.

χυλοῦ] Codd. A. et E. χυλόν.

πεπέρεως] Galenum sequitur, quod improbat Alexander lib. XII. c. 6. p. 738. conf. Amatus Lusitan. Curat. medicinal. Cent. VII. cur. 43.

σελήνης] Cod. E. σελήνης. conf. quæ in præfat. ad Synesium monui.

μαράθρου] Cod. A. μαράθρου. conf. c. 119.

αδιάκτον] Cod. B. αδιάκτον. Theocritus Idyll. XIII. vs. 41. ubi vid. Schol. Plinius lib. XXII. c. 21. Aelianus H. A. lib. I. c. 35.

μετὰ] Cod. A. μετ' ἐπτά ἡμέρας. Cod. B. μετὰ τὴν ζῆν. ἡμέραν.

τοῖς δὲ] Cod. A. εἰ δὲ.

καὶ ὁ] Codd. A. et E. καὶ ἀπὸ τρ. et Cod. B. Hinc nefarium dictum intelligitur Agathoclis tyranni Siciliae apud Polyænum lib. V. c. 3. p. 464.

ἔμετος] De consuetudine vomendi vid. Casanbonus ad Suetonii lib. VII. p. 629. et Raderus ad Martialis lib. V. epigr. 75. De veterum medicamentis, quibus vomitum provocabant vid. Hebenstreit Palaeol. Therap. 583.

Ὁ δὲ τεταρταῖος πυρετός ἐστι διαλείπων διὰ δύο ἡμερῶν εἰσβάλλων· γίνεται δὲ ἐπὶ μὲν μελαγχολικῷ χυμῷ, σηπομένῳ ἔξω τῶν αἰγγείων. ἔχει δὲ ῥίγος ἐν τῇ εἰσβολῇ, καὶ σφυγμοὺς ἀραιούς, καὶ οὖρα λεπτά, καὶ λευκὰ ἢ μέλαινα καὶ παχέϊαν ὑπόσασιν ἔχοντα. ἐπὶ τούτων καὶ σπλὴν κικουργεῖ. Τούτοις κατ' ἀρχὰς μῆτε Φάρμακον δοτέον, μῆτε κένωσιν· εἰ πλεονάζει δὲ αἷμα, τήνικα ὕτα χρὴ φλεβοτομεῖν, καὶ χρηστὴν προσάγειν δίαιταν, καὶ ὑπομαλάσσειν τὴν κοιλίαν δι' ἀποζέματος ἐπιθύμου καὶ γλήχωνος, καὶ δι' ἡμερῶν τριῶν διδόναι τὸ διὰ τριῶν πεπτέρων, ἢ τὸ

Cap. CXL. Cod. E. ριδ'.

ὁ δὲ] Cod. A. ὁ τεταρταῖος π. Cod. B. τεταρταῖος δὲ π. Aëtius lib. V. c. 83. Alexander lib. XII. c. 8. p. 757. Paulus lib. II. c. 21. Palladius c. 22. Synesius c. 8. p. 244. Meletius de nat. homin. p. 145. Hanc febrem laudavit Favorinus teste A. Gellio N. A. lib. XVII. c. 11.

διαλείπων] Cod. A. διὰ λείπων. Delet Cod. E.

διὰ] Cod. B. ὁ διὰ.

γίνεται] Cod. B. ἐς γίνεται.

μὲν] delet Codd. A. B. et E.

μελαγχολικῷ] Hippocrates de nat. homin. p. 10. Cod. E. μελαγχολικῶν χυμῶν.

σηπομένῳ] Cod. E. σηπομένη.

ἔξω] Cod. E. ἔξωθεν.

δὲ ῥίγος] Cod. A. δὲ καὶ ῥίγος. Horatius Serm. lib. II. Satyr. 3. v. 290.

Frigida si puerum quartana reliquerit,

ἐν τῇ] Cod. B. κατὰ τὴν εἰσβολήν.

σφυγμοὺς] Cod. A. σφυγμούς. Cod. B. σφιγμούς.

ἀραιούς] Cod. B. ἀρραίους.

λεπτὰ] Cod. B. λευκὰ καὶ λεπτά.

μέλαινα] Cod. A. μέλαινα.

ὑπόσασιν] Thomas Mag. p. 472. et ibi Witterus.

DE QVARTANA.

CAP. CXL.

Quartana febris intermittens est, et singulo quoque biduo invadit. Fit ex humore melancholico, extra vasa putrescente. Accessio rigorem obtinet, pulsus rari sunt, urinae tenues et albae vel nigrae, subsidentia crassa, praeterea lien quoque in his male habet, et inter initia nec medicamentum trahens exhibendum, nec evacuatio tentanda est. Quod si sanguis exuperat, tum venam incidere, et optimum cibum offerre oportet, et alvum emollire epithymi et pulegii decocto, et triduo integro medicamentum, quod ex triplici pipere constat, et quod

E e 4

Dios-

ἐχοντα] Cod. A. ἔχοντες.

ἐπὶ τούτων] Cod. A. ἐπὶ τούτο. Cod. E. ἐπὶ δὲ τούτων.

σπλὴν] *Anecdotes de Medecine* T. I. c. 182. p. 122. *Car. Piso*, *Obf. et Consil. Sect. I.* p. 34.

κακουργῶ] Codd. A. B. et E. κακοπραγῶ. sed ita emendatum in Cod. E. pro κακοπραγῶ notat cl. *Coves.* De medicis *Herodianus* lib. III. c. 49. ἀνέπαθ' ἑ τε τοὺς ἰατροὺς καὶ υπηρέτας κακουργῆσαι τι περὶ τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος. conf. c. 50. *Hippocrates* de nat. homin. p. 10 De sudore *Xenophon* *Memorab.* lib. I. c. 4. p. 36. de veneno serpentum *Nicander* *Ther.* v. 111. Pro vitio aliquo laborare ut noster, *Xenophon* *Oeconom.* c. 3. p. 16. καὶ ἵππος ὥς ἐπιτοπολὺ ἦν κακουργῶ.

κίνασιν] *Αὐ κενῶσαι?*

εἰ] Codd. B. et E. εἰ δὲ πλεονάζει.

αἷμα] Cod. A. αἷματι.

σημικαῦτα] Cod. B. αὐτίκα.

χερὶ] Abest a Cod. E.

ἐπιθύμου] Cod. E. ἀποθύμου.

γλήχωνος] Cod. A. γλίχωνος.

τριῶν] Cod. B. τινῶν.

διδόμα] deest in Cod. A.

διὰ τριῶν] Cod. διὰ Γ' Compositionem dat noster cap. 294.

τὸ διοσπολιτικόν, ἢ πέπερι μόνον σὺν ὕδατι θερμῷ λαμβάνειν πρὸ τοῦ παροξυσμοῦ. χρᾶσθαι δὲ καὶ τοῖς διουρετικοῖς Φαρμάκοις, οἷον ἐστὶ τὸ σέληνον, καὶ τὸ ἄσαρον καὶ τὸ ἀδιάντον· μαλάττειν δὲ καὶ τὸ σπλάγχχνον δι' ἐμπλάστρου, τὴν τε κοπτὴν καὶ τὴν χρυσὴν, καὶ τὰ πολυάρχεια. μετὰ δὲ τὴν πέψιν τοῦ νοσήματος δίδοναι ἀντιδότους τὴν τε διὰ θείου καὶ τὴν μοῦσαν, δηλώνοντι προκυνώσαντες διὰ γαστρὸς τὸν μελαγχολικὸν χυμὸν, εἴτα δίδοναι τῆς θηριακῆς, καὶ τὸ δι' ὀποῦ τοῦ κυρηναίου Φάρμακον. δίδου δὲ καὶ ταριχευτὰ ἐσθίειν καὶ νάπυος. Ἐστὶ δὲ τὸ νόσημα χρόνιον, θανατῶδες δὲ οὐ.

τὸ διοσπολιτικόν] Cod. A. τοῦ διοσπολίτου. Compositionem habes infra c. 292. Cod. E. τὸν διοσπολίτην.

μόνον] Cod. A. μόνην.

χρᾶσθαι] Cod. A. χρῆσθαι.

διουρετικοῖς] Cod. A. δι' οὐρητικοῖς.

ἄσαρον] Cod. A. ἄσαρ.

μαλάττειν] Cod. E. μαλάσσειν.

σπλάγχχνον] Cod. B. τὸν σπλῆνα. Cod. E. τὰ σπλάγχχνα.

ἐμπλάστρου] Cod. B. ἐκπλάστρων τοῦ τε κοπτοῦ. Cod. E. ἐμπλάστρων τῆς τε κοπτῆς, τῆς χρυσῆς καὶ τοῦ πολυάρχου.

χρυσὴν] Ejus compositionem dat noster c. 296. Cod. B. τῆς χρυσῆς.

τὰ πολυάρχεια] Cod. A. τὴν πολυαρχίαν. Cod. B. τοῦ πολυαρχίου.

πέψιν] Cod. E. πέμψιν. Foësius Oecon. Hippocr. p. 304.

ἀντιδότους] Cod. E. ἀντίδοτον.

πέψιν] Cod. A. πέμψη.

μοῦσαν] Leg. Μούσα. Est Antonius Musa Augusti medicus, de quo vid. Xiphilinus Augusto p. 71. conf. c. 46.

Diospolites appellatur, vel piper solum ex aqua tepida sumere ante accessionem. Uti praeterea medicamentis quae urinam movent, quale est apium, asarum, capillus veneris. Viceri vero prospiciendum malagmate, quale est copton et quod aureum dicitur et polyarchion. Ubi vero coctionis notae apparuerint, eam quae ex sulphure constat, et musae antidotum, prius tamen per sedem atra bile evacuata, et theriacam novissime, et medicamentum e liquore cyrenaico exhibere, et salsamentis ac sinapi in cibo uti oportet. Est enim hic morbus longus quidem, sed neminem jugulat.

προκενώσαντες] Cod. B. προκενώσαντες.

διὰ γαστρός] Corrupta haec; requiritur compositio fortiter purgans, quae vero illa sit, nunc non divinare licet. forte leg. δι' ἀγαστρίου.

τῆς θηριακῆς] Cod. A. τὴν θηριακὴν.

καὶ τὸ] Cod. E. ἢ τὸ διὰ τὸ ὁποῦ. Cod. E. διὰ τοῦ ὁποῦ.

τοῦ κυρηναίου] Cod. E. τὸ κυρηναϊκόν. Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. 62. p. 298.

φάρμακον] Cod. A. φάρμακος.

ταριχευτὰ] Cod. A. ταριχηρὰ. Cod. B. τραρίχον. Glossae Jatric. Mss. ταριχευτὰ, κρέα (κρέα) καὶ ἰχθύες. Cod. E. τὰ ταρίχη.

νάπνος] Cod. A. νάπι. Cod. B. νάπυ. Cod. E. νάπας.

τὸ νόσημα] Cod. A. τῷ νοσήματι.

χερόμον] Cod. B. χρονικὸν καὶ οὐ θανάσιμον. Hippocrates Aphor. II. 25. et Epidem. lib. I. Sect. III. p. 671. Galenus ad Glaucon. lib. I. p. 438. Favorinus apud A. Gellium N. A. lib. XVII. c. 12. Nic. Tulpinus obs. medic. lib. IV. c. 53.

οὐ] Cod. A. οὐχί. omissa particula δέ.

ΠΕΡΙ ΑΜΦΗΜΕΡΙΝΟΥ

πυρετού.

Κ Ε Φ. ΠΜΑ'.

Αμφημερινός ἐστὶν διαλείπων πυρετός, ὁ καὶ ἡμέραν εἰσβάλλων, καὶ ἔχει τὸν παροξυσμὸν ὡρῶν ἡ. Γίνεται δὲ ἐπὶ φλέγματι σηπομένῳ ἔξω τῶν ἀγγείων, καὶ μάλιστα ἐπὶ καιοπραγίᾳ σωμαίου. ποιεῖ δὲ περίψυξιν τῶν ἀκρῶν ἐν τῇ εἰσβολῇ, καὶ οὐ φρίκην, φλέγματος ἔμετον, οὖρα ἢ λεπτὰ καὶ λευκὰ, ἢ παχέα καὶ θολερά. γίνεται δὲ παιδίῳ καὶ γυναικὶν ὡς ἐπίπαν. τούτοις δίδονται κατ' ἀρχὰς μὲν ὀξύμελι, καὶ τοῖς διουρητικοῖς χρᾶσθαι, οἷον σελήνῳ, ἀσάρῳ; ἀδιάντῳ. εἶτα ὀξύμελι μετὰ ῥαφανίδων διδου ἐσθίειν, καὶ ἐμπεῖν κέλευε, εἶτα καθάρσιον διὰ κολοκυνθίδος, ἢ ἀγαρικοῦ, καὶ ὅσα φλέγματος ἀγωγὰ εἰσὶν. Τροφή δὲ λεπτοτέρα, οἷον διὰ νυμίνου

Cap. CXLI. Cod. E. ριέ'.

Περὶ] Cod. A. περὶ ἀφ' ἡμερινῶν. Codd. B. D. et E. περὶ ἀμφημερινῶν. omisso πυρετοῦ. Celsus lib. III. c. 5. Aëtius lib. V. c. 85. Paulus lib. II. c. 33. Aethariius de dignot. morb. lib. II. c. 1. Palladius c. 19. cujus scriinia hic compilavit noster. Alex. lib. XII. c. 7. Galenus de differ. febr. lib. II. c. 7. Synesius c. IV. p. 142.

ἀμφημερινός] Cod. A. ἀφ' ἡμερινός. Cod. B. φημερινός.

ἐστὶν] Cod. A. ἐστι.

ὁ] Cod. A. οὐ. Cod. E. καὶ καὶ.

εἰσβάλλων] Cod. A. εἰσβάλλων. Cod. B. μὲν εἰσβάλλων, μετὰ περιψύξεως.

ἔχων] Cod. B. ἔχων δὲ.

φρίκην] addit Cod. E. αἵματος.

φλέγματος] Cod. A. φλέγματι. Cod. B. ἐπὶ τούτῳ.

ἔμετον] Cod. E. ἔμετος.

ἢ λεπτὰ] Cod. A. ἢ λεπτὰ λευκὰ Cod. E. delet ἢ. vid. Theophilus de Urinis c. 5. p. 80.

θολερά] consul. de hac voce cl. Gesnerus ad Orphei de Lapid. c. 22. p. 333. Polyacmus lib. III. c. 9. 61. p. 271. ἵνα τὸ ἐκ τῆς δια-

DE FEBRE

QUOTIDIANA.

CAP. CXLI.

Quotidiana febris et ipsa intermittens est, quae quotidie invadit, sed accessio ultra horarum octodecim spacium non extenditur. Fit ex pituita putrescente extra vasa, sed maxime cum ventriculus non rite suo munere fungitur. In accessione porro extrema frigus occupat, sine horrore tamen cum pituitae vomitu, urinis tenuibus, albis crassis turbidis, pueris et mulieribus, ut plurimum accidere solet. His inter initia acetum mulsum dandum, et medicamentis quae urinam eliciunt, quale est apium, asarum, capillus veneris, utendum erit. Acetum mulsum deinde cum radícula in cibo offerendum, et vomitus imperandus erit. Denique purgatio molienda per colocynthidem et agaricum, seu ea quae pituitam e corpore educunt, Victus ratio ex extenuantibus,

διαβάσεως τοῦ πλήθους θολερὸν διὰ νυκτὸς παροδεῦσαι, λάθῃ τοὺς ἐν τῇ πόλει.

γίνεται] Cod. E. γίνονται.

ἐπίπαν] Cod. A. ἐπὶ πᾶν.

διδόται] Cod. E. post διδόται ponit μέν.

ὄξύμελι — ὄξύμελι] absunt a cod. B.

τοῖς] Cod. A. τὰ διουρητικὰ omissio verbo χρᾶσθαι. Cod. E. agnoscit quidem χρᾶσθαι, tamen τὰ διουρητικὰ dat.

σελήνη] Cod. A. σελήνου — ἀδιάντον. Codd. B. et E. φελίνου, ἄσαρου καὶ ἀδιάντου.

ὄξύμελι] Cod. A. ὄξύμελιτος.

καθάρσιον] Thomas Mag. p. 480. καθάρσια, πόματα, τὰ καθάρσιως ἐνεκα πινόμενα.

μετὰ] Cod. A. διὰ. ἑαφανίδιον. Cod. B. ἑαφανίδος.

ἐσθίειν] Cod. B. addit ἐπίδος καὶ ἀγάρικον.

καὶ ἐμῶν — καὶ] migrant e cod. B.

εἰσὶν] Cod. A. εἰσὶ.

τροφὴ] Cod. A. τροφή δὲ λεπτήν τηχότερα. Cod. B. λεπτυντικότερα. ἔγω. ac sic quoque Cod. E. omissio ἔγω.

μίνου καὶ πεπέρεως, καὶ τῶν τοιούτων * ἐπιμνηστέον δὲ
καὶ τοῦ σώματος τῆς γαστρὸς διὰ τε καταπλασμάτων,
καὶ ἐμπλάσεων, καὶ τοῖς λοιποῖς ἀγωγοῖς.

ΠΕΡΙ ΗΜΙΤΡΙΤΑΙΟΥ.

Κ Ε Φ. PMB'.

Ημιτριταῖος σύνθετός ἐστιν ἐκ τριταίου διαλείποντος,
καὶ συνεχοῦς ἀμφιμερινοῦ συνιστάμενος. ἐπὶ χολῇ καὶ
φλέγματι σηπομένων. Καὶ δὲ ἐπὶ τούτου καὶ τὴν θερὰν
πέραν σύνθετον εἶναι. καὶ εἰ μὲν ἐπικρατέστερον εἴη τὸ
φλέγμα, τοῖς ἐπὶ τοῦ ἀμφιμερινοῦ λελεγμένοις μάλιστα
χρησώμεθα βοηθήμασι. εἰ δὲ ξανθὴ χολή, τοῖς ἐπὶ τρι-
ταίου, καθόλου πρὸς τὸ κατεπεῖγον ἐνιστάμενοι.

χυμίνου] Cod. A. κημίνου.

δὲ] ignorat Cod. A.

τοῦ σώματος] Cod. B. τὸ σῶμα.

καὶ ἐμπλάσεων] ignorat Cod. E.

καὶ τοῖς] Cod. A. καὶ τῆς λοιπῆς ἀγωγῆς, quam lectionem probō.
Cod. E. προσαγωγῆς. Vocem ἀγωγῆν exposuit amplissimus
Cuperus ad Petronii c. 127. p. 611. διαγωγῆν habet cod. B. cap.
32. Lexicon Biblioth. Coislin. p. 472. καθόδοις, ἀγωγαῖς, πε-
ριόδοις. De medicamentis vocem illam adhibet auctor glossa-
rum Mss. in proverbialia Salomonis: παιδείαν, ἀγωγῆν ὠφέλιμον
φρονήσεως * τῆς ἀκριβοῦς καταλήψεως τῶν φαρμάκων.

ἀγωγοῖς] vid. Phrynichus p. 140.

C a p. CXLII. Cod. E. ρις'.

ἡμιτριταῖος] Aëtius lib. V. c. 81. Paulus lib. II. c. 33. Aëtia-
rius de dignot. morb. lib. II. c. 1. Palladius c. 21. Celsus
lib. III. c. 8.

tibus, quale est cyminum, piper et id genus alia constat, ventriculi quoque orificii curam habere oportet, et cataplasmatibus et emplastris, et reliquis ducentibus.

DE SEMITERTIANA.

CAP. CXLII.

Semitertiana febris composita est ex tertiana intermittente et quotidiana continua, putrescentibus et bile et pituita. Itaque curandi rationem quoque compositam esse oportet. Si enim pituita sit superior, praesidiis maxime utemur, quae in quotidiana exposuimus, si autem flava bilis, iis quae in tertiana comprehensa sunt, in totum ei quod urget incumbentes.

διαλείποντος] Cod. A. διαλείποντα. Cod. E. διαλειπόμενος.

ἀμφημερινοῦ] Cod. A. ἀφ' ἡμερίνου.

ἐπὶ] Cod. A. ἐπὶ χολῆς φλέγματι.

σηπομένων] Leg. ex Palladio σηπομένοις et Cod. E.

τούτου] Cod. A. τούτων. Cod. E. τούτοις.

καὶ εἰ] Cod. A. καὶ ἐπικρατέστερον.

ἀμφημερινοῦ] Cod. A. ἀφ' ἡμερινοῦ.

λελεγμένοις] Cod. A. γινομένης.

μάλισα] Cod. A. μάλλισα.

βοηθήματι] Cod. A. βοηθήματιν.

εἰ δὲ] Cod. A. ἡ δὲ. Cod. E. εἰ δὲ ἡ ζανθῇ.

πρὸς τὸ] Cod. B. πρὸς τὸ ἐπιῖγον ἰσάμενοι καὶ μηδὲ θατέρου παντάπασιν ἀμελοῦντες. Cod. A. πρὸς τὸ κατεπηγόρμενοι σώμενοι. Jo. Chrysostomus T. I. p. 72. ἐπειδὴν πρὸς τὰ κατεπεύγοντα τῶν νοσημάτων ἐσημεν.

ΠΕΡΙ ΛΟΙΜΟΤ

ἢ λοιμώδους πυρετοῦ.

ΚΕΦ. ΡΜΓ'.

Τούτου ἡ γένεσις ποτὲ μὲν ἀπὸ ἐδεσμάτων μοχθη-
 ρῶν καὶ κακοχύμων ἐστίν, ἢ ὑδάτων τοιούτων· ποτὲ δὲ ἐξ
 ἀναθυμιάσεως δηλητηριώδων, οἷον ἀπὸ ἐλωδῶν χωρίων,
 ἢ βαράθρων παρακειμένων· ποτὲ δὲ ἐξ αἵρος τραπέν-
 τος εἰς δυσκρασίαν παρὰ φύσιν ψυχροτέραν, ἢ ξηροτέ-
 ραν, ἢ θερμοτέραν, ἢ ὑγροτέραν καὶ διὰ τῆς εἰσπνοῆς τῇ
 καρ-

Cap. CXLIII. Cod. E. ριζ'.

Τούτου] Cod. B. οὗ λοιμώδους πυρετοῦ ἡ γένεσις. Hippocrates
 Epidem. lib. III. Aëtius lib. V. c. 94. Paulus lib. II. c. 34.
 Celsus lib. III. c. 7.

ἐδεσμάτων] vid. Apathias Hist. lib. II. p. 34. sed Petro Monavia
 id non verisimile videtur epist. Medicinal. ep. 200. p. 327.

μοχθηρῶν] Cod. A. delet usque ad τοιούτων.

ποτὲ δὲ] Cod. B. ἢ ἐξ. Vulgatam tamen lectionem non mutō:
 non enim protinus variae lectiones, quas codices MSS. suppe-
 ditant absque delectu sunt admittendae. Consentientem habeo
 Nic. Heinsium in epistola inedita ad Jo. Schefferum quam me-
 cum communicavit Nob. Gerardus van Hasselt. „Mihi pluri-
 „mas veterum scriptorum membranas contigit evolvere, nullas
 „tamen inspexi hactenus, quae naevis omnino essent vacuae.
 „quapropter delectus adhibendus, ne coeca credulitate videamur
 „ferri in amplectenda omnia, quae codices utcunque praestau-
 „tissimi subinde suggerunt.” Qua in re peccavit doct. Merrick
 apud Truphiosorum v. 526.

Αἱ τ' ἐπεὶ οὖν ἑκάμην πολυχανδέες ἐνδοθεὶ σίμβλου,

Κηρὸν ὑφαίνουσαι μελανδέα

ita hunc locum edidit fretus auctoritate codicis Reimari, cum
 ipso fatente ante legeretur

πολυχανδέες ἐνδοθεὶ ἵππου

quae lectio vera est, licet certatim viri docti eam iverunt mu-
 tatum; adludit enim poeta ad opinionem veterum pervulga-
 rem, quam ipse tamen inficere pervertit, equo Trojano tribuens
 ea, quae de tauris perhibent, Nicander Ther. vi. 741. Aelia-
 nus H. A. lib. I. c. 28. Antigonus Caryst. c. 23. alii: licet
 rectius de ea re senserint recentiores ut Aethnarius de affect.
 spir. animal. lib. I. c. 1. p. 6. et Georg. Pisides in Hexaem.
 vi. 1312. et frustra fabulam hanc tabula aenea expresserit Petr.

Pomet

DE PESTE

SEV PESTILENTIA FEBRE.

CAP. CXLIII.

Hujus febris origo ex pravis et viciosis succi alimentis est, vel aquis ejusmodi, quandoque etiam ex evaporatione pestifera, ut e locis paludosis, et quae barathrum vicinum habent, nonnunquam ex aëre, ut cum intemperiem praeter naturam acquirit, vel frigidiorē, vel sicciorē, vel calidiorē, vel humidiorē, et in spiratu

Pomet Histoire generale des drogues Part. II. lib. I. c. 23. p. 47. Solent recentiores antiquiorum tum verba, tum etiam sententias vertere. Pythagorae praeceptum refert Theodoretus Therap. VIII. p. 110. αἷς χρὴ τῶν σιερίων προτιθέναι τὰς μούσας, quod ad mentem suam adcommodavit Theophylactus Simoc. ep. XXI. σιερίων γὰρ ἢ μουσῶν ὀδυρομένοις ἀκούσαιμεν. quod etiam respicere videtur Juvenalis Sat. XIV. vs. 19. conf. Aristaenetus lib. I. ep. XXIII. et quae ibi notat Mercerus. et Cellarius ad Plinii lib. IV. ep. VII. Herodotus lib. I. p. 4. αἷτα γὰρ τυγχάνει ἀνδράποισιν ἔσθαι ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν, quod vertit Thucydides lib. III. p. 195. οἱ τὸ θεαδὲν πιστότερον ὄψαι λάβοντες ἢ τὸ ἀπουσθὲν. Sic quae habet Nonnus Evang. Joann. c. III. vs. 74. protulit contra historiam quae exstat Numeri V. 9. ut adnotavit in margine sui exemplaris G. Sopingius.

ἀναθυμιάσεως] Schol. Homeriz ad Iliad. A. vs. 50. Cod. A. ἀνεθυμιάσεως. Cod. B. ἀναθυμιάσεων. δηλητηριωδῶν. Cod. E. ἀναθυμιάσεων.

ἐλκιδῶν] Strabo lib. XVII. p. 1143. Polyaeus lib. II. c. 30. 3. p. 200. conf. Lancisius de noxiis palud. effluvis. p. 189.

βαράθρων] Seneca Natural. Quaest. lib. VI. c. 27.

αἴματος] Heliodorus lib. III. p. 141. sed et absque praegressa intemperie, vid. Tacitus Annal. lib. XVI. p. 255. Sidon. Apollinaris Epistol. lib. I. ep. V. p. 11. Jo. Chrysostomus in A. A. Sermon. XXXVIII. p. 824.

ξηροτέρων] ignorat Cod. A.

θερμοτέρων] Cod. A. ὑγροτέρων ἢ θερμοτέρων. Cod. B. ἢ θερμοτέρων ἢ ξηροτέρων, ἢ ὑγροτέρων.

καὶ] Cod. B. ὅς. ex monitu doct. Belli legend. ὅς διὰ τῆς εἰσπνοῆς.

τῇ] Cod. B. εἰς τὴν καρδίαν. Cod. E. τῆς καρδίας.

καρδία εἰσφερόμενος, τὸν λοιμὸν εἰργάσατο. ἐπὶ τοῦ-
των ἐπιμελεῖσθαι δὲ τῆς γαστρὸς διακλυσμῶν καὶ εἰ
φλέγμα ἔχει κατὰ τὴν ἄνω κοιλίαν, ἐμέτοις κενῶν, καὶ
εἰ αἷμα πλεονάζει, φλεβοτομεῖν ἀγαθὴ δὲ καὶ ἡ διὰ
οὐρίων κάθαρσις. Τοῖς δὲ καυσουμένοις ψυχρὸν προσ-
φέρειν, μὴ κατὰ μικρὸν, ἀλλὰ ἀθρόως, ὥςτε σβέσαι τὴν
φλόγα. Διδόναι δὲ τό, τε ἀπόμελι πίνειν, ἢ χυλὸν
πτυσσάνης μετὰ κνίκου σπέρματος, ἢ τὴν ἀρμενίαν βῶ-
λον πίνειν ἢ τὸν λαζούριν.

ΠΕΡΙ

εἰσφερόμενος] Leg. εἰσφερομένου, συνεισφερόμενος *Heliodorus* l. c.
conf. *Plutarchus* T. IV. p. 260.

δὲ] Cod. E. δὲ.

διὰ κλυσμῶν] Cod. B. κλυτῆρι.

καὶ εἰ] Cod. A. καὶ εἰς.

ἔχει] Cod. B. ἔχοιεν.

ἐμέτοις] *Experientissimus Mackensie* probat vomitoria in pestilen-
tia, sed rejicit venae sectionem apud *Guys* *Itiner.* T. II. p.
144.

καὶ εἰ αἷμα] Cod. E. καὶ οἷς αἷμα.

δὲ καὶ] δὲ διὰ τῶν Cod. A.

προσφέρειν] Verbum προσφέρειν significare edere jam notavit
Cajaubonus ad *Athenaei* lib. VIII. c. 14. p. 622. Sed προσ-
φέρειν medicis est obferre alicui sive medicamentum sive cibum,
quem medicorum modum loquendi imitatus est *Aelianus* V.
H. lib. IX. c. 23. μηδὲν χωρὶς αἰτίας προσφέρειν, quod non
mutandum in προφέρειν cum *Perizonio*. Ev. *Lucae* c. XXIII.
36. junge *Kusterum* ad *Jamblichum* V. P. p. 172. Capite vero
Nonni 196. προσφερόσθω, quod obscure vertit *Martius* et
apud *Paulum Guinterius*, idem est quod formulis nostris sub-
scribere solemus D. usui. pro quo etiam dicunt δίδου ut no-
ster c. 188. Conf. *Aelianus* H. A. lib. XIII. c. 7. et *Xeno-
phon* *Memor.* lib. III. c. 11. p. 156. *Aeg. Menagius* ad *Diog-
enem* *Laërt.* lib. III. c. 48.

μὴ κατὰ] Cod. B. καὶ μὴ κατὰ.

ἀθρόως] i. e. ἀμύτῃ. ut *Aelianus* H. A. lib. VI. c. 5. et lib.
XIV. c. 16. vid. *Munckerus* ad *Ovidii* *Metamorph.* lib. V. p.
554. et ad *Antonini* *Liberal.* c. 24. *Guys* *Itinerar.* T. I. p.

ratu ad cor defertur, et ita pestem excitat, in his ventris per clysteres habenda ratio est. Et si superior ventriculus pituitam continet, vomitu evacuare, sin vero sanguis exuperat venam incidere oportet. Quae per urinam quoque fit purgatio, salubris est. In perurentibus autem febribus, frigidam quoque offerre, non per intervalla, sed confertim et copiose, ut fervor extinguatur oportet. Mulsam denique in potu dare, vel ptisanæ cremorem cum cnici semine, vel bolum armenam, vel lazuli lapidem.

DE

369. quod alias indecans pronuntiabat Socrates apud Xenophontem Sympof. c. 3. p. 128.

δὲ τό] Cod. A. καὶ ἀπόμελι.

κνίκου] Glossæ Jatric. Mss. κνήκος, ὁ ἄγριος κρόκος.

πτυσσάνης] leg. πτισσάνης. Cod. A. πτυσάνης. Cod. B. πτισσάνης.

τὴν ἀρμενίαν] τὸν ἀρμένιον Cod. B. Boli saepe meminit noster, sed quo genere illam usurpaverit adparet nullibi nisi hic loci. Moeris Atticist. p. 27. βῶλος, θηλυκῶς, Ἀττικῶς ἀρσενικῶς, ἑλληνικῶς.

βῶλον] Cod. A. βόλον. Bolum Lemniam quoque adhibuit Quaelbenus apud Busbequium Ep. I. p. 111. Galenum secutus, sed Turcas ea non uti affirmat Crato epist. medicinal. ep. 130. et 159.

τὸν λαζούριον] Cod. A. τὸ λαζούριον. Cod. E. τὸν λαζούριον ponit post prius πίνειν. Addit praeterea: ἀλῆς μέρη β. αἰωνιακοῦ θυμιαματος μέρη β. σμύνης μέρος α. ἐκ τούτων δίδου καὶ οἷον ὀλίγα κατ' ἐκάστην· δίδου καὶ θηριακὴν καὶ τὴν ἀττικασίαν. Similiter Cod. B. ubi exaratum λῶς et post σμύνης ἴσα, pro δίδου, δίδου et mox καθημέραν et δίδου δὲ καὶ τὴν θ. In Cod. E. est ἄλλο ἀλῆς σπέρμα μέρη β. mox ἐκ τούτου δίδου et δίδου δὲ τὴν θηριακὴν. De hoc cons. Tournefort Itiner. T. II. p. 119. Du Cange Glossar. p. 782. Observat doct. Guys Itiner. T. II. p. 125. Les medecins Grecs dont il nous reste les ecrits, ne nous prescrivent aucun remede contre la peste. Contra melancholiam et quartanam commendat eum Albertus Magnus De Virtut. Lapid. p. 141.

ΠΕΡΙ ΕΚΤΙΚΩΝ

πυρετῶν.

Κ Ε Φ. ΡΜΔ'.

Τρεῖς εἰσὶ τούτων αἱ διαφοραὶ· ἐκτικὸς, μαρ-
ασμὸς, περιφρυγῆς μαρασμὸς. ἴδιον δὲ δι' ἐκτικοῦ πυρετοῦ
τὸ μετὰ τὴν τροφὴν ἐπαύξειν τὴν θερμασίαν, ὡς ἐπὶ τῆς
ἀσβέσου ἐπιβαλομένου γὰρ ἐν αὐτῇ τοῦ ὕδατος, ἀνα-
ζέει ἢ ἐν αὐτῇ ἀποκειμένη θερμότης. καὶ χρεὶ τούτους
λούειν, καὶ βάπτειν ψυχρῷ ὕδατι, ἔστι δὲ ὅτε καὶ πίνειν
τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, εἰ μὴ ἀσθενὲς ὑπόκειται μόριον,
ἢ πᾶν ἰσχνὸν ἢ τὸ σῶμα. Λαμβάνειν δὲ δεῖ αὐτοὺς,
καὶ γάλα γυναικῆιον ἢ ὄνειον· ἀλειφᾶς δὲ τοῦ σιόμεντος
τό,

C a p. CXLIV.

ἐκτικῶν] Cod. A. περὶ ἐκτικοῦ πυρετοῦ. Cod. E. τῶν ἐκτικῶν.
vid. Schol. Aristophanis ad Plut. vi. 195.

τρεῖς] Aëtius lib. V. c. 29. Alexander lib. XII. c. 4. Paulus lib.
II. c. 31. Aëtiarius de dignot. morb. lib. II. c. 1. conf. Th.
Guidotius ad Theophilum de Urinis p. 173.

περιφρυγῆς] Cod. E. περιφρυγῆς.

ἴδιον] Hadr. Iunius epist. 226. p. 439.

δὲ δι'] Leg. δὲ δὴ. sed. Codd. A. et B. haec omittunt. Cod. F.
δὲ ἐστίν.

ἐπὶ τῆς] Cod. A. ἐπὶ τοῦ.

ἐν αὐτῇ] Cod. A. ἐν αὐτῷ et mox iterum. Cod. B. ἐπ' αὐτὴν.
redundat praepositio ἐν vid. noster c. 186. 224. et 285. Sal-
masius ad Tertullianum de pallio p. 115. Cod. E. ἐν αὐτῇ ἢ
ὑποκειμένη. Theodorus H. E. lib. II. c. 19. p. 71. ἐν ἢ ὄν-
τως καὶ τὸ προσθεῖναι τι χαλεπὸν καὶ σφαλερόν. unde eundem
l. c. cap. 27. p. 81. G. emendandum censeo: καὶ ἅμα λέγων
ἐπέδωκεν ἐκθεσιν, ἢ πρὸς ἄλλοις πολλοῖς δυσσεβέσι, καὶ ταῦτα
προσέκειτο. leg. ἐν ἡ. Sed in graviore mendo cubant verba,
quae haec praecedunt, quibus simul opem ferre liceat. Καὶ
ταύτην (τὴν ἱερὰν σολὴν) τινὰ τῶν ἐπὶ τῆς θυμέλης λογιζομένων, περι-
σσεύοντων, περιβαλίσθαι μὲν, ὀρεχόμενον δὲ πεσεῖν καὶ συντριβῆναι καὶ
θανεῖν παραδοθῆναι. leg. λογισομένων, et vertend. qui corpus
varie

DE FEBRIBVS

HECTICIS.

CAP. CXLIV.

Tres harum sunt differentiae, una enim a marcore
μαρασμός graecis appellatur, altera in totum consumpta
 et torrefacta dicitur. Hoc autem proprium habent hae
 febres, ut a cibo caloris incrementum habeant, perinde
 ac in calce videre est, injecta enim in eam aqua, calor
 in ea reconditus seu delitescens ebullit seu effervescit.
 Hos itaque lavare et in frigida immergere, et hanc
 ipsam quandoque in potu dare oportet, cum videlicet
 nulla pars imbecilla est, vel corpus admodum extenua-
 tum. Lac praeterea muliebre, vel asininum sumere,

Ff 2

corpus

varie flectunt saltantes. conf. quae ad *Tertullianum* l. c. p. 329.
 notavit *Salmasius* et ad *Porphyrium* de Abstinencia lib. I. p. 56.
 cl. *De Rhoer*.

ἀποκειμένη] Cod. A. ὑποκειμένη. et Cod. B. ἀναζέει ἢ ὑποκει-
 μένη θερμότης αὐτῇ.

λούειν] vid. *Busbequius* Epist. I. p. 108.

ψυχρῶ] Cod. A. ψυχροῦ.

τοῦ ψυχροῦ] Cod. B. τὸ ψυχρὸν ὕδωρ,

ἂν μὴ] Cod. B. εἰ μὴ τι.

ἢ] Cod. A. ἢ. Cod. B. ἢ σπλάγχνον, ἢ αὐτὸ τὸ σπλάγ-
 χνον.

λαμβάνειν] Cod. A. λαμβάνειν * παρέχειν δὲ αὐτοῖς.

δὲ] delet Cod. B. Cod. E. delet δὲ.

ῥυμιον] Cod. A. ὀνιον. addit Cod. B. ἢ καὶ τὸ αῖγμα θερμόν.

ἀλοιφαῖς] ἀλοιφαῖς. Cod. B. ἀλοιφὴ δὲ τὸ σῶμα. Cod. E. ἀλοι-
 φαῖς omisso δὲ.

τό τε] τὸ τ' εἶλεον Cod. A.

τοιαῦτα] Honorificum olim erat medico, quum plurima olea in
 promptu haberet, quibus corpus splendide norat inungere. Cy-
 rum medicum ea propter celebrat inscriptio apud *Whelerum*
Itiner. T. I. p. 138.

τό, τε ἔλαιον παλαιόν, καὶ τὸ ῥόδινον, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Π Ε Ρ Ι Τ Η Σ Ε Ν

πυρετοῖς ἀγρυπνίας.

Κ Ε Φ. Ρ Μ Ε'.

Τῶν δὲ εἰς ὑπερβολὴν ἀγρυπνούντων σκέλη καὶ χεῖρας δεῖ δεσμεῖν, ὁπότα ἐπὶ τὸν ὕπνον εἰώθασι τρέπεσθαι, ἢ τρεῖβειν τοὺς πόδας ἀπὸ τῶν μηρῶν ἀνωθεν κάτω· εἴτα ἐξαίφνης λύσαιτες τοὺς δεσμούςς, καὶ τὸν λύχνον αἶροντες ἡσυχίαν εἶναι κελεύομεν· ἰσχυρᾶς δὲ οὔσης τῆς ἀγρυπνίας, κωδίων ἀφέψημα τὸ πρόσωπον καταγ-
τλοῦ.

παλαιόν] Cod. E. ἔλαιον. Cod. A. καὶ τὸ βένεψι καὶ τὸ παλαιόν. Cod. B. τό τε παλαιόν καὶ τὸ βένεψι. Ultimam hanc vocem ignorat Glossarium Du Cange. Forte leg. μενεψι, quam vocem ex Cod. Ms. Regio protulit Du Cange p. 905. Literae β et μ frequenter permixti novum non est: ita cap. 40. Cod. B. σαμίνα habet pro σαβίνα. et c. 250. ἡ ἐρυσίμου σπέρμα: ubi Codd. A. et C. ἐρυσίβου habent. Glossae Mss. κελადούσα, βοῶσα ἢ βέζουσα, ξενίζουσα. leg. βοῶσα, οἰμώζουσα. adde Gronovii notata ad Arriani de Exped. Alex. M. lib. I. c. 20. p. 41. et ad lib. II. p. 75. et Salmasium ad Tertullianum de pallio p. 123. Casaubonium ad Polyaei lib. VII. c. 28. p. 660. Etruscis has literas saepe confundi observat Salmasius Epistol. lib. I. ep. 87. p. 195. Rogatus a me doct. Bolla, ut iterum codicum scripturam examinaret, respondit perhumaniter: „Do-
„cta sunt, quae de voce βένεψι scribis; nosque iis, donec me-
„liora proferantur, adquietcere debere cenleo. Cum tamen
„codicis utriusque clara sit scriptura, forte nihil mutandum
„est.“ Cod. E. καὶ τὸ βένεψι (vel βένεψι) καὶ τὸ πάλφιον.

C a p. CXLV.

Περὶ] Cod. A. περὶ τῶν ἐν πυρετοῖς ἀγρυπνούντων. Cod. D. περὶ τῶν ἐν πυρετοῖς ἀγρυπνούντων. Cod. E. ριθ'.

ἀγρυπνίας] Scaligerana prima p. 26.

Τῶν δὲ] Aëtius lib. V. c. 116. Paulus lib. II. c. 41.

corpus vero inungere, oleo veteri et rosaceo, et id genus aliis.

DE VIGILIIS IN

FEBRIBVS.

C A P. CXLV.

At vero eorum, qui immodicis torquentur vigiliis, crura et manus deligare oportet, eo potissimum tempore cum ad somnum converti solent, et pedes fricare, incipiendo sursum ab humeris et descendendo deorsum. Inde subito vincula solvimus, lucernamque tollimus et silentium summum imperamus. Perseverantibus vero vigiliis et modum fere excedentibus faciem decocto papa-

F f 3

veris

εις] Cod. B. καθ'.

δῶ] Suo iudicio usus est noster, nam hoc verbum de suo addidit, cum ex Pauli exemplaribus exulat recte, nam infinitivi illi a sequenti verbo κελεύομεν pendent. Solent autem recentiores veterum verba dum laudant mutare, quod de Virgilio observat Dan. *Heinsius* Lect. Theocrit. c. IV. p. 303. conf. quae notavi ad c. 4. 13. et 26. δῶ transponit Cod. B. δῶ χείρας καὶ σκέλη. Cod. E. omisit.

ἐπὶ τὸν] Cod. B. ὑπὸ τῶν.

εἰσάθαι] Cod. A. εἰσάθε.

μηρῶν] Cod. A. μακρῶν.

λύσαντες] Cod. B. λύσαντας.

καὶ τὸν] Cod. A. ἢ τὸν.

αἰρόντας] Codd. A. et E. ἄραντες. Cod. B. ἄροντας. conf. *Porphyrus* de Abstinencia lib. I. p. 43.

ἡσυχίαν] Non aegris tantum verum etiam adstantibus: de Chariclea *Heliodorus* lib. III. p. 140. ἡσυχίαν τοῖς θεραπεύουσιν ἐπιτάξας.

κελεύομεν] Cod. B. κελεύειν. Plena locutio, nam verbum κελεύειν haud raro omittitur, ut in illis locutionibus εὐελπίειν εἶναι vel εὐθυμον εἶναι, nisi statuamus cum *Commelino* notis in *Heliodorum* p. 17. εἶναι imperandi vim obtinere. vid. L. *Bos* Ellips. p. 239. et *Jac. Gronovius* ad *Arriani* lib. V. c. 11. p. 210.

τλοῦμεν, ἢ ὕδωρ τοὺς πόδας καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ χεῖρας
καταντλητέον. Χρίεν δὲ τῷ μετώπῳ μανδραγόρου χυ-
λὸν, ἢ ὄπιον, ἢ τὸν πάγχρησον τροχίσκον, ἢ τὴν διὰ
σπερμάτων, ἢ κωδίας σπέρμα, καὶ ωκίμου ἢ μανδραγο-
ρίνου ελαίου ἀλείφει τὴν κεφαλὴν, ἢ τῷ ὀξυρρόδινῳ, δι-
δόναι δὲ ῥοφᾶν καὶ ὕδωρ, καὶ τὴν διὰ κωδίων. ἄλλο.
ὑπνωτικὸν διάχρησμα. λάδανον, ὄπιον, ἴσα λειώσας
ἐπίχρει τῷ μετώπῳ. ἄλλο. Σελήνου σπέρμα, ὄπιον,
μανδραγόρου χυλὸν λειώσας, σὺν οἴνῳ ἐπίχρει.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΦΟΡΑΣ.

Κ Ε Φ. ΗΜΣ'.

Τοὺς δὲ καταφερομένους εἰς ὕπνον πολὺν, δεῖ ἀπο-
σπογγίζειν τῷ προσώπῳ ὀξυκράτῳ χλιαρῷ. ἢ δεῖ κρα-
τεῖν

ὕδωρ] Addunt Codd. A. et E. Σερμὸν.

πόδας] Cod. B. πόδας καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον.

χεῖρας] Cod. E. τὰς χεῖρας.

καταντλητέον] delet Cod. A. λούομεν Cod. B.

χρίεν] Cod. B. χρίομεν δε τὸ πρόσωπον καὶ τὸ μέτωπον.

μετώπῳ] leg. τὸ μέτωπον. Q. Ser. Saponicus c. LVI. vñ. 10.

μανδραγόρου] Cod. A. μανδραγόρας.

ἢ τὴν] Cod. A. ἢ τῶν. Cod. B. ἢ τὸν. Cod. E. delet τὸν.

ἢ κωδίας] Cod. A. ἢ κωδρόσπερμα. Cod. B. κωδίων σπ.

μανδραγορίνου] Cod. A. μανδραγορίνα ἐλαίῳ. Cod. B. μανδραγο-
ρας ἐλαίον. Cod. E. μανδραγορίον.

ἀλείφει] Cod. B. ἀλείφομεν. Cod. E. ἀλείφειν.

τῷ] Cod. B. τὸ ὀξυρρόδινον.

διδόναι] Cod. B. δίδομεν.

ῥοφᾶν] Pro ῥοφᾶν, sic εἴπεν et ἀντᾶν apud Homerum, vid. Dan.
Heinsius Lect. Theocr. c. XXI. p. 369.

καὶ τὴν] Cod. A. καὶ τὸ. Cod. E. καὶ τῶν διὰ κωδίων.

ἄλλο] Delent codd. Mss. ac hic novum caput faciunt, cujus lem-
ma in Cod. A. tale est: ὑπνωτικῷ διάχρησμα. in Cod. E. ὑπνω-
τικὸν et adscriptum ῥέ.

ὑπνωτικῶς] Editio Martii ὑπνωτικὸν.

veris calicum irrigamus, vel aqua et pedes et manus et faciem perfundimus. Vel mandragorae succo faciem illinimus, vel opio vel pastillo panchresto, vel qui ex feminibus constat. Huc facit et papaveris semen et ocy-mi, vel caput oleo quod ex mandragora constat, inungimus, vel oxyrrhodino. Aquam praeterea sorbendam damus, et quod ex papaveris calicibus constat, decoctum. Aliud, quod somnum provocat unguentum. Ladani, opii, singulorum pares portiones, tritae et fronti inductae. Aliud. Apii semen, opium, mandragorae succum terito, et cum vino inungito.

DE GRAVI SOPORE

ΟΥΙ καταφορά GRAECIS DICTVR.

C A P. CXLVI.

Eorum vero qui in gravem somnum sunt delapsi, faciem posca tepida cum spongia fovere, et summas
Ff 4 cor-

λάδαγον] Cod. B. ἄδαγον. Cod. A. λαδάνα.

ῥσα] Cod. A. transponit post λυώσας.

ἐπίχρει] Cod. B. χρεῶ.

ἄλλο] delent codd. Mss.

σελήνου] Cod. A. σελήνου.

ὅπιον] Cod. E. ponit ante σελήνου. *Macrobius Saturnal. lib. VII. c. 5. p. 688. Insomnem medici frigidis oblinunt, modo papaveris succo, modo mandragorā, vel similibus, in quibus est et vinum.*

μανδραγόρου] Cod. A. μανδραγοῦρας. Cod. E. μανδραγόρας.

ἐπίχρει] Cod. A. χρεῖς. Cod. B. χρεῶ.

Cap. CXLVI. Cod. E. ρκχ'.

καταφοράς] Frequens usus hujus vocis apud nostrum, vid. index: est autem metaphora desumpta ab aquis ab alto deciduis. *Aeschines Axioch. p. 158. ἀνέμους τε, καὶ καταφοράς ὄμβρους, καὶ πρησῆσαν ἐξαισίους συρμούς.* *Aëtius lib. V. c. 117. Paulus lib. II. c. 42.*

ῥα] Cod. A. τὸ πρόσωπον, recte, nam et sic Codd. B. et E.

τεῖν εὐτόνως τὰ ἄκρα, καὶ ὅσφραίνεσθαι γλήχωνα συν
 ὄξει, ἢ ὕσσωπον, ἢ ὀρίγανον, καὶ σικύας κολλητέον κατὰ
 μεταφρένων καὶ ῥάχεως καὶ πταρμινὰ ἐν ἀνέσει τῶν πα-
 ροξυσμῶν προσαγέσθω καὶ διαίταν τμητικήν.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝ

τοῖς πυρετοῖς κεφαλαλγίας.

Κ Ε Φ. ΡΜΖ'.

Κεφαλαλγίας δὲ ὀχλούσης ἐν πυρετοῖς, μετὰ τὴν
 προσήκουσαν τῶν πυρετῶν κένωσιν, κατὰ τὰς ἀνέσεις
 τῶν παροξυσμῶν ἀλείφειν τὴν κεφαλὴν δεῖ ὁμοτριβὲς
 ἔλαιον ἢ ὀξυρρόδιον, θερμὸν μὲν καὶ καυσώδους πυρετοῦ
 ὄντος, ψυχρὸν· χειμῶνος δὲ, θερμὸν, ἐνεψέσθω δὲ τῷ
 ἔλαιῳ,

δεῖ κε.] Codd. A. et E. διακρατεῖν.

γλήχωνα] Cod. A. γλίχωνα. *Alexander Aphrod.* lib. II. probl.
 c5. *Plinius* lib. XX. c. 14. *Antholog.* lib. II. c. 50. epigr. I.
Anonymus de V. S. p. 7. *Salmasius* ad *Solinum* p. 899.

ὕσσωπον] Codd. B. et E. ὕσσάκη ἢ ὀριγάνον.

σικύας] addunt codd. Mss. κούφας.

κατὰ] Cod. A. καὶ τὰ τοῦ μεταφρένου. Cod. B. κατὰ τε τοῦ
 μεταφρένου.

μεταφρένων] Recentiores plurali numero efferre solent. vid. *Salma-*
sius ad *Tertullianum* de pallio p. 73. *Hypatius* p. 150. μετα-
 φρενα, ἢ ῥάχης *Nicetas Choniatus* Annal. p. 589. ἀλλὰ καὶ
 σκέψασα τὰ μεταφρενα τοῖς ἐπιδιώκειν ἐθέλουσιν.

ῥάχεως] Cur auctor μεταφρένων et ῥάχεως junxerit, in causa esse
 suspicor, ut clarius mentem suam aperiat, quod vulgus dor-
 sum ῥάχην appellare soleret. *Thomas Mag.* p. 637. τὸ νῶτον,
 οὗχ ὁ νῶτος, ἀλλὰ τὸ νῶτα τοῖς πολεμικοῖς ἔδωκε· τὸ μὲν τοῖ ῥά-
 χης, κοινόν. *Diodorus Sicul.* lib. II. p. 163. de camelopardali:
 τὸ δὲ κατὰ τὴν ῥάχην κύρτωμα. Ῥάχης dorsum quoque apud
Homerum *Iliad.* I. vi. 208. quod vocabulum reddendum *Are-*
tæo *Cappad.* acut. lib. II. c. 8, p. 21. A. ἣν δὲ παρὰ τὴν ῥά-
 χην, ita leg. non ῥάχην.

προσαγέσθω] Cod. B. προσάγειν. Cod. E. προσάγεσθαι.

διαίταν] Cod. A. διαίτα τμητική. Codd. B. et E. καὶ ἡ διαίτα
 τμητικὴ ἐστίν.

corporis partes valide ligare, et pulegium cum aceto, vel hyssopum vel origanum odorari oportet. Cucurbitulas denique praecordiis et spinæ admove, et in accessio-
num remissione, ea quae sternutamenta movent, et ci-
bum incidendi facultate praeditum, offerre.

CURATIO DOLORIS

CAPITIS IN FEBRIBVS.

C A P. CXLVII.

Si capitis dolor in febribus affligit, post convenien-
tem febrium vacuationem, in accessionum declinationi-
bus, caput inungi debet oleo acerbo, vel rosa cum aceto,
aestate quidem et cum febris ardens est, frigidis, hyeme
vero calidis, incoquatur etiam oleo serpyllum, vel papa-

Ff 5

veris

Cap. CXLVII. Cod. E. ρκβ'.

τῆς ἐν] Cod. A. τοῖς ἐν πυρετοῖς κεφαλαλγία. Paulus lib. II. c.
43. Cod. D. περὶ τῆς ἐν τοῖς πυρετοῖς κεφαλαλγίας· τοῖς exu-
lat e Cod. E.

δε] Codd. A. et E. διοχλεύσης.

μετὰ τὴν] Cod. A. μετὰ τε.

πυρετῶν] Cod. A. περὶ τὴν. Eleganter Codd. B. et E. τῶν περι-
τῶν. Medicus apud Heliodorum lib. IV. p. 171. οὗ γὰρ χυ-
μῶν τις περιττεύει. Aelianus H. A. lib. V. c. 46. Reddendum
quoque hoc adjectivum Theophrasto Bulg. ep. 31. p. 55. ὃ τὸ
γράμμα διακομίζων, ἃ περὶ τὸ γράμμα ταῦτα ἐκδιηγῆσεται.
leg. ἃ περιττεῖν γράμμα, τ. ε.

δα] Cod. A. τὸ.

ἰμοτριβές] leg. ὠμοτριβές, nam oleum quod ex olivis immaturis
paratur, ὠμοτριβές dicitur, inquit Lud. Nonnius de re cibar.
lib. I. c. 42. Cod. A. ὠμοτριβί. Cod. E. τὸ ἰμοτριβές. Ta-
le oleum unguentorum compositionibus magis idoneum esse
monet Jo. Gorraeus ad Nicandri Ther. vi. 105.

ἢ ὄζ.] Cod. B. ἢ τὸ ὄζ. Cod. A. ὄζυροδίνον.

θέρου] Leg. θέρους, ac ita codd. Mff.

καυσώδους] Synesius de febr. c. 11. p. 66.

ψυχρόν] Cod. E. ψυχρόν.

ἐλαίῳ, καὶ ἐρπύλλῳ, ἢ κωδία, ἢ πευκέδανον· θέρους δὲ ἐμβλητέον τῷ ἐλαίῳ χυλὸν πολυγόνου, ἢ κολοκύνθης. Ἐπὶ δὲ τοῦ μετώπου καταπλαστέον ἐξ ἄρτου, πολυγόνου ἢ ὠκίμου ἢ σκορπιούρου, ἢ κωδίων, ἢ ῥόδων, ἢ κρείδινον μετὰ ψυχλίου ἢ κυρηναίου ὀποῦ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙΤΙΘΕΜΕΝΩΝ

τοῖς σπλάγχχοις ἐν πυρετοῖς.

Κ Ε Φ. ΡΜΗ.

Εἰ μὲν οὖν ἄρρωστος εἴη ὁ σόμαχος, τοῖς τοιοῦν δυναμένοις ἐπιπλάττειν, οἷον τὰ τῶν Φοινίκων ἐς καὶ ῥόδων, καὶ κρόκου, καὶ οἰνάνθης, καὶ ἀψινθίου καὶ μελιλότων, καὶ μασίχης, καὶ ἀλόης, καὶ κυπέρου, καὶ οἴνου, καὶ ἀλφίτου. Ἐπιβρέχειν δὲ καὶ ἀλείφειν τοῖς δι' ἀψινθίου, καὶ μηλίνου καὶ μασιχίνου. Εἰ δὲ ἐγκαίοιντο, μιγνύμεναι

δὲ] omittit Cod. A.

θερμόν] Anonymus de V. S. v. 8. ἐπίθετες ἐλαίον καὶ χλιαρὸν ὕδωρ καὶ πυρίασον αὐτὴν, εἴαν ἢ χεῖμαι· εἰ δὲ ἐστὶ θέρους, ψυχρὸν ὕδωρ καὶ ἐλαίον ἐπίθετες.

ἐνεψέσθω] Cod. A. ἀνεψείσθω. Cod. E. ἐνεψήσθω τὸ ἐλαίον.

ἐρπύλλος] codices MH. ἐρπυλος. Schol. Aristophanis ad Pac. v. 167.

κωδία] Cod. E. κωδίας.

πευκέδανον] Codd. A. et E. πευκεδάνον.

ἐμβλητέον] Cod. E. ἐμβλήτω.

χυλὸν] Cod. A. χυλὸς.

κολοκύνθης] Cod. A. κολοκύνθη.

ἄρτου] Panem in cataplasmatibus adhiberi supra c. 86. monuit conf. c. 151. malim tamen hic legere ἐξ ἄρου, propter reliqua quae subnectuntur. conf. c. 77.

σκορπιούρου] Cod. A. σκορπιούρω.

κρείδινον] Cod. E. κρείδινον.

ψυχλίου] Cod. E. ψίλου.

ἢ κυρηναίου] ἢ κωδικίου Codd. A. et E.

veris capita vel peucedanum. Aestate etiam in oleum injiciatur sanguinalis herbae, quam πολύγονον Graeci vocant, succus vel cucurbitae sylvestris. Fronti vero conveniunt cataplasmata ex pane, polygono, ocymo, scorpioide, papaveris capitibus, rosis, farina hordeacea, cum psyllio vel liquore cyrenaico.

DE HIS QVAE VISCERIBVS

IN FEBRIBVS IMPONI SOLENT.

CAP. CXLVIII.

Quod si itaque stomachus imbecillis fuerit, iis, quae robur ipsi addere possunt, oblinetur, e quorum numero sunt, palanulae, rosae, crocus, oenanthe, absynthium, melilotum, mastiche, aloë, cyperus, vinum et polenta. Irrigabitur autem et inungetur, oleis ex absynthio, melino, masticino. Quod si ardorem quoque patiantur viscera,

Cap. CXLVIII. Cod. E. ρηγ'.

ἐπιτιθεμένων] Cod. A. ἐπιτίθεντων. Cod. D. τιθεμένων.

ἐν πυρετοῖς] = Cod. E. πυρετικοῖς.

εἰ μὲν] Integrum caput ex *Pauli* lib. II. c. 44. sed videtur noster codice meliore usus esse.

εἴη] Cod. A. ὁ σῶμαχος εἴη.

ποροῦν] Cod. A. τὸν ποῦν. *Actuarius* de affect. spir. animal. lib. I. c. 4. p. 16.

ἀψυθίου] omissum in cod. A.

κυπερίου] Cod. E. κυπερίου. I. κυπερίου.

ἀλφίτου] Cod. B. ἀλφίτων. Glossae Jatr. Mss. ἀλφίτος (i. ἀλφίτων) τὸ λεπτόν τῆς κριθῆς ἁλευρόν. conf. *Plato* Polit. lib. II. p. 23. *Aristoteles* Problem. Sect. I. 36. et e recentioribus *Lud. Nonnius* de re cibar. lib. I. c. 7.

μηλίου] *Dioscorides* lib. I. c. 53. *Plinius* lib. XIII. c. 1. Quo modo paratur docet *Paulus* lib. VII. c. 20. p. 297. Cod. E. κυμίνου.

μασιχίνου] Cod. E. μασιχίνης.

ἐγκαίαντο] Cod. B. ἐγκαίονται.

νῦναι τὶ τῶν ἐμφυχόντων, οἷον κολοκύνθης χυλόν, ἢ
 θριδακίνης, ἢ ἀνδράχνης, ἢ σέρχνου, ἢ ἰντίβου· εἰ δὲ
 φλεγμονῶδες τὶ περὶ τὰ σπλάγχνα φαίνοιτο καὶ σκιρ-
 ρῶδες, ταῖς μὲν ἐπιβροχαῖς ἐλαίου χαμαιμηλίνου, καὶ
 κυπρίνου καὶ ἀνηθίνου, καὶ σεάτων χηνείου τὲ καὶ ὀρνι-
 θείου. Τοῖς δὲ καταπλάσμασι λινοσπέρμου, καὶ τή-
 λεως, καὶ ἀλθαίας, καὶ χαμαιμήλων ἄνθους, καὶ μελι-
 λώτου, καὶ φυλλίου, καὶ φοινίκων, καὶ ῥόδων, καὶ
 ἀψινθίου.

Ι Δ Ρ Ω Τ Ο Π Ο Ι Α.

Κ Ε Φ. Ρ Μ Θ'.

Νίτρον μετ' ἐλαίου χαμαιμηλίνου συγχριόμενον, ἢ
 ὁ ἥλιακός τροχίσκος σὺν χαμαιμηλίνῳ ἐλαίῳ συγχριό-
 μενος.

θριδακίνης] Cod. A. θριδακίνη.

ἰντίβου] Cod. A. ἰντίβου.

εἰ] Cod. A. ἢ φλ. omittit particula δὲ.

φλεγμονῶδες] Cod. A. φλεγμαινώδη τὰ σπλάγχνα. φαίνα τι.

τι περὶ] Paulus τὸ περὶ, et addit, καὶ τῶν χαλασικῶν τιὰ προσ-
 λετέον. leg. προσπλεντίον. Cod. E. τὸ περὶ.

φαίνοιτο] Hoc est ἔστι. nam ἔστι nonnunquam φαίνεται significat,
 et φαίνεται ponitur pro ἔστι. vid. Sextus Empir. adv. Mathe-
 mat. lib. X. p. 441. Cod. E. φλεγμαινοίτο. Arrianns de Ex-
 ped. Alex. M. lib. IV. c. 44. p. 187. ἵνα οἱ πλᾶσοι τῶν βαρ-
 βάρων ἐφαίνοντο.

σκιρρῶδες] Cod. B. σκληρῶδες.

ταῖς μὲν] Cod. A. τοὺς μὲν.

ἐπιβροχαῖς] Cod. B. ἐμβροχαῖς, quod usitatum magis.

κυπρίνου] Cod. E. κυπρίου.

ὀρνιθείου] Cod. A. ὀρνιθείων ἢ ὀρνιθίων.

viscera, aliquod ex refrige. antibus miscere oportet, cucurbitae nimirum succum vel lactucae vel portulacae, vel solani, vel cichorii. Si vero inflammationi aliquid, vel scyrrho simile apparuerit, aspersionebus oleum chamaemelinum, cyprinum, anethinum, gallinae item seu anseris adipēs, adjungendi sunt. Cataplasmatibus autem, lini semen, foenugraeci, althaeae, chamaemelorum flos, melilotum, psyllium, palmulae, rosae, absinthium.

QVAE SVDOREM

MOVENT.

CAP. CXLIX.

Nitrum cum oleo chamaemelino illitum, vel pastillus Heliacus eodem modo adhibitus.

τοῖς δὲ] Cod. E. ignorat δὲ.

καταπλάσμασι] addit Cod. B. μικτέον. non male.

λινოსπέρμευ] Cod. A. λινοςπέρμα. Cod. E. λινοςπέρμοις.

τήλεως] Cod. B. τίλεως.

ψυχλίου] Cod. A. ψιλίου.

C a p. CXLIX.

ιδρωτόποια] Cod. D. περὶ ὑδρώτων. Cod. E. εκδ. ὑδροπιά.

Νίτρον] Paulus lib. I. c. 48.

συγχειρόμενον] Cod. B. χειρόμενον. ἰδρωτὰς ἄγει. Compositum hoc frequentatum medicis recentioribus in primis Hippicis.

σύν] Cod. B. μετὰ χαμαιμηλίνου ἐλαίου. et addit; νίτρον οὐ γὰρ ἁ. χαμαιμήλων ἄνθους, κάγχευος, ἐλαίου κοινοῦ καὶ ὕδατος μαλακοῦ (i. μαλακῶς) περιεψήσας, ἐπίχει. Ἄν περιψήσας pro περιεψήσας? Cod. E. χαμαιλίνου.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΙΔΡΩΤΑΣ

ἀκαίρους παύσαι.

Κ Ε Φ. ΡΝ'.

Ἄηρ ψυχρότερος, καὶ ῥίπισις· ἀλειφέσθω δὲ τὸ
ὅλον σῶμα μυρσίνῳ ἐλαίῳ, ἢ ὀμφακίνῳ. ἢ σχινίνῳ. ἐμ-
πασσέσθω δὲ τῷ σώματι μυρσίνη λεῖα, ἢ κηκίς, ἢ
πίτυος φλοιός. ἀποσπογγιζέσθω. δὲ δι' ὀξυκράτου
ψυχροῦ.

C a p. CL.

πρὸς τὸ] delet Cod. E.

Ἄηρ.] *Avetaeus* cur. morb. acut. lib. II. c. 3. *Paulus* lib. II. c. 46. *Synesius* c. V. p. 174. Cod. B. πρὸ δὲ τῶν περιόδων ἰδρωτὰς παύει ἄηρ κ. τ. λ. Ex lemmate repetendum ἰδρωτὰς ἀκαίρους παύει. Veteres medicorum coryphaeos in dignoscendis aegrotorum morbis plus sudoris calorem, odorem et saporem, quam lotii differentias observasse, notat Jo. *Langius* Epist. Medic. lib. II. ep. 26.

Ψυχρότερος] Cod. E. ψυχρός τε. Hinc. Jo. *Chrysostomus* in Psalm. 124. p. 794. καθάπερ γὰρ οἱ πυρέττοντες, ἐπειδὴν ἀπαλ-
λαγῶσι τοῦ νοσήματος, αἶρος δέονται καθαροῦ.

ῥίπισις] vid. *Avetaeus* cur. morb. acut. lib. II. c. 3. p. 102. D. Cod. A. ῥύκησις.

ἀλειφέσθω] Cod. B. ἄλειφε. Cod. A. ἀλείφεισθαι.

ὅλον] Cod. B. πᾶν.

AD INTEMPESTIVOS

SVDORES COERCENDOS.

C A P. CL.

Aër frigidior et eventilatio. Totum vero corpus myrtheo oleo perungitur, vel acerbo, vel lentiscino. Inspergatur praeterea myrthus in pollinem redacta, vel galla, vel piceae cortex, vel posca frigida per spongiam adhibeatur.

μυρσινῶ] Cod. B. μύρσινον ἔλαιον ἢ ὀμφάκινον. ἢ σχίνεον.

σχινῶ] Cod. A. σχοινῶ. Cod. E. σχίνω.

ἐμπασσέσθω] Cod. A. ἐμπασέσθω. Cod. E. ἐμπλαστέσθω. Cod. B. ἐπιπασσέσθω. Plutarchus T. III. p. 1757. ψύχει δὲ καὶ τὰ τῶν ἀθλητῶν ἢ κόνις σώματα, καὶ κατασβέννυσσι τοὺς ἰδρῶτας. conf. Hippocrates lib. II. de victus rat. p. 32. Heliodorus lib. X. p. 504.

τῷ σώματι] Cod. B. τὸ σῶμα.

κηκῖς] Cod. A. κικῖς.

φλοιὸς] exulat ex cod. A.

ἀποσπογγιζέσθω] Cod. A. ἀποσφογγιζέσθω. Cod. B. ἀποσπογγίζεσθαι.

ὀξυκράτου] Cod. A. ὀξυκράτω ψυχρῶ. Addit Cod. B. ἄλειψε δὲ καὶ τὸ ροδόσαγμα καὶ ἴσα τὸν (l. τῶν) πυφόντων· δίδου δὲ ὁσμᾶσθαι ὅσα εὐώδη, οἷον κυδῶνια καὶ τὰ ὅμοια, καὶ αὐτὰ τῷ μυρσινῶς λευκῶς.

THEOPHANIS NONNI
E P I T O M E
D E
CVRATIONE MORBORVM
GRAECE AC LATINE.

OPE CODICVM MANVSRIPTORVM
RECENSUIT NOTASQVE ADIECIT
I O. S T E P H. B E R N A R D.

T O M V S S E C V N D V S.

G O T H A E
A P V D C. W. E T T I N G E R.
A M S T E L O D A M I
A P V D J. S T. V O N E S V E L D T H O L T R O P E T S O C.
1 7 9 5.

THEOPHASTUS

EPITOME

CHRYSTIANE

GRACE AND

OF THE

TOMAS

AND

LIBRARY

AMSTERDAM

1811

3 7 3

THEOPHANES NONNVS

DE

CVRATIONE MORBORVM.

PARS ALTERA.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ

τούς μασούς παθῶν.

Κ Ε Φ. Ρ Ν Α.

Μετὰ τοὺς τοκετοὺς πολλάκις τυρουμένου τοῦ γάλακτος τοῖς μασοῖς φλεγμονὰς ἀπεργάζεται· ἐπὶ τούτων χρῆσέον κατ' ἀρχὰς μὲν σπόγγῳ, ἐν ὅξυκρατῶ χλιαρῶ βρέξας, καὶ ἐκπιέσας, ἐπιτίθει, καὶ ἐπίδεσον. ἢ φοίνικας μετὰ ἄρτου σὺν ὅξυκράτῳ λειώσας ἢ ψύλλιον σὺν συπτηρίᾳ καὶ ἄρτῳ κατὰπλάσσει, ἢ ἀνδράχνην σὺν ἄρτῳ, ἢ σιδήρίτην μετὰ ἄρτου, ἢ τήλην μετὰ κριθίνου καὶ ὑδρομέλι-

τος

Cap. CLI. Cod. E. ρας.

περὶ] Cod. D. βιβλίον ἑβδομοι. περὶ γυναικείων παθῶν α'.

μασοὺς] Cod. E. μαδοῦς.

μετὰ] Paulus lib. III. c. 35.

τυρουμένου] Paulus τυροῦμενον τὸ γάλα. Quod accidebat quod puerperae alieno, non suo lacte, infantes suos nutriebant, Terentius Hecyr. Act. IV. Sc. 4. vs. 104. & Jo. Chrysostomus in Psalm. L. p. 699. quem morem pessimum scite infectatur Favorinus apud A. Gellium N. A. lib. XII. c. 1. nisi impedimentum oboriat, ut de mulieribus Francofurtanis testatur Jo. Phil. Burggravius de aëre, aq. & loc. Francof. p. 136. Aristophanes Equit. vs. 477. καὶ τὰ κ Βοιωτῶν ταῦτα συντυροῦμενα. ubi vid. Schol. Aristoteles H. A. lib. III. c. 20. Schol. Homeri ad Odyss. B. vs. 131.

μασοῖς] Cod. A. C. & E. μαδοῖς. Paulus κατὰ τοὺς μασούς, unde malim apud nostrum legere ἐν τοῖς μ.

DE MAMILLARVM

AFFECTIBVS

C A P. CLI.

Lac a partu saepe casei modo coactum mamillis inflammationes parit. In his itaque per initia, utendum est spongia, in posca tepida imbuta expressaque, superimposita alligataque. Vel palmulae cum pane ex posca in laevorem contritae, vel psyllium cum alumine, vel pane applicatum, vel portulaca cum pane, vel sideritis eodem modo, vel foenum graecum cum hordeacea et hydromelite in usum adhibetur, et super-

A 2

im-

ἀπεργάζεται] Cod. E. ἀπεργάζονται.

σπόγγα] Codd. A. & C. σπόγγον & ita quoque Cod. D. & Pauli exemplaria. Cod. D. ἐν ὀξυκράτῃ σπόγγον χλιαρόν.

ἐκπίεσας] Paulus ἐκπιάσας. Nicetas Choniast. Annal. lib. VI. p. 205. οἷονεῖ τινι ὀλμῷ ἐκπίεσας τοῖς συμπίπτουσι σκοπέλοις. Antholog. lib. III. c. 2. epigr. 21.

Σῶμα καλὸν πίεσας κυδαλίμοις καμάτοις.

ἐπίδεσον] Codd. A. C. & E. ἐπίδησον. Paulus ἐπιδέσμι. Verbum de medicis frequentatum. Jo. Chrysostomus in Psalm. CXL. p. 863. αὐτῷ καὶ ἰατροὶ ποιοῦσιν, οὐ τέμνουσι μόνοι, ἀλλὰ καὶ ἐπιδεσμοῦσι.

ψύλλιον] Codd. A. & C. ψίλλιον.

σιδηρίτην] Cod. D. σιδηρίτου.

μετὰ ἄρτου] Codd. A. & C. μετ' αὐτοῦ. Cod. E. μετ' ἄρτου. recte.

τος κατὰπλάσσε. Εἰς ἀπόσασιν δὲ τρεπομένου τοῦ ὄγκου,
τοῖς ἐν τοῖς πυρετοῖς χρεῶ, καὶ τοῖς περὶ ἀποσημάτων.

ΠΡΟΣ ΑΝΑΒΡΩΣΙΝ

μασθῶν.

ΚΕΦ. ΡΝΒ'.

Κίσσου Φύλλα· καὶ ῥοῦ δραχμ. δ' ἐψήσας, πυρία.
αὐτὰ δὲ λεῖα κατὰπλάσσε, ἢ ἀρνόγλωσσον, καὶ σίδισ
σὺν φακῶ.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ

μασθοῖς κερκινώδεις διαθέσεις.

Κ Ε Φ. ΡΝΓ'.

Λιθαργύρου δραχμ. κ'. χαλκοῦ κεικαυμένου Λδ'. ἐ-
λαίου τὸ ἀρκοῦν, ἔψαι καὶ χρεῶ. ἄλλο. ὅξοι τρυγίας κε-
καυ-

κατὰπλάσσε] Cod. E. κατὰπλαττε.

πυρετοῖς] Dormitavit librarius cum haec scriberet, repone ex
Paulo & codd. MSS. ἐν ταῖς παρώτισι.

περὶ] Agnoscit cod. D. Codd. A. & C. delent. De abscessibus
egit noster c. 242.

Cap. CLII. Cod. E. ραζ'.

ἀνὰβρωσιν] Codd. A. ἀνὰβροσιν.

ῥοῦ δε.] Codd. A. & C. ῥοῦδιν. Cod. E. ῥόδιν.

δραχμ. δ'.] Delet Cod. E.

πυρία] Desunt in Codd. A. & C. πυρία· αὐτὰ δὲ λεῖα. αὐτὰ hic
iterum sola vertendum, conf. c. 20. & Marklandus ad Ma-
ximam Tyr. p. 693.

κατὰπλάσσε] addit Cod. B. δὲ ἔλικας ἀμπέλου ἢ α.

imponitur, cum vero in abscessum tumor vertitur, iis utendum est. Quae in febribus comprehensae sunt illis item quae de abscessibus dicentur.

AD EROSIONEM

MAMILLARVM.

CAP. CLII.

Haederae foliorum, rhois drachma quatuor, cocta pro fomento adhibentur, vel in pollinem redacta inducuntur, vel plantago, vel balauftia cum lenticula.

AD CANCRI NATVRAM

REFERENTES MAMMARVM DISPOSITIONES.

CAP. CLIII.

Argenti spumae drachmae undecim, aeris combusti drachmae quatuor, olei quantum satis est, coctis uti-

A 3

tor.

ἀργόγλωσσον] *Glossae Jatr. MSS. ἀργόγλωσσον, βοτάνη ὁμοία πεντακνευρίου.*

σὺν] Cod. E. ἐν.

Φακῶ] addunt Codd. A. C. & D. καὶ μέλιτι. Cod. E. ἡ σφαίρας κυπαρίσσου σὺν φακῶ καὶ μέλιτι.

Cap. CLIII. Cod. E. ἐκῆ.

ἐν τοῖς] Codd. A. C. & E. ἐν μαρτοῖς deleto articulo.

διαθείσις] Cod. D. ὄγκους. Ramazinus de morb. artif. c. 20. p. 156. Cl. Saxe epist. ad van Wyn p. 50.

ἐψαι] Cod. D. ἔψαι. Codd. A. & C. ἐκκαίε. Cod. E. ἔψε recte.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. Codd. A. & C. ἢ Cod. E. omittit. Frequenter ἄλλο & ἄλλως apud nostrum permutantur, quod inde factum suspicor, quod Graeci recentiores raro in fine vocis pronuntiant Σ, ut observat Whelerus Itinerar. T. II. p. 245.

ἕζοι] Cod. D. & E. ὄξους. Codd. A. & C. ὄξους τευγίαν.

καυμένου δραχμ. δ'. λεπίδος χαλκοῦ δραχμ. β'. ψιμνυθίου δραχμ. β'. κηροῦ δραχμ. ε'. ἐλαίου μυρσίνου τὸ ἄρκοῦν.

ΔΙΑΦΤΛΑΚΤΙΚΑ

μασθῶν.

ΚΕΦ. ΡΝΔ'.

Κύμινον σὺν ὕδατι τρίψας, κατὰπλασσε τοὺς μασθοὺς, καὶ ἔξωθεν ἐπιτίθει σπόγγον ἀπὸ ὀξυκράτου καὶ σφίγγε τοὺς μασθοὺς δεσμῶ. Μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας τὸ κύμινον ἄρας, κατὰπλασσε κρίνον βολβῶν σὺν μέλιτι, καὶ δῆσας πάλιν ἑα ἡμέρας τρεῖς καὶ τοῦτο ποίει τρεῖς τοῦ μηνὸς. ἄλλο. Κώνιον λεάνας, ἐπιτίθει ἐπὶ ἡμέρας ἑννεα, καὶ τὸ σπογγάριον ἔξωθεν ὡς εἴρηται.

ΠΡΟΣ

κεκαυμένου] leg. κεκαυμένης, sed ignorant hanc vocem Codd. A. C. & D.

Cap. CLIV. Cod. E. ρκθ'.

Κύμινον] Paulus lib. III. c. 35. Emplastrum e cumino mammis adplicabat Fr. Ruyschius referente C. H. Erndl Itinerar. p. 127. Codd. A. & C. κυμίνου.

κατὰπλασσε] Cod. D. κατὰπλαττε.

ἀπὸ ὀξυκράτου] Cod. E. σὺν ὀξυκράτῃ.

σφίγγε] conf. c. 254. Laetantius ad Statii Thebaid. lib. IV. vs. 87. Graece σφίγγειν, constringere, dicitur.

τοὺς μασθοὺς] Exulant e cod. D.

ἀπὸ] Cod. A. ἐξ. ἀπὸ agnoscunt Pauli exemplaria. Noster ἐξ inluit c. 156.

δεσμῶ] Cod. D. δεσμῶν Plutarchus T. 1. p. 244. ἵνα ὥσπερ οἱ δεσμοὶ. Conf. Moeris p. 32. & Thomas Mag. p. 204. Schol. Homeri ad Odyss. A. vs. 204.

Μετὰ δὲ τρεῖς] Verto tertia vero die vid. Barthelius ad Matth. c. 27. 63. p. 355. Codd. A. C. & E. μετὰ δὲ τρίτην ἡμέραν.

tor. Aliud. Aceti faecis combustae drachmae quatuor, squamae aeris, cerussae singulorum drachmae duae, cerae drachmae sex, olei myrthei quantum sufficit.

Q V A E M A M I L L A S

CONSERVENT.

C A P. CLIV.

Cuminum cum aqua tritum, mamillis obducito, extrinsecus vero spongiam ex posca imposito, et vinculo mammas stringito. Triduo vero elapso et ablato cumino bulborum florem cum melle applicato, et ligatum per triduum finito et hoc ter mense fac. Aliud. Cicutam tritam per novem dies imposito, et spongiam extrinsecus ut dictum est.

A 4

AD

τὸ κύμινον] Cod. A. τῷ κυμίνῳ.

κρίνον] Cod. D. κριθίνῳ σὺν βολβοῖς. μετὰ μέλιτος. Codd. A. & C. βολβὸν μέλιτι. Paulus κρίνον. Cod. E. κρίνον ὀβολόν. Leg. κρίνου βολβόν. addidit Doct. CORES, utraque lectio mendosa videtur: forte legend. κρίνων βολβόν, liliorum bulbum.

καὶ δήσας] Copulam ejiciunt Codd. A. & C.

πάλιν] Exulat e Codd. D. & E. pro ἔα Codd. A. & C. ἄφες.

ἡμέρας] subaudiendum εἰς. vid. Raphaelius ad Matth. c. XX. 2. p. 309.

καὶ τοῦτο] Codd. A. C. & E. καὶ ποῖα τρίτον τοῦ μηνός.

τρεῖς] Perperam apud Paulum τρεῖς editum. Dicitur quoque εἰς & ἐπὶ τρεῖς, exempla dat Raphaelius ad Act. Apost. c. x. 16.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως delet. Cod. E.

Κάνιον] conf. c. 190. Cicutam extrinsecus adplicare periculosum esse affirmat Stalpart van der Wiel Observ. rarior. cent. 1. obs. 43. Ea cum prudentia uti oportere monet Petr. Borellus Hist. & Observ. Cent. II. obs. 3. Aelianus H. A. lib. IV. c. 23. Cod. A. κώνιον. Cod. E. κώνιον. conf. de Cicuta veteres Glossae ad Persii satyr. V. p. 40.

ἐπὶ ἡμέρας] Propositionem ignorant codd. MSS.

σπογ-

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΤΩΝ ΜΑΣΧΑΛΩΝ

δυσωδίας καὶ συνιδρώσεις,

ΚΕΦ. ΡΝΕ'.

Στυπτηρίας ὑγρᾶς με. β'. σμύρνης με. α'. οἶνω δια-
λύσας, ἄλειψε. ἄλλο. λιθαργύρου δραχμ. ζ'. σμύρνης
δραχμ. β'. ἀμώμου δραχμ. α'. οἶνω ἀναλάμβανε. ἄλλο.
συπτηρίας ὑγρᾶς, ἀμώμου, σμύρνης, ναρδοσάχυος ἀνα
δραχμ. δ'. ἐκλείου σὺν οἶνω εὐώδει, καὶ χρω.

ΠΕΡΙ

σπογγάριον] Codd. A. & C. καὶ ἐξώθεν τὸν σπόγγον. M. Anto-
ninus lib. V. c. 7. ἀλλ' ὡς οἱ ὀφθαλμιῶντες πρὸς τὸ σπογγά-
ριον ubi red. Th. Gatackerns p. 150. Ita quoque dicitur col-
lyrium apud Alexandrum lib. II. c. 1. p. 127. in cujus com-
positione cum spongiarum nulla fit mentio, veram compositio-
nem intercidisse suspicor: nam spongas in medicamentis adhi-
bitas fuisse, patet ex nostri c. LIV.

ἐξώθεν] nempe ex posca ut supra, nam acida cicutae virulentiam
cicurare testatur experimentum nobilis medici Ant. Störck de
Cicuta c. 1. p. 10.

Cap. CLV. Cod. E. ρλ'.

ταῖς] relet. Cod. E.

Στυπτηρίας] Paulus lib. III. c. 35. Africanus Geopon. lib. VII.
c. 9.δυσωδίας] Cod. A. δυσώδεις, omittis καὶ συνιδρώσεις. Cod. D. δυσ-
ωδίας καὶ συνιδρώσιν. Cod. E. συνεδρώσεις.με.] Codd. A. & D. μέρη. Du Cange Glossar. inter notas medi-
cas p. 7. με, μο, μέρος conf. Matth. Hostius de Numismat.
T. II. p. 201. adde quae ad Anonymum de Venae sectione notavit.

Offi-

AD FOEDVM AXILLARVM

ODOREM SVDATIONESQVE

CAP. CLV.

Aluminis liquidī partes duae, myrrhae pars una, vino dissolutis utitor. Aliud. Argenti spumae drachmae sex, myrrhae drachmae duae, amomi drachma, vino excipiantur. Aliud. Aluminis liquidī, amomi, myrrhae, spicae nardi, singulorum drachmae quatuor, vino odorato laevigatis utitor.

A 5

DE

Officit haec vox Platoni de Legib. lib. VII. p. 319. ed. Ald. Μηδ' αὖ ἄγρας ἀνθρώπων κατὰ θάλλατται, ληστίας, τε μέρος ἐπελθὼν ὑμῖν θηρεύσαι, ὧμούςς τε καὶ ἀνόμους ἀπατέλοι. Corrig. ληστίας θ' ἱμερος ἐπελθὼν. Gravius vitium insidet Theophylactō Bulgar. Epist. 71. p. 103, πλήρη τῇ γαύλῳ προσοίσω τὸν πρᾶμνικον, ὃν μοι δῶκε μερῶν εὐώδους υἱός. ubi doct. harum epistolarum editorem praeteriit legendum, ὃν μοι δῶκε Μάραν.

με. α.] Codd. A. & C. μέρος β. Cod. D. μέρος α.

διαλύσας] Cod. E. διαλύων.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. Codd. A. & C. ἡ. Cod. E. delet.

δραχμ. ε.] Cod. E. δραχμ. δ.

ἀναλαμβάνετε] Codd. A. & C. ἀναλαβὼν. Cod. D. ἀναλαμβάνον χρεῖ. ἄλλως. In Cod. E. haec formula ponitur post finem capituli, καὶ χρῶ, ut notavit Doct. CORES.

ἄλλο] Cod. A. ἡ. ignorat Cod. E.

ἐκλείου] Cod. A. C & E. λείου.

εὐώδεις] Non agnoscit Cod. E.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ

σώμαχον, καὶ γαστέρα καὶ ὑποχόνδρια παθῶν καὶ περὶ
ἀνορεξίας.

ΚΕΦ. ΡΝς'.

Ἡ ἀνορεξία ἀποστροφὴ ἐστὶ σιτίων· γίνεται δὲ ἢ διὰ
δυσκρασίαν τοῦ σώμαχος, ἢ διὰ χυμῶν περιουσίαν. ἔπε-
ται δὲ τῇ θερμῇ δυσκρασίᾳ δίψος, καὶ ἐρυγαὶ κνισσώ-
δεις· τὴν δὲ ψυχρὰν, ὀξυρεγμία. Τῶν δὲ διὰ χυμοὺς
ἀνορεκτούντων, εἰ μὲν λεπτοὶ εἰσὶ, καὶ δαινῶδεις, δά-
κνουνται τὸν σώμαχον, καὶ ναυτιῶσι καὶ διψῶσι μᾶλλον· εἰ
δὲ παχεῖς καὶ γλισχροὶ, ἀδιψοὶ εἰσὶν ὡς ἐπίπαν. Τοὺς μὲν
οὖν διὰ θερμὴν δυσκρασίαν ἀνορεκτούντας ἢ ψύχουσα
δαίτα

Cap. CLVI. Cod. E. ρλα'.

περὶ] Codd. A. & C. περὶ κατὰ σώμαχον καὶ γαστέρα καὶ ὑπο-
χόνδριον παθῶν καὶ ἀνορεξίας. Cod. E. περὶ ἀνορεξίας, omittis
reliquis.

ἀνορεξία] Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 8. Celsus lib. IV. c.
5. Paulus lib. III. c. 37. Laetantius ad Statii Thebaid. lib. I.
vs. 705. Comesse enim non finitur, cui fastidium irrogatur.

ἢ διὰ] Codd. A. & C. ἢ δυσκрасία. Abest ἢ a Cod. E.

σώμαχος] Voce σώμαχος usus est noster c. 157. 159. 160. & 161.
ἐν γαστρὶ maluit c. 162. & 163. Observat G. W. Wedelius
Exercit. Dec. IX. Exerc. 4. p. 28. stomachum dici graecis po-
sterioribus ac latinis, cum antiquiores γαστέρα & κοιλίαν usur-
pant: conf. Hieron. Mercurialis Var. Lect. lib. I. c. 1. Ero-
tianus Lex. p. 29. ὃ καὶ σώμαχον κοινῶς καλοῦμεν Scaligerana
prima p. 47. Trillerus de pleuritide p. 135. Articulum τοῦ
omittit Cod. E.

χυμῶν] Theophylactus Bulgar. epist. LVIII. p. 92. κακῶς ἔχει τὸ σῶμα
— ἂν — ὀρεξίας μὲν εἰς ἔσχατον ἦκον — καὶ τὴν γαστέρα χυμῶν
ἐμπλεῖν περικείμενος, ἂν πρὸς τὴν τομὴν οὐδενὶ ἄλλῳ τοῦ και-
ροῦ διδόντος χρῆσθαι, ὀξυσάκχαρι χρώμεθα καὶ τούτῳ πεφει-
σμένως. Codd. A. & C. χυμῶν. Anonymus de V. S. p. 5. εἰ
δ' ἂν ὀρεξία γένηται ἀπὸ πλεονάζοντος καὶ θερμης. leg. εἰ
δ' ἀνο-

DE STOMACHI, VENTRICVLI

ET PRAECORDIORVM AFFECTIBVS, ET CIBI FASTIDIO,
QVOD GRAECI ἀνορεξίαν appellant.

CAP. CLVI.

Fastidium cibi est, cum stomachus cibos averfatur, idque fit, vel ob intemperiem ipsius, vel humorum redundantiam; calidam porro intemperiem sequuntur sitis, nidorosi ructus. Frigidam ructus acidi. Qui humorum vitio cibum respuunt, si quidem tenues sunt et erodentes, ventriculi morsum percipiunt, nauseaque et siti magis conflictantur, si vero crassi, et viscidi, nulla prorsus siti torquentur. Qui igitur ob calidam intemperiem cibum averfantur, hos vietus ratio frigida juvat,

δ' ἀνορεξία γένηται ἀπὸ πλεονάζοντος χυμοῦ καὶ θερμῆς δυσκρασίας.

περιουσίαν] Codd. A. & C. περιουσίας.

δὲ τῇ] Codd. A. & C. μὲν τῆς θερμῆς δυσκρασίας.

δίψος] Cod. E. δίψα.

κνισσώδεις] Codd. A. & C. κησώδεις.

τὴν] Leg. τῇ δὲ ψυχρῇ, ac ita Codd. A. C. & E. conf. c. 12.

ὀξύρεγμία] consul. de hac voce Theophilus de alvi recrementis c. 2. p. 248.

χυμὸς] Cod. A. χυμὸν. Cod. E. χυμῶν.

δακνύονται] Codd. A. & C. δαίνονται.

ναυτιῶσι] Substantivum ναυτία reddendum Aretaeo de caus. morb. acut. lib. II. c. 2. p. 12. C. εὔτε ἔνι αὐτῇ ἐμέσσι. leg. ἔνι ναυτίῃ atque sic etiam Crassum legisse video Maximus Tyr. Dissert. X. sect. 2. p. 105. τελευτῶσα δὲ νῦν, ὑπολισθαίνονται αὐτῇ τῶν σωματῶν. κ. τ. λ. corrigo, ναυτίῃ.

εἰ δὲ] Codd. A. C. οἱ δὲ παχοί.

ὥς] interpres prorsus vertit, malim ferme vid. Elsnorus ad Joan. c. VI. 19. & Devarius p. 368. conf. c. 141.

ἡ ψύχρα] Cod. A. & C. ἡ ψυχρὰ.

δίαιτα ὠφελεῖ, οἶνον, ἄρτος ἐξ ὀξύκράτου, ὀξύγαλα,
 ἰντιβα, θριδακίνηαι, καὶ τὰ δι' ὄξους ἅπαντα· πόσις ἰδὲ
 ὄξος μεθ' ὕδατος. ὕδωρ τοῖς δὲ διὰ ψύξιν, τὰ ἐναντία προσ-
 ἤκει· οἶνον δίδου παλαιὸν πίνειν καὶ κονδίτον, καὶ ὑδρόγαρον,
 ἀνίσου τὲ, πηγάνου καὶ πετροσελίνου τὸ ἀφέψημα, καὶ
 πέπερι; διδόναι δὲ καὶ τὸ διὰ τριῶν πεπέρεων, καὶ τὸ
 διὰ καταλαμίνθης, καὶ τὸ πολύετες, καὶ τὸ διοσπολιτι-
 κόν, καὶ τὴν διὰ μόσχου καὶ τὴν θηριακὴν, καὶ σκυρδο-
 φαγίαν. Τοὺς δὲ διὰ πλῆθος χυμῶν ἀνορεκτοῦντας
 ἐμῶν κελεύσωμεν, δι' εὐκράτου, ἢ μελικράτου, ἢ καθα-
 ρέον αὐτοὺς διὰ τῆς πιερᾶς ἢ διὰ τῶν μηλοκυδωνίων, τὸ
 λαμ-

ὠφελεῖ] Codd. A. C. & E. ὠφέλιμος. Adjectivum hoc recentio-
 ribus solum. Anonymus de V. S. p. 5. περὶ φλεβοτομίας ἀδη-
 λον καὶ ὠφέλιμον.

ὀξύκράτος] Cod. A. & C. ὀξύκρατον.

ὀξύγαλα] Delectari hoc Turcas refert *Busbequius* Epist. I. p. 90.
 Delicatiores illud edulcorabant Persae, melle ut puto, vid. *Po-
 lyaeus* lib. IV. p. 356.

ἰντιβα] Cod. A. & C. ἐντύβια. Cod. E. ἰντίβια.

θριδακίνηαι] Cod. A. & C. θριδακίνη πιχτή. Cod. E. πυκτῇ leg.
 πηκτῇ. *Horatius* serm. lib. II. Satyr. 4. vs. 59. *Plinius* lib.
 XIX. c. 8. *Florentinus* Geopon. lib. XII. c. 13.

ἅπαντα] Q. Ser. Samonicus c. XIX. vs. 15.

Et potu & fotu stomacho conducit acetum.

πόσις] Codd. A. C. & E. πόσις δὲ ὕδωρ καὶ ὄξος.

ὕδωρ] Exulat e cod. A. & C. sed locus est mutilus, ita ex *Paulo*
 refarciendus. καὶ ποτε καὶ ψυχρὸν ὕδωρ. *Claudius* apud *Sue-
 tonium* lib. V. p. 525. quod pater ejus frigidam aegro sibi tem-
 pestive dedisset. Turcas quoque frigida uti ad cibi appetentiam
 auctor est *Busbequius* Epist. III. p. 254. conf. epigramma *Ma-
 cedonii* Anthol. lib. II. c. 47. epigr. 26. & *Reinesius* ad *Petro-
 nium* c. 42. p. 183. *Sponius* Miscellan. Erud. Antiquit. p. 206.
 & p. 309

τοῖς δὲ διὰ] Cod. E. τῶς διὰ.

τὰ ἐναντία] Conf. c. 16.

προσήκει] Codd. A. C. & E. προσιέναι.

οἶνον] *Hippocrates* Aphor. II. 21. *Horatius* Epod. IX. vs. 35. Ve-
 tustas vinum commendabat. *Pindarus* Olymp. Od. IX. p. 33.
 licet amorum fieret, ut scribit *Seneca* epist. 64.

juvat, qualis est panis ex posca, lac acetosum, inty-
bum, lactuca et quaecunque ex aceto parantur. In
potu aceto cum aqua mixto utentur. Contraria au-
tem conveniunt his, qui ob frigidam intemperiem ci-
bi fastidio laborant, vinum itaque vetus et conditum
propinato, et hydrogarum, anisi item rutae et petro-
selini decoctum, vel piper etiam, vel ipsum medica-
mentum, quod ex triplici pipere constat, vel cui no-
men Diacalaminthes, vel polyetes, vel quod Diospo-
lites dicitur, vel Diamoschum, vel theriacam ipsam
exhibeto, et saepe allia esui offerito. Qui vero ob hu-
morum redundantiam cibos fastidiunt, his vomitum
imperabimus, vel ex aqua temperata vel mulsa dilu-
tissima, et illos picra ex aloë, vel medicamento ex
malis

κοινδίτον] Cod. A. & C. κοινδίλον. Huc pertinet epigramma Pal-
ladae Anthol. lib. I. c. 39. epigr. 10.

άνισον] Codd. A. & C. άνισον.

πηγάνον] Codd. A. C. & E. καὶ πηγάνον. Revocanda copula in tex-
tum, in editione Martii perperam omissa.

τριών] Hujus medicamenti compositionem ipse auctor subjunxit huic
operi c. 294.

καὶ τὸ διὰ] Articulus abest a codd. A. & C. Compositionem vide
apud nostrum c. 293.

διοσπολιτικόν] Noster c. 292. Alex. lib. VIII. p. 502.

μόσχον] Codd. A. & C. μόσχον. Id est quod muscum recipit, vid.
Du Cange Gloss. p. 957. & Martinii Elymol. p. 1122.

θηριακὴν] Cod. E. τῆς θηριακῆς. Xiphilinus Hadr. p. 250. ὁ γὰρ
ἐστὶν ὅτε μεθ' ἡμέραν, πλὴν (leg. πρὶν) τῶ φαρμάκου τῶ θηριακῶ κα-
λεμένου, ἐστειλετο· ἐλάμβανεν δὲ τὸ φάρμακον, καὶ ὥστε ὅτι ἐδεῖται
τὸ, ὡς ὅτι τὸ τε σωματικὸν καὶ τὸ θώρακος φάσιν ὅτι δι' ἐκείνα αὐτὰρκεῖν πρὸς τὸ ἄλλω ἐδύνάτο.

σκορδοφαγίαν] Codd. A. & C. σκορδοφαγίας.

τὸς δὲ] Cod. E. τὸς τε.

πλήθος] Codd. A. & C. πλήθος χαμῶν.

κελεύσασθαι] Codd. A. C. & E. κελεύομεν. Praesens pro futuro vid.
c. 1. Aquae tepidae non meminit noster hoc in casu, quam
δυσε-

λαμβάνον σκαμμωνίαν, ἢ τὸ διὰ τοῦ ῥοδομέλιτος. Ἐπιθέματα ἀνορέκτοις. Ὀμφακίου δραχμ. δ'. ῥόδων ξηρῶν δραχμ. δ'. ἀλόης δραχμ. δ'. κηκίδος δραχμ. ε'. Φοινίκων οὐγλ. β'. οἰνάνθης, μελιλότων, ῥόδων ἀνὰ δραχμ. γ'. μασίχης οὐγλ. α'. κρόκου δραχμ. ζ'. ὀμφακίου δραχμ. β'. ἀλόης δραχμ. ιη'. ὡὰ καὶ οἶνος. ἄλλο. ἀψινθίου, μελιλώτου, κηκίδων ἀνὰ δραχμ. γ'. μασίχης δραχμ. ε'. ῥόδων, κρόκου ἀνὰ δραχμ. β'. ἀλόης δραχμ. γ'. χρῶ.

ΠΕΡΙ ΒΟΥΛΙΜΟΥ

ΚΕΦ. ΠΝΖ'.

Ὁ βούλιμος παντελής ἐστὶν ἀνορεξία· γίνεται δὲ ἐπὶ ψίξει καὶ νεκρώσει τοῦ στομάχου, καὶ δεῖ τοῖς θερμαίνουσιν

δυσεμέτοις propinabant medicī vid. Synesius Ep. 121. p. 74. omittit eam, quod res esset lippis ac tonsoribus nota, nam ipse de medicamentis praecipue sollicitus est.

ἢ μελικράτῃ Defunt in Cod. E.

μηλοκυδωνίων] *Alexander lib. VII. p. 327.*

σκαμμωνίαν] Codd. A. & C. σκαμμονίας.

ῥοδομέλιτος] *Alex. l. c. p. 327.* Finem hujus capituli faciunt Codd. A. & C. Cod. E. addit: ἐνεργεῖ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὰ κατὰ τὸν στομάχον, καὶ γαστέρα καὶ ὑποχόνδρια πάθη.

Ἐπιθέματα] Novum caput hic inchoant Codd. A. & C. cujus hoc lemma: τιθέματα ἀνορέκτοις. In cod. E. praefigitur numerus ελβ'.

δραχμ. δ'.] Codd. A. C. & E. ubique δραχμ. α'.

ῥόδων] Exulat e Cod. E.

μελιλότων] Codd. A. & C. μέλιτος ὡς, omīssa voce ῥόδων. hic, sed posita post μασίχης.

malis cotoneis praeparato, cui adjectum sit aliquid scammoniae vel quod constat Rhodomelite purgabimus. Epithemata ad eos qui cibi fastidio laborant. Omphacii, rosarum, siccarum, aloes singulorum drachmae quatuor, gallarum drachmae quinque, palmularum unciae duae, oenanthae, meliloti, rosarum singulorum drachmae tres, mastiches uncia, croci drachmae sex, omphacii drachmae duae, aloës drachmae octodecim, albuminum ovorum et vini quantum satis est. Aliud. Absinthii, meliloti, gallarum singulorum drachmae tres, mastiches drachmae quinque, rosarum, croci, singulorum drachmae duae, aloës drachmae tres, utere.

DE BULIMO.

CAP. CLVII.

Bulimos perfecta est cibi inappetentia, nascitur ex refrigeratione et ventriculi exolutione. Itaque valde cale-

κρόκκ — κρόκκ] Desunt in codd. A. & C. videntur duae formulae in unam coaluisse.

δραχμ. 5'] Cod. E. δραχμ. β'.

αλόης] *Aëtuius* de affect. spir. animal. lib. I. c. 4. p. 16. de aloë: αὐτῆς δὲ ἐκλελυμένον σόμα γαστρός τονώσκει ἐν τῇ συμφύτη ἐξωθεν ἐπιθεῖς

δραχμ. ιη']. Cod. E. δραχμ. β5'.

ἀα'] An leg. ὄα, sorba? *Martialis* lib. XIII. epigr. 26. & ibi *Raderus* de qua voce ne quid plura adferam, otium nobis fecit. Doct. *Ruhnkenius* ad *Timaeum* p. 136.

Cap. CLVII. Cod. E. ρλγ'.

Ὁ βέλιμος] Codd. A. & C. Ἀβέλιμος. Cod. D. βελήμος. *Paulus* lib. II. c. 50. sed noster caput hoc & sequens ex *Paulo* non desumpsit. *Aristoteles* Probl. Sect. V. 9. *Erasistratus* apud *A. Gellium* N. A. lib. XVI. c. 3. *Priscianus* lib. II. c. 29. p.

σιν ἄγαν χρεῖσθαι. τὸ διὰ καλαμίνθης, τὸ διὰ πεπέ-
ρεως, τὸ διοσπολιτικόν, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἔξωθεν δὲ τὸ
τε διὰ δαφνῶν, καὶ τὸ πολυάρχιον, καὶ τὸ εὐῶδες, καὶ
τὰ προειρημένα.

ΠΕΡΙ ΚΤΝΩΔΟΥΣ

ὀρέξεως.

ΚΕΦ. ΡΝΗ'.

Κυνώδης ὀρεξίς ἐστὶν ὅταν ἀμέτρων σιτίων ὀρέγονται,
καὶ αἰεὶ ἐσθίωντες πεινῶσιν, ὥσπερ οἱ κύνες μὴ χορταζό-
μενοι.

114. *Aethnarius* de dignot. morb. lib. II. c. 44. *Psellus* apud *Fabricium* Biblioth. Gr. T. V. p. 184. *Schol. Aristophanis* ad *Plut.* vs. 874. *Scaliger* *Scaligeran.* prim. p. 32. *Coelius Rhodius* *Lect. Antiq.* lib. XXVI. c. 1. *Foësius* *Oecon.* *Hippocr.* p. 79. *Graevius* *Lect. Hesiod.* c. 24. p. 122. *Hieron.* *Magius* *Miscell.* lib. II. c. 1. Jo. *Laugius* *Epist. Med.* lib. II. ep. 27. sed veteres frequenter bulimum & adpetitum caninum confundunt. Jo. *Chrysostomus* in *Pauli* *epist.* II. ad *Timoth.* *Serm.* VII. p. 361. ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς σώμασι τὸ τοιοῦτον κόλασις ἐστὶν ἢ χαλεπωτάτη, βελιμία λεγομένη παρὰ τῶν ἰατρῶν, ὅταν τις πολλῶν ἐμφορέμενος, τῷ λιμῶντι μὴ ἀπαλλάττηται.

ἄγαν] Cod. E. ὑγρᾶν, male.

χρεῖσθαι] χρεῖσθαι· οἷον Cod. E.

τὸ διὰ κ.] Codd. A. & C. οἷον τὸ διὰ κ.

πεπέρεως] Codd. A. C. & E. τὸ διὰ γ' πεπέρεων.

διοσπολιτικόν] Codd. A. & C. διοσπολητικόν.

τὸ, τε] Cod. E. ignorat τε.

δαφνῶν] Pro δαφνίδων. Post δαφνῶν addit Cod. E. ἐπιθετέον δὲ.

πολυάρχιον] *Alexander* lib. VII. p. 356.

εὐῶδες] *Alex.* lib. VII. p. 329. & p. 355.; conf. *Edm. Chishull* de *nummo* *σκαπι* p. 131.

Cap. CLVIII. Cod. E. ςλδ'.

ἀμέτρων] De *Praxagorae* famulo *Caelius* *Aurel.* *morb. chron.* lib. III. c. 2. p. 436. conf. *A. Gellius* *N. A.* lib. VI. c. 19. G. On-

calefacientibus utendum est, quod Diaclaminthe dicitur, et quod ex piperibus constat, et Diospolites, et id genus alia. Extrinsecus vero, quod ex lauri foliis constat, et polyarchion, et quod a grato odore euodes dicitur, et quae superius comprehensa sunt.

DE CANINO APPETITU

CAP. CLVIII.

Caninus appetitus est, cum immoderatus cibos appetunt, et quamvis semper cibum sumant, nunquam tamen saturantur, instar canum. Fit autem
hic

Outhovius Judic. Jehovae p. 547. Vere *Seneca* Natural. Quaest. lib. VI. c. 2. Non cibus nobis, non humor, non vigilia, non somnus sine mensura quadam salubria sunt. Sed apud nostrum leg. ἀμέτρως, vel ἀμετρον.

ὀρέγονται] Codd. A & C. ὀρέγνυνται.

πεινώσιν] Codd. A. & C. ἀσὶ πινῶσιν. Cod. E. ἀσὶ πεινώσιν. sic bis τὸ ἀσὶ habent.

πεινώσιν — χορταζόμενοι] Ev. *Lucas* cap. VI. 21. μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσονται. Verbum χορτάζεσθαι de hominibus adhiberi exemplis probavit L. Bos exercitat. Philol. c. IV. p. 21. cui junge *Elsnerum* ad *Matthaei* c. V. 6. *Sossibius* apud *Casaubonum* Lect. Theocrit. c. 12. p. 263. *Stephanus* Byz. de Urb. V. χορτασά p. 759. Verbum hoc exponit Jo. *Chrysostomus* Opp. T. I. p. 173. ἐμπλησθήσονται, πληρώσονται αὐτῶν τὴν ἐπιθυμίαν.

ὥσπερ] Cod. E. καὶ ὥσπερ.

μενοι· γίνετα δὲ τὸ πάθος διὰ ψυχρὸν χυμὸν, καὶ ὀξώ-
 δη ἐν τῷ στομάχῳ. Τούτοις δίδοναι δεῖ υδρογόαρον, καὶ
 τὸ διὰ τριῶν πεπέρσεων, καὶ τὸ κυδωνιάτον, καὶ τὸ διοσ-
 πολιτικόν, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΥΤΟΥΣ

στομάχους, καὶ ἐμοῦντας τὴν τροφήν.

ΚΕΦ. ΡΝΘ'.

Ἀλόης, μασίχης, σύρακος ἀνὰ οὐγγ. β'. ἀψινθίου
 οὐγγ. γ' οἰνάνθης οὐγγ. γ'. γλευκίνου ἐλαίου οὐγγ. δ'. μη-
 λίνου οὐγγ. δ'. οἴνου τὸ ἀρκοῦν· βοηθήματα δὲ, ὅτε τῶν
 ἀμαζόνων τροχίσκος καὶ ὁ ἀσὴρ, καὶ ῥοῖα μετὰ ἡδυόσμου
 χυλὸς καὶ μέλιτος ἐψημένοι ἕως μέλιτος πάχος καὶ ἐκλει-
 χόμενος.

ΠΕ-

χυμὸν] Codd. A. et C. χυμὸν.

ὀξώδη] Codd. A. et C. ὀξώδης.

δεῖ] Delent Codd. A. C. et E.

κυδωνιάτον] Codd. A. et C. κυδωνιάτον.

διοσπολιτικόν] Codd. A. et C. διοσπολητικόν.

C a p. CLIX. Cod. E. ρλέ'.

πρὸς τὰς] Codd. A. & C. περὶ τὰς

ἐκλύτης] Resolutum vertit interpres, *stomachum solutum* maluit Se-
 neca Natural. Quaest. lib. IV. c. 13.

στομάχους] Codd. A. & C. στομάχων καὶ ἐμύτων.

τροφήν] Cod. D. ἐμύντας τροφὰς. De imperatore Nerva Tzetzes
 Chil. II. vs. 44.

Ἐμῶν τε πᾶσαν τὴν τροφήν —

conf. Xiphilinus p. 227. quod idem tradidit de Vitellio p. 194.
 & de Plautiano p. 313.

ἀλόης] Paulus lib. III. c. 37. Codd. A. & C. ἀλώης. Cod. E.
 ἀλόης.

hic affectus ob humorem frigidum et acidum in ventriculo. His hydrogarum, et quod ex triplici constat pipere medicamentum et cydonatum, et Diospolites et id genus alia exhibere oportet.

AD VENTRICVLVM

RESOLVTVM, ET QVI CIBOS EVOMIT.

CAP. CLIX.

Aloes, mastiche, styracis singulorum uniceae duae, absinthii unciae tres, oenanthe tantundem, gleucini olei unciae sex, melini unciae quator, vini quantum satis est. Huc etiam facit pastillus Amazonum, et aster et mali punici succus, pro delinctu, cum mentha et melle coctus, dum mellis crassitudinem habeat, sumptus.

B 2

DE

ἀψινθίς] Codd. A. & C. ἀψινθιον & αἰνάνθη.

ὅτε] Leg. divisim ὁ, τε.

ἀμαζόνων] Codd. A. C. & E. ἀμαζών. Alex. lib. VII. p. 359.
Paulus l. c. & lib. VII. c. 12. p. 273.

τροχίσκος] Haecenus Paulus Cod. E. τροχός.

ἀσθήρ] Paulus lib. VII. c. 12. p. 273.

ῥοῖα] Codd. A. C. & E. καὶ ὁ χυλὸς τῆς ῥοῖας. μετὰ ἡδυσμυ
χυλῶ. recte.

ἐψημένοι] Cod. E. ὀψόμενα. Codd. A. & C. ἐψώμενα. & μοχ
ἐκλειχόμενα, nempe βοηθήματα, quod probo, propter illa
quae notavi ad c. 70.

ἕως] Cod. E. καὶ ἕως.

πάχος] Codd. A. C. & E. πάχος, sed noster more recentiorum
accusativum forte maluit, ut Malalas Chronogr. p. 409. ubi
vid. Chilmeadius. Jul. Africanus Cesto c. 26. in epistola Gram-
mii in Sylloge. Nova Epistol Norimberg. Vol. I. lib. III. p.
596. ἕως ἡμέρας δέκα. Nisi apud nostrum subaudiendum sit
ἔχειν, novum namque non est in formulis medicorum quae-
dam omitti. Quis enim ignorat pilulas sine quibus, praeteritis
seculis adeo celebratos, ubi subintelligendum esse sine quibus
valere non possumus, monuit Boxhornius epist. ad Jo. Fr. Gro-
novium p. 51. vel ut medici sine quibus esse nolo Nicolai Aly-
terpsi, quarum compositionem habes apud Jo. Jac. Woyt Gazo.
phylac. p. 729.

ἐκλειχόμενος] Cod. E. ἐκλειχόμενος.

ΠΕΡΙ ΑΣΗΣ ΚΑΙ ΣΤΕΛΟΥ.

ΚΕΦ. ΡΕ'.

Τοῦτο γίνεται δι' ἀλμυρῶν Φλεγμάτων ἐν τῷ σωμα-
χῷ ὄντων· καὶ δεῖ τοῖς ἐμετικοῖς κενοῦν τὸν σόμαχον,
ἢ ὀξύμελιτι ἢ διὰ ῥαφανίδων, ἢ ὄξος σκυλλητικόν. εἴθ'
οὕτως δοτέον τὴν πικράν.

ΠΕΡΙ ΛΥΓΜΟΥ.

ΚΕΦ. ΡΕΑ'.

Τὸ τοῦ λυγμοῦ σύμπτωμα ἐπιγίνεται τῷ σωμαχῷ
διὰ πλήρωσιν ἢ κένωσιν, ποτὲ δὲ καὶ διὰ δῆξιν χυμῶν,
δριμέων τὲ καὶ Φαρμακωδῶν ταῖς ποιότησιν, ἅς ἐὰν ἐμέσω-
σιν αὐτίκα παύονται. Τούτοις δίδόναι χρὴ πῆγανον
μετ'

C a p. CLX. Cod. E. ρλς'.

περὶ ἄσης] Codd. A. & C. περὶ ἄσεως καὶ σελήσιασμοῦ. Ultimam
vocem agnoscit Du Cange Gloss. p. 1348. Cod. D. περὶ ἄσης
καὶ σιλέρας.

ἄσης] vid. Foësius Oecon. Hippocr. p. 62.

σύνελξ] Theophrastus Bulgar. epist. 65. p. 97. γαντια, καὶ σιελι-
σμός, καὶ τὸ παρακολέθημα ἐμετος, καὶ τὸ ἐκφορέμενον ὑγρὸν
ὤμιον καὶ ἀσύστατον· καὶ πὶ τῷ τέλει χολῆς τί μέρος κ. τ. λ.
hinc apud nostrum malim σιελισμῶ legere, quam meam emen-
dationem confirmat Codex Sangermanensis. Adde Paulum lib.
III. c. 37. & Petri Monavii epist. Medicinal. ep. 198. p. 323.

ἀλμυρῶν] Codd. A. & C. ἀλμυρῶ φλέγματι — ὄντι. Cod. E. ἐν
ἀλμυρῶ φλέγματι.

ὄντων] Cod. E. ὄντι.

κενῶν] Codd. A. & C. κοινῶν.

σκυλλητικόν] Codd. A. & C. σκυλήτικον.

ἕως] conf. c. 33. & 67.

C a p. CLXI. Cod. E. ρλς'.

Τὸ τῶ] Galenus sec. loc. lib. VIII. p. 279. Aëtius lib. V. c. 106.
Paulus lib. II. c. 55.

λυγμῶ] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 45. Aelianus H. A. lib.
IX. c. 31. Vocis etymon aperit Hoelzelinus ad Apollonii Rhod.
lib. IV. vs. 1238.

DE FOETORE ET SALIVA.

CAP. CLX.

Hoc fit ob humores falsos contentos in ventriculo. Vomitu itaque evacuatio tentanda erit, quod fiet, exhibito vel aceto mulso, vel radiculæ succo, vel aceto scillite, et novissime picra exhibenda.

DE SINGULTU.

CAP. CLXI.

Singultus oritur vel ex repletione stomachi, vel inanitione, nonnunquam ex rosione humorum acrium, et qualitate medicamentosa praeditorum, quos ubi evomuerint, statim liberantur et affectio cessat. His ruta

B 3

ex

σομάχῳ] In pulmone statuit *Aristoteles* Probl. Sect. XXXII. 1.

ἢ κίνωσιν] Codd. A. & C. ἢ διὰ κ.

καὶ διὰ] copula omiſſa in Codd. A. et C.

χυμῶν] Codd. A. & C. χυμῶν δρυμαίων. Cod. E. collocat post *φαρμακαδῶν*.

φαρμακαδῶν] verito: viroſa. conf. de hac voce viri docti ad *Petronii* c. 107.

αὐτίκα] Codd. A. & C. αὐτοὶ καταπαύσονται. λύζοντες, quod etiam additum apud *Galenum* l. c. conf. c. 156. Verum quam periculosa ſit aliquando haec affectio, declarat exemplum *Pauli Scarron*, qui ea interemtus fuit, vid. *Anecdotes Littéraires* T. I. p. 176. Vidi Amſtelodami nobilem Hibernum, virum τετράγωνον, qui ea graviter decumbebat, cui juſſeram venam ſecari, ſed neglecta fuit venae ſectio, et intra dies quinque in orci peculium ceſſit.

παύονται] Verito ceſſare ſolet, vid. *Hoelſlinus* ad *Aplolonii* Rhod. lib. IV. vs. 1630. Verbo παύειν & παύεσθαι frequenter utuntur medici poſteriores, ubi morbi ceſſationem indicant, ſic poſter c. 170. *Syneſius* de febr. c. X. p. 306. μετὰ τὸ πέπαυσθαι καὶ ῥέπει ψυχῆναι. *Anonymus* de V. S. p. 38. ληθαργία παύει — τὰ δάκρυα παύει. *Athenagoras* Legat. pro *Chriſtian*. p. 37. οὔτε ἀπολύειν ἐπιτρέπων ἢς ἐπαυτέ τις τὴν παρ-

μετ' οἶνυ, ἢ σέλῃνον ἐψημένον μελικράτῳ ἢ κύμινον λείον
μετ' οἶνυ ἢ καλαμίνθης. ἢ καστορίου δραχμ. α'. σὺν ὀξύ-
κράτῳ δίδου δὲ καὶ τὸν ἀστέρα τροχὸν, καὶ σικίᾳς κού-
Φας κατὰ τοῦ στομάχου ἐπιτιθέναι χρὴ, καὶ τὰς ἐμβρο-
χὰς τὰς διὰ κυπρίνου ἢ ναρδίνου.

Π Ε Ρ Ι Α Π Ε Ψ Ι Α Σ

ἐν γαστρὶ.

Κ Ε Φ. Ρ Ε Β'.

Απεψία ἐν τῇ γαστρὶ ἢ διὰ ψύξιν γίνεται καὶ ἔχει
σημεῖον τὴν ὀξύδη ἐρυγὴν, καὶ δεῖ τὰ θερμαίνοντα διδόν-
ναι, οἷον ὑδρόγαρον, ἀπόθερμον κυδωνάτον, τὸ διοσπο-
λιτι-

παρθενίαν. Beatus Chrysostomus T. I. p. 142 καὶ τῆς περὶ τὰ
χρήματα μανίας πάλιν παυθείσης. conf. Doct. Lennep analogia
Ling. Gr. p. 309.

μελικράτῳ] Leg. ἐν vel σὺν μελικράτῳ, nam noster frequenter prae-
positione σὺν, utitur ubi alii ἐν vel εἰς adhibent vid. c. 180.
Cod. E. μελίκρατον. Aelianus H. A. lib. VI. c. 56. καὶ γὰρ
ἐν αὐτῷ εἰζας ὀρύττεται.

κύμινον] Plinius lib. XIX. c. 8. Si tritum ex aqua potetur, in do-
lore stomachi prodest.

καλαμίνθης] Codd. A. & C. καλαμίνθην. Cod. E. rejicit hanc
vocem post ὀξύκράτῳ.

τροχὸν] Cod. E. τροχίσκον.

ἐπιτιθέναι] Codd. A. et C. καὶ ἐπιτιθέναι.

χρὴ] Codd. A. et C. δεῖ.

ταῖς] Codd. A. C. & E. ταῖς ἐμβροχαῖς ταῖς.

Cap. CLXII. Cod. E. ρλη'.

περὶ] Codd. A. & C. περὶ τῆς ἐν γαστρὶ ἀπεψίας.

ἀπεψία] Cod. E. ἀπεμψία ἢ.

ἐν τῇ] Codd. A. & C. ἢ ἐν γαστρὶ.

ὀξύδη] Codd. A. & C. ὀξύδη ἐρυγὴν.

δεῖ τὰ] Codd. A. & C. δᾶται.

ex vino danda, seu apium cum mulla coctum, vel cuminum ex vino tritum, vel calamintha, aut castorii drachma ex posca, praeterea pastillus, qui aster dicitur, cucurbitulas item ventriculo absque scarificatu affigere, cumque ciprino seu nardino oleo irrigare oportet.

DE CRUDITATE

VENTRICULI.

CAP. CLXII.

Crudititas ventriculi ex frigidityte oritur et signum habet ructum acidum. His calida sunt exhibenda, quale est hydrogarum calidum, cydonatum, Diospor-

B 4

liticum

θερμαίνοντα] Ex doctrina Hippocratis de natur. pueri XXXII. p. 156. ed. Linden. male Cod. E. ψυχραίνοντα. de quo verbo consul. Contr. Gesnerus ad Moschionem p. 56.

ἀπόθερμον] Codd. A. & C. ἀπόθερμα. Vertit interpres calidum, male; nam ἀπόθερμον est caloris expers, frigidum. Aretaeus morb. diuturn. lib. II. c. I. p. 50. D. γέροντες μὲν πάντα παθεῖν ἔτοιμοι, ἀπόθερμοι. Recentiores ἀπόθερμον vocant placentam melle subactam ut docet Du Cange Glossar. p. 102. & Hemsterhuys ad Aristophanis Plut. p. 422. Hoc enim in casu placentis stomachum refocillabant. Insignis in hanc rem locus est Iuliani Or. VI. p. 190. D. πλὴν γὰρ ἢ δέκα μυριάδες ὑπὸ τῆς ναυτίας καὶ βδελυρίας, διεσπράφησαν τὸν σόμαχον καὶ ἀπόσιτοι γέγονασιν, αὖτις αὐτὸς οἱ θεράποντες (f. θεραπεύοντες) ἀνέλαβον ὀσμαῖς καὶ μύροις καὶ πέμμασιν. conf. Scalligeriana prima p. 135. v. πέμματα Varro tamen apud A. Gellium N. A. lib. XIII. c. II. πέμμασιν enim cum πέψι societas infida. Placentas quoque commendat Aretaeus cur. morb. chron. lib. I. c. 3. p. 120. E. quem locum ita refin. go. εὖ ποιεῖσιν ἡδὲ περμάτων εὐπεπτα. Recte autem addidit Iulianus ὀσμαῖς, quo in casu pulegio utebantur, vid. Lucilius Anthol. lib. II. c. 50. epigr. I. Τὸ ἀπόθερμον quid esset apud Galenum fugit Calp. Hoffmannum, qui significationem ejus petiit a Th. Reinesio epist. 24. p. 91.

κυδονάτον] Codd. A. et C. κυδονάτον.

λιτικόν· τὸ διὰ τριῶν πεπέρων, τὸ διὰ καλαμίνθης,
τὸ διὰ κυτρίου, καὶ θάλψι τῶν ὑποχονδρίων, ἢ παιδίων
εὐσαρκον ἐπιτιθέναι τῇ γαστρὶ· εἰ δὲ διὰ θερμότητα,
σημεῖον ἔχει τὴν κνισσώδη καὶ καπνώδη ἐρυγὴν· καὶ δεῖ
τοῦναντίον τὰ ψυχρὰ δίδόναι, οἷον ῥοσάτον, καὶ ὀπώραι,
καὶ τὰ δύσφθαρτα, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΝΕΥΜΑΤΩΣΕΩΣ

γαστρος.

ΚΕΦ. ΡΕΓ'.

Ἐμπνευματώσεως ἀρχὴ τροφὴ κακῶς διοικουμένη·
ἔστι δὲ ἡ τῶν πνευμάτων ἢ εἰς χυμῶν τινῶν εἰς ἀτμούς
ἀναλυομένων ὑπὸ θερμότητος χλιαρᾶς· καὶ δεῖται ἐμ-
βρο-

διοσπολιτικόν.] Codd. A. & C. διοσπολητικόν.

κυτρίαι.] I. κυτρίαι.

θάλψις.] Codd. A. & C. θάλψις; & glossa marginalis θερμότης.
μετὰ συντηρίας.

παιδίων.] Codd. A. & C. παιδίων ἄσαρκον.

παιδίων.] conf. Levin. *Lemnius de occult. natur. miracul. lib. II.*
c. 13. & Jo. *Langius Epist. medici. lib. I. ep. XII. p. 52.*
Quantum profit aetate provectis si cubaverint cum junioribus,
sed simul quam infestum id sit hisce docet historia apud *Ra-*
mazzinum de morb. artific. c. 14. p. 82. sed id non tam tri-
buendum puto effluviis ex oculis emanantibus, quam iis, quae
ex toto corpore propellantur. Conf. inscriptio jocularia apud
Reinesium Cl. I. p. 156. & *Malvasiam* Marmor. Felfin.
p. 80.

ἐπιτιθέναι.] Cod. E. ἐπιτιθέμενον.

κνισσώδη.] Codd. A. & C. κνισώδη.

καπνώδη.] Codd. A. & C. recte καπνώδη.

τῶναντίον.] Codd. A. & C. τῷ.

ῥοσάτον.] Codd. A. C. & D. ὑδροροσάτον.

ὀπώραι.] Codd. A. & C. ὀπώραν, recte; vel cum cod. E. leg. ὀπώρας.

liticum, et quod ex triplici pipere constat, et Diacalamentum, et quod ex malo citrio est. Fetus item praecordiorum necessarius, et puerum bene carnosum ventri apponere utile est. Quod si e caliditate initium fuerit mali, signum habet nidorosum et fumosum ructum. His itaque contrario modo frigida danda, quae est rosatum et pomae, et quae difficulter coquuntur, et id genus similia.

DE INFLATIONE

VENTRICULI.

CAP. CLXIII.

Inflationis origo ex alimento male distributo est. Flatus vero ex humoribus ab imbecillo calore in vapores resolutis generantur. Irrigationes itaque ex oleo,

B 5

in

δύσφρακτα] Codd. A. & C. δύσφρακτα, πηκτὴν. Cod. E. δύσφρακτα καὶ πύκτῃν. Interpres male, quae difficulter coquuntur, vertendum, quae non facile putrescunt aut corrumpuntur. πηκτὴν hoc est concretam, spissam. *De Cange Gloss.* p. 1164. v. πηκτώνειν. *Antiphilus Anthol.* lib. I. c. 57. epigr. 14.

Πηκτὸν ἀμαξίτην φέρτον ἀμεινόμεναις.

Noster c. 156. θριδακίνοι. ubi codd. MSS. θριδακίνη πυκτὴ & πικτὴ, pro πηκτὴ.

Cap. CLXIII. Cod. E. ρλθ'.

ἐμπνευματώσεως] *Paulus* lib. III. c. 38. *Theophilus* de alvi retri-
ment. c. 17.

τροφῇ] Codd. A. & C. τροφῆς — διοικημένης. Cod. E. τροφῆς
διοικουμένης

ἐστὶ] Codd. A. & C. ἦν.

δαῖται] Leg. δεῖ ταῖς ἐμ. subaudiendo χρῆσθαι. Cod. E. ἐμβρο-
χῶν καὶ Unde suspicor verbum δαῖται non sollicitandum, &
leg. ἐμβροχῶν σικύων κέφων καὶ πυριῶν, ut exhibent mox Codd.
A. & C. Tertius casus arguit librarium illam ad latini ser-
monis indolem, verbi indigere, refinxisse.

βροχαῖς μὲν δὲ ἐλαίου, καὶ κυμίνου, καὶ σελίνου, καὶ
δαύκου σπέρματος ἐναφειψημένων τῷ ἐλαίῳ, καὶ σικύαις
κούφαις, καὶ πυρίαις διὰ κέγχρου. πίνειν δὲ διδόναι πο-
λίου ἀφέψημα. ἢ καλαμίνθης ἀφέψημα σὺν ὀλίγῳ μέ-
λιτι· καὶ πεπέρεως δράχμ. ὅσον α'. ὠφελεῖ γὰρ καὶ τὸ
κασέριον πινόμενον σὺν ὀξυκράτῳ, καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθέμε-
νον σὺν ἐλαίῳ σικυονίῳ, καὶ ὁ ἀσράγαλος ὕειος καυθεῖς,
καὶ ποθεῖς σὺν οἴνῳ· διδόναι δὲ καὶ τῶν πεπτικῶν βοη-
θημάτων.

Π Ε Ρ Ι Χ Ο Λ Ε Ρ Α Σ

Κ Ε Φ. Ρ Ξ Δ'.

Χολέρα ἐστὶν ὅταν κάτωθεν καὶ ἄνωθεν χολὴ φέρεται
βιαίως· γίνεται δὲ ἀπὸ συνεχῶν ἀπεψίων. Τούτους
μὲν δεῖ ἔξωθεν καταπλάττειν, οἰνάνθην, ἀκανθίαν, ὑπο-
κύστιδος χυλὸν, σιδίων, βαλαυσίου μετ' οἴνου· διδόναι
δὲ

δ'] Delet Codd. A. C.

κυμίν] Codd. A. & C. κημίν.

σελίν] Codd. A. & C. σελήν.

ἐναφειψημένων] Pro ἀφειψημένων ἐν τῷ ἐλαίῳ, conf. c. 32. Cod.
E. ἐναφειψομένων

σικύαις] Codd. A. & C. σικύων κέφαι, καὶ πυριῶν.

πολίσ] Exulat e Codd. A. & C.

καλαμίνθης ἀφέψημα] omissa in Codd. A. & C. vox ἀφέψημα.

πεπέρεως] Codd. A. & C. πέπερι, deleta dosi.

ὅσον] conf. c. 37. ubi ὅσον praecedat δραχμ. ac ita semper apud
nostrum, ac ita quoque hic cod. E. sed ab alio forte ὅσον α'.
additum praeter necessitatem, cum δραχμ. absque addito nu-
mero drachmam unam significat, ut in epigrammate Antholog.
lib. I. c. 90. epigr. 5.

ὅσον α'] Cod. E. δ'. καὶ σῦνον δραχμῆς —

Χενοφῶν Agésilao c. II. p. 223. ταύτην μείον ἢ ἐν μηνὶ κατή-
νυσεν ὁ Ἀγησίλαος. Ubi μηνὶ est mense uno.

σικυονίῳ] Codd. A. & C. σικυονίς.

in quo cuminum, apium, et dauci semen sit decoctum, necessariae sunt, cucurbitulae item absque cutis incisione admotae, et fomenta ex milio, et potui datumque decoctum, vel calaminthi cum exiguo mellis, et piperis drachma, castorium quoque ex posca potum, et extrinsecus cum oleo sycionio appositum confert. Talus denique suis combustus potusque cum vino, aliaque medicamenta, quae coctionem juvant.

DE CHOLERA.

CAP. CLXIV.

Cholera dicitur cum et infra et supra bilis, idque cum impetu erumpit, origo autem ejus e continuis cruditatibus est. His itaque extrinsecus cataplasmata ex oenanthe, acacia, hypocystidis succo, mallicorio, flore mali punici agrestis, cum vino adhibenda,

ἀσράγαλος] *Discorides* lib. II. c. 57. Codd. A. C. & E. καὶ ὁὶ ἀσράγαλος. vid. de hoc voce *Salmasius* ep. ad *Regrescium* lib. I. ep. 46. p. 100.

ποθῆς] Malim legere cum Codd. A. & C. τεθῆς.

C a p. CLXIV. Cod. E. ρμ'.

χολέρας] Codd. A. & C. χολέρας. *Aretaeus* morb. acut. lib. II. c. 5. & de cur. morb. acut. lib. II. c. 4. *Alex.* lib. VII. c. 14. *Paulus* lib. III. c. 39. *Celsus* lib. IV. c. 11. *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. III. c. 19. *Aut.* *Benivenius* de abdit. morb. caus. c. 32.

φέρεται] Codd. A. & C. φέρεται.

ἀπεψίαν] De *Diogene Cynico* *Athenaeus* lib. VIII. c. 5. p. 341. & *Diogenes Laërt.* lib. VI. p. 413.

μὲν δεῖ] Delet particulam μὲν Cod. E.

καταπλάττειν] Locus male sanus, ita refingendus ex *Paulo*: καταπλάττειν τῷ διὰ φοινίκων μετ' οἰνάνθης, ἀκκίας, ὑποκυσίδος χυλῶ. Codd. MSS. hic nihil juvant, nisi quod οἰνάνθης habeant, Codd. A. & C.

βαλαυσίε] Codd. A. & C. βαλαύσιον.

δὲ καταφορᾶν ἀφέψημα ῥόδων, ἢ οἰνάνθης, ἢ ῥοῦ, ἢ ἐλίκιον ἀμπέλου, ἢ χυλὸν ῥοιᾶς ὀξείας, καὶ οἶνον αὐσηρὸν μετὰ ψυχίων, καὶ σεμιδάλεως, καὶ τῶν ὀπώρων, οἶον μέσπιλα, κυδώνια, ἄπια, ῥοιᾶς· ἐπιτιθέναι δὲ καὶ σικύας κούφας κατὰ τοῦ σομάχου, καὶ ὕδατι θερμῷ προσαντλησέον τὰ κῶλα· δίδόναι δὲ καὶ τὴν διὰ κωδίων, καὶ λουτρὸν προσαντέον.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΡΡΟΙΑΣ

ΚΕΦ. ΣΞΕ΄.

Ἡ δὲ διζῤῥοια διαφθορά ἐστι σιτίων· τὰ πολ-
λὰ μὲν αὐτομάτως παύεται, μὴ τρεφομένων
αὐτῶν

καταφορᾶν] Leg. καταρῥοφᾶν. *Paulus* καταρῥοφεῖν, Cod. E. καταρροφῆν. Codd. A. & C. κατὰ ῥοφᾶν. simplex ῥοφᾶν agnoscunt lexicæ vulgaria, & noster c. 145. Scriptores, imprimis poetas, literas transponere notum, cujus rei unicum tantum exemplum adferam ab interprete non satis animadversum. *Philos de Animal.* c. 50. p. 194.

Ἄληκτος ἦκε συμμαχῶν ἡμῖν φίλος.

ἄληκτος pro ἀκλήτος, sponte, non rogatus. Ὁρφεῖν pro ῥοφεῖν dici observat *Salmasius* ad *Inscript. Herod.* p. 153.

ἀφέψημα] Non tam ad rosas pertinet, quam ad reliqua.

ὀξείας] Codd. A. & C. ὀξώδεις. Cod. E. ὀξύνης.

οἶνον] Codd. A. & C. οἶνον τὰς αὐσηροτέρας, quam || lectionem probō. Cod. E. ἄνεις τὰς αὐσηρεῖς.

ψυχίων] Codd. A. et C. ψυχῶν.

ὀπώρων] Codd. A. & C. ὀπαίρας.

μέσπιλα] Codd. A. & C. μέσιλα. *Pfellus* de victus ratione lib.

II. p. 30. *Lud. Nonius* de re cib. lib. I. c. 33. p. 104. *Jo.*

Bruggerinus de re cib. lib. XI. c. 21. p. 618.

ἄπια] Codd. A. & C. ἀππια. Sic geminare solent literas librarii, ubi opus non est. *Areteus* de caus. acut. lib. II. c. 12. p. 25. D. E. ἀλλ' ἐς λευκὸν, παχὺ, γονοειδές. leg. ἄλεις λευκὸν: quod ei etiam reddendum de caus. chronic. lib. II. c. 4. p. 55. D. E. πύον δὲ ἀλλ' εἰς παχὺ, λευκὸν, l. ἄλεις, pro ἀλλ' εἰς.

ῥοιᾶς] Codd. A. & C. ῥοιᾶς.

da, et offerendum ad sorbendum rosarum decoctum, vel oenanthae, vel rhois, vel vitis capreolorum, vel succi mali punici acidi, vinum item austerum cum mica, et similagine, es fructus horarii, quales sunt mespila, mala cotonea, pyra, mala punica, cucurbitulae denique leves extrinsecus contra ventriculum admovendae et artus aqua calida superfundendi. Novissime etiam medicamentum Diacodion ipsis propinandum, et in balneum deducendi sunt.

DE VENTRIS FLVORE

QVI DIARRHOEA DICITVR.

CAP. CLXV.

Diarrhoea ciborum corruptela est, et ut plurimum sua sponte cessat, nec antea nutriunt, quam absoluta
facta

προσαντλησέον] προσαντλητέον, ac ita Codd. A. & C.

κῶλα] pedes, ita apud Stephanum Byz. de Urb. v. Κωλιάς. p. 497. conf. Casaubonus ad Athenaei lib. VIII. c. 9. p. 606. & nolter c. 203. Hypaetus de corp. hum. partib. p. 152.

προσακτέον] Cod. E. προσεκτέον.

Cap. CLXV. Cod. E. ρμα'.

διάρροια] Paulus lib. III. c. 39. Celsus lib. IV. c. 19. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 22.

διαφορεῖ] Codd. A. & C. διαφορὴ perperam. Heliodorus lib. II. p. 91. διαφορῆναι οἱ τὴν γαστέρα πρὸς τῆς ἀδδηφαγίας ἡτιᾶτο, καὶ εὐίσκεσθαι χαλεπῶς ἐκ τῆς γάλακτος.

σιτίων] Codd. A. C. & E. σιτείων. ὑπάρχουσα, pro ὑπάρχου. Recentioribus non inusitata loquendi ratio, quam Latiniismam sapere arbitratur Cour. Gesnerus ad Moscionem p. 56.

τὰ πολλὰ] Cod. E. perperam τὰς πολλὰς.

πάνεται] Codd. A. & C. πάβεται. ex recepta pronuntiatione. τῆς παρασκύβης pro παρασκεύης in inscriptione apud Sponium Miscellan. erud. antiquit. Sect. X. p. 341. Wheelerus Itinerar. T. II.

αὐτῶν ἄχρι τελείας ἐκπέψεως, καὶ κενώσεως τῶν δια-
φθαρέντων. Ποιεῖ δὲ ἐπ' αὐτοῖς γίγαρτα σαφυλῆς λεῖα,
σὺν οἴνῳ πινόμενα, ἢ βάτου καρπὸς ἄωρος ξηρὸς, καὶ ὅσα
ἐπὶ τῆς χολέρας προεῖρηται.

ΠΕΡΙ ΛΕΙΕΝΤΕΡΙΑΣ

ΚΕΦ. ΡΕΣ'.

Λειεντερία ἐστίν, ὅταν ἄμα τῷ ἐοθλίῳ κατενεγκῇ τὰ
σίτα ἄπεπτα, καὶ γίνεται δι' ἐπιπολαίων ἑλκώσις ἐν τοῖς
ἐντέροις, καὶ τῇ γαστρὶ. ἢ δι' ἄμετρων ψύξιν καὶ νέκρω-
σιν. Καταπληξέον οὖν αὐτὰς διὰ φοινίκων καὶ κυδωνίων,
καὶ συπτηρίας, ἀκακίαν τὲ καὶ κηκίδας, ὑποκυσίδα. Ἐμ-
πνεύματώσεως δὲ οὕσης, προσμικτέον κύμινον, καὶ ἄνη-
θον καὶ πήγανον. Ἐπιθέματα δὲ τό, τε διὰ δαφνίδων,
καὶ τὸ διὰ σπερμάτων, καὶ τὸ δι' οἰνάνθης. Χρονιζούσης
δὲ

II. p. 72. Les Grecs prononcent le B. comme les Anglois pro-
noncent l'V. consonante &c. conf. Thomae Nov. Methodus
Graeca p. 10. Guys Itinerar. T. I. p. 156. Scaligerana secunda
p. 230. De Latinis vid. Ciofanus ad Ovidii Metamorph. lib.
X. vs. 114. Sponius l. c. Sect. IX. p. 295. & Gisb. Cuperus
de Elephantis Exercitat. II. c. 11. p. 235. Glossae MSS. μύ-
κον, εὐόησαν. leg. ἐβέησαν. Corrupta haec pronuntiatio Theo-
doritum H. E. lib. II. c. 30. p. 86. F. ὥς καὶ τὸ τέλμα
διαβκινθῆναι. leg. διακινθῆναι. Theophylactus Bulg. ep. 28. p.
49. καὶ ἀπολάβοι μὲν σε πρὸς ὅπερ ἑκάστος χρῆζομεν. ubi recte
emendavit Meursius ἀπολαύοι μὲν σε

C a p. CLXVI. Cod. E. ρμβ'.

λειεντερία] Codd. A. & C. λυεντερία. Hippocrates de affection.
p. 307. Galenus in aphor. Hippocr. Comment. VI. 1. Arc-
taeus morb. Chron. lib. II. c. 10. Celsus lib. IV. c. 16. Pau-
lus lib. IV. c. 16. Paulus lib. III. c. 40. Actuarius lib. I.
c. 42. Theophilus de alvi recrement. c. 2. p. 248.

αἷμα] Codd. A. & C. αἷμα.

κατενέγκει] Codd. A. C. & E. κατενέγκειν. Pro κατενέγκεται,
activum pro passivo, quod non infrequens in scriptoribus se-
rioris aetatis, ut de Moschione observat Congr. Gesnerus
p. 55.

facta fuerit concoctio et corruptorum evacuatio. Huc faciunt uvae acini triti, et in vino assumpti, et rubi semen aridum et immaturum, et quaecunque superius de cholera sunt comprehensa.

DE LAENITATE INTESTINORVM

QVAE ΛΕΙΝΤΕΡΙΑ DICITVR.

C A P. CLXVI.

Intestinorum laenitas dicitur, cum quicquid assumptum est, imperfectum protinus redditur, et superficialia in intestinis et ventre oritur exulceratio, immoderata quoque ventris frigiditas et resolutio huic malo causam praebere potest. His itaque cataplasmata ex palmulis, malis cotoneis, alumine, acacia, gallis, et hypocyfide sunt adhibenda. Cum vero inflatio adest, cuminum quoque, anethum et ruta admiscebuntur. Extrinsecus vero administrentur epithemata, quale est, quod ex lauri baccis et ex seminibus constat, et dia oenanthos. Quod si vetustior morbus est, dropace

contra

τὰ σίτα] I. τὰ σίτα.

ἐπιπολαίων] Codd. A. & C. ἐπιπολεων, sed ut ad leg. apud Polluxem ἐπιπόλαιον ἐλκυσιν, ac ita quoque habet cod. E.

αὐτὸς] Leg. αὐτὸς τοῖς δια.

καὶ κυδ.] Codd. A. & C. ἡ κυδ.

ἀκακίαν] Cod. E. ἀκακίας.

κηκίδας] Codd. A. & C. κικίδας.

δὲ ἔσης] δὲ ignorant A. & C.

κύνιον] Codd. A. C. & E. κύνιον, καὶ ἀνθήθω καὶ πηγάνω.

δαφνίδων] Pollux lib. I. c. 12. segm. 234. Codd. A. et C. δαφνίδων.

δι' οἰνάνθης] Alexander lib. VIII. p. 428. & p. 469.

νέσθω] Jonice, vid. Gregorius ac Dialect. p. 178. Suspicaretur quis nostrum haec ex scriptore quodam desumpsisse, qui dialecto Ionica usus erat, cujus rei & alia apud nostrum vestigia, sic c. I. ὑέλινον ἄγγος, & c. 252. ἔφρανος: sed ne id credam cavet Pri-

δὲ τῆς νούσου, , καὶ δρόπανι χρησέον κατὰ τῆς
κοιλίας, καὶ τῷ νάπυϊ αὐτῷ μετὰ ἰσχάδων. Πόματα δὲ
ἀπὸ μὲν ἀρνογλώσσου σπέρμα, κηκίδος μετὰ πεπέρεως,
γίγαρτα σαφύλης σὺν οἴνῳ, καὶ τὰ διουρητικὰ, οἷον σέ-
λινον, ἀδίαντον, πινόμενα. διδοῖναι δὲ καὶ τὸν διὰ σπερ-
μάτων τρόχον, καὶ τὸν πάγχρησον, καὶ τὴν ἐκλογὴν ἀν-
τίδοτον, καὶ τοῦ ἐσθρα καὶ τὴν θηριακὴν.

ΠΕΡΙ

*Priscianus lib. I. p. 11. Pro o quoque ou solent frequenter po-
nere graeci, οὗρος pro ὄρος. νοῦσος pro νόσος dicentes &c. un-
de hunc Jenissimum ex prava pronuntiatione ortum esse iudicio.
Apud Aeschinē dialog. II. p. 58. παλυτίων in quibusdam co-
dices exaratum pro πολυτίων. Noster c. 94. ὄλε, ubi cod.
B. ἔλε habet. Hymnus in Apollinem vs. 18.*

Κατ' Ὀλυμπον ἀνακτα χορεύει.

ubi cod. Regius κατ' Οὐλυμπον exhibet, teste Cl. Burette me-
moires de l'Acad. des inscript. T. VII. p. 295. κολεὸς pro κα-
λεὸς emendant viri doct. ad Pollucis lib. I. c. 10. segm. 136.
conf. *Politianus* Epist. lib. V. ep. 3. p. 174. Contrarium ob-
tinuit apud antiquiores, vid. doct. *Chishull.* ad inscript. Si-
gaeam p. 9. conf. quao circa vocem ἔα observat *Galenus* sec.
loc. lib. VI. p. 247. Quin & o pro x pronunciasse docet hi-
storia *Philoxeni*, de qua vid. *Vatic. append. Proverb. Cent.*
IV. 37. unde *tripos* pro *tripus* apud *Lactantium* ad *Statii The-*
baid. lib. I. vs. 509. *Theophylactus* *Bulgar.* ep. 63. p. 95.
ἔδδ τὸ ὑπερβῆναι γὰρ τὴν ὁδὸν τῷ ἐμῷ δωματίῳ, leg. τὸν ἔδδν,
non τὴν ὁδόν. In antiquis Inscriptionibus et MSS. saepe o
scribi pro x notat Jo. *Clericus* ad *Menandri* fragm. p. 250.
conf. Cl. *Reiske* ad *Porphyrinum* de abstinētia p. 134. γῶσος
& alibi perperam irrepsisse observat *Dorville* ad *Charitonem*
p. 237. Sed pravam scripturam apud nostrum librario deberi
palam faciunt Codd. A. & C. qui clare νόσος exhibent, &
omittunt δὲ.

δρόπανι] Monstrose Codd. A. & C. κρόπακες χυσέω. De δρωpace
consul. *Haderus* ad *Martialis* lib. X. epigr. 58.

κοιλίας] Hic pro stomacho adhibuit noster, de qua significatione
hujus vocis vid. Io. *Alberti* ad *Matth.* c. XII. 40. conf. c.
156.

contra ventriculum utendum et sinapi ipso cum carycis. Potiones vero conveniunt e plantaginis semine, gallis cum pipere, vel uvarum acinis cum vino, et his quae urinam movent quale est apium et adianthum, postremo dari potest pastillus e feminibus, et qui ad omnia utilis est, panchrestus, et antidotum quae electa dicitur, et Esdrae et theriaca denique ipsa.

DE

αὐτᾷ] conf. c. 20. sed delent hanc vocem Codd. A. & C. & pro νάπυ habent νέπυ. Cod. E. νάπυ τῶν μετὰ.

ἀπὸ] Leg. ἀπλὰ ex Paulo, quam lectionem firmanant Codd. A. & Cod. E. ἀπλῶς.

μὲν] delent Codd. A. & C.

κηκίδος] Codd. A. & C. κικίδα, forte voluit κηκίδια.

διουρητικὰ] Cod. E. ἡ τὰ διουρητικὰ.

οἶον] Non agnoscit Cod. E.

σελίον] Codd. A. C. & E. σελίον & ἀδιάντα.

τὸν] ignorant Codd. A. et C.

τροχὸν] Codd. A. & C. τροφὸν. Cod. E. τροχίσκον. Paulus lib. VII. c. 12. p. 272. Στεάτας τροχὰς memorat Pollux lib. VI. c. 9. segm. 53. adipis frustra rotunda. Τροχὸν τρεῖς Σικελικῶ Schol. Aristophanis ad vesp. vs. 834. Est autem τροχὸς apud medicos idem quod trochiscus; pariter ὀβελὸς pro ὀβελισκὸς apud Herodotum lib. II. p. 154.

διὰ σπερμάτων] conf. noster c. 25. Caelius Aurel. morb. acut. lib. I. c. 17. p. 66.

ἀντιδότον] Cod. E. τῶν ἀντιδότων τῶν.

καὶ] Copulam hanc toties hic repetitam omittunt Codd. A. & C.

τῶν Ἑσδρα] Leg. τὴν Ἑσδρα vel τὴν τῶν conf. c. 170.

τὴν θηριακὴν] Codd. A. C. et E. τῆς θηριακῆς.

ΠΕΡΙ ΔΥΣΕΝΤΕΡΙΑΣ

Κ Ε Φ. ΡΕΖ'.

Δυσεντερία λέγεται ἡ ἑλκωσις τῶν ἐντέρων· γίνεται δὲ ποτὲ μὲν ἐκ μεταπτώσεως τήνεσμι, ποτὲ δὲ ἀπὸ χολωδῶν καὶ δριμέων ἐκκρίσεων. Σημεῖον δὲ ἔχει τὸ αἱματῶδες, καὶ ζύσματα καταφέρειν, ἔστι δὲ ὅτε καὶ ὑμένας ἐκ τῶν ἐντέρων σηπωμένας καταφέρεται. Ἀλλ' εἰ μὲν ἐν τοῖς λεπτοῖς ἐντέροις ἐστὶν τὸ ἑλκος, συναναμιγμένα εἰσὶ τὰ φερόμενα τῇ κόπρῃ· εἰ δὲ ἐν τοῖς πάχεσιν ἐστὶν ἐντέροις ἡ ἑλκωσις, κεχωρισμένα εἰσὶ τῆς κόπρης, καὶ μᾶλλον δι' ἐνεμάτων τὴν θεραπείαν χρῆζει, ὥσπερ τῶν διὰ τῷ σώματος προσφερομένων βοηθημάτων τοῖς ἄνωθεν λεπτοῖς. Κοινῶς μὲν ὅσα προεῖρηται ἐπὶ τῆς χολέρας καὶ διάρροίας, καὶ τῶν τοιούτων χρῆσθον. Ἰδίως δὲ λημνία σφραγὶς πινομένη ἰᾶται τὴν δυσεντερίαν καὶ ἐνιεμένη·

C a p. CLXVII. Cod. E. ρμγ'.

Δυσεντερία] Galenus sec. loca lib. IX. p. 300. Celsus lib. IV. c. 15. Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 9. Paulus lib. III. c. 42. Aetkarius lib. I. c. 41. Caelius Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 6. Priscianus lib. II. c. 31. Glossae Jatric. MSS. Δυσεντερία, ἡ συγχρῶς πράττουσα γαστήρ καὶ ἔσχατος (ἐσχάτως) αἷμα.

ἡ ἑλκωσις] articulus abest a Codd. A. & C. Alexander lib. VIII. c. 8. & M. Akenfide de Dysenteria p. 7. Ulcus autem nonnumquam dysenteriae effectum fuisse, facile concedi potest; causam vero, vix adducor ut credam. conf. p. 68.

τήνεσμι] Codd. A. et C. τυρίσμι.

δριμέων] Codd. A. et C. δριμέας.

ζύσματα] Foessius Oecon. Hippocr. p. 267.

ὑμένας] Hippocrates Aphor. II. 26. Oribasius Anatomic. p. 100. Theophilus Protosp. lib. II. p. 26. Galenus de usu part. lib. IV. p. 391. addit Aretaeus de caus. Chronic. lib. II. c. 19. p. 62. D. ἀτὰρ καὶ αἱμορροαγὴν ζύμφωνος γήρα suspecta haec verba Cl. Wiggan. & Cel. Trillerus emendat ἀζύμφωνος. malim legere ὀξύφονος, cito interimens, quod verum esse experientia didici.

σηπωμένας] Leg. σηπωμένας ac ita Codd. A. et C.

DE TORMINIBVS

SEU DYSENTERIA A GRAECIS DICTA.

C A P. CLXVII.

Dysenteria vocatur, cum intestina ulcerantur, idque modo fit, cum tormina in tenesmum, hoc est, crebram desidendi cupiditatem transeunt, interdum cum biliosa quaedam et acria excernuntur. Signum vero habent, quod cruenta quaedam, et ramenta veluti descendunt, interdum etiam intestinorum ipsorum membranae putridae. Quod si in tenuioribus intestinis ulcus fuerit, ea quae emittuntur stercori sunt permixta. Si in crassioribus ab hoc separata sunt, eamque curandi rationem, quae infusionibus in alvum, quemadmodum quod in tenuioribus intestinis est, medicamentis per os assumptis potius perficitur, desiderat. Itaque communiter utendum iis, quae in cholera et fluore ventris, et id genus aliis excretionibus sunt comprehensa. Privatim vero lemnicum sigillum et potum et ex parte inferiore infusum, torminibus medetur,

C 2

tur,

καταφέρεσθαι] Cod. E. ἀποκαταφέρεσθαι.

ἔστιν τὸ] Codd. A. et C. ἐστὶ τὸ.

ἐντέροις] migrat e Codd. A. et C.

συναναμειγμένα] Cod. E. συμεμιγμένα.

κεχωρισμένα] Codd. A. et C. κεχρισμένα.

ἐντέροις] Exulat e cod. E.

ἐνεμάτων] Cod. E. αἵματος. mendose.

χρήζει] Cod. A. et C. χρίζειν. Cod. E. χρήζειν.

μὲν] Codd. A. et C. μὲν ἔν.

τοιούτων] Cod. E. πάντων.

χρηστόν] Codd. A. et C. non habent.

λημνία] Codd. A. et C. λιμνίας φραγίς. Georg. Pisides Hexaëm. vs. 1504. conf. de hac terra Busbequius Epist. III. p. 214.

πινομένη] Codd. A. et C. πινομένη καὶ ἐνεμένη, interiecta desunt.

ἔσται τὴν δυσ.] Caret his Cod. E.

μένη· ἢ ἄρνογλώσση καρπὸς, ἢ βάτῃ, ἢ ἵππουρις σὺν
οἴῳ ἔφομένη, καὶ πινομένη, ἢ μορέας καρπὸς ἄωρος
ξηρανθεὶς, ἢ βάτῃ καρπὸς ὁμοίως λεῖα σὺν οἴῳ πινόμε-
να, ἢ ὀμφάκιον, ἢ ῥῥ. δίδῃ δὲ καὶ τὸν διὰ σπερμάτων
τροχὸν, καὶ τὸν πᾶγχρησον, καὶ τὰ διὰ τῶ ξυλομάκε-
ρος καταπότια. εἰσὶ δὲ ὀπίς, κρόνις, ἀνακίας, κηκί-
δων, ῥῥ, λιβάνις, σιδίων, ἀνὰ δραχμ. δ'. μάκερος
δραχμ. ε'. δίδῃ κόκκια γ'. ἢ β'. ἄλλο· ῥοὸς, κηκίδος ἀνα-
κίας, κόρμμεως ἀνὰ δραχμ. β'. μάκερος δραχμ. γ'. δίδῃ
σὺν οἴῳ. Ἐν ἐνέματι δὲ τοῖς δυσεντερικοῖς ἀρμόσσει
χυλὸς

ἄρνογλώσση] *Apulejus de virib. herb. p. 18. Aquam plantaginis
hoc in casu laudat Hadr. Junius epist. 167. p. 317.*

καρπὸς — ὁμοίως] *quae intra haec leguntur exulant e codd.
A. et C.*

καρπὸς] *Recte Martius semen vertit, ac ita Plinius, ut observat
Scaliger Scaligeran. prim. p. 47.*

ἵππουρις] *Apulejus l. c. p. 40.*

ἄωρος] *Ex nostro et Paulo emendandus Alexander lib. VIII. p.
466. apud quem perperam vulgatum: μορέας ὁ καρπὸς ἀθρόως
ξηρανθεὶς. Cornutus de nat. Deor. c. 16. p. 168.*

ὀμφάκιον] *Cod. E. ὀμφάκις.*

ῥῥ] *Codd. A. et C. ῥῥς. Cod. E. ῥῥς.*

καὶ τὸν] *Codd. A. et C. καὶ τῶν.*

διὰ σπερμάτων] *Alexander l. c. p. 446.*

τροχὸν] *Cod. E. τροχίσχον.*

ξυλομάκερος] *Codd. A. C. et E. τῶ μάκερος.*

κηκίδων] *Codd. A. et C. κηκίδος. Cod. B. κηκίδων.*

μάκερος] *Cod. E. μάκερ.*

κόκκια] *Codd. A. et C. Κόκκια ε' ἢ ε'. Cod. B. κέκκας τρεῖς ἢ
πέντε. Lege igitur apud nostrum κόκκια γ' ἢ ε'. ac ita Cod.
E ita c. 186. κεε ζ' ἢ θ'.*

ῥοὸς] *Cod. E. ῥοιὰς.*

ἀνὰ δραχμ. β'] *Cod. E. ἀνὰ κοκ. β'. ὀπίς δραχμ. α'.*

μάκερος] *Cod. E. μάκερ.*

δραχμ. γ'] *Codd. A. et C. ἐξ γ'. γ'.*

ἐν ἐνέματι] *Codd. A. C. et E. ἐν αἵματι. Cod. B. τὸ αὐτὸ καὶ
ἐνέμα. Posset etiam per os adsumi, nam congruit cum prae-
scripto*

tur, aut plantaginis semen vel rubi vel hippuris vino decocta, et in potu assumpta, vel mori fructus immaturus exiccatus, vel rubi ex vino trita, et pari modo sumpta huc faciunt, ut et omphacium et rhu. Datur etiam pastillus e seminibus et qui panchrestus dicitur, et quae ex xylomacere constant pilulae. Sunt autem hae, opii, croci, acaciae, gallarum, rhois, thuris, malicorii, singulorum drachmae quatuor, maceris drachmae sex. Sumuntur autem tres vel duae. Aliud. Rhois, gallarum, acaciae, gummi singulorum drachmae duae, maceris drachmae tres cum vino adhibentur. Dysen-

C 3

teri-

scripto M. *Akenfide* I. c. p. 52. Ad exemplum horum codicum vocem αἶμα frustra largitus est librarius *Achilli* Tat. lib. II. p. 69. Πόθεν ἔως εὐρεῖς αἶμα, γλυκύ; suspicor auctorem scripsisse νᾶμα, quam correctionem suadere videntur quae sequuntur: τῷτο μὲν ἐστίν, ἔφη, τὸ ὕδωρ τῷτο δὲ ἡ πηγὴ.

τοῖς] Codd. A. et C. ταῖς δυσεντερίαις. et C. τὰ.

ἀρμόσσει] Noster ubique ἀρμόττει et ἀρμόζει dixit, vid. index.

Unde hoc verbum vitio non carere suspicor, in primis cum non meminerim, me id alibi legisse. Solent autem librarii literas ζ et σ inter se permutare, ut apud *Strabonem* lib. XV. p. 1014. καὶ πτιζεδθαι ὡς τὰς ζειάς. Ubi *Casanbonus*, πτιζεδθαι certe mendo non caret. Nam πτίσσεθαι potius erat dicendum. Urbem *Amasiam* in antiquis numismatibus *Amazeiam* dici testatur *Busbequius* Epist. I. p. 75. conf *Th. Reinseus* ad *Manilium* p. 20. et epist. ad *Danmum* 10. p. 29. Cum vero ἀρμόττει dicatur, forte etiam ἀρμόσει non inusitatum fuit, nam ut notat *Conr. Gesnerus* ad *Tatiani* Or. ad Graecos p. 94. „Athēnienses quasi duplex sigma pronuntiare, non possent, semper eius loco duplex ττ proferebant.“ nam dicitur etiam συρίζω συρίσσω et συρίττω. Siculos ζ et σσ invicem permutare notavit *Graevius* Lect. *Hesiod.* c. 14. p. 73. Tarentinos verba in ζω per σσω expressisse, notat *Heraclides*

χυλὸς ὀρίξης μετὰ ζέατος αἰγεία. Εἰ δὲ αἷμα ἀποσάξει,
 ἐνετέον χυλὸν πολυγόνον, ἢ ἀρνογλώσσον μετὰ ἀνακίνας
 ἢ ὑποκυσίδος. ἄλλο ἐνεμα· λημνίας, ψιμυθίς, ἀμύλα,
 λιθαργύρον, ὑποκυσίδος, ὅπις. λειώσας μετὰ χυλῷ ὀρί-
 ξης, ἐνις. ἄλλο· βῶλον, ἀνακίαν, γῆν ἀστέρα, ψιμμύ-
 θιον, ὅπιον λειώσας, ἐνις. ἔπειτα καὶ τὰς δυσεντερικὰς
 τροχὰς δεῖ κλύειν, οἷον τὸν ἀνδρόνειον, τὸν πολυεῖδα,
 τὸν πασίωνος, τὸν φαυσίον, καὶ αὐτὴ ἡ θηριακὴ ἐνιεμένη
 καὶ πινομένη. Πυρίαι δὲ διὰ σπόγγων καὶ οἶνον ἐν ᾧ
 ἔψεται μυρσίνη, ῥῆ, σίδις, βαλαύσια, βάτος, ἀψίν-
 θιον. Ἐπιθέματα δὲ τὰ διὰ φοινίκων, καὶ ἀνακίνας, καὶ
 βαλαυ-

clides apud Eustathium loco a doct. Lennep laudato in analo-
 gia Gr. Ling. p. 56. Alienam sedem occupat hoc verbum
 apud Stobaeum Serm. CIX. p. 579. ὅτε καὶ ἐκ μιᾶς ἀγκύρας,
 ὅτε βίον ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ἀρμωσέον. leg. ὀρμωσέον. Sapiutus
 apud Petronium c. 37. p. 157. recte viri docti mutarunt in
 Zaplatus conf. c. IA.

ἀποσάξει] De sanguine hoc verbum usurpant Strabo lib. XIII.
 p. 908. et Diodorus Sic. lib. IV. p. 281. Heliodorus
 lib. II. p. 91. Codd. A. et C. ἀποσάξαιεν. αἷμα hic est san-
 guinis profluvium. ita Euphrius Epiphanius p. 127. ἐτελεύτα
 δὲ ἔκ εἰς βαθὺ γῆρας ἀφικόμενος, τὸ αἷμα νοσήσας. conf. Lon-
 gus lib. III. p. 90.

ἐνετέον] Delent Codd. A. et C. Cod. B. ἐνεκτέον. Cod. E. ἐν-
 θετέον. Vulgata lectio sana, conf. c. 215. hinc instrumen-
 tum apud medicos ἐνετήρ, quod habet Alexander Trall. lib.
 X. c. 1. cuius meminit quoque auctor anonymus Cel. Sims
 de hydrophobia c. 3. p. 5. εἴη δ' ἂν ταύτης αἰτίας μὲν τῷ
 μέλιτος δι' ἐνετήρος, ἢ δ' ἐν κολυκυνθίδος. ita hunc locum re-
 fingo.

ὀρίξης] addit Cod. B. ἐνις· ἔσω δὲ τὸ ἐνεμα μετὰ σ. α.

ἄλλο] exulat e Codd. A. et C.

λημνίας] Codd. A. et C. λιμνίας.

ἀστέρα] Cod. E. ἀσέρος.

ψιμυθίς] Codd. A. et C. ψημιθίς. Cod. E. ὑποκυσίδος.

ὀρίξης] omissum in Cod. A. et C. et ut verbum sequens ἐνις.

βῶλον] Cod. B. βῶλα. et quae sequuntur in casu secundo
 omnia.

ὅπιον] Cod. E. ὅπις.

δυσεντερικὰς] Cod. E. τοῖς δυσεντερικοῖς τροχίσκοις.

tericis etiam ano subiecta conveniunt, oryzae cremor cum adipe caprillo. Quod si sanguis profluit, enema e polygoni vel plantaginis succo cum acacia et hypocystide utendum est. Aliud enema, Lemnium, cerussam, amyllum, lithargyrum, hypocystidem, opium trita cum oryzae cremore iniicito. Aliud. Bolum, acaciam samiam terram, cerussam, opium, trita infundito. Subluere item alvum oportet pastillis ad dysenteriam, qualis est Andronis, vel polyidae, vel pasionis, vel Fausti. Huc denique theriaca ipsa et pota et in alvum data facit. Fomenta item ex spongia et vino, in quo myrthus et rhamalicorium, balauftia, rubus, absinthium bullierint. Epithemata novissime ex palmulis, acacia, balauftio,

C 4

mali-

κλύειν] Codd. A. C. et E. κλύζειν. Cod. B. διακλύζειν. Compositum pro simplici, nam διὰ non semper significationem intendere monuit *Elsnerus* ad *Matthaei* c. III. 14. quod et apud nostrum non infrequens, ut διαχρίσας c. 32.

τὸν] Codd. A. C. et E. τὸ et mox iterum.

ἀνδρόειον] Cod. B. ἀνδρόνικον. Cod. E. ἀνδρονίς. *Paulus* lib. VII. c. 12. *Priscianus* lib. II. c. 31.

πολυεῖδης] *Paulus* l. c. p. 274. Utrumque trochiscum coniunxit quoque *Caelius Aurel.* morb. acut. lib. III. c. I. p. 186.

πασιῶνος] Codd. A. et C. πασίονος.

φαυσίς] Codd. A. et C. φαυσίς et ita *Paulus* l. c. τροχισκὸν φαυσίνον vocat *Alexander* l. c. p. 452. Cod. E. τὸ φαυσίνον.

αὐτὴ] Cod. E. αὐτὴ τῇ θηριακῇ. αὐτὴ est sola. conf. c. 20.

ἐνιερμένη] Codd. A. et C. ἐνιερμένη.

πινομένη] Deesse ὠφελεῖ, aut καλῶς ποιεῖ, vel simile quid, dum suspicatus sum et commode subvenit, Cod. B. qui addit πολλὰς ὠνησε.

πυρίαι] Codd. A. et C. πυρίαι.

εἷς] Codd. A. et C. οἷον.

ἐξ] Codd. A. et C. ἐξιδίω, at ex cod. B. legend. ἐξς, ἐόδα. Cod. E. ἐξδιν.

βάτος] Codd. A. et C. βάτον.

δὲ] addit Cod. B. χεὶ ἐπιτίθεναι.

βαλαυσίων, καὶ σιδίων, καὶ ῥοός, καὶ ὑποκυσίδος, καὶ
κηκίδων. καὶ συπτηρίας, καὶ ἀλόης.

Π Ε Ρ Ι Α Ι Μ Α Τ Η Ρ Α Σ

δυσεντερίας.

Κ Ε Φ. Ρ Ε Η'.

Αἷματηρὰ δὲ δυσεντερία λέγεται, ὅταν αἷμα καθαρὸν
ἔσι τὸ κινέμενον, ἢ εἰκόσ πλύματι κρεῶν νεωσὶ ἐσφα-
γμένων ἢ τρυγῶδες καὶ μέλαν· χρησέον ἔν ἐπὶ τέτοις
μάκερος ὅσον δραχμ. α'. μετ' οἶνε, καὶ τὸν διὰ κοραλλίᾳ
τροχόν, καὶ τὰς διὰ ξυλομάκερος κόκκας, ἢ ἀπό-
ζεμα ῥέε· διδόναι δὲ καὶ τῷ Φιλωνος. Ἐζώθεν δὲ τὰ
προειρημένα ἅπαντα ἐπὶ δυσεντερίας.

Sequi-

βαλαυσίων] Codd. A. et C. βαλαύσιον.

ῥοός] Codd. A. et A. ῥοῶς. Cod. B. ῥοιάς.

κηκίδων] Cod. B. κικίδος.

συπτηρίας] addunt codd. MSS. καὶ λιβαίνε.

ἀλόης] Codd. A. et C. ἀλώης.

Cap. CLXVIII. Cod. E. ρμδ'.

αἷματηρὰ] Paulus lib. III. c. 42. Indicari puto illas sanguinis de-
iectiones, quas vulgus Ἀσκληπιασμὸν vocabat, teste Theophi-
lo de alvi retrimetis c. 11. p. 260. conf. N. Lambsma ven-
tris fluxus multiplex c. 2. p. 61. et c. 9. p. 104.

ἔσι] Cod. E. ὑπάρχει.

κινέμενον] κενέμενον, ac ita Codd. A. B. et C.

ἢ εἰκόσ] Codd. A. et C. εἰκῶς. Cod. B. οἶον εἰκόσ.

ἐσφαγμένων] Codd. A. et C. ἐσφαγμένον.

malicorio, rhoë, hypocystide, gallis, alumine et aloë.

DE DYSENTERIA

CRUENTA.

CAP. CLXVIII.

Cruenta dysenteria dicitur, cum sanguis purus, vel similis loturae carnis recenter mactatae, vel feculentus vel ater excernitur. Itaque in his, macere ex vino ad drachmam usque utendum, et pastillo Diacoralio, et pilulis ex xylomacere, et antidoto rhei et Philonis. Extrinsecus vero applicanda omnia ea, quae in dysenteria superius comprehensa sunt.

C 5

χρηστέον] Cod. B. δίδοναι ὅν δ' αὖ τέτοις.

τέτοις] Codd. A. et C. τέτων. Cod. E. τῶτο.

καὶ τὰς] Cod. E. καὶ τοῖς.

κόκκους] Cod. E. κόκκοις.

μάκερος] *Dioscorides* lib. I. c. III. *Plinius* lib. XII. c. 8. *Galenus* sec. loc. lib. VI. p. 241. *Alex.* lib. VIII. c. I. p. 401. *Salmasius* *Hyl. Iatr.* c. 92. Cod. E. μάκερ. *Jo. Rhodius* ad *Scribonium* *Larg.* p. 248.

ἔσονται] delent Codd. A. et C. et δραχμ. β' dant, Cod. B. ὅγ' ἑξ.

καὶ τὸν] Codd. A. et C.

τῶν. τροχόν] Cod. E. τροχίσκον.

κοραλλίς] Cod. B. κοραλίσ. *Alex.* lib. VIII. p. 445. *Paulus* lib. VII. c. 12. p. 273.

ἑξ] Conf. c. 129.

τὸ φίλωνος] Leg. τὴν τῶ Φ. ac ita plane Cod. B. Compositionem dat praeter *Paulum* lib. VII. c. II. p. 268. *Marcellus Empir.* c. 20. p. 141.

Sequitur in Codd. A. et C. caput continens remedia sive formulas quasdam contra dysenteriam, quae non opus est ut moneam Theopanis panno adfuta esse, adeo diversa sunt a reliquis, ut fraus in oculo

Λαβὼν λιμναίαν σφραγίδα ψιμμίθιον σπάνικον· ἀρμένιον βόλον· λιθάργυρον ὀφθαλμικόν, τρίψας καλῶς καὶ πλύνας, θές ἐν ἡλίῳ σεγνωθῆναι· σλυωθήτωσαν δὲ μετὰ χυλᾶ ἀρνογλώσσε καὶ ὑποκυσιδος, καὶ ὠῶν τὰ λευκὰ, καὶ τιθέτωσαν κατὰ τὰς νεφρὰς καὶ ἔμπροσθεν μέχρι ὀφθαλμοῦ, καὶ ὑπογαστρίας· γενέσθω ἐμβροχή περὶ τὴν κεφαλὴν ἰέλαιον, ὄξος, ῥόδινον ἔλαιον, καὶ ῥοδόσαγμα· γενέσθω δὲ καὶ κηρωτὴ καὶ τιθήτω περὶ τὴν καρδίαν· ἀνεληθήτω κηρίον τράκτον μετὰ ῥοδίνου ἑλαίου καὶ ἰελαίου ἔχων καὶ σάνταλον, καὶ μηλόζωμον, μηλοζάλαπον μετὰ σαφηλλόζωμον· ἀλλ' ὅταν ἐνετῇ ἡ πατὴρ δυσσερευσία καὶ δυσεντερία, εἰς τὸ ἥπαρ ἐμβροχή ἔχουσα, ἰντιβόζωμον, μαρελλόζωμον, κολοκινθόζωμον· αἰσιώου ζωμόν, σείχνη καὶ καμφορᾶς· γενέσθω δὲ καὶ κηρωτὴ ῥοδίνη, ἔχουσα λεπτόν κηρίον πεπληρωμένον· σάνταλ, ῥόδινον ἔλαιον· ἀποπλυνέτωσαν τὰ ἔντερα μετὰ γάλακτος νεωσὴ ἀμελχθέντος δὲς ἢ καὶ τρεῖς· εἴτα ἐχέτωσαν ἀπο-

Λαβὼν] vid. Schol. Nicandri ad Ther. vs. 870.

λιμναίαν] λιμνίαν.

ψιμμίθιον] ψυμμίθιον vid. not. ad c. 5.

σπάνικον] caret hac voce Du Cange Glossar. f. leg. πάνικον.

βόλον] βῶλον Masculino genere, ut Achilles Tat. lib. III. p. 185.

σλυωθήτωσαν] λυαθήτωσαν.

ὀφθαλμῶν] ὀμφαλῶν.

ἀνεληθήτω] ἀναλυθήτω?

ἔχον] ἔχον.

los incurrat. Lemna est *ιαματικὰ ἐπὶ δυσεντερίας*, leg. *ιαματὰ τινά*, ut dicuntur quoque remedia *Moschionis* libro de morb. mulierum subiuncta. Addo hic caput illud, ne quid temere omisisse videar.

Cape terram Lemniam, cerussam, spanicum, bolum Armenam, lithargyrium ophthalmicum, tere probe ac abluē, sicca sole, quo spissescat. Terrantur cum succo plantaginis et hypocystidis, et albumine ovorum; adplicentur regioni renali in dorso, et anterieus usque ad umbilicum, et ventri inferiori. Foveatur caput ex oleo violaceo, rosaceo, aceto et rhodostagmate. Fiat quoque ceratum et adplicetur cordi. Subigatur cera alba cum oleo rosaceo et violaceo, cui additur santalum, succus et iulapium ex pomis cum succo uvarum. Sed quando fuerit dysenteria in hepate adplicetur embrocatio composita ex succis endiviae, lactucae, cucurbitae, sedi, silychni et camphora. Fiat etiam ceratum rosaceum, compositum ex cera tenui, addito santalo et oleo rosaceo. Abluantur intestina bis terve lacte recens mulcto. Deinde adhibeant

ἐνερ ἡ] f. ἐνείη ἥπατι.

δυσσεντερία] caret hac voce ignota *Du Cange*.

ἐὸ δίνη] conf. c. 73.

πεπληρωμένοι] ἀνπεπλωμένοι?

ἀποπλυνέτωσαν] Vereor ne locutionem hanc a Latinis sumserit. *Isidorus* orig. lib. IV. c. 8. alvus dicitur quod abluatur. Phrases Latinas in *Moschione* de morb. mulier. detexit *Gong. Gesnerus* p. 56.

νεωσὴ] νεωστὶ.

δὲ] conf. not. ad e. i.

ἀποβρασμὸν ὀρίξης, κωδίας λευκάς, ῥίζης ἀρνογλώσ-
 σος, καὶ μαλάχης ῥίζας λυωθήτω δὲ λευκὸς τροχί-
 σκος μετὰ ὡς τὸ λευκόν, καὶ τῷ τοτῷδε ζωμῷ.
 λαμβανέτω δὲ καὶ τροφήν· ὀρίξην πεπλημένην καὶ
 ἐψηγμένην καὶ κοπανισμένην· ἐφομένην μετὰ ὄρνι-
 θος λιπαρῶς, καὶ λεπτοκαροθασίᾳ· καὶ ἐσθιέτω·
 χυλὸς ἔχων γυμνόκριθον πεφρυγμένον, μῆλα, σψη-
 κτὰ, καὶ ὄξαλίδας· λαμβανέτω δὲ μετὰ μηλοζέλα-
 πον· γενέσθω δὲ ἐμβροχή κατὰ τὸ ἥπαρ ἔχουσα ἰν-
 τιβοζώμον, μαρκαλόζωμον, μηλόζωμον οἶνῳ ὀλίγῳ καὶ
 ῥοδοσάγματος· ἐμβληθήτω δὲ εἰς αὐτὸ ῥόδα, καὶ
 ἄνθη τῶν χαμαιμήλων καὶ ἀνδράχνης σπέρμα· εἰ δὲ
 ὀδύνη γένηται περὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ὀφείλης βαλεῖν
 κριθάλευρον πεφρυγμένον, χυλὸν ὑποκυσίδος, ῥόδα
 καὶ οἰνάνθην ἀμπελικήν, ἐψηθήτω δὲ μετ' οἶνῳ ὀλίγῳ·
 ἰντιβοζώμῳ καὶ ῥοδοσάγματος· Φοινίκια, σάχαρ
 ὕδωρ, ῥόδα· γενέσθω δὲ ἀποβρασμὸς ἔχων γυμνό-
 κριθον, ὄξαλίδας, ἀρνογλωσσον, ῥόδα, ἀνδράχνης
 σπέρμα, ἀδιάντῃ, σελινόριζα, μετὰ τοιῷδε ζωμῷ
 πασηλοθήτωσαν καὶ ῥοδοσάχαρ.

ΠΕΡΙ

πεπλημένην] πεπλυμένην.

ἐψηγμένην] α ψήχω.

κοπανισμένην] κεκοτανισμένην.

σψηκτὰ] vox ignota, ut et praecedens λεπτοκαροθασίᾳ.

ὄξαλίδας] ita mox iterum numero plurali, quod eius plures
 sunt species, quas recenset Sam. Dale Pharmacol. p. 80.

beant decoctum orizae, papaveris albi, radicis plantaginis et malvae. Teratur pastillus albus cum ovi albumine ex hoc decocto. Cibus esto oriza lota, decorticata, et trita, cocta cum gallina pingui et Et comedat succum compositum ex hordeo decorticato, tosto, pomis et acetosis: capiat cum iulapio ex pomis. Foveatur hepar succo endivae, lactucae, pomorum, vini parum et rhodostagmatis. Addantur rosae, flores chamaemelios et semen portulacae. Vbi dolor oritur circa umbilicum, adplicare oportet farinam hordei tostam, succum hypocystidis, rosas et florem vitis; coquantur cum vini exigua quantitate, succo endiviae et rhodostagmate. Palmulae, saccharum, aqua, rosae. Fiat decoctum ex hordeo decorticato, acetosis, plantagine, rosis, semine portulacae, capilli veneris, radice apii: cum hoc succo fiant pastilli et saccharo rosaceo.

DE

ὀλίγα] leg. ὀλίγοι.

τῶν] leg. τὸν ὀμφαλόν.

ὀφείλης] leg. ὀφείλεις.

ἀμπελικήν] ἀμπελινήν.

πασηλοθήτωσαν] *De Cange Glossar. p. 1126.*

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΣΜΟΤ

Κ Ε Φ. ΡΕΘ'.

Τηνεσμός ἐστὶ φλεγμονὴ τῆς ἀπευθυσμένης, ὅπερ λέγουσιν οἱ ἰδιώται βιασμόν. Συνεχῶς δὲ ἔτσι ἐξανίστανται, καὶ ἔδὲν διαχωρῶσιν, εἰ μὴ μυζώδη. Καὶ δὲ ἐπὶ τέτων πηγανέλαιον κλύζειν, καὶ οἰνόμελι μετὰ βώλη, ἄλμην προκλύων, καὶ ἐγκαθισμὸν διὰ τῶν συφόντων, οἶον βάτχ, καὶ μυρσίνης, καὶ κυτίνων, καὶ δάφνης ἐψόμενα σὺν ὕδατι, καὶ ἐγκαθεζόμενος, ἢ διὰ σπόγγου πυριώμενος.

ΠΕ.

Cap. CLXIX. Cod. E. ρμέ'.

τηνεσμός] Codd. A. C. et E. τεισμός Cod. D. τεισμός ἢ γεν βιασμός. Celsus lib. IV. c. 18. Aretaeus morb. acut. lib. II. c. 5. Caelius Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 6. Alexander lib. VIII. c. 6. Paulus lib. III. c. 41. Actuarius lib. I. c. 41. Theophilus de alvi retrinent. c. II. De tenesimo hic agit noster quod symptoma hoc plerumque diarrhoeae comes esse solet, ut notat Hadr. Iunius epist. 167. p. 317. et conf. Akenfide de dysenter. p. 17. et N. Lambsma ventris fluxus multiplex c. 19. p. 274.

τηνεσμός] Cod. E. ταινεσμός. Recte Cod. B. ταινεσμός. Frequenter η et α permutari, probent duo loca Greg. Pisidae Hexamet. v. 1659.

Πάντων γὰρ ἡ κίνησις, ἢ πάντων βάσις.

leg. ἡ πάντων βάσις, et vs. 1767.

Τὸ τῆς πάλης ἄλμα τῆς τῶν μαρτύρων.

leg. ἄλμα.

λέγουσιν] Cod. B. ὅπερ οἱ ἰδιώται καλεῖται β.

βιασμόν] Schol. Nicandri ad Alexiph. vs. 30. τηνεσμός δὲ ἐστίν, ὃν νῦν λέγομεν βιασμόν.

ἐξανίστανται] Hippocrates Epid. lib. I. p. 4. πυκνὰ ἀνίστασθαι. Galenus in Aphor. Hippocr. comment. VII. sect. 27. ἐξανίστανται συνεχῶς. Cod. B. διαχωρῶσιν, quod glossema redolet. Scribonius Larg. c. 142. saepius libet defurgere sine causa. conf. Scaligerana prim. p. 80. Apollonius apud Hier. Mercuriale Var. Lect. lib. II. c. 25. καὶ ἐκ ἐξάνεση ἀπὸ τῶν σκευῶν. Aeschines Axioch. p. 136. Xenophon Hierar. c. 7. p. 197.

DE TENESMO.

CAP. CLXIX.

Tenesmus inflammatio est intestini recti, quam idiotae βιασμόν vocant. Hi continuo surgunt, nihil tamen excernunt, praeter quaedam mucosimilia. His igitur intestina oleo rutaceo abluere et mulsa, cum bolo vel muria oportet, et infessu uti ex alvum contrahentibus, ut rubo, myrtho, malis cotoneis, et lauri baccis in aqua dilutis, vel fotu cum spongia facto.

DE

μυζώδη] nempe ὑγρόν. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 180. Th. Gattackerus ad M. Antonin. lib. IX. p. 277. Codd. A. et C. μυζώδες. Hemsterhuys ad Luciani Dial. Mort. p. 28.

πηγανέλαιον] Cod. B. πηγανίω ἐλαίω.

εἰνόμελι] Cod. B. οἶνω μέλανι. Dioscorides lib. V. c. 9. conf. c. 80.

βώλον] Codd. A. et C. βόξ. Cod. B. βόλξ.

άλμην] Moeris Atticist. p. 9. ἄλμην — οἱ δὲ Ἕλληνες τὸ ἄλμυρον ὕδωρ. Cod. E. ἄλμη.

προκλύων] leg. προκλύζων.

ἐγκαθισμόν] Deesse videtur ποιῆν, sed subvenit Cod. B. in quo exaratum καὶ ἐγκαθισμοῖς χρᾶσθαι. Quid sit infessio docet Cl. Milward epist. ad illustr. H. Sloane p. 44. Cod. E. ἐγκαθεσμοῖς. Celsus lib. I. c. 3. p. 26. huic abunde est, loco tepido demittere inguinibus tenus in aquam calidam.

κντίνων] Interpretes legit κυδωνέων. Codd. A. et C. κιντρίων, rectius Cod. B. κιντρίων ῥοιῶν. leg. κντίνων ῥ. Glossae latr. MSS. κντίνος ῥύας, τὰ μικρὰ ῥοιδια ὅτι ἀνέσσειν. conf. Scaligerana prima p. 27. v. Βαλαύσιον.

ἐψόμενα] Cod. B. ἐψωμένων. leg. ἐψομένων.

σύν] Cod. B. ἐν, sed superscriptum σύν.

ἐγκαθεζόμενος] Cod. B. ἐγκαθεζόμενος, et addit καὶ κόχλαζε (κόχλαζε) θαλασσίους, verbum hoc exponant Lexica vulgaria ebullio, nullo adlato exemplo; ex hoc loco adparet vertendum foueo. In cod. vero E. cuncta haec desiderantur.

πυριώμενος] Codd. A. et C. πυρηόμενος.

ΠΕΡΙ ΚΩΛΙΚΗΣ

διαθέσεως.

Κ Ε Φ. ΡΟ'.

Κωλική διάθεσις γίνεται, ὅταν Φλέγμα ψυχρὸν ἐν τοῖς
 χιτῶσι τῶν παχέων ἐντέρων ἐσφηνῶται, καὶ ποιῇ ὀδύνας
 σφοδράς. Τέτρε ἐνετέον ἔλαιον πηγάνινον μετὰ καστο-
 ρίε, ἢ ἔλαιον ἐν ᾧ ἀφέψηται κύμινον, πηγανον μετὰ
 ζέατος χηνός, ἢ ὄρνιθος, ἢ ἀφεψήματα συκίε ἀγρίε ῥί-
 ζης, καὶ μυρσίνης δραχμ. α'. καὶ μέλιτος καὶ ἐλαίε κε-
 νωθέν γὰρ ὑαλῶδες Φλέγμα, παύονται τῆς ὀδύνης. Ποι-
 εῖν δὲ ὑποθετὸν διὰ μέλιτος, καὶ κυμίνε, καὶ νίτρε, καὶ
 πηγάνε σπέρματος ξηροῦ· ἐμβροχὰς δὲ κατὰ τὸν ἀλγυν-
 τα

Cap. CLXX. Cod. E. ρμς'.

Κωλικῆς] Codd. A. et C. κωλυκῆς. *Aretaeus morb. acut. lib. II. c. 6. et chron. lib. II. c. 8. Alex. lib. X. c. 1. Paulus lib. III. c. 43. Actuarius lib. I. c. 45. Celsus lib. IV. c. 14. Plinius lib. XI. c. 37. Caelius Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 7. Priscianus lib. II. c. 9. A. Gellius N. A. lib. XII. c. 5.*

κωλική] Codd. A. et C. κωλυκῆ. Cod. B. κωλυκῆ.

ψυχρὸν] Codd. A. et C. ψυχρῶ.

χιτῶσι] Codd. A. et C. κοιτῶσι.

ὀδύνας] Codd. A. et C. ὠδύνας, et σφοδράς. In se ipso hoc expertus est Hadr. Iunius vid. epistola eius 129 p. 259.

τέτρε] leg. τέτοις, ac ita distincte Codd. B. et E. Codd. A. et C. omittunt.

ἔλαιον] Codd. A. et C. ἔψα. mox ἐνετέον αὐτὰς ἐλαίῳ, ita parum sibi constant recentiores. *Coluthus vs. 16.*

Καὶ χαρίτων βασιλίσαν ἀγαλλομένην Ἀφροδίτην.
 ubi vid. doct. *Leunep.* Saepe miratus sum, qui homo graecus ac sermonis vernaculi peritus, tam inire, ne dicam inficere, casus numerosque permutaverit: nam huius varietatis culpam non ubique in librariorum conferendam puto. Suspico id inde ortum, quod cum ex auctoribus aliquid exciperet, verba prout iacebant describeret, deinceps ea exacturus ad normam generis linguae graecae, sed id praetermisisse prae-
 mia

DE MORBO INTESTINI

PLENIORIS, QVEM GRAECI COLICON APPELLANT.

C A P. CLXX.

Colicus affectus oritur ex pituita frigida intestinis crassioribus impacta, et vehementes dolores excitat. His igitur ex partibus inferioribus infundere oportet oleum rutaceum cum castorio, vel in quo cuminum bullierit, vel ruta cum adipe anserino vel gallinaceo, aut cucumeris sylvestris decocto, et myrrhae drachma, melle et oleo, pituita enim vitrea expulsa, a dolore liberantur. Ano item subicere oportet, mel, cuminum et nitrum et rutae semen aridum. Fetus autem con-

mia festinatione. Exemplo sit c. 233. et 238. ubi ταῖς βοηθήμασι legitur pro ταῖς, quod apud Paulum est δυνάμεισι. Parum abest quin ex hisce suspicer Theophranem cum brevitarium hoc concinnaret aetate iam proVectum fuisse, adeo, ut obli-viosus esset aut memoria ei vacillaret. Senem fuisse cum manum huic operi admoveret, coniecit iam Leo Allatius apud Fabricium Bibloth. Gr. T. V. p. 50. sed ob eruditionem et experientiam insignem, quam ei tribuit.

κασορίδ] Codd. A. et C. κασόριον. Cod. B. κασορίδ ἐνδοχ λυ-
τὸς καὶ ἔλαιον.

κύμινον] Codd. A. et C. κήμινον, ac ita fere ubique, unde illud ulterius indicare superfluo.

συνίς] leg. σικίς. sic apud Theophrastum Chor. c. 14 pro σικύς, in cod. σικίς scriptum reperisse testatur doct. Fischerus p. 108. ita quoque Glossae latr. MSS. ἀγρίστικιον, ἀγρίστικιον δὲ τὸ ἀγροαγγέριον κλέϊται.

εἰζῆς] Codd. A. et C. εἰζας.

καὶ μύρσιν] Cod. E. ἡ σμυρῆς.

κενωθέν] conf. not. ad c. 126. Elegantius Cod. B. κενωθέντος γὰρ ὑαλῶδης φλέγματος παύεται ἡ δύνη κενωθέντα. Sed no-
ster frequenter accusativum absolutum et nominativum pro genitivo adhibuit, quod et apud alios scriptores obtinere ino-
nuat Marklandus ad Maximum Tyr. p. 726.

φλέγμα] Cod. E. φλέγματος.

ποιῶν] Codd. A. B. et C. ποιῶ δὲ καὶ. conf. Jo. Langius Epist. medic. IX. p. 30.

ἀμβροχᾶς] Cod. B. ἐπίβροχε δὲ καὶ τὸν.

τα τόπον διὰ κυπρίνης, ἢ ἀνηθίνης, ἢ γλευκίνης ἐλαίας.
 Ἐπιθέματα δὲ τό, τε διὰ σπερμάτων, καὶ τὸ διὰ δά-
 φνων, καὶ τὸ διὰ μελιλώτων, καὶ τὸ πολυάρχιον· ἐμ-
 βιβαζέον δὲ αὐτὰς καὶ εἰς ἔλαιον, ἢ ὑδρέλαιον θερμόν.
 Πόματα δὲ ἀψίνθιον, ἢ πάνακκα μετ' ὕδατος, ἢ κασόριον,
 καὶ ἄνισον, καὶ πεπέρεως ἀνὰ δραχμ. α'. μετ' ὀξύμελι-
 τος· δίδω δὲ καὶ τὸ διὰ τριῶν πεπέρεων, ἢ τῷ Φίλωνος,
 ἢ τὴν ἀνδρόνειον, ἢ παιονίαν. Εἰ δὲ διὰ δριμύτις καὶ δα-
 κνῶδεις ὀδυνῶνται χυμὰς, ἐνετέον αὐτὰς ἐλαίῳ, ἐν ᾧ
 ἀφέ-

τόπον] Codd. A. et C. πόδα. Paulus κατὰ τῶν ἀλγόντων ex nostro emendandus.

ἐπιθέματα] addit Cod. B. δὲ ἐσώσαν.

σπερμάτων] Codd. A. et C. σπέρματος.

δάφνων] pro δαφνίδων. ut apud Paulum.

μελιλώτων] Codd. A. et C. μελιδῶτων, quod omittit Cod. B.

καὶ εἰς] Copulam delet Codd. A. et C.

ἐλαιον] De Aristotele Lyco apud Theodoretum Therap. XII. p. 173. ὅτι ἐν ἐλαίῳ θερμῷ λουόμενος, τῷτο ὑγερὸν ἀπεδίδοτο· quamvis interpres non de balneo videtur hoc accepisse, sed de illo more quem tangit doct. Edm. Chishull de nummo σκωπε p. 128. conf. Cel. Grunerus antiquit. morb. p. 84. balnea ex oleo intermissa fuisse propter sumtus nimios coniicit Cel. Iac. Sims praefat. ad Anonymum de hydrophobia in memoirs of the medical society of London Vol. II. p. 2.

ὑδρέλαιον] Caelius Aurel. acut. morb. lib. I. c. 9. p. 27. Dehinc alienationis perseverante etiam calida cum oleo mixta, quod Graeci vocant ὑδρέλαιον. Cod. E. δρόλαιον.

πόματα] Cod. B. ποτὰ δὲ δίδω. conf. c. 166. Hippocrates lib. I. de Diaeta p. 205.

μετ' ὕδατος] leg. μεθ' ὕδατος ut recte codd. MSS.

ἄνισον] Codd. A. et C. ἄνισσον.

πεπέρεως] Cod. B. πέπερι.

τῷ Φίλωνος] Leg. τὴν Φιλ. aut τὴν τῷ Φ. conf. Marklandus ad Maximi Tyr. Diff. XXXVI. p. 715.

conveniunt loco dolenti, ex oleo cyprino anethyno vel gleucino. Epithemata vero Diaspermaton, a lauri baccis, Diamelitoton et polyarchion, in oleo item calido, aut hydrelaeo ipsos immergi expedit. Potui vero offeratur absynthium, vel panax cum qua vel castorii, anisi, piperis singulae drachinae cum oxymelite. Datur praeterea medicamentum, quod ex triplici pipere constat, vel philonium, vel Andronis pastillus, vel antidotus paeonia. Quod si dolor ob humores acres et mordentes fuerit excitatus, in alvum infundere oportet

D 2

tet

ἀνδροεισιν] Codd. A. et C. τὴν ἰδρίανον. Codd. B. et E. ἀνδριάνον. *Rarum non est, notio a nomina a librariis substitui: ut observat Leibnitius epistola ad Schminckium in Sylloge Nova Epist. Norimb. Vol. I lib. IV. p. 669, sic Φαρμακίοι legitur apud Julium Afric. pro Φαρμακίοι, ut emendavit summus Hemsterhusus, quia Frisii Graecis monachis libros describentibus minus erant noti quam Pharisei, ut recte observat eruditissimus ac celeberrimus de Villoison ad Longi lib. II. p. 141. conf. Dorville ad Chariton. p. 292. et Th. Reinesius epist. ad Casp. Hoffmannum 25. p. 97. Quin et nova, et inaudita, et ignota aliquando confingunt. Anonymus de V. S. p. 20. εἶπω δὲ ἔδοξεν Ἀντύλλῳ καὶ Κροτύλλῳ τοῖς σοφοῖς. Ignorantia et prava pronuntiatione obstetricantibus seculis omnibus ignoratus Crotyllus ille prodiit. Leg Κρατερός, medici huius meminit Horatius serm. lib. II. Sat. 3. vs. 161. ubi Acro: Craterus nobilis medicus temporibus Augusti fuit. De hoc Persius (Sat. XIII. vs. 65.).*

Quid opus Cratero magnos promittere montes.

πασιόναν] Cod. B. πασιονίαν.

δρυμῆς] Codd. A. et C. δρυμῆς.

ἔδυνανται] Codd. A. et C. χαμῆς ἔδυνανται.

ἐρετέον] Cod. E. ἐρετέον.

αὐτῆς] ignorant Codd. A. B. C. et E.

ἐλαία] Codd. B. et E. ἐλαίον.

ἀφέψηται τῆλιν, ἢ ἀλθαία σὺν ζέατι χηνὸς ἢ ὄρνιθος, ἢ
καὶ χυλῶ πτισσάνης σὺν ῥοδίνῳ. Δίδε δὲ καὶ τὴν
πικράν.

Π Ε Ρ Ι Ι Λ Ε Ο Υ

Κ Ε Φ. ΡΟΑ΄.

Ἰλεὸς ἐστίν, ὅταν δι' ἐμφραξιν τῶν ἐντέρων μηκέτι
κάτωθεν ἐκκρίνωσι τὴν κόπρον, ἀλλ' ἐκκρίνωσιν αὐτὴν ἀνω-
θεν. καλεῖται δ' αὐτὸ οἱ ἰδιώται χορδαψόν. ἔστι δὲ ὁλέθριον
τὸ πάθος· συνίσταται δὲ ἐπὶ ἀπεψία, καὶ ἐμφράξει ἀπὸ
τῆς κόπρου, καὶ ἐπὶ φλεγμονῇ τῶν ἐντέρων, καὶ κωλι-
καῖς

τῆλιν] Codd. A. et C. τήλιν, Cod. B. τύλιν.

ἀλθαία] Codd. A. et C. ἀλθάα.

ζέατι] Codd. A. et C. ζέαρ.

χυλῶ] Codd. B. et C. χυλόν.

πτισσάνης] Codd. A. et C. πτυσάνης Cod. B. πτισάνης. Frequen-
ter medicos veteres ptisana usus esse eamque ex hordeo para-
tam fuisse, ut docet *Lucillius Anthol. lib. II. c. 23. epigr.*
I. tralatitium est. Erant olim, qui eam publice vendebant,
ut patet ex epigrammate Palladae Anthol. lib. II. c. 49.
epigr. 7.

Cap. CLXXI. Cod. E. ρμζʹ.

Ἰλεὸς] Codd. A. et C. ἰλεὸς. *Hippocrates de morb. lib. III. p.*
50. Celsus lib. III. c. 1. et lib. IV. c. 13. Aretaeus
morb. acut. lib. II. c. 6. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III.
c. 17. Paulus lib. III. c. 44. Priscianus lib. II. c. 9. Actu-
arius lib. I. c. 45. Theophilus de alvi recrement. c. 15.

δι'] Codd. A. et C. δε.

ἐκκρίνωσι] Cod. B. ἐκκρίνωσι. Codd. A. et C. ἐκκρίνοσσι.

ἐκκρίνωσιν αὐτὴν] migrant e Codd. MSS.

αὐτὸ] Codd. B. et E. αὐτὸν, Codd. A. et C. delent.

tet oleum, in quo sit decoctum foeungraecum, vel althaea cum adipe anserino vel gallinaceo, vel ptisanæ cremore cum rosaceo. Postremo picra quoque dari potest.

DE TENVIORIS INTESTINI

MORBO, QVI ILEOS DICITVR.

CAP. CLXXI.

Ileos vocatur, cum ob obstructionem intestinorum stercus non amplius infra, sed supra per os redditur. Hoc vitium idiotæ χορδαψὸν appellant, et ex eorum numero est quæ aegros præcipitant, oritur ex cruditatibus et obstructione a stercore, et intestinorum in-

D 3

flam-

ιδιώται] Caelius Aurel. acut. morb. lib. I. c. 11. p. 35. inertes quos idiotas appellant h. e. ἀμαθῆς. vid. Alex. Morus not. ad N. F. p. 181. Cl. Jo. Albert. ad Glossar. N. F. p. 135. alias significationes persequitur Melch. Goldastus apud Fabricium Biblioth. Gr. T. XII. p. 537. et Casaubonus ad Athenæi lib. II. c. 8. p. 95. Isidorus apud Photium Biblioth. p. 1074. τὴν τε ἀρχαίαν γλῶτταν ὑπὲρ τὸν ιδιώτην μελετήσας. conf. not. ad c. 36.

χορδαψὸν] Cod. B. καὶ χορδαψὸν. Hippocrates Coac. Praenot. p. 190. Aretæus l. c. Schol. Nicandri ad Alexiph. vs. 380. Glossæ Iatr. MSS. ἰλέως, σρόφως ἐντέρων, τὰς χορδαψάς.

ἐλέθριον] Scribonius Larg. c. 27. 118. Priscianus l. c. Expertus hoc est Diogenes Cynicus teste Tatiano Orat. ad Gr. p. 8. et imperator Julianus, ut memorat Theodoretus H. E. lib. III. c. 12. p. 97. Cod. E. τὸ πάθος ἐλέθριον.

ἀπεψία] Cod. B. ἀπεμψίαις καὶ ἐμφράζεσι. Cod. E. ἀπεψίαις καὶ ἐμφράζεσι.

ἀπὸ τῆς] Exulant haec e codd. MSS. Vindobon.

φλεγμονῇ] Codd. A. et C. φλεγμονήν.

κωλυκαῖς] Codd. MSS. Vindob. κωλυκαῖς.

καὶς διαθέσει. Τοῖς μὲν παιδίοις αἱ ἐμβροχαί, καὶ
καταπλάσματα, καὶ πυρίαι ἀρμόζουσι. Τὰ δὲ μεράκια
καὶ τὰς ἀνμαζόντας φλεβοτομητέον, καὶ σικυατέον τὸ
ἐπιγάστριον καὶ Φαίς σικύαις καὶ ἐνέματα τὰ ἐπὶ τῶν κω-
λικῶν προσαιτέον· καὶ ταῖς εἰς ἔλαιον θερμὸν ἐμβάσει,
καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν κωλικῶν προείρηται. Πρὸς δὲ τὰς μὴ
κατέχοντας τὴν τροφὴν, ἔξω καὶ κύμινον μίξας, δὸς πί-
νειν ἐν οἰνόμελιτι, δίδόναι δὲ καὶ τῶν κενάντων τὴν κοι-
λίαν βοηθημάτων.

ΠΕ-

διαθέσει.] Codd. A. et C. διάθουσιν.

τοῖς μὲν.] Codd. A. et C. τὰ μὲν παιδία. Cod. B. τὰ μὲν ἔν παι-
δία. Ex opinione hoc veterum, qua reformidabant sanguinem
mitteret illis, qui annum decimum quartum non attigerint,
vid. Anonymus de V. S. p. 18.

αἱ ἐμβροχαί.] Codd. A. et C. ταῖς ἐμβροχαῖς καταπλάσμασι καὶ
πυρικαῖς. Cod. B. ταῖς ἐμβροχαῖς καὶ τοῖς καταπλάσμασι χαί-
ρουσι.

σικύαις.] Omissum in Codd. A. C. et E. Cod. B. καὶ σικύας
καὶ Φαίς κατὰ τὸ ἐπιγάστριον θετέον.

ἐνέματα.] addit Cod. E. τέτοις, recte.

τὰ ἐπὶ.] Cod. B. ὅσα ἐπὶ τῶν κωλικῶν προσαιτέον καὶ τὰ ἔλαια.
Codd. A. et C. delent articulum.

flammatione, et colicis affectionibus. Pueris igitur et teneris aetatibus, irrigationes, cataplasmata et fots conveniunt. Adolescentibus vero et qui in florenti aetate sunt constituti, sanguinem mittere et cucurbitulas summo ventri lenes et sine ferro defigere, clysteres item colicis aptos iniicere, eosque in oleum calidum demittere, et iis denique omnibus uti oportet, quae supra in dolore colico sunt compræhensa. Ad eos vero, qui cibum continere non possunt, rhu et cuminum mixta potui in oxymelite, et quae alvum ducunt medicamenta, dato.

D 4

DE

καλικῶν] βολιμῶν Codd. A. et C.

προσακτέον — καλικῶν] Desiderantur in Cod. E.

προείρηται] Codd. A. et C. προείρηται, ac sic quoque cod. E.

Vulgatum Latinismum sapit, quod saepius apud nostrum occurrit.

κατέχοντας] Codd. A. et C. καταχόντας.

μίζας] Codd. A. et C. μήζας. Paulus l. c. τρίψας.

δός] Cod. E. δίδας.

πίνειν] Cod. B. ποῖν, ac ita quoque Codd. A. et C.

διδόναι] Cod. B. καὶ αὐτὰ τὰ κινῶντα (κένῶντα) βοηθήματα δοθέντα πολλὰς ὥνησε.

ΠΕΡΙ ΕΛΜΙΝΘΩΝ

ΚΕΦ. ΡΟΒ'.

Τρεῖς εἰσὶν ἅπασαι τῶν ἐλμίνθων διαφοραὶ· μία μὲν ἡ τῆς στρογγύλης κατὰ τὸ πᾶχος, ἑτέρα δὲ ἡ τῆς πλατείας, καὶ τρίτη ἣν ἀσκαρίδα προσαγορεύουσιν. Αἱ δὲ γενέσεις πασῶν, ἐξ ὥμης καὶ παχείας, καὶ φλεγματικῆς ὕλης καὶ σήψεως ἐπιτηδεΐας ἐσὶν οἷάπερ ἀθροίζεται τοῖς παιδίοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀδδηφαγῶσιν· ἐπιφέρουσι δὲ πᾶσαι συμπτώματα χαλεπὰ· καὶ γὰρ πυρετοὶ, καὶ ἀσφυξίαι, καὶ σπασμοὶ, καὶ νεκρώσεις. Ποτισέον τῶν τοις τό, τε τῶν χαμαιμήλων ἀπόζεμα, ἢ κοριανῶ σπέρμα

Cap. CLXXII. Cod. E. ρμη'.

Τρεῖς] Hippocrates de morb. lib. IV. p. 70. Aristoteles H. A. lib. V. c. 9. Celsus lib. IV. c. 17. Caelius Aet. morb. chron. lib. IV. c. 8. Alexander Trall. epistola recusa apud Fabricium Biblioth. Gr. T. XII. p. 602. Priscianus lib. II. c. 30. Paulus lib. IV. c. 57. et 58. Actuarius lib. II. c. 48. Scaligerana prim. p. 153. Theophilus de alvi recremento c. 13.

ἅπασαι] Leg. αἱ πᾶσαι — αἱ διαφοραί. conf. not. ad c. 125. Quam lectionem confirmat Cod. B. ἐλμίνθων ἅπασαι.

ἐλμίνθων] Schol. Nicandri ad Ther. vs. 397.

διαφοραί] Codd. A. et C. αἱ διαφοραί, et Cod. B. ignorat Cod. E. Male legiur hoc vocabulum apud Hippocratem de Medico p. 46. ed. Lind. καὶ μὴ γενομένων, μεγάλην ἔχει διαφορὴν. leg. διαφορὴν. ἔχει est παρέχει ut p. 47.

κατὰ τὸ πᾶχος] Paulus κατὰ πᾶχος, omisso articulo Cod. E. κατὰ πάθος.

πλατείας] Schol. Theocrit. ad Idyll. XI. vs. 21. Anecdotes de Medicine T. I. p. 133.

τρίτη] Codd. A. et C. τρίτην.

ἀσκαρίδα] Cod. E. ἀσκαρίνα.

DE LUMBRICIS

CAP. CLXXII.

Tres sunt universae lumbricorum differentiae: prima teretum secundum crassitiem, altera latorum, tertia eorum quos ascaridas vocant. Origo omnium est ex cruda, crassa, pituitosa materia et putredini apta, qualis in pueris, aliisque voracibus colligitur, omnes vero gravissima symptomata inducere consueverunt, qualia sunt febres, pulsuum inaequalitas, convulsio, resolutio. His itaque potui dabitur, chamaemelorum deco-

πασῶν] Cod. E. αὐτῶν. Codd. A. et C. ἀπασῶν. Paulus ἀπάσαις. Interpres omnium vertit, malum omnium omnino vīd. Cl. Lennep anal. Ling. Gr. p. 281.

σήμεως] Cod. B. προσῆψιν. Lexicon de Spirit. a Cel. Valckenaeio editum p. 217. ἔλμινς, ὁ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκ σήμεως τικτόμενος σκώληξ.

ἐπιτηδείας] Codd. A. et C. ἐπιτηδείως. Cod. E. ἐπιτηδεία.

εἶν] ita quoque codd. MSS. Paulus εἶσιν.

οἴαπερ] Codd. A. et C. οἷα.

ἀθροίζεται] Codd. A. et C. ἀθρίζεται. Ex prava pronuntiatione, cuius rei exemplum suppeditat Palaephatus c. XXXV. καὶ ἀλλοις τὸ πλάσμα, leg. καὶ ἄλιν.

ἄδδηφχυῶσιν] Participium pro adiectivo ἄδδηφάγοις. Exempla dedit Dorville ad Chariton. p. 157.

χαλεπὰ] Codd. A. et C. χαλεπᾶ. Aelianus H. A. lib. IX. c. 33.

καὶ ἀσφυξίας] Codd. A. et C. καὶ σφυγξίας. Cod. E. καὶ ἀξίας. σπασμὸς] Cod. E. περισπασμὸς.

νεκρώσας] Cod. B. addit ποιεῖσι. Cod. E. ἐπιφέρει.

τάτοις] Codd. A. C. et E. ποτισέον δὲ τέτας. Cod. B. ποτισέον ἔν αὐτῶν leg. τέτας.

τό τε τῶν] Cod. B. τὸ τῶν.

χορικός] Q. Ser. Samonicus c. XXXI. vs. 13. Apulejus c. 104.

μα λείον μεθ' ὕδατος, ἢ ἐλάφῃ κέρατος ῥίνισμα, ἢ ῥόδιον
 ἔλαιον σὺν ἐψέματι, ἢ ἀψίνθιον, ἢ ἀβρότονον μετὰ ἰσχάδων
 ἐψηθὲν, καὶ ποθὲν, ἢ ἡδύοσμον, ἢ ἀλόην σὺν ὕδατι, ἢ
 κικινιάρια καί, λεία μετὰ ῥοδίνῃ, ἢ ὀξύμελι, ἢ σκυλλητι-
 κὸν ὄξος. Ἐξώθεν δὲ ἐπιθετέον τὸ σπλάγχνον, ἀψίν-
 θιον, περσέας φύλλα, ἀρτεμισίας μελάνθιον, θέρμων
 ἄλευρον, ἀβρότονον, καλαμίνθον, ταυρίαν χολήν, ἀλόην,
 μυελὸν ἐλαφίῃ, χρίων τὴν ῥάχην, καὶ ὑπογάστριον, σε-
 λίνῃ φύλλα. Αἱ δὲ ἀσκαρίδες εἶδος ἐστὶν ἐλμίνθων σκώ-
 ληξι παραπλήσιον, συνιστάμεναι ἐν τῷ ἀπευθυσμένῳ,
 ἐπιφέρεσθαι κνισμὸν ἰχυρόν. Ἐπὶ τέτοις ἐπιτήδαιοι βά-
 λανοι διὰ μέλιτος, καὶ νίτρε, καὶ ταυρίας χολῆς· κλυ-
 σμοί

λείον] Codd. A. et C. λῦον.

ἐλάφῃ] Codd. A. et B. ἐλαφεῖς.

κέρατος] Codd. A. et C. κέρατα. Q. Ser. Samonicus l. c. vs. 7.

ῥίνισμα] Cod. B. ῥινίσματα, Jo. Langius Epist. medic. lib. I.
 ep. XXIX. p. 118. et scobe eorum vermes infantium ene-
 cantur.

σὺν] Codd. A. et C. συνεψήματι. Cod. E. σὺν ἐψήματι.

ἀψίνθιον] Apulejus de virib. herb. c. 102.

ἀβρότονον] Codd. A. et C. ἀβρότονον, ἐψηθὲν καὶ ποθὲν μετὰ
 ἰσχάδων. Cod. B. ἀβρότονον μετὰ ἰσχάδων ἢ ἡδύοσμις ἀμφότερα
 ἐψημέναι ἐν ὕδατι. Q. Ser. Samonicus l. c. vs. 12. Aelianus H.
 A. lib. IX. c. 3.

ἡδύοσμον] Democriti consilio commendat Q. Ser. Samonicus l. c.
 vs. 11.

καί] hoc est κεκαυμένα. vid. Du Cange Glossar. p. 16. sed igno-
 rant hanc siglam codices MSS. cuius loco habet Cod. B.
 ⲉϥΓ. α'. Cod. E. δραχμ. καί.

ὀξύμελι] Codd. MSS. ὀξύμέλιτος.

σκυλλητικὸν] Codd. A. et C. σκυλλητικόν, et ita quoque Cod. B.

τὸ σπλάγχνον] Codd. A. et C. τὸ σπλάγχνον. Cod. B. τῷ σπλάγ-
 χνῳ. leg. ita vel κατὰ τὸ σπλάγχνον, aut cum Cod. E.
 εἰς.

περσέας] Q. Ser. Samonicus l. c. vs. 10.

μελάνθιον] Q. Ser. Samonicus l. c. vs. 12.

deroctum, aut coriandri semen tritum cum aqua, vel cornu cervini ramentum, vel rosaceum oleum cum sap-
pa, aut absynthium vel abrotonum cum carycis coctum
et potui datum, vel mentha, vel aloë cum aqua, vel
nuclei pinei viginti triti cum rosaceo, vel oxymel, vel
acetum scillites. Extrinsecus vero visceri imponi de-
bent, absynthium, persicorum folia, artemisia, me-
lanthium seu nigella, lupinorum farina, abrotonum,
calamentum, fel taurinum, aloë, medulla cervina, spi-
na dorsi et summo ventre ea illito. Apii folia. Ascari-
des autem species sunt lumbricorum, similes vermibus
in caseo inventis, et continentur in intestino recto, et
vehementem pruritum excitant. His igitur glandes ex
melle, nitro et felle taurino conveniunt, clysteres vero

ex

Σέρμων] Cod. B. Σέρμω. Plinius lib. XVIII. c. 14. Marcellus
Empir. c. 28. Apulejus c. III. Geoponici lib. II. c. 39. ubi
plura dat doct. Nicolaus.

καλαμίνθον] Codd. A. et C. καλαμίνθην.

ταυρίαν] Codd. A. et C. ταυρίαν. Alexander Trall. l. c. p.
61C.

αλόην] Codd. A. et C. αλώην. Actuarius de affect. spir. animal.
lib. I. c. 4. p. 16 ομφαλον δὲ ἐπιχρίσας καὶ ἐπιγαστήριον, κτεί-
ναις ἂν τὰς ἐντὸς ἔλμινθας.

ἐλαφίς] Codd. MSS. ἐλάφω.

ἐάχην] ita Codd. A. et C. Cod. B. ἐάχιν.

καὶ ὑπογάστριον] Cod. E. καὶ τὸ ὑπ.

ἀσκαρίδες] Erotianus Lex. Hippocr. p. 13. ed. H. Steph. Gale-
nus Lex. p. 66. Scaligerana prim. p. 18. Cod. E. ἀρίδες.

σκώληξι] Cod. E. σκώληξ παραπλήσια. Cod. B. σκώληξι παρα-
πλήσια. Avatus Phaenom. vs. 959. Paulus παραπλήσιοι, leg.
παραπλήσια. Lumbricos ita vocat Jo. Chrysostom. Homil. in
Matth. IV. p. 27.

κλισμὸν] Codd. A. et C. κλισμὸν. conf. not. ad c. 49.

ἀπευθυσμένῳ] Codd. A. et C. ἀπευθυσμένῳ. quae sequuntur us-
que ad ἀπευθυσμένον exulant e codd. B. et E.

διὰ μέλιτος] Codd. A. et C. μετὰ μ.

νίτρες — νίτρες] desiderantur in Codd. A. et C.

σμοὶ δὲ, ἀφέψημα κενταυρίῃς ἢ ἀψινθίῃς, ἢ χαμαιλέοντος, καλαμίνθης μετὰ μέλιτος καὶ νίτρου. Ἐπειτα ὑποχρυσέον τὸ ἀπευθυσμένον ἀλακίαν, ἢ ὑποκυσίδα μετὰ νίτρου, ἢ συπτηρίαν μετὰ ῥῆ συριακῆ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

νεφρῆς παθῶν, καὶ πρῶτον περὶ λιθιάσεως νεφρῶν.

Κ Ε Φ. ΡΟΓ'.

Γίνονται λίθοι ἐν τοῖς νεφροῖς, παχέας καὶ γεώδεις χυμῶ πέσοντος ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς νεφρῆς, καὶ ὑπὸ πυρώδους θερμασίας κατοπτεζόμενα οἱ λίθοι ἀποτελεῖνται· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἐν τῇ κύσει. Καὶ δεῖ ἐπὶ μὲν τῶν νεφρῶν τοῖς θρύπτεισι τὰς λίθους φαρμάκοις χρῆσθαι, οἷον τῶν βα-

σιλι-

κενταυρίῃς] Potui dari vult *Apulejus* de virib. herb. c. 36.

χαμαιλέοντος] *Theophrastus* H. Pl. lib. IX. c. 13. *S. Dale* Pharmacol. p. 101. *Schulze* Toxicol. Veter. c. 22. p. 67.

ἔπειτα.] Cod. B. ἐφ' ᾧ χρυσόμεθα τῇ τε ἀλακίᾳ καὶ τῇ ὑποκυσίδι — ἢ συπτηρίᾳ.

ὑποκυσίδα] Cod. E. ὑποκυσίδος.

συριακῆ] Pergunt Codd. A. et C. λουπινάρια ὡμὰ βρέζας καὶ ἀλέσας, λάμβανε μέλι καὶ ποίη καταπότια καὶ δίδου κατὰ δύσιν, καὶ εὐθὺς ἐκβάλλει αὐτὰ νεκρά· Pro βρέζας leg. φρύζας conf. Jo. *Langius* Epist. medic. lib. I. ep. 64. p. 320. *S. Dale* Pharmacol. p. 241. De locutione κατὰ δύσιν conf. c. 285.

Cap. CLXXIII. Cod. E. ρμθ'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ τῶν κατὰ τῶν νεφρῶν παθῶν καὶ λιθιῶν. καὶ πρῶτον — νεφρῶν] Exulant e cod. E.

γίνονται] *Aretaeus* acut. morb. lib. II. c. 9. et cur. morb. acut. lib. II. c. 8. *Celsus* lib. VII. c. 26. *Caelius* Aurel. morb. chron. lib. V. c. 4. *Paulus* lib. III. c. 45.

παχέους] Codd. A. et C. παχέως.

γεώδους] Male interpretes pinguis, cum id ne graecum quidem sit: leg. γεώδους, terrei. Noster c. 221. ex Paulo; διὰ τὸ παχὺ

ex centaureae, absynthii, vel chamaeleontis, calaminthae, cum melle et nitro decocto. Sublinetur denique intestinum rectum, acacia seu hypocistide cum nitro vel alumine cum rhu syriaco.

DE AFFECTIBVS RENVM

ET PRIMVM DE CALCULO.

CAP. CLXXIII.

Generantur lapides in renibus, crasso et pingui humore in renis cavitatem illapso. Cum autem ab ignea eius caliditate aduritur, perfecta fit calculorum generatio, simili ratione in vesica quoque nascuntur. Hic itaque medicamentis calculum atterentibus uti oportet.

παχὺ καὶ γεῶδες τῷ ἐνσκήπτοντος χυμῷ. conf. c. 33. et 259. Consul. de hca voce Schol. Theocriti ad Idyll. I. vs. 12. Interpres in errorem induxit Barchusenium, ita ut adfirmaret Differt. medic. XVII. p. 290, Nonum tradere lapides in renibus generari a crasso et pingui humore. γεώδους agnoscunt codd. MSS. Literae γ et σ etiam permutatae fuerunt c. 167.

χυμῷ] Codd. A. et C. χυμῷ.

κοιλίᾳ] vid. Petitus ad Aretaeum cur. morb. acut. lib. II. c. 8.

κατοπτουμένου] Codd. A. et C. κατὰπτωμα. Cod. B. κατωπτουμένου. Cod. E. καταπονομένου. Placet lectio Cod. B.

ἐπὶ μὲν τῶν] Delet particulam μὲν Cod. B.

θρύπτουσι] De rebus praeduris adhibetur hoc verbum. De ferro Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. XXVII. p. 767. εἰδὲ γὰρ διεθρύβησαν ἀλύσεις.

χεῖρσιν] Cod. E. χερσίν.

οἷον] vid. ad c. 16. Paulus τοιαύτα. Noster c. 181. οἷον ἄσπερον κ. τ. λ. Delent Codd. A. et C. Cod. B. οἷον τὸ βασιλικόν καὶ τὸ ἀσπαράγγον. Cod. E. τῷ βασιλικῷ ἀσπάρτῳ.

πυλινῶν ἀσπαράγων καὶ ἀγρώσεως ῥίζαι, ἀδιάντον τε, καὶ
βδέλλιον καὶ τῶν ἐρεβίνθων οἱ μέλανες κριοὶ, καὶ τὸ σκυλ-
λητικὸν ὄξος καὶ Φῆ. καὶ μήον, καὶ ἄσπερον καὶ καρπῆ-
σια, καὶ σαξίφραγος, καὶ σίον καὶ σκόλυμος. Λατροῖς δὲ συνε-
χῶς χρήθωσαν καὶ πινέτωσαν μετὰ λατρὸν εὐθύς τινὰ
τῶν εἰρημένων. ἐμβροχαῖς τε καὶ πυρίαις καὶ ἐγκαθί-
σμασι. καὶ ἐνέμασι, ὅσα ἐπὶ τῶν κωλικῶν προεῖρηνται.
Σύνθετα δὲ βοηθήματα ταῦτα· βαλσάμῃ καρπῆ δραχμ.
α'. λιθῇ τῇ ἐν τοῖς σπόγγοις δραχμ. α'. γλήχωνος, μα-
λάχης ἀγρίας σπέρματος ἀνὰ δραχμ. α'. κόψας δίδε συν
οἴνω·

ἀσπαράγων] Codd. A. et C. ἀσπαράγγων. *Phrynichus* p. 40. *Scaligerana* prima p. 19. *Lud. Nonius de re cibarij* lib. I. c. 16.

ἀγρώσεως] *Apulejus de virib. herb.* c. 79. *Rufus Ephes. de affect. vesicae* c. 7. p. 6. Cod. E. ἀγρώσειν ῥίζαν omisso καί.

ἀδιάντον] Cod. E. ἀδιάντω.

βδέλλιον] Codd. A. et C. βδέλιον. Cod. E. βδελύω. *Glossae Iatr.* MSS. βδέλλιον, τὸ τῶν θηλακίων τῆς πελέκτι τὰ ἐσωθεν ἐξέλ-
θοιτα μυκαρῶδες.

μέλανες] Codd. A. et C. οἱ μέλα κριοὶ. Cod. E. καὶ τὰς μέλα-
κας ἐρεβίνθους, οὐς κριοὺς Φασί. *Athenaeus* lib. II. c. 14. p.
54. *Plinius* lib. XVIII. c. 12. *Lud. Nonius de re cibarij* lib.
I. c. 10.

σκυλλητικόν] Codd. A. et C. σκυλητικόν.

μήον] Codd. A. et C. μή. Cod. B. μαίς.

ἄσπερον] Codd. A. et C. ἄσπερ. Cod. E. ἄγαρον.

σαξίφραγος] Codd. A. C. et E. σαξίφραγος. Cod. B. σαξίφα-
γον. *Paulus* σαξίφαγός.

καὶ σίον] ignorant Codd. MSS.

σκόλυμος] Codd. A. et C. σκόλιμος. Cod. B. σκόλυμον. Cod.
E. σκολίμω. Jo. *Langius* *Epist. Medic.* lib. II. ep. 6. qui de
sio egit ep. 21. p. 589.

λατροῖς] Codd. A. et C. λατρὸν. Cod. B. λατρὰ δὲ συνεχῇ. Cod.
E. λατρὰ.

χρήθωσαν] Carens hoc verbo codd. MSS. Vind. ut et sequentibus
μετὰ λατρὸν. Cod. B. Cod. E. προτείναι; forte pro προ-
πίνε.

εὐθύς] Cod. B. ἐν αὐτοῖς.

τινὰ] Cod. B. τῶν εἰρημένων τινὰ.

oportet, ut sunt basilicorum asparagorum et graminis radices, adianthum item, bdellium, ciur nigrum arietinum, acetum scillites, phu, meon, asaron, carpesion, saxifragia et cardui radix, balneis autem crebro utantur, et post illud statim quaedam ex praedictis bibant. Irrigationibus vero, fotibus, infessibus clysteribus, supra in colico dolore descriptis, utantur. Composita cutem auxilia haec sunt, balsami fructus, lapidis spongiarum, pulegii, malvae sylvestris seminis singulae drachmae, contusae cum vino dantur. Item quae ex sanguine hircino constat antidotus, et, quae

ex

ἐγκαθίστασι] Cod. B. ἐγκαθίστασι. ut Epicurus. vid. Diogenes Laërt. lib. X. p. 716.

καλικῶν] Codd. A. et C. βολιμῶν. Cod. B. καλυκῶν. Medicamentis, quibus ad colicum dolorem superandum utebantur veteres, iisdem urinam provocare nitebantur. Commendat noster c. 170. ἀψίνδιον et ἀνισον de quibus ita sentit Aristoteles Problem. Sect. XXVII. 10. καὶ γὰρ τὰ ἀνισὰ καὶ τὰ ἀψίνδια, καὶ ὅσα ὀρητικά, θερμαντικά. Colicum dolorem frequenter urinae difficultatem comitari non ignorant medici.

προεῖρηται] sic mox iterum Codd. MSS. Vindob. προεῖρηται, quod praefero, nam illud latinismum puto. Noster supra c. 171. καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν καλικῶν προεῖρηται, ubi codd. MSS. προεῖρηται. Similiter c. 182. Εἰρηνται Cod. E.

σύνθετα] Codd. A. et C. συνθέματα.

καρπῶ] Codd. A. et C. καρπὸς. Codd. B. et E. καρπὸν. Strabo lib. XVI. p. 1107. Diodorus Sic. lib. II. p. 160. ubi vid. Wesselingius. Fruticis huius meminit Busbequius, Epist. IV. p. 359. Spongiae simul et balsami meminit auctor, quod ditiores apud veteres, qui mappa non utebantur, mensam post prandium aut coenam spongia balsamo madida abstergerent, ut refert Jo. Chrysostomus in Psalm. XLI. p. 611. καθάπερ πολλοὶ τῶν πλετέων τὴν σπογγίαν βαλσάμου πλήσαντες, στῶ τὰς τραπέζας ἀπομάσσουσιν, ἵνα, εἴ τις ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων γένηται κηλὶς, παρὰσυρῶσα καθαρὰν δάξῃ τὴν τραπέζαν.

λίθου] Codd. A. et C. λίθος. Cod. B. λίθον. τὸν. Cod. E. λίθους τὰς. Dioscorides lib. V. c. 154. Plinius lib. XXXVI. c. 19. Aëtius lib. II. c. 27. Contr. Gesnerus H. A. lib. IV. p. 897.

γλήχωνος] Codd. MSS. Vind. γλίχωνος.

ἀγρίας] non agnoscit cod. E.

σπέρματος] Cod. B. σπέρμα, quam vocem ignorant Codd. A. et C.

οἶνω· δίδε δὲ καὶ τὴν τῷ τραγείῃ αἵματος ἀντίδοτον,
καὶ τὴν διὰ τεττίγων καὶ τῷ ζινοφύλλῳ. Πρὸς δὲ τὴν
ὀξύτητα τῶν ὀδύνων δίδε τὴν τε σωτῆραν καὶ τῷ φίλω-
νος· καὶ φλεβοτομία ἐπιτήδειος, ταχέαν τῷ λίθῳ ποικ-
μένη ἐκκρίσιν.

ΠΕΡΙ

τῷ] Codd. MSS. Vind. διὰ.

τραγείῃ] Cod. B. τραχείου. Alex. lib. IX. c. 4. p. 582. Paulus
lib. VII. c. 16. p. 271. Antidotum hanc respicit Theophylactus
Simoc. Quaest. Phys. Q. X. Vanum hoc remedium esse pro-
bat Jac. Primerosius de vulgi error. lib. IV. c. 52. et Walle-
rus apud Tully Essai sur les maladies de Dunkerque. p. 131.
Jul. Caes. Scaliger tamen de subtilit. exercit. 344. Frangere
tamen in renibus, atque in vesica lapidem, tam verum est,
quam meridie lucere. Quamplurimos enim eius vi comminui-
mus, quocum facit Lev. Lemnius de occult. natur. miracul.
lib. IV. c. 9. p. 391. vanum esse itidem pronuntiato Jo. Beve-
vicinus de calculo renum et vesicae p. 180. cui iunge Cl. Tril-
lerum de pleuritide c. 8. p. 48. et Guidonis Putini iudicium
in Plurimianis p. 43. de experimentis Scaligeri.

τεττίγων] Codd. A. et C. τεττήγων. Alex. l. c. Paulus l. c. et lib.
VII. c. 16. p. 271. Aretaeus cur. morb. acut. lib. II. c. 9.
p. 110.

ζινοφύλλου] Codd. A. et C. τὴν ζινοφύλλον. Codd. B. ζινοφύλ-
λον. Codd. E. ζινοφύλλον. Zonae folium ex nostro adtulit
Du Cange Glossar. p. 465. σένε dixit Demetrius Pepag. de
podgra c. 34. Paulus addit, καὶ οἱ τηκόλιθοι Redarguitur
ex hoc nostri loco Guarn. Rolfinccius de Purgant. Sect. XIII.
p. 388. qui adfirmat Dioscoridi et reliquis Graecis solo Actua-
rio excepto, sennam notam haud fuisse, quocum facit Jo.
Freind Hist. Med. P. I. p. 144. qui praeterea folia ab Actua-
rio non adhibita arbitratur, cui sententiae se opponit
nosser.

ex cicadis, et zynophyllo. Ad acutissimos autem dolores, soteram dato, et philonium, sanguinem etiam mittere optimum est, celerem enim calculi excretionem reddit.

DE

σωτήρα] Codd. A. et C. σωτήρα. Cod. B. σώταρα. Cod. E. σώταρα. optime. Lucinae epitheton apud *Orpheum* Hym. I. vs. 3. et 14. Themidis apud *Pindarum* Olymp. Ode VIII. p. 28. et Ode IX. p. 31. Sotira nomen obstetricis apud *Plinium* lib. XXVIII. c. 7. ut *Salvina* apud *Theod. Priscianum* lib. III. Recentiores beatam virginem Deiparam Sotiram vocant, vid. *Whelerus* Itinerar. T. II. p. 172. Medae Od. XIII. p. 44. vid. de hac voce Th. *Reinesius* ep. 59. ad *Rupertum* p. 533.

Φλεβοτομία] *Anonymus* de V. S. p. 9. καὶ ποῖα ἰκτερικὰ καὶ ἡλιθίωντας. I. παῖθα — λιθίωντας. Idem p. 11. καθαίρεται κύστις. Cod. B. καὶ ἡ Φλεβοτομία.

τῷ φίλωνος] Codd. A. et C. φύλωνος. Cod. C. φέλωνος. leg. τὴν φ. vel τὴν τῷ φ.

ἐπιτήδειος] id est opportune vel tempestive, ut *Suetonius* lib. V. p. 525. administrata, *Hippocrates* de aëre etc. p. 68. nosler c. 253. *Aelianus* H. A. lib. IV. c. 17. lib. XIV. c. 26. et lib. XVII. c. 12.

ταχίσαι] Cod. E. τάχα.

ἐκκερσιν] Codd. A. et C. ἐκκερσιν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΚΥΣΤΕΙ

λίθων.

Κ Ε Φ. ΡΟΔ'.

Τὰς δὲ ἐν τῇ κύσει λίθους ἐπὶ τῶν παιδίων ἐμφρά-
 ζαντας τὸν τράχηλον τῆς κύσεως ἔτιως θεραπευτέον·
 τῷ σεισμῷ, ἢ καθετηρισμῷ, ἢ τῇ λιθοτομίᾳ χρῆσθαι
 δεῖ. Πρὸς λίθους· λαβὼν τυχοδαίμονα, καὶ καρκίνους πο-
 ταμείους

Cap. CLXXIV. Cod. E. ρν'.

περὶ τῶν] Cod. D. ἐν τῇ κύσει. Codd. A. et C. περὶ τῆς. Celsus
 lib. VII. c. 26. Paulus lib. III. c. 45.

ἐν τῇ] Hippocrates de aëre etc. p. 120. Alexander Aphrod. lib.
 I. probl. 109.

ἐπὶ] omissum in Codd. A. et C.

παιδίων] Cod. E. παίδων.

ἐμφράζαντας] Codd. A. et C. ἐμφράζαντα.

ἔτιως θεραπευτέον] migrant haec e codd. MSS. omnibus.

τῷ σεισμῷ] Elegantius codices MSS. Cod. B. τῷ διασπισμῷ. Codd.
 A. et C. τῷ διὰ σεισμῷ. Aretaeus cur. acut. morb. lib. II.
 c. 8. p. 110. A. Rufus Ephes. de vesicae affect. c. 2.

λιθοτομίᾳ] nam ut ait Scipio apud Plutarchum T. I. p. 355. τὸν
 γὰρ ἀγαθὸν στρατηγὸν ὥσπερ ἰατρὸν, ἐχάτης δέσθαι τῆς διὰ τῆς
 σιδήρεος θεραπεύσεως. De veterum lithotomia consule Hebenstreitii
 Palaeol. Therap. p. 703.

καθετηρισμῷ] Catheterem marem ita describit MS. de mensuris et
 ponder. τὸ δὲ Ῥωμαϊκὸν σίγμα, ὅπερ ἀνδρείῳ καθετῆρι παρέοι-
 κε C τριόβολον· εἰ δὲ μέσην ἀπλὴν ἀπερίσικτον ἔχει γράμμη
 Ε τετρόβολον. Codd. A. et C. καθετηρισμῷ. Cod. B. κα-
 θετηρισμῷ.

δεῖ] Distinctio maior post hoc verbum ponenda.

πρὸς λίθους] Desunt haec verba in codd. MSS. Vind. in Cod. E.
 est lemma novi capitis ρνα'.

λαβὼν] Cod. B. εἴτα βάλων. λάβοι tuetur Schol. Nicandri ad The-
 riac. vs. 370.

DE VESICAE

CALCVLO.

C A P. CLXXIV.

Vesicae calculis in pueris, obstruentibus vesicae collum ita succurrendum erit, concussione et catheterismo, seu incisione utendum. Ad lapides. Tycho. daemonem sumito et caneros fluviatiles et in olla com-

E 2

burito

τυχοδαίμονα] ita Codd. A. et C. Inseruit quidem ex nostro Glossario suo p. 1626. hanc vocem *Du Cange*, sed nulla addita expositione; quandoquidem vero graeci recentiores *ι*, *υ* et *ει* inter se permutare solent, conf. c. 32. Traiani aut Adriani temporibus id coepisse observat Is. Vossius de accentibus graecanicis p. 52. suspicatus sum leg. *τοιχοδαίμονα*, nam et hodierni graeci τὸν τίχον non vero τοῖχον pronuntiant, ut in inscriptione apud Gruterum LXXXIV. 3. quod et in aliis frequenter factum observat Th. Reinesius epist. ad Rupertum XXXV. p. 279. sic c. 216 ἀθροισμένη apud nostrum scriptum, pro ἀθροισμένη conf. c. 172. conf. R. Wintertonius ad Hesiodi op. et D. lib. I. vs. 2. et *τοιχοδαίμων* in Glossario p. 1584. ex glossis botanicis exposuit *Du Cange* *σερδαίον μικρόν*, passerulus, unde veram lectionem nostro vindicasse mihi videor, accedit auctoritas Cod. B. qui *τοιχοδαίμονα* exhibet Cod. E. distincte *τοιχοδαίμονα*. Quis *τυχοδαίμων* apud nostrum esset sciscitatur Casp. Hoffmannum Th. Reinesius ep. 30. p. 148. Inprimis *υ* et *ει* permutantur. Interpres Graecus Rhazis de Variolis c. IV. p. 247. συνεχὴς πυρετὸς, ὀδύνη γάτρε, κνήσις ἐνδὸς, πύχιν ἐν τῷ ὑπέρω. ubi omnino leg. *πτοία*. ut ad bram exemplaris sui, quod nunc in bibliotheca Lugduno-Batava adservatur. Renatus Morcau, et alius vir doctus in exemplari, quod ex bibliotheca Hadr. Rolandi in supellectilem librariam transit viri reverendi L. I. Boullier V. D. M. primum Amstelodamensis, deinde Londinensis, qui emendationes margini adlatas, benevole olim mecum communicavit. Atque hoc inde eveniebat, quod inferiore aetate diphthongi *ει* primam litteram solebant elidere, ut observat Jac. Sirmondus ad Sidon. Apollinarem p. 234. Io. Beveravicius de calculo renum et vesicae p. 184. „Actio et Paulo passerulus Troglodytes, qui omnium avicularum excepto regulo minimus est, et iuxta sepes etc. conf. Schenkii Observ. et Experim. Cent. II. 34. p. 76. Sam. Daleus Pharm. p. 422. Io. Langius Epist. Medic. lib. II. ep. 58. p. 761.

καρχίνες] conf. c. 250. Levin. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. III. c. 7. p. 314.

καύσος] Cod. E. καύσας.

ταμείας καῦσον ἐν χύτρᾳ, καὶ ἐξ αὐτῆς ὅσον Λαῖ". δίδε
σὺν οἴνῳ πιεῖν. δίδε δὲ καὶ ὅσα προείρηνται θρυπτικά
λίθων ἐπὶ τῶν νεφριτικῶν.

Π Ε Ρ Ι Φ Λ Ε Γ Μ Ο Ν Η Σ

νεφρῶν.

Κ Ε Φ. ΡΟΕ'.

Ἐὰν δὲ φλεγμονὴ τῶν νεφρῶν, ἢ τῆς κύστεως γένη-
ται, κατὰ τὸν τόπον βάρος καὶ ἀλγηδὼν ἐστὶ, καὶ πυρέτ-
τασι, καὶ ἐμῆσι χολώδῃ. φλεβοτομητέον ἐν αὐτῇ, καὶ
τοῖς παρηγορεῖσιν ἐνέμασι καὶ καταπλάσμασι χρησέον διὰ πη-
γάνου, καὶ ἀνήθου, καὶ τήλεως καὶ ἀλθαίας ῥίζης· κλύσμασι δὲ,
καὶ ὀπίου καὶ ἐλαίου καὶ ζέατος χηνός· πινέτωσαν δὲ τῆς τε
σικύου

ἐξ αὐτῆς] Subintelligendum τῆς ξηρίας pulvere, aut φαρμάκου vel
leg. cum Cod. B. ἐξ αὐτῶν.

ὅσον] Codd. MSS. ignorant, et dosim quoque Cod. B. Cod. E.
δραχμ. ἐς'.

πιεῖν] Cod. E. πίναν.

δὲ] Carent hac particula codices MSS.

προείρηνται] Codd. A. et C. προείρηται.

θρυπτικά] Cod. B. ἐπὶ τῶν νεφρῶν θρυπτικά λίθων.

νεφριτικῶν] Cod. E. νεφρῶν.

Cap. CLXXV. Cod. E. ρνβ'.

Ἐὰν] *Aretaeus* morb. chron. lib. II. c. 4. *Celsus* lib. IV. c. 10.
Paulus lib. III. c. 45. *Rufus* Ephes. de renuin affect. c. 2.
Cod. B. αὖ δὲ.

τῶν ν.] Cod. B. ἐπὶ, pro ἐπὶ. τῶν ν. articulum omittit Cod. E.
Non abfimilem errorem in *Diogenis Laert.* lib. I. p. 80. sustu-
lit H. *Vossius* notis in hunc scriptorem, quae servantur in Bi-
bliotheca Remonstrantium *Amstelodami*: αἱ δὲ πη πλατεῖα,
ubi vir summus: Non placet neque lectio, neque interpre-
tamen-

burito et ex eo librae et semissis pondus ex vino bibendum dato, et in universum omnia quae supra sunt de calculo renum compraeheusa.

DE INFLAMMATIONE

RENVUM.

C A P. CLXXV.

At si inflammatio vel renes, vel vesicam exercet, in loco affecto gravitas et dolor percipitur, febris affligit et biliosa vomunt. His igitur sanguinem mittere, et clysteribus lenientibus, et dolorem mitigantibus, et cataplasmatibus ex ruta, anetho, foenugraeco et althaeae radice, et iniectionibus ex opio, oleo, et aserino adipe uti oportet, potui vero cucumeris et pe-

E 3 ponis

tamentum Casauboni. Puto legend. αἱ δὲ πη πλατεῖαι, et accipiendum de viis publicis et regis extra urbem, quas suadet, ut vitet.

γένηται] Cod. B. γίνεται.

τὸν τ] iterum omittit articulum Cod. E.

ἀλγηδῶν] Codd. A. et C. ἀλγηδόνες εἰσιν. Cod. B. ἀλγηδῶν γίνεται.

πυρέττει] Codd. A. et C. πυρέσσει.

ἔν] exulat et Cod. E.

αὐτῶς Codd. A. et C. αὐτοῖς.

ἐνέμασι] Codd. A. et C. ἐν αἵματι. Cod. B. ἐνέμασι χρηστον. Paulus l. c. αἰονήμασι.

χρησέον] Delet hic Cod. B. eius loco habet ὁμοίως· διὰ τε π.

πηγάν] Rufus Ephes. l. c. c. 4.

ἀνήθ] Cod. B. ἀνήθιν.

τήλεως] Cod. B. τίλεως.

ἀλθαίας] Codd. A. et C. ἀλθέας.

καὶ ὅπις] Codd. A. et C. δὴ ὅπις. Cod. B. ὅπῃ τε. leg. δ' ὅπις. conf. c. 232. δὲ migrat e Cod. E.

χηνός] Codd. B. et E. χηνείας.

σικύα, καὶ τῷ πέπωνος τὸ σπέρμα σὺν εὐκράτῳ μέλιτι.
 Κατὰ δὲ τὰς νεφρὰς ἐπιθετέον ῥάκη ἐξ οἴνα καὶ ῥοδίνα,
 ἢ ὕδροροδίνα, ἢ μηλίνα, καὶ κηρωτῆς διὰ κηρῶ, καὶ ῥοδί-
 να καὶ κροκῶν ὠν, καὶ πολυγόνου χυλὸν· ἔμπλαστρον δὲ
 τὴν τε διὰ χυλῶν καὶ τὴν μνασαία.

Π Ε Ρ Ι Ε Λ Κ Ω Σ Ε Ω Σ Τ Ω Ν

ἐρητικῶν.

Κ Ε Φ. ΡΟΨ'.

Ἐλκωθέντος δὲ νεφρῶ ἡ κύσεως, ἢ τῶν ἐρητικῶν προ-
 ποτιζέον αὐτὰς μελικράτῳ, ἢ τήλεως ἀφεψήματι σὺν
 μέλιτι, ἢ σικύα σπέρματι σὺν μελικράτῳ. Τοῖς δὲ σὺν
 πόνῳ

σικύα] *Quintilii Geopon. lib. XII. c. 19. Rufus Ephes. de re-
 num affect. c. 7. p. 6.*

πέπωνος] *Codd. A. et C. πέπωνος. Noster clare hic loci distinguit
 peronem a cucumere, quod aliter visum Phrynicho p. 108.
 ubi vid. viri docti. Nec aliter medici, sic Paulus lib. III.
 c. 5. καὶ τῷ σικύα τὴν ἐντεριώνην, καὶ πέπωνος. conf. Schol. Apol-
 lonii Rhod. ad lib. III. vs. 485. Scaligerana prim. p. 135.
 Salmasius Hyl. Iatr. c. 35. Lud. Nonius de re cibarij lib. I.
 c. 22.*

ροδίνα] *Cod. B. ἔξοινορροδίνα Lacuna hic in Codd. A. et C. usque
 ad sequens ῥοδίνα. Paulus l. c. οἶνοροδίνα. Cod. E. οἶνοροδίνα
 ἢ ὕδρομέλιτος ἢ ὕδροροδίνα.*

καὶ ῥοδίνα] *Cod. E. ἢ ῥοδίνα.*

ὠν] *Codd. A. et C. καὶ ὠν. Cod. E. καὶ κροκῶ.*

χυλὸν] *Codd. B. et E. χυλῶ.*

ἔμπλαστρον] *Cod. E. ἔμπλαστρον.*

τὴν τε διὰ] *Codd. A. et C. εἴτε, rectius Cod. B. ἢ τε Cod. E.
 ἢ τε. — καὶ ἢ Alex. lib. X. c. I. p. 571. Caelius Aurel. acut.
 morbi. lib. II. c. 18. p. 123. Anonymus de V. S. p. 8. ubi
 τὴν χυλῶν legendum.*

καὶ τὴν] *Codd. A. et C. καὶ ἢ μνασαία.*

ponis semen cum mulsa offeratur. Renibus vero ipsis imponi linamentum ex vino et oleo rosaceo, vel aqua et rosaceo, vel melino, aut ceratum ex cera et rosaceo et luteis ovorum, et polygoni succo, debet. Emplastra vero adhibenda, et quod a succis Diachylon dicitur et mnasaei.

DE EXULCERATIONE PARTIVM

PER QVAS VRINA DESCENDIT.

C A P. CLXXVI.

Exulcerato vero rene, vel vesica, vel meatibus urinariis, mulsa potui primum offerenda, vel foenu-graeci decoctum cum melle, vel cucumeris semen cum mulsa. At si urinae difficultas urget, ferularum com-

E 4

busta-

C a p. CLXXVI. Cod. E. ενγ'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ τῶν ἐρητικῶν ἐλκώσεων. Cod. E. περὶ νεφρῶν ἢ κύστεως.

ἐρητικῶν] addendum saltum subaud. πόρων.

ἐλκωθέντος] Paulus lib. III. c. 45.

νεφρῶ] Cod. B. τῶ νεφρῶ ἢ τῆς κ.

ἐρητικῶν] addit Cod. B. πόρων. Cod. E. ἐρητήρων.

μελικράτῳ] Cod. B. μελίκρατον ἢ τύλειωσ ἀφέψημα σὺν μελικράτῳ, ἢ σικύε σπέρμα σὺν γλυκῇ, τοῖς δὲ πῦον ἐρῶσι δίδε. Cod. E. μελίκρατον.

ἀφεψήματι — δίδε] Desunt in Codd. A. et C. Cod. E. ἀφεψήμα.

μελικράτῳ] Cod. E. γλυκύ τι.

σὺν πόνῳ] Cod. E. πῦον.

ναρθήκων] Cod. E. ναρθήκην κεκαυμένην.

μέλιτι] Plutarchus T. I. p. 102. ὥσπερ τὸ μέλι τὰ ἡλκώμενα δάκνυσσα καὶ καθαίρει. Porphyrius de antro nymphar. c. 15. καὶ τὰ χρόνια τραύματα ἐκκαθαίρεται μέλιτι. conf. c. 17.

πόνῳ ἔρῃσι δίδω πιεῖν νερθήκων κευαυμένων τὴν τέφραν
 δραχμ. α'. μετὰ γλύκεος καὶ γαλακτοποτεῖν· τέτοις συμ-
 φέρει σύνθετα βοηθήματα ταῦτα. λινοσπέρμα, σικύς
 σπέρματος, τραγακάνθης ἀνὰ δραχμ. ζ'. ἀμύλα δραχμ.
 δ'. μέλιτος τὸ ἄρηξεν δίδω σὺν γλυκεῖ. ἄλλο. κευκκουνα-
 ρίων δραχμ. ε'. σικύς σπέρματος, σάχυος ἀνὰ δραχμ.
 δ'. σελήνης σπέρματος δραχμ. ζ'. δίδω δὲ πίνειν καὶ τῆς
 μήκωνος τὸ σπέρμα, καὶ τῆς γλυκυερείζης σὺν ἀφεψήμα-
 τι χοίνε. δίδω δὲ καὶ τὸν διὰ Φυσαλλίδων τροχόν. ἄλ-
 λο πρὸς τὰς ἐλκώσεις· σικύς σπέρματος, κευαθαυμένε,
 κευκκουναρίων ἀνὰ δραχμ. ε'. ἀμύγδαλα πικρὰ ια'. κρόκε
 δραχμ. α'. μέλιτος τὸ ἄρηξεν δίδω ἐκλείχειν. Εἰς δὲ τὴν
 κύσιν

γλύκεος] Codd. A. et C. γλυκαίως.

τέτοις] Cod. B. τέτρε.

συμφέρει] Codd. A. et C. συμφέρειν. Σύνθετα δὲ.

λινοσπέρμα] Codd. A. C. et E. λινοσπέρμα.

σικύς] Cod. B. συκίς.

σπέρματος] Codd. A. C. et E. σπέρμα.

τραγακάνθης] Cod. E. τραγάκανθον

δραχμ. ζ.] Cod. B. εἰς Γ. β'. Cod. E. δραχμ. β'.

μέλιτος] Cod. E. καὶ μέλι.

γλυκεῖ] Cod. B. γυλεῖ. Codd. A. et C. γλυκὺ.

ἄλλο] non agnoscit Codd. A. et C.

κευκκουναρίων] Codd. A. et C. κουκουναρία. Cod. B. οκκωναρίων.

In secundis mensis adponere praecipit Rufus Ephes. l. c.
 c. 15.

σικύου] Cod. B. συκίου.

σπέρματος] Codd. A. et C. σπέρμα. Cod. E. σελινοσπέρμα
 δραχμ. γ'.

σάχυος] Codd. A. et C. σάχους.

σελήνου — δίδου] Desunt in Codd. MSS.

δὲ] omissa particula in Codd. A. et C.

μήκωνος] Codd. A. et C. μέκωνος.

bustarum cineris drachma potui detur cum sapa, et lac bibant. Composita vero auxilia quae ipsis conveniunt, haec sunt, feminis lini, feminis cucumeris, tragacanthae singulorum drachm. sex, amyli drachmae quatuor, mellis quantum satis est, haec cum sapa dantur. Aliud. Nucum pinearum drachmae quinque, feminis cucumeris, nardi singulorum drachmae quatuor, feminis apii drachmae sex, potui etiam offerri potest papaveris albi semen, et dulcis radícula cum iunci rotundi decocto. Pastillus item Diaphysalidon, id est, ex salicacabo. Aliud ad exulcerationes. Cucumeris feminis detractis corticibus, nucleorum ex pinu, singulorum drachmae quinque, amygdalarum amararum numero undecim, croci drachma, mellis quantum satis est, lingendum praebeto. In vesicam au-

E 5

tem

γλυκυρρίζης] Codd. A. et C. γλυκορίζης.

χοίρου] Cod. B. χίνου.

δὲ] exulat e Codd. A. et C.

φυσαλλίδων] Codd. A. et C. ἐφισκλίχον τροχίσκον. Alex. lib.

IX. c. 4. p. 544. Paulus lib. VII. c. 12. p. 273. Aretaeus

lib. I. cur. morb. chron. c. 13. p. 128. ubi vid. Petitus

τροχόν] Cod. E. τροχίσκον.

ἄλλο] ignorant Codd. MSS. omnes.

πρὸς] Lemma novi capitis ρνδ in Cod. E.

σπέρματος] Cod. E. σπέρμα.

κεκαθαρμένον] Scribonius Larg. c. 38. 147. Cod. B. κενουμένου.

forte κενουμένου. Cod. E. κεκαρθαμένον.

κουκουναρίων] Codd. A. et C. κουκουναρία. Cod. B. κουκωνα-
ρίων.

ἀμύγδαλα] Codd. A. et C. ἀμήγδαλα.

ια'] Cod. B. συγΓ. α'.

μέλιτος] Codd. A. et C. μετὰ μέλιτι. Codd. B. et E. μετὰ
μέλιτος.

τό αρεῶν] ignorat Cod. E.

ἐκλείχων] Codd. A. et C. ἐκλίχων.

κύσιν ἔγχεε διὰ κλυσηῖρος εὐκρατόμελι, ἢ γάλα, ἢ σι-
κὺς σπέρμα σὺν εὐκρατομέλιτι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΙΜΑ ΟΥΤΡΟΥΝΤΩΝ.

ΚΕΦ. ΡΟΖ'.

Ατονῶντες οἱ νεφροὶ πολλάκις, καὶ εὐρύτεροι γινό-
μενοι χαλῶσι τὶ τῷ αἵματι ἐκ τῆς φλεβὸς, καὶ κατα-
περίδωκε τινὰς αἷμα ἔρῃσι. Τέτρε δὲ φλεβοτομεῖν ἀπ'
ἀγκῶνος, δίδόναι δὲ πίνειν συμφύττε ῥίζης ἀφέψημα, ἢ
τραγακάνθην σὺν οἴνῳ βεβρεγμένην, ἢ πολυγόνου ἢ ἄρνο-
γλόσσε χυλὸν σὺν ὀξυκράτῳ, ἢ τῷτο· συμπτηρίας δραχμ.
α'. τραγακάνθης δραχμ. β'. κόμμεως δραχμ. α'. δίδε σὺν
γλυκεῖ. Καταπλάττειν δὲ ἄρτον, καὶ φοίνικας μετὰ ἀνα-
κίας, ἢ ὑποκύσιδος δι' ὀξυκράτε. ἐπιθετέον δὲ καὶ τὴν δι'
ἰτεῶν·

ἔγχεε] Codd. A. et C. ἔρχεε. Frustra hoc tentari ostendit Iac.
Primerosius de vulgi error. lib. IV. c. 54.

εὐκρατόμελι] Cod. B. ἄκρατον μέλι.

σικύου] Cod. B. σικίου.

εὐκρατομέλιτι] Cod. B. ἄκρατομέλιτι. Cod. E. εὐκρατόμελι.

Cap. CLXXVII. Cod. E. ρνε.

πολλάκις] Aretaeus acut. morb. lib. II. c. 3. Paulus lib. III. c.
46. Noster πολλάκις hic addibet pro ἀπαξ, ut solent recen-
tiores teste Thoma Meg, p. 729.

καὶ] copulam ignorat Cod. B.

τὶ τῷ] Cod. B. τῷ αἵματι τὶ.

φλεβὸς] Hippocrates. Aphor. IV. 78.

ἔρῃσι] Codd. A. et C. ἔρῃσιν.

δὲ] Codd. A. et C. δέ.

ἀπ' ἀγκῶνος] Rufus Ephes. I. c. c. 5. κατ' ἀγκῶνα.

tem infundito per clysterem, mulsam aquosissimam,
vel lac, vel cucumeris semen eodem modo.

DE SANGVINIS RENVM

PROEUVVIO,

C A P. CLXXVII.

Saepe renes infirmi et patentiores redditi sanguinis
nonnihil ex vena laxant, et per circuitum quendam
sanguinem per urinam reddunt. His itaque venam
in cubito incidere, et symphyti radicis decoctum in
potu offerre oportet, vel tragacanthum cum vino ma-
ceratum aut polygoni vel plantaginis succum cum po-
sca, vel hoc, aluminis scissi drachma, tragacanthi
drachmae duae, gummi drachma cum sapa dantur.
Cataplasmata vero sint e pane et palmulis cum acacia
aut hypocystide in posca, imponi item quod e salici-
bus

συμφύτου] *Aelianus* H. A. lib. IV. c. 47.

τραγακάνθην] Codd. A. et C. τραγάκανθος.

σὺν οἴνῳ] Cod. B. ἐν οἴνῳ, praepositio nulla apud *Paulum*.

τῷτο] non agnoscunt codices manu exarati.

συπτηρίας] *Scribonius Larg.* c. 38. 149.

κόμμεως] Codd. A. et C. κόλεως. Cod. B. κόμμεως. Cod. E
κόμιος.

διδῶ] deest apud *Paulum*.

γλυκεῖ] Codd. A. et C. γλυκὺ.

καταπλάττειν] Cod. B. κατάπληκτε.

ἐποκύσιδος] Cod. B. ὑποκυσίδα.

τεῶν] Codd. A. et C. ἰτέων.

ἰτεῶν· θρομβωθέντος δὲ τῷ αἵματος ἐν τῇ κύσει, δίδω
πίνειν ἀπόζεμα ἀρτεμισίας, ἢ κονίζης, ἢ ῥαφάνου σπέρ-
ματος, ἢ σελήνου χυλὸν σὺν ὀξυκράτῳ, ἢ λαγωῦ πυτίαν,
ἢ ὀξὺ μελι.

Π Ε Ρ Ι Δ Ι Α Β Η Τ Ο Υ.

Κ Ε Φ. ΡΟΗ'.

Διαβήτης λέγεται, ὅταν ἅ πίνῃσι, καὶ ἔρῃσι καὶ τῷτο συνε-
χῶς. λέγεται δὲ καὶ εἰς ἕνα διάρροια, καὶ διψακός. Γίνεται
δὲ

θρομβωθέντος] Codd. A, et C. θρομβέντος. Codd. B. θρομβο-
θέντος.

ἀρτεμισίας] Cod. B. ἀρτεμισίας.

κονίζης] Glossae Iatr. MSS. κονίζα, τὸ ψίλιθρον. Sed leg. κονύ-
ζης, ut cap. 260. probante quoque Acl. Heringa Observ. c.
3. p. 25. pro ψίλιθρον forte leg. ψυλλέλεθρον. Notum enim
conlyzam fug. re pulices vel ex nostri c. 267. sic καθαρόλεθρον
apud Antigonum caryst. c. 14.

σπέρματος] Cod. E. σπέρμα.

σελήνου Cod. E. ῥαφάνου.

πυτίαν] Dioscorides lib. II. c. 87. Celsus lib. V. c. 5. coa-
gulum, sed maxime leporinum, cui eadem quae ceteris coagulis
facultas, sed ubique validior est, ubi vid. Bald. Rouffens. qui-
bus verbis Celsus tangere videtur Nicodemum, qui hinnuli coa-
gulum leporino praeferri voluit, ut notat Schol. Nicandri ad
Ther. vs. 577. et Aristoteles H. A. lib. III. c. 21. Th. Gale-
nus de medicam. simpl. lib. X. p. 138. Varie autem scribi-
tur haec vox apud auctores, ut hoc iam observavit Hudsonus
ad Moeridem p. 83. et Cl. Sallier ad eandem p. 291. πυτία ut
hic apud nostrum et c. 204. sic quoque apud Clementem Alex.
Paedagog. lib. I. c. 6. p. 104. C. at apud nostrum c. 272. et
281. πυτία. πινείω Schol. Theocriti ad Idyll. XI. vs. 67. et
Diogenianum Prov. Cent. III. 18. πυτιή apud Nicandrum
Alex. vs. 68. πητύα apud Caelium Aurel. morb. chron. lib.
I. c. 4. p. 318. Quod autem scribit doct. Darnaud Lect.
Gr. lib. I. c. 16. p. 105. Res eodem redit utrum πυτία, an
vero πυτία legas, utraque enim vox significat lactis coagulum,
ea de re ampliandum censeo, conf. D. Polenius lib. V. c. 12.
segm. 74. ubi πυτίαν textui restituit Kuhlmannus, ac ita codices
MSS. et ad sensum praebet L. Bos Animad. ad Script. Gr. p.

bus constat emplastrum debet, sanguine vero in vesica in grumum coacto, potui dato artemisiae decoctum, vel conyzae vel seminis raphani, aut apii succum cum posca, vel leporis coagulum, aut oxymel.

DE DIABETE.

CAP. CLXXVIII.

Diabetes dicitur, cum quicquid bibitur, protinus per urinam redditur, idque frequenter, vocatur etiam in urinas profluvium diptacus. Fit ex renum cal-

135. De virtute coaguli leporini vid. Levin. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. II. c. 3 p. 148. et carmen elegantissimum Bald. Roussei inscriptum *Lepus* p. 5. Placentas e lacte coagulato paratas πυτίας dici, auctor est Alciphron epist. MS. εἶτα γαλάκτια, ποικίλα τὰ μὲν μελίπηκτα, τὰ δὲ δ' ἀπό ταγηνῆς, πυτίας μοι δοκῶ καλεῖσθαι αὐτὰ, καὶ σκώληκας τὰ περματία. leg. ταγηνῆς et σκώληκας.

δξύμελι] Codd. A. et C. ὀξύμέλιτος. Cod. E. σὺν ὀξύμέλιτι.

C a p. CLXXVIII. Cod. E. ρνς'.

διαβήτης] Aretaeus acut. morb. lib. II. c. 2. Alex. lib. IX. c. 8. Paulus lib. III. c. 45. Caelius Aurel. morb. lib. III. c. 8. p. 469. Io. Langius Epist. medic. lib. I. ep. 83. p. 404.

ὅταν ᾗ] Codd. A. et C. ὅταν ᾗμα. ac sic quoque Cod. E.

ῥεῖσι] addit Cod. B. αὐτίκα. sed verba καὶ ῥεῖσι desiderantur in Cod. E.

εἰς ῥεῖα] Cod. B. εἰς ῥεῖα διάρροια. Codd. A. et C. ἵσχα δ. Galenus de crisib. lib. I. c. 12. ὕδρον vocat εἰς ἀμίδα et εἰς ῥεῖα διάρροια et sic quoque Alex. I. c. εἰς ἀμίδα διάρροια, Actuarius lib. II. c. 49. et c. 51. conf. Rob. Keuchenius ad Q. Ser. Samonicum p. 214. Th. Guidorius ad Theophilum de Urinis p. 175. εἰς ῥεῖα dicitur pro εἰς ῥεῖαν de qua voce vid. Athenaeus lib. I. c. 14. p. 17. et Pollux lib. II. c. 4. segm. 223. vel εἰς ἀμίδα, figura graecis admodum familiari, qua contentum ponitur pro continente. Ita πύθος dicitur locus ubi vasa conficiantur apud Spon Itinerar. T. III. p. 184. Συναῖ locus Constantinopoli, ubi colebatur caprificus, cuius meminerunt Agathias Hist. lib. V. p. 154. Socrates H. E. lib. II. c. 30. Dan. Heinsius Lect. Theocr. c. VIII. p. 320. Graevius Lect. Hesiod. c. 21. p. 107. et Tournefort Itinerar. epist. XII. p. 6. Theophy-

δὲ ἐπὶ θερμότητι τῶν νεφρῶν· ἐλκεσι γὰρ αἰεὶ τὸ πόμα
ἐκ τῆς γαστρὸς, ἀτονῶντες δὲ κατέχουσιν ἀποπέμπουσι πα-
χέως. Τάχως ποτισέον πολυγόνου χυλὸν, ἢ ῥόδων ἐν
οἴνῳ μέλανι, ἢ φοινίκων ἀπόβρεγμα καὶ μύρτων. Κατα-
πλασέον δὲ τὰς νεφροὺς κριθίνον ἐν ὀξυροδίνῳ, καὶ φύλ-
λα ἀμπέλου, καὶ ἀνδράχνης, καὶ αἰσώου, ιδρώτας δὲ κι-
νεῖν καὶ ἐμέτας.

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΓΓΟΤΡΙΑΣ

ἔτι τε καὶ δυσουρίας.

ΚΕΦ. ΡΟΘ'.

Ἡ στραγγουρία ἐστίν, ὅταν συνεχῶς κατὰ σπάγγα ἔρῃ-
σι. Γίνεται δὲ ἢ διὰ δριμύτητα τῆς φερομένης ἔρως, ἢ
διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς κύσεως μὴ δυναμένης κατέχειν· καὶ
γίνεται καὶ διὰ ψύξιν· ἢ δὲ δυσουρία ἐστίν, ὅταν μετ' ὀδυ-
νης

*phylactus Simoc. ep. 29. ἦκε μοι πρὸς τέλειον αὔριον· ubi in-
terpres: veni ad me mane crastino, vertend. Veni ad me mane
crastino ad illam fori partem, ubi oleum prostat venale in men-
sis. De mensis vid. Plato Hippiam minorem. p. 484. ed. Ald. et
Polyaenus lib. VI. c. 2. p. 550. Neque sollicitandum τέλειον
cum Iungermanno ad Pollucem p. 1276. conf. Ulpianus ad De-
mosthenem in Polycl. p. 670.*

[διψακὸς] Codd. A. et C. διψακῶς. vid. *Alex. l. c.* et *Paulus l. c.* *Theophilus de Urinis c. 5.*

[πόμα] Codd. A. et C. πτόμα.

[κατέχουσιν] Cod. B. τάχως κατέχουσιν. Cod. E. τάχως ἀποπέμπουσι,
μὴ δυνάμενοι κατέχουσιν.

[τάχως] Cod. B. αὐτὸ τάχως.

[ῥόδων] Codd. A. et C. ῥόισδον. Cod. E. ῥάσδον.

[οἴνῳ μέλανι] Cod. E. οἶνομέλιτι. Vini atrii meminit *Polyaenus*
lib. VI. c. 7. p. 563. ubi interpres vinum tale non agno-
visse videtur.

[κριθίνον] Cod. B. κριθίνον. *Paulus* habet ἀλφίτον.

[ιδρώτας] Codd. A. et C. ιδρώτα.

[κινεῖν] Codd. A. et C. κινεῖ Cod. B. δεικνύειν. Leg. δὲ κινεῖν.

caliditate, semper enim potum e ventriculo trahunt, et cum ob imbecillitatem eum continere nequeant, celeriter transmittunt. Hos igitur plantaginis succum vel rosas in vino nigro et palmulas maceratas et myrthum bibere oportet. Renibus vero cataplasmata imponi debent, polenta ex aceto et rosaceo, foliis vitis et portulacae, vel sempervivi, sudores praeterea movere et vomitum elicere oportet.

DE VRINAE STILLICIDIO

ET EIVS DIFFICULTATE.

CAP. CLXXIX.

Urinae stillicidium vocatur, cum assidue et ceu irritati mingunt. Fit autem vel ob urinae profluentis acrimoniam, vel ob vesicae imbecillitatem, quae eam continere non potest. Fit interdum ob refrigerationem etiam, urinae vero difficultas vocatur, cum dolor

Cap. CLXXIX. Cod. E. ρvζ.

περὶ] Celsus lib. II. c. 1. Caelius Aurel. merb. chron. lib. V. c. 4. p. 571. Alex. lib. IX. c. 6. Aetius lib. V. c. 125. Paulus lib. III. c. 45. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. IV. vs. 1058.

ἐτι τε] Redundat, ut apud Atticos observat Schol. Aristophanis ad Eccles. vs. 209. sed exulat e codicibus MSS. omniibus.

κατὰ] Cod. B. κατασφάγγας. Theophylactus Bulg. ep. 37. p. 64. μηδ' ἀνέχεσθαι κατὰ σφάγγα τὰ τῆς εὐφροσύνης ἐπιτάξαι ἡμῖν.

ἐρᾷσι] Codd. A. et C. ἐρῶσιν.

δριμύτητα] Codd. A. et C. δριμύτητος.

Φερεμένους] Cod. E. φαινόμενους. conf. c. 271.

ἀδένειαν] Quod senibus evenire expertus est Phrynichus Arabius apud Photium Biblioth. p. 325. sed forte apud nostrum leg. διὰ τινὰ ἀδένειαν, codices tamen hic nihil mutant.

καὶ γίνεται καὶ] Cod. E. γίνεται δέ.

καὶ διὰ] Copulam expungunt codd. MSS, Vind.

νης δυσχερῶς ἔρῃσι κατ' ὀλίγον· γίνεται δὲ καὶ τῷτο ἢ
 διὰ δριμύτητα χυμῶν, ἢ δι' ἑλκωσιν τῶν νεφρῶν, ὡς
 προείρηται· κλύζειν δὲ καὶ διὰ τῆ καυλῆ, τὸν διὰ Φυσάλ-
 λιδος τροφὸν σὺν γάλακτι· τὰς δὲ διὰ δριμύτητα χυ-
 μῶν καθαίρειν δεῖ κατ' ἀλλήλων Φαρμάκοις· τέμνειν δὲ
 καὶ τὴν ἔσω Φλεβὰ· καπνίζειν δὲ αὐτὰς καὶ τῆ ἐχίνε τῷ
 δέρματι, καὶ ἐγκαθίσματα καὶ λαρὰ, καὶ τὴν εὐχυμον
 δίαιταν παρέχειν· δίδόναι δὲ καὶ τα προειρημένα ἐπὶ τῆς
 ἐλκώσεως τῶν νεφρῶν, καὶ κύσεως βοηθήματα.

ΠΕΡΙ

δυσχερῶς] abest a Codd. A. et C. Cod. E. ἐχνεῶς.

ἔρῃσι] Codices MSS. Vind. ἔρῃσι.

κατ' ὀλίγον] Cod. B. καὶ κατ' ὀλίγον.

γίνεται δὲ καὶ] Cod. E. καὶ γίνεται δὲ.

δριμύτητα] Codd. A. et C. δριμύτητος χυμῶν.

τῶν νεφρῶν] delet Cod. E. Codd. A. et C. ita supplet lacunam quae est in
 edito ἢ δι' ἑλκωσιν καὶ ἢ διὰ θερραπέυειν αὐτὰς ὅσα ἐπὶ τῆς ἐλκώσεως
 τῶν νεφρῶν προείρηται. Cod. B. καὶ διὰ θερραπέυειν αὐτὰς κα-
 θῶς καὶ ἐπὶ τῆς ἐλκώσεως τῶν νεφρῶν εἴρηται. Cod. E. καὶ διὰ
 θερραπέυειν αὐτὰς τέταρτον, ὅσα εἰς τὸ περὶ τῆς ἐλκώσεως τῶν
 νεφρῶν προείρηται.

δὲ καὶ] Copula καὶ omissa in Cod. E.

καυλῆ] ita Cod. B. Codd. A. et C. αὐλῆ.

Φυσάλλιδος] Marcellus Empir. c. 26. p. 184. Aeneas Sophist.
 ep. 20. μάλλον ἔν ἐτι καταλείπεται φάρμακον τῷ πάθει μονο-
 μαχεῖν· πλὴν εἰ μὴ ὑμῖν ὑπὸ σοφίας ἕτερον ἐξεύροιτε· ὁ δὲ διὰ
 τῆς πύας συμπεπλεγμένος κύκλος, ἣν Φυσάλλίδα μάλα σεμνῶς
 ὀνομάζει τῶν ἰατρῶν οἱ παῖδες· τῷτο γὰρ μόνον τὰς τῆ νοσή-
 ματος ἐνέδρας καὶ λόγας ἀμύνεσθαι Aretaeus cur. morb. chron.
 lib. I. c. 13. p. 128. C. ubi vid. Petitus Cod. B. Φυσάλλιδος.
 Codd. A. et C. Φυσάλλίδα τροχίσκον, quem κύκλον vocat
 Aeneas.

τροχόν] Codd. A. C. et E. τροχίσκον.

δριμύτητα] Codd. A. et C. δριμύτητος. χυμῶν.

δεῖ] Codd. A. et C. δε, omittit Cod. B.

κατ' ἀλλήλων] Leg. καταλλήλοις φ. vel καταλλήλως, Codd. A.
 et C. κατ' ἀλλήλοφαρμάκων. Cod. B. διὰ καταλλήλων φαρ-
 μάκων. Φαρμάκων etiam habet Cod. E. Porphyrius de Absti-
 nent.

dolor et difficultas accedit, et urina paulatim emittitur, sed et hoc accidit vel ob humorum acrimoniam, vel venam exulcerationem, ut antea dictum est, per colem igitur pastillus, ex physallide, id est salicacabo, cum lacte iniici debet; at si acrimonia humorum in causa fuerit, eos alternis diebus medicamento educere oportet, et venam internam cubiti incidere, et suffire erinacei cute oportet: infestibus praeterea et balneis uti, et cibum succi offerre, et ea remedia, quae supra in renum et vesicae ulcere sunt comprehensa.

DE

nent. lib. II. 31. p. 160. πρὸς γε τὴν κατ' ἀλλήλων ἐκεχμηρίαν. ubi Erud. Abresch etiam maluit κατὰλληλον. De medicamentis Jo. Chrysostomus T. I. p. 68. ἵνα ἕκαστος τῶν ἀκαυόντων τὸ κατὰλληλον ἑαυτῷ φάρμακον δεχόμενος.

τέμνιν] Codd. A. et C. τέμνιν. Cod. B. τέμνιν δέ.

ἔσω] perperam Cod. E. ἴσιν.

φλεβᾶ] Codd. A. et C. φλεῦαν, Pro φλέβαν. conf. c. 165. Hippocrates Aphor. VI. 36. et VII. 48. Epid. lib. II. Sect. VI. p. 710. cur interiorum eligerent medici, declarat idem de ossium natura p. 58 conf. Anonymus de V. S. p. U.

καπνίζαν] Usus est hoc verbo Aristophanes Pac. vs. 802.

ἐχίν] Codd. A. et C. χοίν. Echini marini, de quo testatur Aristoteles H. A. lib. IV. c. 5. γίνεται δὲ ἐκ τῆς θαλάττης ἐν πολλαῖς ὀργυαῖς, ὡς χρῆται πρὸς τὰς τραγγαρχίας τινές. Aelianus H. A. lib. XIV. c. 4. Rufus Ephes. de vesicae affectib. c. 7. p. 6.

τῷ δέρματι] Codices MSS. τὸ δερμα. Glossa ad Acturium de affect. ipiris. animal. ad lib. II. c. 7. ἀσρακίδερμα δ' ὀνομάζονται ὀσρεῖσια (l. ὀσρεα vel ὀσρεῖδια) ὀμύτια (l. ὀμύδια), κτένια. καὶ τὰ τῶν πορφυρῶν, καὶ κηρυκῶν, καὶ σρομβῶν καὶ ἐχίνων γένη· ταῦτα δὲ λέγονται μὴ ἀρρενα, μήτε θήλεα ὑπάρχειν.

δέρματι] De tegumento testaceo Aristoteles H. A. lib. IV. c. 6. προσπέφυκε δὲ τῷτο κατὰ δύο τόπους, τῷ ὑμένι καὶ τῷ δέρματι ἐκ πλαγίε.

ἐνχυμον] Codd. A. et C. ἐνχήμεον.

ἀγκαθίσματα] Cod. B. ἐγκαθισμοῖς καὶ λυτροῖς χρήσθαι. leg. χρησέον.

καὶ λυτρά] ignorat Cod. E.

βοηθήματα] Codd. A. et C. βοηθημάτων. Cod. B. νεφρῶν βοηθημάτων καὶ τῆς κύσεως.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝΟΤΡΟΥΝΤΩΝ

Κ Ε Φ. ΡΠ'.

Τῷτο τοῖς παιδίοις μᾶλλον συμβαίνει. Ἀλέκτορος
 λάρυγγα καύσας δὸς πιεῖν νήσει σὺν ὕδατι χλιαρῷ· ἢ λα-
 γωῶ ὄρχεις ἐπιξύων σὺν οἴνω. δὸς πιεῖν ἐπὶ ἡμέρας
 τρεῖς, ἢ κύσιν κεκαυμένην χοιρίαν σὺν οἴνω.

ΠΕ

Cap. CLXXX. Cod. E. ρνή.

Τῷτο] *Paulus* lib. V. c. 45. Cod. B. τὸ ἐνερῶν. *Aristophanes*
Lystr. vs. 403. *Aristoteles* Probl. Sect. III. 34. *Aelianus* H.
 A. lib. IV. c. 17. *Hermippus* apud *Athenaeum* lib. I. c. 23.
 p. 29. et *Hegesander* apud eundem lib. XI c. 7. p. 477.
Diogenes Cynicus apud *Diogenem* Laërt. lib. VI. p. 400. *Cra-*
zinus comicus hoc incommodo laborabat teste Schol. *Aristo-*
phanis ad *Equit.* vs. 399. *Philes* de animal. c. 62. conf. *Petr.*
Nannius Miscellan. lib. VII. c. 19. *Paulus* *Leopardus* Emend.
 lib. IX. c. 9. *G. Budaeus* ad H. p. 259. *R. Keuchenius* ad
 Q. Ser. *Samonicum* p. 214. de mulieribus vid. *Eros* de pas-
 sion. mulier. c. 34. p. 270. ἐνερῶν simpliciter inmingere dixerunt
Herodotus lib. II. p. 187. *Nicetas* Chon. Annal. p. 326. *Ae-*
lianus H. A. lib. IV. c. 17. *Porphyrins* de Abstem. lib. III.
 3. p. 221.

μᾶλλον] Cod. B. μάλισα, sed et bene potis. *Horatius* ferm. lib.
 I. sat. III. vs. 90.

Comminxit lectum potus.

addit praeterea Cod. B. θεραπεύσεις δὲ ἔτος.

ἀλέκτορος] *Martius* vertit galli: *Guinterius* malint apud *Paulum*
 gallinae.

ἤσει] Codd. A. et C. νήσιν. Cod. B. νῆσιν, quam lectionem non
 reiecerim.

DE VRINAE

INCONTINENTIA.

CAP. CLXXX.

Affectio haec pueris maxime contingit. Galli guttur ustum cum equa tepida ieiuno bibendum porrige, vel leporis testes in vino radito, tribus diebus bibendos dato, aut porcinam vesicam ustam cum vino,

F 2

DE

ὄρχας] Codd. A. C. et E. ὄρχην, quam formationem agnoscunt Glossae Leid. MSS. ad *Iuvenalis* Sat. II, vs. 161. *orcadas*, insulas in mari britannico a rotunditate, orcha enim testiculus. Sic etiam ὄρχην dixerunt recentiores, pro ὄρχας. Rectius Cod. B. ὄρχιν. Cerebellum et testes in hanc rem laudat *Marcellus Empir.* c. 26. p. 184. de quo loco vid. Th. *Reinesii* et Chr. *Daumii* epistolae 38. et 39.

ἐπιζύων] Ita quidem codices quoque, malim legere ἐπιζέων auctore *Galeno* sec. lib. IX. p. 292. apud quem exculum ἐπιζενύμενος. *Paulus* habet ἐπιζύον, pariter emendandus.

πὺν] *Paulus* ἐν.

δὸς πιεῖν] Auctor hic Cod. B. δὸς πιεῖν ἢ καλαμίνθην ἢ σμύρναν δὸς πιεῖν, ἐπὶ τρεῖς ἡ. Cod. E. ἢ καλαμίνθης καὶ σμύρνης ἐν οἴνῳ δὸς πιεῖν.

τρεῖς] Cod. E. ἑπτὰ.

κύειν] Codd. A. C. et E. φύσκειν. Cod. B. φύσκειν, sed vid. *Du Cange* Glossar. p. 1712. Glossae Iatr. MSS. Κύειν ἢ φυσκαλεῖν leg. κύειν, ἢ φύσκειν.

οἴνῳ] addit Cod. B. δὸς πιεῖν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΉΠΑΤΟΣ

παθῶν, καὶ πρῶτον περὶ φλεγμονῆς.

Κ Ε Φ. ΡΠΑ'.

Φλεγμαίνοντος τῷ ἥπατος, πόνος γίνεται κατὰ τὸ δεξιὸν ὑποχόνδριον, διήκων ἄνω μὲν ἄχρι κλειδός, κατω δὲ ἄχρι νόθων πλευρῶν, καὶ πυρετὸς ὀξύς, καὶ βήχια ξηρά, καὶ δίψα, καὶ ἀνορεξία καὶ χολῆς ἔμετος. Τέτρες φλεβοτομητέον ἀνυπερθέτως ἀπ' ἀγκῶνος δεξιᾶ· ἔξωθεν δὲ καταπλασέον ἀλεύρω κριθίνῳ, καὶ τήλεως, καὶ λινοσπέρμῃ μετὰ φοινίκων, ἢ μηλοκυδῶνων καὶ μελιλότων καὶ ἀψινθία καὶ χαμαιμήλῃ, καὶ ῥόδων. Ἐπιθέματα δὲ τό, τε εὐῶδες, καὶ τὸ διὰ μελιλότων καὶ τὸ κοπτὸν. ἀπλὰ δὲ βοηθήματα, οἷον ἄσαρον, νάρθη κελτική, χοῖνος, πετροσέλινον· ὑπάγειν δὲ τὴν κοιλίαν δις, τῆς λινοζώ-

Cap. CLXXXI. Cod. E. ρνθ'.

περὶ] Codd A. C et E. περὶ τῷ ἥπατος παθῶν.

περὶ φλεγμονῆς] Cod. E. ἀπὸ φλεγμονῆς.

Φλεγμαίνοντος] Galenus fec. loc. lib. VIII. p. 284. Celsus lib. IV. c. 8. Aretaeus acut. morb. lib. I. c. 7. et de cur. acut. lib. II. c. 6. Paulus lib. III. c. 46. In regionibus calidis frequenter oriri testatur experientissimus Clark Medical Commentariis 1789. quin et febres biliosas cl. Tully Essai sur les maladies de Dunkerque p. 29.

ὑποχόνδριον] delet Cod. E.

ἄνω] Cod. B. ἀνωθεν et mox κάτωθεν.

ἄχρι] Cod. E. μεχρι.

νόθων] sub costis spuris hepar eminere docet C. H. Erndl itinerar. p. 113.

βήχια] Codd. A. et C. βήχα. Cod. B. βήξ.

δίψα] Cod. B. δίψος.

τέτρες] Codd. A. et C. τέτο.

δεξιᾶ] Aristoteles H. A. lib. III. c. 4. Caelius Aurel. morb. chron. lib. III. c. 4. Anonymus de V. S. p. 6. cel. Grunerus Censura libr. Hippocr. p. 138. Highmorus Anatom. lib. II.

DE IE CINORIS

AFFECTIBVS.

CAP. CLXXXI.

Cum jecur inflammatione laborat, dextra parte sub praecordiis dolor est, idemque supra ad iugulum, infra ad costas spurias usque pervenit, subsequitur hanc febris acuta quoque, tussis sicca, sitis, cibi fastidium, et biliosus vomitus. His igitur nulla interposita mora, sanguis ex cubito dextro mittendus est. Extrinsecus vero cataplasmata imponenda, ex farina hordeacea, foenugraeco, sine semine cum palmulis vel malis coto-neis, meliloto, absynthio, chamaemelo et rosis. Epithemata vero conveniunt, et quod a grato odore euo-des dicitur, et Diameliloton et copton malagma. Simplicia vero auxilia sunt, asarum nardus gallica, juncus odoratus rotundus, petroselinum; alvus vero sub-

F 3

ducenda

II. c. 5. Podalirius iam in utroque brachio venam norat incidere. vid. *Stephanus Byz.* de Urb. v. Σύρια. p. 686.

καὶ τήλεως] Cod. B. με τήλεως sed supra με scriptum ἐτά.

καὶ μετὰ φ.] Cod. B. καὶ φ.

μηλοκυδανίων] Codd. A. C. et E. μηλοκυδανίων καὶ μελιλώτων.
Paulus μήλων κυδανίων.

μελιλώτῃ] Codd. A. et C. μελιλώτων.

εὐῶδες] *Alexander* lib. VIII. p. 396. verba εὐῶδες καὶ τὸ deside-
rantur in Cod. E.

κοπτὸν] *Alex.* l. c.

ἄσαρον] Codd. A. et C. ἄσαρ. Cod. E. τὸ ἄσαρον.

νάρδη] Codd. A. et C. νάρδῃς κελτικῆς, χοίρῃς, πετροσελίνας. *Sal-*
mastius Hyl. Iatr. c. 90. Cod. E. νάρδῃς κελτικῆς.

κελτικῇ] Cod. B. κελτικῆς.

χοίριος] Cod. B. χοίρ. Cod. E. χοίριον.

πετροσελίον] Cod. E. πρὸ σελίνας.

ὑπάγει] Codd. A. et C. ὑπάγει.

dis] Codices Vind. διὰ, recte.

νοζώσεως ἐδοιουμένης, καὶ πινομένη τῷ ἀφεψήματος αὐ-
τῆς, ἢ πολυποδία, ἢ ἐπιθύμη, ἢ διὰ κλυσηῆρος. Καθό-
λα δὲ τὰ μὲν σιμὰ τῷ ἥπατι διὰ τῆς κοιλίας κενωτέον·
τὰ δὲ κυρτὰ δὲ οὖρων ἐκκαθαίρεται.

Π Ε Ρ Ι Α Π Ο Σ Τ Α Σ Ε Ω Σ

ἥπατος.

Κ Ε Φ. Ρ Π Β'.

Ἀποσάσεως δὲ γενομένης, συνεργητέον τῇ συρρήξει
καταπλάττοντα μὲν τῷ τρισπέρμῳ μετὰ ῥιτίνης, μάν-
νης, πίσσης, αλθαίας ῥίζης, σπυράθων περισεῖας, ἢ χα-
μαιδρύος, ἀφεψήμα πινέτωσαν· ῥαγέντος δὲ δίδω μελί-
κρατον,

λινόζώσεως] Cod. E. λινό ωςῆρος.

ἐδοιουμένης] Cod. E. διδομένης.

αὐτῆς] Codd. A. C. et E. αὐτῆ.

πολυποδία] Cod. E. πολύποδος, Radix polypodii inter purgan-
tia, praeterquam infusa et decocta quandoque, ut additamen-
tum, vix amplius locum habet, ut scribit G. W. Wedelius
Pharmaciae lib. II. Sect. II. c. 4. p. 141. neque aliter iudicat
de epithymo. Nostrium polypodium idem esse cum veterum
polypodio adfirmat Guern. Kolfink de purgant. Sect. XI. Art.
I. c. 1. p. 289.

σιμὰ] Codd. A. et C. σημᾶ. Cod. E. τὰς μὲν πλησίον. Scita est
observatio doct. CORES ad hunc locum: mendosa, inquit,
haec lectio. Glossema videtur ex ea natum, quod apud recen-
tiores Graecos σιμὰ adverbialiter idem significat, quod veterum
πλησίον, vel ἐγγύς v. l. ἀγγύς. conf. Du Cange p. 1327.

κενωτέον] Ex praecedentibus apud Paulum hic repetendum duxit
noster.

δὲ οὖρων] Aretaeus cur. acut. morb. lib. II. c. 6. p. 107. et c. 8.
p. 109. Jo. Langius Epist. Medicinal. lib. II. ep. 40.

ἐκκαθαίρεται] id est expurgari debet, de qua praesentis tempo-
ris significatione vid. Graevii Lect. Hesiod. c. I. p. 7. Cod.
B. ἐκκαθαρτέον, conf. not. ad c. 10. Ἐκκαθαίρεται est probe
aut penitus expurgari debet. Jo. Chrysostomus in Epist. Pauli
II. ad Timoth. Sermon. VI. p. 354. ὅκ εἶπε καθαίρειν, ἀλλὰ ἐκ-
καθαίρειν, τὸ τέλει παντελῶς καθαίρειν.

Aucenda e mercurialis esu, eiusque decocto epoto, vel polypodio, vel epithymo in alvum indito. Summatim vero, cava pars iecoris per alvum, gibba per urinas expurgatur.

DE ABSCESSU

EPATIS.

CAP. CLXXXII.

Abscessu autem facto, ruptura adiuvanda cataplasmate trispermo, cum resina, manna, pice, radice althaeae, columbae fimo, et chamaedryos decoctum bibendum, vomica vero facta mulsam exhibeto, et quaecunque de renibus exulceratis commemorata sunt. Ex-

F 4

trin-

Cap. CLXXXII. Cod. E. ρξ.

ἡ ποσάσεως] Paulus lib. III. c. 46. δὲ deest in Cod. E. conf. catus apud Th. Bartholinum Epist. Med. Cent. II. ep. 73. p. 639.

συρρήξις] Iecoris rupturas discriminis plenas esse, rationesque exposuit cl. Chr. Tob. Ephr. Reinhard carmine eleganti de vulnere hepatis lethalitate §. XXIX. p. 60.

καταπλάττονται] Codd. A. et C. καταπλάττον τῷ, omisso μὲν. Cod. E. καταπλάττων reiecto μὲν.

ἐρίτινης] Codd. A. et C. ἐρήτινης. Cod. B. ἐρήτινης.

μάνης] Codd. A. et C. μάνης.

ἀλθαίας] Codd. A. et C. ἀλθέας.

σπυράθων] Cod. B. πυράθων. Schol. Aristophanis ad Pac. vs. 790. Glossae Iatr. MSS. σπύθηρα τῶν αἰγιδίων ἢ κοπροσρόγγυλον, conf. Pollux lib. V. c. 14. segm. 91.

περιτερεῖς] Ignorant hanc vocem codices MSS. sed eius loco ita pergunt Codd. A. et C. πότι δὲ ἀφέψημα πολίς, ἢ καπνίς, ἢ θαλάσσεως. Codex vero B. ποτίζει δὲ ἀφέψημα πολύς ἢ καπνίς ἢ θαλάσπεως. Κάπνιον est chelidonium, vid. Du Cange in append. ad Glossar. p. 94. Cod. E. πατίζει δὲ ἀφέψημα πολίς ἢ καπνίς ἢ θαλάσσεως.

κινέτωσαν] non agnoscunt codd. MSS.

κρατον, καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν ἐλκωθέντων νεφρῶν εἴρηται,
ἔξωθεν δὲ ἐπιτιθέναι τὴν μνασαίῃ, καὶ τὴν ἰκασίῃ.

Π Ε Ρ Ι Σ Κ Ι Ρ Ρ Ω Θ Ε Ν Τ Ο Σ

ἥπατος.

Κ Ε Φ. ΡΠΓ'.

Σκιρρῶθέντος δὲ τῆς ἥπατος, ὀλίγη τῆς ἰάσεως ἐλ-
πίς. εἰς ὕδρον γὰρ μεταπίπτει. Ὅμως δὲ τοῖς μα-
λακτικοῖς καταπλάσμασιν ἐπιμικτέον ἀμμωνιακόν, βδέλ-
λιον, μυελὸς καὶ σέατα· ποτίζει δὲ τὰ ἐμφράττοντα,
οἷα εἰσὶ τὰ διτρητικά καὶ λιθοντρυπτικά.

ΠΕ-

χαμαιδρύον] Cod. E. χαμαιδρίῃ.

ὅσα] Codd. A, et C. ὅταν.

εἴρηται] Codd. A, et C. εἰρημέναι Cod. E. εἴρηται.

ἰκασίῃ] Codd. A, et C. ἰκασίον, et sic legisse videtur interpres: et recte, cum sic etiam editum sit c. 22. et c. 186. adde *Salmasium* de Hellen. p. 147. et ad *Tertullianum* de pallio p. 122. et 362 et cl. Jac. *Merrick* ad *Thryphiodori* vs. 359. conf. *Scaliger* ad *Manilium* p. 419. *Martialis* lib. IX. epigr. 43.

Tu fueris Musis Pegasis nuda meis.

ubi *Roderus*, Graeca compositio, nomen pro appposito nomi-
nis. conf. idem ad lib. X. epigr. 61. *Casaubonus* ad *Persii*
Sat. VI. p. 478.

Cap. CLXXXIII. Caput hoc in Cod. E. praecedenti
iungitur, sine ulla distinctione,

περὶ] Codd. A, et C. περὶ σκιρρῶθέντος. Cod. D. σκηρῶθέντος.
Cod. E. σληρῶθέντος

Σκιρρῶθέντος] Codd. A, et C. σκηρῶθέντος. *Paulus* lib. III. c.
46. *Caelius Aur.* chron. lib. III. c. 4.

trinsecus vero imponitur medicamentum mnasaei et icedion.

DE SCIRRHO

EPATIS.

CAP. CLXXXIII.

Si vero iecur scirrho induratum fuerit, exigua curationis aut secundae valetudinis spes est, in hydro-
pem enim malum degenerat. Nihilominus tamen ca-
taplasmatis admiscenda sunt, ammoniacum, bdellium,
medullae et adipēs, in potu vero offerenda, quae ob-
structiones aperiunt, qualia sunt et quae urinas mo-
vent, et calculum atterere possunt.

F 5

DE

ἐλπίς] addit Cod. B. ἢ ἔσσεσθαι γὰρ μ. conf. viri docti ad Tho-
mam Mag. p. 299.

ὅμως] Aphthonius Progymn. p. 102. δι' ὧν γὰρ νόμον ταῖς ἡδοναῖς
ἐπιτίθησι, νόμῳ παρέχει σωφροσύνης τὰς ἡδονάς. leg. ἐπιτίθη-
σιν, ὅμως.

τοῖς] Codd. A. et C. τὰ μαλακτικῶν.

μαλακτικοῖς] deest in Cod. E.

ἐπιμικτέον] Codd. A. et C. ἐπιμυκτέον.

ἀμμωνιακόν] Codd. A. et C. ἀμμωνιακόν, βδέλλιον, μυελόν, καὶ
στάχρ.

ποτίζει] Codd. A. et C. πότε.

δὲ] Cod. B. δὲ καὶ τὰ.

διτρητικά] Codd. A. et C. διουρητικά ac ita quoque Cod. B. Γ.
veterum medicamentis diureticis vid. Hebenstreit Palaeolog.
Therap. p. 624.

λιθοτριπτικά] Codd. A. et C. λίθων θρηπτικά. Codd. B. [et
E. θρηπτικά leg. apud nostrum λιθοτριπτικά.

Ἐὰν βάρος μετὰ διασάσεως καὶ ὀδύνης κατὰ τὸ δεξιὸν ὑποχόνδριον χωρὶς ὄγκου καὶ πυρετοῦ αἰσθάνονται, ἔμφραξιν δηλοῖ τῶν φλεβῶν. Καὶ δίδοναι τέτοις πιεῖν τῆς τε ἀψινθίας τὴν κόμην καὶ χαμαιπίτυν, μυακάνθης καρπὸν, δάφνης ῥίζης φλοιὸν, εὐπατόριον σὺν ὀξυμέλιτι ἀφεψῶν, ἢ θερμὰς πικρὰς μετὰ πηγάνου· ἢ τε ἴρις, καὶ τὰ ἀμύγδαλα, καὶ τῆς ἄρης ῥίζα, καὶ τὸ ἀγαρικόν, καὶ τὸ ὄξος σκυλλητικόν, ἢ ἡδύσχαρον, καὶ ὁ πικρὸς τροχὸς, καὶ τὸ διὰ καλαμίνθης σὺν ὀξυμέλιτι, καὶ τὸ σύγκομα τὸ ἥπατικόν, καὶ ἡ φλεβοτόμος.

Cap. CLXXXIV. Cod. E. ρξά.

ἔαν] Paulus lib. III. c. 46.

διασάσεως] Leg. διατάσεως, conf. c. 10. nam διάσασις est intercapedo, distantia. Pollux lib. I. c. 11. segm. 193. de equo: κακὸς δὲ, εἰ τὴν διάσασιν ἔχει τῶν σκελῶν ὡς μεγίστην. Eandem mendam ex Aretaei morb. acut. lib. II. c. 2. p. 12. sustulit Petr. Petitus. Codd. MSS. etiam διατάσεως.

καὶ] Omittit Cod. B.

ὑποχόνδριον] Cod. B. ὑποχόνδρης.

αἰσθάνονται] Codd. A. et C. αἰσθάνοντα. Cod. B. αἰσθάνονται οἱ κάμνοντες.

καὶ διδ.] Delent copulam Codd. A. et C. Cod. B. quoque et legit δίδοναι ἔν subaudiend. χρῆ.

τῆς τε] Cod. E. πίνειν τὸ ἀψιθιον.

μυακάνθης] Codd. A. et C. μυακάνθης καρπὸς. Cod. B. μυακάνθης τε καρπὸν καὶ δ.

φλοιόν] Codd. A. et C. φλοιὸς.

εὐπατόριον] Cod. B. καὶ εὐπατόριον.

ἀφεψῶν] Codd. A. et C. ἀφ' ὑψῶν θερμῶν πικρῶν.

DE OBSTRUCTIONE

IECORIS.

CAP. CLXXXIV.

At si gravitas cum distentione et dolore in dextra parte sub praecordiis, absque tumore et febris sensu percipitur, obstructionem venarum denotat. His itaque in potu et absinthii coma danda, et chamaeipytiis et corrudae semen, item lauri radicis cortex, et eupatorii cum oxymelite decoctum, aut lupini amarum cum ruta. Praeterea iris, amygdalae, ari radix, agaricus, et acetum scillites, securidaca, et pastillus picrus seu ex amaris amygdalis, et Diacalaminthum cum oxymelite, et syncoma hepaticum et venae incisio profunt.

DE

ἡ θέρμη] Cod. E. θέρμη πικρὰ omisso ἡ.

ἰς] Codd. A. et C. ἰεως. Cod. B. ἰερος. Cod. E. ἰεως.

ἀμύγδαλα] addit Cod. E. πικρά.

ἄρα] A. C. et E. ἄρα. Cod. B. ἄσoron. Verba ἰζης καὶ τὸ ignorant Codd. MSS.

καὶ — καὶ] deficient in Cod. B. καὶ τὰ exulant e Cod. E.

καὶ τὸ ὄζος] ignorant Codd. A. et C. καὶ τὸ.

σκιλλητικὸν] Codd. A. et C. σκυλητικὸν.

ἡ ἡδύσαρον] Codd. A. et C. ἡ δύσσαρον. ἡ deest in Cod. E.

τροχὸς] Cod. E. τροχίσκος.

πικρὸς] Cod. B. καὶ τὸν πικρὸν τροχίσκον. Alexander lib. IX. p. 516.

καὶ τὸ διὰ] Codd. MSS. καὶ διὰ.

σύγκομα] Cod. B. καὶ τὸ ἡπατικὸν σύγκομα. Sed leg. σύγκομμα ut apud Alex. l. c. p. 525.

καὶ ἡ] Cod. B. καὶ τὴν φλεβοτομον, conf. c. 4. et 10.

ΠΕΡΙ ΚΑΧΕΞΙΑΣ.

Κ Ε Φ. ΡΗΕ'.

Καχεξίαν καλῶσι τὴν ἀρχὴν τῶν ὑδρωπικῶν παθῶν. Θεραπεύειν δὲ δεῖ αὐτὴν διὰ φλεβοτομίας, καὶ μάλιστα τὰς δι' ἐπίχρουν αἰμορροΐδων, ἢ καταμηνίων, καθαρτέον τὴν ἱερὰν. Ἡ δὲ δίαιτα λεπτή καὶ ξηρά, καὶ χρεῖσις αὐτοφυῶν θερμῶν συπτηριωδῶν, καὶ νιτριωδῶν καὶ γυπνάπια. Διδόναι δὲ πίνειν συνεχῶς τὴν ἀψινθίδι, καὶ τῆς πικρᾶς, καὶ τὴν θεοδώρητον. Ἐμπλαστρα δὲ, τό, τα διὰ δαφνῶν καὶ τὸ διὰ σπερμάτων.

ΠΕΡΙ

Cap. CLXXXV. Cod. E. ςξβ'.

Καχεξίαν] *Celsus* lib. II. c. 1. et lib. III. c. 22. *Aretaeus* morb. chron. lib. I. c. 16. *Caelius Aurel.* morb. chron. lib. III. c. 6. *Paulus* lib. III. c. 47.

ὑδρωπικῶν] Cod. B. ὑδρώπαν ἥτοι τῶν ὑδρωπικῶν παθῶν. *Aretaeus* morb. chron. lib. I. c. 16. p. 48. A. ἐπὶ τοῖςδε φθίσις ἢ σύντηξις, ἀναπνοή, ἀνὰ σάρκα ὑδρωπα. Vocem ἀναπνοή expungere praecipiunt viri docti leg. αὐαντή, vid. *Foessi* *Oecon.* *Hippocr.* p. 68. Nolim protinus vocem tolli, ubi sensu apto carere videtur. Recordor alius loci eiusdem scriptoris elegantissimi, cui lubens operam meam commodo morb. chron. lib. II. c. I. p. 49. B. ὁ κακίων δὲ πολλόν τι ἢ τῶνδε ἐπιμιζή, ubi ὁ eiici volunt *Scaliger* atque *Petitus*, mihi locus mutilus videtur ac leg. ὁ θωῦμα, quod cum genio *Aretaei* adprime convenit. vid. c. 2.

Θεραπεύειν] Codd. A. et C. Θεραπείαν. Cod. B. Θεραπεύειν δὲ αὐτὴν φλεβοτομία μάλιστα εἰ δι' ἐπίχρουν.

δεῖ] ignorat Cod. E.

καταμηνίων] addit Cod. B. γέγονε.

καθαρτέον] addit iterum Cod. B. ὅν. Cod. E. καὶ καθαρτέον.

τὴν ἱερὰν] leg. τῇ ἱερᾷ ut apud *Paulum* et codd. MSS.

αὐτοφυῶν] Codd. A. et C. αὐτοφυῶν sed ex *Paulo* revocandum, quod excidit ὑδάτων, quales memorat *Whelerus* *Itiner.* T. I. p. 91. conf. *Paschalis Caryophilus* de therm. *Herculan.* p. 33.

καὶ νιτριωδῶν] desunt in Cod. E. sed leg. νιτριωδῶν. Interpres addidit *sulfuroforum*.

DE MALO CORPORIS

HABITV, QVEM GRAECI καχεξίαν APPELLANT.

CAP. CLXXXV.

Malum corporis habitum principium hydropicorum affectuum vocant. Huic sanguinis missione succurri oportet, illi praesertim quae sit ex retentione haemorrhoidarum vel mensium suppressione, purgandi autem sunt ex hiera. Victus vero extenuans et desiccans esto, usus item balneorum naturalium, aluminosorum, nitrosorum, et sulfurosorum commodus est. In potu vero offerre oportet frequenter absinthium et picram et Theodoretum. Emplastra item, et quod e lauri bacis et e seminibus constat.

DE

γυμνάσια] Male Jo. Meursius in Glossario pyri genus exposuit, cum legend. sit γυμνασία, ut probe vidit Du Cange Glossar. p. 269., quod etiam agnoscunt codd. MSS. Similiter lapsus est Meursius in voce πηγέλβιον, de qua vid. Salmasius Homon. Hyl. Iatr. c. 101. p. 164. et epist. ad Elichmannum a Jano Guil. Meelio edita post Hotomannorum epistolas p. 478. Paulus l. c. commendat κοτταβισμὸς, pro quibus noster alia exercitia maluit, v. g. pilae lulum, quem commendat Clemens Alex. Paedagog. lib. III. c. 9. p. 242. Eudoxus Cnidijs apud Diogenem Laert. lib. VIII. p. 615. αἰὲν συνεχὲς κινεῖν τὰ ἀεθρα πάση γυμνασίᾳ. Notum quoque titulum illud ὅτι πόνος ὑγίαιαν χαρίζεται, quod est apud Gregorium Naz. Or. funebri in Basilium M. p. 264.

ἀψινθίς] subaud. κόμην, sed Cod. B. τὸ ἀψίνθιον καὶ τὴν πικράν.

θεοδώρητον] Codd. A. et C. θεοδώριτον. male conf. c. 35.

ἐμπλάστρα] Cod. B. ἐμπλάστροις δὲ χηρῶν, τῷ τε — καὶ τῷ.

δαφνῶν] pro δαφνίδων. Paulus lib. VII. c. 18. p. 293. Celsus lib. V. c. 19. Monui iam ad c. 12 librariorum literas omisisse in medio vocis, quae negligentia locum Maximi Tyr. Diss. XXXVII. p. 439. obscurum reddidit: τὰτὸ μοι ἄσκει, καὶ Ἡσίοδος ἀνιττεται. leg. ἀρέσκει.

σπερμάτων] Cod. B. σπέρματος.

ΠΕΡΙ ΤΔΕΡΩΝ.

ΚΕΦ. ΡΠς'.

Καταψυχθέντος τῷ ἥπατος σφοδρῶς ποτὲ κατὰ
 πρωτοπάθειαν αὐτῷ, ποτὲ δὲ κατὰ συμπάθειαν ἐτέρων
 μορίων, ἀποτυχία τῆς ἐξαίματώσεως γίνεται, καὶ κα-
 λῆται τὸ πάθος ὕδερως. Εἰσὶ δὲ τρία εἶδη ὕδερων· ἐν
 μὲν ὃ λέγομεν ἀσιίτην, ὅταν ὥσπερ ἀσκός οὐκ ἔσται, ἐφ'
 ᾧ καὶ παρακέντησιν παραλαμβάνομεν. δευτερον ὃ λεγό-
 μενος τυμπανίας, ὅταν πνεύματος γέμει ἡ γαστήρ μάλ-
 λον· δῆλον δὲ τῷτο, ἐκ τῷ κρέεσθαι, καὶ ἡχ-ῖν τὴν γα-
 στέρα

Cap. CLXXXVI. Cod. E. ςξγ'.

ὕδερων] Codd. A. et C. ὕδερῶν.

Καταψυχθέντος] Galenus sec. loc. lib. IX. p. 292. Celsus lib.
 III. c. 21. Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 1. Caelius Au-
 rel. morb. chron. lib. III. c. 8. Paulus lib. III. c. 48. Cod.
 E. καταψυχθέντος.

ἥπατος] Hippocrates Praenot. p. 6. et Coac. Praenot. p. 178.

ποτὲ] Bis apud Paulum ὅτε vulgatum, ex nostro refugendum.
 Sed post primum suspicari licet excidisse μὲν, quod vidi postea
 agnoscere codices MSS. sed non adeo opus Demetrius enim
 Phaler. de Elocut. c. 53. καὶ δὲ καὶ τὰς συνδισμας μὴ μά-
 λα ἀνταποδίδουσι· οἷον τῷ μὲν συνδισμῷ, τὸν δὲ, μικροπρε-
 πὲς ἡ ἀκρίβεια.

αὐτῷ] solius conf. c. 20.

πρωτοπάθειαν] Codd. A. et C. συμπάθειαν.

ἐτέρων] Cod. B. ἐτέρῃ μορίῳ.

ἀποτυχία] Heliodorus lib. I. p. 35.

ὕδερως] Codd. A. et C. ὕδερῶς. Paraphrastes Nicomacheor. lib.
 VIII. c. 13. p. 270. εἰς γὰρ ἡ μὲν ἀκολασία ὕδερῳ καὶ φθί-
 σει. Foessius Oecon. Hippocr. p. 381. doct. Lennep de analog.
 Ling. Gr. p. 202.

τρία] Strabo lib. XVI. p. 1118. Schol. Nicandri ad Alexiph. vs.
 340. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. V. c. 2. Grunerus
 morb. antiquit. p. 240.

εἶδη] Codd. A. et C. ἡδὴ πάθη ὕδερῶν.

DE AQUA INTER

CVTEM, HOC EST, HYDROPICO MORBO.

CAP. CLXXXVI.

Cum épar vehementer fuerit refrigeratum, id quod fit, modo primario affectu eius, modo confortii lege aliarum partium et sanguinis elaboratio nulla succedit. Vitiū υδερὸς graece, latine aqua inter cutem vocatur. Atque huius tres sunt species, una est cum venter instar utris intenditur vehementer, in qua perforatione etiam, quae παρακέντησις dicitur, utimur, ἀσκήτην hanc graeci vocant. Altera species est, quam tympanitem appellant, cum in ventre creber est spiritus, quod ex sono et pulsatione ventris percipitur. Tertia species est quam anasarcam nominave-

ἐν] Cod. B. εἰς μὲν. Codd. A. et C. ἐν ὃ, deleta particula μὲν. λέγομεν] Cod. E. ὁ λεγόμενος.

ἀσκήτης] Nicetas Choniata. Aunal. p. 521. ὁ δὲ υδέρῳ κατὰ τὰς ἀσκήτας οἰδηθεὶς ἀπεγέμετο.

ὀγκῶται] Codd. A. et C. ἀσκήται, sed videtur deesse ἡ γαστήρ. Verbum ἀσκήσθαι ignorant Lexica vulgaria.

παρακέντησιν] Codd. A. et C. περικέντησιν.

παραλαμβάνομεν] Cod. B. ποιῶμεν. Codd. A. et C. παραλαμβάνομεν.

δεύτερον] Cod. E. δεύτερον δέ.

τυμπανίας] Nicandro Alexiph. vs. 339. υδρῶν τυμπανόεις dicitur.

πνεύματος] Cod. E. πνεύματα γενόμενα.

μᾶλλον] suspicabar hic excidisse ἢ υδατος, sed codices ignorant τὸ μᾶλλον.

δηλον] Codd. A. et C. δηλῶν.

κρεῖσθαι] Cod. B. κρεομένην τὴν γαστέρα, ἥχην ἀποτελεῖν, quae lectio non displiceret Gnieto, quem vide ad Hesiodi Scut. vs. 304.

γαστέρα] Codd. A. et C. τὴν γαστέρα. Cod. E. γαστέρα ἥχη.

ξέρει. Τρίτον δὲ εἶδος ὁ λεγόμενος ἀνάσαρκα, ὅταν ὅλον
τὸ σῶμα ὀγκῶται· καλεῖται. δὲ καὶ λευκοφλεγματία.
Εἰσὶ δὲ σχεδὸν μὲν πάντες ἀνιάτοι τελειόμενοι. Τέτοις
δεῖ παρέχειν φάρμακον ὑδραγωγόν. οἷον κόκκον κνίδιον
σφαιρώσας δίδει, ἢ λαθυρίδας κ. ἢ εὐφορβίαν κερ. ε'. ἄλ-
λο πόμα ἄγων ὕδωρ· χαμελαίας φύλλον, καὶ χαλκῶ
κεκαυμένον, καὶ ἀνήσκει τὸ ἴσον, δίδει ἐν ὕδατι. ἄλλο ὑδρα-
γωγόν· ἀλόης, εὐφορβίαν, κόκκον κνιδίον ἀνὰ δραχμ. α'. κράμ-
βης χυλῶ ἀναλάμβανε καὶ δίδει κερ. ἑπτὰ ἢ θ'. δίδει δὲ
καὶ

λεγόμενος] Cod. B. καλόμενος.

ἀνάσαρκα] Codd. A. B. et C. ἀνάσαρκος. *Arætaeus morb. chron.*
lib. II. c. 2. p. 49.

καλεῖται] Codd. A. et C. κάλλοιται ignorat Cod. B.

ὀγκῶται] Cod. B. ὕγκῶται.

λευκοφλεγματία] Cod. MSS. Vind. λευκοφλεγματίας. Cod. E.
φλεγματίας.

μὲν] Codd. A. et C. μὴ. Deest in Cod. C.

σχεδὸν] Noster c. 233. *Heliodorus* lib. III. p. 167. ἐγγὺς ἀνιάτον
maluit.

πάντες] Si abesset hoc adiectivum, illud non requirerem, nam
abundat nonnunquam, ut apud *Homerum* *Iliad.* Σ vs. 373.
ubi vid. Schol. et Dan. *Heinsius* *Lect. Theocrit.* c. 27. p. 385.
Cod. B. εἰσὶ δὲ πάντες σχεδόν. *Celsus* lib. II. c. 8. et lib.
III. c. 21. *Perjius* *Sat.* III. vs. 62. Cod. E. πάντων.

δεῖ] Codd. A. et C. δε.

φάρμακον] Cod. B. φάρμακα ὑδραγωγά. Quae sequuntur desunt
in Cod. B. usque ad caput 209.

κνίδιον] vid. *Cel. Gruneri* *Censur. libr. Hippocr.* p. 161. Codd.
A. et C. κόκκον κνίδιον, λεπίδα χαλκῶν σ. α'. μετὰ αὐτὰ σφε-
ρώσας δίδει. Cod. E. κροκ. et post κνίδιον addit λεπίδα χαλκῶ
δραχμ. β'. μετὰ αὐτὰ.

λαθυρίδας] Codd. A. et C. λαθυρίδας.

εὐφορβίαν.] Multum laudat *Fallopianus* apud *Schenckium* *Observ. et*
Experim. Cent. III. 41. p. 143. Codd. A. et C. εὐφορβίαν.

ἄλλο πόμα] Desunt in Cod. E.

κερ.] Codd. A. et C. κε. De hoc pondere consulendus *Bodaeus*
a *Stapeln* ad *Theophrasti* *H. Pl.* lib. IV. c. 2. p. 292. Jo.
Frieth. *Gronovius* de *sestert.* p. 443. et *Matth. Hostius* de *Nu-*
mis. T. I. p. 185.

naverunt, cum tumores per totum corpus oriuntur, id vitii genus λευκοφλεγματίαν quoque ob humoris abundantiam appellant, Harum nulla cum inveteraverit curationem recipit. His igitur medicamentum, quod aquam educat, exhibendum est, quale est, granum gnidium in globulum redactum, vel lathyrides viginti, vel euphorbii siliquae quinque. Alia potio aquam eliciens. Chamelaeae foliorum, aeris combusti, anisi portiones pares singulorum ex aqua dantur. Aliud aquam educens. Aloës, euphorbii, cocci gnidii, singulae drachmae, brassicae succo excipiuntur, et siliquae septem aut novem dantur; item ea quae urinas movent,

ἄλλο] abest a Codd. A. C. et E.

ἄγον] leg. ἄγον.

χαμελαίας] Scribonius Larg. c. 32. 133. et c. 33. 336. *Alex. lib. IX. c. 1. p. 517.*

κεκαυμένος] Codd. A. et C. κε. α'. *Alexander l. c. ubi omissum κεκαυμένος. Guinterius vertit squamam aeris: Torinus vero des crematum, quod ita, aequae ac noster, in codice suo scriptum invenerit.*

ἄνησον] Codd. A. et C. ἄνισον.

τὸ ἴσον] Codd. A. et C. καὶ ἴσον.

ἄλλο] delent iterum Codd. A. et C. *Alex. lib. X. c. 1. p. 569.*

ὑδραγωγόν] Cod. E. ἰδραγωγός lemma novi capituli εἰς δ'.

ἀλόης] Codd. A. et C. κόκκιο ἀλώης. Cod. E. κοκκία ἀλόης.

εὐφορβίς] Codd. A. et C. εὐφορβίς. Cod. E. εὐφόρβος.

δραχμ. α'.] Cod. E. δραχμ. δ'.

κράμβης] *Aristoteles Problem. Sect. III. 18. ἡ κράμβη τῶν μὲν χυλὸν γλυκὺ καὶ ῥυπτικὸν ἔχει· διὸ καὶ κλύεισιν αὐτῇ τὴν κοιλίαν οἱ ἰατροί. Observat hic noster methodum medicorum, quam memorat Theodoretus Therap. VI. p. 101. ἐπιμέμψαθε καὶ τοῖς ἰατροῖς, ὅτι ἕχοντα, φυλάττεσι τῶν φαρμάκων τὰ ἰσχυρότερα· τοῖς γὰρ ἡπίοις πρότερον κεχρημένοι τὰ δυνατώτερα προσφύουσιν ὑστερον.*

χυλῶ] Cod. E. χυλόν.

ἀναλαμβάνει καὶ] migrant e Cod. E.

κερ.] Exulat e Codd. A. C. et E. Angelus *Politianus Epist. lib. X. ep. 13. p. 394. de obolo: pendere is putatur siliquas*

καὶ τὰ διουρητικὰ, οἶον ἄσαρον, ἵππουριν, σέλινον, ἀδί-
αντον. ἀρμόζει δὲ τέτοις καὶ ἡ διὰ τῆς ὀξύμέλιτος πικρὰ
καὶ ἡ θηριακὴ. Ἐξώθεν κατὰπλαττε βόλβιτα βοῶς ξη-
ρὰ, λειώσας σὺν ὀξύμέλιτι, καὶ θείξ τὸ τέταρτον μέρος
ὅλον τῆς γαστρὸς ἐπιβάλλε κύτει, ἢ σπυράθους αἰγὸς σὺν
ἔρω παιδὸς κατὰπλασσε, ἢ ζύμην καὶ νίτρον, καὶ ἴριν,
καρδάμωμόν τε καὶ θῆιον ἄπυρον, ἀμμωνιακὸν τε, καὶ
δαφνίδας, καὶ περισερῶν κόπρον, ἢ πάντα, ἢ τινὰ ἐκ
τέτων δι' ὀξύμέλιτος. Ἐμπλασσε δὲ τὴν τε δι' ἰτεῶν
καὶ τὴν ἰκέσιον.

Codi-

*omnino sex, quae ceratia Graece nominantur, hoc est quantum
lentis octo semina. conf. c. 1.*

διουρητικὰ] Codd. A. et C. τοῖς διουρητικοῖς.

ἄσαρον] Codd. A. C. et E. ἄσαρ.

ἐξώθεν] Cod. E. ἐξώθεν δὲ κατὰπλασσε.

βόλβιτα] Codd. A. et C. βολβίτα. De hoc voce consul. *Moe-
ris* p. 26. *Thomas Mag.* p. 157. *Schol. Aristophanis* ad *Ran.*
vs. 296. et 655. *Nunnesius* ad *Phrynichum* p. 157. Hac ra-
tione sanare se voluit *Heraclitus*, sed parum profecit. vid.
Diogenes Laert. lib. IX. p. 629. *Tatianus* or. ad Graecos p.
II. M. *Antoninus* lib. III. c. 3. *Aelianus* H. A. lib. IV. c. 25.
Caelius Aur. morb. chron. lib. III. c. 8. *Priscianus* lib. II.
c. 32. *Paulus* lib. VII. p. 242. Arenis calentibus hoc morbo
liberatum refert poeta apud A. *Gellium* Noct. Att. lib. XIX.
c. 8.

ὅλον] leg. ὅλα.

τῆς γαστρὸς] Cod. E. τὴν γαστρὸς.

κύτει] Codd. A. C. et E. κοῖτην conf. *Thomas Mag.* p. 557. νῆος
κύτος *Orpheus* Arg. vs. 354. γαστρὸς κύτος *Alexander Aphrod.*
lib. II. probl. 8. et 57.

σπυράθους] Codd. A. et C. πυράθους.

αἰγὸς] *Caelius* Aurel. l. c. *Priscianus* l. c.

movent, qualia sunt asarum, hipparis, apium, adian-
thum. His etiam picra ex oxymelite competit et the-
riaca. Extrinsecus vero cataplasmata adhibenda, ex
stercore bovino arido, et cum oxymelite trito, vel
quarta pars sulfuris toti ventris capacitati iniecta. Vel
stercora caprilla cum urina pueri applicato vel fermentum,
vel nitrum, vel iridem, cardamomum item et
sulfur ignem non expertum, ammoniacum praeterea
et lauri baccas et columbarum stercus, vel omnia vel
quaedam cum oxymelite. Emplastra novissime impo-
nuntur, tum dia iteon, id est, quod ex salicibus est,
tum quod icesium dicitur.

G 2

Martii

παιδὸς [omittit Cod. E. sed intellige παιδὸς ἀφθόρου.

ζύμην] Theophylactus Bulg. in Ev. Matthaei c. XVI. p. 92. ζύ-
μη, μίγμα ἐστὶν ὕδατος καὶ ἀλεύρου.

ἔριν] Codd. A. C. et E. ἔρεος.

καρδάμμινον] Codd. A. et C. καρδάμιν. Cod. E. καρδαμώμιν,
et quae sequuntur omnia casu secundo.

πάντα] Codd. A. et C. ἢ πάντων κτηνῶν.

ἢ τινὰ] omittunt Codd. A. et C. Cod. E. τινῶν.

τέτων] Codd. A. et C. τέτων δὲ. Cod. E. τέττα.

ὄξυμέλιτος] addit Codd. A. et C. χρησθέν καταπλάσμασιν.
Cod. καταπλάσματα.

ἐμπλαστρον] Codd. A. C. et E. ἐμπλαστρον.

τε] delent Codd. A. et C.

καὶ τὴν] Codd. A. et C. ἢ τὴν.

ἰτεῶν] Caelius Aur. l. c.

ἰκέσιον] Codd. A. et C. ἰκέσιον. Cod. E. ἢ ἰκέσιος.

Codices A. et C, duo addunt capita, quae in editione
Martii

Ἱατρία πρὸς μὴ δυναμένους ἀναρπάξαι, τὸ ἥπαρ τὸν χυ-
λὸν, καὶ δι' ἀτονίαν τῆς ¹ καχεκτικῆς δυνάμεως.

Κρίθινον ἄλευρον ἐψηθήτω ὑσερον· μελιλότων Lγ'.
² σάχυος ἐξγ. α'. μασίχης Lβ'. χοίνε ἀνθος γ'. κρό-
νε Lα'. ἄνθη χαμαιμήλων δ'. Φοινίκων σάρκας Γο.
δ'. μασίχινον ἔλαιον καὶ νάρδινον. ἄλλον. ³ τῆς γασ-
τρὸς, σίτινον ἄλευρον ἐψηθήτω μετ' οἶνε γλυκαυ-
τήν· εἴτα ἐμβληθήτω λίβανον Lβ. σαφίδας σάρκας Γο
γ'. ⁴ ῥόδα περσικὰ ἐξγ. γ'. σάχυας γ'. κυδωνίων ὀπτῶν
σάρκας Γο. δ'. χυλὸν ὑποκυσίδος ἐξγ. γ'. χυλὸν ἀκακίας
Lβ'. ἔλαιον νάρδινον. ἄλλον. ἀπόζεμα ⁵ ἀγρίας Lβ'. σά-
χος Lβ'. σελινόριζον Lδ'. ἀνήθε Lδ'. ὕδατος ⁶ λίτρες δ'
ἐψήσεις ἄχρι ἡμίσεος.

Περὶ τροχίσκου.

Κινάμωμον Lα'. σάχος Lβ'. ⁷ ῥέε β'. ⁵ ππ Lγ'. ἡ ἀνά-
πλασις διὰ χυλῶν εὐπατορίε· διδόσθω δὲ μετὰ τῷ
προειρημένῳ ἀποζέματος. ἀπὸ τῷ ⁸ ξυλοκόκκῳ Lβ'. τῷ
ἀποζέματος ⁹ ὄντως Γο. δ'.

ΠΕΡΙ

¹ καχεκτικῆς] An καθεκτικῆς, facultatis retentricis? ita c. 193.

² σάχυος] leg. σάχος, ut mox. Τὸ σάχος apud recentiores *nardus Indica* dicitur, vid. *Salmasius ad Solinum* p. 1060. et *Du Cange Glossar.* p. 1483.

ἄλλον] ἄλλο et mox iterum. et σαφίδες leg.

³ τῆς] Excidisse puto ἐπὶ.

⁴ ῥόδα] leg. ῥόδια.

⁵ ἀγρίας] *Du Cange Glossar.* p. 18.

⁶ λίτρες] λίτραι.

Martii non habentur, et quae hic intercalanda curavi :

Medicina, ubi hepar minus valet succum (chylum) ad se rapere, et propter imbecillitatem facultatis re-tentricis.

Farina hordei coquatur, deinde: meliloti drachmas tres, nardi Indicae sextulam unam, mastiches drachmam unam, iunci odorati tres, croci drachmam unam, flores chamaemelios quatuor, car-nium palmularum uncias quatuor, oleum mastichi-num et nardinum. Aliud, Ventri; farina triticea co-quatur ex vino dulcaustero, deinde adde thuris drachmam unam, carniū uvae passae uncias tres, mali perfici sextulas tres, nardi Indicae tres, carniū cydoneorum coctorum uncias quatuor, succi hypocystidis sextulas tres, succi acaciae drach-mas duas, oleum nardinum. Aliud. Decoctum. Graminis drachmas duas, nardi Indicae tantun-dem, radicis apii drachmas quatuor, anethi toti-dem, aquae libras quatuor, coques ad medietatem.

DE TROCHISCO.

Cinnamomi drachmam unam, nardi Indicae drach-mas duas, rhei duas, piperis drachmam semis finguntur pastilli cum succo eupatorii. Dentur vero cum praedicto decocto. Ex granis duodecim filiquarum fit decoctum unciarum quatuor,

G 3

DE

* ἐξ] vid. not. ad c. 129.

* ζυλοκόκκ] ζυλοκόκκ. Du Cange Glossar. p. 1024.

* ὄντας] ὄντος.

ΠΕΡΙ ΣΠΛΗΝΟΣ.

ΚΕΦ. ΡΠΖ'.

Τῷ μὲν σπληνὸς φλεγμαίνοντος, φλεβοτομητέον αὐτὰς ἀπ' ἀριστερᾶ ἀγκῶνος, ἢ κατὰ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς. εἴτα καταπλασέον διὰ κριθίνᾳ ἀλεύρᾳ, καὶ τήλεως, καὶ ἰτέας φύλλων σὺν ὀξυμέλιτι. ἄλλο. τήλεως ἔγΓ. δ'. κριθίνᾳ, καρδαμῶνᾳ ἀνὰ ἔγΓ. α'. σύκων λιπαρῶν λι. α'. περισερεῶνος ὑγΓ. α'. σὺν ὄξει ἐψήσας, κατὰπλασσε. ἄλλο. κόπρον αἰγείαν σὺν κριθίνῃ, καὶ λινოსπέρμῳ, καὶ ἄλος ἄνθος σὺν ὀξυκράτῳ κατὰπλασσε. τριβέτω δὲ κυπρίνῳ ἐλαίῳ σὺν ὄξει. Μάλαγμα. κηρᾶ λι. α'. νίτρᾳ ἔγΓ. γ. τερεβινθίνης, ἄγνᾳ σπέρματος, καππάρεως ῥίζης φλοιῷ ἀνὰ ἔγΓ. α'. ἐψήσας ἔμπασον τὰ ξηρά.

ΠΕ.

Cap. CLXXXVII. Cod. E. ρξε'.

περὶ] Cod. D. περὶ σκληρωθέντος σπληνός.

Τῷ μὲν] Galenus sec. loc. lib. IX. p. 292. Celsus lib. IV. c. 9. Paulus lib. III. c. 49.

μὲν] Codd. A. C. et E. μέντοι.

ἀριστερᾶ] Codd. A. et C. ἀριστερῶν. Alex. lib. VIII. p. 485. Anonymus de V. S. p. 3. et 8.

ἄκρον] Paulus l. c. κατὰ τὴν ἄκρην χεῖρα.

ἄλλο] abest a Codd. A. et C.

λι.] Codd. A. et C. Γο.

ἰτέας] Kyranides p. 35. Salicis, inquam, folia viridia tere cum modico sale et superimponere dolenti spleni, et illico cessabit dolor.

φύλλων] Cod. E. φύλλα.

κριθίνᾳ] non habet Cod. E.

καρδαμῶνᾳ] Cod. E. καρδάνῳ.

ἔγΓ. α'] Cod. E. ἔγΓ. δ'.

σύκων] Q. Ser. Samonicus c. XXIV. vs. 15. Verba σύκων — ἔγΓ. α'. non agnoscit Cod. E.

σὺν ὄξει] Codd. A. et C. συνόξιν.

DE LIENIS INFLAMMATIONE.

C A P. CLXXXVII.

At si inflammatio lienem exercet, sanguis e cubito sinistro et in extrema manu mittendus est. Deinde cataplasma inducendum ex farina hordeacea, foenugraeco, foliis salicis cum oxymelite. Aliud. Foenugraeci unciae quatuor, farinae hordei, cardamomi singulae unciae, ficuum pinguium libra, verbenacae uncia cum aceto cocta, ad cataplasmatism formam inducuntur. Aliud. Stercus caprillum cum farina hordeacea, et lini semine et salis flore, cum posca applicatur, si tamen prius cyprino oleo, aceto admixto fovetur. Malagma. Cerae libra, nitri unciae tres, terebinthinae, viticis seminis, corticis radicis capparis singulae unciae, coctae aridae insperguntur.

G 4

DE

κατάπλασσε] Codd. A. et C. κατάπλαττε. quae sequuntur usque κατάπλασσε deficiunt in Codd. A. et C.

ἄλλο] Delet Cod. E.

ἄνθος] Salmasius ad Solinum p. 847. Graeci vocant ἄνθος, quicquid est tenuissimum pulveris vel farinae instar. cui iunge Jo. Rhodium ad Scribonium Larg. p. 38.

λινοςπέρμα] Cod. E. λινοςπέρματι.

κόπρον] Scribonius Larg. c. 30. 127.

κριθίνη] l. κριθίνω.

τριβέτω] Codd. A. et C. ἀνατριβέτω. Cod. E. ἀνατριβέτω.

μάλαγμα] Antyllus apud Stobaeum Serim. XCIX. p. 548. γεώδη μὲν καταπλοίσματα καὶ μάλαγματα. Codd. A. et C. ἄλλου. μάλαγμα. Vocabulum exposuit Aegid. Menagius amoenit. iuris civil. c. 3. p. 22.

λι. α'.] Codd. A. et C. τὸ ἐν. Cod. E. δραχμ. α'.

νίτρε] vocem hanc praecedat apud Paulum ταυρίς, quod noster omisit: interpres legit κενταυρίς.

τεριβινθίνης] Codd. A. et C. τερεβινθίνης.

καππάρεως] Codd. A. et C. καπάρεως. Celsus l. c.

ἐμπασσον] leg. ἐμπασσον. Codd. A. et C. ἐψήσας τιτὰ ἐμπλασσον. pro τιτὰ leg. τητὰ. Cod. E. ἐμπλάσσε, omisso τὰ.

ΠΕΡΙ ΣΚΙΡΡΩΘΕΝΤΟΣ

σπληνός.

Κ Ε Φ. ΡΠΗ'.

Εἰ δὲ Φλεγμονὴ ἐπὶ σκιρρῶδες μεταπέσῃ, τοῖς
 ἰσχυροτέροις χρησέον, ὥς τε καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἀμύσ-
 σεσθαι. οἷόν ἐστι, ἀμμωνιακὸν σὺν ὄξει ἐπιχριόμενον κα-
 τὰ τῷ σπληνός, καὶ πινόμενον ὅσον Λά'. ἐν λητρώ. ἢ
 καππάρεως Φλοιὸν ὄξει λειώσας, καὶ καταπλάσας· καὶ
 ὁ τῷ κενταυρίᾳ χυλὸς ἔξωθεν ἐπιθέμενος, καὶ πινόμενος,
 ἢ χαμαῖδρυος· ἢ σκολοπένδρον σὺν ὀξυμέλιτι πινόμενον.
 ἄλλο σπληνικὸν βοήθημα· μυρίκης καρπῷ δραχμ. δ'. πε-
 περεως

C a p. CLXXXVIII. Cod. E. ρξς'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ σκηρροθέσης σπληνός.

εἰ δὲ] Galenus sec. loc. p. 292. Aretaeus acut. morb. lib. I. c.
 14. Coelius Aurel. morb. chron. lib. III. c. 4. Paulus lib. III. c. 49.ἐπὶ] leg. ἐπὶ τὸ ac sic Cod. E. Codd. A. et C. ἐπὶ τὸ σκηρρῶδες.
 Synesius Ep. 95. p. 58. ed. Turnebi: καὶ ὅταν πᾶν πολὺς
 ἀπὸ τῆς τῷ σώματος συμφορᾶς ὁ σπλὴν αὐξήθῃ, ἕως μὲν ἀντί-
 χεῖ, τὸ ὅλον ἐνθενεῖται τε καὶ πιαίνεται· ἀπολλυμένη δὲ
 συναπόλλεται.ἀμύσσεσθαι] Emenda locum Antylli apud Stobaeum Serm. XCIX.
 p. 545 καὶ ὅπως διαμύζει, ἢ θάλλει, ἢ ἀνασομῶσαι. leg. καὶ
 ὅπως δὲ ἀμύζει κ. τ. λ. Codd. A. et C. ἀμύνεσθαι.

οἷόν ἐστι] ignorat Cod. E.

ἀμμωνιακόν] Scaliger Scaligeran. secund. p. 529. Monsieur de
 Beze m'a enseigné un bon remede contre le mal de ratte, à
 savoir d'y mettre un emplastre d'Ammoniac. Jo. Rhodius ad Scri-
 bonium Larg. p. 202.

σὺν ὄξει] Codd. A. et C. συνόξυ.

ἐν λητρώ] Vertit interpres a lotionē, male: vertendum in balneo.
 Rem egregie illustrat Theod. Priscianus lib. II. c. 27. p. 107.
 „ Juvantur interea utilius si hae digestionēs vel purgationēs in
 „ balneis procurentur: in balneis inquam, ubi quam maxime
 „ epaticis potionēs et cetera semper adiutoria profuerunt,
 „ nam illic etiam praecordiorum fatus continuo profuit adhi-
 „ bitus. “ conf. Coelius Aurel. morb. chron. lib. III. c. 5.
 Mulieribus quibus menstrua sunt retenta potionēs in balneo
 adsumptas

DE LIENIS

SCIRRHO

C A P. CLXXXVIII.

Verum ubi inflammatio in scirrhum degenerat, valentioribus utendum erit; ita ut cutis summa exulceretur, quale est ammoniacum spleni ex aceto illitum, vel ipsum quoque a lotionē ad drachmae pondus in potu assumptum. Vel capparis cortex ex aceto tritus ad cataplasmatism modum impositus, quemadmodum et centaurii et chamaedryos succus extrinsecus adhibitus. Scolopendrium praeterea cum oxymelite bibitur. Aliud, quod spleni confert auxilium. My-

G 5

ricae

adsuntas prodesse adfirmat Eros de passion. mulier. c. I. p. 222. Guinterius apud Paulum vertit lavaerum, apud quem est ἐν τῇ ἐμβάσει τῷ λυτρῷ, sed noster brevitati litans pro iis maluit ἐν λυτρῷ.

καππάρειος] Codd. A. et C. καπάρειος φλοιός. Cod. E. φλοιός ἐν.

λειώσας] Codd. A. et C. ὅζον λυωθεῖς. Cod. E. λειωθεῖς.

καταπλάσας] Cod. E. καταπλασθεῖς.

ὁ τῷ] Codd. A. et C. ὁ πῶ.

κενταυρίδ] Apulejus de virib. herb. c. 35. Herba centaurium maius, ex vino decoctum et potui datum, splenem persanat.

ἐπιτιθέμενος] Codd. A. C. et E. ἐπιτιθέμενος.

πινόμενος] addit Cod. E. ἡ λάπατα ἀγρίαις ῥίζαις ἐφομένη ἐν ὀζον-
κράτῳ καὶ πινομένη. pro λάπατα forte leg. λαπάδης monuit cl.
CORES.

σκολόπενδρον] σκολοπέδριον. Codd. A. et C. σκολοπέντρα. Apulejus l. c. c. 57. Norat haud dubie librarius Graecos recentiores literas T et Θ post literam N pronuntiare ut Δ, ut post alios monuit Whelerus Itinerar. T. II. p. 292. unde scripturam emendaturus scilicet σκολοπέντρα exaravit. Jo. Langius Epist. medic. lib. I. ep. 74. p. 406.

πινόμενον] Cod. E. πιόμενα.

ἄλλο σπ. βοηθ] Desunt haec in Codd. A. et C.

μυρίκης] Alex. lib. VIII. c. 13. Didymus Geopon. lib. XIX. c. 7.

πέρεως δραχμ. δ'. ναρδοςάχυος δραχμ. β'. ἀμμωνιακῷ
 δραχμ. β'. φύλλων καππάρεως δραχμ. γ'. ὄξυς σκιλλη-
 τικῷ τὸ ἀρκεῖν λειώσας ποίει τροχὸν, καὶ δίδε. Ἐμ-
 πλαστρος ἢ τε κυπρίνη, καὶ ἡ ἑστία μέλαινα· γυμνάσια δὲ
 καὶ τρίψεις, καὶ σιναπισμοὶ· ἑστ' ὅτε δὲ καὶ σικύαι μετ'
 ἐγχαράξεως.

Π Ε Ρ Ι Ι Κ Τ Ε Ρ Ο Υ.

Κ Ε Φ. Ρ Π Θ'.

Ἰκτερός ἐστὶν ἀνάχυσις χολῆς ἐν ὅλῳ τῷ σώματι,
 ἢ ὠχρεῶς, ἢ μελαίνης· καὶ γίνεται ὁ μὲν μέλας ἐπὶ ἐμ-
 φράξει τῷ σπληνὸς, καὶ ἀναδιδομένῃ τῷ μελαγχολικῷ
 χυμῷ

δραχμ. β'. Cod. E. εἰγ. β'.

ἀμμ. δρ. β'.] Codd. A. et C. ἐξγ. β'. Caret his Cod. E.

φύλλων] Codd. A. et C. φλῶ καπάρεως. Cod. E. φῶ.

σκιλλητικῷ] Codd. A. et C. σκυλητικὸν, et omittit τὸ ἀρκεῖν
 λειώσας, ac sic quoque cod. E.

τροχὸν] Cod. E. τροχίσκος omisso καί.

κυπρίνη] Codd. A. et C. κυτρίνη. Cod. B. κίτρινη.

γυμνάσια] Quantum hoc in casu profint exercitia docet exemplum
 Stratonis apud Aelianum V. H. lib. IV. c. 15. Plautus cur-
 cul. Act. II. vs. 29.

Lien directus. Ambula, id lieni optimum est.

Huic consilio obtemperare recusavit M. Z. Boxhornius epist.
 p. 231. De exercitationibus consul. Foësius Oecon. Hippocr.
 p. 80.

τρίψεις] Quid praestent docuit Aristoteles Problem. Sect. V. 14.

σιναπισμοὶ] Quomodo parantur docet Paulus lib. VII. p. 295.
 conf. Alex. lib. XI. c. I. p. 624. videtur autem apud nostrum
 requiri ὠφέλῃσι vel simile verbum.

σικύαι] Codd. A. et C. σικύσαι.

μετ'] Codd. A. et C. μετὰ. male interpres sine scarificatu.

ricae fructus, piperis singulorum drachmae quatuor, spicae nardi drachmae duae, ammoniaci tantundem, capparidis foliorum drachmae tres, aceti scillitis quantum satis est, singula trita in pastillum efformato et exhibeto. Emplastra vero conveniunt, et cyprinum et quod usia nigra dicitur. Novissime exercitationes quoque et frictiones adhibendae et sinapismi, interdum et cucurbitae sine scarificatu admovendae.

DE MORBO REGIO

QVI ἰκτερός GRAECE DICITVR.

C A P. CLXXXIX.

Morbus regius bilis vel flavae vel atrae per totum corpus effusio est. Arquatus igitur niger ex obstructione lienis, et cum humor melancholicus ad cutis summa

Cap. CLXXXIX. Cod. E. 9'92.

ἰκτερός] Galenus sec. loc. lib. IX. p. 291. Hippocrates de dieb. iudic. p. 26. et lib. II. de morb. p. 30. Rufus Ephes. lib. II. p. 58. Celsus lib. III. c. 24. Plinius lib. XI. c. 37. Caecilius Aurel. morb. chron. III. c. 5. Aretaeus morb. chron. lib. I. c. 15. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 90. Palladius de febr. c. 6. Paulus lib. III. c. 50. Jo. Chrysostomus in Psalm. VII. p. 561. ὥσπερ γὰρ ἰκτερός ἐκ αὐτοῦ γένοιτο, μὴ τῆς χολῆς διαρρέαγαις καὶ τὰς οἰκείας ὁρμὰς ὑπερβάσῃς.

ὥχρως] Codd. A. et C. ξανθῆς.

μέλας] Amatus Lusit. Cur. Medicinal. Cent. VII. cur. 69. Cod. E. ἡ μὲν μέλαινα.

χυμῶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· ὁ δὲ ὠχρὸς ἐπὶ ἐμφράξει
 τῆς χοληδόχου κύστεως· γίνεται δὲ καὶ δι' ἀμετρον θερ-
 μασίαν ἐκχολημένον τῷ αἵματι· γίνεται δὲ καὶ κριτι-
 κὸς ἰκτερος, ὅταν ἡ φύσις ἀπὸ βλάβης διώξῃ τὴν χολ-
 ῆν εἰς ἐπιφάνειαν. Γίνεται δὲ καὶ διὰ πόσιν δηλητηρίων
 Φαρμάκων, καὶ διὰ τὸν ἰὸν ἐξωθεν ἰοβόλον. Τέτρε κατ'
 ἀρχὰς φλεβοτομητέον, καὶ καθαρτέον· προποτισέον δὲ
 τρε ἰκτερικὰς σελήνας ἀφέψημα, ἢ ἀδιάντα, ἢ λαπάθρα
 ἢ ἐρπύλλων, ἢ ἀψινθία. διδόν δὲ καὶ τὸ σπέρμα τῶν χρυ-
 σολαχάνων ὅσον δραχμ. α'. μετὰ ὀρρογάλακτος, ἢ χρυ-
 σακτικῶν, ἢ ἀφεψήματι ἀριστολοχίας λεπτῆς ἢ ὑπερικῶν,
 ἢ ξρανθίων ἢ ἐρυθροδάνων. Δοτέον δὲ καὶ τὴν πικρὰν δι' ὀξύμελι-
 τος καὶ τὸν διὰ πικρῶν ἀμυγδάλων τροχὸν καὶ τῆς Θεοδώρη-

τον

ὠχρὸς] Cod. E. ἡ δὲ ὠχρὰ. περὶ pro ἐπὶ. Hippocrates de aëre
 etc. p. 177. de Phasianis: τὴν τε χροὴν ὠχρὴν ἔχουσιν, ὥσπερ
 ὑπὸ ἰκτέρεσσι ἔχομενοι. Esse autem colorem subviridem patet
 ex Alexandri Aphrod. lib. I. probl. 133. conf. Graevius Lect.
 Hesiod. c. 20.

χοληδόχου] Codd. A. et C. χολαῶδ.

γίνεται — γίνεται] Defunt in Codd. A. et C.

γίνεται — ἐπιφάνειαν] Delet Cod. E.

κριτικὸς] Codd. A. et C. κρητικὸς. Hippocrates Aphor. IV. 64.

βλάβης] subaud. τῶν σώματος, quod recte omittitur. Heliodorus
 lib. III. p. 141. ὁ αἷρ δι' ὀφθαλμῶν τε καὶ ῥινῶν — εἰς τὰ
 βλάθη διεικνύμενος. Aretaeus lib. I. de caus. chronic. c. XVI.
 p. 47. D. ὑγρὸν τε ἢ ψυχρὸν εἰς τὸ βλεφάρον περιόδου. leg.
 βλάβος.

διώξῃ] Codd. A. et C. διώξει.

τὸν ἰὸν] Exulat articulus e Codd. A. et C. Paulus ἐξωθεν ἐκ τι-
 νὸς ἰοβόλων.

ἀρχὰς] addunt Codd. A. et C. μὲν.

προποτισέον] Codd. A. et C. προσποτισέον. Cod. E. ποτισέον.
 Quod πρό et πρὸς frequenter adeo permutentur in scriptis ve-
 terum, culpam conjicit in librarios Marklandus ad Maximum
 Tyr. p. 721. quod has praepositiones eodem modo exarare
 solent.

ἐρπύλλων] Codd. A. et C. ἐρπύλλων.

summa effertur, nascitur. Qui vero a flava bile est, originem ex vesicae felleae obstructione trahit. Immoderata praeterea cruditas, cum sanguis biliosior redditur, hunc morbum excitare potest. Nonnunquam morbus regius, in morborum iudicationibus apparet, cum natura bilem e profundis corporis partibus ad summam cutem propellit. Fit quandoque etiam e noxii medicamenti potu, et ob virus extrinsecus a venenato animali illatum. His igitur inter initia sanguinem mittere et corpus purgare oportet; et in potu offerre decoctum apii, vel adianthi, vel rumicis, vel serpylli, vel absynthii. Praeterea atriplicis semen ad drachmae pondus cum sero lactis, vel chrysattico vel aristolochiae tenuis decoctum, vel hyperici vel lanariae herbae vel erythrodani. Danda praeterea picra cum oxymelite, et qui ex amaris amygdalis constat pastillus,

ῥον] non agnoscit Cod. A. nec C. ὅσον frequenter redundare notat Jerem. Hoelzelinus ad Apollonii Rhod. lib. I. vs. 183. conf. c. 37.

ὀρεσγάλακτος] Codd. A. et C. ὀρογάλακτος.

χρυσανθινῶ] Codd. A. et C. χρυσανθινῶ. Cod. E. χρυσανθινῶ. Apud Paulum editum χρυσανθινῶ, quae lectio proba videtur, ubi interpres vertit *chrysanthemum*. Ex nostro vocem hanc in Glossar. retulit DuCange p. 1764. sed nulla expositione illustratum. Vinum ita dicitur apud Trallianum lib. V. c. 4. p. 249. conf. Goupylus ad eum p. 14. et in primis Casp. Barthius Advers. lib. XV. c. 13. p. 810.

ἀφεψήματι] leg. ἀφεψήματος vel σὺν ἀφεψήματι. Cod. E. ἡ ἀφεψήματος ἡ.

ἐρυθροδάκ] Laudat hoc in casu plurimum Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. XXIX. p. 123.

δὲ ὀξυμέλιτος] Cod. E. σὺν ὀξυμέλιτι.

καὶ τὸν] Codd. A. et C. καὶ τῶν.

τρέχον] Codd. A. C. et E. τροχίσκον. Paulus lib. VII. c. 12. p. 223.

τον ἢ κινναμώμῃ θραχυ. α'. σὺν οἰνομέλιτι, ἢ σμύρνης
 κυάμῃ μέγεθος, μετὰ πεπéρεως ἴσῃ. Χολῆς δὲ ἔσης ἐν
 τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐλατήριον μετὰ γάλακτος γυναικεῖα
 ἔνσταζε τῇ ῥινί, ἢ κυκλαμίνῃ χυλόν, ἢ μελάνθιον σὺν
 ὄξει. Καταπλασέον δὲ τὸ σπλάγχνον τοῖς ἐμφράττεσιν
 οἷόν ἐστι ἀψίνθιον, κενταύριον, χαμαίδευσ, χαμαιπί-
 τυς, ἀριστολοχία σὺν κριθίνῳ, καὶ τηλίνῳ, καὶ λινόσ-
 περμον.

ΠΕΡΙ

ῥινί] *Plinius lib. XXVI. c. 1. morbo vero regio in nares con-*
iectum.

κυκλαμίνῃ] *Plinius lib. XX. c. 12.*

μελάνθιον] *Codd. A. et C. μελάνθης. Noster semper nigella ex-*
terne usus est, extimescens cum aliis, eius vim deleteriam,
vid. doct. Schulzii Toxicol. Veter. c. 10. p. 39. eamque inter
drastica retulit c. 18. 19. et 123. Seminis tamen eius vim au-
gendi lac nuper admodum in nutrice expertus sum, idque
propterea quoque celebrat Burggravius de aëre, aq. et loc.
Francofurt. p. 137.

τὸ σπλάγχνον] *Cod. E. τὰ σπλάγχνα.*

ἐμφράττεσι] *Leg. ἐκφράττεσι, ac ita Codd. A. et C.*

ἐστι] *Delent Codd. A. C. et E.*

lus, et theodoretus. Vel cinnamomi drachma cum vino mulso vel myrrha fabae magnitudine, cum pari piperis portione. Cum vero bilis in oculo apparuerit, elaterium seu succum cucumeris asinini, cum muliebri lacte naribus instillato, vel cyclaminis succum vel nigellam cum aceto. Cataplasmata vero visceri quae obstruunt sunt imponenda, ex absinthio, centauryo, chamaedri, chamaepyti, aristolochia cum farina hordeacea et foenugraeci et lini semine.

DE

πενταύριον] *Dioscorides* lib. III. c. 7. maius iubente *Plinio* lib. XXVI. c. 12. minus commendat *Apulejus* de virib. herb. c. 36.

χαμαιίδριον] Codd. A. C. et E. χαμαιίδριον.

χαμαιπίτυς] Codd. A. et C. χαμαιπίτυν.

ἀριστολοχία] Codd. A. et C. ἀριστολοχίαν et Cod. E. qui praepositionem σὺν praeterea delet. Non addidit noster, quam aristolochiam intelligit, nisi ex superioribus λεπτήν indicet, aut perierit hic sigla, qua diversae species in Codd. designantur. Janus Cornarius ad *Macri* lib. II. c. 12. *Recentiores Graeci medici, velut sunt Paulus, Aetius, Actuarius, rotundam et longam non ερογγύλην et μάκρην scribunt, sed notis utramque depingunt. rotundam per circulum, hoc modo ⊙ longam per duas longas obliquas lineas sic. //*

κρίθινον] Cod. E. κρίθινον καὶ τήλινον.

λινόσπερμον] Codd. A. et C. λινόσπερμον.

ΠΕΡΙ ΕΞΟΜΦΑΛΟΥ.

ΚΕΦ. ΡΓ'.

Στυπτηρίας χιτῆς δραχμ. ε'. τρυγὸς οἶνω δραχμ.
 η'. ῥόδων δραχμ. ε'. κηκίδων δραχμ. γ'. οἶνω λειώσας,
 ἐπιτίθει. "Εξωθεν ἐπιτιθέμενος σπόγγον ἐξ ὀξυκράτους,
 καὶ ἐπιδεσμῶν. ἄλλο. κηκίδων, βαλαυσίων, σιδίων,
 σφαίρας κυπαρίσσεως χλωρὰς σὺν οἶνω λειώσας ἐπιτίθει.
 κωνίαν, μάννης, ψιμμουθίαν, ὑκυσίδος χυλὴν ἀνὰ δραχμ.
 α'. σὺν οἶνω ἐπιτίθει.

ΠΕΡΙ

Cap. CXС. Cod. E. ρξή'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ ἑξοφάλου. Cod. E. ἐξ ὀφθαλμῶν.
Celsus lib. VI. c. 17. Paulus lib. III. c. 51.

χιτῆς] *omissum in Codd. A. C. et E.*

δραχμ. ε'] δραχμ. α'. Cod. E.

ῥόδων] *Paulus l. c. ῥοδίαν.*

κηκίδων] Codd. A. et C. κινίδος.

σπόγγον] Cod. E. σπόγγω.

ἐξ ὀξυκράτους] Cod. E. σὺν ὀξυκράτῳ.

ἄλλο] *Exulat e Codd. A. C. et E.*

σιδίων] Cod. A. σφενδίων. Cod. C. σφεδίων.

σφαίρας] *Plutarchus T. I. p. 330. τὰς λόγους αὐτῶ ταῖς κυπαρίτ-
 τοις ἀπεικάζε· καλοὶ γὰρ ὄντες, ἔφη, καὶ ὑψηλοὶ, καρπὸν ἔκ
 ἔχουσι.*

κυπαρίσσεως] Cod. A. κυπαρίσς.

χλωρὰς] Cod. A. χλοράς. Cod. E. χλωρά.

λειώσας] *abest a Codd. A et C.*

κωνίαν] Codd. A. et C. ὠνίαν. Cod. E. ὀνίαν. *Veteres cicutam in
 cataplasmatibus adhibuisse patet ex historia, quam refert Ori-
 genes contra Celsum lib. VII. p. 365.*

DE VMBILICO

PROMINENTE.

CAP. CXC.

Aluminis scissilis drachmae quinque, faecis vini drachmae octo, rosarum drachmae quinque, gallarum drachmae tres, ex vino tritae inducuntur. Extrinsecus vero spongia ex posca superimponitur et alligatur. Aliud. Gallae, balauftium, malicorium, cupressi globuli virides cum vino triti imponuntur. Quemadmodum cicutae quoque, mannae, cerussae, hypocystidis succi singulae drachmae cum vino in usum adhibentur.

DE

μάνης] Codd. A. et C. μάνις.

χυλῶ] Codd. A. et C. χυλόν.

δραχμ. α'.] δραχμ. δ'] Cod. E.

σὺν οἶνῳ] Sic cicutae virtus augebatur. *Plutarchus* T. I. p. 105. κατάπερ τὸν ἄκρατον ἄλλως βοηθῶντα πρὸς τὸ κῆναιον, ἀν ἐμμίξῃσι προσβάλλοντες αὐτῷ, κομιδῇ ποιῶσι τὴν τῷ Φαρμάκῳ δύναμιν ἀβοήθητον, ὅξέως ἀναφερομένην ἐπὶ τὴν καρδίαν ὑπὸ θερμότητος. Calorem cicutae vim infringere norat Socratis carnifex apud *Platonem* *Phaedon*. p. 161. cicuta enim rigore necabat eos qui conhauriebant, et pedetentim ad mortem ducebat, ut patet ex *Valerii* maximi lib. III. c. 6. 8. Contra ea *Plinius* lib. XIV. c. 5. et lib. XXV. c. 13. vinum cicutae vim temperare adfirmat, sic in cataplasmate cum vino aut aceto eam adhaere. *Aretaeus* cur. morb. acut. lib. II. c. 11. p. 113. B. conf. Hieron. *Moenialis* Var. Lect. lib. III. c. 4. Jac. *Grevinus* de Venen. lib. I. p. 11. nec vini usum moderatum interdicit iis qui extracto cicutae utuntur nobilis medicus *Störck* lib. II. de cicuta p. 201.

ΠΕΡΙ ΒΟΤΒΩΝΟΚΟΙΛΗΣ

καὶ ἐντεροκοίλης, καὶ ὑδροκοίλης.

Κ Ε Φ. ΡΓΑ'.

Ἄνω μὲν κατὰ τῆ βαβῶνος τῆ ἐντέρου μένοντος, βαβωνοκοίλη καλεῖται. Ὑγρὴ δὲ πολλῇ ἀθροισθέντος ἐν τῷ ὀρχέῳ ὑδροκοίλη καλεῖται. Σιδίων τοίνυν δραχμ. ι'. καὶ ὑποκυσίδος χυλὸν σὺν οἴνῳ λειώσας ἐπιτίθει προαναβάσας τὸ ἐντερον καὶ τριγόνῳ ἐπιδέσκει, ἐπίλυσε δὲ δι' ἡμερῶν ε'. ἄλλο. κυπαρίσσε σφαιρῶν ἑγΓ. ια'. κηκίδος ἑγΓ. α'. σιδίων ἑγΓ. ζ'. ταυροκόλλης ἑγΓ. γ'. μάννης λιβάνου ἑγΓ. ζ'. συμφύτῃ ῥίζης ἑγΓ. ζ'. νοχλίων σὺν τοῖς

Cap. CXCI. Cod. E. ρξθ'.

βαβωνοκοίλης] Leg. βαβωνοκήλης. ac sic Cod. D. Deest lemma in Cod. E. Cod. A. βωνοκοιλίας. Cod. C. βαβοκοιλίας. Celsus lib. VII. c. 18. Paulus lib. III. c. 53. Cl. Salmasius Epistol. lib. I. ep. 56. p. 126.

ἐντεροκοίλης] ἐντεροκήλης. Omittit hanc vocem Cod. A. Cod. C. ἐντεροκοιλίας.

ἄνω] Cod. E. ἄνω μὲν καὶ κάτω.

βαβῶνος] Cod. C. βοβῶνος.

βαβωνοκοίλη] Cod. A. βοβωνοκοίλη. Cod. C. βοβωνήλη.

καλεῖται — καλεῖται] Delet Cod. A. Sequitur apud Paulum: κάτω δὲ πρὸς ὄρχεον ἥδη κατενεχθέντος, ἐντεροκήλη προσαγορεύεται. quae verba apud nostrum revocanda videntur postliminio, accedit auctoritas Cod. E. ubi loco eorum quae ab ὑγρῇ neque ad καλεῖται desiderantur haec habet: κάτω δὲ πρὸς ἴχον (ὄρχεον emendat doct. CORES) κατενεχθέντος, ἐντεροκοίλη καλεῖται.

ὀρχέῳ] Leg. ὄσχεῳ. Cod. C. ἰσχίῳ.

ὑδροκοίλη] Cod. C. ὑδροκήλη καλεῖται.

σιδίων] Cod. C. σινιδίων. Cod. A. σὺν δίων.

δραχμ. ι'.] Codd. A. et C. addunt κηκίδος δραχμ. ε'. Cod. E. κηκίδων δραχμ. ι'.

καὶ ὑποκ.] Cod. E. copulam non agnoscit.

χυλὸν] Codd. A. et C. χυλῶ.

DE RAMICE INGVINVM,

INTESTINORVM ET VENTOSO,

CAP. CXCI.

Quando intestinum supra in inguine iacet, βαβωνοκοίλη a graecis, a nostris ramex inguinis appellatur. Copiosiore vero humore in testibus collecto, vitium graeci υδροκοίλην, nostri aquosum ramicem vocant. Malicorii igitur drachmae decem, et hypocystidis succus ex vino tritus imponitur, intestino tamen prius confricato et trigono ligatur et quinto dissolvitur. Aliud. Cupressi globulorum, gallarum singulae unciae, malicorii unciae sex, glutinis taurini unciae tres, mannae thuris, radicis symphyti singulorum semun-

H 2

cia,

προαναβάσας] Codd. A. et C. προαναμήζας. Paulus l. c. προανατρέψας. Leg. προαναβιβάζας, hoc est ut loquitur Caelius Aurel. chron. morb. lib. I. c. 4. p. 297. relocato. Hippocrates Mochlic. p. 24. dixit καταναγκάσαι ες εδρην, quod recte exposuit Erotianus Lex. p. 24. εις τὸν οἰκῶν τόπον. dixit etiam καθιερύσαι Praedict. lib. II. p. 82.

τριγώνω] Leg. τριγώνω. Cod. E. τρυγῆνα (sic) καὶ ἐπίδεσμα. Codd. A. et C. τριγώνω ἐπιδάστω, leg. ἐπίδεσμα. linteolum vocat Priscianus lib. I. c. 28. Cauterii τριγώνω ineminit Aëtius lib. III. c. 90. ac σμίλιον διγώνον habet idem l. c.

ἡμερῶν] idem praecipit Priscianus l. c.

ἄλλο] Carent Codd. A. et C.

κυπαρίσσε] Codd. A. et C. κυπαρίσσω. Ante hanc formulam in Cod. E. ponitur quod in fine huius capitis legitur ἄλλο. αἰλῶνς κ. τ. λ.

εγΓ. α'.] Codd. A. C. et E. εγΓ. α'. 5".

σιδιών] Cod. E. σιδίω, δραχμ. τὸ 5".

μόνης] Codd. A. et C. μόνης.

συμφύτε ῥίζης εγΓ. 5"] Haec non exhibet Cod. E.

τοῖς ὀσφράκοις ἐγΓ. α'. τὰ πρῶτα τρία σὺν οἴνῳ προλειώ-
σας, τὰ λοιπὰ ἐπιβάλλε. ἄλλο. ἀλόης, σιδίων, λιβά-
νῃ, ὑποκυσίδος χυλῶ, κόλλης τεκτονικῆς, πίσης, ἀσ-
φάλτῃ ἀνὰ ἐγΓ. ας". οἶνῃ τὸ ἀρκῶν. Πρὸς ὑδροκοίλας·
πεπέρεως κόκκοι ρ'. δαφνοκόκκων δραχμ. ή'. νίτρε
δραχμ. ή'. κηρῶ δραχμ. μ'. ἐλαίῃ τὸ ἀρκῶν.

Π Ε Ρ Ι Δ Ι Δ Τ Μ Ο Υ Κ Α Ι

ὀρχέε Φλεγμονῆς.

ΚΕΦ. ΡGB'.

Τῶ μὲν ὀρχέε Φλεγμαίνοντος, ἐκ τῆς ἀφῆς τὴν
πυρεάντῳσιν καὶ σκληρίαν, διαγινώσκομεν. Τῶ δὲ διδύ-
μῳ

προλειώσας] Codd. A. et C. λυώσας. Cod. E. λαιώσας. Jo. Chry-
sostomus T. I. p. 127. ἤδη προλεῖναι αὐτῷ βέλεται τὸν λογισ-
μόν. accedit adhuc propius ad nostrum ad epist. Pauli ad Phi-
lemon. Serm. II. p. 417. τοσέτοις δὴ προλεῖνας αὐτῷ τὴν
ψυχὴν, ὅδε εὐθέως ἐνέβαλε τὸ ὄνομα.

ἐπιβάλλε] Codd. A. et C. ἐπιβάλε. Hippocrates Hippiatr. p.
879. καὶ ἐπιβαλὼν ὅτι καὶ ἐλαίῃς οἶνῳ κοτύλην μίαν.

ἄλλο] non agnoscunt Codd. A. et C. Paulus lib. III. c. 53.

ἀλόης] Codd. A. et C. ἀλώης.

χυλῶ] Codd. A. et C. χυλόν.

κόλλης] Cod. C. κόλης.

πίσης] Cod. C. πίσης.

ὑδροκοίλας] Leg. ὑδροκήλας. Novum hic faciunt caput Codd. A.
et C. cuius lemma haec verba sunt, quae desiderantur in
Cod. E.

κόκκοι ρ'] Numerus exulat e Cod. E.

δαφνοκόκκων] Codd. A. et C. δαφνοκόκκων. Cod. E. δαφνικόκ-
κων.

δραχμ. ή'] Paulus δραχμ. π'. Quod ampl. Gisb. Cuperus epist.
ad Almeloventium in Syllog. Nov. Epistol. Norimb. Vol. I. lib.
II. p. 191. notat, a librariis nusquam tam frequenter, quam
in numeris, peccatum esse, id quoque in medicorum monu-
mentis

cia, cochlearum cum testis uncia. Ex his priora tria in vino laevigantur, et reliqua deinde adduntur. Aliud. Aloës, malicorii, thuris, succi hypocystidis, glutinis fabrilis, picis, bituminis, singulorum fescuncia, vini quod sufficit. Ad aquosum ramicem, qui hydrocoele dicitur. Piperis grana centum, baccarum lauri, nitri singulorum drachmae octo, cerae drachmae quadraginta, olei quantum satis est.

DE TESTICVLI ET

SCROTI INFLAMMATIONE.

CAP. CXCII.

Interiore testium sinu, quem ὄρχεον graeci, nostri scrotum vocant, inflammato, fervorem et durtiem ex tactu internoscemus. Vbi vero testiculus fue-

H 3

rit

mentis obtinere, vel nostri codices abunde commonstrant: nec in numeris tantum, verum etiam in dosi. conf. c. I.

δραχμ. η'.] Paulus δραχμ. κ'.

Cap. CXCII. Cod. E. ρθ'.

καὶ ὄρχεον] Cod. A. καὶ ἰσχῆρ, cum glossa superscripta λεπτῶ. Celsus lib. VII. c. 18. Paulus lib. III. c. 54. Cod. E. ἰσχῦς.

ὄρχεον] Cod. A. ἰσχίς. Codd. C. et E. ἰσχῦς. Cod. D. ἰσχεος.

ἀφῆς] Mox ψεύσεως, ac ita hanc vocem explicant grammatici vid. doct. Fischerus ad Aeschinis Axioch. p. 115. in Cod. A. superscriptum ψηλαφῆσεως. Cod. E. omittit ἀφῆς.

σκληρίαν] pro durtie noster iterum c. 207. et 209. de ulcere in capite alii medici usurpant. Remedia post Moschionem de morb. mulier. edita c. 6. p. 49. ὁμοίου δὲ ἐστὶν αὐτοῖς τὸ πάθος, ὅπερ καλεῖται χαιρίας. in margine legitur κηρίον, leg. σκληρία, quod firmat ipse auctor c. 7. p. 50. γίνεται δὲ καὶ ἔλακος ἄλλο ἐν τῇ κεφαλῇ, ὅπερ σκληρία καλεῖται.

μὲ Φλεγμαίνοντος ἔδὲ τῆς ψαύσεως ἀνέχονται, καὶ ἡ
 σιλήρια κατὰ βάθος ὑπαντᾷ καὶ πυρετὸς ἔσθ' ὅτε γίνε-
 ται. Τέτχες δὲ Φλεβοτομεῖν κατὰ τὸ σφυρὸν, καὶ κα-
 ταπλάσσειν κυάμινον ἄλευρον, μετὰ σαφίδων ἐκγεγαρ-
 τισμένων. ἄλλο. κυμίν, ἢ ἀσφοδέλ, ρίζαν ἐψήσας,
 καὶ λεάνας, σὺν κριθίνῳ κατὰπλασσε. ἄλλο. λινόσπερ-
 μον σὺν ἐψήματι, ἢ τῆλιν ἐν μελικράτῳ, ἢ κρίν, ρίζαν
 σὺν κριθίνῳ ἀλεύρῳ καὶ ἐψήματι, ἢ κριθιγέροντα, ἢ κο-
 ριαννὸν μετὰ σαφίδων, ἢ ὕσχυάμ, φύλλοις σὺν ἀλεύρῳ,
 ἢ κολοκύνθης ὠμῆς ξέσματα σὺν ἀλεύρῳ. ἄλλο. ἐλαίε
 ῥοδίν, κηρ, πιτυίνης ἀνὰ εὔγ γ'. κυμίν, εὔγ. ας".
 χρῶ δὲ τὴν ἀνέτην, καὶ τὴν διὰ χυλῶν ἐμπλαστρον.

ΠΕΡΙ

τῆς ψαύσεως] articulo carent Codd. A. et C.

ἀνέχονται Aeschines Axiocho. p. 153. τὰ δὲ παθήματα σοφισμάτων
 οὐκ ἀνέχεται.

κατὰ βάθος] Sedulo observabant veteres an dolor vel causa mali
 in profundo sita esset, conf. c. 6 et 189 ὅτι τὰ ἐνδοθεν τιττό-
 μενα τῶν ἐξωθεν προσβαλλόντων ἐστὶ χαλεπαίτερα — — σώματος
 δύναμιν καὶ ὑγίαν τῶν ἐξωθεν φρομένων τὰ ἐνδοθεν βλαστάνοντα
 νοσήματα μαζόνως λυμαίνεται, ut utar verbis Jo. Chrysostomi
 ad Psalm. IV. p. 536.

ὅτε] Codd. A. et C. ὅτι.

δὲ] Codd. A. et C. δὲ

καταπλάσσειν] Codd. A. et C. καταπλάττειν.

κυάμινον] Codd. A. C. et E. φαβάτινον

σαφίδων] Cod. E. σαφίδας ἐκγεγαρτισμένας.

ἄλλο] Codd. A. et C. καὶ κημίν. Cod. E. καὶ κυμίν et iungi-
 tur cum illis quae praecedunt.

ἢ] abest a Codd. A. C. at E.

ἄλλο λινόσπ.] Desiderantur haec in Codd. A. et C. usque ad ἢ
 κριθιγέροντα. Cod. E. λινόσπερμα.

κριθιγέροντα] Codd. A. et C. ἐριθιγέροντα. Cod. E. κριθιγέροντος.

κοριαννόν] Codd. A. et C. κοριάν. Cod. E. κοράκιον.

ὕσχυάμ] Codd. A. et C. ὄσχυάμ.

φύλλοις] Deest in Codd. A. C. et E. Paulus agnoscit et, addit
 κατὰπλασσε.

rit inflammatus, tum ne tactum quidem sustinent, et durities in profundo occurrit, et febris nonnunquam oritur. His igitur sanguis ex talo mittendus, et cataplasma imponendum ex farina fabacea cum uvis acinorum expertibus. Aliud. Cuminum vel hastulae regiae radicem coctam et cum farina hordeacea laevigatam inducito. Aliud. Lini semen cum sapa, vel foenu-graecum cum mulsa, vel radicem lilii cum farina hordeacea et sapa, vel senecionem, vel coriandrum cum uvis, vel alterci folia cum farina vel cucurbitae crudae ramenta cum farina. Aliud. Olei rosacei, cerae, resinae piceae, singulorum unciae tres, cumini uncia et semissis, utere et anetho, et quod a succis Diachylon dicitur emplastro.

H 4

DE

ἀλεύρω] Codd. A. et C. ἄλευρον.

κολοκύνθης] Codd. A. et C. κολοκίνθης.

ζέσματα] Codd. A. C. et E. ζύσματα. quam lectionem praefero conf. c. 104. 167. et 241. Anonymus de hydropobia p. 5. καταπλασέον — ἡ κολοκυνθίας ζύσματι.

ἄλλο] exulat e Codd. A. C. et E.

ἐλαίς] Cod. E. καίς.

πιτυίνης] Codd. A. et C. πιτήνης.

χυμίνε] Codd. A. C. et E. κημίνε. et addunt ὑοσκυάμεν χυλόν.

χεῶ δέ] Cod. E. χεῶ δὲ καί.

ἀνέτην] Ultima haec aliunde accepit noster, nam apud Paulum non leguntur. Codd. A. et C. καὶ τὴν εὐρετήν, quod aequè ignotum. Cod. E.

χυλῶν] Codd. A. et C. χυλόν. Cod. E. χυλῶ τὰς ἐμπλάσεις. Frequens in nostri Codicibus literae o et ω permutatio cuius rei et apud alios exempla occurrunt quam plurima. Galenus Prorept. c. XI. p. 53. καὶ ὅλως τὸν τῶ παλαιῷ λόγον, ὡς κορυβαντιῶντες, κατεγνώκότες. Leg. τῶν τῶ παλαιῷ λόγων, ὡς κορυβαντιῶντος. ultimum verbum non ad athletas referendum cum novissimo huius libelli editore, sed ad Coum senem.

ΠΕΡΙ ΓΟΝΟΡΡΟΙΑΣ

καὶ ὄνειρογμῶ.

Κ Ε Φ. Ρ Γ Γ'.

Ἡ γονορροία σπέρματός ἐστιν ἀκέρσιος ἀπόκρισις, συνεχῶς γινομένη, χωρὶς τῆς κατὰ τὸ αἰδοῖον ἐντάσεως. Γίνεται δὲ δι' ἀσθενεῖαν καθεκτικῆς δυνάμεως. Τέτχα δὲ ἐμβρέχειν τὸ ὄσχεον, καὶ σκέπειν δι' οἶνον καὶ μηλίναν, ἢ οἶνανθίναν ἐλαίαν, καὶ καταπλάσσειν τοῖς διὰ Φοινίκων καὶ μήλων, οἰνάνθης τέ, καὶ ἀκακίας, καὶ ὑποκυσίδος καὶ κηκίδων· ἐγκαθίζειν δὲ εἰς ἀφέψημα σχοίνων καὶ βάτταν, καὶ ῥόδων καὶ μυρσίνης, καὶ τῶν τοιούτων. τροφὰς δὲ ἀναξηραντικὰς προσφέρειν καὶ γυμνάσια ἄμετρα.

ΠΕ.

C a p. CXCIII. Cod. E. ροα'.

καὶ ὄνειρογμῶ] ονειρωγμῶ Delent Codd. A. et C. Celsus lib. IV. c. 21. Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 5. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 17. et chron. lib. II. c. 1. p. 347. in primis lib. V. c. 7. Priscianus lib. II. c. 11. Paulus lib. III. c. 55. Actuarius lib. I. c. 15. Jo. Langius Epist. Medic. lib. II. ep. 5. p. 515.

Ἡ γονορροία] Delet articulum Cod. E.

σπέρματος] Codd. A. et C. ἐπιβατός.

ἐντάσεως] Codd. A. et C. ἐντάσεως.

καθεκτικῆς] Codd. A. C. et E. τῆς καθεκτικῆς.

ὄσχεον] Codd. A. C. et E. ἰσχίον.

ὑποκυσίδος] addit Cod. E. καὶ ῥοαίς.

καὶ κηκ.] Codd. A. et C. καὶ ῥῶ καὶ κηκίδων.

ἐγκαθίζειν] Leg. ἐγκαθίστην, ac ita Codd. A. C. et E.

σχοίνων] Codd. A. et C. σχίνας. Vulgatae lectioni patrocinatur Sextus Empir. adv. Mathematic. c. 13. p. 62. παρασκευατικὸν πρὸς συνιστάσιν ἐστὶ τὸ τῆς σχοίνων σπέρμα.

DE SEMINIS PROFLUVIO

ET VENERIS INSOMNIIS.

CAP. CXCIH.

Gonorrhoea feminis est invita excretio, quae continuo absque tamen pudendi seu obſcaenarum partium tensione durat. Fit ex facultatis retentricis imbecillitate. His igitur ſcrotum irrigare oportet, et ex vino, oleo melino, et oenanthino tegere. Praeterea cataplasmatibus uti oportet, ex palmulis et malis coto-neis, oenanthae, acacia, hypocyſtide, et gallis. Inſi-dere denique oportet in decoctione iunci odorati ro-tundi, rubi, roſarum, myrthi et ſimilibus, et cibos offerre excicantes, et exercitiis vehementioribus uti.

H 5

DE

ἐὸδαν] Codd. A. C. et E. ἐξδία.

μυρίνης] Cod. E. μυρίνης.

προσφύγειν] abest a Codd. A. C. et E.

ἄμετρον] Codd. A. et C. ἀπερα μετρεῖν. Nam nullam habet ſpem ſalutis aeger, quem ad intemperantiam medicus hortatur, ut cenſet Seneca epift. CXXIII. De Theodoſio Paulus Diacon. lib. XII. p. 98. Exercebatur neque ad illecebras, neque ad laſſitudinem: ambulationibus cum eſſet otium, animum reſiciens. Baco Verulamius de augment. ſcientiar. lib. IV. c. 2. Exer-citationum ſpecies, quae in ſanitate tuenda plurimum pollent, nemo ex medicis, bene diſtinxit aut annotavit, cum vix inve-niatur aliqua inclinatio in morbum, quae non exercitatione qua-dam propria corrigi poſſit. Morbis renum globorum luſus con-venit, pulmonum ſagittatio, ſtomachi deambulationis et geſtatio. Atque aliis aliae. conf. tamen Plinius lib. XXVI. c. 3. et Ru-fus Ephes. de affect. rerum p. 14. Celfus lib. I. c. 1. ut hu-ius generis exercitationes cibique neceſſarii ſunt, ſic athletici ſupervacui. adde Prifcianum l. c. et Senecam Epift. XV. Forte apud noſtrum legendum γυμναſία μετρικα. A terminatione vo-cis praecedentis adhaeſit τὸ κ.

ΠΕΡΙ ΠΡΙΑΠΙΣΜΟΥ.

ΚΕΦ. ΡΓΔ'.

Πριαπισμός ἐστιν ἔντασις τῶν αἰδοίων, εἰς μῆκος ὀγκυμένη ἀκασίως. Γίνεται δὲ ὑπὸ Φυσώδους πνεύματος ἐξογκῶντος τὸ μόριοντιντόμενον τὸ πνεῦμα ἐξ ὑγρῶν, γλίχρων καὶ παχέων χυμῶν ὑπὸ θερμότητος μετρίας. Τάττης δὲ ποτίζειν ἀφ᾽ ἑσῆμα νυμφαίας βοτάνης, καὶ τῶν ἄνθ' σπέρματος, καὶ πήγανον χλωρὸν ἐσθίειν καὶ πίνειν· ἀγαθοὶ δὲ καὶ οἱ ἑμεστοὶ καὶ γυμνάσια καὶ τρίψεις πρὸς τὴν τῶν πνευμάτων διαφόρησιν.

ΠΡΟΣ

Cap. CXCV. Cod. E. ροβ.

πριαπισμός] Si hoc caput contuleris eum illis quae scripsit *Galenus* sec. loc. lib. IX. p. 307. intelliges clare, quomodo noster solitus sit excerpere illa tantum, quae ei a re sua esse videbantur. *Caelius* Aurel. acut. morb. lib. III. c. 17. et chron. lib. II. c. 1. et in primis lib. V. c. 9. *Alex.* lib. IX. c. 10. *Paulus* lib. III. c. 57. *Actuarius* lib. I. c. 15. *Priscianus* lib. II. c. 11.

ἐντασις] Codd. A. et C. ἐντασις.

ὑπὸ] Codd. A. et C. ἀπὸ.

ἐξογκῶντος — ἐξ] Desunt in Codd. A. et C.

μόριον] Glossar. Philoxeni p. 126. μόρια, τὰ αἰδοία, genitalia. Carm. Priapeium LXIX. vs. 17.

Huius et Alcinoi mirata est filia membrum.

Horapollo lib. I. c. 16. ἐκ δὲ τῶν μορίων αὐτῶν ὕδωρ ἐπιρρέειν ποιεῖσι. conf. c. 46. Particulam dixit *Theod. Priscianus* lib. 2. c. 11. partem corporis *Petronius* c. 112. ubi vide not. *Hypatus* de corp. hum. partib. p. 152. πόσθῃ, τὸ σπέρματόγονον μόριον.

DE PRIAPISMO.

C A P. CXCIV.

Priapismus est tensio pudendi praeter voluntatem in longum latumque intumescens. Fit ex flatulento spiritu, qui in tumorem attollitur et ab imbecillo calore ex humidis, viscidis, et crassis succis generatur. His in potu nymphaeae herbae decoctum dare oportet, et viticis, et rutam viridem in cibo et potu offerre. Vtilis etiam est vomitus et exercitationes, et frictiones denique ad flatuum discussionem.

DE

τικτόμενον] conf. c. 126,

γλίσχρῳ] Codd. A. et C. λίσχρον τέ.

χυμῶν] Desideratur in Cod. E.

νυμφαίας] Codd. A. C. et E. τῆς νυμφαίας. Dioscorides lib. III. c. 148. Plinius XXV. c. 7. et XXVI. c. 13.

σπέρματος] Codd. A. et C. τὸ σπέρμα. Cod. E. τὸ ἀγνὸν τὸ σπέρμα. Dioscorides lib. I. c. 136. Aelianus H. A. lib. IX. c. 26. Casaubonus Lect. Theocrit. c. 9. p. 261. Jo. Meurfius Graecia. Fer. lib. III. p. 158. Jo. Henr. Meibomius de usu flagrorum in re veneria p. 67.

πήγανον] Codd. A. C. et E. πηγάνη χλωρῶ. Schol. Nicandri ad Alexipharm. vs. 411. τὸ δὲ πήγανον παρὰ τὸ πηγνύσθαι τὴν γόνιν· ἐστὶ δὲ καὶ ἐπισχετικὸν τῆς συνιστίας, διὸ οἱ μνέμενοι αὐτῷ χρώνται. ubi frigitur cum butyro in sartagine suavissimus cibus est, quo ita delectabatur Iac. Cujacius, ut rutam faepissime comedebat teste Scaligero Scaligeran. prim. p. 145.

δὲ καὶ] Cod. E. delet καὶ.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΝ ΑΙΔΟΙΟΙΣ

ἔλκη.

ΚΕΦ. PGE'.

Χάρτος κεκαυμένος λεῖος, ἢ κολοκύνθη κεκαυμένη, προβρέξας οἶνω τὸ αἰδοῖον ἐπίπασαι, ἢ τὸν διὰ χάρτε τροχόν. ἢ ἀλόη λεῖα ἐπιπασσομένη, ἢ πομφόλυξ. Εἰ δὲ ὑγρότερα εἰσὶ τὰ ἔλκη, ἐπίπασαι πίτυος φλοιὸν λεῖον, ἢ λίθον αἱματίτην. Εἰ δὲ νομῶδες ἔσι τὸ ἔλκος, καταπλαττε Φακὴν μετὰ σιδίων δι' ὀξυμέλιτος. Χρησέον τροχίσκοις τῷ τε διὰ χάρτε, καὶ τῷ βιθύνῳ.

ΠΕ-

Cap. CXCV. Cod. E. ςογ'.

πρὸς] Codd. A. et C. πρὸς ἀναιδῶ ἔλκη. Vlcera foeda ex Venere memorat M. Raderus ad Martialis lib. VI. epigr. 37. p. 462. ex Plinio, cuius verba hactenus oculorum meorum aciem effugunt.

Χάρτος] Excerptum hoc caput ex Galeno sec. loc. lib. IX. p. 304. Paulus lib. III. c. 59. Codd. A. C. et E. χάρτης, quae vera est lectio, vid. Salmasius ad Tertillianum de palluo p. 320. conf. c. 12. et 37.

κολοκύνθη] Codd. A. et C. κολοκύνθη.

οἶνω] Codd. A. et C. ἐν οἶνω. Noster c. 4. προσβρέξας ὕδατι.

ἐπίπασαι] leg. ἐπίπασσε, ac sic Codd. A. C. et E. conf. c. 196. 199. et 201. Schol. Theocrit. ad Idyll. XI. vs. 1. Herodianus lib. I. c. 18. ὡς τὰς μὲν οἰεῖσθαι εἶναι χαλκῶς προϊόντι ἐπιπασσεῖσθαι.

τροχόν] Codd. A. C. et E. τροχίσκον.

A D C O L I S V L C E R A.

C A P. CXCIV.

Charta combusta contrita, et cucurbita concremata, vino prius pudendo absterfo, inspergitur, vel qui ex charta est pastillus. Eodem modo aloë quoque trita et pompholyx insperfae applicantur. Si vero ulcera humidiora fuerint, piceae corticem, in pulverem redactum, vel lapidem haematiten inspergito. Si vero ulcus depascendo serpit, lenticulam cum malicorio ex oxymelite inducito. Pastillis postremo, et eo qui ex charta est, et bythino utendum.

DE

ἀλόη] Codd. A. et C. ἀλάη.

εἰ δὲ] Codd. A. et C. οἱ δὲ.

ἐπίπασσαι] l. ἐπίπασσε et ita Codd. A. C. et E.

πίτεας] Codd. A. et C. πίτσας.

λεῖον, ἢ] defunt in Codd. A. et C. ἢ deest in Cod. E.

αἱματίτην] Orpheus de lapidib. c. XVIII. vs. 33.

Ἀνδρὸς τ' ἁδοίων ἄκος ἔσσεται ὅς κε πῖσι.

ιομῶδες] conf. Jo. Alberti ad ep. II. ad Timoth. c. XI. 17.

τροχίσκοις] τροχίσκον τὸν δὲ Codd. A. et C. Cod. E. δὲ τροχίσκον.

τῷ τε] Cod. E. τὴν τε διάχαρτην.

βιθίνῳ] Codd. A. et C. βυθίνῳ.

ΠΕΡΙ ΡΑΓΑΔΩΝ.

Κ Ε Φ. PG5'.

Ῥαγάδας δὲ τὰς ἐν αἰδοίοις καὶ ἔδρα ὠφελεῖ ῥιτίνη
 Φρυγῇ, σὺν ῥοδίνῳ λειωθεῖσα· ὠὺν, ὅπιον ἢ κίσσας
 Φύλλων ξηρῶν ἢ τέφρα, σὺν ῥοδίνῳ λειωμένη ἐν μολυβδαί-
 νῃ θυῖα, προσφερέσθω. ἄλλο. καδμίας κεκαυμένης ἔγΓ.
 β'. ῥόδων ἔγΓ. ζ'. ἐπιπασσαι, προαπρονίπτων οἶνω. ἄλ-
 λο. λιθαργύρης ἔγΓ. γ'. καδμίας ἔγΓ. β'. ψιμυθίς ἔγΓ.
 β'. λιβάνης ἔγΓ. ας". ῥοδίνης καὶ οἶνης τὸ ἀριζν. Πρὸς δὲ
 κονδυλώματα. Χαλκίτεως, ὑσσώπης, μυελῷ ἐλαφείας,
 βάττης Φύλλων μετὰ ἐλαίῳ ἴσα. Πρὸς δὲ Φλεγμονὴν αἰ-
 δοῖς. Ἀμπέλῃς Φύλλων ἀπαλῶν δραχμ. α'. ψιμυθίς
 δραχμ.

Cap. CXCVI. Cod. E. ροδ'.

περί] πρὸς ῥαγάδας. Cod. D. Cod. E. πρὸς ῥαγάδας.

Ῥαγάδας] Quaedam huius capituli debentur Galeno sec. loc. lib. IX. p. 305. Paulus lib. III. c. 59. Celsus lib. VI. c. 18. Florentinus Geopon. lib. V. c. 2. εἰ μὴ πάνυ εἴη λεπτή μηδὲ εἰς ῥαγάδας χαυνομένη. Diodorus sic lib. 1. p. 48. Isidorus Orig. lib. IV. c. 7. Ragades dicuntur. eo quod fissurae sint rugis collectae circa orificium ani. conf. Ramazzinus de morb. artific. c. 36. p. 254.

ῥιτίνη] ῥήτινη. Codd. A. et C. ῥητήνη.

ὠὺν] Codd. A. et C. καὶ ὠῶν καὶ. Cod. E. καὶ ὠὺν.

Φύλλων] Cod. E. φύλλα ξηρὰ.

ἢ τέφρα] Codd. A. et C. ἢ-

μολυβδαίνη] μολυβδίνη. ac ita Codd. A. C. et B. Unguenta in vasis plumbeis coquebantur teste Plinio lib. XIII. c. 2.

Θυῖα] Codd. A. et C. θεῖα. idem praecipit Priscianus lib. I. c. 30. nam mortaria ex lapide nigro fiebant, vid. Strabo lib. XVIII. p. 1161. conf. Scaligerana prima p. 66. Emenda Moschionem de morb. mulier. c. 2. p. 48. καὶ βάλε ἐνθα μολυβδίνῳ leg. καὶ κάλλε ἐν θυῖα μολυβδίνῳ. Jo. Langius Epist. Medic. lib. II. ep. 47. p. 709.

προσφερέσθω] Migrat hoc. verbum ex Codd. A. C. et E. quod ob-
 scure etiam vertit Martins neque rectius Guinterius: idem au-
 tem

DE SEDIS NATURALIVM QVE

RIMIS, QVAS GRAECI *ῥαγάδας* VOCANT.

C A P. CXCVI.

Rimas partium obscaenarum et sedis resina fricta, et cum oleo rosaceo trita iuvat, ovum item, opium, vel hederæ foliorum combustorum cinis, cum rosaceo tritus et in plumbea pila admotus. Aliud. Cadmiae combustae unciae duae, rosarum unciae sex, inspergito, vino prius absterfo. Aliud. Argenti spumae unciae tres, caduciae unciae duae, cerussae tantundem, thuris uncia una et semissis, rosacei et vini quantum satis est. Ad condylomata. Chalcitidis, hyssopi, medullae cervinae, rubi foliorum pares portiones cum oleo applicantur. Ad inflammationem colis, vitis foliorum tenerorum, drachma, cerussae drachmae quin-

tem est quod nostris formulis subscribere solemus. *D. usui*, pro quo noster dixit c. 188. καὶ διδῶ. Male hunc locum vertit ac interpunxit interpres.

ἄλλο] Deest ut saepe in Codd. A. C. et E.

καδμίας] Codd. A. et C. καδμία κενανμένη. ὅγ. γ'.

ἐπίπασσαι] Bene Codd. A. et C. ἐπίπασσε, et ante hoc verbum addunt ξηρόν.

οἶνον] Codd. A. et C. οἶνον.

ἄλλο] iterum exulat e Codd. A. et C.

λιθαργύρε] Priscianus lib. I. c. 30. p. 52.

ψιμυθίς — ἀρχῶν] ignorant Codd. A. et C.

βάτα — ἴσα] Migrant e Cod. E.

μετὰ] Codd. A. et C. μετὰ κηρωτῆς ἐλαίῳ.

ἴσα] Deficit in Codd. A. et C.

πρὸς δὲ φλ.] omissa particula δὲ, novum caput ῥοῆ. constituunt in Cod. E.

δραχμ. ε'. λειώσας, κατὰπλάσσε. ἄλλο. αἰίζων σὺν
ψιμυθίῳ, καὶ ὧν πυρὰ κατὰπλάσσε. Κατάντλει δὲ
θάλασσαν ψυχράν.

Π Ρ Ο Σ Θ Υ Μ Ο Υ Σ Τ Ο Υ Σ

ἐν αἰδοίοις

Κ Ε Φ. PGZ'.

Τέφρα κλήματος σὺν ὄξει καταπλασσομένη, ἢ
ἰτέας φλοιῶ τέφρα. ἢ ἐλατήριον μεθ' αἰῶν, ἢ σύκα
ἄγρια μετ' ὄξος ἐπιτιθέμενα, ἢ σμάριδος κεφαλὴ ταρα-
χυσά

ἄλλο] deest in Codd. MSS.

ψιμυθίῳ] ψιμυθίῳ. Codd. A. et C. ψιμυθίῳ. *Plinius* lib.
XXXIV. c. 18.

πυρὰ] Cod. E. κροκ. conf. c. 11. leg. πυρὴν. *Anonymus* de V.
S. p. 6. ἔασον μέγας ἂν γένηται πυρὴν ita recte edidit cl.
Grunerus cum Codex MS. πυρὸν haberet. πυρὸν simplicie est in
epigrammate *Antholog.* lib. I. c. 34. epigr. 17. et ita quoque
apud Jo. *Malalam* Chronogr. lib. XIII. p. 1. et apud *Hero-*
dotum lib. III. p. 269. codex unus πυρὴν habet pro πυρὴν.
Theophrastus H. Pl. lib. III. c. 11. καὶ λεπτὸν καὶ τῇ χροῇ
πυρὸν, ubi ed. *Basileus* in margine πυρὴν legit. Eandem
mendam apud *Schol. Nicandri* ad Ther. vs. 747. fustulit *Dar-*
naud Lect. Gr. lib. I. c. 15. p. 102. Qualis sit color iste do-
cet *Plato* *Timaëo* p. 68. πυρὴν δὲ, ξανθὴ τε καὶ φαιῶ κράσι
γίγνεται.

κατάντλει] Codd. A. et C. κατάντλιν. *Suetonius* lib. II. p. 289.

θάλασσαν] *Schol. Homeri* ad *Iliad.* A. vs. 314. φύσι δὲ τὸ ὕδωρ
τῆς θαλάσσης καθαρτικὸν ἐστίν. *Hieron.* *Mercurialis* Var. Lect.
lib. II. c. 26. Frequenter hac voce utitur noster, vid. index,
ad exemplum *Hippocratis* Coac. Praenot. 435.

Cap. CXCVII. Cod. E. ρος'.

τὸς] Articulum hunc non norunt Codd. A. C. et D.

κλήματος] Perperam Codd. A. et C. κλίματος. *Celsus* lib. V.
c. 28. *Paulus* lib. III. c. 59. Sarmentis focum instruebant
ver-

cerussae drachmae quinque tritae obducuntur. Aliud, Sempervivum cum cerussa et ovorum latea ad cataplasmatismis modum imponuntur. Marina etiam aqua superinfusa confert.

DE CARNOSIS NATURALIVM

EXCRESCENTIIS, QVAS Θύμης GRAECI VOCANT.

CAP. CXCVII.

Cinis palmitum cum aceto cataplasmatismis modo illitus, item salicis corticis cinis, vel elaterium cum sale, vel grossi cum aceto impositi, aut smaridis caput salsum crematum, cum pari sulphuris ignem non experti pon-

veteres, vid. Pollux lib. VII. c. 25. segm. 169. et ad eum Jungermannus. De medicis Macrobius saturnal. lib. VII. c. 16. p. 743. Medici in remediis concoquendis, magis sarmenis, quam ex alio ligno ignem requirunt. conf. Hippocrates morb. vulgar. lib. IV. p. 228. et lib. VI. p. 268. Plutarchus Sympos. lib. III. Quaest. 10. p. 658.

ἀλῶν] Codd. A. et C. μετὰ ἀλῶ ἐπιτιθέσθαι. Cod. E. μετὰ ἀλῶν ἐπιτιθέμενα.

ἕξες] addit Cod. E. καὶ νίτες.

σμάριδος] De hac voce consul. Munckerus ad Antonin. Liberal. c. X. p. 69. maris mediterranei incolam esse perhibet hunc piscem Samuel Dale Pharmacolog p. 410. sed capitur quoque mense Novembri in Rheno, ubi metropolin hanc praeterlabitur: caro eius recens candidissima et palato grata admodum.

ταριχηγὰ] Codd. A. et C. ταρχ. De virtutibus huius piscis continl. Dioscorides lib. II. c. 30. Plinius lib. XXXII. c. 11. Athenaeus lib. VII. c. 18. p. 313. Marcellus fides. de medicina e piscib. vs. 98. Kiranides p. 153. Manam vertit Lubinus Anthol. lib. I. c. 39. epigr. 7. ac sic alii quoque Maenam Joustionus Hist. Natur. lib. I. p. 82. Moena excusum apud Martialem lib. XI. epigr. 16. edit. Raderi. Capitur quoque in Rheno ac a piscatoribus nostratibus Meunen vocatur cont. Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 132.

χηρὰ καυθεῖσα μετὰ θείῃ ἀπύρῃ ἴσῃ, ἢ ὠπὸς συκῆς
 χριόμενος, ἢ ἡλιοτρόπιον σὺν οἴνῳ κατὰπλασσε.

Π Ρ Ο Σ Φ Λ Ε Γ Μ Ο Ν Η Ν

ἔδρας,

Κ Ε Φ. Ρ Γ Η'.

Ψιμυθίς δραχμ. δ'. πομφόλυγος ἔγΓ. α'. καδμίας.
 λιβάνη ἀνὰ ἔγΓ. α'. ἰντίβη χυλῆ, καὶ ῥοδίνη τὸ ἀρεῖν.
 ἄλλο. Ψίχας, κρόκον, ὅπιον λειώσας σὺν ἐψήματι ἐπι-
 τίθει. ἄλλο. ὑόσκυάμη φύλλων, ψυχῶν, ῥοδίνη ἴσα
 λειώσας ἐπιτίθει. ἄλλο πρὸς ῥαγάδας. λιθαργύρη ἔγΓ. γ'.
 συπτηρίας Λά'. χοιρεῖς σέατος τὸ ἀρεῖν. ἄλλο. πίσσης,
 κηρῆ, σέατος χοιρεῖς, μάννης λιβάνη, ἴσα τήξας,
 κρεῶ.

ΠΡΟΣ

ἴσῃ] Leg. ἴσον, ut semper noster et ita quoque Codd. et C. Cod.
 E. ἴσα. sic noster c. 198.

ἢ] deest in Codd. A. et C. pro ὠπὸς leg. ὀπὸς, ut recte Codd.
 A. C. et E. conf. N. Heinsius ad Ovidii Fast. lib. II. 263. et
 578.

ἡλιοτρόπιον] Cod. E. ἡλιερόσιον.

Cap. CXCVIII. Cod. E. ροζ'.

ἔδρας] Codd. A. C. et E. δακτύλων. Leg. δακτυλῖς, ut habet Cod.
 D. et coniecit etiam cl. CORES Pollux lib. I. c. 10. segm.
 Alexander Aprod. lib. I. Probl. 93. πάπυρον σφαιρώσαντες ἐμ-
 βάλλουσιν εἰς τὸν δακτύλιον. Paulus lib. III. c. 59.

Ψιμυθίς] Ψιμυθίς. Codd. A. et C. Ψιμυθίον.

καδμίας — ἔγΓ. α'.] Desunt in Cod. E.

χυλῆ] Codd. A. et C. χυλὸν.

ἄλλο] delet Cod. E.

ὅπιον] deest in Codd. A. et C. ut et sequens ἄλλο.

λειώσας] Cod. E. λύσας.

πρὸς ῥαγάδας] Caput novum in Codd. A. et C. et in E. ροή.

δραχμ. α'] Cod. E. δ'.

pondere, liquor item fici illitus, vel heliotropium cataplasmatis modo applicatum.

AD ANI INFLAMMATIONEM.

C A P. CXCVIII.

Cerussae drachmae quatuor, pompholygis, cadmiae, thuris singulae unciae, succi intibi et rosacei quantum satis est. Aliud. Micam, crocum, opium, trita cum lacte imposito. Aliud. Lutea ovorum cocta, opium, crocum psyllium, trita cum sapa inducito. Aliud. Alterci foliorum, micae, rosacei, singulorum pares portiones tritae eodem modo applicantur. Aliud ad rhagades. Argenti spumae unciae tres, aluminis scissilis drachma, adipis suilli quod sufficit. Aliud. Picis, cerae, adipis suilli, mannae thuris paribus portionibus simul contusis utitor.

I 2

DE

στάτος] Codd. A. et C. ἀξυγγίς. Cod. E. ἀξυγγίς. Adipem hunc nunc pretiosorem esse quam olim observat Corn. Tollins ad Cuinanium p. 346.

ἄλλο] deficit in Codd. A. C. et E.

στάτος χ.] abest a Codd. A. et C.

μάνης] Codd. A. et C. μάτης.

τήζας] interpretes contusis, nec distinctio ulla in Codd. MSS. Schol. Euripidis ad Hecub. vs. 434. κυρίως τὸ τήκεσθαι ἐπὶ χύματος λέγεται (ita Homerus, ut notat Porphyrius Homeric. Quaest. XXIX.), καὶ κηρῶ, καὶ τῶν κατ' ὀλίγον ἀναλίσκομένων. ἀναλύσας exponit Schol. Nicandri ad Alexiph. vs. 367. clarius Synesius ep. 141. p. 88. συντήζας τῇ τέχνῃ, καὶ ἓνα ἄμφω ποιήσας τὰς ἀντερωτάς. Cod. E. delet verba τήζας χερῶ.

ΠΡΟΣ ΕΞΟΧΑΔΑΣ.

Κ Ε Φ. ΡΓΘ'.

Φλεγμαινόντων τῶν ἐξοχάδων ποιῇ, ψιμυθία
 ἐγΓ. γ' λιθαργύρε ἐγΓ. β'. μασίχης ἐγΓ. γ', πομφόλυ-
 γος ἐγΓ. α'. ὑοσκυάμε χυλῶ τὸ ἀρνεῖν, καὶ ῥοδίνε.
 Ἀποφλεγμάντων δὲ ὄντων, κυπαρίσσε σφαίρια καυθέν-
 τα, καὶ λειωθέντα ἐπίπασσε, οἶνω προαπονίπτων· ἡ
 Φοινίκων ὀσῶν τὴν τέφραν, ἡ λεπύρων ὠῶν κατὰπλασ-
 σε, ἡ μελάνθιον λειώσας, κατὰπλασσε. ἄλλο. ἐλαίας
 ὀσῶ καύσας, καὶ κολοκύνθην καύσας ὁμῶ, λειώσας ἐπί-
 πλασσε.

ΠΡΟΣ

Cap. CXCI. In Cod. E. cohaeret hoc caput cum
 praecedenti sine lemmate.

Φλεγμαινόντων] Paulus lib. III. c. 59. ubi φλεγμαινόντων editum.

ποιῇ] Cod. ποίει. forte πάντα.

ψιμυθία] ψιμυθία. Codd. A. et C. ψιμυθία.

μασίχης] Codd. A. et C. μασίχη.

χυλῶ] Codd. A. C. et E. χυλόν.

ἀποφλεγμάντων] Codd. A. et C. ἀφλεγμάτων.

σφαίρια] Codd. A. et C. σφαιρίαι. Glossae Iatr. MSS. σφάγια
 (σφαίρια) κύκλοι κυπαρίσσε.

προαπονίπτων] Codd. A. et C. προνίψας. Cod. E. προαπονίψας.

ὠῶν] addit Cod. E. ἡ πριόκοκκα λειώσας.

κατὰπλασσε] leg. κατὰπασσε, sed ignorant hoc verbum hic Codd.
 A. et C. Cod. E. ἐπίπασσε.

μελάνθιον] Codd. A. et C. μελάνθη.

κατὰπλασσε] leg. κατὰπασσε.

ἄλλο] Deest in Codd. MSS.

ἐλαίας] Codd. A. et C. ἡ ἐλαίας. Ptolemaeus Hephaest. apud
 Photium Biblioth. p. 472. de Laide: ὡς τελευτήσοι ὅσῃν ἐλαίας
 καταπιῶσα Plutarchus T. I. p. 42. ὥσπερ ἐλαίαν τὸν ἀπὸ τῆς
 ἐλαίας, καὶ φηγὸν τὸν ἀπὸ τῆς φηγῶ καρπὸν ὁμωνύμως τοῖς
 φέρεσιν.

καύσας] addit Cod. E. ὁμῶ λειώσας ἐπίπασσε.

ὁμῶ] vid. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 1079. et ad lib.
 II. vs. 121.

A D E X C R E S C E N T I A S

A N I.

C A P. CXCIX.

Ad ani excrementas inflammatas hoc facit, cerussae unciae tres, argenti spumae unciae duae, mastiches¹ unciae tres, pompholygis uncia, succi alterci quantum satis est, cui rosaceum quoque adiiciatur. Si vero inflammatione carent, cupressi globulos combustos, et in pollinem redactos, inspergito, vino tamen prius absterfos, vel dactylorum ossium cinerem, vel testarum ovorum, et nigellam tritam ad cataplasomatis modum inducito. Aliud. Olivae ossa combusta et cucurbitae crudae, concremata, contrita applicato.

I 3

DE

καὶ κολοκύνθην] Cod. E. κολοκύνθην τρίψας ψιλὴν, ἐπίπασσε τὰς ἐξοχάδας, καὶ θεραπεύονται· πλήν ἔν ἐσι καυσικὸν καὶ ἐπίπονον. Videtur is cui debetur hoc additamentum κολοκύνθιδά legisse, nam quae tradit de cucurbita, non nisi de agresti adfirmare licet, ac multis in locis apud nostrum permutata fuit utraque planta, exemplo sit cap. 219. Pro ἐπίπασσε leg. ἐπίπλασσε.

ἐπίπλασσε] Corrig. cum Codd. A. et C. ἐπίπασσε.

Auctores hic Codd. A. et C. ἕτερον· βερωνίην λαβὼν ξηρὰν, καθαρὰν καὶ ¹ κάρβονα ἀνάψας ἔμβαλε, σωλήνα δὲ ἐπιθεῖς, κάρθισον ἐπάνω αὐτῷ τὸν πάχοντα· ἵνα ἐξ εὐθείας διὰ τῆς ἑδρας, ² ἢ τευτῷ ἀφεδρῶνος, ὃ καπνὸς εἰσέρχεται, καὶ ³ σαγῖον περιελήσας αὐτὸν, καλῶς ⁴ κατασφάλῃσαι, μὴ τὸν καπνὸν ⁵ ἐξωχῆσθαι· τῷτο ποίει πρῶτ' καὶ ⁶ ἐσπέρα ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις· καὶ εὐθὺς ⁷ θεραπεύεται· τὸ αὐτὸ δὲ ἐνεργεῖ καὶ πρὸς ⁸ ἐσωχάδας.

¹ κάρβονα] 1. κάρβωνα. Du Cange Glossar. p. 591. ² ἢ τευτῷ] leg. ἢ γὰρ τῷ. ³ σαγῖον] Du Cange l. c. p. 1322. ⁴ κατασφάλῃσαι] 1. κατασφαλῖσαι. ⁵ ἐξωχῆσθαι] 1. divisim ἐξωχῆσθαι. ⁶ ἐσπέρα] 1. καὶ εἰς ἐσπέραν. ⁷ θεραπεύεται] praesens pro futuro. ⁸ ἐσωχάδας] ἐξοχάδας. ut c. 126.

ΠΡΟΣ ΑΙΜΟΡΡΟΙΔΑΣ

ἐν ἔδρᾳ.

Κ Ε Φ. Σ'.

Τὰς μὲν ἔν τυφλὰς αἰμορροΐδας ἀναγομῶι κυκλα-
μίνῃ χυλὸς καταχρίόμενος. Πρὸς δὲ ἀμέτρως κινεμέ-
νας, πυρία δι ἀφεψήματος μυρσίνης, βάτῃ, ῥῆ, κηλί-
δων, ῥόδων, σιδίων, βαλαυσίων, συπτηρίας. ἄλλο. κη-
ρίῃ μελαντηρίας δραχμ. γ'. λιθαργύρε δραχμ. β'. κη-
κίδος δραχμ. α'. μύσιος δραχμ. α'. σέρεως δραχμ.
α'. προπυριάσας ἐπίπασσε ξηρόν. ἄλλο. μίσυος κεκαυμέ-
νῃ ἄγΓ. γ'. λειώσας χρῶ. χαλκίτιδος ἄγΓ. δ'. σέρεως
ἄγΓ. β'. χρῶ.

ΠΡΟΣ

Cap. CC. Cod. E. ροθ'.

πρὸς] Codd. A. et C. sine praepositione αἰμορροΐδας ἐνεδρα. Pau-
lus lib. III. c. 59. Cod. D. αἰμορροΐδας.

ἐν ἔδρᾳ] nam ut tradit Celsus lib. VI. c. 18. idque etiam in ore
vulvae foeminarum incidere consuevit.

τυφλὰς] hanc vocem et praecedentes μὲν ἔν ignorant Codd. A.
et C.

κυκλαμίνῃ] Laudat hunc succum ex Sennerto Franckenau Satyr.
Med. p. 460.

ἀμέτρως] Codd. A. C. et E. τὰς ἀμέτρως.

κινεμένας] leg. κενεμένας, ac ita Cod. E. et recte apud Paulum
excusum est: conf. c. 204.

δ'] Codd. A. et C. δ᾿.

βάτῃ] Apulejus de Vir. Herb. c. 89.

ῥῆ] Codd. A. C. et E. ῥοδίῃ.

ἄλλο] delent Codd. A. C. et E.

DE HAEMORRHOIDIBVS.

CAP. CC.

Caecas itaque haemorrhoides referat cyclaminis succus illitus. Ad eas vero quae immoderatus profluunt, fomentum ex myrthi decocto, rubi item, rhois, gallarum, rosarum, malicorii, balauftii, aluminis facit. Aliud. Cretae futoriae drachmae tres, argenti spumae drachmae duae, gallarum, myrsos, sereos, singulae drachmae. Haec pro fomento primum adhibentur, et deinde sicca insperguntur. Aliud. Myrsos combusti unciae tres, trito utitor, chalcitidis unciae quatuor, sereos unciae duae, utitor.

I 4

DE

κηρίον] Codd. A. et C. κηρίον. De suo hanc vocem addidit noster, quae carent exemplaria Pauli, nisi in suo exemplari additum invenerit ξήριον. Recentiorum more κήριον dixit pro ξήριον, pulvis. Sic c. 293. pro ὁ διοσπολίτης, Codd. A. et C. κηρὸς διοσπολίτης. conf. *Du Cange* Glossar. p. 625. Dubito an c. 215. κήριον etiam per ξήριον sit explicandum, quod sequentia suadere videntur. *Hippocrates* Hippiatr. p. 882. ἄλλο, κηρὸν ἀμμωνιακὸν, ξητίνην κ. τ. λ. vertit interpretes aliud. *Gummi ammoniacum* etc. distinguo: ἄλλο κηρὸν, et verto aliud siccum. *Ammoniacum*.

μύσος] Codd. A. et C. μίσος. Recte Cod. E. mendose σίσος. Turbata sunt, quae sequuntur in Codd. A. et C. hoc modo: μίσος κεκαυμένης ὕγ. γ. χαλκίτεος ὕγ. δ. σάρεως ὕγ. δ. ἀρσενίαν Γο. β. λεπίδος ὕγ. β. διαφυγῆς ὕγ. γ. λυώσας χεῶ.

λυσας χεῶ] ignorat Cod. E.

σάρεως] Cod. E. ῥώσεως.

ὕγ. β.] addit Cod. E. ἀρσενικίον ὕγ. β. διαφύγε ὕγ. λυώσας.

αἱμορροΐδας] Vapulabit noster *Riolano*, quod haemorrhoides morbum reputaverit, quem merito idcirco reprehendit Mart. *Bogdanus* apud Th. *Bartholinum* Epist. Medic. Cent. II. ep. 49. p. 565.

ΠΡΟΣ ΕΔΡΑΣ ΠΡΟΠΗΤΟΤΣΑΣ,

Κ Ε Φ, ΣΑ'.

Κηκίδος, ψιμυθίς, ἐρικῆς καρπῶ, ἀκανίας, βώλε
 ἴσα λεία προβρέξας οἶνω ἐπίπασσε. ἄλλο. τὸ ἔρον αὐτῶ
 τῶ νοσῶντος ἔτι θερμὸν προσαντλήμενον, ὦφελῃ. ἄλ-
 λο. κοχλίας καύσας, καὶ λειώσας σὺν λιβάνω, ἐπίπασ-
 σε. ἄλλο. χελώνης ὄσρακον καύσας ἐπίπασσε· ἢ ὄσρέα
 κεκαυμένα σὺν ῥοδίῳ λειώσας, ἐπίπασσε. ἄλλο. κηκί-
 δων, σιδίων, ῥῶ, λιβάνε ἀνὰ δραχμ. γ'. λιθαργύρε
 δραχμ. γ'. ἀκανίας τὸ ἴσον, ἐπίπασσε.

ΠΕΡΙ

Cap. ^a CCI. Cod. E. ρπ'.

πρὸς] Codd. A. et C. ἔδρας πρὸς πίπτει παθῶν. Celsus lib.
 VI. c. 18. Hippocrates Praedict. lib. II. p. 86. Paulus lib.
 III. c. 59. Cum non infrequenter podicis prolapsus a partu
 oriatur, voluit noster ut caput hoc praecederet illis, quae de
 morbis mulierum tradere moliebatur: conf. Bald. *Roussens* de
 morb. mulier. c. XXXV. p. 176.

κηκίδος] Codd. A. et C. κηκίδας.

ψιμυθίς] ψιμυθιον Codd. A. et C.

ἐρικῆς] Codd. A. et C. ἐρίκης.

καρπῶ] Cod. E. καρπὸν.

βώλε] Codd. A. et C. βέλε. Cod. E. βῶλον.

ἴσα] ignorant Codd. A. et C.

προβρέξας] Paulus l. c. προαπρίψας.

ἐπίπασσε] leg. ἐπίπλασσε, quod firmat Cod. E. 'qui habet ἐπί-
 χριε,

ἄλλο] Codd. A. et C. ἢ. Cod. E. delet hic et per totum caput.

AD PROCIDENTEM

A N V M.

C A P. CCI.

Gallarum, cerussae, ericae fructus, acaciae boli, singulorum par pondus, vino prius absterfis, tamen inspergitur. Aliud. Urina ipsius aegri adhuc calida affusa, iuvat. Aliud. Cochleas comburito et in pulverem redactas cum thure inspergito. Aliud. Testudinis cutem combustam inspergito, vel ostreas combustas, et cum rosaceo tritas eodem modo applicato. Aliud. Gallarum, malicorii, rhois, thuris, argenti spumae singulorum unciae tres, acaciae par pondus inspergito.

I 5

DE

ἔτι] Codd. A. et C. ἐπιθερμον.

προσαντλόμενον] Codd. A. et C. πρὸς ἀντλόμενον.

ῥοφελῶ] Paulus l. c. βοηθεῖ, ac hactenus Paulus.

ἄλλο] non agnoscunt Codd. A. C. et E. ut nec mox.

χελώνης] typosetae inadvertentia χελώσης legitur in ed. Martij. semel hic tantum noster testudinis meminit, an quod Graeci ab hoc animali abhorrent ut scribit Aug. *Busbequius* Epist. I. p. 76. adde Scaligerana secund. p. 590. venenatis adnumeratur in *Etymol.* M. v. Ἀμαζόνες. medicamentum ex sanguine eius parare docent *Aëtius* Tetrabibl. IV. ferm. I. c. 24. p. 685. et *Paulus* lib. V. c. 24. eius usum improbat *Erasistratus* apud *Dioscoridem* lib. VIII. c. 1. Testudines terrestres faeminas esse vult *Martialis* lib. XIV. epigr. 78. Cod. E. delet verba χελώνης — ἐπίπασσε ἢ.

ληώσας ἐπίπασσε] leg. ἐπίπλασσε. Codd. A. et C. ἐπίχρει.

δραχμ. γ'.] Codd. A. et C. εἴγ. γ'. et mox Cod. E. δραχμ. ε'.

ἐὸ ἴσον] Codd. A. C. et E. ζηρόν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ

μήτρων παθῶν, καὶ πρῶτον περὶ ἐποχῆς ἐμμηνίων.

Κ Ε Φ. ΣΒ'.

Ἡ ἐπιμήνιος καὶ θαρσις ἐπέχεται ταῖς γυναιξί, ποτὲ μὲν δι' ἐμφραξιν, ἢ μύσιν τῷ σομίᾳ ἢ χολίωσιν τῷ τραχήλῳ τῆς μήτρας. Μὴ κωλύσεως τοίνυν ἡλικίας, ἢ ἕξεως

Cap. CCII. Cod. E. ρπα'.

μήτρων] hactenus Codd. A. et C. περὶ ἐποχῆς ἐμμηνίων περὶ τῶν κατὰ τὴν μήτρων. Cod. D. lib. VII. c. 6. ut liber editus, sed pro ἐμμηνίων habet ἐμμήνων, ut Achilles Tat. lib. IV. p. 235.

πρῶτον] non agnoscit Cod. E.

ἐπιμήνιος] Cod. D. ἐμμηνος. Aelianus H. A. lib. VI. c. 36. Hippocrates de aëre etc. p. 68. Paulus lib. III. c. 61.

καὶ θαρσις] Demades Rhetor reprehenditur apud Athenaeum lib. III. c. 21. p. 99. quod mulierem ἀκαθάρτον dixerit, cui menstrua erant suppressa.

γυναιξί] more Hippocratis hac voce hic utitur pro θηλείαις vid. Sextus Empir. adv. Mathematic. lib. VII. p. 146 et Ev. Lucas cap. I. 28. sed ante Hippocratem hac voce eodem sensu usus est Hesiodus Op. et D. vs. 405. qui locus viros doctos exercitos habuit ut videre est apud Graevium Lect. Hesiod. c. X. p. 47. et Petr. Petitem Miscell. Observ. lib. II. c. 1. conf. Schol. Euripidis ad Orest. vs. 32 qui mire fluctuat. Ipse Tragicus l. c. vs. 1207.

τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξί θηλείαις πρέπον.

ubi τὸ θηλείαις elucidatio est τῷ γυναιξί, ut apud Homerum Iliad. B. vs. 325. ὄψιμον ὀψιτέλεστον ubi vid. Moschopulus et Iliad. Z. vs. 43.

πρηγὴς ἐν κοινήσιν ἐπὶ σώμα —

ubi Schol. [ἐπὶ σώμα δηλωτικὸν τῷ πρηγὴς. unde caute doct. Leunep analogia Ling. Gr. p. 230. γυνή foeminam nuptam opposita ad virginem maxime notat.

μύσιν] Cod. D. μύωσιν. et Cod. E.

χολίωσιν] Codd. A. et C. χολίω σὺν. Cod. D. optime σκολίωσιν. Cod. E. χολίωσιν. πλαγιασμόν dixit Actuarius lib. II. c. 56. adde Moschionem de morb. mulier. c. 14. et Aristotelem

DE VTERI AFFECTIBVS,

ET PRIMUM DE MENSIVM SVPPRESSIONE.

C A P. CCH.

Menstrua purgatio mulieribus supprimitur, interdum ob obstructionem, vel cum vulvae ostiolum con-
nivet, vel transpiratio impeditur in cervice matricis.
Itaque si aetas non prohibet, aut habitus, venam
opör-

lem H. A. lib. X. c. 1. Vocem hanc ignorant Lexica vul-
garia: *Blancardus* vero in *Lexico* p. 579. de spinæ dorsi di-
storsione eam adhiberi docet, et scoliasticus scribit, ut *Cod. E.*

μήτρας] Noster mox ὑσέρας dixit: quid vero differant hae voces
notavit *Aristoteles* H. A. lib. III. c. 1. p. 871. καλεῖται δὲ
τάτων τὰ μὲν, ὑσέρα καὶ δελφύς, ὅθεν καὶ ἀδελφὸς προσα-
γορεύσιν. μήτρα δὲ ὁ καυλὸς καὶ τὸ σῶμα τῆς ὑσέρας. *Codd.*
A. et C. pro τῆς μήτρας dant τὰς μήτρας.

το ἔνν] Exulat e *Codd.* A. et C.

ἡλικίας] De aetate. *Galenus* *Protrept.* c. XI. p. 55. ἔνιοι δ' ἐπὶ
πλέον ἡλυσιν ἡλικίας, ἀλλ' ὅδε αὐτοὶ γηρῶσιν. *Synesius*
ep. LX. p. 35. *Pindarus* *Pyth. Od.* IV. p. 73. *Polyaenus* lib.
IV. c. 6. p. 365. Jo. *Alberti* ad *Matth.* c. IV. 17. et *Kypke*
ad *Joann. Ev.* c. IX. 23. *Xenophon* *memorab.* lib. I. c. 4.
p. 14. Praecipit *Anonymus* de V. S. p. 37. παῖδιον ἑλάττω
τῶν δεκατεσσάρων ἐτῶν ὅκ ἐνδέχεται φλεβοτομεῖν. εἰ μήπως ἐσι
πολύαιμον καὶ κατεπαύσσει ἀσθένεια. quem numerum annorum
sedulo observabant veteres, unde *Callistratus* apud *Aegid. Me-
nagium* amoenit. *Juris Civil.* c. 22. p. 110. De minore qua-
tuordecim annis quaestio habenda non est. Qua aetate uterum
ferre poterant mulieres, quippe virgines iuniores viro nubebant.
Exemplo sit puerpera apud *Hippocratem* *Epidem.* lib. III. Sect.
II. aegrot. 12. p. 720. et *Anastasia* apud *Paulum* *Silent.* *Anthol.* lib. III. c. 23. epigr. 5. *Xenophon* *Oeconom.* c. 7. p.
36. ed. *Bachii.* nempe ubi annum XII. excefferant ut docet
Theophilus ad *Institut.* lib. I. tit. X. p. 61. quem morem ho-
die adhuc obtinere in Sicilia, adfirmat *Brydone* *Itiner.* *Siciliae*
T. II. p. 74. Exemplum foeminae quae annos XII. nata viro
nupsit est apud *Gruterum* *DCCLII.* 2. et alibi. masculi vero
ubi annos XIV. nati erant, se apud Romanos tunc bullam de-
ponebant. *Syonius* *Miscell. Erud. Anriquit.* Sect. IX. p. 299.
vid. *Arn.* *Vinnius* ad *Institut.* p. 44. et *Schultingius* ad *Ulpiani*
Tit. X. p. 604. *Epictetus* *Enchir.* c. 62. αἱ γυναῖκες εὐθὺς
ἀπὸ τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν κυρεῖαι καλεῖται. ad
quem locum vid. *Aegid. Menagius* *Amoenit. Juris Civil.*
c. 25.

ἔξωος, φλεβοτομητέον καὶ καθαρτέον διὰ τῆς κολοκύν-
θιδος ἱερᾶς· ἔπειτα πρὸ τῆς καίρεως τῆς καθάρσεως ὀλίγον
προποτιζέσθωσαν σμύρνην τρογλωτίδα ὅσον κυάμῳ μέ-
γεθος σὺν οἴνῳ, ἢ κασόριον διὰ μελικράτῳ, ἢ ἀφέψημα
ἀρτεμισίας, ἢ ἐλελίσφαικῳ μετὰ τὸ λετρὸν εὐθέως.
Παρελθέσης δὲ τῆς προθεσμίας, ἀπὸ σφυρῆ φλεβοτο-
μητέον, καὶ πάλιν τῇ ἱερᾷ χρῆσθαι καθάρσει. Ποτιζέον
ἢ δὲ ἱερὴν ἰλλυρικὴν ἀσάρεξ ῥίζαν, καὶ κασσίαν, καὶ δικτά-
μῳ ἀφέψημα, πάντα μετ' οἴνου ἐψώμενα, καὶ πινόμενα.
Προσέτω δὲ κάτω σμύρνα, ἀψινθίς χυλὸς, πηγάνῳ
χυλὸς, βδέλλιον, ἀριστολοχία μακρά, ἐλλέβορος, σκαμ-
μωνία. Ταῦτα ὑποβαλλόμενα ἀγασσιν ἑμμηνα, καὶ ἑμβρυα·
καὶ

φλεβοτομητέον] addit Cod. D. ἐν αὐτῇς.

τρογλωτίδα] Cod. D. τρωγγλίδα. Codd. A. et C. τροχλητίδα.
Leg. τρωγλίτιδα. vid. *Salmasius ad Solin.* p. 895. Cod. E.
σμύρνης τρωγλίτιδος.

ὅσον κυάμῳ] *Paulus* ἢ κυάμῳ, male.

διὰ] Cod. D. σὺν μελικράτῳ.

ἀρτεμισίας] ἀρτεμισίας.

ἐλελίσφαικῳ] Codd. A. et C. ἐλελιφάσκῳ.

μετὰ] Cod. D. μετὰ δὲ τὸ.

δὲ] omissum in Cod. D.

προθεσμίας] De hac voce egit *cel. Dorville ad Chariton.* p. 245.
ipse *Chariton* eam exponit lib. V. c. 4. p. 85. conf. doct.
Kypke et Elsnerus ad Epist. ad Galatas c. 4. 2. de menstruis
quoque *Aretaeus morb. chron.* lib. II. c. 11, p. 63. C.

καθάρσει] Cod. E. καθαρσίῳ.

ἰλλυρικὴν] Codd. A. et C. ἑλυρικὴν.

ἀσάρεξ] Codd. A. et C. ἀσᾶρεξ ῥίζην.

κασσίαν] Cod. D. κασίαν.

δικτάμῳ] Cod. E. ἢ δικτάμῳ. *Hippocrates de natur. muliebr.* p.
134. ubi δικτάμῳ editum: δικτάμων ut noster *Plutarchus* T.
III. p. 1793. et *Georg. Pisides Hexaëm.* vs. 916. Apud *Are-
taeum* δικτάμων quoque vulgatum cur. morb. acut. lib. I. c.
2. p. 79. quod non mutandum. conf. *Schol. Euripidis ad Hip-
polyt.* vs. 58. *Apulejus de vir. herb.* c. 63. *Salmasius de*
Homon. Hyl. Iatr. c. 38.

oportet incidere et hiera Diacolocynthidos purgari debent. Deinde paulo ante purgationis tempus potui danda myrrhae troglodytis, fabae magnitudine cum vino, vel castoreum ex mulla, vel artemisiae decoctum vel salviae statim a balneo. Sed ubi iam tempus statutum praeterierit; e talo sanguis mittendus, et rursus hiera purgari debent. Potui vero danda iris illyrica, asari radix, cassia, dictamni decoctum, singula in vino cocta et ebibita. Infra vero mirrha subiiciatur, item absinthii succus, et rutae, bdellium praeterea, aristolochia longa, veratrum, Icammonium. Haec ex parte inferiore in uterum indita menses ducunt, et foetum eliciunt. Cucurbitulas item inguinibus,

ἀφέψημα] addunt Codd. A. C. et E. ἢ ἐρυθροδάνης ἢ σιδηρεΐτιδος. ἀφέψημα. sed Cod. E. post σιδηρεΐτιδος addit ἕλξης.

ἐψόμενα] Codd. A. et C. ἐψόμενα.

προστέτω] Cod. D. πρόσθες. Cod. E. προστίθεται δὲ μετὰ σμύρνης.

σμύρνα] Cod. D. σμύρναν.

χυλός] Cod. D. χυλόν.

πηγάνη χυλός] delet Cod. E.

βδέλλιον] Codd. A. et C. βδέλιον.

ἀριστολοχία] Cod. D. ἀριστολοχίαν. vid. *Matthiolus* in *Dioscoridis* lib. III. p. 13. et *Wheelerus* *Itinerar.* T. II. p. 202.

ἐλλέβορος] Cod. D. ἐλέβορον.

ἐμμηνα] Adiectivum probum. *Sophocles* *Oed. Tyr.* vs. 1143. ubi vid. Schol. *Sextus Empir.* adv. *Mathemat.* p. 119. ἐπέχεσθαι δὲ τὴν ἐμμηνοῦ κατάρσιν. adde *Moschionem* de morb. mulier. c. 13, et *Porphyrium* de Abstin. lib. II. 50. p. 192.

ἐμβρυά] Puto haec dicere nostrum, quod partum faciliorem reddere crederet, nam cum religioni christianae addictus fuerit, illum de abortu procurando cogitasse non arbitror, licet inter veteres non defuerint qui scelus illud probarent, ut docuit *Petr. Petitus* *Miscell. Observ.* lib. III. c. 17. p. 185. De Romanis *Ovidius* *Nuce* vs. 23.

Nunc uterum vitiat, quae vult formosa videri.

conf.

καὶ σικύας κολλητέον τοῖς βεβῶσι καὶ τῷ ἐπιγαστρῷ,
καὶ πεσσὰς θερμαντικὰς.

Π Ε Ρ Ι Τ Π Ε Ρ Κ Α Θ Α Ρ Σ Ε Ω Σ

καὶ αἰμορροῦσας ὑσέρας.

Κ Ε Φ. ΣΓ'.

Γίνεται ὑπερκάθαρσις ταῖς γυναῖξιν, ποτὲ μὲν τῶν
καταμηνίων ἐπιτευνόντων, καὶ ἀθροώτερον, φερομένων
ποτὲ δὲ ἐξ ἀμβλώσεως, καὶ αἰμορροῦσιν ἰσχυρῶς, ὡς
πολλ-

conf. *Athenagoras Legat. pro Christian. c. 30. p. 135.* Faci-
nus hoc detestatur *Theophylactus Simoc. epist. XXX. ac addit*
ἴδι δὲ καὶ γῆν ἐπὶ σοὶ χαλεπαίνουσιν, καὶ παιδοκτονίας ποι-
νὰς ἔρατουμεῖσιν εἰσπράττεσθαι. Quae verba idcirco, adduco,
ut ostendam, cur auctor γῆν dicere maluerit, quam δίκην.
Respicit locum *Aeschyli Prometh. vinct. p. 29.*

ἐμοὶ δὲ μήτηρ ἔχ' ἅπαξ μόνον Θέμις,
καὶ Γαῖα πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
τὸ μέλλον ἢ κραίνοιο προτετεσπίκη.

Ad hanc ethnicorum opinionem forte etiam respexit *Lucas Act.*
Apost. XXVIII. 4. ἐν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλαττῆς, ἡ δίκη
ζῆν ἔκ εἶπεν. Sic terra mari opponitur: δίκη pro γῇ. *Ovi-*
dius. Ib. vs. 17. 170.

Respuet invisum iusta cadaver humus.

conf. *Aelianus H. A. lib. XII. c. 32.*

κολλητέον] Codd. A. et C. παρέχων. Cod. D. παρέχε. Cod.
E. παρέχων εἰς τὰς βεβῶνας.

τοῖς β.] Codd. A. et C. τὰς βεβῶνας καὶ τὸ ὑπογάστριον.

τῷ ἐπιγαστρῷ] Cod. E. τὸ ὑπογάστριον.

πέσσας] Codd. A. et C. πεσσῶν θερμαντικὰς. Cod. E. πετὰς
Genuinae lectionis vestigia hic latere suspicor et leg. apud no-
strum πέσσας τῶν θερμαντικῶν. conf. *Marklandus ad Maximum*
Tyr. p. 722. Quomodo conficiantur πεσσοὶ docet *Paulus l. c.*
et ad eum *Sebast. Astrucius p. 153.* Th. *Reinesius ad Petronii*
c. 73. p. 362.

Cap. CCIII. Cod. E. ρπβ'.

περὶ] Codd. A. et C. ὑπὲρ καθαρὰς αἰμορροῦσας. Cod. D. περὶ
ὑπερ-

bus, summoque ventri et pessos calefaciendi vi praeditos, admoveere oportet.

DE IMMODERATA PURGATIONE

UTERI ET SANGVINIS PROFLUVIO.

C A P. CCIII.

Immodica purgatio in mulieribus accidit, cum menstrua vel intenduntur, vel confertim feruntur, vel ex abortu, et tum laborant profluvio, ita ut saepe penu-

ὑπερκαθάρσιος καὶ αἰμορραγίας. Celsus lib. IV. c. 20. Paulus lib. III. c. 62. Frequenter hoc evenire mulieribus in Belgio foederato observat Corn. Trioen Obf. Medico-Chirurg. p. 49. ac culpam transfert in nimium studium munditiei.

ὑσέρως] deest in Cod. E.

ὑπερκαθάρσις] Codd. A. et C. ὑποκαθάρσις.

καταμηνίων] Aristoteles H. A. lib. VII. c. 1. καὶ τὰ καταμήνια καλέμενα καταρρέηνται· τὸτο δὲ ἐστὶν αἷμα οἷον νεοσφάκτων, ita legendus hic locus non νεόσφακτον, ut habet editio qua utor.

ἐπιτεινόντων] Plutarchus T. IV. p. 260. ἐπέτεινε γὰρ ὁ λιμός. Io. Chrysostomus Opp. T. I. p. 186. καὶ ὁ μόνον ἔδεν κερδαίνοντας ἐν τῇς ἀφάτης μακροθυμίας ἀλλὰ καὶ ἐπιτείνοντας, τὰ ἔλκη. et mox: ἵν' ἂν μὴ καὶ ἔτοι ἐπιτείνοντες τὰ ἀμαρτήματα. et p. 195. τὰ τραύματα ἐπιτεινόντας et p. 239. καὶ τὴν νόσον ἐπιτεινομένην pro qua mox αὐξανομένην dixit.

ἀθροώτερον] Codd. A. et C. ἀθροότερον. Cod. B. ἀθρόως. Καὶ hic iterum est τὰτέστιν conf. c. 3. et 32.

φερομένων] Codd. A. et C. φαινομένων. Cod. D. ἐπιφερομένων conf. c. 271.

ἐξ ἀμβλώσεως] iunctim Codd. A. C. et D. ἐξ ἀμβλώσεως. more in manuscriptis recepto, inquit doct. Fischerus ad Palaephati. c. 43. p. 97. Procopius Hist. Arcan. p. 46. Hippocrates de nat. pueri p. 19.

καὶ] ignorant Codd. MSS. Vind.

ἰσχυρῶς] Codd. A. et C. ἰσχυρῶς αἰμορραγῶσιν. Cod. D. ἰσχυρῶς Cod. E. ἰσχυρῶς αἰμορραγῶσιν.

πολλάκις κίνδυνον γίνεσθαι. καὶ δὲ μὲν πρῶτον τρίβειν
καὶ διαδεσμεῖν τὰ κῶλα ἀπὸ τε μαχαλῶν καὶ βαβάνων.
καὶ διδόναι πίνειν ὀξύκρατον καὶ προσαντλεῖν· ἐμβρέχειν
δὲ τὸ ὑπογάστριον ἐξ οἴνου, καὶ ῥοδίνου, ἢ μηλίνου, ἢ μυρ-
σίνου. τροφήν δὲ διδόναι τὴν σύφασαν· ποτισέον δὲ
ὑποκυσίδος χυλόν, ἢ ἀκακίαν, ἢ ὀμφακος ξηρόν, ἢ ῥέον,
ἢ σίσαμον ἐστίειν ἐκ ὀξύκράτου. σάμιον ἀσέρα, ἢ λη-
μνίαν. Ταῦτα σὺν ὀξύκράτῳ προσφερόμενα, τὰ γυ-
ναικεῖα σέλλει. ὑποκυσίδος χυλόν, ἢ ἀκακίαν, ἢ πολυ-
γόνου χυλόν, ἢ ἀρνογλώσσαν. Ἐπιθέματα δὲ διὰ φοινί-
κων καὶ κυδωνίων, προσεπιβάλλων σίδια, βαλαύσια, κη-
κίδας, μυρσίνην, ἀκακίαν, ὑποκυσίδα, βάτον, χοῖνον,
συπτη-

γίνεσθαι] *Paulus ἀπιγίνεσθαι.*

μὲν] Codd. A. C. et E. πρῶτον μὲν. Ex nostro emendandus *Paulus*. Recte vertit interpres *inprimis* vid. Th. *Reinesii* *epist.* 46. ad *Daumium* p. 129.

διαδεσμεῖν] *Paulus* διασφίγγειν. *Alcaeus* *Anthol.* lib. I. c. 11. *epigr.* 5.

Δὴ γὰρ ἀλκτοπέδαις σφίγγη χέρας —

ἀπὸ τε] Cod. E. ἀπὸ τῶν.

βαβάνων] Codd. A. et C. βοβάνων.

προσαντλεῖν] Codd. A. et C. πρὸς ἀντλεῖν. et sic quoque c. 201.

δὲ τὸ] Cod. E. δὲ καὶ τὸ.

τροφήν δὲ] Delent Codd. A. et C. δὲ. Cod. D. τε.

ἀκακίαν] Codd. A. C. et E. ἀκακίας.

ὀμφακος] Codd. A. et C. ὀμφακον.

ὀμφακος — ἀκακίαν] Desideratur in Cod. E.

ἢ ῥέον] Exulant haec ex Codd. A. et C. Cod. D. ῥαῖον.

ἢ σίσαμον] Nullus Orienti frequentior cibus quam sesamum, ad-
firmat Jo. Bapt. Porta apud *Weitzium* ad *Petronium* p. 7.
Oleum inde paratur, cuius noster meminit c. I. Abundat in
Sicilia teste Th. *Bartholino* *Epist. medicin.* Cent. I. ep. 51.
p. 214.

κῶλα] *Casaubonus* ad *Athenaei* lib. VIII. c. 9. p. 606.

ἐκ] ἐξ.

penumero periclitentur. Inprimis igitur extremi artus ab alis et inguinibus deligandi sunt, et posca in potu offerenda, et superfundenda, et imus venter ex vino, rosaceo, melino et myrtheo oleo fovendus, cibus sit adstringens, in potu vero hypocystidis succo utatur, vel acacia, vel omphacium aridum, vel rheum vel sesamum, et ex posca, vel samium asterem vel lemniam assumant. Praeterea quae sequuntur pari modo ex posca in usum adhibita, menses sistunt, ut est acacia, polygoni, vel plantaginis succus. Epithemata sint ex palmulis et malis cotoneis, adiectis insuper malicorio, balaustio, gallis, myrtho, acacia, hypocystide, rubo, iunco adorato, alumine. Emplastra conveniunt, et quod e salicibus constat, et ice-

ὄζυκράτῃ] *Cassius Quaest. Medic. LXII.*

ἐθίαν] Deest hoc verbum in Codd. A. et C. Cod. D. καὶ ἐθίαν.

λημνίαν] Cod. D. λήμνείαν σφραγίδα καὶ ταῦτα. Codd. A. et C. λημνίαν· πάντα,

προσφερόμενα] Mire hic discrepant codices: Codd. A. et C. πρὸς δὲ ταῖς διὰ γυναικῶν σέλλαι. Cod. D. προσθετὰ δὲ διὰ τῶν αἰδοῖς σέλλαι.

σέλλαι] Jo. Malelas lib. X. p. 307. καὶ ὑαλίσσης μετὰ τῆς πηγῆς τῆς αἱματος.

χυλὸν] Cod. C. χυλός.

ἀνακίαν] Codd. A. et C. ἀνακίας.

ἀρνογλώσσῃ] Auctiores hic codices MSS. Cod. A. ἀρνογλωσσὸν καὶ λημνίας σὺν πεσῶν. Cod. C. σὺν πεσῶν. Cod. D. λημνίας σφραγίς σὺν πεσῶν. Cod. E. χυλὸς τὸ ἀρχαῖον, ἢ λημνίας σὺν πεσῶν.

δὲ] deficit in Codd. A. et C.

χυδανίαν] Cod. E. χυδάνων.

προσεπιβάλλαν] Codd. A. et C. πρὸς ἐπιβάλλαν. Cod. D. προσεπιβάλλοντες. Cod. E. προσεμβάλλαν.

μυρσίην] Codd. A. et C. μυρσίνας.

βάτον] Codd. A. et C. βάτῃ, χοίνῃ, στυπτηρίῃ.

συπτηρίαν. Ἐμπλαστροι δὲ, ἥτε δι' ἰτεῶν καὶ ἡ ἰκέσιος.
 πεσσοῖς δὲ χρησέον. συπτηρίας χιτῆς, κηκίδος τὸ ἐντὸς,
 ἀκακίας τὸ ἀρχεῖν, καὶ σικύας κέφας κατὰ τὰς μαζὰς.
 ἦγεν τίθει, ἐγκάθιζε εἰς ἀφέψημα χοῖνε, μυρσίνων,
 ῥόδων, ῥάμνε, βάττε κυπαρίσσε. ἐγχυμάτιζε δὲ διὰ
 μητρεγχύττε ἀρνογλώσσε χυλὸν, ἡ πολυγόνε, ἡ σρύχ-
 νης, ἡ ὑποκυσίδος, ἡ ἀκακίας ἡ περδινίας.

ΠΕΡΙ

ἐμπλαστρον] Cod. E. ἐμπλαστρα.

ἥτε] Codices Vind. MSS. non habent.

ἡ ἰκέσιος] Perperam Cod. E. ὁ ἰκέσιος.

πεσσοῖς] Codd. A. et C. πεσσὸς.

συπτηρίας] Cod. D. συπτηρίαν. Τὸ χιτῆς vero omittunt Codd. omnes.

ἀκακίας] Auctiores Codd. A. et C. μάτης ἀνὰ δραχμ. δ'. ὧν λευκίθος, (Cod. B. λευκίθης) ἀρνογλώσσε (addit Cod. B. χυλὸν) τὸ ἀρχεῖν. Cod. E. μάτια ἀνὰ δραχμ. δ'. ὧν λευκίθων δ'. ἀρνογλώσσε χυλὸν τὸ ἀρχεῖν.

σικύας] Priscianus lib. III. c. 7.

μαζὰς] Cod. E. μασσὸς.

ἦγεν] Leg. ἦγεν τιθεῖς, ac sic est apud Paulum pro μαζὰς. Rufus Ephes. lib. I. p. 30. Hippocrates Aphor. V. 40. 50. 53. Coac. Praenot. 549. Oribasius Anatom. p. 216. Athenaeus lib. VI. c. 11. p. 245. Nemesius de nat. homin. c. 25. p. 209. Procopius apud Menagium Menagian. T. I. p. 349. Pollux lib. II. c. 4. segm. 163. sed verba illa ex glossa, in textum inrepsisse videntur: codices enim MSS. ea non agnoscunt. Vicio hoc etiam laborat Rufus Ephes. de part. Corp. Hum. lib. III. p. 69. ἔχσσι δὲ κοιλότηας ἔ διαμπερεῖς, βαθείας, αἱ κοτύλαι καλῶνται. Delend. βαθείας, quippe quod nil nisi glossema τῶ διαμπερεῖς. vid. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 37.

icessum, pessis denique utendum, aluminis scissi, gallarum interioris, acaciae quod sufficit. Praeterea cucurbitulae leves mammis admovendae, et infessus adhibendi, ex decocto iunci odorati, myrthi, rosarum, rhamni, rubi, insuper per uterinum clysterem infundito plantaginis succum, vel polygoni, vel solani, vel hypocystidis, vel acaciae, vel perdicii herbae.

K 2

DE

ἡγαν τῖθαι] Cod. E. ἐπιτίθαι.

ἐγκαθίζε] Cod. E. ἐγκαθίζε δὲ.

σχεῖν] Cod. E. δξυσχοῖν.

ῥάμιν] vid. *Bodaeus* ad *Theophrasti* H. Pl. lib. III. c. 12. p. 258. et *Carol. Neapolis* ad *Ovidii* Fast. lib. VI. vs. 130.

κυπαρίσση] Codd. A. et C. κυπαρίσση.

ἐγχυμάτιζε] Glossa interlinearis Codd. A. et C. χρίε.

μητρεγχύτη] Cod. A. μητραχήτη. Cod. C. μητραχύτη. Cod. E. μετεγχύτη.

σρύχνης] Codd. A. C. et E. σρύχνη. Posset tamen vulgata servari, cum constet recentioris aetatis graecos genera aliquando mutasse: sic λιβάνη pro λίβαχον, ut observat *Hemsterhuys* ad *Aristophanis* Plut. p. 235. sic dicitur βλασός et βλάση, ὁ χύτρος et ἡ χύτρα, ὁ φιάλος ac ἡ φιάλη, ὁ ὄροφος et ἡ ὄροφος, περδινία et περδίκιον. Nostri codices MSS. quam plurima subministrant exempla.

περδικίας] *Paulus* περδινία. Cod. A. περδικίας ρι, ubi glossa interlinearis ρα ἡ αἷματος. f. ῥίζα, δι' ἀνέματος. Cod. C. περδικίας.

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ

ῥοῦ

Κ Ε Φ. ΣΔ'.

Ὁ γυναικεῖος ῥῆς ῥευματισμός ἐστὶ τῆς ὑσέρας ἐξ ὅλης τῆς σώματος· τοιαύτην δὲ τὴν ιδέαν ἔχει τὸ κενόμενον, οἷον καὶ τὸ πλεονάζον τὸ μὲν ἐρυθρὸν ἀπὸ αἵματος, τὸ δὲ λευκὸν ἀπὸ φλέγματος· ὡχρὸν δὲ τὸ πικρόχολον μέλαν δὲ τὸ μελαγχολικώτερον. Ταύταις ἀρμόζει τρίψεις ὅλης τῆς σώματος καὶ διερεθτικά φάρμακα δίδόναι, οἷον σελήνην, καὶ ἀσάρε ἢ ἀδιάντη ἀφέψημα· κενῶν δὲ καὶ διὰ γαστρὸς ὅλον τὸ σῶμα, κατὰ τὸ πλεονάζον αἷτιον. Διδόναι δὲ πίνειν ἀνδράχνης χυλὸν, ἢ βαλαύσιον, ἢ βάττε τὸν καρπὸν, ἵππεριν, ὑποκυσίδα, ὀκίνη καρπὸν, σάμιον, ἀσέρεα, λημνίαν σφραγίδα, κοράλλον, αἱματίτην λίθον, πυτία

Cap. CCIV. Cod. E. ρπγ'.

περὶ] Hippocrates de morb. mulier. lib. II. p. 203. Aretaeus morb. chron. lib. II c. 11. Paulus lib. III. c. 63.

ῥῆς] Codd. A. et C. ῥῆς.

ῥῆς] Codd. A. et C. ῥῆς. Rufus Ephes. lib. I. p. 44. καταμήνιον δὲ αἱ ἐν ταῖς θήλῃσιν ἐπὶ μηνὶ αἱματώδεις ἐκκρίσεις· ὅταν δὲ λευκὰ ἐπιφέρηται, καταμήνιον ἔκκληται, ἀλλὰ ῥῆς.

ἐξ ὅλης] Cod. E. caret praepositione.

οἷον] omissum in Codd. A. et C. Leg. οἷαν.

τὸ πλεονάζον] addit Cod. D. ἐστίν. Articulum omittit Cod. E.

μὲν] Cod. D. τὸ μὲν γὰρ.

μελαγχολικώτερον] Codd. A. et C. μελαγχολικότερον. Desiderantur apud Paulum.

ταύταις] ac si praecessisset γυναιξὶ, sic iterum c. 208. ταύτας φλεβοτομητέον.

τρίψις] τρίψις. Codd. A. et C. τρίψεσιν, vulgatae favet Cod. D. Cod. E. optime τρίψις ἐν ὅλῳ τῷ σώματι.

DE FLVORE MVLIBRI.

C A P. CCIV.

Fluor muliebris destillatio est uteri e toto corpore. Eandem autem formam habet id quod excernitur, quam id quod exuperat, aliud enim rubrum a sanguine, aliud album a pituita, flavum aliud a flava, quemadmodum atrum ab atra bile apparet. His itaque frictiones totius corporis conveniunt, et medicamenta quae urinam movent, quale est apii et asari vel adianthi decoctum, danda. Totum praeterea corpus per infimam alvum evacuandum est, ratione habita causae exuperantis. In potu praeterea dandus portulacae succus, vel balaustium, vel rubi fructus, equisetum item, hypocystis, lentisci fructus, samius aster, lemnium sigillum, corallum, lapis haematites, coa-

K 3

gulum

διουρητικά] Cod. D. καὶ τὰ διουρητικά φάρμακα λαμβάνειν.

σελήνη] Codd. A. et C. recte σελήνη.

κατὰ τὸ] Cod. D. κατὰ τὸ. Desunt haec apud *Paulum*.

δὲ πίνειν] Cod. D. τὲ.

βαλαύσιον] Bene Cod. D. βαλανσίων.

τὸν καρπὸν] deest articulus in Codd. A. C. et E.

ἵππουριν] Codd. A. et C. ἵππουρις. Cod. E. ἢ ἵππουριν, ἢ.

ὑποκυσίδα] Codd. A. et C. ὑποκυσίδος, χοίνας καρπὸς. Cod. D. ἢ ὑποκυσίδος ἢ σκύνος ἄνθος, ἢ.

σάμιον] Codd. A. et C. σάμιος ἄσπερος, λιμναία σφραγίς.

λημνία] Cod. D. ἢ λιμνίον.

κοράλλιον] Cod. D. κοράλλιον.

αἵματίτην] Codd. A. et C. αἵματίτης λίθος.

πυτία λαγῶν, μύρτα, ὄμφακα ξηρόν, καὶ ὅσα ἐπὶ τῆς αἰμορροαγίας τῆς ὑσέρας εἴρηται ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ.

Π Ε Ρ Ι Φ Λ Ε Γ Μ Ο Ν Η Σ

ὑσέρας

Κ Ε Φ. Σ Ε'.

Ἡ φλεγμονὴ τῆς ὑσέρας διὰ πολλὰς αἰτίας γίνεται· καὶ γὰρ ἐκ πληγῆς ἢ ἐποχῆς ἐμμηνίων, ἢ ἀπὸ ψύξεως καὶ πνευματώσεως, ἢ ἐξ ἀμβλώσεως καὶ τοκετῶν διὰ κακὴν κύησιν. Παρέπεται δὲ αὐτῇ πυρετὸς ὀξύς καὶ ὀδύνη τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ σφαγγερία. Καὶ δεῖ ἐπὶ τούτων ἐμβροχαῖς κατὰ τὰ ἥτρα διὰ οἰνοροδίνε χρῆσθαι· εἴτα φλεβοτομητέον ἀπ' ἀγκῶνος, καὶ
κατα-

πυτία] Codd. A. et C. πιτύα. Codd. D. et E. καὶ πιτύαν.

μύρτα] Cod. D. καὶ μύρτα.

ὄμφακα] Codd. A. et C. ὄφρης ξηρὸς. Cod. D. καὶ ὄμφακον ξηρόν.

αἰμορροαγίας] Codices omnes αἰμορροαγίας ὑσέρας.

εἴρηται] Hic definit Cod. D. omittis quae in edito leguntur, pro quibus in Codd. A. C. et E. est ἐν τῷ πρὸ τούτου κεφαλαίῳ.

Cap. CCV. Cod. E. ρπδ'.

περὶ] Codd. A. et C. post ὑσέρας in lemmate addunt καὶ παρελίσσεως. Codd. D. et E. καὶ παρεγκλίσεως. Paulus lib. III. c. 64. Moschio de morb. mulier. c. 132. Bald. Roussens de morb. mulier. c. 33. Totum hoc caput, cum sequentibus capp. 206. et 207. integris desiderantur in Cod. E.: dimidia quasi pagina in MS. vacua relicta indicandi defectus gratia. CORES.

φλεγμονή] Cod. D. ἢ τῆς ὑσέρας φλεγμονή.

πληγῆς] ita obiit uxor Cambyfis apud Herodotum lib. III. p. 211. Domitia apud Suetonium lib. VIII. p. 692. et Regilla uxor Herodis Attici vid. Philostratus V. S. p. 555.

gulum leporis. myrthus, omphacium siccum, et quaecunque supra primo capite, de sanguinis profluvio ex utero dicta sunt.

DE INFLAMMATIONE

UTERI.

CAP. CCV.

Inflammatio uteri pluribus ex causis fit, modo enim ex ictu et mensium suppressione, modo ex frigore et inflatione, interdum etiam ex abortu et sinistra partus editione oritur. Hanc subsequuntur febris acuta, capitis dolor et oculorum et urinae stillicidium. Itaque in his fotibus in imo ventre ex vino et oleo rosaceo uti oportet, et sanguinem e cubito mittere,

K 4

et

ἐμμηρίων] Codd. A. et C. ἐμήνων. Epiphanius adv. Haeres. lib. I. p. 58. γυναικῶν δὲ διὰ τῶν κατ' ἐπισμὸν τῶν ἐμμηρίων. conf. p. 91.

ψύξεως] ita Cod. D. Codd. A. et C. iunctim ἀποψύξεως, qui verba sequentia delent.

καὶ πν.] Cod. D. ἢ πν.

τοκετῶν] Codices omnes Vind. τοκετς.

κύησιν] vertendum graviditatem. Athenaeus medicus apud Orisbasium Collect. lib. I. c. 3. p. 11. οἱ μὲν ἐν τῇ κυήσῃ κάλλιστοι κάρεις κ. τ. λ. Aelianus H. A. lib. IV. c. 31. κύειν δὲ πυνθάνομαι δύο ἐτῶν τὸν ἐλεφαντα.

αὐτῇ] nempe φλεγμονῇ. Codd. A. C. et D. αὐταῖς, nempe γυναιξὶ, καμνέσαις.

κεφαλῆς] Cod. D. ὀδύνη ὀφθαλμῶν καὶ τῆς κεφαλῆς.

καὶ δεῖ] Cod. D. δεῖ ἔν ἐπ' αὐτῶν ἐμβροχὰς κατὰ τὸ ἥτρον τιθέναι. διὰ] Codd. A. et C. ἢ διὰ.

εἰνοροδίνις] Veteres unguenta vino miscuisse docet. praeter alios Almeloveenius Amoenit. Theolog. Philolog. p. 172.

γύρεν] Cod. D. γύρει, rectius Codd. A. et C. γύρει. Philistia apud Athenaeum III. c. 30. p. 115. οἱ δὲ ἐν γύρεως ἄρτοι γινώμεται

καταπλασέον γύρυν ἀλεύρα μετὰ λινოსπέρμῃ ἢ τήλεως
 διὰ μελικράτῃ, ἐν ᾧ κωδία ἀφεψήθησαν· ἢ μελίλω-
 τον, καὶ ψύλλιον σὺν λεκίθοις ὧν ὀπτῶν καὶ ῥοδίνῃ κα-
 τάπλασσε· ἔπειτα κηρωτὴν ναρδίνην, ἢ κυπρίνην ἐπιτί-
 θει. Ἐγκαθισμοῖς χρῆσέον δι' ἀφεψήματος τήλεως,
 λινοςπέρμῃ, μαλάχῃς, ἀρτεμισίας, ἐλαίῃ. ταῦτα χλια-
 ρὰ ἔσω. Πεσσοῖς δὲ χρῆσέον, σέκτος χηνεῖς, ἢ ὀρνιθίς
 δραχμ. δ'. κηρωτῆς ῥοδίνῃς ἑγΓ. β'. ὧν λεκίθων ἑγΓ.
 α'. κρόκῃ δραχμ. α'. σμύρνης δραχμ. σ'. ὀπίῃ δραχμ.
 α'. ἄλλο. ὀπίῃ δραχμ. β'. τήλεως χυλῶ, γάλακτος,
 ὧν λεκύθων ἐφθῶν τὸ ἀρκῆν.

ΠΕ-

νόμιοι κακοχυλότεροι τέ εἰσι. Geoponici lib. XX. c. 30. et
 32. Glossar. Philoxeni p. 42. γύρις, pollen, polles. Du Cange
 Glossar. p. 2. 270.

καταπλασέον] Cod. D. καταπλάττειν.

λινοςπέρμῃ] Codd. A. et C. λινόςπέρμα.

διὰ] Codd. A. et C. μετὰ.

μελίλωτον] Codd. A. et C. μελιλώτων. Cod. D. μελίλωτα καὶ
 ψύλλεον.

καὶ ψύλλιον] Codd. A. et C. ψύλλιον κατάπλαττε, omittis reliquis,
 Cod. D. σὺν λεκυνθ. ὧν ὀπτῶν, καὶ ῥοδίνῃ ἢ φοίνικας μετὰ κηρίνῃ
 καὶ ψύλλῃς τηθέναι. quae sequuntur usque ad ἔγκαθισμοῖς
 ignorat.

ἐγκαθισμοῖς] Codices MSS. ἐγκαθισμοῖς δὲ.

ἐλαίῃ] Cur infessio vel balneum in oleo hodie negligatur, cau-
 sam in sumptus nimios coniecit experientissimus Jac. Sims prae-
 fat. ad Anonymi fragmentum de hydrophobia p. 2.

et cataplasma admoventum, ex polline farinaceo cum lini semine, vel foenugraeci ex mulsa, in quo papaveris capita sint decocta, vel fertula campana et psyllio, cum ovorum testorum luteis et rosaceo. Denique ceratum nardinum quoque et cyprinum imponendum, et infellus adhibendi tepidi ex foenugraeci decocto, lini semine, malva, artemisia, oleo. Pelli vero utiles sunt. Adipis anserini vel gallinacei drachmae quatuor, cerati rosacei unciae duae, luteorum ovorum uncia, croci drachma, myrrhae drachmae semissis, opii drachma. Aliud. Opii drachmae duae, succi foenugraeci, lactis, ovorum luteorum coctorum quantum satis est.

K 5

DE

ἐξω] exulat e Codd. MSS.

πεσσοῖς] Cod. A. πεσοῖς. δὴ. Cod. C. πεσοῖς δὲ χρισεῖον.

λεκίθων] Codices λεκηθων.

κρόκω] Codd. A. et C. κρινω Γο. α'.

δραχμ. 5".] Cod. D. ε'γΓ. 5".

δραχμ. α'.] Codd. A. et C. δραχμ. β'. Cod. D. ε'γΓ. β'.

ἄλλο] migrat e Codd. MSS.

χυλῶ] Cod. D. χυλόν.

λεκηθων] Codices λεκηθως ἐφθῶς τρεῖς.

ΠΕΡΙ ΕΛΚΩΣΕΩΣ

ύσέρας.

Κ Ε Φ. Σς'.

Ἑλκᾷται πολλάκις ἡ ύσέρα διὰ δυστοκίαν, ἢ ἐμβρυαλίαν, ἢ Φθοράν, ἢ ἀπὸ Φαρμάκων δριμέων, ἢ ὑπὸ ῥεύματος, ἢ ἐξ ἀποσήματος ῥαγέντος. Ῥυπαρᾷ μὲν ὄντος ἑλκῆς, πτισσάνης χυλὸν μετὰ μέλιτος ἐγκλυσέον, ἢ μελίκρατον ἐψημένης ἐν αὐτῷ τήλεως, ἢ μαλάχης, ἢ Φαιᾷ. Πρὸς δὲ τὸ μᾶλλον ἀνακαθάραι πρασίη ἢ ὀρόβη, ἢ ἱρεως ἀφέψημα σὺν μέλιτι· πεσσὸς δὲ ἔσω κρόκος λειζόμενος μετὰ γυναικείᾳ γάλακτος, εἴτα ἀναληφθεὶς κηρωτῇ ῥοδίνῃ μετὰ χηνείᾳ σέατος ἐγχρίεται κροκιδί· καλὸν δὲ καὶ τὸ δι' ὠῶν καὶ κρόκῃ, καὶ ῥοδίνῃ, καὶ χηνός σέατος, καὶ ἐλαφαίᾳ μυελᾷ σκευαζόμενον. Καταπλα-

Cap. CCVI.

περὶ] *Celsus* lib. IV. c. 20. *Aretaeus* morb. chron. lib. II. [c. 11. *Paulus* lib. III. c. 66.

ἐμβρυαλίαν] ita enim recte codices MSS. De instrumentis veterum aptis ad hanc operationem consule *Hebenstreitii* *Palaeolog.* Therap. p. 702.

Φθοράν] sic c. 209. διαφθοράν maluit *Phalaris* epist. 78. intelligit autem ex medicamentis φθορίοις aut ut ipse explicat acrioribus nam ἢ hic ut saepe apud nostrum est ἢ γὰρ. Frequens usus horum medicamentorum apud veteres, licet scelus illud damnarint merito philosophi, ut *Phavorinus* apud *Gellium* N. A. lib. XII. c. 1. et patres ecclesiae. *Clemens* Alex. Paedag. lib. II. c. 10. p. 194. C. φθορίοις συγχρώμεναι φαρμάκοις ἐξανάλισκον αἷμα τῷ ἐμβρύῳ τὴν φιλανθρωπίαν, ubi forte leg. ἐξαμβλίσκον, *Minutius* Felix c. 30. p. 308. ed Gronov. De Theodora vid. *Procopius* Hist. Arcan. p. 76. πάντα μὲν ὥσπερ (!. τοῖσπερ) ἀμβλίσκον εἰώθει ποιεῖν, neque haesitavit *Phalaris* l. c. hortari *Stesichorum* ut laudibus celebraret Clearistam tali medicamento interentam. Plura collegit Petr. *Petitus* Miscell. Obs. lib. III. c. 16. Neque semper medicamentis herbisve hoc facinus patrabant sed et instrumentis. *Ovidius* Amor. lib II. eleg. XIV. vs. 38.

Saepe suos utero quae necat ipsa perit.
eius rei exemplum adtulit *Guido* *Patinus* in *Patinianis* p. 79.

DE VTERI EXULCERATIONE.

C A P. CCVI.

Vterus saepe exulceratur, idque vel ob partum difficilem, vel foetus extractionem vel corruptionem, vel ob medicamenta acria, vel fluorem aut abscessum ruptum. Cum igitur sordidum fuerit ulcus, pitifanae cremore cum melle vel mulsa, in qua vel foenugraecum vel malva, vel lenticula sit decocta, abluito, et ut melius purgetur, marrubii vel ervi, vel iridis cum melle decocto. Pessus esto, crocus cum muliebri lacte laevigatus, et cerato rosaceo exceptus, cum adipe anserino inungitur linteolo. Egregium vero est etiam, quod ex ovis, croco, rosaceo, adipe anserino et cervi medulla praeparatur medicamentum. Extrinsecus
vero

ἀπὸ] *Paulus ὑπὸ*, ac sic quoque Codd. MSS.

δριμέων] Codd. A. et C. δρυμαίων.

ἢ ἐξ] ἢ exulat e Codd. A. et C.

ὄντος] Codd. A. et C. ὄντως τῷ ἔλκυσ.

πτισσάνης] Codd. A. et C. πτυσάνης.

ἐγκλυσέον] Cod. D. κλυσέον. Apud *Paulum* male ἐγκλυσέον.

ἐψημένης] Codd. A. et C. ἐψημένε.

μελίκρατον] *Paulus* μελικράτῃς. Cod. D. ἢ μελίκρατρον ἐν ᾧ τί-
λεως ἢ μαλάχης, ἢ φυακὸς ἀφεψεῖται.

μᾶλλον] hoc est facilius, ita *Alexander Aphrod.* lib. I. probl. 62.
διὰ τί μᾶλλον κλίμακα κατίεμεν. conf. c. 36.

ὀρόβῃς] Cod. D. ὀροβίς.

εἴτα] migrat e Codd. MSS.

ἀναληφθεῖς] *Paulus* ἀναληφθεῖς. Codd. A. et C. ἀναληφθῆς.

χηναίς] Codd. A. et C. χοιραίς.

ἐγχεῖται] Verba ἐγχεῖται κροκύδι migrant e Codd. MSS.

δὲ καὶ] abest a Codd. A. et C. δὲ.

μυελῷ] Cod. D. μυελὸς. *Hippocrates* de natur. muliebr. p. 132.
Solinus c. 22. p. 187.

πλασέον δὲ ἔξωθεν ἄρτον σὺν οἰνομέλιτι καὶ ἐλαίῳ, καὶ
 ἀλθαίᾳ καὶ τήλει, καὶ φοίνιξι. Ἐὰν δὲ νομὴ ἐστὶ μετὰ
 φλεγμονῆς, καὶ ἐνετέον χυλὸν ἀρνογλώσσε ἢ σρύχνε,
 ἢ πολυγόνε, πρῶτον μὲν καθ' ἑαυτὰ, ὕστερον δὲ σὺν
 οἴνῳ αὐσηρῶ. Ἄνευ δὲ φλεγμονῆς τῆς νομῆς ἄσης, ἐνε-
 τέον ἀφέψημα σιδίων, ῥόδων, κυπαρίσσε σφαιρίων,
 μηλοκυδώνων, βάττε, μύρτε, ρήνε, δι' οἶνε σύφοντος.
 ὕστερον δὲ καὶ συπτηρίαν, ἀνακίαν, λύκιον ὑποκυσίδα· ἐκ
 τῶν δὲ αὐτῶν ἀφεψημάτων ἔσωσαν καὶ ἐγκαθίσματα.
 ἐνετέον δὲ καὶ τὸ διὰ χάρτε καὶ τὸ ἀνθηρόν.

ΠΕ.

καταπλασέον] Verba καταπλασέον δὲ ἔξωθεν ἄρτον, omittuntur
 in Codd. A. et C.

οἰνομέλιτι] Codd. A. et C. ὕδρομέλιτι.

ἀλθαίᾳ] Codd. MSS. ἀλθαίας καὶ τήλεως καὶ φοινίκων.

ἐὰν δὲ] abest a Codd. MSS. δὲ.

ἐνετέον] Excusoris culpa apud Paulum ἐνετέων.

ἀρνογλώσσε] Apulejus de vir. herb. p. 18.

καὶ] Copulam omittit Cod. D.

πολυγόνε] Paulus addit σέρεως.

ἐαυτὰ] Codd. A. et C. cum Paulo αὐτὰ.

φλεγμονῆς] addit Cod. D. ἐνετέον.

νομῆς ἄσης] Paulus φλεγμονῆς κατεπαγέσης, de νομῇ vid. Gale-
 nus sec. loc. lib. IX. p. 300.

vero ad modum cataplasmatitis imponi debet panis ex vino mulso et oleo, althaea, foenugraeco et palmulis. Vbi autem pascendo serpunt ulcera cum inflammatione, plantaginis quoque succus, vel solani vel herbae sanguinalis, primum per se, deinde cum vino austero iniici debet. Vbi vero ulcus citra tamen inflammationem serpit depascendo, malicorii, rosarum, cupressi globulorum, malorum cotoneorum, rubi, myrthi, lentisci ex vino astringente, decoctum in uterum ex parte inferiore dabitur. Novissime alumen etiam acacia, lycium, hypocystis et ex his ipsis etiam decoctis infusus parentur. Iniici quoque medicamen ex charta, et quod anthera dicitur, potest.

DE

ῥόδων] deest in Cod. D.

κυπαρίσσε] Codd. MSS. κυπαρίσσε et ignorant τὸ σφαίριον cum Paulo.

μηλοκυδώνων] Codd. MSS. μηλοκυδωνίων. Paulus μήλων κυδωνίων.

μύρτε] Paulus μύρτων.

χίνε] Cod. A. χοίνε.

συπτηρίαν] Paulus συπτηρίας, ἀκακίας, λυκίε, ὑποκυσίδος.

ὑποκυσίδα] Codd. A. et C. ὑποκυσίδος.

καὶ] Delet Cod. D.

τὸ δια] Codd. A. et C. τὸν. Compositionem tradit Priscianus lib. III. c. 8.

ἀνθηρόν] Paulus τὴν ἀνθηράν. ut ἀνθηράν et ἀνθηρόν.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

ἐν μήτρᾳ.

Κ Ε Φ. Σ Ζ'.

Οἱ ἐν τῇ μήτρᾳ καρκίνοι, οἱ μὲν μεθ' ἐλκώσεως, οἱ δὲ χωρὶς ἐλκῆς συνίστανται. ἐπὶ μὲν τῶν ἀνελκόντων ὄγκος εὐρίσκεται περὶ τὸ σόμιον τῆς ὑσέρας, σκληρὸς, ἀνώμαλος, υποπέλιος, καὶ πονᾷσι βεβῶνας καὶ ἐπιγάζριον. Ἐλκομένῃ δὲ ὄντος τῷ καρκίνῳ πρὸς ταῖς ὁδύνας καὶ σκληραῖ καὶ ὄγκῳ διαβεβρωμένα, καὶ νομῶδη εὐρίσκεται, ἐκκρίνει δὲ ἰχῶρα μέγαν. Τῷτο μὲν ἔν πάθος ἀνιάτον Ἰπποκράτης ἀπεφώνηατο. παρηγορεῖν δὲ ὁμῶς αὐτὰς

Cap. CCVII.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ ἐν τῇ μήτρᾳ καρκίνῳ. *Arctaeus* morb. chron. lib. II. c. 11. *Paulus* lib. III. c. 67. *Actuarius* lib. II. c. 35.

ἐν τῇ] articulum omittunt Codd. A. et C.

μεθ'] Cod. D. μετ' delent Codd. A. et C. sed legunt καθελκώσεως.

ἀνελκόντων] *Paulus* ἐπὶ μὲν ἔν τῶν ἀνελκόντων, unde apud nostrum ἀνελκόντων rescribendum. Cod. D. ἀνελκοτων. Codd. A. et C. ἀνευ ἐλκῆς ὄγκος.

ὄγκος] *Paulus* ὄγκον.

υποπέλιος] ita recte Cod. D. Cod. A. ὑποπέλλιος. Cod. C. ὑπὸ πέλλιος.

πονᾷσι] *Paulus* πονᾷσι ἰχυρῶς κατὰ τε. *Georg. Pisides* Hexaëm. vs. 802. Θλίβει με καὶ δάκνει με καρκίνῳ δίκην.

ἐπιγάζριον] Codd. A. et C. ὑπογάζριον.

ἐλκομένῃ] Leg. ἤλκωμένῃ ut in Codd. A. et C. Cod. D. ἐέλκωμένῃ. *Paulus* ἤλκομένῃ.

ὄντος] Codd. A. et C. ὄντως.

πρὸς] Codd. A. et C. πρὸς τὰ τοιαῦτα καὶ διαβ. Cod. D. πρὸς τὰ διαβ. omittis reliquis.

σκληραῖ] *Paulus* σκληραῖαι.

DE CANCRO.

VTERI.

CAP. CCVII.

Cancrortum vulvae alii cum exulceratione, alii vero citra eam oboriuntur, et in his quidem tumor in vulvae offiolo reperitur, durus, inaequalis, praetumidus, inguinum praeterea dolor et summi ventris adest. Vbi vero exulceratus fuerit cancer, praeter dolorem, duritiem et tumorem ulcera erosa et depascentia conspiciuntur, magnamque tenuis saniei copiam emittunt. Hunc affectum Hippocrates, sanationem non recipere affirmavit, lenire tamen eos oportet infelli-

ἐνρίσκεται] non agnoscit Cod. D. nec sequens δὲ. conf. c. 36.

μέλαν] Leg. ut apud *Paulum* μέλανα. Codd. MSS. καὶ ἰχθὺς μέλας.

ἀνίατοι] Mulieres in civitatibus vetabant versari hominumque consortio arcebant olim, quae cancro laborarent, et aequae ac elephantiasi foedatos extra urbem degere iubebant, ut testatus est Jo. Chrysostom. Orat. III. ad Stagirium p. 135.

Τῷτο] Codd. MSS. τὸ μὲν, ac sic quoque *Paulus*. Leg. τῷτο μὲν ἔν τὸ πάθος.

Ἱπποκράτης] Aphor. VI. 38. et de morb. mulier. lib. II. p. 231. Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. XII. p. 54. Beatus Chrysostomus T. I. p. 107. ἵνα μὴ νομὴν ἐργασάμενοι τὸ ἔλκος ἀνίατοι τὸ τραῦμα κατασκευάσῃ.

παρηγορεῖν] Cod. D. παρηγορεῖ. Synesius ep. 73. p. 47. καὶ γὰρ ἡ τῶν ἰατρῶν τέχνη, τὸ μὲν ἀποθαρτεῖν ἄνθρωπον, ἐπειδὴ φύσις ἐστὶν ὃ κατὰπαξ ὃ κωλύει. ἐμποιοῖ δὲ τινα διατριβὴν τῷ χρεῶν. Procopius ep. XIII. p. 433. Hippocrati se non morigerum exhibet noster nam ut scribit Cicero ad Atticum lib. XVI. ep. 15. Desperatis etiam Hippocrates vetat adhibere medicinam, nam ut scribit Jo. Chrysostomus T. I. p. 128. κατὰπερ τὰ ἀνίατα τῶν τραυματίων οὐδὲ τοῖς αὐστηροῖς τῶν Φαρμάκων εἶκει, ὅδε τοῖς γλυκαίνειν αὐτὰ δυναμένοις. idem tamen I. c. p. 352. τοῖσιν γὰρ ὁ ἰατρὸς, καὶ ἴδῃ τὰ πάθη νικῶντα τὴν τέχνην, ὃ παύεται τὰ παρ' ἐαυτοῦ πληρῶν, ἵνα, ἂν μὲν τῷ χρόνῳ περιγένηται, ἀνακτήσασθαι δυνατῇ τὸν κάμνοντα· εἰ δὲ μηδὲν πλέον ἀνύει, ἔχη τῆς μεγίστης ἀπολογίας, ὅτι ὅδε τῶν προσηκόντων εἰς αὐτὸν παρέλπει.

τὰς ἐγκαθίσμασι τοῖς διὰ τήλεως, καὶ μαλάχης· ἢ ἀλ-
θαία σὺν μελιεράτῳ ἐψηθεῖσα καὶ καταπλαττομένη σὺν
ῥοδίνῳ. ἄλλο. ἰσχάδας καὶ μελίλωτα, καὶ πήγανον καὶ
λίβανον κατάπλασσε, καὶ τὸ διὰ Φοινίκων κατάπλασμα·
μετὰ δὲ τρίτο κηρωτὴν διὰ ῥοδίνε, ἢ μυρσίνε μετὰ Φοι-
νίκων· ἔσωθεν δὲ ἐγχυματίζειον γάλα γυναικῆιον, ἢ χυ-
λὸς ἀρνογλώσσε χλιαρὸς, ἢ πολύγονον σὺν βραχεῖ λι-
βάνε. Πεσσοὶ δὲ διὰ κρόνε καὶ γυναικείε γάλακτος,
καὶ ὀπίε καὶ οἰσύπε. ἄλλο. λιθαργύρε, λιβάνε, οἰσύπε,
τέατος χοιρεῖε, κηρε, ῥοδίνε, ἀνὰ εἴγ. β'. ταῦτα ἀνα-
λύσας βάλλε ἐν πεσσῶ.

ΠΕ-

αὐτὰς] Cod. D. αὐτὰς ἐγκαθίσματα.

τοῖς] Codd. A. et C. τῆς. abest articulus a Cod. D.

τήλεως] Pergit Cod. D. καὶ καταπλάσματα ὁμοίως μαλάχη ἢ ἀλ-
θαία.

ἐψηθεῖσα] Cod. D. ἐψηθέντα, reliqua omittit.

ἄλλο] abest a Codd. A. et C. Cod. D. ἄλλως.

ισχάδας] ἰσχάδες Cod. D. Codd. A. et C. ἰσχάδες καὶ μελιλώτε
καὶ πήγανον καὶ λιβάνον.

κατάπλασσε] Cod. D. κατάπλαττε.

καὶ τὸ] Cod. D. καὶ αὐτὸ τὸ.

φοινίκων — φοινίκων] media delet Cod. D.

τρίτο] Codd. A. et C. τρίτων.

ἐγχυματίζειον] Codd. A. et C. ἐγχυματῆσειον. Cod. D. ἐγχυ-
ματίζει.

χυλὸς] Leg. χυλὸν, ut habent Codd. MSS.

fessibus, ex foenugraeco et malva, aut althaea in multa decocta et cum rosaceo illita. Aliud. Carycas, melilotum, rutam, thus cum palmulis obducito, postea ceratum ex rosaceo et oleo myrtheo cum palmulis applicato, et intrinsecus muliebri lac, vel plantaginis succum tepidum, vel sanguinalis herbae cum thuris momento infundito. Pelli vero conveniunt, qui ex croco, muliebri lacte, opio et lana succida parantur. Aliud. Argenti spumae, thuris, lanae succidae, adipis suilli, butyri, cerae, rosacei, singulorum unciae duae, dissolutae in pello iniiciuntur.

DE

χλιαρὸς] Recte Cod. D. χλιαρὸν. Codd. A. et C. χλωρον *Apulejus* de vir. herb. p. 18.

βραχὺ] Codices MSS. βραχὺ.

λιβάνω] Codices MSS. λιβάνω. ac ita *Paulus*.

ὁπίς] Cod. D. ὁπῶν.

εἰσώπῃ] Codices tres εἰσώπῃ, quibuscum facit *Paulus*. male, vid. c. 83.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. ignorant Codd. A. et C.

χοιρεῖς] Codd. A. et C. χηνεῖς.

ἀναλύσας] Cod. D. λύσας. Codd. A. et C. λυώσας. Verbum recentioribus frequentatum, medicis imprimis. *Simeon Sethi* p. 99. de ruta: καὶ ἀναλύει τὸ λεπτὸν αἶμα. conf. p. 112. et 120. *Rufus* Ephes. lib. II. p. 55. *Shol. Nicandri* ad Alexiph. vs. 367. ipse *Nicander* Alexiph. vs. 462. *Ammianus* Anthol. lib. II. c. 41. epigr. 1. *Theophilus* de Urinis c. 17. p. 124. πρῶτον μὲν ἀναλύει ὁ πυρετὸς τὴν πιμελήν.

ΠΕΡΙ ΣΚΙΡΡΟΥ ΚΑ

σκιρρώματος μήτρας.

Κ Ε Φ. Σ Η'.

Σκιρρῶται ἡ μήτρα, φλεγμονῆς προσηγαμένης τὰ πολλά. τὸ δὲ σκίρῶμα περὶ τὸν τράχηλον τῆς μήτρας συνιστάμενον ὄγκος ἐστὶ μετὰ ἀλγήματος συμμέτρως, καὶ παρέγκλησις ἐπὶ τὰ ἀντικείμενα. Ταύτας φλεβοτομητέον καὶ καθαυτέον διὰ τῆς Ἀρχιγένης ἱερᾶς· κατὰ πλάσματα δὲ διὰ ἰσχάδων, οἰσύπης, νίττης, ἀψινθίδος, καὶ σικύας μετὰ χασμῶ, μαλάγματα δὲ τό, τε πολυά-

Cap. CCVIII. Cod. E. ρπδ'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ σκήρα καὶ σκληρώματος ἐν μήτρᾳ. Cod. D. περὶ σκίρῶς μήτρας καὶ σκίρῶματος. Schol. Aristophanis ad Acharn. vs. 552. ἐστὶ δὲ τύλος νενεκρωμένη σὰρξ ἀποσκίρωμα τῶν γονάτων. Paulus lib. III. c. 68. σκληρώματος. conf. Caecilii Fotius apud Th. Bartholinum Epist. Medic. Cent. I. ep. 52. p. 255.

σκιρρῶται] Cod. A. σκληρῶται. Cod. C. σκίρῶται. Cod. D. σκίρῶται.

φλεγμονῆς] Jo. Fallon de Strumis p. 47. Scirrhus frequenter ab inflammatione praecedente fit.

τὰ πολλά] Recte Cod. E. ὡς τὰ πολλά.

σκιρῶμα] Codd. A. et C. σκήρωμα. Cod. D. σκίρωμα. Paulus l. c. σκλήρωμα.

τὸν τράχηλον] Paulus τῷ τραχήλῳ.

ὄγκος ἐστὶ] Cod. E. ὄγκον ποιῶ.

παρέγκλησις] Leg. παρεγκλίσις, ut apud Paulum. Adparet, ni fallor, ex hoc loco Pauli, veteres morborum sedes in cadaveribus rimari non neglexisse, quod etiam patet ex illis quae de hepatis inflammatione habet c. 181. "qui enim scire poterant aliquando partem eius cavam, nonnunquam vero gibbam inflammatione tentari, nisi ex cadaverum inspectione. Olaus Boerichius epist. ad Th. Bartholinum Epist. Medic. Cent. IV. ep. 51. p. 277. uteri in dextrum latus solito magis inclinati exemplum adfert, quod etiam in infante recens nato observa-

vit

DE SCIRRHO ET

DURITIE VTERI.

CAP. CCVIII.

Scirrhum contrahit vulva, inflammatione praecedente ut plurimum. Durities vero quae circa cervicem vulvae nascitur, tumor est cum mediocri dolore, et uteri in opposita declinatione. In his igitur venae sectio adhibenda, et ex hiera Archigenis purgandae erunt, et cataplasmata ex carycis, oesypo, nitro, et absinthio, et cucurbitulae, sic ut cutis quoque incidatur, admovendae. Malagmata vero et polyarchion, et quod ex feminibus constat, et quod e lauri baccis

L 2

confi-

vit ac delineavit eleganter chirurgus dexterrimus T. Pole commentar. societatis medic. Londin. Vol. II. p. 507.

ταύτας] ac si praecesserit γυναικῶς.

καὶ καταρτέον] Copulam delent Codd. A. et C.

Ἀρχιγένους] Codd. A. et C. ὀριγένους. Cod. E. ὀριγένους. conf: quae ad c. 170. notavi.

καταπλάσματα] Cod. E. καταπλάσματι.

δὲ] addit Cod. D. ἔσωσαν διὰ τε.

οἰσύνες] Codd. A. et C. νίτες, ὑσώπες. Cod. D. ὑσώπες καὶ νίτες, καὶ Cod. E. ὑσώπες. conf. c. 83.

σικύνες] Codd. A. et C. σικύνες. Cod. D. σικύαι.

χασμῶ] Codd. A. C. et D. καταχασμῶ. Cod. E. omittit, spatio vacuo relicto. Paulus καταχασμῶν. Antisthenes apud Stobaeum Serm. XVIII. p. 161. τὰς μὴ κατὰ θύρας, φησὶν ὁ Ἀντισθένης, εἰσίστας ἀπολαύσας, δεήσῃ ἢ χαοθῆναι, ἢ ἐλλοβοριθῆναι, a qua sententia non alienus fuit Petr. Dan. Huetius vid. Anecdotes Literair. T. II. p. 354. quam ex Antisthene hausisse videtur. Strabo lib. III. p. 258. εἰ μὴ τις ἀποχάσῃ τι τῶ αἵματος. conf. Foësius Oecon. Hippocr. p. 366.

μαλάχμηκτα] Codd. A. et C. μώλωγμα.

λυάρχιον, καὶ τὸ διὰ σπερμάτων καὶ τὸ διὰ δαφνίδων·
 ἐγκαθίσματα δὲ ἀφειψήματος ἰσχάδων, ἀρτεμισίας,
 γλήχωνος, ἀλθαίας· πεσσὺς διὰ τερεβινθίνης, σμύρ-
 νης, ἱρεως, οἰσύπῃ δρόπακός τε, καὶ αὐτοφυῶν ὑδάτων
 χεῖσιν. Πεσσὸς μαλακτικός· κηρῶ, ναρδίνῃ μύρῃ ἀνὰ
 εὔγ. γ. γλευκίνῃ, κυπρίνῃ ἀνὰ εὔγ. β. σέατος ἀριτείας,
 χηνείῃ, βατύρῃ, οἰσύπῃ, μυελῶ ἐλαφίῃ, τερεβινθίνης
 ἀνὰ εὔγ. α'.

Π Ε Ρ Ι Ε Μ Π Ν Ε Υ Μ Α Τ Ω Σ Ε Ω Σ

μήτρας.

Κ Ε Φ. ΣΘ'.

Ἐμπνευματίζεται ἡ μήτρα ἐκ ψύξεως καὶ Φθορᾶς,
 ἢ δυστοκίας, τῶ σομῇ μύσαντος, ἢ θρόμβῃ σφηνω-
 θέντος.

δαφνίδων] Codd. A. et C. δαφνήδων.

ἐγκαθίσματα] Cod. D. καὶ ἐγκαθίσματα, quae lectio proba. Cod.
 E. ἐγκαθίσματα δὲ.

ἀρτεμισίας] Poeta de vir. herb. apud Fabricium Biblioth. Gr. T.
 II. p. 636.

γλήχωνος] Codd. A. et C. γλίχωνος.

ἀλθαίας] Codd. A. et C. ἀλθέας.

πεσσὺς] Cod. D. καὶ πεσσοί. Codd. A. C. et E. πεσσὺς δὲ.

οἰσύπῃ] Codd. omnes cum Paulo ὑσσώπῃ.

δρόπακός τε] Cod. D. καὶ ὑδρόπακος, Paulus δρόπακος. Cod. E.
 δρώπακος.

χεῖσιν] Codd. omnes χεῖσις.

μύρῃ] omissum in Codd. A. et C.

γλευκίνῃ — σέατος] media delent Codd. A. et C. Cod. E. λευ-
 κίνης.

ἀριτείας] Codd. A. C. et E. ἀρεαίας ἢ χ.

βατύρῃ] Cod. E. βᾶτυρον.

οἰσύπῃ] Codd. omnes ὑσσώπῃ, ac cum iis Paulus conf. c. 83.

ἐλαφίῃ] Codd. A. et C. et Paulus ἐλαφίῃ.

τερεβινθίνης] Codd. τερεβινθήνης, addit Paulus χαλβάνης.

conficitur, infessus porro ex decocto carycarum, artemisiae, pulegii, althaeae paratur. Pelli vero ex terebinthina, myrrha, iride, oesypo, dropaces item et naturalium balneorum usus confert. Pellus emolliens. Cerae, unguenti nardini, singulorum unciae tres, glaucini, cyprini singulorum unciae duae, adipis ursini, anserini, butyri, oesypi, medullae cervi, terebinthinae, singulae unciae.

DE INFLATIONE

V T E R I.

C A P. CCIX.

Inflatur vulva ex frigore et foetus corruptione, et difficili partu vulvae ostiolo connivente, vel sanguinis

L 3

guinis

Cap. CCIX: Cod. E. ρπέ.

ἐμπνευματώσεως] Cod. E. ἐμπνεύματος.

ἐμπνευματῶται] Paulus lib. III. c. 7c. conf. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 40. Monstra generari arbitrantur τῶν ἰατρῶν τινες παρὰ το διασρέφειν τότε τὴν μήτραν ἐμπνευματωμένην, ut scribit Plutarchus T. III. p. 1670. Bald. Rousseus de morb. mulier. c. XXXVI.

μήτρα] Vulvam vertit interpres et paulo ante uterum, utrumque bene. vid. Angel. Politiani Epist. lib. XI. ep. 10. p. 424.

καὶ φθορᾶς] Paulus ἢ φθορᾶς. Noster iterum c. 232. καὶ δι' ὅξους. ubi apud Paulum ἢ δι' ὅξους. norat nempe ἢ frequenter καὶ denotare, unde σαφηνείας causa καὶ maluit. Alciphron lib. I. ep. 23. p. 94. ἐβαλευσάμην — δραμῶν εἰς τὰς θύλας ἢ τὰς καμίνους τῶν βαλανείων. noster cap. 215. καὶ τὴν καλὰ μινθην, ubi Codd. A. et C. ἢ τὴν. conf. c. 218. et 233.

φθορᾶς] Ex stupro. Diodorus Sicul. lib. III. p. 227. τῷ πατρὶ — γόντος τὴν φθοράν. conf. Salvognius ad Ovidii Ibin vs. 337. Achilles Tat. lib. IV. p. 237. ὃ φέρω τὴν φθοράν, ὃ μοιχεύεται μετὰ τὰ φιλήματα.

θρόμβος] Glossae Iatr. MSS. δρύμβος, θρόμος, l. θρόμβος.

θέντος. Παρέπεται ὄγκος ἥτρε καὶ τῷ ὑπογαστρίας μετὰ
σκληρίαις καὶ πόνε. Θεραπεύειν ἔν πρῶτον φλεβοτομίας
καὶ ἐμβροχαῖς δι' ἐλαίᾳ πηγανίνᾳ ἐγκαθίσμασι δὲ δι'
ἀφεψήματος πηγάνᾳ, καὶ γλήχωνος καὶ ἀρτεμισίας,
κασσίας καὶ τοῖς ὁμοίοις· καταπλάσμασι δὲ διὰ σπέρ-
ματος σελήνᾳ, κυμίνᾳ, ἀνίσᾳ, μαράθρε, ἄμειω, αἰρή-
νᾳ ἀλεύρε· σικύαις τε κέφαϊς. Χρονίζοντος δὲ τῷ πά-
θρε καὶ καθάρσει χρησέον διὰ τῆς πικρᾶς καὶ ἱερᾶς· δρώ-
παξί τε καὶ σιναπισμοῖς. Ἐπιθέματα δὲ τό, τε πολυ-
άρχιον, καὶ τὸ διὰ σπερμάτων καὶ τὸ διὰ δαφνίδων·
πεσσοὶ δὲ διὰ πηγάνᾳ καὶ μέλιτος καὶ νίτρε καὶ κυ-
μίνᾳ.

ΠΕΡΙ

παρέπεται] Codices MSS. Vind. παρέπεται δὲ.

ὄγκος] Aristoteles H. A. lib. VII. c. 4.

ἥτρε] Cod. D. ὄγκος ὑγρὸς κατὰ τῷ ἔπογ. conf. P. Leonarāus
Emend. lib. VII. c. 6. et Caelius Rhodig. Antiq. Lect. lib. IV.
c. 5. qui ea, quae tradit, ex Schol. Nicandri ad Ther. vs.
595 desūmfit. Diodorus Sicul. Eclog. p. 520. φλεγμονὴν γὰρ
ἰσχυρὰν γένοθαι περὶ τὸ ἥτρεον αὐτῆς. (malim αὐτῇ.) Aristi-
des T. I. p. 274. νῦν δὲ ὡς ἔσχε τὸ τῷ ἥτρε δηλῶσαι πρὸς
ὑμᾶς βέλομαι. conf. noster c. 205. et 211. adde Rufum Eph.
lib. I. p. 31. Καὶ apud nostrum hic est τρεῖς, ut c. 32.

σκληρίαις] Cod. D. σκληρίας.

Θεραπευτέον] Codd. A. et C. Θεραπεύειν πρῶτον. Cod. D. Θερα-
πευτέον ἐν αὐτῆς. Leg. αὐτάς.

πρῶτον] Codd. A. C. et E. πρῶτον μὲν.

φλεβοτομία] male apud Paulum φλεβοτομίας, vulgetum.

πηγανίνᾳ] Codd. A. et C. πηγανίς.

ἐγκαθίσμασι] Codd. A. C. et E. ἐγκαθίσματα. Paulus ἐγκαθίς-
μασί τε.

ἀφεψήματος] Codd. A. et C. ἀφεψήματα.

ἀρτεμισίας] Codd. A. et C. ἀρτεμησίας.

κασσίας] addunt Codd. A. et C. σφάγις. Cod. D. σφάγις καὶ
τῶν ὁμοίων. σφάγιον est muscus arboreus. Du Cange Glossar.
p. 1496. Cod. E. ἀγιῶ.

καταπλάσμασι] Codd. A. et C. καταπλάσματά.

δὲ] Paulus τε.

guinis grumo intus impacto. Hoc vitium tumor imi et summi ventris, cum duritie et dolore comitatur. His itaque venae sectione primum succurri oportet, et fotibus ex oleo rutaceo, infessibus item ex decocto rutae, pulegii, artemisiae, cassiae et similium et cataplasmatis ex apii semine, cumino, aniso, foeniculo, ammi et lolii farina, novissime cucurbitulis etiam sine ferro. Vbi vero iam inveteraverit vitium, purgatione etiam ex hiera picra utendum, dropacibus item et sinapismis. Epithemata sunt, et polyarchion, et quod e feminibus, et quod e baccis lauri constat. Pessi parantur ex ruta, melle, nitro et cumino.

L 4

DE

σελήνη] Codd. A. et C. σελήνη.

κυμίν] Codd. A. et C. κημίν.

μαράθ] Codices MSS. Vind. μαράθ.

ἀμέως] Codd. A. et D. ἀμέως. Cod. C. ἀμέως.

αίρήνη] αἰρήνη. Codd. A. et C. αἰρήνη. Cod. D. αἰρήνη. Paulus κυρήνη. Cod. E. ἰρήνη.

σικύαι] Codd. A. et C. σικύαι τε καὶ κάφαι. Codd. D. et E. καὶ σικύαι καὶ κάφαι.

χρονίζοντος] Codd. A. et C. χρονίζων δὲ καὶ κάθαρσιν. καὶ reddendum Paulo, apud quem est χρονίζουσης δὲ τῆς διαθέσεως.

πάθος] Cod. D. πάθος. Cod. E. νοσήματος.

καὶ καθάρσει] ignorant καὶ Pauli exemplaria.

ἱερῶς] Paulus τῆς ἱερῶς, ut Codd. A. C. et E.

δράπαξι τε] Codd. A. et C. δρόπευξι καὶ. Cod. D. καὶ δροπαικιστέον δὲ.

συναπισμοῖς] Paulus συναπισμοῖς.

καὶ τὸ] Cod. D. διὰ δαφνίδων καὶ διὰ σπερμάτων.

πεσσοῖ] Cod. D. καὶ πεσσοῖς. Paulus πεσσοί τε. Celsus lib. V. c. 21.

νίτρη] Cod. E. καὶ νίτρη καὶ μέλιτος.

κυμίν] Codd. A. et C. κημίν.

ΠΕΡΙ ΤΣΤΕΡΙΚΗΣ

πνιγός.

Κ Ε Φ. ΣΙ'.

Ἐστέρικὸν πνίξ λέγεται, ὅταν ἐξαίφνης πεσοῦσα ἡ γυνὴ μὴ ἀναπνέει, ἀλλὰ νομίζεται νεκρὰ εἶναι. Γίνεται δὲ ἢ ἐπὶ ἐποχῆς ἐμμηνίων, ἢ δι' ἐποχὴν σπέρματος, ἢ ἑτέρας ὕλης σηπομένης ἐν τῇ μήτρᾳ, ἢ τοῖς σπερματικοῖς ἀγγείοις. Ταύτας δὲ δεῖ ἀνατρίβειν καὶ ἀναδεσμεῖν τὰ ἄκρα, καὶ προσφέρειν τὰ δυσώδη ὁσφραντὰ ταῖς ῥίσιν, οἷον κασόριον, πίσσιν, ὑγρὰν, κεδρίαν, ἔρια κεκαυμένα, καὶ κέρατον, καὶ σικύας κολλᾶν βουβῶσι καὶ ὑπογαστρίῳ

Cap. CCX. Cod. E. ςτ.ς'.

περὶ] Hippocrates de nat. muliebri p. 133. Celsus lib. IV. c. 20. Aretaeus morb. acut. lib. II. c. 11. Alexander Aphrod. lib. II. probl. 64. Paulus lib. III. c. 71. Moschio de morb. mulier c. 129. Eros de passion. mulier. c. 4. p. 229.

πνιγός] Codd. A. et C. πνιγῆς.

ἡ γυνή] abest articulus in codd. A. et C. et D.

ἀναπνέει] codices Vind. ἀναπνέη.

ἀλλὰ] Codex D. ὥς τε νομίζουσιν τοὺς ὄραντας, ὅτι τέθνηκε. Bene hoc monitum, nam veteres mortuos ocyus ab oculis amovebant, ut patet ex Xenophontis memorab. lib. I. c. 2. p. 23. et medici consulebantur de signis mortis: vide quae de morte Acilii refert Valerius Maxim. lib. I. c. 8. 12. qui et a medicis, et a domesticis mortuus creditus — vivere se proclamavit.

ἢ ἐπὶ] ἢ ignorat cod. D.

ἐποχῆς] Cod. A. ἐπιποχῇ. Cod. C. ἐπὶ ἐποχῇ. Cod. D. δι' ἐποχὴν. Cod. E. ἐποχῇ.

ἐμμηνίων] Codices Vind. ἐμμήνων.

ἐποχὴν σπέρματος] vid. Levin. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. I. c. 6. p. 27. Cisalpinas mulieres hystericae passioni plurimum obnoxias esse adfirmat idem l. c. c. 9. p. 45. Appollinidis medici

DE SUFFOCATIONE

AB UTERO.

CAP. CCX.

Suffocatio ab utero dicitur, cum mulieri subito prostratae, spiritus retinetur, et mortua veluti putatur esse. Modo autem ex mensium et seminis retentione, modo ex alia materia in utero vel vasis seminariis putrefacta oritur. Has perfricare oportet, et extremas partes deligare, naribusque admovere qui foedioris sunt odoris, qualia sunt castorium, pix liquida, cedria, extinctum item ex lucerna linamentum, et cornu, cucurbitulae item in inguinibus et summo ventre

L 5 cum

medici Coi sententiam vide apud Ctesiam in Photii Biblioth. p. 124. conf. Bald. Rousseus de morb. mulier. c. XXXI. et Ramazzinus de morb. artific. c. XX. p. 160.

ταύτας] Codd. A. et C. ταῦτα δὲ. δὲ etiam omittunt codd. D. et E.

ἀναδεσμεῖν] Codd. D. et E. δεσμεῖν. Codd. A. et C. διαδεσμεῖν.

δυσώδη] Lev. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. IV. c. 12. p. 408. Io. Langius Epist. medic. lib. I. ep. XXIII. p. 97. Ramazzinus l. c. c. XVI. p. 110. improbat Moschio l. c. Codd. A. et C. δυσώδη, quam vocem non agnoscit Cod. D.

κασόριον] Herodotus lib. IV. p. 229. καὶ κάσους — καὶ οἱ ὄρχιες αὐτοῖσι εἰσι χρήσιμοι ἐς ὑσέρων ἀκασιν.

κέρατον] vid. Levin. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. II. c. 10. p. 167. Cod. D. κέρατα. Du Cange Glossar. p. 638. Amman ad Caelium Aurel. morb. chron. lib. II. c. 1. p. 357. et Almeloveenius p. 640. veterum medicorum instrumenta cornea fuisse notat quoque Io. Langius Epist. medic. lib. I. ep. XXIX. p. 118.

κολλᾶν] Codd. A. et C. κολλᾶν. Leg. κολλᾶν.

βουβάσι] Codd. A. et C. βοῦνας ἐπιγάστριον. Cod. D. κατὰ τε τῶν βουβαίων καὶ τῆς ὑπογαστρίας. Priscianus lib. III. c. 2. Cod. E. εἰς τὰς βουβάνας.

ὑπογαστρίῳ] Cod. E. ὑπογάστριον.

γαστρίῳ μετὰ φλογώσεως· αὐτὴν δὲ τὴν μήτραν τὰ εὐω-
δέςατα τῶν μύρων ἐγχεόμενα κατασπᾶν πέφυκεν, οἷον
νάρδιον, μαλαβάθρινον· προσαγέσθω δὲ καὶ τὰ πταρμι-
κὰ, διὰ τε κασορίου, σρουθίου, πεπέρεως· καὶ ἐμβοάτω
τὶς αὐταῖς τραχυτέρας φωνῇ. Μετὰ δὲ τὴν ἔκτην ἡμέ-
ραν καθαρτέον διὰ τὴν κολοκυνθίδος ἱερὰν· εἴτα δίδου τὸ
κασόριον πίνειν διὰ μελιγράτου· προφλεβοτομητέον δὲ
πρὸ πάντων· δίδου δὲ καὶ τὴν πικρὰν σὺν μελιγράτῳ.
Δροπανισμοῖς δὲ καὶ σιναπισμοῖς χρησέον, καὶ τοῖς δι'
εὐφορβίου ἀκόποις. καὶ τὴν τῶν αὐτοφυῶν ὑδάτων
χρῆσιν.

ΠΕΡΙ

εὐωδέςατα] Codd. A. et C. εὐωδέσερα. *Priseianus* l. c. adde *Edm.*
Chishull de nummo σκωπὶ p. 132.

ἐγχεόμενα] Codd. A. et C. ἐκχεόμενα.

πέφυκεν] Codices Vind. αὐτὴν πέφυκεν. Cod. E. καὶ κατασπᾶν
αὐτῆς.

οἷον νάρδιον] Cod. E. διὰ νάρδιον.

μαλαβάθρινον] Cod. E. μαλαθρίου. Codd. A. C. μαλένθρινον καὶ
πταρμικὰ προσαγέσθω διὰ κασορίου. ac sic Cod. E. vid. H.
Vossius ad *Melam* lib. III. c. 7. p. 556. quem doctius ac melius
malabathro quam *Salmasium* scripsisse iudicat illustis *Bynkers-
hock* *Observ. Iur. Rom.* lib. IV. c. 5. p. 353. et *Petitus* ad
Avetaci de cur. morb. acut. lib. II. c. 10. Io. *Rhodius* ad *Scri-
bonium* *Larg.* p. 254. Io. *Langius* *Epist. medic.* lib. I. ep. 67.
p. 343.

προσαγέσθω] Cod. D. προσακτέον.

πταρμικὰ] consul. *Hippocrates* *Aphor.* V. 35.

σρουθίου] Cod. D. σρουθείου τε καὶ.

ἐμβοάτω] Codd. A. et C. ἐκβοᾷ. Cod. E. ἐμβοᾷται ταῖς αὐτῆς
τραχυτέραις φωναῖς male.

διὰ] Codd. A. C. et E. τὴν διὰ κολοκινθίδος. Leg. τῇ διὰ κ.

cum flamma sunt desigendae. Ipsam vero vulvam odoratissima unguenta infusa deorsum trahere consueverunt, quale est nardinum, malabathrinum. Praeterea ea quae sternutamenta excitant, offerri debent, ex castorio, herba lanaria, pipere. Deinde inclamabit aliquis ipsas voce asperiuscula. Sexto vero die elapso, et hiera diacolocynthidis sunt purgandae. Potui etiam dandum est castorium ex mulsa, et ante omnia vena incidenda. Picra denique cum mulsa dari quoque potest. Novissime dropaces quoque et synapismi sunt adhibendi, et ex euphorbio, acopa, balneae quoque naturales ex usu esse possunt.

DE

δίδον] Cod. D. δε. εον.

προφλεβοτομητέον — μελικράτῃ] Absunt a codd. A. C. et E.

πρὸ] Cod. D. πρῶτον πάντων φλεβοτεμοντ. δοτέον.

δροπακισμοῖς] Cod. D. καὶ δρόπαξι.

δὲ καὶ] δὲ delet Cod. E.

χρηστέον] Cod. E. χρηστέον δὲ.

καὶ τοῖς] Cod. A. et C. καὶ τὸ.

εὐφορβίαι] Cod. E. εὐφόρῳ.

ἀκύποις] Codd. A. et C. ἄκοπος. Quaenam medicamenta ita dicantur ex Foëssio et Gorræo docuit Trillerus de pleuritide p. 211. cui junge Caelium Aurel. acut. morb. lib. III. c. 8. et ad eum Ammon p. 307. et Bald. Roussæum ad Celsi lib. V. c. 24.

αὐτοφυῶν] Caelius Aurel. morb. chron. lib. I. c. 4. p. 312. Uten- dum etiam aquis naturalibus, hoc est naturali virtute medentibus. Hujus vocis significatio clare patet ex loco Galeni Protrept. c. X. p. 47. ubi agit de Phryna naturali pulchritudine conspi- cua: μόνη γὰρ ἦν ἀκαλλάπισός τε καὶ αὐτοφυῶς καλὴ, μηδε- μίας παιουργίας κομμητικῆς δεομένη.

χεῖσιν] Cod. E. φύσιν.

Π Ε Ρ Ι Π Ρ Ο Π Τ Ω Σ Ε Ω Σ

ὑ σ έ ρ α ς

Κ Ε Φ. Σ Ι Α'.

Πρόπτωσίς ἐστιν, ὅταν ἐν τῷ τρίκτειν ἀπὸ βίας προ-
κύψῃ ἡ μήτρα καὶ μένῃ οὕτω· καὶ δεῖ ἀναβιβάζειν ἅπαν
τὸ προπεπτωκὸς, ἄχρις ὃ ὄγκος ἐν τῷ κόλπῳ γένηται,
καὶ σκέπειν—ἐξῶθεν σπόγγῳ τὸ ἥτρον ἐξ ὀξυκράτους ἀπο-
τεθλιμμένον, καὶ σικύας κολλητέον εἰς ὀμφαλὸν καὶ λα-
γῶνας

Cap. CCXI. Cod. E. ρπζ'.

περὶ] Cod. A. et C. περὶ πτώσεως ὑσέρως. Hippocrates de natur.
muliebr. p. 142. Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 11. Paulus
lib. III. c. 71. Actuarius lib. II. c. 56. Eros de passion. mu-
lier. c. 4. p. 232. Mulieribus in Belgio frequenter hoc accidere
testatur Corn. Trioen Observ. medico-chirurg. p. 71.

μήτρα] Inter recentiores sunt qui negant uterum procidere, alii
contra adfirmant, vid. Stalpart van der Wiel observ. rarior.
Cent. I. obs. 69. et Th. Bartholinum Epist. med. Cent. IV.
ep. 2. p. 12. in primis aureum opus I. B. Morgagni de caus.
ac sedib. morb. T. II. ep. XLV. p. 202.

μένει] Cod. A. et C. μήνη. Cod. D. μείνη προκύνπτουσα.

οὕτω] Codd. A. et C. οὕτως.

δεῖ] Codd. A. et C. δεῖν.

ἀναβιβάζειν] Hippocrates de morb. mulier. lib. II. p. 223. Synesius
Ep. 3. p. 4. ad Turnebi ἐπὶ τὸ ζευγος ἀναβιβάσασαμένη τὸ ὀρι-
κόν. Exposuit hoc morbum disertissimus Chrysostomus ad Psalm.
XLVI. p. 656.

ἅπαν] Codices Mss. Vind. ἡρέμα ἅπαν, eleganter. Cod. E. καὶ
ἡρεμῶν.

ὃ ὄγκος] Codices Mss. Vind. ἄχρις ὅλος ὄγκος, elegantius Cod. E.
ἄχρις αὖ ὅλος ὁ ὄγκος.

DE VVLVAE PROCIDENTIA.

CAP. CCXI.

Procidentia uteri vocatur, cum ex violento partu naturalia prominent, et ita manent. Itaque totum quod procidit sursum agere oportet, quoad tumor in sinu apparuerit. Extrinsecus vero imum ventrem spongia affusa posca tegere oportet, cucurbitulas item umbilico et iliis admoveere, et ea quae grato et jucundo sunt odore offerre. Myrthus autem, lentiscus, mali-

κόλπω] *Moschio* de morb. mulier. c. 6. Singulari numero ut notiter *Aristophanes* Pac. vs. 535. et *Panuasius* vs. quem laudat cl. *Valckenaerius* ad *Ammonium* lib. III. c. 12. p. 206. *Cyrillus* adv. *Julianum* lib. X. p. 337. Io. *Gaza* apud Ian. *Rutgersium* Var. Lect. lib. II. c. 7. p. 349. *Malalas* lib. II. p. 48. *Pollux* lib. II. c. 4. segm. 222. Pluralem maluerunt *Callimachus* Hymn. in Iovem vs. 15. et Hymn. in Dianam vs. 25. *Orpheus* Argon. vs. 778. *Bianor* Anthol lib. III. c. 23. epigr. 19. et *Sextus* Empir. adv. Mathemat. p. 118. *Lucianus* Timon. p. 122. qui Singulari usus est Dial. Fabulos. p. 90. conf. Petr. Moll ad *Longum* p. 116. Utroque numero Ev. *Lucas* c. XVI. 22 et 23. Quam partem ita vocent medici vid. apud *Moschionem* et *Erotem* in tabula conf. *Hoelzelinus* ad *Apollonii* Rhod. lib. III. vs. 707.

ἀποτεθλιμμένον] Leg. ἀποτεθλιμμένον, ut recte *Paulus* et confirmant Codd. A. et C. licet prave legatur ἀποτεθλημένον. Cod. D. ἀποτεθλιμμένον. *Moschio* de morb. mulier. c. 127. σπόγγοις — ἐκθλιβεῖσι πυριάζομεν.

ἥτρον] locus vacuus relictus in Cod. E.

καὶ σικύας] Cod. D. σικύας τὲ.

πολλητέον] addunt codices μετὰ φλογός.

ὁμφαλὸν] Codd. A. et C. ὁμφαλῶ καὶ λαγῶσι. Cod. D. κατὰ τὴν τῷ ὁμφαλῶ καὶ τῶν λαγῶν.

γώνας, καὶ ὁσφραντὰ προσενεκτέον εὐώδη. Ἐν οἴνῳ δ' αὖσηρῶ ἐψήσας μυρσίνην, σχῖνον, σίδια, βαλαύσια, καὶ δι' ἐρία καὶ σπόγγα ἐντιθέσθω, καὶ ἀνακία λεῖα σὺν οἴνῳ ἐκκλυζέσθω. Ἐξωθεν δὲ τὸ ὑπογάστριον καταπλασέον καὶ διὰ φοινίκων, καὶ Φακῆς καὶ σιδίων καὶ ἀλφίτων ἐν ὄξυμέλιτι.

Π Ε Ρ Ι Μ Τ Λ Η Σ.

Κ Ε Φ. Σ Ι Β'.

Μύλη ἐστὶν ὅταν γυνὴ νομίζει ἐν γαστρὶ ἔχειν καὶ
μετὰ

προσενεκτέον] Codices προσενεκτέον. Leg. προσενεγκτέον.

δ'] Codices δε.

σίδια] Pessime Codd. A. et C. διαβαλαυσία.

καὶ σπόγγα] Codices Mss. ἢ σπόγγα.

ἐντιθέσθω] Codd. A. et C. ἐντιθέσθω.

ἐκκλυζέσθω] Codd. A. et C. ἐκλυζέσθω, ac sic editio Martii perperam. Cod. E. ἐγκλυζέσθω. Raro litera κ a librariis geminatur. Versiculi a cl. Grunero post Oribasii Collect. lib. II. p. 23. vulgati:

Εἴτην ἐμέτοις, ἤγειν γαστρός ἐκρύσαι.

leg. εἴτην γαστρός ἐκκλύσαι. De permutatione literarum γ et τ vid. Salmasius ad Solinum p. 498. et Derville ad Chariton p. 167. et de ρ et λ confer. not. ad c. 8. verbum ἐκκλύζειν exposuerunt Seberus et Camerarius ad Pollucis lib. II. c. 5. legim. 110.

καὶ διὰ] διὰ neglecta copula Codd. A. C. et E. Leg. καὶ τῷ διὰ, conf. c. 107.

ἀλφίτων] Codd. A. et C. ἀλφίων. Cod. E. ἀλφίτα.

ἐν] codices Mss. Vind. σὺν. Cod. E. σὺν ὄξυμέλιτος.

Cap. CCXII. Cod. E. εἴη.

Μύλη] Hippocrates de morb. mulier. lib. I. p. 184. et περὶ ἀφόρων p. 252. Aristoteles H. A. lib. X. c. 7. Plinius lib. VII. c. 15.

malicorium, balaustium, singula in vino austero decocta, cum lana et spongia imponantur, et acacia ipsa ex vino trita in uterum infundatur. Extrinsecus vero, imo ventri cataplasmata ex palmulis, lenticula, malicorio, et polenta, sic ut acetum mulsum adiiciatur imponi debent.

D E M O L A

C A P. CCXII.

Molam appellant, cum mulier uterum se ferre putat,

e. 15. et lib. X. c. 64. *Plutarchus* T. I. p. 252. *Galenus* de usu part. lib. XIV. c. 7. *Paulus* lib. III. c. 69. *Exotianus* Lex. p. 26. v. ἐμυλῶθη. *Priscianus* lib. III. c. 3. *Actuarius* de Dignot. morb. lib. II. c. 56. *Coelius Rhodig.* Lect. Antiq. lib. XXVII. c. 17. *Bern. Connor* Dissert. medico-phys. IV. p. 42. *Levin. Lemnius* de occult. natur. miracul. lib. IV. c. 19. p. 433. *Bald. Rousseus* de morb. mulier. c. 32. p. 164. *Nic. Tulpius* Obs. medic. lib. IV. c. 27. *Corn. Trioen* observ. Medico-Chirurg. p. 72. et *Car. Piso* Obs. et Consil. Sect. IV. c. 5. p. 369. *Th. Bartholinus* Epist. med. Cent. III. ep. 8. p. 28. illustris I. B. *Morgagni* de caus. ac sedib. morb. T. II. ep. XLVIII. p. 229. μύλος dicitur *Moschioni* de morb. mulier. c. 135. conf. *Eros* de passion. mulier. c. 24.

γυνή] An puellis ac viduis hoc accidat disquirat] *Stalpart van der Wiel* observ. rarior. cent. I. obs. 73.

νομίζα] Cod. D. νομίζη.

γαστήρ] Γαστήρ uterus gravidus, ut c. 213. *Charito* lib. II. c. 10. p. 38. πρὶν ἐκπύσειν σὺ τὴν γαστέρα γενέσθαι. conf. p. 55. et doct. *Raphelius* ad *Matthaei* c. I. 18. p. 154. *Antipater* Anthol. lib. III. c. 7. epigr. 4. et *Agathias* l. c. c. 9. epigr. 5. *Theognis* vs. 300.

ἐχαι] Codd. A. et C. ἐχαι.

μετὰ χρόνον, τέκει ἀδιάπλαστον σάρκα, μηδὲ μορφὴν ἔχουσαν.

ΠΕΡΙ ΚΙΤΤΗΣ

ΚΕΦ. ΣΙΓ'.

Κίττη λέγεται ὅταν γυνὴ ἐν γαστρὶ ἔχουσα περὶ τὸν τρίτον, ἢ δεύτερον μῆνα ὀρέγει παρὰ φύσιν τινῶν, οἷον ὁσφά-

μετὰ χρόνον] Noster c. 215. *Africanus* Geop. lib. X. c. 31. καὶ μετὰ χρόνον ἀποκόψης. Cod. D. μετὰ δὲ χρόνον.

χρόνον] χρόνον saepius annum denotare apud recentiores monuit *Casaubonus* ad *Lampridium* p. 1004. et ad *Diogenis Laërt.* lib. II. segm. 1:2. et *Hemsterhuys* ad *Aristophan.* Plut. p. 167. et 407. sed recte de tempore graviditatis usurpavit noster. Sic c. 213. *Aristoteles* H. A. lib. VII. c. 4. licet uterum gravidæ non per integrum annum ferant. Schol. *Homeri* ad *Iliad.* K. vs. 253. εἰς γὰρ ἀποιύησιν ὃ πληρῆται ὅλον ἔτος, ἀλλὰ διακόσια καὶ εβδομήκοντα καὶ τρεῖς ἡμέραι. conf. *Epideim.* lib. II. Sect. III. p. 702. Hanc sententiarum diversitatem tangit quoque *Th. Bartholinus* *Epist. Med. Cent.* IV. ep. 4. p. 17. et ep. 30. p. 128. Miror veterum hac in re dissensum, cum constans naturæ lex certiora illos docere potuisset: sed illum inde ortum suspicor, quod menses diverso modo numerabantur, ac terminus eis ponebatur a sacrorum praesidibus, penes quos cura illa erat, ut apud Romanos penes Pontifices. *Suetonius* *August.* p. 185. *Annum a D. Julio ordinatum*, sed postea negligentia conturbatum atque confusum, rursus ad pristinam rationem redegit conf. *Minellius* ad *Terentii* *Adolph.* Act. III. sc. IV. vs. 19. Hinc patet veterum cacoëthis, dum alter alterum describeret, et susque deque haberet, rationes penitare. *Charito* *Aphrod.* lib. II. c. 10. p. 37. πόσον δοκᾷς χρόνον ἔχων τῆς συλλήψεως — ὁ χρόνος οὖν ἡμῖν βοηθᾷ. *Lucas* *Ev.* c. I. 57. ἐπλήσθη ὁ χρόνος τῶ τεκῆν αὐτῇ. Adhibetur etiam de tempore quo puella elocanda sit apud *Phalaridem* ep. 143. vs. 366. *Pindarus* *Nem. Od.* III. p. 115. *Diodorus Sicul.* lib. III. p. 233. καὶ τὸ βρέφος ἐκτρέψαι πρὸ τῆ καθήκοιτος χρόνος. conf. idem lib. IV. p. 255. *Aristoteles* *Problem.* Sect. X. 34. et ante omnes *Hippocrates* de *Natur. pueri* p. 133. ed. Lind.

μηδὲ] Cod. E. μηδέν.

μορφῇ] Bene vertit interpres; ita forma apud *Valerium Maxim.* lib. VI. c. 3. 10. et *Plautum* *Curcul.* Act. II. vs. 17.

De forma novi, de colore non queo

Novisse

De forma humana *Tryphiodorus* vs. 392. figuram dixit *Theod. Priscianus* lib. II. c. 11. p. 84. Doct. *Guy* voyage de la Grece

putat, et absoluto gestationis tempore carnem informem, et nulla prorsus humana specie edit.

DE PICA.

C A P. CCXIII.

Pica nominatur, cum mulier uterum ferens, tertio vel secundo mense, naturae alienos cibos appetit,
ut

Grece T. I. p. 86. *Les Grecs appellent la beauté, μορφή.* ita Schol. *Homeri* ad *Odyss.* De facie tantummodo dici declarat *Eustachius*, laudatus cl. *Gesnero* ad *Orphei Argon.* vs. 879. Noster vero non docet, quibus medicamentis expellenda sit mola, quod non neglexit tradere *Christoph. de Vega* apud *Schenkiū* observ. et *Experim.* Cent. III. 27. p. 129. Cod. D. καὶ ἀμύρῳτον.

ἔχουσαν] Codd. A. C. et E. ἔχουσα.

Cap. CCXIII. Cod. E. ρπθ.

περὶ] Cod. A. περὶ κοίτης. Cod. C. κίτης. Cod. D. κίττας.

Κίττη] Codd. A. et C. κοίτη. Cod. D. κίττα. *Aristoteles* H. A. lib. VII. c. 4. *Moschius* de morb. mulier. c. 27. *Alexander Aphrod.* lib. II. probl. 73. et Schol. *Aristophanis* ad *Pac.* vs. 496. et ad *Vesp.* vs. 348. *Polemo* apud *Athenaeum* lib. IX. c. 3. p. 374. ἰσοῦσι δὲ τὴν Λητὴν κύσσαν τὸν Ἀπόλλωνα κίττησαι γηθουλίδος. *Actuarius* de Dign. morb. lib. II. c. 44. de boulimo: ὥς μὴδὲ πηλὸν τε καὶ αἰθράκων καὶ ὀσφράκων φείδεσθαι τὸς οὕτως ἀθλίως ἔχοντας καὶ τὰτο δὴλόν σοι καὶ ἀπὸ τῶν τῶν κυανουσῶν (leg. κύσσαν) γυναικῶν πάθος, ὃ δὴ κίσσαν φάσκουσι. conf. *Coelius Rhodig.* Lect. Antiq. lib. XXVI. c. 1. et *Marfilii Cagnati* Var. observ. lib. III. c. 16. *Levin. Lemnius* de occultis natur. mirac. lib. I. c. 5. p. 23. et lib. III. c. 9. p. 324. *Bald. Rousseus* de morb. mulier. c. VI. p. 36. *Petr. Borellus* Hist. et Observ. Cent. IV. obs. 2. *Nic. Tulpius* Obs. medic. lib. IV. c. 24. *Io. Langius* Epist. medic. lib. II. ep. 12. p. 548.

γυνή] Cod. E. ἐν τῇ γαστρὶ ἔχουσα γυνή.

ἐν γαστρὶ] Codices Vindob. ἐν τῇ γ.

περὶ τὸν] Codd. A. et C. περὶ δεύτερον ἢ τρίτον. Codd. D. et E. περὶ τὸν δεύτερον.

ὀρέγεται] Codices Vind. ὀρέγεται, Cod. E. ὀρέγεται, more recentiorum qui passivis pro activis utuntur, unde hanc lectionem ab interpolatoris manu profectam arbitror. *Orpheus* de *Lapid.* p. 302. vs. 18.

— — ὀρεζάμενος δὲ δοκεῖσθαι
leg. ὀρεζάμενος δὲ δάκεσθαι.

ὀστέων, λίθων, καὶ ἀνθρώπων. Οὐ δὲ δὲ πρὸς τοῦτο
τὸ πάθος ποιεῖν τι, παύεται γὰρ προκόπτοντος τῷ χρό-
νῳ. Γίνεται δὲ ἀπὸ αἱμάτων μοχθηρῶν, ἀπὸ τῆς μήτρας
Φερομένων ἐπὶ τὸν σόμαχον.

ΠΕΡΙ ΡΑΓΑΔΩΝ ΚΑΙ

Κοινδυλωμάτων ἐν μήτρᾳ

Κ Ε Φ. ΣΙΔ'.

Περὶ τὸ τῆς ὀστέας σόμιον γίνονται ῥαγάδες ἐκ βιαι-
ων τόκων. Ἐπὶ τέτων ἀρμόζει ἡ τετραφάρμακος λεγο-
μένη μετὰ ῥοδίνῃ καὶ αἰλειφόμηνῃ.

ΠΕΡΙ

ὀστέων] Cod. D. ἀνθρώπων, λίθων, ὀστέων. Cod. E. ὀστέα, λίθες,
ἢ ἀνθρώπων.

λίθων] Hippocrates Praedict. lib. II. p. 90. et Coac. Praenot. p.
138. ubi vid. Fodjius conf. de Superfact. p. 43. Musonius apud
Stobaeum Serin. XVII. p. 158. Plutarchus T. III. p. 1433.
et Th. Reinesius Var. Lect. lib. I. c. 10.

ἀνθρώπων] Paraphr. Nicomacheor. lib. VIII. c. 9. p. 259. Eros vel
Trotula de passion. mulier. c. 1. p. 219. quandoque appetunt
terram : carbonēs, cretam et similia.

παύεται] Codd. A. et C. πᾶνεται. Cod. D. verbum hoc transpo-
nit post χρόνῳ.

ut testudines, lapides, carbones. In hoc affectu nihil quicquam tentandum, progressu enim temporis cessat. Fit a vaporibus vitiosis sursum ab utero ad stomachum elatis.

DE VULVAE SCISSVRIS

ET CONDYLOMATIS.

CAP. CCXIV.

In vulva ostiolo scissurae ex partu violento fiunt. His medicamentum quod tetrapharmacum dicitur cum rosaceo illitum convenit.

M 2

DE

ἄτμων] A menstruis supressis *Sextus Empir. adv. Mathemat. p. 119.*

φερομένων] Codd. A. et C. φερόμενον.

Cap. CCXIV. Cod. E. ρς'.

περὶ] *Paulus lib. III. c. 75. Codd. A. et C. περὶ ἐαγάνδος κοινδολώματα ἐν μήτρᾳ.*

περὶ τὸ] Codices εἰς τὸ.

γίνονται] Cod. A. et C. γίνεταί.

λεγομένη] *Paulus l. c. ἀνωμένη. Leg. apud nostrum λειομένη. quod firmanant Codd. A. C. et E. ubi legitur λυομένη.*

ΠΕΡΙ ΙΣΧΙΑΔΟΣ

ΚΕΦ. ΣΙΕ'.

Ἰσχιάς δὲ γίνεται, ὅταν φλέγμα μυζῶδες, ἢ χολή
ἐπισωρεύσῃ ἐν τοῖς συνδεσμοῖς τῶ ἄρθρου τῆς κοτύλης,
καὶ ὀδύνη γίνεται ἀπὸ τῶν κατὰ τὸ σφαίρωμα, καὶ τὸν
βουβῶνα τόπων ἄχρι γόνατος. Τούτους φλεβοτομεῖν
δεῖ κατ' ἀρχὰς ἀπ' ἀγνώονος· εἰ δὲ μετὰ χρόνον ὑπὸ τῶ
πεπονθότος σιέλῃς σφυρῶ· χρησέον δὲ ἐμβροχαῖς διὰ
κυπρίνης καὶ ὄξους καὶ νίτρου, καὶ κάγχυρος δι' οἰσυπηρῶν
ἐρίων

Cap. CCXV. Cod. E. ρσα'.

Ἰχιάδος] Cod. C. περὶ χυάδος. — vid. *Salmasius* ad *Tertullianum* de pallio p. 133.

Ἰσχιάς] *Hippocrates* de dieb. judicat. p. 26. *Aretaeus* morb. chron. lib. II. c. 12. et cur. chron. lib. II. c. 12. *Celsus* lib. IV. c. 22. *Caelius* Aurel. morb. chron. lib. V. c. 1. *Paulus* lib. III. c. 77. *Priscianus* lib. II. c. 24. *Actnarius* lib. I. c. 45. *Galenus* sec. loc. lib. X. p. 307.

δε] caret hac particula Cod. E.

ἐπισωρεύσῃ] Leg. ἐπεσωρεύσῃ. Verbum minime ignotum medicis recentioribus. *Synesius* de febr. c. 11. p. 68. ἐπισωρευθάσης, ἐν τῇ κεφαλῇ, conf. p. 122. Codices A. et C. ἐπιρρεύσει. Cod. E. ἐπιρεύσει. De vi praepositionis ἐπὶ in ejusmodi verbis vid. *Hoelzelius* ad *Apollonii* lib. I. vs. 201. unde malim apud nostrum sensim non ἀθρόως collecta exponere. Io. *Chrysostomus* in Genes. c. 7. p. 44. ed. Eton. ὅταν μὴ μόνον ἑαυτοῖς ἐπισωρεύωσι τὸ πῦρ τὸ ἀσβεστον.

συνδεσμοῖς] *Philoponus* vel ut volunt alii *Michael* Ephes. ad *Aristotelis* de G. A. lib. III. p. 66. καθάπερ καὶ τὸ νεῦρον τὸ καλούμενον ὑπὸ τῶν νεωτέρων Ἰσχίον, συνεχὲς τὸν γλουτὸν καὶ τὸ κοῖλον ὀστέον, ἐν ᾧ ὁστος στέφεται.

κοτύλης] *Pollux* lib. II. c. 4. segm. 185. Schol. *Homeroi* ad *Iliad.* E. vs. 305. Cod. A. κοτίλης. Cod. C. κοτήλης. *Galenus* de Ossib. p. 3. ἡ μὲν βαθύτερα (κοιλότης) κοτύλη καλεῖται, καὶ σύνηδες ἀπασι τοῖς ἰατροῖς τούνομα.

ὀδύνη] Cod. A. et C. omissa copula ὀδύνη λέγεται.

DE COXARVM

MORBIS.

CAP. CCXV.

Coxarum dolor fit, cum pituita mucosa, vel bilis in coxae commissura, et articulo collecta est. Dolor vero gibba in natibus regione, inguinibusque ad genua usque pertingit. His igitur inter initia vena in cubito secanda erit. Ubi vero jam vetus vitium est, e talo partis affectu sanguis mittendus. Fomentis item utendum ex cyprino oleo, aceto, et nitro et roris marini semine. Idque fieri debet cum lanis succidis

M 3

cidis

ἀπὸ τῶν] Cod. E. ἀπὸ τῆς.

σφαίρωμα] Codd. A. et C. σφύραμα. Schol. Aristophanis ad Pac. vs. 1238. p. 374. ὁρῶς δὲ ἐστὶν ὁ ὑποκείμενος τοῖς σφαιρώμασι τόπος. Hyratius p. 152. γλουτὰ, αἱ σφαιροειδῆς σάκκες καὶ ἐπικείμεναι τοῖς κήλοις. Schol. Homeri ad Iliad. E. vs. 66. Γλουτὸς, τὸ περὶ τοῖς σφαιρώμασιν ἰσχίον, ἢ κοτύλη.

τόπων] Cod. A. C. et E. τόπον.

κατ' ἀρχάς] migrant e Codd. A. et C.

χερόν] Codd. A. et C. χεῖρος. Cod. E. μετὰ τὸν χερόν, ubi adscripsit doct. Cores, forte pro μετὰ τινὰ χερόν. Vulgata lectio sufficit, sic graece quoque dicitur ἐπὶ χερόν pro ἐπὶ χερόν τινά, ut apud Ev. Lucam c. XVIII. 4.

ὑπὸ τῆς] Leg. ἀπὸ, ut apud Paulum, ac ita quoque Codd. A. et C. Cod. clarius ἀπὸ τῆς σφύρῃ τῆς πεποιθότος μέλους. Sed transpositiones frequentes sunt apud nostrum.

σκέλος] Cod. E. μέλος, vulgatae lectioni patrocinator. Paulus κατὰ τὸ πέποιθτος σκέλος. conf. Hadr. Junius animadv. lib. IV. c. 13. Ex ipsa parte affecta sanguis utilius educitur jubente Dominico Cotaninio in eleganti commentario de ischiade nervosa XXXIX. p. 75.

ἐμβροχῆς] Codd. A. et C. ἐμβροχή.

κάγχρεος] κάχρεος.

οἰσυτηρῶν] ὕσπηρῶν Codd. A. et C.

ἐρίων θερμανθέντων. Καταπλασέον δὲ ἄλευρον λαπίνων
 μετὰ ὄξυμέλιτος, ἢ ἄλευρον αἰρίνον μετὰ ῥιτίνης, καὶ
 νίτρε καὶ καλαμίνθα καὶ κάγχρυος, καὶ δαφνιδίων·
 καὶ τὴν καλαμίνθην μόνην καταπλασσε δι' ὄξυμέλι-
 τος. Προποτισέον δι' αὐτὰς ὅπῃ κυρηναῖα ὀρό-
 βη μέγεθος ἢ κασόριον· ὡς σὺν ὄξυμέλιτι καὶ ὀποπά-
 νακος δραχμ. α'. ἐνέματι δὲ χρησέον μέλιτος, νίτρε, τε-
 ρεβινθίνης σὺν ἀφεψήματι κενταυρίᾳ, ἔνις ἢ ἐλατηρίᾳ
 ῥίζης ἀφέψημα σὺν μέλιτι ἔνις, ἢ ἐλαίων κολυμβάδων
 τὴν ἄλμην, ἢ θερμῶν ἀφέψημα. Σικύαις τε κατὰ τῷ
 ἰσχί μετὰ φλογώσεως, ἢ καὶ ἐγχαράξεως· καὶ καθαρ-
 τέον διὰ τῆς ἱερᾶς, ἢ κολοκύνθης· ὠφελεῖ δὲ καὶ ὁ ἀπὸ
 ῥαφα-

θερμανθέντων] Codd. A. et C. καταθερμανθέντων. Cod. E. θερ-
 μαθέν.

ἄλευρον] Codd. A. et C. ἀλεύρε. Paulus ἀλεύρω. et ita mox ite-
 rum ἀλεύρω αἰρίνω.

μετὰ ὄξυμέλιτος — νίτρε] Exulant e Cod. E.

ἄλευρον] Cod. A. et C. ἀλεύρω ῥιτίνης.

ῥιτίνης] ῥιτίνης ita Paulus.

καλαμίνθα] Codd. A. et C. καλαμίνθης.

καὶ τὴν] Codd. A. C. et E. ἢ τὴν conf. c. 209.

μόνην] conf. c. 119.

κατάπλασσε] Codd. A. et C. κατάπλασσει.

δι' αὐτὰς] Paulus δὲ αὐτὰς recte Codd. A. et C. [δὲ αὐτοῖς. Con-
 trario modo peccatum apud Longum lib. II. p. 63. ὁ κίττος
 δὲ ἀμφοτέρων μέσος. leg. δι' ἀμφοτέρων. et mox διαταθείς.

ὅπῃ] Vox ignorata hic Codd. A. et C.

μέγεθος] Cod. E. μέλιτος.

κασόριον] Codd. A. et C. κασορίε δραχμ. α'. Paulus quoque κα-
 σορίου.

ὡς] abest a Codd. A. C. in Cod. E. ejus loco habetur δραχμ. δ'.

καὶ] Codd. A. C. et E. ἢ.

δραχμ. α'] Cod. E. δραχμ. ζ'.

ἐνέματι] Codd. A. et C. ἐνέμασι.

eidis calidis. Cataplasmata vero imponenda ex lupi-
norum farina cum oxymelite et lolii farina, cum re-
fina et nitro et calamintho, et canchry, et lauri bac-
cis. Imo calaminthum ipsum ad cataplasmatidis mo-
dum adhibitum, cum oxymelite prodest. Potui vero
dandus cyrenaicus liquor, ervi pondere, vel casto-
reum, vel ova cum oxymelite et opopanax drachma.
Clysteribus vero utendum, ex melle, nitro, terebin-
thino cum centaurii decocto, vel elaterii cum melle,
vel olivarum colymbadum muria, vel lupinorum jure.
Cucurbitulae etiam coxae cum flamma et cute incisa,
sunt admovendae. Et hiera et colocynthide sunt pur-
gandi. Vomitus etiam a radiculae succo adjuvat. Illi-
tionibus etiam acopis est utendum ex euphorbio, py-
rethro,

M 4

rethro,

τερεβινθίνης] Codd. A. et C. τερεβινθήνης.

σύν] Codd. A. et C. συναφνήματι.

ἐνι] omissum in Codd. A. et C. Cod. E. καὶ ἐνιον.

ἐνι] Xenophon memorab. lib. I. c. 3. p. 32. ἐνίησι γὰρ τι τὰ
φαλάγγια κατὰ τὸ δῆγμα. Theophylactus Simac. Quaest.
Phys. VII. τὰς πλωτῆρας ἀνέκοα γαλήνην σοφίζεσθαι τῇ θα-
λάττῃ, ἐνέοντας τὸ ἔλασιον.

κολυμβάδαν] Codd. A. et C. τῶν ἀλμάδαν. vid. Wheelerus Itine-
rar. T. II. p. 115.

θέρμων] Codd. A. C. et E. λεπίων.

σικύαις] Hippocrates de locis in homine p. 87.

κατὰ] Codd. A. et C. μετὰ.

ισχίς] Codd. A. et C. αἰσχίς.

μετὰ] Codd. A. et C. καταφλογώσεως.

καὶ] delent Codd. A. C. et E.

κολοκύνθης] Codd. A. et C. κολοκυνθίδος ἀπόβρεγμα διὰ κοινίτη.

κολοκύνθης] Cod. E. κολοκυνθίδος ἀπόβρεγμα. Addidit doct. Co-
tes post quae vox sequitur, quam nec legere nec haviolari potui;
quae qualis sit patet ex lectione codd. A. et C.

ε] Deletus articulus in Codd. A. et C.

ῥαφανίδων ἔμετος. Χρᾶσθαι δὲ καὶ τὰ αἰόπα αἰλείμματα, οἷον εὐφόρβιον, πύρεθρον, ὀποπάνανα, πέπερι, κασόριον, κήριον, τερεβινθίνην, χαλβάνην, ναρδίνον τε, καὶ γλευκίνον, κυπρίνον, τὲ καὶ πηγάνινον. Ἐμπλαστροὶ δὲ ἡ διὰ δάφνης καὶ ἡ πηγανηρά. Ἐπιτιθέναι δὲ καὶ τὴν ἰβηρίδα μετὰ ζέατος χοιρεῖς, ἢ ἰσχάδας μετὰ σινήπεως· ἐπίπασσε ἐκ τῆς λουτρῆς προαλείψας ἐλαίῳ κυπρίνῳ καὶ ναρδί-

ῥαφανίδων] Codd. A. et C. ῥεφανίδος.

χεῖσθαι] Codd. A. et C. χεῖσθαι.

καὶ τὰ] Codd. A. et C. καὶ τοῖς αἰόποις αἰλείμασι.

εὐφόρβιον] Codd. A. et C. εὐφώλβιον.

πύρεθρον] additum in Cod. A. et C. καγχεῦ. in Cod. E. κάγχεριον.

κήριον] Codd. A. et C. κηρόν. conf. c. 200.

τερεβινθίνην] Codd. A. et C. τερεβινθίνην.

το, καὶ] omittuntur in Codd. A. et C. et olea illa omnia in casu secundo. De quibus ita judicat doct. Cores. Cod. E. addit ῥόδιον post χαλβάνην. Caeteram enumeratio harumce remediorum ita facta est, ut stupenda barbarie, alia in dativo, alia in accusativo, quaedam etiam in genitivo, promiscue nullaque servata analogia scribantur.

ἔμπλαστροι] Codd. A. C. et E. ἔμπλαστρο.

ἡ] Codd. A. et E. τό, τέ.

δάφνιον] Codd. A. et C. δάφνιον. Cod. E. τὰ τε διὰ δαφνίνων.

πηγανηρά] absque articulo Codd. A. et C. Cod. E. τὰ πηγανηρά.

ιβηρίδα] Codd. A. C. et E. ἰβηριάδα. Paulus l. c. ἦν δὲ καὶ λεπίδεον, οἱ δὲ ἀγριοκάρδαμοι προσαγορεύουσιν· ἡ δὲ παρ' ἡμῖν φυομένη θαμνώδης, παραπλήσια δάφνης τὰ φύλλα καὶ μίσχονα ἔχουσα. Salmasius de Homon. Hyles Iatr. c. 17. Galenus l. c. p. 310. Matthiolus ad Dioscoridis lib. I. c. 147. p. 266.

χοιρεῖς] Codd. A. et C. χηνεῖς.

ἡ] omissum in Codd. A. et C.

σινήπεως] Codd. A. et C. σινήπεος.

ἐπίπασσε] Codd. A. et C. ἐπίπασσον δὲ. Cod. E. ἐπίπασσος δὲ.

rethro, opopanace, pipere, castoreo, cera, terebinthina, galbano, nardino item oleo et glaucino, cyprino item et rutaceo. Emplastra vero profunt et quod e lauri baccis constat et peganera. Imponi etiam potest iberis cum suillo adipe, vel carycae cum sinapi a balneo, illito tamen prius oleo cyprino et nardino, inspergi possunt. Picis drachmae duae, sulfuris drach-

M 5

ma,

ἐκ τῶ λουτρῶ] Locus ita interpungendus: σινήπεας. Ἐπίπασσε, verbum hoc non ad praecedentia pertinet, sed referendum ad ea quae sequuntur. Duplex expositio verborum ἐκ τῶ λουτρῶ, vel enim post ea subaudiendum ἐλθόντος vel ἀπὸντος, quod verbum haud raro subintelligi notat Schol. *Aristophanis* ad *Acharn.* vs. 625. conf. *Wesselingius* Probab. c. 9. p. 79. et cl. *Gesnerus* ad *Orphei Argon.* vs. 600. *Merodius* lib. I. c. 54. ἐλθόντι δ' αὐτῶ ἀπὸ τῶ λουτρῶ. Reduces a balneo ungi antiquissimus mos fuit, vid. *Athenaeus* lib. I. c. 19. p. 24. et Schol. *Aristophanis* ad *Plut.* vs. 616. *Terentius* Phorm. Act. II. Sc. 2. vs. 25. nam uncti balneum non intrabant teste *Plutarcho* T. I. p. 252. contrarium adfirmat *Wouwerius* ad *Petronii* c. 28. *Theophylactus* Bulg. ad Ev. Matthaei c. VII. p. 36. παλαιοὶ χαρῆς σημεῖον τὸ ἀλάφροτα ἐλαίῳ μετὰ τὸ λουτρὸν. in balneis ungi periculo non vacare credebant. vid. *Synesius* de febr. c. 1. p. 50. quemadmodum etiam post cibum sumtum. *Glossae* Leid. Voss. Mss. ad *Juvenalis* Sat. I. vs. 143. *Antiqui indigesto cibo ad balneum pergebant, et inde eis apoplexia, colera, caeteraeque infirmitates nascebantur. Periculosum est enim viros saturos ingredi balnea.* Vel ἐκ τῶ λουτρῶ explicandum per μετὰ τὸ λουτρὸν. *Demetrius Chalcond.* apud *Achill.* *Statium* observat. c. 20. δηλοὶ δὲ (ἐκ) καὶ τὸ ὕστερον, ὡς παρὰ *Σοφοκλέα*,

Ἄ δ' ἐκ τῶν δὲ δράσων, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμῶ.

ex *Oedip.* Tyr. vs. 243. ubi Scholiasta ita haec exponit, ὅτι ἀπ' (ὑπ') αὐτῶν ἀναγκασθεὶς τῶν πραγμάτων, ut latini ex. *Suetonius* lib. I. p. 96. et mox ex praetura proficiscens in *Hispaniam*. *Aeschines* *Axioch.* p. 158. ἐκ μεσημβρίας δὲ παρέσει μοι. ubi *Hieron.* *Wolffius* p. 287. μετὰ μεσημβρίαν recte explicat: quam significationem quoque innuit *Aristoteles* de G. A. lib. I. c. 18. p. 1227. cui iunge Schol. *Homeri* ad *Iliad.* E. vs. 865. *Hippocrates* de *Diaeta* lib. I. p. 206. καὶ ἐμέτοισι χρῆσθαι ἐκ τῶν πυρήσεων. conf. *Raphelius* ad *Marci* c. VII. 4. p. 386. Caeterum apud *Aeschinem* addito articulo legere mallet ἐκ τῆς μεσημβρίας, quem non negligunt scriptores ut patet ex exemplis adiatis.

καὶ] Abest a Codd. A. et C. Cod. E. ἦ.

ναρδίνω πίσης δραχμ. ε'. θεία δραχμ. α'. ξηρόν χρω,
ἢ σμύρναν, θείον καὶ πίσσαν.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΙΤΙΔΟΣ

καὶ ποδάγρας

Κ Ε Φ. ΣΙΣ'.

"Οτι μὲν τοίνυν τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως ὅλα τὰ
σώματος ἀρρώσεως τὲ καὶ καχεκτίας τὰς ρευματικὰς
γίνεσθαι διαθέσεις, δῆλον· ῥέει γὰρ ἡ ἀθροισμένη περι-
σσία ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων ἐπὶ τὰ ἀσθενέστερα μόρια, οἷον
πόδας, ἢ χεῖρας· ἀλλ' εἰ μὲν εἰς τὰς πόδας, ποδάγρα
καλεῖται· εἰ δὲ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ κατ' ὅλα τὰ ἄρθρα,
ἄρθρίτις ὀνομάζεται. Ὁ δὲ πλεονάζων χυμὸς ὅτε μὲν
χολώδης, ὅτε δὲ αἱματικὸς, ἄλλοτε δὲ μελαγχολικὸς,
ἢ φλεγματικὸς, καὶ ὥμὸς εὐρίσκεται· ἐὰν ὅτε δὲ καὶ
μικτός.

ΘΕΡΑ-

δραχμ. ε'.] Codd. A. C. et E. Γο. ε'.

θεία δρ. α'.] Exulat e Codd. A. et C. Cod. E. θεία ὀνγΓ. ε'.

ξηρόν] Codd. A. et C. ξηρῶ. Cod. E. ξηροῖς.

θείον] Codd. A. et C. καὶ θείον.

ἢ σμύρναν, θείον καὶ πίσσαν] omissa in Cod. E.

Cap. CCXVI. Cod. E. ρσϛ'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ ποδάγρας. Codd. D. et E. περὶ ποδά-
γρας καὶ καχεκτίας. Celsus lib. IV. c. 24. Galenus sec. loc.
lib. X. p. 307. Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 12. Caelius
Aurel. morb. chron. lib. V. c. 2. Alex. lib. XI. c. 1. Pau-
lus lib. III. c. 78. Actuarius lib. I. c. 45.

τοίνυν] Redundat hic τοίνυν, ut saepe apud Moschionem de morb.
mulier. observante Contr. Gesnero p. 56. nisi statuamus colle-
ktivum hic esse apud auctorem ex quo haec hausit noster,
nec tamen immutare voluit, vid. Devarius de particul. p. 351.

καχεκτούσης] Cod. E. καθεκτούσης.

γίνεσθαι] Codd. A. et C. γένεσθαι.

ma, siccis utitor, vel mirrham, sulphuri et picem adhibe.

DE ARTICVLARI MORBO

ET PODAGRA.

C A P. CCXVI.

Quod igitur facultate nutriente totius corporis imbecilliore, et malo habitu laborante fluidos affectus nasci contingat, manifestum est. Materia enim collecta a fortioribus ad imbecilliores particulas, ut pedes et manus fluit. Cum itaque ad pedes decumbit, podagra vitium appellatur. Si vero ad manus, et ad omnes articulos, arthritis dicitur. Exuperans vero humor modo biliosus, modo sanguineus, interdum pituitosus, vel atrabilarius et crudus invenitur.

CVRA.

δῆλον] Exulat e Codd. A. et C.

ἐπὶ τὰ] Codd. A. C. et E. εἰς τὰ.

μόρια] Codd. A. C. et E. πάντων μόρια.

ἀλλ' οἱ] Codd. A. et C. ἀλλ' οἱ. Cod. E. ἀλλ' ἢ μὲν.

ἐν δὲ] Cod. E. ἢ δὲ.

ταῖς χεῖρας] Suspicietur quis excidisse post hanc vocem χεῖρας vel χερᾶς aut χερᾶς, vid. *Diadernus* ad *Martialis* lib. I. epigr. 88. sed forte nihil deest et auctor satius habuit ea quae in manibus accidunt, ad tophos referre c. 222. Suadere hoc videtur *Casauboni* observatio ad *Persii* Sat. V. p. 392. quam hic adpono. „Lapides qui in articulis concresecunt Graeci vocant et philosophi et medici πώγες. Horum tanta copia in affectis partibus aliquando generatur, ut prodigii similis res sit. Vivebat non procul urbe, cum haec scriberem, vetus quidam arthriticus, e cujus corpore (exibant autem ex omnibus partibus) plus vel exciderat, vel extractum fuerat lapidum, quam quantum ipse penderet.“

ἀρθρίτις] Codd. A. et C. ἀρθρίτης.

καὶ ὅλα] *Plinius* Sec. lib. I. ep. 12. jam enim dolor non pedibus solis, ut prius, insidebat, sed omnia membra pervagabatur.

καὶ] Cod. B. τὴ καὶ.

ἐν] Codd. A. et C. ἐν. ὅτε καὶ.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙ ΧΟΛΩΔΕΙ

ΧΥΜΩ ΕΥΜΑΤΙΖΟΜΕΝΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΙΖ'.

Τὸ μὲν γὰρ χολῶδες ῥεῦμα πρὸς τῷ τῷ χρώματος
 ὑπόχρω τὲ καὶ ἐξερύθρω, καὶ θερμασίας συναίδησιν, καὶ
 τὴν ὀδύνην ὀξύτεραν ἐργάζεται, καὶ ταχέως ἐκδίδοται.
 Ἀρχὴ δέ σοι τῆς θεραπείας ἀπὸ τῷ ῥοδομέλιτος καθα-
 ριστικῶ

Cap. CCXVII. Cod. E. ρΓγ'.

Θεραπεία] Codd. A. et C. περὶ θεραπείας τῶν χολῶδων παθῶν.
 Paulus lib. III. c. 78.

Χολῶδα] Cod. D. χολῶδη.

τὸ μὲν γὰρ] Solum hoc caput inchoavit noster particula γάρ,
 quod poëtis solemne esse observat Schol. Euripidis ad Phoeniss.
 vs. 893. sed eam codices manu exarati non agnoscunt qui ha-
 bent τῷ μὲν χολῶδες ῥεῦματος τὸ χρῶμα ὑποχρῶνται. ita Cod.
 A. Cod. C. τῷ χρῶμα. Cod. B. ὦν ἐπὶ χολῶδα ῥεῦματι. Cod.
 E. tamen τῷ μὲν γὰρ χολῶδες. Pro ὦν leg. τῶν. Lucianus
 Dial. Fabulos. p. 79. Ἐστὶ γὰρ τις — ἐν ὕδατι θεός.

ῥεῦμα πρὸς] Cod. E. ῥεῦματος.

τῷ τῷ χρώματος] Cod. E. τὸ χρῶμα. De colore cutis Io. Chry-
 sostomus T. I. p. 298. ὥστε πάντα τῆς ἀρετῆς τὰ χρώματα
 ἐπαιθεῖν τῷ προσώπῳ.

ὑπόχρω] Cod. E. ὑποχρόν.

ἐξερύθρω] Codd. A. B. C. et E. ἐξερύθρον.

συναίδησιν] Codd. A. C. et E. αἰδησίην. Cod. B. αἰδησις. Jambli-
 chus de myster. p. 60. τὴν δὲ ἀλλήν συναίδησιν καὶ παρακολού-
 θησιν ὑπάρχουσιν.

ὀδύνην] Cod. A. ὠδύνην. Cod. B. καὶ ἡ ὀδύνη ὀξύτερα.

ἐργάζεται] migrat hoc verbum ex Cod. B.

ἐκδίδοται] Addunt Codd. A. C. et E. κατὰ τὸ δέγμα.

ἀρχὴ] Codd. MSS. Τούτῃς δὲ καθαίρειν διὰ τὸ ῥοδομέλιτος.

σοι] Σοι redundat, ut μοι itidem apud scriptores, ut apud Try-
 phiodorum vs. 387. et 406. et Aelianum H. A. lib. VI. c. 51.
 unde recte illud in versione omisit Martius et caret accentu.
 vid. Devarius de particul. p. 129. Alciphron lib. II. ep. 1. p.
 202. τὰ δὲ κοσμεῖν σοι τὸν οἶκον, ubi Berglerus. Nihil huc fo-
 cere videtur σοι. Neque refugiant ejusmodi elegantias Styli
 recen-

CVRATIO EORVM QVI

BILIOSI HVMORIS FLVXIONE LABORANT.

C A P. CCXVII.

Biliosa defluxio praeter colorem pallidum et rubi-
um, caloris sensum, doloremque acriorem efficit, et
onfestim erumpit. Initium purgationis esto ex
rhodo-

recentiores. *Actuarius* de dignot. morb. lib. I. c. 44. καὶ τὸ
δῆλόν σοι. *Tatianus* or. ad Graec. p. 42. τί μοι τὸν Θεοῦ
σεσυλήκατε. *Orpheus* de Lapid. c. X. vs. 30.

— καὶ γὰρ μοι ἐπισπόμενός μοι ὄγ' ἀνῆρ.

ubi posterius redundat. Poëtae huic οἱ particulam esse exple-
tivam observat cel. *Ruhnkenius* epist. crit. II. p. 69. sed vid.
cl. *Gesneri* index in *Orpheum*. *Nicetas Choniatus*. *Annual*. lib. I.
p. 67. ὡς προῖόν δηλώσει τὸ λέγειν μοι, conf. lib. V. p. 163.
ubi οἱ redundat. *Nonnus* *Evang. Joannis* c. VII. vs. 108.

— — ἐμοὶ δεδάκσι πολῖται.

ubi *Sopringius* suo exemplari adlevit: ἐμοὶ ornatus causa, ut
alibi. Ei adstipulatur *Commelinus* ad *Heliodori* lib. II. p. 117.
sed locus in gravi mendo cubat, quem ita refingo: ἢ μὴ
ἐλευθέρων τῶν ἐξῆν, καὶ ἐλευθέρω πρὸς γάμον ἐκδώσιν δώ-
σιν καὶ ταινίαν, ἢ δὴ κ. τ. λ. Quali mendo eundem foeda-
tum arbitror lib. IX. p. 440. πρὸς ἐναντίους σφισὶν ἢ καὶ ἄσκεπ-
τοι. leg. πρὸς ἐναντίους ἐνάντιον, vel ἀντίον σφισὶν ἢν. *Aelianus*
H. A. lib. II. c. 26. ἀντίς τῇ ἀνγῇ τῷ ἡλίῳ ἴσησιν αὐτάς.
Graecos imitati sunt Latini. Praeclara in hanc rem est obser-
vatio eruditissimi theologi *Francisci Martini* *Epistolar.* p. 504.
cujus verba adponere non gravabor, quod liber paucorum ma-
nibus hodie teritur. „Opus esse videtur, ut tibi tanto Heroi
„suppeditem argumentum, id est, orationem *Ciceroni*. Quae-
„to ergo, cum tam diu latueris, an latere etiam dativum
„habeat? Qui ita sentiunt, muniunt se autoritate *Lucani*, qui
„dixerit,

Tu mihi causa late —

„Ino *Ciceronis* etiam in *Catilinam*: *Nihil agis, nihil moliris,*
„quod mihi latere valeat etc. Exiguum momentum, si aliud
„non habent. Nam inter elegantias autorum χαρίεντων non
„minima est, si vox aliqua praesertim talis, παρέλκει, quae
„non venit in constructionem. Plane ut apud eundem *Cicero-*
„nem de *Catilinariis*, *Qui mihi accubantes in conviviis, cum*
„nimium quantum abfuerit, ut *Ciceroni* accubuerint. Hoc te
„approbaturum confido.“ Adde cl. *Bachium* ad *Xenophontis*
oeconom. c. 3. p. 18.

δεμιλῖτος] addunt codices Mss. τὸ κ. conf. *Alex.* lib. XI. p. 601.

τικῆ, ἢ τῆ δια τῶν μίλων τῶν κυδωνίων καὶ τῆ δια τῆς
 πικρᾶς ἀντιδότῃ. Ἐξώθεν δὲ τῷ ῥοδίνῳ χρησώμεθα
 μετὰ τῆς λεκύθῃ τῆ ὠῆ, καὶ βραχέος οἴνου, καὶ ταῖς
 ψυχάσαις τῶν βοτανῶν, οἷον εἰς ἡν, ἀνδράχνη,
 ὁσκινάμῳ, αἰζώῳ, τῇ ἐκ τῶν τελμάτων Φακῇ, σερεῖ,
 μήκωνος φύλλοις, πολυγόνῳ, μανδραγόρῃ φύλλοις,
 ῥόδοις χλωροῖς· ταῦτα μετὰ ψυχῶν, ἢ κριθίνῃ ἀλεύ-
 ρῃ καὶ ῥοδίνῃ καταπλάσσοντες.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΡΤΣΙΠΕΛΑΤΩΔΟΥΣ

Φλεγμονῆς.

Κ Ε Φ. ΣΙΗ'.

Ἐρτυπελατώδης δὲ οὐσης τῆς Φλεγμονῆς τῶν ἄρ-
 θρων, παρηγορεῖ κολοκύνθης νεαρᾶς τὸ λέπος ἐπιτιθέμε-
 νον,

μήλων] Codd. MH. τῶν μηλοκυδωνίων. Alex. 1. c. p. 602.

καὶ τῆ] Codd. MH. ἢ δια.

ἀντιδότῃ] ignorant codices.

χρησώμεθα] Cod. B. χρησόμεθα.

μετὰ τῆς] Codd. MH. μετὰ ὧν.

λεκύθῃ] 1. λεκίθῃ.

βραχέος] Codd. A. et C. βράχους.

ψυχάσαις] Codd. A. et C. τῶν ψυχασῶν βοτάνων. Cod. B. τῇ
 ψύχασαν ἀγωγὴν τῶν βοτάνων.

εἰς ἡν] Quae hic tertio casu scribuntur, ea omnia casu secundo
 efferunt Codd. A. C. et E. Cod. B. vero quarto.

Φακῇ] Paulus τὸν φακόν.

σερεῖ] abest a Cod. E.

πολυγόνῳ] Cod. E. πολυγόνῃ.

φύλλοις] φύλλῃ Cod. E.

rhodomelite purgante vel eo, quod ex malis cotoneis constat, et ex picra antidoto. Extrinsecus vero rosaceo utemur cum ovi luteo et pauxillo vino, et herbis refrigerantibus, ut solano, hyoscyamo, sempervivo, lenticula palustri, seride, papaveris foliis, herba sanguinali, mandragorae foliis, et rosis viridibus. Haec cum mica panis, vel farina hordeacea et rosaceo ad cataplasmatismum modum adhibentur.

CURATIO INFLAMMATIONIS

ERYSIPELACEAE.

CAP. CCXVIII.

At in erysipelacea articulorum inflammatione cucurbitae sylvestris recentis cortex impositus dolorem mitigat. Peponis praeterea et cucumeris caro, vel
per

μειδραγόρα] Cod. B. μειδραγόρα.

φύλλοις] Cod. E. φύλλα.

ρόδοις χλωροῖς] Cod. E. ῥόδων χλωρῶν.

ψυχῶν] Cod. B. ψυχῶν.

καταπλάσσοιτες] Cod. B. καταπλάττοντες.

Cap. CCXVIII. Cod. E. ρGδ'.

θεραπεία] Cod. A. περὶ ἔρυσιπελατῶδους φλεγμονῆς. Cod. C. περὶ ἑστὶ πελατῶδους. Cod. D. περὶ ἔρυσιπελατῶδους φλεγμονῆς.

Ἐρυσιπελατῶδους] Codd. A, et C. Ἐρυσιπελατῶδους.

κολοκύνθης] Codd. A, et C. κολοκινθίδος.

νεαρόν] Cod. B. νεαρόν.

λέπιον] Cod. E. λέπιον. Moschio de morb. mulier. c. 121. et 137.

νον, πέπονός τε καὶ σικύα ἢ σὰρξ, καθ' ἑαυτὰ δὲ καὶ
μετὰ ἄρτα· περδικίας τὲ φύλλα σὺν ἀλεύρῳ, ἢ φύλλον
σὺν κριθίνῳ. ἄλλο. μαλάχας ἐψήσας χλωρὰς λείωσον, καὶ
φύλλον ἰξοποιήσας πρόσβαλλε, καὶ ὠν τὰ κροκά καὶ
ρόδινον ἐπιτίθει. ἄλλο. κρόκον καὶ ὄπιον σὺν αἰεζῶν χυλῶ
κατάχρειε, ἢ μετὰ ψυχῶν κατάπλασσε· ἢ τὸ ὄπιον καὶ
τὸν κρόκον σὺν γάλακτι ἐπίχρειε· ἢ ἀναλάμβανε τῆτο
κηρωτῇ ροδίνῃ καὶ ἐπιτίθει. ἄλλο. ψυχὰς ἐν ὀξυκράτῳ
βρέξας, καὶ αἰεζῶν, καὶ σρύχνε ἢ ἀνδράχνης, ἢ κωδύων,
καὶ Φοινίκων σάρκας τὸ ἴσον ἐπιτίθει. Μετὰ δὲ τὴν χρῆ-
σιν τῶν ἀνοδύνων χρῆσέον τῇ διὰ χυλῶν, καὶ τῷ ψιτ-
τανίῳ, ἢ τῇ διὰ τῆς ἀλθαίας.

ΘΕΡΑ-

πέπονός] Codd. A. et C. πεπονοί τε. Cod. B. πέπωνός τε.

ἢ σὰρξ] Caret articulo Codd. A. C. et E.

δε] Codd. A. et C. τε. Cod. B. καὶ αὐτὰ τε. Cod. E. καθ' ἑαυ-
τὰ τε καὶ μετὰ τῷ.

περδικίας] Cod. B. περικιάδος. leg. περδικιάδος ut Alex. lib. XI.
p. 611. *Apulejus* de vir. herb. c. 83.

τε] non agnoscunt Codd. A. C. et E.

φύλλον] Codd. A. et C. ψήλλον. Cod. B. φυλλίς. Cod. E. ψίλλω.
Alex. l. c. p. 608.

ἄλλο] exulat e codd. MSS.

μαλάχης] Cod. B. μαλάχη.

χλωρὰς] Codd. A. et C. χλορὰς. Cod. B. χλωρόν.

λείωσον] Cod. E. λειώσας.

φύλλον] Cod. B. φυλλίς ἴσα εἶτα. Codd. A. et C. ψήλλον ἴξον
ποιήσας. Cod. E. ψίλλου.

ἄλλο] Cod. E. delet. Caput novum hic faciunt Codd. A. et C.
cum hoc lemmate: Θεραπεία πρὸς ἐρυσιπέλας. Ῥοδίνον ἐλαι-
ον, αἰμυδαλέλαιον, κήριον τρακτόν, ψιμμίθιον. pergunt deinceps
ut editum.

κρόκον] Cod. B. εἶκον.

καὶ] abest a Cod. B.

χυλῶ] Cod. A. et C. χυλόν.

per se vel cum pane adhibita. Perditii item folia cum polenta, vel psyllium cum farina hordeacea. Aliud. Virentes malvas coctas terito, et psyllium in viscum redactum adiicito. Aut ovorum lutea cum rosaceo imposito. Aliud. Crocum et opium cum sempervi succo illinito vel cum mica ad formam cataplasomatis inducito. Vel opium et crocum cum lacte inungito. Vel cerato rosaceo eadem excipito et imposito. Aliud. Micam in posca macerato, et sempervi, solani et portulacae vel papaveris capitum, et dactylorum ossium singulorum par pondus imposito. Post usum vero medicamentorum, quae dolorem leniunt, utiliter etiam emplastra, et quod ex succis constat, et diachylon dicitur, et psittacium, et quod ex althaea est, adhibentur.

CVRA-

ῥοδίνην] omissum in Codd. A. et C. Cod. B. κηρωτὴν ῥοδίνην ἐπιτίθει.

ἄλλο] abest a Codd. A. C. et E. Cod. B. ἄλλο.

ψυχὰς] ψυχὰς Cod. B.

ἁεζῶς] Cod. B. omnia, quae sequuntur, casu quarto exhibet.

καὶ σεύχων] Codd. A. C. et E. ἢ σε. nihil mutandum. καὶ idem quod ἢ. Hippocrates Coac. Praenot. 363. ἀνθημέρους καὶ τριτάτους κτείνει. conf. Elsnerus ad Marci c. IV. 27.

καδύων] Cod. B. καδίας μετὰ σαρκὸς φοινίκων ἐπιτίθει.

καὶ φοινίκων] Cod. E. delet καὶ.

τὸ ἴσον] ignorant Codd. MSS.

χυλῶν] Codd. A. C. et E. χυλῶ.

καὶ τῶ] Codd. A. C. et E. ἢ τῶ.

ψιττακίῳ] Cod. B. ψυττακίῳ.

διὰ τῆς] delent Codd. A. et C. Codd. B. et E. δι' ἀλθαίας.

ἀλθαίας] Codd. A. et C. ἀλθίας. Alex. lib. XI. p. 617. Paulus lib. VII. c. 17. Apulejus de vir. herb. c. 39.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙ

πλήθει χυμῶν ῥευματιζομένων.

Κ Ε Φ. ΣΙΘ'.

Ἐφ' ὧν ὁ πλεονάζων χυμὸς αἱματικός ἐστι, Φλεβοτομία χρηστέον· γνώση δὲ ἐκ τῆς χροιάς· αἱματώδης γὰρ ὁ ὄγκος καὶ ἐκ ἐπόδυνος· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν Φλεγματικωτέρων, καὶ μελαγχολικωτέρων Φλεβοτομητέον· ἐπεὶ δὴ καὶ τέτοις ὁ χυμὸς ἐν ταῖς Φλεψὶν ὡς μάλιστα περιέχεται· εἴτα καθαρτέον διὰ τῆς [ιερᾶς· ληπτέον δὲ καταπότια τοιαῦτα. ἀλόης, κολοκυνθίδος, ἐλεβόρου μέλανος, σκαμμωνίας ἀνὰ οὐγγ. α'. εὐφορβίης οὐγγ. 5". νίτρου οὐγγ. 5". κράμβης χυλᾶ τὸ ἀρκᾶν, δίδω πρὸς δύναμιν. Τὰ δὲ ἔξωθεν ἐπιτιθέμενα πρὸς τὴν πλεονάζουσαν ὕλην παρασκευαστέον. Χρᾶσθαι δὲ καὶ τὰ δι' ἔρμοδακτύλῃ.

ΠΕΡΙ

Cap. CCXIX. Cod. E. ρΓε'.

Θεράπεια] Cod. D. περὶ τῶν κ. τ. λ.

τῶν ἐπὶ] Articulus migrat e Codd. A. et C.

χυμῶν] Codd. A. et C. χυμῶν. et mox χυμὸς.

ἐφ'] Codd. A. et C. ἀφ' ᾧ δὲ. Cod. E. ἐὰν δὲ.

αἱματικός] Cod. E. ῥευματισμός.

δὲ] Codd. A. C. et E. γὰρ.

ὄγκος] articulus abest a Codd. A. C. et E. Cod. B. ὁ τόπος.

ἐπόδυνος] Codices recte ἐπ' ὀδυνος.

μελαγχολικωτέρων] Codd. A. et E. μελαγχολικωτέρων.

τέτοις] Cod. B. τέτρε. Cod. E. ἐπὶ τέτοις δὲ καὶ.

χυμὸς] Codd. A. et C. χυμῶν.

ληπτέον] Codices Vind. χρηστέον. Cod. E. χρηστέον δὲ, οἰκίσσο καὶ.

CVRATIO EORVM QVI OB

HVMORVM COPIAM FLVXIONE LABORANT.

C A P. CCXIX.

In quibus vero exuperans humor sanguineus est, venae sectione utendum, quod ex colore cognosces. Sanguinolentus enim tumor est, nec magnum dolorem movet. Sed et in pituitosioribus et melancholicis sanguis mittendus. Nam in his quoque humor ut plurimum in venis continetur. Purgandi deinde sunt hiera, et sequentes pilulae sumendae. Aloës, cucurbitae sylvestris, veratri nigri, scammonii singulae unciae, euphorbii unciae semissis, nitri tantundem, succi brassicae, quantum satis est. Dantur pro virium ratione. Quae vero extrinsecus imponuntur, ad materiam redundantem parari debent. Catapotia etiam ex hermodactylo utiliter adhiberi possunt.

N 2

DE

καταπότια] Codices καταποτίσις. Sunt hae pilulae *Alexandri Trall.* quas ipse in hunc usum parabat, vid. eum lib. XI. p. 615. scammonium autem omissum, ei ex nostro reddendum.

τοιαῦτα] deficit in Codd. A. et C. Cod. B. τοῖς τοῖς.

ἀλός] Codd. A. et C. ἀλώης.

κολοκυνθίδος] Codd. A. et C. κολοκύνθης.

ἰλλεβόρα] *Juvenalis Sat. XIII. vs. 97.*

μέλανος] Codd. A. et C. μέλεος.

σκαμνίας] Cod. B. σκαμονίας.

εὐφορβία] Codd. A. et C. εὐφορβίς.

εὔγ. 5".] delet Codd. B. et E. Codd. A. et C. Γο 5".

κράμβης] Cod. B. ἢ κρ.

χεῖρα] Codd. A. et C. χεῖρα.

καὶ τὰ] Codd. A. et C. neglecta copula τοῖς. Cod. B. τῶ.

ἑρμωδακτύλα] Cod. E. ἑρμωδακτύλα. De medicamentis hujus compositione varia vid. *Alex. lib. XI. p. 645.*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΦΛΕΓΜΑΤΙ

ῥευματιζομένων.

Κ Ε Φ. ΣΚ'.

Φλεγματικῶ δὲ ὄντος τῷ ῥεύματι, λευκὸς καὶ οἰδηματώδης γίνεται ὄγκος, καὶ τὴν ὀδύνην ἐμφωλεύσάν τε καὶ βραδυτέραν, εἰς ὄγκον ἐκδιδομένην ἔχει. Τέτοις μετρίας μὲν ἔσης τῆς ὀδύνης ἢ τε κράμβη χλωρὰ καταπλαττομένη, καὶ τὸ σέληνον, καὶ ἡ κόνυζα, καὶ ἡ περισερεὼν συμφέρει. Ἰχυρότερον δὲ σίτινον ἄλευρον, ἢ αἰρινον, ἢ τερεβινθίνης κατάπλασμα διὰ μελικράτους, ἢ οἶνον λεπτῶ σὺν ὀλίγῳ κυπρίνῳ, ἢ κράμβης ῥίζαν κεκαυμένην σὺν ζέατι, ἢ αἰγῶν κόπρος μετὰ κριθίνῃ ἀλεύρῃ σὺν

Cap. CCXX. Cod. E. ρG5'.

ἐπ.] omiffa praepositio in Codd. A. et C.

λευκ.] Deest in Cod. E.

οἰδηματὶ ἴδης] Cod. E. αἰματώδης.

γίνεται] Codd. A. C. et E. φαίνεται ὁ ὄγκος. Articulus abesse nequit.

ἐμφωλεύσάν] Codd. A. et C. ἐκφωλεύσάν, male. Aelianus V. H. lib. II. c. 42. καὶ τοῖς ταλαίροις ἐνέφωλευον δράκοντες. Gregorius Naz. or. de Theolog. p. 8. μὴ ἐμφωλευέτω τοῖς ὕλοις κακῆργος. M. Antoninus lib. III. c. 7. p. 57. Philippus interpres Horapollinis lib. II. c. 90. Eustathius de Engastroim. p. 347. Jo. Chrysostomus in Psalm. IV. p. 536.

βραδυτέραν] Leg. βραδύτερον, sublata distinctione post hanc vocem, ac ita codices MSS.

ἔχει] Exulat hoc verbum ex Codd. A. et C. Cod. B. ἔχει· εἰς τοῦτῃς.

μετρίας] Codd. A. et C. μετρίαν.

κράμβη] Codd. A. et C. κραιμβία. An κραιμπία? vid. Du Cange p. 751.

καταπλαττομένη] Codd. A. et C. καταπλαττομένην.

σέληνον] Recte codices σέλινον.

DE HIS QVI FLVXIONE

LABORANT EX PITVITA.

CAP. CCXX.

At si fluxio pituitosa fuerit, tumor oritur albus et laxis, et dolorem habet delitescens, et omnino tardius erumpit. His itaque ubi mediocris est dolor, brassica viridis ad cataplasmatibus modum inducta, apium item, conyza et verbenaca prodest. Fortiora porro sunt farina frumentacea, vel lolii, vel terebinthina ex mulla inducta, vel vino tenui, cum pauxillo olei cyprini seu nardini. Brassicae item radicem combustae cum adipe, vel caprillum sterco cum farina hordeacea, sic, ut mulla quoque addatur, ad cataplas-

N 3

matis

κόνιζα] Perperam codd. A. et C. κόνιζα. Pejus adhuc Cod. E. κόνιζα.

περιτερεών] Cod. E. περιτεριών.

συμφέρει] Cod. B. ὠφελεῖ. Codd. A. C. et E. ignorant.

ἰχυρότερον] Codices Vind. ἰχυροτέρω. Cod. E. ἰχυροτέρας.

ἄριον] Codd. A. et C. ἴριον. Cod. B. ἔριον. Cod. E. ἴριον.

τερεβινθίνης] Codd. A. et C. ἡ ῥεβινθίνης. Cod. B. ἐρεβίνθην. Cod. E. ἐρεβίνθινον, forte pro ἐρεβίνθινον. CORES.

κατάπλασμα] Codd. A. et C. κατὰ πλάττειν. Codd. B. et E. κατὰ πλάττειν.

οἶν] Cod. B. οἶνον λεπτόν.

κυπρίνῳ] addunt Codd. B. et E. ἡ καρδίνῳ. Codd. A. et C. κρίνῳ χυλῷ ἡ καρδίνῳ.

ῥίζαν] Codd. A. et C. ῥίζης κεκαυμένης.

τέλει] Codd. A. et C. συνόξυγγίῳ. Cod. B. ἄξυγγίῳ. Cod. E. σὺν ἄξυγγίῳ.

κόπος] codices κόπον. Quadrat hic lamentatio sororis *Psyche* apud *Apulejum* *Metamorph.* lib. V. p. 117. et duratos in lapidem digitos ejus perfricans fomentis olidis, et pannis sordidis et foetidis cataplasmatibus manus tam delicatas istas adurens.

σὺν μελιγράτῳ καταπλαττομένη, ἢ τὸ ἀφρόνιτρον σὺν
ὥοις ἐπιτίθει, ἢ Φλόμῃ Φύλλῃ μετὰ βώλῃ καὶ κριθίνῃ
ἐπιτιθέμενα. Καθαίρειν δὲ τέττας καὶ διὰ τῆς κολοκυν-
θίδος ἱερᾶς· διδόναι δὲ καὶ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν αἰγυπτίαν,
καὶ τὴν θηριακὴν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΑΙΜΑΤΙ

ῥευματιζομένων.

Κ Ε Φ. Σ Κ Α'.

Οἱ δὲ ἐπὶ τῷ αἱματικῷ χυμῷ πάχοντες, μετὰ
τὴν τῆς αἵματος πρώτην κένωσιν, ἔπειτα καὶ τοῖς τοπι-
κοῖς

καταπλαττομένη,] Codd. A. et C. καταπλασσομένη.

ἀφρόνιτρον] Codd. A. et C. ἀφόνιτρον.

ὥοις] Codd. A. et C. ὠών.

Φλόμῃ] De hac herba consul. cel. Trillerus de pleuritide p. 212.
Avulejus de vir. herb. c. 73. in primis Demetrius Pepagom. de
podagr. c. 41.

Φύλλῃ] Codd. A. et C. φύλλων.

βώλῃ] Codd. A. et C. βόλῃ.

καθαίρειν]. Post extrinsecus adhibita auxilia ad interna medica-
menta delabitur, quam methodum suo adsensu probat Plutar-
chus T. I. p. 177. ἡ δὲ γὰρ οἱ βέλτιστοι τῶν ἰατρῶν πρὸς τὰς
ἀσθενείας τῶν ῥευμάτων ἐπιφορὰς εὐθὺς προσφέρουσι τὰς διὰ τῶν
φαρμάκων βοηθείας, ἀλλ' αὖτις τὸ βρεῦνον τῆς φλεγμονῆς, διὰ
τῆς τῶν ἐξωθεν ἐπιχρίσεων ἐπιθέσεως αὐτὸ δι' αὐτὴ λαβεῖν πέψιν.

ὑγείαν] Marcellus Empir. c. 36. p. 248. Ὑγεία dicebatur mazae
species vid. Pollux lib. VI. c. 11. segm. 76. et μετάνιπτρις
ὑγείας ἱερᾶ l. c. c. 16. segm. 100. conf. Pfeifferi Antiquit. gr. lib. I.
c. 31. Moeris Atticist. p. 112. ὑγεία, αττικῶς ὑγεία, ἑλληνικῶς.
ubi tamen cod. MS. ut apud nostrum ὑγία exhibet, sed vid.
Cassaubonus ad Suetonium de Grammat. p. 736. conf. Orphei
hymn. 83. vs. 9. ὑγία est in numis Smyrnaeorum apud R.
Mead Tab. III. n. 9. et 10. et in nummo apud Gisb. Caperum
de Elephantis etc. Exercit. I. c. 7. p. 66. alterum vero in pen-
tagono ibidem. Compositionem hanc ex Aegyptio in Graeciam
migrasse per Eudoxum, ut ἀθανασία, de qua vid. c. 125. et
αἰγυπτία, colligo ex Strabonis lib. II. p. 156. πάλιν οὖν καὶ
ὑπὸ ταύτης (Κλεοπάτρας) πεμφθῆναι τὸν Εὐδοξον — προσ-
φερόμενον δὲ τισι τόποις ἐξοικειῶσθαι τὰς ἀνθρώπους μεταδόσκει
σιτίων τε καὶ οἴνῃ καὶ παλαθίδων, ὧν ἐκείνοις ἔμετ' ἀντὶ δὲ
τέτων

mais modum inducito, vel nitri spumae cum ovis imposito, vel verbasci folia cum bolo, et farina hordeacea. Purgare denique ipsos oportet per hieram colocynthidis. Et antidotum hygiam et Aegyptiae et theriacae offerre.

DE HIS QUI FLUXIONE

LABORANT EX SANGVINE.

CAP. CCXXI.

Qui vero ex sanguineo humore laborant, post primam sanguinis evacuationem medicamentis extrinsecus appositis utantur. Si vero sanguis, qui exuperat,

N 4

magis

τάτων υγείας τὴ τυγχάνειν καὶ καθοδηγίας. Ita hunc locum in codicibus exarari testatur *Casaubonus*, qui tamen probat *Xylandri* emendationem ὑδρείαν corrigentis; sed probe se habet lectio vulgata: Intelligit enim antidotum pro conservanda valetudine, qua eos etiam indiguisset, ea, quae sequuntur, satis declarant. Hinc etiam explico *Strabonem* lib. XVII. p. 1159. ubi *Platonem* cum *Eudoxo* in Aegypto aliquamdiu versatum esse narrat, addit: τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς θεραπέαις ἐξελιπώρησαν, quae verba in versione praetervidit interpres, forte quod dubius haereret, an ad Deorum cultum, an vero ad corporis curam pertinerent, atque ad hanc eum respexisse, ex illis, quae notavi, conjicio. Fuit etiam *Alexandriae* balneum υγείας dictum, ut observat *Du Cange* append. ad *Glossar.* p. 83. *Ιασις*. conf. quae ad c. 125. notavi.

Cap. CCXXI. Cod. E. ρGζ'.

περὶ] Praepositio haec migrat e Cod. A. *Paulus* lib. III. c. 78.

ῥευματιζομένων] Cod. C. ῥεματιζομένων.

εἰ δὲ] Codd. A. et C. εἰ δὲ. Cod. B. ἰ μὲν ὃν ἐπὶ αἷμ.

τῷ] delent Codd. A. C. et E.

χυμῷ] Cod. A. χαμῷ.

πάχοντες] Codd. A. et C. πάχοντες τὴν τῷ αἵματος κένωσιν πρῶτον δὲ ποιῆσθαι. Cod. B. πρῶτον ποιήτωσαν. Ἐπειτα ἐπὶ τῶν χολαίδος χυμὸν λεχθέντων καταπλάσματα. Cod. E. πρῶτον δὲ κένωσιν ποιῆσθαι ὀφείλουσιν. Sic redundante δεῖ ut observat doct. *CORES*.

μετὰ] delet Cod. E.

χρήσθωσαν] ignorant codices MSS.

ἔπειτα] Cod. E. ἔπειτα ἰατρεύεσθαι.

κοῖς βοηθήμασι χρήσασαν. Χολοδεσέρη δὲ ὄντος καὶ
δριμυτέρη τῷ πλεονάζοντος αἵματος τοῖς ἐπὶ τὸν χολώ-
δην χυμὸν λεχθεῖσι καταπλασέον. Ψυχροτέρη δὲ, ἡ
μελαγχολικωτέρη, τοῖς ἐπ' ἐκείνοις. Ποιεῖ δὲ πρὸς τέ-
τοις λέμματα ῥοιᾶς καὶ ῥῆ, καὶ ἄλφιτα ἐν οἶνῳ λειω-
θέντα κατὰπλασσε. ἄλλο. Φύλλα κράμβης ἐψήσας καὶ
λειώσας, ἐπίβαλλε τρυγίαν ὄξος καὶ ὠῶν, καὶ ῥοδίνην
κατὰπλασσε.

ΠΕΡΙ

δὲ ὄντος] Codd. A. C. et E. μὲν ὄντος.

τοῖς ἐπὶ] Cod. E. τὰ ἐπὶ χολώδους χυμῷ λεχθέντα.

δὲ ἡ] Cod. B. τὲ καί.

τοῖς] Cod. B. τὰ ἐπ' ἐκείνων. Cod. E. τὰ ἐπ' ἐκείνων.

ποιεῖ] Cod. B. ποιεῖν.

τέτοις] Leg. πρὸς τέτας. Sic c. 49. ποιεῖ καὶ πρὸς συνάγχην et
c. 61. πρὸς τὰς μὴ δυναμένους φέρειν τὴν δῆξιν et mox πρὸς
τὰς προσφάτους διαθέσεις et bis adhuc eodem capite, unde no-
strum emendo, c. 40. τῷτο καὶ πρὸς παρεθέντας ποιεῖ, [nisi
ibi legendum πάντα pro ποιεῖ. conf. cl. Saxe epist. ad van Wyn
p. 26. praestabit forte lectionem vulgatam non mutare et cum
interprete vertere praeter ea, ut non ad morbos vel aegrotos
referantur, sed ad formulas ante memoratas. Sic enim praepo-
sitio πρὸς recte cum casu tertio jungitur. Inscriptio apud Spo-
nium Miscell. Erud. Antiquit. Sect. IV. p. 142. et *Whelerum*
Itinerar. T. I. p. 138. πολίτην ἐπίσημον πρὸς πολλοῖς εὐεργετή-
μασιν εἰς αὐτὴν, ἀλείψαντα λαμπρῶς. *Synesius* Ep. 67. p.
43. ἐγένετο πρὸς τῷ λόφῳ, καὶ τῶν ἀμπελῶν καὶ τῶν ἐλαιω-
ν ὀγκρατής. *Aeschines* Dialog. II. p. 64. et Dial. III. p. 155.
Arrianus de Exped. Alex. M. lib. VI. c. 8. p. 243. *Xenophon*
Hier. c. 10. p. 204.

λέμματα] Codd. A. et C. λέματα.

ῥοιᾶς] ita Cod. C. Cod. A. ῥοιᾶς.

ῥῆ] Codd. A. et C. ῥῆν. leg. ῥῆς, ut apud *Alex.* lib. XI. p. 634.

magis ad bilis naturam accesserit, acriorque fuerit, ea quae supra de bilioso humore sunt comprehensa, imponi debent. Sin pituitosior aut melancholicus, ea quae de utroque humore dicta sunt. Huc praeterea faciunt cortices mali punici, et rhu, et farina hordeacea ex vino laevigata et imposita. Aliud. Folia brassicae cocta et trita imposito. Vel aceti fecem cum ovis et rosaceo.

N 5

DE

ἄλφιστα] Codd. A. et C. ἄφετα.

ἐν] Sine praepositione Codd. A. et C.

λειωθέντα] Alex. l. c. ἐψηθέντα.

κατάπλασσε] Cod. E. ἃ δὴ καὶ καταπλάσσειν. l. α δ᾿.

ἄλλο] ignorant codices.

φύλλα] Cod. B. λέμματα.

ἐψήσας] Cod. B. ἐψημένα καὶ λελυμένα μετὰ τρυγὸς ὄζης.

ἐπίβαλλε] Codd. A. et C. ἐπίβαλε, male etiam vertit interpres imposito, verte adde vel adjice, ut bene Guinterius apud Alex. p. 635. conf. c. 224. Simplex βάλλειν maluit Actuarius de spir. animal. lib. II. c. 15. p. 121. et 122. Isocrates ad Demonic. p. 2. οἷς ἢ τῶν τρόπων ἀρετὴ τηλικῶτον εὐδοξίας χαρακτηῖρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλεν.

τρυγίαν] Alex. et Paulus τρύγα. Glossae Chemicæ p. 143, φάκλη, τρυγία οἶν. ita enim malunt recentiores. Glossae Iatr. MSS. ἀμόργη, ἢ τῷ ἐλαίῳ τρυγία. Noster c. 153. et 269.

ὄζης] Plinius lib. XXIII. c. 11.

ὠῶν] addunt Alex. et Paulus λεκῦθες Ῥ. et post ῥοδίνε, βραχὺ καὶ λειώσας.

καὶ ὠῶν] Cod. E. μετὰ ὠῶν. Leg. καὶ μετὰ ὠῶν.

κατάπλασσε] Cod. B. καταπλασσομένα. Idem cataplasma commendat Priscianus lib. II. c. 34. Paulus καταπλάσσειται.

Π Ε Ρ Ι Π Ω Ρ Ω Ν

Κ Ε Φ. ΣΚΒ'.

Ἐπειδὴ πῶροι πολλαίς ἐν τοῖς ἄρθροις συνίστανται, ποτὲ μὲν διὰ τὸ παχὺ καὶ γεῶδες τῷ ἐνσκήπτοντος χυμῷ, ποτὲ δὲ καὶ διὰ φαρμάκων χρῆσιν διαφορητικῶν. Ταῦτα μαλάττει μυελὸς ἐλαφίς, ἀμμωνιακὸν, βδέλλιον, σύραξ, ἔλαιον παλαιόν. ἄλλο. ἀφρονίτρε, τερεβινθίνης, προπόλεως ἀνὰ εὔγ. δ'. κηρὲς εὔγ. θ'. κολοφωνίας λι. α'. ἐλαίς τὸ ἀρκῦν ἐψηε καὶ ποιῶ ἔμπλαστρον ἰκαὶ ἐπιτίθει· ἢ σανδαράχην λειώσας σὺν ἰξῶ δρυϊνῷ ἐπιτίθει.

ANTI-

Cap. CCXXII. Cod. E. ρGη'.

περὶ] ita Cod. B. Codd. A. et C. ἀντίδοτοι ποδαλγικὰ περὶ πόρων. Paulus lib. III. c. 78. Cod. D. περὶ πόρων. Cassius Quaest. Medic. 58.

πολλαίς] Codd. A. et C. πολλοὶ πολλαίς, quam lectionem probō.

ἐνσκήπτοντος] Cod. E. ἐνσκήψαντος.

χυμῷ] Codd. A. et C. χυμῶ.

δὲ καὶ] Codd. A. et C. ignorant καί.

διαφορητικῶν] Paulus διαφορέντων. Codd. A. et C. διαφορητικῇν. Cod. B. ἀφοριστικῇν.

μαλάττει] Cod. B. μαλάττειν. Cod. E. μαλάττειν μυελοῖς ἐλαφίς. l. ἐλαφίοις.

ἐλαφίς] Codd. A. et C. ἐλαφεῖς. Cod. B. ἐλάφς.

ἀμμωνιακὸν] Cod. E. ἀμμωνιακῶ.

βδέλλιον] Codd. A. et C. βδέλιον.

σύραξ] Codd. A. et C. σήραξ.

DE TOPHIS QVOS

GRAECI πώρους vocant.

C A P. CCXXII.

Quoniam topi subinde in articulis creantur modo ob humoris, qui ad eos decubuit, crassitiem, terrestremque naturam, modo propter immoderatum medicamentorum discutientium usum, ea, quae emolliunt, haec sunt. Cervi medulla, ammoniacum, bdellium, styrax, oleum vetus. Aliud. Spumae nitri, terebinthinae, [propoleos singulorum unciae quatuor, cerae unciae novem, colophoniae libra, olei quantum satis est. Coquito et emplastrum conficito et imponito. Vel sandaracam tritam cum visco quercino inducito.

ANTI.

ἄλλο] Deest in Cod. E.

ἀφρονίτρα] Codd. A. et C. ἀφόνιτρα. Cod. B. ἀφόνιτρον.

τερεβινθίνης] Cod. B. τερεβινθίνην καὶ πρόλυσγε ἀνά.

λι. α'.] Codd. A. et C. ἀνά α'. Cod. E. δραχμ. α'.

ἔψη] Codd. A. et C. ἔψει. Cod. B. ἔψε καὶ ποιῇ.]

ποιῇ] Cod. E. ποίει.

ἐμπλαστρον] Codd. A. et C. ἐμπλαστρον.

ἀπιτίθει] Codd. A. et C. καὶ τίθει.

ἦ] non agnoscunt Codd. A. et C. Cod. B. ἄλλο.

σανδαράχην] Cod. B. ἀνδαράχην. Cod. E. ἀνδαράχης omisso ἦ.

ἔξω] Codd. A. et C. σὺν ὀξυδρυοίνω.

ἀπιτίθει] addit Cod. B. χρῶ δὲ καὶ ἀιτιδότῳ τῇ διὸς καλλίσῃ. leg. τῇ διοςπελιτικῇ.

ΑΝΤΙΔΟΤΟΙ ΠΟΔΑΓΡΙΚΑΙ.

Κ Ε Φ. ΣΚΓ'.

Πεπέρεως λευκῆ, πετροσελίνῃ, βετονικῆς, σκολο-
 πενδρίῃ, νάρδῃ κελτικῆς, ἀμώμῃ, μεῖ, ἀσάρῃ, ἀγα-
 ρικῆ, ἀριστολοχίας μακρᾶς ἀνὰ ἑγΓ. α'. μέλιτος τὸ ἀρ-
 κῆν ἑρμοδακτύλῃ, ἀνίσῃ δραχμ. α'. κυμίνῃ δραχμ. ας"
 πεπέρεως δραχμ. α'. εὐφορβίῃ δραχμ. ας". κασσία
 δραχμ. α'. μασίχῃς δραχμ. α'. δίδῃ.

ΠΡΟΣ ΧΙΜΕΤΛΑ ΕΝ

δακτύλοις χειρῶν τε καὶ πόδων.

Κ Ε Φ. ΣΚΔ'.

Τὰ χίμετλα ἐλκώδεις εἰσὶ διαθέσεις περὶ τὰς δακτύ-
 λας τῶν χειρῶν καὶ πόδων συνιστάμεναι ἐν χειμῶνι. Δεῖν
 ἔνν

Cap. CCXXIII.

ἀντιδοτοί] Caput hoc continuatio est capitis praecedentis in Cod.
 B. Codd. A. et C. ἀντιδοτι ποδαλγικαῖ ποδαλγικαῖ etiam
 Cod. E.

πετροσελίνῃ] Codd. A. et C. πετροσέλινον.

βετονικῆς] Apulejus de vir. herb. c. 1.

σκολοπενδρίῃ] Cod. B. σκολοπενδρίῃς. Apulejus l. c. c. 57.

κελτικῆς] Codd. A. et C. κελτικῆς.

μεῖ] Cod. B. μαίῃς. Codd. A. et C. νέῃς. Cod. E. μεῖς.

ἀγαρικῆ] Deest in Codd. A. et C.

μακρᾶς] ignorat Cod. E.

μέλιτος] Codd. A. et C. μέλι.

ἑρμοδακτύλῃ] Cod. B. ἄλλο ἑρμ. Sic textus refingendus. Cod. E.
 post ἑρμοδακτύλῃ addit δραχμ. α'.

κυμίνῃ] Codd. A. et C. κημίνῃς.

πεπέρεως] abest a Codd. A. C. et E.

εὐφορβίῃ] Codd. A. et C. εὐφορβίῃς.

ANTIDOTI PODAGRICAÆ.

C A P. CCXXIII.

Piperis albi, petroselini, betonicae, scolopendriae, cardii celticae, amomi, mei, asari, agarici, aristologiae longae singulae unciae, mellis, quod sufficit. Termodactyli, anisi, singulae drachmae cum semisse, Piperis drachma, euphorbii drachma cum semisse, Galbanae, mastiches singulae drachmae, assumuntur.

AD PERNIONES DIGITORVM, MANVVM

ET PEDVM.

C A P. CCXXIV.

Perniones ulcerosi sunt affectus, qui hyeme in digitis manuum et pedum oriuntur. Ipsos itaque marina

αχμ. α'ς"] Cod. E. δραχμ. ε'.

κασιίας"] Cod. B. κασιίας.

δς] non agnoscunt Codd. A. et C. post hoc verbum addit Cod. E. δραχμ. α'. quod non improbandum.

Cap. CCXXIV. Cod. E. σ'.

πρὸς] Codd. MSS. Vind. πρὸς χεῖρες δακτύλων. Cod. D. πρὸς χεῖρες ἐν δακτύλοις χειρῶν καὶ ποδῶν. Cod. E. χεῖρες. Paulus lib. III. c. 79. Celsus lib. V. c. 28. Kiranides p. 85. Schol. Aristophanis ad Vesp. vs. 1162. et Nicandri ad Ther. vs. 382. Pollux lib. II. c. 4. segm. 198. ubi vid. Seberus et Jungermannus. Eustathius ad Dionysium Perieg. vs. 916. Lycophron vs. 1299. et Tzetzes ad vs. 855. Lucianus T. II. p. 322. Casaubonus ad Athenaei lib. III. c. 19. p. 192. Hemsterhuys ad Luciani T. I. p. 317.

] Delent codd. MSS.

χεῖρες] Codd. A. et C. χεῖρες. Cod. E. χεῖρες. conf. Adr. Heringa Observ. c. 3. p. 27.

δς] Codd. A. et C. τῶν δακτύλων.

χεῖρες] Cod. E. delet articulum.

ἐν αὐτὰ θαλάσση χλιαρᾷ καταντλεῖν, ἢ σεύτλα ἀφεψήμα, ἢ φακᾶ, ἢ ὀρόβχ· μετὰ δὲ τὴν ἐντλησιν σύκα λῆια μετ' ἐλαίῳ ἐπιτίθει, ἢ συπτηρίαν καὶ ἄλευρον ἴσον μετ' οἶνῳ κατὰπλάσσει· ἢ βολβῶ σὺν οἶνῳ κατὰπλάσσει· ἢ σιόροδα ἐψήσας, κηρὸν τῷ ἐλαίῳ τήξας ἄλειφε· μάνναν καὶ θῆιον σὺν μέλιτι ἐφθῶ ἐπιτίθει.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΤΩΝ ΔΑΚΤΥΛΩΝ

ῥαγάδας.

Κ Ε Φ. ΣΚΕ'.

Υγρᾷ πίσσῃ σὺν ῥοδίνῳ κατὰχρει. ἄλλο. σκίλλαν ἐλαίῳ ἐψήσας, ἐπίβαλλε τῷ ἐλαίῳ τερεβινθίνην, καὶ κέρας αἰγείου κεκαυμένον, καὶ χήνειον σέας, καὶ χρῶ. ἄλλο.

Ψιμύ.

αὐτὰ] Codd. A. et C. μετὰ θαλάσσης χλιαρᾶν.

χλιαρᾷ] vid. tamen *Aristoteles Problem. Sect. I. 54. Athenaeus lib. I. c. 19. p. 24. κόπον μὲν θαλάττῃ λύοντες, ἢ μάλιστα τοῖς νεύροις ἐστὶ προσφορὸς. Dubito, an nostri mens fuerit, ut igne tepesceret, cum veterum animos pervaserit opinio aquarum marinam calidam esse. Plutarchus T. III. p. 1765. καὶ τὴν θαλάττῃν ἢ θερμότης ὠφελιμότεραν ἐποίησεν. conf. idem p. 1686. Observat. Plinius lib. II. c. 103. Hyeme mare calidius esse ex Aristotelis Problem. Sect. XXVI. 59. conf. Theophrastus Simplicius ep. 26. et Quaest. Phys. IX. Caelius Aurelianus morborum chron. lib. I. c. 1. p. 284. Alex. ab Alexandro lib. V. c. 6. p. 384. Democritus Geopon. lib. V. c. 5. et Florentinus lib. X. c. 57. Minutius Felix. p. 17. ed. Gronov. Britannia Solis deficitur, sed circumfluentis maris tepore recreatur. quem propterea male reprehendit Falsterus Amoenit. Philolog. c. 16. p. 65. sed cui patrocinatur Julianus Misopog. p. 44. et inter recentiores Lev. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. II. c. 44. p. 257. „Observari saepius scapha in ulteriora litora deVectus, „manu salo immerfa, aquas marinas prorsus egelidas ac tepores „imbutas, quod ipsum tempestates ante triduum imminere „portendit.“*

καταντλεῖν] Hic definit Cod. B.

ἀφεψήμα] Paulus ἀφεψήματι.

ὀρόβχ] Cod. E. ὀρόβχ.

ἐψήσας] Codd. A. C. et E. ἐλαίῳ ἐψήσας. Scillam adhiberi vult Apulejus c. 43.

na tepida perfundere oportet, vel betae decocto, vel lenticulae vel ervi. A perfusione vero ficus aridae cum oleo imponuntur. Vel aluminis et farinae pares portiones cum vino inducuntur, aut bulbus cum vino. Vel allia cocta et cera oleo liquefacta illinuntur. Vel manna et sulphur cum melle cocto imponuntur.

AD DIGITORVM

RIMAS.

CAP. CCXXV.

Pice liquida cum rosaceo illinuntur. Aliud. Scillam cum oleo coquito et terebinthinam adjungito, et caprillum cornu combustum, et anserinum adipem, et in usum adhibeto. Aliud. Cerusae drachma, argenti

κηρόν] Codd. A. et C. κηρῶ. Cod. E. κηρωτή, forte pro κηρωτήν adscriptit doct. CORES. Theophylactus Simoc. Quaeſt. Phytic. Q. VII. τῆς πλατῆρας — μηχανώμενοι. Leg. σὶν τῷ ἐλαίῳ vel ἐν τῷ ἅ. aut praepositio subaudienda.

μάναν] Codd. A. et C. μάναν. Cod. E. μάννα.

ἐφθῶ] Caret hac voce Cod. E.

ἐπιτίθει] Pergunt Codd. A. C. et E. λίβανον, συπτηρίαν, μίλτον, ῥητήνην (Cod. E. ῥητίνης) τὸ ἴσον, σὺν ἑκτὶ χηνείῳ ἐνάσας χερῶ. conf. c. 116.

Cap. CCXXV. Cod. E. σά.

τῶ] Abest hic articulus a codd. A. et C. Paulus lib. III. c. 79. Priscianus lib. I. c. 33.

ὑγρῶ] Codd. A. et C. ὑγροπίσσης. Leg. ὑγρὰν πίσσην.

ἐλλο] Codd. A. et C. ἡ. Cod. E. delet.

ἐπίβαλλε] Codd. A. et C. ἐπίβαλε.

τῷ ἐλαίῳ] Exulant e codd. A. et C.

κέρας] Codd. A. et C. κάρας.

χηνείον] Codd. A. et C. χηνεῖς ἑτάτος χερῶ. Cod. E. μετὰ χοερίσ ἑτάτος χερῶ. Priscianus lib. I. c. 32.

Ψιμυθίς δραχμ. ι'. λιθαργύρε δραχμ. ιβ'. κολοφώνιας
δραχμ. ις'. λιβάνης δραχμ. ι'. σέατος χοιρείς δραχμ. ι'.
ἐλαίς τὸ ἀρχεῖν.

ΠΡΟΣ ΕΚΤΡΙΜΜΑΤΑ

ἐκ μακρᾶς κατακλήσεως.

Κ Ε Φ. ΣΚς'.

Κηρῆ, λιθαργύρε, μέλιτος ἴσα, χρῶ. ἄλλο. Λε-
πίδος, χαλβάνης, μάννης ἀνὰ δραχμ. β'. ἐρίων κεκαυ-
μένων τέφραν ἀναλαβὼν χρῶ. ἀμόργης τὸ ἀρχεῖν ἐψη-
μένης ἐν χαλκῷ, ἢ ἀμόργην σὺν μέλιτι ἐψήσας χρῶ.

ΠΡΟΣ

Ψιμυθίς] Ψιμυθίς.

δραχμ. ι'.] Cod. E. δραχμ. ε'.

χοιρείς] Codd. A. et C. ρεῖς καὶ ἐλαίς ἀνὰ δρᾶχμ. δέκα.

ἐλαίς] Cod. E. μετ' ἐλαίς.

τὸ ἀρχεῖν] Abest a Cod. E.

Cap. CCXXVI. Cod. E. σβ'.

ἐκτρίμματα] Codd. A. C. et D. ἐκτρίματα. Paulus lib. III. c. 79.
qui addit πτερυῶν.

κατακλήσεως] Recte codd. A. C. et D. κατακλίσεως.

ἄλλο] Deest in codd. A. et C.

λέπιδος] Cod. E. λέπιδα, χαλβάνην, μάννα. Paulus λέπιδος
χαλκῆς.

genti spumae drachmae duodecim, colophoniae drachmae sedecim, thuris, adipis suilli, singulae drachmae, olei quantum satis est.

AD ATTRITVS EX LONGO

DECVBITV.

C A P. CCXXVI.

Cerae, argenti spumae, mellis pares portiones in usum adhibentur. Aliud. Squamae, galbani, mannae singulorum drachmae duae. Cinere lanarum succidarum mollium excipiuntur et adhibentur. Vel amurcae quantum satis est coctae in vase aereo, vel amurca cum melle cocta applicatur.

AD

δρίων] Codd. A. et C. εἰς κεκαυμένον.

ἀναλαβών] Codd. A. et C. λαβών.

ἀμόργης] Codd. A. et C. ἀμόργην.

ἐψημένης] Codd. A. et C. ἐψημένῳ. Cod. E. ἐψημένοι.

ῥ] Exulat e codd. A. C. et E.

χαλκῶ] Medici raro vasis aeneis utebantur ex praecepto Hippocratis de medico. l. III. p. 46. ed. Lind. unde ubi illis opus est monent ut in usum trahantur, conf. noster c. 49. et 93. aenea potissimum in sacris adhibebantur, ut docet Macrobius Saturn. lib. V. c. 19.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΞ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

παρατρίμματα.

Κ Ε Φ. ΣΚΖ'.

Πνεύμων ἄρνεις ἢ ἄλγεις ἐπιτιθέμενος, ἢ δέρμα
ἀπὸ τῶν καττύματων καυθὲν ἐπίπασσε. Πανσαμένης
δὲ τῆς φλεγμονῆς, κηκίδα καύσας ἐπίπασσε, ἢ ἀνακίαν
σὺν ὅξει ἐπίχριε.

ΠΡΟΣ ΗΛΟΥΣ ΚΑΙ

τῆλους.

Κ Ε Φ. ΣΚΗ'.

Τὰς ἡλκας προπερικαθάρας, ἐπιτίθει ἰὸν ξυσὸν, ἢ
σανδα-

Cap. CCXXVII. Cod. E. σγ'.

τὰ] ignorant Cod. A. et C. *Paulus* lib. III. c. 79.

παρατρίμματα] Cod. A. et C. συντρίμματα. *Paulus* προτρίμματα
Cod. D. παρατρίματα. Cod. E. περιτρίμματα. Saepe per et
παρὰ a librariis permutata fuerunt, vid. L. *Bos* animadv. ad
script. Gr. p. 198. nostrum c. 229. conf. G. *Budaens* in ff.
p. 185.

πνεύμων] Cod. E. ὁ πνεύμων ὁ. eleganter.

ἄρνεις] Reddendum hoc adjectivum epigrammati *Anthol.* lib. II.
c. 47. epigr. 32. leg.

Ἀρνια, καὶ μόχεια —

non Ὀρνια. *Heliodorus* lib. V. p. 225. ἐγγράπτο καὶ ἄρνειων
ἀπαλὰ σκιρτήματα. *Cassius* Quaest. XIII. ἐπὶ δὲ ζώων καὶ μά-
λιστα ἄρνειων ἐκδηλότατος.

δέρμα] *Nicetas Choniatus*. Annal. 4. 45. ὑμέρος ἡκέσαστο, ἐπιθέματι,
ἢ φασὶν ἐκδορᾶν, ἐκ τῶν τῶν ποδῶν ἀποσυρέντος καττύματος.
Quae verba non satis cepit *Wolffius*, quod declarat locus huic
plane similis *Cinnami Hist.* lib. I. p. 22. ubi male legitur ἐκ-
δερᾶν. Καττύματα quae sunt docuit magnus *Casaubonus* ad
Theophrasti Charact. c. 4. p. 58. et ad *Athenaei* lib. XIII.
c. 2. p. 865. *Martinius* Etymolog. p. 659. conf. *Pollux* lib.
VI. c. 27. *Dioscorides* lib. II. c. 46. *Plinius* lib. XXVIII.
c. 16. *Aristoteles* Problem. Sect. IX. 1. τὰ τε δὴ ὅα — καυ-
λὺς ἐπαίρεσθαι, καθάπερ καὶ τὰ καύματα, ὥσπερ καὶ ἡ κόλλα
καὶ τὰ δερματα. Leg. καὶ τὰ καττύματα. *Soleas veteres*

AD INTERTRIGINES

EX CALCEAMENTIS.

C A P. CCXXVII.

Pulmo agninus, vel caprillus imponitur, vel corium ex veteribus calceamentis combustum, inspergitur. Cessante vero inflammatione, galla combusta inspergitur vel acacia cum aceto illinitur.

AD CLAVOS CALLOSQVE.

C A P. CCXXVIII.

Clavis prius undiquaque purgatis, imposito aeruginem rasilem, vel sandaracam, vel melanthium

O 2

cum

pro suffumigio adhibere praecepit *Eros* sive *Trodula* de passion. mulier. c. 3. p. 226.

καττυμάτων] Codd. A. et C. κασιμάτων, Cod. E. καυσημάτων. voluit κασσυμάτων ut apud *Hippocratem* Epidem. lib. V. p. 1153. D.

κηκίδα] Codd. A. et C. κηκίδια.

παυσαμένης — επίπασσε] ignorat Cod. E.

ἐπίπασσε] Codd. A. et C. ἐπίπλωσσε.

παυσαμένης] Male apud *Paulum* παυσάμενα excusum.

σὺ] Codd. A. et C. ἐν ὄζυ. Cod. E. ἐν ὄξει.

Cap. CCXXVIII. Cod. E. σδ'.

ἦλθς] *Celsus* lib. V. c. 28. *Paulus* lib. III. c. 80. *Pollux* lib. IV. c. 25. segm. 195. Schol. *Nicandri* ad Ther. vs. 272. *Silio* Italico insanabilis natus erat clavis teste *Plinio* Secund. lib. III. ep. 7.

τῆλθς] τῆλθς ac sic Cod. E. *Theocritus* Idyll. XVI. vs. 32. *Xenophon* Memorab. lib. I. c. 2. p. 33. *Alciphron* lib. III. ep. 19. Schol. *Aristophanis* ad Acharn. vs. 550. et ad vs. 860. *Eusebius* H. E. lib. III. c. 20. *Pollux* lib. VII. c. 29. segm. 133. cel. *Hemsterhuys* ad *Aristophanis* Plut. p. 159.

προπερικαθάρας] Cod. A. πρὸς π. Cod. C. πρὸς περὶ κ. Cod. E. προσεπικαθάρας.

ἴον] Cod. E. ὄιον.

σανδαράχην, ἢ μελάνθιον σὺν ἔρω ἀφθόρῳ. ἄλλο. Καν-
θαρίδων, χαλκάνθε, μασορίε τὸ ἴσον ἀναλάμβανε τερε-
βινθίνῃ, καὶ χρῶ προκαθάρας.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΥΧΙΑΣ

ΚΕΦ. ΣΚΘ'.

Ἡ παρουχία ἀπόσημά ἐστι, παρὰ τὴν ῥίζαν τῆς
ὄνυχος συνισαμένη. Ταύτην κηκίς μετὰ μέλιτος κατα-
σέλλει, ἢ λύνιον ἐπιτιθέμενον· κατάπλασσε δὲ Φανῶ
μεθ' ὕδατος λειῶν, ἢ Φοίνικας μετ' οἴνου, ἢ ῥόδοις
χλωροῖς, ἢ θέρμινον ἄλευρον μετὰ μέλιτος.

ΠΕΡΙ

μελάνθιον] Codd. A. et C. μελάνθη.

ἄλλο] omiffum in Codd. A. C. et E.

ἀφθόρῳ] Cod. E. ἀφθόνως. Leg. ἀφθόρε ut apud *Paulum*. Suband.
παιδὸς, quod additum cap. 86. *Herodotus* lib. I. p. 52. τριή-
κοντα ἡμερῶν ἐνζώνῳ ὁδὸς, nempe ἀνδρί. Emendandus quoque
Synesius chemicus apud *Fabricium* Biblioth. Gr. T. VIII. p.
236. De puella *Argentarius* Anthol. lib. II. 47. epigr. 31.

ἄλλο] delet Cod. E.

κανθαρίδων] Codd. A. et C. καθαριδων.

μασορίε] Codd. A. et C. κασόριοι.

τερεβινθίνῃ] Codd. A. et C. τερεβινθίνης. Cod. E. σὺν τερεβινθίνῃ.

Cap. CCXXIX. Cod. E. σέ'.

περὶ] *Paulus* lib. III. c. 81. *Scaligerana* prim. p. 134. *Seneca*
Natural. Quaest. lib. VI. c. 2. conf. quae viri docti notarunt
ad *Petronii* c. 31. p. 120. et *Jo. Langins* Epist. med. lib. II.
ep. 42. p. 682.

παρουχίας] Cod. D. παρωνυχίας. Cod. E. παρωνυχίδων.

ἡ παρουχία] Cod. E. παρωνυχίς, omisso articulo ἡ.

παρὰ] Codd. A. C. et E. περὶ.

cum urina pueri venerem non experti. Aliud. Cantharidarum, atramenti futorii, castorii, singulorum pares portiones terebinthina excipito et utere, prius tamen purgatis clavis.

DE REDUVIIS.

CAP. CCXXIX.

Reduviae seu paronychia abscessus est, qui ad radicem unguis oritur. Hunc galla cum melle reprimat, vel lycium superimpositum. Lenticula etiam ex aqua trita, vel palmulae cum vino, vel rosis viridibus, vel lupinorum farina cum melle ad cataplasomatis modum imponuntur.

O 3

DE

συνισαμένη] Cod. A. C. et E. cum Paulo rectius συνισάμενον, nempe απόσημα.

κηκίς] Codd. A. et C. κικίς.

κατασέλλει] conf. c. 251. Heliodorus lib. I. p. 41. καὶ τὰς ὀρεῶντας κατασέλλει πρὸς τὸ σεμνότερον.

ἐπιτιθέμενον] Codd. A. et C. ἐπιτηθέμενον.

δὲ] ignorant Codd. A. et C.

φακῶ] Codd. A. et C. φακῶν. Cod. E. φακὴν.

λειῶν] Codd. A. et C. λύων. Paulus λείω. Cod. E. λειώσας.

φοίνικας] Paulus φοινικίαν. Cod. E. φοινικλοῖς. Demetrius Pepag. de podagra c. 44. p. 92. ἐπιθεῖς τὴν φοινικίνην. leg. φοινικίην.

χλωροῖς] Codd. A. et C. χλοροῖς.

θέρμινον] Paulus θερμίναν ἀλεύρω, ac ita Cod. E. quod probarem nisi similis strigiliginis exempla haud pauca occurrent apud nostrum. conf. c. 252. Sed favet huic permutationi casum quod verbum καταπλόσσειν utrumque casum admittat. conf. praeclara observatio viri graeci doctissimi L. Fr. Abresch animadv. ad Aeschylum lib. I. c. 21.

ΠΕΡΙ ΠΤΕΡΥΓΙΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΛ'.

ὑπεραύξησίς ἐστι σαρκὸς τὸ πτερύγιον καλύπτει τὸ
ὄνυχον. Ἀρσένικον καὶ μάγκαν ἐπίπασσε ἄνωθεν δὲ σπόγγον
δι' οἶνον ἐπιτίθει. Χαλκίτεως, λεπίδος, σιδίων ἴσα ἀνα-
λαμβάνει μέλιτι, καὶ ἐπιτίθει. ἄλλο. Λιβανωτῆ δραχμ.
α'. λεπίδος δραχμ. β'. ἰοῦ ξυσῆ δραχμ. α', σὺν μέλιτι
λειώσας, χρίει.

ΠΡΟΣ ΤΕΘΛΑΣΜΕΝΟΥΣ

ὄνυχας.

Κ Ε Φ. ΣΛΑ'.

Μυρσίνης, καὶ ῥοιᾶς φύλλοις ἀπαλοῖς κατα-
πλασσε.

ΠΡΟ

Cap. CCXXX. Cod. E. σς'.

ὑπεραύξησις] *Paulus* lib. III. c. 31. *Celsus* lib. VI. c. 19.

σαρκὸς] Cod. E. τῆς σαρκὸς.

καλύπτει] Codd. A. et C. καλύπτει.

ἀρσένικον] Codd. A. et C. ἀρσενίχην.

μάγκαν] Codd. A. et C. μάγκην, ἴσα. Notat doct. *Cores*, post ἐπι-
τίθει titulum novum σς' περὶ χαλκίτεως fluxisse librarium.

ἄλλο] Non est in Codd. A. C. et E.

ἀναλαμβάνει] non agnoscunt codd. A. et C. cujus loco, habent
δραχμ. α'.] delet Cod. E.

DE PTERYGIIS.

CAP. CCXXX.

Pterygium carnis incrementum est, unguem contegens. Arsenicum itaque et mannam inspergito. Supra vero spongiam ex vino imposito. Chalcitidis, squamae, gallarum pares portiones melle excipito, et applicato. Aliud. Lachrimae thuris drachma, squamae drachmae duae, aeruginis rasilis drachma ex melle trita adhibentur.

AD VNGVES CONTVSOS.

CAP. CCXXXI.

Myrthi et mali punici foliis teneris obducito.

O 4

AD

κα]] migrat e codd. A. et C.

χρίε] Codd. A. et C. ἴσα χρίω.

Cap. CCXXXI. Caput hoc in Cod. E. cum praecedenti jungitur sine ulla vel tituli vel numeri distinctione.

πρὸς] Codd. A. et C. περὶ. Paulus lib. III. c. 81.

τεθλασμέναις] Cod. E. σή. τεθρασμέναις, Doct. Cores, forte τεθρασμέναις: sed novum literae ρ cum λ permutatae exemplum. conf. quae ad c. 8. et 73. notavi, et L. Bos Observ. Crit. p. 172. I. D. Lennep de analog. Ling. Gr. p. 208. Cap. 271. ἀναπύρατον Codd. A. et C. pro ἀναπύρατον ut Cod. D. Heliodorus lib. IV. p. 191. καὶ τοῖς ἀρμασιν editum pro ἄλμασιν. Achilles Tat lib. II. p. 297. πρὸς δὲ τὸ τέρμα τῆς Ἀφροδίτης ubi cod. Palatinus πρὸς τὸ τέλμα habet, teste Salmasio p. 584.

φύλλοις] Codd. A. et C. φύλλων ἀπαλλῶν.

ΠΡΟΣ ΤΦΑΙΜΟΥΣ

ὄνυχας.

Κ Ε Φ. ΣΛΒ'.

Πρὸς δὲ ὑφαίμης ὄνυχας ἄλευρον πίσση μίξας, ἐπι-
τίθει ἄλλο. Ἴον ἀνχλαβὼν ζέατι ὑείῳ, ἐπιτίθει. Πρὸς
δὲ λεπριῶντας ὄνυχας. ἕξ ὀρυίνε, σανδαράχης, τή-
λεως ἀνὰ εὔγ. β'. κανθαρίδων, θαψίας ἀνὰ εὔγ. μίαν,
ὅξος τὸ ἀριζόν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ

σώματος γινομένων παθῶν, καὶ πρῶτον περὶ
ἐλεφαντιάσεως.

Κ Ε Φ. ΣΛΓ'.

Ἐλέφας λέγεται, ὅπερ λέγουσιν οἱ ἰδιώται κελε-
φίασιν· καὶ γίνεται ἐπὶ μὲν μελαγχολικῷ χυμῷ σηπο-
μένῳ,

Cap. CCXXXII.

ὑφαίμης] Codd. A. et C. ὑφασμα. *Paulus* lib. III. p. 81.

πρὸς δὲ] Omissa in Codd. A. et C.

ἄλευρον] Non additum qualis farina adhibenda sit, *hordei* com-
mendat *Priscianus* lib. I. c. 33.

μίξας] Codd. A. et C. μήζας.

ἄλλο] Exulat e Codd. A. C. et E.

ἴον] Codd. A. C. et E. θείον.

υείῳ] Codd. A. et C. ὑῶν.

λεπριῶντας] Codd. A. et C. λεπτεῖς. Cod. E. λεπρεῖς. *Celsus* lib.
VI. c. 19. *Priscianus* lib. I. c. 34.

εὔγ. β'.] Codd. E. εὔγ. α'.

κανθαρίδων — μίαν] Exulant e Cod. E.

κανθαρίδων] *Plutarchus* T. I. p. 37.

AD CRVENTOS VNGVES.

C A P. CCXXXII.

Ad cruentos porro ungues farina pice mista imponitur. Aliud. Aeruginem adipe suillo excipito et applicato. Ad scabros ungues. Visci quercini, sandaracae, foenugraeci singulorum unciae duae, cantharidarum, thapsiae singulae unciae, aceti quantum satis est.

DE EXTERNIS CORPORIS

VITIIS ET PRIMUM DE ELEPHANTIASI.

C A P. CCXXXIII.

Elephantiasis, id vitii genus est, quod ab imperitis celephiasis dicitur. Ejus origo est ex humore melancholico putrefacto, et summas corporis partes ex-

O 5 dente

Cap. CCXXXIII. Cod. E. σθ.

τῶν] et mox τῶν absunt a Codd. A. et C.

γινόμενων] Codd. A. et C. γενομένων. Delet Cod. D.

καὶ πρῶτον] non agnoscit Cod. E.

ἐλέφας] Celsus lib. III. c. 25. Q. Ser. Samonicus c. XI. Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 13. et de cur. morb. chron. lib. II. c. 13. Caelius Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 1. Paulus lib. IV. c. 1. Aëtius lib. II. c. 20. Simeon Sethi p. 137. Alianus H. A. lib. XIV. c. 5. Ant. Benivenius de abdit. morb. caus. c. 98. R. Mead medic. sacr. c. 2. Grunerus morb. Antiquit. p. 177.

κελεφιάσιν] Kelesia dicitur apud Kyranidem p. 21. nisi terminatio perierit.

καὶ γίνεται] Codd. A. et C. γίνεται δὲ.

μὲν] deest in Codd. A. C. et E.

μένω, καὶ διαβιβρώσκοντι τὰ ἄκρα τῶν μορίων καὶ ἐστὶ
 σχεδὸν ἀνίατον. Τέτοις συμφέρει φλεβοτομία, καὶ
 μάλιστα ἕαρος, καὶ καθαίρειν διὰ τῆς ἱερᾶς τῆ Γαληνῆ.
 Ἐξεμέτωσαν δὲ ἀπὸ ῥαφανίδων καὶ σιτίων· ἀγαθὴ δὲ
 καὶ ἡ διὰ τῆ λευκῆ ἐλλεβόρε καθαρίσις. Τὰς δὲ κενρα-
 τημένους μήτε φλεβοτομεῖν, μήτε ἐλλεβορίζειν· τὰς δ'
 ἄλλας καὶ ἅπαζ καὶ δις φλεβοτομεῖν καθαίρειν τῆ χρόνῃ·
 καὶ ὀλίγοι δὲ καὶ διὰ μόνης τῆς κατὰ τὴν κεφαλὴν κύ-
 σεως τῶν ἔως ἀρξαμένων ἐκώλυσαν κρατηθῆναι τῆ πά-
 θης. Ποτίματα δὲ τέτοις ἀρμόζει ὄξος κῦ. α'. μετὰ
 κεδρίας κυάθῃ α'. καὶ χυλῇ κράμβης ὡμῆς κυάθων β'.
 μιγέντα δίδονται πρῶτ' καὶ ἐσπέρας· ἡ σιδηρίτιδος βοτά-
 νης φύλλων ξηρῶν δραχμ. α'. ἐν ὄινῳ· ἡ ἐλαφίε κέρ-
 τος δραχμ. α'. σὺν σικιλητικῷ ὄξει πότιζε κατ' ἡμέραν,
 ἢ

διαβιβρώσκοντι] Codd. A. et C. διαβιβρώσκοντος.

ἄκρα] delet Cod. E.

καὶ μάλιστα] Codd. A. et C. absque copula.

τῆ Γ.] ignorant articulum Codd. A. et C.

ἐξεμέτωσαν] Codd. A. et C. ἐξημέτωσαν. Rectius Cod. E. ἐξε-
 μέτωσαν.

ῥαφανίδων] Codd. A. et C. ῥεφανίδων.

τῆ] Codd. A. et C. τῆς.

ἐλλεβόρε] Codd. A. et C. ἐλεβόρε.

φλεβοτομεῖν] Priscianus lib. I. c. 37. Cod. E. addit προσφέρειν.
 Forte voluerat barbare φλεβοτομίαν προσφέρειν. CORES.

ἐλλεβορίζειν] Codd. A. et C. ἐλεβορίζειν.

τὰς] Codd. A. et C. τοῖς δ' ἄλλοις.

καὶ ἅπαζ] Codd. A. et C. ἅπαζ διὰ.

καθαίρειν] Codd. A. et C. καὶ καθαίρειν, copula omnino addenda.

τῆ χρόνῃ] Cod. E. τούτῃς διὰ χρόνῃ. Verto apud nostrum pur-
 gare quotannis, χρόνῃς enim apud recentiores est annus, ut
 notavi ad c. 212. Apud Paulum est τῆ ἐνιαυτοῦ.

καὶ ὀλίγοι] Cod. E. καὶ ὀλίγῃς.

dente et fere ex eorum numero est, affectuum qui sanationem non recipiunt. His venae sectio competit, ea maxime quae vere administratur, et ex Galeni hiera purgatio. Vomitus eliciatur a radícula et cibis. Salubris praeterea est, quae fit ex veratro nigro purgatio. A malo vero jam victis, nec venam incidere, nec veratrum exhibere oportet. Aliis vero omnino, et quidem bis sanguinem mittere, eosque ratione habita temporis purgare. Non pauci etiam sola capitis adustione multos, qui hoc inceperant vitio corripì, ne vincerentur, prohibuerunt. Potiones vero ipsis conveniunt. Aceti cyathus cum cedrini liquoris cyatho et brassicae crudae succi cyathis duobus. Mistra dantur mane et vespèri. Vel sideritidis herbae foliorum aridorum drachmae pondus ex vino. Vel cervini cornu drachma cum aceto scyllite quotidie potui datur. Vel liquor cyre-

τὴν κεφαλὴν] Cod. C. τῆς κεφαλῆς.

ἀρξαμένων] Cod. E. ἀρξαμένων ἢ κάλυσσις εἰ τὸ κρατηθῆναι τὸ πάθος.

ἐκάλυσαν] Leg. ἐκάλυθσαν. Apud Paulum quidem ἐκάλυσαν, sed noster constructionem mutavit. conf. quae ad c. 170. notavi.

τῷ πάθει] Leg. ὑπὸ τῷ πάθει, Paulus τῷ πάθει.

ποτίματα] Leg. ποτήματα, ut c. 271. Hippocrates de decenti habitu p. 26. et natura muliebri p. 141.

κῦ] Cod. E. δραχμ. α'. Isidorus Origin. lib. XVI. c. 26. Kappa Graecum circa finem cornuum adjuncto y graeco significat cyatum. quae totidem ferme verbis leguntur graece in cod. MS. cujus mentionem feci ad. c. I. Κάππα δὲ κατὰ μίαν κεφαίαν ἔχον προσκειμένον ὃ κ' κύαθον. conf. Matth. Hostius de Numismat. T. II. p. 20.

κεδρίας] Q. Ser. Samonicus c. XI. vs. 4.

μιγέντα] Cod. E. μιγέντων.

δίδονται] Codd. A. et C. δίδω. Paulus δίδεται. Cod. E. καὶ δίδεται.

ἐσπέραι] Paulus cum codd. A. et C. ἐσπέραι.

ἐλαφίαι] Codd. A. et C. ἐλαφεῖαι.

σκιλλητικῶ] Codd. A. et C. σκυλλητικῶ.

ἢ ὁπᾶ κυρηναῖνᾶ ὀρόβῃ μέγεθος μετὰ μέλιτος, καὶ βετύρῃ
 δίδῃ. ἢ ἐλέφαντος ῥινίσματος δραχμ. 5". μετὰ οἶνῃ,
 ἢ κύμινον μετὰ μέλιτος ὡς πινόμενον· ἢ σκίλλαν λείαν
 μετὰ μέλιτος δίδῃ ἐκλείχειν, ἢ θηριακὸν ἀρτίσκον ἕως
 δραχμ. α'. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν σκιλλητικὸν ἀρτίσκον
 δραχμ. α'. ἢ καλαμίνθης χυλὸν δίδῃ πίνειν· δίδῃ δὲ καὶ
 τὴν θηριακὴν ἀντίδοτον ἐπὶ συχνῷ. Λεέσθῳ δὲ συγ-
 χριόμενος τήλεως χυλὸν, ἢ ἀμμωνιακᾶ βραχεῖ ὄξει
 λεικμένῃ· μετὰ δὲ τὸ λεττρὸν ἀλειφέσθῳ σχινύῳ, ἢ οἰ-
 νανθίνῳ, ἢ μυρσίνῳ ἐλαίῳ· ἢ οἶνον μετὰ συπτηρίας καὶ
 ἀμμωνιακᾶ εἰς γλοιᾶ πάχος λεικόμενον, καὶ ἀλειφόμε-
 νον. Σμέγμασι δὲ χρῆσθωσαν ἐν βαλανείῳ δι' ἀφεψή-
 ματος σεύτλῃ, τήλεως σὺν ἀφρονίτρῳ· ἢ λαπάθῃ ῥίζαν
 ὄξει

ὀρόβῃ] Cod. E. ῥόμβῃ. pro ῥόβῃ. conf. c. 131 et 224.

δραχμ.] Cod. D. ὄγΓ. 5'. Cod. E. δραχμ. 5'.

κύμινον — δίδῃ] omissa in Cod. A. C. D. et E.

πινόμενον] Paulus ἐκλείγμα.

ὡς] Leg. ὁμοίως. delet Cod. E. Apud Paulum recte ὡς, sed vide locum.

θηριακὸν] Codd. A. et C. ἡ θηριακῶν ἀρτίσκων. Cod. E. θηρια-
 κῆς. Cod. D. ἡ τῶν θηριακῶν ἀρτίσκων ὄγΓ. α'. σὺν οἶνῳ ὁμοίως.
 conf. Aretaeus cur. morb. chron. lib. II. c. 13. p. 135.

δραχμ. α'.] addit Cod. E. σὺν οἶνῳ πινόμενον.

σκιλλητικὸν] Rectius apud Paulum σκιλλητικῶν [ἀρτίσκων.

καλαμίνθης] Codd. A et C. καλαμίνθῃ.

δίδου] migrat e codicibus MSS.

τῇ.] Codd. A. et C. δίδῃ καὶ θηριακῆς ἀντιδότῃ συχνῶς. Cod. E.
 τῆς θηριακῆς.

τήλεως] Cod. D. τίλεως.

βραχεῖ] Codd. A. et C. βραχυ. Paulus quoque.

λεικμένῃ] Codd. λεγομένῃ.

cyrenaïcus cum melle et butyro ervi magnitudine. Vel eboris ramenti drachmae semillis ex vino vel cyminum cum melle. Vel scylla trita cum melle eclegmatis modo adhibetur. Pastillum praeterea theriacalem, drachmae pondere, similiter et pastillorum scillicitorum parem portionem, vel calāminthae succum potui dato. Frequenter item antidotum theriacam exhibeto. Lavetur autem, et una etiam foenugraeci succo perungatur. Vel ammoniaci ex aceti triti momento. A balneo illinatur lentiscino, oenanthino, vel mirtheo oleo. Vel vino cum alumine, et ammoniaco ad sordium spissitudinem laevigato et illito. Smegmatis porro in balneo utantur ex decocto betae, aut foenugraeci cum nitri spuma. Aut radicem rumi-

cis,

χινίνω] Cod. D. χοίρειον ἢ οἶνιθον ἢ μύρσινον ἔλαιον. Cod. B. ἄρινον ἢ οἶνάσθην.

οἶνον] Paulus οἶνω, ac sic Cod. E.

ἀμμωνιακῶ] Cod. D. ἀμμωνιακόν.

εἰς] Ad qualitatem et ad tempus iudicandum usurpatur haec praepositio. Pollux lib. V. c. 12. segm. 77. κύσι δὲ μῆνας εἰς οὕτω.

γλοῖς] Codd. A. et C. γλόσ. Cod. E. χυλῶ.

λαϊόμενον] Codd. A. et C. λυόμενον καὶ ἀλειφόμενον. Cod. D. λαιωθέντος. Paulus λαιωμένω καὶ ἀλειφομένω.

σμέγμασι] Recte apud Paulum legitur σμήγμασι, quod agnoscunt codices.

βαλανείω] Cod. E. λίβανω.

τήλεως] Cod. D. τίλεως.

ἀφρονίτρω] Codd. A. et C. ἀφονίτρω. Cod. D. ἀφονίτς. Codd. A. et C. addunt ἢ σαπῶνιν ἢ μυροβαλανείω et Cod. D. nisi quod σαπῶνι habeat. Cod. E. ἢ σαπῶ (sic f. pro σαπῶνιν saponis, ut hodierni loquuntur Graeci CORES) ἢ μυροβαλάνω.

εἰζαν] Cod. A. et C. εἰζα. Cod. D. εἰζας. Paulus εἰζα et ἐψηθῆσαι καὶ λαιωθῆσαι.

ὄξει ἐψηθεῖσαν καὶ λειωθεῖσαν σὺν συπτηρίᾳ. ἄλλο. ἄλ-
κυονίᾳ, νίτρε, σμύρνης, θείᾳ, συκῆς ἀγρίας Φύλλων
ξηρῶν, ταῦτα σὺν ὄξει λειώσας κατὰ χρεῖ. ἄλλο. Ση-
πίας ὄσρακον κεκαυμένον, καὶ κισσήρεως καὶ νίτρε καὶ
κημωλίας, κόμμεώς τε καὶ κηκίδος ἴσον ξηρὸν ἐμπασσό-
μενον καὶ δι' ὄξεος σμηχόμενον.

Π Ε Ρ Ι Λ Ε Π Ρ Α Σ Κ Α Ι

ψ ῶ ρ α ς.

Κ Ε Φ. ΣΛΔ'.

Ἡ λέπρα γίνεται ἐπὶ χυμῶ διαβρωτικῶ, ὅθεν καὶ
λεπίδες ἀποπίπτουσιν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆ δέρματος
μετὰ νιτισμῶ. ἀλλ' ἡ μὲν λέπρα διὰ βάθους ἐπινέμεται
τὸ δέριμα κυκλοτερεῶς· ἡ δὲ ψώρα ἐπιπολαιότερα ἐστὶ,
καὶ ποικιλῶς ἐχηματισμένη. Τέτρε δὲ φλεβοτομεῖν
καὶ καθαίρειν διὰ τὴν τῶν ἐκκενέντων μέλαιναν χολήν·
ἔξωθεν

ἐψηθεῖσαν] Codd. A. et C. ἐψηθεῖσα καὶ λυωθεῖσα. Cod. B. ἐψη-
θεῖσας καὶ λειωθεῖσας. Cod. B. ἐφεψηθεῖσαν.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλας. migrat e Codd. A. C. et E.

σμύρνης] Codd. A. C. et E. μυρσίνης.

θείᾳ] nempe ἀπύρε, ut semper in sequentibus, quod in cutis
adfectionibus laudibus extollit Hadr. Junius ep. 49. p. 120.

φύλλων] Cod. D. et E. φύλλα ξηρὰ λειώσας.

ταῦτα] Cod. D. πάντα. Cod. E. λειώσας ταῦτα.

λειώσας] Cod. A. et C. λυώσας χρεῶ.

ἄλλο] Piget toties notare illud abesse a codd. A. C. et E.

κεκαυμένον] nullus codicum MSS. Vind. habet, nec Paulus. Cod.
E. καύσας omisso καί.

καὶ καὶ] omisit Cod. E.

κισσήρεως] Codd. A. et C. κισσίρεως.

κημωλίας] Codd. A. et C. κημωλίας.

κόμμεως] Codd. A. et C. κόμμεως. Cod. κύμερ.

τε καὶ] Carent his codd. MSS. Vind. et sequenti ἴσον. et cod. E.
ἐμπασσόμενον] Codd. Vind. ἐμπλασσόμενον. Cod. E. ξηρῶν ἐμπασσόμενα.

καὶ δι'] Paulus ἢ δι' καὶ — σμηχόμενον ignorat Cod. E.

σμηχόμενον] Cod. A. et C. σμίχόμενον.

cis aceto incoctam, et cum alumine detritam applicato. Aliud. Alcyonii, nitri myrrhae, sulfuris, fici agrestis folia sicca, ex aceto trita, illinito. Aliud. Sepiae testa combusta, et pumicis, nitri, terrae cimoliae, gummi item et gallae pares portiones aridae insperlae, et ex aceto infricatae.

DE LEPRO ET SCABIE

QUAE ΨΩΡΑ DICITVR.

C A P. CCXXXIV.

Leprae origo est ex humore exedente, unde et squamae a summa cutis superficie decidunt cum pruritu et altam cutem orbiculatim depascitur. Scabies vero summas corporis partes infestat, potius varie figurata. His itaque sanguinem mittere, et per ea quae atrae bili vacuandae sunt idonea, purgare oportet.

Cap. CCXXXIV. Cod. σί.

περὶ] *Paulus lib. IV. c. 2. Actuarius lib. II. c. 20.*

ή] *Exulat e cod. E.*

λέπρα] *Unde ita vocetur, docuit Casaubonus ad Theophrasti Char. c. 19. p. 199. conf. doct. Grunerus morb. Antiquit. p. 171.*

χυμῶ] *Codd. A. et C. χυμῶ.*

κνισμῶ] *Leg. κνησμῶ.*

κνισμῶ — δέρμα] *Absunt a Cod. E.*

διὰ βάρους] *Locutio medicis familiaris. vid. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 63. noster c. 62.*

κυκλοτερεῶς] *Codd. A. et C. κοιλοτερεῶς. Cod. D. κυκλοτερικῶς.*

ἐπιπολαιότερα] *Codd. A. et C. ἐπιπολωτέρα. Cod. D. addit τέ.*

ποικίλως] *Codd. A. et C. ποικίλλοις.*

ἐχρηματισμένη] *Codd. A. et C. ἐχρηματισμένοις.*

τέτρε] *Pessime codices MSS. τέτοις.*

διὰ τὴν] *Codd. A. et C. διὰ τὸ τὴν μέλαιναν ἐκκενῶν χολήν. Constructio aliquantum disiecta apud nostrum, construo διὰ τῶν ἐκκενόντων τὴν μ. χ. Cod. E. πῶν τὴν μέλαιναν ἐκκενόντων. omissa voce χολήν conf. not. ad. c. 25.*

ἐξώθεν δὲ χρησέον, ἐλελισφάκx, ἐλαίας δακρύx ἀνὰ
 εὔΓ. Ε'. καππάρεως ῥίζης φλοιῶ, κόμμεως ἀνὰ εὔΓ. γ.
 ὄξxς τό ἀρκῶν, χρεῖ ἐν ἡλίῳ. Τὰς δὲ λέπρας ἰδίως
 ἀφίστησιν ἀνεμώνης ῥίζα σὺν ὅξει λεῖα χριόμενα. ἄλλο.
 αἰρίνx ἀλεύρx εὔΓ. α'. καρδαμώμx δραχμ. α'. νίτρx
 ἄφρx δραχμ. δ'. λεάνας σὺν ὅξει κατὰ χρεῖ, προεκνιτρώ-
 σας τὸν τόπον. ἄλλο. ἀσφοδέλx ῥίζης χυλῶ εὔΓ. ζ'.
 θείx ἀπύρx, μάννης δραχμ. ι'. νίτρx δραχμ. η'. ἐπί-
 χρεῖ ὅξει λειώσας.

Π Ρ Ο Σ Ψ Ω Ρ Α Ν.

Κ Ε Φ. Σ Λ Ε'.

Πρὸς δὲ ψώρας ἰδίως ποιεῖ ἀπαλὴ μὲν σαφὶς ἀγρία,
 καρδάμωμον μετ' ὄξxς, κρίνx ῥίζα μετὰ μέλιτος χριο-
 μένη.

ἐλελισφάκx] Cod. E. ἐλελιφάσκω.

δακρύx] Codd. A. C. et E. δάκρυον. Scribonius Larg. c. 101. 252.

εὔΓ. Ε'.] Codd. A. et C. εὔΓ. γ.

καππάρεως] Codd. A. et C. καπάρεως.

καππάρεως — εὔΓ. γ.] migrant e Cod. E.

κόμμεως] Codd. A. et C. κόμμεως.

ἰδίως] Theophylactus Bulg. tamen in Ev. Lucae c. V. p. 337.

ἢ γὰρ λέπρα, ἱατρῶν χερσὶν ἀνεπιχείρητος. Hebraeorum
 nempe.

ἀνεμώνης] Codd. A. et C. ἀναιμῶνης ῥίζης, συνοξλύου. Cod. D.
 ἀναιμῶνης ῥίζης. Cod. E. ῥίζαν.

λεῖα] Cod. E. λίαν.

ἄλλο] Codd. ignorant.

χριόμενα] Cod. E. χριομένη.

αἰρίνx] Codd. A. et C. ἐρίνx. Cod. E. ἰρίνx.

δραχμ. α'.] Codd. D. et E. εὔΓ. δ'.

ἄφρx] Cod. D. ἀφρονίτρx.

χαλκάνθη] Paulus χαλκάνθης.

ἀσφοδέλx] Codd. A. et C. ἀσφοδήλx. Cod. D. ἀσφοδυλx. Scri-
 bonius Larg. c. 101. 254.

χυλῶ] Codd. χυλόν.

tet. Extrinsecus vero sequentibus utendum. Salviae, lachrymae oleae, singulorum unciae duae, corticis radicis capparis, gummi singulorum unciae tres, aceti quantum satis est, ad solem inunguntur. Proprie vero lepras disjiciunt anemonae radices ex aceto tritae illinuntur, prius tamen loco absterfo. Aliud. Hastulae regiae radicis succi unciae sex, sulfuris ignem non experti, mannae, singulorum drachmae decem, nitri drachmae octo, aceto subactae applicantur.

A D S C A B I E M.

CAP. CCXXXV.

Ad scabiem vero peculiariter facit herba pedicularis tenella, cardamomum cum aceto, lilii radix cum melle

προεκνιτρώσας] conf. noster c. 8. et 237. *Dioscorides* lib. II. c. 149. *Moschios* de morb. mulier. c. 7. p. 50.

τὸν τόπον] codices omnes τὰς τόπους.

ἄλλο] delet Cod. E. et post ἐπίχρει addit δις.

λειώσας] Abest hoc verbum a codd. MSS.

Cap. CCXXXV. Cod. E. σιᾶ'.

πρὸς] Codd. A. et C. περὶ ψώρας. *Celsus* lib. V. c. 28. *Paulus* lib. IV. c. 2. inprimis cel. *Grunerus* morb. Antiq. p. 159.

ψώραν] Codd. A. et C. ψώρας.

ποιεῖ] omissum in codd. A. et C.

ἄπαλῃ] Codices ἀπλᾶ. *Paulus* ἀπλᾶ. Noster c. 40. ἀπλὰ δὲ τρέμοντας. ποτιζόμενα ἀφελεῖ. Potest tamen ferri ἀπαλῇ vid. *Raphelins* ad Matth. c. XXIV. 31. p. 324. ἀπαλῇ est χλωρὰ viridis et opponitur arido. *Herodotus* lib. II. p. 147. τρωγεται δὲ καὶ ἀπαλὰ ταῦτα καὶ αὔα. *Alexander Aphrod.* lib. I. probl. 2. οἱ δὲ ἀπλότρεχες ὑγροκέφαλοι πεφουκότες. leg. ἀπλότρεχες et problem. 8. *Leonidas* apud *Photium* Biblioth. p. 1509. τῇ ἀπλότητι τῆς μαχαίρας μαλακύνων τὰ τραύματα. leg. τῇ ἀκαλότητι.

καρδάμων] *Absyrtus* Geopon. lib. XVI. c. 17. et 18.

μετ' ὅξος] Non agnoscunt Codd. A. et C.

μετὰ] Verba μετὰ μέλιτος χρησιμὴν delent Codd. A. et C. quorum loco habent λιθάργυρον, ὑδράργυρον.

μένη, θείον, αἰγεία κόπρος μετὰ ὄξος. ἄλλο. Μίσυ, χαλκίτην ἴσα μετ' ὄινω ἐπίχρει. ἄλλο. Ῥοδοδάφνης φύλλα ἐψήσας σὺν ἐλαίῳ, ἐπίβαλλε κηρὲς ἐγΓ. γ'. καὶ θεία ἀπύρε ἐγΓ. α' καὶ κατὰχρει ἐν ἡλίῳ. ἄλλο. Κηρὲς ἐγΓ. β'. ῥοδίνω, λιθαργύρε ἐγΓ. γ'. ψιμυθία ἐγΓ. γ'. ὑδροπίσσης ἐγΓ. δ'. σερικὲς ἐγΓ. ε'. ὄξος τὸ ἀρκῶν.

ΠΕΡΙ ΛΕΙΧΗΝΩΝ.

Κ Ε Φ. Σ Λ ς'.

Γίνεται ὁ λειχήν ἐπὶ λεπτῷ καὶ δριμέῳ καὶ σεσηπότι χυμῷ, ταχέως εἰς ψώραν καὶ λέπραν μεθιστάμενος.
Επὶ

θείον] Codd. A. et C. θείον ἄπειρον.

μετὰ] Cod. D. μετ' ὄξους.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. Codd. A. C. et E. delent. Mire hic variante codices MSS. Codd. A. et C. φρυγίαν τρίψας καλῶς καὶ δαφνέλαιον ἐπιβαλὼν, ἢ ἐλαιον καὶ ὄξος χλιαίας καὶ ταρτάρας ἀμειψότερα χρῶ μετὰ τὸ λῆσαι. Cod. D. κηρὲς, σερικὲς ἀνὰ Γο. β'. λιθαργύρε. Ψιμιν, (supra scripto θ.) ἀνὰ Γο. γ'. ὑδροπίσσης ἐγΓ. δ'. ῥοδίνω καὶ ὄξος τὸ ἀρκῶν. Paulus post ἄλλο habet insuper τῆς διὰ χυλῶν ἐγΓ. β'.

μίσυ] Cod. E. ἡμισυ χαλκίτεως.

ἐπίχρει — ἐγΓ. γ'.] Cod. E. ἐπίβαλλε ἐγΓ. γ'. omissis reliquis.

ῥοδοδάφνης] Paulus l. c. Dioscorides lib. IV. c. 82. Plinius lib. XVI. c. 20. Apulejus Metamorph. lib. IV. p. 57. Lucianus T. II. p. 585. Pamphilus Geopon. lib. XIII. c. 15. Bodaeus ad Theophrastū H. Pl. lib. I. c. 15. p. 46. Sam. Daleus Pharmacol. p. 371. Schulze Toxicol. c. 24. p. 73. De athletis Galenus Protrept. c. XI. p. 54. οἱ δὲ καὶ ταῦτα πάχασσι, καὶ ῥοδοδάφναις ἐνίοτε τὰ ῥῶτα διακιναιόνται. propter Scabiem torlit hic locus Galeni Casp. Hoffmannum ep. I. ad Reinesium et Jo. Rhodium ad Scribonium Larg. p. 96. sed. vid. Reinesii responsum et quae scribit ad Rupertum ep. 52. p. 495. Hinc σπύγγος forte cluit nonnullis. vid. Congr. Gesnerus H. A. lib. IV. p. 398. Quantum fruticem hunc extimescant Graeci hodierni exponit Mylady Craven Itinerar. ep. 57. p. 233. qui eum vocant picradaphne teste Wheelero Itinerar. T. II. p. 222. conf. Welschius de Vena Medin. c. XII. p. 337.

θεία] Ramazzinus de morb. artif. c. X. p. 60.

ἄλλο] Deest in Cod. E.

melle illita, sulfur, caprillum stercus cum aceto. Aliud. Misy et chalcitis pari modo cum vino illinuntur. Aliud. Rhododaphnae folia in oleo coquito, et adjungito cerae uncias tres, sulfuris ignem non expecti unciam, et ad solem inungito. Aliud. Cerae unciae duae, rosacei, argenti spumae unciae tres, cerussae tantundem, picis liquidae unciae sex, serici unciae duae, aceti quantum satis est.

DE IMPETIGINIBVS.

CAP. CCXXXVI.

Impetigo originem trahit ex humore, tenui, acri, et putrefacto et celerime in scabiern et lepram degenerat.

ὕδροπίσσης] Cod. E. ὑγροπίσσης. Ac ita emendandum apud nostrum. Quandoquidem vero codices quatuor consentiant cum edito, non ausim vocem ὑδροπίσσης penitus rejicere, nam sic etiam recentiores ὑδραίνω dicunt pro ὑγραίνω. Anonymus de hydrophobia c. 3. τροφαὶ ἔσωσαν ῥοφηματώδεις καὶ ὑδραϊνικαί. et mox iterum.

σηρικῶ] Paulus ἐλκυσματος σηρικῶ, sed vox illa visa est nostro superflua; de serico vid. Salmasius ad Achillis Tat. lib. III. p. 592. Cod. E. συρικῶ, conf. c. 7.

Cap. CCXXXVI. Cod. E. σιζ.

ληχίνων] Codd. A. et C. ληχίνων. Cod. D. λυχίνων. Celsus lib. V. c. 28. Paulus lib. IV. c. 3. Actuarius lib. II. c. 20. Grunerus morb. Antiquit. p. 162.

γίνετα] Codd. A. et C. ὁ λήχην. Cod. D. λυχίνας λέγονται ἥτοι γίνονται.

δριμέω] δρυμεῖ Codd. A. et C. Leg. δρυμαίω vel δριμεῖ cum Codd. B. et E.

χυμῶ] Codd. A. et C. χαμῶ.

ὅλου] Codd. A. et C. ὅλου τῷ σώματι.

ψῶραν] Julianus Caesar. p. 25. de Tiberio: ὑπὸ τῆς ἀκολασίας καὶ ἀμόρητος ψῶρῃ τινες καὶ λυχῆνες οἷον ἄκακαυμένα. Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 431. Nic. Fullerus Miscell. Sacr. lib. V. c. 17.

μεθισάμενος] Cod. D. μεθισάμενας. Priscianus lib. I. c. 36. Cod. E. μεθισάμενον.

Επὶ τέτων δὲ μετὰ τὴν τῷ ὅλα σώματος κένωσιν χρῆσ-
 θαι ἐλεβορώ, ἐχίνῳ τῷ ἐπὶ τῶν πετρῶν, πίσσῃ μιγνυ-
 μένῃ κηρωτῇ καὶ ῥητίνῃ ἐπιχρίειν. Τὰς δὲ τῶν παιδίων
 λειχῆνας, σιέλῳ ἀνθρώπῳ συνεχῶς ἀπότριβε, ἢ κοκκο-
 μηλαίας τὸ κόμμι σὺν ὄξει χρίομενον· ἢ ἄγνη φύλλα
 τρίψας σὺν ὄξει κατὰπλάσσε, ἢ καππάρεως φύλλα.
 ἄλλο. Θείον, μέλι, λίβανον ἢ ἀμμωνιακὸν σὺν ὄξει κα-
 τάχρει· κόλλης τεκτονικῆς δραχμ. δ'. λίβανος δραχμ. β'.
 ὄξει διαλύων ἀλειφε. ἄλλο. Χαλκίτεως, κόμμεως
 ἀνὰ

χρησθαι] Codd. A. C. et E. χρῆστέον ἐπ' αὐτοῖς ἐλεβορον. Cod. D.
 χρῆστέον τὸν ἐλεβορον.

ἐχίνῳ] Echinos quosdam petris adhærescere docet *Aristoteles* H. A.
 lib. V. c. 27. sed apud nostrum et *Paulum* leg. λειχῆνι τῷ,
 auctore *Plinio* lib. XXVI. c. 4. quam lectionem suo adsenio
 confirmant codices MSS. quorum A. et C. λειχῆνι, Cod. D.
 λειχῆνι habet. licet idem de echino marino adfirmet *Aelianus*
 H. A. lib. XIV. c. 4. conf. *Tournefort* Itinerar. T. I. p. 89.
 et *Matthiolum* ad *Dioscoridis* lib. IV. c. 48. p. 386. Cod. E.
 καὶ λειχῆνι τὸν ἐπὶ τῶν πετρῶν γινόμενον.

τῷ ἐπὶ] Cod. A. et C. ὁ ἐπὶ τῶν πετρῶν pro πετρῶν. Cod. D.
 ἐπιπετρῶν. Favet haec lectio vulgatae, sed ἐπὶ πετρῶν om-
 nino leg. quod lichen etiam nascatur in alis vel pinnis propug-
 naculorum.

πετρῶν] Codd. A. et C. addunt γεόμενος.

πίσση] Codd. A. et C. ὑγροπίσση. Codd. D. et E. ὑγρῶ πίσση.

μιγνύμεν] Cod. D. μιγνύων καὶ ἐπιχρίων. Codd. A. et C. μιγνυ-
 μένῃ ἐπιχρίει. Cod. E. μιγνύμενον omittis reliquis.

ἐπιχρίει] Cod. E. ἐπίχρει.

τὰς] Cod. D. τὰς.

λειχῆνας] Codd. A. et C. λειχῆνας. Cod. D. λειχῆνας. et et i fre-
 quenter permutantur in libris manu exaratis: sic in *Pandectis*
Florent. λειχῆν legi pro λειχῆν testatur *Hynkershoek* Obsev. Iur.
Rom. lib. I. c. 16. p. 69. adde *Alberti* Glossar. Gr. p. 124.
 alia exempla bene multa suppeditant nostri codd. MSS. Idem
 obtinere suspicor apud *Polyaenum* lib. V. p. 476. οἱ δὲ ζηλω-
 σκντες πολλὰ τῶν σκεταυομένων. leg. πολλὰ λειχῆνας.

nerat. In his itaque post universi corporis evacuatio-
nem veratro utendum, erinaceo item saxatili, et pice
cerato mista, et resinae inungendi. Puerorum vero
impetigines saliva hominis continuo defricato, vel pru-
ni gummi cum aceto illinito. Vel viticis folia ex ace-
to trita obducito, vel capparis folia. Aliud sulfu-
r, mel, thus vel ammoniacum ex aceto inungito. Glu-
tinis fabrilis drachmae quatuor, thuris drachmae duae
aceto solutae illinuntur. Aliud. Chalcitidis, gummi
singulorum drachmae octo, sulfuris ignem non exper-

P 3

ti,

σιόλα] Codd. MSS. σίελον.

ἀπότηριβε] Cod. D. ἀνάτριβε.

κοκκομηλαίας] Codd. A. et C. δαμασκηναίας. Cod. D. δαμασκη-
ναίας. leg. κοκκυμηλαίας. Cod. E. δαμασκηναίας κομίδιον.

κόμμι] Codd. A. et C. κομήδη. Cod. D. κομίδιν.

χειόμενον] Cod. D. ὄζα λύων ἐπιχρίε.

κατέπλασσε] Cod. D. κατόπλαττε.

φύλλα] Addunt Codd. A. et C. τρίψας σὺν ὄζα κατόπλασσε.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. Codd. A. et C. ἡ.

μέλι, λίβανον] Cod. E. μετὰ λιβάνω.

αἰμμωνιακόν] Cod. E. αἰμμωνιακῶ.

κόλλης] Cod. D. ἄλλως κόλλης. omisso ἄλλως Codd. A. et C. χο-
λῆς. Eustathius Hexaem. p. 24 et 30. Aelianus H. A. lib.
XVII. c. 32. Schol. Sophoclis ad Trachin. vs. 771. Moscho-
pulus apud Fabricium Biblioth. Gr. T. XII. p. 307.

ὄζα] Codd. A. et C. ὄζας.

διαλύων] Cod. D. λύων.

δραχμ. δ'] omittit Cod. E.

ἄλλο] Exulat e Codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλως, sed delet quae
sequuntur usque ad alteram ἄλλο, ubi more solito iterum
ἄλλως legit.

ἀνὰ δραχμ. ἥ. θεία ἀπύρε, μίσυος ἀνὰ Lς'. λεπίδος
χαλκῆ, ἀνακίας ἀνὰ δραχμ. ε'. σὺν ὅξει λειώσας χρῶ.
ἄλλο. Θεία ἀπύρε, νίτρε ἀφρεῖ ἀνὰ δραχμ. δ'. κάγ-
χευος δραχμ. α'. λεία μετ' ὅξος, καὶ ἀλειφε ἕως
ξηρανθῇ.

Π Ε Ρ Ι Κ Ν Η Σ Μ Ο Υ.

Κ Ε Φ. Σ Λ Ζ'.

Κνησμὸν τὸν μὲν ἐν τῇ γέροντικῇ ἡλικίᾳ συμβαίνον-
τα εἴη ἂν ἰάσοιτο τὶς τελείως, μετρίως δὲ τοῖς ὑπογε-
γραμμένοις. Τὸν δὲ διὰ κακοχυμίαν προκινώσαντες
τὸν λυπῶντα χυμὸν ἀπὸ φλεβοτομίας ἀρξάμενοι καὶ
καθ-

δραχμ. ἥ.] Codd. A. et C. σγΓ. ἥ.

ἀπύρε] Codd. A. et C. ἀπείρε.

δραχμ. ε'.] Codd. A. et C. Γο. ε'.

ἀνὰ δραχμ. ε'.] Codd. A. et C. ἀνὰ ε'.

χρῶ] Codd. A. et C. χρίε. Delet Cod. E.

ἄλλο] omissum in Codd. A. C. et E.

ἀπύρε] Codd. A. et C. ἀπείρε.

ἀνὰ δραχμ.] Codd. A. et C. ἀνὰ Γο. δ'.

κάγχευος] Codd. A. et C. κάγχριος. addit Paulus κόκκας.

καὶ ἀλειφε] Carent copula Codd. A. C. et E.

Cap. CCXXXVII. Cod. E. σιγ'.

κνησμῶ] Cod. D. κνησμονῆς. Cod. E. κνησμονῆς. Paulus lib. IV.
c. 4. cel. Grunerus morb. Antiquit. p. 150.

κνησμὸν] Cod. D. κνησμονῆν. Herodem Tetrarcham hoc morbo
laborasse testatur Tzetzes Chil. XIII. vs. 25. Nemesius de Na-
tur. Hom. c. 28. p. 226. τὸν κνησμὸν ἢ δριμύτην ὑπὸ τὸ δέμα
γενομένη ποιῇ.

γέροντικῇ] Paulus simpliciter ἐν γήρᾳ. conf. Alexander Aphrod.
lib. I. probl. 25. quod accidit veterano de quo Spartianus in
Adriano p. 162. et Hadr. Junio, vid. ejus epistola 185. p. 347.

ti, misyos singulorum drachmae sex, squamae aeris, acaciae singulorum drachmae duae, aceto tritae in usum adhibentur. Aliud. Sulfuris ignem non experti, spumae nitri singulorum drachmae quatuor, canchryos drachma. Singula ex aceto trita, et tam diu illita, dum arescant.

DE PRURIT V.

CAP. CCXXXVII.

Pruritus qui in senili aetate accidit, non perfecte curaverit aliquis, leniverit tamen aliqua ex parte iis quae infra scribentur. In eo vero qui ex humeribus vitiosis oritur, molestante succo prius evacuato, et a venae sectione exorfi et purgatione, ad curam quae extrinsecus perficitur, nos convertemus. Lavacro ita-

P 4

que

τελείως] Leg. τελίως. ac sic!codices MSS. Noster c. 243. τελίως δὲ νεκρωθέν atque ita scriptores optimi. Plato Politic. p. 121. ὁ μὲν παντάπασί γε τελίως ἀπεργασθῆναι. Frequenter librarii a pro e dederunt, sic apud Eutecnium Metaphr. Alexiph. Nican-dri vs. 358. pro τέχθῆναι codex MS. ταχθέντες habet. conf. not. ad c. 57.

μετρίως] Codd. A. et C. μετρίῳσι. Cod. D. μετρίῳσι δὲ τὸ κα-κόν. Cod. E. μετρί (sic f. μετρίῳσι inquit cl. CORES) δὲ τὸ κακόν.

ὑπογεγραμμένοις] interpretes infra scriptis; est autem ὑπογράφειν pingere. Jo. Chrysostomus Opp. T. I. p. 410. 42. καὶ μοι οὐκ ἔστι ὑπογράφειν ἑαυτοῖς τὴν ἐκδίησιν τῶν ἡμαρτημάτων.

τὸν δὲ] Cod. D. τῶν δὲ.

κακοχυμῖαν] Nam ὁ δὲ κησμός, ἡδύς ἐστιν, ὕγρῳ ἔξοδος πνευμα-τῶδες ἐγκατακεκλισμένον παρὰ φύσιν inquit Aristoteles Problem. Sect. IV. 16.

προκενώσαντες] Codices MSS. προκενώσαντες.

τὸν] Codd. A. et C. τὸ λυπῶντος χυμῶ.

ἀπὸ] Cod. D. διὰ.

ἀρξάμενοι] Codices Vind. ἀρξάμενος. Cod. E. ἀρξάμενος.

καθάρσθως, ἐπὶ τὴν ἔξωθεν τραπῶμεν ἐπιμέλειαν. Λα-
 τρῶ μὲν χρησέον, ἀλειφέσθω δὲ τήλεως ἀφεψήματι,
 ἢ σεύτλῃ, ἢ πιτύρων· σὺν τέτοις δὲ ἀλεύρῳ κυαμίνῳ,
 ἢ θερμίνῳ, ἢ δαφνίνῳ, ἢ καππάρεως· προσβάλλειν δὲ
 τέτοις ξηρὸν νίτρον. ἄλλο. Νίτρον ἀφρῆ δραχμ. α'.
 λιβάνῃ, θείῃ ἀπύρῃ ἀνὰ ἔγΓ. δ'. κίμωνίᾳς ἔγΓ. ε'.
 ἄλλο. ἀφονίτρον, θείῃ, ἀλκυονίᾳ κεκαυμένῃ ἴσον, ξη-
 ροῖς, ἢ μετὰ τινος τῶν εἰρημένων ἀφεψημάτων χρῶ.
 ἄλλο. Σταφίδος ἀγρίας, θείῃ, λιθαργύρῃ ἴσα σὺν ὀξε-
 λαίῳ χρῶ. ἄλλο. Λαπάβῃ ῥίζᾳ λείᾳ σὺν ὀξει καὶ κρι-
 θίνῳ χρῶ.

ΠΕΡΙ

ἐπὶ τὴν] Codd. A. et C. ἐπὶ τὸ.

τραπῶμεν] Cod. D. ἐπὶ τὴν ἔξωθεν ἐπιμέλειαν τρέπῃ. πρῶτα μὲν
 λέτροις. Cod. E. τρεπέσθω.

ἐπιμέλειαν] Vocabulum hoc omnem corporis alieni curam com-
 plectitur, inquit *Haphelius* ad Act. Apost. c. XXVII. 3. conf.
 c. 25.

λατρῶ] *Hippocrates* morb. vulgar. lib. V. c. 235. Huc pertinet
 observatio doct. *Guy* Itiner. T. I. p. 211. „Sur quoi j'ob-
 „serve, que si le frequent usage des étuves ou bains chauds
 „fait beaucoup perdre aux femmes de leur beauté — il est très
 „salutaire aux hommes et principalement aux vieillards, que
 „le bain fortifie au lieu de les affoiblir, parce qu'il facilite
 „cette utile et douce transpiration, qui ne se fait plus chez
 „eux qu'avec peine par le dessèchement de leur peau, dont les
 „pores sont moins ouverts. Je parle ici d'après l'expérience:
 „il est certain que le bain chaud leur fait éviter la plupart des
 „maladies, qui nous attaquent dans un âge avancé.”

χρησέον] Caret hac voce Cod. D. et mox habet ἀλειφε.

ἀφεψήματι] Cod. E. ἀφέψημα.

πιτύρων] Codd. A. et C. πιτυρίων. Cod. E. πιτύρῃ.

δὲ] omissum in Codd. A. et C.

κυαμίνῳ] Ridicule Codd. A. et C. κημίνῳ. Cod. D. κυάμιον ἢ
 λῆπινον. Cod. E. κυμίνῳ.

θερμίνῳ] Codd. A. et C. λαπίνῳ. Cod. E. λαπίνῳ, ἢ ἀφέψημα
 ἑλελιφάσσῃ.

que utendum et foenugraeci decocto, vel betae, vel
furfurum illinendi. Adhaec etiam farina fabacea, lu-
pinorum, vel laurino vel cappari. Adjicere porro ni-
trum quoque aridum oportet. Aliud. Nitri spumae
drachma, thuris, sulfuris ignem non experti singu-
lorum unciae quatuor, terrae cimoliae unciae duae.
Aliud. Spumae nitri, sulfuris ignem non experti,
alcyonii usti singulorum par pondus, haec vel arida,
vel cum aliquo ex dictis decoctis permixta applicantur.
Aliud. Herbae pediculariae, sulfuris ignem non ex-
perti, argenti spumae, singulorum par modus cum
aceto et oleo in usum adhibetur. Aliud. Radice ru-
micis cum aceto trita et farina hordeacea utitor.

P 5

DE

δαφνίνα] Codd. MSS. δαφνίδαν.

καππάρεας] Codd. A. et C. καπάρεως.

προσβάλλειν] Codd. A. et C. πρόσβαλε.

ἄλλο] omittitur in Codd. A. et C. ejus loco est ἀνὰ α'. Cod. D.
ἄλλως.

λιβάνη] Paulus λιβανώτη.

ἀπύρη] Codd. A. et C. ἀπάρη.

κιμαλίας] Codd. A. et C. κιμαλίας ὅγ. ε'.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἡ. Cod. D. ἄλλως, θείη ἀπύρη, ἀφονίτη.
Cod. E. delet.

κεκαυμένη] Excidit apud Paulum.

ἴσον] Codd. A. et C. ἴση. ζηρεῖ. Caelius Aurel. morb. chron.
lib. III. c. 5. p. 458. et iis aspersionebus, quae ob pruritum
corporis adinventae sunt, a Graecis συμπάσματα appellata.

χεῖρ] Cod. D. καὶ χεῖρ.

ἄλλο] Carent Codices MSS.

ἀφεψημάτων] Cod. E. ἀφεψήματος.

σαφίδας] Codd. A. et C. σαφίδας. Formula haec integra exu-
lat e cod. E.

σὺν] Codd. A. et C. ἐν.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἡ. Cod. E. delet.

Π Ε Ρ Ι Λ Ε Τ Κ Η Σ.

Κ Ε Φ. ΣΛΗ'.

Λεύκη ἐστὶ μεταβολὴ τῷ χρώματι ἐπὶ τὸ λευκότερον, ὑπὸ γλίχρου καὶ γλοιώδους γινομένη φλέγματος. Διάγνωσις δὲ αὐτῆς. Βελόνῃ κατακέντησον ἐξ ἐπιπολῆς τὴν λεύκην· καὶ εἰ μὲν αἷμα ῥύῃ, θεραπευτὴ ἐστίν· εἰ δὲ γαλακτώδης ὑγρότης, ἀθεράπευτος. Χρησέον τοίνυν ταῖς ὑποτεταγμένοις βοηθήμασι· κάχρυς, θεία ἀπύρε, ἐλβεβόρε, κηκίδος, ἴσα ἕκαστον κόψας. ἄλλο. Συκῆς μελαίνης τὰ ἀκράϊμωνα βρέξας ἐν ὄξει καὶ λειοτριβήσας, μίξας

Cap. CCXXXVIII. Cod. E. ριδ' pro σιδ'.

Λεύκη] cf. Xenophon Agefil. p. 217. Aristoteles H. A. lib. III. c. 11. Problem. Sect. X. 4 et 5. Celsus lib. V. c. 28. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 85 et 146. Paulus lib. IV. c. 5. Actuarius lib. II. c. 23. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 193. Alcinous de doctr. Platon. c. 22. Schol. Nicandri Fod. Ther. vs. 332 et 859. Gregorius de Dialect. p. 245. ubi vid. doct. Koen. Seneca Natural. Quaest. lib. III. c. 25. Creditum est, quasdam aquas scabiem adferre corporibus, quasdam vitiliginem, et foedam ex albo varietatem. Alborem ac pallorem Romanis in vitio fuisse docet Ger. Jo. Vossius apud Franciscum Martini Epistolar. p. 481. et apud Graecos Xenophon Agefilao c. I. p. 217. ed. Bachii. conf. Casaubonus ad Persii Sat. III. p. 301. Aliter tamen statuebant medici, unde regula diaetetica apud Actuarium de affect. spir. animal. lib. II. c. 7. p. 115. ὅσα γὰρ τῷ λευκῷ ἀποκλίνει τῶν ζώων ἢ σάρξ, καὶ τὴν εἰς εὐχύμιαν χρῆσιν ἐκπέφυγε. Caelius Rhodig. Lect. Antiq. lib. V. c. 8. Amatus Lusit. Curat. medicinal. Cent. VII. cur. 73. Grunperus Morb. Antiquit. p. 154.

χρώματος] Leg. χρωτὸς, ut apud Paulum.

γλοιώδης] Codd. MSS. Vind. κολώδης γινομένη. Cod. E. κιλώδης. voluit forte χυλώδης. vel κολλώδης.

διάγνωσις] Cod. D. διαγνώση δε αὐτὴν οὕτως.

βελόνῃ] Recensetur inter instrumenta chirurgica a Polluce lib. IV. c. 25. ejus usum habes apud Oribasium de fractur. p. 94.

DE LEUCE.

CAP. CCXXXVIII.

Leuce mutatio est coloris ad albidius, ex pituita viscida et glutinosa ortum ducens. Agnitio itaque ejus haec est. Ac si leucen per summa pungito. Si sanguis exit remedio locus est. Si humor lac repraesentans, sanari non potest. In iis igitur his quae sequuntur auxiliis est utendum. Seminis rorismarini, sulphuris ignem non experti veratri, gallae. Singula paribus portionibus contunduntur. Aliud. Fici nigrae furculis aceto maceratis contritisque miscetur nitri

ἐπιπολῆς] Codd. Vind. ἐπιπολλης.

κατακέιτησον] Cod. E. κατακεντῶσα.

ἂ μὲν] Paulus ἂ μὴ. male.

θεραπευτὴ] Cod. E. θεραπευτικὴ.

γαλακτώδης] Codd. A. et C. γαλακτῶδες.

χρηστέον] Desiderantur in codd. Vind. usque ad κάγχρους. pro ταῖς leg. τοῖς aut pro βοηθήμασι leg. ut apud Paulum δυνάμει. Cod. E. χρηστέον.

βοηθήμασι] ignorat Cod. E.

κάγχρους] Codd. A. et C. κάγχρεα. Cod. D. κάγχρους ὄν.

ἐλλεβόρεα] Codd. A. et C. ἐλεβόρεα. Cod. E. addit κατάχρησ. ac omittit κηκίδος.

κηκίδος] Codd. A. et C. κικίδος. Cod. D. κικίδων. addunt omnes Vind. κατάχρησ.

ἴσα] Verba ἴσα ἕκασον κόψας. migrant e codd. MSS.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. Codd. A. et C. ἢ.

τὰ] Codd. MSS. cum Paulo. τὰς ἀκροαίμονας.

βελέζας] Paulus βελέζον, quocum faciunt codd. MSS.

ἐν] Cod. E. σὺν.

λειοτριβήσας] Codd. A. et C. ἐλιοτριβήσας.

μίξας ἀφονίτρῃ, θείῃ, μυρίνης καρπῷ ἴσα, καὶ προεκνι-
τρώσας, καταχρίε. ἄλλο. Συκῆς ὁπῶ προσφάτω προ-
απονιτρώσας, κατὰ χρίε.

ΠΕΡΙ ΑΛΦΩΝ ΛΕΥΚΩΝ

τε, καὶ μελάνων.

Κ Ε Φ. Σ Λ Θ'.

Τῶν ἀλφῶν ἡ γένεσις ὁμοειδής ἐστὶν ταῖς λεύκαις·
ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἄχρι βάθους τὸν χρωῖτα τρέψουσιν, ὡς καὶ
τὰς τρίχας λευκαίνειν· οἱ δὲ ἀλφοὶ ἐπιπολῆς τῷ δέρμα-
τος εἰσὶ. Γίνονται δὲ ἐκ μὲν τῷ φλεγματικῷ χυμῷ
οἱ λευκοί, οἱ μέλανες δὲ ἀπὸ τῷ μελαγχολικῷ. Ποιεῖ
ἐπ' αὐτοῖς δρακοντίῃ ρίζῃ σὺν ὄξει καταπλασσομένη, ἢ
ἐλέβορος ἐκότερος, ἢ ἄλευρον θερμῶν καταπλασσόμε-
νον σὺν ὀξυμέλιτι, ἢ κρόμμυον σὺν ὄξει χριόμενον ἐν
ἡλίῳ. ἄλλο. ἀλκυονίῃ, νίτρῃ ἀνὰ γ. Γ. ἐλεβόρῃ,
θείῃ

ἀφονίτρῃ] Codd. A. et C. ἀφονίτρον θῆον.

καρπῷ] Cod. E. καρπὸν et delet ἴσα.

προεκνιτρώσας] Codd. A. et C. προνιτρώσας.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἡ. Cod. D. ἄλλως. Tota hac formula
caret Cod. E.

προαπονιτρώσας] Codd. A. et C. ἀπὸ νιτρώσας. [Cod. D. προεκ-
νιτρώσας.

Cap. CCXXXIX. Cod. E. σιέ'.

λευκῶν τε] Codd. A. C. D. et E. λευκῶν καὶ μελαίνων. Celsus
lib. V. c. 28. Paulus lib. IV. c. 6. Aetharius lib. II. c. 23.
Jo. Bapt. Pius Annot. poster. c. 126. cel. Grunerus morb. An-
tiquit. p. 156.

ὁμοειδής] Codd. A. et C. ὁμοιοειδής. Cod. E. ὁμοιοειδής.

ἐκεῖνα] Leg. ἐκεῖνας, ac sic Codd. et Paulus.

τρέψουσιν] Cod. D. προτρέψουσιν.

ἐπιπολῆς] Codd. A. et C. ἐπιπολλῆς. Cod. D. ἐπιπολλῆς. Cod. E.
ἐπὶ πολῷ, prave.

nitri spumae, sulfuris ignem non experti, myricae fructus, par singulorum modus, ubi nitro cutem defricaveris, perungito. Aliud. Fici liquore recenti, prius absterfo loco, inungito.

DE ALPHO ALBO

ET NIGRO.

CAP. CCXXXIX.

Alphorum origo eadem est specie cum leucis. Illi enim altius colorem mutant, ita ut pilos quoque albos efficiant. Alphi autem in summa cute apparent. Albi vero ex humore pituitoso, nigri ex atra bile vitiosa sunt. Huc ergo facit dracunculi radix cum aceto applicata, vel utrumque veratrum, vel lupinorum farina cum aceto mulso inducta, vel cepa cum aceto ad solem illita. Aliud. Alcyonii, nitri singulorum unciae duae, veratri, sulfuris ignem non experti, singulae unciae, aceti quantum satis est. Aliud. Ervi
farinae

γίνονται] Cod. D. καὶ γίνονται μὲν οἱ λευκοὶ ἐκ. Codd. A. et C. ἐκ μὲν τῷ σώματι τῷ φλεγματισμῷ χειμῶ οἱ λευκοί.

οἱ μέλανες] Codices οἱ δὲ μ.

ποιεῖ] Cod. E. ποιεῖ δὲ.

ἐπ' αὐτοῖς] Codd. A. et C. ἐπ' αὐτὰς. Cod. D. ποιεῖ ὁ, ἐπ' αὐτῶν.

δρακοντίς] Codd. A. et C. δράκοντος.

καταπλασσομένη] Cod. D. καταπλαττομένη.

ἐλλέβορος] Codd. A. et C. ἐλέβορος.

θήρων] Codd. A. et C. λεπίων. Cod. D. λάπιον. Cod. E. λαπίον.

κρόμμινον] Codd. A. et C. κόμινον.

χειρόμενον] Codd. A. C. et E. καταχειρόμενον.

κῆλλο] Codd. A. et C. ἢ. Cod. D. ἀλλως. Cod. E. delet.

ἀλκυονίς] Codd. A. et C. αλκυονίς.

θείη ἀπύρη ἀνὰ ἐγΓ. α'. ὄξος, τὸ ἀριῶν. ἄλλο. ὁ βοβίνη
 ἀλεύρη λι. α'. εὐζώμη σπέρματος, ἀμυγδάλων πικρῶν,
 σικύη ἀγρίη ῥίζης ἀνὰ λι. 5". οἰνομέλιτι λεάνας ἐπίχρει.
 ἄλλο πρὸς λευκῆς. Χαλκάνθη, ἰῶ ἴσα, νίτρη τὸ δι-
 πλῆν, σμήγε. ἄλλο. Κάγχρυος, θείη ἀπύρη, ἀδρά-
 κης, ἴσα λεάνας μετ' ὄξος, χρίε.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΤΡΙΚΑΤΣΤΑ.

Κ Ε Φ. ΣΜ'.

Κιμωλία, καταχρισμένη μετ' ὄξος, ἢ ὡν ὅλον
 ὡμὸν παραχρηῖμα ἐπιτιθέμενον· ἢ μέλανι γραφικῶ χρίε,
 ἢ Φανῶ ἐφθῶ λείω κατάπλασσε. Πρὸς δὲ τὰ ἀφ' ὕδα-
 τος θερμῆ κατακαύματα, ἐλαῶν ἀλμιάδων ὕδωρ συνε-
 χῶς

ἀπύρη] Codd. A. et C. ἀπείρη.

ὄξος] Codd. A. et C. ὄξος. Sed nostri sunt verba, nam *Paulus* eorum loco habet ἐναι δὲ καὶ σφέκλῃσκε, hoc est, σφέκλῃς κεκαυμένης, conf. not. ad c. 53.

ἄλλο] omissum in Codd. A. C. et E.

λι. α'.] Codd. A. C. et E. ἀνὰ α'.

σπέρματος] Codd. A. et C. σπέρμα.

σικύη] Codd. A. et C. σικύων ἀγρίας ἀνὰ 5". Frequenter in codicibus praetermissum librae indicium, forte quod Siglam non internoscerent librarii quam indicavit Angelus Politianus Epist. lib. X. ep. 13. p. 395. Aliam literae Λ docuit Janus Cornarius Conject. et Emend. Galenicis p. 38. nunc modo a cl. Grunero editis. In cod. E. hic et alibi L scribitur, quae in codd. MSS. drachmae est indicium.

λι. 5".] Cod. E. ἀνὰ L δ' 5".

ἄλλο] abest a Codd. A. C. et E. verba πρὸς λευκῆς lemma sunt capitis novi. in Cod. E. σις'.

σμήγε] Leg. σμύγε. Codd. A. et C. σμήχε. Cod. E. σμίχε.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἢ. abest a Cod. E.

κάγχρυος] Codd. A. et C. κένχρυος.

ἀπύρη] Codd. A. et C. ἀπείρη.

ἀδράκης] Leg. ἀδάρκης, ac ita *Paulus* et codd. A. C. et E. Lite-
 rae transpositionem non stupiditati librarii adscribo cum *Koehlero* ad *Galenii* *Protrept.* c. X. p. 49. sed pravae pronuntiationi
 ac

farinae libra, erucæ feminis, amygdalarum amararum, cucumeris sylvestris radicis, singulorum librae semissis, vino mulso detrita illinuntur. Aliud ad alphas albos. Atramenti sutorii, aeruginis aequalis modus, nitri duplicatus, infricatur. Aliud. Seminis rorismarini, sulfuris ignem non experti, adarcae, singulorum par modus, trita ex aceto inunguntur.

A D A M B V S T A.

C A P. CCXL.

Creta cimolia cum aceto illita, vel ovum integrum crudum protinus impositum, vel atramentum scriptorium eodem modo applicatum, vel lenticula cocta et trita inducta. Ad eas vero quae ex aqua calente adustiones fiunt olivarum fassarum aquam continuo

ac festinationi. Sic cap. 243. Φάσκελον exhibent codices pro σφαέκελον. Pari ratione urbs *Prussia* pronuntiatur a quibusdam *Bursia* ut notat *Wheleus* Itinerar. T. I. p. 210. et Κύδνα, Πύδνα ut notat *Stephanus* Byz. de Urb. p. 485.

λειάνας] Cod. B. λειάνας.

Cap. CCXL. Cod. E, σιζ.

πρὸς] Cod. D. περὶ πυρκαϊύων.

κιμωλία] Codd. A. et C. κιμωλίας κατάχρει. *Celsus* lib. V. c. 27. *Paulus* lib. IV. c. 11.

ὡν] Codd. A. et C. ὡν ὅλων ὡμῶν παρὰ χρεῖμα.

ὅλον] delet Cod. E.

μέλαν] Cod. D. μέλαν γραφικὸν περιχειρόμενον.

χρεῖ] Codd. A. et C. περίχρει. Cod. E. περίχρει, ἢ λίβανον σὺν ὕδατι λειώσας ἐπίχρει.

φακῶ] Cod. D. ἢ λίβανον σὺν ὕδατι λελειωμένον, ἢ φακὸς ἐψώμενος καὶ καταπλαττόμενος.

ἐφθῶ] Cod. E. ἐνθελῆ.

πρὸς δὲ] addit Cod. E. σιή.

κατακαύματα] Codd. A. et C. καύματα.

χωὺς κατάντλειε καὶ αὐτὰς τὰς ἐλαίας μετὰ κριθίνῃ κα-
τάπλασσε. ἄλλο. Κριθῶν κεκαυμένων δραχμ. ἦ. ψιμυ-
θίῃ δραχμ. δ'. βουτύρῃ δραχμ. ἦ. κηρῷ δραχμ. ιβ'. σέα-
τος αἰγείῃ καὶ ῥοδίνῃ τὸ ἀρκῶν.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ.

Κ Ε Φ. ΣΜΑ'.

Φλεγμονή ἐστὶν ὄγκος σκληρὸς, ἐρυθρὸς μετ' ὀδύνης·
γίνεται δὲ ἐξ αἵματος. Τῷ μὲν ἔν ὅλῃ σώματος ἐπι-
πέμποντος τῷ μέρει, δεῖ αὐτὸ διὰ φλεβοτομίας κενῶν·
αὐτὸ δὲ φλεγμαῖνον μόριον ἐμβρέχειν τὲ καὶ καταπλάτ-
τειν τοῖς ἀπωθείσθαι μὲν τὸ ἐπιρρέον δυναμένοις, τὸ δ'
ἤδη περιεχόμενον ἐν τῷ πεπονθοτι μέρος κενῶν. Κατα-
πλάττειν ἔν τὸ ἀείζωον, καὶ λέμματα ῥοιᾶς, καὶ κριθί-
νην,

κατάντλειε] Leg. κατάντλει. Codd. A. et C. κατατλῆν. Cod. E.
κατάντλεις.

κατάπλασσε] Cod. D. κατάπλαττε. Lacuna hic in editione Mas-
tiii, quam ex codd. MSS. ita oportet resarcire. ἢ στυπτηρίαν
τρίψας μετ' ὕδατος ἐπίχρει. (Cod. E. κατὰχρει) ἢ χολὴν ταυ-
ρίαν (Cod. D. ταυρίον Cod. E. ταύρειαν) μετ' ὕδατος ἢ ῥίζαν
κρίνης ἢ ναρκίσσου κατάπλασσε. Narcissus abundare Graeciam
testatur Busbequius Epist. I. p. 47.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. reliqui ignorant. Cod. E. delet sequentia.

κριθῶν] Codd. A. et C. κριθῆς κεκαυμένης. Cod. D. κριθῆς κεκαυ-
μένης ὄγ.

βουτύρῃ] Codd. A. et C. βουτύρῃ ἢ κηρῷ Cod. D. βουτύρῃ ὄγ. ἢ.

ἀρκῶν] addit Cod. D. κατάπλαττε.

Cap. CCXLI. Cod. E. σιθ.

φλεγμονῆς] Paulus lib. IV. c. 17. addit Cod. D. καὶ ὄγκος σκληρῷ.

φλεγμονή] Cod. D. Εἰ φλεγμονή.

ἐρυθρὸς] Cod. D. καὶ ἐρυθρὸς.

τῷ μὲν] ignorat Cod. D. μὲν. Cod. E. τῷ μὲν ὅλας τῷ.

tinuo super affundito. Vel olivas ipsas cum polenta super imposito. Aliud. Panniculorum hordei combustorum drachmae octo, cerusae drachmae quatuor, butyri drachmae octo, cerae unciae duodecim, adipis caprilli et rosacei quantum satis est.

DE INFLAMMATIONE.

C A P. CCXLI.

Inflammatiō tumor est durus, rubeus cum dolore. Fit autem ex sanguine. Quem ubi totum corpus ad partem transmittit, eum venae sectione vacuare oportet. Inflammatam vero partem perfundere, et medicamentis obducere, quae sanguinem affluentem non tantum, sed eum quoque qui jam in parte laborante continetur, evacuare queant. Cataplasmate igitur utendum ex sempervivo et mali punici corti-

δεῖ αὐτὸ] delent Codd. A. C. et E. Cod. D. τῷ μὲν Φλεβοτομεῖν
ἐν αὐτῷ δεῖ, καὶ αὐτὸ τὸ Φλεγμαίνον μ. Cod. E. αὐτὸ δὲ τὸ.
recte.

ἐμβρέχειν] Codd. MSS. ἐπιβρέχειν.

τὲ] ignorant Codd. A. et C. Cod. D. δὲ.

ἀπαθεῖσθαι] Codd. ἀπεθεῖσθαι.

τὸ δ' — κενεῖν] Absunt in Codd. A. et C.

μέρη] μέρη.

καταπλάττειν] Codd. A. et C. καταπλάττει.

ἐν τὸ] Codd. A. et C. αὐτὸ. Cod. D. δὲ τὸ.

λέμματα] Codd. A. et C. λεμμάτων, ubi glossa marginalis τῶν
ὁμαλωτέρων. Cod. E. λειμμάτων.

ῥοιᾶς] Codd. A. et C. ῥοιᾶς.

καὶ κριθίνην] Leg. κριθίνε. Codd. A. C. et E. ita legunt, Cod. D.
μετὰ κριθίνε.

νην, καὶ ὅξες κατάπλασμα ἢ ἀδραφέξεως, καὶ μαλάχης
 σὺν ἀλφίτῳ, ἢ θρίδακας, καὶ κολοκύνθης ξύσματα σὺν
 ἀλφίτῳ· ἢ τρίβολον πρὸς τὰς ἐκ τῷ ρεύματος φλεγμο-
 νάς· κράμβην δὲ πρὸς τὰς σκληρυνομένας. Ἐμπλαστρα
 δὲ, τό, τε ψιττάκιον, καὶ τὸ διὰ χυλῶν, ἔοχατον δὲ
 καὶ τὸ δι' αἰλῶν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΤΟΣ

τῷ σώματος ἀποσημάτων.

Κ Ε Φ. ΣΜΒ'.

Ἀποσημά ἐσιν, ὅταν ἡ φλεγμονὴ εἰς ἔμπυον μετα-
 βλήθῃ, ὁδύνῃν τὴν σφοδρὰν ἔχει, καὶ σφυγματώδη· καὶ
 δεῖ καταπλάττειν ἄρτον ἐψήσας ὑδρελαίῳ, ἢ κριθινόν
 αἰλευρον, καὶ λιγόσπερμον, καὶ τῆλιν. Καταντλείσθω
 δὲ

ἀδραφέξεως] Cod. D. ἀτράφαξιν. Codd. A. et C. ἀνδραφέξην.
 Cod. E. ἀνδράφαξις.

καὶ μαλάχης] Cod. D. ἡ μαλάχην. Codd. A. et C. μαλάχην.
 Cod. E. ἡ μαλάχια.

ἀλφίτῳ] Codd. A. et C. ἀλφείτῳ.

θρίδακας] Cod. E. θρίδακος.

τρίβολον] Codd. A. et C. τρίβολοι. Cod. D. τριβόλος. Παραθα-
 λάσσιον commendat Hippocrates de morb. mulier. lib. I. p. 191.
 Dioscorides lib. IV. c. 15. Plinius lib. XXII. c. 10. Schol.
 Aristophanis ad Lysistr. vs. 576. Ad etymologiam hujus vocis
 facit locus Leontii apud Photium Biblioth. p. 1513. καὶ τριβό-
 λος μιμεμένη ἀπὸ μιᾶς φωνῆς εἰς τρία διακεκμηνη κέντρα. Mat-
 thiolus ad Dioscoridem p. 322.

πρὸς τὰς] Codd. A. et C. ταῖς. Cod. D. πρὸς δὲ τὰς σκληρυνο-
 μένας φλεγμονάς. Lemma novi capituli σκ' in Cod. E.

κράμβην] addit Cod. D. λειώσας ἐπιθεῖς. Cod. E. κράμβη.

πρὸς τὰς] Cod. E. πρὸς τὰ.

σκληρυνομένας] Cod. E. σκληρυνομένα.

ἐμπλαστρα] Codd. A. et C. ἐμπλάστρες, qui praeterea δὲ delent.
 Cod. D. ἐμπλαστρα δὲ ἀρμόσει τέτοις.

τὸ διὰ] Codd. A. et C. τὴν διὰ χυλῶν. Codd. D. et E. καὶ ἡ διὰ
 χυλῶν.

corticibus, farina hordeacea. Praeterea ex aceto, atriplice, malva cum polenta, lactuca, cucurbitae sylvestris ramentis eodem modo applicato. Vel tribulis ad inflammationes e fluxione ortas, quemadmodum brassica ad durescentes. Emplastra autem conveniunt psytacium, et quod e succis constat, et quod e salibus conficitur.

DE EXTERIORIBVS

C O R P O R I S A B S C E S S I V S .

C A P. CCXLII.

• Abscessus est, cum inflammatio in pus vertitur, cum dolore vehementi et pulsatili. His igitur panem hydrelaeo incoctum obducere oportet, vel hordeaceam farinam, vel lini semen, vel foenugraecum. Particula autem altheae radicis decocto fovenda. Si vero tu-

Q 2

mor

ἔχατον] Cod. E. καὶ ἔχατον δὲ.

τὸ δι'] Codd. A. et C. τὴν διαλῶν. Cod. D. τὴν δι' ἁλῶν χρησάμεθα. Cod. E. καὶ ἡ δι'. Paulus lib. VII. c. 17. p. 289. conf. G. H. Welschins de vena Medinensi c. XIII. p. 346.

Cap. CCXLII. Cod. E. σκί.

ἀπόσημα] Paulus lib. IV. c. 18.

ἔσιν] Cod. E. καὶ ἔσιν ὅταν.

ἔμπυον] Codd. MSS. πύον.

τε] Codd. A. et C. τὴν σφοδρόν.

ἔχει] id est παρέχει.

καὶ] copula exulat e Codd. A. et C. Cod. D. δὲ ἄν.

ὑδρελαία] Cod. E. σὺν ὑδρελαία.

κρίθινον] Codd. A. et C. κριθαλεύρω.

λινοςπερμον] deleta copula λινόςπερμα Codd. A. et C.

τήλη] Cod. D. τίλην. Cod. E. τήλεως.

καταπλαττέσθω] Codd. A. et C. κατατρίβω τὸ μ. Leg. κατὰ αὐτὴν τρίβω.

δὲ τὸ μόριον ἀλθαίας ῥίζης ἀφεψήματι. Ἐὰν δὲ δυσει-
 πύητος ὁ ὄγκος, ἢ δυσδιαφόρητος ἦ, ἰοχάδας ἐψῶν σὺν
 ὕδατι, καὶ εἰς τὸ ἀφεψήμα ἐμβάλλων κριθίνον ἄλευρον
 καὶ ἄλας, κατὰπλαττε· ἢ συνίξ ἀγρίξ ῥίζαν, ἢ ἀλθαί-
 ας, ἢ βρυωνίας, ἢ δρακοντίξ ῥίζαν σὺν κριθίνῳ ἄλευρῳ,
 καὶ ἰοχάδων ἀφεψήματι κατὰπλασσε. Ἐπισπασικὸν δέ.
 ναρκίσσξ ῥίζαν λεῖαν σὺν αἰρίνῳ ἄλευρῳ καὶ μελικράτῳ
 κατὰπλασσε· ἢ καλάρμξ ἀπαλὴν ῥίζαν λεῖαν μετὰ μέλι-
 τος. ἄλλο ἐπισπασικόν. Κηρῆ, κολοφωνίας, βατύρξ
 ἀνὰ λι. α'. πίσσης ξηρᾶς, μέλιτος ἀνὰ ἔγΓ. ε'. τερεβιν-
 θίνης ἔγΓ. ε'', ἰῆ ἔγΓ. γ'. ἰῆξ τὸ ἀρκῆν. ἄλλο ἐπισπασι-
 κόν. ἀμμωνιακῆ ἔγΓ. ε''. κηρῆ, τερεβινθίνης ἀνὰ ἔγΓ. δ'.
 θείξ ἀπύρξ, νίτρεξ ἀνὰ ἔγΓ. γ'.

ΠΕΡΙ

ἀφεψήματι] Codd. A. C. et E. ἀφεψήμα.

ὁ ὄγκος] Caret articulo Codd. D. et E.

ἦ] Cod. D. μένη. Leg. μὲν ἦ. ignorant Codd. A. C. et E.

ἐμβάλλων] Codd. A. et C. ἐμβάλλων κριθάλευρον.

ἀγρίξ] abest a Codd. A. et C. Cod. D. ἀγρίξ ῥίζαν, ὅ ἐστιν ἀγρί-
 αγκυρέας ῥίζα.

ἀλθαίας] Codd. A. et C. ἀλθέας.

κριθίνον] Codd. A. et C. κριθαλεύρω.

ἀφεψήματι] Codd. A. et C. ἀφεψήμα.

δὲ] Codd. A. et C. δὲ καί.

λεῖαν] Cod. D. λεία.

αἰρίνῳ] Codd. A. et C. ἄλευρῳ ἔρας — pro αἶρας.

μελικράτῳ] Mulso extrinsecus utebantur veteres. vid. Georg. Pisi-
 des Hexaëm. vs. 1340.

κατὰπλασσε] Codd. A. et C. κατὰπλαττε. Cod. D. καταπλαττό-
 μενος.

ἀπαλὴν] Cod. D. ἀπαλή.

mor difficulter ad maturitatem perducì velle videbitur, vel aegre posse discuti, ficus siccas in aqua decoquito, et farinam hordeaceam injicito et sales et ad cataplas-
matis modum inducito vel cucumeris sylvestris radi-
cem, vel altheae, vel vitis albae vel dracunculi, cum
farina hordeacea, et sicuum aridarum decocto eodem
modo applicato. Medicamentum ex alto trahens. Nar-
cissi radicem tritam cum farina loliacea et mulso indu-
cito, vel calami radicem teneram tritam cum melle.
Aliud ex alto trahens. Cerae, colophoniae, butyri
singulae librae, picis aridae, mellis singulorum unciae
sex, terebinthinae semissis unciae, aeruginis unciae
tres, visci quantum satis est. Aliud ex alto trahens.
Ammoniacy unciae semissis, cerae, terebinthinae, sin-
gulorum unciae quatuor, sulfuris ignem non experti,
nitri, singulorum unciae tres.

Q 3

DE

ἀἴαν] ignorant codd. MSS.

ἄλλο] non agnoscunt Codd. A. et C. et novum hic faciunt caput.
περὶ ἐπιπλαστικῶν. Cod. E. ἐπισπαστικὸν σιβ'.

λι. α'.] Codd. A. et C. εἰγ. α'. Cod. E. Λα'.

εἰγ. ε''] Cod. D. εἰγ. Γ'. Codd. A. C. et E. εἰγ. ε'.

ἰοῦ] De rubigine conf. Angelus Politianus Epist. lib. XI. ep. 10.
p. 420.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἦ. Cod. D. ἄλλως.

ἐπισπαστικὸν] desideratur in Codd. A. et C. Cod. D. ἐπίσαστον.

κηρῶ] deest in Cod. E.

ἀμμωνιακῶ] Codd. A. et C. ἀμμωνιακὸν Γο. ε'.

ἐπύρε] Codd. A. et C. ἀπύρε.

εἰγ. γ'.] Cod. A. et C. εἰγ. γς''. Cod. E. εἰγ. ε'.

ΠΕΡΙ ΓΑΓΓΡΑΙΝΗΣ

καὶ σφάκελος.

Κ Ε Φ. ΣΜΓ'.

Μὴ διαφορηθείσης δὲ, μηδὲ εἰς πύον μεταβαλλέσης τῆς φλεγμονῆς πολλάκις εἰς γάγγραιναν καὶ σφάκελον μεταπίπτει. Γαγγραινας μὲν ὠνομάζομεν τὰς διὰ μέγεθος φλεγμονῆς νεκρώσεις τῶν μορίων· τελέως δὲ νεκρωθὲν ἔ γάγγραιναν ἀλλὰ σφάκελον ὀνομάζουσι. Τὴν μὲν γάγγραιναν θεραπεύειν δεῖ, κενῶντες ὅσον πλεῖστον τὸ πάχον μόριον αἵματος· καὶ εἰ μὲν φλέψ ἐσιν ἐκείσε παρακειμένη, αὐτὴν τμητέον· εἰ δὲ μὴ ὅλον τὸ δέρμα διαρῶντες πολλὰς καὶ βαθεῖαις ἀμυχαῖς, ἐάσομεν ἀπορροῦναι τὸ αἷμα· εἴθ' ἔτως καταπλάττειν δι' ὀξύμελιτος, ὀροβίνου ἀλεύρου, ἢ αἰρίνου, ἢ κυαμίνου μετὰ βραχέος αἰλός. ὠφέλει

Cap. CCXLIII. Cod. E. σκγ'.

γάγγραινης] Codd. A. et C. περὶ γαγγραινας καὶ σφάκελου. Cod. D. περὶ γαγγραινης σφάκελου. Celsus lib. V. c. 26. Paulus lib. IV. c. 19. Actuarius lib. II. c. 30. Palladius in Hippocratem de fract. p. 206.

μεταβαλλέσης] Codd. D. et E. μεταβληθείσης φλεγμονῆς, omisso articulo.

σφάκελον] Codd. A. et C. σφάκελον. Cod. E. ἀσφάκελον, ac ita iterum mox.

ὠνομάζομεν] Codd. A. et C. ὀνομάζομεν recte.

μέγεθος] Cod. A. et C. μεγέθους.

τελέως] Cod. E. τέλειον.

νεκρωθὲν] Cod. E. νεκρωθέντα.

σφάκελον] Codd. A. et C. σφάκελον.

ὀνομάζουσι] Codd. A. et C. ὀνομάζουσιν.

κενῶντες] Cod. E. κενῶντας. Construe κενῶντες ὅσον πλεῖστον αἵματος κατὰ τὸ πάχον μόριον. Similis perturbatio constructionis apud Alciphronem lib. II. ep. I. p. 204. ubi vid. Berglerus. Herodotus lib. I. p. 47. τὰ δὲ ἄλλα ἀναθήματα ἐξ ἀνδρός ἐγέ-

DE GANGRAENA

ET SPHACETO.

CAP. CCXLIII.

Cum inflammatio neque discutitur, neque in pus mutatur, saepe in gangraenam et fiderationem, quam Graeci σφάκελον appellant, degenerat. Gangraenas autem vocamus cum partes ob inflammationis vehementiam emoriuntur veluti. Cum enim in totum sensu et motu privantur, non gangraenam, sed sphacelum appellant. Gangraenam itaque curare oportet et sanguinem ex parte vitiosa affatim emittere. Et si vena ibi adjacet, ea secanda: sin minus, tota cutis multis altisque plagis dividenda erit, et ut sanguis effluat, permittendum. Cataplasma deinde inducendum, ex aceto mulso, farina hordei, vel lolii, vel fabarum

Q 4

cum

νετο ὅσιν ἐχθρῶ. Cod. D. τὸ πλεῖστον αἷμα τῷ πάχοντος μορίῳ· Συγχύσεις constructionis innumerae inveniuntur apud linguae utriusque auctores, inquit Marklandus ad Maximum. Tyr. p. 720.

καὶ εἰ—αὐτήν] Cod. E. καὶ εἰ μὲν ἐκεῖσε φλεγμονὴ γίνεται, τὴν παρακείμενὴν αὐτήν.

ἐκεῖσε] Codd. A. et C. ἐκείσε.

παρακείμενη] Codd. A. et C. παρακείμενην.

δέρμα] Cod. E. σῶμα. Cod. D. δέρμα περιέχει ταῖς ἀμυχαῖς ἐκ-
σωμεν ἀπορρέων αἷμα. Codd. A. et C. δέρμα περιελθὲντα ἀμυ-
χαῖς ἐκείσε πορεύσας τὸ αἷμα. pro ἀπορρέουσας. conf. c. 261.

ἀμυχαῖς] Cod. E. ἀχύμοις. conf. de hac voce cel. Fischerus ad Aeschiniis Axioch. p. 123.

διαίρωντες] Cod. E. περιελόντες.

καταπλάττειν] Cod. D. καταπλάσσωμεν ὀρέβινον ἄλευρον δι' ὄζυ-
μέλιτος.

αἰρίων] Codd. A. et C. ἐρίων. Cod. D. αἰρίων ἢ κυάμινον.

μετὰ] Cod. D. μετὰ αἰλὸς βραχυτάτα.

ὠφελῇ δὲ καὶ θέρμων πικρῶν ἀφέψημα προσαντλήμε-
νον. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόπτωσιν τῆς ἐσχάρας, τό τε τε-
τραφάρμακον, καὶ τὸ κεφαλικὸν ξηρίον μετὰ μέλιτος.

ΠΡΟΣ ΓΑΓΓΡΑΙΝΑΣ.

Κ Ε Φ. ΣΜΔ'.

Ἰῶ ξυσῶ, μίλτῃ, συπτηρίας ἴσα ὕδατι λεάνας χρεῖ.
ἢ αἶρινον ἄλευρον μετὰ ῥεφῶν καὶ ἀλῶν σὺν ὄξει.

ΠΕΡΙ ΕΡΠΗΤΟΣ

καὶ ὀφίτῃ.

Κ Ε Φ. ΣΜΕ'.

Χολῆς ξανθῆς καὶ ἀμίγῃς ἑτέρῃ χυμῶ ἀποκριθείσης
κατὰ τι μόριον ἰσαμένης, τὸ πάθος ἔρπης ὀνομάζεται·
εἰ μὲν παχὺα τὴν σύστασιν εἴη καὶ δριμεῖα, μέχρι βάθους
ἐλκοῖ

θέρμων] Codd. A. et C. θέρμων, omisso πικρῶν.

προσαντλήμενον] Codd. A. et C. πρὸς ἀντλήμενον.

τε] delent Codd. A. et C.

ξηρίον] Codd. A. et C. ξηρὸν. Cod. D. ξυρίον. *Paulus* lib. VII. c. 20.

Cap. CCXLIV. Cod. E. σκδ'.

πρὸς γαγγραινας] Cod. A. περὶ γαγγραιναν. *Paulus* lib. IV. c. 19.

λεάνας] Codd. A. et C. λυάσας.

αἶρινον] Codd. A. C. et E. ἔριον.

ῥεφῶν] Codices MSS. Vind. ῥεφάινων. Cod. E. ῥεφάινων καὶ ἀλῶν.

ὄξει] Addunt Codd. A. et C. caput sequens, omissum in editione
Martii: ἀντλημὰ πρὸς ἀντλήμενους εἰς γαγγραιναν. Καλαμίν-
θῃ, θαψία, καρδάμων, θέρμα, βρασάτωσαν σὺν ὕδατι. Pu-
tidum additamentum.

Cap. CCXLV. Cod. E. σκε'.

περὶ] Cod. D. περὶ ἔρπητος ἦτοι ὀφίτῃ. Codd. A. et C. περὶ
ὀφίτῃ. *Hippocrates Praedict.* lib. II. p. 79. *Paulus* lib. IV.
c. 20.

cum salis momento. Lupinorum quoque amararum decoctum superaffusum prodest. Cum vero crusta deciderit, tetrapharmacum et pulvis cephalicus cum melle.

DE GANGRAENA.

CAP. CCXLIV.

Aeruginis rasilis, minii, aluminis partes aequales tritae inunguntur. Vel lolii farina cum raphano et sale, et cum aceto.

DE HERPETE.

CAP. CCXLV.

Bile flava et syncera et nullo humore permixta in partem aliquam decumbentem, affectus herpes appellatur. Quae si substantia crassa sit acriorque, cutem

Q 5 ad

c. 20. *Palladius* de febr. c. VI. *Actuarius* lib. I. c. 31. *Foësius* Oecon. Hippocr. p. 147.

ξανθῆς] omittunt hanc vocem eodd. D. et E. Codd. A. vero et C. ἀμίγες ἐτέρε χυμῶ.

ὀνομάζεται] Codd. A. et C. ἐρπὶς ὀνομάζεται. Cod. D. ἐρπὶς τὸ πάθος ὀνομάζεται.

κατὰ τι] Leg. καὶ κατὰ τι. Perit copula propter σίγμα finale vocis praecedentis. conf. not. ad c. 41.

τι μέρος] Cod. E. τινὰ μέρος.

εἰ μὲν] Codd. A. et C. καὶ εἰ μὲν.

παχεῖα] Codd. A. et C. παχεῖαν. Cod. D. δριμεῖαν. παχεῖα refertur ad praecedens χολή.

εἶς] Codd. MSS. Vind. ἕως. Cod. E. delet.

δριμεῖα] Codd. A. et C. δριμύαν.

ἐλκοῖ τῆς σαρκὸς τὸ δέριμα, καὶ καλεῖται ἔρπης ἐσθόμενος· εἰ δὲ λεπτὴ, καὶ ἥττον δριμεῖα καὶ θερμὴ, φλυκταίνας μικρὰς ἐξ ἐπιπολῆς τῷ δέρματι ἐγείρει, καὶ καλεῖται κεγχρίας. Κενώσομεν ἔν τὸ σῶμα πᾶν διὰ χολαγωγῶν Φαρμάκων· τοῖς δὲ πεπονθόσι τοίοις προσάγομεν κατ' ἀρχὰς ἑλικας ἀμπέλους, βάτεις, καὶ ἀρνογλώσσας καταπλάσσοντες ἢ σρύχνον, ἢ κιμωλίαν σὺν σρύχνῳ χυλῶ, ἢ λιθάργυρον καὶ σεύτλην χυλὸν κατάχρειε, ἢ σικωρίαν μολίβδου ἐν οἴνῳ αὐσηρῶ λειώσας κατάχρειε. ἄλλο ἐρίον ἀπλύτῳ κεκαυμένῳ δραχμ. ιβ'. κηρὲς δραχμ. κ'. σικωρίας μολίβδου δραχμ. η'. σέατος αἰγείας, καὶ ῥοδίνης τὸ ἀριζὺν. ἐπίπασσε δὲ καὶ κέρας ἐλάφου κεκαυμένον, ἢ κέγχρον πεφρυγμένον προσβράξας οἴνῳ.

ΠΕΡΙ

ἐλκοῖ] Pessime cod. D. ἔλκεα et Codd. A. et C. ἔλκεα. *Ælianus* H. A. lib. XIII. c. 5. ἐλκεῖσι γὰρ αὐτὸν.

ἔρπης] Codd. A. et C. ἔρπης. *Hippocrates* de morb. mulier. lib. II. p. 663. ἐκπάγλως αἰσθεται καὶ δάκνεται. leg. αἰσθίεται. *Celsus* lib. V. c. 28. De ulceribus *Ælianus* H. A. lib. V. c. 48. οἱ δὲ τιμαρῶν τοῖς τέκνοις ἐπιπηδᾷ τῶν ὄντων τοῖς ἔλκεσι, καὶ ἐσθίει αὐτά. conf. *Corn. Trioten* Observ. medico-chirurg. p. 94.

δριμεῖα] Codd. A. et C. δριμεῖα.

φλυκταίνας] Codd. A. et C. φυλακταίνας. Cod. D. φλυκτέας τινάς. Cod. E. φλυκτίδας.

κεγχρίας] Codd. A. et C. κέχρειον. Cod. D. κεγχρεύας. vid. de hac voce quae medicis Hippocrate junioribus originem suam debet *Galenus* de tumorib. praeter natur. T. III. p. 356. et *Salmasius* Epistol. lib. I. ep. 86. p. 191.

πᾶν] Cod. D. τὸ πᾶν σῶμα.

χολαγωγῶν] Codd. A. et C. χολαγωνίαι.

πεπονθόσι] Codd. A. et C. πεπόνητοι.

προσάγομεν] Codd. A. et C. προσάγωμεν. Cod. D. προσάξομεν. Pro προσάξομεν, ut praesens pro futuro positum indicaret.

κατ' ἀρχὰς] Cod. E. κατ' ἀρχὰς μὲν.

ἑλικας] Codd. MSS. μὲν ἑλικας.

βάτεις] Cod. E. βάτεις δὲ.

καὶ] deficit in Codd. A. et C.

σρύχνον] Codd. A. et C. σρύχνη.

ad carnem usque subjectam exulcerat, vocaturque herpes exedens. Si vero tenuis et minus acris calidaque, pustulas exiguas per summam cutem excitat, et miliaris dicitur. Universum itaque corpus evacuabimus medicamento bilem ducente. Particulis vero vitiatis inter initia applicabimus capreolos vitis, rubi et plantaginis ad cataplasmatismum modum, vel solanum, vel terram cimoliam cum solani succo. Vel argenti spumam et betae succum illinito. Aliud. Lanae veteris illotae combustae drachmae viginti, recrementi plumbi drachmae octo, adipis caprilli et rosacei quantum satis est. Cornu item cervinum combustum, vel milium frixum, vino tamen prius maceratum, inspergito.

DE

σύ.] Cod. D. ἡ χυλὸν σέρχων.

χυλῶ.] Codd. A. et C. χυλὸν. Cod. E. χυλῶ. — κατάχειε.] Omissa haec.

ἡ.] Verba ἡ λιθάργυρον καὶ σεύτλις χυλὸν migrant e codd. MSS.

κατάχειε.] Cod. D. καταχερήσωμεν.

ἄλλο.] abest a Codd. A. et C. Cod. D. ἄλλως. Hic iterum lacuna in libro edito, quam ita explet Cod. D. σκορίαν μολύβδου λειώσας· εἴτα τρίψας μυρσίνης ξηρὰν καὶ βάλανον ἐν ἄγκει κηρὸν καὶ ἔλαιον ῥόδιον ἢ κρινὸν, ἢ ῥόδον ὀλίγα, καὶ τήξας ἐνώσας πάντα, ποίησον κηρωτὴν καὶ χρῶ· ἄλλως. Delet Cod. E. et cuncta quae in excuso exemplari habentur usque ad finem capituli.

ἐρία.] Codd. A. et C. ἐρία ἅπλυτα κεκαυμένα.

δραχμ. 4β.] Cod. D. 8γΓ. β.

δραχμ. κ.] Cod. D. 8γΓ. π.

στάτος.] Cod. D. delet verba στάτος αἰγεία.

πεφρυγμένοι.] Codd. A. et C. φρυγμένοι, abjecto augmento, conf. not. ad cap. 36.

ἄλλα.] addit Cod. D. τὸν τόπον. formulam integram Codd. A. et C. ἄλευρον φάκινον καὶ ῥόδιον καὶ θέρμινον· θερμὰ κοπτά. χολὴν βοῖαν· σίκυνον ἔλαιον, μετὰ τὸ καταχερήσαι ἄλειφέναι· θηριακὴν λυνώσας μετ' οἴνου· μετὰ ταῦτα τιθέντω τὸ κατὰ πλάσμα. Pro σίκυνον leg. σικυνώιον et mox καταχερήσαι. conf. cap. 45.

προσβερέξας.] l. προβερέξας.

ΠΕΡΙ ΕΡΥΣΙΠΕΛΑΤΟΣ.

ἢ πυρώματος.

Κ Ε Φ. Σ Μ ζ'.

Ἐρυσίπελάς ἐστι μετ' ὀδύνης ὄγκος ἀπὸ ξανθοτέρης
 χολῆς· γίνεται δὲ ἐπὶ αἵματι ξανθοχολικωτέρῳ. Τάττης
 φλεβοτομεῖν δεῖ ἐξ ἀρχῆς, καὶ καθάρσει χρησέον διὰ
 χολαγωγᾶ Φαρμάκῃ· καταχρίειν δὲ τὸ ἐρυσίπελας ψύ-
 χασι βοηθήμασι, οἷόν ἐστι, αἰζῶνον, ἀνδράχην, ψύλλιον,
 ὅ, τε ἀπὸ τῶν τελμάτων Φαιδός, καὶ σέρις καὶ κολο-
 κύνθη, σφύχνος καὶ ὑοσιύαμοι. Ταῦτα ἢ καθ' αὐτὰ ἢ
 σὺν ἄρτῳ, καὶ ὡοῖς καταπλασσόμενα μίγνυται δὲ καὶ
 ὀπίς, καὶ κινεῖς τί καὶ μανδραγόρα, καὶ γίνονται σύνθε-
 τα φάρμακα· καὶ κηρωτῇ χρησέον διὰ κηρᾶ λευκῆ, καὶ
 ῥοδίνῃ

Cap. CCXLVI. Cod. E. σκς'.

ἢ πυρώματος] Cod. D. ἦτοι π. et in tabula καὶ π. Paulus lib. IV.
 cap. 21.

ὀδύνης] Codd. A. et C. ὠδύνης. Cod. D. ἐστὶν ὄγκος μετ' ὀδύνης.

ἀπὸ] Codd. A. et C. ὁ ξανθότερος φλεγμονῆς ac sic quoque Cod.
 D. Cod. E. delet ἀπὸ.

χολῆς] Cod. E. φλεγμονῆς.

ξανθοχολικωτέρῳ] Codd. A. et C. ξανθοχολικοτέρῳ.

φλεβοτομεῖν] Cod. D. δεῖ φλεβοτομεῖν. Codd. A. et C. Φλεβοτε-
 μήτεον ἐξ ἀρχῆς, quae verba ultima exulant e cod. D.

καθάρσει] Cod. D. καθάρειν.

ἐρυσίπελας] Cod. D. τὸ πάθος. Cod. E. πεπονηκός.

ψύχασι βοηθήμασι] ignorant haec codd. MSS.

ἐστὶ] exulat in Codd. A. C. et E. Cod. D. delet οἷόν ἐστι.

αἰζῶνον] Codd. A. et C. αἰζώας.

ἀνδράχην] Codd. A. et C. ἀνδραχην. Varro Geopon. lib. XII.
 cap. 40.

ψύλλιον] Codd. A. et C. ψίλλιον. Cod. D. φύλλεον.

ὅ, τε] Codd. A. et C. ὅτε. Cod. D. τήν τε.

DE ERYSIPELATE.

C A P. CCXLVI.

Erysipelas tumor est cum dolore a bile flava. Fit itaque a sanguine ad bilis naturam magis accedente. His itaque inter initia sanguinem mittere oportet, et purgatione utendum per medicamentum bili educendae idoneum. Erysipelas vero ipsum perungere medicamentis refrigerantibus, quale est sempervivum, portulaca, psyllium, lenticula palustris, seris, colocynthis, solanum, altercum. Haec vel per se, vel cum pane, vel ovis ad cataplasomatis modum adhibentur. Cum quibus pauxillum quoque cicutae et mandragorae misceri potest. Et ita composita efficiuntur medicamenta. Cerato denique e cera alba utendum et rosaceo et succorum aliquo,

ἀπὸ τῶν] De hac locutione vid. Dan. *Heinsius* Lect. Theocrit. c. X. p. 328.

σέρει] Cod. D. σέρειν. Schol. MSS. *Actuarii* σέρεις τὸ ἵντυβον ἡμερον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἵντυβον ἀγριον σέρεις λέγεται.

κολοκύνθη] Codd. A. et C. κολοκύνθη.

ὕοσκνάμος] Codd. A. et C. ὕοσκνάμα. Cod. D. στυχίου τε καὶ ὕοσκνάμου.

ταῦτα ἢ] Cod. E. ταῦτα δέ.

καθ' αὐτά] Codd. A. et C. καθ' αὐτά.

οἷσι] Codd. Vind. οἷνοις.

καταπλασόμενα] Cod. D. καταπλάττειν.

ἐπίου] Codd. A. et C. δέ δι' ἐπίου. Cod. D. δέ καὶ ἐπίον.

κραιεῖς] Codd. A. et C. κρόκα. Cod. D. κρόκος. Cod. E. κρόκου, omisso τι. Ad refrigerandum cicutam adhibebant veteres et ad castitatem procurandam, vid. *Origenes* contra *Celsum* lib. VIII. p. 365. *Juvenalis* Sat. VII. vs. 206.

Nil praeter gelidas ausae conferre cicutas.

μαιδραγόρα] Codd. MSS. μαιδραγόρας.

ῥοδίνε καὶ χυλῶ τινὸς τῶν εἰρημένων, καὶ ὄξος ἐν θυίῃ
λειομένε· καταχρίειν δὲ τὸ αὐτὸ μέρος καὶ ψιμυθίῳ, ἢ
κιμωλία μετὰ σρύχνε χυλῶ, ἢ λιθαργύρῳ μετὰ ῥοδίνε
ἢ χαλκίτιδι μετὰ γλύκεος καὶ ἐλαίε, ἢ ἀκανία μετ' ὄξος.

Π Ε Ρ Ι Φ Τ Μ Α Τ Ο Σ

καὶ βαβῶνος.

Κ Ε Φ. Σ Μ Ζ'.

Κατὰ μὲν τὸν Γαληνόν, ὁ βαβὼν καὶ τὸ Φύμα καὶ
τὸ Φύγεθλον, ἀδένων εἰσὶ παθήματα. Βαβὼν μὲν ἢ
Φλεγμονή, Φύμα δὲ ἢ πρὸς ἐκπύησιν ἐπειγομένη Φλεγ-
μονή. Φύγεθλον δὲ τὸ Φλεγμονῶδες, ἐρυσιπελατώδης
Φλεγ-

θυία] Codd. A. et C. θυίε. Cod. D. θεία. Cod. E. ἐν θυίῳ. conf.
c. 249. scribitur etiam θυεία, ut apud *Phryniichum* p. 64. ubi
vid. *Hoeschelius*. conf. *Sextus Emp.* adv. *Mathemat.* c. 10.
Schol. Aristophanis ad *Pac.* vs. 227. et ad *Vesp.* vs. 919. *Scal-*
igerana prim. p. 66. *Salmasius* ad *Solinum* p. 740. θυία pro-
prie mortarium est ex lapide cavato: ἀκόνη lapis est planus sive
mortarium non cavatum, terendis collyriis. Conficiebantur po-
tissimum mortaria ex lapide Basalte ut tradit *Strabo* lib. XVII.
p. 808.

λειομένε] Codd. A. et C. λυομένων. Cod. D. λειόμενον. Cod. E.
λειωμένου.

καταχρίειν] Codd. A. et C. καταχρίονται δ' ἂν τὸ μ. Cod. D.
κατάχριε. Cod. E. καταχρίειν δ' ἂν τὸ.

ψιμυθία] Codd. A. et C. ψιμυθιον. Cod. D. ψιμυθίς. Cod. E.
ψιμυθιον.

κιμωλία] Codd. A. C. et E. κιμωλίαν.

χυλῶ] Codd. A. et C. χυλόν. Leg. χυλῶ. ac sic Cod. E.

λιθαργύρῳ] Cod. E. λιθαργύρον.

μετὰ] Codd. A. et C. καί.

χαλκίτιδι] Codd. A. et C. χαλκίτιδος. Cod. D. χαλκίτη. Cod.
E. χαλκίτεως.

μετὰ γλύκεος] Delet haec Cod. D. Codd. A. et C. γλυκαίως.
Cod. E. μετὰ ἐλαίε καὶ γλυκεός.

ἀκανία] Codd. A. et C. ἀκακίας. Codd. D. et E. ἀκανίαν.

quo, quorum supra facta est mentio, ex aceto in pila tritis. Particula vero ipsa perungenda cerusa, vel cimolia terra cum solani succo, vel argenti spuma cum rosaceo, vel chalcitide cum sapa et oleo, vel acacia cum aceto.

DE PHYMATE ET

BVBONE.

C A P. CCXLVII.

Galeno autore bubo, phyma, et phygethllum glandularum vitia sunt. Bubo inflammatio, phyma quae ad suppurationem spectat. Phygethllum vero erysipela-cea, glandulae inflammatio dicitur. Fiunt autem et sub

Cap. CCXLVII. Cod. E. σκζ'.

περί] Cod. A. et C. περί φυμάτων. Cod. D. περί βεβώνων καὶ φυμάτων καὶ φυγεθλων. optime. Cod. E. καὶ φυγεθλον. Celsus lib. V. c. 28. Paulus lib. IV. c. 22. Actuarius lib. II. cap. 32.

κατὰ] Cod. D. φησὶν ὁ Γαληνός, ἔστι μὲν γὰρ ὁ βουβών. Galenus de tumorib. praeter natur. T. II. p. 357. Cassius Quaest. medic. XLII. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 107. et lib. II. probl. 12. Paulet Histoire de la petite verole T. I. p. 40.

εἶ] Codd. A. et C. ἡ.

ἀδένων] Codd. A. et C. ἀδύων, et Cod. D.

βουβών] Codd. A. et C. βοβών ἡ, omisso μὲν.

φύμα] Codd. A. et C. τὸ φύμα. Cod. E. φύμα — φλεγμονὴ delet. Cod. D. φύμα δὲ τὸ παχέως (forte ταχέως) ἐπαιρόμενον καὶ πρὸς ἐκπύησιν ἐπαιγόμενον. Hippocrates Aphor. lib. II. c. 15. M. Antoninus lib. II. c. 16. ubi vid. Gatackerus. Celsus lib. II. c. 8. de Aspalia Aelianus V. H. lib. XII. c. 1. Paulet l. c. p. 35. ac ita quidem apud medicos, nam φύμα est πᾶν τὸ φυόμενον, ut notat Casaubonus Lect. Theocrit. c. 3. p. 247.

φυγεθλον] Celsus lib. V. c. 28.

ερυσιπελατώδης] Codd. A. C. et E. ἡ ἐρυσιπελατώδης. Cod. D. ἐρυσίπελας δὲ ἡ ἐρυσιπελατώδης.

ἀδέγος] Cod. D. τῶν ἀδέγων.

Φλεγμονή τῷ ἀδένῳ. Γίνονται δὲ κατὰ τε τὰς μηρὰς
καὶ τὰς μαχάλας. Τέτρε δὲ φλεβοτομεῖν, καὶ σπόγ-
γους ἐπιτιθέναι δι' ὀξυκράτη, ἢ ἐριον δι' οἶνον καὶ ῥοδίνην
ἢ μηλίνην, ἢ μυρσίνην ἐλαίῳ· καὶ τοῖς ψύχεσι καταπλάσ-
μασιν, οἷα εἰσὶ τὰ προειρημένα. Καὶ πεῖτα τοῖς διαφο-
ρεῦσι χρῆσθαι. Ἰδίως δὲ ποιεῖ καταπλασσόμενα, ἀδιάν-
τον, ἀτράφαξ, ἐλξίνη, ἀλθαίας ῥίζα, ἀμμωνιακὸν
μετὰ μέλιτος μαλαχθέν, ἢ ἰξὸς σὺν ῥιτίνῃ καὶ κηρωτῇ·
ῥήσσει δὲ, πρόπολις, θερμοὶ πικροὶ μετ' ὄξους κατα-
πλασσόμενοι. Νίτρον μετὰ ζύμης, ἢ σύκων καὶ πίσσα.

ΠΕΡΙ

γίνονται] Cod. D. καὶ γίνονται mox τε deest in Codd. A. et C.

μηρὰς] in vertebis quoque teste Oribasio de Luxat. p. 153.

σπόγγους] male codd. A. et C. σπόγγοις.

ὀξυκράτη] Codd. A. et C. διοξυκράτῃ.

ἐριον] Codd. A. et C. ἐριδιανῶ Cod. E. ἔρια.

ἢ] Codd. MSS. Vind. καὶ μηλίνην.

μυρσίνην ἐλαίῳ] Cod. E. μυρσινωελαίῳ. Παρηγορεῖν.

εἰσὶ] Codd. A. et C. οἷα εἰσὶ ἐλαίῳ.

καὶ πεῖτα] Codd. A. et C. καὶ ἐπὶ τούτοις. Cod. D. κατὰ πτεῖτα
τοῖς. Cod. E. ἔπειτα.

προειρημένα] capite praecedenti.

ἀτράφαξ] Codd. A. et C. ἀνδράφαξ. Cod. D. ἀτράφαξις. Schol.
Aetianii ἀτράφαξ δὲ τὸ χρυσολάχανον· ἄλλοι δὲ φασὶ λέγεσθαι
τὸ βλίτον. Glossae latr. MSS. ἀτράφαξ τῷ χρυσολάχανῳ τὸ
σπέρμα. ἀνδραφάξ, τὸ χρυσολάχανον. conf. Schol. Aristophanis
ad Equit. vs. 627. varie scribitur haec vox, ut observat Marti-
niius Etymol. p. 98.

sub humeris et sub alis. His venam secare oportet, et spongiās ex posca applicare, vel lanam mollem ex vino et rosaceo, vel melino et mirthæo oleo et cataplasmata refrigerantia, qualia sunt quæ supra sunt comprehensa. Deinde per halitum quoque digerentibus utendum. Privatim vero huc faciunt, ad cataplasmatibus modum inducta, capillus Veneris, atriplex, parietaria, altheæ radix ammoniacum cum melle emolli-
litum, aut aerugo cum resina et rosaceo. Rumpunt vero, propolis, lupini amari cum aceto inducti, nitrum cum fermento, vel ficubus et pice.

DE

ἐλξίμη] omittit Cod. D. Codd. A. et C. ἐλξίνης.

ἀλθαίας] Codd. A. et C. ἀλθέας.

ῥίζα] Codd. A. et C. ῥίζος.

ῥῶς] Codd. A. et C. ὄξος. Cod. D. ὄξος.

ῥιτίνη] ῥητίνη. Codd. A. et C. τῇ τῇ ῥιτῇ.

καὶ κηρωτῇ] Exulant haec e codd. MSS.

ῥήσαι] delet Cod. D. Cod. E. delet δὲ. Codd. A. et C. ῥήσαι δὲ
πρῶτος μαλαχθὲν ῥήσαι δὲ πρόπολις. Phymatis casu aperti et
sanati historiam refert *Plutarchus* T. I. p. 154. in mamilla ha-
buit Atossa uxor Darii, a *Democede* sanatum apud *Herodotum*
lib. III. p. 265.

πρόπολις] omittis antecedentibus Cod. D. ἢ πρόπολις.

θέρμοι] Codd. MSS. καὶ θέρμοι.

νίτρον] codd. νίτρον.

πίσσα] Codd. D. et E. πίσσης.

ΠΕΡΙ ΔΟΘΙΗΝΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΜΗ'.

Δοθιήν ἐσι ὄγκος ἀποσηματώδης, ἀπὸ αἵματος πα-
χυτέρου γενόμενος. Τέτρες διαφορῶσι πυροὶ μασσώμενοι
καὶ ἐπιτιθέμενοι, ἢ μαζίχη αἰγυπτία, ἢ σαφίς ἐκγυγα-
ρισμένη σὺν ἄλσι τριβεῖσα καὶ ἐπιτιθεῖσα. ἄλλο. Ἰοχά-
δας σὺν ῥιτίνῃ ἐπιτίθει, ἢ ζύμην μετὰ νίτρου, ἢ λινόσ-
περμον μετὰ μέλιτος· πυρία δὲ διὰ σπόγγου καὶ ὕδατος
θερμῶ.

ΠΕΡΙ ΑΝΘΡΑΚΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΜΘ'.

Ἀνθραξ ἐστὶν ὅταν αἷμα μέλαν καὶ θερμὸν ἐπιρρεῦσῃ
κατὰ τι μόριον καὶ ἐοχαρῶδες ἔλκος ἀποτελέσῃ· τὰ πολ-
λὰ μὲν ἀπὸ φλυκταίνης ἀρχόμενος, ἐνίοτε δὲ καὶ χωρὶς
ταύτης,

Cap. CCXLVIII. Cod. E. σκή'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ ἐβοηθίαν. Cod. E. δοθήνης Cod. D.
δοθίων et in tabula δοθίων. Paulus lib. IV, c. 23. Aetnarius
lib. II. c. 32. noster c. 102.

δοθιήν] Codd. A. et C. βοηθίην. Cod. D. δοθίς. Cod. E. δοθήνη.

ἀποσηματώδης] Cod. D. ἀποσηματώδης.

ἀπὸ αἵματος] ignorat Cod. E.

γενόμενος] addunt codd. A. et C. ἐν τοῖς σαρκώδεσ τόποις συνισά-
μενος ac sic Paulus. Pro γενόμενος forte leg. γεννώμενος. cla-
rius cod. D. ἐν τοῖς σαρκώδεσι μάλιστα συνισάμενος τόποις.
Cod. E. γινόμενος, ἐν τοῖς σαρκώδεσι μάλιστα τόποις συνισάμενος.

τέτρες] Codd. A. et C. τέτοις. Cod. D. ταύτας.

διαφορῶσι] Schol. ad Philostrati Heroic. c. II. p. 681. διαφορῶ δὲ
τὸ διασκορπίζω καὶ ἀναλίσκω, ὡς φασί, διαφορήθη ἡ νόσος, τε-
τέστιν ἡ νοσοποιὸς ὕλη λεπτυνθεῖσα ἠνῆλωται.

πυροὶ] Codd. A. et C. πυρὶ.

καὶ ἐπιτιθέμενοι] desiderantur in Codd. A. et C.

αἰγυπτία] Cod. E. αἰγυπτιακή.

ἄλσι] Codd. A. et C. νίτρω λυωθεῖσα. Cod. D. καὶ λελωμένη
νίτρω. Cod. E. σὺν ἀφονίτρω λυωθεῖσα.

ἐπιτιθεῖσα] ἐπιτεθεῖσα. ac sic Cod. E.

DE FURUNCVLIS.

C A P. CCXLVIII.

Furunculus tumor est abscessum repraesentans, et fit ex sanguine crassiore. Hos discutit triticum mansum et impositum, vel mastiche Aegyptia, vel urae passae quibus acini sunt exempti cum sale tritae et admotae. Aliud. Caricas cum resina imposito, vel fermentum cum nitro vel lini semen cum melle, Fodus vero ex spongia et aqua calida conveniunt.

DE CARBUNCVLIS.

C A P. CCXLIX.

Carbunculus est cum sanguis ater et calidus in aliquam particulam influit, et ulcus crustosum efficit, ut plurimum a pustula exigua incipit, quandoque vero

R 2

absque

ἄλλο] abest a Codd. MSS.

ἔτινῃ] ἔητινῃ. Codd. A. et C. ἔητήνῃ. Cod. E. τῇ ἔνῃ.

ζύμην] Cod. D. ζύμη.

λινόσπερμον] Codd. Vind. λινόσπερμα. Cod. E. λινოსπέρματος.

πυρία] Cod. D. καὶ πυρία. Subaudiendum συμφέρεται, aut ποιῶ, vel ἐργάζεται, aut simile quid.

διὰ] Codd. A. et C. μετὰ.

Cap. CCXLIX. Cod. E. σκβ.

ἄνθραξ] Celsus lib. V. c. 28. Paulus lib. IV. c. 25. Aetnarius lib. II. c. 34. Eusebius Hist. Eccl. lib. IX. c. 7. p. 262. καὶ τινος ἐτέρου νοσήματος, ἔλκος δὲ ἦν, φερωνύμως τὸ πυρώδες ἔνεκεν ἄνθραξ προσαγορευόμενον, ἐπιφώρα κ. τ. λ. adde Paulus l. c. T. I. p. 36.

ἐπιέρουση] Codd. A. et C. ἐπιτεύση.

ἔλκος] Schol. Homeri ad Iliad. K. vs. 418. ὅθεν καὶ τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἔλκη ἐχάραται παρ' ἰατροῖς.

ἀποτελέση] Codd. A. et C. ἐπιτελέσει.

φλυκταίνης] Codd. A. et C. φυλακταίνης. Cod. D. φλυκτένης. Nicander Ther. vs. 240. Cassius Quaeft. medic. XLIII. Aelianus V. H. lib. IX. c. 24.

ταύτης, καὶ ποτὲ μὲν τεφρώδης τῆς ἐσχάρας γινομένης,
 ποτὲ δὲ μελαίνης. Τέτρε ἀπὸ φλεβοτομίας ἀρχόμεθα
 κενῶν μέχρι λειποθυμίας. Καταπλάσσειν δὲ τὸ ἔλκος
 τῷ τε δι' ἀρνογλώσσε καὶ φακῆς ἐφθῆς, καὶ ἄρτε· κα-
 ταχρίειν δὲ εἴζαν δρακοντίε, ἢ ἀριστολοχίας, ἢ κρίνε εἴ-
 ζαν σὺν μέλιτι ἢ σαφίδα, ἢ κυπαρίσσε φύλλα καὶ βλα-
 σοὶ καὶ τὰ ἀπλά σφαίρια σὺν κριθίνῳ ἀλεύρῳ, καὶ ὕδρο-
 μέλιτι· καὶ ἰσχάδες ἐφθαῖ ἐν οἴνῳ, ἢ ὑγρόπισσον, καὶ
 σαφίδα σὺν ὑεῖῳ σέατι· ἄλλο. Λιθαργύρε λι. α'. ἐλαίε
 παλαιῶ λι. ας". ἀρσενικῶ ἐγΓ. α'. ταῦτα συνεψήσας χρῶ.
 Ποιεῖ δὲ καὶ ἡ τετραφάρμακος.

ΠΕΡΙ

τεφρώδης] Codd. A. et C. τεφρῶδες. Cod. E. πυρώδης.

τέτρε] Cod. D. τέτρε φλεβοτομῶν δὲ.

κενῶν] Cod. D. κενῶντες. Codd. A. C. et E. κενῶντες αὐτὰς. quod
 in textum reducendum.

μέχρι] Cod. D. ἄχρι.

καταπλάσσειν] Cod. D. καὶ τὸ ἔλκος καταπλάσσειν. Cod. E. κατα-
 πλάσσειν.

τῷ τε] Codd. D. et E. τότε. ignorant Codd. A. et C.

καταχρίειν] exulat hoc verbum e codd. MSS. Vind. δὲ quoque
 e Cod. E.

εἴζαν] Codd. A. et C. εἴζης. Cod. E. καὶ εἴζαν.

δρακοντίε] Codd. A. et C. δράκοντος. Cod. D. δρακόντιον. Dio-
 scorides lib. II. c. 160. et ad eum Matthiolus p. 540. Welschius
 de Vena Medinens. c. I. p. 24.

ἀριστολοχίας] Norat Patroclus hujus plantae vires in ulceribus de-
 tergendis et in sistendo sanguinis fluxu, vid. Homerus Iliad. Λ.
 vs. 845. ubi Scholiasta docet ἰσχαιμον etiam vocari aristolochiam.
 Dioscorides lib. III. c. 4. et ad eum Matthiolus p. 13.

εἴζαν] Codd. A. et C. εἴζης.

σαφίδα] Codd. A. et C. σαφίδες. Cod. E. σαφίδας, quod pro-
 bo, cum σ finale pronuntiare negligunt recentiores, conf. c. 153.

φύλλα] Codd. A. et C. φύλλον.

absque hac et crusta modo cinereo colore, modo atro est. Hos venae sectione evacuare incipiemus, idque ad animae usque defectionem. Ulceri vero inducemus plantaginem et lenticulam coctam et panem et perungemus dracunculi radice, vel aristolochia, vel lilii radice cum melle, vel cupressi folia, et germina et molles globuli cum farina hordeacea, et aqua mulsa. Ficus item aridae vino incoctae, vel pix liquida, vel uva cum suillo adipe. Aliud. Argenti spumae libra, olei veteris libra et semissis, auripigmenti uncia. His simul coctis utitor. Huc etiam tetrapharmacum facit.

R 3

DE

βλαστοὶ] vid. de hac voce *Bodaeus* ad *Theophrasti* H. Pl. lib. IV. c. 2. p. 291. Codd. A. et C. βλαστῶν. Codd. D. et E. καὶ τὰς βλαστὰς.

ἀπαλὰ] Leg. ἀπαλὰ. *Paulus* καὶ τὰ νεὰ καὶ ἀπαλὰ σφαίρια, ac sic Codd. D. et E. Codd. A. et C. καὶ τῶν ἀπαλῶν σφαίριων,

κρίθινον] Codd. A. et C. κριθαλεύρω.

ἰχάδες] Codd. A. et C. ἰχάδων ἐφθῶν. Codd. D. et E. ἰχάδας ἐφθῶς.

ὕγροπισσον] Cod. D. ὑγροπίσση.

καὶ] Codd. A. et C. σὺν σαφίδες. Cod. D. σὺν σαφύδες Cod. E. σὺν σαφίδας καὶ.

ὕειον] Codd. A. et C. χοίρεα.

ἄλλο] delent Codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλως.

λι. α'.] Codd. A. et C. ἀνὰ α'. et mox iterum Cod. Lα'.

λι.] omiffum in Cod. D. Cod. E. L β'.

ἀρσενικῶ] Codd. A. et C. ἀρσενίη. Cod. D. ἀρσενικία.

ποιεῖ] Cod. E. ὠφελεῖ.

τετραφάρμακος] *Celsus* lib. V. c. 19, Grammaticus a doct. *Koenigio* subjunctus *Gregorio* de Dialect. p. 312. ἀλλ' ὡς περ τετραφάρμακος δύναιμις, ἐκ τεσσάρων συνεσῶσα τετραφάρμακος καλεῖται, ὅθεν ἴδιον ἔχουσα.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΚΙΝΟΥ.

Κ Ε Φ. ΣΝ'.

Καρκίνος ἐκ μελαίνης χολῆς ζέσεως συνίσταται καὶ εἰ δριμυτέρα τύχοι μεθ' ἐλκώσεως ἀποτελεῖται· γίνεται δὲ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς, καὶ ἐν ὑσέραις, καὶ ἐν ἄλλοις πλείοσι μορίοις, καὶ ἐν τοῖς μαζοῖς μάλιστα τῶν γυναικῶν, διὰ τὸ χαύνους ὄντας καὶ ἐτοίμως ὑποδέχεσθαι τὴν παχυτάτην ὕλην. Εἰσὶ δὲ μελάντεροι τῇ χροίᾳ τῶν φλεγμονῶν, καὶ αἱ φλεβὲς πληρῶνται πέριξ, παραπλησίως τοῖς καρκίνου ζώα ποσὶν, ἐνθεν καὶ τὸν οὖνον τετύχηκε· τινὲς δὲ Φασὶ καὶ διὰ τὸ δυσάπολύτως ἔχεσθαι τῶν μορίων, ὧν ἂν λάβηται, καθάπερ ὁ καρκίνος τὸ ζῶον· ἐστὶ δὲ τῶν ἀνιάτων. Τέτρες θεραπευτέον, πρῶτον μὲν διὰ φλε-

Cap. CCL. Cod. E. σλ'.

Καρκίνος] Hippocrates Praedict. lib. II. p. 77. Celsus lib. V. c. 28. Paulus lib. IV. c. 26. Isidorus Orig. lib. IV. c. 8.

ζέσεως] Cod. E. καὶ ζέσεως.

δριμυτέρα] Codd. A. et C. δριμύτερος. Cod. δριμύτερος.

τύχοι] Codd. MSS. Vind. τύχη.

μεθ'] Cod. D. μετὰ.

ὀφθαλμοῖς] noster c. 70.

ὑσέραις] noster c. 207.

καὶ ἐν] Codd. A. C. et E. ἀλλ' ἐν. Cod. D. πλεονάζει δὲ τοῖς μαζοῖς. vid. Anton. Benivenius de abdit. morb. caus. c. 72.

μάλιστα] ignorat Cod. D. Codd. A. et C. μάλλιστα. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 92. De Iulia matre Caracalli vid. Xiphilinus Macrino p. 343.

γυναικῶν] hic additur in Codd. A. C. et E. πλεονάζει.

χαύνους] Codd. A. et C. χώνους.

ὄντας] Codd. A. et C. ὄντως. Codd. D. et E. εἶναι.

ἐτοίμως] forte ἐτοιμῶς. Artemidorus Oneir. lib. II. c. 24. p. 112. εἰδέναι γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐτοιμοὶ εἰσὶ τροφοί.

ὑποδέχεσθαι] Cod. D. πρὸς ὑποδοχὴν τῆς τοιαύτης παχυτάτης ὕλης. Cod. E. ἐτοιμῶς εἰς ὑποδοχὴν τῆς παχύτητος ὕλης.

τῶν] Codd. A. et C. τῇ φλεγμονῶν. Cod. D. ἀπὸ τῶν φλ.

D E C A N C R O.

CAP. CCL.

Cancrī origo ex flava bile fervida est. Quae si acrior extiterit, cum exulceratione finitur. Fit in oculis, utero, et pluribus aliis partibus: sed praecipue mulierum mammis, quod rarae sint et prompte etiam crassissimam materiam suscipiant. Colore sunt nigriori, quam inflammationes, et venae in circuitu turgent. Et cancrī fluviatilis pedes repraesentant, unde et nomen sortitus est. Vel quod, ut aliqui adfirmant, difficulter ab his partibus, quas comprahenderit, avellatur, quemadmodum cancer animans. Est autem ex eorum numero affectuum, qui curationem non recipiunt. Hos primum sanguinis missione, deinde pur-

R 4

gatione

αί] Codd. A. C. et E. τὰς φλέβας.

πληρῶνται] Cod. D. πληρῶντες.

παρὰπλήσιως] Codd. A. et C. παρὰπλήσιον τῆς. Cod. D. παρὰπλήσιοι τοῖς τῷ.

ζῶς] leg. τῷ ζῶς, ac ita recte apud Paulum: noster mox ὁ καρκίνος τὸ ζῶον. articulum etiam agnoscit Cod. D. Codd. A. et C. ut editus liber.

ἐθεν] Codd. MSS. ὅθεν.

τετύχηκε] Codd. A. et C. ἐτυχεν. Cod. D. τῷ ὀνόματος τετυχή-
κασι. unde apud nostrum malim τῷ τῷ ὀνόματος legere.
Cod. E. ὅθεν καὶ τετύχηκε τῷ ὀνόματος.

φασὶ] Codd. A. et C. φασὶν διὰ.

ἐχέσθαι] Cod. E. ἀνέχέσθαι.

μορίων] Codd. A. et C. μωρίων.

ὧν] Cod. D. ἂν λάβοντα, quae absunt a codd. A. et C. Cod. E. λαμβάνοντα.

καθάπερ] Cod. D. καθάπερ καὶ, quae omnia desiderantur in codd. A. et C. usque ad τῶν.

θεραπευτέον] Codd. A. et C. θεραπευταῖον. Cod. E. θεραπευτέον δὲ τῶν.

φλεβοτομίας, ἔπειτα καθάρσεως· πρῶτον μὲν διὰ τῷ ἐπι-
 θύμῃ ὅσον δραχμ. γ'. ἐν ὀρρογάλακτι, ἢ μελικράτῳ δι-
 δομένῃ· ὑπερον δὲ διὰ τῆς ἱεράς· ἐπὶ δὲ τῷ πεπονθότος
 τόπῳ σφύχῃ χυλὸν ὀθονίῳ βρεξας ἐπιτίθει, καὶ ὅσα ἐπὶ
 τῷ καρκίνῃ τῷ κατὰ τὴν ὑσέρῃ προεγρέφησαν· λημνίαν
 σφραγίδα δι' ὀξυκράτῃ, ἢ μελικράτῃ λειώσας εἰς μο-
 λυβδαίνην θυϊάν ὡς μελανθῆναι, ἢ ῥοδίνον, ἢ ὀμφάκινον
 ἔλαιον, ἢ αἰζώῃ χυλὸν, ἢ θριδακίνης, ἢ ψυλλίῃ κατὰ-
 χριε. ἄλλο. Καρκίνῃ ποταμίῃ κεκαυμένῃ, καδμίας ἴσα
 ἐπίπασσε λεῖα, ἢ ἐρυσίμῃ σπέρμα σὺν μέλιτι.

ΠΕΡΙ

καθάρσεως] Leg. καὶ διὰ καθάρσεως. διὰ agnoscunt Codd. A. et C.

πρῶτον μὲν] absunt a cod. D.

ὀρρογάλακτι] Codd. A. et C. σὺν ὀρογάλακτι. Cod. D. ὀρωγά-
 λαπτος.

μελικράτῳ] Cod. D. μελικράτῃ.

διδόμενῃ] Codd. A. et C. διδόμενον. Cod. D. δίδως.

ὑπερον] Cod. D. εἴτα.

χυλὸν] Codd. A. et C. χυλός.

ὀθονίῳ] Cod. D. ὀθόνιον. Hypallage est pro ὀθόνιον χυλῷ βρεξας
 quod nostri eruditionem prodit, nam haec aliter leguntur apud
 Paulum. Sophocles Electr. vs. 756. ubi vid. Schol. {Theophyla-
 ctus Simoc. Quaest. Physl. XI. 8 γὰρ ἀθηρία τις αὐτῷ περιτε-
 τύχηκε. Aelianus H. A. lib. IX. c. 42. καὶ καταμένουσιν εἰς
 τῆς ἐπιδημίας ἰσημερίαν. Ubi notat Abr. Gronovius Avum
 suum Io. Fried. Gronovium maluisse, τὴν τῆς ἰσημερίας ἐπιδη-
 μίαν. Absit ut hoc credam, indicavit tantum hypallagen vir
 graecae linguae callentissimus. Oppianus Cyneg. lib. IV. vs.
 316. Apollonius Rhod. lib. II. vs. 545. ubi vid. Schol. conf.
 Raphaelius ad Marci c. II. 23. p. 367. De linteolo hoc in casu
 vid. Hippocrates de Medico p. 46. ed. Lind.

καρκίνῃ] Transponit hanc vocem post ὑσέρῃ. Cod. D.

gatione quoque curare oportet. Epithimo primum ad drachmae pondus in sero lactis, vel mulsa exhibito. Novissime vero hiera quoque. Loco vero affecto solani succum in linteolo maceratum imposito, et quaecunque supra de cancro uteri sunt compraehensa. Sigillum lemnium ex posca, vel mulsa tritum in pila plumbea dum migrescat, vel rosaceum, vel oleum ex uvis acerbis, vel sempervivi succum, vel lactucae, vel psyllii illinito. Aliud. Cancro fluviatilis usti, cadmiae singulorum pares portiones tritas, vel erysini semen cum melle inspergito.

R 5

DE

προεγράφησαν] cap. 207. Cod. D. γραφήσεται. Nempe in illo codice Morbi mulierum librum constituunt sextum.

λημνίαν] Codd. A. et C. λιμνίαν. Cod. D. ἄλλως. λιμνίαν.

μολυβδαίνην] Rectius Codd. A. et C. μολυβδίνην, pro ἐν μολυβδίνῃ. Asclepiades apud Cassium Quaest. medic. XL. μένει εἰς αὐτὸς conf. nolter c. 1. 2. et 3.

θυϊαν] Codd. A. et C. θείαν.

ὀμφάκινον] Codd. A. et C. ὀμφακον.

θριδακίνης] Aelianus H. A. lib. II. c. 43.

ψύλλις] Codd. A. et C. ψιλλίς.

ἄλλο] Omissum in codd. A. et C. Cod. D. ἄλλως.

καρκίνος] Codd. MSS. casu quarto haec exhibent. Cod. E. περὶ καρκίνος, ceu novi capitis lemma. Dioscorides lib. II. c. 11. de cancro marino Pisides Hexaem. vs. 1531. Sed ridet hoc commentum Apulejus Apol. p. 273. Qui minus possit ex eodem litore calculus ad vesicam, testa ad testamentum, cancer ad ulcera, alga ad querquerum. conf. Hippocrates Hippiatr. p. 889.

ἴσα] Codd. MSS. ἴσα λαώσας, ἐπίπασσε.

ἐρυσίμης] Codd. A. et C. ἐρυσίβης.

λαῖα — μέλιτι] Non agnoscit Cod. E.

ΠΕΡΙ ΟΙΔΗΜΑΤΟΣ.

Κ Ε Φ. ΣΝΑ'.

Οἰδημά ἐστιν ὄγκος ἀνώδυνος χαῦνος κοιλαινόμενον τῇ πῆξει τῷ δακτύλῳ· γίνεται δὲ ἀπὸ φλεγμάτων· θεραπεύεται δὲ. Σπόγγος κενὸς ἐν ὀξυκράτῳ βρεχεῖς καὶ ἐπιτιθέμενος, μετὰ ἐπιδέσεως ἡρέμα σφιγγάσης. Κατασέλει δὲ τὰς ὄγκας ἢ γῆ κεραμικὴ, ἢ κιμωλία μετὰ κράμβης χυλῆς ἢ θάλασσαν, μετὰ κισσῷ ἐψήσας καὶ ἴσατις ἡμέρος.

ΠΕΡΙ ΕΜΦΥΣΗΜΑΤΟΣ.

Κ Ε Φ. ΣΝΒ'.

Τὸ ἐμφύσημα πνεῦμα ἐστὶ φουσῶδες, ποτὲ μὲν ἐπὶ τῷ δέρματι, ποτὲ δὲ ὑπὸ τοῖς περιστέοις ὑμέσιν, ἢ τοῖς
τὰς

Cap. CCLI. Cod. E. σλα'.

Οἰδημα] *Galenus de Art. ad Glaucōn. lib. II. c. 3. Paulus lib. IV. c. 27. Actuarius lib. II. c. 49.*

ἀνώδυνος] ἀνώδυνος.

πῆξι] Cod. D. πίξι. leg. πιέξι. *Hippocrates de officina medici p. 8. ἰχθύος μὲν ἢ πιέξι ἢ πλήθει ὀφθαλμῶν. et de his, quae ad virginem spectant p. 125. ὑπὸ δὲ τῆς περὶ τὴν καρδίαν πιέξις ἀγγχόσις κραινῶσι. πιεσμὸς dixit idem de natura pueri p. 21. πῆσις. Schol. Aristophanis ad Plut. vs. 476. de qua voce vid. *Salmasius ad Solinum p. 543. Aristoteles Probl. Sect. XXV. 1. Theophrastus apud Photium Biblioth. p. 1568. πῆξις quid sit, exposuit Scaliger ad Manilium p. 29. adde Cassii Quaest. Medic. 19. et 59.**

κοιλαινόμενον] Cod. E. κοιλαινόμενος. Desunt haec in Paulo. Referendum κοιλαινόμενον ad remotius substantivum οἰδημα, sic noster c. 256. τὸ κήριον ὄγκος ἐστὶν ἐπὶ τῷ δέρματι ἔχων κατατρήσεις. ubi Paulus ἔχον ad remotius κήριον spectans. conf. *Dorville Vann. Crit. c. VII. p. 193. et nostri c. 70.*

δὲ] Cod. E. δὲ ἄτως.

Θεραπεύεται δὲ] Cod. D. Θεραπεύει.

κενὸς] Codd. MSS. κενός, ut Paulus quoque. Utebantur medici hunc in finem spongiis recentibus, vid. *Oribasius de fractur. lib. I. p. 78. et Moschis de morb. mulier. c. 136. conf. c. 126.*

DE OEDEMA TE.

CAP. CCLI.

Oedema tumor est indolens, laxus, qui post digiti applicationem cavitatem relinquit. Fit ex pituita, et hunc in modum curatur. Spongia recens in posca imbuta, cum ligamento leviter stringente imponitur. Tumores etiam reprimat et discutit terra fictilis, et cimolia, cum brassicae succo, vel hedera cum aqua marina cocta et isatis domestica.

DE INFLATIONE.

CAP. CCLII.

Inflatio spiritus est flatulentus, qui modo sub cute, modo sub membranis, quae ossibus circumdantur
inter-

βρεχέις] Leg. βραχέις, ac ita codd. MSS.

ἐπιτιθέμενος] Cod. E. ἐπιτιθής. l. ἐπιτεθής.

ἐπιδέσεως] Hippocrates de Medico p. 46.

ἡ γῆ] Cod. E. delet articulum. codd. MSS. τῇ κεραμικῇ χριομένη.
Paulus γῆ πᾶσα καταχριομένη καὶ μᾶλλον ἢ αἰγυπτία.

κεραμικῇ] addit Cod. E. χριομένη.

κημωλία] Codd. A. et C. κημωλία.

μετὰ] Codd. A. et C. μετὰ χυλῆ κράμβης. Cato de R. R. c. 157.

θάλασσαν] Codd. A. C. et E. θάλασσαν. Cod. D. κίσσος θαλάττη
ἐψώμενος.

ἐψήσας] Codd. A. C. et E. ἐψηθῆσας.

καὶ ἰσάτις] ignorant haec Codd. A. C. et E. Cod. D. ἡ ἰσάτης ἡ.

Cap. CCLII. Cod. E. σλβ'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ ἐμφυσημάτων. Paulus lib. IV. c. 28.
Aëtuarus lib. II. c. 49.

φυσῶδες] Codd. A. et C. δυσῶδες.

ἐπὶ τῷ] Leg. ὑπὸ τῷ. ut apud Paulum. Cod. D. ὑπὸ τὸ δέρμα.

ὑπὸ τοῖς] Cod. E. περὶ τοῖς.

τοῖς] Codd. A. et C. ἐπὶ τοῖς ὁσέοις μέρεσιν.

τὰς μῦς περιέχουσιν ἀθροϊζόμενον, ποτὲ δὲ κατὰ τὴν
 γαστέρα καὶ τῷ περιτοναίᾳ μεταξὺ. Καὶ ποιεῖ τὰς τυμ-
 πανίας ὑδέρους. Ὁ δὲ σκοπὸς τῆς θεραπείας, ἀραίωσις
 μὲν τῶν σωμάτων, λέπτυνσις δὲ τῷ παχέει πνεύματός
 ἐστι. Ἐπὶ μὲν τὴν γαστέρα καὶ τὸ σπλάγχνος, ἔλαιον
 ἐν ᾧ ἔφηται κύμινον, ἢ πήγανον, ἢ σελινόσπερμα, ἐρ-
 γάζεται τῷτο. Ποτὲ δὲ καὶ σικύα μεγάλη μετὰ Φλο-
 γὸς περὶ τὸν ὀμφαλόν. Τοῖς δ' ἄλλοις σώμασι τὸ αὐτὸ
 ἔλαιον σὺν ἐρίοις θερμὸν ἐπιτιθέμεναι. ἄλλο. Κηρωτὴ ἐξ
 οἰσύπης, ἐλαίου ἢ ἀφονίτης ὠφελεῖ, χρῶ δὲ ταῖς δια-
 φορητικαῖς ἐμπλάσσει.

ΠΕΡΙ

τὰς μῦς] Codd. A. et C. μῦς περιεχόμενος. Cod. E. τὰς μῦς πε-
 ριεχόμενον. Hic ut alibi passim stupenda barbarie omnia sunt
 confusa. CORES. Cod. E. περιεχόμενον.

ἀθροϊζόμενον] Absit hoc verbum a codd. MSS.

ποτὲ δὲ] Codd. A. et C. ποτὲ μὲν. Cod. D. ποτὲ καί.

γαστέρα] Codd. A. et C. γαστέρα. De Augusto Suetonius lib. II.
 pag. 283.

καὶ τῷ] Codd. A. et C. καὶ περὶ τὸν αἶνα.

μεταξὺ] Cod. D. μεταξὺ τὰς τυμπανίας ὑδέρους ἀποτελῶν. Th. Rei-
 nesius Var. Lect. lib. II. c. 18.

μὲν τῶν] delent μὲν Codd. A. et C.

θεραπείας] Cod. E. ἀρώσας.

λέπτυνσις] Leg. λέπτυνσις, ut codd. MSS.

παχέει] Codd. A. et C. παχέως. Cod. D. πάχης Paulus πάχους.
 ac sic Cod. E. recte.

ἐπὶ μὲν] Cod. E. καὶ δὲ ἐπὶ.

γαστέρα] Codd. A. et C. γαστέρα. Cod. D. ἐπὶ μὲν γὰρ τὴν γ.

τὸ σπλάγχνον] Cod. E. τὰ σπλάγχνα.

κύμινον] Codd. A. et C. πήγανον ἢ κήμινον. Cod. D. κύμινον καὶ
 πήγανον.

interdum musculis colligitur. Quandoque in ventre et membrana, quae omento jungitur et περιτόναιος a Graecis nominatur. Et eam hydropis speciem quae tympanites dicitur, efficit. Scopus vero curationis in hoc consistit, ut corpora rarefiant, et spiritus crassus extenuetur. In ventre igitur et viscere oleum in quo cuminum, ruta, vel apii semen bullierit, hoc praestat. Cucurbita item magna cum flamma umbilico defixa, aliis vero corporibus idem oleum calidum cum lanis mollibus impositum. Aliud. Ceratum ex oesypo, oleo, et aphonitro prodest. Emplastris denique quae discutiendi vim habent, utere.

DE

- σεληνόςπερμα] Cod. D. σεληνόςπερμον.
 ἐργάζεται τὸτο] Carent his codd. MSS. Noster c. 99. τῷ μὴ μό-
 νον παχὺν εἶναι τὸν ἐργαζόμενον αὐτὰ χυμὸν. c. 151. ἀπεργάζε-
 ται. De unguentis hoc verbum adhibet Io. Chrysostomus Serm.
 I. in A. A. p. 620.
 σικύα] Cod. E. σικύαν μεγάλην.
 μεγάλη] abest a Codd. A. et C.
 φλογός] addit Cod. D. δαψιλῶς.
 σώμασι] Codd. A. et C. σώμασιν.
 τ'] Codd. A. et C. τῷ αὐτῷ ἐλαίῳ.
 ἐρίοις] Cod. D. συνερίοις ἢ συνήροις, leg. σὺν ἐρίοις οἰσυνήροις.
 Cod. E. ὑσσωπήροις.
 ἐπιτιθένας] Codd. A. et C. εὐτήθεν. Cod. E. ἐνπιθένας.
 ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. reliqui delent.
 οἰσύπε] Codd. MSS. Vind. ὑσώπε et sic apud Paulum. Cod. E.
 κηρὸς ἐγΓ. γ. ὑσώπε ἐγΓ. ζ.
 ἐλαίς] Codd. A. et C. ἐλαίς, νίτρε, ἀφονίτρε.
 ὠφελεῖ] migrat e codd. MSS.
 διαφορητικαῖς] Cod. D. διαφορικαῖς. Cod. E. παρ' τοῖς διαφορη-
 τικοῖς.

ΠΕΡΙ ΣΑΡΚΟΘΛΑΣΜΑΤΩΝ

καὶ ἐκχυμωμάτων.

Κ Ε Φ. Σ Ν Γ'.

Ἡ σαρκόθλασις ὑπὸ τινος βάρους ἐμπέσοντος, καὶ τῶν μικρῶν ἐναντι φλεβίων πληθέντων αἷμα προχέεται κατὰ διαπήδησιν· τῆτο δὲ ἀθροιζόμενον ὑπὸ τῷ δέρματι, ποιεῖ τὸ καλεῖμενον ἐκχύμωμα. Πρὸς τῆτο ποιεῖ ῥέφα-

νός

Cap. CCLIII. Cod. E. σλγ'. Περὶ σαρκῶν
θλασμάτων.

περὶ] *Actuarius* lib. II. c. 35. *Paulus* lib. IV. c. 30.

ἐκχυμωμάτων] Codd. A. et C. ἐκχυμάτων.

σαρκόθλασις] Cod. E. delet ἡ. addit Cod. D. γίνεται, quod etiam apud *Paulum* additum est, et in textum revocandum. *Paulus* praeterea σαρκὸς θλασείσης, sed amat noster voces contrahere, sic c. 249. ἐν ὀρρογάλακτι, pro quo apud *Paulum* legitur ἐν ὀρρῷ γάλακτος.

βάρους] Codd. MSS. Vind. βαρέως.

ἐμπέσοντος] Codd. A. et C. ἐμπεσότως.

καὶ τῶν] Codd. A. et C. καὶ πόν.

φλεβίων] Codd. MSS. Vind. φλεβῶν.

πληθέντων] Cod. D. πληθέντων. ignorant Codd. A. et C. Cod. E. ἐπιπληθέντων. *Paulus* διακριθέντων leg. διακρεθέντων et apud nostrum πληθέντων. *Agathias* Hist. lib. V. p. 142. πάλιν ἐπ' αὐτῆς ἐκείτο τῆς εὐνῆς τῷ θανάτῳ πεπιλημένος. Noster c. 12. πίλησιν dixit. *Diodorus* Sic. lib. III. p. 189. ἔτος ὑπὸ τῆς συνεχῆς τῆς καύματος πληγῆς πεπιλημένος. *Alexander* Aphrod. lib. I. probl. 129. et lib. II. probl. 64. *Antiphrastus* Anthol. lib. IV. c. 33. epigr. 10.

ἐναντι] *Paulus* ἐν ταύτῃ. leg. apud nostrum ἐν αὐτῇ. nam subaudiendum σαρκί, quae vox latet in σαρκόθλασμα. Cod. D. ἐπὶ τῇ σαρκί. Suppleri tali modo sensum docuit *Berglerus* ad *Alciphronis* lib. I. ep. 34. p. 148. Contrario modo erratum apud *Oppianum* *Cyneget.* lib. I. vs. 378.

— ἀλλὰ

DE CARNE CONTUSA

ET SANGVINIS SVBTER CVTEM COITV, QVOD GRAECE

ἐκχύμωμα DICITVR,

C A P. CCLIII.

Carnis contusio fit a re quadam gravi illabente, venisque exiguis indidem repletis, et cum sanguis per subsultum veluti profunditur. Qui cum sub cute collectus est ἐκχύμωμα facit. Huc facit raphanus ad cataplas-

— — ἀλλὰ καὶ αὐτὴν

Ἰδμων ἡερίην μάλα σημειῖσθαι αὐτμήν.

Leg. ἀλλὰ καὶ ἄντην, qua ratione iuvandus videtur idem Hali-
eut. lib. IV. vs 250. et v etiam permutantur apud *Απονημμη*
de Hydrophobia p. 5. ἀμύνοι δ' ἂν ἐν τέτοις. leg. δ' ἂν εὖ τέτοις.

διαπήδησιν] Codd. A. et C. divisim διὰ πῆδησιν. Cod. E. διαπί-
λησιν.

τῷτο] *Paulus* ὅθεν.

τῷ] Cod. D. ὑπὸ τὸ θερμα. Cod. E. ἐν τῷ δ.

τὸ καλόμενον] Codd. A. et C. τῷ καλόμενῳ. ignorat Cod. E.

ἐκχύμωμα] *Oribasius* Collect. lib. I. p. 12. πρὸς δὲ τὰς δακνόντας
χυμὰς καὶ τὰ ἐκχυμώματα.

πρὸς τῷτο] *Florentinus Geopon.* lib. XII. c. 22. Cod. D. ἐπὶ τῷ-
των. Cod. E. ἐπὶ τῷτο.

πεισῖ] Duplici significatione hoc verbum hic adhibetur, neque hoc
insolens scriptoribus graecis. Ita verbum ἀσπάζεσθαι *Act.*
Apost. c. XXI. 6. et 7. et apud *Theophylactum* *Sinoc.* ep. 41.
Plutarchus de flumin. c. I. p. 2. νυκτὸς βαθείας τῷ προειρημέ-
νῳ συνῆλθεν, τῆς τροφῆς συνελθούσης ep. ad Romanos XIV. 13.
κρίνωμεν et κρίνατε ubi vid. *Raphelius* p. 294. Sic eleganter
verbum ἀνάγειν legas apud *Arctaeum* in orb. chron. lib. I. c. 8.
p. 36. B. et C. Sed codd. A. et C. ignorant hoc verbum hic.
Maximus Tyr. Dissert. XXXII. Sect. 9. p. 389. ἀνὴρ σώφρων.
ubi vid. *Marklandus* p. 710. *Oribasius* Collectan. lib. II. p. 12.
ἡ μακρότερος προσφορά τῷ γάλακτος προσφέρει. sic πόνος in
Cratetis epill. IV. et πόρος epud *Arrianum* de Exped. Alex. M.
lib. III. c. 29. p. 147.

νος καταπλασσομένη, ἢ ῥεφάνων χυλὸν μετὰ ψυχῶν κα-
τάπλασσε· ὠφελῆ δὲ καὶ ἡ ἐγχάραξις τῷ τόπῳ.

Π Ε Ρ Ι Ρ Η Γ Μ Α Τ Ο Σ

καὶ σπᾶσματος.

Κ Ε Φ. Σ Ν Δ'.

Σπᾶσμα ἐστὶ διαίρεσις ἐν βάθει τῶν ἰγῶν τῷ μυός.
Ρῆγμα δὲ διαίρεσις ἐν βάθει τῶν σαρκώδων μορίων τῷ
μυός, ὅπερ λέγεται καὶ θλάσμα. Ἀριστολογία τοίνυν
στρογγύλη τοῖς ῥήγμασι καὶ σπᾶσμασιν ἐπιτήδειος· ὁμοί-
ως κενταυρίξ τῷ μεγάλῃ ῥίζῃ καὶ ὁ χυλὸς αὐτῆς, ῥέον
καὶ κόσος, ἢ βδέλλιον. Ταῦτα σὺν ὀξύμελιτι πινόμενα.

Π Ε Ρ Ι

καταπλασσομένη] Codd. A. et C. καταπλασσομένης. Cod. E. κα-
ταπλασσομένην. Cod. D. et E. hic addunt ποιῆν.

ῥεφάνων] Cod. A. et C. ῥεφάνος χυλὸς μετὰ ψυχικῶν. Cod. D.
ψυχῶν. Cod. E. ῥεφάνων.

κατάπλασσε] Codd. A. et C. καταπλασσομένης. Cod. E. κατὰ-
πλαττε.

ὠφελῆ] Cod. E. καὶ ὠφελῆ καὶ.

ἐγχάραξις] vid. Hebenstreit Palaeol. Therap. p. 611.

τῷ τόπῳ] delet Cod. E.

Cap. CCLIV. Cod. E. σλδ'.

σπᾶσματος] Paulus lib. IV. c. 31. Codd. A. et C. πάσματος.

διαίρεσις] Anonymus de V. S. p. 8. φλεβὸς διαίρεσις ὠήσεν.

σπᾶσμα] Utramque vocem conjunxit Galenus Protrept. e. XI. p.
55. καὶ πᾶν ῥῆγμα καὶ σπᾶσμα ῥαδίως κινεῖται. conf. idem
Meth. Med. lib. III. p. 60. Codd. A. et C. πάσμα. Hippo-
crates de aëre etc. p. 282. ὑπὸ γὰρ βίης ῥήγματα ἴχουσιν καὶ
σπᾶσματα, quam vocem nolim mutari in χάσματα cum
doct. Adr. Heringa Obs. c. 6. p. 44. conf. Hippocrates Coac.
Praenot. 383. Macer lib. IV. c. 10. vs. 8.

Spasmata sic contra valet, et sic thegmata contra.

taplasmatis modum inductus vel radiculæ succus cum mica illitus. Loci quoque scarificatio ex usu est.

DE RUPTIS ET

AVULSIS.

CAP. CCLIV.

Avulsio divisio est in summo musculi capite. Ruptio vero divisio partis summæ musculi carnosæ est. Et contusio quoque dicitur. Aristolochia itaque rotunda ruptis et avulsis idonea est. Centaurii item magni radix, et succus ejusdem, rheon, costus et bdellium, cum aceto mulso bibita.

DE

βάσι] Cod. D. τῶν ἐν τῷ βάθει ἰσθμῷ τῆς μύτης. Codd. A. et C. ἐν βάθει τῶν ἐνίων. Synesius de Regno p. 17. πρὶν ἐπιστημῆναι καὶ τὸ ῥῆγμα τὸ ὑπελόν.

Θλάσμα] Quid denotet in ossibus docet Soranus inter chirurg. antiq. p. 47.

εργγύλη] Codd. A. et C. εργγυλή.

σπάσματος] Codd. A. et C. πάσματος.

ἐπιτήδεος] Codd. A. et C. ἐπιτήδειον.

κενταυρίε] Cod. D. καὶ κενταυρίς.

ρίζα] Codd. A. et C. ῥίζην. Cod. E. τὴν ῥίζαν.

καὶ ὁ] Codd. A. et C. καὶ χυλός, omisso articulo. Cod. τὸν χυλὸν omisso καί.

κόσος ἢ] Cod. E. κόσος καί.

βδέλλιον] Codd. A. et C. βδέλιον.

ὄξυμέλιτι] Codd. A. et C. συνοξύμελι.

πινόμενα] Cod. E. πινόμενον. addit Cod. D. καὶ αὐτὸ τὸ καλέμενον σήμασιον ἢ μεμία. vid. Du Cange Glossar. p. 961. et S. Bochartus Hieroz. P. II. lib. IV. c. 12. p. 531. Ab amomo marmiam dictam arbitratur Scaliger Scaligeran. prim. p. 16. conf. Sam. Dale Pharmacol. p. 453.

ΠΕΡΙ ΣΚΙΡΡΟΥ.

Κ Ε Φ. ΣΝΕ'.

Σκίρρος ὄγκος ἐστὶ παρὰ φύσιν, ἀνάσθητός τε καὶ σκληρός· ὁ δὲ ἐν ἀκριβῆς, δυσαίσθητος. Γίνεται δὲ ὑπὸ παχέας καὶ γλίχρας χυμῶν δυσλύτως ἐμπλαττομένε τοῖς σκίρρουμενοῖς μορίοις. Χρὴ τοίνυν ἐπὶ τῶν διαφορητικῶν Φαρμάκων καὶ μαλακτικῶν, οἷον μυελοὶ τε σύμπαντες, καὶ μᾶλλον ἐλάφιος τε καὶ μόσχιος. Στεάτων δὲ τό, τελεόντειον, καὶ τὸ τῆς παρδάλεως, καὶ τῶν ἄρκτων καὶ ταύρων· ἐν δὲ τοῖς ὀρνέοις, τό, τε χήνινον καὶ ὀρνίθιον, καὶ Φασιάν· ξηρότερον δὲ τὸ τῶν αἰγῶν καὶ τῶν τράγων· ἔτι τε πρὸς ταῦτοις ἀμμωνιακόν, βδέλλιον, σύραξ, μασίχη αἰγυπτία, χαλβάνη τε καὶ ὅπο-

Cap. CCLV. Cod. E. σλε'.

περὶ] Cod. D. περὶ σκήρας. Paulus lib. IV. c. 32. Tzetzes Chil. V. vs. 699. sed ex Paulo addendum ὁ μὲν ἀκριβῆς σκίρρος. conf. Petr. Moll ad Longi Pastor. p. 51.

σκίρρος] Cod. D. σκήρος.

φύσιν] Codd. A. et C. φύσειος.

παχέας] Codd. A. et C. παχέως. Cod. D. ὑπὸ τῶν παχέων, καὶ γλίχρων χυμῶν.

δυσλύτως] Codd. A. et C. διαλύτως.

ἐμπλαττομένε] Codd. A. et C. ἐμπλατόμεν. Cod. D. ἐμπλαττόμενα.

σκίρρουμενοῖς] Codd. MSS. Vind. σκηρουμενοῖς. Cod. E. σκληρουμενοῖς.

Φαρμάκων] Codd. A. et C. φάρμακον καὶ μαλακτικόν. Cod. D. καὶ μαλακτότων. Cod. E. delet μαλακτικῶν.

μυελοὶ] Codd. A. et C. μελίται.

ἐλάφιος] Cod. D. οἱ ἐλάφειοι καὶ μόσχειοι. Codd. A. et C. ἐλάφειός τε καὶ μόσχοιοι. Paulus ἐλάφειος et μόσχειος. conf. Plinius lib. XXVIII. c. 9.

DE SCIRRHO.

C A P. CCLV.

Scirrhus tumor est praeter naturam, sensus expers et durus, non exactus, aut vix sensilis est. Fit ex humore crasso et glutinoso, qui difficulter a partibus scirrhi laborantibus avellitur. Hic itaque opus est medicamentis, quae vim discutiendi et emolliendi habent, e quorum numero sunt medullae omnes, praecipue vero cervina et vitulina. Inter adipēs vero leoninus, pardalis, ursinus, taurinus. Inter aves vero anserinus, gallinaceus et phasianicus, ficciorque caprillus et hircinus. Ammoniacum praeterea, bdellium, styrax, mastiche Aegyptia. Galbanum item et opopanax.

S 2

nax.

λεόντειον] *Pisides Hexaëm. vs. 1546. Codd. A. et C. λεόντινον.*

ἀρχτων] *Cod. D. ἀρχῶν.*

ὀρνέοις] *leg. ὀρνέοις, et sic Cod. D. Cod. E. ἐκ δὲ τῶν ὀρνέων.*

χύνινον] *Codd. A. C. et E. χήνιον. Cod. D. ac Paulus χήνειον.*

ὀρνίθειον] *Codd. A. et C. ὀρνίθειον. Cod. D. τὸ τῶν ὀρνίθων. Paulus τὸ τῆς ἀλεκτόριδος.*

Φασιάνη] *Cod. D. καὶ τῆ Φασιάνη. Codd. A. et C. καὶ τὸ τῆ Φ. Cod. E. Φασιανόν.*

ξηρότερον] *Codd. A. et C. ξηρότερα. Cod. D. ποτὲ δὲ καὶ τῶν αἰ.*

καὶ τῶν] *Codd. MSS. καὶ τράγων.*

ἔτι] *Codd. A. et C. ἔτι δὲ. ἔτι hic est deinceps, quam significationem exposuit Dorville ad Chariton. p. 98. Phalaris ep. 148. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, μηδὲ τὰς δανείσαι ὑπεσχημένους, δανείσαι ἔτι. Diodorus Sicul. lib. III. p. 236. Plutarchus T. I. p. 402. conf. Martinius Etymolog. p. 409.*

ἀμμωνιακόν] *Codd. A. et C. τὸ ἀμμωνιακόν. Cod. D. τῆ ἀμμωνιακῆ, et reliqua casu eodem.*

βδέλλιον] *Codd. A. et C. βδέλιον.*

χαλβάνη] *Codd. A. et C. χαλβάνης τὴ καὶ ὀποπάνηκος.*

ὀποπάναξ. Ἐμπλαστρα δὲ τὸ διὰ πέρην, καὶ τὸ ἀμυ-
θάωνος, καὶ ὅσα πρὸς χοιράδας.

ΠΕΡΙ ΣΤΕΑΤΩΜΑΤΩΝ

καὶ ἀθερωμάτων καὶ μελικηρίδων.

Κ Ε Φ. ΣΝς'.

Στεάτωμά ἐστιν ὄγκος σληρὸς, σρογγύλος, περιέχων
ὕγρὸν παχύν· θεραπεύεται δὲ διὰ χειρουργίας. Ἀθέρω-
μα δὲ ἐστὶν ὄγκος σρογγύλος, μαλακώτερος τῷ στεατώμα-
τος, περιέχων ὕγρὸν ὅμοιον ὡς ἡ ἀθήρα. Μελικηρίς δὲ
ἐστὶν ὄγκος ἔχων πολλὰς τρύπας, ἐξ ὧν ἀπορρέει ὕγρὸν,
ἑοικὸς μέλιτι. Σταφίδων ἐκγεγαρτισμένων δξαχμ. ἡ.
λεπί.

ἐμπλαστρα] Codd. A. et C. ἐμπλαστον.

πέρην] Codd. MSS. Vind. πέρηνς. Cod. E. πτέρηνς. vid. Du Cange
Glossar. p. 1157. διὰ πέρηνς Paulus lib. III. c. 78. ubi Guinte-
rius vertit *medicamentum diapernas*, hoc vero capite ubi διὰ
πτέρηνς editum idem ex *petafone* confectum vertit, conf. Pauli
lib. VII. c. 17. p. 289. *Batrachomyomachia* vs. 37.

Οὗ τόμος ἐκ πτέρηνς, ἔχ' ἡπάτα λευκοχίτωνα.
conf. Foësius, Oecon. Hippocr. p. 326. Juvenalis Sat. VII.
vs. 119.

Quod vocis pretium? *ficcus petasunculus* —
ubi Glossae Leid. *petasunculus*, perna lardi, id est dimidius
baconus, quem accipiebant caustidici.

ἀμυθάωνος] Codd. MSS. Vind. ἀμυθάωνος. Cod. E. ἀμοδίωνος.
Amythaon. Melampodis pater fuit. Apollodorus lib. I. p. 37.
Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 143. et Virgilius Georg.
lib. III. vs. 550.

— — Amythaoniusque Melampus.

Emplastrum hoc commendat quoque Coelius Aurel. morb. chron.
lib. II. c. 14. describit illud Paulus lib. VII. c. 17. p. 285.

ὅσα] Cod. D. τότε πρὸς χοιράδας εἰρηται. l. τό, τε.

χοιράδας] Dissentit a nostro Io. Fallon de strumis p. 48.

Cap. CCLVI. Cod. E. σλς'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ σεαμάτων καὶ ἀθερωμάτων μελικηρί-
δων. Celsus lib. VII. c. 6. Paulus lib. IV. c. 34.

ἐστιν] Codd. A. et C. ἐστι.

σρογγύλος] Codd. A. et C. σρογγυλόν.

παχύν] leg. παχύ, cum codicibus D, et E.

nax, Emplastra novissime ex petasone et quod ad Amythaonem refertur, et strumis dicata medicamenta,

DE STEATOMATE, ATHEROMATE

ET MELICERIDE.

C A P. CCLVI.

Steatoma tumor est durus, rotundus, continens humorem crassum. Qui manu curatur. Atheroma vero tumor est rotundus, mollior steatmate, humorem continens similem tenui pulticulae. Meliceris vero tumor est multa habens foramina, e quibus humor similis melli fluit. Uvarum passarum acinis exemptis drachmae octo, squammae drachmae quatuor. Fo-

S 3

mento

θεραπεύεται] Sectionem refugiebant admodum veteres, hinc beatus Chrysostomus in Psalin. IX. p. 596. καθάπερ οἱ τεμνόμενοι μηδέπω τελείας γενομένης τῆς τομῆς, παρακαλοῦσι τὸν ἰατρὸν ἀποσηῆσαι τὴν χεῖρα· ἐπιβλαβὴ μὲν χάριν αἰτῶντες, τῷ μὴ φέρειν τὰς ἐδύνας τῶτο πάσχοντες· καὶ πολλάκις πρὸς τὰς ἰατροὺς βοῶσιν, ἐβλαβήσας μὲ, ἀπώλεσάς με, ἀνείλες με· ἀλλ' ἔκ' ἐστὶ ταῦτα τῆς διανοίας ῥήματα, ἀλλὰ τῆς ἐδύνης.

σεατώματος] Codd. A. et C. σεάματος.

ὥς] Codd. MSS. Vind. ὥπερ l. ὥσπερ.

μελίκερις] Celsus lib. V. c. 28. Ant. Benivenius de abdit. morb. caus. c. LXVI.

ἄθηρα] Leg. ἄθαρα quamvis hoc Atticum, ἄθαρα vero commune adfirinet Kuhnius ad Pollucis lib. VI. c. 9. segm. 62. conf. Schol. Aristoph. ad Plut. vs. 673. ubi vid. Hemsterhuys p. 223. Codd. A. et C. ἡ ἄθηρ. Cod. D. ἄθυρον. Cod. E. ὥσπερ αἰθήρ. consul. Pierfonus ad Moeridem Atticist. p. 184. et Verheyck de dialect. Antonini Liberal. p. 301.

πολλὰς] Codd. A. et C. πολύτροπος.

τρυπάς] Cod. E. male τροπὰς.

ἀπορρέει] Codd. A. et C. ἀπορρύσι. Cod. E. ἀπορρέει.

ὕγρον] delet Cod. E.

εἰκὸς] Cod. A. εἰκὼς.

σαφίδων] Codd. A. et C. σαπίδας. Cod. D. σαφίδων ἔν.

ἐκγεγαρτισμένων] Codd. A. et C. ἐκγεγαρτισμένας.

ἡ] Codd. A. et C. κ'. Cod. D. ὅγ. κ'. Cod. E. δραχμ. κ'.

λεπίδος δραχμ. δ'. προπυριῶν ἐπιτίθει. ἄλλο. Λαδάνη, βδελλίς, χαλβάνης, ἀμμωνιακῆ, προπόλεως, τερεβινθίνης ἴσα ὀλμοκοπίσας, ἐπιτίθει. ἄλλο καυσιόν. ἀσβές, σάπωνος, σακητῆς κονίας, ἐπιτίθει ὅπερ ἂν βέλη, καύσεις. ἄλλο σηπτῆ. Λεπίδος, χαλβάνης Lδ'. σανδαράχης, ἐλλεβόρα, ἀνὰ δραχμ. β'. μετὰ ῥοδίνῃ ἐπιτίθει.

ΠΕΡΙ

ἄλλο] Exulat e codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλως.

βδελλίς] Codd. A. et C. βδελλίς.

ὀλμοκοπίσας] Leg. ὀλμοκοπήσας. ut habet Cod. D. Schol. Homeri ad Iliad. Δ. vs. 147. ὀλμος δὲ ἐστὶ κοῖλος λίθος, εἰς ὃν κόπτεται ὀσπρία καὶ ἄλλα τιμὰ. Conficiebantur mortaria ex lapide nigro, qui ex Aethiopia adferebatur, teste Strabone lib. XVII. p. 1161. et p. 1173. ligneum describit Flor. Christianus ad Aristophanis Vesp. vs. 238. conf. Valckenarius ad Ammon. lib. III. c. 6. p. 183.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. delet Cod. E.

καυσιόν] Et lemma novi capituli σλζ' in cod. E.

σηπτῆ] ignorat Cod. D. Codd. A. et C. σιπῆ. Macer lib. IV. c. 4. vs. 21.

Hanc medicamentis, quae septica sunt, sociabis. ubi eleganter observat Janus Cornarius: septica dixit erosiva et putrefacientia quae voce etiam Plinius saepe utitur. Dioscorides habet σηπταῖς τε μίγνται ἐπιτηδείως, id est compositionibus erodentibus, adintelligitur enim δυνάμεις, in compositionibus δυνάμεις, id est, potentias, propter vim et efficaciam, ipsas compositiones vocabant.

σάπωνος] Cod. D. ἄπανος. ignorant hanc formulam Codd. A. et C. Vehemens hoc lixivium causticum memini scriptorem quendam recentiore ab oblivione vindicasse, sed cujus nomen ex animo effluxit, quod doleo, cum noster doses specierum indicare neglexerit, quam jacturam inde resarcire licuisset. Tam vehemens vero hoc lixivium cum cineribus ligni quercini paratum, ut viderim facminam eo usam esse ut linteam imundum purgaret, quod ocius atrum evasit, tanquam ab igne ambustum fuisset, ac facessiverit in filamenta: addiderat quoque saponem, quem in versione omisit Martius.

mento prius adhibito, imponuntur. Aliud. Ladani, bdellii, galbani, ammoniaci, propoleos, terebinthinae, singulorum aequalis portio in pila contunditur et imponitur. Aliud adurens. Calcem vivam et lixivium stillatitium ubi volueris imposito, et combures. Aliud putrefaciens. Squamæ, galbani drachmae quatuor. Sandaracæ, veratri, singulorum drachmae duae, cum rosaceo applicantur.

S 4

DE

σακτῆς] Cod. E. κατασάλακτον. Cod. D. κατασαλακτικῆς. Leg. σακτῆς ut apud *Paulum*, conf. *Du Cange* Glossar. p. 1426. Schol. *Nicandri* ad *Alexiph.* vs. 95. *Aristophanes* *Plut.* vs. 529

Ουτε μύροιςιν μυρίσαι σακτῆς —

ubi vid. Schol. *Caelius* *Aurel.* morb. chron. lib. V. c. 2. p. 562. *Iac. Dalechampius* ad *Plinii* lib. XXXVI. c. 27. *Io. Brodaeus* *Miscell.* lib. V. c. 7. *Hadr. Junius* de *Coma* c. VIII. p. 398. *Scaligerano* prim. p. 115. *Salmastius* ad *Vopiscum* p. 546. *Caryophilus* de usu et praestantia therimar. p. 5. *Spon* *Petit* *Dictionnaire* p. 393.

κονίας] Omittit Cod. D. Leg. cum *Du Cange* κονίας σακτῆς. *Caelio* *Calcagnino* κονία calx est, inquit *Io. Rhodius* ad *Scribonium* *Larg.* p. 308. sed κονία σακτῆ est lixivium ex aqua et cineribus paratum. Qualem cinerem velit noster, neglexit indicare. *Quernum* elegit *Petr. Borellus* *Histor. et Observ. med. phys.* Cent. IV. obs. 76. p. 337. ubi compositionem hanc dedit, tanquam secretum mirum ad transcribendos libros et imagines aeri incisas.

ἐπιτίθη] Haec ita legit ac distinguit Cod. E. ἐπιτίθη. Ὅπως βάλει καύσει.

βῆλη] Cod. D. Ὅπως βάλει καύσει malim καύσει. vid. *Alex. Moriz* et *Bentleji* observata ad nostri c. XVII.

σηπτῇ] Codd. A. et C. σιπῇ. Cod. E. σιπτῆς. Hanc vero formulam ignorat Cod. D.

χαλβάνης] Codd. A. et C. χαλκῆς. Cod. E. χαλκῶ.

σανδαράχνης] Codd. A. et C. συν ἀδράχνης.

ἐλεβόρε] Codd. A. et C. ἐλεβόρε.

ἐπιτίθη] *Paulus* χρῶ.

Π Ε Ρ Ι Κ Η Ρ Ι Ω Ν.

Κ Ε Φ. Σ Ν Ζ'.

Τὸ κηρίον ὄγκος ἐστὶν ἐπὶ τῷ δέρματι ἔχων κατα-
τρήσεις, δι' ὧν μελιτώδες ὑγρὸν ἐκκρίνεται. Ἐπιθετέον
ἐν αὐτῷ σαφίδας μετὰ πηγάνη, ἢ συκῆς τὰ ἀπαλώτα-
τα φύλλα μετὰ μέλιτος, ἢ κάρδαμον μετὰ λινοσπέρμου
σύν μέλιτι, ἢ θείον ἄπυρον μετὰ τερεβινθίνης. Χρῶ δὲ
καὶ ὅσα πρὸς ἀχώρας προσίρηται. ἄλλο. Λιθαργύρε
δραχμ. β'. συπτηρίας δραχμ. γ'. πηγάνη φύλλων δραχμ.
β'. οἶνον καὶ ῥοδίνην τό ἀρκούν.

ΠΡΟΣ ΟΥΛΑΣ ΜΕΛΑΝΑΣ.

Κ Ε Φ. Σ Ν Η'.

Οὐλὰς μέλανας αἶρει. Βρυωνίας ῥίζης ἐψηθείσης ἐν
ἐλαίῳ ἄχρι χυλώσεως, καὶ ἐπαλειφομένη, ἄλλο. Λι-
θάργυ-

Cap. CCLVII. Cod. E. σλη'.

περὶ] Cod. D. περὶ κηρίῳ et in tabula σκηρίῳ. Paulus lib. IV. c. 35.
Aëtianus lib. II. c. 5.

ἔχων] Paulus ἔχον, vulgatam tuentur codd. MSS.

ἐν] abest a Cod. E.

αὐτῷ] Cod. D. αὐτοῖς.

ἀπαλώτατα] Codd. A. et C. ἀπλωτά. Codd. D. et E. ἀπαλά.
Plinius lib. XXIII. c. 7.

κάρδαμον] Cod. D. καρδάμωμον. Cod. E. καρδάμω.

λινοσπέρμου] Codd. A. et C. λινοσπερμα.

ἄπυρον] Codd. A. et C. ἄπειρον.

τερεβινθίνης] Codd. A. et C. ἐρεβινθίνης. Cod. E. τερεβινθίνα.

ἀχώρας] Cod. D. ἐχώρας εἰρηνται. Codd. A. et C. χρῶ καὶ τοῖς
προσκειμένοις. cap. VII. Cod. E. ἰχώρας.

προίρηται] Cod. E. προίρηνται.

ἄλλο] ignorant codd. MSS. formulam, sequentem ignorant Pauli
exemplaria.

δραχμ. β'.] Codd. A. et C. ε'.

D E F A V I S.

C A P. CCLVII.

Favus qui Graecis κήριον dicitur, tumor est qui in cute foramina habet, per quae melleus humor excernitur. Huic uvae passae itaque cum ruta imponi debent, vel fici folia tenerrima cum melle, vel cardamum et lini semen cum melle, vel sulfur ignem non expertum cum terebinthina. In usum praeterea adhiberi possunt quaecunque supra de capitis ulceribus manantibus sunt posita. Aliud. Argenti spumae drachmae duae, aluminis drachmae tres, foliorum rutae drachmae duae, vini et rosacei quantum satis est.

AD CICATRICES NIGRAS.

C A P. CCLVIII.

Cicatrices nigras tollit vitis albae radix in oleo incocta, dum crassescat, et illita. Aliud. Argenti spu-

S 5

ma

δραχμ. γ'.] Codd. A. et C. ιγ'.

φύλλων] Codd. A. et C. φύλλα.

Cap. CCLVIII. Cod. E. σμ'. cui subscribitur σλθ'.

πρὸς] Codd. MSS. Vind. περὶ. Cod. E. περὶ ἑλῶν μελαίνων.

μέλαινας] Codd. A. et C. μελαίνας. Io. Chrysostomus opp. T. I. p. 430. 31. ὥς μὴδὲ ἰχθὺς μὴδὲ ἑλὴν καταλαφθῆναι, ὅπερ ἐπὶ τῶν σωματικῶν τραυμάτων ἔχουσιν τε γινέσθαι. Καὶ γὰρ μυριάκις τις τὰ φάρμακα τῶ οἰκείῳ τραύματι ἐπιθῆ τὰ παρὰ τῶν ἰατρῶν κατασκευαζόμενα, ἀνάγκη τὴν ἑλὴν ἐν τῷ σώματι διακομένειν.

αἶρει] Codd. A. et C. αἶρε μελαίνας.

ῥίζης] Codd. A. et C. ῥίζα ἐψημένη.

ἐν ἐλαίᾳ] omissa in Codd. A. et C. usque ad ἐπαλειφομένη, pro quo habent simplex ἀλειφομένη.

χυλώσεως] Theophrastus H. Pl. lib. VII. c. 5. p. 792. χερῶνται δὲ καὶ τῇ ἀνθρώπινῃ ὥμῃ πρὸς τὴν χύλωσιν. Cod. E. χυλωθῇ.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. delet Cod. E.

θάργυρον σὺν ῥοδίῳ λευκῷ, ἢ ὄνειον ζέαρ καταχειρόμενον.
 ἄλλο. Εὐζώμα σπέρμα λειῶν μετὰ χολῆς αἰγὸς ἢ βοὸς κα-
 ταχειρόμενον σὺν λιθαργύρῳ. ἄλλο. Λιθαργύρε, ἡδυόσμε,
 λιθανώτε ἴσα σὺν μέλιτι κατὰ χριε. ἄλλο. Νίτερε, ἀμ-
 μωνιακῆ, σμύρνης, θείε ἀπύρε ἴσα, σὺν ὅξει λευκῷ
 λειώσας κατὰ χριε.

ΠΕΡΙ ΝΕΥΡΟΤΡΩΤΩΝ

καὶ νυγμάτων.

ΚΕΦ. ΣΝΘ'.

Νύγμα ἐστὶν ἔλκος ἐν τῷ νεύρῳ, ὅταν μὴ δι' ὅλα
 τμηθῇ τὸ νεῦρον, ὡς ἀπὸ γραφίε· καὶ δεῖ τέτρες
 μὴ λῆειν, μηδὲ ἀπτεσθαι ὕδατος, ἀλλ' ἐλαίῳ χλιαρῷ
 καταν-

λιθάργυρον] Codd. MSS. Vind. λιθαργύρε, πεπέρεως. Cod. E.
 πέπερι.

λευκῷ] codd. MSS. λευκόν.

όνειον] Codd. A. et C. ὄνειον. Cod. D. ὄνα.

καταχειρόμενον] Codd. A. et C. χριε.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. Codd. A. et C. omittunt in hoc capite.

εὐζώμα] praetermisit Cod. E. usque ad λιθαργύρε.

λειῶν] omissum in Codd. A. et C. Cod. D. λῆον.

μετὰ] Codd. A. et C. μετ' αἰγὸς χολῆς.

βοὸς] Codd. A. et C. βόε. Paulus καὶ βοὸς.

καταχειρόμενον] Codd. A. et C. χειρομένη.

λιθαργύρε] Codd. A. et C. λιθαργύρε deleta praepositione σὺν.
 quae etiam omissa apud Paulum.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. Omittit Cod. E. cum sequentibus.

λιθανώτε] Codd. A. et C. λιθανώ τὰ ἴσα.

κατὰ χριε] Codd. A. et C. χριε. Hic finis hujus capitis in cod.
 D. Verbum hoc omissum est in Pauli exemplaribus.

νίτερε] Quarto casu haec leguntur in Codd. A. et C. usque ad
 θείου.

ἀπύρε] Codd. A. et C. ἀπείρε.

κατὰ χριε] Codd. A. et C. χριε.

ma cum rosaceo albo, vel asininus adeps illitus. Aliud. Erucae semen ex caprillo stercore tritum vel bovillo cum argenti spuma illitum. Aliud. Argenti spumae, menthae, lachrymae thuris pares portiones cum melle illinuntur. Aliud. Nitri, ammoniaci, myrrhae, sulfuris ignem non experti pares portiones ex aceto tritae inunguntur.

DE NERVORVM VVLNERE

ET PUNCTURA.

CAP. CCLIX.

Punctura ulcus est in nervo, cum non omnino inciditur. Velut a stylo scriptorio. Hos nec lavare, nec aquam attingere oportet. Sed oleo tepido perfundere,

Cap. CCLIX. Cod. E. σμά.

περὶ] Codd. MSS. πρὸς. νευρότρωτα καὶ νύγματα.

νυγμάταν] Codd. A. et C. νυγμάτων.

Νύγμα] Scribonius Larg. c. LXXIV. 206. p. 114. *Punctus nervorum musculorum qui periculosissimi sunt, quos νύγματα Graeci dicunt.* Paulus lib. IV. c. 54. *Alexander Aphrod. lib. I. probl. 50. De punctura serpentum Nicander Ther. vs. 298 et 362. de apum Thryphiodorus vs. 529.*

ἔλκος] *Vulnus, sic c. 271. Achilles Tat. lib. II. p. 127. conf. Forsterius Oecon. Hippocr. p. 122.*

ἐν τῷ] Codd. MSS. τὸ ἔλκος ἐν.

γραφίς] Codd. A. et C. ἀπογραφίς. Cod. D. γραφείς. *Τραῦμα δὲ, ὅταν πολυειδῶς διὰ ξίφος (leg. διὰ ξίφος) τρωθῇ. Seneca Natural. Quaest. lib. IV. c. 6. digitum suum bene acuto graphio pungebat. Colloquia puerilia p. 3. ἐπιδίδωσί μοι ὁ παῖς ὃ ἐμὸς πινακίδας, θήκη, γραφεῖον.*

λύειν] Codd. A. et C. ἐλθεῖν. Cod. E. λύνειν.

ταῦτας] Cod. D. ταύτας.

ἄπτεοθαι] *Vertit interpretes attingere sed plus significat quam simpliciter attingere ut hoc observavit Derville ad Chariton. p. 135. Graecos ἀπτεοθαι pro αἰσθάνεοθαι usurpare, notat Ian. Gebhardus*

καταντλεῖν, καὶ καταπλάττειν κριθινὸν ἄλευρον, ἢ κυάμινον
ἢ ὀρόβινον ἐψήσας σὺν ὀξυμέλιτι. Κηρωτὴν δὲ τοιαύτην·
κηρᾶ ἔγΓ. γ' εὐφορβίᾳ ἔγΓ. α'. κηρᾶ ἔγΓ. γ'. εὐφορβίᾳ
ἔγΓ. α'. Φρυγῆς ἐιτίνης, προπόλειως ἀνὰ ἔγΓ. ζ'. ἄλλο.
ὄξος ξ. α'. πίσης λιπαρᾶς λι. α'. ὀποπάνανος ἔγΓ. γ'.
τὸν ὀποπάνανον λειώσας ὄξει, καὶ τὰ λοιπὰ πῆξας, χρῶ.

ΠΕΡΙ

aus ad Propertii lib. I. eleg. 9. vs. 29. Vereor ne hic accipien-
duin sit pro bibere quo sensu οὐκ ἄπτεσθαι dixit Aretaeus cur.
morb. acut. lib. II. c. 3. p. 101. C. et ὕδατος, ut noster, Io.
Chrysostomus in Psalm. L. p. 701. sic Graecorum more tangere
pro edere Petronius c. 66. et c. 78. conf. van Bergen Critic.
Observ. c. 79. p. 204. Proba tamen ac bene graeca locutio
pro aquam attingere. Arrianus de Exped. Alex. M. lib. III. c. 4.
p. 108. ψυχρὸν τὸ ὕδωρ γευσάμενά τε καὶ ἐτι μᾶλλον ἀψαμέ-
νά. conf. Chrysostomus in Psalm. CXXI. p. 869.

καταντλεῖν] Codd. A. et C. καταντλῶν.

κριθινον] Codd. A. et C. κριθάλευρον. Cod. D. κριθίνα ἀλεύρω.

κυάμινον] Codd. A. et C. κήμινον. Cod. D. κύμινον.

ὀρόβινον] Codd. A. et C. ῥοβάλευρον. Cod. D. ὀροβίνω.

ἐψήσας] addit Paulus ἐν κοίᾳ σακτῇ.

κηρωτῆς δὲ] addit Cod. E. ποίει.

τοιαύτην] Cod. D. τὴν. δὲ ἐπιτιθένας.

εὐφορβίᾳ] Codd. εὐφορβίᾳ, at Codd. A. et C. addunt ἐλαίᾳ ἔγΓ.
β' τερεβινθίνης ἔγΓ. α'. Cod. D. ignorat vocem ἐλαίᾳ et ha-
bet τερεβινθίνης ἀνὰ ἔγΓ. α'.

dere, et farinam hordeaceam vel fabaceam, vel ervi in aceto mulso coctam applicare, vel hoc quod sequitur cerotum. Cerae unciae tres, euphorbii uncia, cerae, resinae frixae, propolis singulorum unciae sex. Aliud. Aceti sextarius, picis liquidae libra, opopanicis unciae tres. Hoc trito et reliquis contusis, utitor.

DE

εὐφορβία] Delet Cod. D. Codd. A. et C. agnoscunt et addunt insuper κηρῶ. conf. *Paulus* l. c. *Priscianus* lib. I. c. 21. p. 45.

φρυκτῆς] Codd. A. et C. φρικτῆς. Cod. D. ξιτίνης φρυκτῆς.

ξιτίνης] Codd. A. et C. ρητήνης.

ἄλλο] Deest in Codd. MSS.

δγΓ. 5'.] Cod. E. δγΓ. 6'.

ξ α'.] Codd. A. et C. ξι α'. Cod. D. ἐλαίῳ δγγία α'. Quae sequuntur absunt a cod. D. Cod. E. L.

λι] Cod. E. L. α'.

λιπαρῶς] vid. Schol. *Aristophanis* ad *Lyfistr.* vs. 674. et *Salmasius* epist. 99. p. 225. male igitur interpretes, *liquidae* vertit, cum debuisset *pinguis*.

δγΓ. γ' τὸν] omisse in Cod. E.

ἐποπάνακα] omittunt codd. A. et C. ut sequens quoque ἔξει.

πήξας] Leg. τήξας, ut recte apud *Paulum* et in codd. A. C. et E.

ΠΕΡΙ ΚΕΡΑΥΝΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΖ'.

Γίνεται κεραυνός, ὅταν ῥήξις νεφῶν γένηται· τῆς γὰρ παρακειμένης αὐτοῖς γενώδης ἑσίας ἀναφθείσης, τὸ ἐξαφθὲν ἀποτριβὲν ἐπὶ τὴν γῆν μετὰ ῥοίξε φέρεται καὶ εὖν μὲν ὑγρὰ τυγχάνει ὄντα τὰ νέφη, σβέννυται· εἰ δὲ γεωδές·ερα πρόεισιν, ἐκθλίβονται· τῶν δὲ κεραυνῶν εἶδη φασὶ πέντε· ἐστὶ γὰρ ψολόεις, πυρόεις, ἐκνεφίας, ἄργης, καὶ ἐλικίας. Τὰ δὲ φυλάσσοντα ἀπὸ κεραυνῶν, εἰσὶ

Cap. CCLX. Cod. σμδ.

περὶ] Cod. D. βιβλίον ἕκτον. κεΦ. Α'. De fulminis generatione Plinius lib. II. c. 20. et 43. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 38. Diogenes Laërt. lib. VII. p. 533. Plutarchus T. III. p. 1646. Apulejus de mundo p. 344. Nemesius de nat. homin. c. V. p. 118. Auctor vitae Homeri p. 335.

ῥήξις] ita Epicurus apud Diogenem Laërt. lib. X. p. 770. Gregorius Naz. Or. de Theologia p. 25. Io. Gazaëus apud Ian. Rutgersium Var. Lect. lib. II. c. 7. vs. 503. Cod. A. et C. νεφῶν ῥήξις.

νεφῶν] Lactantius ad Statii Thebaid. lib. III. vs. 321. fulmen ex quatuor consistit aqua, igni, nube, vento. conf. idem ad lib. X. vs. 929.

γένηται] Codd. A. et C. γίνεται.

αὐτοῖς] Codd. MSS. αὐτῆς.

γενώδης] Crediderunt veteres fulmina mutari in lapides. Vetus interpres Persii: in usu fuit, ut augures vel aruspices adducti de Etruria certis temporibus fulmina transfigurata in lapides intra terram absconderent quem locum debeo Io. Georg. Graevio in epistola ad Ez. Spanhemium in Sylloge Nova Epistol. cl. Uhlii Vol. I. lib. III. p. 550.

ἀναφθείσης] Codd. MSS. Vind. ἐξαφθείσης. leg. ἐξαναφθείσης, ut quoque vidit Doct. CORES. Cod. E. ἐξελειφθείσης. Synesius Ep. 71. p. 46. ὃδ' ἔ μὴ σβέσῃ τὸν σπινθῆρα τῆς φεῖς πυρός, ἀλλ' ἀναψύει ποτὲ. Ovidius Metamorph. lib. VIII. vs. 339.

— ut excussis elisi nubibus ignes.

conf. Vetus Scholiasta ad Juvenalis Sat. XIII. vs. 223. Tryphiodorus vs. 105.

Πρὶν μὲν ἐπαθρήσειε, δόλεν δ' ἀνάπυσον ἀνάψῃ.

forte leg. δ' ἂν ἀπυσον ἐνίψῃ.

ἀποτριβὲν] addunt codd. MSS. ὑπὸ τῆς ῥοπῆς. Cod. D. ῥιπῆς.

τὸ ἐξαφθὲν] Cod. E. τὸ δὲ ἐξαφθὲν. Utitur hoc verbo Synesius ep. 140. p. 87.

DE FULMINIBVS.

G A P. CCLX.

Fulmen oritur ex nubium fractura. Cum enim materia terrestris quae iis subiacet exhalat, id quod extruditur cum strepitu ad terram fertur. Et siquidem nubes humidiores extiterint, evanescit. Sin terreae magis proruperint, excutuntur. Fulminum porro quinque sunt genera. Primum enim quia fuliginem fere *ψολόεις* dicitur. Alterum *πυρόεις*, quasi igneum vocatur. Tertium *ἐνεφίας*, quasi procellosum dicas. Quartum quod raptim emicet *ἄργεα* nuncupant. Po-
sire.

ροίς] Orpheus Hymn. XVIII. vs. 10.

— βρονταῖον. ἀνίκητον βίλος ἀγνόν,

Ροίς ἀπειρεσίς δινεύμασι παμφάγον ὄρμη.

conf. hymn. XLVI. vs. 5. Codd. A. et C. *ροίς*.

Φέρεται] Codd. A. et C. *γίνεται*.

μὲν] delent Codd. A. et C.

τυγχάνει] Codd. A. et C. *τύχη*. Cod. D. *τυγχάνη*.

όντα] perperam delet Cod. E.

πρόεισιν] Codd. MSS. Vind. *πυρόσειδης*. Cod. E. *πυροσειδῆς*.

τῶν δὲ] *δὲ* omissum in Cod. E.

εἶδη] Codd. A. et C. *εἶδη ἑ φησὶν*.

γὰρ] omissum in Codd. A. et C.

ἐνεφίας] Codd. A. et C. *ἐνεφίας*. omisit Cod. E. Tria tantum facit fulmina *Aristoteles* de mundo c. IV. p. 1210. *Seneca* Quaest. Natur. lib. V. c. 12. conf. Schol. *Aristophanis* ad *Equit.* vs. 693. nam *ἐνεφίας* inter ventos numeratur, conf. *Hadr. Junius* Animadv. lib. V. c. 16.

ἐλικίας] Codd. A. et C. *ἐλικαίας*. Cod. D. *ἐλικίας*. Cod. E. *αἰκίας*, forte leg. *καυκίας*.

φυλάσσονται] Nam ut scribit *Paraphrastes* Nicomacheor. lib. III. c. 7. p. 97. Εἰσὶ δὲ τινε, ἃ ἐδίδας ἐστὶν ἀνθρώπων, ὅς τ' φοβῶνται· οἳ ἔστι τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων κακὰ, οἷον σκηπτοί, καὶ σεισμοὶ καὶ θαλάσσης ἐκδρομαί. Ταῦτα γὰρ πᾶσι τοῖς νῦν ἔχουσι φοβερά. καὶ ὁ ἀνδρείος φοβῶνται μὲν ὡς εἶ. καὶ καθὼς ὁ λόγος προστάττει καὶ τὸ καλὸν ἐνεκα. *Antiquitus* nefas erat iis iusta solvere, qui fulmine tacti perierant, ut notat *Dominic. Baudius* Epist. Cent. I. ep. 54. p. 125. conf. epistola *Gisb. Cuperi* ad *Almeloveenium* Syllog. Novar. Epistolar. Vol. I. lib. II. p. 220.

ἀπὸ κεραυνῶν] Cod. E. *ἀπὸ τῶν κ*.

εἰς ταῦτα. Ἐν μὲν τοῖς φυτοῖς δάφνη καὶ σύκη καὶ γὰρ ἡλίε ταῦτα φασὶν εἶναι· ἐν δὲ τοῖς πτηνοῖς αἰτός· ἐν δὲ νηκτοῖς φώκη. Ταῦτα ἀποτρέπῃσι κεραυνός· καὶ βολβοὶ πλήσιον κείμενοι, ἢ φώκης δέρμα, ἢ ὑαίνης. Τέτων δὲ τῶν ζώων τὰς δορὰς περιφέρῃσι, καὶ τὰ τῶν αὐτοκρατόρων πλοῖα.

ΠΡΟ.

τοῖς] delent Codd. MSS.

δάφνη] *Leontius* Geopon. lib. XIV. c. 30. p. 396. conf. lib. XI. c. 2. *Aphthonius* Progymn. p. 24. *Diodorus* Sic. lib. I. p. 21. *Parthenius* Erot. c. 15. *Jamblichus* V. P. c. 28. p. 130. *Suetonius* lib. III. p. 417. de Tiberio: Tonitrua tamen praeter modum expavescebat, et turbatiore coelo nunquam non coronam lauream capite gestavit, quod fulmine afflari negatur id genus frondis. conf. *Hadr. Junii* epist. 208. p. 389. Hinc lauri ante palatium Imperatorum positae fuerunt, ut refert *Xiphilinus* Augusto p. 66. et spondas lecti ex lauri ligno conficiebant vid. *Philippus* Anthol. lib. I. c. 20. epigr. 11. milites quoque ad bellum ituros lauri folia pro amuleto gestasse conjicio ex epigrammate *Lucilli* Anthol. lib. II. c. 12. epigr. 1. sed veteres falso perhibere lanrum intactam esse a fulmine ostendit *Jo. Brodaeus* Miscell. lib. III. c. 2. junge *Plinium* lib. II. c. 55. lib. XII. c. 1. XV. c. 30. XXIII. c. 8. *Bodaeus* ad *Theophrasti* H. Pl. lib. III. c. 11. p. 185. *Lampridius* p. 1029. *Isidorus* Orig. lib. XVII. c. 7. *Casaubonus* ad *Theophrasti* Char. c. 16. p. 175. *Caelius* Rhod. Lect. Antiq. lib. V. c. 7. Lauri foliis multam tribuebant veteres Christiani, quae capitibus defunctorum supponebant, ut ex *Casalio* notat *Geierns* de Luctu Hebr. c. VI. p. 148.

σύκη] Codd. A. et C. συκῆ. *Julianus* Epist. XXIV. p. 204. καὶ μὴν ὅτι θεοῖς τὸ σύκον ἀνακίσταται καὶ θυσιῶν ἐστὶν ἀπάσης ἐμβώμιον. *Caelius* Rhod. Lect. Antiq. lib. XVIII. c. 9. Quod vero nec de caelo tangitur, id utique vel amaritudini acceptum referri oportet. Aliud remedium habet *Seneca* Natural. Quaest. lib. VI. c. 1. Adversus tonitrua et minas coeli, subterraneae domus, et defossi in altum specus remedia sunt. quod recentioribus non adeo tutum videtur.

ἡλίε] Schol. *Euripidis* ad *Orest.* vs. 382. *Tzetzes* ad *Lyciphron.* vs. 6. *Andr. Schottus* ad *Zenobii* Cent. III. 12. *Cyrillus* adv. *Julianum* lib. VI. p. 196. C. Cur noster ἡλίε dicere maluit, quam Ἀπόλλωνος exposui in praefatione: physicam expositionem dedit *Lev. Lemnius* de occult. natur. miracul. lib. II. c. 48. p. 255. Lauri tamen speciem singularem Apollini dicatam fuisse tradit *Lactantius* ad *Statii* Thebaid. lib. I. vs. 509.

stremum ἐλινίας a lineari specie cognominatur. Quae vero a fulminibus praeservant, haec sunt. E plantis quidem laurus et ficus. Haec enim soli dicata adfirmant. E volatilibus, aquila: e natatilibus phoca. Haec fulmina avertunt. Et bulbi prope positi, et phocae pellis et hyenae. Quorum animantium pelles etiam imperatorum naves circumferunt.

QVO

πτηνοῖς] Codd. A. et C. πεττινοῖς, omittit haec Cod. D.

αἰτὸς] Plinius lib. II. c. 5. et lib. XV. c. 3. Geopon. lib. I. c. 14. Gisb. Cuperus Harpocrat. p. 93.

νηκτοῖς] Codd. A. et C. ἰχθῦς, pro ἰχθῦσι.

καὶ βοβοῖ] Cod. E. delet καὶ.

βολβοῖ] Plutarchus lib. IV. Q. 2. καὶ ὁ γελῶμενος ἔτοσι καὶ παροιμιώδης βολβὸς ἢ μικρότητι διαφεύγει τὸν καραυνὸν, ἀλλ' ἔχων δύναμιν ἀντιπαθῆ, καθάπερ ἡ συκὴ καὶ τὸ δέριμα τῆς φώκης, ὡς φασι, καὶ τὸ τῆς υαίνης, οἷς τὰ ἄκρα τῶν ἰσίων οἱ ναύκληροι καταδιφθερῶσι, quae verba latine dedit Caellius Rhodig. Lect. Antiq. lib. XXIV. c. 6.

φώκης] Kiranides p. 60. Si corium ejus (phocae) in antenna vel arbore navis, non patietur fulgura. conf. p. 157. C. Oct. Augustum ubique pellem vituli marini circumtulisse refert Suetonius c. 90. ubi vid. Casaubonus. Plinius lib. II. c. 55. adde Levin. Lemnium l. c. et Bald. Roussei epist. medicinal. XXIV. p. 88. Doct. Niclasius ad Geopon. lib. I. c. 16. physice hoc explanare nititur, at non persuadet, lul. Caes. Vanini Dialog. X. p. 53. Funes nauticos ex pelle phocae conficiebant, vid. Schol. Homer. ad Odyss. B. vs. 426.

υαίνης] Nostro de pelle hyaenae fidem non adhibet Jonstonus Hist. Nat. de Quadruped. lib. IV. c. 10. p. 229. Philtris ac magicis artibus eas adhibere Turcas auctor est Busbequius Epist. I. p. 84.

πλοῖα] Imperatores nonnunquam piscatum ibant, ut patet ex Oporiani Halieut. lib. I. vs. 57. quod studium culpae videtur M. Antoninus lib. X. c. 10. Addunt codices MSS. ἀμβλύνη δὲ κεραυνὸς καὶ λίθος ὁ καλῶμενος, ἀριστοπέλαγος. ita Codd. A. et C. Cod. D. λίθος τις ὃς καλεῖται ἀριστοπέλεκιν. leg. ἀριστοπέλεκυς vid. Du Cange Glossar. p. 147. Macer lib. V. c. 27. Fulminis Lapidem vocat Sidon. Apollinaris carmin. V. vs. 50. ubi vid. Tom. II.

T

Symon-

ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ
 π ᾶ ν τ ω ν τ ῶ ν ἰ ο β ὀ λ ω ν.

Κ Ε Φ. Σ Ζ Α'.

Περὶ τῶν ἰοβόλων ζώων μέλλοντες γράφειν, πρότερον προφυλακτικὰ βοηθήματα παραδύσωμεν ὧν τὰ μὲν ὑποσρώματα, τὰ δὲ θυμιάματα, τὰ δὲ προποτίσματα, τὰ δὲ καταπλάσματα. Πρότερον δὲ τὰ φθαρτικὰ τῶν ζώων βοηθήματα μηνυτέον. Φθείρονται μὲν ἔν ἐκ τῶν
 τὰς

Sirmondus p. 195. Lapidem hunc innuere puto Georg. Pisidam Hexaëm. vs. 1496.

Καὶ τὰς κεραυνὸς ἄλλος ἀμβλύει λίθος,
 Καὶ πῦρ νότον σβένυσιν ἐξηρημένον.

Ex his patet in loco Annae Comnenae a Du Cange prolato l. c. lapidem hunc. qui in pharmacopoliis Ceraunias cluit, ceraunius lapis dicitur Glossatori Leid. MS. ad Juvenalis Sat. III. vs. 70. non vero monile intelligi ad fulmina arcenda et febrem, nam πῦρ νότον accipio pro tertiana spuria, ceu amuletum gestatum. Cod. E. addit: καὶ τὰς κεραυνὸς ἄλλος ἀμβλύει, καὶ (ubi addidit doct. CORES, quid hoc sibi vult non assequor) τὰ τέξι τὸ ἀσροπελέκιον. quibus verbis ad marginem appingitur signum crucis ✝. Hodierni Graeci ἀσροπελέκιον vocant τὸν κεραυνόν. Haec festinanter vir doctissimus, nam siglam illam λίθος significare patet ex reliquis codd.

Cap. CCLXI. Cod. E. σμγ'.

προφυλακτικὰ] De omnibus quae hoc et sequentibus capitibus traduntur instar omnium consulendus Iac. Grevinus de Venen. lib. I. c. 4. et seqq. Ante προφυλακτικὰ habet Cod. E. περὶ τῶν ἐρπυστικῶν ἰοβόλων ζώων, καὶ δηκτικῶν θηρίων.

πάντων] delet Cod. D. Codd. A. et C. περὶ εἰρήνης ἰοβόλων θηρίων καὶ δακετῶν ζώων.

μέλλοντες] Verba μέλλοντες γράφειν omissa in Codd. A. et C.

προφυλακτικὰ] Codd. A. et C. φυλακτικὰ. Cod. D. τῶν προφυλακτικῶν βοηθημάτων τὰ εἰσιν ὑποσρώματα.

πρότερον] Cod. D. εἰπώμεν δὲ πρῶτον περὶ τῶν φθαρτικῶν τῶν ἰοβόλων.

QVOMODO QVIS AB OMNIBVS

VIRVLENTIS BESTIIS SE TVEATVR.

C A P. CCLXI.

Scripturi de animalibus, quae venenum ejaculantur, prius auxilia praeservantia trademus. Inter quae quaedam substernuntur, quaedam in suffitu administrantur, aliqua in potu sumuntur, nonnulla etiam ad cataplasmatismum modum applicantur. Primum autem ea quae animalcula illa interimunt explicanda sunt.

T 2

Morium.

Θυμιάματα] *Nicander Ther. vs. 35. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 64. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. II. vs. 130. Mures quoque in agris suffitu abigebant coloni, ut patet ex Aristotelis H. A. lib. VI. c. 37.*

προποτίσματα] Ita vocat noster quae *Alexandro Trall. lib. X. p. 566. et Paulo lib. VII. c. 15. προπόματα* dicuntur, de qua voce egit *Athenaeus lib. II. c. 17. et ad eum Casaubonus p. 118. conf. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. I. c. 7. Io. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 208. Sed noster ita vocat potum alexipharmacum, qui a jejunis mane adsumitur, quo sensu προπομα adhibuit de Mithridate loquens Isidorus Pelus. ep. 454. p. 233. ετυχε γάρ ὡς ἱφην προπομα πρὸς πᾶν φάρμακον ἀνδροφόνον ἀλεξιφάρμακον προπιῶν, ὥστε μὴ τὰ δηλητήρια αὐτὸν βλάψαι. ποματα Aelianus H. A. lib. I. c. 54. προποσιν dixit Alcaeus Anthol. lib. I. c. 59. epigr. 6. et incertus Anthol. lib. II. c. 47. epigr. 33. Juvenalis Sat. XIV. vs. 254.*

— — medicamentum habendum est

Sorberi ante cibum, quod debeat aut pater, aut rex.

Veteres vinum jejunos bibisse patet ex *Alciphronis lib. I. ep. 34. p. 148. ἀλλὰ σπᾶσας τὸν ἐμθινὸν καὶ μεθυθεῖς*, in priinis conditum ex *Fulv. Ursino* notat *Gorinus Observ. in monumenta antiq. p. 59. Recentiores videntur potum medicatum quemvis ita vocasse. Hippocrates Hippiatr. p. 881. προπότισμα ἡπατικόν.*

καταπλάσματα] *Cod. E. καταπτώματα.*

φθειρόντων] Verbo huic praefigit *Cod. E. ὅσα φθαρτικὰ τῶν ζώων, σμδ.*

3.] Delent Codd. A. et C. Cod. D. τριγαρεῖν, τὰ ἰοβόλα πάντα ἐκ τῶ ὕλης.

τάς ὕλας ἐμπρῆσαι πρότερον, ἢ καὶ ποταμὸν παρακείμε-
νον παραγαγεῖν, ἢ ζεσὸν ὕδωρ ταῖς καταδύσεσι καταχέ-
ειν, ἢ ὀξάλμην ταῖς σφικίαις ἢ ἔλαιον ἐπιχέειν· συμφέ-
ρει δὲ καὶ πῦρ ἢ καὶ τὰς σικηνὰς καίειν συνεχῶς. Προ-
φυλακτικὰ δὲ ὑποσρώματα χρησέον, ἀβρότονον, κονύ-
ζαν, δίκταμον, καλαμίνθην, ἀσφόδελον, ἐλελίσφακον,
πευκεδανον, σκόροδιον, πόλιον, σάμψυχον, γλήχωνα,
ὀριγανόν, δάφνην, εὐζωμον, σκόροδον, κυπάρισσον.
Θυμιά-

ἐμπρῆσαι] Exemplo Bellerophontis apud Palaephatum c. 29. p. 63.

καὶ] omissa copula in Cod. A. et C.

παρακείμενον] Non agnoscit Cod. E.

παραγαγεῖν] Codd. A. et C. συναγαγεῖν. Alexander Aphrod. lib. I.
103. Aelianus H. A. lib. I. c. 58.

ζεσόν] Codd. A. et C. ζεσόν. Cod. D.

ταῖς σφικίαις] leg. σφηκίαις. Codd. A. et C. ταῖς δὲ σφηκίαις.
Pessime Cod. E. ταῖς δὲ φυκίαις.

ἢ] Abest a Cod. E.

ἐλαιον] Aristoteles H. A. lib. VIII. c. 27. πάντα δὲ τὰ ἐμπομα
ἀποθνήσκει ἐλαίσμενα. Alexander Aphrod. lib. I. 64. Plinius
lib. XI. c. 53. Plutarchus T. III. p. 1137. Aelianus H. A. lib.
IV. c. 18. Geopon. lib. IV. c. 10. conf. cl. Tully essay sur les
maladies de Dunkerque p. 6.

ἐπιχέειν] Cod. D. ἐπεμβαλόμενον.

πῦρ ἢ] Cod. D. πῦρ ὑπανάπτειν. Leg. πυρὴν vel πυρὰν κατὰ τὰς
σικηνὰς, rogum accendere oportet non procul ab habitaculis vel
tentoriis. conf. Aelianus H. A. lib. VI. c. 41. Eadem libra-
riorum inadvertentia depravatus Antigonius Caryst. Hist. Mir.
c. 177. ὅτως ἰσχυρῶς, ἀπολιθᾷται πᾶν γένος. leg. παγέντος nempe
ὑδατος. Adludit ad hanc rationem fugandi serpentes Io. Chry-
sostomus T. I. p. 89.

προφυλακτικὰ] incipit novum caput in Codd. A. et C. et exara-
tum προσφυλακτικὰ. Cod. E. ante προφυλακτικὰ, inserit: ὅσα
προφυλακτικὰ σμέ.

ὑποσρώματα] Cod. D. ὑποσρώματα.

χρησέον] Cod. E. εἰσιν.

κονύζαν] Cod. E. κόρυθα. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. II. vs.
130. Aristoteles H. A. lib. IV. c. 8. Codd. A. et C. κορίζαν.
Aelianus H. A. lib. I. c. 58. Theophrastus H. Pl. lib. VI. c. 2.

ἀβρότερον] Plinius lib. XXI. c. 21. Geoponici lib. XIII. c. 8.

Moriuntur cum sylvae prius incenduntur, vel cum fluvius adjacens eo derivatur, vel aqua fervens latebris infunditur, vel acetum falsum examinibus vesparum et oleum superaffunditur. Ignem etiam frequenter in domo accendere prodest. Inter ea vero quae substrata praeſervant his utendum. Abrotono nimirum, conyza, dictamno, calamintha, hastula regia, salvia, peucedano, scordio, polio, majorano, pulegio, origano, ruta, lauro, eruca, allio, cupresso. Suffitus vero qui

T 3

prae-

δίκτημον] Codd. A. et C. δίκημον. *Apulejus* de vir. herb. c. 63.

καλαμίνθη] *Nicander Ther.* vs. 60. *Dioscorides* lib. III. c. 43.

Plinius lib. XIX. c. 8. et lib. XX. c. 14. *Aelianus* H. A. lib.

IX. c. 26. *Philes* c. 67. p. 236. Schol. *Aristophanis* in concio-

natr. p. 499. *Florentinus* Geopon. lib. XVIII. c. 2. Codd. A.

et C. καλαμίνθη, σρύχιν. Cod. E. καλαμίνθη, σρύχινος, ασφό-

δέλος.

ασφόμελον] Codd. A. et C. ασφοδέλιν. *Theophrastus* H. Pl. lib. VII. c. 12.

πενκέδαλον] *Nicander Ther.* vs. 76.

Ναί μὴν πενκέδαλονιο βαρυπνός, ἔτε καὶ ὁδμή

Θηρί' ἀποσσεύει τε καὶ ἀντιόωντα διώκει.

Καὶ τὰ μὲν εἰκμή παρὰ θεοῦ καὶ ἀγρυλλεῖ κοίτη.

ita hunc locum ediderunt Io. *Gorraeus* et *Baudinius*, *Aldum* secuti: *Soteris* editio vero καὶ τὰ τῶν, sed male sanus hic locus, cui sic inedeor

Ναί μὴν πενκέδαλονιο — —

Χαίτας τ' εἰκαίη — —

vel χαίταν, *Dorice*.

γλήχωνα] Codd. A. et C. λίγον. forte leg. λύγον. et sic exaratum in Cod. E. delet Cod. D.

σάμψυχον] *Plinius* lib. XXI. c. 22. *Simeon Sethi* p. 121.

πόλιον] *Nicander Ther.* vs. 47. *Plinius* lib. XXI. c. 20. *Isidorus* Orig. lib. XVII. c. 9.

ορίανον] *Aristoteles* H. A. lib. IV. c. 8. *Plinius* lib. X. c. 70.

Aelianus H. A. lib. III. c. 5. lib. VI. c. 12. Cod. E. addit

γλίχωνα.

δάφνην] Codd. A. et C. πήγιον, δάφνην.

σκόροδον] Cod. D. σκόροδον, γλήχων. Codd. A. et C. γλίχων.

κυπάρισσον] Cod. D. κυπάρισσος. Codd. A. et C. καπάρεως.

Θυμιάματα προφυλακτικά, καὶ ὑποκαπνίσματα τὰ δε-
 Θείον. ἄσφαλτον, καζόριον, μελάνθιον, κέρας ἐλάφειον,
 ἢ αἶγειον* κάρδαμον, χαλβάνη, πρόπολις, πευκέδανον,
 ὀποπάνναξ, γαγάτης, δαφνίδες. Ὑποθυμία καὶ κροκο-
 δείλα κόπρον, ἢ ὀπλὰς αἰγῶν, ἢ τρίχας· πόρρωθεν γὰρ
 ἀφίστανται διὰ τῆς τέτων ὀσμῆς. ἄλλο θυμιάμα. Χαλ-
 βάνης, ξέκτος ἡχνεύμονος ὁμῶς τήξας, καὶ θυμία. ἄλλο.
 Χαλβάνης, κάρχενος ῥίζης, κέρας ἐλάφειον, μελαν-
 θίον ἀνὰ δραχμ. δ'. λεάνας ποιεῖ τροχὰς, καὶ θυμία.
 ἄλλο.

Θυμιάματα] In codd. MSS. incipit caput novum. Codd. A. et C.
 συγχρήματα (συγχρίσματα) προφυλακτικά. Cod. D. περὶ θυ-
 μιμάτων προφυλακτικῶν.

Θυμιάματα] addit Cod. D. δὲ. Cod. E. σμς'.

τάδε] omittunt Codd. A. et C.

Θείον] Aristoteles I. c.

ἄσφαλτον] Nicander Ther. vs. 44. Dioscorides lib. I. c. 100. Dio-
 dorus Sic. lib. XIX. p. 394. conf. Christoph. Encelius de re
 metall. lib. III. c. 14. p. 190.

μελάνθιον] Nicander Ther. vs. 43. et ibi Schol. Dioscorides lib. III.
 c. 93. Plinius lib. XX. c. 17. lib. XXXV. c. 35.

ἐλάφειον] Nubem testium, qui idem perhibent, liceret adducere.
 Aristoteles H. A. lib. IV. c. 8. alios praetermitto. Cod. E. ἐλά-
 φος ἢ αἰγὸς

αἶγειον] Sextus Placit. c. 16.

κάρδαμον] Codd. A. et C. κάρδημον. Florentinus Geopon. lib.
 XII. c. 27.

χαλβάνη] Codd. A. et C. χάλβανον. vid. not. ad c. 37. Virgi-
 lius Georg. lib. III. vs. 415. Plinius lib. XII. c. 26.

πρόπολις] carent Codd. A. et C.

ὀποπάνναξ] Cod. E. ὀποπάννακος.

ὀποπάνναξ] Codd. A. et C. ὀποπάννακος.

γαγάτης] Codd. A. et C. γαλαγάτης. Cod. D. λίθος γαγάτης. Pli-
 nius lib. XXXVI. c. 19. Cod. E. γάγατος.

δαφνίδες] Codd. A. et C. πτέριν, Cod. E. πέριν. δαφνίδας. Cod.
 D. πεπερι, δαφνίδες. Cod. E. δαφνίδας, cui addit sequentibus
 jungenda τῆς δὲ φωλεῖς τῶν θηρίων.

praeservant ex sequentibus constant. Sulfure nimirum, asphalto, castorio, melanthio, cornu cervino, vel caprillo. Cardamo item, galbano, propoli, pencedano, opopanace, gagate, lauri baccis. In suffitu adhiberi quoque potest crocodili sterces, vel caprarum ungulae, seu pili. Ab hoc enim odore procul fugantur. Alius suffitus. Galbanum et adeps ichneumonis simul liquefiunt et suffiuntur. Aliud. Galbani, radicis cachryos, cornu cervini, melanthii singulorum drachmae tres, tritae in pastillos rediguntur, et pro suffitu adhibentur. Aliud praeservans. Galbanum et

T 4

sanda-

ὑποθυμία] I. ὑποθυμιά. Codd. MSS. τὰς δὲ φολεὰς τῶν θηρίων, ὑποθυμία.

κα] Delet Cod. E.

κροκοδείλα] Codd. A. et C. κροκοδήλα. Cod. D. κροκοδύλα. Crocodili stercore in fuso utebantur veteres. *Clemens Alex. Paedag. lib. III. c. 5. Horatius Epod. XII. vs. 11.* ubi vid. *Acro p. 274.* fimo crocodili odorem gratum tribuit *Petr. Victorius Var. Lect. lib. XI. c. 4. p. 323.* ex *Plinii lib. XXVIII. c. 8.* *Serapion* eo utebatur contra epilepsiam teste *Caelio Aurel. morb. chron. lib. I. c. 4.* Latuit hoc philosophum doctum *Porphyrum de Abstin. lib. III. 20. p. 265.* junge *Io. Rhodium ad Scribonium Larg. p. 47.*

τρίχας] *Plinius lib. XXVIII. c. 7. et 10. Florentinus Geopon. lib. XVIII. c. 2.*

δομῆς] Codd. A. et C. δολκῆς.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. in Cod. E. ἄλλο deficit et θυμίαμα ponit post χαλβάνης.

θυμίαμα] Codd. A. et C. θυμία.

κέρατος] Codd. A. et C. κέρατον. *Aelianus H. A. lib. II. c. 9.*

μελανθίς] Codd. A. et C. μελάνθη.

δραχμ. δ'.] Codices MSS. δραχμ. α'.

λεάντας] Cod. D. ίχν. τήζας ἀπ. κα] θυμία. Cod. E. τήζας ἀπόθε.

ἄλλο] migrat e Cod. E.

τροχῆς] Codd. A. et C. τροχόν. Cod. E. τροχίσκον.

ἄλλο πελασικὸν· χαλβάνην καὶ σανδαράχην μετὰ βετύρε
καὶ ζέατος αἰγεία θυμία. Συγχρίθω δὲ τὸ σῶμα ἐλαίῳ
κεδρίῳ, ἢ ἀρκευθίνῳ, ἢ ἐλαίῳ ἐν ᾧ ἐμβάλλεται κεκομ-
μένα κονύζα, ἢ πευκέδανον, ἢ μυελὸς ἐλάφειος μετ'
ὄξος. ἄλλο. Χυλὸν ἀγρία πηγάνε συγχρίόμενος ἔχ
ἄπτεται παρὰ θηρία· πᾶν δὲ θηρίον καθολικῶς τὸ ἐκάσθε
ζέαρ ἀλειφόμενον φυγαδεύει.

ΠΡΟΣ

ἄλλο] Delent codd. MSS. et hic novum caput faciunt. Codd. A.
et C. θυμιάματα προσφυλακτικὰ. Cod. D. συγχρίσματα.

πελασικὸν] Delet Cod. E. pro ἀπελασικὸν, vid. *Du Cange Glossar.*
p. 1143. *Alexander Aphrod.* lib. II. probl. 9. ἡ φύσις — ἀπε-
λαύνει τὰς αἰτίας. Voce ἀπελασικὸς usus est *Eriphanius* de
XII. gemmis p. 229. et Schol. *Theocriti* ad Idyll. II. vs. 36.
Plutarchus T. III. p. 1822. τὸ μὲν οἰκῆον εἶσω παρήσι, τὸ δὲ
ἀλλότριον ἀπελαύνει. Ex qua ratione loquendi et scribendi fre-
quenter literae initiales a librariis omiffae fuerunt. Sic apud
nostrum c. 39. μῶμε editum pro ἀμῶμε, et c. 124. ἄμεν pro
ῥάμεν. ἐννάων pro ἀενάων. *Simeon Sethi* p. 130. conf. *Salma-*
fius ad *Spartianum* p. 219. et ad *Capitolinum* p. 98. et Io.
Alberti ad *Glossarium* N. F. p. 23. et p. 236.

θυμία] Cod. E. post hanc vocem addit: συγχρίσματα προσφυλακ-
τικὰ. σμῆ. loco σμζ, ut series numerorum postulabat.

συγχρίθω] leg. cum codd. A. et C. συγχρίεθω.

σῶμα] addunt codd. A. et C. λιπαρώτερα. Cod. D. τὰ λιπαρά-
τερα. Cod. E. λιπαρά.

κεδρίῳ] *Virgilius Georg.* lib. III. vs. 414. *Sotia Geopon.* lib. V.
cap. 9.

ἀρκευθίνῳ] *Plinius* lib. XXIV. c. 8. *Martinius Etymol.* p. 81.

ἐλαίῳ] Codd. A. et C. ἐλαιον.

κεκομμένα] Codd. A. et C. κεκομμένη ac sic quoque Cod. D.
quod nostro restituendum.

κονύζα] Codd. A. et C. κορίζα. Cod. E. κόρυζα.

μυελὸς] *Sextus Placit.* c. 1.

ἄλλο] ignorant codd. MSS.

sandaracam cum butyro et fero caprillo suffumigato.
Corpus vero oblinatur oleo cedrino, vel e baccis juniperi, vel oleo, in quod sequentia contusa sint injecta, conyza nimirum, peucedanum, vel medulla cervi cum aceto. Aliud. Si quis succo rutae sylvestris se illinat a nullo fero animali tangitur. Ad omne vero genus ferarum generatim fugandum cujuslibet piguedo illita facit.

T 5

AD

χυλόν] Cod. D. χυλόν δέ. Cod. E. χυλός.

πηγάνη] *Aristoteles* H. A. lib. IX. c. 6. ἐπεδίει τὸ πηγάνον, πολλοὶ γὰρ ἡ ὁσμὴ τοῖς ὄφεσιν. *Dioscorides* lib. III. c. 52. *Plinius* lib. XX. c. 13. *Athenaeus* lib. III. c. 8. p. 85. *Aelianus* H. A. lib. IV. c. 14. *Simeon Sethi* p. 118. *Antigonus Caryst.* c. 41. et c. 131. *Florentinus Geopon.* lib. XII. c. 25. *Isidorus Orig.* lib. XVII. c. 11. *Schola Salernitana* c. 13.

σχ] Cod. D. εἰ βλαβήσεται ἐπὶ τινος τῶν θηρίων. Videtur Scholion, quo exponitur verbum ἀπτεται, nisi legerit βλάπτεται.

ἀπτεται] infestatur: *Alexander Aphrod.* lib. II. probl. 41. τὰ μὲν σχ ἀπτεται τῷ δερμάτι. *Actuarius* de spir. animal. lib. II. p. 110. et p. 125. ἀπτεται τῆς κεφαλῆς caput infestare dixit. conf. *G. Raphaelius* et *Iac. Elsnerus* ad 1 Ioann. V. 18.

παρά] Cod. E. περὶ ἀγρίῃς.

πάν] Cod. D. πρὸς δὲ πάν. Cod. πρὸς πάν, sine δέ.

θήριον] Minus bene vertit interpres vid. L. *Bos Exercit. Philolog.* c. 12. p. 62. et *G. Onthovius* judic. Iehov. p. 96. quo sensu etiam usus est hac voce beatus *Chrysostomus* in Psalmi. IV. p. 538.

ἐκείνη] De adipe elephantis hoc perhibet *Aelianus* H. A. lib. I. c. 37. et lib. X. c. 12. de Leonis *Sextus Placit.* c. 8. et *Anatolius* apud *Fabricium Biblioth. Gr. T. III.* p. 299.

εἶτα] omisum in Codd. A. et C.

φυγαδεύει] Auctiores hic codices MSS. Codd. A. et C. addunt: ἀπὸ τῆς ὁσμῆς τῷ συγγενὲς εἴατος ὁσφραϊνόμενος. Cod. D. re-
cte ὁσφραϊνόμενος. ac sic Cod. E.

ΠΡΟΣ ΔΗΓΜΑΤΑ ΕΡΠΕΤΩΝ.

Κ Ε Φ. Σ Ζ Β'.

Τὰς δὲ κροθέντας τέφρα μετ' ὅξος καταχρισμένη
ὠφελῇ, μάλισα δὲ τῇ ἐκ συκίνων ξύλων, ἢ δαφνίνων
ἢ ἀμπελίνων. Χρησέον δὲ καὶ σικύαις, καὶ ἀνεπτυγμένων
ζώων παραθέσεις ἐριφίων, ἢ δελφάκων, ἢ ἀρνίων, ἢ
ὀρνίθων ἀνεσχισμένων θερμῶν.

ΚΑΤΑ-

Cap. CCLXII.

πρὸς δῆγματα] Codd. A. et C. πρὸς διάρρυγμα. Cod. E. post
ἐρπετῶν addidit librarius: πρόσσεχε ὧδε, εἰ βάλῃ. Margini ad-
scripsit μά'. contra ac series numerorum postulat. In indice
tamen capitum huic MS. praeposito, habetur σμθ'. Haec. cl.
CORES.

κροθέντας] Poëta de virib. herb. c. 9. vs. 121. apud Fabricium
Biblioth. Gr. T. II. p. 650.

Φλεγμαίνοντα πάθη πάσα καὶ κρόσματα πληγῶν.

ubi vocem κρόσματα frustra sollicitat Rentorius quem huic
poëmati illustrando imparem fuisse observavit Gisb. Cuperus
Epistola ad Io. Alb. Fabricium 109. in Sylloge Nov. Epistol.
lib. III. p. 463. Schol. Nicandri ad Ther. vs. 18. εἰ δὲ τυχή-
σας ἀντὶ τῆς ἐπέτυχε κρόσας. Io. Malolas Chronogr. lib. IX.
p. 284. ἡ τις Κλεοπάτρα ἀπεχρήσατο ἐαυτῇ ἀπὸ ἀσπίδος κρο-
θῆσκα, ἐτελεύτα.

καταχρισμένη] Codd. A. et C. καταχρισμένης et delent ὠφελῇ,
rectius Cod. D. καταχρισμένη ὀνίνησι. Delet Cod. E. κατα-
χρισμένη.

μάλισα] Codd. A. et C. μάλλισα.

τῇ ἐκ] Cod. E. ἢ ἐκ.

AD REPTILIVM MORSVS.

C A P. CCLXII.

Eos vero qui morfi sunt cinis cum aceto illitus juvat, praecipue ficulneus, vel ex lauri foliis vel vitis. Cucurbitulis praeterea utendum et animantia per medium discerpta imponenda, ut haeduli, porcelli, agni, gallinae dissectae calidae.

CATA-

συκίνων] Codd. A. et C. σικύων. Cod. D. συκηίνων.

ἀμπελίνων] *Plinius* lib. XXIII. prooem. *Florentinus* Geopon. lib. IV. c. 8.

σικύαις] Cod. D. σικύας. Codd. A. et C. σίκυεις. *Nicander* Ther. vs. 921.

καί] Delet Cod. E.

ἀναπτυσμένων] Codd. A. et C. ἀνεπτυσμένων. Cod. D. ἀνεσυγμένων.

παράθεσις] Codd. A. et C. περιθεῖς. leg. παράθεσιν. Cod. E. παράθεσις.

ἐριφίων] Codd. A. et C. ἐριφίων. Cod. D. ἐριφείων. *Simeon Sethi* de Aliment. p. 27. οἱ γὰρ τὰς ἐξ μηνῶς ὑπερβαίνοντες, ὅ δὲ κυρίως ἐριφοὶ ἂν ῥηθῶεν, ἀλλ' αἰγες.

δελφαιῶν] Cod. D. δελφαίων.

ὀρνίθων] *P. Nigidius* ac animalib. lib. II. apud *A. Gellium* N. A. lib. VII. c. 9. *Serpens si momorderit*, gallina diligitur et op-
ponitur.

θερμῶν] Cod. D. ἐπιζέοντων. l. ἐτι ζέοντων. conf. *Philostratus* V. A. lib. VI. c. 24. p. 265.

ΚΑΤΑΠΛΑΣΜΑΤΑ

κατὰ τὰς πληγὰς ἐπιτιθέμενα.

Κ Ε Φ. Σ Ζ Γ'.

Καταπλάσμασι δὲ ἀμικτοῖς χρησέον σκόροδα λεῖα·
ἐπιτίθει, ἢ κρόμμυα, ἢ πράσσα μετὰ ἁλῶν καὶ ὄξος,
ἢ πήγανον καὶ καλαμίνθην καταπλασσόμενα, ἢ σκόροδα
μετ' ἁλῶν, καὶ σπύραθεν αἰγός, ἢ ἄσβεσον ὁμοίως, ἢ
καρδάμων. Ἄκρως δὲ ποιῆι πρὸς πάντα ἢ ἄσβετος
μετ' ἐλαίου ἐπιτιθεμένη, καὶ ἡ θηριακὴ ἐπαλειφομένη.
Δίδε δὲ ἐοθίην νίτρον σὺν μέλιτι καὶ τροφὰς δριμυτέρας.

ΠΕΡΙ

Cap. CCLXIII. Cod. E. μδ' et in indice σν'.

καταπλάσματα] Cod. D. περὶ καταπλασμάτων. Codd. A. et C.
καταπλάσματα ἐπιτιθέμενα κατὰ τὰς πληγὰς.

καταπλάσμασι] Codd. A. et C. κατάπλασμα χρησέον ἀμικτικοῖς.
Rectius Cod. D. καταπλασέον δὲ τὰς πληγεῖτας τόπους ἀμικ-
τικοῖς καταπλάσμασι. Cod. E. ἀμικτικοῖς.

σκόροδα] Cod. D. σκόρδα. Codd. A. et C. σκόρδοις. De hisce
vid. Plinius lib. XX. c. 5 et 6. Sotio Geopon. lib. XII. c. 29.
et 30.

λεῖα] Codd. A. et C. λυοῖς. Cod. D. λεῖα ἐπιτεθῶν.

κρόμμυα] Cod. D. κρόμυα. Codd. A. et C. κρομύοις.

πράσσα] Codd. MSS. πράσα.

ἁλῶν] Codd. A. et C. ἄλας.

καὶ] Cod. D. ἢ ὄξος. Codd. A. et C. ὄξος.

πήγανον] Codd. A. et C. πηγάνον.

καταπλασσόμενα] Cod. D. καταπλάττων. Codd. A. et C. πλασ-
σόμενοι.

σκόροδα] Cod. D. σκόρδα.

CATAPLASMATA

ICTIBVS APPLICANDA.

CAP. CCLXIII.

Cataplasmatibus etiam impermixtis utendum, ut sunt allia trita, vel cepae, vel porri cum sale et aceto et ruta, et calamintho vel allia cum sale, vel finius caprillus, vel calx viva eodem modo, vel cardamomum. Ad omnes vero ictus summe facit calx viva cum oleo et melle imposita, et theriaca illita. Pro cibo vero nitrum cum melle, et quaecunque sunt acriora offerri debent.

DE

ἐπιτίθαι] Cod. E. ἐπιτίθαις.

μεθ'] Cod. D. μετὰ ἁλῶν. Codd. A. et C. μεθ' ἁλας.

καὶ σπύραθρον] Codd. A. et C. σπύρεθρον. Cod. D. ἡ σπυράνθος.

ἄσβεστον] Codd. A. et C. ἀσβέστω. Cod. D. ἄσβεστος.

ἁμικτοῖς] Recte Cod. D. ἀμυκτικοῖς: quamvis et lectio vulgata tueri se posset, cum medicamenta quae recenset auctor, sint simplicia, quae aliis non permixta adhibentur, qualia apud nostrum plurima, quae rusticos auctores habent vel pastores, conf. c. 36. Tale cataplasma illud apud *Longum* Pastoral. lib. I. p. 16. iunge nostri c. 2 et 110. Sed noster talia medicamenta vocat simplicia, ἁπλᾶ, ut c. 45. et 271. vel αὐτὰ, sola.

πρὸς πάντα] Refer ad δῆγματα capitis praecedentis. Ejusmodi transgressionis exempla ex *Herodoto* adnotavit *Raphelius* ad ep. ad Ephes. c. XI. 1. p. 468. conf. *Alciphron*. lib. III. ep. 32. p. 345. et ibi *Berglerus*.

ἐλαίῳ] Cod. D. μετὰ ἐλαίῳ καὶ μέλιτος. Codd. A. et C. μετ' ἐλαίῳ καὶ μέλιτι τιθέμενον. *Plinius* lib. XXIV. c. 1. Oleum solum calci miscetur quandoque utrumque aquas odit.

νίτρον] Codd. MSS. Vind. καὶ νίτρον. conf. quae ad c. 104. notavi, Cod. E. λίτρον.

ΠΕΡΙ ΣΦΗΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΛΙΣΣΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΖΔ'.

Τὰς ἀπὸ μελισσῶν πληγέντας, πηλῶ ἢ βολβίτῳ
βοὸς μετ' ὀξύκράτε καταχριόμενα, ἢ μαλάχης φύλλα
ὁμοίως λεία σὺν ὀξύκράτῳ κατάπλασσε· ἢ συκῆς ὀπὸν,
ἢ συκαμίνε φύλλοις, καὶ πυρίαι δι' ἄλμης, ἢ θαλάσσης.
μελίσσα δὲ ἢ βοτάνη λεικμένη σὺν ἐλαίῳ, καὶ καταχριο-
μένη, εἰς πρὸς αὐτὸν εἰσελεύσονται.

ΠΕΡΙ

Cap. CCLXIV. Cod. E. μγ'. at in indice σνα'.

σφηκῶν] Codd. A. et C. σφυκῶν. De vespis, *Quintus Calaber*. lib. VIII. vs. 42.

— ἐελδόμεναι χρέα θῆναι
Ἀνδρομέον.

ἀπὸ] Leg. ὑπὸ, quod agnoscit Cod. D. *Dioscorides* lib. IX. c. 2. *Paulus* lib. V. c. 5. *Didymus* Geopon. lib. XV. c. 5.

μελισσῶν] addunt codices MSS. ἢ σφηκῶν. Codd. A. et C. σφυκῶν.

πληγέντες] *Achilles Tat.* lib. II. c. 77. εἰς πληγὰς σφηκῶν καὶ μελιττῶν.

πηλῶ] Cod. D. πηλὰ ἢ βόλβιτα.

καταχριόμενα] ita Cod. D. Codd. A. et C. non agnoscunt illa quae post πληγέντας leguntur; sed locus corruptus: emendo καταχρίε μὲν πρῶτον. *Dorville* ad *Chariton*. p. 250. α'. in primis hac significatione occurrit in inscriptionibus, ut apud *Wheleynum* *Itinerar.* T. I. p. 302. conf. p. 342.

ἢ] Deest in Codd. A. et C. *Plinius* lib. XXI. c. 13. *Paulus* lib. V. c. 1. *Simeon Sethi* p. 68. *Damogeron* Geopon. lib. XII. c. 12. conf. lib. XV. p. 407. *Petr. de Apono* de cur. divers. venenor. c. 63. *Theod. Priscianus* lib. I. c. 24. p. 96. ed. cl. *Bernhold*.

κατάπλασσε] Codd. A. et C. κατάπλασον. Addunt codices: σφραγίζοντας δὲ (Cod. D. δὲ καὶ) σιδῆρα, διὰ τὸ μὴ αὐξάνειν τὴν κεφαλὴν. Cod. E. σφραγίζονται δὲ σιδῆρα. ἢ κατακρίνθης. Apud recentiores σφραγίζαν est comprimere vel annulum imprimere, ut *Seneca* *Epist.* VIII. p. 18. aut signare apud *Statium* *Theb.*

DE VESPIS ET APIBVS.

C A P. CCLXIV.

Adversus apum, seu vesparum ictus lutum et bubulus fimus ex posca illita faciunt, vel malvae folia eodem modo trita ex posca ad cataplasmatismum modum adhibita. Vel lac ficulneum, vel mori folia, vel muriae, vel aquae marinae fots. Melissa vero herba cum oleo trita et illita, accessu prohibent.

DE

Thebaid. lib. III. vs. 129. et lib. IV. vs. 213. vid. *Diophanes* Geopon. lib. XIII. c. 9. *σιδήρεω* vero annulo ferreo, nam fiebant quoque annuli e ferro, ut docet *Kirchmannus* de annulis c. 3. p. 10. et 10. *Rhodium* ad *Scribonium* Larg. p. 224. ut etiam figilla, quale est quod dat *Sponius* Miscell. Erud. Antiq. Sect. IX. p. 297. conf. tamen *Du Cange* Glossar. hac voce. et *Olearius* ad *Philostрати* Heroic. p. 673. *Philippus* Anthol. lib. III. c. 2. epigr. 3.

ψάμμος περόντος ἰώτων ἔκ ἐσφράγισεν.

Nonnus Dionysiac. lib. III. p. 90. vs. 33.

σύκης] *Plinius* lib. XXIII. c. 7.

ὁπὸν] Codd. A. et C. ὁπτῶν. Cod. D. ὁπῶ.

συκαμίνα] Codd. A. et C. συκαμίνοις φύλλα, addendum apud nostrum σὺν.

ἢ θαλάσσης] glossema est. ἢ est ἡγαν.

μελίσσα] Codd. Vind. μελισσία. Cod. E. μελισσεία. Nominativus pro genitivo absoluto, vid. not. ad c. 123. *Plinius* lib. XXI. c. 20. *Geopon.* lib. XV. c. 5. conf. *Conr. Gesnerus* ad *Μοσχίον* p. 56. post κατὰ χρομένη subaudiendum εἰς τὴν θύραν, ut cap. seq. *Ovidius* Fast. lib. VI. vs. 129.

Sic fatus, spinam, qua tristes pellere posset

A foribus noxas (haec erat alba) dedit.

ὃ πρὸς] Cod. D. διώκει τὰς τε σφῆκας καὶ τὰς μελίσσας· ὃ γὰρ προσεγγίσαι τῷ ἀλειψαμένῳ.

αὐτὸν] Cod. E. τὸν χρομένην. glossema.

εἰσελεύσονται] Codd. A. et C. εἰσελεύσεται.

ΠΕΡΙ ΚΩΝΩΠΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΖΕ'.

Κώνωποι ἀποθνήσκουσι κεδρίων πρίσματα μετὰ χαλκάνθη υποθυμιώμενα· ἐὰν δὲ μελάνθιον ζέσας σὺν ἐλαίῳ προσμίξας χάλκανθον συγχρίσει. ἄλλο. ἀψινθίῳ, χάλκάνθη σὺν ἐλαίῳ, ἢ ἐλαιον ῥεφανίνον σὺν ἀψινθίῳ ἐπιχρίει. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πρὸς τὸ διώξαι κώνωπας γράφει. Κυπαρίσσε σφαίρια θυμιά, ἢ χάλκανθον καὶ μελάνθιον

Cap. CCLXV.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ κωνώπων. Cod. D. κωνωπῶν. *Aelianus* H. A. lib. XIV. c. 22.

κώνωποι] Codd. MSS. κώνωπε. Noster c. 72. κωνώπια maluit dicere, ubi vid. quae notavi, ac adde illis jocum Angeli *Politi* *tiani* Epist. lib. XII. ep. 8. p. 466.

πρίσματα] Codd. MSS. πρισμάτων — υποθυμιωμένων, quod vulgata lectione omnino praestat. *Polyaenus* lib. VI. c. 17. p. 581. πῶμα πλήρες πρισμάτων ἐπιθέντες. conf. vetus Scholiasta ad *Juvenalis* Sat. XIV. vs. 67. Libris olim adfricabatur oleum cedrinum ne tineis cederent in escam. *Martialis* lib. III. epigr. 2.

ἐὰν δὲ] Forte ἐάν τε.

μελάνθιον] Codd. Vind. μελάνθη.

προσμίξας] Codd. A. et C. προσμήξας. Cod. D. προσμιξας.

ἀποθνήσκουσι] Male interpretes interficiunt, verto culices brevi morientur si etc. vide de hac significatione hujus verbi, elegantem ac doctam observationem Ier. *Marklandi* ad *Maximi* Tyr. Dissert. XXIV. p. 698. quam clare exponit *Synesius* Ep. 79. p. 51. οἱ δὲ ἀπ' ἐδεμιάς φαινομένης αἰτίας ἀποθνήσκουσι καὶ γὰρ εἰ μηδέπω τεθνήκασι, ἀλλ' αὐτίκα τεθνήξοντα. conf. Ep. 114. p. 72. *Achilles* Tat. lib. I. p. 59. τὸ δὲ σῶμα ἀποθνήσκον πάλιν ἀνεζωπύρησε. conf. lib. II. p. 137. *Aelianus* H. A. lib. III. c. 31. σπᾶται τε καὶ ἀποθνήσκου. conf. lib. XVII. c. 37.

συγχρίσει] leg. συγχρίσει. ut habet Cod. E. conf. not. ad c. 17 et 256. Codd. A. et C. χρίσει. Cod. D. χρήσει. addunt Codd. A. et C. ὃ προσεγγίσκει μυῖαι ἢ κώνωπαί, de qua voce consul. Iam. *Rutgerius* Var. Lect. lib. III. c. 9. Cod. D. ὃ προσεγγίσκει σε κώνωπε. ἀλλ' ἔτε μυῖαι, ἄλλως. Cod. E. ὃ προσεγγίσκει μυῖαι ἢ κώνωπε.

ἄλλο] Delet Cod. E.

DE CULICIBVS.

CAP. CCLXV.

Culices interficiunt cedri ramenta cum atramento
 futorio pro suffitu applicata. Vel si melanthium in
 oleo efferbuerit, et atramentum futorium admixtum
 fuerit, conferet. Aliud. Absinthium, atramentum
 futorium cum oleo, vel oleum raphaninum cum ab-
 sinthio inungito. Appollonius vero ad culices fugan-
 dos hoc scribit. Cupressi pilulas, vel atramentum fu-
 torium

χαλκάνθη] Cod. E. χαλκάνθη.

ἐλαία] addunt Codd. A. et C. σύγχει. Cod. D. ἀψίνθιον, χαλ-
 κανθον συν ἐλαίᾳ ἐψήσας συγχει. Cod. E. ἐλαία ἐψήσας συγ-
 χρίσ. De olei virtute aduersus morsus culicum Epiphanius
 adv. haereses p. 295. πανταχόθεν, τῶν ἀποκροσάμενος τῶ
 κώνωπος τότε τὰ δῆγματα δι' ἐλαίᾳ, τῆς τῶ θεῷ φιλανθρωπίας.

ἢ ἐλαιον] Exulant haec ex Codd. A. et C.

ἐφαίνον] Cod. E. ἐφαίνον.

ἐπιχρίσ] ignorat Cod. D. leg. ἐπίχρει, ut exaratum in Cod. E.

ὁ δὲ] delent δὲ Codd. A. et C.

Ἀπολλώνιος] Citienſis, vid. Strabo lib. XIV. p. 1001. Tyaneī
 solertiam magicam in abigendis culicibus celebrat Io. Malelas
 Chronogr. lib. XI. p. 343.

γράφει] id est praescribit vid. c. 66.

κυπαρίσσει] Codd. A. et C. κυπαρίσσει σφαῖρα.

θυμία] Codd. A. et C. θυμῶν. addit Cod. E. ἢ κύμινον θυμῶ-
 μενον, ἢ σπόγγος (σπόγγος) ἐξ ὅζου ἐν γωνίᾳ κρεμασθείς.

μελάνθιον] Codd. A. et C. μελάνθη. Medicos praeferre plantas,
 et olera quae sponte in arvis crescunt prae illis, quae in hortis
 culturam experiuntur, innuit locus Aretaei cur. morb. chron.
 lib. I. c. 4. p. 122. D. quem ita refingo: ἢ δὲ μὴ, κηπευτοῖ-
 σι. Καὶ αἰῶνα. In qua sententia etiam est Apollonius Tyan.
 apud Philostratum V. A. lib. I. c. 25. p. 27. Pindarus Olymp.
 Od. IX. p. 35. τὸ δὲ φυῶν, κράτιστον ἀπαν. conf. Rufus Ephes.
 de renum affect. c. 7. p. 6.

λάνθιον ἄγριον θυμία, ἢ κύμινον καὶ βόλβιτον· ἢ θριξί-
πικρα διαταθείσα εἰς τὴν θύραν ἐκδιώκει αὐτάς, ἢ χαλβά-
νην καὶ κύμινον θυμιώμενον, ἢ σπόγγος ἐξ ὄξους ἐν γωνίᾳ
κρεκαυμένος.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΠΟΛΕΣΑΙ
μυῖας.

ΚΕΦ. ΣΞ΄.

Γάλα ... ἀρσενικὸν μυῖας ἀναρῇ, ἢ ἐλλέβορος μετὰ
γάλακτος, ἢ γλύκεως, ἢ ὀρίγανον σὺν ἐλαίῳ θυμιώμε-
νον. Διώκει δὲ αὐτάς ἢ χάλικανθος ὁμοίως, ἢ κόριον
σὺν γάλακτι ἄλειφε τὰς τοίχας καὶ φευξάνται.

ΠΡΟΣ

κύμινον] Codd. A. et C. κήμινον. Simeon Sethi p. 57.

βόλβιτον] Codd. A. et C. βόλβοτον.

θριξίπικρα] leg. ut habent codd. MSS. θριξίπικρα. ἢ hic pro καὶ.
conf. c. 125. Demetrius Geopon. lib. XIII. c. 11. p. 370.

θύραν] Notant Glossae Leid. et Voss. MSS. ad Juvenalis Sat. VI.
vs. 215. in januis enim barbitondium fiebat.

διαταθείσα] Codd. A. et C. διατηθεῖσα.

χαλβάνην] Plinius lib. XIX. c. 9.

ὄξους] Plinius lib. X. c. 70. Culices acida petunt: ad dulcia non ad-
volunt, ex Aristotele H. A. lib. IV. c. 8. et lib. V. c. 19.

αὐτάς] Codd. D. et E. αὐτὰς. Achilles Tat. lib. II. p. 111. et 115.
confirmat lectionem horum codicum.

γωνία] Codd. A. et C. γωνία. Desunt, quippe quae superius
transposita sint, et quidem emendatiora. CORN.

κρεκαυμένος] Leg. κρεμάμενος. vid. Democritus l. c. ac sic quoque
Codd. A. et C. Cod. D. κρεκώμενος.

Cap. CCLXVI. Cod. E. μέ. et in indice σνγ΄.

ἀπολέσαι] Tabula capitem cod. D. ἀπελάσαι. et cod. E. Cod. E.
τὰς μυῖας.

Γάλα] Plura dat Bergtius lib. XIII. p. 371. Rustici nostrates
lac, piper et parum sacchari miscent ad muscas necandas.

ἀρσενικόν] Codd. A. et C. ἀρσενίχη. Cod. D. ἀρσενίκην.

torium vel melanthium sylvestre, vel cuminum vel
finum bubulum, vel pilis ad januam expansa. Ipsos
persequitur, vel galbanum vel cuminum in suffitu,
vel spongia ex aceto in trivio combusta.

AD EXTINGVENDAS

MVSCAS.

C A P. CCLXVI.

Lac et auripigmentum muscas extinguit, vel ve-
ratrum cum lacte, vel sapa, vel origanum cum oleo
pro suffitu adhibitum. Profligantur eodem modo atra-
mento futorio, vel cum parietes coriandro cum lacte
illinuntur.

V 2

AD

γλύκεως] Codd. A. et C. γλύκεον. Cod. D. γλύκεος. *Bergtius* l. c.
ἐψήμακτος.

ὀρίγανον] Codd. A. et C. ὀριγάνης.

ἐλαία] *Bergtius* l. c. ὀρίγανον λειώσας, ubi excidit σὺν ἐλαίᾳ vel
pro λειώσας leg. σὺν ἐλαίᾳ.

θυμιάμενον] Codd. A. et C. θυμιάμενον.

ἡ χαλκάνθος] Cod. D. ἡ χαλκάνθον. Cod. E. διώκει αὐτὰς ἡ χάλ-
κανθος. *Bergtius* l. c. *Democritus* apud *Fabritium* Biblioth. Gr.
T. III. p. 337.

τείχεσ.] Codd. A. et C. τείχεσ. Cur parietes inungi vult, ratio
est quod parietibus adhaerent muscae et cimices, vid. *Petro-
nius* c. 98. et quod juxta eos lectos collocabant, ut notavit *Salma-
sius* ad *Spartianum* p. 233. adde *Aelianum* H. A. lib. VI. c. 23.
Solebant veteres parietibus includere residua a coena et vesti-
menta, aliaque περιττὰ ut testatur Io. *Chrysostomus* in *Genesin*
Serm. 35. *Opp.* T. I. p. 290. ed *Etoneus*. Veteres lectos iuxta
parietes habuisse, docet infortunium *Anatolii* apud *Agathiam*
Hist. lib. V p. 141. et aegroti vel ob alias rationes in lecto
cubantes, faciem versus parietem convertabant, ut *Polycrates*
apud *Herodotum* lib. III. p. 258. De *Phaenarete* *Plutarchus*
Pyrrho p. 705. αὐτὴ δὲ ἀπετραμμένη πρὸς τοῖχον ἐπὶ κλίνης τι-
νὸς, ἐδόκει καθεύδειν. conf. cl. *Gruenerus* ad *Anonymum* de V.
S. p. 13. *Petronius* c. 94.

φεύζοντα] Codices MSS. φεύζοντα. addit Cod. D. ἄλλως. Γράψον
Ἐξηφῆρε. καὶ θυμιάσον τὸ πιττόκιον χαλβάνιν, καὶ δύνοντος
τῷ

τῇ ἡλίσ, δῆσον αὐτὸ εἰς τὴν δεξιὰν θύραν καὶ τὰς χαρακτῆρας
τέσδε.

⌘ ⌘ 3 C 3 Z 3

character in medio positus C in artibus magicis usitatus fuisse videtur, vid. *Nicetas* chroniat. Annal. p. 369. Primus vero character *Alpha* sive *Aleph* notat in Alphabeto fabuloso *Salomonis*, quod recudi fecit Io. Alb. *Fabricius* in Codice pseud-epigrapho vet. Testam. p. 1017. Non absimilem quoque cer- nere est in nummo *Antiochi* quem ex numismatotheca *Wildii* dedit ad *Luciani* Dial. mortuor. p. 79. summus *Hemsterhusius*, quem vide. conf. *Georg. Longus* de annis c. 6. p. 52. Posset quis etiam suspicari primum characterem literam Graecam χ re- ferre, sed plura de his disquirere supervacaneum duco: placet enim sententia *Scaligeri* apud *Seldenum* de Diis Syris Syntagm. I. c. 2. p. 117. Ea nemo intelligit nisi qui facienda curavit, et frustra illis interpretandis opera datur. Quot enim verisimilia dici possunt, quorum nullus mentem eorum aperuit? aut de his adfirmare licet, quod de numismate Punico tradit *Aeschines* Dialog. III. p. 78. Occurrunt autem hic characteres septem, quem numerum adfectasse videntur magicis rebus intenti: simi- le exemplum excitavit *Steph. Morinus* de Oracul. dissert. VIII. p. 428. δεξιὰν vero θύραν indicat, quod aedes maiores apud veteres pluribus januis instructae essent, ut patet ex *Plutarcho* T. I. p. 172. quin et cubicula, ut docet idem *Caesare* p. 1353. Adde *Simonidae* epigramma Anthol. lib. IV. c. 23. epigr. 15. et *Gisb. Cuperus* epist. ad *Almeideum* in Syllog. Nova Epi- stolar. Norimberg. Vol. I. lib. II. p. 191. Constabant autem januae veterum e duabus valvis, ut patet luculenter ex *Helio- dori* lib. V. p. 206. unde δεξιὰν θύραν valvam dextram puto innuere. Neque enim puto hic innui illas valvas de quibus agit *Foësius* Oecon. Hippocr. p. 102. Agnosceat hoc additamen- tum quoque Codex *Coislinianus*: γράψοι ἐξὶ φόρε, καὶ θυμιά- σον τὸ πιττάκιον χαλσάνη — τὰς χαρακτῆρας, reliqua omittit. Nob. et Erud. d'Ausse de *Villoison* emendat in literis ad me datis πιττάκιον et locum ita vertit: c'est à dire, liez le billet et ces caractères ἐξὶ φόρε. je crois qu'il faut lire, ἐξὶ φόρε, et que ces mots sont latins exi foras. On trouve dans les auteurs de ce genre plusieurs mots étrangers, qui ont été estropiés par les copistes. Ast consideranti mihi ibi plus muscarum inveniri ubi caletur maxime, subiit animum cogitare hanc vocem ex ori- entalinum fontibus illustrandam esse. Suspicionem meam com- municavi cum viro plurimum reverendo ac celeberrimo *Ever- hardo Scheidio*, qui eam non modo probavit, sed pro summa sua humanitate talia largitus est, quae lucem insignem adfe- runt, ac quae hic addere aequum judicavi, ne viros doctos eo- rum lectione defraudarem. „De barbaro isto, aut Magico po- „tius, ἐξὶ φόρε, sive quod in codice *Vindobonensi* legitur ἐξ η- „φόρε quaeris, an forte orientalem formam prae se ferat? „Equidem in eandem mentem me ferri haud diffiteor; idque „potissimum verisimile mihi visum fuit, quia sequatur καὶ χα- „ρακτῆ-

ῥακτῆρας τῶδε Χ. Scribam quod levi conjectura fortasse
 „adsecutus fuerim: Tu, si minus recte, condonabis negotiis
 „meis, quibus hodie distineor. Compendiosius scriptum ἐξή-
 „Φόρε per ζ, si resolvamus in ἐκσηφόρε vel potius in duas voces,
 „qua forma in codice Coisliliano haberi scribis ἐκση φόρε. inde
 „enasci possent haec, sive Hebraica sive potius Punica, אֶקְשָׁה פִּוְרָה
 „ἐκση φόρε. Posterior vox φόρε פִּוְרָה secundum leges gram-
 „maticas foret participium praesens activi sive neutri in I spe-
 „cie conjugationis verbi פָּרָה foecundus fuit, proprie erupit,
 „hinc prolem edidit copiosorem. Qua lege enim אֶקְשָׁה est גִּלְיָה,
 „eadem in participio verbi פָּרָה esset פִּוְרָה, hac ipsa forma
 „obvium Deuter. XXIX, 18. ubi Graeci LXX reddiderunt
 „פָּרָה שָׁרָשׁ רִיזָא אֲרָו ΦΥΟΙΣΑ. Itaque illud ipsum Φύσας
 „פִּוְרָה φόρε possit esse epitheton muscae, foecundae admodum
 „et μυιάων ἀδινάων ἐθνεα πολλὰ ex se fundentis. Ubi in trans-
 „cursu observari meretur verbum פָּרָה non de hominum tan-
 „tummodo foecunditate, sed etiam de illa volucrum etc. adhi-
 „beri: ut patet ex Gen. VIII. 17.

„Alterum אֶקְשָׁה seu אֶקְשָׁה, ἐκση foret in secunda per-
 „sona (ut loquimur) imperativi ejusdem speciei I ducta a ver-

„bo קָשָׁה, Arabice قَسِي, durus fuit vel et induravit. Durus
 „evasit Orientalibus dicitur eximie pro sterilis evasit, ita ut no-
 „vam prolem non possit fundere. Iobus sterilitatem summam
 „nocti isti imprecans, quae se genuisset cap. III, 7. Nox ista
 „silice durior fiat! Ne oriatur in ista cantus (de nato fi-
 „lio!) Iesaias etiam de ecclesia liberis orbata, neque novis huc
 „usque ancta filiis, cap. XLIX, 21. Quis illos mihi procreavit?
 „Ego enim orbata fueram et dura, reddita: Illos vero
 „quis mihi aluit etc. Iam vero hoc ipsum ἐκση אֶקְשָׁה in
 „imperativo Arabice dicitur pro indurator, i. e. sterilis si, talis
 „evade ut novam prolem non possis fundere. Hebraei dicerent
 „אֶקְשָׁה קָשָׁה, indurator, durus fito, ad normam verbi גִּלְיָה,
 „at Syri, Poenici et. videntur dixisse אֶקְשָׁה ἐκση, adscita vo-
 „cali א five ε, ante duas duriores consonantes, ab initio posi-
 „tas; ut pronuntiatio fiat mollior. Ita certe in hac ipsa verbi
 „forma pro קָשָׁה seu קָשָׁה faciunt Arabes, أَقْسَى ekṣi ʾakṣi (quae

„forma faveat scriptioni codicis Coisl. in i terminantis τὸ ἐξί)
 „et Galli quotidie e istud subsidarium ante duas consonantes
 „adsciscunt in estomae, pro stomae; espace pro space, escole,
 „ecole, pro scole et similibus, estoc pro stoc etc. Verbo ut fi-
 „niam mea quidem ex sententia Theophanis istud ἐξή φόρε vel
 „ἐξή φόρε (utrumque enim ex dialecto idem est, ἐξή et ἐξί, ut
 „et i Graece quoque permutatur, pro varia dialecto) si qui-

ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΩΞΑΙ
ΨΥΛΛΑΣ.

Κ Ε Φ. Σ Ε Ζ'.

Ἀψινθία καὶ σικύα ἀγρία θαλαττίῳ ὕδατι βρέξας.
ῥάινε τὴν οἰκίαν ἢ χαμελαιας ῥίζαν καὶ κόριον ἐψήσας
ῥάινε, ἢ κόνυζαν κατὰ σφρωσον ἢ ῥοδοδάφνης ἀπόζεμα
ἢ λίβανον καὶ μελάνθιον ὑποθυμία τὴν οἰκίαν, ἢ τρέαγ
αἷμα ἐπίχρεε ἐν βοθύνῳ, καὶ συναχθήσονται ἐκεῖ, ἢ αἰ-
γειον αἷμα ὁμοίως.

ΠΡΟΣ

„dem orientales sint voculae. reddi potest: Indurescito seu
„sterilis fito, o tu nimium foecunda vel male foecunda sc. mu-
„scula! quae verba carminis magici, quo musca incantaretur
„instar haberi possint. Sed nimius equidem forte fui in re
„exigua. Tu festinanti amico ignoscas. Negotia quae hoc
„mane me undique circumstant, vix patiuntur ut literulas has
„nimis deproperatas relegam.”

Ipse quoque suspicatus eram leg. ἐξ.θι φόρε, pro latino
cede fore h. e. abscede a foribus, de qua locutione consulend-
us N. Heinsius ad Ovidii Art. Amator. lib. III. vs. 587. de
voce πιττάκιον. consul. viros doctos ad Petronii c. 34. p. 159.
et Scaligerana prima p. 137. tabularum ejusmodi usus varius
apud veteres, vid. Casaubonus ad Persii Satyr. II. p. 199.

Cap. CCLXVII. Cod. E. μς' at in indice σνδ'.

πρὸς] Codd. A. et C. εἰς ψύλλας. ψύλλας Cod. D. in tabula.
Pamphilus Geopon. lib. XIII. c. 15. p. 374. Recte autem no-
ster πρὸς ψύλλας dixit probante Phrynicho p. 146. conf. Schol.
Aristophanis ad Plut. vs. 538. et ad Nub. vs. 145. ψύλλας fre-
quenter Hieronymus colloq. cum Iudaeo apud Fabricium Biblioth.
Gr. T. VIII. p. 394. Spon petit dictionnaire p. 410. puce,
psilos.

σικύα] Codd. A. et C. σικύας ἀγρίας θαλάσσιον.

χαμελαιας] Codd. A. et C. χαμαιλέας ῥίζα.

AD ABIGENDAS PVLICES.

CAP. CCLXVII.

Abſinthium, cucumerem ſylveſtrem in marina aqua macerato, eaque domum aſpergito vel chamelaeae radicem, vel coriandrum coctum vel conyzam ſubſternito vel rhododaphnae decoctum, vel thure et melanthio domum ſuffumigato, vel hirci ſanguinem in foveam infundito, et ibi congregabuntur, vel caprillum ſanguinem eodem modo.

V 4

AD

κόριον] Codd. A. et C. κάριον. *Apulejus* de vir. herb. c. 104. viride eligi vult *Lev. Lemnius* de occult. natur. miraeul. lib. I. c. 21. p. 130.

ῥαίνε] Cod. E. ῥάνον. *Diogenes Laërt.* lib. II. p. 133. ἐγὼ δὲ μὴ ἀνάχωμαι κράμματα ῥανθῆναι, ἵνα βλέπον λάβω; quae verba idcirco adduxi, ut cum lectore communicem ſcitam emendationem *II. Voſſii* quam ex ſchedis ejus, quae adſervantur in bibliotheca Remonſtrantium Amſtelodami, olim deſcripſi: Omnino ita legendum arbitror: ἐγὼ δὲ μὴ ἀνάχωμαι χρέμματα ῥανθῆναι, ἵνα βλέπον λάβω; *Ridicule* balanam vertit interpres, cum blennus minutiffimi ſit piſciculti genus, quod non multo majus ſit gobione.

κονύζαν] Codd. A. et C. κορίζον. Cod. E. κέρυζαν.

κατάσχεσον] Codd. A. et C. σρέσον.

ῥοδοδάφνης] Cod. D. ῥοδάφνης. *Galenus* de medicam. ſimpl. T. II. lib. VIII. p. 107.

μελάνθιον] Codd. A. et C. μελάνθη.

ὑποθυμία] l. ὑποθυμιᾶ.

ἔ τράγῃ] Verba uſque ad ἢ αἵγειον delent Codd. A. et C. *Arnold. Villanovanus* ad *Scholae Salernitanae* c. 61. Et dixerunt quidam, quando ponitur ſanguis hirci in fovea in domo, aggregantur pulices apud eum, deinde moriuntur.

βοθύνη] addit Cod. D. εἰς γωνίαν τῆς οἰκίας. Cod. E. εἰς γωνίαν.

ἑμείας] delet Cod. A.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΕΙΣ.

Κ Ε Φ. ΣΞΗ'.

Χολὴν βοείην μετ' ἐλαίῃς χρίε τὰ ξύλα τῆς κλίνης,
ἢ ἄνθος καρέας καπνίζε τὴν κλίνην, ἢ χάλικανθον μετ'
ἐλαίῃς χρίε τὴν κλίνην.

ΠΡΟΣ ΣΚΟΡΠΙΟΠΛΗΚΤΟΥΣ.

Κ Ε Φ. ΣΞΘ'.

Τῶν σκορπίων ἐν μὲν τὸ γένος· εἰς πλείονας δὲ τὰς
κατ' εἶδος διαφορὰς παρέλκεται· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσὶ
λευκοί, οἱ δὲ μέλανες, οἱ δὲ χλωροί, οἱ πετρωτοί. Τέ-
τοις ὁ μὲν τόπος ἄρχεται φλεγμαίνειν, σκληρὸς καὶ
ἐρευνθὴς

Cap. CCLXVIII. Cod. E. μζ' at index σνέ'.

πρὸς κόρεῖς] Codd. A. et C. πρὸς κορίδας. Cod. D. πρὸς τὸ ἀφα-
νίσαι κόρυδας. Cod. E. περὶ κόρεων. Glossae Iatr. MSS. αἶμα
κέρως, τῆς κόριδος. οἱ κόρεῖς. Parmenio Anthol. lib. I. c. 6.
epigr. 3.

χολὴν] Paria dat Didymus Geopon. lib. XIII. p. 372. Retulit mi-
hi nuper rusticus quidam hac ratione se purgasse cubiculum
suum a cimicibus, inungendo ligna tori sui ac fissuras parie-
tum. Cimices Hottentottos non infestare conjicio ex narra-
tione *Le Vaillant voyage en Afrique* T. II. p. 37.

βοείην] Codd. A. et C. βοείαν.

τὰ] Codd. A. et C. χρίε τὴν κλίνην.

ἢ] Cod. D. ἄλλως.

καρέας] omisit hanc vocem, quam agnoscunt codd. MSS. inter-
pres, forte leg. καππάρως, cujus folia commendat Didymus
l. c. vel leg. καρύας juglandis, quod etiam visum est doct.
Niclasio.

κλίνην] Addit Cod. D. ἢ βδέλλιον ἐπ' ἀνθρώκων κάπνιζε. Cod. E.
αὐτήν.

Cap. CCLXIX. Cod. E. μη'. et in indice σνς'.

σκορπιοπλήκτας] Cod. E. σκορπιοπληκτικῶς, at in indice σκορπιο-
δῆκτας legitur.

A D C I M I C E S.

C A P. CCLXVIII.

Felle bubulo cum oleo ligna tori illinito, vel flore suffumigato, vel atramento futorio cum oleo perungito.

ADVERSUS SCORPIONIS

I C T V M.

C A P. CCLXIX.

Unum equidem genus est scorpionum. Sed in plures secundum species differentias diducitur. Quidam enim ipsorum albi sunt, quidam nigri, aliqui virides, nonnulli etiam lapidei. His locus primum inflammari incipit, indurescit, et rubet cum dolore.

V 5

Sub-

τῶν σκορπίων] Nicander Ther. vs. 770. Dioscorides lib. VII. c. 7. Aelianus lib. VI. c. 20. et lib. IX. c. 4. Plinius lib. XI. c. 25. Paulus lib. V. c. 8. Clemens Alex. Strom. lib. I. p. 405. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. I. p. 17. Th. Monfetus Theatr. insect. lib. II. c. 10. p. 204. Iac. Grevinus de Venen. lib. I. c. 24. p. 106. Bochartus Hieroz. P. II. c. 29. p. 632.

παρέλκεται] Codd. A. et C. εἶδος ἔλκεται. Cod. D. εἶδος παρέλκεται, omissa voce διαφορὰς.

γὰρ αὐτῶν] omissa in Codd. A. et C.

χλωροὶ] Epiphanius adv. Haeres. T. I. p. 207.

πετρωτοὶ] Codd. MSS. πετρωτοὶ. Nicander l. c. vs. 788. ubi vid. Schol. Strabo lib. XV. p. 1029. Lucianus T. III. p. 236. Th. Monfetus lib. I. c. 28. p. 172. Bochartus Hieroz. Part. II. lib. IV. c. 29. p. 635. Pausanias lib. IX. c. 21. p. 752. διότι ἀνὴρ Φρυγὴν ἤγαγεν εἰς Ἰωνίαν σκορπίον ταῖς ἀκρίσιν ὁμοιότατα πτερὰ ἔχοντα.

τάτοις] Codd. A. et C. τέττας. Dioscorides lib. VIII. c. 3. lib. IX. c. 4. Paulus lib. V. c. 8. Celsus lib. V. c. 27. Cod. D. τέτοις πλήττεσιν.

σκληρὸς] Cod. E. ἰχυρεὺς.

καὶ ἐρευθὴς] Codd. A. et C. ἢ ἐρευθὴς. Cod. D. ἐνερευθὴς. conf. c. 272. Cod. E. ἐρευθος.

ἐρευνθῆς σὺν ὀδύνῃ. Παρέπετα δὲ αὐτοῖς ἰδρῶς, καὶ Φρι-
κώδης αἰσθησις, καὶ τρόμος, καὶ περίψυξις ἀκροτηρίων,
καὶ βεβῶνος ἔπαρσις. Τέτοις βοηθεῖ παραχρῆμα μὲν
συκῆς ὁπὸς ἐνσαχθεῖς τῷ πλήγματι· αὐτὸς δὲ ὁ πλήξας
σκόρπιος λειοτριβηθεὶς καὶ ἐπιτιθέμενος τῷ πλήγματι,
εἴτα λῆιον ἄλλας ἐπιτιθέσθω μετὰ λινოსπέρμῃ ἢ θείον
ἄπυρον σὺν τερεβινθίνῃ, ἢ χαλβάνῃ ἐπιτιθεμένη, ἢ κα-
λαμίνθῃ λῆια ἐπιτιθεμένη. Προποτισέον δὲ αὐτὰς ἀριστο-
λοχίαν σὺν οἴνῳ, ἢ καλαμίνθῃ ἀφέψημα, ἢ πήγανον
σὺν οἴνῳ· ποιεῖ δὲ καὶ λιθάργυρον παραχρῆμα προσιθὲν
τῷ

ἰδρῶς] Codd. A. et C. ἰδρῶς. Cod. D. ἰδρῶς. Nicander Ther. vs.
13. Aëtius lib. VI. c. 13.

αἰσθησις] Codd. MSS. συναίσθησις.

περίψυξις] Codd. A. et C. ὑπέρψυξις omiffa copula. Meretrices
in Italia scorpiones in lectis secum habere ad refrigerium, au-
ctor est Gabr. Naudaeus Naudaeus, p. 81. σκόρπιον χαλα-
ζήεντα dixit Nicander l. c. Nonnus Dionys. lib. IV. vs. 343.
et Maximus Philof. de Election. vs. 123. apud Fabricium Bib-
lioth. Gr. vol. VIII. p. 422. in Syria scorpium et scolopendrae
ictus lethiferos non esse affirmat cl. Ruffel vid. les voyages
modernes T. IV. p. 137.

ἀκροτηρίων] Codd. A. et C. ἀκρωτηρίων.

βεβῶνος] Nicander l. c. vs. 784.

παραχρῆμα] Codd. A. et C. παρὰ χρῆμα.

μὲν] omittunt codd. MSS.

συκῆς] Nicander l. c. vs. 923. Florentinus Geopon. lib. XIII. c. 9.
p. 368.

πλήγματι] Paulus τραύματι.

πλήξας] Verbum de scorpio maxime adhibetur. Io. Chrysostom.
Homil. in Matth. IV. p. 26.

σκόρπιος] Petrus de Apono de cur. divers. venenor. c. 60. et ejus
bezoar est corpus scorpionis, tritum et superpositum loco. Char-
ito lib. VI. c. 3. p. 102. ὅτι ὁ τρώσας αὐτὸς ἰάσεται. de amore
Musaeus vs. 198. Possit tamen apud nostrum abesse vox σκόρ-
πιος, nam participia activa praefixo articulo in nomina trans-
eunt, ut notavit Elsnerus ad Matthaei c. XIX. 4. ac tunc
substantivum ex antecedentibus subintelligitur. Additur a no-
stro σαφηνείας gratia ut c. 271. καὶ τὸ ἥπατος τὸ δακνότος
κυνὲς.

λειοτριβηθεὶς] Codd. A. et C. λειοτριβής.

Subsequitur etiam ipsos sudor et horroris quidam sensus, et tremor et extremorum refrigeratio et inguina attolluntur. His lac ficulneum confestim vulnere instillatum medetur. Imo scorpio ipse exacte contritus, et super vulnus impositus. Deinde sal quoque tritus cum lini semine applicatur. Vel sulfur ignem non expertum cum terebinthina, vel galbanum, vel calamentum tritum. Prius vero in potu assumant, aristolochiam cum vino, vel calaminthae decoctum, vel rutam cum vino. Huc quoque facit argenti spuma praeter opiumionem ictui subito imposita. Balnei item frequen-

πλήγματι] Utitur noster iterum hac voce cap. seq. et paulo ante. Nicetas Choniatus. Annual. lib. V. p. 172. καὶ ἡν καίριον μάλα τὸ πλήγμα.

λαῖον] Codd. A. et C. λύον. Hippocrates Geopon. lib. XVI. c. 20. Theod. Priscianus lib. I. c. 24. p. 96. ed. cl. Bremhold.

ἄπυρον] Codd. A. et C. ἄπειρον.

τερεβινθήνη] Codd. A. et C. τερεβινθήνης.

χαλβάνη] Codd. A. et C. χαλβάνης.

ἐπιτιθεμένη] Codd. A. et C. ἐπιτιθέμενα, recte.

λαῖα] Paulus τελεία, ex nostro emendandus.

ἐπιτιθεμένη] Cod. D. καταπλασσομένη.

προποτισέον] Quae sequuntur usque ad λιθάργυρον, exulant e Codd. A. et C. Cod. E. ἡ ἀριστολογία σὺν οἴνῳ, ἡ γεγυῖανη λαῖαν σὺν οἴνῳ, ἡ καλαμίθην λαῖαν καταπλασσομένην, ἡ γλήχωνος ἀφέψημα.

καλαμίθης] Cod. D. γλήχωνος. Aelianus H. A. lib. IX. c. 26.

ἡ πήγανον] Cod. D. ἡ δάφνης λαῖας.

λιθάργυρον] Codices MSS. ἄργυρος et ita quoque Paulus; παραδείκνυνται, haec τὴν ἀρχαίαν χειρὸς, nam legend. δακτυλίδιον ἄργυρος, cujus emendationis fundus est. Diophanes Geopon. lib. XIII. c. 9. τὴν δὲ ἀπὸ σκορπίου πληγὴν θεραπεύσας ἄργυρῳ δακτυλιδίῳ τὸν τόπον σφραγίζων. conf. c. 264. et Aelianus H. A. lib. V. c. 47. De anulis magicis vid. Salmasius ad Vopiscum p. 457. et Rob. Keuchenius Proleg. ad Q. Ser. Samonicum p. 67. in priinis Io. Kirchmannus de Annulis c. 21. p. 198. Scaliger ad Manilium p. 397.

προστίθεν] Leg. προστεθέν. Codd. A. C. et E. προστεθείς. Cod. D. ἐπιτεθείς.

τῷ δῆγματι παραδόξως. Λατρὰ δὲ συνεχέσερα, καὶ οἰ-
νοποσία μετὰ κράματος. Σύνθετα δὲ βοηθήματα. Θεία
ἀπύρκα κυάμει αιγυπτία μέγεθος, μετὰ πεπέρεως κόκκων
ἢ. σὺν οἴνῳ πινόμενα, ἢ μελάνθιον, καὶ κύμινον, καὶ
ἀγνὸν σπέρμα ἴσα μετ' οἴνου, δίδω δὲ καὶ τὴν θηριακὴν.

ΠΕΡΙ

δῆγματι:] leg. πλήγματι. vulgatam lectionem tamen tuentur co-
dices MSS.

παραδόξως] Iungendum cum verbo praecedente ποιᾶ. Non puto
autem Nonnum commendare voluisse auxilium quod, ut cum
Guinterio vertit Martius, praeter opinionem juvaret: unde ver-
to mirabiliter, θαυμασῶς, ita cap. 36. πᾶν θαυμασὸν dixit.
Glossarium Philoxeni v. 141. παραδόξως, mirabiliter. Inscriptio
apud Gruterum p. CCCXIII. 10.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΕΡΜΟΠΟΛΕΙΤΗΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ ΠΑΝΚΡΑΤΙΑΣΤΗΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΝΕΙΚΗΝ
ΠΑΛΛΙΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ.

ubi Gruterus vertit admirabilem, sed vide notata Gaulmino ad
Eustathii Erot. p. 27. Suidas et Phavorinus παράδοξον, ἀπροσ-
δίκητον, θαυμασόν. Mirifice dixit Apulejus de vir. herb. c. 46.
Adjectivum παράδοξον non infrequens in inscriptionibus, ut
apud Wheelerum Itinerar. T. I. p. 248.

ΜΑΡΚΟΥ ΟΥΛΠΙΟΥ
ΔΗΜΑ ΠΑΡΑΔΟΞΟΥ

quod vertit vir doctus Marcus Ulpius Dama Paradoxus. Leg.
ΔΗΜΑ'ρχος παραδόξος, Tribuni pl. eximii. Aelianus H. A.
lib. I. c. 22. ὁμοῦ δῶρον ἐκ φύσεως εἰλήχκει παράδοξον. Isido-
dorus Pelus. ep. 434. παράδοξόν ἐστιν, ὃ βέλτερε, τὸ τῆς κρα-
τέως δόξης κρείττον, καὶ τῆς συνηθείας ἀλλότριον. θαυμασὸν
et παράδοξον junxit Io. Chrysostomus in Genes. c. 7. p. 44.

δὲ] Omittunt Codd. A. et C. Cod. D. τὲ.

οἰνοποσία] addit Cod. E. πλείω.

quentior usus et vini potio diluti. Composita vero auxilia haec sunt. Sulfuris ignem non experti, fabae Aegyptiae pondus, cum piperis granis octo cum vino ebibitum. Vel melanthium, vel cuminum, vel viticis semen pari portione cum vino. Theriaca postremo quoque exhiberi potest.

ADVER-

κράματος] Cod. D. πολλή. Codd. A. C. et E. delent.

σύνθετα] Cod. D. σύνθετα δὲ τῶτο κ βοηθήματα, quae verba ab-
sunt a Codd. A. et C. eorum loco novum inchoatur caput:
περὶ σφαλλαγγίων θέματα σκορπιοπλήκτας.

αἰπύρα] Codd. ἀπείρα.

αἰγυπτίς] Codd. A. et C. αἰγύπτις. *Salmasius ad Solinum* p. 689.
Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. II. c. 6. *Olearius ad Philostratum* V. A. lib. III. c. 6. p. 98.

κόκκων] Cod. D. κόκκας. Codd. A. et C. κόκκον. Cod. E. κόκκων, ἢ.

πινόμενα] Codd. A. et C. πινόμενον, reliqua desiderantur.

ἦ] Cod. D. ἄλλως. Cod. E. delet ἦ.

μελάνθιον] Cod. D. μελάιθη.

ἀγνός] *Aelianus* H. A. lib. IX. c. 26. cum vino exhiberi quoque
vult *Rufus Ephes.* de renum adfect. c. 8. p. 8.

ἴσα] delet Cod. D.

οἶνα] addit Cod. D. πινόμενα.

θηριακὴν] *Ant. Benivenius* de abdit. morb. caus. c. 56. „Famulum habui, qui scorpione ictus tanto subito ac tam frigido sudore toto corpore perfusus est, ut argentissima nive sese opprimi quereretur. Verum cum argenti illi solam theriacam ex vino potentiori exhibuissem, illico curatus est.” Verba δὶδα δὲ καὶ τῇ θηριακῇ de suo addidit noster.

ΠΕΡΙ ΦΑΛΑΓΓΙΩΝ

καὶ ἀραχνίων.

Κ Ε Φ. ΣΟ΄.

Τῶν Φαλαγγίων πλειόνων ὄντων κατὰ γένος· τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν καλεῖται ῥάγιον· τὸ δὲ μυρμήκιον· τὸ δὲ κρανοκολάπτης· τὸ δὲ σκληροκέφαλον· τὸ δὲ σκωλήμενον. Κοινὰ δὲ εἰσι τὰ παρακολουθῆντα συμπτώματα τοῖς ὑπ' αὐτῶν πληγῆσι· λεπτόν γὰρ φαίνεται τὸ πλῆγμα καὶ δυσθεώρητον, οἶδημα πελῆιον ἢ ἐρυθρόν, ψύχος περὶ ὅσφυν καὶ γόνατα καὶ ὠμοπλάτας· τισὶ δὲ καὶ ἔμετος ὕδατῶδης ἀραχνίοις ὅμοια· ποτὲ δὲ καὶ δι' οὐρῶν καὶ διὰ γαστρὸς τοιαῦτα ἀποκρίνεται. Βοηθῆνται δὲ τῷ λουτρῷ θερμῷ,

Cap. CCLXX. Cod. E. μθ' et in indice συνζ'.

Φαλαγγίων] Codd. A. et C. σφαλαγγίων omiffis reliquis. Cod. D. Φαλαγκίων.

ἀραχνίων] Antholog. lib. I. epigr. 8.

Φαλαγγίων] Phalangiorum genera ex Schol. Nicandri ad Ther. vs. 716. enumerat H. Valefius ad Harpocratonis Lex. p. 193. Noster quaedam hic ex Paulo retulit, plurima ex Aëtio. Dioscorides lib. VII. c. 5. Xenophon in memorab. lib. I. c. 3. p. 32. Aristoteles H. A. lib. IX. c. 39. Celsus lib. V. c. 27. Plinius lib. XXIX. c. 9. Agatarchides apud Photium p. 1357. Strabo lib. XI. p. 768 et lib. XVI. p. 1218. Clemens Alex. Paedag. lib. III. c. 11. p. 301. Paulus lib. V. c. 6. Aelianus H. A. lib. XVII. c. 11. et c. 40. Solinus Polyh. c. XVII. p. 147. Philus c. LXVI. p. 240 Moschopolus περὶ χεδ. p. 200. Thom. Monfetus Theatr. insect. lib. II. c. 12. p. 217 Salmasius ad Solinum p. 70. Sam. Hassenreffer de cutis affect. lib. III. c. 7. p. 447. Nunnescius ad Phrynichum p. 26.

πλειόνων] Codd. A. et C. πλείων.

γὰρ] delet Cod. D.

ῥάγιον] Codd. A. et C. ῥάγιος. Aelianus H. A. lib. III. c. 36. ῥῶξ cluit Nicandro Ther. vs. 716. ubi vid. Schol. conf. Nunnescius ad Phrynichum p. 26. Spon petit Dictionaire p. 391. Aragnée, Roga, Anafandis, ἀναφάντης, à Athenes. Addunt Codd. A. C. et E. τὸ δὲ λύκος.

μυρμήκιον] quae sequuntur usque ad κοινὰ exulant e Codd. A. et C. Nicander l. c. vs. 747.

ADVERSUS PHALANGIORVM

ET ARANEARVM ICTVS.

CAP. CCLXX.

Phalangiorum plura sunt genera. Aliud enim veluti parvus est acinus, aliud lupum etiam repraesentat, aliud formicam refert, aliud bestiolae lucernis advolitanti simile, aliud duro est capite, quoddam vero vermem refert. Communia tamen sunt symptomata quae ipsorum ictus subsequuntur. Ictus enim levis apparet et difficulter sub aspectum cadit, tumor mollis, lividus vel rubeus, frigus circa inguina et poplites et scapulas. In quibusdam etiam vomitus aquosus, et telis aranearum similis. Talia per urinas et alvum quandoque

πρηνόκολλάπτης] Schol. Nicandri ad Ther. vs. 760.

σκληροκέφαλον] Nicander l. c. vs. 765.

σκαλήμενον] Cod. D. σκολίχιον. Cod. E. σκαλήχιον. qui veram lectionem sistit.

εἰσι] delent hoc verbum Codd. A. et C.

παρακολουθῶντα] Codd. A. et C. ἀκολουθῶντα.

πλήγμα] Codd. A. et C. πλάσμα.

ψύχος] Cod. D. ψύχος τε. Cod. E. καὶ ψύχος.

περὶ] omissum in Codd. A. et C. Cod. E. περὶ τὴν.

γόνατα] conf. Antholog. lib. I. c. 4. epigr. 8.

δε] abest a Codd. A. et C.

ἔμετος] Cod. D. αἵματος ὕδατῶδες.

ἀραχνίοις] vid. Ammonius p. 24. subaud. μέτοις. Aelianus H. A. lib. I. c. 21. Nicander l. c. vs. 732. Apulejus Metam. lib. IV. p. 98. fauces diutina fame faucias et araneantes vehementer exerceo.

ὅμοια] Cod. E. ὁμοίως.

δε] Delent Codd. A. et C.

τοιαῦτα] Codd. A. et C. τὰ τοιαῦτα.

ἀποκρίνεται] Cod. D. ἐκκρίνεται.

θερμῶ, καὶ σπόγγοις ἐξ ὀξυκράτῃ θερμῷ προστιθεμένοις·
κατάντλει δὲ τὴν πληγὴν ἀφεψήματι τριφύλλῃ, καὶ
ἐλαίῃ θερμῇ· κατὰπλασσε δὲ βολβὸν ἢ πολύγονον, ἢ
πράσσα, ἢ κριθινὸν σὺν δάφνης φύλλοις καὶ οἶνῳ, ἢ κό-
νυζαν, ἢ οἶνῃ τρυγίαν σὺν κριθίνῳ, ἢ πήγανον ἄγριον σὺν
ὄξει. Ποτισέον δὲ τὰς φαλαγγιοδήκτας, κυπαρίσσε
κλώναις λεύκαις σὺν οἶνῳ καὶ ἐλαίῳ, ἢ ἄνισον, ἢ κύμινον,
ἢ δαῦκον, ἢ μελάνθιον, ἢ ὑδύοσμον σὺν ὄξει, ἢ σάμψυ-
χον καὶ τὴν θηριακὴν.

ΠΕΡΙ

σπόγγοις] addit Cod. D. θερμοῖς ἐξ ὀξυκράτῃ.

θερμῷ] Cod. D. θερμοῖς.

προστιθεμένοις] Codd. A. et C. προτιθέμενος. Cod. D. προστιθέ-
μενος. addunt Codd. A. et C. ἀφελεῖ.

κατάντλει] Cod. D. χερῇ. Codd. A. et C. καταντλεῖν.

ἀφεψήματι] Cod. E. δι' ἀφεψήματος.

τριφύλλῃ] Codd. A. et C. περὶ φύλλων. Desiderantur in iis quae
sequuntur usque ad καὶ οἶνῳ. Dioscorides lib. III. c. 117. Pli-
nius lib. XXI. c. 21. Ex facile parabilibus haec formula cum
trifolium ubique crescat. Alciphron. epist. MS. ἦν δὲ καὶ τοῦ-
δαφος λωτῶ καὶ τριφύλλῳ μαλθακόν.

κατὰπλασσε] Cod. D. καὶ καταπλάσσειν βολβῶ, et eodem casu
reliqua. Cod. E. καταπλάσας.

doque excernuntur. Iuvantur balneo calido et spongiis ex posca calida impositis. Vulnus vero irrigetur decocto trifolii et olei calidi, vel bulbum, vel polygonum vel allia, vel farinam hordeaceam cum lauri foliis et vino, vel conyzam, vel vini fecem cum farina hordeacea, vel rutam sylvaticam ex aceto ad cataplasmatismum modum inducito. Potionibus vero utantur ii qui a phalangiis icti sunt ex cupressi surculis tritis cum vino et oleo, vel aniso, cumino, dauco, melanthio vel mentha cum aceto vel majorana, et theriaca.

DE

ἡ κονύζαν] Codd. A. et C. κονίζης.

ποτισέον] πότιζε omissa particula δὲ Codd. A. C. et E.

κυπαρίσσω] Codd. A. et C. κυπαρίσξ. Plinius lib. XXIV. c. 6.

κλώναις] Codd. A. et C. κλόνας λυε. Cod. E. κλώνες.

λείαις] Cod. E. λεία, et post οἶον ponit.

ἡ ἄνισον] Codd. A. et C. καὶ ἀνίσσω.

κύμινον] Codd. A. et C. κήμινον.

δαῦνον] Carent hac voce codd. MSS.

μελάνθιον] Codd. A. et C. μελάνθη ἢ ὀδύσμον.

θηριακὴν] addit Cod. D. καὶ χρίαν καὶ δίδοναι.

ΠΕΡΙ ΔΑΚΕΤΩΝ ΘΗΡΙΩΝ,

περὶ λυσσοδήκτων καὶ ὑδροφόβων.

Κ Ε Φ. ΣΟΑ'.

Λυσσῶσι μὲν οἱ κύνες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τοῖς σφοδρότεροις καύμασιν, ὡς δέ φησιν ὁ Λύκος ἐν τοῖς ἐπιτεταμένοις κρύεσι· λυσσήσαντες δὲ καὶ πόσιν καὶ βρῶσιν ἀποσρέφονται, καὶ διψῶδεις μὲν εἰσὶν, ἔπινξι δέ, σίελον δὲ δαψιλές καὶ ἀφρῶδες ἀφίασιν· ἄφωνοι δὲ εἰσι, καὶ ἔδὲ τὰς οἰκείας γνωρίζουσιν· ἐφορμῶσι γὰρ χωρὶς ὑλαγμῶ πᾶσι· δακόντες δὲ ἔδὲν παραχρῆμα ὀχληρὸν φαίνε-

Cap. CCLXXI. in Cod. E. numerus est omissus in margine, in indice vero est σνη'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ δακετῶν λυσσοδῶν κυνῶν ἢ ἐτέρων. Cod. D. περὶ δακέντων (tabula δαμέντων) θηρίων καὶ περὶ λυσσοδήκτων, καὶ ὑδροφόβων. Cod. E. περὶ τῶν δακόντων. Caput hoc excerptum ex Pauli lib. V. c. 3. quem praeivit Dioscorides lib. VII. c. 1. Celsus lib. V. c. 27. Plinius lib. II. c. 40. et lib. VIII. c. 40. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 11. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 76 Aelianus H. A. lib. VIII c. 9. et IX. c. 15. Pollux lib. V. c. 8. Antigonus Caryst. Hist. Mirab. c. 102. p. 81. Plutarchus T. III. p. 1774. Philostratus V. A. lib. VI. c. 43. p. 278. Io. Brodaeus Miscell. lib. IV. c. 19. et lib. VI. c. 28. Th. Reinesius Var. Lect. lib. I. c. 16. Lev. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. III. c. 5. p. 303. Nic. Tulpius Obs. Medic. lib. I. c. 20. Stalpart van der Wiel Obs. varior. Cent. I. obs. 100.

περὶ λυσσοδήκτων] Cod. E. καὶ λυσσοδήκτων.

κύνες] Schol. Theocriti ad Idyll. IV. vs. 11. τὸ λυσσῶν ἴδιον τῶν κυνῶν. sed vid. Amatus Lusitan. Curat. medicinal. Cent. VII. cur. 41. De equis Porphyrius de Abstin. lib. III. 7. p. 231. et p. 277. De iis, bobus et ovibus Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. III. ep. 48. p. 198. Quin et muraenas inter pisces rabie tentari scribit Io. Brugerius de re cib. lib. XIX. c. 17. p. 1034. De ovibus Apulejus Metam. lib. VI. p. 145. Ceterum genere masculino noster οἱ κύνες, foeminino Apulejus Metam. lib. IX. p. 218. ut solent graeci saepissime. vid. N. Heinsius ad Ovidii Metamorph. lib. III. vs. 140. et Miscellan. Observ. T. I. p. 166.

ἐν] Dioscorides ἐνίοτε. Paulus ἐστ' ὅτε καὶ, unde et apud nostrum malum καὶ.

DE ANIMALIBVS

QVAE MORSV LAEDVNT, ET DE RABIOSI CANIS MORSV,
ET AQVAE TIMORE, QVAM ὑδροφοβίαν
VOCANT.

C A P. CCLXXI.

Canes in rabiem aguntur, ut plurimum flagrantissimis aestibus, et ut Lycus affirmat, in intensis frigoribus. Rabiosi autem potum et escam averfantur, er siti quidem cruciantur, sed non bibunt. Salivam vero tenuem et spumantem emittunt. Praeterea non latrant et familiares ipsos non agnoscunt. Irruunt etiam in omnes, sed absque latratu. Morfi vero primum nullam percipiunt molestiam, sed tandem tamen

X 2

affectu

καύμασιν] Aelianus H. A. lib. VI. c. 20. ἀλλ' εἰς τὰ καύματα ἄγαν τίκτειν σκορπίους. conf. lib. IX. c. 55. Plutarchus T. IV. p. 259. αἰερα ξηρότητι καὶ δριμύτητι φαῦλον ὑπὸ πνευμάτων καὶ καυμάτων. Arrianus de Exped. Alex. M. lib. III. c. 7. p. 113.

Φησιν] Codd. A. et C. ὡς δὲ φασί τινες. καὶ ἐν.

Δυκός] Duo hujus nominis medici exstiterunt, quorum alter Macedo laudatur Galeno, vid. Iac. Douglas Bibliogr. Anatom. p. 14. alter Rheginus, ut perhibet Antigonius Caryst. Hist. Mirab. c. 154. qui animalium proprietates potissimum exquisivisse videtur, ut patet ex Plinii lib. XX. c. 20. conf. Bernier Essais de Medecine P. I. c. 4. p. 99. Dan. Clericus Hist. Medic. P. III. lib. II. c. 3. p. 659. Cod. E. λύκιος, καὶ.

ἐπιτεταγμένοις] Codd. A. et C. ἐπιτεταγμένοις.

εἶσιν] Codd. A. et C. εἶσι.

δαψιλές] Paulus καὶ δαψιλές. conf. Petr. de Apono cur. divers. venenor. c. 65.

δὲ εἶσι] δὲ abest a codd. MSS. Vind.

οὐ πίνουσι] Paulus οὐ ποτικοί.

καὶ οὐδὲ] Paulus καὶ οἷα ἄφρονες οὐδὲ.

γῆν] Codd. D. et E. δὲ. abest a codd. A. et C.

δακόντες] Cod. D. δακόντων. Paulus δάκνοντες.

οὐδὲ] Codd. A. et C. παραχεῖμαι οὐδὲν. Pro φαίνεται Paulus habet φέρει, quod nostro redonandum ut constructioni satisfiat,

Φαίνεται, ὕπερον δὲ πάθος ἐμποιᾷσι τὸ καλέμενον ὕδρο-
φοβικὸν ὃ συμπίπτει μετὰ σπασμὸν καὶ τὸ ὕδωρ φεύ-
γοντα, ὀρῶντες τὲ καὶ προσφερόμενον, ὡς οἶδαμ, τὸν
δακνόντα κύνα ἐν τοῖς ὕδασι εἰκονίζεσθαι. Τῶν δὲ ἐμπε-
σόντων εἰς τὸ πάθος οὐδὲνα οἶδαμεν περισωθέντα· ὡς τὰ
πολλὰ δὲ περὶ τὴν τεσσαράκωσιν ἡμέραν εἶωθεν ἐνσκού-
πειν, τισὶ δὲ μετὰ ἑξ μηνῶν. Εὐρήσεις δὲ πρότερον κυ-
νός ἐστι τὸ δῆγμα, ἢ οὐ. κάρυα βασιλικά λειώσας, κατὰ-
πλασσε τὸ ἔλκος: τὸ δὲ ἐξῆς παραθέσεις βρῶσιν ἀλέντο-
ρι·

fiat, et frequenter haec duo verba permutata fuerunt, quod
etiam docuit Iac. Gronovius ad *Arrianum* de Exped. Alex. M.
lib. VII. p. 281. *Aetnarius* de affect. spir. animal. lib. I. c. 11.
p. 43. οἶδα δὲ καὶ αὐτὸς ὡς τῷ τοιαύτῳ πάθει ἀλῆς καὶ πρὸ
τῶν ὀφθαλμῶν τοιαῦτ' ἄττα ἐνορῶν φαινόμενα. ubi codex MS.
Leidenlis, φερόμενα habet. conf. c. 179. et 203. Cod. E. πα-
ραχρῆμα οὐκ ἐπιφέρουσιν ὀχληρόν. *Achilles Tat.* lib. IV. p. 225.
καὶ γὰρ ἐπιδεύτερα φέρεται. ubi codices MSS. φαίνεται habent.

δε] Codd. A. et C. δὴ.

καλέμενον] Cod. E. λεγόμενον.

ὕδροφοβικόν] Cod. D. ὕδροφόβητον. mox leg. cum *Paulo* μετὰ
σπασμῶν.

συμπίπτει] *Heliodorus* lib. VII. c. 361. καὶ ἢ τις ἐπιζητοίη, κα-
κῶς δ' αὖ με κατ' ἀγρόν περ συμπεσόντα ἀπάγγελθε. leg. συμπέ-
σοντα τὰ, pro τινά.

φεύγοντα] Codd. A. et C. φεύγοντες. Cod. D. φεύγουσι. ac sic
Paulus et Cod. E. sed recentiores passivis active uti monui supra.
Cassius Quaest. Med. 73. M. *Antoninus* lib. VI. c. 43. *Epiphani-
us* de XII geminis p. 233. *Apulejus* *Metam.* lib. IX. p. 220.
cel. *Grunerus* *inorb. antiquit.* p. 234.

ὀρῶντες] Codd. A. et C. αἰρόντες. τε omittit Cod. E.

προσφερόμενον] Codd. A. C. et E. προσφερόμενοι ac ita quoque
Paulus, optime.

εἰκονίζεσθαι] *Paulus Silentarius Anthol.* lib. VII. epigr. 48. Ver-
bo hoc usus est *Schol. Sophoclis* ad *Oed. Tyr.* vs. 1718.

οἶδαμ] Codd. A. et C. εἶδομεν. *Pollux* I. c. ἄνθρωπος δὲ μόνος,
οὐκ ἄνευ κινδύνου περιγίγνεται. *Paulus* I. c. οὐδὲνα ἴσμεν περι-
σωθέντα, πλὴν ἐξ ἰσορίας ἓνα ἢ δύο. μεμαθήκαμεν. *Themison* sa-
natus fuit et alium refert discipulus ejus *Eudemus* apud *Diosco-
ridem* I. c. qui pharmacopola fuit et anulos vendebat contra
vene-

affectu quodam corripuntur, quem ὕδροφοβίαν, hoc est, aquae metum appellant, quem nervorum distentio comitatur et aquae fuga, dum vel vident eam vel admonentur et canis qui morsum intulit in aqua videtur repraesentari. At ex iis qui in hunc affectum inciderant, nullum supervixisse novimus. Ut plurimum vero circa quadragesimum diem ingruere solet. Quibusdam etiam post sex menses. Sic autem depraesahendes morsus rabiosi canis fuerit, an non. Iuglandis nuces tritas ulceri obducito. Sequenti die hanc escam

X 3

gallo

venenatorum morsus. vid. Schol. *Aristophanis* ad *Plut.* vs. 884. conf. *Scribonius Larg.* c. XLII. 171. et *Caelius Aurel.* l. c. c. 16. *Polemon* Philosophus videtur revaluisse, quippe qui senex phthisi occubuerit, vid. *Diogenes Laërt.* lib. IV. p. 264. de milite quodam id refert *Plinius* lib. XXV. c. 2.

περί] delent codd. MSS.

ἐνσκήπτειν] Leg. ἐνσκήπτειν, ac ita Cod. D. Codd. A. et C. σκήπτειν.

τισὶ δὲ μετὰ] Cod. E. τισὶν, ἢ μετὰ.

ἔξ μηνος] Post tertium mensem elapsam historiam narrat *Amatus Lusit.* Curat. Medicinal. Cent. VII. cur. 41. diutius latilasse observavit Petr. *Borellus* Hist. et Observ. Cent. I. obs. 74. Cod. D. τισὶ δὲ καὶ μετὰ. et Io. *Langius* Epist. Medic. lib. I. ep. XV. p. 67.

πρότερον] *Paulus* πρότερον. Cod. D. καὶ πρότερον.

κυνὸς] Codd. A. et C. λύττοντος κυνὸς. Codd. D. et E. λυττῶντος. et *Paulus*. bene.

εἰς] Codd. A. et C. εἰς τὸ. *Paulus* εἴη.

δῆγμα] Codd. A. et C. δαῖγμα.

ἢ οὐ] Perperam omissum in Codd. A. et C. ἢ tantum agnoscit Cod. D.

κάρυα] Codd. A. et C. κάρια. Cod. D. addit οὖν.

τὸ δὲ] Leg. τῇ δὲ, nempe ἡμέρᾳ. quod confirmant Codd. A. C. et E. et *Paulus*. Cod. D. τὴν δὲ, et addit ἄρας.

παράθεις] Leg. παράθεις εἰς, ut apud *Paulum*. Codd. A. et C. παράθεις εἰς. *Plinius* lib. XIII. c. 8. Petr. de *Apono* cur. divers. venenor. c. 65.

ρι· καὶ εἰ μὲν μὴ λυττῶν ἢ ὁ κύων, ζήσεται ἢ ὄρνις· εἰ
 δὲ λυττῶν ἢ, τῇ ἐξῆς τεθνήσκειται. Ἐπιτίθει δὲ τὸ δια-
 πίσης καὶ ὄξους, καὶ ὀποπάναικος καὶ βάλσαμον ἢ σκό-
 ροδα κατὰπλασσε ἢ κρόμμου μετὰ ἀλῶν ἢ τέφραν κλη-
 ματίνην μετ' ἐλαίᾳ ἢ ἡδύοσμον, ἢ μελισσόφυλλον, ἢ
 τέφραν συκῆς. Ἀπονίπτειν δὲ τὸ ἔλκος χαμαιμ'λα
 ἀφεψήματι, ἢ λαπάθῃ· τινὲς δὲ καυτηρίῳ τὸ ἔλκος καί-
 ρσι. Προποτίζειν δὲ αὐτοῖς ἀπλὰ μὲν τὸ λύκιον, καὶ
 τὸν ὀπὸν τῷ σιλφίᾳ, καὶ σκόροδον, καὶ πόλιον. Σύνθε-
 τα δὲ ταῦτα καρκίνων ποταμίῳ καυθέντων δραχμ. β'.
 γεντιανῆς ρίζης δραχμ. α'. μετὰ οἴνῳ ἀκράτῃ πότιζε ἡμέ-
 ρας τέσσαρας. Καλὴ δὲ καὶ ἡ θηριακὴ· δίδῃ δὲ καὶ τὴν
 δια

ἢ] Codd. A. et C. ἢ.

ἢ ὄρνις] *Paulus* τὸ ὀρνίθιον. In animalibus experiebantur veteres
 quae venenata putabantur, vid. *Suetonius* lib. V. p. 566. ὄρνις
 recte interpretes gallo vertit, vid. L. *Bos Animadv.* ad Script. Gr.
 p. 54. Κατοικιδίος ὄρνις *Io. Chrysostomus* in Psalm. CXIV. p. 764.

ἐπιτίθει] Cod. D. ἐπιθετέον οὖν.

δὲ τὸ] δὲ omissum in Codd. A. et C.

βάλσαμον] Codd. A. C. et E. et *Paulus*. βαλσαμῶν. Cod. D. addit
 χρυσέον.

κατὰπλασσε] Cod. D. καταπλαστέον.

ἢ κρόμμου] delent Codd. A. et C. ἢ. Cod. D. ἄλλως. Cod. E.
 ἄλλο. *Macer* lib. I. c. 7.

τέφραν] Codd. A. et C. τέφρα κλιματίνη. delet Cod. D.

ἡδύοσμον] Codd. A. et C. ὀδύοσμον.

τέφραν] Codd. A. et C. τέφρα. Cod. D. ἥτε.

συκῆς] addit Cod. D. ἢ κλήματος.

ἀπονίπτειν] Cod. D. ἀπονιπτέον.

ἀφεψήματι] Codd. A. et C. ἀφέψημα.

λαπάθῃ] Codd. A. et C. λάπαθον.

καυτηρίῳ] Codd. A. et C. καυσηρίον. Cod. D. καυσηρίοις. Cod. E.
 καυτοῖς. *Paulus* καυσηρίοις σιδηροῖς. *Καυτῆς Nicetas Chroniat.*
Annal. p. 46.

προποτίζειν] Quae sequuntur usque ad καλὴ desiderantur in codd.
 A. et C.

δὲ] Cod. D. τὰ αὐτὰς, ac ita quoque *Paulus*.

gallo appones. Et si quidem rabiosus canis non fuerit, vivet: si vero rabiosus, postridie morietur. Imponi etiam potest quod ex pice constat emplastrum et aceto et opopanace et balsamum, vel allia, vel cepae cum sale, vel cinis sarmentaceus cum oleo vel menta, vel melissa vel fici cinis. Ulcus vero aqua abluere oportet, in qua decoctum sit chamaemelum vel rumex. Quidam etiam ulcus cauterio adurunt. Simplicia vero in potu offerri possunt, lycium, laseris succus, allium et polium. Haec vero composita sunt. Cancrorum fluviatilium combustorum drachmae duae, radicis gentianae drachma, cum vino meraco per quadriduum bibuntur. Theriaca quoque salubriter adhi-

X 4

betur.

αὐτοῖς] Cod. E. αὐτὰς.

λύκιον] Cod. D. λύκιον.

ὀπὸν] Scribonius Larg. c. 42. 174.

σκόροδον] Cod. D. σκόρδον. leg. ut apud Paulum σκόρδιον. nam ante jam allii meminit.

πόλιον] Cod. D. πόλιον.

καρκίνων] Cod. D. καρκίνους ποταμίους νεκρυμένους. Cod. E. καρκίνους ποταμίους καύσας. De marinis Georg. Pisides Hexaem. vs. 1530. Multum his tribuit Lev. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. III. cap. 7. p. 315. et Alex. Pedaemontanus apud Schenckium Observ. et Experim. Cent. VI. 79. p. 340. Priscianus lib. II. c. 8. Petr. de Apono loc. cit. conf. Matthiolus ad Dioscoridis lib. II. p. 280. Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. IV. ep. 16. p. 65. conf. R. Mead Venen. p. 83.

εὐκράτῃς] Cod. D. εὐκράτῃς.

καλὴ δὲ] Codd. A. et C. δὴ. Ita solent in primis recentiores ubi quid commendant: hoc est probum, vel ut vulgus, probatum est, quo sensu etiam usurpatum hoc adjectivum Theognidi vs. 1101.

Εἰς βάσανον δ' ἔλθων, παρὰ τριβόμενός τε μολίσδῳ,
χευσὸς ἄπεφθός ἐσιν, καλὸς ἀπασιν ἔσθῃ.

Iul. Africanus Cesto apud Grammium epist. ad Io. Alb. Fabricium in Sylloge Nov. Epistolarum Norimberg. cl. Uhlil lib. III. p. 596. καὶ ἔσθ' οἶνος καλός. conf. noster c. 9. Auctor Anonymus illustr. Simo de Hydrophobia c. 3. p. 5. ἀρίστη καὶ ἡ θηριακή.

διὰ κολοκυνθίδος ἱερὰν, μετὰ ἀφεψήματος ἐλελισφάκῃ,
ἢ τῆς σιδηρείτιδος τῆς ἡρακλείας, ἣν καὶ ἄλυσσον καλεῖσι.
Τινὲς δὲ καὶ τῆ ἥπατος τῆ δάκοντος κυνὸς ἔδοσαν Φα-
γεῖν. Φύλασσε δὲ ἀνεπέλωτον τὸ ἔλκος μέχρις ἡμε-
ρῶν μβ.

ΠΕΡΙ ΣΚΟΛΟΠΕΝΔΡΑΣ

χερσαίας καὶ θαλασσίας.

Κ Ε Φ. Σ Ο Β'.

Ἐπὶ τέτων κοινῶς μὲν ὁ ἐν κύκλῳ τόπος τῆ δῆγ-
ματος πελεῖται καὶ ἐπαίρεται· ἐλκεται δὲ δυσαλθῶς
καὶ

κολοκυνθίδος] Codd. A. et C. κολοκυνθίδος.

ἐλελισφάκῃ] Codd. A. et C. ἐλελιφάκῃ.

σιδηρείτιδος] Codd. A. et C. σιτερήτιδος. Cod. D. σιδηρείτιδος.
Dioscorides lib. IV. c. 86. *Plinius* lib. XXII. c. 17. *Matthiolus*
ad *Dioscoridem* p. 350. Io. *Langius* Epist. Medic. lib. I. ep. 73.
d. 403. et lib. II. ep. 37. p. 663.

ἄλυσσον] *Paulus* διάλυσσον.

καὶ] ignorat Cod. D.

ἥπατος] *Sextus* Placit. c. 11. *Dioscorides* lib. II. c. 45. Sed re-
medium parum proficuum, ut patet ex historia quam narrat
Aelianus H. A. lib. XIII. c. 20.

δάκοντος] Codd. MSS. δράκοντος. *Paulus* δάκνοντος.

ἔδοσαν] Codd. A. et C. ἔδωσαν.

ἀνεπούλωτον] Codd. A. et C. ἀναπούρωτον. Cod. D. ἀναπούλω-
τον. *Paulus* φυλασσέτω δὲ ἀκατούλωτα τὰ μέρη ἐπὶ.

μέχρις] Codd. A. et C. μέχρι. Cod. D. ἕως.

μβ'] *Scribonius* Larg. c. XLII. 178. diu tantum dixit aeque ac
Priscianus lib. II. c. 8. cum nostro sentit *Caelius* Aurel. acut.
morb. lib. III. c. 11. conf. *Lev. Lemnius* de occult. natur. mi-
racul. lib. II. c. 23. p. 194. et quae memorat *Galenus* de Sect.
p. 13. Numerum hunc dierum in morbis observabant vete-
res. Inscriptio apud *Ferretium* Musar. Lapidar. lib. II. p. 124.
vixit dies centum, aegrotā dies XL. *Gruterus* DCCCLII. 2. vixit
annis XII. diebus XXI. conf. *Hippocrates* Coac. Praenot. 260.
et de Septimestri VI. p. 172. ed. Lind. cf. de hoc numero
Th. *Bartholin.* de puerperio veter. p. 139.

Cap. CCLXXII. Cod. E. nihil adscriptum in mar-
gine, in indice vero σνθ'.

σκολοπένδρας] *Nicander* Ther. vs. 809. *Dioscorides* lib. VIII. c. 2.
et

betur. Hiera item colocynthidis cum decocto salviae, vel syderitidis heracliae quam et alyssum vocant. Quidam etiam epar rabiosi canis comedendum obtulerunt. Cave vero ne cicatricem ulceri ante quadragesimum secundum diem inducas.

DE SCOLOPENDRA

T E R R E S T R I E T M A R I N A.

C A P. CCLXXII.

In his communiter quidem locus ictus circulariter
livescit et attollitur. Exulceratur etiam, sed ita, ut

X 5

diffi-

et lib. IX. c. 4. *Numenius* apud *Athenaeum* lib. VII. c. 15. p. 304.

— — καὶ ἰοβόλον σκολόπενδραν.

Isidorus Orig. lib. XII. c. 4. *Hadr. Junius* de Coma c. IV. p. 353. *Scolopendra venenatus vermis, totus pilis obsitus est.* conf. *Constantinus* in Lex. h. v.

Σκολασσίας] Cod. D. *Σκολαττίας*. *Dioscorides* lib. VIII. c. 6. *Oppianus* Halient. lib. II. vs. 424. *Aelianus* H. A. lib. IV. c. 22. et lib. VII. c. 35. conf. *Theocridae* epigr. in *Anthol. Constantini* Cephal. p. 30. *Aëtius* Tetrab. IV. Serm. I. c. 15. *Paulus* lib. V. c. 9. S. *Bochartus* Hieroz. P. I. lib. IV. c. 6. p. 1079. *Grevinus* de Venen. lib. I. c. 26. p. 113. iconem ejus non inelegantem dedit *Welschius* de vena Medicens. p. 84.

ἐν κύκλῳ] Praepositio redundat, ut alibi apud nostrum et saepe in N. E. observante *Martinio* Etymolog. p. 379. Noster c. 273. καὶ πελώσις κύκλῳ. et c. 128. καταπλάττειν δὲ τὸν θώρακα κύκλῳ. Praepositionem quoque addidit *Maximus* Tyr. Diff. XXXVII. Sect. 8. p. 443.

πελιεῦται] Codd. MSS. Vind. πελιοῦται. Cod. E. πελιδνεῖται. Quantum periculi adferat hic color docet *Hippocrates* Coac. Praenot. 493. conf. c. 119.

ἐπαίρεται] De mammis scroriorantibus *Diodorus* Sicul. lib. II. p. 156. ἵνα μὴ κατὰ τὰς μούχας (ἢ τὰς ἀκμὰς) τῶν σωματίων ἐπαιρέμενος ἐνοχλῇ. pro quibus dixit lib. III. p. 221. ἵνα μὴ μετεκρίζωνται κατὰ τὰς τῆς ἀκμῆς χρόνας. conf. idem lib. IV. p. 253. *Aristoteles* Probl. Sect. IX. 1. Subaudiendum εἰς ὕψος. *Dio Cassius* lib. XLI. p. 195. καὶ εἰς ὕψος, ἐξαίρεται. *Heliodorus* lib. IV. p. 191. κερτι μὲν κούφοις ἄλμασιν εἰς ὕψος αἰρέμενοι.

δυσκαλῶς] Codd. A. et C. δισκαλῶς. Cod. D. δυσιάτως. Glossima τῇ δυσκαλῶς. Cod. E. δυσ καὶ κανθῶς.

καὶ κνισμῶδες ἔχει ὅλον τὸ σῶμα, ἰδίως τοῖς ὑπὸ τῆς
θαλασσίας σκολοπένδρας δηχθεῖσιν, ὑδατοειδὴς καὶ δια-
φανὴς ὁ ὄγκος γίνεται. Τοῖς δὲ ὑπὸ χερσαίας, ἐνερευ-
θῆς. Ἐπὶ τέτων ἐπιτιθέναι δεῖ κατὰ τῆς πληγῆς ἄλας,
ἢ πηγανέλαιον ἢ σκίλλαν, ἢ τέφραν σὺν ὄξει· καταντλεῖν
δὲ ὀξάλμην, ἢ ἐλαίον θερμὸν. Ποτήματα δὲ ἀριστολο-
χία μετ' οἴνου, ἢ ἔρπυλλον, ἢ καλαμίνθη, ἢ ἄγριον πύ-
ρανον, ἢ χυλὸς ἀσφοδέλης σὺν οἴνῳ.

ΠΕΡΙ

κνισμῶδες] Codd. A. et C. κνησμῶδης. Paulus καὶ συναΐδης κνη-
σμῶδης. cont. Aristoteles H. A. lib. IX. c. 37.

ἔχει] pro παρέχει.

ἰδίως] Cod. E. ὁμοίως.

τοῖς] Codd. A. et C. τῆς.

ὑπὸ τῆς] Codd. A. et C. ὑποθαλασσία σκολόπενδρα.

δηχθεῖσιν] Codd. A. et C. δειχθεῖσιν.

ὑδατοειδὴς] Codd. A. et C. ὑδάτοιειδης.

διαφανὴς] Codd. A. et C. ἀφανὴς ὄγκος, omisso articulo. Artic-
ulum pariter delet Cod. E.

ὄγκος] Non est tumor, sed corpus integrum: quidam addere so-
lent τὸ σῶματος, quod eleganter reticetur. vid. Casaubonus ad
Athenaei lib. III. c. 5. p. 158. Rufus Ephes. de renum affect.
c. XIII. p. 12. τρεφομένον τὸ τῷ ὄγκῳ.

χερσαίας] Cod. D. ὑπὸ τῆς χερσαίας. Cod. D. addit δηχθεῖσιν.

ἐνερευθῆς] Codd. A. et C. ἐνεδρευθεῖσιν. Longus Pastor. lib. I. p.
20. aureae ed. Villosion ὅτι λευκὸν καὶ ἐνερευθὲς ἦν. ubi vid.
summi editoris observatio. conf. quae ad nostri cap. XCV. no-
tavi. Theophylactus Simoc. ep. LXXIII. de polypis. τὸς ἐαυτῶν
κατεοπίαν πλοκάμους, ὅψον ὥσπερ ἀληθῶς ἐμπαράσκειον τὰ
ἐαυτῶν δυσυχέστατα μέλη. ubi ἀληθῶς est sincerum, non fuc-
tum, ἐμπαράσκειον vero, quod nullo adparatu eget, sed sem-
per praesto est. Salmasium ad Tertullian. de pallio p. 197.
glossarium vetus in errorem induxit.

ἐνερευθῆς ἐπὶ τούτων] ignorat Cod. E.

ἐπὶ τούτων] Exulant e codd. A. et C.

difficulter deinde curationem recipiat, praeterea pruriginis sensus in toto corpore percipitur, non absimilis ei, quem ii qui a marina scolopendra icti sunt, sentiunt, et tumor aquosus fit et pellucidus, a terrestri, rubeus. Plagae igitur imponi debet sal, vel oleum rutaceum, vel scilla, vel cinis cum aceto, et foveri locus muria cum aceto, vel oleo calido. Potui denique dari aristolochia cum vino, aut serpillum, aut calamintha, aut ruta sylvatica, vel hastulae regiae succus cum vino.

DE

τῆς πληγῆς] *Paulus τὴν πληγὴν*. et sic Cod. E.

πηγανέλαιον] Codd. A. et C. πήγανον λύον. Codd. D. et C. πηγανον λείον, ac sic *Paulus*.

τέφραν] Cum non addiderit auctor, qualem cinerem intelligat, cinis quilibet fumendus, communis nempe, nam ut de *Nicandro* observat Scholiasta ejus ad *Alexiph.* vs. 197. ἐν δὲ τῷ μὴ λέγειν πλυσῆρα ποῖον, δηλονότι κοινὸν λέγει. *Celsus* lib. VII. c. 1. Et si nihil aliud est, cinis quoque ex sarmentis. si is non est, quilibet alius ex aceto.

ἐξάλημν] *Paulus* ὀξάλημν.

ἐλαιον] Codd. A. et C. ἐλαίῳ θερμῷ. ac ita *Paulus*.

ποτήματα] Codd. A. et C. πότιμα. et *Paulus*. Cod. D. ποτίζων. Forte leg. ποτίσματα ut c. 232. qua voce itidem usus est Schol. *Nicandri* ad *Alex.* vs. 43.

ἀριστολοχία] Cod. D. ἀριστολοχίαν. *Nicander Ther.* vs. 509. *Cicero* de *Divinat.* lib. I. p. 20. Quid scamoneae radix ad purgandum, quid aristolochia ad morsus serpentum possit, quae nomen ex inventore reperit, rem ipsam inventor ex somnio; video, quod satis est: cur possit, nescio. qui locus plurimum torfit *Petr. Victorium* Var. Lect. lib. V. c. 3. confer. *Sam. Dale* Pharmacol. p. 213. et quos ad c. 36. laudavi.

χυλός] Codd. MSS. Vind. χυλόν.

ἄσφοδής] Codd. A. et C. ἀσφονδήλ. μετ' οἶνε.

ΠΕΡΙ ΕΧΕΩΝ ΚΑΙ ΕΧΙΔΝΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΟΓ'.

Ἀπὸ δὲ τῶν ἐχέων ἢ ἐχιδνῶν δακομένων, ἢ τῶν ὁμοίων ἰοβόλων, παρακολουθεῖ πόνος, ἐν ἀρχῇ μὲν τῷ δηχθέντος τόπῳ, μετὰ ταῦτα δὲ τῷ ὅλῳ σώματι. Φαίνεται δὲ κατὰ τὸ δῆγμα δύο τρημάτια, μικρὸν ἀλλήλων διεσκηότα, ῥύσις τὲ ἐκ τῆς αἵματος ἰχωροειδῆς, μετὰ δὲ ταῦτα καὶ ἐλαιώδης· προσγίνεται δὲ αὐτοῖς καὶ τρόμος καὶ κέρως, καὶ ψυχρὰ περιῦδρωσις. Ἐπὶ τῶν δὲ χρῆσται σκυρδοφαγία, καὶ ἀκρατοποσία· ἐστιάτωσαν δὲ καὶ πράσσα καὶ κρόμνυα, καὶ τάριχον· τινὲς δὲ καὶ βατρά-

Cap. CCLXXIII. Cod. E. νῆ. index σξ.

ἐχέων] Codd. A. et C. ἐχίδων.

ἀπὸ] Leg. ὑπὸ, ac sic *Paulus* lib. V. c. 13. ac cod. D. *Dioscorides* lib. VIII. c. 6. et lib. IX. c. 6. *Aelianus* H. A. lib. X. c. 9. *Philes* de animal c. 70.

ἐχιδνῶν] Codd. A. et C. ἐχιδνῆς. Cod. D. ἢ τῆς ἐχιδνῆς. Schol. *Sophoclis* ad *Antigon.* v. 532.

δακομένων] Leg. cum *Paulo* et codd. MSS. δακνομένων.

ἢ τῶν] Cod. D. ὁ τῶν. Codd. A. et C. ἢ ὁμοίων.

πόμος] *Strabo* lib. XIII. p. 880.

μετὰ ταῦτα] Cod. D. μετὰ δὲ ταῦτα. Sic quoque Cod. E. et addit καί.

ὅλῳ] Cod. D. καὶ ὅλῳ. Codd. A. et C. καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

δῆγμα] Codd. MSS. Vind. δᾶγμα.

τρημάτια] Cod. E. τραύματα.

μικρὸν] Codd. A. et C. μικρά.

διεσκηότα] Codd. A. et C. συνεσκηότα.

ῥύσις] *Aelianus* V. H. lib. VI. c. 6. ῥύσιν τῶν ἐπιγινόμενων αἵματος ἐκ τῶν τραυμάτων. ubi vid. *Kuhnii*. *Theophylactus* *Simoc.* *Quaest. Phys.* XII. Schol. *Callimachi* ad *Hymn.* in *Iovem* vs. 84.

ἐκ τῶν] Leg. ἐκ τῶν, ut exhibent Codd. A. et C. et *Paulus*. Cod. D. σώματος ἐκ τῶν.

DE VIPERIS.

CAP. CCLXXIII.

In viperae vero morfu similibumve animalium virus jaculantium dolor loci statim ab initio sequitur, mox totius corporis. In morfu vero duo apparent foramina parvo invicem spatio distincta, fluitque ex his sanguis humorque saniosus et oleosus. Accedit etiam tumor, sopor, et frigidi sudores. In his allii esu et vini meraci potione utendum. Edantur et porri et cepae et salsamentum. Quidam vero et ranas elixas pro cibo obtulerunt. In potu vero sumuntur, coagulum

ἰχωροειδής] Codd. A. et C. ἰχωροειδής. Cod. D. ἰχυροειδής. Paulus ἰχωροειδής, sed noster videtur retulisse ad ἑύσις, sic c. 250. contra ad proximum substantivum quod praecessit c. 256. Sophocles Philoct. vs. 701. et ibi Schol.

ἐλαιώδης] Codd. MSS. Vind. ἐλαιώδης et Paulus. Cod. E. ἐλαιώδης omisso καί, quam copulam quoque praetermisit Paulus. Nicander Ther. vs. 235.

δὲ αὐτοῖς] Cod. E. caret particula δὲ.

τρόμος] Nicander Ther. vs. 236.

κάρος] Propertius lib. III. eleg. X. vs. 53.

ψυχρά] Codd. D. et E. ψυχρῶ. Codd. A. et C. ψυχροῦται ἰδρῶς.

περιῖδρῳσις] Sophocles Philoct. vs. 826.

χεῖνθαι] Carent hoc verbo codd. MSS.

σπερδοφαγία] Petr. de Apono cur. divers. venenor. c. 59.

ἐθιέτωσαν] Codd. A. et C. ἐθιέτω. Cod. D. ἐθιέτωσαν.

δὲ καί] exulant e Codd. A. et C.

πράσσα] Paulus πράσα. conf. quae ex Sponio notavi ad c. 36.

κρόμνα] Codd. A. et C. κρόμνα.

καὶ τάρικον] Codd. A. et C. non agnoscunt copulam. Cod. E. τάρικα.

τινὲς δὲ] Delet Cod. E, δὲ.

βατράχας ζωμίζας ἔδωσαν φαγεῖν· πότιζε δὲ πιτυῖα
 λαγωῦ ἢ νεβρῶ, ἐλαφεῖς αἰδοῖς ξηρῶ δραχμ. α'. ἄγχου-
 σα ἢ λεπτόφυλλος ὅλη, ἢ πρέσσε χυλός, ἢ ἄγριον πή-
 γανον, ἢ πάνακος ῥίζα, ἢ πισάκια λῆια, ἢ ἄγνη σπέρ-
 μα. ἄλλο. Σμύρνης, κασορεῖς. πεπέρεως ἀνά δραχμ.
 α'. ἀνήθη σπέρματος δραχμ. ας". λῆιον δίδε σὺν οἶνω.
 δίδε καὶ τὴν θηριακὴν. ἔξωθεν κατὰ τῆς πληγῆς· κατὰ-
 πλασσε αἰγῶν σπυράθας μετ' οἶνε, ἢ δάφνης φύλλα
 μετ' ἐλαίς, ἢ δαφνίδες, ἢ καλαμίνθη, ἢ πήγανον, ἢ
 σέληνον, ἢ ἀβρότονον, ἢ ὀρίγανον, ἢ ὀρνίθων νεοτὰς ἀνα-
 πτυχ-

βατράχας] De his vid. Levin-Lemnius de occult. naturae miracul.
 lib. III. c. 7. p. 313. Nicander Ther. vs. 620.

ζωμίζας] Cod. D. ζωμητὰς. Codd. A. et C. ζωμίτας. Cod. E.
 ζωμήτας.

πότιζε] Codd. A. et C. πιέτω.

πιτυῖα] Codd. MSS. Vind. πιτύαν. Cod. E. πυτίαν.

νεβρῶ] Cod. D. νευρῶ δραχμ. α'. Codd. A. et C. δραχμ. δ'. Cod.
 E. δραχμ. α', ἢ. conf. c. 177. Plinius lib. XXII. c. 20. Q. Se-
 renus Samonicus c. XLVII. vs. 14. Sextus Placit. c. 1. Solinus
 Polyph. c. 22. p. 188. caute Moschio de morb. mulier. c. 137.
 εἰς ἐννεθῆ, si haberi potest vel si inveniri poterit ut loquitur
 Eros de passion. mulier. c. 61. p. 296. Apud Paulum additur
 dosis, τριόβολον nempe.

ἐλαφεῖς] Codd. A. et C. ἐλάφε αἰδοῖον ξηρόν. Cod. D. ἐλάφειον
 αἰδοῖον omissa voce ξηρόν. Origenes contra Cels. lib. II. p. 88.
 ἐλαφος πολέμιον τῶν ὀφειῶν ζῶον, καὶ κρείττον παντὸς (f. πάν-
 τος) τοῦ τῶν ἐχιδνῶν.

ἄγχουσα] Codd. MSS. ἢ ἄγχουσαν τὴν λεπτόφυλλον, omisso ὅλη.
 Nicander l. c. vs. 838. Plinius lib. XXII. c. 20. Schol. Aristoph-
 anis ad Eulestaz. vs. 924. Matthiolus ad Dioscoridis lib. IV.
 c. 23. p. 342. Orpheus Argon. vs. 960.

πρέσσε] Paulus πρέσσε.

χυλός] Codd. MSS. χυλόν. Cod. E. addit σὺν μελικράτῳ, ἢ με-
 σολιλοφόχυλον. f. μελισσοφύλλος χυλόν.

ἄγριον] Codd. A. et C. ἀγριοπήγανον.

ῥίζα] Codd. A. C. et E. ῥίζαν.

πισάκια] Plinius lib. XIII. c. 5.

λῆια] migrat e Codd. A. et C.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. Delet Cod. E.

lum leporis, vel hinuli, vel genitalis cervini drachma. Anchusa tenuifolia tota vel porri succus vel ruta sylvatica, vel panacis radix vel pistacia trita, vel viticis semen. Aliud. Myrrhae, castorii, piperis singulae drachmae, anethi seminis drachma cum semille tritae cum vino dantur. Theriaca etiam extrinsecus plagae imponitur, et fimus caprinus ad cataplasmatismodum inducitur cum vino, vel lauri folia cum oleo, vel lauri baccae, vel calamintha, vel ruta vel apium, vel abrotonum, aut origanum, vel gallinacei pulli discerpti

πεπέρεως] addit Paulus σανδαράχης.

ἀνὰ] deest in Codd. A. et C.

δραχμ. α'] Paulus ὀξύβαφον.

σπέρματος] Codd. A. et C. σπέρμα, non agnoscit Cod. E.

λαῖον] Paulus λεάνιας γλυκῆ. διδῶ. Δίδω.

τὴν θ.] Codd. A. et C. τῆς θηριακῆς. et Codd. D. et E.

ἔξωθεν] Codd. A. et C. ἔξωθεν δέ.

κατὰ] Cod. E. δέ.

πληγῆς] Cod. D. τὴν πληγὴν.

κατάπλασσε] Codd. A. et C. κατέπλασσαν.

αἰγῶν] Cod. E. αἶγος.

σπυράθους] Cod. D. σπυράνθους. Nicander l. c. vs. 933. et ibi Schol.

δάφνης] Cum mox commendet δαφνίδας, suspicor leg. ῥοδοδάφνης quam laudat hoc in casu Claudius apud Suetonium lib. V. p. 501. nihil aequae facere ad viperae morsum, quam taxi arboris succum. Glossarium Philoxeni, taxus, σμίλαξ, ῥοδοδάφνη. Quomodo taxus vipera ad morsus juvet explicare nititur Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. I. ep. 34. p. 135.

δαφνίδες] Codd. A. C. et E. δαφνίδος. Cod. D. δαφνίδας.

καλαμίνθη] Cod. D. καλαμίνθιν. Cod. E. καλαμίνθην. Paulus addit ἡ ἔρικη.

σέληνον] Codd. A. et C. et Paulus σέλινον. quae sequuntur exulant usque ad ἐπιτιθέμεναι.

ἀναπτυχθέντας] Cod. D. ἀναχίοθέντας. Vulgatam lectionem non mutarem. conf. noster c. 36. et 263. Suicerus Thesaur. Eccles. p. 295. I. D. Lennep de analogia Ling. Gr. p. 247.

πτυχθέντας ἐπιτιθέναι θερμὰς, συχνῶς ἐπαλλαττώμε-
νοι, ἢ ῥεφάνε φλοιὸν λεῖον, ἢ σιίλλαν ἐφθύν.

ΠΕΡΙ ΑΣΠΙΔΩΝ.

Κ Ε Φ. Σ Ο Δ'.

Τῶν ἀσπίδων εἰσὶν εἶδη τρία· αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσὶ
χερσαῖαι, αἱ δὲ χελιδωνίαί, αἱ δὲ περιπτυάδες· ὧν αἱ
χερσαῖαι μείζους εὐρίσκονται ἄχρι πηχῶν πέντε. Παρέ-
πεται δὲ τοῖς δηχθεῖσιν ὑπὸ τέτων τρήματα ὡς ἀπὸ βε-
λόνης, πόνος, ναρκοῖ δὲ εὐθέως καὶ ὠχρίᾳ καὶ χασματα
συνε-

ἐπιτιθέναι] Codd. A. et C. τιθέναι, Cod. D. ἐπιτιθέναι θερμὰς,

θερμὰς] Cod. E. καλῶς θερμὰς.

συχνῶς] Codd. A. et C. καὶ συχνῶς.

ἐπαλλαττώμενοι] Codd. A. et C. ἐπαλαττόμενος. Cod. E. ἐπαλα-
τομένους. Cod. D. ἐπαλλάττων τέττας. Emenda Paulum apud
quem ἐπιπλεσσόμενοι excusum. Xenophon Memorab. lib. III.
c. 8. p. 139. οὐχ ὥσπερ οἱ φυλαττόμενοι, μή περ ὁ λόγος ἐπαλ-
λαχθῇ, quod verbum non sollicitandum.

ῥεφάνε] Codd. A. et C. ῥεφανίε. Cod. E. ῥαφάνε. et sic Paulus.

λεῖον] Codd. A. et C. ignorant.

Cap. CCLXXIV. Caret numero margo Cod. E. in
indice vero est σζα'.

περὶ ἀσπίδων] Codd. A. et C. ἀσπίδος. Dioscorides lib. VIII. c. 14.
et lib. IX. c. 13. Strabo lib. XVII. p. 1179. Paulus lib. V.
c. 19. Aelianus H. A. lib. I. c. 24. lib. VI. c. 38. lib. IX. c. 4.
II. et 61. Antigonus Caryst. c. 48. Philes c. 68. Solinus c. 30.
p. 239. Scaligerana secunda p. 209. Grunerus de mortis genere
Cleopatrae p. 137.

αὐτῶν] Absit a Codd. A. et C.

χερσαῖαι] Codd. A. et C. χερσαῖε.

χελιδωνίαί] Codd. MSS. χελιδονίαί. Codd. A. et C. χεληδονίαί.
Salmosius ad Solinum p. 241.

περιπτυάδες] Has puto innui in epigrammate incerti Antholog.
lib. I. c. 13. epigr. 16. Porphyrius de abstinent. lib. III. p. 237.

ῶν] ignorant Codd. A. et C. qui mox iterum χερσαῖε.

εὐρίσκονταί] Codd. A. et C. εὐρίσκονσι.

scripti impositi et frequenter permutati. Postremo raphani quoque cortex tritus vel scilla cocta.

DE ASPIDIBVS.

CAP. CCLXXIV.

Aspidum tres sunt species. Quidam enim terrestres sunt, quidam hirundines repraesentant, quidam circumplicati et peripityades dicti, inter quos terrestres magnitudine quinque cubitorum reperiuntur. Aspidis morsum sequuntur foramina tanquam ex acu, dolor item. Confestim etiam torporem inducit et pallorem
et

πηχῶν] Codd. A. et C. ἄχει μιᾶς πήχους. Codd. D. et E. πηχῶν
γέ. Leg. εἰ. litera γ repetita est ex terminatione vocis praecedentis: syllabae sic repetitae exemplum dat L. Bos animadv. ad scriptores Gr. p. 115.

δηχθεῖσιν] Codd. A. et C. ὑπὸ τέτων δειχθεῖσιν.

ὑπὸ τέτων] Cod. D. ὑπ' αὐτῶν.

τρήματα] Cod. E. κεντήματα. Nicander Ther. vs. 187.

Σκεπὶ γὰρ οὐτέ τι δῆγμα φαίνεται.

ἀπὸ] Codd. A. et C. ἐκ βελώνης. Praepositiones quas promiscue aliquando adhibent Graeci, non agnoscit Cod. D. Alphaeus Anthol. lib. I. c. 67. epigr. 2.

Ἡ δὲ τὸν ἐξ ἵππων Ἐκτορα συρόμενον.

βελόνης] Aelianus H. A. lib. IX. c. 61. Hinc dubia causa mortis Cleopatrae. Xiphilinus Augusto p. 62. ἀνατεθείσά τε ἐπὶ τῆς κλίνης, ἀπέθανεν, ἀσπίδος αὐτῇ ἐν ὕδρῳ εἰσκομιθεῖσης· οἱ δὲ οὐ βελόνῃ ἢ ταῖς τριχῶς ἀνείρεν ἰὸν ἔχοντι ἀνύμορον, τὸν βραχίονα κεντήσασα. Acus ministerio varia perpetrabant facinora mulieres, vid. Petronius c. 21. p. 69. et Apulejus Metamorph. lib. VIII. p. 199. Codd. D. et E. addunt δύο ἢ τέσσαρα. Codd. A. et C. β' ἢ καὶ δ'. δίχα πόνη, et Cod. E. δίχα πόνη. quam lectionem probō: Nicander l. c.

— — καμάτῃ δ' ἄτερ ὄλλυται ἀνὴρ.

conf. Petr. Forestus Observ. Medicinal. lib. XXX. obs. 12. p. 503.

ναρκῶι] Codd. A. et C. ναρκῶ. Cod. E. ναρκῶ.

ἄχειᾶ] Cod. D. ἄχειᾶ. Cod. E. post ἄχειᾶ addit καὶ καταψύχεται. Nicander l. c. vs. 254.

χάσματα] Leg. χασμάται. Codd. A. et C. χάσμα. Codd. D. et E. recte χασμάται.

συνεχῶς. νωθρία δὲ καὶ καταφορὰ ὑπνώδης, καὶ σπασμός· ὁ δὲ θάνατος ἐν ὥραις δυσὶ ἢ τρισί. Βοηθῶνται δὲ ἐξ αὐτῶν, εἰν παραχεῖμα ὄξος δριμύτατον πίωνσι πολύ. Κατὰ δὲ πληγῆς ἐπιτιθέναι κενταύριον σὺν σμύρνη καὶ ὀπίω συνλεάντας ἐπιτίθει· δίδε δὲ καὶ σιόροδον λεῖον σὺν οἴνῳ πίνειν, ἢ ὀποπάνακκ σὺν οἴνῳ. δίδε δὲ καὶ τὴν θηριακὴν. ἀποκοπτέον δὲ ἀνυπερθέτως, καὶ τὸ δηχθὲν μέρος καὶ καυσηριασέον.

ΠΕΡΙ

νωθρία] Cod. E. νωθρία. *Nicander Ther. vs. 189. Plinius lib. XXIX. cap. 7.*

δὲ καὶ] Codd. A. et C. τὲ καί.

καταφορὰ] Codd. A. et C. καταφορᾶ.

ὑπνώδης] *Cinna apud A. Gellium N. A. lib. IX. c. 12.*

Somniculosam ut Poenus apud dem Pfyllus.

Heliodorus lib. II. c. 20. p. 92. Plinius XXIX. c. 4. Gruenert Dissert. de mortis genere Cleopatrae p. 139. Propertius lib. III. eleg. X. vs. 53. Solinus c. XXX. p. 239. Tzetzes Chil. II. vs. 23. Nicander Ther. vs. 162.

ὥραις] *Philo Iudaeus de vita Mosis lib. I. p. 619. τὰς οὖν αἰγυπτίας ἀσπίδας, αἶν τὰ δῆγματα πέφυκεν ἀνυπερθέτως ἀναιρεῖν. Philodemus Anthol. lib. VII. epigr. 96. Eleganter proinde Heliodorus de Thermitis morte lib. II. p. 92.*

δυσὶ] Cod. D. δυσὶν ἢ τρισὶν. Cod. E. δύο ἢ τρεῖς.

βοηθῶνται] *An leg. βοηθεῖ οὖν τοῖς ἐξ αὐτῶν δηχθεῖσι? ἐξ αὐτῶν est ὑπ' αὐτῶν, ut capite sequente. Herodotus lib. I. p. 1. ὥς μήτε τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γένηται. Aspidis morsum curationem non admittere adfirmat Aelianus H. A. lib. I. c. 54. et lib. VI. c. 38. aliter censet Lucianus T. III. p. 180. et Aelianus ipse H. A. lib. II. c. 5. quo interemptus est Demetrius Phalereus teste Diogene Laert. lib. V. p. 353. Viperæ morsum curam omnem respuere, statuisse videtur Dio Chrysost. Or. LIX. p. 575. Sed veteres saepissime serpentes permutare monuit Laur. Pignorius Symb. Epist. lib. I. ep. 31. p. 120.*

παραχεῖμα] Codd. A. et C. παρὰ χεῖμα.

δριμύτατον] Cod. D. δριμύ. Butyrum cum aceto tam interne quam externe adhibitum pro optimo medicamento venditatur contra canis rabidi et aliorum animalium venenatorum morsus de *Moneta*, archiater Regis Poloniae, de cur. morsus canis rabidi Lipsiae 1789. 8.

πληγῆς] Codd. A. et C. τῆς πληγῆς.

et crebras fissuras habet. Pigritia item et inexpugnabilis dormiendi necessitas et convulsio, et in duabus aut tribus horis mors. Liberantur ex ipsis qui statim acetum acerrimum in magna copia hauserint. Vulneri vero centaurium cum myrrha et opio contritum imponi debet. Allium item tritum cum vino, vel opopanax eodem modo offerri potest. Theriaca item. Et particula vitata nulla interposita mora abscindenda et adurenda est.

Y 2

DE

ἐπιτιθέναι] Cod. E. ἐπιτιθέναι δ᾽.

ἐπίω] Codd. A. et C. ὀπίς.

συνλεάντας] Cod. E. ἃ δὴ καὶ λεανόμενα ἐπιτεθέναι.

καὶ σκώροdon] Codd. A. et C. δὲ σκώροdon. Cod. D. ὄπιον. Cod. E. σκώροdon omisso καὶ. De voce σκώροdon consul. *Di Cange* Glossar. p. 1394. conf. Anton. *Mizaldus* apud *Schenkium* Observ. et Experim. Cent. VI. 71. p. 337.

λεῖον] Codd. A. et C. λύς.

πίπιν] Codd. A. et C. πιῖν.

ἥ] Cod. E. καὶ.

ὀποπάνακκ] Codd. A. et C. ὀποπάνακος.

δίδε δὲ] Exulant e codd. A. et C. δὲ ignorat Cod. E.

ἀνυπερθέτως] non agnoscit Cod. D. Vereor ne quid exciderit apud nostrum et leg. ἀνυπερθέτως καὶ μάλα, αὐτίκα, quae junxit *Nicetas* Annal. p. 527. noster c. 36. ἀνυπερθέτως παραχρῆμα. *Antholog.* lib. I. c. 37. epigr. 24. ταχέως — αὐτίκα. Medici graeci posteriores, ubi medicamentis intus sumtis nihil proficerent, tum demum ad operationes chirurgicas confugiebant, unde ἰατροὺς οὐκ εὐθέως φοβερὸς τὰ κείμενα γίνεται ut loquitur *Chrysostomus* in Psalm. XLIX. p. 679. at noster hic medicum vult velocem ferro. Exemplum habes apud *Nicetam* Choniat. Annal. p. 45. Io. *Chrysostomus* in Psalm. VI. p. 553. οὕτω καὶ ἰατροὶ ἰὼν ἐρπετὸς τινος πολλαῖς ἐπινεμόμενον, μετὰ πολλῆς τῆς τάχως τῆς προσωτέρω φορᾶς ἰσῶσιν, ἐγκόπτοντες αὐτὸ τὴν κακίαν.

καὶ] redundat, vel potius est τουτέστιν. conf. c. 32. et 209.

μέρος] An μέρος? λμutato in ρ, ut frequenter. *Synesius* Epist. 53. p. 34. ἀλλ' ὥσπερ μέρος ἀνάτως ἔχον ἀποκοπτέος ἡμῶν.

καυσηριασέον] leg. καυτηριασέον. codd. A. et C. καυτηριασόν. Pari modo peccatum fuit apud *Strabonem* lib. V. p. 329. ἵππων ἀγέλην

ΠΕΡΙ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΤΡΥΓΟΝΟΣ

καὶ μυραίνης.

Κ Ε Φ. ΣΟΕ'.

Ἐπὶ δὲ τῶν θαλασσίων οἶον τρυγόνος, καὶ μυραίνης,
ἣ μὲν διάγνωσις πρόδηλος, βοηθεῖ δὲ τοῖς ὑπ' αὐτῶν
δηχθεῖσι συκῆς ὅπῃ σαλαγμοὶ δ'. ἣ ὀλίγω πλείους μετὰ
κλω-

ἐγέλην ἀπελάσαντα ἀκαυτηριάτων, ubi Casaubonus ἀκαυτηριά-
των rescribi iussit, ut postulabat analogia et codices veteres. de
Phalaride Pindarus Pyth. Od. I. p. 54. τὸνδὲ ταύρω χαλκίῳ
καυτῆρα. Io. Chrysostomus de Virginitate p. 8. πῶς παρθένης ἡ
καυτηριασμένη τῇ συνείδησιν. et mox αὐτὴ δὲ μετὰ τοσού-
των καυτῆρων.

Cap. CCLXXV. Cod. E. νγ'. index σζε'.

θαλασσίων] Codd. A. et C. περὶ θαλασσίων τρυγόνος. Cod. D. θα-
λασσίς et addit καὶ μυραίνης, quae voces exulant e codd. A.
et C. pro θαλασσίῳ Cod. E. θαλασσίας.

τρυγόνος] De pastinaca marina Nicander Ther. vs. 829. Dioscorides
lib. VII. c. 8. Aëtius lib. I. c. 37. Paulus lib. V. c. 21. Plinius
lib. IX. c. 48. et lib. XXXII. c. 2. Aelianus H. A. lib. I. c.
56. et lib. II. c. 50. lib. VIII. c. 26. Philostratus V. A. lib. VI.
c. 32. p. 271. Busbequius Epist. IV. p. 305. Caelius Rhodig.
Lect. Antiq. lib. XII. c. 18. Andr. Chioccius Musaei Caluolar.
Secl. I. p. 92. Pastinacam marinam, quae in mari Neapoli-
tano reperitur, ita describit Th. Bartholinus Epist. medicin.
Cent. I. p. 206. pastinacam marinam, cujus cauda longa et
aspera, in cujus medio aculeus eminet. spinis obsitus, quem ad
varia commendat Severinus et libenter apostemata eo aperit.
Frequenter in littus inter pisces ejiciebantur pastinacae et mu-
renae, quae incaute accedentes vulnerabant, ut docet Epipha-
nius adv. Haereses T. I. p. 162. conf. Aelianus H. A. lib. II.
cap. 50.

μυραίνης] Murena olim in magnis deliciis habita vid. Hummelbergius
et Listerus ad Apicium c. 8. p. 271. et adhuc hodie vid. Bry-
done Itinerar. Siciliae T. II. p. 39. et p. 243. Codd. A. et C.
σμουραίνης. quae verba non agnoscit Cod. D. Aristoteles H. A.
lib. I. c. 5. Athenaeus lib. VII. c. 18. p. 312. Philes de ani-
mal. c. 89. Martialis lib. XIII. epigr. 75. Schol. Aristophanis
ad Ran. vs. 478. Theodorus Prodr. apud Stobaeum p. 623.
Κινε-

DE PASTINACA MARINA

ET MURENA.

C A P. CCLXXV.

Marinae quidem pastinacae et murenae manifesta est internotio. Ipsarum vero moribus succurrunt lactis ficulnei guttae quatuor, aut paulo plures, cum ramu-

Y 3

sculis

*Kirani*des p. 146. *Aelianus* H. A. lib. XI. c. 34. *Scaligerana* secund. p. 417. *Conr. Gesnerus* H. A. lib. IV. p. 578. *Salmasius* ad *Tertullianum* de pallio p. 440. qui multo conamine docere satagit, cur muraena *Tertulliano* dicitur terrena bestia; sed ita omnes pisces, qui in piscinis aluntur vel adservantur terrenae bestiae cluent: si a tanto viro dissentire fas est, et cur non? vide quae de se ipso scribit ad *Puteanum* lib. I ep. 6. p. 10. crediderim eam sic vocari, quod e mari in terram egrediatur, quo cum vipera coeat, ut nugantur veteres, fabulorum fictores; a qua sententia nec noster alienus fuisse videtur, cum mox addat utendum esse illis quoque, quae contra viperam commendavit. Praeterea terrenum dicitur *Tertulliano* quod in superficie terrae versatur, quo sensu vocem hanc usurpat *Minutius* Felix c. 18. p. 170. ed. *Gronov.* Manatus aquatilis est et terrenus piscis *Petro Martyri* apud *Raderum* ad *Martialis* lib. IV. epigr. 23. pisces subant et ruriant inquit *Scaliger* *Scaliger.* secund. p. 619. Videtur fabula originem traxisse exinde, quod soleant pisces nonnulli, ut de cyprinis haud semel observavi, mense Martio, cum instat tempus parturitionis ex aqua se in ripam ejicere, quo frictione ad herbam tunc pullulantem ovorum excretionem maturent, non vero ut coitum adpetant, quos tunc palpitantes ac aliquantum ab aëre siccatos, ita ut aquam repetere nequeant, facili conatu a praetereuntibus tolluntur, quod in flutis muraenis tamen se animadvertisse negant rei piscatoriae periti. Hoc etiam tempore in lacu *Elevo* harengi capiuntur multis striis insigniti ac si vergis caesi essent, quam rem pariter fabulis involvunt piscatores. Historiam ludicram de lampretis referunt *Scaligerana* secund. p. 326. idem p. 434. adfirmat salmoues et lampetras hyeme non capi, quod verum ubi hyems fuerit saeva, sed cum est mitissima et tempestates vehementes, ut hoc anno, uterque piscis abundat,

σαλαγμοῖ] Codd. A. et C. σαλαγμῶ. Cod. D. addit πείσσερες. *Enstathius* Erot. lib. I. p. 6. ῥόδων σαλαγμῶς dixit, quod eum pro ῥοδόσαγμα dixisse arbitratur *Gaulminus*.

δελχθῆσι] Codd. A. et C. δελχθήση. Cod. D. δελχθῆσι.

ἢ ολίγω πλῆκας] ignorat Cod. E.

κλωνίων ἐρπύλλας τριῶν ἢ δ'. ποτιζόμενα, καὶ ὅσα πρὸς
ἐχίδνας· κατὰπλασσε δὲ δάφνης φύλλα, καὶ τὸ ἀφέψη-
μα τῆς δάφνης μετὰ οἶνον πότιζε· ἢ πέπερι μετὰ πηγά-
νῃ καὶ οἶνον, καὶ οἶνοποσία.

Π Ε Ρ Ι Δ Ρ Α Κ Ο Ν Τ Ο Σ

Θαλασσίαι.

Κ Ε Φ. Σ Ο Σ'.

Τέττε τὴν πληγὴν μολίβδῳ παράτριβε ἢ κατὰπλατ-
τε ἐρπύλλῳ λείῳ, ἢ Φανῶ ἐφθῶ, ἢ θείον σὺν ὄξει, ἢ
τὸν δράκοντα αὐτὸν χίσας, ἐπιτίθει. ἄντλει δὲ ἀνθρω-
πείῳ οὕρῳ· πότιζε δὲ ἀψινθίῳ ἢ ἐλελισφάκῳ ἢ ἐγνεφά-
λῳ ἰχθύος.

ΠΕΡΙ

ἐρπύλλων] Codd. A. et C. ἐρπύλλας, omiffa dofi. Codd. D. et E.
omittunt ἢ δ'. Leg. ἢ ε'.

κλωνίων] Paulus κωνίων. Theophilus de Urinis c. 2. συμβάλλει τὰ
κλώνια αὐτῆς τῇ κοίλῃ φλεβί.

ποτιζόμενα] Codd. A. et C. ποτιζόμενον. Cod. D. ποτιζόμενος.

πρὸς] Cod. D. σαπρὸς. omiffa litera δ'.

κατὰπλασσε] Cod. E. κατὰπλαττε.

δὲ] delent Codd. A. et C.

φύλλα] Codd. A. et C. φύλλα λύα.

μετὰ οἶνον] Codd. MSS. μετ' οἶνον.

πηγάνῃ] addit Cod. D. καὶ οἶνον. Cod. E. ἢ πηγάνῃ.

οἶνον] Cod. E. οἶνάνθης.

οἶνοποσία] addunt Codd. A. et C. χρῆ. Cod. D. χρησέον.

Cap. CCLXXVI. Cod. E. νδ' index σζγ'.

περὶ] Cod. D. in tabula capitum περὶ δράκόντων θαλασσίων.

τέττε] Cod. D. τῷ θαλασσίῳ δράκοντος τὴν πληγὴν. Paulus lib. V.
c. 22. Aelianus H. A. lib. XIV. c. 12. Isidorus Orig. lib. XII.
cap. 6.

μολίβδῳ] Codices MSS. μολύδῳ.

κατὰπλαττε] Paulus κατὰπλασσε.

sculis serpylli tribus aut quatuor ebibitae. Et quae ad
viperas supra sunt posita. Folia item lauri induci pos-
sunt, ejusque decoctum cum vino in potu simul. Vel
piper cum ruta et vino, imo vinum ipsum in potu
adhiberi.

D E D R A C O N E

MARINO.

C A P. CCLXXVI.

Hujus ictum infricato, vel serpyllo trito, vel len-
ticula cocta obducito, vel sulfur cum aceto, et draco-
nem ipsum evisceratum imponito. Locum vero urina
humana foveto, vel in potu exhibeto absynthium,
salviam, vel ipsius piscis cerebrum.

Y 4

DE

ἐρπύλλῳ] Cod. D. ἔρπυλον λείον. Codd. A. et C. ἐρπείῳ λύῳ. *Paulus* ἐρπύλλῳ.

Φακῶ] Cod. D. φακὸν ἐφθῆν.

ἡ] inigrat e Codd. A. et C.

Θείῳ] *Paulus* Θείῳ ac sic Cod. E.

αὐτὸν] abest a Codd. A. et C. Cod. E. ἡ δράκοντι αὐτῷ. *Nican-*
der Ther. vs. 622. *Dioscorides* lib. IX. c. 5. *Philes* de Animal.
c. 80. ubi λυγρὸς ἰχθύς legendum. *Kiranides* p. 144. *Marcellus*
Sideta de Medicina e piscib. vs. 84. *Plinius* XXXII. c. 5.

χίσαι] Codd. A. et C. χίσαις.

ἐπιτίθει] Sic una manus vobis vulnus opemque feret ut ait *Ovi-*
dus Remed. Amor. vs. 44.

ἀντλῆ] *Paulus* καταιονᾶν, quod verbum usurpavit noster c. 25.
sed leg. apud nostrum ἀντλῆν.

δε] omisum in Codd. A. et C.

ἀνθρωπίῳ] Codd. MSS. ἀνθρωπίνῳ. Codd. A. et C. οὐρῶ ἀν-
θρωπίνῳ.

πότιζε] Codd. A. et C. ἀψίνθιον πότιζε. Codd. D. et E. καὶ πό-
τιζε ἀψίνθιον. *Paulus* l. c. ποτίζειν.

ἐλελισφάκῳ] Codd. A. C. et E. ἐλελίφασκον.

ἐγχεφάλλῳ] Codd. A. C. et E. τὸν ἐγκέφαλον τῷ. *Paulus* quoque
τῷ ἰχθύος, minus recte vid. not. ad c. 95. *Nican-*
der Ther. vs. 623.

ΠΕΡΙ ΣΚΟΡΠΙΟΥ

θαλασσίε.

Κ Ε Φ. ΣΟΖ'.

Τέττε τὴν πληγὴν ἰᾶται τρίγλα ἀναχθεῖσα καὶ ἐπι-
τιθεῖσα· θεῖον ἄπυρον μετ' ὅξος ἀνατριβόμενον. Δαφνί-
δες τρεῖς πινόμενα λεία.

ΠΕΡΙ ΧΑΛΚΗΣ ΣΑΤΡΑΣ

καὶ σαλαμάνδρας.

Κ Ε Φ. ΣΟΗ'.

Τοῖς δὲ ὑπὸ τῆς χαλκίτιδος σαύρας πληγεῖσι συμ-
βαίνει οἰδήματα, καὶ μελανία. Θεραπευτέον δὲ τέττε
ἐπὶ

Cap. CCLXXVII. Cod. E. νε'. index σξδ'.

τέττε] deest in Codd. A. et C. Cod. E. τέτων. Dioscorides lib. VI.
c. 4. Paulus lib. V. c. 23.

ἀναχθεῖσα] Leg. ἀναχθεῖσα, ac sic codices MSS, et Paulus.

τρίγλα] ita Paulus et Archestratus apud Athenaeum lib. VII. c. 20.
p. 320. τρίγλη maluit Athenaeus lib. VII. c. 15. p. 305. 'et
c. 21. p. 324. Philes de animal. c. 100. quod unice probant
grammatici, vid. Pierfonus ad Moerin p. 184.

καὶ] exulat e codd. A. et C.

ἐπιτιθεῖσα] Codd. MSS. Vind. ἐπιτεθεῖσα et Paulus.

θεῖον] abest a codd. A. et C.

ἄπυρον] Codd. A. et C. ἄπειρον.

ἀνατριβόμενον] Codd. A. et C. τριβόμενον.

δαφνίδες] Codd. A. et C. δαφνίδας τρεῖς πινόμενα λύα.

Cap. CCLXXVIII. Cod. E. νς'. index σξέ'.

χαλκῆς] Codd. A. C. et E. περὶ χαλκητίδος σαύρας καὶ σαλα-
μάνιας. Nicander Alexiph. vs. 536. Plinius lib. X. c. 67. Eusta-
thius Hexaem. p. 43. Solinus c. 30. p. 240. Theocritus Idyll. II.
vs. 58.

DE SCORPIONE

MARINO.

C A P. CCLXXVII.

Hujus ictum sanat mulus piscis dissectus, impos-
tusque. Sulfur vivum cum aceto infricatum, baccae
lauri tres tritae potaeque.

DE AEREA LACERTA

ET SALAMANDRA.

C A P. CCLXXVIII.

Ab ictu vero lacertae viridis, tumores et livores
contingunt. Hos remediis de mure araneo dictis curare

Y 5

opor-

vs. 58. et ad eum Schol. et ad Idyll. VII. vs. 22. *Horapollon*
lib. II. c. 62. *Kiranides* p. 77. *Isidorus Orig.* lib. XII. c. 4.
Salmasius in *Solinum* p. 817.

χαλκῆς] *Dioscorides* lib. II. c. 70. Σηψ, ἣν ἐνιοὶ σαύραν ἐκάλε-
σαν χαλκιδικὴν κ. τ. λ. conf. *Sarracenus* ad *Dioscoridem* p. 106.
et *Matthiolus* p. 330.

τοῖς] Codd. A. et C. τῆς.

δὲ] omittit Cod. D.

χαλκίτιδος] Codd. A. et C. χαλκήτιδος.

σαύρας] *Theophrastus* de sign. pluv. et ventor. p. 117. καὶ ἡ σαύ-
ρα φαινόμενη ἢ καλεῖται σαλαμάνδραν. *Nicander Ther.* vs. 817.
Alexiph. 536. *Eustathius* in *Hexaëmer.* p. 43. σαύρα δὲ ἡ λε-
γομένη σαλαμάνδρα.

πληγεῖσι] Codd. A. et C. πληγεῖσα.

μελανία] Codd. A. et C. μελανία *Aristoteles H. A.* lib. IX. c. 45.
ἡ δὲ μελανία καλὴ καὶ λιπαρὰ τῷ κέρατος. de P. A. lib. I. c. 3.
Problem. Sect. XX. 4. *Sorabo* lib. XII. p. 868. *Pollux* lib. IV.
c. 25. segm. 101. et 206. *Nicetas Chon.* p. 145. *Plinius* lib.
XXIV. c. 8. *Oribasius* de fractur. p. 117. *Theophrastus H. Pl.*
lib. V. c. 4. Schol. *Homeri* ad *Odyss.* Δ. vs. 402.

θεραπευτέον] Codd. A. et C. θεραπευταῖον.

τέτρε] Cod. D. αὐτὰς. τοῖς ἐπὶ, ac sic legend. Codd. A. et C.
τὰ ἐπὶ,

ἐπὶ τῆς μυγαλῆς εἰρημένοις. Τοῖς δὲ ὑπὸ σαλαμάνδρας
 δεδευγμένοις συμβαίνει περιδυνία σφοδρὰ, καὶ πελῖωσις
 κύκλῳ. Τέτοις παραφέρομεν ῥίτινὴν πιτυίνην, ἢ σροβί-
 λινην ἢ χαλβάνην μετὰ μέλιτος, ἢ σροβίλια μετὰ ἀφε-
 ψήματος χαμαιπίτυος· ταῦτα καὶ πίνειν, καὶ ἐπιτιθέναι
 τῷ δῆγματι.

ΠΕΡΙ

τῆς] articulum delent Codd. MSS.

μυγαλῆς] Recte scribi μυγαλῆς monuit Th. *Munckerus* ad Anto-
 nia. *Liberalis* c. 28. p. 228. conf. *Hippocrates* Hippiatr. p. 891.

εἰρημένοις] Codd. A. et C. εἰρημένα. vid. infra c. 11. additamenti
 ex Cod. D. Cod. E. πρὸς τὰ ἐπιμεγάλους εἰρημένα.

τοῖς δε] Codd. A. et C. τὰς δὲ. Cod. E. delet δὲ.

σαλαμάνδρας] Codd. A. et C. σαλαμάνδρας. *Nicander* Ther. vs.
 818. et *Alexiph.* 536. *Dioscorides* lib. II. c. 67. *Scribonius* Larg.
 c. LV. 187. *Plinius* lib. XXIX. c. 6. *Theophrastus* de igne p.
 145. et ad eum *Furlanus* et de pluv. p. 111. *Anatolius* apud
Fabricium Biblioth. Gr. T. III, p. 299. *Petr.* de Apono cur.
 divers. veneror. c. 79. *Iul. Caes.* *Scaliger* de Subtilit. exercit.
 185. *Caelius* Rhodig. Lect. Antiq. lib. X. c. 10. *Iac. Grevinus*
 de Venen. lib. I. c. 26. *Lud. Godofr. Kleinius* de aëre, aq.
 et locis agri Erbacensis p. 91. *Habemus* Salamandras, Molchen,
 colore flavo ac atro eleganter pictas, et post pluvias aestivas, in
 saxosis potissimum tractibus prodeuntes.

δεδευγμένοις] Leg. δεδηγμένοις, ut bene Cod. D. Codd. A. et C.
 δειχθήση.

περιδυνία] Codd. A. et C. περιδυνία. Capillorum defluvium
 inde ortum testatur Q. Ser. *Samonicus* c. IX. vs. 3. *Martialis*
 lib. II. epigr. 46. Ex contactu inflammationem *Petr. Borellus*
Hist. et Observ. Cent. IV. obs. 82. conf. not. ad Petronii
 c. 107.

oportet. A salamandra vero dolor vehementissimus et in orbem livor. His resinam e picea aut pinu offeremus, vel galbanum cum melle, aut nucleos pineos cum decocto chamaeipytiis. Haec vel imponuntur morfui vel bibuntur.

DE

σφοδρά] Codd. A. et C. σφοδρᾶ.

πελίωσις] Codd. A. et C. πηλίωσις. Cod. E. πελιδνώσις. Schol. *Homeri* ad *Iliad.* K. vs. 334. τὸν μὲν, ἐπεὶ ἐκ συνδρομῆς αἵματος ἐπελιώθη, Πελίαν.

κύκλω] Pro ἐν κύκλῳ. L. *Bos* Ellips. Graec. p. 280.

παραφέρωμεν] Codd. A. et C. προσφέρωμεν, ac *Paulus*: de verbo παραφέρωμεν vid. *Athenaeus* lib. IX. c. 7. p. 380.

ῥιτίνην] ῥητίνην. Codd. A. et C. ῥητάνην. Cod. D. ῥιτίνην. delet Cod. E. *Dioscorides* lib. I. c. 91. *Plinius* lib. XXIV. c. 6. *Salmasius* de *Homon.* Hyl. Iatr. p. 65.

πιτυΐνην] Codd. A. et C. πιτήνην.

ἢ] deest in Codd. A. et C. ut et mox.

σροβιλίην] Codd. A. et C. σροβυλήνην. Cod. D. σροβηλίην.

ἢ σροβίλια] Codd. MSS. Vind. σροβήλια. Codd. A. et C. σροβηλία Cod. E. expungit. Inscriptio apud *Gruterum* p. LXXI. 1. *Herodotus* vita *Homeri* p. 754. ubi vid. *Wesselingius*. *Galenus* de *Aliment.* facult. lib. II. p. 325. *Salmasius* ad *Iul. Capitolinum* p. 422.

χαμαιπίτυος] Codd. A. et C. χαμαιπίτυς.

καὶ] migrat e Codd. A. et C.

ἐπιτιθέναι] Codd. A. et C. τεθέναι τῷ δείγματι.

πίναι] Idem medicamentum extrinsecus adplicatum, etiam interne aliquando adsumitur, ut patet ex *Xiphilino* August. p. 70.

ΠΕΡΙ ΛΑΓΩΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ.

Κ Ε Φ. ΣΟΘ'.

Λαγωῦ θαλασσίῃ ποθέντος, παρακολουθεῖ γεύσις ὁμοία ἰχθυος βρομώδης, κοιλίας ἄλγημα, οὐρεᾷ ἐποχή· εἴποτε δὲ ἐκρίθη, πορφυρίζοντα ὀρεᾶται, ὑδρώς τε δυσώδης. Δοτέον τέτοις γάλα ὄνειον πίνειν, ἢ μαλάχης ῥίζης ἀφέψημα, ἢ πευκεδάνῃ ῥίζαν λεῖαν μετ' οἶνον, ἢ ἐλλέβορον μέλανα, ἢ σιαμμωνίας ὅσον δραχμα 5" ἐν μελικράτῳ, ἢ χηνὸς νεοσφαγῆς αἷμα· σημεῖον δὲ σωτηρίας, εἰάν ἰχθύας δυνήσονται φαγεῖν.

ΠΕΡΙ

Cap. CCLXXIX. Cod. E. νζ' index capitum σξς'.

περὶ] *Paulus* lib. V. c. 85. *Nicander Alexiph.* vs. 463. *Aelianus* H. A. lib. II. c. 45. lib. IX. c. 51. lib. XVI. c. 19. *Plinius* lib. IX. c. 48. lib. XXXII. c. 1. *Scribonius Larg.* c. 54. 186. *Dioscorides* lib. II. c. 208. *Plutarchus* T. III. p. 1810. *Philostrophatus* V. A. lib. VI. c. 32. p. 271. *Philes* c. 93. *Tzetzes* Chil. VI. vs. 287. *Isidorus Orig.* lib. XII. c. 6. *Apulejus* Apolog. p. 277. *Petr. de Apono* cur. divers. venenor. c. 80. Io. *Casaubonus* ad *Suetonium* p. 668. *Ramazzinus* de morb. artific. c. 14. p. 80. ex Iul. Caes. *Scaligeri* de Subtilit. exercitat. 33. 2. *Lev. Lemnius* de occult. natur. miracul. lib. IV. c. 9. p. 393. *Iac. Primerosius* de Vulgi error. lib. IV. c. 57. p. 547. *Andr. Chioccius* Musaei Calceolar. Sect. I. p. 74. *Petr. Borellus* Hist. et Observ. Cent. II. obs. 58. in primis *Iac. Grevinus* de venen. c. 17. p. 209. qui et iconem dedit, *Matthiolus* ad *Dioscoridem* p. 293. et *Fonstons* Hist. Natural. de exanguibus aquaticis lib. I. tab. 1. 6. Singulare est quod Io. *Langius* Epist. Medic. lib. I. ep. 43. p. 193. leporem marinum Iudici aequoris animalculum esse pronuntiat.

λαγωῦ] Cod. D. ποθέντος τέττε παρακολουθεῖ.

βρομώδης] *Scaliger* exponit *graveolens in gustu*, *Scaligeran.* prim. p. 35.

εἴποτε] Codd. MSS. Vind. ποτέ. Cod. E. εἰς πότε.

ἐκρίθη] Leg. ἐκκρίθη. Cod. D. ἐκκριθῶσι. *Paulus* ἐκκριθείη. Cod. E. κκρι.

DE LEPORE MARINO.

C A P. CCLXXIX.

Leporis marini potum gustus sequitur piscibus vi-
rosis non absimilis, ventris dolor, urinae suppressio.
Si quando excernitur, purpureo colore cernitur, sudor
foetidus. His lac asininum in potu offerre oportet,
vel radice malvae decoctum, vel peucedani radi-
cem, tritam cum vino, vel veratrum nigrum, vel
scammonii drachmae semissem in mulsa vel anseris
recenter occisi sanguinem. Salutis autem nota est,
cum pisces comedere poterunt.

DE

πορφύριζοντα] vid. ad c. 16. De hoc colore urinae vid. *Theophrastus*
de Urinis c. 6. p. 84.

ὑδρῶς] ἰδρῶς. Codd. A. et C. ἰδρῶς. Cod. D. delet τε. Codd. A.
et C. δὲ. Petrus de Arono cur. divers. veneror. c. 80.

δυσώδης] Codd. A. et C. δυσσώδης.

ὄνιοι] Codd. A. et C. ὄνιοι.

πενκεδάνας] ita quoque *Paulus*, κυκλαμίνας, *Dioscorides*.

ρίζαν] abest a Codd. A. et C.

λείαν] Cod. D. λείαν. Codd. A. et C. λύαν.

μέλανα] Codd. A. et C. μέλαν.

ὄσον] Non est in Codd. A. et C.

ς"] Codd. A. C. et E. ς'. leg. δραχμ. ας".

ἐν] Codd. A. C. et E. σὺν. Cod. D. μετὰ μελικράτῃ.

νεοσφαγῆς] Cod. D. αἷμα νεοσφαγῆς. Codd. A. et C. αἷμα νεοσφαγῆς.

χηνός] *Plinius* lib. XXIX. c. 5.

σημεῖον] Codd. A. et C. σωτηρίας σημεῖον.

δυνήσονται] Codd. A. et C. δυνήσεται. Cod. E. δυνήσῃ.

ΠΕΡΙ ΒΔΕΛΛΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΠ'.

Βδέλλας δὲ τὰς καταποθείσας σὺν τῷ ὕδατι ἐμβάλλει ἄλμη καταφορουμένη. Ἀναγαγαριζέσθωσαν δὲ νίτρον σὺν ὕδατι, ἢ χάλκανθον σὺν ὄξει. Τινὲς δὲ κόρεις ἔδωσαν τοῖς καταπιῶσι τὰς βδέλλας. δίδε δὲ καὶ τὰ σκόρδα ἐστίειν.

ΠΕΡΙ ΜΥΚΗΤΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΠΑ'.

Μυκήτων δὲ οἱ μὲν τῷ γένει βλάπτουσιν, οἱ δὲ τῷ πλήθει ἐπιφέρουσι δὲ πνιγμὰς, εἰκότας ταῖς ἀγχόνοις.
Τέτρε

Cap. CCLXXX. Cod. E. νή' index σξζ'.

βδέλλων] Codd. A. et C. βδελλῶν, ac semper simplici λ. Nicander Alexiph. vs. 493. Dioscorides lib. VI. c. 75. Celsus lib. V. c. 27. Paulus lib. V. c. 37. Theocritus Idyll. II. vs. 56. et ad eum Schol. Oppianus Halieut. lib. II. vs. 599. Eustathius Hexaem. p. 44. Isidorus Orig. lib. XII. c. 5. Andr. Cioccus Musaei Calceolar. Sect. III. p. 427. N. Blegny Zodiac. Medic. Gall. p. 147. Hirudinis deglutitae exemplum refert Petr. Borellus Hist. et Observ. Cent. I. obs. 24.

τὰς] omissus articulus in Codd. A. et C.

καταποθείσας] Codd. A. et C. καταποθήσας.

τῷ] delent Codd. A. et C.

ἄλμη] Quae sequuntur usque ad χάλκανθον exulant e Cod. D.

καταφορουμένη] Leg. καταροφουμένη. ac ita Paulus et Cod. E. Codd. A. et C. καταρουφουμένη.

ἀναγαγαριζέσθωσαν] Cod. E. ἀναγαγαριζέσθω.

δέ] deest in Codd. A. C. et E.

νίτρον] Paulus νίτρω et χαλκάνθω.

ὄξει] Exulat e Paulo.

κόρεις] Codd. A. et C. κορεῖς. Dioscorides lib. II. c. 34. Marcellus Empir. c. 16. p. 121. Geoponici lib. XIII. p. 373. et p. 376. lib. XVI. p. 431. Cynosphium p. 186. Kiranides p. 142. Anecdotes de Medecine T. II. p. 55.

τοῖς] Cod. D. τὰς καταπιόντας πιεῖν. Codd. A. et C. τοῖς ἐσθίονσι τὰς βδέλλας, καὶ σκόρδα ἐστίειν.

DE HIRVDINIBVS.

CAP. CCLXXX.

Hirudines cum aqua assumptas muria devorata expellit. Gargarisandum itaque nitrum cum aqua, vel atramentum sutorium cum aceto. Quidam etiam cimices his, qui hirudines devorarunt, exhibuerunt; allia item in cibo offerro.

DE FVNGIS.

CAP. CCLXXXI.

Fungorum alii specie nocent, alii copia, strangu-
latus laqueis similes inducunt. Hos ad vomitum co-
gito,

διδυ] Exulant haec e Codd. A. et C. Cod. D. δοτέον δὲ αὐτὰς καὶ
σκόρδα ἐοτίειν καὶ ὅζος δριμὺ πίνειν.

Cap. CCLXXXI. Cod. E. νθ'. index σξή'.

περὶ] Codices MSS. περὶ μυκήτων καὶ ἀμανίτων. Codd. A. et C.
μυκήτων. Cod. D. μυκίτων. Cod. E. περὶ μυκήτων ἤτοι ἀμα-
νίτων.

μυκήτων] Codd. A. et C. μυκήταν. Cod. D. τῶν μυκήτων οἱ μὲν.
Dioscorides lib. VI. c. 56. Paulus lib. V. c. 55. Celsus lib. V.
c. 27. Hippocrates morb. vulg. lib. VII. p. 337. Simeon Sethi
p. 5. Scribonius Largus c. 66. Petr. de Apono cur. divers. venen.
c. 44. Athenaeus lib. II. c. 19. p. 60. Plutarchus T. I. p. 216.
Horatius Serm. lib. II. Satyr. 4. vs. 20. Bodaeus ad Theophrasti
H. Pl. lib. I. c. 9. p. 23. Vigneuil-Marville melanges etc.
T. II. p. 195. Schulze Toxicol. Veter. c. 13. p. 48. Exem-
plum mariti et uxoris qui ambo ex esu fungorum mortui sunt,
narrat inscriptio apud Rupertum ep. ad Th. Reinesium 41.
p. 349.

δδ] Codd. A. et C. δδ καὶ.

γεία] Codd. A. et C. γένη.

δε] Deficit in Codd. A. et C.

πυγμαῖς] Cod. D. πληγμὸν τοικόντα. Codd. A. et C. ἐσσυκότας τὰς.
Athenaeus lib. II. c. 19. Ptolem. Hephaestio lib. III. p. 316. ed.
Th. Gale. Nicander Alexiph. vs. 520. Suetonius lib. V. p. 530.
Simeon Sethi c. 5. Stalpart van der Wiel Observ. rarior. Cent.
I. obs. 40.

Τάτῃς ἀναγκάζε ἐμῇν διὰ τῆ ἐλαίῃ· ὠφελῶνται δὲ κλη-
ματίνην τέφραν σὺν ὀξύκράτῳ, ἢ νίτρῳ πίνοντες. ὠφελῇ
δὲ αὐτὰς, καὶ ἀλεκτοριδῶν ὡς ἀφεψημένα, καὶ ἐν ὀξύ-
κράτῳ πινόμενα, ἢ ἀριστολοχίας δραχμ. α'. ἢ ἀψινθία
σὺν οἴνῳ. ἢ μελισσόφυλλον σὺν μέλιτι καὶ νίτρῳ, ἢ πή-
γανον σὺν ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ πινόμενα, καὶ ἀφεψόμενα μετὰ
μέλιτος, καὶ ἔμετος καὶ λουτρον.

ΠΕΡΙ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Τυροθεντος ἐν γαστρί.

Κ Ε Φ. ΣΠΒ'.

Τέτοις δὲ διδόναι πίνειν καλαμίνθης φύλλα ξηρά.
ἢ

ὠφελῶνται δὲ] Desiderantur in codd. MSS. Vind. eorum loco
Cod. E. habet καὶ διὰ.

κληματίνην] Codd. A. et C. ἢ κληματίνην πίνην σὺν. Nicander Ale-
xiph. vs. 528. Scribonius Larg. c. 66. 198. Cod. E. κληματίνης
τέφρας. ἢ καὶ πίνειν διδῶ.

νίτρῳ] Codd. A. et C. νίτρον. Cod. E. ἢ νίτρον ὥς πειν.

ἀλεκτοριδῶν] Cod. D. ἀλεκτοριδος. Improbatur hanc vocem Phryn-
chus p. 98. ubi vid. Hoeschelius. Democritus apud Plutarchum
T. I. p. 223. Nemesius de nat. homin. c. 25. p. 213. Aelianus
H. A. lib. VII. c. 47. lib. XIII. c. 25. conf. Thomas Mag. p.
33. et ad eum V. D.

ὡς] Carent his ovis codd. MSS. Vind.

ἀφεψόμενα] Caret et hac voce Cod. D.

καὶ ἐν] Codd. A. et C. ἢ εἰς. Cod. D. deleta copula σὺν.

πινόμενα] Cod. D. πινόμενον.

ἢ] abest a Codd. A. et C. ut et mox.

ἀριστολοχίας] Codd. A. et C. ἀριστολοχία. Cod. E. ἢ ἀριστολοχίας —
πινόμενα καὶ ignorat.

ἀψινθία] Codd. A. et C. ἀψίνθιον. Apulejus de vir. herb. c. 102.

μελισσόφυλλον] Codd. A. et C. μελισσοφύλλα.

μέλιτι] Codd. A. et C. μέλι.

πήγανον] Codd. A. et C. πήγανο.

ἐλαίῳ] Non externe tantum oleum vino mixtum adhibebant veteres,
verum etiam interne, vid. Xiphilinus Augusto p. 70.

gito, idque cum oleo, juvantur praeterea cum farmen-
taceum cinerem ex posca vel nitro biberint. Eodem
modo ova quoque gallinarum cocta, et in posca ebibi-
ta, profunt, vel aristolochiae vel absynthii drachma
cum vino, vel melissa cum melle et nitro, vel ruta
cum oleo et vino ebibita et cum melle cocta, vomitus
denique et lotio.

DE LACTE IN VENTRE

COAGVLATO.

C A P. CCLXXXII.

His in potu calaminthae folia arida dare oportet,
vel

πινόμενα] Codd. MSS. πίνομενον.

καί] Codd. MSS. ἢ ὀριγάνου ἀφέψημα.

λουτρὸν] Codd. A. et C. ἐμετος λάτρως. Cod. D. ἐμετος καὶ λου-
τρά. Supra dixit τέρας ἀνάγκασε ἐμεῖν, unde non erat quod
hic illud repeteret. Vomitus ejusmodi in casu prodelle patet
ex historia Commodi de qua Herodianus lib. I. c. 55. Novum
autem non est nostrum bis idem dixisse, cum in aliis scriptori-
bus recentioris aevi hoc pariter deprehenderim. Demetrius Pe-
pagom. c. VII. καὶ μᾶλλον περιττὰ τὰ ἀφροδίσια, ita enim
legend. et mox ἀφροδίσια πλεῖστα. conf. not. ad c. 108.

Cap. CCLXXXII. Cod. E. ξ'. at in indice
capitum σξθ'.

τυροθέντος] Codd. A. et C. ἐν γαστρὶ τυροθέντος. Utuntur hoc
verbo Sopater apud Athenaeum lib. III. c. 22. p. 101. Oriba-
sius Collect. lib. II. p. 13. Gregorius Naz. Or. de baptism. p.
188. Actuarius de spir. animal. lib. II. c. 13. p. 119. id autem
crebro evenisse apud veteres conjicio exinde, quod mel lacti
admiscerent, ut docet Aelianus H. A. lib. XV. c. 7. et infan-
tibus exhiberent, ut tradunt Aetius lib. IV. c. 4. Paulus lib. I.
c. 5. et Schol. Aristophanis ad Acharn. vs. 462. Quin etiam
vinum cum lacte commiscebant, de qua potione vid. erud. de Vil-
loison ad Longum p. 52. conf. Scribonius Largus c. 65.

τυροθέντος] Codd. A. C. et D. τυροθέντος.

καλαμίνθης] Codd. A. et C. καλαμίνθης. Nicander Alexiph. vs.
372. Plinius lib. XX. c. 14. et lib. XXVIII. c. 10.

ἡ τὸν χυλὸν ὁμοίως, ἡ σιλφίς ῥίζαν σὺν ὀξυκράτῳ, ἡ
θύμον σὺν οἴνῳ ἡ πυτυῖαν σὺν ὄξει.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΚΟΥ

μέλιτος.

Κ Ε Φ. ΣΠΓ'.

Τοῖς ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ τῷ Πόντῃ μέλι φαγῶσιν ἡ
πιῶσιν τὰ αὐτὰ συμβαίνει τοῖς τὸ ἀκόνιτον πιῶσι. Τέ-
τοις διδόναι δὲ ὑδρόμελι μετὰ πηγάνε Φύλλων, ἡ ὀρίγκα-
νον

τὸν] deletus articulus in Codd. A. et C.

σιλφίς] Nicander l. c. Schol. Aristophanis ad Equit. vs. 890.

ῥίζαν] Codd. A. et C. ῥίζα. conf. c. 1. et 224

θύμον] Cod. D. θρόμβον.

πυτυῖαν] Codd. A. C. et D. πυτύαν. Male interpres piceam vertit.
vid. Nicander l. c. Dioscorides l. c. et Sebast. Astrucius ad Pau-
lum p. 158.

καλαμίνθης] Alia suadet Lev. Lemnius de occult. natur. mirac.
lib. II. c. 45. p. 252.

ὄξει] Nicander l. c. Simeon Sethi p. 84.

Cap. CCLXXXIII. Cod. E. ξα'. at in indice
conjungitur cum praecedenti capite.

ποντικῶ] Codd. MSS. Vind. ποντίς, sed Codd. A. C. et D. τῷ
ποντίς.

Τοῖς] Cod. D. τοῖς ἐν Ἡρακλείᾳ. Codd. A. et C. τοῖς τῆς ποντικῆς ἡ.

Ἡρακλείᾳ] Ἐν Τραπεζῶντι tradit Aelianus H. A. lib. V. c. 42.
conf. Stephanus Byz. de Urb. p. 714.

πόντῃ] Cur addiderit noster, discas ex Stephano Byz. p. 384. τῷ
Πόντῃ, masculino genere ut semper Ovidius ut observat Petr.
Burmannus ad Trist. lib. V. eleg. 13. vs. 21. conf. Aelianus
H. A. lib. VI. c. 40.

μέλι] Cod. E. μελιτοφαγῶσιν. Paulus lib. V. c. 58. conf. Dio-
scorides lib. II. c. 92. et lib. VI. c. 8. Aristoteles Mirab. auscult.
p. 1151. Plinius H. N. lib. XXI. c. 13. Democritus Geopon.
lib. XV. c. 9. Strabo lib. XII. p. 826. Stobaeus Serm. XII.
p. 143. ὥσπερ οὖν τῷ ποντικῷ μέλιτος γεύσασθαι ἐπιχερῶσιν οἱ
ἀπειροί, γευσάμενοι δὲ παραχρῆμα ἐξέπτυσαν δυσχεραίναντες,
ὅτι πικρὸν ἐστὶ καὶ ἀηδές. Quae in margine dicuntur petita
esse ex Diogenis diatribis, sed totidem verbis leguntur apud
Dionem Chrysost. Or. IX. p. 139. Adde Aristotelis mirab. au-
scult.

vel succum eodem modo, aut laserpitii radicem ex posca, vel thymum cum vino, vel piceam cum aceto.

DE MELLE PONTICO.

C A P. CCLXXXIII.

Qui mel quod in Heraclia ponti provenit vel comedierint, vel biberint, iis eadem quae his, qui acornitum hauserunt, accidunt. His aquam mulsam cum rutae foliis aridis, vel origanum, vel marrubium cum

Z 2

vino,

scult. p. 1085. *Jonstonus* Hist. Natur. de insect. lib. I. p. 25. Terram regionis Ponti amaram esse testatur *Ovidius* Epist. ex Ponto lib. III. ep. 8. vs. 16. forte quod absinthium et buxus ibi plurimum crescerent ut testatur *Aelianus* l. c. conf. *Stephanus* Byz. de Urb. v. Τραπεζῆς p. 714. conf. *Theophylactus* Simoc. Quaest. Phys. XVIII. *Palaephatus* c. 27. p. 53. ὡς δὴ τῷ Γλαύκῳ ἀποθανόντος ἐπὶ τῷ μέλιτι. leg. ἐπὶ ποτικῷ μέλιτι nam articulum ante μέλι plerumque omittunt auctores, apud *Aelianum* tamen additus H. A. lib. I. c. 11.

πιᾷσι] Codd. A. et C. πιᾷσι. *Palaephatus* c. 27. p. 54. Γλαῦκος πῶν μέλι.

τὸ αὐτὸ] Cod. D. τοιαῦτα.

τοῖς] Cod. D. οἷα τοῖς.

ἀκόνιτον] vid. *Nicander* Alexiph. vs. 13. et ibi Scholia. *Stephanus* Byz. v. Ἀκόνις. *Antigonus* Caryst. c. 131. *Solinus* c. 43. *Aelius* Promotus apud Hier. *Mercurialem* Var. Lect. lib. III. c. 4. *Salmasius* ad *Solinum* p. 619. Schol. *Apollonii* Rhod. ad lib. II. vs. 354. *Bald.* *Rouffeus* Epist. Medicinal. IX. p. 36. *Dioscorides* lib. IV. c. 77. *Plinius* lib. VI. c. 1. lib. XXV. c. 10. et lib. XXVII. c. 2. *Athenaeus* lib. III. c. 8. p. 85. conf. *Jonstoni* Notit. Regn. Vegetab. p. 290. *Diodorus* Sic. lib. IV. p. 288. *Virgilius* Georg. lib. II. vs. 152. ubi vid. *Servius*. *Ovidius* Metamorph. lib. VII. vs. 407. *Gangraeus* ad *Juvenalis* Sat. VI. vs. 639. *Amatus* Lusit. in *Dioscoridem* p. 649. *Andr.* *Ciocius* Musaei Calceolar. Sect. V. p. 493. et doct. *Schulze* Taxicolog. Veter. c. I. p. 13.

πιᾷσι] Codd. A. et C. ποιᾷσι.

δα] Exulat e Codd. MSS.

πηγάς] *Athenaeus* lib. III. c. 8. p. 85. *Antigonus* Caryst. c. 131.

φύλλων] Haftenus *Paulus*. Codd. A. et C. φύλλων.

ὀρίγανον] Codd. A. et C. ὀρίγανη. Cod. E. ὀρίγανον, ὑδρομέλι iterum.

νον ἢ πράσιον μετ' οἶν⁸, ἢ ἀψίνθιον, ἢ εὖζωμον, ἢ
ἀβρότονον, ἢ χαμαιπίτυν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΑΙΡΟΝΤΩΝ
ἀπλῶν Φαρμάκων, ὅσα χολὴν ξανθὴν
καθαίρει.

Κ Ε Φ. Σ Π Δ'.

Ἀλός δραχμ. α'. μετὰ μελικράτ⁸· ἑλέβορος μέ-
λας, σκαμμωνία, ἐλατήριον, τιθύμαλλος, πέπλιον, τρα-
γορίγανον, χαμελαία, ἀριζολοχία, πολυπόδιον.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΔΙ' ΑΛΟΗΣ.

Κ Ε Φ. Σ Π Ε'.

Κολοκυνθίδος μέρος α'. ἀψινθί⁸ μέρος α'. σκαμμω-
νίας μέρος β', σὺν ὕδατι δίδ⁸ κατὰ δύναμιν.

ΚΑΘΑΡ-

πράσιον] Codd. A. et C. πράσιον. Cod. E. πράσσον.

οἶν⁸] Vini potestatem contra aconitum celebrat *Macrobius Saturnalia*
lib. VII. c. 5. p. 688.

ἀψίνθιον] addunt Codd. A. et C. μετ' οἶν⁸.

Cap. CCLXXXIV. Cod. E. ξβ', et in indice σδ'.

τῶν] delent Codd. A. et C.

καθαίροντων] Codd. A. et C. καθαιρέντων et ignorant ἀπλῶν
Quae sequuntur usque ad finem libri desiderantur in Cod. D.

ὅσα] Codd. A. et E. καὶ ὅσα.

ξανθὴν] Deest in Cod. A.

ἀλός] Cod. A. ἀλάης.

μετὰ] Cod. A. σὺν μελικράτ⁸. *Rufus Ephes. de purgant. p. 155*
Pantius lib. VII. c. 4. p. 259.

ἑλέβορος] Codd. A. et C. ἢ ἑλέβορος.

σκαμμωνία] Codd. A. et C. σκαμμωνία. Cod. E. μετὰ σκαμμωνία.

τιθύμαλλος] Codd. A. et C. τιθύμαλον. *Rufus Ephes. l. c. p. 155*

πέπλιον] Codd. A. et C. πέλιον. *Rufus p. 15.*

vino, vel absinthium, vel erucam, vel abrotonum, vel chamaeipyttin dare oportet.

DE MEDICAMENTIS

SIMPLICIBVS, QVAE FLAVAE BILI PVRGAN-
DAE SVNT.

C A P. CCLXXXIV.

Aloës drachma cum melicrato. Veratrum nigrum, scammonium, elaterium, tithymallus, peplium, tragoriganum, chamelaea, aristolochia, polypodium.

CATAPOTIA EX ALOE.

C A P. CCLXXXV.

Cucurbitae sylvestris, absinthii singulae partes, scammonii partes duae, cum aqua pro virium ratione dantur.

Z 3

PVR-

τραγορίανον] *Rufus* l. c. p. 17.

χαμελαίη] *Codd. A. et C. χαμηλοαίη.*

πολυπόδιον] *Rufus* l. c. p. 14. *Dioscorides* lib. IV. p. 213.

Cap. CCLXXXV. Caput hoc junctum praecedenti, quocum unum caput constituit in *codd. A. et C.* ac inde caret lemmate ac numero in *Cod. E.*

κολοκυνθίδος] *Codd. A. et C. κολοκυνθίδος. Paulus* lib. VII. c. 5. p. 261.

α'] *Codices Vind. εν.*

σκαμμωνίας] Ante hanc vocem ex *Paulo* addendum αλόης μέρος α'. *Georg. Hieron. Welschius* de Vena Medinensi c. X. p. 264. emendat ex *Galeno* σκαμμωνίας καὶ αλόης μέρος β'. et pro simplici αψιθίη ex *Oribasio* χυλὴ αψιθίη. Cur vero veteres plura purgantia commiscerent, rationem aperit *Aristoteles Probl. Sect. I. 41.*

συν] abest a *codd. MSS. Vind.*

δύναμιν] *Codices* δύσιν. Solemnis locutio apud medicos κατὰ δύναμιν. *Anonymus* de V. S. p. 5. τὰς δὲ νέας καὶ ἀκμήτας κατὰ δύνα-

ΚΑΘΑΡΣΙΟΝ

τὸ διὰ τῆς ῥοδομέλιτος.

Κ Ε Φ. Σ Π Σ'.

Ρόδων χυλῶς ξ' ε'. μέλιτος ξ. α'. σκαμμωνίας οὐγΓ.
δ'. δίδω. ἄλλο. ναρδοσάχυνος, ἀγαρικῶς, ἐπιθύμα ἀνὰ
ἐγΓ. ας". τέτοις ἐπίβαλλε ῥόδων χυλῶς ξ' τὸ 5". μέλιτος
ξ 5". σκαμμωνίας ἐγΓ. ας". ἔπει τῷτο.

ΚΑΘΑΡΣΙΟΝ ΤΟ ΔΙΑ ΚΙΤΡΙΟΥ.

Κ Ε Φ. Σ Π Ζ'.

Κιτρίξ λέπους, καὶ τῆς σαρκὸς λι. α'. ἐψήσας ἐν
ὕδατι, ἐπίβαλλε μέλιτος ξ. 5" καὶ πάλιν ἐψήσας, ἐπί-
πασσε λεῖαν πεπέρεως οὐγΓ. α'.

ΚΑΘΑΡ-

δύνανται. Vocem δύσιν, ubi subintelligendum ἡλίσ, noster non agnoscit, qui semper εἰς κοίτην dixit, ut c. 125. vel εἰς ἐσπέραν, ut c. 126. Paulus l. c. ἡ δόσις κέκκοι ια'. δόσιν pro dono adhibuit, significatione primaria, Nicomedes, medicus Smyrnaeus in inscriptione apud Sponium Miscellan. Erud. Antiquit. Sect. IV. p. 133. et Cebes tabula p. 170. Recordor hic loci cuiusdam Cynosophii p. 182. καὶ ὅταν εἰς τρεῖς μέρη ἔλθῃ, δὸς αὐτῷ πρῶτῃ φαγεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἡλίσ. leg. ἐν ἡμέρᾳ, ἡλίσ δύνοντος. Sic tribus vicibus exhibebitur, ut auctoris mens fuisse videtur. Locutionem κατὰ δύσιν agnoscunt tamen apud nostrum c. 172. Codices A. et C. nec rejecerim illam lectionem. Io. Chrysostomus in Psalm. IV. Opp. T. I. p. 529. οἱ τὴν δύσιν οἰκῶντες πάντες πάντῃ ἐμάνθανον, κατ' ἐμπορίαν Αἰγυπτίους συγγινόμενοι. δύνοντες ἡλίσ. Cod. D. cap. 266. Tot concurrunt verisimilia; sed liceat mihi usurpare hic cel. Petri Burmanni verba ad Ovidium Art. Amator. lib. III. vs. 541. „Vides diversas lectiones, quae omnes probabiliter adstrui possunt: una tamen ab auctoris tantum manu est; quae autem vera sit non dijudico.“ Nam ut in rebus humanis: sic etiam in re critica, dubia, incerta, suspensa: magisque omnia verisimilia, quam vera, ut Minutii Felicis verbis utar c. 4. p. 36. ed. Gronovii.

Cap. CCLXXXVI. Cod. E. ξγ'. index σοά'.

καθάρσιον] Codd. A. et C. καθάρσιον διὰ ῥοδομέλιτος. Τὸ διὰ τῆς ῥοδομέλιτος καθάρσιον. Aëtius lib. III. c. 74. Paulus lib. VII. c. 5. p. 261.

ξζ'.] Cod. E. δραχμ. ζ'.

PVRGATIO EX RHODOMELITE.

C A P. CCLXXXVI.

Rosarum succi sextarii duo, mellis sextarius, scammonii unciae quatuor dantur. Aliud. Spicae nardi, agarici, epithymi singulorum semuncia. His adjicito rosarum succi sextarii dimidium, mellis tantundem, scammonii semuncia et coquito.

PVRGATIO EX MALO CITRIO.

C A P. CCLXXXVII.

Mali medici corticis carnisque libra in aqua coquitur, et mellis sextarii dimidium adjicitur et denuo coquitur et piperis triti uncia inspergitur.

Z 4

PVR-

χυλῶ] Codices Vind. χυλὸς.

σκαμμωνίας γ' δ'.] non agnoscunt haec codices MSS.

ἄλλο] Novum inchoant caput Codd. MSS. cum hoc lemmate κατὰ καθαρσίαν. Cod. E. καθαρτικὸν ἔδ'. index σοβ'.

τὸ ε''] omittunt codices Vind. et μέλιτος. Cod. E. δραχμ. τὸ ε''.

σκαμμωνίας — τῷτο] Eorum loco habet Cod. E. εὐφορβία δραχμ. μέλιτος τὸ ἄρκυν.

ἔψε] leg. ἔψε.

τῷτο] Codd. A. et C. τέτω.

C a p. CCLXXXVII.

καθάρσιον] Delent hanc vocem Codices, qui hoc caput sequenti postponunt, cum hoc lemmate. τὸ διὰ νίτρος.

νίτρος] codices νίτρος. Paulus lib. VII. c. 5. p. 261. Oribasium hujus compositionis auctorem facit Aëtius lib. III. c. 103.

λι] codices ἀνὰ α'.

ἐπίβαλλε] Subjunxerunt librarii haec capiti praecedenti, τέτοις ἐπίβαλλε.

καί] exulat e codicibus MSS.

ἐπίπασσε] Codd. A. et C. ἐπίπασσε λύα. et addunt σκαμμωνίας Γο. α'. Leg. λεάνως, nisi λῆαν referendum ad sequens unciam. sic Paulus λῆα habet, quod plura jubet addi, quae apud nostrum omissa.

πεπύρεως] Macrobius Saturn. lib. VII. c. 5. p. 685. aliasque herbas conclamati frigoris pipere temperant medici.

ΚΑΘΑΡΣΙΟΝ ΤΔΡΑΓΩΓΟΝ.

Κ Ε Φ. ΣΠΗ'.

Αλόης, ἐπιθύμα, καρυοφύλλα, κόκη κνηδία, πε-
τροσελίνα, ῥέεα ποντικᾶ ἀνά ἔγΓ. 5". εὐφορβία δραχμ. α'.
μέλιτος τὸ ἀρχαῖον.

ΚΑΘΑΡΤΙΚΟΝ ΤΟ ΔΙΑ ΕΡΜΟΔΑΚΤΥΛΟΥ.

Κ Ε Φ. ΣΠΘ'.

Ἑρμοδακτύλα οὐγγ. γ'. ἀνήσα, κυμίνα αἰθιοπικᾶ,
ἄμωα, πεπέρεωα, ζιγγιβέρεωα ἀνά γρ. γ'. ἐπιθύμα ἔγΓ.
5". ἀλυπιάδος ἔγΓ. 6'. δίδεα σὺν εὐκρατομέλιτι.

ΙΕΡΑ

Cap. CCLXXXVIII. Caput hoc cum praecedente
non habet Cod. E.

Ἀλόης] Codd. A. et C. ἀλώης. Paulus lib. VII. c. 5. p. 261.

καρυοφύλλα] Codd. A. et C. καρυσφυλλα.

κόκη] Cod. A. κρόκη κνηδία. Cod. C. κνιδία.

ῥέεα] Rha ponticum idem esse, quod nos Rheum Barbarum ap-
pellamus, statuit H. Vossius ad Melam lib. III. c. 5. p. 541.
nec immerito, quocum facit Carvophilus de usu et praestantia
thermar. p. 4. conf. Salmasius ad Solinum p. 561. et de homon.
hyl. Iatr. c. 77. Sam. Dale Pharmacol. p. 78. Glossae Iatricae Mss.
ῥέον ποντικόν, τὸ ῥέον βάρβαρον. consul. Io. Rhodium ad Scri-
bonium Larg. p. 250. et Ian. Cornarium ad Macri lib. II. c. 10.

εὐφορβία] Codd. A. et C. εὐφολβία.

Cap. CCLXXXIX.

τὸ διὰ] Codd. A. et C. δι' ἑρμοδακτῆλων. Eandem compositio-
nem laudat Demetrius Pepogom. c. 33. quam aequae ac noster
hauit

PVRGANS AQVAM IN HYDROPICIS.

C A P. CCLXXXVIII.

Aloes, epithymi, caryophyllorum, grani gnidii, petroselinii, rhapontici singulorum unciae dimidium, euphorbii drachma, mellis quantum satis est.

PVRGANS EX HERMODACTYLO.

C A P. CCLXXXIX.

Hermodactyli unciae tres, anisi, cymini aethiopici, ameos, piperis, zinziberis singulorum scrupuli tres, epithymi unciae dimidium, turbith albi unciae duae, cum mulla dantur.

Z 5

HIERA

haufit ex *Alexandri Trall.* lib. XI. p. 645. ubi vid. *Goupylus.* *Paulus* lib. VII. c. 5. p. 262. Cod. E. addit ποδαγριχὲν et ξέ. index σογ'.

ἀνήσ] Carent hac voce et sequente κυμίν] Codd. A. et C.

κυμίν] Glossae Iatricae MSS. κύμινος αἰθιοπική, μελάιθην.

αἰθιοπική] Codd. A. et C. αἰθιοπος.

ἄμεως] Glossae Iatricae MSS. Ἄμην (leg. ἀμὶ) κύμινος αἰθιοπικός. Ἄμεως, ὃ λέγεται λαγονύμινος. Codd. A. et C. ἀμμεος et addunt θυμιάμα. Cod. E. θυμ.

γρ.] Codd. A. et C. γραμμαρίων. *Du Cange* append. ad Glossar. p. 51.

ἐγγ. 5"] Cod. E. ἐγΓ. 5'.

ἀλυπιάδος] Glossae Iatricae MSS. ἀλυπιάδος σπέρμα, κατὰ γὰρ λατίγους λαυρίλλα. Codd. A. et C. ἀληπιάδος.

μέλιτι] Cod. A. μέλι. Cod. C. μέλιτι.

ΙΕΡΑ ΓΑΛΗΝΟΥ.

Κ Ε Φ. ΣΓ'.

Χαμαιδρύος, πεπέρεως μακρῶ, πεπέρεως λευκῶ,
ἀγαρικῶ, σοιχάδος, ἐλεβόρου μέλανος, σκαμμωνίας, ναρ-
δοςάχυος, σιίλλης ὀπτῆς, ἐπιθύμα ἀνὰ ὄγΓ. 15". σμύρ-
νης, κρόκῃ, ἀμμωνιακῶ, εὐφορβίῃ ἀνὰ δραχμ. ἢ. μέλι-
τος τὸ ἀρκῶν.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΑΤΟΣ ΚΑΘΑΡΤΙΚΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΓΑ'.

Φλέγμα ἄγει λάθυρις, κόκκος κνίδιος, εὐφόρβιον,
κολοκύνθη, καὶ λευκὸς ἐλεβόρος.

ΧΟΛΗΣ ΜΕΛΑΙΝΗΣ ΚΑΘΑΡΤΙΚΑ.

Κ Ε Φ. ΣΓΒ'.

Επιθύμον, πολυπόδιον, ἐλεβόρος, μετὰ πρασσίῃ,
χυλῶ, ὀξύμελι, ὄξος παλαιὸν ὅσον ξ. α'. μέλιτος ἀπα-
Φρισμένῃ ἔψει καὶ διόξ.

Ο ΔΙΟ-

Cap. CCXC.

ἱερὰ] Codd. A. C. et E. ἡ ἱερὰ. Aëtius lib. III. c. 113. Paulus
lib. VII. c. 18. p. 263.

ἀγαρικῶ] omissum apud Paulum.

σοιχάδος] Codd. A. et C. συχάδα.

ἐλεβόρου] Codd. MSS. ἐλεβόρος μέλανος.

ὄγΓ. 15"] Codd. Vind. δραχμ'. Paulus et Cod. E. δραχμ. 15'.

εὐφορβίῃ] Codd. εὐφορβίς.

δραχμ.] Codd. ὄγΓ.

μέλιτος] Codd. μέλιτι.

Cap. CCXCI. Cod. E. ζζ' index σοε'.

περὶ] Codd. A. et C. καθαρτικὸν φλέγμα. Paulus lib. VII. c. 4
p. 260. Cod. E. φλέγματος καθαρτικόν.

λάθυρις] addit Cod. E. κνίδη.

κόκκος] Codd. A. et C. κνίδιος κόκος, εὐφόρβιον. Cod. E. κρόκος
omisso κνίδιος.

κολοκύνθη] Cod. A. κολοκινθῆς. Cod. C. κολοκινθίς.

HIERA GALENI.

CAP. CCXC.

Trissaginis, piperis longi, piperis albi, agarici, stoechadis, veratri nigri, scammonii, spicae nardi, scillae tostae, epithymi, singulorum semuncia, myrrhae, croci, ammoniaci, euphorbii, singulorum drachmae octo, mellis quantum satis est.

DE MEDICAMENTIS PITUITAM PURGANTIBVS.

CAP. CCXCI.

Pituitam educunt, lathyris, granum gnidium, euphorbium, cucurbita sylvestris, veratrum album.

PURGANTIA ATRAM BILEM.

CAP. CCXCII.

Epithymus, polypodium, veratrum cum marrubii succo, acetum mulsum, vetus item cum mellis despumati sextario cocto, et ita exhibito.

DIO-

καὶ λευκὸς ἐλέβορος] Codd. MSS. Vind. ἐλέβορος omittis reliquis.
Cod. E. καὶ ὁ λευκός.

ἐλέβορος] Cod. E. addit μέλας et delet μετὰ.

Cap. CCXCII. Cod. E. ξή. et index σοῦ. Non agnoscunt hoc caput codices MSS. Vind. ejus loco habent περὶ ὀξύμελιτος, partem tantum hujus capituli habet Cod. E.

Ἐπίθυμον] Cod. E. ἐπιθύμα, πολυποδία.

καθαρτικὰ] Cod. E. καθαρτικόν.

χυλῶ] χυλῶ. Paulus lib. VII. c. 4. p. 260. Cod. E. χυλὸς σὺν ὀξύμελιτι.

ὄζος] Codd. MSS. ὄζους παλαιῶ omisso ὄσον.

ξ. α'.] Cod. E. δραχμ. 6.

ἀπαφρισμένον] Codd. A. et C. ἀπηφρισμένον ξ. α'. Cur mel despumatur, causam aperit Actuarius de affect. spir. animal. lib. II. p. 120.

ἔψα] ἔψε.

καὶ δίδω] Addit Cod. E. ὄζος μετὰ μέλιτος, σελίνα εἰζας, μετὰ μακράδην εἰζης, καὶ ἀσάρον, καὶ ἔψε καὶ δίδω.

Ο ΔΙΟΣΠΟΛΙΤΗΣ,

Κ Ε Φ. ΣΓΓ'.

Πεπέρεως ἄγΓ. α'. πηγάνε φύλλων ἄγΓ. α'. κυμίνε
ἄγΓ. α'. νίτρε δραχμ. δ'. ζιγγιβέρεως ἄγΓ. α'. μέλιτος
τὸ ἀρκῆν.

ΤΟ ΔΙΑ ΚΑΛΑΜΙΝΘΗΣ.

Κ Ε Φ. ΣΓΔ'.

Καλαμίνθης ἄγΓ. ε' σεσέλεως δραχμ. ε'. γλήχωνος
δραχμ. ε'. λιβισικῆ δραχμ. ή. πετροσελίνε δραχμ. ε'.
θύμα δραχμ. ε'. πεπέρεως δραχμ. ι'. μέλιτος τὸ ἀρκῆν.

ΤΟ ΔΙΑ ΤΡΙΩΝ ΠΕΠΕΡΕΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΓΕ'.

Πεπέρεως λευκῆ, μακρῆ, μέλανος ἀνά δραχμ. ις".
ζιγγιβέρεως δραχμ. δ'. θύμα δραχμ. ε'. ἀνήσα δραχμ. ε'.
μέλι-

Cap. CCXCIII. Cod. E. jungit hoc caput
praecedenti.

ὁ διοςπολίτης] Cod. A. κηρὸς διοςπολίτης. Cod. C. κηρὸς διοςπο-
λίτης. *Paulus* lib. VII. c. 11. p. 270. *Alexander* Trall. lib. VIII.
p. 502. Κηρὸς. ita recentiores pro ζηρὸς, ficcus, *Du Cange*
Glossar. p. 652. conf. c. 200. Aliam compositionem habebant
veteres, quae ὕγρὸς διοςπολίτης dicebatur, cujus noster memi-
nit c. XXVII.

Φύλλων] Codices φύλλα.

ἄγΓ. α'] migrat dosis e Codd. MSS.

ζιγγιβέρεως] Codices ζιγγιβέρεος.

Cap. CCXCIV.

διὰ καλαμίνθης] Codd. A. et C. διὰ καλαμινθίς. *Paulus* lib. VII.
c. 11. p. 270. Cod. E. ζθ'. index σοζ'.

D I O S P O L I T E S.

C A P. CCXCIII.

Piperis, rutae foliorum, cymini, singulae unciae, nitri drachmae quatuor, zinziberis uncia, mellis quantum satis est.

D I A C A L A M E N T H V M.

C A P. CCXCIV.

Calaminthae unciae media pars, feseleos drachmae dimidium, pulegii tantundem, levistici drachmae octo, petroselinum, thymi singulorum drachmae duae, piperis drachma, mellis quantum satis est.

M E D I C A M E N T V M

D I A T R I O N P E P E R E O N , E X T R I P L I C I P I P E R E .

C A P. CCXCV.

Piperis, albi, longi et nigri singulorum drachma cum dimidia, zinziberis drachmae quatuor, thymi drach.

καλαμίνθης] Codd. A. et C. καλαμίνθη.

εγΓ. 5"] Cod. E. δραχμ. 5'.

σεσέλεως] ita Cod. C. Cod. A. σπέλεως. Cod. E. σεσέλεως δραχμ.

β'. γλήχωνος δραχμ. 5'. sed ponit ad finem capitis post ἀρκῶν.

γλήχωνος δραχμ. 5"] Non agnoscunt codices MSS. Vind.

Cap. CCXCV. Cod. E. ο'. index σον'.

τὸ διὰ] Delent articulum Codd. MSS. Paulus lib. VII. c. II. p. 269. Antidotus cluit Synesio de febr. c. VIII. p. 284.

πεπέρεως] Eis hanc vocem repetunt codd.

ι5"] Codices ι5'.

ζιγγιβέρεως] Codices MSS. ζιγγιβέρεος.

ἐνήσος δραχμ. 6.] non agnoscunt codices.

μέλιτος τὸ ἀρεῖν. Ταῦτα προσλαμβάνοντα σκαμμωνίαν, καθαίρουσιν ἀλύπως.

ΣΤΟΜΑΧΙΚΟΝ ΩΦΕΛΙΜΟΝ.

Κ Ε Φ. ΣΓς'.

Κιννάμωμον, καρυόφυλλον, κρόκον, ροίνε ἀνθος, κόσον, παιονίαν, πάντα τρίψας, καὶ ἀναμίξας, χρῶ.

ΕΜΠΛΑΣΤΡΟΝ Η ΧΡΥΣΗ.

Κ Ε Φ. ΣΓΖ'.

Ξηρίας τῆς οἰνάνθης, ξηρίας τῆ νάρδε, ξυλαλόης, σαμψύχε ἀνὰ ἐγΓ. γ'. ἱρεως ἐγΓ. β'. ἀμμωνιακῆ θυμιάματος ἐγΓ. δ'. προπόλεως. ὀποπάναιος, βδελλίε, σαγαπηνῆ, ἀνὰ ἐγΓ. γ'. χαλβάνης ἐγΓ. α'. θυμιάματος, τερεβινθίνης, κρόκε, μασίχης, σάχυος, κινναμώμη ἀνὰ ἐγΓ. γ'. καρυόφυλλε ἐγΓ. α'. πεπέρεως μακρῆ ἐγΓ. γ'. νάρδε, βαλσάμη τὸ ἀρεῖν καὶ ὁμῶς μίξας χρῶ.

Τέλος.

ταῦτα] De suo haec addidit noster, quo compositionem emendaret.
προσλαμβάνοντα] Strabo lib. X. p. 710. τὰ Αἰτωλικά λεγόντες ἐφ' ἐξῆς ὅσα προσλαβεῖν τοῖς εἰρημένοις ἐγνώμεν. Lucianus Dial. Fabul. p. 79. καὶ τὴν θάλασσαν προσλάβωμεν. Menander apud Stobaeum Floril. Tit. X.

Οἱ γὰρ θελοντες προσλαβεῖν τὰ τῶν πέλας.

σκαμμωνίαν] Cod. A. σκαμμονίαν. Cod. C. σκαμωνίαν.

καθαίρουσιν] Cod. E. καθαίρει.

Cap. CCXCVI. Desideratur caput hoc cum
sequente in codicibus MSS.

ᾠφέλιμον] Utuntur hac voce recentiores ubi rem quandam commendatum eunt. Anonymus de V. S. p. 5. περὶ φλεβοτομίας ἀδελον καὶ ᾠφέλιμον.

drachmae duae, anisi tantundem, mellis quod sufficit. Quibus si scammonium quoque adjiciatur, citra molestiam purgant.

STOMACHICVM VTILE.

CAP. CCXCVI.

Cinnamomum, caryophyllos, crocum, junci odorati florem, costum, paeoniam, singula trita et permixta in usum adhibeto,

EMPLASTRVM AVREVM DICTVM.

CAP. CCXCVII.

Oenanthae, nardi in pulverem redactorum, xylaloës, majoranae, singulorum unciae tres, iridis unciae duae, ammoniaci thymiamatis, propoleos, opopanax, bdellii, sagapeni, singulorum unciae tres. galbani uncia, thymiamatis, terebinthinae, croci, mastiches, spicae, cinnamomi singulorum tantundem, caryophyllorum unciae, piperis longi unciae tres, nardi, balsami, quantum satis est, simul mixtis utitor.

F I N I S.

τριψας] Verbum hoc adhibent auctores, ubi herbas recentes teri jubent quo succus simul exprimatur. Noster c. 118. et 125. De cicuta *Plato Phaedon.* p. 301. καὶ ἐνεγκάτω τις τὸ Φάρμακον, εἰ τέτριπται. εἰ δὲ μὴ, τριψάτω ὁ ἄνθρωπος. Sic terere *Quintilianus Declamat.* XVII. Confessus sum venenum esse, quod terebatur. quem locum debeo *Ian. Gebhardo* ad *Propertii* lib. II. eleg. 17. vs. 14.

ξηρίας] Aliam compositionem dat *Paulus* lib. VII. c. 17. p. 290.

τέλος] Cod. A. τέλος τῆς παρέσης βίβλης Ὁριβασίς.

Sequentia sex capita in codd. B. et D. subjunguntur, in reliquis codd. desiderantur; ea hic addere lubuit.

I.

Περὶ μυρμηκων.

Ἐὰν δὲ μύρμηκα καύσης, ἀποδιώξεις τοὺς λοιποὺς.
 ἐὰν δὲ κεδρίαν παραχρήσης περὶ τὰς τρώγλας, οὐκ εἰσε-
 λεύσονται εἰς τὸ ἀλώνιον· μύρμηκες σωρῶ οὐχ ἄπτονται,
 ἐὰν τὴν σωρὸν τῇ λεύκῃ περιγράψῃς, ἢ ὀρίγανον ἄγριον
 περιθήσῃς· ἐξελάσεις δὲ τὰς μύρμηκας τῶν ὀπῶν, ἐὰν
 κοχλίων σκεπάσματα ἢ τοιοῦτα μετὰ σύρακος καύσης,
 καὶ κόψας ἐμπάσῃς τὰς μυρμηκίας. Ὀμοίως μύρμηκας
 ἀπελάσῃς, ἐὰν ὀρίγανον καὶ θῆον λειώσας περιπάσῃς
 τὰς μυρμηκίας. οὐχ ἄψονται δὲ φυτῶν, ἐὰν τὰ σελέ-
 χη αὐτῶν καταχρίσῃς θέρμοις πικροῖς τετρημένοις με-
 τὰ ἀμόργης.

II.

Πρὸς ἀνοδηγίτους καὶ κυνοδηγίτους.

Κόπρον κυνὸς λευκὴν καύσας ὡς γένεσθαι ὡς ἄνθρα-
 κα, καὶ λεάνας μετ' ἐλαίου ὡς γένεσθαι κηρωτῆς πάχος,
 χρῶ μέχρις ἀπολούσεως ἄλλως. ἀνίθον καύσας καὶ σὺν
 ἐλαίῳ

I. Integrum hoc caput legitur Geoponicor. lib. XIII. c. 10.
 unde versionem desumfi.

δὲ] omittunt Geoponici. Est porro, vid. c. 7.

μύρμηκα] Geopon. μύρμηκας. conf. not. ad c. 6.

λοιπὸς] addit Geoponicus μύρμηκας.

παραχρήσης] Recte Geopon. παραχρίσης.¹

εἰς τὸ] Geopon. μύρμηκες εἰς τὸ ἀλώνιον οὐκ εἰσελεύσονται. unde
 bis apud nostrum scribendum μύρμηκες.

σωρῶ] addit Geopon. γεννήματος.

τῇ] Geopon. τὸν.

τῇ] Geopon. γῆ.

I.

Si formicas captas ufferis, reliquas formicas fugabis. Si cedriam circum cavernas obleveris, formicae aream non ingredientur. Formicae acervum frugum non attingent, si terra alba acervum circumscripseris, aut silvestre origanum circumposueris. Expelles formicas ex cavernis suis, si cochlearum tegmina, hoc est testas, cum styrace ufferis et contusa in cavernas ipsarum consperferis. Similiter expelles formicas, origano et sulphure tritis et circum cavernas. Non contingent plantas, si truncos obleveris lupinis amaris cum amurca tritis.

II.

Contra hominis morsum et canis.

Stercus caninum album ure usque dum fiat carbo, et tere cum oleo, ut cerati spissitudinem nanciscatur, utere eo usque ad cicatrificationem. Aliud. Anethum ure

ὄριγκιον] Geopon. ἄγριον ὄριγκιον. Antigonus Caryst. Hist. Mir. c. 85.

περιθήσης] Geopon. περιθῆς.

ἦτοι] Geopon. τουτέσι. τὰ.

τὰς] Geopon. εἰς τὰς.

ὑπελάσης] Geopon. ὑπελάσεις.

ἐὰν] Exulat ex Geopon.

περιπάσης] Geopon. καὶ περὶ τὰς μυρμηκίας περιπάσης.

ἔχ] Geopon. μυρμηκες ἔχ ἄψονται.

δὲ] non agnoscit Geopon.

αὐτῶν] abest a Geopon.

μετὰ] Geopon. μετὰ ἀμόργης τετριμμένους.

II.

ἀνὸδῆκτους] ἀνθρωποδῆκτους. Aelianus H. A. lib. II. c. 24. ἔθεν τοι καὶ ἀνθρώπῳ δῆγμα ἀνθρώπῳ μικρόν ἐστι, καὶ κινδυνῶδες οὐδενός θηρις μέγαν.

ἀπολάσεως] leg. ἀπουλώσεως.

ἀνιθον] ἀνιθον.

TOM. II.

Aa

ἐλαίῳ λεάνας, πλήρωσον, τὸ δῆγμα. Πρὸς ἀνθρώπειον
δὲ δῆγμα, κυάμινον ἄλευρον ὀξυκράτῳ καὶ ῥοδίῳ ἀνα-
λαβὼν. κατὰπλαττε, συνεχέσειςρον ἀλλάστων πρὸ τῶ
ξηρανθῆναι.

III.

Πρὸς δῆγμα μυογάλης.

Ποτιζέτω εὐζωμον, σισύμβριον· κυπάρισσον μετ'
ὄξος. Καππάρεως Φλοιὸν, ῥόδων φύλλα καὶ περι...ῶν
..νόμενος καὶ καταπλασσόμενος, ὠφελεῖ· καὶ ἡ μαλάχη
πινομένη καὶ καταπλαττομένη. καὶ κύμινον καὶ σκόρδα
σὺν τῶν ἔξω λεπύρων λεία καὶ ὀλίγα ἐλαίῳ καὶ εὐζωμος
ἢ πρέσσον· εἰάν δὲ ἐλκωθῇ ὀξάλημην καταντλεῖ τὰ ἔλκη,
καὶ κριθὰς καύσας καὶ λειώσας, ἐπίπασσε.

IV.

Πρὸς πληγὴν κερᾶς.

Ῥαφάνη σπέρμα μετὰ οἶνον πότιζε. κατὰπλαττε
δὲ κεδρίαν μετὰ ἅλατος λείῳ, ἢ κρόμμυα μετ' ὄξους,
προκαταντλήσας τὰς τόπους ὅξει θερμῷ. Ἐοθιέτωσαν
δὲ ῥάφανον καὶ ὕδωρ πολὺ πιέτωσαν. Ὁμοίως καὶ ἐμεί-
τωσαν· μετὰ δὲ τὸν ἔμετον κεφαλαῖς ὀριγάνων συνεχῶς
πότιζε. εἰοθιέτω δὲ καὶ ταριχηρὰ κρέη μετὰ ἄρτου καὶ
οἶνον

ἀλλάστων] Noster c. 273. συχινῶς ἀπαλλαττόμενοι.

III.

πρὸς] Respicit hoc caput quod est in cod. D. lib. VI. 30. auctor
noster c. 278. ubi μυογάλης editum, ut apud Aelianum H. A.
lib. II. c. 37.

εὐζωμον] Plinius lib. XX. c. 12. Geoponicis lib. XII. c. 26.

ὀλίγα] leg. ἐλίγοι.

ure et cum oleo laeviga, adimple vulnus. Ad hominis morsum farrinam fabaceam oxycrato et oleo rosaceo excipiens cataplasomatis in modum imposito, frequentius mutans antequam siccetur.

III.

Contra morsum muris aranei.

Eruca potui detur. Sisymbrium, cyparissus cum aceto, capparis cortex, folia rosarum et et cataplasomatis in modum adhibitum prodest. Malva quoque in potu data et imposita. Cuminum et allia cum tunicis extimis trita, olei parumper, eruca vel porum. Ubi vero plaga ulcerata fuerit, aceto falso perfundito ulcera, et hordeum ustum et tritum inspergito.

IV.

Contra ictum cerasitis.

Raphani semen cum vino potui da. Cataplasmatibus vero in modum imposito cedriam cum sale trito, aut cepas cum aceto postquam prius loca affecta aceto calido perfuderis. Edant raphanum et aquam bibant multam. Similiter vomant ac post vomitum bibant continuo capita origanorum. Edant quoque carnes fa-

A a 2

litas

νόμενος] leg. πιόμενος. vel potius λεαινόμενος.

περι.....ων] forte περισσεῶνος.

κατάντην] leg. κατάντην.

IV.

Caput hoc in cod. D. libri VI. c. 31.

ἐθιέτω] leg. ἐθιέτωσαν.

κρέη] κρέα.

οἶνον πιέτωσαν δαψιλῶς ἄχρις ἐπὶ τὴν οὖρησιν ἄχθωσι
τὰ αἷτια.

V.

εἰς τῆς τῆ Φωνητικῆς ὀργάνῃ παρέσεως.

αεραλύεται καὶ τὸ Φωνητικὸν ὄργανον ἐνδοθεν, λέγω
δὴ τὰς τῆς Φάρυγγος μύας· μάλιστα δὲ τῆς λάρυγγος. ἤδη
δὲ καὶ οἱ τῆς Θώρακος ἀνώτεροι. Κατοχὴ μὲν οὖν ἐπ' αὐ-
τῶν γίνεται τῆς πνεύματος. τινὲς δὲ Ἰσχυόφωνοι γίνονται·
ἕτεροι μογιλαῶσι, παραποδίζοντες καὶ ἡ Φωνὴ μετα-
βολικῶς. τὰ τοίνυν βοηθήματα τὰ τῷ Θώρακι καὶ τῷ
τραχήλῳ ἐπιτήδεια· ἤδη δὲ καὶ ἀναγαργαρίσματα δριμέα
δοτέον. ἰδίως δὲ ἐπ' αὐτῇ χρῆσθαι πνεύματος κατοχῇ
καὶ ἀθροαυεκπνοῇ καὶ ἀναΦωνήσει· ἀμέλει καὶ μετὰ ταῦ-
τα διαίτη καὶ γυμνασίῳ εἰσὶν ννυται τὸ πᾶν σῶμα.

VI.

V. Caput hoc cum sequente servavit nobis Cod. B.

εἰς] περὶ.

αεραλύεται] παραλύεται.

Φωνητικὸν] Φωνητικόν.

τῆς λάρυγγος] leg. τὰς τῆς λάρυγγος.

αὐτῶν] subaudiendum τῶν καμνόντων.

παραποδίζοντες] an τραυλίζοντες? vel παραπauλίζοντες? nam ut
notat Melchior Goldastus ad S. Valerianum de bona discipl. p.
102. in antiquitate saepe inter se commutationes fecerunt o et
au. Sic apud nostrum c. 253. pro χαύνοις in codibus A. et C.
χάνοις exaratum. Iunge Rob. Kenchenium ad Q. Seren. Sam-
monicum

litas cum pane et vinum bibant largiter, usque dum
causa morbifica per urinas educatur.

V.

De resolutione organi vocis.

Resolvitur organum vocis intus, intelligo musculos
pharyngis, maxime vero laryngis, et thoracis quoque
musculos superiores. Retinetur in illis spiritus: qui-
dam fiunt gracili voce; alii loquuntur difficulter, et
vox mutatur. Conveniunt remedia quae thoraci et
collo apta sunt: gargarismata acria etiam dare oportet.
Praecipue contra hunc affectum utendum retentione
spiritus et forti expiratione et vociferatione. Deinde
corpus totum roborandum diaeta apta et exercitiis.

A a 3

VI.

monicum p. 87. et Th. *Reinesium* ep. 46. ad *Rupertum* p. 397.
Nic. *Heinsius* epist. inedita ad Io. *Schefferum* „lego, exodi fabu-
lae vel exodia, pro quo exandia scriptum fuerat a librario.
Sic ore et aure, coda et cauda, codex et caudex, cotes et cautes,
„similiaque passim in antiquis libris confunduntur.“ Vetus
Scholiasta ad *Juvenalis* Sat. VI. vs. 345. *Clodius* pro *Claudius*.
licet nam per communionem, ut *Clodius* et *Claudius*, ut cotes
et cautes, ut auriga et origa.

τὰ τοῖνον] forte τῷ τοῖνον, nempe ὀργάνῳ. τῷ pro τῷ τῷ.

τραχήλα] intellige arteriam aspiram.

αὐτῷ] nempe τῷ παθήματος. vel τῷ κάμνοντος.

ἀθροῦ ἐκπνοῇ] leg. ἀθροῦ ἐκπνοῇ. vel ὑπεκπνοῇ.

μεταβολικῶς] An μεταβολικός?

παῖ] vid. not. ad cap. 37.

VI.

εὖς ὀζοχρώτους καὶ ὀζοσόμους.

Σκολύμα ρίζαν ἐψήσας σὺν οἴνῳ λευκῷ, δίδε πιεῖν,
καὶ οὐρήσει οὖρον παχὺ καὶ δυσῶδες.

VI.

Pro hircosis ac quibus os olet.

Scolymi radicem incoque vino albo, da potui et
minget urinam crassam et grave olentem.

ὀζοχρώτους] Quales fuerunt mulieres Lemniae, de quibus vid.
Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 609. et Antigonus Caryst.
Hist. Mir. c. 130. Lucianus Anthol. lib. II. c. 14. epigr. 4.
Lactantius ad Statii Thebaid. lib. V. vs. 29. et 59. nam quo-
rum corpus vel sudor odorem gratum spargebat, eos non puto
hic intelligi, quod narratur de Alexandro M. et de Iac. Caji-
cio, vid. Io. Langius Epist. Medic. lib. II. ep. 36. p. 657.
Aristophanes Plut. Aet. IV. Sc. IV. vs. 1021.

Ὄζειν τε τῆς χροῆς ἐφασκεν ἡδύμα.

Pausanias Phocic. c. IV. p. 806. παρέχοντα δὲ καὶ ὀσμὴν ἐγ-
γύτατα χροτὶ ἀνθρώπων, quem locum frustra de mendo postu-
lat cl. Trillerus Observ. Crit. lib. I. c. 7. p. 15.

ὀζοσόμους] Lucianus Anthol. lib. II. c. 14. epigr. 3.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζόσομος ἐξορκιστής,

Ἐξέβαλ' οὐχ ὄρκων, ἀλλὰ κόπων δυνάμει.

Cui os olet dixit Trebatius apud Ulpianum lib. 12. §. uk. ff.
Conf. Wouwerius ad Petronii c. 128. p. 612.

Σκολύμα] Laudat haec verba ex Oribasii lib. II. Synopses, Io.
Langius Epist. Medic. lib. II. ep. 6. p. 522.

at — puppis currens ad litora venit.

FINIS.

D E F E B R I B V S,
O P V S S A N E A V R E V M.

VENETIIS APVD GRATIOSVM PERCHACINVM

M. D. LXXVI. FOLIO.

FOL. 13. C. NONII DE FEBRIBVS LIBER.

De febrium differentia. cap. I.

Quod igitur febris permutatio quaedam caloris nativi in corde sit, omnibus in confesso est, ob hoc itaque illius affectibus quoque annumerari debet. Sed dicamus prius quid a corde ad singulas corporis partes fertur. Ejus autem differentiae sunt multae.

De febribus diariis et multorum dierum. Cap. II.

Diaria febris facile solvitur. Diem enim tantum durat, sit ex ira, moestitia, lassitudine, curis, solis aestu, et id genus aliis. Unde et urinae illorum secundum naturam habent. Curantur cum a tertio die in balneum ducuntur, et oleo inunguntur, et a lotionibus cibum capiunt, et ad operationes consuetas ablegantur. Fit interdum, ut non unum tantum diem, sed ad tertium et quartum duret, et tum dicitur multorum dierum febris. Causam vero et curandi rationem eandem habet.

De febre continenti et continua. Cap. III.

Febris continens est, quae nullum habet caloris intervallum, sed remissionem tantum et inclinationem in vigore accessionum. Continua vero quae nullam prorsus habet quietem. Hujus tres sunt species. Alias enim calor par, sui que similis toto febris decursu manet, et Synochus agmastica dicitur, vel calor continuo incremento incalescit, et epagmastica, id est, incre- scens vocatur, vel statim a summo vigore incipit, et sensim minuitur, dum finem integram habet, et fit Synochus pragmastica. In universum vero et conti- nuae et continentes febres fiunt, cum materia intra vasa vel putrescit, vel effervesceat, et in singulis fere, maxime vero continuis sanguinem mittere oportet, et cibis frigidis et humidis nutrire, ut lactuca, intybo, et similibus, et frigidam offerre, nisi praecordia male fuerint affecta. Extrinsecus vero inungere aliquo ex medicamentis, quae febrem cessare faciunt, ut Ama- ranthi succo, vel solani, vel cucurbitae sylvestris et similibus. Praecordiis vero cataplasmata adhibere, ex semine lini, psyllio, althea, chamaemelo, senecione, portulaca et solano, aut lenticula aquae cum ovo, et quaecunque his sunt similia.

De Febre tertiana. Cap. IV.

Tertiana febris est intermittens, quae altero die accedit. Fit ex flava bile, extra vasa putrescente et cum rigore invadit, terminatur vero sudore. Hanc quoque subsequuntur bilis vomitio, dejectiones ventris cum impetu biliosae et urinae acres: spacium vero maxi- mum accessionis duodecim horarum est, et tum desi- nit. Hic victus humidus et frigidus salubris est, et
aquae

aquae potio, et quod in ventriculum confluit biliosum, id vomitionibus et (a) infra clysteriis mollibus evocari debet. Urina vero potionibus, in quibus apium et anethum maduerunt, exhibitis et absynthio etiam, sunt etiam in balneum aquarum potabilium ducendi, et si qui balneis admodum gaudent, eos etiam si bis die laveris, haud peccabis.

De tertiana spuria. Cap. V.

In febre porro tertiana spuria non inter initia, sed cum signa coctionis apparuerint, lavari debent, et si sanguinis mittendi necessitas inciderit, neque illud praetermitti. Victu vero uti oportet non refrigerante tantum, ut in tertiana exquisita dictum fuit, sed qui magis incidat, quemadmodum cremore ptisanæ, pipere injecto, vel hyssopo, vel origano vel spica nardi. Dare item quæ urinas movent, et (b) decoctum apii vel foeniculi, vel capilli veneris, et post septimum acetum mulsum etiam et absynthium. Moram vero trahentibus conducit a cibo vomitus et per alvum purgatio.

De quartana. Cap. VI.

Quartana febris intermittens est, et singulo quoque biduo invadit. Fit ex humore melancholico, extra vasa putrescente. Accessio rigorem obtinet, pulsus rari sunt, urinae tenues, et albae vel nigrae, subsidentia crassa, praeterea lien quoque in his male habet, et inter initia nec medicamentum trahens exhibendum, nec evacuatio tentanda est. Quod si sanguis exuperat, tum venam incidere, et optimum cibum offerre

A a 5

oport

(a) editio Martii vel. (b) et decoctum, Martius ut decoctum.

oport(c)et alvum emollire Epithymi et pulegii decocto et triduo integro medicamentum, quod ex triplici pipere constat, et quod Diospolites appellatur, vel piper solum ex aqua tepida sumere, ante accessionem. Uti praeterea medicamentis quae urinam movent, quale est apium, asarum, capillus veneris. Visceri vero prospiciendum malagmate, quale est copton, et quod aureum dicitur, et polyarchion. Ubi vero coctionis notae apparuerint, eam quae ex sulphure constat, et musae antidotum prius tamen per sedem atra bile evacua et theriacam novissime, et medicamentum ex liquore cyrenaico, exhibere, et fassamentis ac sinapi in cibo uti oportet. Est enim hic morbus longus quidem, sed neminem jugulat.

De febre quoditiana. Cap. VII.

Quoditiana febris et ipse intermittens est, quae quotidie invadit, sed accessio ultra horarum octodecim spacium non extenditur. Fit ex pituita putrescente extra vasa, sed maxime cum ventriculus non rite suo munere fungitur. In accessione porro extrema frigus occupat, sine horrore tamen, cum pituitae vomitu, urinis tenuibus, albis, crassis, et turbidis, pueris et mulieribus ut plurimum accidere solet. His inter initia acetum mulsum dandum, et medicamentis quae urinam eliciunt, quale est apium, asarum, capillus veneris, utendum erit. Acetum mulsum deinde cum radícula in cibo offerendum, et vomitus imperandus erit. Denique purgatio molienda per colocynthidem et agaricum, seu ea quae pituitam e corpore educunt. Victus ratio ex extenuantibus, quale est cuminum,

(c) oport. *Martius* oportet.

num, piper, et id genus alia constet. Ventriculi quoque orificii curam habere oportet, et cataplasmatibus et emplastris et reliquis ducentibus.

De semitertiana. Cap. VIII.

Semitertiana febris composita est (d) tertiana intermittente et quotidiana continua, putrescentibus et bile et pituita. Itaque curandi rationem quoque compositam esse oportet. Si enim pituita sit superior, praesidiis maxime utemur, quae in quotidiana exposuimus, sin autem flava bilis, iis quae in tertiana comprehensa sunt, in totum ei quod urget incumbentes.

De peste seu pestilente febre. Cap. IX.

Hujus febris origo ex pravis et vitiosis succi alimentis est, vel aquis ejusmodi, quandoque etiam evaporatione (e) pestifera, ut e locis paludosis, et quae barathrum vicinum habent, nonnunquam ex aere et (f) cum intemperiem praeter naturam acquirit, vel frigidiorum vel sicciorum, vel calidiorum, vel humidiorum, et in spiratu ad cor defertur, et ita pestem excitat, in his ventris per clysteres habenda ratio est. Si (g) superior ventriculus pituitam continet, vomitu evacuare, sin vero sanguis exuperat, venam incidere oportet. Quae per urinam quoque sit purgatio, salubris est. In perurentibus autem febribus, frigidam quoque offerre, non per intervalla, sed confertim et copiose, ut fervor extinguatur, oportet. Mulsum denique in potu dare, vel ptisanam cremorem cum cnici semine, vel bolum armenam, vel lazuli lapidem.

De

(d) tertiana, *Martii* editio ex tertiana. (e) evaporatione, *Martius* ex evaporatione. (f) et cum, *Martius* ut cum. (g) Si, *Martius* Et si.

De febribus hecticis. Cap. X.

Tres harum sunt differentiae, una enim a marcore marasmus Graecis appellatur, altera in totum consumpta et torrefacta dicitur. Hoc autem proprium habent hae febres, ut a cibo caloris incrementum habeant, perinde ac in calce videre est, injecta enim in eam aqua, calor in ea reconditus, seu delitescens ebullit, seu effervescit. Hos itaque lavare, et in frigida immergere, et hanc ipsam quandoque in potu dare oportet, cum videlicet nulla pars imbecilla est, vel corpus admodum extenuatum. Lac praeterea muliebre, vel asininum sumere corpus vero inungere et (h) rosaceo et id genus alis. (sic)

De vigiliis in febribus cap. XI.

At vero eorum, qui immodicis torquentur vigiliis, crura et manus deligare oportet, eo potissimum tempore, cum ad somnum converti solent, et pedes fricare, incipiendo sursum ab humeris et descendendo deorsum. Inde subito vincula solvimus, lucernamque tollimus et silentium summum imperamus. Perseverantibus vero vigiliis et modum fere excedentibus, faciem decocto papaveris calicum irrigamus, vel aqua et pedes et manus et faciem perfundimus. Vel mandragorae succo faciem illinimus, vel opio, vel pastillo panchresto, vel qui ex seminibus constat. Huc facit et papaveris semen et ocymi, vel caput oleo, quod ex mandragora constat, inungimus, vel oxyrhodino. Aquam praeterea sorbendam damus, et quod ex papaveris calicibus constat, decoctum. Aliud, quod somnum provocat unguentum. Ladani, opii, singulorum

(h) *Martius* oleo veteri et rosaceo.

rum pares portiones, tritae et fronti inductae. Aliud. Apii semen, opium, mandragorae succum terito, et cum eo (i) inungito.

De gravi sopore, qui cataphora Graecis dicitur.

Cap. XII.

Eorum vero qui in gravem somnum sunt delapsi, faciem posca tepida cum spongia fovere, et summas corporis partes valide ligare, et pulegium cum aceto, vel hyssopum, vel origanum odorari oportet. Cucurbitulas denique praecordiis et spinae admove, et in accessionum remissione, ea quae sternutamenta movent, et cibum incidendi facultate praeditum offerre.

Curatio doloris capitis in febris. Cap. 13. (sic)

Si capitis dolor in febris affligit post convenientem februm vacationem (k) in accessionum declinationibus, caput inungi debet oleo acerbo, vel rosa cum aceto, aestate quidem et cum febris ardens est, frigidis, hyeme vero calidis, ircoquatur etiam oleo serpyllum, vel papaveris capita, vel peucedanum. Aestate et (l) in oleum injiciatur sanguinalis herbae, quam polygonon Graeci vocant, succus, vel cucurbitae sylvestris. Fronti vero conveniunt cataplasmata ex pane, polygono, ocymo, scorpioides, papaveris capitibus, rosis, farina hordeacea cum psyllio vel liquore cyrenaico.

De his quae visceribus (m) imponi solent. Cap. XIII.

Quod si itaque stomachus imbecillis fuerit, iis, quae robur ipsi addere possunt, oblinetur, e quorum

numero

(i) eo, *Martius* cum vino. (k) vacationem, *Martius* vacationem. (l) et, *Martius* etiam. (m) visceribus, *Martius* visceribus in febris.

numero sunt, palmulae, rosae, crocus, oenanthae, absynthium, melilotum, mastice (n), aloe, cyperus, vinum et polenta. Irrigabitur autem et ungetur oleis ex absynthio, melino, masticino. Quod si ardorem quoque patiantur viscera, aliquod ex refrigerantibus miscere oportet, cucurbitae nimirum succum vel lactucae, vel portulacae, vel solani, vel cichorii. Si vero inflammationi aliquid vel scyrrho simile apparuerit, aspersione oleum chamaemelinum, cyprinum, anethinum, gallinae item seu anseris adipem adjungendi sunt. Cataplasmatibus autem, lini semen, foenu-graeci, althaeae, chamaemelorum flos, melilotum, psyllium (o) palmulae, rosae, absynthium.

Quae sudorem movent. Cap. XV.

Nitrum cum oleo chamaemelino illitum, vel pastillus Heliacus eodem modo adhibitus.

Ad intempestivos sudores coercendos. Cap. XVI.

Aer frigidior et eventilatio. Totum vero corpus myrrheo (p) oleo perungitur, vel acerbo, vel lentiscino. Inspergatur praeterea myrrhus (q) in pollinem redacta, vel galla, vel piceae cortex, cortex (r), vel posca frigida per spongiam adhibeatur.

(n) mastice, *Martius* mastiche. (o) psyllium, *Martius* psyllium. (p) myrrheo, *Martius* myrtheo. (q) myrrhus, *Martius* myrthus. (r) cortex, ignorat editio *Martii*.

FINIS.

I N D E X

VOCVM A *Du Cange* IN GLOSSARIO
PRAETERITARVM.

NUMERVS CAPVT DESIGNAT.

- Ἀσκοῦθαι 186.
ἀσροπέλεκυς 260. significatione diversa.
βένεψι 144.
διάδημα 33.
δυσσερευσία 168.
ἐπιτόμιον 32.
ἐρεῦχινον 24.
κοκκίνισμα 11.
κοκκινότης 130.
λεπτοκαροθάσιον 168.
μήμειον 254.
μυρισικόν 22.
πυρότης 130.
ροδακινωκόκαλον 20. 87.
σινηπέλαιον 27.
σπάικον 168.
σπερμόνιον 32.
ψηκτᾶ 168.

INDEX RERVM.

NUMERVS CAPVT INDICAT.

A.

Abscessus 242.

Achores 7.

Ad ea quae in aurem ceciderunt
extrahenda 88.

Ad attritus ex longo decubitu
226.

Ad intertrigines ex calceamentis
227.

Ad clavos remedia 228.

Ad ambusta 240.

— reptilium morsus 262.

Adversus ictus vesparum et apum
264.

— phalangiorum et aranea-
rum ictus 270.

Aegylops 52.

A fulminibus praeservantia 270.

Albuginis oculorum causae et re-
media 62.

Alopecia 8.

Alphi 239.

Anguia 123.

Ani inflammationis curatio 198.

— excrementiae 199.

— procidentia 201.

Antidoti podagricae 224.

Aphthae 119.

Appetitus caninus 158.

Apoplexia 37.

Aqua pilos augens 1.

Armeniacy lapidis praestantia 33.

Arthridis 216.

Ascarides 172.

Aspidum variae species 274.

Asthmatis curatio 127.

Atheroma 256.

Aurium varii morbi 74.

Avulsio 254.

B.

Batrachus seu ranunculus linguae
quid 117.

Bubo 247.

Brassicae vis ad ebrietatem 14.

Bulimos 157.

C.

C.

ichæxia 185.
 cerni uteri species 207.
 cernum rabioforum notae 271.
 pitis dolor 10.
 — scabies 5.
 carbunculus 249.
 — — palpebrarum 70.
 carcinoma oculi 70.
 rus 28.
 rochus 30.
 rarrhus 22.
 phalaea 16.
 alaziorum remedia 44.
 temosis 47.
 rebri inflammatio 26.
 bi fastidium 156.
 catrices oculorum 62.
 — nigrae 258.
 mices 268.
 colera 164.
 lieus dolor 170.
 olis ulcera 195.
 llyria 61.
 — Diarrhodon 69.
 plumella 112.
 oma 29.
 imitialis morbus 36.
 onvulsionis causae 38.
 oxarum dolor 215.
 ruditas unde 162.
 ulices 265.

D.

efflavium capillorum 1.
 entium dolores 107.
 enifricia 112.
 iabetes 178.
 ictorum rimae 225.
 ialamentum 294.
 ia trion pepereon 295.
 icopolites 293.

TOM. II.

Diarrhoea 165.
 Dolores aurium 75.
 Draco marinus 276.
 Dysenteria 167.

E.

Ebrietatem quae arceant 15.
 Ectropium quid 51.
 Ecchymoma 253.
 Elephantiasis 233.
 Emplastrum aureum 297.
 Emprosthionus 39.
 Emphysema oculi 49.
 Empyema 131.
 Epiphorae remedia
 Errhinorum sylvia 18.
 Erysipelas 246.

F.

Facies ne a sole uratur 104.
 Foetor axillarum 155.
 — oris 160.
 Favus 257.
 Febris 135.
 — diaria 136.
 — continens 137.
 — continua 137.
 — pestilens 143.
 — tertiana 138.
 Ficosi tumores 99.
 Flatuum causa 163.
 Fluor muliebris 204.
 Furunculus 248.
 Fulminis causae 260.
 Fungorum species 281.

G.

Gangraena 243.
 Gingivae cruentae 113.
 Glucedo 72.
 Gonorrhoea 193.
 Gravedo 22.

B b

H.

H.

- Hebetudinis remedia 65.
 Hectica febris 144.
 Hemicrania 16.
 Haemorrhoides 200.
 Herpes 245.
 Hirudines 280.
 Hydrops 186.
 Hyposphagma 48.

I.

- Iaspis viridis 36.
 Iecoris affectus 181.
 Icterus 189.
 Ileus causae 171.
 Impetigo 236.
 Inflammatio partium obscenarum 192.
 Inflammatio oculorum 46.
 — aurium 79.
 — tonsillarum 120.
 Inflatio 252.
 — oculi 49.
 — ventriculi 163.
 — uteri 209.

L.

- Laevitas intestinorum 166.
 Lacertae 278.
 Lac coagulatum 282.
 Lapis in renibus 176.
 Lepra 234.
 Lepidium 36.
 Lepus marinus 279.
 Lethargus 27.
 Leuce 238.
 Lichenosi tumoris causae 100.
 Linctus ad fluxiones acres 23.
 Linguae inflammatio 118.
 Lienis phlegmones curatio 187.
 Lippitudo 45.
 Lumbrici 172.

M.

- Maculae a sole 97.
 Mammarum tumores 153.
 Mamillarum erosiones 152.
 — — inflammatio 151.
 Mamillas conservantia 154.
 Mania 32.
 Medicamenta cholagoga 284.
 Melancholia 33.
 Mel Ponticum 283.
 Melanagoga 292.
 Meliceris 256.
 Memoriae laesio 34.
 Menses redundantes 203.
 — — suppressi 202.
 Milphosis 53.
 Mola 212.
 Morbus regius 189.
 Muscas necantia 266.

N.

- Naris ulcera 95.
 Nyctalopis remedia 67.

O.

- Oculorum dolores 46.
 — — ulcera 55.
 Oedema
 — — oculorum
 Olfactus laesio.
 Ophiasis quid
 Ophites 245.
 Opisthotonus
 Oris foetor
 Ozaena 93.

P.

- Paeonia 36.
 Palmulae 14.
 Palpitatio cordis 134.
 Paraplegia 37.
 Parotis 91.

Paronychia 229.
 Pastinaca marina 130.
 Pediculi 6.
 Peripneumonia 130.
 Perniones 224.
 Perturbatio oculi 45.
 Phalangiorum species 270.
 Phlegmone 241.
 Phlegmagoga 291.
 Phos pulvis 65.
 Phrenitis 25.
 Phyma 247.
 Pica 214.
 Pilos quae nigros reddant 2.
 — produrentia in superciliis 41.
 Pili ad lethargum faciunt 27.
 Pilulae ad tussim 23.
 Pleuritis 25.
 Podagra 216.
 Polypus 94.
 Porrigo 4.
 Priapismus 194.
 Procidentia uteri 211.
 Pruritus 237.
 Parmica 103.
 Pterygium 63.
 Pulveres caput exsiccentes 24.
 Pulices 266.
 Punctura nevi 259.

Q.

Quartana febris 140.
 Quotidiana 41.

R.

Ranex inguini 191.
 Rincedo 22.
 Ranediorum sylvae caput purgantium 23.
 Renum inflammatio 175.
 Rhagadam medela 196. 225.

Rhyas oculi 54.
 Ruptio quid 254.

S.

Sanguis e naribus 96.
 Sanguinis sputum 128. 132.
 — — profluvium e renibus 177.
 Scabies 234. 235.
 Scabies oculi 49.
 Scirrhus uteri 208.
 Scirrhus 255.
 Sclerophthalmia 50.
 Scorpionum differentiae 269.
 — — marini 277.
 Scolopendra 272.
 Semitertiana 142.
 Singultus 161.
 Smegmata cicatrices exenterentia 64.
 Somnus superfluous 146.
 Sphacelus 243.
 Staphyloinmata 69.
 Steatoma 256.
 Sternutationem quae sistant. 20. 103.
 Strumae 124.
 Sudorem inoventia 149.
 — — coercentia 150.
 Suffocatio uteri 210.
 Suffusio 72.
 Suggillatio 73.
 Surditas 90.
 Syncope 134.

T.

Tabes 133.
 Tenesmus 169.
 Tertiana 133.
 Testium inflammatio 192.
 Tetanus 39.
 Thyini in pudendis 197.

Tophi 222.
 Tremor 40.
 Trichiasis 56.
 Tussis 125.

V.

Varus 98.
 Ventriculi inflatio 163.
 — — resolutio 159.
 Vertigo 35.
 Vesicae calculus 173.
 Vigiliae immodicae 145.
 Visus obscuritas 58.
 Visceribus in febribus quomodo
 consulendum 148.

Viperæ 273.
 Ulceris in meatibus urinariis cu-
 ratio 176.
 Umbilicus prominens 190.
 Ungues contusi 231.
 Urinae difficultas 179.
 — incontinentia 181.
 — stillicidium 179.
 Uteri inflammatio 205.
 — exulceratio 207.

X.

Xerophthalmia 50.

INDEX VERBORVM.

NUMERVS CAPVT INDICAT.]

A.

A' primum 264. unum 50.
285.

ἄβροτόνον 125. 127.

ἄβροχος 2.

ἄγαθή 34.

ἄγαν 157.

ἄγαρικόν 36. 141. 184.

ἄγγειον 45. 93.

ἄγκωνος 32. 120. 181.

ἄγνος 33. 187. 194. 236.

269. 273.

ἄγουσιν 202.

ἄγριον 264. 269.

ἄγροίη 36.

ἄγριοσαφίδος 90.

ἄγρυπνία 1.

ἄγρυπνον κῶμα 31.

ἄγρυπνένταν 145.

ἄγρωσις 173.

ἄγχίλωψ 52.

ἄγχόνας 281.

ἄγχουσα 273.

ἄγωγά 141.

ἄδάρκη 39.

ἄδδηφαγία 120.

ἄδδηφαγῆσιν 172.

ἄδιάντον 139. 140. 173. 204.

ἄδιάπλαστον 212.

ἄδουσι 32.

ἄδραφεξέως 241.

ἄει 116.

ἄείζων 178. 196.

ἄερος 75. 143.

ἄετός 66. 260.

ἄθάλαστος 69.

ἄθανασία 125. 133.

ἄθέρωμα 256.

ἄθηρα 256.

ἄθρόα 128.

ἄθροίζεται 172. 253.

ἄθρόως 37. 143.

ἄθροώτερον 203.

αἰγία χολή 77. 90.

Bb 3

αἰγείον

- αἶγιον 59. 266.
 αἶγιε ἡπατος 36.
 αἰγίλωψ 52.
 αἶγος οὖρον 90.
 αἰδοῖον 12. 37. 195.
 αἰδοῖε ἐλαφεῖς 273.
 αἶλουρος 9. 62.
 αἶμα αφαίρειν 26.
 — αἶγιον 266.
 — βατραχᾶ 43.
 — κορέων 43. 56.
 — νυκτερίδος 43.
 — περισερᾶς 48.
 — τσίμουρις 3.
 — τραγᾶ 173. 266.
 — Φάσσης 48.
 — χηνός 278.
 — δρακοντίς 54.
 αἵμασσομένα 113.
 αἱματικός 219.
 αἱματίτης 128. 132. 195.
 204.
 αἱματηρός 168.
 αἱματωδές 73.
 αἱμορροΐδες 185. 200.
 αἶρας 127.
 αἶρει 26. 57. 106. 145.
 αἰσθησις 11.
 αἰσθητήν 33.
 αἰτία 74.
 αἵτια 136.
 ἀνάθαρτον 55.
 ἀνακία 1. 82. 93. 96. 172.
 ἀκάνθη αἰγυπτία 38. 68.
 — λευκή 38.
 ἀκάνθων κερατίων 1.
 ἀκαιρος 150.
 ἀκατάχετοι 25.
 ἀκίνδυνον 33.
 ἀκίνητος 37.
 ἀκμάζοντας 171.
 ἀκμαστικός 137.
 ακοή 74. 77. 81.
 ἀκόνη 9.
 ἀκόνιτον 283.
 ἀκοπα 210. 215.
 ἀκασίος 193.
 ἀκουσίως 54. 194.
 ἀκουσικόν 86.
 ἀκουσικός πόρος 75.
 ἄκρα 36. 134. 146. 210.
 233.
 ἀκράιμωνα 238.
 ἀκράιπαλα 14.
 ἀκρατοπόταμ 120.
 ἀκρεμόνων 118.
 ἀκρεμωνη 114.
 ἀκρόν τῆς χειρὸς 187.
 ἀκροτηρίων 269.
 ἄκρως 2. 109. 113. 263.
 ἄλκας λαῖον 269.
 ἀλγηδών 175.
 ἀλγημα 11. 16. 279.
 ἀλγᾶσι 45.
 ἄλειφε 2.
 ἀλέκτορι 180. 271.
 ἀλεκτοριδων 281.
 ἄλευρον ἐρεβίνθινον 106.
 — κριθινον 91. 106.
 — θέρμινον 91. 106.
 — κυάμινον 106.
 — ορόβινον 70. 97. 106.
 — σίτινον 46. 219.
 — φαβάτινον 97.
 ἀλθαία 91.
 ἀλίσκοντα 120.
 ἀλκυώνιον 8. 9. 97.
 ἀλλεσθαι 88.
 ἄλλο 72.
 ἄλλᾶ 4.
 ἄλλως 36.
 ἄλμη 37. 48. 109. 169. 215.
 ἄλμι.

ἄλυσρον 49.
 ἄλοιφας 144.
 ἄλως ἀμμωνιακῆ 112.
 — ἄνθος 187.
 — καππαδοκίας 48.
 — καππαδοκικῆ 62.
 — κοινῆ 7.
 — ὀπτῆ 109. 112.
 — ὀρυκτῆ 115.
 ἄλυπιάδος 289.
 ἄλυπον 33.
 ἄλυπῶς 33. 295.
 ἄλυσσον 271.
 ἄλφιτον 148.
 ἄλφοι 239.
 ἄλωπενία 8.
 ἄμα 9. 27.
 ἀμάραντος 116. 137.
 ἀμαρτάνοις 138.
 ἀμαύρωσις 58. 71.
 ἀμβλυωπία 65. 66. 71.
 ἀμβλυώττουσι 36.
 ἀμβλωσις 203. 205.
 ἀμέθυσα 14. 15.
 ἀμετρα 158. 193.
 ἀμέτρῳ 14.
 ἀμέτρως 200.
 ἀμεως 219.
 ἀμιγῆς 245.
 ἀμικτοῖς 263.
 ἀμμωνιακὸν 105. 188.
 — — θυμίαμα 127.
 ἄμνη 124.
 ἀμόργη 81. 226.
 ἀμπελόφιλλα 12.
 ἀμπέλκ φυλλα 178.
 ἰμύγδαλα πικρὰ 14. 83.
 125.
 ἀμυδρότης 71.
 ἄμυλον 122. 125. 167.
 ἀμύσσεσθαι 188.

ἀμυχαῖς 243.
 ἀμφημερινός 141.
 ἀμῶμα 39. 155.
 ἀναβιβάζειν 211.
 ἀναγαργαρίζειν 17. 90. 120.
 121. 123. 280.
 ἀνάγεται 128.
 ἀναγωγή 128.
 ἀναδεσμεῖν 210.
 ἀναδιδομένων 72.
 ἀναδορα 123.
 ἀνάδοσις 36.
 ἀναζέει 144.
 ἀναθυμία 33.
 ἀναθυμιάσις 13.
 ἀναιρεῖ 266.
 ἀναίσθητος 37.
 ἀναλαβὼν 1. 127.
 ἀναλάμβανε 5. 9. 83. 155.
 ἀναλον 91.
 ἀναλύσας 207.
 ἀναμιξας 51. 296.
 ἀναξηραντικὰ 193.
 ἀνάπαλιν 59.
 ἀναπέμπειν 36.
 ἀνάπλαττε 105.
 ἀναπνευστικὰ 128.
 ἀναπτύξας 36. 262. 273.
 ἀναπτύεται 128.
 ἀνάρροπος 90.
 ἀνασάρκα 136.
 ἀνασπᾶν 19. 43. 88.
 ἀνασομεῖ 200.
 ἀνασόμωσις 128.
 ἀνασύρειν 19. 103.
 ἀνεχοῖσθαι 36. 277.
 ἀνατείνειν 39.
 ἀνατομή 36.
 ἀνατρίβειν 3. 34. 128. 210.
 277.
 ἀναφερομένων 35.

- ἀναφθείσης 260.
 ἀνέχυσις 189.
 ἀνδράχνη 11. 118. 148.
 178.
 ἀνελκωντων 207.
 ἀνεμος 104.
 ἀνεμώη 1. 62. 64.
 ἀνέπλωτον 271.
 ἀνεργομένας 36.
 ἀνεσις 146. 147.
 ἀνεσχισμένων 262.
 ἀνέτην 192.
 ἀνευ 33. 127.
 ἀνεχθείσης 4.
 ἀνέχοντα 192.
 ἀνεωγότας 30. 67.
 ἀνθραξ 70. 126. 249.
 ἀνθράκωσις 70.
 ἀνθηρον 115. 206.
 ἀνθος 187.
 ἀνηθίνη 125.
 ἀνιάτος 37. 38. 70. 207.
 250.
 ἀνιθέλαιον 22.
 ἀνορεξία 56.
 ἀντεσχέσης 30. 37.
 ἀντίδοτος 166.
 — — ἀθανασία 125. 133.
 — — αἰγυπτία 220.
 — — ἀνδρόνειον 170.
 — — ἁρμονία 125.
 — — ἀνώδυνος 125.
 — — δι' ἀνακάρδᾳ 35.
 133. 185.
 — — διὰ καρύων 123.
 — — διὰ μόσχᾳ 156.
 — — διοσπολιτικός 13.
 158.
 — — διὰ πρασίᾳ 125.
 — — δια σπερμάτων
 25.
 ἀντίδοτος διὰ τῶν κωδίων
 125.
 — — διὰ τῆς ἀλόης 8.
 — — διὰ τεττίγων 173.
 — — διὰ τῆς τραχείας
 αἵματος 173.
 — — ἐκλογὴ 166.
 — — ἔσδρα 131. 133.
 166.
 — — θεοδώρητος 35.
 185. 189.
 — — θεία 140.
 — — θηριακὴ 128. 156.
 219.
 — — ἱερὰ 8.
 — — ἰσοθέον 125. 133.
 — — μεμφίτα 34. 35.
 — — μέσσα 46. 140.
 — — παιωνία 125. 170.
 — — πικρὰ 8. 10. 13.
 116.
 — — ποδαγρικὸς 222.
 — — σύμφωνον (τὴν)
 125. 133.
 — — σωτήραν 173.
 — — ὑγίεια 220.
 — — Φίλωνος 107. 168.
 170. 173.
 ἀντιλήψεται 36.
 ἀντιπάθεια 9. 27.
 ἀντλη 276.
 ἀνυπερθέτως 36. 181. 274.
 ἄνω 36.
 ἀνωδύνους 112.
 ἄνωθεν 145. 171.
 ἀνώμαλος 207.
 ἀξιόλογον 33.
 ἀξέγγιον 124.
 ἀπαλώτατα 257.
 ἀπάλη 235.
 ἀπαν 127.

ἀπαρέτοις 37. *p. 170*
 ἀπειλεῖ 37.
 ἀπελαστικόν 261.
 ἀπεπτως 14.
 ἀπεργάζεται 151.
 ἀπευθυσμένον 169. 172.
 ἀπεφάνητο 207.
 ἀπεχόμενος 2. 32.
 ἀπεψία 16. 162.
 ἀπια 14. 119. 132. 164.
 ἀπλᾶ 40. 271.
 ἀπλυτον 33.
 ἀπο 154.
 ἀποβάπτων 2. 73.
 ἀποβρέξας 3. 36. 121.
 ἀποδακρυτὰ 50.
 ἀπόζεμα 1. 3. 109. 123.
 131. 140. 168. 172. 177.
 ἀποζεννύμενος 138.
 ἀποζέσας 46.
 ἀποθανεῖν 33.
 ἀπόθερμον 162.
 ἀποθνήσκει 265.
 ἀπόθῃ 1. 71.
 ἀποκειμένη 144.
 ἀποκοπή 126.
 ἀποκοπτεῖν 274.
 ἀπόκρισις 193.
 ἀποκρέοντα 120.
 ἀποκρουστικοῖς 25. 120.
 ἀπολαύσεται 37.
 Ἀπολλώνιος 265.
 ἀπολύειν 136.
 ἀπόμελι 31. 130. 143.
 ἀπονιπτέω 97.
 ἀποπαύεται 138.
 ἀτοπληξία 37.
 ἀτοπλύνειν 33.
 ἀπορρέουσιν 1. 36. 243. 256.
 ἀπὸ γίνος 26.
 ἀπόπτωσις 243.

ἀποσμήχει 64.
 ἀποσπογγίζειν 71. 146. 150.
 ἀποσάζει 167.
 ἀπόσημα 52. 151. 242.
 ἀποσροφῇ 156.
 ἀποτεθλιμμένον 211.
 ἀποτελῶντα 173. 249. 250.
 ἀπότηξις 4.
 ἀποτρέπουσι 260.
 ἀποτριβέν 260.
 ἀπὸ τροφῆς 139.
 ἀποτυχία 186.
 ἀπουλεῖ 86.
 ἀποφλεγμάντων 199.
 ἀποφλεγματίζειν 8. 32. 36.
 37. 72.
 ἀποφλεγματισμὸς 8. 10.
 16. 17. 34. 35. 37. 90.
 ἀποχέει 104.
 ἀπροάρετος 38.
 ἀπτεσθαι 33. 125. 259.
 ἀπτόμενα 125.
 ἀπωθεῖσθαι 241.
 ἀπώλεια 34.
 ἀπώσασθαι 10.
 ἀραιὸς 140.
 ἀραιότητι 1.
 ἀραίωσις 252.
 ἀράχνια 270.
 ἀργεμον 55.
 ἀργης 260.
 ἀρθριτις 216.
 ἀρις 91.
 ἀριστολογία 36. 127.
 — — λεπτή 189.
 — — μακρὰ 202.
 — — σρογγύλη 36.
 ἄριστος 90.
 ἀρκείει 53.
 ἀρκετεῖς 208.
 ἀρκευθίδας 1. 110.

- ἄριζον 93.
 ἄρμενίαν βῶλον 143.
 ἄρμόζει 12. 36. 49. 127. 171.
 186. 204. 214.
 ἄρμόσσει 167.
 ἄρμόττει 15.
 ἄρνειος 227.
 ἄρνόγλωσσον 152. 167.
 ἄρον 77. 184.
 ἄρσενικόν 249. 266.
 ἄρτεμισία 177. 202.
 ἄρτηρία 22.
 — τραχῆα 128.
 ἄρτηριακή 126.
 ἄρτηριοτομία 35.
 ἄρτίσκους 55. 105.
 ἄρτος 86. 134. 147. 177.
 212.
 ἄρχαίων 33.
 ἀρχή 105.
 Ἀρχιγένης 1. 208.
 ἄσαπρος 32.
 ἄσαρον 140. 173. 181. 186.
 202. 204.
 ἄσβεστος 144. 193. 256. 263.
 ἄσθένεια 193.
 ἄσθμα 127.
 ἄσθματικοί 127.
 ἄση 160.
 ἄσκηριδα 172.
 ἄσκητην 186.
 ἄσκιος 186.
 ἄσπαράγοι 173.
 ἄσπιδες 274.
 ἄσῃς 46. 128. 159.
 ἄσραγάλος 163.
 ἄσφαλτον 36.
 ἄσφοδελος 76. 192.
 ἄσφυξία 172.
 ἄσχετος 32.
 ἄτενίσειν 59.
 ἄτμις 59. 96.
 ἄτμος 67.
 ἄτονοντες 177. 178.
 ἄτράφαξις 247.
 αὐράς 36.
 αὐτή 28.
 αὐτίκα 161.
 αὐτὸ 20.
 αὐτομάτως 101.
 αὐτοφυῶν θερμῶν 185. 208.
 210.
 αὐχένι 31. 39.
 ἀφαίρειν 26. 32. 44. 73.
 ἀφαίρεσις 139.
 ἀφέψημα 7. 80. 172.
 ἀφεψήσαντες 60. 123.
 ἀφθαί 119.
 ἀφθόρα 86. 228.
 ἀφῆ 192.
 ἀφίσανται 261.
 ἀφλέγμαντος 88.
 ἀφόδευμα 57.
 ἀφρίξειν 36.
 ἀφρόνιτρον 77. 108.
 ἀφύσοι 35.
 ἀφωνοί 271.
 ἄχρουν 12.
 ἄχωρ 7.
 ἀψίνθιον 73.
 ἄωρος 167.

B.

- Βάθος 6. 62. 189. 192.
 βαθύ 55.
 βαλανεύιον 106. 233.
 βάλανοι 172.
 βαλαύσιον 1. 109. 114. 128.
 167.
 βαλεῖν 126.
 βάλλε 207.

βάλσαμον 173.
 βάπτειν 62. 68. 88. 144.
 βάραθρον 143.
 βάρος 10. 12. 16. 75. 184.
 βαρυηκοία 78. 83.
 βαρύνονται 36.
 βαρύς 29.
 βασιλικός 173.
 βάτραχος 9. 43. 117. 273.
 βάτος 7. 107. 132. 165. 196.
 203. 204.
 βάττω 46.
 βάψαμ 62.
 βδέλλα 71. 280.
 βδέλλιον 173. 183. 202.
 256.
 βέβλαπταμ 32.
 βελόνη 238. 274.
 βένεψι 144.
 βετονική 223.
 βήξ 125.
 βηχία 181.
 βία 211.
 βιασμός 169.
 βιθύνω 195.
 βλάβη 36.
 βλαστοί 249.
 βλέπωσιν 72.
 βλέφαρα 43. 44. 45.
 βληχερός 27.
 βοείαν 79.
 βοηθεῖ 37.
 βοήθημα 39. 91. 105. 142.
 159. 167. 171.
 βόθριον 55.
 βοθύνω 267.
 βόλβιτα 186. 264. 265.
 βολβός 73. 106. 154. 260.
 270.
 βόος χολή 78.
 βουβών 247.

βοτανῶν 217.
 βουβωνοκήλη 191.
 βέλιμος 157.
 βέτυρον 83. 125. 133. 207.
 208.
 βράγχος 22.
 βραγχώδης 126.
 βράθυς 1.
 βραχεῖ 39.
 βραχίονος 36.
 βραχὺ 10. 81.
 βραδεισιτεῖν 36.
 βρέξας 1. 2. 3. 78. 125.
 βρογχίσις 127.
 βρομώδης 279.
 βροχιζειν 96.
 βρόχω 36.
 βρυωνία 77. 97. 258.
 βρώματι 113.
 βῶλον ἀρμενίαν 143.
 βῶλος 96. 122. 128. 132.
 143. 167. 169.

Γ.

γ ἢ ε νόκκια 23. 125.
 γαγάτης 36. 261.
 γάγγραινα 243.
 γάλα αἷγειον 133.
 — βόειον 133.
 — γυναικῆιον 2. 18. 45. 46.
 48. 61. 76. 77. 79. 83.
 206. 207.
 — κυνῆιον 111.
 — ὀνῆιον 2. 133.
 γαλακτοποτεῖν 176.
 γάρ 217.
 γαργαλισμός 125.
 γαργαρεών 122.
 γαστρί 212.

γέλως 32.
 γελῶσιν 33.
 γέμει 186.
 γενεῖον 98.
 γενεσις 6. 143. 172.
 γεννώσης 1.
 γενόμενος 104. 120.
 γεντιανή 32. 271.
 γεύσις 279.
 γεωδέξερα 260.
 γεώδη 33. 173. 260.
 γῆ αἰγυπτία 250.
 — ἀσηρ 128. 167.
 — κεραμική 251.
 — κερωλία 250.
 — ληνία 122. 128.
 — σαμία 122.
 γῆρας 113.
 γίγαρτον 48. 73. 165.
 γλαυκίον 61. 84.
 γλαυκὸν 72.
 γλαυκῶμα 72.
 γλαυκῶσις 59.
 γλευκίνχ 208.
 γλεύκους 1.
 γλήχων 27. 146.
 γλίχρος 7. 40.
 γλιοχρότης 89.
 γλοιχ τὸ πάχος 1. 232.
 γλύεν 7.
 γλυκέα 95.
 γλυκεῖ 23. 36. 60. 117.
 — οἶνω 1. 127.
 γλύκεως 266.
 γλῶσσαν 126.
 γνῶναι 33.
 γνωρίζουσι 271.
 γνωσώμεθα 77.
 γονορροία 193.
 γραφῆναι 66. 265.
 γραφικόν 240.

γράφιον 259.
 γρυπῶσαι 133.
 γυμνάσια 193.
 γυμνὰς 21.
 γυναικεία 203.
 γυνή 210. 212. 213.
 γυναιξί 202. 203.
 γυπνάπια 185.
 γυπὸς 58.
 γύρον 205.
 γύψον 96.
 γωνία 265.

Δ.

δάδα 107.
 δαίμονα 36.
 δαινέιν 73.
 δάκνον 22.
 δάκρυον 234.
 δάκτυλος 36.
 δαμασόνιον 40.
 δάφνη 260.
 δαφνίδες 166. 277.
 δαφνοκόκκων 191.
 δάφνων 170.
 δαψιλές 171.
 δέ, porro. 7.
 δέ non praecedente μὲν. 62.
 δέ subauditum 10.
 δεδοικμασμένον 37.
 δελφάκων 262.
 δέρμα 36. 179.
 δεσμεῖν 36. 128. 145.
 δεσμίδιον 3.
 δεσμός 154.
 δέχεσθαι 59. 67.
 δήγματα 262.
 δηλητήριο 189.
 δηλητηριώδη 143.
 δηλονότι 30.

δῆξις 10. 36. 61.
 δι' et καὶ permutantur 175.
 διὰ βάθους 62. 234.
 διαβεβρωμένα 207.
 διαβεβρωσχομένα 115.
 διαβρωτικὸν 8.
 διαβήτης 178.
 διαβρέχοντι 27.
 διάβρωσις 128.
 διαγινώσκωμεν 192.
 διάγνωσις 238. 275.
 διάδημα 33.
 διαδεσμεῖν 203.
 διαίρειν 36. 243.
 διαίρεσις 254.
 δίαίτα 32. 33. 50.
 διάθεσις 16. 37. 61. 153.
 170. 171.
 διάκλυζε 107. 109. 110. 114.
 διακρεατέιν 107. 114.
 διάλειμμα 33. 137.
 διαλείπω 138.
 διαλύων 1. 102. 106. 119.
 155.
 διαμάσασθαι 17. 110. 118.
 121.
 διαμάσιμα 17.
 διαπήδησις 253.
 διάρρηξια 165.
 — εἰς ὥρα 178.
 διασάσεως 184.
 διαταθεῖσα 265.
 διάτασις 10. 77. 79. 83. 184.
 διατρίβειν 38. 104.
 δικφανής 272.
 δικφέρει 8. 99.
 δικφορὰ 10. 172.
 διαφόρησις 194.
 διαφορητικὴ 252.
 διαφορητικώτερον 91.
 διαφορεῖται 248.

διαχρίε 4. 7. 36. 49. 107.
 110. 111.
 διάχρισμα 145.
 διαχωρεῖται 169.
 διδύμη 192.
 διεγείρει 27. 36.
 διεῖς 83. 85.
 διέλη 36.
 διέξοδος 36. 77.
 διηθήσας 104.
 διήκων 181.
 διίστασθαι 26.
 δικτάμη 202. 261.
 διορισμός 74.
 διοσπολιτικὸν 13. 158.
 διουρητικὰ 183. 186.
 διπλῆν 36. 43.
 δις 1. 138. 181.
 διψακός 178.
 διώξη 189. 265.
 δοθῆν 102. 248.
 δόξας 33.
 δορὰς 160.
 δόσιν 33.
 δοτέον 33. 35.
 δράκοντα 276.
 δρακόντιον 54. 77. 91.
 δρασηκὸν 33.
 δριμαῖω 236.
 δριμύ 23. 32.
 δριμύτης 16.
 δριμυφαγία 36.
 δρόμος 127.
 δροπακί 166. 209.
 δροπακισμός 210.
 δύναμις 27. 37.
 δύναται 33.
 δυνατὸν (εἰ) 7.
 δυσαλθῶς 272.
 δυσσπολύτως 250.
 δυσδιαφόρητος 242.

δυσέγεργτος 27. 29.
 δυσεκπύητος 2412.
 δυσεντερία 167.
 δυσηκοία 83.
 δυσθεώρητον 270.
 δυσκίνησις 50.
 δυσκρασία 12. 107.
 δυσλύτως 255.
 δύσπεπτος 102.
 δυσμετάθετον 36.
 δυσουρία 179.
 δύσπνοια 127.
 δυστοκία 206. 209.
 δύσφθαρτα 162.
 δυσχερῶς 179.
 δυσωδία 155.
 δισώδης 279.
 δῖω 33.

E.

εἶ 1. 2. 154.
 εἶ 36.
 εἶσον 2.
 εἶγγοι 89.
 εἰγίρει 36. 245.
 εἰγκύβητε 203.
 εἰγκαθίσματα 175. 207.
 εἰγκαθισμός 169. 205.
 εἰγκαίοιντο 148.
 εἰγκαυσις 11. 15.
 εἰγκείμενον 88.
 εἰγκέφαλος 26. 111. 276.
 εἰγκλυζε 80. 82. 206.
 εἰγχαρakteόν 123.
 εἰγχαράξις 35. 215. 253.
 εἰγχεε 18. 36. 45. 46. 80.
 82.
 εἰγχειε 57.
 εἰγχεονίζοντος 32.

εἰγχυματίζειν 46. 59. 78.
 203.
 εἰδέσματα 143.
 εἰδρα 25. 201.
 εἰθεώρουν 33.
 εἰ δέ μη 27. 36.
 εἰ δέ πε 37.
 εἰ δυνατόν 7.
 εἰκονίζεσθαι 271.
 εἰδ' οὕτως 243.
 εἰ μή 36.
 εἶναι μετά τινος 25.
 εἶναι 145.
 εἰργάσασθαι 143.
 εἰς Γ. 2. 3. 78.
 εἰσβάλλοντα 36. 141.
 εἰσβολή 141.
 εἰς γλοιῶ πάχος 233.
 — ἐσπέραν 25. 126.
 — κοίτην 23. 50. 125.
 — λουτρὸν 24.
 — νύκτα 2.
 — οὔρα 178.
 — χρόνον 80.
 εἰσελεύσοντα 264.
 εἰσπνοή 143.
 εἶποτε 279.
 εἰσφέρειν 36. 143.
 εἶτα 2. 36. 145.
 εἰ 25.
 εἰ τε λουτρῶ 215.
 εἰασον 46.
 εἰβάλλει 280.
 εἰγ:γαρτισμένω 192.
 εἰδαπανῆσαι 127.
 εἰκνίδοται 217. 220.
 εἰκνύνει 265.
 εἰκνῖνο αὐτὸ 20.
 εἰκνίψας 36. 260.
 εἰκναιχάρεται 181.
 εἰκνίσεσθαι 104.

ἐκκαρδιώσας 36.
 ἐκκενῶν 7. 92.
 ἐκκρίνεται 88. 171. 207. 279.
 ἐκκρισις 167. 173.
 ἐκλεαίνει 105.
 ἐκλείει 155.
 ἐκλείχειν 23. 125. 159. 170.
 233.
 ἐκλεκτὸν 125.
 ἐκλογὴ 166.
 ἐκλυζέσθω 211.
 ἐκμύσηθός 88.
 ἐκμύσεις 88.
 ἐκνεφίας 260.
 ἐκνιτρώσας 8.
 ἐκπατήδων 41.
 ἐκπιέσας 151.
 ἐκπίπτουσιν 113.
 ἐκρεῖ 55.
 ἐκσροφῶ 51.
 ἐκτεθλισμένῳ 12.
 ἐκτικός 144.
 ἐκτριμματα 226.
 ἐκτρόπιον 51.
 ἐκφράττουσι 77. 183.
 ἐκχέοντα 32.
 ἐκχολουμένῃ 189.
 ἐκχύωμα 253.
 ἐλαία 22 70. 199.
 ἐλαία ἀλμυράδες 240.
 — κολυμβάδες 109. 215.
 ἐλαίας 240.
 — δάκρυον 234.
 — ὅσα 199.
 — φύλλον 70. 80.
 ἐλαίοις 22.
 ἐλαιον ἀμαράντινον 12.
 — ἀμυγδαλίον 88.
 — ἀνήθιον 12. 14. 22. 90.
 — ἀπὸ λύχνου 8.
 — γλεύκιον 37. 159.

ἐλαιον δάφνινον 12. 40.
 — ἐξ ἀκόνου 9.
 — ἐρπύλλιον 13.
 — θερμὸν 123.
 — ἴριον 22. 36. 88.
 — κύπρινον 18. 36. 37.
 89. 187.
 — μανδραγόρινον 145.
 — μασίχινον 148.
 — μήλινον 148.
 — μύρσινον 1.
 — νάρδιον 1. 12. 22. 37.
 — ὀμφάκινον 11. 104.
 — παλαιὸν 6. 27. 38.
 40. 57. 62. 64. 71. 124.
 144. 222. 249.
 — πηγάνινον 10. 13. 22.
 — ῥαφάνινον 42.
 — ῥόδιον 10. 46.
 — σάβινον 40.
 — σαμψύχινον 13. 22.
 — σησάμηον 1.
 — συκιονιον 38. 40.
 — χίνινον 1.
 — χαμαιμήλινον 27.
 ἐλαιώδης 273.
 ἐλαίων ἀλμυράδων 240.
 ἐλάσας 36.
 ἐλατήριον 18. 32. 189.
 ἐλατηρίῳ ῥίζα 215.
 ἐλαφεία 112. 272.
 ἐλαφίς 37. 172. 208. 233.
 ἐλάφει 36.
 ἐλέγχει 36.
 ἐλεγχον 36.
 ἐλελισφάκας 202.
 ἐλεφαντίαις 105.
 ἐλέφας 233.
 ἔλθε 33.
 ἐλιγμα 129. 131. 133.
 ἐλικες 245.

- ἐλικίας 260.
 ἐλικτόν 129.
 ἔλκειν 127.
 ἔλκη 49.
 — ῥυπαρά 83.
 ἔλκοι 245.
 ἔλκος 167. 259. 271.
 ἐλκῆται 98. 206. 272.
 ἐλκώμενος 126. 207.
 ἐλκωσις 4. 167. 179. 206.
 207.
 ἐλλεβορίζειν 233.
 ἐλλέβορος 33.
 — — λευκός 33. 78. 87.
 ἐλλύχνιον 86.
 ἐλμίνθων 172.
 ἐλξίνη 247.
 ἐλπις 183.
 ἐλώδων 143.
 ἐμβαλε 2. 71. 86. 93. 96.
 104. 128. 139. 147.
 ἐμβασις 171.
 ἐμβάπτων 8. 96.
 ἐμβιβάζειν 38.
 ἐμβοάτω 210.
 ἐμβρέχειν 30. 31. 32. 123.
 193. 203.
 — — ἐκ 25.
 ἐμβροχή 11. 161. 163. 170.
 171. 205. 261.
 ἐμβρυα 202.
 ἐμβρυουλκία 206.
 ἐμῆν 281.
 ἐμετος 139.
 ἐμμηνα 202.
 ἐμμηνίων 202. 205. 210.
 ἐμπασσέω 150. 187.
 ἐμπεσεῖν
 ἐμπλασσαν 46. 107. 127.
 134. 255.
 ἐμπλασμα 91. 125.
 ἐμπλασρος (ἦ) 22. 192. 203.
 — — ἀμυθάνος 254.
 — — διὰ τῆς ἀλθαίας
 91. 217.
 — — δι' αὐτῶν 240.
 — — δι' ἰτεῶν 128. 131.
 132. 186.
 — — διὰ δαφνῶν 185.
 — — μέλιτος 91.
 — — πέριχ 254.
 — — σπερμάτων 13. 33
 185.
 — — χυλῶν 91. 175.
 192. 217.
 — — διονυσία 91.
 — — εὐώδες 157.
 — — ἰκέσιος 22. 182.
 186.
 — — κοπτή 140.
 — — κυπρίνη 188.
 — — μνασλίχ 91. 131.
 133. 175. 182.
 — — οὐσία μέλαινα 188.
 — — ὀξήρα 22.
 — — παιωνική 91.
 — — πολυάρχιον 33.
 140. 157.
 — — τετραφάρμακος
 248.
 — — ψιττάκιον 91. 217.
 ἐμπνευματώσις 163. 201.
 ἐμποιεῖν 14. 33.
 ἐμπρῆσαι 261.
 ἐμπροστίων 39.
 ἐμπροστότονος 39.
 ἐμπυον 242.
 ἐμφορέμενοι 32.
 ἐμφραξις 74. 77. 154. 202.
 ἐμφράττων 36.
 ἐμφυσῶντας 27. 93.
 ἐμφύσημα 49. 252.

- ἔμφυτον 135.
 ἔμφωλεύσσαν 219.
 ἔμφυχόντων 148.
 ἐν praepolitio omilla 54. 62.
 163.
 ἐν αὐτῇ 144.
 ἐν γαστρί 214.
 ἐν ἡλίῳ 49. 104. 234. 235.
 239.
 ἐν τοῖς οὖροις 138.
 ἐν κύκλῳ 272.
 ἐν νυκτί 125.
 ἐν φλεγμονῇ 120.
 ἐναλκισφόμενος 57.
 ἐναντι 253.
 ἐναντίων 31.
 ἐναπεξέσθησαν 25.
 ἐναφύειν 31.
 ἐνδεία 1.
 ἐνδήσας 1.
 ἐνδον 86. 123.
 ἐνεμα 167. 215.
 ἐνεργήσας 36.
 ἐνεργειῶν 36.
 ἐνερευθής 272.
 ἐνθεῖναι 36.
 ἐνι 215.
 ἐνὶ ἐκάζῳ 132.
 ἐνίοτε 104.
 ἐνιστάμενοι 142.
 ἐνουρέντων 180.
 ἐνοχλῶντας 125.
 ἐνσηκῆπτοντας 222. 271.
 ἐνστάσας 70. 75. 82. 90. 189.
 ἐντασις 194.
 ἐντερα γῆς 21.
 ἐντεριώνην 36.
 ἐντεριῶνος 37.
 ἐντι 99.
 ἐντιθέσθω 86. 271.
 ἐντὸς 42. 86. 116.
 ἐν φλεγμονῇ 120.
 ἐνώσας 116.
 ἐξ 11.
 ἐξαματώσεως 186.
 ἐξανίσανται 169.
 ἐξαίφνης 37. 145. 210.
 ἐξαρκεῖ 106.
 ἐξ ἀρχῆς 39.
 ἐξαφθέν 260.
 ἐξει 1.
 ἐξελεύσεται 88.
 ἐξερύθρω 217.
 ἐξογκῶντος 194.
 ἐξοί ου δὴ ποτε μέρους 36.
 ἐξοχάδας 199.
 ἐπάγειν 37.
 ἐπαίρεται 272.
 ἐπακμασινός 137.
 ἐπαλείφει 126.
 ἐπαλλαττώμενοι 273.
 ἐπαρσις 269.
 ἐπαύξειν 144.
 ἐπ' αὐτῶν 136.
 — ἐκείνοις 221.
 — αὐτοῖς 239.
 ἐπείγει 74.
 ἐπειδαν 36.
 ἐπειτα 35.
 ἐπεται 12. 28. 156.
 ἐπέχεται 32. 202.
 ἐπὶ 136. 154.
 — ἡμέρας 36.
 — συχνῶ 233.
 — ταῖς 32.
 — τῶν 12. 151.
 — τῶν ὑδάτων 137.
 ἐπίβαλλε 84. 144. 186. 191.
 220. 224. 235. 286. 287.
 ἐπιβρεχέσθω 40. 148.
 ἐπιβροχή 148.
 ἐπιγαστρίον 171. 202. 207.

ἐπιγίνεται 161.
 ἐπιδέσεως 251.
 ἐπίδεσμος 25. 190. 191.
 ἐπίδεσον 151.
 ἐπίθεμα 25. 156. 167.
 ἐπιθετόν 172.
 ἐπίθες 52. 73.
 ἐπίθεσο 36.
 ἐπίθυμον 33. 181.
 ἐπιθυμῶσι 33.
 ἐπίκχυμα 55.
 ἐπικρατεῖ 31.
 ἐπικρατέζερρον 142.
 ἐπιλαμβάνεσθαι 36.
 ἐπιληπτικῶς 36.
 ἐπιλήσμονες 27.
 ἐπιληψία 36.
 ἐπιλουμένους 30.
 ἐπίλυε 191.
 ἐπιμέλεια 237.
 ἐπιμελητέον 25. 141. 143.
 ἐπιμελῶς 57. 69. 102.
 ἐπιμένον 27.
 ἐπιμήνια 32. 202.
 ἐπιμικτέον 183.
 ἐπινέμεται 234.
 ἐπιζῶν 180.
 ἐπίπαν 141. 156.
 ἐπίπασσε 24. 123. 195. 196.
 199. 201.
 ἐπιπεφυκότα 46. 48. 63.
 ἐπίπλασσε 43.
 ἐπιπόλαιος 62. 91.
 ἐπιρρέυσαντος 32. 241. 249.
 ἐπιρροή 74. 93. 108.
 ἐπιρροφείτω 23. 125.
 ἐπισπασικόν 242.
 ἐπισπᾶται 88.
 ἐπισάζειν 48. 55. 62.
 ἐπὶ σύχνω 233.
 — τῶν ὑδάτων 137.

ἐπίχεσις 185.
 ἐπισωρεύση 215.
 ἐπιτεινόντων 203.
 ἐπιτεταμένοις 271.
 ἐπιτήδειος 119. 126. 172.
 173.
 ἐπιτιθέναι 15.
 ἐπιτιθεῖ 73.
 ἐπιτρέπει 27.
 ἐπιτρίβων 102.
 ἐπιφανεία 4. 188. 189.
 ἐπιφέρειν 101. 113. 172.
 281.
 ἐπιφορὰ 60.
 ἐπίχρεε 49.
 ἐπίχρειε 1. 2. 7. 25. 27. 46.
 53. 86. 102. 104. 111.
 117. 145. 265.
 ἐπίχρῖσα 104.
 ἐποχή 202. 205. 210. 279.
 ἐπώδυνον 70. 219.
 ἐργάζεται 31. 99. 125. 252.
 ἐργαλεῖον 80.
 ἐργα συνήθη 136.
 ἐργαζόμενον 25. 99.
 ἐρεθίζειν 36. 37.
 ἐρευθος 11. 26.
 ἐρίκη 24. 201.
 ἐρίον 39. 86. 90. 123. 211.
 226.
 ἐριφίων 262.
 ἐρίων κεκαυμένων 226.
 ἐρμολακτύλα 289.
 ἐρπης 245.
 ἐρπυλλον 31. 147.
 ἐρρίνα 16. 18. 36. 46. 90.
 94.
 ἐρυγή 156. 162.
 ἐρυθρόδανον 189.
 ἐρυσίπελας 246.
 ἐρχεται 128.

ἔρωτῶμενοι 27.
 ἔσβεσμένης 61.
 ἔσδρα 166.
 ἔσθ' ὅτε 33. 74.
 ἔσπερα 126.
 ἔσι δὲ ὅτε 25.
 — καὶ 7.
 ἔσω 32. 35.
 ἔσφηνωται 170.
 ἔσχαρα 40. 243.
 ἔσχαρῶδες 55.
 — ἔλκος 249.
 ἔστατον 241.
 ἔσω 123. 179.
 ἔσω φλεβὰ (τὴν) 179.
 ἔτεροι 33.
 ἔτι 100. 254.
 ἔτοιμως 250.
 ἔτρεχον 33.
 εὐδόκιμος 105.
 εὐζωμον 283.
 εὐθέως 26. 202. 274.
 εὐθύς 61.
 εὐκοίλιος 32.
 εὐκράτῃ 32. 36. 126. 175.
 εὐκράτόμελι 175. 176.
 εὐλόγως 98.
 ευπατόριον 184.
 εὐπέπτοις 36.
 εὐρίσκεις 36.
 εὐσαρκον 162.
 εὐτονήσαντος 37.
 εὐτόνως 146.
 εὐφόρβιον 40. 89.
 εὐφωνία 126.
 εὐχερῶς 88.
 εὐχερᾶν 104.
 εὐχυμος 33. 179.
 εὐῶδες 181.
 εὐωδέστατα 209.

εὐωνύμω 36.
 ἐφάλβιον 8.
 ἐφάνη 61.
 ἐφαπλάμενον 63. 124.
 ἐφηλις 97.
 ἐφ' ἡμέρας 1.
 ἐφήμερος 136.
 ἐφθῆ 91. 273.
 ἐφορμῶσι 271.
 ἐχει 272.
 ἐχειν 33. 242. 271.
 ἐχιδνὰ 273.
 ἐχινον 9. 37. 179. 236.
 ἐχίς 273.
 ἐψαι 37. 114.
 ἐψεμα 46. 79. 91. 114. 118.
 172.
 ἐψημα 25. 79.
 ἐώθεν 6. 97.
 ἔως ἀρίστῃ 2.
 — ἔ 112.
 — πάχους 126.

Z.

ζ et σ permutantur 48.
 — ξ — — 62.
 ζέουσα 83.
 ζεσας 265.
 ζέσις 16. 76.
 ζεσὸν 73. 261.
 ζζ 15. 36.
 ζιγγιβερ 17. 289. 294.
 ζινόφυλλον 173.
 ζύμη 186. 247.
 ζωμισὸς 273.
 ζωνή 37.
 ζῶσαν 36.

H.

ἡ omissum 123.

- ἡ permutatum cum ε. 26.
 ἡ et 1. 25.
 ἡ χαμ 125. 232. 257.
 ἡ συν 263.
 ἡ 36.
 ἡ ριο ἦτοι vel ἦγουν 38.
 123. 125. 278.
 ἡγεμονικῶν 36.
 ἦγουν 203.
 ἡδύοσμον 73. 125.
 ἡδύοσμούς 70.
 ἡδύσαρον 184.
 ἡδύσματα 1.
 ἡλεκτρον 132.
 ἡλιακός 149.
 ἡλικία 202. 237.
 ἡλιοκαία 22 136.
 ἡλιοτρόπιον 197.
 ἡλίε (ἀπὸ τῆ) γενόμενος 104.
 ἡλίω 49.
 ἡλιώσας 115.
 ἦλον 36.
 ἦλους 228.
 ἡμικρανία 16.
 ἡμισυ 37.
 ἡνία 33. 36.
 ἦπαρ 59. 67.
 Ἡρακλεία 283.
 ἡρακλεία νόσος 36.
 ἡρέμα 86. 251.
 ἡριγέροντος 137. 192.
 ἡσυχία 145.
 ἦτοι 38. 53.
 ἦτρον 205. 209. 211.
 ἡχεῖν 186.
 ἦχοι 13. 89.
- Θ.
- Θάλασσα 4. 49.
 — ψυχρὰ 196.
- Θάλασσα θερμὴ 71. 91.
 Θάλψις 162.
 Θάνατος 33. 37.
 Θανατῶδες 140.
 Θαρρόων χρῶ 83.
 Θασόροφον 130.
 Θαυμασόν 36.
 Θεῖον ἀπυρον 51. 186. 197.
 Θεοδώρητον (τὴν) 35. 185.
 189.
 Θεραπεία 28. 37. 167.
 Θεραπεύοντα 98. 125.
 Θεραπευτικόν 36.
 Θέρμανσις 14.
 Θερμασία 25. 135. 144.
 Θερμὴ 71. 91.
 Θερμινον ἄλευρον 91.
 Θερμότης 10. 144.
 Θέρμους 3.
 — πιερὲς 184.
 Θέρξ 147.
 Θηριακὴ 107. 158.
 Θήριον 260.
 Θλάσας 123.
 Θλάσμα 254.
 Θλίβοντος 28.
 Θλίψιν 33.
 Θλώμενα 86.
 Θολερὸς 141.
 Θρασεῖς 32.
 Θράσους 25.
 Θριδακίνη 11. 137.
 Θριζὶ ἀνθρωπείας 27.
 — ἵππου 265.
 Θρόμβη 209.
 Θρομβωθέντος 177.
 Θρυπτικὰ 174.
 Θρύπτουσι 173.
 Θυία 246.
 — μολυβδαίνη 196.
 Θυμίαμα 105. 127. 261.

θύμον 36.
θύμους 197.
θύραν 265.
θώρακος 127.

I.

ιάσεως 183.
ἰάσθαι 75. 237.
ιάσιμος 36.
ιάσπις 36.
ἰάται 57.
ἰβηρίδα 215.
ἰδέα 7. 204.
ἰδίαν (κατ') 83.
ἰδιων 32.
ἰδιώται 36. 169. 171.
ἰδὲ 36.
ἰδρωτόποια 149.
ἰερά ἀρχιγένους γαληνῆ 33.
208. 290.
— λογαδίε 10. 36.
— ῥέφε 71.
— νόσος 36.
ἰκέσιον (τήν) 22. 182. 186.
ἰκτερός 189.
ἰλαρότης 33.
ἰλεός 171.
ἰλιγγοί 13. 35.
ἰμάς 122.
ἰνιον 35. 36.
ἰνῶν 254.
ἰξε 242.
ἰξω δρυίνω 222. 237.
ἰξοποιήσας 218.
ἰοβόλε 189.
ἰόνθος 98.
ἰονθώδης 102.
ἰῆ 139. 242.
— ξυςῆ 51. 117. 229. 243.
ἰπποκράτης 207.

ἰππουρις 167. 186. 204.
ἰρεως 55. 105. 112. 184.
— ἰλσυρικῆς 110. 202.
ἰσα 1. 198.
ἰσατις 251.
ἰσον 55. 197. 201.
ἰσανταμ 39. 215.
ἰσησι 113.
ἰσχάδες 81.
ἰσχιάς 215.
ἰχνόν 144.
ἰχυρόν 36. 172.
ἰχυροτέροις 77. 123.
ἰχυρῶς 126.
ἰταλικῆ 106.
ἰτέα 2.
ἰχνεύμονος 261.
ἰχώρ 7. 59. 67. 207.
ἰχωροειδής 273.

K.

—
κα 172.
κάγχρυος 37. 108.
καδμία 109.
καθαίρειν 32. 84. 85.
καθαρόν 55. 70. 97.
καθάρσιον 141.
— — ὑδράγωγον 287.
κάθαρσις 4. 8. 143. 202.
καθ' αὐτὰ 206. 246.
— ἐκάσῃν 1.
— — ἡμέραν 3.
— ἐαυτήν 91.
— ἐαυτὸ 12. 14.
— ἡμέραν 233.
καθετηρισμός 174.
καθεύδουσι 31.
καθίσταται 45.
καθόδων 33.

- καθολικῶς 261.
καὶ etiam 49. 50.
καὶ redundat 3. 32. 209.
vel est pro τούτέσιν.
καὶ omissum propter prae-
cedens 6. 41. 245.
καὶ δὲ 8.
καὶ et δι' permutantur 175.
καὶ εἰ η 125. 209. 232. 257.
260.
καὶ et μὴ 123.
καὶ εἰ σύν 46.
καινός 126. 250.
καὶ αἶς 32.
καὶ τὰ λοιπὰ 16.
καιρὸς 33.
καιροῦθῃσι 40.
καιροπραγῇ 137.
καιροπραγία 141.
καιρουργεῖ 140.
καιροχυμία 4. 72. 94.
καίωσις 33.
καλαμινθη 37. 93. 172. 263.
καλαμίνθη 125. 127. 172.
καλαμος 8. 36. 88. 94.
καλή 271.
καλιβλέφαρα 53.
καλλιον 6. 91.
καλὸν 9. 36. 66. 83.
καλῶσιν 127.
καλῶς 66.
κάμνων 33.
κάμψαι 39. 62.
κανθαρίδων χυλὸς 57. 231.
κανθὲς μεγάλαι 52. 54. 63.
κανθῶν 71.
καπνίζειν 179. 268.
κάπνω 36.
καπνώδης 162.
κάππαρις 2. 87. 107.
κάρδαμον 20. 81. 124. 257.
καρδάμων 93. 125. 186.
καρδία 36. 134.
καρέας 268.
καρκινους 153. 174. 207.
250. 270.
καρκίνωμα 70.
κάρσος 28. 273.
καρπήσια 173.
κάρυα 36.
— βασιλικὰ 9. 271.
— ποντικὰ 42.
καρυόφυλλον 288. 290.
κασσία 112. 202.
κασόριον 10. 21.
κατὰ 98.
κατ' ἀλλήλων 179.
— ἀρχὰς 61. 139. 151.
189. 215.
— δύναμιν 285.
— ἰδίαν 83.
— τὰς ἰόνθους 99.
— μικρὸν 143.
— μόνας 90.
καταβάπτων 1.
καταγμα 28.
καταγνύμενα 86.
καταδύσεσι 261.
καταμονᾶν 25.
κατακαύματα 240.
κατὰκαυσον 1.
κατακέντησον 238.
κατάκλισις 226.
καταλάβοντος 35.
κατάληψις 30.
καταμηνίων 185. 203.
καταντλεῖν 92. 145. 196.
καταπίπτειν 36.
κατάπλασμα 182. 207.
καταπλάττειν 91.
καταπότια 23. 125. 167.
219. 285.

- κατάπτωσις 128. 134.
καταρρέει 125.
καταρρηξίς 138.
καταρρους 22.
κατασπέρσαι 61.
κατασπᾶν 210.
καταστέλλει 229. 251.
καταστήναι 45. 104.
κατάστροφον 267.
κατατρέφεις 7. 257.
καταφέρειν 22. 128. 167.
καταφορά 27. 31. 146. 274.
280.
καταφοράν 164.
καταχέειν 7. 261.
καταχρίε 1. 3. 9. 102. 200.
238. 264.
καταχριόμενα 264.
κατεπείγει 127. 142.
κατέχειν 54. 126. 178. 179.
κατεωνᾶν 25.
κατοπτουμέναι 173.
κάτοχοι 30.
καττύματα 227.
κάτω 202.
κάτωθεν 171.
καυκαλίδων 72.
καυλός 14. 179.
καύμασι 271.
καῦσαι 61.
καυσούμενοις 143.
καυσικόν 256.
καυτηριασέον 274.
καυτηρίω 271.
καχεξία 185.
κε. 53.
κεγχραμίδες 81.
κεγχρίας 245.
κέγχρων 27.
κεδρέαν 41.
κεδρία 9. 36. 54. 85.
κεδρίνων 265.
κεκχαρμένων 83. 176.
κεκαυμένα 47. 265.
κεκυρτωμένοι 39.
κελεύειν 14. 59. 67. 145.
κελεφίασις 233.
κενός 126. 251.
κενῶν 4. 30. 71. 109. 123.
204. 240. 249.
κενταυρίαι 27. 32. 37. 87.
— — τῶ μεγάλῃ 127.
— — — μικρῇ 64.
κενῶν 126.
κένωσις 38. 128. 139. 140.
147. 236.
κενωτέον διὰ ῥινῶν 16.
κερ. 186.
κέραις 36.
— τράγῃ 42.
κεράτιον 1.
κερατοειδῆ 55. 70.
κέρατον 210.
κεραυνός 260.
κερκυραίαι 36.
κεφαλαία 16.
κεφαλαλγία 10.
κεφαλή 4.
κεφαλικόν ξήριον 243.
κηκίς 1. 93. 107. 122. 150.
κηρίον 7. 215. 257.
— μελαντηρίας 200.
κηρῶ λευκῇ 246.
κηρωτή 20. 73. 175.
— ναρδίνη 205.
— ῥοδίνη 73.
κιμωλία 4. 97.
κίνδυνος 203.
κινήματα 33.
κίνησις 38.
κινουμένας 200.
κιρρόν 36.

- κισσήρεως 112. 121.
 κισσός 6. 14. 152.
 κίττη 213.
 κίων 122.
 κλειδός 181.
 κληματίδων 37.
 κλίνη 268.
 κλόνια 125.
 κλόνον 36.
 κλύειν 25. 30. 31. 32. 167.
 κλύζ 2. 80. 169. 179.
 κλύσμασι 27. 175.
 κλυσμοί 138. 143. 172.
 κλυσέον 16.
 κλυσηρι 37. 87. 176.
 κλωνάις 270.
 κλωνίων 275.
 κνησμός 50. 172. 237.
 κνησμώνδες 272.
 κνίδη 125.
 κνίξ 143.
 κνισμός 50.
 κνισμόν 172.
 κνισσώδης 156. 162.
 κν. 37. 71. 125.
 κοιλαινώμενον 251.
 κοιλία 32. 36. 166. 166. 173.
 — ὀπισθία 28. 34.
 κοῖλον 55.
 κοῖλωμα 55.
 κοιμώνται 29.
 κοίτη 23. 50. 125.
 κοινώς 167.
 κόκκια 23. 125. 126. 167.
 κόκκοι 71. 127.
 κόκκω κνιδίω 27. 186. 288.
 291.
 κόλλη τεκτονική 191. 236.
 κολλητέον 33. 35. 36. 39.
 146. 210. 211.
 κολλήριον 61. 66.
 κολλήριον γλαύκιον 61.
 — — έρασιγράττ 49.
 — — διά λιβάντ 61.
 — — — ῥόδων 45. 69.
 — — — σμύρνης 55.
 — — νάρδιον 46.
 — — νείλτ 46.
 — — προφητῶ 66.
 — — πρωτεύς 66.
 — — σεβηριάνον 55.
 — — σποδιακόν 47.
 — — τρυφερόν 61.
 κολοκύνθη 1.
 — — ξύσματα 79.
 κολοκυνθίδος 36.
 κόλπω 211.
 κολυμβάδες 109.
 κόμη 73. 184.
 κομίσασθαι 27.
 κόμμι 46. 122.
 κονδίτον 156.
 κονδυλώματα 196. 214.
 κόνια 256.
 κονίζα 177.
 κόνιον 43. 154.
 κονιορτός 45.
 κόνυζα 260.
 κόπρος 123. 167. 186. 187.
 — — αἰγός 187. 219. 235.
 262. 272.
 — — αἰλέρτ 9.
 — — κροκοδείλτ 261.
 — — κυνεία 123.
 — — ὀρνίθος 124.
 — — περισερῶς 20. 124.
 — — σαυρῶς 57.
 — — χοίρτ 124.
 κόπτοντα 8.
 κοράλλιον 128. 132. 204.
 κόρεις 43. 56. 268. 280.
 κόρη 63.

κοριανόν 70. 76. 192.
 κόριον 83. 266. 267.
 κόρυζα 22.
 κορωνοπόδιον 72.
 κοσκίνω 106.
 κόσζ 24. 40. 112. 113. 125.
 254. 296.
 κοτύλη 215.
 κουκουάρια 23. 126. 133.
 172. 176.
 κοχλίας 20. 46. 52. 191. 201.
 κοχλιάρια 39.
 κράμβη 14. 126. 186.
 κράνιον 16. 24.
 κρανοκολάπτης 270.
 κρατῆ 136. 146.
 κρατῆοθα 36.
 κράτισον 39.
 κραυγή 16. 126.
 κρέα 37.
 κρήνη 44.
 κρήθιον 91. 123. 147. 187.
 κρήνον 52. 70. 154. 192.
 κρήσι 173.
 κρήσεις 91.
 κροκῆ 46. 193. 218.
 κρόκος 46. 198.
 κρόκζ σικίλικος 69.
 κροκῶ ὠξ 11. 70.
 κροκοδείλζ 261.
 κροκυδισμός 25.
 κρόμμυον 75.
 κροταφικόν 46.
 κροτάφους 71.
 κρέεοθα 186. 262.
 κρύεσι 271.
 κρυσαλλοειδῆς 72.
 κτέναν 2.
 κτενίζε 1. 2. 4.
 κτένιον 1.
 κῦ 233.

κύαθος 37. 233.
 κύαμος 127. 189.
 — αἰγύπτιος 268.
 κυδωνιάτον 158.
 κύησις 2 5.
 κύθραν 59.
 κυκλάμινον 73. 189. 200.
 κυκλικῶς 35.
 κυκλοτερῶς 234.
 κίκλζ 55.
 κύκλω 128. 132. 278.
 κυλίσας 96.
 κύμινον 89. 125. 154. 161.
 — — αἰθιοπικόν 289.
 κυνάγχη 123.
 κυνεία 111. 123.
 κῦνες 271.
 κυνώδης 158.
 κυπαρίσςζ 104. 110.
 — — σφαίρας 190. 191.
 κυπεύςζ 113.
 κυπέρζ 112. 115. 148.
 κύπρινον 205. 208. 215.
 — — ἔλαιον 187.
 κυριώτατον 134.
 κυριωτέρας 37.
 κυρτῆ 181.
 κύσις χοιρεία 180.
 κύτει 186.
 κυτίνων 169.
 κυτρίζ 162.
 κωδία 25. 205.
 κῶλα 164. 203.
 κωλική 170.
 κῶμα 29.
 κωνείζ 246.
 κώνιον 43. 154. 190. 246.
 κώνωπας 265.
 κωνώπιζ 72. 265.
 κώνωποι 265.
 κῶφωσις 90.

Λ.

- λαβῶν 36.
 λαγῶς 40. 111. 177. 180.
 — — θαλάσσιος 279.
 λάδανον 1. 95. 145. 256.
 λαζέρη 125.
 λαζέρην 143.
 λαθυρίδας 186. 291.
 λάπαθον 91. 123.
 λαμπρός 16.
 λάρυγξ 123. 126. 180.
 λεάνας 102.
 λέανει 4. 8. 102. 121.
 λείαν 94. 108.
 λειανθέν 57.
 λείη 2. 9. 15. 116. 263. 269.
 λειότερα 8.
 λειοτριβηθείς 86. 269.
 λειουμένη 246. 264.
 λειποθυμήσαντες 123.
 λειποθυμία 134.
 λειχήν 236.
 λειχηνώδης 100.
 λειώσας 1. 64. 97. 258.
 λειθίου 46. 205.
 λεκύθη 217.
 λέμματα 220. 241.
 λεπίδα 93. 226. 234. 256.
 λεπίδιον 36.
 λεπίδος χαλκή 153. 236.
 λέπος 218. 278.
 λέπρη 100. 234.
 λεπριῶντας 232.
 λεπτόν 22.
 λεπτοκάρυον 125.
 λεπτομερῆς 86. 92.
 λεπτύνουσα 27. 35.
 λέπτυνσις 252.
 λέπυρα 199.
 λευκανθῆ 112. 113. 239.
 λεύκη 238.
 λευκὸν 36.
 λευκότερον 8.
 λευκοφλεγματία 186.
 λευκώματα 57. 62. 68.
 λευκῶ τῷ ὡς 45. 46.
 λεχαρῶδες 55.
 λήθαργος 27. 92.
 ληρῆσι 33.
 ληνία σφράγις 128.
 ληξοπύρετα 134. 137.
 λίβανος 20. 28. 44. 73. 93.
 109.
 λιβανωτὸν 85.
 λιβισικόν 294.
 λιθάρια 36.
 λιθάργυρον 235. 269.
 λίθοι 173.
 λιθονθρυπτικά 183.
 λιθοτομία 174.
 λίθη ἀρμενικῆ 33.
 — ἐν τοῖς σπόγγοις 173.
 — μυλίτη 96.
 — ὀψις 69.
 λινοζώσεως 181.
 λινοκαλάμη 1.
 λίνον 124.
 — μωτὸν 96.
 λινόσπερμα 1.
 λινοσπέρμη 91. 123. 125.
 λιπαινέστω 50.
 λιπαρά 259.
 λογισικόν 32.
 λοιμός 143.
 λοπήν 37.
 λωπίνων 1. 3. 215.
 λέν 144.
 λουτρον 24. 215.
 λυγμός 161.
 λυθείη 37.
 λύκιον 49. 79. 82. 84. 229.
 271.

λύκιον ἰνδικόν 111.
 Λύκος 271.
 λύπη 136.
 λυσσοδήκτων 271.
 λυσσῶσι 271.
 λύχνον 145.
 λω 46.
 λώριον 122.

M.

μαδάρωσις 53.
 μαζοί 203. 250.
 μάκερος 168.
 μαλαβάρθρινον 210.
 μάλαγμα 187. 208.
 μαλακῶν 138.
 μαλάξας 102. 140.
 μαλάχη ἀγρία 173.
 μάλια ἀπλυτα 128.
 μάλλιον 79.
 μάλλον 33. 36. 206.
 μανδραγόρεα 25. 76. 145.
 246.
 μανία 32.
 μανιώδεις 25.
 μάννα λιβάνεα 96. 127. 128.
 μαράθρεα 66. 112. 119. 139.
 μαρασμός 144.
 μάρμαρον 112.
 μάρσιππος 129.
 μάσαοται 17.
 μασήματα 36.
 μαοθῆς 152. 153.
 μασηῆς 151.
 μασσωμένη 109. 248.
 μασίχη 17. 109. 112. 113.
 — — αἰγυπτία 248. 255.
 — — χία 109.
 μαχαλάς 155. 203. 247.

μέ 155.
 μέγαν 207.
 μεγίστη 26.
 μέθη 15.
 μεθιστάμενος 236.
 μεθύοντες 32.
 μειοῖ 33.
 μειοπυρεξία 137.
 μειράκια 171.
 μέλαινα 140.
 μελαίναν 25.
 μελαίνει 1. 2.
 μελαίνεται 73. 113. 250.
 μελάνθιον 9. 108. 113. 123.
 189.
 μελανία 278.
 μελάντερον 8.
 μελαντικά 42.
 μελαντηρία 62. 200.
 μελαγχολία 33.
 μέλας 78. 240. 258.
 μελάσματα 2.
 μελίκηρις 256.
 μελίκρατον 32. 55. 129. 182.
 μελίσσα 264.
 μελίσσων 264.
 μελισσόφυλλον 271. 281.
 μέλι ἀπαφρισμένον 292.
 — ἀττικόν 58. 102.
 — ποντικόν 283.
 μελιτώδης 7. 257.
 μέλλοντα 33.
 μενεῖ 113.
 μένει 14. 210.
 μέρει 241.
 μέρος 1. 285.
 μέσπιλα 119.
 μεταβαλουμένη 72.
 μεταβολή 102.
 μετὰ γέλωτος εἰσὶ 25.
 μεταξὺ 52. 72. 252.

μετα-

- μεταπίπτει 100. 183. 188. 243.
 μετάπτωσις 26. 167.
 μετάφρενα 146.
 μετά χρόνον 216.
 μετέχεν 98. 99.
 μετρικώς 237.
 μέτωπον 32.
 μέχρι συζασεως 123.
 μηδὲ 33.
 μήκος 194.
 μηκώνιον 84.
 μήλα 14.
 μηλίον 148. 159. 175. 193. 203. 246.
 μηλοκυδώνια 119. 181.
 μηλωτίς 88.
 μηνίγγων 25.
 μηνός 110. 154.
 μήον 173.
 μή οὐ 36.
 μή πάνυ 33.
 μηρὸς 24.
 μήτρα 202.
 μητρεγχύτης 203.
 μηχανητέον 32.
 μιγνύειν 27.
 μικροσφυξία 134.
 μικτός 216.
 μίλτε 94. 244.
 μίλφωσις 53.
 μίξας 171.
 μίσυ 80. 93. 109. 122. 200. 235.
 — ὠμή 119.
 μνήμη 34.
 μολυβδαίνη θυία 196. 250.
 μολυβδος 2. 51. 53.
 μολύβδε σκορία 95.
 μόνην 215.
 μόνον 33. 119. 140.
 μόριον 36. 122. 144. 186. 194. 241.
 μόρεα 167.
 μορφήν 212.
 μοτός 93. 96.
 μοχθηρός 143.
 μυακάνθη 184.
 μυγαλή 278.
 μύειν 45. 209.
 μυελός 183.
 — ἐλαφίς 104. 222.
 — μόχλιος 104. 255.
 — ταύριος 124.
 μῦες 38. 39. 254.
 μυία 44. 266.
 μυκήτων 281.
 μυκτῆρας 36. 46.
 μύλη 212.
 μυλίτε λίθς 96.
 μυλοτριδος 79.
 μυξάρια 120. 123.
 μυξώδη 169. 215.
 μυοχόδων 9.
 μυραίνη 275.
 μυράκοπον 40.
 μυρική 188.
 μυρμηκίον 270.
 μύρμηξ 44.
 μυρσίνη 1. 82. 107. 109.
 — — άνθος 15.
 — — λευκή 7.
 μύσις 202.
 μώμε 39.
 μυροίς 33.

N.

- νάπυ 8. 139. 166.
 νάρδος 12.
 — — ίνδική 53.

νάρδος κελτική 181. νωθρία 274.
ναρδοςάχυος 112. 113. 155. νωθρότης 33.
188.

ναρθήκων 176.

ναρκισσος 106.

ναρκοῖ 274.

ναρκῶδες 12.

ναυαγήσαντος 36.

ναυτιῶσι 156.

νεαλὸν 73.

νεαρός 48. 125.

νεβρῆ 272.

νέκρω 37.

νέκρωσις 157. 172. 243.

νέμηται 70.

νεοσσοῖς 36.

νεοσφαγῆς 279.

νεῦρα 38.

νευροτρωτὰ 259.

νεφέλια 62.

νεωσι 168.

νηκτοῖς 260.

νήσις 14. 15. 37. 125. 180.

νίμμα 105.

νίτρον 57. 263.

—— ξηροῖ 237.

—— ὀπτον 27.

νιτρῶδες 49.

νόθων πλευρῶν 181.

νομή 206.

νομῶδες 195. 207.

νόσημα 30.

νῆσζ 166.

νύγμα 259.

νυγματῶδες 13.

νύκτα 2. 23.

νυκταλώπας 67.

νυκταλωπιώντων 59.

νυκτερίδα 43.

νυμφαία 194.

νυττώμενοι 29.

Ξ.

ξανθολικῆ 32.

ξανθοχολικωτέρω 246.

Ξε. 3.

Ξέσματα 192.

Ξέσης ἰταλικὸς 106.

ξηραίνόμενα 38. 86.

ξηράνας 24. 34. 36. 72.

ξηριον 54. 64. 65. 243. 297.

ξηρόν 115.

ξηρότης 38. 50.

ξηροφθαλμία 50. 64.

ξυλαλόη 297.

ξυλοβάλαμον 24.

ξυλομάκερος 167.

ξηρήσας 7. 27. 36.

ξηρίσας 46.

ξύσματα 104. 167. 241.

ξυσόν 51. 230. 249.

Ο.

ὄγκος 26. 94. 98. 117. 272.

ὄγκιται 186. 194.

ὀδύνη 26. 70. 74.

ὀδοντοφυῖ 111.

ὀδυνῶνται 16.

ὄζαινα 93.

ὀθόνιον Γ. 22. 250.

οἶδα 33.

οἰδήματα 48. 251.

οἰδηματώδης 49.

οἰκείας 271.

οἰνάνθη 134. 148.

ὀνόμει 80. 169. 189.

οἶνο-

- οἶνοποσία 16. 269.
οἶνοροδίνῃ 205.
οἶνῃ (δι') 230.
οἶνῃ 134.
οἶον ἦν 113.
οἶοντα 33.
οἶνω ἀθαλαίσσω 69.
— αὐσηρῶ 1. 80. 128. 211.
245.
— γλυκεῖ 127.
— ἐρυθρῶ 3.
— μέλανι 178.
— παλαιῶ 121. 156.
— χίω 49.
— οἰσύπῳ 83. 207. 208.
ὀλέθριος 171.
ὀλίγη 183.
ὀλιγοσιτεῖν 22. 36.
ὀλιγοσιτία 45.
ὀλμοκοπίσας 256.
ὀλόκληρον 9.
ὄλον 37. 132.
ὀμβρίμῳ 61.
ὀμοίως 38. 136.
ὀμοτριβές 147.
ὀμῆ 199. 261. 297.
ὀμφάκιον 115. 167.
ὀμφακος ξηρόν 203. 204.
— — χυλός 105.
ὀμως 183. 207.
ὀνεῖον 2. 133.
ὀνύχας 231.
ὀξάλημ 91. 261. 272.
ὀξέλαιον 82. 237.
ὀξέων νοσημάτων 26.
ὀξηρὰ (ῆ) 22.
ὀξος 20. 156.
— λευκόν 258.
— παλαιόν 292.
— σικιλιτικόν 107.
ὀξύγαλα 156.
ὀξυδορκία 64.
ὀξύκρατον 36. 114. 187. 203.
ὀξύμελι 36. 139. 177.
ὀξυρεγμία 156.
ὀξύρρόδιον 11. 27. 76. 90.
178.
ὀξύτης 173.
ὀξυφακίνῳ 12.
ὀξω 21. 27.
ὀξώδης 162.
ὀπιον 20. 76.
— θηβαῖον 69.
ὀπιωτότονος 39.
ὀπίσω 39.
ὀπλαῖ 261.
ὀποβάλαμον 12. 22. 75.
ὀποῖα 28.
ὀπὸς 197.
— κυρήναϊκός 36. 72. 140.
142.
— σκαμμωνίας 36.
— συκῆς 197.
ὀποπάνακος 23.
ὀπόταν 145.
ὀπτήσας 36. 59. 67.
ὀρεῖν 71.
ὀργανα 125.
ὀργή 33.
ὀργίλοι 32.
ὀρέγει 213.
ὀρθῆς 1.
ὀρθιον 127.
ὀρτοῖ 39.
ὀρθόπνοια 127.
ὀρίγανον 27. 77.
ὀρνις 124. 271.
ὀροβον 39. 115.
ὀρόβιον 97.
ὀρρογάλακτος 189.
ὀρρος 33.
ὀρύζη 167.

ὄρχης 180. 250.
 ὄσμη 36. 261.
 ὄσον 37. 39. 106. 163. 168.
 174. 188. 189. 249.
 — ἐπὶ τῷτο 33.
 — πλεῖστον 243.
 ὄσῃ ἐλαίας 199.
 — περσικὰ 20.
 — Φοινίκων 41. 53. 199.
 ὄσάκιον 36.
 ὄσέον 20. 36. 41.
 — ἐλάφῃ 36.
 ὄσρακον σηπίας 62. 64. 282.
 — — χελώνης 201.
 — — ὦν 96.
 ὄσρεα 116. 201.
 ὄσφραϊνόμενον 20.
 ὄσφραντα 22. 37. 92. 210.
 ὄσφραντική 92.
 ὄσχεω 191. 192. 193.
 ὅτι 28.
 ὅκ ἄλλως 36.
 ὅκεν 39.
 ὅλα 111.
 ὅλα 62. 64. 258.
 ὅρα 36. 173.
 ὅρανίσκος 27. 125.
 ὅρον 86. 173. 201. 279.
 — αἰγὸς 78. 90.
 — ἀνθρώπων 87. 276.
 — παιδίῃ 111.
 — παλαῖοι 2.
 ὅρῃσι 177.
 ὅσία 1. 260.
 ὅτω 61.
 ὅτως 33. 67.
 ὄφεις 8.
 ὄφews γῆρας 113.
 ὄφθαλμία 45.
 ὄφιασις 8.
 ὄφίτης 245.

ὄφρύων 41. 42.
 ὄχληρόν 271.
 ὄχλασης 147.

Π.

πάγχρηστον 25. 107. 166.
 πάθημα 98. 99.
 παιδίοις 36. 141. 162.
 171. 180.
 παιδικόν 36.
 παιπάλη 12.
 παιωνία 36. 296.
 παλαιοτέροι 33.
 παλαιεμένα 119.
 πάλιν 54. 202.
 παλιέρῃ 118.
 παλμός 134.
 πᾶν 37.
 πάνακος 39. 170.
 παντελής 71. 157.
 πάντες 33. 186.
 πάνυ καλόν 66.
 παραγαγεῖν 261.
 παραδόξως 269.
 παρενπέντησις 186.
 παρακμασικός 137.
 παρακμή 137.
 παρακολούθει 11 279.
 παρακοπή 30.
 παραλιπεῖν 139.
 παράλυσις 37. 54.
 παρανοίας 30.
 παραπληγία 37.
 παραπλησία 31. 172.
 παραπλησίως 33. 37.
 παράπτῃ 51.
 παρασκευάζει 36.
 παρασυναγωγή 123.
 παράτρεψε 119. 121. 276.
 παρατρίμματα 227.

- παραινῆς 36.
 παραφέρω 278.
 παραφορα 31.
 παραφροσύνη 25. 33.
 παραχρημα 36. 240. 269.
 274.
 παραχρίων 102.
 παρεγκλίνοντα 88.
 παρέγκλισις 208.
 παρέγχυσις 72.
 παρεθέντας 40.
 παρειμένοις 37.
 παρελθουσῶν 33.
 παρεμπόδισμός 71.
 παρέπετα 25. 26. 29. 31.
 32. 209.
 πάρεσιν 37.
 πάρεσι 33.
 παρέχειν 25. 179. 186.
 παρή 83.
 παρήγορεῖ 84. 175. 207.
 παρηγορικὸν 61.
 παρίσθμια 120.
 παρομοίως 30.
 παρονυχία 229.
 παροξυνόμενα 16. 36.
 παροξυσμός 137.
 παρωτίσι 151.
 πάσματα 24.
 πατήτων 41.
 παύοντα 161. 165. 170.
 παχέους 252. 255.
 πάχους 126. 129.
 παχύ 22.
 παχύνη 122.
 παχύτης 89.
 πείρα 33. 61.
 πελαγικὸν 262.
 πελαῖται 272.
 πελιδνούμενος 108.
 πελιδνώματα 73.
 πελώσις 278.
 πεντάφυλλον 107.
 πέντε 14.
 πέπερι 140. 290. 295.
 — — λευκὸν 112.
 πεπηγὸς 36.
 πεπληγμένον 61.
 πεπλυμένης 69.
 πεπόνιον 105.
 πέπων 175.
 περδικιάδος 82.
 περδικίας 203. 218.
 πέρδικος 66.
 περίαπτε 36.
 περιγινόμενων 37.
 περιεκτικὸς 7.
 περιέχεται 219. 241.
 περιθές 36.
 περιῖδρωσις 273.
 περικαλυψάμενους 59.
 πέριξ 250.
 περιόδους 16. 32. 177.
 περιοδυνία 3. 278.
 περιόσσειν 116. 252.
 περιουσία 40. 156.
 περίπλασσε 108. 113.
 περιπτυάδες 274.
 περισερὰ 48. 59. 182. 186.
 περισερεῶνος 1.
 περιτοναίη 252.
 περιφέρουσι 260.
 περιφυγῆς 144.
 περίχρει 9. 47. 83. 109. 123.
 περίψυξις 141. 269.
 πέρεν 255.
 περσέα 172.
 περσικὰ 20.
 πεσείται 36. 37. 173.
 πεσσοὶ 207.
 — — θερμαντικοὶ 202.
 πετρωτοὶ 269.

- πρύκεδανον 36. 147. 261.
 πεΦριγμένα 22.
 πέψις 14. 140.
 πήγανέλαιον 72. 169.
 πήγανον χλωρόν 194. 260.
 πήγνυμένα 72.
 πήξας 259.
 πήξει 251.
 πιεῖν 16.
 πίνειν 10. 128. 233.
 πικρά 10. 170. 176.
 πικραμύγδαλα 97.
 πικρόχολον 204.
 πίλησις 12.
 πίπτειν 36.
 πίσση 124. 182.
 — — ξηρά 242.
 — — ὑγρή 8.
 πισκία 273.
 πιτυία 177. 204. 273. 282.
 πιτυίνη 92. 278.
 πίτυος Φλοιός 195.
 πίτυρα 1. 129. 237.
 πιτυρίαις 4.
 πλατῆς 105.
 πλατὺ 36.
 πλατυκώμιον 36.
 πλατύτερον 55.
 πλεκάνχης 94.
 πλεονάζοντα 8. 140. 204.
 πλευράς 129.
 πληγή 28. 43. 83. 205. 263.
 270.
 πλήγματι 269. 270.
 πλήθος 16.
 πληθέντων 253.
 πληθωρικόν 16.
 πληρέμενα 38.
 πλήρωσις 38. 161.
 πληττόμενος 126.
 πλοῖα 36. 260.
 πλύματι 168.
 πλύναι 104.
 πνεῦμα 36.
 πνευμάτωσ., 205.
 πνιγνῆναι 127.
 πνιγμός 281.
 πνίξ 210.
 ποδάγρα 216.
 ποδός 36.
 ποιῆν 8. 36. 252.
 — — τί 213.
 ποικίλως 234.
 πόλιον 107. 127.
 πολλα 37.
 πολλαίαις 55. 177. 203.
 πολλῶ 8.
 πολύαιμοι 120.
 πολυάχρια 140.
 πολύγονον 11. 82. 128.
 πολυήμερος 136.
 πολυπόδες θαλάττιοι 37.
 πολυπόδιον 181.
 πολύπους 94.
 πολυτρίχες 3.
 πόματα 31. 37. 127. 166.
 170.
 πομφόλυξ 195.
 πόνος 16. 50. 65. 176. 181.
 209.
 πόντες 283.
 πόρος 74. 86.
 πορφυρίζοντα 279.
 πόσις 156.
 ποτήματα 272.
 ποτηροκλάς 1.
 πότιζε 15. 37. 172.
 ποτίματα 233.
 ποτίμων 138.
 πόρος 74. 86.
 — ακουσικός 75.
 πραότερα 122.

- πράσιον 91.
 πράσον 58. 77.
 πράσσα 263. 272.
 πράσσιον 283.
 πριαπισμός 194.
 πρίν 52.
 πρίν 104.
 πρίσματα 265.
 πρὸ πάντων 210.
 προαιρετικός 38.
 προαλειψαμένη 97.
 προαναβάσας 191.
 προαπονίπτων 196. 199.
 προαπονιτρώσας 238.
 προβατεία χολή
 προβρέξας 4. 195. 201.
 προγνώσικόν 36.
 προείρηται 16. 29.
 πρόεισιν 260.
 προεινιτρώσας 234. 238.
 προεκτίλας 43.
 προεμέσαντι 13.
 προεδιόμενος 14.
 προηγείσθαι 28.
 προθεσμία 202.
 προκαθάρας 228.
 προκεινώσαντες 140. 237.
 προκλύων 169.
 προκύψη 211.
 προλέγειν 33. 36.
 προλειώσας 191.
 προλουσαμένη 1.
 προξυρήσας 9.
 προπεπλυμένην 61.
 προπερικαθάρας 228.
 προπετή 26.
 πρόπολι 124. 256.
 προποτιζέον 189. 202. 269.
 προποτίσματα 261.
 πρόπτωσις 211.
 προπυρριάσας 200. 256.
 πρὸς 100.
 πρὸς δύναμιν 219.
 — ἐσπέραν 32.
 — πάντα 263.
 — τέτοις 221.
 — τῷ 100.
 — Φλεγμοναῖς 26.
 προσάγειν 36. 37. 128. 134.
 140. 146. 171.
 προσαγορεύει 172.
 προσαντλημένον 201. 203.
 προσάπτει 122.
 προσβάλλει 93. 107. 217.
 237.
 προσδεσμέμενον 37.
 προσεπιβάλλων 203.
 πρόοιτες 36.
 προσθέτω 202.
 προσήκει 74. 98. 156.
 προσκλύζει 104.
 προσκόλλει 116.
 προσλαμβάνοντα 295.
 προσμίξας 2. 11. 104.
 προσπίπτει 113.
 προσπλέκειν 38. 123.
 προσφάτεις 61. 83.
 προσφέρειν 32. 77. 92. 143.
 193. 196. 203. 211.
 προσχω 12.
 πρότερον 34. 260.
 προτρέπειν 138.
 προφήτης 66.
 προφλεβοτομήσειν 210.
 προφυλάττει 112.
 προχεῖται 251.
 προῖ 15. 97. 121.
 Πρωτεύς 66.
 πρώτην 37. 220.
 πρωτοπαθειαν 26. 36. 186.
 πρωτοπαθῆσθαι 36.
 πρῶτῳ 36. 203.

- πταρμικὰ 10. 19. 32. 37.
 90. 146.
 πταρμός 20. 35. 71. 103.
 πτέλεα 110.
 πτέρων 254.
 πτέρον 27. 36. 37.
 πτερύγιον 53. 69. 230.
 πτηνῶν 37. 260.
 πτισάνης χυλός 25. 130.
 139. 143.
 πτύεσι 125.
 πυκνὸν 127.
 πυκνοτέροις 54.
 πυκνοτικόν 1.
 πύον 102. 243.
 πυρὰ 196.
 πυρακτώσεις 46. 192.
 τύρεθρον 37. 107.
 πυρέττειν 127.
 τυρετός 11. 38. 135.
 πυρία 7. 49. 73. 200.
 — — ξηρὰ 27.
 πυριᾶν 46. 47. 48. 50. 70.
 79. 89. 91. 128. 264.
 πυρίκαυστα 240.
 πυρόεις 260.
 πυροὶ 248.
 πυρώδης 11. 173.
 πύρωμα 246.
 πύρωσις 75.
 πυτία 177. 204.
 πῶροι 222.

 P.
 ῥαγάδας 196. 198. 214. 225.
 ῥάγιον 270.
 ῥαγοειδὲς 72.
 ῥαδίως 88.
 ῥαίνει 267.
 ῥάκει 73.
 ῥάκη 8. 175.
 ῥάκος 104.
 ῥάμνη 203.
 ῥάσκα 45.
 ῥαφάς 26.
 ῥαφαινίδων 127.
 ῥαφάνιον 6.
 ῥαφάνη 48. 73. 90.
 ῥάχεσι 116.
 ῥαχη 39. 172.
 ῥάχισ 146.
 ῥαχίτων 39.
 ῥεγμός 130.
 ῥέον 129. 168. 203. 254.
 — ποντικόν 288.
 ῥεῦμα 23. 65. 113. 114.
 125. 206.
 ῥευματιζόμενοις 12. 109.
 ῥευματισμός 204.
 ῥέειν 1.
 ῥεύσαντι 46. 51.
 ῥεφάνιον 265.
 ῥεφανος 253. 273.
 ῥεφῶν 244.
 ῥήγμα 254.
 ῥηγνύμενον 52.
 ῥηθήσονται 36.
 ῥήξις 48. 128. 260.
 ῥήσσει 247.
 ῥητίνη 182. 196.
 — — πιτυίνη 278.
 — — Φρυκτή 259.
 ῥίζη 122. 258.
 ῥήνισμα 2. 97. 112. 172.
 — — ἐλέφαντος 233.
 ῥόβων 131.
 ῥίπισις 150.
 ῥοδακινέα 87.
 ῥοδίνης 73.
 ῥόδιον λευκόν 258.

ῥοδίς 32.
 ῥοδοδάφνη 234. 267.
 ῥοδόμελι 156.
 ῥοδόσχυμα 97.
 ῥόθς αἰγυπτίς 3.
 ῥόδων σπέρμα 117. 122.
 ῥοιάς 22. 159.
 — χυλός 122.
 ῥοιδίων 62.
 ῥοίς 260.
 ῥοσάτον 162.
 ῥῶς 204.
 — ἀλεξάνδρινος 1.
 — ἐρυθρός 117.
 — μαγειρικός 119.
 — συριακός 109. 172.
 ῥοφῶν 145.
 ῥόφημα 23. 126.
 ῥύη 238.
 ῥύης 54.
 ῥυπαρόν 55.
 ῥύπος 81.
 ῥυπτόντων 100.
 ῥύσις 273.

Σ.

σαγῆπνον 44.
 σαλαμάνδρα 278.
 σαμβασις 128.
 σαμία γῆ 134.
 σαμίς ἀσέρος 128.
 σανδαράχη 1. 86. 115. 125.
 σάνδινος 7.
 σαξίφραγος 173.
 σάπωνος γαλλικῆς 1.
 σάρκιον 36.
 σαρκόθλασις 253.
 σαρκόθλασμα 253.
 σαρκοί 85.

σαρκονόλη 1. 46. 122. 128.
 σαρκώμα 94.
 σάρξ 218. 287.
 σαύρα 57. 278.
 σαφῶς 36.
 σβέννυται 260.
 σβέσαι 143.
 σεβήριον 64.
 σειομένως 109.
 σείσας 24. 105.
 σεισμός 174.
 σελίν 138.
 σελινόσπερμα 252.
 σεμίδαλις 97. 104. 105. 200.
 σέρις 246.
 σέσελι 36.
 σεύτλη 2. 4.
 σημείον 36.
 σημείωσον 16.
 σηπεδονῶδες 93.
 σηπία 62. 113.
 σηπτὴ 256.
 σηρίκ 7. 235.
 σήσας 24. 105. 106. 112.
 σιδηρεῖτις 76. 151. 233.
 — — ἡράκλεια 271.
 σίδια 1. 24. 109. 134.
 σιελον 126. 160. 270.
 σικύα καφῆ 36. 171.
 — — μεγάλη 252.
 σικυῶν 36. 47. 79. 96. 107.
 σικυῖς 115.
 σικυός 175. 176.
 σίλφιον 39.
 — — εἶς 282.
 σιμὴ 181.
 σινηπι 27. 29.
 σιναπισμοί 188. 210.
 σίον 173.
 σίσχυον 203.
 σιτίς 39. 46.

τίτινον 219.
 τίφων 93.
 τικαμμωνία 156. 202.
 τικεπάσεν 39.
 τικέπειν 193. 211.
 τικευαζόμενον 61. 138. 207.
 τικευασία 36.
 τικιῶ 106.
 τικίλλα 127.
 — — ὀπτῇ 290.
 τικίρρος 255.
 τικιρρώδες 64. 188.
 τικιρρωθέντος 183.
 τικίρρωμα 208.
 τικληρία 192. 207. 209.
 τικληροκέφαλον 270.
 τικληρουμένη 123.
 τικληροφθαλμία 50.
 τικληρουμένης 241.
 σκολιώσις 202.
 σκολοπένδρα 272.
 — — — θαλάσσια 43.
 σκολόπενδρον 188.
 σκόλυμος 173.
 σκόπος 127.
 σκόρδιον 261.
 σκορία 2. 80.
 — — — μολύβδα 95.
 σκορδοφαγία 156. 273.
 σκόροdon 75.
 σκορπίοι 269.
 σκορπιίς 147.
 σκοτῆνται 36.
 σκοτωματικόν 35.
 σκωλήμενον 270.
 σκώληξι 172.
 σμάριδος 197.
 σμήγε 239.
 σμήγμα 1. 113.
 σμήξας 1.
 σμηκτά 64.

σμήχε 1.
 σμίξας 54. 113.
 σμύρνα 80.
 σμύρνη 110.
 σμύρνην τριγλωπίδα 202.
 σμῶ 4.
 σπαθίτη 69.
 σοι 217.
 σπάσμα 46. 254.
 σπασμός 36. 38. 39. 173. 274.
 σπέρμα ῥόδων 117.
 σπλάγχνον 25. 33. 96. 134.
 172. 252.
 σπλὴν 187.
 σπογγάριον 154.
 σπόγγος 3. 47. 48. 50. 54.
 91. 169. 250.
 σπονδύλιον 37. 40.
 σπύραθος 182. 186. 263. 273.
 σπωμένους 36.
 σπώνται 38.
 σ' 1. 5γ' 36.
 σάγμα 46. 49. 97. 114. 118.
 — — ῥόδα 46. 48.
 σακτῆς κοινίας 256.
 σαλαγμοὶ 275.
 σάφισ 48. 73.
 σαφυλή 122. 165.
 σαφυλοπάς 122.
 σαφύλωμα 57. 69.
 σάχυος 121. 176.
 σέας 183. 198.
 — αἶγειον 240. 255.
 — ἀλώπεκος 79.
 — ἀναλον 91.
 — ἰχνεύμονος 261.
 — ἀρχεῖον 8.
 — λεόντειον 255.
 — ὀρνίθιον 83. 148.
 — οὔειον 258.
 — παρδάλειον 255.

- ζέαρ ταύρων 255.
 — τραχείον 255.
 — υειον 232. 249.
 — χηνός 50. 79. 83. 95.
 116. 148. 170. 175. 205.
 206. 208. 224. 255.
 — Φασιάνη 255.
 — χοίρειον 129. 198. 207.
 208. 211. 225.
 ζέατι αἰγείῳ αγρίῳ 42.
 ζεῖτωμα 256.
 ζέλλουσι 46. 203.
 ζεφάνος 15.
 ζεώδους 173.
 ζίμμι 53. 62.
 ζόμα 27.
 ζομαχικόν 36. 296.
 ζομάχῃ 36.
 ζομιον 202. 207. 209. 215.
 ζοχάξῃ 8.
 ζράγγα 179.
 ζραγγουρία 179. 205.
 ζρεφόμενον 35.
 ζροβίλια 278.
 ζροβιλίνην 278.
 ζρέθιον 19. 189.
 ζρύχνον 12.
 ζρύχνα 203.
 ζρύχνος 76. 83.
 ζρύχνη ῥίζα 107.
 ζυπτηρία 93.
 — — ζρογγύλη 93.
 — — ριζή 86.
 — — ὑγρὰ 155.
 ζυπτηριώδων 185.
 ζύραξ 125.
 ζύφοντα 120. 203.
 ζύχαδα 32. 35.
 ζυάγρῃ 36.
 ζύγκωμα 184.
 ζυγκοπαί 134.
 συγχειρόμενος 149.
 συγχερίσει 265.
 σύγχερισμα 39.
 σύκα αγρία 197.
 συκή 197. 260.
 συκή ἄγρια 233.
 συκία αγρία 170.
 συκώδης 98.
 συκῶν λιπαρῶν 187.
 συκώσεις 69.
 συμβαίνει 6. 36.
 συμβαίνοντα 237.
 συμβῆ, 36.
 συμπάθεια 26. 36. 186.
 συμπέψις 61.
 συμπίπτει 271.
 συμπλέκειν 10.
 σύμπτωμα 83. 74. 161.
 συμφέρει 138.
 συμφλεγμαίνοντος 25.
 συμφύτῃ 177. 191.
 σὺν 25. 27. 46. 180.
 σὺν omillum 6. 8.
 σὺν τοῖς λοιποῖς 83.
 συνάγαγε 67.
 συνάγχη 49. 123.
 συναΐθησις 217.
 συναπίζειν 36.
 συναχθήσονται 267.
 συνδιδόσθαι 125.
 συνεπιθήσωμεν 14.
 συνεργητέον 182.
 συνεψήσας 23. 27. 128.
 συνέχειαν 33.
 συνεχέςατα 120.
 συνεχέςερα 219.
 συνεχῆς πυρετός 137.
 συνεχῶς 59.
 συνήθη 33. 136.
 σύνθετον 39. 71. 142.
 συνθλάσας 44.

συνιδρωσις 155.
 συνισαμένη 33. 102.
 συνλειώσας 81. 96. 126. 129.
 συνλεάνας 274.
 συνοχός 137.
 σύντομον 37.
 συντόμως 61.
 συντονία 33.
 συριγγέμενον 52.
 συριγμός 89.
 συρρέον 138.
 συρρήξει 182.
 συσάσαν 74.
 σύχνω 233.
 σφαίρας κυπαρίσσε 190.
 199.
 σφαίρια 199. 249.
 σφαίρωμα 215.
 σφαιρώσας 186.
 σφακελίζουσας 69.
 σφάκελον 243.
 σφάξας 43.
 σφηκία 261.
 σφηκῶν 264.
 σφηνωθέντος 209.
 σφίγγε 154. 251.
 σφόδρα 37.
 σφοδράς 70.
 σφοδρότερον 28.
 σφοδρῶς 12.
 σφραγίς 167.
 — — ληνία 128.
 σφυγμός 13. 140.
 σφυγματώδης 11. 79.
 σφυρόν 32. 192. 202.
 σχασμός 208.
 σχεδόν 137. 186. 233.
 σχῆ 49.
 σχῆμα 8. 127.
 σχῖνος 82. 109. 112. 114.
 σχίσας 276.

σχισή 102. 113.
 σχοῖνος 24. 181. 193.
 σχοῖνε ἄνθος 24.
 σῶμα 37. 47. 252.
 σωτηρία 279.

T.

τάδε 261.
 — πολλά 208.
 τάραξις 45.
 ταραχή 33.
 ταραχευτὰ 140.
 ταραχηρὰ 197.
 τάριχον
 τάσις 75.
 ταυρία 52. 172.
 ταυροκόλλη 97. 191.
 ταῦτόν 102.
 ταχέως 57. 111.
 τεθλασμένους 231.
 τελείων 119.
 τελείως 237.
 τελέως 243.
 τεταμένοι 39.
 τέτανος 39. 105.
 τεταρταῖος 140.
 τετρακίς 110.
 τετραφάρμακον 243.
 τέφρα 9. 123. 262. 271.
 281.
 — — κλήματος 197.
 τέχνη 74.
 τέχνικος 36.
 τζιμῆριον 43.
 τήξας 198.
 τήλεως 55.
 τήλινον 33. 91. 123. 151.
 τηνεσμός 167. 169.
 τηνικαῦτα 33. 140.

- τίθει 203.
 τιθύμαλος 107.
 τίλλων 56.
 τίμιον 36.
 τισί 6
 τίτθους 203.
 τμητική 46.
 τμητικοτέροις 139.
 τὸ pro αὐτὸ 33. 207.
 — — τῷ 88.
 τὸ διὰ δαφνῶν 157.
 — — καλαμίνθης 156. 157.
 — — μηλοκυδωνίων 156.
 — — τριῶν πεπέρεων 156.
 157.
 — διοσπολιτικὸν 156. 157.
 — κριτώνος 102.
 — κυδωνιάτον 158.
 — πολυέτες 156.
 τοίνυν 74. 127. 202. 216.
 237. 253. 254.
 τοίχας 266.
 τοκετῶν 205.
 τόνει 32.
 τονέσι 13. 36. 148.
 τοπικά 20.
 τόπος 8. 120. 269.
 τοσῆτον ὄγκος 26.
 τούναντιον 39.
 τέττας 249. 269.
 τραγανάνθη 105. 125.
 τράγειον 59. 67.
 τραπῆ 52.
 τραχεία 22. 123.
 — — ἀρτηρία 128.
 τράχηλος 123. 128.
 τράχηλος τῆς κύσεως 174.
 τραχύτερα 8. 210.
 τραχύτητες 105.
 τρεπόντων 35.
 τρεμόντας 40.
 τρήματα 7. 274.
 τρημάτια 273.
 τριβόλον 241.
 τρίγλα 277.
 τριγόνω 191.
 τρίς 154.
 τρισπέρμω 182.
 τριταῖος 138.
 τρίφυλλον 270.
 τριχας 27. 43. 56. 261.
 τριχίασις 56.
 τριχοφυὰ 41.
 τρίψας 83. 86. 102. 112.
 125. 236. 296.
 τρόμος 40. 273.
 τρομωδῶν 27.
 τροπή 135.
 τρόπους 36.
 τροφή 126.
 τροφός 119.
 τροχίσκος 25. 106. 125.
 — — ἀμαζόνων 159.
 — — ἀνδρόνειον 120.
 167. 170.
 — — ἀσῆρ 159.
 — — βιβυνός 195.
 — — δι' ἡλέκτρα 128.
 132.
 — — διὰ νοσαλλία 132.
 138.
 — — — πικρῶν ἀμυγ-
 δάλων 189.
 — — — πιλυείδα 167.
 — — — σπερμάτων 166.
 — — — χάρτα 195.
 — — Φαυσίς 167.
 — — Φυσαλλίδων 179.
 — — ἡλιακός 149.
 — — λευκός 168.
 — — μουσᾶ 46.

τροχίσκος πάγχρητος 25.
 107. 145.
 — — πασίωνος 167.
 — — πικρὰς 184.
 τρόχος 166. 167. 176. 188.
 189. 261.
 τρυγία 153. 220. 270.
 τρυγόνος 275.
 τρυγῶδες 168.
 τρυπὰς 256.
 τρυφερὸν 61. 80.
 τύλῃς 228.
 τυμπάνιας 186. 252.
 τυρῆμεν 151. 282.
 τυρὸς 48. 73.
 τυχοδαίμονα 174.
 τῷ pro τινί 88.

Υ.

υαίνη 71. 260.
 υαλῶδες 170.
 υγεία 220.
 υγρὰ 55.
 υγρασία 50.
 υγροδιοσπόλιτον 27.
 υγροκολλήριον 66.
 υγρόπισσον 249.
 υγροτεροίς 36.
 υδατα 143.
 υδατοειδής 272.
 υδατος ψυχρὸν 134. 137.
 — — ὀμβριμὸν 61.
 υδερός 183. 186.
 υδράγωγον 186.
 υδρέλαιον 30. 33. 40. 170.
 242.
 υδρόγαρον 156. 158.
 υδροκήλη 191.
 υδρόμελι 31. 37. 283.
 υδρόμιλον 25.

υδροποσία 45. 138.
 υδροποτήτωσαν 14. 72.
 υδροροδίνῃ 175.
 υδροροσάτον 25. 118. 122.
 υδροφοβικόν 271.
 ὕδωρ 156. αὐξητικόν 1.
 — αὐτοφυές 208.
 — θερμὸν 123.
 — ὀμβριμον 61.
 — ποταμιον 67.
 — ψυχρὸν 134. 137.
 ὕειω 232. 249.
 ὕελινον 1. 105.
 ὕλαγμός 271.
 ὕλη 51.
 ὕμην 63. 116. 126. 167. 252.
 ὕοσκύαμος 114.
 ὕπάγειν 181.
 ὕπάλειφε 64. 71.
 ὕπαντῶ 192.
 ὕπεζωκότος 129.
 ὕπερβολή 145.
 ὕπερικον 189.
 ὕπερκαθάρσις 203.
 ὕπερσάρκιωμα 63.
 ὕπερῶν 22.
 ὕποβαλλόμενα 202.
 ὕπογᾶςριον 172. 203. 209.
 ὕπογεγραμμένοις 237.
 ὕποθετόν 170.
 ὕποθυμία 125.
 ὕποκαπνίσματα 125. 261.
 ὕποκαπνισμός 127.
 ὕπόκειται 74.
 ὕποκυθίδος 177.
 ὕπομαλάσσειν 140.
 ὕπομένειν 33. 36.
 ὕπονοητέον 79.
 ὕπονοεμένης 40.
 ὕπνος 29. 146.
 ὕπνωδες 12.

ὑπνωτικὸν 145.
 ὑπόξανθος 73.
 ὑποπέλιος 207.
 ὑπόπτωσις 53.
 ὑποπύρις 69.
 ὑποσαθμὴ 104.
 ὑπόσασις 140.
 ὑποσρώματα 261.
 ὑπόσφαγμα 48.
 ὑποτεταγμένοις 238.
 ὑποχέομενοι 72.
 ὑποχονδριακὸν πάθος 33.
 ὑποχονδρείς 36. 181.
 ὑποχρίσειον 172.
 ὑπόχυμα 72.
 ὑπόχυσις 58. 66.
 ὑπώπια 73.
 ὑσσώπω 35. 83. 125. 127.
 140.
 ὑσέρα 203. 205.
 ὑσερὸν 72. 250.
 ὑφείσις 137.
 ὑψηλότερον 47.

Φ.

Φαβάτινον ἄλευρον 97.
 Φαίνοιτο 33. 148. 271.
 Φακὴ 119. 195.
 — ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων 137.
 Φακῶ — 152.
 — ἀπὸ τῶν τελευμάτων
 216. 246.
 Φαλάγγια 270.
 Φαλαγγιοδήκτες 270.
 Φανερός 4. 71.
 Φανῶσι 139.
 Φαντασία 33.
 Φαντασικὸν 32.
 Φάρμακα ἁπλὰ 289.

Φάρμακον 32.
 Φαρμακώδης 161.
 Φάρυγξ 123.
 Φάσση 48.
 Φελλὸς 2. 41.
 Φέρεσθαι 54. 61. 167. 203.
 179.
 Φευξάνται 266.
 Φθέγγεσθαι 33.
 Φθειρίαισις 6.
 Φθείρονται 261.
 Φθορὰ 206. 209.
 Φιλολάτρης 138.
 Φιλῆσι 33.
 Φλέβα τὴν ἄνω 32.
 Φλέβες 36.
 Φλεβοτομία 7. 123.
 Φλεβοτόμη 4. 10. 184.
 Φλέγμα 127. 170.
 — — ἄλμυρον 4.
 — — μελαγχολικὸν 4.
 — — χολαῖδες 4.
 Φλέγμαιναισι 12.
 Φλεγμονή 25. 46. 74. 241.
 Φλεγμονή (ἐν) 120.
 Φλεγμονῶδες 148.
 Φλόγωσις 210. 215.
 Φλοιὸς 48. 110. 150.
 Φλόμη 219.
 Φλυκταίας 61. 245.
 Φόβερὸς 16.
 Φοβάνται 33.
 Φόδον 124.
 Φοινικοσέα 41.
 Φοινίκων 14.
 — — ἀφέψημα 128.
 Φολβὸν 91.
 Φῶ 173.
 Φράττειν 96.
 Φρενητικοί 33.
 Φρενίτις 25.

Φρέων 26.
 Φρέκη 141.
 Φρύξας 51.
 Φυγαδεύει 261.
 Φύγεθλον 247.
 Φυλάττεσι 33. 260.
 Φύλλε 39. 64. 65. 112. 113.
 120.
 Φύμα 247.
 Φύοντα 56.
 Φυράσας 53. 105. 106. 127.
 Φυσαλλίδων 176. 179.
 Φύσας 33.
 Φυσική 9.
 Φυσικῶς 14.
 Φυσῶδες 33. 74. 89.
 Φυτοῖς 260.
 Φώκη 260.
 Φώκιον 8.
 Φωνή 126.
 Φῶς 16. 65.

X.

χαλάζια 44.
 χαλβάνη 83.
 χαλβανον 37.
 χαλεπὸς 172.
 χαλκάνθη 94.
 χαλκή 278.
 χαλκίτις 83. 93. 109. 278.
 — — ὥμη 115. 119.
 χαλκῶ 49. 93. 226.
 χαλῶσι 177.
 χαμαιδρίξ 72.
 χαμαιδρύς 182. 189.
 χαμαιλέοντος 172.
 χαμαιπίτυς 184. 189. 278.
 χαρτίον 7.
 χάριτος 195.

χάσματα 274.
 χαύνες 250. 251.
 χείλη 36. 116.
 χείμετλα 224.
 χειρουργία 51. 256.
 χειρῶν 25.
 χελιδωναία 3.
 χελιδωνία 274.
 χελιδόνων 36.
 χελώνη 201.
 χερσαία 274.
 χήμωσις 47. 61.
 χηνὸς 279.
 χιτώνι 55. 170.
 χλιάνας 82. 83.
 χλιαρὸν 14. 77. 78. 205. 207.
 χλωρὸν 7. 36. 70. 269.
 χοάνη 125.
 χοίνιξ 126.
 χοιράδες 124.
 χοιρεία 180. 215. 225.
 χοίρε θηλείας 124.
 χολάγωγον 246.
 χολή αἷετ 66.
 — αἰγεία 59. 77. 90.
 — βοὸς 78.
 — γυπὸς 58.
 — πέρδικος 66.
 — προβατεία 77.
 — ταυρία 52.
 — τραγεία 67.
 — υἱίνης 71.
 χοληδόχε κύσεως 189.
 χολωδης 74.
 χορδαψὸς 171.
 χορταζόμενοι 158.
 χρᾶστα 36. 46.
 χρεία 33. 126. 127. 139.
 χρεῖ 33. 66.
 χρεῖζων 33. 167.
 χρῆστα 10. 16.

χρήσι-

χρήσιμοι 15.
 χρήσις 106. 210. 218.
 χρησέον 8.
 χρείην 27.
 χρείσματα 46.
 χροία 8. 73.
 χρόνιος 140.
 χρονιώτερα 64.
 χρονισάντων 27. 33. 40.
 123. 166.
 χρόνον (εἰς) 80.
 χρόνον (μετά) 212. 215.
 χρόνῃ 233.
 χρυσαντικῆ 189.
 χρυσή 297.
 χρυσιζέσης 124.
 χρυσολαχάνῃ 189.
 χρῶ 54.
 χρῶμα 217.
 χρῶμενον 33.
 κυλός 1. 2. 6. 11. 12. 14.
 18. 25. 66.
 — πιτύρων 129.
 — πτισσάνης 25. 32. 130.
 κυλῶ σὺν 25.
 κύλωπις 258.
 κυμός 4. 8. 16. 25.
 χωρήσωμεν 37.
 χωρίοις 128. 143.

Ψ.

ψάροι 37.
 ψαύσεως 192.
 ψίλλιον 83.
 ψιμμύθιον 5.
 ψιττάκιον 218. 241.
 ψίχας 123. 198.
 ψυχῶν (μετά) 83.
 ψολόεις 260.
 ψόφοι 16.

ψύλλη 88. 267.
 ψύλλιον 11. 83. 103. 118.
 205. 218.
 ψύξις 12. 75.
 ψυχθῆ 86.
 ψυχικόν 35. 36.
 ψυχροποσία 40.
 ψυχρῶ 104.
 ψωμίζουσι 119.
 ψώμισμα 119.
 ψώρα 100. 234.
 ψωρίασις 49.
 ψωροφθαλμία 49.
 ψωρώδη 5.

Ω.

ὠά 126. 156. 196. 198. 217.
 ὠκιμον 20. 103.
 ὠμοπλάτας 270.
 ὠμός 2. 3. 14. 115.
 ὠμοτριβες 147.
 ὠπτῆ 46.
 ὠρεῖος 105.
 ὠσαύτως 9. 33.
 ὡς ἐπιπᾶν 141. 156.
 — ἐπὶ τὸ πολὺ 271.
 — μέλιτος ἔχειν πᾶχος 1.
 2. 4.
 — τὰ πολλὰ 37.
 ὡς 36.
 ὠταλγία 49. 75.
 ὠτικόν 83.
 ὠτων 35.
 ὠφελῆ 14. 46. 75. 195.
 196. 201.
 ὠφέλεια 33.
 ὠχρεῖ 274.
 ὠχρόν 204.
 ὠχρώτερον 8.

